

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra S. a soudců přisedících Drahomíry Sedláčkové a Zdeňka Voždy a dne 28. dubna 2023 rozhodl takto:

Obžalovaní

1. Bc. Josef T., MBA,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

2. Ing. Michal T., MBA,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

3. Ing. David T.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

4. Bc. Michal V.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

5. Ing. Radek Č.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

6. Mgr. Josef S.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

7. Radek N.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

8. Ing. Pavel Ch.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

9. Ing. Jiří B.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

10. Ing. Aleš M.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

11. Mgr. Jan P.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

12. Ing. David J.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

13. Jiří Š.,

nar. xxx ve xxxu, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

14. Jiří K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

15. Ing. Ivo U.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

16. Antonín D.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

17. Bc. Michal V.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

18. Ing. Martin H.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

19. Ing. Martin K., Ph.D.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

20. Ing. Roman Z.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

21. Ing. Milan K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

22. Ing. David Ř., Ph.D., MBA,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

23. Mgr. Dalibor Š.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

24. RNDr. Pavel S.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

25. TESCO SW a.s.,

IČ: 25892533, se sídlem Tř. Kosmonautů 1288/1, Olomouc, PSČ 779 00,

26. EUNICE CONSULTING a.s.,

IČ: 27073301, se sídlem Belgická 642/15, Praha 2, PSČ 120 00,

se podle § 226 tr. řádu zprošťují obžaloby pro skutky spočívající v tom, že

obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., všichni jednající v zájmu a v rámci činnosti obchodní společnosti TESCO SW a.s. IČ: 25892533 (dále jen TESCO SW), Bc. Michal V., Ing. Radek Č., oba, spolu s již zemřelým RNDr. Františkem H., jednající v zájmu a v rámci činnosti obchodní společnosti EUNICE CONSULTING a.s. IČ: 27073301 (dále jen EUNICE), Mgr. Josef S., oblastní manažer pro Olomoucký kraj obchodní společnosti AutoCont CZ a.s., IČ 47676795 (dále jen AutoCont), Radek N., obchodní manažer společnosti Novell Professional Services Česká republika, s.r.o., IČ 25625632 (od 8.3.2012 přejmenované na newps.cz s.r.o. – dále jen Novell), Ing. Aleš M., manažer regionální veřejné správy Morava společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. IČ: 60193336, (dále jen O2), Ing. Jiří B., mandatář společnosti GORDIC, spol. s r.o., IČ 47903783 (dále jen GORDIC) a Ing. Pavel Ch., nejprve jednatel a později mandatář společnosti RPSC ideas s.r.o., IČ 28607368, (dále jen RPSC),

v období nejméně od měsíce srpna 2009 do měsíce srpna 2014 zejména v Olomouci, Přerově, Zlíně, Pardubicích, Hradci Králové a na dalších místech České republiky ve společném záměru a úmyslu ovlivňovat nezákonným jednáním přípravu a průběh projektů, zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám vyhlášeným a pořádaným v rámci Integrovaného operačního programu Ministerstva vnitra ČR – výzev č. 06, č. 08 a č. 09, dotovaných ze strukturálních fondů Evropské unie,

s cílem zvýhodnit při těchto veřejných zakázkách a při veřejných soutěžích vybrané obchodní společnosti mimo jiné i prostřednictvím dohod se svými konkurenty, narušujících hospodářskou soutěž, a jednáním v rozporu se závaznými pravidly zadávacího řízení, přičemž zvýhodnění mělo podobu zadání těchto veřejných zakázek nebo jejich částí vybraným subjektům, vytvořili společenství fyzických a právnických osob, v němž navzájem spolupracovali a po vzájemných dohodách plnili, v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 143/2001 Sb., o hospodářské soutěži, stanovené dílčí úkony, které si rozdělili tak, že

Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA a Ing. David T., Mgr. Josef S. a Radek N., Ing. Aleš M., Ing. Jiří B., jako zástupci právnických osob, majících zájem získávat tyto veřejné zakázky buď na pozici generálního dodavatele, nebo dodavatele dílčího plnění, a obchodní společnost TESCO SW se stejným zájmem, měli v rámci činnosti skupiny za úkol

- kontaktovat zástupce zadavatele a další osoby ochotné spolupracovat a také s nimi spolupracovat, a to již před vyhlášením zadávacích řízení a veřejných soutěží, jakož i v průběhu těchto řízení a soutěží,
- zajišťovat kontrolu nad přípravou a průběhem zadávacích řízení souvisejících s veřejnými zakázkami jednotlivých projektů,
- podílet se společně se zástupci EUNICE CONSULTING či případně jiných právnických osob na vypracování studie proveditelnosti, či přímo tento dokument pro zadavatele vypracovat,
- formou připomínkování a vkládání svých řešení se podílet na zpracování projektové, resp. zadávací dokumentace a za tímto účelem spolupracovat se zástupcem EUNICE CONSULTING formálně zpracovávajícího pro zadavatele projektovou, respektive zadávací dokumentaci, případně spolupracovat přímo se zástupcem zadavatele zpracovávajícího zadávací dokumentaci, nebo prostřednictvím zástupce EUNICE CONSULTING prosazovat své připomínky a svá řešení do zadávací dokumentace,
- zajišťovat spřízněné subjekty do dílčích veřejných soutěží v rámci projektů IOP, s nimiž byli předem dohodnuti na výsledku soutěže a na rozdělení veřejných zakázek za účelem vyloučení reálné soutěže o veřejnou zakázku,
- vytvářet aliance zájemců o veřejné zakázky v rámci výzev IOP a ve spolupráci vypracovávat konkurenční nabídky do soutěží a současně uzavírat dohody narušující hospodářskou soutěž a tím ovlivňovat podoby jednotlivých nabídek,

Bc. Michal V., Ing. Radek Č. a Ing. Pavel Ch., jako zástupci právnických osob, majících zájem získávat dílčí veřejné zakázky na podání žádosti o dotaci, na zpracování studií proveditelnosti a na zpracování projektové, respektive zadávací dokumentace pro hlavní veřejné zakázky projektů IOP a získávat dodávky dílčích plnění těchto veřejných zakázek, a obchodní společnost EUNICE se stejným zájmem, měli v rámci činnosti skupiny za úkol

- spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci a spoluvytvářet s ním a se zástupci vybraných budoucích soutěžitelů studii proveditelnosti,
- zpracovávat a následně poskytovat studii proveditelnosti vybraným budoucím soutěžitelům,
- zpracovávat projektovou, resp. zadávací dokumentaci k hlavní veřejné zakázce,
- při vytváření projektové, resp. zadávací dokumentace prosazovat u zástupců zadavatele zájmové veřejné zakázky požadavky vybraných budoucích soutěžitelů a zpracovávat požadavky zástupců těchto subjektů do zadávací dokumentace tak, aby vyhovovala jejich potřebám a požadavkům,
- poskytovat zástupcům vybraných budoucích soutěžitelů průběžné verze a také finální verzi zadávací dokumentace k zájmové veřejné zakázce v době před zveřejněním, či vyhlášením soutěže,
- jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele o zakázku,

a vědomi si všichni zaměření a cílů této organizované skupiny se v rámci těchto aktivit dopustili spolu s dalšími obžalovanými následujících konkrétních jednání:

A. obžalování Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Pavel Ch., Mgr. Josef S., Radek N.

V souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ v rámci projektu IOP výzvy č. 06, reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/06.06794 soutěženou v otevřeném řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a zveřejněnou dne 5. 11. 2010 Statutárním městem Přerov, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont,

nejprve v době od 7. 8. 2009 do 29. 1. 2010, po uzavření smlouvy o provedení díla při „Zpracování studie proveditelnosti pro projekt Technologické centrum ORP Přerov a pořízení elektronické spisové služby v území“ mezi Statutárním městem Přerov a EUNICE, již zemřelý RNDr. František H., mandatář společnosti EUNICE, po vzájemné dohodě s nezjištěným zástupcem obchodní společnosti AutoCont zapracoval do studie konkrétní hardware nabízený společností AutoCont pro technologické centrum, který byl v rámci veřejné zakázky následně dodán.

Poté v době od 11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 převzal RNDr. František H. při tvorbě studie proveditelnosti v části vnitřní integrace od Mgr. Josefa S., ředitele krajského obchodního zastoupení společnosti AutoCont, nejméně cenové informace k licencím, a od Radka N., zástupce společnosti Novell, jím provedené návrhy úprav této studie, zejména v kapitole 7.4.1., týkající se specifikace zadání technického řešení a provedené v zájmu společnosti TESCO SW ve prospěch prostředí novell, tyto návrhy, připomínky a úpravy akceptoval a do studie proveditelnosti zapracoval.

Dále dne 2. 6. 2010 získali Bc. Josef T., MBA, a Ing. David T., oba ze společnosti TESCO SW, po předchozí dohodě, prostřednictvím e-mailu od Ing. Jakuba K., syna náměstka primátora Statutárního města Přerova, spolupracujícího s Ing. Pavlem Ch., jednatelem společnosti RPSC, dosud neveřejnou studii proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností“ zpracovanou obchodní společností EUNICE pro zadavatele Statutární město Přerov.

Dále v období od 15. 6. 2010 do 17. 8. 2010 prostřednictvím Ing. Pavla Ch., prosazovali Bc. Josef T., MBA, a Ing. David T. změny zadávací dokumentace a získali k dispozici e-mailovou poštou dosud neveřejné materiály a podklady k budoucí veřejné zakázce na Rozvoj eGovernmentu v obcích, konkrétně hrubou kalkulaci HW a SW spočívající v nabídce AutoCont č. PN00085663-3 pro Statutární město Přerov, technologické centrum ORP, a také zejména technické specifikace, studii proveditelnosti TC ORP Přerov, základní popis infrastruktury Magistrátu města Přerova, strukturu rozpočtu zakázky a verzi 01 kalkulace zakázky. V rámci této činnosti dne 6. 8. 2010 uskutečnili Bc. Josef T., MBA, společně Ing. Davidem T. a Ing. Michalem T., MBA, schůzku na Magistrátu města Přerova s vedoucí oddělení informatiky Ing. Jítkou K., na které projednávali nejméně rozsah projektu, přičemž kontakt na oddělení informatiky v Přerově zprostředkoval k žádosti Bc. Josefa T., MBA, již zemřelý RNDr. František H.

Dále v době od 9. 8. 2010 do 22. 9. 2010 Ing. David T. společně s Mgr. Josefem S., jednajícím s cílem získat pro AutoCont dodávku dílčího plnění zakázky, a Ing. Pavlem Ch., prostřednictvím e-mailové komunikace upravovali zadávací dokumentaci, včetně technické

specifikace předmětu plnění, zejména v souvislosti s vnitřní integrací a řešením technického zadání pro technologické centrum do podoby vyhovující společností TESCO SW a AutoCont, včetně rozdělení plnění této zakázky.

Poté, kdy dne 5. 11. 2010 zveřejnil zadavatel Statutární město Přerov zakázku včetně zadávací dokumentace, v době od 2. 12. 2010 do 9. 12. 2010 Bc. Josef T., MBA společně s Ing. Davidem T. nejprve připravili a odeslali 2 dotazy na zadavatele k již zveřejněné zadávací dokumentaci včetně formulace odpovědi nejméně na dotaz č. 2 a následně ve spolupráci s dosud nezjištěnou osobou zastupující zadavatele zajistili, aby jimi předem naformulovaná odpověď nejméně na dotaz č. 2 byla v dodatečných informacích č. 3 zadavatele zaslána oficiálně všem uchazečům o zakázku.

Nakonec dne 28. 12. 2010 předložil RNDr. Josef T., předseda představenstva společnosti TESCO SW zadavateli nabídku do veřejné soutěže, zpracovanou za výše popsanych okolností, v níž v pozici subdodavatele figurovala společnost AutoCont CZ.

Takto společně zvýhodnili obchodní společnosti TESCO SW jako vítěze veřejné soutěže a AutoCont jako jejího subdodavatele, přičemž realizaci předmětu plnění veřejné zakázky na „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ v hodnotě 14 971 399 Kč včetně DPH, dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 1 600 366,38 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

B. obžalovaný Radek N.

V souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrát města Zlína“ v rámci projektu IOP výzvy 06 reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/06.06685, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách na základě výzvy k podání nabídky ze dne 14. 3. 2012, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost Novell,

v období od 1. 7. 2011 do 14. 3. 2012 se Radek N., zástupce společnosti Novell, podílel na zpracování zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, včetně technických specifikací, tak, že od již zemřelého RNDr. Františka H., mandátáře společnosti EUNICE, zpracovávající studii proveditelnosti, opakovaně přijímal průběžné verze zadávací dokumentace včetně technických specifikací, tyto dokumenty upravoval a připomínkoval a takto upravené je předával zpět RNDr. Františkovi H. RNDr. František H. úpravy a komentáře Radka N. akceptoval a zpracoval do zadávací dokumentace i technické specifikace a finální verzi tohoto dokumentu před jeho zveřejněním poskytl Radkovi N.

Nabídku na tuto veřejnou zakázku zpracovanou za výše popsanych okolností podala společnost Novell na základě výzvy zadavatele ze dne 14. 3. 2012 prostřednictvím jednatele Ing. Aleše K. dne 29. 3. 2012.

Takto zvýhodnil obchodní společnost Novell jako vítěze veřejné soutěže, přičemž realizací předmětu plnění veřejné zakázky na „Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrát města Zlína“ v hodnotě 1 318 500 Kč včetně DPH, dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň tak vyhotovil nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobil tím značnou škodu České republice ve výši 1 120 725 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

C. obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., Ing. Pavel Ch., Mgr. Josef S., Ing. David J., Mgr. Jan P., Ing. Aleš M.,

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, člena představenstva Ing. Davidem T. a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, a

obchodní společnost **EUNICE**, jednající prostřednictvím předsedy představenstva Bc. Michalem V. a na základě mandátní smlouvy RNDr. Františkem H., tedy osobou konající jejím jménem a osobou v postavení obdobném zaměstnanci při plnění pracovních úkolů dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, soutěženou nejprve v otevřeném řízení dle § 21 zákona č. 137/2006 Sb. a uveřejněnou zadavatelem Statutárním městem Přerov dne 20. 2. 2013 ve věstníku veřejných zakázek pod ev. č. 222199 a následně soutěženou v jednacím řízení s uveřejněním zahájeném výzvou ze dne 22. 11. 2013,

a dále při veřejných soutěžích souvisejících s tímto projektem, konkrétně soutěži na veřejnou zakázku na Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, zveřejněné výzvou k podání nabídek dne 8. 7. 2010,

soutěži na veřejnou zakázku na Zpracování projektové dokumentace a souvisejících poradenských služeb na projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, zveřejněné výzvou k podání nabídek ve dnech 2. 12. 2011 a dne 29. 12. 2011,

a soutěži na veřejnou zakázku na Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP, reg. CZ.1.06/2.1.00/09.07382 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, zveřejněné dne 27. 2. 2013,

se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích obchodní společnosti O2, Tesco SW, EUNICE a RPSC, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel,

Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, ze společnosti TESCO SW, za pomoci Ing. Pavla Ch., později zpracovávajícího za RPSC pro Statutární město Přerov studii proveditelnosti a žádost o dotaci a člena řídicího výboru Projektu IOP 09 pověřeného k zajištění úkonů souvisejících se zadávacím řízením, nejprve v době od 15. 6. 2010 do 21. 6. 2010 připomínkovali a doplnili prvotní podkladový materiál k IOP výzvě č. 09 obsahující přehled možných řešení Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerov určený pro úředníky a členy rady Statutárního města Přerova, který prezentoval dne 21. 6. 2010 již zemřelý RNDr. František H. v kanceláři primátora Statutárního města Přerova a přispěl tak k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci z IOP na projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“.

Poté, v přesně nezjištěné době do 7. 7. 2010 pak RNDr. František H. a Ing. Pavel Ch. prosadili prostřednictvím přesně neustanovených členů Rady města Přerova do rozhodnutí rady spřízněné subjekty EUNICE, RENARDS s.r.o., IČ: 25327275, GRANTIKA České spořitelny a.s., IČ: 2559700, RPSC a ECONOMY RATING a.s., IČ: 27663761, určené k oslovení na podání nabídky do veřejné soutěže o dílčí veřejnou zakázku na „Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu“, a figurující následně v této dílčí veřejné soutěži vyjma RPSC pouze formálně, bez zájmu skutečně konkurovat předem dohodnutému dodavateli RPSC.

Dále, po výzvě k podání nabídek na dílčí veřejnou zakázku „Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu“, nejméně v období od 12. 7. 2010 do 6. 8. 2010 RNDr. František H. a Bc. Michal V., ze společnosti EUNICE, vytvořili, ve spolupráci nejméně s Ing. Pavlem Ch., subdodavatelskou smlouvu mezi společnostmi RPSC a EUNICE na poradenství v rámci předmětné dílčí zakázky malého rozsahu na „Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu“, ačkoli společnost EUNICE sama podává do soutěže nabídku.

Po uzavření mandátní smlouvy mezi RPSC a Statutárním městem Přerov na poradenskou činnost při přípravě a realizaci projektu, v období od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010,

- RNDr. František H., Ing. Miroslav B., jednatel obchodní společnosti Bach systems s.r.o., IČ: 60794097, (dále jen Bach) a Ing. Pavel Ch., s vědomím Bc. Michala V., ve spolupráci uskutečňované formou e-mailové komunikace a osobních jednání, zapracovali do studie proveditelnosti řešení digitalizace včetně DMS (document management systém) výhodné pro společnost Bach, která se následně podílela na části plnění v nabídce sdružení O2 a TESCO SW,

- Ing. Pavel Ch. ve spolupráci s Ludškem T. ze společnosti SEVERITY a.s., IČ 25670026 prostřednictvím e-mailové komunikace a po osobních jednáních zapracovali do studie proveditelnosti také požadavky a připomínky Bc. Josefa T., MBA, Ing. Davida T. a Ing. Michala T., MBA, a Mgr. Josefa S. ze společnosti AutoCont v podobě výhodné pro společnosti TESCO SW a AutoCont.

Následně v období od 7. 7. 2011 do 10. 12. 2011 se nejprve Ing. Pavel Ch., jako budoucí člen hodnotící komise ustanovené pro veřejnou zakázku «Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“», prostřednictvím e-mailové komunikace domluvil s Mgr. Josefem S. na podmínkách, za kterých by mohli úspěšně zvládnout soutěž o tuto dílčí veřejnou zakázku projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž Mgr. Josef S. za tímto účelem zajistil jednu z podmínek a to třetí firmu pro podání nabídky do soutěže.

Poté RNDr. František H., mandatář společnosti EUNICE, s cílem zajistit pro tuto obchodní společnost realizaci dílčí veřejné zakázky prostřednictvím e-mailové komunikace domlouval s

Ing. Pavlem Ch. kvalifikační předpoklady, upravoval zadávací dokumentaci k této dílčí veřejné zakázce a na žádost Ing. Pavla Ch. mu doporučil vhodné příznivé subjekty, určené k oslovení na podání nabídky do veřejné soutěže o předmětnou zakázku, tedy subjekty figurující následně v této dílčí veřejné soutěži, vyjma EUNICE, pouze formálně a bez zájmu skutečně konkurovat tomuto předem dohodnutému dodavateli, které Ing. Pavel Ch. ve spolupráci s dosud přesně neustanoveným členem rady města Přerova prosadil do seznamu oslovených k podání nabídky do soutěže a současně prostřednictvím e-mailové komunikace s Bc. Josefem T., MBA a osobně na schůzkách informoval o průběhu soutěže zástupce společnosti TESCO SW.

Ing. Pavel Ch. poté, co byl rozhodnutím Rady města Přerova ve dnech 30. 11. 2011 a 29. 12. 2011 ustanoven do komise pro otevírání obálek a hodnotící komise pro veřejnou zakázku «Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“», tak vědomě jako její člen podjatý vůči soutěžiteli EUNICE podepsal ve dnech 28. 12. 2011 a 17. 1. 2012 čestné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti, obě prohlášení předložil zadavateli jako správná a umožnil tím pokračování soutěže a následný výběr nabídky EUNICE jako nabídky nevhodnější.

Následně v období nejméně od 29. 11. 2011 (obžalované EUNICE a TESCO SW od 1. 1. 2012) až do zveřejnění zakázky dne 20. 2. 2013, po výběru a uzavření smlouvy o poskytování služeb při zpracování zakázky «Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“» mezi Statutárním městem Přerov a EUNICE, a před vyhlášením veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, RNDr. František H. a Bc. Michal V., oba jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti EUNICE, Ing. Michal T., MBA, Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., všichni tři jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, obchodní společnosti EUNICE a TESCO SW, Mgr. Josef S. ze společnosti AutoCont a za pomoci Ing. Pavla Ch. a Miroslava L. ml. ze společnosti EMOS spol. s r.o., IČ 19014104 (dále jen EMOS), koordinovaně, ve společném zájmu spočívajícím ve zvýšení pravděpodobnosti úspěchu v budoucí veřejné soutěži, vytvářeli projektovou dokumentaci včetně technických specifikací, jež byla podstatnou součástí zadávací dokumentace k této veřejné zakázce tak, že

Ing. Michal T., MBA, Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Mgr. Josef S., TESCO SW, za pomoci Ing. Pavla Ch. a Miroslava L. ml.

- průběžně zapracovávali do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS,
- upravovali zadávací dokumentaci a přeposílali si její jednotlivé verze nejméně formou elektronické komunikace,

Bc. Michal V., RNDr. František H. a EUNICE

- poskytovali telefonicky, prostřednictvím elektronické komunikace a osobně průběžné informace o průběhu zpracování projektové dokumentace nejméně zástupcům TESCO SW a
- po dohodě poskytli nejméně zástupcům TESCO SW i finální verzi projektové dokumentace, která byla součástí zadávací dokumentace k veřejné zakázce.

V době nejméně od 11. 3. 2013 do 14. 3. 2013, po zveřejnění další dílčí zakázky malého rozsahu na «Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP, reg. CZ.1.06/2.1.00/09.07382 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“», Ing. Michal T., MBA na základě pokynu Bc. Josefa T., MBA, TESCO SW,

společně s Mgr. Josefem S. ze společnosti AutoCont, a Ing. Davidem J., ze společnosti HCM COMPUTERS s.r.o., IČ: 25574914, (dále jen HCM) s cílem získat v budoucnu kontrolu nad prováděním technického dozoru projektu a zároveň kontrolu nad budoucím zadávacím řízením souvisejícím s hlavní zakázkou projektu, zajistili v souvislosti s touto dílčí veřejnou zakázkou spřízněný subjekt k podání nabídky tak, že

- ve spolupráci připravili nabídku obchodní společnosti HCM do soutěže, kterou dne 14. 3. 2013 ve večerních hodinách osobně Ing. Michal T., MBA, doručil Ing. D. J. k podpisu a následně dne 15. 3. 2013 ji osobně podal na Magistrátu města Přerova a

- ve dnech 21. 3. 2013 až 25. 3. 2013, po podání nabídky, vložili po dohodě se zástupcem společnosti Novell Radkem N. v rámci doplnění kvalifikačních předpokladů do dokladace materiálů, souvisejících s nabídkou HCM ještě jednu osobu ze společnosti Novell se záložním duplicitním certifikátem, proto, aby si pojistili výběr spřáteleného subjektu pro zajištění technického dozoru projektu.

Dále Ing. David J. po výběru nabídky HCM v soutěži jako nejvhodnější a po uzavření smlouvy se zadavatelem a poté, co byl zadavatelem ustanoven do funkce člena komise pro otevírání obálek a zároveň do funkce člena komise pro posouzení nabídek a hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, vědomě, jako člen těchto komisí podjatý vůči soutěžitelům TESCO SW a AutoCont, podepsal čestné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže.

Konečně v období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, po zveřejnění hlavní veřejné zakázky na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, Bc. Josef T., MBA, Ing. David T. a Ing. Michal T., MBA, Mgr. Josef S., Ing. Aleš M. a Mgr. Jan P., oba ze společnosti Telefónica Czech Republic a.s. IČ: 60193336, (dále jen O2), s využitím výše popsaných výhodnějších podmínek

- zorganizovali vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení společnost TESCO SW ve sdružení se společností O2 a ve druhé AutoCont,

- po vzájemných dohodách o rozdělení si jednotlivých částí zakázky a dohodách o určení cen, za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku, sami zpracovali nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže související s touto veřejnou zakázkou, kde první, tzv. „vítěznu“, podává sdružení obchodních společností TESCO SW a O2 a v níž figuruje jako subdodavatel obchodní společnost AutoCont jako skrytý dodavatel ICT centra, a druhou, tzv. „krycí“, podává obchodní společnost AutoCont.

Výše uvedeným způsobem vytvořené nabídky do veřejné soutěže předložili RNDr. Josef T. za společnost TESCO SW, Ing. Aleš M. za společnost O2 a Mgr. Josef S. za společnost AutoCont zadavateli nejprve dne 5. 6. 2013 v otevřeném řízení a následně dne 23. 12. 2013 v jednacím řízení s uveřejněním.

Tímto jednáním obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. David T. a Ing. Michal T., MBA, Mgr. Josef S., Ing. Aleš M. a Mgr. Jan P. vytvořili dohodu s cílem vyloučit skutečnou vzájemnou konkurenci u této veřejné soutěže a umožnit její provedení v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel,

dále tímto jednáním obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., Ing. Pavel Ch., Mgr. Josef S., Ing. David J., TESCO SW a EUNICE společně zvýhodnili:

obchodní společnost RPSC jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku «Na poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“», přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 1 599 840 Kč včetně DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnost EUNICE jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku «Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“», přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 600 000 Kč včetně DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnosti TESCO SW a O2 jako vítěze veřejné soutěže (ve sdružení) na veřejnou zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 137 966 975 Kč včetně DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., Ing. Pavel Ch., Mgr. Josef S., Ing. David J., Mgr. Jan P., Ing. Aleš M., TESCO SW a EUNICE vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 78 770 498,75 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

D. obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, Bc. Michal V., Jiří Š., Ing. Radek Č., Jiří K., Mgr. Josef S., Ing. Ivo U., Ing. Roman Z., Ing. Milan K., Ing. David Ř., Ph.D., Mgr. Dalibor Š., RNDr. Pavel S.

v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/08.07240, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) a § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a uveřejněnou dne 27. 3. 2012 Olomouckým krajem, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont CZ, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel,

v době nejméně od 2. 6. 2010 do 23. 8. 2010 v souvislosti se zpracováním celkové studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v krajích“ pro zadavatele Olomoucký kraj Bc. Josef T., MBA a Ing. Michal T., MBA, z obchodní společnosti TESCO SW, po předchozích vzájemných dohodách ve spolupráci se zástupci zpracovatele studie společností EUNICE Bc. Michalem V., RNDr. Františkem H. a Ing. Radkem Č., se záměrem zajistit plnění části předmětu této budoucí veřejné zakázky nejméně pro obchodní společnost TESCO SW,

formou osobních jednání a prostřednictvím e-mailové komunikace postupně ve prospěch nejméně této obchodní společnosti upravili a vypracovali dosud neveřejné studie proveditelnosti k dílčí části veřejné zakázky Vnitřní integrace úřadu a integraci ISVS a dílčí části Digitalizace a ukládání Olomouckého kraje, včetně finančního plánu projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj, tedy materiály a podklady, které byly následně ve formě příloh součástí zadávací dokumentace k zakázce.

Konkrétně Bc. Michal V. dal pokyn pracovníci společnosti EUNICE Vlastě M., aby prostřednictvím e-mailu zaslala Bc. Josefovi T., MBA, pracovní verze podkladů pro Olomoucký kraj, zejména aktuální finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj včetně jeho pozdějších úprav a sám také v příloze e-mailu Bc. Josefu T. zaslal finanční plán projektu zaktualizovaný na základě jejich přechodního osobního jednání, dal pokyn RNDr. Františku H. a Ing. Radkovi Č., aby za účelem připomínek a úprav poslali Bc. Josefu T., MBA ze společnosti TESCO SW a.s. aktuální verze studie proveditelnosti k části vnitřní integrace úřadu a části digitalizace a ukládání dat a osobně se následně dostavil do prostor obchodní společnosti TESCO SW a.s. za účelem projednání a zapracování připomínek zástupců této obchodní společnosti.

Konkrétně Ing. Radek Č., na základě pokynu Bc. Michala V. zaslal Bc. Josefu T., MBA e-mailem dokument, obsahující aktuální verzi studie proveditelnosti týkající se budoucí části veřejné zakázky „Integrace vnitřního chodu úřadu“ a dále pak tento dokument prostřednictvím emailové komunikace ve spolupráci zejména s Ing. Michalem T., MBA, upravoval až do finální verze určené ke zveřejnění.

Konkrétně Bc. Josef T., MBA, od Bc. Michal V. prostřednictvím e-mailu vyžádal aktuální rozpracované dosud neveřejné verze studie proveditelnosti k částem vnitřní integrace úřadu a digitalizace a ukládání dat a tyto přijal od RNDr. Františka H. a Ing. Radka Č., osobně jednal s Bc. Michalem V. ohledně připomínek v souvislosti se studií proveditelnosti k části týkající se vnitřní integrace úřadu, dal pokyn Ing. Michalovi T., MBA, k zapracování připomínek a úprav do této studie proveditelnosti a sám společně s Ing. Michalem T., MBA, také úpravy a připomínky k technickému řešení vnitřní integrace a technickým kvalifikačním předpokladům prováděl, průběžně také na základě dohody s Bc. Michalem V. opakovaně přijal prostřednictvím pracovnice EUNICE postupně připravovaný finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj a formou osobního jednání s Bc. Michalem V. zajistil ve prospěch TESCO SW jeho aktualizaci.

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, přijal prostřednictvím e-mailu od Bc. Josefa T., MBA, rozpracovanou verzi studie proveditelnosti, týkající se budoucí části veřejné zakázky „Integrace vnitřního chodu úřadu“ s pokynem připravit připomínky k osobnímu jednání s Bc. Michalem V., a následně nejméně společně s Bc. Josefem T., MBA, tento dokument připomínkoval a upravil a prostřednictvím e-mailu zaslal jeho aktualizovanou verzi Ing. Radkovi Č., dále pak jej ve spolupráci s Ing. Radkem Č. prostřednictvím e-mailové komunikace dále upravoval a revidoval až do finální verze určené ke zveřejnění.

Poté v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, před zveřejněním zakázky, Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, z obchodní společnosti TESCO SW a Mgr. Josef S. a RNDr. Pavel S. z obchodní společnosti AutoCont, Jiří Š. z obchodní společnosti MERIT GROUP a.s., IČ: 64609995, (dále jen MERIT), Jiří K., mandatář společnosti GORDIC, Ing. Ivo U. z obchodní společnosti A-Scan s.r.o., IČ: 25936239, (dále jen A-Scan), Ing. David Ř., Ph.D., a Mgr. Dalibor Š. z obchodní společnosti Asseco Central Europe a.s., IČ: 27074358, (dále jen Asseco), a Ing. Roman Z. z obchodní společnosti ICZ a.s., IČ: 25145444, (dále jen ICZ), v různých personálních složeních uskutečnili nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž společně dohodli a vytvořili

koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku.

Konkrétně Bc. Josef T., MBA, se zúčastnil schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, v době od 9. 2. 2011 do 23. 2. 2011 e-mailem a na osobní schůzce dohodl s Mgr. Jiřím Š., vedoucím OIT KÚOK harmonogram plánovaného projektu, zúčastnil se schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.

Konkrétně Ing. David T. se zúčastnil schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, zúčastnil se „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou.

Konkrétně Mgr. Josef S. se zúčastnil schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, v době od 28. 1. 2011 do 8. 2. 2011 se zúčastnil schůzky s Petrem W. ze společnosti MERIT, na které jednali o postavení jednotlivých účastníků v koalici a dělení části plnění budoucí zakázky, zúčastnil se schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 18. 5. 2011, na které dohodli plnění dílčí části plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost, zúčastnil schůzky v přesně nezjištěné době do 23. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti ICZ do koalice a rozsah části plnění předmět zakázky v části Digitalizace a ukládání určený pro tuto obchodní společnost a případné podání druhé nabídky této společnosti, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době do 30. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti GORDIC do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.

Konkrétně Ing. David Ř., Ph.D., se zúčastnil schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí část předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se „startovního“ jednání dne

11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice.

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, se zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice.

Konkrétně Mgr. Dalibor Š. se zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice.

Konkrétně Jiří K. se zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době do 30. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti GORDIC do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.

Konkrétně Ing. Ivo U. se zúčastnil schůzky dne 18. 5. 2011, na které dohodli plnění dílčí části plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.

Konkrétně RNDr. Pavel S. se zúčastnil schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou.

Konkrétně Jiří Š. se zúčastnil schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice.

Konkrétně Ing. Roman Z. se zúčastnil schůzky v přesně nezjištěné době do 23. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti ICZ do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky v části Digitalizace a ukládání určený pro tuto obchodní společnost a případné podání druhé nabídky této společnosti.

Dále v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, Mgr. Josef S., RNDr. Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ing. David Ř., Ph.D., Mgr. Dalibor Š., Ing. Ivo U. a Ing. Milan K., prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím e-mailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících

kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky.

Konkrétně Jirí Š., jako zástupce garanta dohody společnosti MERIT pro části plnění předmětu zakázky - Elektronická spisová služba a Technologické centrum, zajišťoval spojení mezi vytvořenou koalici subjektů a zadavatelem Olomouckým krajem, když prostřednictvím dosud přesně neustanoveného zástupce zadavatele opatroval dokumenty obsahující jednotlivé rozpracované části zadávací dokumentace a tyto za účelem provedení úprav ve prospěch v koalici sdružených subjektů přeposílal e-mailem nejméně Mgr. Josefu S., za společnost MERIT prováděl sám, nebo prostřednictvím spolupracovníků, úpravu podkladů určených k zapracování do zadávací dokumentace k části předmětu plnění – Technologické centrum ve prospěch obchodní společnosti MERIT, zajišťoval provedení revizí a kontrol upravených dokumentů zasílaných formou e-mailové komunikace ve většině případů chráněných heslem, zajišťoval podklady potřebné k doplnění a úpravám textů a zkompletované průběžné a konečnou verzi zadávací dokumentace s texty řešení, včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a technických specifikací, upravenými ve prospěch sdružených subjektů poskytl spřízněnému, dosud přesně neustanovenému zástupci zadavatele.

Konkrétně Mgr. Josef S. jako zástupce koordinátora vytvořené koalice subjektů společnosti AutoCont přijímal na e-mail od Jirího Š. ze společnosti MERIT dokumenty obsahující rozpracované části zadávací dokumentace a tyto přeposílal e-mailem spolupracovníkům ve společnosti AutoCont a dalším zástupcům v koalici sdružených subjektů za účelem provedení úprav ve prospěch těchto subjektů, následně upravené dílčí dokumenty od nich přijímal a společně se spolupracovníky ze společnosti AutoCont, nejméně RNDr. Pavlem S., kompletoval do průběžných verzí zadávací dokumentace a současně se také prováděl revize a kontroly těchto dokumentů až do finální verze zadávací dokumentace, určené k předání spřízněnému doposud přesně neustanovenému zástupci zadavatele.

Konkrétně Ing. David T., v postavení zástupce architekta vytvořené koalice subjektů společnosti TESCO SW dal pokyn Ing. Michalovi T. MBA, k poskytnutí šablony na požadavky technického řešení obchodní společnosti TESCO SW k části plnění předmětu zakázky „vnitřní integrace úřadu“ zástupcům společnosti AutoCont CZ a dále v rámci sdružení buď sám, anebo prostřednictvím spolupracovníků ze společnosti TESCO SW zajišťoval provedení revizí a kontrol dokumentů obsahujících připravované dílčí části zadávací dokumentace, formou e-mailové komunikace zejména pro Mgr. Josefa S. zajišťoval a také od něj přijímal podklady potřebné k doplnění a úpravám textů v zadávací dokumentaci, případně takto přijímal rozpracované dokumenty obsahující texty zadávací dokumentace k dílčím částem zakázky a zajišťoval jejich úpravy.

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, v postavení zástupce architekta vytvořené koalice subjektů společnosti TESCO SW utajeným způsobem poskytl zástupci společnosti AutoCont CZ Tereze J. prostřednictvím emailu tm.swol@yahoo.com pod přezdívkou Roy M. jako podklad k zapracování do zadávací dokumentace šablony na požadavky technické specifikace k řešení dílčí části předmětu zakázky „integrace vnitřního chodu úřadu“, vyhovující společnosti TESCO SW, a to i v souvislosti s řešením ostatních technických částí předmětu zakázky, ve spolupráci s Jirím K. poskytoval nejméně prostřednictvím e-mailové komunikace k zapracování podklady pro integraci projektu a dále v rámci sdružení zajišťoval poskytování zpracovávaných částí zadávací dokumentace k revizím a kontrole náležitostí, vyžádal a přijal prostřednictvím e-mailové komunikace od Mgr. Dalibora Š. strukturu cen obchodní společnost Asseco za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici.

Konkrétně Ing. David Ř., Ph.D., jako manažer pro klíčové zákazníky společnosti Asseco po předchozím společném jednání přijal od Mgr. Josefa S. e-mailem dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentace v dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy a v této souvislosti nejprve formou e-mailové komunikace předjednal u Mgr. Josefa S. zapracování požadavků do této části zadávací dokumentace, a to nejméně zakoupení databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitolu Technologické centrum a vytvoření prostředí Microsoft, vyhovujících obchodní společnosti Asseco, a současně upravil, nebo nechal upravit spolupracovníky ze společnosti Asseco texty do této připravované části zadávací dokumentace, a jako upravenou čtvrtou verzi tento dokument zaslal e-mailem Mgr. Josefu S. a současně si od něj vyžádal zaslání konečné verze.

Konkrétně Mgr. Dalibor Š., jako zástupce společnosti Asseco po předchozích dohodách, nejméně prostřednictvím e-mailové komunikace přijal od Mgr. Josefa S. předpokládané ceny v rozpočtu k části plnění Digitální mapa veřejné správy, na základě těchto Mgr. Josefu S. následně poskytl podklady vyhovující společnosti Asseco se souhrnem předem dohodnutého kompletního plnění části předmětu zakázky touto společností - Digitální mapa veřejné správy a dohodnutého dílčího plnění části předmětu zakázku - Datové sklady, konkrétně se týkající dodávek systémů DWH a B, včetně cen za tyto části plnění, dále poskytl návrh technických specifikací a návrh požadavků na reference, které společně dále upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici, na žádost Ing. Michala T., MBA, mu prostřednictvím e-mailové komunikace za obchodní společnost Asseco poskytl strukturu cen za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici.

Konkrétně Ing. Ivo U. prostřednictvím e-mailové komunikace přijal za čelem úprav nejméně od Mgr. Josefa S. dokumenty obsahující rozpracované texty zadávací dokumentace k částem Digitalizace a ukládání a Elektronická spisová služba a sám nebo za pomoci spolupracovníků ze společnosti A-Scan upravil a doplnil technické podklady včetně profesních a technických kvalifikačních předpokladů pro část plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání týkající se zejména služby skenování a služby digitalizace, vyhovující společnosti A-Scan, a tyto podklady a následně i cenový rozpočet za plánovaná plnění části předmětu zakázky společnosti A-Scan poskytl prostřednictvím e-mailové komunikace Mgr. Josefu S. k zapracování do textů zadávací dokumentace.

Konkrétně Jiří K., ve spolupráci nejméně s Mgr. Josefem S., uskutečňované prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních jednání, průběžně prováděl úpravy a připomínky nejméně dokumentů obsahujících rozpracované texty zadávací dokumentace k části plnění předmětu zakázky - Digitalizace a ukládání, konkrétně se týkající Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře, vyhovující obchodní společnosti GORDIC, a to zejména technické připomínky a schválení technického popisu této části zadávací dokumentace, cenový rozklad za subkapitolu repository a kvalifikační předpoklady, a dále ve spolupráci s Ing. Michalem T., MBA, poskytoval nejméně prostřednictvím e-mailové komunikace k zapracování podklady pro integraci projektu, vše v návaznosti na předem dohodnuté plnění dalších částí předmětu zakázky touto společností, tedy kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad.

Konkrétně RNDr. Pavel S., pracovník obchodní společnosti AutoCont, určený do pozice architekta řešení v souvislosti se zpracováním zadávací dokumentace, plnil úkoly mu zadané Mgr. Josefem S. a na základě podkladů obdržených ze společnosti AutoCont a také podkladů od zástupců ostatních subjektů sdružených v koalici k dílčím částem předmětu plnění zakázky,

připravoval texty zadávací dokumentace k těmto jednotlivým částem předmětu plnění zakázky a tyto následně zkompletoval do jednoho dokumentu obsahujícího zadávací dokumentaci k zakázce, kterou následně doplnil a upravil do podoby určené k předání zadavateli a vyhovující subjektům sdruženým v koalici.

Konkrétně Ing. Milan K., obchodní manažer ICZ, poskytl prostřednictvím e-mailu Mgr. Josefovi S. zašifrované podklady k části předmětu plnění zakázky – Digitalizace a ukládání vyhovující společnosti ICZ za účelem zpracování do textů zadávací dokumentace a také návrh cen společnosti ICZ za dohodnuté plnění v této části předmětu zakázky za účelem zpracování celkového cenového rozpočtu.

Následně v době od 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012, po zveřejnění zakázky, se nejméně Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Mgr. Josef S., Jiří K., Ing. Roman Z. a Ing. Milan K., jako zástupci členů vytvořené koalice, v duchu předchozích vzájemných dohod, za využití dříve, při zpracování zadávací dokumentace zjednaných výhodnějších podmínek, shodli na vytvoření dvou zdánlivě nezávislých a samostatných nabídek a následně společně, prostřednictvím spolupracovníků nebo podřízených pracovníků a také ve spolupráci se zástupci dalších subjektů vytvořeného sdružení, zajistili sestavení

nabídky, ve které určili společnost AutoCont do primárního postavení soutěžitele a budoucího generálního dodavatele podávajícího nabídku, a do postavení subdodavatelů společnost TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost A-Scan v části Digitalizace a ukládání, společnost GORDIC v části Datový sklad, společnost MERIT v části Technologické centrum, společnost Asseco v části Digitální mapa veřejné správy a do postavení skrytého dodavatele dílčího plnění v části Digitalizace a ukládání společnost ICZ, skrytou pod dodavatele obchodní společnost WV systems, s.r.o., IČ: 49060902,

a zároveň druhé nabídky s vyšší cenou, ve které určili společnost ICZ do primárního postavení soutěžitele podávajícího nabídku a do postavení subdodavatelů jednotlivých částí zakázky mimo jiné společnosti TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost GORDIC v části Datový sklad.

Konkrétně Bc. Josef T., MBA, v postavení zástupce architekta vytvořené koalice subjektů a jako garant dohody za obchodní společnost TESCO SW v části plnění předmětu zakázky Integrace vnitřního chodu úřadu a pro část Datový sklad, se podílel na zpracování a kontroloval průběh přípravy obou nabídek, když v rámci subjektů sdružených v koalici organizoval ve spolupráci s Mgr. Josefem S. a zástupcem společnosti ICZ Radkem B. přípravu formulace dotazů na zadavatele, kdy a kým budou dotazy podány, prostřednictvím zástupce obchodní společnosti MERIT Petra W. zajistil modely skenerů jako digitalizační sestavy, určené do obou nabídek, včetně cenové kalkulace,

v souvislosti s přípravou nabídky společnosti AutoCont nejméně koordinoval a kontroloval činnost a e-mailovou komunikaci Ing. Michala T., MBA, s Jiřím K., související s opatřením podkladů do nabídky týkající se kalkulace systému DWH pro část Datové sklady a podkladů k cenové kalkulaci Integrace technologického centra, dále prostřednictvím e-mailové komunikace od Radka B. vyžádal a následně od Ing. Milana K. přijal cenovou kalkulaci společnosti ICZ za celou oblast digitalizace a ukládání po položkách pro dodávku i provoz, tuto obratem poskytl Mgr. Josefu S., následně ceny za tuto část při osobním jednání se zástupci společnosti ICZ upravil do optimalizované varianty a tento upravený cenový podklad k části Digitalizace a ukládání poskytl k odsouhlasení prostřednictvím e-mailu Mgr. Josefu S. a Jiřímu Š. jako hrubou kalkulaci a ve

spolupráci s Mgr. Josefem S. a Jiřím Š. provedl prostřednictvím e-mailové komunikace kontrolu a odsouhlasení finálního cenového rozpočtu určeného do této nabídky,

v souvislosti s přípravou druhé nabídky obchodní společnosti ICZ s vyšší celkovou cenou prostřednictvím spolupracovníků z TESCO SW formou e-mailové komunikace přijal od Ing. Milana K. za účelem podepsání a tím uzavření smlouvy o budoucí spolupráci při realizaci veřejné zakázky mezi ICZ a TESCO SW, jejímž předmětem bylo prokázání části technických kvalifikačních předpokladů a dodávky včetně služeb části plnění předmětu zakázky – Integrace vnitřního chodu úřadu, následně se zástupcem ICZ smlouvu společně s dalším členem představenstva TESCO SW uzavřel a současně ve spolupráci s Mgr. Josefem S. a Jiřím Š. provedl dohled nad přípravou nabídky ICZ do soutěže o zakázku a její následnou kontrolu.

Konkrétně Mgr. Josef S., v postavení zástupce koordinátora vytvořené koalice subjektů a jako garant dohody za obchodní společnost AutoCont v části plnění předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy a v části Digitalizace a ukládání, se podílel na zpracování a kontroloval průběh přípravy obou konkurenčních nabídek, když nejméně vyžádal a přijal od Ing. Milana K. závazný cenový rozpočet dohodnutého plnění obchodní společností ICZ v části Digitalizace a ukládání, který následně společně s ním cenově upravil, s Radkem B. ze společnosti ICZ projednal rámec řešení Krajské digitalizační jednotky včetně cenových kalkulací, prostřednictvím e-mailové komunikace poskytl Ing. Milanovi K. modely skenerů, obdržené e-mailem od Jiřího Š., jako digitalizační sestavy určené do obou připravovaných nabídek, včetně cenové kalkulace, od Ing. Milana K. e-mailem opakovaně obdržel po průběžných úpravách podklady obsahující popis požadavků na řešení dílčího plnění předmětu zakázky Krajské digitální spisovny, Krajského digitálního repozitáře a popis požadavků na vybavení Krajské digitalizační jednotky, včetně doplnění požadavků na předmět zakázky do obecného popisu nabídky a zajistil zapracování těchto podkladů do nabídky společnosti AutoCont, s Ing. Romanem Z. dohodl krytí plnění společnosti ICZ v části Digitalizace a ukládání v rámci nabídky společnosti AutoCont subdodavatelem – obchodní společností WV Systems s.r.o., a prostřednictvím e-mailu zaslal zástupcům ICZ Ing. Milanovi K. a Radkovi B. smlouvu o spolupráci při sestavení nabídky a o uzavření budoucí smlouvy o dílo mezi objednatelem AutoCont a budoucím zhotovitelem ICZ, jejímž předmětem byla vzájemná spolupráce při sestavení nabídky a dílčí dodávky v části předmětu plnění zakázky Digitalizace a ukládání, včetně pokynů k doplnění ze strany ICZ a za účelem jejího uzavření v návaznosti na kompletaci nabídky a ve spolupráci s Bc. Josefem T., MBA, a Jiřím Š. provedl prostřednictvím e-mailové komunikace kontrolu a odsouhlasení finálního cenového rozpočtu určeného do nabídky,

v souvislosti s přípravou druhé nabídky obchodní společnosti ICZ s vyšší celkovou cenou prostřednictvím e-mailové komunikace poskytl Ing. Milanovi K. rady a podklady z připravované nabídky AutoCont za účelem zpracování této druhé nabídky a to nejméně od společnosti MERIT a GORDIC a podklady k technické úrovni nabízeného řešení s pokynem, že je nutné co nejvíce změnit texty a ve spolupráci s Bc. Josefem T., MBA, a Jiřím Š. provedl dohled nad přípravou této nabídky a její následnou kontrolu.

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, ve spolupráci s Jiřím K. opatřil podklady do nabídky týkající se kalkulace systému DWH pro část Datové sklady a podkladů k cenové kalkulaci Integrace technologického centra a společně s Ing. Davidem T. částečně sami, částečně prostřednictvím spolupracovníků ze společnosti TESCO SW zpracovali příslušnou část druhé, „krycí“, nabídky v oblasti, kterou měla subdodávat společnost TESCO SW.

Konkrétně Jiří K., garant dohody za společnost GORDIC v části předmětu plnění Datový sklad, předal postupně do nabídky společnosti AutoCont Ing. Michalovi T., MBA, v tabulkovém

zpracování předpoklad systémového SW, cenovou kalkulaci integrace TC, nástřel finančního vyjádření služeb při vlastní implementaci, tabulkové zpracování specifikace HW a systémového SW, dále Mgr. Josefovi S. cenovou kalkulaci K DWH, s tímto vedl komunikaci k uzavření smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky mezi společností AutoCont a GORDIC,

v souvislosti s přípravou nabídky společnosti ICZ předal Ing. Milanovi K. podklady k zpracování totožné části plnění (Datový sklad) také do nabídky společnosti ICZ.

Konkrétně Ing. Roman Z., ředitel pro sektor státní a veřejná správa obchodní společnosti ICZ a v postavení garanta dohody za tuto společnost, řídil z titulu své funkce, s vědomím přípravy dvou zdánlivě konkurenčních nabídek, činnost nejméně podřízeného Ing. Milana K. při poskytnutí technických a cenových podkladů za společnost ICZ k dohodnutému plnění v části předmětu zakázky Digitalizace a ukládání Mgr. Josefovi S., určených do nabídky společnosti AutoCont CZ, a dohlížel na zpracování druhé nabídky do soutěže připravované nejméně jemu podřízeným pracovníkem společnosti ICZ Ing. Milanem K., následně pak s Mgr. Josefem S. dohodl krytí plnění společnosti ICZ v části Digitalizace a ukládání v rámci nabídky společnosti AutoCont CZ a.s. subdodavatelem obchodní společností WV systems, s.r.o.

Konkrétně Ing. Milan K., manažer pro klíčové zákazníky pro sektor státní a veřejná správa obchodní společnosti ICZ a.s., na základě dohody uskutečněné Ing. Romanem Z. se zástupci subjektů sdružených v koalici, v souvislosti s přípravou nabídky společnosti AutoCont, poskytl Mgr. Josefovi S. závazný cenový rozpočet dohodnutého plnění obchodní společností ICZ v části Digitalizace a ukládání, prostřednictvím e-mailové komunikace přijal od Mgr. Josefa S. modely skenerů, jako digitalizační sestavy, určené do obou připravovaných nabídek, včetně cenové kalkulace, opakovaně za účelem zpracování do nabídky společnosti AutoCont po průběžných úpravách zaslal e-mailem Mgr. Josefovi S. podklady společnosti ICZ obsahující popis požadavků na řešení dílčího plnění předmětu zakázky Krajské digitální spisovny, Krajského digitálního repozitáře a popis požadavků na vybavení Krajské digitalizační jednotky k části předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, včetně doplnění požadavků na předmět zakázky do obecného popisu nabídky, od Mgr. Josefa S. e-mailem přijal smlouvu o spolupráci při sestavení nabídky a o uzavření budoucí smlouvy o dílo mezi objednatelem AutoCont a budoucím zhotovitelem ICZ, jejímž předmětem byla vzájemná spolupráce při sestavení nabídky a dílčí dodávky v části předmětu plnění zakázky Digitalizace a ukládání, včetně pokynů k doplnění ze strany ICZ a za účelem jejího uzavření v návaznosti na kompletaci nabídky, dále prostřednictvím e-mailové komunikace poskytl Bc. Josefu T. MBA, cenovou kalkulaci společnosti ICZ za celou oblast digitalizace a ukládání po položkách pro dodávku i provoz, tuto obratem poskytl Mgr. Josefovi S. a následně ceny za tuto část v rámci osobního jednání s Bc. Josefem T., MBA, a dalšími zástupci společnosti ICZ upravil do „optimalizované“ varianty,

v souvislosti s přípravou druhé nabídky obchodní společnosti ICZ s vyšší celkovou cenou za účelem zpracování této nabídky přijal prostřednictvím e-mailové komunikace od Mgr. Josefa S. rady a také podklady z připravované nabídky AutoCont dodané společností MERIT a GORDIC a také podklady k technické úrovni nabízeného řešení s pokynem co nejvíce změnit texty, a na základě doporučení Mgr. Josefa S. mu prostřednictvím e-mailu předložil připravenou modifikovanou nabídku ke kontrole zástupců koalice, formou e-mailové komunikace poslal Bc. Josefu T., MBA, smlouvu o budoucí spolupráci při realizaci veřejné zakázky mezi ICZ a TESCO SW, jejímž předmětem bylo prokázání části technických kvalifikačních předpokladů a dodávky včetně služeb části plnění předmětu zakázky Integrace vnitřního chodu úřadu.

Takto ve shodě připravené nabídky do veřejné soutěže následně předložili zadavateli dne 30. 4. 2012 za společnost AutoCont prostřednictvím člena představenstva Ing. Jaroslava B. a za

společnost ICZ prostřednictvím předsedy představenstva Ing. Bohuslava C., tedy společně se svými konkurenty uzavřeli dohodu, jejímž cílem bylo u této veřejné soutěže vyloučit vzájemnou konkurenci a umožnit provedení veřejné soutěže v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel,

a takto společně zvýhodnili obchodní společnosti AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 102 553 297,42 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

E. obžalování Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., Antonín D.,

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, člena představenstva Ing. Davidem T. a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, a

obchodní společnost **EUNICE**, jednající prostřednictvím předsedy představenstva Bc. Michalem V. a na základě mandátní smlouvy RNDr. Františkem H., tedy osobou konající jejím jménem a osobou v postavení obdobném zaměstnanci při plnění pracovních úkolů dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „CzechPoint@home – portál občana“ v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ reg. č. CZ.1.06/2.1.00/09.07389, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Statutárním městem Zlín dne 29. 3. 2012, typ: řádný, a dne 10. 5. 2012, typ: opravný, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel,

Bc. Josef T., MBA, ze společnosti TESCO SW, získal e-mailem od RNDr. Františka H. s vědomím a souhlasem Bc. Michala V., oba ze společnosti EUNICE, dne 23. 6. 2011 dosud neveřejnou studii proveditelnosti zpracovanou společností EUNICE pro zadavatele pro Statutární město Zlín v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“.

Poté v době od 12. 1. 2012 do 10. 5. 2012, před zveřejněním zakázky v řádném, respektive opravném typu, RNDr. František H., mandatář společnosti EUNICE, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, na základě pokynu Bc. Michala V. ze dne 12. 1. 2012 a společně s ním, a společnost EUNICE, nejprve umožnili Ing. D. T. a Bc. Josefu T., MBA, jednajícím v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, případně jimi pověřeným pracovníkům společnosti TESCO SW, a společnosti TESCO SW, podílet se prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace na zpracování zadávací, resp. projektové dokumentace, zejména technických specifikací pro tuto veřejnou zakázku a následně s nimi na zpracování této dokumentace spolupracovali až do jejího finálního vyhotovení, přičemž za využití těchto výhodnějších podmínek zpracovali zástupci společnosti TESCO SW nabídku do soutěže o zakázku, kterou místopředseda představenstva společnosti Bc. Josef T., MBA, společně s dalším členem představenstva společnosti dne 25. 6. 2012 předložili zadavateli.

Dále v průběhu veřejné soutěže ve fázi hodnocení podaných nabídek, od druhé poloviny října 2012, do doby vyhodnocení nabídek, kdy bylo známo, že společnost Handicap – výrobní družstvo invalidů, IČ: 27923592, (dále jen Handicap), jejímž subdodavatelem části plnění byla společnost Software602, a.s., IČ 63078236 (dále jen Software), podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou, Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA ze společnosti TESCO SW, která podala ve veřejné soutěži nabídku s druhou nejnižší nabídkovou cenou, a Antonín D. ze společnosti Software, s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap, v jehož nabídce figurovala společnost Software jako subdodavatel podstatné části plnění, uskutečnili osobní a telefonická jednání v rámci kterých

- se Antonín D. zavázal učinit kroky k tomu, aby zadavatel nepodepsal smlouvu na plnění veřejné zakázky se soutěžitelem s nejnižší nabídkovou cenou,
- se Bc. Josef T., MBA a Ing. Michal T., MBA, zavázali v nabídce společnosti TESCO SW, zaměnit současné subdodavatele části plnění za subdodavatele Software,
- si dojednali rozdělení si částí této veřejné zakázky včetně cen za jednotlivé části zakázky a v těchto jednáních pokračovali i v období po odstoupení společnosti Handicap ze soutěže až do podpisu smlouvy mezi společností TESCO SW a zadavatelem Statutárním městem Zlín, přičemž původního subdodavatele uvedeného v nabídce TESCO SW po dohodě se zadavatelem nahradili subdodavatelem Software a následně v rámci plnění dodali hardware odlišný od hardware uvedeného v zadávací dokumentaci, avšak tuto skutečnost zadavateli neoznámili.

Nakonec době od 23. 1. 2013 do 18. 4. 2013, po zjištění pochybení zadavatele spočívajícím v nezaslání dodatečných informací č. 1 některým ze soutěžitelů, které by mohlo mít za následek zrušení soutěže, informoval RNDr. František H. o této skutečnosti Bc. Josefa T., MBA, Ing. Michala T., MBA, a TESCO SW, se kterými společně s Bc. Michalem V. a EUNICE prostřednictvím e-mailové a telefonické komunikace zajistili po dohodách s ostatními účastníky této veřejné soutěže čestná prohlášení o nepodání nabídky i za předpokladu obdržení dodatečných informací č. 1 původně jim nezaslaných z důvodu pochybení zadavatele tak, že předjednali u soutěžitelů PROFINIT Praha, Česká pošta s.p., Asseco, Marbes a AutoCont podepsání čestných prohlášení pro zadavatele o nepodání nabídky i za předpokladu obdržení dodatečných informací č. 1, aby nedošlo ke zrušení soutěže o tuto veřejnou zakázku a aby docílili zadání zakázky společnosti TESCO SW,

a takto obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA a Antonín D. společně uzavřeli dohodu s cílem odstranit konkurenta s nejnižší nabídkovou cenou z veřejné soutěže a dosáhnout přidělení této veřejné zakázky společností TESCO SW jako vítězi veřejné soutěže a Software jako subdodavatelé vítěze,

dále takto obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., obchodní společnosti EUNICE a TESCO SW společně zvýhodnili obchodní společnosti TESCO SW jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku „CzechPoint@home – portál občana včetně komplexní podpory provozu a užívání“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 8 889 658 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., obchodní společnosti EUNICE a TESCO SW společně vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací, resp. projektovou dokumentaci, nabídku do veřejné soutěže a čestná prohlášení pro zadavatele o nepodání nabídky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 6 571 763,10 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

F. obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, Radek N., Ing. Jiří B., Ing. Radek Č., Antonín D., Bc. Michal V.

V souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“ v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/09.07389, rozdělenou pro účely podání nabídek na samostatné části označené písmeny A-G, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Statutárním městem Zlín nejprve dne 31. 10. 2013,

poté, kdy na části A, E, F, G nebyly podány žádné nabídky, byly tyto části zrušeny a znovu zveřejněny Statutárním městem Zlín pod písmeny A, B, C, D dne 7. 8. 2014,

se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži vybrané obchodní společnosti TESCO SW, Novell, Software a GORDIC,

Bc. Josef T., MBA, ze společnosti TESCO SW, získal e-mailem od RNDr. Františka H. ze společnosti EUNICE, dne 23. 6. 2011 dosud neveřejnou studii proveditelnosti zpracovanou společností EUNICE pro zadavatele pro Statutární město Zlín v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, poté podstatné informace z tohoto dokumentu přenesl na Ing. Davida T. a Ing. Michala T., MBA, oba ze společnosti TESCO SW, a na základě těchto informací stanovil další postup a úkoly zejména pro Ing. Michala T., MBA, v souvislosti s touto veřejnou zakázkou.

V době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, v situaci, kdy společnost EUNICE na základě smlouvy zpracovávala pro zadavatele zadávací dokumentaci, před zveřejněním a vyhlášením veřejné soutěže o zakázku, RNDr. František H., Radek N. ze společnosti Novell, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Antonín D. a Bc. Michal V., oba posledně jmenovaní ze společnosti Software, Ing. Radek Č., jednatel společnosti MOIS, s.r.o., IČ 46963812, (dále jen MOIS), a Ing. Jiří B. ze společnosti GORDIC prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace a při osobních jednáních připravovali podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, řešili kvalifikační kritéria, technické specifikace i rozpočet zakázky, vše ve vztahu k jednotlivým částem zakázky, a současně se podíleli na rozdělení těchto částí zakázky nejméně ve prospěch společnosti Novell, Software, GORDIC a TESCO SW, včetně určení cen za jednotlivé dílčí části, přičemž zejména prostřednictvím e-mailové komunikace jim nejméně RNDr. František H. umožnil provádět

formou komentářů a připomínek úpravy této dokumentace, které pak prosazoval u zadavatele a to až do finální podoby zadávací dokumentace určené ke zveřejnění.

Konkrétně Antonín D. a Bc. Michal V., ze společnosti Software, navrhovali ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a Radkem N. úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se integračního systému založeného na formulářové bázi ve prospěch společnosti Software602,

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, a Ing. David T. ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a Radkem N. navrhovali úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se zajištění komunikace vybraných agend s IdM ve prospěch obchodní společnosti Novell a dále navrhli formou komentářů a připomínek, úpravy zadávací dokumentace zejména v části týkající se informačního systému pro řízení projektů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW,

Konkrétně Ing. Radek Č. ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a Ing. Jiřím B. navrhovali úpravy zadávací dokumentace včetně technické specifikace pro část zakázky týkající se Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti GORDIC a zároveň se v souvislosti s touto částí zakázky Ing. Radek Č. společně s RNDr. Františkem H. dohodli s Ing. Jiřím B. na budoucí subdodávce systému DMS od obchodní společnosti MOIS.

Následně pak za využití takto výše popsaných výhodnějších podmínek oproti jiným dodavatelům předložili zástupci obchodních společností Software, Novell, TESCO SW a GORDIC zadavateli nabídky do veřejných soutěží o postupně, ve dnech 30. 10. 2013 (části A-G) a 7. 8. 2014 (části A-D) zveřejňované dílčí části zakázky, a takto společně v rámci veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“ zvýhodnili

obchodní společnost Novell jako vítěze soutěže v části zakázky B („Zajištění komunikace vybraných agend s IdM) a D („Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace“), přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě celkem 4 321 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnost Software jako vítěze soutěže v nově označené části zakázky A („Integrační systém založený na formulářové bázi“) přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 3 394 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnost GORDIC jako vítěze soutěže v nově označené části zakázky B („Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace“) přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 798 400 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže v části zakázky D („Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace“), přičemž v případě úspěchu této společnosti ve veřejné soutěži by realizací předmětu plnění veřejné zakázky v hodnotě 578 512 Kč bez DPH společnost TESCO SW dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do

budoucí od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci včetně příloh obsahujících technickou specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace a způsobili tím České republice škodu ve výši 6 688 677,20 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

G. obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Bc. Michal V., Ing. Jiří B.,

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, a

obchodní společnost **EUNICE**, jednající prostřednictvím předsedy představenstva Bc. Michalem V., tedy osobou konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj ERP systémů“ v rámci projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/08.07170, zadavatelem rozdělenou pro účely podání nabídek na dvě samostatné části, soutěženou v otevřeném nadlimitním řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Zlínským krajem dne 28. 8. 2012, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW a GORDIC, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel,

v době od 4. 6. 2010 do 7. 6. 2010, při zpracování studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji“ jehož součástí je i rozvoj ERP systémů, Bc. Michal V., ze společnosti EUNICE, která zpracovávala studii proveditelnosti a vypracovávala analýzu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, umožnil Ing. Jiřímu B., mandatáři společnosti GORDIC, prostřednictvím e-mailové komunikace komentovat a doplňovat požadavky na ERP (zpracování ekonomických agend organizací veřejné správy), které pak přeposlal RNDr. Františkovi H. k zapracování do studie proveditelnosti.

Poté v době od 13. 5. 2011 do 10. 10. 2011, v souvislosti s veřejnou soutěží o dílčí veřejnou zakázku „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“ (dále jen analýza), v rámci projektu „Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji“ Bc. Michal V., Radek N., Josef T., MBA a Ing. Michal T. MBA, společně připravili nabídku společnosti EUNICE, pozdějšího vítěze soutěže o tuto dílčí zakázku, v rámci které se také dohodli na dodání osob odborníků z řad zaměstnanců společností TESCO SW a Novell do řešitelského týmu vytvořeného pro vypracování analýzy. Tak umožnili zejména zástupcům společnosti TESCO SW, skryté za subdodavatele Moravská vysoká škola Olomouc o.p.s., aby se podíleli prostřednictvím jimi určených osob zaměstnaných ve společnosti TESCO SW společně zejména s vedoucím řešitelského týmu RNDr. Františkem H. na vypracování analýzy v rozsahu tří dokumentů obsahující mimo jiné i dokument „technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na rozvoj

ERP systémů“, který byl následně částí zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Rozvoj ERP systémů“.

Následně v době od 7. 1. 2012 do 23. 5. 2012, v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rozvoj ERP systémů“, před jejím zveřejněním, Bc. Michal V., jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti EUNICE, společnost EUNICE, Ing. Jiří B., Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, oba posledně jmenovaní jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a společnost TESCO SW, prostřednictvím e-mailové komunikace a formou osobních jednání spolupracovali na zpracování průběžných verzí zadávací dokumentace k této zakázce a zejména obou částí technických specifikací.

Konkrétně Bc. Michal V. a společnost EUNICE rozhodli o doplnění Ing. Jiřího B. do „týmu ERP“ za společnost EUNICE, od zadavatele přijímali průběžné verze zadávací dokumentace, které předávali k připomínkám a úpravám Bc. Josefovi T., MBA, Ing. Michalovi T., MBA, a Ing. Jiřímu B., jejich připomínky a úpravy posléze zpracoval do dalších verzí zadávací dokumentace a tyto předával zpět zadavateli.

Konkrétně Ing. Michal T., MBA, Bc. Josef T., MBA, společnost TESCO SW a Ing. Jiří B. přijímali od Bc. Michala V. podklady k zadávací dokumentaci, k nim prováděli úpravy ve formě komentářů a připomínek a takto upravené dokumenty předávali Bc. Michalovi V., který je zpracoval do zadávací dokumentace určené ke zveřejnění.

Dále v době od 24. 8. 2012 do 30. 10. 2012, po vyhlášení této veřejné zakázky, rozdělené zadavatelem na dvě samostatné části, se Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, a Ing. Jiří B. dohodli na rozdělení rozsahu plnění obchodních společností TESCO SW a GORDIC ve vztahu k oběma částem zakázky, o určení ceny za jednotlivé části zakázky, a v souladu s učiněnými dohodami spolupracovali osobně a telefonicky ve dnech 22. 10., 23. 10., 26. 10. a 29. 10. 2012 na vytvoření a podobě nabídek pro obě části zakázky jak obchodní společnost TESCO SW, tak obchodní společnost GORDIC, jako nabídek konkurenčních do veřejné soutěže k této veřejné zakázce tak, aby se v části 1 zakázky stala vítězem obchodní společnost TESCO SW a v části 2 zakázky se stala vítězem obchodní společnost GORDIC. V souladu s těmito dohodami dne 30. 10. 2012 podali osobně na Zlínském kraji do veřejné soutěže Ing. Michal T., MBA, nabídku obchodní společnosti TESCO SW pro obě části zakázky a Ing. Jiří B. nabídku obchodní společnosti GORDIC pro obě části zakázky.

Takto obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, a Ing. Jiří B. společně uzavřeli dohodu, v rámci které si

- rozdělili celkové plnění zakázky
- vzájemně koordinovali přípravu krycích nabídek na části, o které reálně nejevili zájem, včetně koordinace nabídkové ceny,

to vše s cílem vyloučit vzájemnou konkurenci a umožnit provedení veřejné soutěže v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel,

dále takto obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. Jiří B., Bc. Michal V. a obchodní společnosti TESCO SW a EUNICE společně zvýhodnili obchodní společnost TESCO SW jako vítěze části 1 veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Rozvoj ERP systémů“, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě 5 962 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

obchodní společnost GORDIC jako vítěze části 2 veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Rozvoj ERP systémů“, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě 2 490 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. Jirí B., Bc. Michal V. a obchodní společnosti TESCO SW a EUNICE vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace a způsobili tím České republice škodu ve výši 6 728 447 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu,

H. obžalovaní Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Bc. Michal V., Ing. Radek Č., Radek N.,

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, člena představenstva Ing. Davidem T. a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, a

obchodní společnost **EUNICE**, jednající prostřednictvím předsedy představenstva Bc. Michalem V. a na základě mandátní smlouvy RNDr. Františkem H., tedy osobou konající jejím jménem a osobou v postavení obdobném zaměstnanci při plnění pracovních úkolů dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

V souvislosti s přípravou a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“ v rámci projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, soutěžené v otevřeném nadlimitním řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněné Zlínským krajem 14. 9. 2012, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW,

v době od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010, tedy v průběhu zpracování studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji“, Bc. Michal V., Ing. Radek Č., ze společnosti EUNICE, která zpracovávala studii proveditelnosti a vypracovávala Analýzu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, a Ing. David T., Bc. Josef T., MBA, a Michal T., MBA, ze společnosti TESCO SW spolupracovali na podobě studie proveditelnosti zejména prostřednictvím e-mailové komunikace.

Konkrétně Bc. Michal V. poslal Ing. D. T. zkrácenou verzi pasportu aplikací se žádostí o vyznačení co integrovat a co v žádném případě.

Konkrétně Ing. Radek Č. opakovaně poskytoval Bc. Josefovi T., MBA, Ing. Michalovi T., MBA a zprostředkovaně i Ing. D. T. pro budoucí využití nejprve rozpracované verze studie proveditelnosti a nakonec i finální verzi studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ pro část Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS pro Zlínský kraj.

Konkrétně Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA a Ing. David T. přijímají k připomínkám a pro budoucí využití průběžné verze studie proveditelnosti.

Poté v době od 13. 5. 2011 do 10. 10. 2011, v souvislosti s veřejnou soutěží o dílčí veřejnou zakázku „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“ (dále jen analýza), v rámci projektu „Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji“ Bc. Michal V., Radek N., Josef T., MBA a Ing. Michal T., společně připravili nabídku společnosti EUNICE, pozdějšího vítěze soutěže o tuto dílčí zakázku, v rámci které se také dohodli na dodání osob odborníků z řad zaměstnanců společností TESCO SW a Novell do řešitelského týmu vytvořeného pro vypracování analýzy. Tak umožnili zejména zástupcům společnosti TESCO SW, skryté za subdodavatele Moravská vysoká škola Olomouc, o.p.s., aby se podíleli prostřednictvím jimi určených osob zaměstnaných ve společnosti TESCO SW společně zejména s vedoucím řešitelského týmu RNDr. Františkem H. na vypracování analýzy v rozsahu tří dokumentů obsahující mimo jiné i dokumenty „Podrobná analýza současného stavu řízení úřadu a Komplexní návrh řešení vnitřní integrace úřadu a také technická část zadávací dokumentace VZ na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS)“, které byly následně částí zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“.

Následně v době od 13. 12. 2011 (obžalované EUNICE a TESCO SW od 1. 1. 2012), po uzavření smlouvy o dílo mezi Zlínským krajem a společností EUNICE na vypracování analýzy, do 14. 9. 2012, Bc. Michal V., RNDr. František H., oba jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti EUNICE, Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA a Ing. David T., všichni jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a Radek N., zástupce společnosti Novell, nejméně prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace a ve spolupráci se zaměstnanci obou obchodních společností zařazenými do řešitelského týmu pro vypracování analýzy, vypracovali analýzu jako podkladový materiál pro zadávací dokumentaci a společně upravovali prostřednictvím e-mailové a telefonické komunikace podobu průběžných verzí zadávací dokumentace až do zpracování finální verze tohoto dokumentu určeného ke zveřejnění a to do podoby vyhovující společností TESCO SW a Novell.

Konkrétně Bc. Michal V. a společnost EUNICE v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy, řídili a kontrolovali činnost RNDr. Františka H., dohodli a následně přijali od Ing. Davida T. aktualizovaný seznam agend kraje, za účelem provedení komentáře přijali od Bc. Josefa T. MBA, heslem chráněný dokument obsahující základní materiály k vnitřní integraci úřadu na Zlínském kraji, který po drobném doplnění vrátili zpět, informovali zástupce TESCO SW e-mailem, telefonicky a osobně zejména prostřednictvím Ing. Michala T., MBA, o komunikaci mezi zástupci Zlínského kraje související s přípravou zadávací dokumentace a o průběhu přípravy zadávací dokumentace.

Konkrétně Radek N. se telefonicky dohodl s RNDr. Františkem H. na komentáři k připomínkám zadavatele ze 17. 4. 2012, tak, aby konečná verze analýzy vyhovovala společnosti Novell, následně je projednal s RNDr. Františkem H. osobně, dne 19. 6. 2012 přijal od RNDr. Františka H. aktuální 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, tento materiál opatřil komentáři a připomínkami a vrátil zpět, přijal od RNDr. Františka H. 22. verzi technické části zadávací dokumentace a přijal k revizi finální verzi zadávací dokumentaci na Vnitřní integraci úřadu.

Konkrétně Bc. Josef T. MBA a společnost TESCO SW v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy zaslali Bc. Michalovi V. heslem chráněný dokument obsahující základní materiály k vnitřní integraci úřadu na Zlínském kraji a přijali tento

dokument opatřený komentářem zpět, a zejména řídili a kontrolovali činnost Ing. Michala T., MBA, v rámci přípravy zadávací dokumentace k zakázce.

Konkrétně Ing. Michal T. MBA a společnost TESCO SW přijali od RNDr. Františka H. za účelem provedení úprav a připomínek část připravované analýzy a tuto předali e-mailem ke zpracování Ing. D. T. a dalším pracovníkům společnosti TESCO SW, přijali e-mailem od Zuzany M. druhou verzi analýzy ke vnitřní integraci za účelem zpracování návrhu technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace, přijali od RNDr. Františka H. aktuální 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, tento materiál částečně sami, částečně prostřednictvím Petra Z. opatřili komentáři a připomínkami, dokument vrátili zpět a s RNDr. Františkem H. poté konzultovali zapracování těchto připomínek do textu zadávací dokumentace, přijali od RNDr. Františka H. 22. verzi technické části zadávací dokumentace a přijali zadávací dokumentaci na Vnitřní integraci úřadu, a následně telefonicky od RNDr. Františka H. zjistili přibližný termín finalizace zadávací dokumentace.

Konkrétně Ing. David T. a společnost TESCO SW v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy uložili Vladislavu K., aby zpracoval připomínky a komentáře k části analýzy, týkající se vnitřní integrace úřadu, které následně překontrolovali, doplnili svým komentářem a e-mailem zaslali RNDr. Františkovi H., přijali emailem od Zuzany M. druhou verzi analýzy ke vnitřní integraci za účelem zpracování návrhu technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace a v návaznosti na to uložili Ing. Michalovi T. MBA, vyjasnit si s přesně neustanoveným zástupcem zadavatele koncepci řešení vnitřní integrace úřadu, aby mohli udělat technickou specifikaci, skrytě, jako zástupce EUNICE se nejméně jednou účastnili jednání pracovního týmu vytvořeného ze zástupců zadavatele a EUNICE v souvislosti se zpracováním analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, přijali od RNDr. Františka H. 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, k dokumentu zpracovali připomínky formou komentářů a následně telefonicky konzultovali s RNDr. Františkem H. zapracování těchto připomínek do textu zadávací dokumentace.

Takto společně zvýhodnili obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže, jejíž nabídku předložil dne 22. 11. 2012 RNDr. Josef T., přičemž v případě úspěchu společnosti TESCO SW ve veřejné soutěži by realizací předmětu plnění veřejné zakázky na „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“ v hodnotě 13 171 012 Kč včetně DPH, dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 9 482 608,53 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

CH. obžalování Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Ing. Martin H. a

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, člena představenstva Ing. Davidem T. a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím

jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

v souvislosti s přípravou projektu a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení, veřejné soutěže a zadáním veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ v rámci projektu „Část IV. Výzvy – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, reg. číslo CZ.1.06/2.1.00/08.07330, soutěžené v otevřeném řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněné dne 16. 4. 2013 Krajským úřadem Pardubického kraje, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW,

v době od 25. 7. 2010 (obžalovaná TESCO SW od 1. 1. 2012) do 21. 5. 2012 Bc. Josef T., MBA, Ing. David T. a Ing. Michal T., MBA, jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a Ing. Martin H., vedoucí odboru informatiky Krajského úřadu Pardubického kraje a projektový manažer, ve spolupráci s Barborou S. nejprve připravili podkladový materiál k vnitřní integraci úřadu pro Krajský úřad Pardubického kraje a následně společně vypracovali studii proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, která byla podkladem pro zpracování zadávací dokumentace včetně technických specifikací, a jejímž oficiálním zpracovatelem byla společnost Naviga 4, s.r.o., IČ: 26756102 (dále jen Naviga).

Konkrétně Ing. Martin H. poskytl zástupcům společnosti TESCO SW požadavky na helpdesk, které Bc. Josef T., MBA, a Ing. David T. doplňovali, předal na vyžádání Ing. Michalovi T., MBA, finální verzi studie.

Konkrétně Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a společnost TESCO SW společně průběžně připomínkovali a upravovali různé verze studie proveditelnosti, které předávali zástupci formálního zpracovatele studie Barboře S. k zpracování.

Poté v době od 28. 5. 2012 do 16. 4. 2013, tedy před vyhlášením zakázky, v návaznosti na předchozí spolupráci, Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, společnost TESCO SW a Ing. Martin H., společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že Ing. Michal T., MBA, Ing. David T. a společnost TESCO SW připomínkovali a prováděli úpravy průběžných verzí zadávací dokumentace a to zejména technických specifikací k této veřejné zakázce ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, které po schválení Bc. Josefem T., MBA, a společností TESCO SW Ing. Martin H. jako projektový manažer v zadávací dokumentaci akceptoval a průběžně poskytoval zástupcům TESCO SW nevěřejné verze zadávací dokumentace, případně její části, až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku.

Dále v době od 16. 4. 2013 do 13. 6. 2013, po vyhlášení soutěže, se Bc. Josef T., MBA a Ing. Michal T., MBA, jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a společnost TESCO SW s cílem získat dodávku dílčí části této veřejné zakázky v rozsahu – integrace – integrační platforma, ServiceDesk (HelpDesk) a majetkový portál, Facility Management a to včetně analýzy k těmto částem, postupně dohodli se všemi čtyřmi soutěžiteli, kteří podávali v této veřejné soutěži nabídku, na subdodávce této části plnění veřejné zakázky, ohledně níž získali zpracováním zadávací dokumentace výhodu.

Konečně v době před termínem podání nabídek a otevíráním obálek, mezi 5. 6. 2013 a 7. 6. 2013, Ing. Michal T., MBA, a společnost TESCO SW poté, co jim Ing. Martin H. telefonicky oznámil doručení celkem dvanácti dotazů na zadavatele na část majetku, s ním nejprve telefonicky dotazy konzultovali, následně na základě žádosti Ing. Martina H. přislíbili zpracování komentářů k odpovědím, a po obdržení rozpracovaných odpovědí na email xxx s ním dále ohledně odpovědí

komunikovali telefonicky i prostřednictvím dalšího emailu carpenterm@email.cz, a nakonec tímto způsobem upravené odpovědi, schválené Bc. Josefem T. MBA, poskytli Ing. Martinovi H., který je zveřejnil dne 7. 6. 2013 v podobě dodatečných informací č. 9.

Ing. Martin H. poté, co byl zadavatelem jmenován do hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou na „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, a byl zvolen jejím předsedou, vědomě, jako člen této komise podjatý vůči soutěžiteli TESCO SW, podepsal písemné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže.

Takto společně zvýhodnili na úkor ostatních dodavatelů společnost TESCO SW, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě nejméně 6 367 909 Kč bez DPH, odpovídající 45% z celkové nabídkové ceny vítězného uchazeče, společnosti NESS s.r.o., dosáhla obchodní společnost TESCO SW jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 14 255 009,92 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

I. obžalování Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. David T., Ing. Ivo U., Ing. Martin K. Ph.D., a

obchodní společnost **TESCO SW**, jednající prostřednictvím místopředsedy představenstva Bc. Josefem T., MBA, člena představenstva Ing. Davidem T. a obchodním manažerem Ing. Michalem T., MBA, tedy osobami vykonávajícími rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění,

v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejnou soutěží související s veřejnou zakázkou „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“ v rámci projektu „IV. Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, reg. č. CZ.1.06/2.1.00/08.07380, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Krajským úřadem Královéhradeckého kraje dne 30.4.2013, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW,

v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 Bc. Josef T., MBA, Ing. David T., Ing. Michal T., MBA, ze společnosti TESCO SW, Ing. Ivo U. a Ing. Martin K. Ph.D., vedoucí odboru informatiky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, poté, co Ing. Martin K., Ph.D., poslal dne 29. 4. 2010 Ing. Michalovi T., MBA dosud neveřejnou zadávací dokumentaci k veřejné zakázce «Zpracování studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“», dále prostřednictvím přesně nezjištěného zástupce obchodní společnosti Deloitte Advisory s.r.o., IČ: 27582167 (dále jen Deloitte), zpracovávající pro zadavatele studii proveditelnosti k projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, připravili a poskytli prostřednictvím e-mailové komunikace tomuto zpracovateli studie podkladový materiál a následně prostřednictvím e-mailů a

osobních jednání prováděli úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální verze.

Poté v době od 8. 3. 2012 do 30. 4. 2013, před vyhlášením veřejné zakázky „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“, Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, společnost TESCO SW, Ing. Ivo U. a Ing. Martin K. Ph.D., prostřednictvím e-mailové komunikace a formou osobních schůzek společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce zejména tak, že si předávali podklady k zapracování do zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, Ing. Michal T., MBA, a společnost TESCO SW na základě pokynů Bc. Josefa T., MBA, a společnosti TESCO SW připomínkovali a prováděli úpravy zadávací dokumentace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, které Bc. Josef T., MBA, a společnost TESCO SW schvalovali, posílali je přímo, nebo prostřednictvím Ing. Ivo U., Ing. Martinovi K. Ph.D., jenž akceptoval jejich zapracování do zadávací dokumentace, a zároveň Ing. Michal T., MBA, a společnost TESCO SW průběžně přijímali od Ing. Martina K., Ph.D., přímo, nebo prostřednictvím Ing. Ivo U., neveřejné verze této zadávací dokumentace, případně její části až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku.

Takto získané výhody pak využili při účasti v soutěži o tuto veřejnou zakázku, a poté, co neuspěli v soutěži, i při jednáních o podílu na realizaci plnění této veřejné zakázky s vítězným uchazečem O2 a jeho subdodavatelem Atlantis software spol. s r.o. IČ: 28365399.

Ing. Martin K., Ph.D., poté, co byl zadavatelem dne 22. 4. 2013 jmenován do hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou na „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“, ve dnech 26. 9. 2013 a 24. 10. 2013, vědomě, jako člen této komise podjatý vůči soutěžiteli TESCO SW, podepsal písemná prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže.

Takto společně zvýhodnili obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže, přičemž v případě úspěchu ve veřejné soutěži by tato společnost realizací předmětu plnění veřejné zakázky na „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“ v hodnotě 6 816 150 Kč bez DPH, dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích, a poté, kdy předmětnou zakázku získal jiný soutěžitel, využili výše popsaného zvýhodnění k získání subdodávky části plnění zakázky v hodnotě 3 454 000 Kč bez DPH,

a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 7 010 410,27 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

K. obžalovaný Ing. Aleš M.

v souvislosti s přípravou a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)“ v rámci projektu „eGovernment v Jihomoravském kraji, část výzvy I. – VI.“, evidenční číslo: 100611, soutěženou nejprve v užším zadávacím řízení dle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněné Jihomoravským krajem dne 16. 11. 2011 a po zrušení soutěže v souvislosti s opakovaně zadávanou veřejnou zakázkou „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“ v

rámci stejného projektu, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Jihomoravským krajem dne 6. 9. 2012, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost O2,

Ing. Aleš M., ze společnosti O2, poslal nejpozději dne 30. 3. 2011 RNDr. Františkovi H., mandatáři společnosti EUNICE, externího konzultanta zadavatele pro řízení projektu, provádějího kontrolu kvalifikační dokumentace, včetně technické specifikace k zakázce, draft zadávací dokumentace a poté přijímal prostřednictvím e-mailu od RNDr. Františka H. informace o průběhu přípravy této zadávací dokumentace.

Dále v době od 23. 4. 2012, kdy bylo zrušeno zadávacího řízení zadavatelem z důvodu neobdržení žádné nabídky do soutěže, do 6. 9. 2012, kdy byla zveřejněna zakázka „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, Ing. Aleš M. opětovně formou telefonické a e-mailové komunikace spolupracoval s RNDr. Františkem H. na úpravách této nové zadávací dokumentace a jejích příloh, zejména části týkající se smluvních servisních podmínek a úrovně poskytovaných služeb souvisejících s plněním předmětu zakázky, tak, že Ing. Aleš M. prosadil u RNDr. Františka H. navýšení předpokládané hodnoty zakázky cca o 2 miliony korun v servisní části, které pak RNDr. František H. doporučil zástupcům zadavatele a současně Ing. Aleše M. informoval o záměru zadavatele nově zadat zakázku formou jednacího řízení bez uveřejnění, dále pak spolu telefonicky dohodli provedení připomínek a změn do nové zadávací dokumentace, tedy její servisní části a to zejména změny smluvních ujednání souvisejících s úrovní servisní podpory, včetně servisních a záručních podmínek, k tomuto účelu upravil Ing. Aleš M. zadávací dokumentaci k zakázce, kterou obdržel e-mailem od RNDr. Františka H., po úpravách ji vrátil zpět RNDr. Františkovi H., který ji předal, po odstranění stop po skutečném původci provedených změn, zadavateli.

Následně v době od 16. 10. 2012 do 11. 12. 2012, po zveřejnění zakázky „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, RNDr. František H. jako člen hodnotící komise, v rozporu s čestným prohlášením člena hodnotící komise jím učiněným v souvislosti se jmenováním dne 10. 10. 2012, telefonicky a emailem komunikoval s Ing. Alešem M. v souvislosti s účastí uchazeče O2 a v souvislosti s formálními nedostatky zadávací dokumentace, následně po otevření nabídek Ing. Aleše M. informoval o průběhu hodnocení nabídek, o nedostatcích v nabídkách konkurentů a o žádostech zadavatele na konkurenty o písemné objasnění nabídky, a poskytoval mu neveřejné písemné materiály zadavatele vzniklé v průběhu hodnocení nabídek.

Konkrétně Ing. Aleš M. na výzvu RNDr. Františka H. oslovil zástupce uchazeče MAXPROGRES s.r.o., s tím, aby zajistil zadavatelem žádané doplnění nedostatků v nabídce tohoto uchazeče s cílem udržet v soutěži konkurenta společnosti O2, společnost MAXPROGRES s.r.o., s vyšší nabídkovou cenou, a e-mailem poslal RNDr. Františkovi H. písemná vyjádření k nedostatkům nabídek konkurentů a k samotnému průběhu hodnocení nabídek, které pak RNDr. František H. prosazoval v rámci jednání hodnotící komise s cílem zajistit ve prospěch uchazeče O2 vyloučení konkurenta COM PLUS CZ a.s., s nižší nabídkovou cenou.

Takto Ing. Aleš M. společně s již zemřelým RNDr. Františkem H. zvýhodnil obchodní společnost O2 jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 8 470 300 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň vyhotovil nesprávné doklady, konkrétně zejména zadávací dokumentaci, která byla součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 7 137 576,07 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

L. obžalovaný Ing. Aleš M.

V souvislosti s přípravou a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. – dodávka a implementace aktivních prvků“ v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněné Statutárním městem Zlín nejprve v řádném typu dne 16. 11. 2012, poté v opravném typu dne 13. 8. 2013, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti O2 a AutoCont,

v době od 2. 7. 2012 do 28. 1. 2013 Ing. Aleš M., ze společnosti O2, po předchozích vzájemných dohodách s RNDr. Františkem H., mandatářem společnosti EUNICE, která zpracovávala pro zadavatele studie proveditelnosti a poskytovala poradenské služby v zadávacích řízeních v rámci projektu, a dále s Petrem V. a Tomášem M., ze společnosti AutoCont, upravoval jednotlivé verze zadávací dokumentace ve prospěch společnosti O2, zejména dne 17. 1. 2013 přijal od Petra V. rozpracovanou technickou specifikaci k předmětu plnění zakázky, tuto upravil a dne 18. 1. 2013 poslal upravenou verzi technické specifikace RNDr. Františkovi H., přičemž ji téhož dne doplnil dodatečnými komentáři. Upravenou zadávací dokumentaci poslal RNDr. František H. po odstranění stop po autorech komentářů a změn prostřednictvím Zuzany M. zadavateli.

Takto Ing. Aleš M. společně s již zemřelým RNDr. Františkem H. zvýhodnil ve veřejné soutěži na veřejnou zakázku „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, obchodní společnosti O2 a AutoCont, přičemž v případě úspěchu ve veřejné soutěži by realizací předmětu plnění veřejné zakázky v hodnotě 8 470 300 Kč bez DPH, dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň vyhotovil spolu s již zemřelým RNDr. Františkem H. nesprávné doklady, konkrétně zejména zadávací dokumentaci a technickou specifikaci předmětu plnění zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobil tím České republice škodu ve výši 10 761 504 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

M. obžalovaný Mgr. Josef S.

V souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Centrum ICT služeb“, uskutečněnou v rámci projektu výzvy 09 IOP „Centrální informační systém MMOI II. Etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizace archivů Olomouc“ reg. č. CZ.1.06/2.1.00/09.07363, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a zveřejněnou dne 16. 12. 2014 Statutárním městem Olomouc, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost AutoCont,

v době od 6. 8. 2013 do 16. 12. 2014, tedy před zveřejněním zakázky, Mgr. Josef S., ze společnosti AutoCont, ve spolupráci se zástupcem zadavatele Ing. Jiřím F., vedoucím odboru informatiky Magistrátu města Olomouc, prostřednictvím e-mailové komunikace a na základě osobních jednání, prováděl ve prospěch společnosti AutoCont v rozpracovaných dokumentech a podkladech k zadávací dokumentaci, získaných průběžně od Ing. Jiřího F., úpravy textů určených do zadávací, resp. kvalifikační dokumentace a zejména technické specifikace předmětu této veřejné zakázky, úpravy průběžných verzí dokumentu „Kvalifikační dokumentace a pokyny pro uchazeče“ k zakázce a takto upravené je předával zpět Ing. Jiřímu F. k následnému zpracování do zadávací dokumentace určené ke zveřejnění.

Konkrétně poté, co dne 11. 5. 2013 získal prvotně rozpracovaný dokument „Technická specifikace“ k zakázce, vytvořený zástupcem společnosti EUNICE v souvislosti s přípravou zadávací, resp. kvalifikační dokumentace, přijal dne 13. 8. 2013 e-mailem od Ing. Jiřího F. za účelem připomínkování a úprav průběžnou rozpracovanou verzí dokumentu „Technické specifikace“, zpracovávaného pro zadavatele společností EUNICE, a obsahujícího verzi technické specifikace k předmětu této veřejné zakázky ze dne 6. 8. 2013 připomínkovanou Ing. Jiřím F., a tento dokument na základě požadavku Ing. Jiřího F. nejméně ve dnech 15. 8. 2013 a 22. 8. 2013 doplnil a připomínkoval.

Dále na základě e-mailové žádosti Ing. Jiřího F. ze dne 22. 8. 2013 z jeho soukromé emailové adresy upravil ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady k zakázce tak, aby byly vyhovující pro společnost AutoCont, a téhož dne je z emailu zaslal Ing. Jiřímu F., následně pak zpracoval kalkulaci cen k zakázce a dne 19. 9. 2013 ji poskytl Ing. Jiřímu F. a dále pak ve spolupráci s ním do 31. 8. 2014 připravoval cenový rozpočet zakázky.

Dále dne 22. 9. 2013 vytvořil dokument obsahující technické požadavky určené k zapracování do dokumentu „Technické specifikace“ k předmětu zakázky, tyto v následujícím období postupně doplňoval sám, ale také ve spolupráci nejméně se zástupcem obchodní společnosti Hewlett-Packard, s.r.o., IČ: 17048851, Karlem M., až do finální podoby, která vyhovovala společnosti AutoCont, a kterou předal Ing. Jiřímu F. k zapracování do přílohy č. 1 ke Kvalifikační dokumentaci, obsahující technickou specifikaci předmětu zakázky, určené ke zveřejnění.

Nakonec od 30. 12. 2013 disponoval rozpracovaným dokumentem zadavatele „Kvalifikační dokumentace a pokyny pro uchazeče“ v němž nejméně dne 4. 2. 2014 upravil zejména část týkající se technických kvalifikačních předpokladů uchazeče o zakázku do podoby vyhovující společnosti AutoCont.

Takto zvýhodnil ve veřejné soutěži na veřejnou zakázku „Centrum ICT služeb“ obchodní společnost AutoCont, přičemž v případě úspěchu ve veřejné soutěži by realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 8 612 418,47 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích,

a zároveň vyhotovil nesprávné doklady, konkrétně zejména kvalifikační dokumentaci včetně přílohy č. 1 s technickou specifikací předmětu plnění této části veřejné zakázky, a pokyny pro uchazeče, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 7 590 854,71 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu,

kdy takto popsanými skutky měli dle obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 4 VZV 4/2015 spáchat,

obž. Bc. Josef T., MBA zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, E, F, G, H, CH, I*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, E, F, G, H, CH, I*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, E, G*),

obž. Ing. Michal T., MBA zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, F, G, H, CH, I*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, E, F, G, H, CH, I*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, E, G*),

obž. Ing. David T. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, E, F, H, CH, I*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, E, F, H, CH, I*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D*),

obž. Bc. Michal V. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, E, G, H*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D, E, G, H*),

obž. Ing. Radek Č. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body D, F, H*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body D, F, H*),

obž. Mgr. Josef S. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, M*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C, D, M*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, D*),

obž. Radek N. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, B, F, H*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, B, F, H*),

obž. Ing. Pavel Ch. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body A, C*),

obž. Ing. Jiří B. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body F, G*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body F, G*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem G*),

obž. Ing. Aleš M. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, K, L*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, K, L*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem C*),

obž. Mgr. Jan P. zvláště závažný zločin Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem C*), v jednočinném souběhu se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem C*),

obž. Ing. David J. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem C*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem C*),

obž. Jiří Š. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem D*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem D*),

obž. Jiří K. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem D*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem D*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem D*),

obž. Ing. Ivo U. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body D, I*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body D, I*),

obž. Antonín D. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod bodem F*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body E, F*), a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

(jednání popsané pod bodem E),

obž. Bc. Michal V. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem F)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem F)*,

obž. Ing. Martin H. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem CH)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem CH)*,

obž. Ing. Martin K., Ph.D. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem I)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem I)*,

obž. Ing. Roman Z. zvláště závažný zločin Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, v jednočinném souběhu se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*,

obž. Ing. Milan K. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, a se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*,

obž. Ing. David Ř. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*,

obž. Mgr. Dalibor Š. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*,

obž. RNDr. Pavel S. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod bodem D)*,

obž. obchodní společnost TESCO SW a.s. zločin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku *(jednání popsané pod body C, E, G, H, CH, I)*, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku *(jednání popsané pod body C, E, G, H, CH, I)*,

obž. obchodní společnost EUNICE CONSULTING a.s. zločin Zjednání výhody při zadání

veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, E, G, H*), v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku (*jednání popsané pod body C, E, G, H*),

kdy obž. Bc. Michal V., Mgr. Jan P., Ing. Martin K., Ph.D. a Ing. Roman Z. **se zprošťují obžaloby dle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž jsou tito obžalovaní stíháni** a obž. Bc. Josef T., MBA, Ing. Michal T., MBA, Ing. Davida T., Bc. Michal V., Ing. Radek Č., Mgr. Josef S., Radek N., Ing. Pavel Ch., Ing. Jiří B., Ing. Aleš M., Ing. David J., Jiří Š., Jiří K., Ing. Ivo U., Antonín D., Ing. Martin H., Ing. Milan K., Ing. David Ř., Ph.D, MBA, Mgr. Dalibor Š., RNDr. Pavel S., TESCO SW a.s. a EUNICE CONSULTING a.s. **se zprošťují obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.**

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Ministerstvem financí se sídlem 11810 Praha 1, Letenská 525/15, se svým nárokem na náhradu škody ve výši 261 565 466,81 Kč **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 3. 6. 2020 byla u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci podána obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 4 VZV 4/2015 na obžalované 1. Bc. Josefa T., MBA, 2. Ing. Michala T., MBA, 3. Ing. Davida T., 4. Bc. Michala V., 5. Ing. Radka Č., 6. Mgr. Josefa S., 7. Radka N., 8. Ing. Pavla Ch., 9. Ing. Jiřího B., 10. Ing. Aleše M., 11. Mgr. Jana P., 12. Ing. Davida J., 13. Jiřího Š., 14. Jiřího K., 15. Ing. Iva U., 16. Antonína D., 17. Bc. Michala V., 18. Ing. Martina H., 19. Ing. Martina K., Ph.D., 20. Ing. Romana Z., 21. Ing. Milana K., 22. Ing. Davida Š., Ph.D., 23. Mgr. Dalibora Š., 24. RNDr. Pavla S., 25. spol. TESCO SW a.s. a 26. spol. EUNICE CONSULTING a.s.
2. Podanou obžalobou bylo jednotlivým obžalovaným kladeno za vinu spáchání následujících trestných činů. Obžalovaným Bc. Josefu T., MBA, Ing. Michalu T., MBA, Ing. Davidu T., Mgr. Josefu S., Ing. Jiřímu B. a Ing. Aleši M. spáchání zločinu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a dále se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaným Bc. Michalu V., Ing. Radku Č., Radku N., Ing. Pavlu Ch., obchodní společnosti TESCO SW a.s. a obchodní společnosti EUNICE CONSULTING a.s. spáchání zločinu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku. Obžalovaným Mgr. Janu P. a Ing. Romanu Z. spáchání zvláště závažného zločinu Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaným Ing. Davidu J., Ing. Martinu H. a Ing. Martinu K., Ph.D. spáchání zločinu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Obžalovaným Jiřímu Š., Ing. Ivo U., Bc. Michalu V., Ing. Davidu Ř., Ph.D., Mgr. Daliboru Š. a RNDr. Pavlu S. spáchání zločinu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst.

2 písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Obžalovaným Jiřimu K., Antonínu D. a Ing. Milanu K. spáchání zločinu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku a dále se zločinem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

3. Podáním ze dne 27. 4. 2021 navrhl státní zástupce změnit právní kvalifikaci ve vztahu k osobám obžalovaných Ing. Jiřího B., Antonína D., Bc. Michala V. a Ing. Martina K., Ph.D., a to s ohledem na novelu trestního zákoníku provedenou zákonem č. 333/2020 Sb., účinnou od 1. 10. 2020, tedy účinnou až v době po podání obžaloby, a to zejména s ohledem na změnu ustanovení § 138 tr. zákoníku, kdy byly změněny (navýšeny) hranice výše škody, konkrétně značná škoda z částky nejméně 500 000 Kč na částku nejméně 1 000 000 Kč a škoda velkého rozsahu z částky nejméně 5 000 000 Kč na částku nejméně 10 000 000 Kč. U obž. Ing. Jiřího B. tedy státní zástupce navrhl kvalifikaci namísto zločinu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku nově kvalifikaci podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku. U obž. Antonína D. namísto zločinu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku nově kvalifikaci podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. U obž. Bc. Michala V. a u obž. Ing. Martina K. Ph.D., namísto zvláště závažného zločinu Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku u obou nově kvalifikaci jako zločin podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku.
4. U hlavního líčení dne 21. 9. 2021 při přednesu obžaloby pak státní zástupce upozornil na chybný popis skutku u bodu L. v předposledním odstavci, kde byla chybně specifikována veřejná zakázka a v návaznosti na to i nesprávně uvedena výše neoprávněného prospěchu. Namísto v obžalobě uvedené veřejné zakázky „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, má být správně uvedeno „Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. – dodávka a implementace aktivních prvků“ a namísto v obžalobě uvedeného prospěchu v hodnotě 8 470 300 Kč, má být správně uvedeno 14 885 300 Kč.

Vyjádření obžalovaných

5. Obž. **Bc. Josef T., MBA** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 3. 12. 2015 (sv. 14, č. l. 2412), rovněž tak dne 25. 10. 2016 (sv. 14, č. l. 2417). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků, které se ho v obžalobě týkají. U hlavního líčení dne 21. 9. 2021 a dne 22. 9. 2021 (č. l. 40730 verte a násl.) vydal podrobné prohlášení (písemné znění č. l. 40640) a odpovídal na dotazy svého obhájce, dále však využil svého práva nevypovídat. Uvedl, že neovlivňoval žádnou veřejnou zakázku nezákonným způsobem, nezískal přednostně informace s cílem ovlivnit zadávací řízení, nedomlouval se s nikým, kdo se ucházel o stejnou zakázku a nesjednával si s nikým nezákonně, kdo má či nemá zakázku získat, nikoho v tom směru neřídil. Zmínka o organizované zločinecké skupině se ho dotkla. Obvinění je nespravedlivé a je založeno na nesprávných zjištěních, jde o překrucování standardní obchodní praxe při zadávání a soutěži o zakázku. TESCO SW je jednou z předních společností na trhu informačních technologií. Zaměřují se na inovativní software vlastní výroby pro oblast správy majetku, dělají velké systémy pro centrální eGovernment, například pro centrální registry, dělají systémy pro monitorování strukturálních fondů a další, které tvoří páteří systém kritické infrastruktury ČR. Profilují se jako odborníci na danou problematiku, nejsou přeprodeji hardware nebo cizích řešení, mají více než 300 odborníků, kterým dávají práci a disponují desítkami klientů v celé ČR a v zahraničí. Ve společnosti pracuje od roku 1997, nejdříve jako konzultant manažerských informačních systémů, následně se věnoval obchodu a marketingu

v pozici obchodního ředitele. Nějakou dobu působil na pozici místopředsedy představenstva. Jeho role byla vždy obchodní, nebyl a není technik, aby rozuměl do detailu technickým aspektům. Jeho úkolem bylo a je hledat nové obchodní segmenty a pokusit se získat nové zakázky. V té době probíhaly rozsáhlé popularizační aktivity Ministerstva vnitra a centrálních orgánů, protože chtěli vybudovat nový centrální eGovernment, to se dotýkalo i veřejných zadavatelů a rovněž regionální instituce jako Asociace krajů se tomu intenzivně věnovala. V rámci odborné veřejnosti se jednotlivé výzvy široce diskutovaly. Předběžné tržní konzultace v té době nebyly nijak zákonně ani metodicky upraveny a vlastně bylo na nich, jakým způsobem k tomu jako neprávnicki přistoupí. Snažili se, aby veškeré tyto aktivity byly v pořádku, aby komunikace, která mezi zpracovateli těch dokumentů a dodavateli řešení, která byla nezbytná, probíhala ke spokojenosti zákazníka. Předběžná tržní konzultace navíc byla povinnou kapitolou všech zpracovaných studií proveditelnosti, tzn., když konzultant, nebo poradenská firma, nebo i sám zadavatel, chtěl realizovat studii proveditelnosti, která byla nezbytnou podmínkou pro dotaci, musel předběžnou tržní konzultaci uskutečnit a musel oslovit minimálně 3 až 4 subjekty jako možné dodavatele a zeptat se jich na několik věcí. Jednak co nabízí pro jednotlivé varianty řešení a také museli dodavatelé poskytnout rámcové ceny, aby bylo možno vůbec projekt podat. Konečné zadání zakázky někdy nerespektovalo úplně ta doporučení obsažená ve studii proveditelnosti. Studie proveditelnosti nebyla, jak obžaloba tvrdí, nějaká zadávací dokumentace, byl to dokument, který sloužil pro podání projektu na Centrum pro regionální rozvoj (dále jen: „CRR“) s žádostí o dotaci tak, aby si zadavatel vyjasnil, co a jakým způsobem chce soutěžit a jaký projekt chce zrealizovat. Premisa obžaloby, že obsah studie proveditelnosti by měl být neveřejný, nebo že šlo dokonce o tajný dokument, je nesprávná. Je přesvědčen kdokoliv si mohl studii vyžádat podle zák. č. 106 a většina veřejných zadavatelů zveřejnila studii proveditelnosti na internetu, a to i před vyhlášením veřejné zakázky, namátkou Jihomoravský kraj, Moravskoslezský kraj, později i Olomoucký kraj. Zveřejnění nebo nezveřejnění studie proveditelnosti nemohl nijak ovlivnit, nicméně tvrzení o jeho vině se od tohoto faktu odvíjí. Co se týče obsahu a kontroly projektů, včetně studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, studie proveditelnosti byly v zásadě formalizované a standardizované dokumenty, které respektovaly závaznou strukturu definovanou programovou dokumentací. Existovaly závazné vzorové studie, které vytvořilo Ministerstvo vnitra, kde veškerou strukturu studie konzultantům nadefinovalo. Projekt, který by nedodržel vzorovou studii, by se nemohl ucházet o financování. Smyslem studie proveditelnosti bylo provést všestrannou analýzu projektového záměru a jeho variant. Proto musela obsahovat analýzu současného stavu, odhad budoucího vývoje řešení oblasti a návrh možných věcných variant řešení, včetně požadavků na zdroje. Zpracovatel studie měl za povinnost zpracovat různé varianty řešení. A co se týče požadavků na zdroje, požadavky se nedají určit, aniž by to zpracovatel studie konzultoval s potenciálními dodavateli na trhu. Studie proveditelnosti měla informovat o záměru z hlediska stávajícího stavu problematiky i jejího budoucího vývoje, tzn., že zpracovatel studie se musel zabírat nejenom tím, čeho chce úřad dosáhnout, ale i tím, co již z těch stávajících informačních systémů má. Bylo tedy nutné, aby zpracovatel studie rovněž komunikoval se stávajícími dodavateli informačních systémů, aby si udělal představu o tom, zda a jakým způsobem tuto oblast lze řešit a rozvíjet. Co se týče schvalování projektů, včetně studií proveditelnosti, všechny projekty procházely rozsáhlou odbornou oponenturou. Jednak měl zadavatel povinnost si to oponentovat sám, jednak to musela posuzovat komise, která se skládala z formálních i věcných hodnotitelů, takže se tím zabývali i odborníci, kteří každou žádost posuzovali, jestli je v souladu s výzvou, jestli naplňuje cíle, které výzva definuje pro zadavatele, jak se zadavatel popasoval s tím, aby věcně to správně naplnil a zda finanční prostředky, které byly alokovány, jsou adekvátní plnění. Mnohokolovým procesem schvalování prošly i všechny zadávací dokumentace. Zadávací dokumentace a všechny dokumenty šly jak na CRR, tak na Ministerstvo vnitra ČR. Ministerstvo vnitra ve své příručce žadatele to závazně uvádí, cituje: *„Žadatel předkládá ke kontrole dokumentaci týkající se zadávacích řízení, která jsou plánována. Zadavatel/příjemce má povinnost předložit zadávací dokumentaci ke konzultaci minimálně 10 pracovních dní před zveřejněním zadávacího řízení.“* Usnesení vlády k tomu dále doplňuje, cituje: *„Informace o výpísání veřejných*

zakázek, které jsou spolufinancovány ze strukturálních fondů, je rovněž nutné zveřejňovat s předstihem na webových stránkách Ministerstva vnitra, popř. příjemců.“ Dokumenty tedy nebyly schovány a utajovány, aby se o nich nikdo nedozvěděl, ale byly transparentně zveřejňovány. Moravskoslezský kraj, který byl původně rovněž jednou z projednávaných věcí, tak vypadl na základě jediné poznámky státního zástupce, kde řekl, že: „*Tyto zadávací dokumentace byly zveřejněny v předstihu na internetu.*“ Tzn. všechnu tu činnost, která se tam prováděla, v očích státního zástupce zveřejnění „obílilo“, a kdyby tuto činnost (zveřejnění) provedli i ostatní zadavatelé, tak by třeba před soudem vůbec nestáli. Obžaloba ho viní z toho, že v několika případech měl ovlivňovat zadávací řízení tak, aby byla zvýhodněna TESCO SW, nebo jiné společnosti. Toto nikdy nedělal. Je pravda, že v některých případech on, nebo jiný pracovník TESCO SW, na žádost zadavatelů, nebo na žádost poradců zadavatelů, konzultovali některé odborné otázky týkající se zakázek. Týkalo se to například požadavku na technickou specifikaci, nebo cenové relace. A cenovými relacemi se nemíní to, že by si nadiktovali, kolik to má stát, ale kolik to jejich řešení v kontextu toho, co by se eventuálně požadovalo, jak by to nacenili. To je na trhu zcela běžná praxe. Informační technologie se rychle vyvíjí a tyto konzultace jsou nezbytné k tomu, aby zadavatel nepoptával něco, co už je zastaralé. Zadavatelé veřejných zakázek nejsou v každodenním styku s trhem informačních technologií a potřebují vědět, která řešení jsou aktuálně na trhu dostupná. V rámci těchto konzultací se k nim v některých případech mohly dostat koncepční materiály zadavatele, třeba i samotné studie proveditelnosti, nebo některé části připravených zadávacích dokumentací, ale bez těchto podkladů by zadavatelé nemohli konzultovat a nemohli by vznést žádné relevantní dotazy na případnou úpravu a doplnění obsahu, či požadovat nacenění. Tzn., když jim zadavatel dal určitou představu nebo informaci, třeba i ve formě toho kterého dokumentu, o co by tomu zadavateli a zákazníkovi šlo, tak teprve na základě této specifikace byli schopni v TESCO SW nacenit. Ještě musí předdeslat, že ty věci, co nadefinovalo vnitro pro tu výzvu, nebyly pevně dané. To byly jenom teze, které zadavatelé spolu s dodavateli postupně objevovali a identifikovali. V té diskusi se teprve rodilo to, co je třeba míněno *portálem občana*, nebo co je míněno *vnitřní integrací úřadu*. Dotazy zadavatelů se týkaly možných funkcionalit poptávaného software, nebo zajištění kompatibility se stávajícími systémy zadavatele. Skoro všem zadavatelům, kteří byli v obžalobě zmíněni, přitom TESCO SW dodávalo systémy již v předchozím období. Byli pro ně partneři a komunikovali s nimi ohledně rozvoje již dodaných řešení, ohledně jejich potřeb a tuto činnost kriminalizuje státní zastupitelství bez zohlednění toho, k čemu se tato komunikace váže. V obžalobě je řada informací nebo komunikace, která se vůbec netýká předmětných zadávacích řízení, ale týká se právě podpory stávajících řešení, nebo rozvoje těchto řešení. V některých případech docházelo z jejich strany i k identifikaci formálních chyb či nelogičnosti v textech. Někdy se stalo, že v rámci textů, které od zadavatele obdrželi, byly informace, které tam neměly být, nebo tam byly ceny včetně DPH, ale oni věděli, že ceny by měly být bez DPH, a i tyto úpravy, které neměly fakticky žádný dopad na zvýhodnění jejich společnosti ani kohokoliv jiného, se objevily ve spise a obžaloba je zahrnula do jedné všeobecné formulky „*upravovali zadávací dokumentaci s cílem se zvýhodnit*“. Co se týče prezentací, je běžné, že u veřejných zadavatelů probíhají prezentace jejich řešení, a to i před vyhlášením veřejných zakázek. Mnohdy veřejné zakázky nemusí vůbec následovat, nebo můžou následovat s odstupem a je povinností zadavatele, zvláště informatiky, aby se informoval o tom, co je na trhu nového, co případně by mohl v rámci úřadu zlepšovat. Kriminalizovat takovou činnost je nesmyslné. Co se týče připomínkování dokumentů na žádost zadavatelů, je přesvědčen, že bez aktivní komunikace mezi zpracovatelem studií proveditelnosti a potencionálními dodavateli by žádná studie nemohla vzniknout, tím pádem by nemohl být žádný projekt podán a nemohla by být žádná zakázka realizována. Pokud se realizovaly nějaké konzultace, jakým způsobem konzultace v té době mohli vést? Buď ve zcela obecné rovině, nebo, což bylo pro zadavatele užitečnější, se konzultovaly konkrétní dokumenty i třeba tou formou, že se někdy dělaly úpravy. Ty úpravy se dělaly zejména v technických specifikacích tam, kde se vůbec tvořilo a zejména se to týkalo studií, kde bylo potřeba, aby tam byl někdo, kdo měl roli architekta řešení, tzn., který rozuměl dovnitř těm informačním systémům a jejich vazbám, aby byl schopen souvislost těch informačních systémů mezi sebou

nějakým způsobem nadefinovat, jednalo se o složité technické otázky. Co se týče této jejich konzultační činnosti, ta byla vedena s jediným cílem, aby expertně podpořili zadavatele i jeho poradce, aby odborně náročné veřejné zakázky byly vůbec vypsány. Připomínkovala se např. celková architektura v oblasti vnitřní integrace, na kterou jsou odborníci, připomínkovalo se názvosloví, připomínkovala se aktuálnost konceptu těch řešení, tzn., jestli jsou „up to date“, jestli nejsou zastaralé. Často mezi připomínkováním dokumentů a vypsáním zakázek uplynulo i několik měsíců, nebo dokonce let. Připomínky, které dělali k dokumentům, nebyly diskriminační a nikoho nezvýhodňovaly. Mezi nimi mohly být např. požadavky na bezpečnost řešení, to se týká třeba města Zlína, nebo opravu nesprávných údajů, to se týká třeba skutku C., či upozornění na plnění nesouvisející s předmětem veřejné zakázky, třeba, že spisová služba nebyla vůbec předmětem veřejné zakázky. Co se týče jejich připomínek, některé byly dělány interně a vůbec ani nedorazily ke konzultantům, nebo k zadavateli a už vůbec nemusely být zohledněny. Oni nebyli těmi, kdo rozhodoval, jaká zadávací dokumentace nebo jaká studie proveditelnosti bude v konečném důsledku zadavatelem odeslána, to je výhradní pravomocí a povinností zadavatele. Vesměs nešlo o jejich iniciativu, ale většinou poradenské firmy, které si zákazníci vysoutěžili, nebyly odborníky na IT, ale byly odborníky na vypisování dotací, tzn., že ani tito lidé nerozuměli tomu IT řešení jako takovému a potřebovali nezbytně konzultovat. Co se týče pracovníků informatiky zadavatele, byli mezi nimi jak fundovaní lidé, ale často i lidé, kteří k tomu přistupovali pasivně, mnohdy ani nechtěli, aby se něco realizovalo, protože byli zvyklí na svůj klid, na to, co znali a všechny nové věci, které měly úřad posunout, do jisté míry nechtěli. Co se týče manipulací soutěží a k možným dohodám, nikdy žádnou soutěž nemanipuloval, nevěděl předem, jaký bude její výsledek, nebyl na vítězství jakéhokoliv subjektu s nikým domluvený, nevěděl, jakou konkrétní nabídku předloží konkurence, ani kdo se soutěže zúčastní, žádné fyzické osoby z těchto subjektů neřídil. Jaký mandát by jako člověk jedné firmy měl k tomu, aby řídil 10 nebo 15 lidí z různých firem, se kterými se setkával nebo znal mnohdy jen odborně a sporadicky a vlastně nějakým způsobem je měl řídit a tvořit s nimi organizovanou zločineckou skupinu. Všechny firmy, se kterými komunikovali, se chovaly zcela autonomně a rozhodovaly se na základě svých partikulárních zájmů. A ty zájmy se mnohdy vyvíjely. Trh je takový, že když je to pro vás výhodné, klidně dva tři dny předtím, než se zakázka vypíše, tak se zjistí, že plnění, které mají ve veřejné zakázce jako subdodavatel, neodpovídá tomu, co chtěli, nedohodli se, přehodnotí a jdou do jiné aliance. Co se týče formy účasti, v obžalobě se a priori tvrdí, že se mohli zúčastnit jako jediný dodavatel a že nikoho nepotřebovali, proč tedy se s někým vůbec bavili? Toto musí popřít. Každá firma je specializovaná na jiný předmět veřejné zakázky, na jiné plnění a TESCO SW nemělo často ani časovou kapacitu, nebo odbornost, či reference, takhle komplexní zakázky samo zvládnout. Vůbec se třeba nezabývají digitalizací. Je také běžné, že v jedné zakázce se pohybují na pozici hlavního dodavatele, v jiné na pozici subdodavatele. Co se týče komunikace s obžalovanými, jako obchodník byl v kontaktu s některými spoluobžalovanými, jakož ale i s mnoha dalšími představiteli společností, které jim chtěly dodávat např. subdodávky, nebo s pracovníky veřejné správy, kde dlouhodobě dodávají svá řešení. Byl s nimi v kontaktu zejména pracovním, pouze výjimečně soukromém. Pro řadu subjektů, pro řadu zákazníků, již dříve dodávali, ať už je to Zlínský kraj, město Přerov, město Zlín, nebo Olomoucký kraj, Pardubický kraj, Královéhradecký kraj. Je proto logické, že komunikují s těmi zadavateli, aby byli schopni naslouchat jejich potřebám a vyhovět jim. Nikdy se s žádným subjektem nedomlouval na postupu v soutěži se záměrem vyloučit konkurenci a účast dalších potencionálních uchazečů. O tom není ve spise ani zmínka. Orgány činné v trestním řízení zcela programově vytrhávaly emailovou komunikaci, ať již ji vytrhávaly z kontextu, nebo ji zkreslovaly. Mnohdy dělaly úplně pohádky a závěry z toho, co z komunikace nevyplývá. Třeba se uskutečnila nějaká schůzka, v kalendáři měl název osoby, není k tomu žádný další podklad, ale policie už spekulovala, že se to určitě musí týkat té a té věci. Pravděpodobně ta komunikace dokonce byla daleko širší, než to, co se objevilo ve spise, tzn. ta selektivnost toho, co se objeví ve spise, co se hodí obžalobě do karet, jim znemožňuje identifikovat nebo říct ty informace, dát je na pravou míru, že existovala jejich komunikace nejenom s konzultanty, ale byly i další firmy, které s konzultanty komunikovaly na stejné úrovni jako oni,

což se týká i komunikace samotných zadavatelů. Proces přípravy zadávací dokumentace je složitý, podílí se na něm zejména interní lidé, kteří s výjimkou dvou obžalovaných nejsou vůbec zmiňováni, a rovněž externí poradci. O obsahu zadávací dokumentace a jejím finálním znění nikdy nerozhodovali. Komunikace ve spise ve většině případů je natolik obecná, že se dá vykládat různými způsoby. Ze záznamů nelze většinou ani dovodit, že se osoby skutečně sešly a co vůbec řešily. Například státní zástupce tvrdí, že se setkal s Ing. K. na nějaké prezentaci, přitom to není pravda. Co se týče domnělé konspirace, tak orgány činné v trestním řízení shledávají konspiraci ve zcela běžné komunikaci. Protizákonnost komunikace je často shledána již z toho, že byla šifrována, ale šifrována znamená, že byla jen zaheslována, neboť měla zůstat důvěrnou. Důvodem bylo pouze zachovat obchodní tajemství. V případě, že druhá strana komunikovala šifrovaně, tak oni jako důvěryhodný partner rovněž šifrovali. Mohlo to být interní firemní politikou jejich partnerů, ty důvody jsou různé. Faktem je, že většina komunikace ve spise šifrována není. Co se týče zákazníků, které znali, na úřadech realizovali už několik zakázek, například u Přerova na projekt 06 navazovali projektem 09, pro Olomoucký kraj realizovali systém správy majetku, který postupně rozšiřovali už předtím, než se konala veřejná zakázka. On sám navíc působil v rámci Komise informatiky Olomouckého kraje v jednom období jako její člen za firmy. Pro Zlínský kraj dodávali portál majetku pro příspěvkové organizace, koneckonců ten rozvoj toho informačního systému RP, on se jmenuje právě proto rozvoj, protože se jednalo o rozvoj stávajícího řešení. Zakázka nebyla soutěžena, aby se dodávaly úplně nové systémy, ale aby se rozvíjel jejich systém, resp. systém majetku. K obžalovaným uvádí, že s většinou se znal pouze profesně. Některé znal i osobně, týká se to třeba obž. Pavla Ch. a některých dalších. Co se týče prospěchu TESCO SW, obžaloba tvrdí, že realizací zakázek TESCO SW dosáhlo mimo jiné navýšení obratu, reklamu a do budoucna od zadavatelů požadované reference. Toto konstatování neobstojí. Předmětná expanze do regionální veřejné správy znamenala pro ně jako pro firmu zejména potřebu navýšit výrobní a implementační kapacity a s nimi související personální náklady, přičemž velká většina předmětných zakázek byla pro firmu na hranici rentability. Samotné získání zakázky nemůže nikomu udělat reklamu, to může jenom kvalitní realizace. Nekvalitní může mít naopak zcela opačný efekt. Musí se ohradit proti tomu, že právě získávání veřejných zakázek u regionálních institucí by jim přinášelo nějaký zásadní prospěch. Obrat TESCO SW nestál a nepadal od veřejných zakázek, nebo referencí od regionálních zadavatelů. Co se týče domnělé škody, je selským rozumem přesvědčen, že k žádné tvrzené škodě nedošlo. Za vyfakturované peníze poskytli veřejné správě adekvátní plnění, se kterými byli zadavatelé spokojeni, a EU projekty proplatila. Co se týče autenticity důkazů zajištěných v TESCO SW, s ohledem na uběhlou dobu nemá jiný zdroj informací, než spis, a když se chce obhajovat, musí jít do spisu a podívat, co se stalo před 10 lety a nějakým způsobem s tím pracovat. Problém je, jestli důkazy, které policie založila, se kterými nenakládala podle toho, jak měla, tzn. v souladu s nějakými svými pokyny, jestli jsou skutečně hodnověrné, autentické, jestli nedošlo k nějakým úpravám. Nemusela to být úprava úmyslná, ale v obžalobě se hodně pracuje s časovými značkami dokumentů, pracuje se s tím, kdo to naposledy uložil, a tyto informace jsou náchylné na pozměnění a úpravu a nedá se to zpětně dohledat. Ve vlastnostech některých dokumentů ve spisu jsou na pohled uvedeny některé nelogické časové údaje a je otázka, nakolik se vyjadřuje k věci tak, jak skutečně byly původně zaznamenány.

6. Podrobněji ke skutku A. obžaloby uvedl, že na ničem nezákonném se s nikým z AutoCont, ani s obž. Radkem N. a ani s obž. Pavlem Ch., nedomlouval. Neví, kdy pojali v TESCO SW úmysl se o zakázku ucházet. Rozhodnutí nejsou ze dne na den, krystalizují postupně i s ohledem na kapacity i na to, co vlastně mají z produktů, protože produkty si vyvíjí sami. Už z výzvy bylo patrné, že nemohli dodávat celé řešení sami. Nejsou hardweráři, nedodávali systém identity managementu, takže museli přemýšlet, s kým budou spolupracovat. Nebylo hned jasné, že to bude AutoCont, postupně se dohadovali a uvažovali o různých variantách. Ať už co se týče AutoCont a hardware, ať už co se týče TRIADA a jejímu systému MUNIS, nebo co se týče IDM, kde se zvažovaly různé varianty, a nakonec byla subdodavatelem DATRON. Pokud je v obžalobě uvedeno, že *v době od*

11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 měla být studie proveditelnosti upravována ve prospěch prostředí novell, a to právě v zájmu TESCO SW, je to naprosto nesmyslná, ničím nedoložená spekulace, protože TESCO SW bylo úplně jedno, jestli IDM dodá Novell nebo Microsoft, nebo zcela jiný dodavatel, každopádně museli IDM zajistit subdodavatelsky. Podoby studie proveditelnosti nijak neměnili ani neovlivňovali. Nepamatuje si, od kdy měli k dispozici jednotlivé verze studie proveditelnosti, každopádně v té době už studii, které měli k dispozici, byly hotové a nešlo o nic tajného. V tomto případě jim poslali studii z RPSC za účelem odborných konzultací, sami se o studii nezajímali. RPSC byla poradenská společnost, IT problematice nerozuměli, znal se s Jakubem K. a obž. Ch. a občas se tito na ně obraceli s žádostí o rady. Co se týče zadávací dokumentace, je možné, že dostali k dispozici částí zadávací dokumentace, ale rozhodně neprosazovali žádné změny. Navíc to údajně měli dělat prostřednictvím RPSC, která vůbec zadávací dokumentaci nezpracovávala, tu zpracovávala CPS consulting. Nežískali dopředu celou zadávací dokumentaci, mohli mít jen některé části ke konzultaci k její technologické stránce. Pokud uvedli postřehy, tak jenom v tom smyslu, aby v zadávací dokumentaci nebyla uvedena druhová specifikace, tzn., aby nebyla diskriminační a aby byla up to date, tzn. moderní. V každém případě byly technické požadavky nastaveny transparentně, široce a její požadavky mohla splnit řada uchazečů. O zakázku se ucházela i firma, která s nimi nesouvisela, ani nebyla s nimi v žádné komunikaci, přesto nezávisle podala nabídku. Co se týče prezentace pro Magistrát města Přerova, tak si nepamatuje na údajnou schůzku s vedoucí informatiky Ing. Jitkou K., osobně ji poprvé viděl až v rámci jednacího řízení s uveřejněním k zakázce C. Pokud se s ní někdo od nich setkal, předpokládá, že to byla zcela oficiální prezentace jejich produktů a propojení na základní registry přímo na úřadě. Zda podávali dodatečné dotazy k zadávací dokumentaci, to si nepamatuje, v každém případě odpovědi na dotazy byly obecné a nikoho nezvýhodňovaly. Byly podány dvě nezávislé nabídky a byli vyzváni k odstranění nejasností, týkalo se to provozní a reakční doby. Následně byla jejich nabídka vyhodnocena jako nejlepší. Po uzavření smlouvy dodali kvalitní a funkční řešení, plně odpovídající cenám a podmínkám pro poskytnutí dotace. Dotace byla poskytnuta, prostředky z EU na zakázku došly, i když byla nějaká pochybení na straně zadavatele. Ke skutku C. obžaloby uvádí, že opět se na ničem nezákonném s nikým nedomlouval. TESCO SW s O2 a AutoCont nebyly domluvené za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku. Zájem o zakázku vyplynul z toho, že dělali na zakázce 06, mnoho komunikace, která je přiřazena k zakázce 09, se týkala projektu 06, který v té době byl v realizaci. Věděli, že nemůžou dodávat řešení sami a přemýšleli o různých variantách, nic nebylo úplně jasné ani po vyhlášení veřejné zakázky. Co se týče některých oblastí, které byly součástí zadávací dokumentace, a které byly údajně předmětem ovlivnění, například metropolitní síť, těmito oblastmi se TESCO SW nezabývá a nemohli v tomto směru nic ovlivňovat. Co se týče podkladového materiálu pro Magistrát města Přerova, to byla úvodní konzultace, ale realizace zakázky byla na základě samotné iniciativy Přerova. Připomínkovali některé prvotní materiály města ještě před studií proveditelnosti, jednalo se o přehled možných řešení zajištění přenosu dat v samosprávě města Přerova. Nejspíš to bylo na žádost obž. Ch., rozhodně nešlo o jejich iniciativu. Navíc podle spisu posílal stejnou žádost obž. Ch. i do dalších společností. Jednalo se o obecnou prezentaci, kterou měl obž. Ch. pro město a potřeboval poradit. Nebyl to žádný dokument, který by se týkal zadávací dokumentace, ani studie proveditelnosti, byl to obecný dokument, co výzva 09 vlastně vůbec obsahuje a čemu se věnuje. Nevidí nic nezákonného na tom, že poradenský subjekt upozorní obci nebo kraj na to, že je možné čerpat dotaci. Co se týče studie proveditelnosti, není si vědom, že by přišel do kontaktu s její verzí, je možné, že někteří kolegové mohli komunikovat s panem T. ohledně technických aspektů, zejména ohledně obecné architektury vnitřní integrace úřadu. Co se týče jejich připomínek, a to plyne i ze spisu, byly obecné a nesměřovaly k prosazování konkrétního řešení. Jak už řekl, realizovali předchozí zakázku z výzvy IOP 06, na kterou zakázka C. navazovala, a de facto nešlo o to, aby se vytvořilo něco nového na zelené louce, muselo to na sebe navazovat. Co se týče soutěže na projektovou dokumentaci, nevzpomíná si, že by ho František H. informoval o průběhu této dílčí soutěže. Této soutěže se neúčastnili, ani neměli zájem na vítězství jakéhokoliv subjektu, ani ji nijak neovlivňovali. Co se týče soutěže na technický dozor, je

možné, že se snažili někoho sehnat, protože jim bylo jasné, že sehnat někoho za vypsáních podmínek bude problém a nechtěli, aby celá soutěž na tu velkou zakázku byla zrušena jen kvůli tomu, že se nevyšetří technický dozor. Obž. Davida J. blíže nezná, poznal ho až v souvislosti s touto zakázkou, a pouze pracovně. Rozhodně nešlo o někoho, kdo by jim šel tzv. na ruku, nebo byl vůči nim podjatý. V té době ani nevěděli, že nakonec Ing. J. bude hodnotit nabídky, to nebylo v té době seznatelné. Co se týká zadávací dokumentace, tato zakázka a příprava byla složitá, bylo potřeba ji konzultovat s mnoha subjekty a nepochybuje o tom, že to zpracovatelé zadávací dokumentace fakticky dělali. Celou zakázku nemohl zrealizovat žádný subjekt sám, šlo o velmi komplexní řešení. Připomínkovali některé technické otázky na žádost EUNICE, která projektovou dokumentaci zpracovávala. Obdobně podle obžaloby připomínkoval AutoCont a nepochybuje o tom, že i další subjekty. Bez těchto připomínek by těžko mohla být zadávací dokumentace vytvořena, protože výzva 09 navazovala na jejich realizaci v rámci výzvy 06. Veškeré jejich připomínky byly obecné a nesměřovaly k tomu, aby prosadili konkrétní řešení a nemohli někoho zvýhodnit, nebo znevýhodnit. Pokud on sám připomínky činil, byly to pouze formální věci, kdy tam byla chybně uvedena částka s DPH. Navíc v té době už byl znám jak hlavní předmět veřejné zakázky, tak i cenové kalkulace jednotlivých plnění, protože ta předchozí zakázka na projektovou dokumentaci, které se neúčastnili, tak její zadávací dokumentace byla veřejná a obsahovala všechny tyto parametry. Neuzavřeli s AutoCont, ani s jiným subjektem dohodu o cenách, ani o vítězi, ani o jakémkoliv postupu v soutěži. Neví nic o tom, že by AutoCont měl být jakýmsi skrytým dodavatelem nějakého jejich subdodavatele. COMA nebyla jejich subdodavatel v rámci realizace. Nemohli předvídat, zda se soutěže zúčastní nějaký další subjekt, bylo to možné, kritéria mohla splňovat řada subjektů. Nakonec bylo podáno méně nabídek, než se očekávalo, jen dvě. U tohoto skutku měla být zadávací dokumentace údajně upravována ve prospěch TESCO SW, ale z výsledné zadávací dokumentace, ani z dílčích provedených připomínek nic takového nevyplývá. Komunikovali s AutoCont a chtěli se původně dohodnout na spolupráci, nakonec se nedohodli. Jediné, na čem museli s nimi spolupracovat, byla licence Microsoft, kdy zadavatel si sám vymínil, že tato část licence musí být dodána přes AutoCont. Museli s nimi řešit některé věci, protože i AutoCont dodával část výzvy 06, měli know-how v oblasti hardware v Přerově a licence Microsoft jako jejich výhradní distributor. Takže, aby s AutoCont vůbec nekomunikovali při přípravě své nabídky, to bylo vyloučeno. Nevěděli v té době, že AutoCont bude rovněž sám podávat nabídku. První veřejná zakázka na zajištění přenosu dat byla městem zrušena kvůli nedostatkům v obou podaných nabídkách. Návazně město oslovilo TESCO SW a AutoCont v rámci jednacího řízení s uveřejněním. Tu druhou zakázku vyhráli ve sdružení s O2, druhá v pořadí byla nabídka AutoCont. Po uzavření smlouvy dodali kvalitní a funkční řešení odpovídající podmínkám pro poskytnutí dotace. Zdůrazňuje, že AutoCont nebyl skrytým subdodavatelem v rámci jejich plnění, a to ani přes třetí subjekty. Ke skutku D. obžaloby uvádí, že on a ani TESCO SW se na ničem nezákonně s nikým z AutoCont či ICZ nedomlouvali. Nakonec byly podány 4 nabídky. Podobně jako u bodu C. se jednalo o velmi komplexní plnění, od vnitřní integrace, přes digitalizaci, přes geografické informační systémy a přes další plnění, tedy věděli, že se nemůžou o zakázku ucházet sami. Zakázku přímo nesoutěžili, protože nepokrývali ani předmět, ani reference. Účastnili se jako subdodavatel ve dvou podaných nabídkách ze čtyř. Jejich společnost zajímala jenom jedna část. Co se týče například digitalizace a ukládání, kde mělo údajně dojít k ovlivnění zadávací dokumentace, nikdo z TESCO SW této oblasti nerozumí. Na Krajském úřadě Olomouckého kraje měli předchozí dodávky, jednak systému MONIT, jednak systému FAMA+ pro oblast majetku, spolupracovali tedy s krajem již od roku 2005 a byli s krajem a s informatikou v častém kontaktu na pracovní bázi. Protože členem Komise informatiky Olomouckého kraje, odtud si ho pamatoval Mgr. Š. starší a v některých případech se proto na něj obracel ke konzultaci. Konzultace byly v obecné rovině a týkaly se aktuálního zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy probírali některé aspekty nového zákona, protože mnohdy ta ustanovení nejsou jasná ani zadavatelům, ani dodavatelům a je dobře ty věci prokonzultovat. Připomínkovali některé otázky při přípravě studie proveditelnosti, a to na základě žádosti zadavatele, nebo žádosti EUNICE. Kromě technických otázek šlo o nějaké otázky

finančních relací, nebo časového plánu. Jak už řekl, tyto konzultace byly nutné z důvodu zajištění kompatibility s jejich stávajícím systémem FAMA+, který kraj používal a chtěl ho dál rozvíjet. Co se týče struktury a samotného finančního plánu, ten vycházel čistě z výzvy 08 a z definovaného rozpočtu, který definovalo Ministerstvo vnitra pro tento projekt a ty jednotlivé částky pro ty projekty nebyly nijak tajné, tzn. ty informace, kolik na kterou část zakázky Olomoucký kraj uvažuje, tyto informace se opíraly o podmínky výzvy. Zase předpokládá, a tak to vyplývá i ze spisu, že ty konzultace probíhaly s více subjekty. Co se týče zadávací dokumentace, osobně si nevybavuje, že by připomínkoval zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce, dokonce ani neví, že by s jakoukoliv verzí před vyhlášením soutěže přišel do styku, což je v rozporu s tím, co tvrdí obžaloba. Pokud měli kolegové některé pracovní části zadávací dokumentace k dispozici, rozhodně nikoho nezvýhodnili a pravděpodobně to bylo na žádost zadavatele. Připomínky byly obecné, nebyly vedeny ve prospěch TESCO SW, ani ve prospěch jiného konkrétního subjektu. Je možné, že jeho kolega poskytl nějakou prázdnou šablonu dokumentu na základě žádosti AutoCont, aby měli nějaké vodítko ohledně architektonické struktury, ale rozhodně se na dalších úpravách, nebo změnách těch dokumentů nepodíleli a ani ve spise o tom není zmínka. Pokud jde o jeho kontakt s Tomášem N. z advokátní kanceláře, který se stal zpracovatelem zadávací dokumentace, jejich komunikace se netýkala předmětné veřejné zakázky. Zastupovali je v rámci Technologické agentury ČR ve sporu se zadavatelem u ÚOHS. Ministerstvo vnitra výzvu 08 avizovalo dopředu, konaly se různé odborné konference, některé kraje soutěžily tuto výzvu ještě dříve než Olomoucký kraj, věděli tedy, že i na Olomouckém kraji se obdobná zakázka jako na ostatních chystá. Potvrzují to i předběžné tržní konzultace ke studii proveditelnosti, kdy finální studie byly k dispozici a byly zveřejněny na stránkách kraje od podzimu 2010. Je běžné, že se u zvláště komplexnějších zakázek diskutují potenciální koalice průběžně, oni komunikovali mimo jiné i s AutoCont, tématem byly zejména prezentace nabídek jednotlivých potencionálních partnerů pro jednotlivé části předpokládaného plnění a případné alternativy pokrytí těchto částí. Ke komunikaci s AutoCont a dalšími oslovenými subjekty se stavěli ale dost vlažně, což plyne i ze spisu, že s nimi nebyli zástupci těchto společností spokojeni, jak s nimi TESCO SW komunikuje. Z jejich pohledu to bylo o tom, že si nechtěli zavřít dveře v tom, že by s nimi spolupracovali a dali třeba nakonec společnou nabídku, ale na druhé straně nebyli přesvědčeni, že nabídka s nimi bude úspěšná. Co se týče komunikace po vypsání veřejné zakázky, tak už komunikovali s AutoCont konkrétněji o své subdodávce a komunikovali s některými vlastními subdodavateli kvůli přesahu plnění ve vazbě na integraci. Jejich část byla vnitřní integrace úřadu, to se týká integrování stávajících systémů a těch nově dodávaných, zkrátka jejich část byla do jisté míry integrující k těm ostatním a museli mít nějakou povědomost, z jakých komponent se to celkové řešení skládá, aby byli vůbec schopni nějaké to řešení té vnitřní integrace představit. Až těsně před koncem lhůty pro podání nabídek se dozvěděli, že ICZ podala samostatnou nabídku a požádala je o subdodávku, tedy až na základě žádosti ICZ zvažovali subdodávku i pro ICZ. S tím nakonec souhlasili a stali se oficiálním subdodavatelem ICZ, chtěli zvýšit svoje šance uspět a neměli žádné dohody o tom, že se dohodnou jenom s AutoCont, takže i jejich komunikace s těmito subjekty byla logická, nešlo o nezákonné domluvy. Nebylo ani záměrem vyloučit účast dalších firem, ani to nebylo výsledkem, další dvě firmy se ucházely o tuto veřejnou zakázku. Co se týče cenových podmínek, ty dali v obou subdodavatelských nabídkách stejné. Řešení, které nabízeli, bylo obdobné v obou nabídkách, proto i ty texty v obou nabídkách jejich částí musely být podobné, nebo identické. Obě společnosti je transparentně označily jako subdodavatele. Neví o tom, že by ICZ byla skrytým subdodavatelem AutoCont, ale AutoCont použila software produkt ICZ, když ICZ byla majitelem licence. Byly podány čtyři nabídky, ve dvou byli oficiální subdodavatel, nabídka AutoCont byla vyhodnocena jako nejlepší a zase na tu jejich část dodali kvalitní a funkční plnění. Co se týče aspektu dělení zakázky na části, tady se obžaloba domnívá, že pro TESCO SW, nebo někoho jiného bylo výhodnější, aby byly zakázky spojeny, aby se soutěžila jedna větší namísto několika menších. Pro dodavatele je v zásadě vždycky výhodnější, když je zakázka rozdělena na více menších, protože je větší šance, že celé dílčí plnění může dodat sám a nemusí se s někým dohadovat o subdodávkách.

Naopak zadání jedné velké zakázky, na jejímž základě je dodáno komplexní řešení, je dobré pro zadavatele, protože ten nemusí řešit kompatibilitu a celkovou funkčnost, tu zajistí a odpovídá za ni jeden dodavatel a nikdo vás nenařkne, že dělíte veřejnou zakázku. Zadavatel, když soutěží po jednotlivých částech, potom má on odpovědnost za to, že integrace mezi těmi jednotlivými částmi zajistí. Jestliže to soutěží dohromady, potom odpovědnost za to, že jde o funkční celek, má hlavní dodavatel a to je ta výhoda pro veřejného zadavatele. Není ani pravdou, že velká zakázka znamená vyšší cenu, naopak, některé činnosti na projektu jsou duplicitní, třeba vedení projektu, a když máte větší zakázku, tak můžete realizovat úspory z rozsahu, nemusíte některé ty činnosti dělat x krát v rámci každé zakázky, ale jen jednou. Ke skutku E. uvádí, že na ničem nezákonném se s nikým ze Software602, ani z EUNICE nedomlouval. Neovlivňovali nezákonně soutěž a TESCO SW nebylo domluveno s Handicap a jejími subdodavateli na jejich odstoupení ze soutěže. TESCO SW mělo k dispozici studii proveditelnosti, což je naprosto legální a bylo to zadavateli známo a ani sám zadavatel to nepovažoval za překážku zadání zakázky TESCO SW. Navíc zadavatel před podáním nabídek zveřejnil studii proveditelnosti na internetu. Co se týče zadávací dokumentace, ve vztahu k její tvorbě si nevybavuje, že by jakýmkoliv způsobem připomínkoval zadávací dokumentaci, ani neví, že by její verzi před vyhlášením soutěže měl k dispozici. Pokud měli k dispozici její části kolegové, rozhodně nikoho nezvýhodnili. Bylo to pravděpodobně na žádost zadavatele, nebo na žádost EUNICE. Vzpomíná si, že vyhlášená zakázka byla pro ně velmi problematická, protože TESCO SW například nespolečně pracovalo se společností DELL, která disponovala vhodným hardware. Není mu jasné, jak mohlo TESCO SW ovlivňovat soutěž ve svůj prospěch, když byly podány tři nabídky, zakázku vyhrála jiná společnost, konkrétně Handicap. Podmínky byly naopak stanoveny zcela obecně, protože i společnost, která nakonec zakázku nerealizovala, se nespécializovala na portály, měla obrát asi 5x nižší než TESCO SW, přesto byla schopna nabídku podat. V návaznosti na zprostředkovaný předchozí zájem o subdodávku je Software602 informoval, že Handicap jim oznámilo své rozhodnutí odstoupit z veřejné zakázky a požádali je, zda by subdodávku nemohli případně realizovat pro ně. Handicap odstoupilo ze soutěže, protože jejich nabídka byla časově vázaná a vypršela. Osobně spekuluje, že taky podstřelili nabídkovou cenu. TESCO SW na rozhodnutí družstva Handicap odstoupit nemělo žádný vliv. Nikdo z TESCO SW se nedohadoval s obž. D. ze Software602, ani s DATOR, aby tito dělali nějaké kroky, aby zadavatel nepodepsal smlouvu s Handicap. Není mu ani jasné, jaké kroky by to měly být, a proč by to ty společnosti dělaly, když vítězství ve veřejné zakázce již tyto společnosti měly s Handicap jisté. TESCO SW se následně dohodlo se Software602, že se Software602 stane jejich subdodavatelem, kdyby TESCO SW v soutěži zvítězilo, ale na takové dohodě není nic nezákonného. Software602 se po vítězství TESCO SW stala subdodavatelem, plnění bylo poskytnuto a zadavatele o této skutečnosti informovali. Nabídka subdodávky od Software602 byla zajímavá, jednak jim nabídli zajímavé cenové podmínky, jednak se nemuseli starat o problematický hardware, kvůli kterému opakovaně napadali soutěž námitkami a chtěli jít i k ÚOHS a nakonec nemuseli vyvíjet část Portálu občana - formulářové řešení, na které se naopak Software602 specializuje. Byly podány celkem tři nabídky, kromě Handicap a jejich společnosti ještě třetí, ta byla nejdražší. Navíc nabídka Handicap měla být dle stanoviska CRR stejně vyloučena, protože nesplnili formální náležitost. Dále se snažili, aby zakázka nebyla zrušená, když už TESCO SW zakázku získalo a za tím účelem sháněli prohlášení ostatních účastníků soutěže, že pochybení zadavatele nemělo vliv na to, že nabídku nepodali. Na tom zase nevidí nic nezákonného, je to z jeho pohledu logické. Navíc byli osloveni přímo z emailové adresy města, aby zkusili ta prohlášení sehnat. TESCO SW nakonec fakticky dodalo modernější hardware, než který byl uvedený v zadávací dokumentaci. Důvod byl ten, že ta aktuální konfigurace už nebyla nabízena. Úřad nakonec dostal modernější a lepší hardware, než který byl popsán v zadávací dokumentaci. Tento byl dodán po konzultaci se zadavatelem, předpokládá, že o tom informovali i poskytovatele dotace. Dotace byla přiznána, byla uhrazena z evropského fondu. Skutečně poslal email o tom, že je ve Zlíně nový informatik, nevidí na tom nic špatného, chystali tam standardní prezentaci. Ke skutku F. uvádí, že na ničem nezákonném se s nikým z EUNICE nedomlouval, neovlivňovali soutěž. Zadavatel zvolil cestu vypsání na dílčí části, a pokud ví, na

některé části nebyly podány nabídky, což uvádí jako protiargument k argumentaci obžaloby, že pro zadavatele je výhodnější vypisovat zakázky na části. Ke studii proveditelnosti platí to samé, co řekl u skutku E., tedy že TESCO SW mělo k dispozici studii proveditelnosti, což je naprosto legální, zadavateli to bylo známo a nepovažoval to za překážku ucházení se o zakázku z jejich strany. Nevybavuje si, že by připomínkoval zadávací dokumentaci, ani neví, že by měl jakoukoli její verzi před vyhlášením k dispozici. Pokud někteří kolegové měli části zadávací dokumentace k dispozici, rozhodně nikoho nezvýhodnili, možná připomínkovali některé části v návaznosti na realizovaný projekt Portál občana, a to na základě výzvy samotného zadavatele, či na základě výzvy zpracovatele studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, což byla EUNICE. Zopakuje, že EUNICE a další poradenské firmy po odborné stránce přípravě zadávací dokumentace nerozuměli a připomínky TESCO SW se týkaly částí, do kterých ani nabídku samo nepodávalo. I u zadavatelů bylo minimum odborníků a neměli know-how, aby mohli zadávací dokumentaci sami vytvořit. Konzultace byly běžnou praxí, tyto informace dodavatelé dodávali zdarma kvůli zachování dobrých vztahů. Byla to zvyklost, někdo to dělal ve větší, někdo v menší míře, ale všichni měli zájem, aby zakázka probíhala, byly vypsány, jejich zadání bylo smysluplné a nebyly potom zbytečně rušeny. Vždy na to reagovali vstřícně a jejich společnost měla velké renomé, na to často provozovali stávající systém na úřadech, např. ve Zlíně byl jejich informační systém FAMA+ pro správu majetku. To, že realizovali Portál občana, tato zakázka se týkala integrace informačních systémů, kdy, jak uváděl, bez kontaktů s dodavateli stávajících systémů nelze vypsát žádnou zakázku na integraci, protože do poptávky by nebylo co napsat. Jejich připomínky byly zcela obecné a nemohly nikoho zvýhodnit, což lze dovodit i z toho, že nakonec žádnou část zakázky nevyhráli. TESCO SW nepodávalo nabídku do všech částí, o zakázku sice soutěžili, ale v tomto případě neuspěli. Ke skutku G. uvádí, že veřejná zakázka Zlínského kraje na rozvoj ERP systému byla primárně zaměřena na rozvoj stávajících systémů, jak části majetku, to byla část A), tak části ekonomiky, což byla část B). Na ničem nezákonném se s EUNICE ani s GORDIC nedomlouvali, neovlivňovali nezákonně soutěž. Co se týče účasti TESCO SW v rámci řešitelského týmu Moravské vysoké školy na analýze stávajícího stavu, tak obžaloba tvrdí, že zaměstnanci TESCO SW vystupovali jako členové řešitelského týmu EUNICE skrytě za subjekt Moravská vysoká škola, což není pravda. V životopisech těch lidí bylo přímo uvedeno, že jsou zaměstnanci TESCO SW. Nepřipravovali nabídku EUNICE, ta si připravovala nabídku samostatně. K účasti na analýze stavu řízení úřadu musí dodat, že ačkoli se jejich lidé na této podíleli, neznamenalo to pro ně zvýhodnění. Jako dodavatel stávajícího systému je logické, že se vyjadřovali k analýze stávajícího systému řízení úřadu. Navíc jejich zaměstnanci vyučují v rámci Moravské vysoké školy, tedy jejich práce pod hlavičkou této školy není nijak problematická. Nevybavuje si, že by on sám nebo kolegové připomínkovali zadávací dokumentaci k veřejné zakázce, ale případné připomínky, pokud by byly, dávaly logiku a směřovaly by k zajištění funkčnosti řešení, neboť dodávali úřadu dřívější program k evidenci majetku a návazná zakázka, nebo její část, měla sloužit k jejímu rozvoji. Úřad uvažoval o tom, že zakázka bude vypsána v jednacím řízení bez uveřejnění, protože se jednalo o rozvoj systému a nedávalo smysl, aby se toho účastnil širší okruh uchazečů v otevřeném řízení. Nakonec se úřad rozhodl, že to bude konat v rámci otevřeného výběrového řízení, dal tam tu možnost podat nabídku i na celou výměnu systému. Ke komunikaci s GORDIC, která byla dodavatelem stávajícího ekonomického systému na úřadu, musí říct, že se s nimi nedohodli, že každý vyhraje jednu část, nebylo to možné, protože v obou částech byli další soutěžitelé, nekoordinovali vzájemně obsah nabídek, nepodávali žádnou krycí nabídku, šlo o nabídku reálnou, pokud jednal s obž. B. z GORDIC, čehož si není vědom, mohlo se to týkat nacenění licencí GORDIC, protože to potřebovali jako vstup pro část B). Laicky řečeno, aby mohli podat nabídku pro část B), potřebovali licenci stávajícího poskytovatele, což byla GORDIC, bez spolupráce s GORDIC a nacenění jejich licencí, tedy ne nacenění celé zakázky a nějaké domlouvání o ceně, ale nacenění licencí GORDIC pro tu jejich vlastní nabídku, by nabídku sami nemohli podat. Jejich ambicí bylo, že by rádi majetkový systém rozšířili o jejich další moduly, ale neměli celý ekonomický systém a museli počítat s ekonomikou GORDIC. Jejich řešení pro tuto část bylo postaveno na těchto licencích. Je tam návaznost na dříve dodaný software. Proto

komunikace v těchto věcech byla pro ně nezbytná pro přípravu reálné nabídky, ne žádné krycí. Veřejnou zakázku soutěžili na obě části, uspěli jen s částí A), to se týkalo rozvoje majetkové části, na obě části byly podané tři nabídky, byla tam i Marbes. Jako nejvýhodnější byla vyhodnocena nabídka TESCO SW pro část A) a nabídka GORDIC vyhodnocena jako nejvýhodnější pro část B). Co se týče jejich plnění, dodali kvalitní a funkční plnění zcela odpovídající ceně a podmínky pro poskytnutí dotace byly dodávkou naplněny. Ke skutku H. uvádí, že se na ničem nezákonném s nikým z EUNICE nedomlouval, neovlivňovali nezákonně soutěž., Není si vědom, že by on nebo jeho kolegové jakkoli připomínkovali studiiproveditelnosti a zadávací dokumentaci. Vytvořili interní, univerzální podkladový materiál, takový cílový koncept, který se ve spise objevuje, jelikož je oslovovali konzultanti pro různé veřejné zakázky i z okruhů, které nejsou v tomto řízení jmenovány, a jejich konzultanti museli říkat vše pořád dokola. Rozhodli se proto vytvořit dokument, tzv. Cílový koncept, kde popsali architekturu té části vnitřní integrace úřadu, jak to oni chápou po odborné stránce a tu dávali dalším konzultantům. Chtěli ve struktuře, které by úředníci rozuměli, udělat obecný info materiál, aby nemuseli neustále opakovat ty samé věci. Tento materiál poskytli více úřadům. Má dojem, že nakonec informatika ve Zlíně využila z těchto věcí poměrně málo, myslí, že informatici se nechali inspirovat KÚ Vysočina, a zadávací dokumentace byla plně v jejich režii. Co se týče Analýzy stavu řízení úřadu, platí to samé, protože to pokrývalo jak skutek G. obžaloby, tak skutek H. Zadavatel zvolil cestu vypsání veřejné zakázky na dílčí části, účastnili se jen části 2 - Portál úředníka. O zakázku soutěžili, ale neuspěli. Je absurdní říkat, že se zvýhodnili, když v soutěži byla podána řada nabídek na různé části a oni se svou nabídkou neuspěli. Ke skutku CH. uvádí, že se opět na ničem nezákonném s nikým z dodavatelů, ani s paní S. nebo s obž. H., nedomlouvali. Neovlivňovali nezákonně soutěž ve svůj prospěch. Co se týče studie proveditelnosti, nevybavuje si, že by ji jakýmkoli způsobem připomínkoval. Pokud měli kolegové části studie proveditelnosti k dispozici, rozhodně nikoho nezvýhodnili. Konzultace by s nimi dávaly smysl, protože byli dodavatelé stávajícího řešení Portálu majetku. Rozvoj správy majetku byla jedna z oblastí, kterou chtěl kraj prostřednictvím výzvy řešit. Jinak studie proveditelnosti na projekt služeb eGovernmentu v kraji, týká se to vnitřní integrace úřadu, je to předchozí zakázka, tak studie má 200 stran, je tam 15 kapitol. Když to řekne přesně, tak co se týče konzultací s dodavateli, z těch 15 kapitol se týkají dvě nějakého popisu řešení a jedna se týká finančního plánu projektu, kde je potřeba získat poptávky od různých dodavatelů, aby šlo nacenit finanční plán projektu. Tedy 95 % studie je materiál, který s informatikou nesouvisí, ale souvisí s provozními procesy na úřadě. Studie proveditelnosti z velké části nesouvisí s nějakou zadávací dokumentací, a pokud zadavatelé studie přikládali do zadávacích dokumentací, tak to dělali jen jako padesátoušestou přílohu v pořadí. Dále ke skutku CH. uvádí, že rozvoj správy majetku byla oblast, kterou chtěl kraj prostřednictvím výzvy řešit a integrovat. Co se týče zadávací dokumentace, nevybavuje si, že by on, nebo kolegové tuto připomínkovali. Kolegové se podíleli na analýze současného stavu, ale nemůže se dávat rovnítko mezi analýzou současného stavu a zadávací dokumentací. Zadávací dokumentaci si zpracovával zadavatel a byl za ni odpovědný. Mohly tam být vstupy pro tu zadávací dokumentaci, ale to je jiná věc. Co se týče zadávací dokumentace v bodě CH., nevybavuje si, že by on nebo kolegové připomínkovali zadávací dokumentaci. Pokud kolegové něco připomínkovali, rozhodně nechtěli nikoho zvýhodnit. Zadávací dokumentaci připravoval obž. H. se svými kolegy na kraji. Kraj dal dle spisu prokazatelně zadávací dokumentace pro informace a řada firem připomínkovala zadávací dokumentaci. Jak již uvedl, konzultace s nimi stejně jako u studie dávala smysl, protože byli dodavatelem stávajícího řešení Portálu majetku. Zakázka byla specifická v tom směru, že nepodávali samostatně nabídku, ale účastnili se jako subdodavatel vícero nabídek, nemohli zakázku soutěžit přímo, nepokrývali celý předmět a související reference. Např. oblast formulářového řešení a další nepokrývali vůbec. O tom, že zakázka nebyla TESCO SW na míru, svědčí, že ještě dva měsíce po jejím vyhlášení zjišťovali, s kým by do toho mohli jít a jakou formou. Nebylo to jednoduché zadání, které vydefinoval kraj prostřednictvím obž. H. Jednali jak s O2, se kterým se nedomluvili. Někteří dodavatelé tlačili TESCO SW na nižší ceny na jejich subdodávku, ale nemohli a nechtěli dávat různé podmínky, ve spise je doklad, že v rámci komunikace s různými dodavateli

drželi pořád tu linku, že subdodávky poskytnou všem eventuálním zájemcům za stejných cenových podmínek. Jedinou výjimkou bylo, pokud odebírali více plnění, tak jim určitou slevu dali. Obžaloba jim klade za vinu, že měli vinu na sestavení čtyř aliancí. Jako subdodavatel neměli vliv na to, jaké aliance se vytvoří a kteří hlavní dodavatelé se budou účastnit veřejné zakázky. Že v každé alianci se zástupci TESCO SW podíleli na stanovení cen za svoji část plnění, tak dává smysl, jestli to byla jejich část plnění, tak museli vydefinovat cenu plnění. Žádné aliance neinicizovali. Vystupovali jako subdodavatel soutěžitele zcela otevřeně a cenu subdodávky stanovili transparentně. Všichni uchazeči, kteří byli v rámci předmětné veřejné zakázky, byli v konkurenčním postavení a o nějaké dohodě nemůže být řeč. TESCO SW bylo dodavatelem jednoho ze stávajících systémů, který měl být integrován, takže jejich specifické postavení v této situaci bylo evidentní. Co se týče komunikace s obž. H., na žádost zadavatele pomáhali s odpověďmi na dotazy. Šlo o obecné odpovědi na obecné dotazy, týkající se informačního systému v části majetku. Ten dotaz se týkal entitního portálu majetku, kdy měli vysvětlit, co znamená entitní typ portálu. Návrhy odpovědi nikoho nezvýhodňovaly a fakticky se jednalo o poskytnutí technické informace zadavateli k jeho využití. Tzn., tato konzultace se týkala pouze této jedné specifické věci, jak vysvětlit entitní typ portálu. Nemyslí si, že skutečnost, že s nimi jako stávajícím dodavatelem konzultoval obž. H., tak že pár odpovědí z mnoha by mělo znamenat, že byl obž. H. vůči TESCO SW podjatý. Co se týče výsledku zadávacího řízení, účastnili se části řešení jako subdodavatelé v několika nabídkách, bylo to asi 5 nebo 6 konkurenčních nabídek. Uspěli s Ness, přitom nikdo z Ness není obžalován, takže je zřejmé, že žádnou domluvu s nimi neměli. Dodali kvalitní a funkční řešení jejich části plnění zcela odpovídající ceně. Ke skutku I. uvádí, že na ničem nezákonném se s nikým z A-Scan, Deloitte, ani s obž. Martinem K. nedomlouval. Studii proveditelnosti připravovala Deloitte. Studie měla za cíl ověřit možné varianty řešení, zda jsou vůbec reálné. K tomu bylo zapotřebí konzultací s odborníky z IT, byť Deloitte je velká firma, potřebovali, stejně jako František H., konzultace. Kraj sám je pozval na schůzku s touto společností, patrně je Deloitte doporučil jako konzultanta. Studii proveditelnosti nejspíš ani tak nepřipomínkovali, pokud ano, rozhodně to nebyly diskriminační připomínky. Zadavatel a Deloitte spíš vycházeli z jejich již zmíněného Cílového konceptu. Byli možná osloveni v rámci průzkumu trhu, k tomu jim nejspíše byla předložena studie proveditelnosti. Ve spise je zmínka o tom, že uložil do adresáře studii proveditelnosti, což bylo přesně v okamžik, kdy je požádala Deloitte, aby nacenili v rámci průzkumu trhu to předmětné řešení, které tam bylo. Myslí, že to byl jasný důvod, proč tu studii dostali, nebo její koncept, nebo část, to už neví. Co se týče finální podoby studie proveditelnosti, ta potom vypadala jinak. Není si vědom toho, že by on nebo kolegové měli k dispozici částí zadávací dokumentace před jejím zveřejněním, nebo ji nějak upravovali. Pokud ví, zadávací dokumentace na úřadě tvořil samostatně Ing. P., nikoli obž. K. Co se týče komunikace s obž. K., na úřadu dodávali řešení energetického managementu a několikrát opakovaně prezentovali řešení majetku, o které měli zájem. Komunikace s ním se týkala zejména této části. Neznamená to, že by konzultace na stávající systémy nebo systémy, které chtěli rozvíjet mimo tuto veřejnou zakázku, by měly znamenat podjatost obž. K. vůči TESCO SW. Musí zdůraznit, že potřeboval poradit a nebyl to žádný jejich známý, a nebyl to ani obž. U., znali se pracovní a velmi málo. Veřejnou zakázku soutěžili, ale neuspěli. Bylo podáno 8 nabídek, jejich byla druhá nejnižší z pohledu ceny, na prvním místě se umístila O2. I přesto, jak se později ukázalo, že O2 neměla dodavately pokryty všechny části řešení. Ani v rámci nabídky vůbec nepopsali, co nabízejí, napsali to velmi obecně a de facto to zkoušeli a potom jen chtěli to nějak pokrýt v případě, že by uspěli. To se stalo, ale neměli to pokryté, tak je z O2 oslovili. Ke spolupráci s O2 tedy uvádí, že jim vytrhli trn z paty, že pokryli některé části, co oni nebyli se svými subdodavateli schopni dodat. Co se týče TESCO SW dodané části zakázky, poskytl kvalitní a funkční řešení, zcela odpovídající ceně a podmínky pro poskytnutí dotace byly jejich subdodávkou naplněny.

7. Na závěr ke své osobní situaci a dopadům dlouhotrvajícího trestního řízení uvádí, že v od podzimu 2014 je v trvalém stresu, který se podepsal na jeho zdraví. Situace dlouhodobě devastuje zdraví

jeho nejbližších, jak fyzicky, což se týká jeho maminky, tak psychicky, což se týká jeho dcery. Celá negativní situace se podepsala na jeho osobním životě, kdy se rozvedl. Co se týče dopadu na TESCO SW, v důsledku této trvající kauzy došlo k výraznému omezení obchodních aktivit oproti konkurenci. Zadavatelé je často zvou na prezentace, či chtějí poradit, ale po těchto zkušenostech to musí odmítat. Co se týče negativní publicity, která je velmi častá, podílí se na této i tisk, tato má dopad na získávání nových klientů, zejména mezinárodní firmy v návaznosti na to, co se o nich píše, nechťejí spolupracovat, některé vypověděly partnerství. Celá situace je podstatně znevýhodňuje proti ostatním firmám na trhu. Celá kauza začala bombastickými titulky před volbami 2014 a od té doby se útoky vůči TESCO SW a jeho osobě opakují. Z názvu kauzy Josef T. a spol. je jasné, oč vedení místní policie a státnímu zastupitelství jde především. Má dojem, že je to najít něco, cokoli na T. Tento dojem mu potvrdily tehdejší a současné mediální výstupy některých politiků a osobně i někteří řadoví policisté.

8. Obž. **Ing. Michal T., MBA** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 20. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2426), rovněž dne 26. 10. 2016 (sv. 14, č. l. 2432). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků, které se ho týkají. U hlavního líčení dne 22. 9. 2021 (č. l. 40742 verte a násl.) vydal prohlášení a odpověděl na dotazy obhájce, jinak využil svého práva nevypovídat. Uvedl, že v rámci své pracovní činnosti nikdy nekonal tak, aby nezákonným, či netransparentním způsobem zjednával výhodu ve prospěch svého zaměstnavatele a ovlivňoval zadávací řízení. Neuzavíral žádné nezákonné, či nedovolené dohody s ostatními uchazeči o zakázku. V TESCO SW působí od roku 2002 v pozici obchodníka, neměl nikdy žádné podřízené, nebyl ve vedení společnosti, neřešil její strategii, nebyl statutárním orgánem společnosti, nepodepisoval smlouvy, neměl plnou moc k zastupování, neměl a ani nemá žádnou majetkovou účast v TESCO SW. Jeho pracovní náplní z pozice obchodníka je prezentace produktů společnosti pro oblast správy majetku všem potenciálním klientům. Také administroval z toho se odvíjející vybrané obchodní příležitosti a mezi jeho povinnosti patřila péče o stávající zákazníky ve smyslu jejich eventuálních návazných potřeb. Jeho pracovní zařazení vyplývá z jeho ekonomického vzdělání, má gymnázium a vysokou školu ekonomickou. Není „ajták“, produkty nikdy nevytvářel, stejně tak nevytvářel projektovou dokumentaci. V případě potřeby v rámci prezentací k technickým tématům přizval odborně erudované kolegy. Materiály do výběrových řízení za TESCO SW připravovalo oddělení nabídek, jehož nebyl součástí. Jeho pracovnímu zařazení odpovídaly i informace, které o jednotlivých zakázkách měl. Veškerá jeho jednání bylo standardní jednání obchodníka a nikdy nenarušilo transparentnost soutěže. Tzv. IT řešení se skládá z více různých částí, funkčních bloků z oblasti hardware a software. Řešení pro každého zákazníka může být individuální, musí znát jeho potřeby, podmínky, cíle, musí reagovat na případné omezení jeho vnitřních podmínek. Vzniká komplexní řešení, které je složeno z více produktů, z více částí od různých dodavatelů, mezi kterými (jednotlivými funkčními bloky) je vyžadována integrace. To nelze bez určité míry komunikace mezi dodavateli se zadavatelem. Dodávka takto rozsáhlých IT celků je specifická. V prostředí veřejné správy byla dlouhodobá poptávka po její elektronizaci. Už zmíněné pojmy jako eGovernment, eGON, datové schránky či základní registry, představovala témata, která byla opakovaně a dlouhodobě komunikována v rámci celého sektoru napříč všemi firmami a na různých konferencích. Ze strany odborného garanta Ministerstva vnitra byly vytvořeny materiály, které definovaly základní cíle a obsah projektů, včetně uvedení základních typových řešení, tyto byly také předmětem veřejné debaty. Témata tedy byla veřejná a dlouhodobě komunikována z logiky věci už v době, která předcházela realizaci projektů. Je přesvědčen, že realizace cílů v rámci elektronizace veřejné správy ve specifických podmínkách každé instituce, skrz projekty jednotlivých firem, resp. jejich kombinací a integrací, byl úkol, který jednoznačně vyžadoval konzultační zapojení všech zúčastněných. Bez toho by nebylo možné takovou poptávku vytvořit a už vůbec ne v prostředí veřejné správy. Úřady, až na výjimky, nedisponovaly pracovníky, kteří by takovou poptávku byli schopni sami vytvořit a už vůbec ne bez konzultace s firmami, neměli totiž ani povědomí, co firmy

aktuálně nabízí. IT trh se dynamicky mění, technologie se mění, tedy bylo potřeba mít tyto informace aktuální. Odborná úroveň pracovníků konzultačních firem byla rozdílná, ne vždy odpovídala potřebám, proto se logicky konzultační firmy obracely na dodavatele řešení s cílem získat know-how. TESCO SW toto know-how mělo, jak s centrální úrovní eGovernmentu, kde se vyžadovala integrace na tuto centrální úroveň, jelikož společnost byla u realizace jednoho ze základních registrů, měla zkušenost s integracemi a v neposlední řadě u řady zákazníku dodávala již v minulosti jiné řešení, které bylo předmětem integrace ve stávajících projektech. TESCO SW tak bylo logickým partnerem při komunikaci a konzultaci ohledně možnosti těchto propojení. Bylo běžné, že konzultace poskytovaly i jiné firmy tak, aby zadavatel měl dostatek informací. Záměrem nebylo soutěž narušit, ale naopak ji umožnit, případně připomínky či konzultace byly vždy dělány transparentně, byly nediskriminační a obecné v tom smyslu, že jim vždy odpovídalo více produktů od více firem. Záměrem bylo vytvořit takové zadání, které by reflektovalo to, co je obecně vyžadováno a v takové kvalitě, aby to šlo vytvořit, dodat a dlouhodobě provozovat. Ze své pozice vnímal, že u většiny zakázek bude z pohledu jejich společnosti potřeba hledat partnery, kterým by nabídli možnost subdodávky od TESCO SW, nebo naopak, kteří by byli jejich partnery pro subdodávku těch částí řešení, které nepatřily do portfolia TESCO SW, pokud se například jednalo o dodávku hardware, nebo se to týkalo řešení pro digitalizaci, nebo datových skladů. Přišlo mu přirozené, že se s různými dodavateli řeší, jestli jít do spolupráce a byl to vždy případ od případu. Logicky se také řešily ceny jednotlivých subdodávek a často velmi živelně, na poslední chvíli, je to obchodní činnost a je to u každé zakázky jinak. Vzhledem k jeho pracovnímu zařazení a obchodním kompetencím se takových jednání účastnil nepravidelně, často jen v rámci dílčího vývoje konkrétního obchodního případu a bez rozhodovací pravomoci. Z jeho pohledu konstrukce obžaloby spojuje řadu běžných činností tak, aby vytvořila dojem trestné činnosti. Jednalo se přitom o běžnou obchodní, či konzultantskou činnost, nikoli činnost za účelem zjednat si výhodu. Obžaloba účelově a selektivně spojuje tyto činnosti, aby vzbudila určitý dojem, ale realita a jeho vnímání věcí byla jiná. Vnímal vždy konkrétní dílčí části svého úkolu, nikdy neměl přehled o finálním použití případných konzultací. Pokud se zadavatelé či jejich zástupci v podobě konzultantských společností obrátili na něj, tak jim v rámci pracovní náplně poskytl, co požadovali. Ale s osobami, které obecně připravovaly materiály, neměli žádnou exkluzivitu, či výhradnost. To, jak s těmi informacemi pak zadavatelé či jejich konzultanti naložili, bylo na nich. Pokud ví, podobné konzultace činily i ostatní subjekty. Nebyla žádná manipulace s výběrovými řízeními, veškerá výběrová řízení proběhla transparentním způsobem. Tedy z pouhého faktu, že docházelo ke konzultacím, podle něj nelze vyvozovat závěry v tom smyslu, že byla narušena soutěž, když k nim docházelo zejména proto, aby vůbec nějaká soutěž mohla vzniknout, aby mohly být realizovány projekty pro zadavatele v těch konkrétních podmínkách jednotlivých úřadů, a aby bylo vytvořeno smysluplné řešení, které v konečném důsledku bude užitečné nejen pro zadavatele a jejich pracovníky, ale i pro veřejnost. Má-li se vyjádřit k osobnímu zapojení v rámci jednotlivých zakázek, jeho pravomoci byly u všech stejné. Byl podřízený a neměl žádnou rozhodovací pravomoc. Pokud mu někdo ze zadavatelů, či jejich spolupracovníků, poslal nějaký dokument, tak mu jej zřejmě poslal proto, že k tomu dostal informaci, že ji má poslat jeho osobě, že to procesuje. De facto plnil úlohu komunikátora v rámci péče o zákazníky. Sám takové materiály nepřipomínkoval, nezasahoval do nich, pokud mu někdo připomínky předal, mohl je překopírovat, případně materiál, či dokument uložil tak, jak to bylo v případě tzv. Koncepčního schématu, který nezpracovával, to bylo zcela mimo rámec jeho znalostí. To, k čemu se mohl vyjádřit, byla správa majetku, protože to byla problematika, která dlouhodobě na trhu byla zajímavá, řada institucí ji řešila již v předchozím období. To byla jeho práce, jezdil po konferencích, dělal prezentace tohoto řešení, protože u řady zákazníků či institucí tato problematika byla řešena pravěkými metodami papír, tužka, příp. někde měli Excel. V tom smyslu se eventuálně mohl vyjádřit k potřebám zadavatele z obecného pohledu, co by bylo v rámci správy majetku dobré, aby to řešení umožnilo, jakože evidenci nemovitých objektů, evidenci jejich popisných informací stavebního charakteru, příp. možnost sledování revizních činností, připomínání termínů atd. Nevylučuje, že v rámci podpory péče o klienta mu

někdy byly technické připomínky, kterým ne zcela rozuměl, předány, ty potom zprostředkoval. To se třeba týkalo, jak obžaloba uvádí, případu upozornění na formulaci ohledně technologie databáze, což v konečném důsledku dle jeho názoru mohlo mít zcela opačný efekt na to zadání, než uvádí obžaloba. Závěrem chce uvést, že vykonával veškerou činnost jako zaměstnanec dle pokynů a nemyslí si, že v rozporu se zákonem. S obž. Josefem a Davidem T. jsou bratřenci. Celý život se chová slušně, neměl nikdy problémy se zákonem, ani co se týče přestupků. Žije standardním rodinným životem, platí daně, vychovává děti, 20 let je dárce krve. Je zdravý, ale i na jeho psychice a psychice jeho blízkých trestní řízení zanechává následky. S orgány vždy spolupracoval, nic nezatajoval. Pro potřeby některé veřejné zakázky nevyhotovoval žádný dokument, který by byl vědomě nepravdivý. Nikdy se nedohodl s jiným soutěžitelem na rozdělení trhu. Neovlivňoval, které společnosti podají nabídku do veřejné soutěže a s jakými parametry. Takový postup z titulu jeho pozice obchodníka v TESCO SW ani nebyl možný.

9. Obž. **Ing. David T.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 26. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2419), rovněž dne 30. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2424). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 22. 9. 2021 (č. l. 40744 a násl.) vydal prohlášení a odpověděl na dotazy svého obhájce, jinak využil svého práva nevypovídat. V TESCO SW působí jako architekt informačních systémů, což vyžaduje řadu odborných znalostí z oblasti IT, hardware, software, aplikací, sítí. Kromě návrhů informačních systémů poskytoval řadu konzultačních služeb a poradenství různým partnerům. Vzhledem k chybějící formalizaci tohoto procesu ze strany zákona, měly tyto konzultace různé formy podle toho, jak kdo aktuálně po něm informace požadoval. Vždy se jednalo o odbornou činnost, která byla poskytována jejich společnostmi zdarma, nikdy nikomu neplatili za to, aby prosazoval jejich připomínky. V případě, že míra konzultantství přesáhla určitý rozsah, vyžadovali, aby byla smluvně zastřešena, jako v případě analýzy pro Zlínský kraj. Projekty eGovernmentu byly složité a komplexní. Je nereálné, aby zadavatelé, nebo jejich poradci, měli odborníky na všechny různé provozy. Proto bylo jasné a účelné, aby poradci, potažmo zadavatelé, konzultovali jednotlivé specifické potřeby s dodavateli těchto provozů. Vždy se jednalo o obecné formulace, které neměly nikoho zvýhodnit. Je absurdní, aby kdokoli zmanipuloval tak složitý proces, jako je realizace eGovernment projektu. Dokládá do spisu schéma, které vytvořil a ze kterého vyplývá, kolik subjektů by musel ovlivnit, aby získal zakázky (č. l. 40643). Obžaloba zcela ignoruje roli těchto subjektů, protože nezapadají do vykonstruovaného příběhu. Celý proces eGovernmentu začíná tím, že Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo program a na základě toho řídicí orgány vyhlášovaly jednotlivé výzvy. Pro každou výzvu byl zpracován tzv. typový projekt, který definoval, co v rámci žádosti se má závazně naplnit, aby žádost o dotaci mohla být v rámci výzvy podána. Následně na základě této výzvy obce, nebo jejich poradci (většinou poradenské firmy), zpracovávaly jednotlivé žádosti k výzvám. Součástí žádosti byly studie proveditelnosti, které měly závaznou osnovu. Tuto osnovu ministerstvo uveřejnilo na svých stránkách a definovalo, jaké kapitoly má studie proveditelnosti mít. Jak je patrné z kapitoly 7 studie, kterou soudu předkládá (č. l. 40641 - 40642), je její součástí i tzv. poptávkové řízení, kdy zpracovatel studie je povinen komunikovat s jednotlivými dodavateli a popisovat různé varianty řešení, včetně cenové relace. Následně každá takto zpracovaná žádost musela projít schvalováním ze strany orgánů zadavatele, tzn. zadavatel, v této chvíli rada kraje nebo rada obce, musela žádost formálně odkontrolovat. Je nemyšlitelné, aby oni byli schopni ovlivňovat a ovládat rady Zlínského kraje, Olomouckého kraje, rady města Přerova atd. Následně byla žádost předána řídicímu orgánu ke kontrole, která nebyla jen formální, ale i věcná, tedy kontrolovalo se, jestli zpracovaný projekt má náležitosti, aby mohl být přijat a mohlo být rozhodnuto o poskytnutí dotace. Podílela se na tom řada expertů, hodnotitelů, kteří žádosti přiřazovali body. Kdyby žádost byla jakkoli zmanipulovaná, byly kontrolní orgány, které měly za povinnost (a měly i schopnost) manipulaci odhalit a eliminovat. Po schválení žádosti zadavatel mohl začít realizovat projekt. Musel tedy zpracovat zadávací podmínky, jejichž součástí jsou technické specifikace. Na tyto si většinou

opět najal poradce, protože zadavatelé, až na výjimky jako Pardubický, nebo Hradecký kraj, neměli dostatek znalostí a odborníků, protože byly různé provozy a části, které vyžadovaly specifickou znalost. Tito najatí poradci dále konzultovali jednotlivé technické požadavky s potenciálními dodavateli, vždy se jednalo o obecné formulace bez vazby na konkrétní produkt nebo technologii. Takto zpracované zadávací dokumentace šly na právní kanceláře, které do nich doplňovaly hodnotící a kvalifikační kritéria. Ve všech zadávacích řízeních se hodnotilo zejména na cenu. Jak mohl zjednat výhodu, když se následně soutěžilo podle ceny? Právní kanceláře doplnily a zkompletovaly zadávací dokumentaci a tato opět odcházela na řídicí orgán ke kontrole na diskriminaci, na to byla hodnotící kritéria. Šlo o další kontrolní bod, který by musel ovlivnit. Následně i poté, co byla veřejná zakázka vyhlášena, měli jednotliví dodavatelé možnost v případě, že by se objevilo v zadávací dokumentaci něco nejasného nebo diskriminačního, skrze institut doplňujících dotazů požadovat žádosti o vysvětlení. Pokud odpověď zadavatele nebyla uspokojivá, dodavatelé měli právo dávat námitky a případně se obrátit na ÚOHS ke zjednání nápravu. Chce se vyjádřit k důvodům, proč konzultace poskytoval. Zaprvé, pracoval jako architekt informačních systémů, bylo tedy logické, že se na něj obracely různé konzultační firmy se žádostí o jeho know-how. Zadruhé, jejich firma dodávala již před realizací projednávaných veřejných zakázek celou řadu jiných předcházejících veřejných zakázek, kde získala kompetenci v oblasti eGovernmentu. Ať to byl projekt centrální identity, nebo projekt vnitřní integrace Karlovarského kraje, který dodávali před realizací projednávaných projektů, kde získali potřebné znalosti a dovednosti. Zatřetí, z celé řady projektů měli u zákazníků již vlastní služby, vlastní produkty a bylo nutné, aby se k případné integraci s ostatními produkty vyjadřovali. Na své činnosti neshledává nic trestného, jednalo se o běžnou činnost v oboru IT, která nebyla zakázána žádným právním předpisem. Na rozdíl od jiných segmentů, např. stavebnictví, kde existují specializované projekční firmy, tak v oblasti IT takové specializace neexistují. Architekti jsou součástí realizačních firem a poskytují konzultace a následně se podílejí na realizaci vlastního díla. Aby nedocházelo k diskriminaci, jsou požadavky na IT nikoli konkrétní, ale jsou to obecné formulace, které lze naplnit následně ze strany dodavatelů různými produkty a technologiemi. Je přesvědčen, že nikdy nikoho nezvýhodnil, nikdy nikoho nediskriminoval, jeho případné připomínky byly obecné, věcné, k danému tématu a jejich cílem bylo, aby chránily a byly výhodné pro zadavatele. Nikdy neprosazoval vlastnosti, nebo úpravy, které by byly pro ostatní dodavatele diskriminační, pro zadavatele nevýhodné, nebo které by zvýhodňovaly jejich společnost. Tuto skutečnost podporuje fakt, že TESCO SW neuspěla v celé řadě výběrových řízení, kde on poskytoval konzultace, ať už v oblasti technické specifikace, nebo jiných materiálů. Přes výslovný pokyn ze strany NSZ už v roce 2015, že konzultace mezi společnostmi a zadavatelem jsou přípustné a že státní zástupce má dohledat, kterými konkrétními úpravami si zjednali výhodu, tak tuto informaci ve spise nenašel. Státní zástupce na tento pokyn úplně rezignoval a omezil se na konstatování: *vy jste komunikovali, vy jste si zjednali výhodu*. Co se týče společných nabídek, vždy se jednalo o složité plnění a bylo nezbytné komunikovat s ostatními subjekty na trhu IT, kteří se specializovali na jiná odvětví, oblasti či provozy, než oni. Běžně se stávalo, že předběžné dohody o spolupráci se z celé řady důvodů na poslední chvíli měnily. Našli třeba levnějšího dodavatele, nabízené řešení nebylo kompatibilní, nebo se ukázalo, že to, co chtějí spojit, se spojit nedá. Ve valné části projektů nebyli schopni sami podávat nabídku, třeba i z důvodu chybějící kvalifikace pro určitou oblast plnění. Zase mu hlava nebere, že je hlava organizovaného zločinu, že si měl zjednat a nachystat výběrové řízení, aby se jich potom nemohl účastnit, aby nemohl sám podávat nabídku. V obžalobě se rovněž uvádí, že se choval konspiračně, protože používal soukromé emaily. Soukromé emaily používal v situaci, kdy neměl přístup k firemní schránce, nebo potřeboval řešit soukromé záležitosti. Rozhodně nepovažuje použití soukromých emailů za konspirační a trestné. Navíc jím zasílané emaily nebyly šifrované, nebo jakkoli zabezpečené. V případě, že by chtěl své aktivity maskovat, jako že k tomu neměl důvod, s ohledem na své znalosti a dovednosti by užil zcela jiných prostředků. Konstrukci použité v obžalobě ohledně údajné škody nerozumí. Všechny projekty byly dokončeny, byly řádně předány, provozovány po celou dobu udržitelnosti. Obžaloba v žádném skutku nerozporovala cenu dodávky, její kvalitu

nebo její smysluplnost. Všechny projekty byly také řádně proplaceny, a to včetně EU. TESCO SW odvedlo svou práci, kterou nikdo nezpochybňuje a za to dostalo zapláceno podle smlouvy. Rovněž konstrukce obžaloby, že měl řídit celý trh včetně gigantů, jako jsou O2, AutoCont, Asseco a GORDIC, mu přijde neuvěřitelná. Každá společnost tvrdě hájila své zájmy a nikdy by nedovolila se nechat řídit externím subjektem. Pokud by chtěl zjednat přednost pro TESCO SW, musel by použít odkaz na nějaké velmi specifické a konkrétní technologie, které by nikdo jiný nedělal, musel by odkázat na nějaké konkrétní produkty, které dělá jen TESCO SW. Použití specifických, zcela nestandardních technologií, nebo použití konkrétních produktů v zadávací dokumentaci nikde neprosazoval, nikde se nakonec neobjevily a neprošly by přes celou řadu kontrolních bodů. Pokud jsou v obžalobě zmíněny Asseco, GORDIC, O2, ICZ či AutoCont, valná část společností dodávala jiné služby, jiné produkty, nevylučuje, že v některých okrajových věcech byli konkurenti. Oblast vnitřní integrace byla poměrně nová, v zásadě nikdo na trhu nevěděl, co se touto oblastí myslí. TESCO SW díky tomu, že uspělo v první zakázce na vnitřní integraci Krajského úřadu Karlovarského kraje, měli z tohoto důvodu zkušenost, a proto byli oslovováni od řady poradenských firem, aby se o tyto informace podělili. Pokud jde o jeho zkušenosti z období předcházejícího projednávaným projektům, měli zkušenost z centrální úrovně s registry z eGovernmentu, které bylo potřeba integrovat v rámci těchto projektů. Byli dodavatelem jedné z komponent základních registrů, což je jedna z centrálních agend, na kterou bylo třeba se integrovat. Nemí si vědom, že by se podílel na vyhotovení nepravdivého dokladu vztahujícího se k příjmům či výdajům z rozpočtu spravovaných EU. Všechny věci, připomínky, které dělal, tak ze spisu není vůbec jasné které, a on není schopen z té papírové podoby je určit, není schopen se vyjádřit k jednotlivým věcem, jestli připomínku dělal nebo ne, protože státní zástupce se omezil na to, kdo vytvořil dokument a kdo ho posledně uložil, nikoli kdo v něm dělal jednotlivé připomínky a komentáře. Zpracoval prázdnou šablonu, ta putovala po celé řadě subjektů a různě se do ní doplňovaly věcné problematiky. Státní zástupce mu ji připisuje, že na ní aktivně pracoval, protože ji vytvořil. On ji vytvořil, když byla prázdná, ale Word nechá autorství původnímu autorovi, aniž by to bylo v kontextu s vlastním obsahem dokumentu. Nemí si vědom, že by vyhotovoval nepravdivé dokumenty, za všemi konzultacemi a připomínkami si stojí a je schopen si je odborně obhájit před jakýmkoliv znaleckým zkoumáním.

10. U hlavního líčení dne 11. 11. 2021 obž. David T. doložil soudu své dodatečné písemné vyjádření k obžalobě (č. l. 41484 - 41486). K veřejnosti a přístupnosti studie proveditelnosti uvedl, že rozpočet ve studii proveditelnosti a v žádosti o dotaci byl uveřejněn na oficiálních stránkách seznamu příjemců (<http://www.dotaceeu.cz>), a to dávno před realizací veřejné zakázky. Nemí tedy pravdou, že by schválená výše dotace byla nevěřejnou informací. Rozpočet obsažený ve studii proveditelnosti navíc vycházel z typového projektu, jehož součástí byla maximálně stanovená výše dotace na celý projekt i na dílčí části, tudíž ani struktura rozpočtu nebyla nevěřejnou informací. Magistrát nejdříve alokoval finance na celý projekt z vlastních zdrojů, a teprve po úspěšné realizaci projektu byla poskytovatelem dotace proplacena. Protože rozpočet Přerova je veřejný, byla celková částka, kterou magistrát Přerova plánoval utratit za projekt, veřejnou informací. Se studií proveditelnosti zacházeli žadatelé různým způsobem. Někteří ji zveřejňovali na internetu, někteří jako součást zadávací dokumentace, někteří ji na podkladě žádosti dle zák. č. 106/1999 Sb. poskytovali. Neexistoval zákonný předpis, nebo metodika, která by stanovila, že studie proveditelnosti je nevěřejným materiálem. Součástí studie proveditelnosti byla kapitola 7 v podobě průzkumu trhu a bez poskytnutí pracovní verze studie proveditelnosti by žádný oslovený dodavatel nebyl schopen stanovit předpokládanou hodnotu požadovaného řešení. Ve vztahu k průzkumu trhu doplňuje, že tento je nezbytný pro stanovení předpokládané ceny poptávaného řešení. Vzhledem k chybějící standardizaci jednotlivých software produktů neexistuje jejich oficiální ceník, proto je nezbytné kontaktovat dodavatele, aby provedli ocenění jednotlivých poptávaných IT řešení, což bez specifikace řešení ze strany zadavatele neumí potencionální dodavatel kvalifikovaně stanovit. V rámci průzkumu trhu nejsou zadavatelem poptávány jen cenové kalkulace, ale i

připomínky ke konceptu technické specifikace. Zejména u složitějšího plnění je žádoucí, aby dodavatel posoudil a případně modifikoval požadovanou konfiguraci vzhledem k aktuálnosti technologií. Ve vztahu k údajnému časovému zvýhodnění dodavatelů uvádí, že výhoda plynoucí z informační asymetrie (dodavatelé oslovení v rámci průzkumu trhu mají informační výhodu) je přirozenou konkurenční výhodou, kterou zákon předpokládá. Aby došlo ke zhojení této asymetrie, definoval zákonodárce v zákoně o veřejných zakázkách dostatečně dlouhé lhůty pro uveřejnění zadávací dokumentace, aby všichni dodavatelé měli srovnatelné podmínky. Dodavatelé mají navíc k dispozici instrument dodatečných dotazů, který mohou využít v případě, že některá ustanovení zadávací dokumentace jsou jim nesrozumitelná, nebo nekonkrétní. V případě, že zadávací dokumentace obsahuje ustanovení, které je potřeba upřesnit nebo vyjasnit, pak musí zadavatel adekvátně prodloužit lhůtu pro zpracování nabídky. V rámci dodatečných dotazů mají potencionální dodavatelé možnost požádat o prodloužení lhůty k podání nabídky, pokud se jim lhůta zdá nedostatečná. Ve vztahu ke stejným chybám v nabídce TESCO SW a AutoCont v rámci skutku C. doplňuje, že chyba v nabídce se týkala produktu MS SQL od Microsoft, kdy konkrétně šlo o uvedení „standard edice“, namísto „enterprise edice“. Každá edice vyžaduje jinou licenci. Microsoft distribuoval v dotčených letech své produkty v licenčních programech SELECT výhradně skrze partnery. Protože si zadavatel v zadávací dokumentaci vyhradil dodávku licencí v licenčním programu SELECT, muselo TESCO SW v rámci sestavování nabídky oslovit AutoCont s plněním v oblasti licencí produktu Microsoft. Vzhledem k tomu, že AutoCont sestavoval vlastní nabídku, a zároveň byl poddodavatelem TESCO SW v oblasti produktů Microsoft, objevila se totožná chyba v obou nabídkách. Ke spolupráci TESCO SW s AutoCont doplňuje, že AutoCont byla poddodavatelem při zakázce C. výlučně v oblasti licencí produktů Microsoft. Protože AutoCont byla poddodavatelem TESCO SW i v rámci skutku A., kdy projekt měl jak realizační, tak servisní fázi, která trvala až do roku 2016 a plnění ICT centra v rámci projektu 09, tedy skutku C., navazovalo na technologické centrum v rámci projektu 06, tedy skutku A., z tohoto plynula potřeba vzájemné komunikace mezi TESCO SW a AutoCont v rámci projektu 09. V rámci projektu 09 neposkytla TESCO SW žádné finanční plnění AutoCont, vyjma úhrady za licence produktu Microsoft.

11. Obž. **Bc. Michal V.** v řízení přípravném vypovídal dne 21. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2442), kdy využil možnosti se vyjádřit, odmítl však odpovídat na dotazy. Dále vypovídal v přípravném řízení dne 31. 10. 2016 (sv. 14, č. l. 2453), opět využil možnosti se vyjádřit, ale odmítl odpovídat na dotazy. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. Vypovídal v hlavním líčení dne 22. 9. 2021 (č. l. 40746 a násl.) a doložil písemné znění svého vyjádření (č. l. 40644 – 40664). Obžalobu považuje za nesmyslnou a absurdní. EUNICE od roku 2017 nevyvíjí žádnou činnost, protože byla trestním stíháním zlikvidována. V roce 2003 vznikli jako firma, která se chtěla věnovat projektům ze strukturálních fondů EU, psát žádosti o dotace, psát studie proveditelnosti, řešit financování projektů. Do roku 2008 se věnovali podnikatelským subjektům, následně byli jednou z firem, kterou Ministerstvo vnitra požádalo, zda by jim nepomohli s financováním projektu Czech POINT. Pracovali na velkých projektech jako Czech POINT, příp. na některé části základních registrů. Do roku 2008/2009 se vůbec nezabývali technickými řešeními. Měli spravovat marketingovou, finanční a ekonomickou část studií proveditelností a technické věci vždy dodával klient, potom to celé kompletovali, sestavili rozpočet a odevzdávali. Až po roce 2009, kdy se informatizace převedla do územní veřejné správy na kraje a obce, potřebovali technické konzultanty, protože on jako ekonom a účetní mohl těžko přijet na obec a bavit se s informatikem o architektuře, nebo o jejich stávajících systémech. Proto si najali na mandátní smlouvu Františka H., následně na krátkou chvíli obž. Radka Č. Obžaloba jeho osoby a firmy EUNICE se prakticky týká dvou statutárních měst Přerova a Zlína a dvou krajů, Olomouckého a Zlínského. Oni přitom působili na více než polovině krajů a desítkách obcí. Konzultace se děly různě, vždy záviselo na tom, co po nich zadavatel požadoval a jaký daný systém v tu dobu u zadavatele (klienta) byl, protože

většinou výzvy rozvíjely stávající systémy a dál je posouvaly. Ve vztahu k v obžalobě tvrzenému časovému předstihu uvádí, že od roku 2006 byl zpracovaný národní strategický referenční rámec, jehož součástí byl Integrovaný operační program. Byly dvě priority, jednak vybavit centrální orgány komunikačními systémy, jako je Czech POINT, datové schránky, základní registry. K tomu je potřeba komunikační infrastruktura veřejné správy, aby data přes něco mohla proudit. Na druhé straně bylo potřeba vybavit jednotlivé rezorty, vznikaly projekty jako elektronizace zdravotnictví, eJustice, portály a na ty navazovaly čtyři základní projekty, Czech POINT, datové schránky, komunikační struktura veřejné správy a základní registry. Czech POINT a datové schránky jsou komunikační systémy. Základní registry jsou systémy, kde jsou uložena všechna data o právnických a fyzických osobách a ostatní systémy na toto měly navázat. Postupně byly vypsány výzvy 04, 06, 08 a 09, které měly vybavit územní veřejnou správu tím IT tak, aby byly schopny se na centrální projekty navázat. Výzva 06 se věnovala obcím s rozšířenou působností, kdy bylo jasné, že obce si mají pořídit hardware v podobě technologického centra, mají si pořídit spisovou službu a provést vnitřní integraci, aby byly napojitelné na základní registry. Typové projekty stejně tak na krajích byly postavené až do té míry, že výzvy přesně říkaly, že na technologické centrum je možnost 2,5 mil Kč, bude se skládat ze dvou serverů, záložního pole a disku, kde se data ukládají. Vedle toho máte spisovou službu, kdy potřebujete přijímat a odesílat poštu, někde to evidovat, na to máte od 1 do 1,5 mil. Kč. Třetí část byla vnitřní integrace, která říkala, připravte si své systémy na to, že je musíte připojit do systému základních registrů, protože jinak nevystavíte ani občanku. Obce výzvy dostaly v roce 2010, v té době systém základních registrů ještě nefungoval, teprve se soutěžily jednotlivé architektury, soutěžila se i náplň projektů, takže teprve posléze bylo jasné, co se má řešit, a proto se všichni, i obce, neustále obracely na firmy, které základní registry a centrální projekty řešily. Firmy, které připravovaly základní registry, proto průběžně konzultovaly s jejich technikou tak, aby bylo možné studii nějakým způsobem zpracovat. Studie proveditelnosti byly naprosto obecné, co bylo pro něj novinka v tomto trestním řízení, že studie proveditelnosti je něco, co souvisí se zadávacím řízením. Smyslem studie proveditelnosti je provést všestrannou analýzu projektového investičního záměru a jeho variant, proto musí obsahovat analýzu současného stavu, odhad budoucího vývoje řešené oblasti, návrh možných věcných variant řešení, stabilitu cílů projektu a jeho následné udržitelnosti. Z pohledu žadatele o podporu je důležité zjistit, zda je projekt proveditelný, zjistit odhad možných rizik a jejich dopad na uvažované varianty. Stejně pro kraje vznikl dokument od Ministerstva vnitra, je to studie proveditelnosti technologického centra kraje, má 173 stran a zpracovávala ji firma BDO-IT. Všichni tento podklad měli a do toho se pouze dosazovalo, pokud to byla analýza stávajícího stavu, na základě dotazníku předaného klientovi, jaký je stav IT aktuálně, jaký je na úřadu hardware, software a co se má v rámci toho řešit. V popisu studie proveditelnosti není nikde napsáno, že by měla cokoli řešit v souvislosti se zadávacím řízením. Druhá věc je technický aspekt, kdy v rámci projektů bylo třeba udělat analýzu stávajícího stavu IT a jednotlivých software. V EUNICE k tomu měli Františka H., který předtím pracoval v různých IT firmách, byl vystudovaný matematik, fyzik, věnoval se komunikační infrastruktuře, zakládal firmu Zlínnet ve Zlíně, věnoval se i hardware. Potom měl každý projekt projektovou manažerku, což byly kolegyně s ekonomickým vzděláním, byly schopné kompletovat ty věci, sbírat z úřadů podklady i podklady od H., sestavovat dokumenty a finalizovat je. On sám se technických částí studií proveditelnosti nikdy neúčastnil, nemá na to vzdělání, s výjimkou části Zlínského kraje, kdy tím, že je ekonom a účetní a požadovaly se úpravy ekonomického systému, to je jediný projekt, kde se on sám fyzicky účastnil. Při tvorbě technické části bylo třeba zjistit, zda je projekt proveditelný a to, že se nějaké technické řešení posílalo firmám, tak jemu není jasné, jak by se jinak řešení dalo nacenit. Oni se pohybují v systému, kde je nějaký návrh řešení a nikdo nemohl odhadnout, kolik to řešení bude stát, dokud to nepředloží IT firmám. Jak jinak by bylo možné zjistit předpokládanou hodnotu zakázky. Policie nebrala v úvahu ten pohled, že po nich chtěl všechno zadavatel. Oni nefungovali tím způsobem, že by jim TESCO SW, AutoCont nebo jakákoli jiná firma volali a řekli, dodáme vám toto, dejte to těm zadavatelům, nebo to tam vpravte. To bylo vše na požadavcích měst a města si to dávala vše do nějakého konceptu, oni byli autoři finálního

dokumentu a hlavně ukázka Přerova, kdy pro Přerov byla jimi navržena jedna veřejná zakázka na několik dílčích plnění, ale Přerov si toto změnil a řekl, že chce soutěžit jako jednu zakázku. Jestliže soutěžíte komunikační infrastrukturu, a to jsou dráty, které někde vedou, po čem běží ta data, ty jsou někde už položené a vy říkáte: *propojíme tyto MŠ se ZŠ, s Městskou policií, vyblásím to jako jednu veřejnou zakázku*, tak ten, kdo má ty sítě, ten řeší to, jakým způsobem to bude fungovat. Navíc IOP nepředpokládal stavební práce, bylo možno použít pouze 30 % nákladů na stavební práce a v tu chvíli si neumí představit, že by někdo šel rozkopat Přerov, nebo Zlín. Stejně tak Olomouckému kraji navrhovali 12 samostatných výběrových řízení. Už bylo vysvětlované, že když bylo jedno výběrové řízení, tak byly jedny záruky, jedna smlouva, jeden dodavatel, jeden projektový manažer, byť x firem. Když to bylo více dílčích plnění, tak bylo potřeba jednat s každým tím dodavatelem, bylo to x záruk, více problémů. Bylo to čistě věci zadavatele, a v EUNICE to buď navrhovali jinak, nebo do toho přicházeli až ve stavu, kdy už to bylo rozhodnuté. Třetí část vyjádření věnuje své účasti na projektech. Kromě ORP na Zlínském kraji se projektů neúčastnil, měl na starosti jiné zákaznické portfolio. Faktem je, že na Zlínském kraji na tom mohl pracovat sám bez techniků, protože tam většinou technické řešení už bylo dodáno. Každý projekt měl svého manažera, u Zlínského kraje a Zlína Zuzana M., u Přerova a Olomouckého kraje Vlasta M. Obě měly k dispozici technické konzultanty. On sám pak mluvil s H. telefonicky každý den a přitom se nachází jen ve 4 či 5 odposleších, kde se bavili s H. obecně o tom, že nějak běží situace na Zlíně a Zlínském kraji a že je třeba komunikovat nebo nekomunikovat. I když ho H. obecně informoval, nemyslel si, že by docházelo k nějakému porušení zákona, protože jednak jako firma nebyli v postavení zadavatele, ani zástupce zadavatele, tedy nemohli porušit zákon o veřejných zakázkách, jednak tvořili dokumenty, které byly jejich majetkem do doby, než je předali. Takže bral, že konzultace byly potřebné, H. ho o nich informoval, on na tom neviděl celou dobu nic problematického. Dosazování jeho osoby do jednotlivých projektů je účelové, když už v Přerově nemá žádnou komunikaci a nikdo s ním nic neřeší, tak se tam vloží 10 výpisů z diáře obž. Josefa T., že se sešli. K jednotlivým bodům obžaloby uvádí, že co se týče Přerova, na zpracování žádosti se nechťeli hlásit, měli plné kapacity. Zakázka byla poměrně velká, navíc předpokládala nejen samotnou studii proveditelnosti, ale i další projektové činnosti. Státní zástupce při čtení obžaloby tvrdil, že oni byli subdodavatel firmy RPSC na studii proveditelnosti a že zároveň podali nabídku. To byla pro něj novinka, protože nabídku do výběrového řízení vůbec nepodali, dopředu řekl, že nabídku podávat nebudou a H., protože komunikoval s Přerovem ještě z výzvy 06, tak jim vyšel vstříc v tom smyslu, že jim na zastupitelstvu něco prezentoval, což byla jeho soukromá záležitost, ale H. se věnoval digitalizaci a archivaci, tak přišel s tím, jestli by se nemohli podílet i na studii proveditelnosti v části digitalizace a archivace. H. hodně četl, byl členem Matice Velehradské, studoval archivy, jak někde byla digitalizace a archivace, tak se chtěl účastnit. Proto byla uzavřena subdodavatelská smlouva s RPSC. Subdodávku H. odevzdal, dostali zaplacen a tím to skončilo. Pak přišel H. s tím, že když byl projekt úspěšný, že by se účastnili výběrového řízení na poradenské služby. V té době kapacity už měli volnější, ale hodně to zvažoval, protože to nedokázal posoudit z toho technického pohledu. Do roku 2013, než H. onemocněl, neřešil žádné problémy z Přerova a v Přerově nikdy nebyl. Sám byl nucený se do projektu Přerova vložit až v roce 2013 na jaře, kdy H. onemocněl. Také si všiml, že v té době začal odposlech jeho osoby, kdy policie konstatuje, že H. onemocněl, tudíž je potřeba odposlouchávat jeho, protože určitě převezme tyto aktivity. Z celého období, co byl odposloucháván, našel dva rozhovory, ze kterých jednoznačně plyne, že o projektu Přerova nic nevěděl, že v určitou chvíli si docela ani nevěděl rady, jak dál pokračovat. Chťeli sice Přerovu vyjít vstříc, když je žádal, jestli by jim pomáhali s odpovídáním na otázky uchazečům v rámci zadávacího řízení, ale neměli to ve smlouvě a nikdo z nich tomu nerozuměl. On se tehdy snažil spojit s Radkem Č., jestli jsou schopni k tomu něco dát, takže k tomu dali vždycky nějaké stanovisko, aby pak měli povinnost účastnit se hodnotící komise. Jednou tam byla kolegyně M., jednou on a jednou Radek Č., ale už nebyli schopni zajistit další fungování, protože projekt neznali. Navíc v rámci hodnocení byla nakonec vyhlášená zadávací dokumentace zrušena a bylo rozhodnuto, že nebude vybrán ani jeden z uchazečů a Přerov přišel s tím, že chce řešit jednací řízení. Navíc Přerov začal sahat do

zadávací dokumentace, provedl v ní zásadní úpravy, a přestože EUNICE je v druhém výběrovém řízení uváděna jako autor dokumentu, tak s tímto zněním již neměli nic společného a v emailu ze dne 11. 10. 2013, který psal primátorovi L., sděloval, že s tímto postupem nesouhlasí, že pokud chce Přerov dál pokračovat v projektu, tak musí vyhlásit nové otevřené výběrové řízení, protože ty zásahy do zadávací dokumentace byly takové, že mohly otevírat další možnosti pro jiné firmy. Když zrekapituluje Přerov, tak výběrové řízení bylo jimi navrženo na dílčí plnění, město Přerov spojilo všechno do jedné zakázky a v návaznosti na především tu komunikační infrastrukturu to určilo ráz průběhu zakázky. Obecně u Přerova z hlediska důkazů je, že přeposlal dva emaily od obž. Michala T. Františku H., ve kterých bylo uvedeno, že obž. Michal T. prosí o přeposlání. Asi je přeposlal, nevidí na tom nic problematického. Policie, kdyby si dala s jeho počítačem více práce, zjistí, že ještě ani v roce 2014 k Přerovu žádné dokumenty v počítači neměl. Jsou mu dále připisovány schůzky z diáře s obž. Josefem T. právě k zakázce Přerova, což je pro něj nepochopitelné. S obž. Josefem T. schůzky měl, to nepopírá. On sám jich ve spisu ode dne 3. 8. 2010 do 12. 10. 2012 napočítal 14 za tři roky, konkrétně 3 schůzky v roce 2010, 7 schůzek v roce 2011, kdy se začal řešit Karlovarský kraj, ve kterém byli pro TESCO SW subdodavatelé, a 4 schůzky v roce 2012. To znamená v době, kdy se baví o zakázkách, kde je vedena vůči němu obžaloba, se jednalo o 2 až 3 schůzky. Oni s TESCO SW kromě konzultací, které se děly u jiných projektů, především pracoval na Karlovarském kraji, kde byli jejich subdodavatelé a dělali procesní analýzu, z toho důvodu schůzky a komunikace byla nutná. Policie nebrala v úvahu telefonní odposlechy, kdy v odposleších je jasně citované (č. l. 16358 - 16359, telefonický hovor ze dne 12. 4. 2012), že sděloval, že aktuálně vůbec žádné informace k Přerovu nemají. Dne 17. 4. 2013 oznámil magistrátu, že nadále se mají obracet výhradně na paní M., neboť s Františkem H. ukončili spolupráci z důvodu jeho vážné nemoci. Je zajímavé, že hned 18. 4. kontaktoval Magistrát města Přerova Františka H., jestli by s nimi dál nespolečně pracoval a dokonce ho zval na jednání hodnotící komise. Co se týče Olomouckého kraje, tam byli zpracovatelem pouze dílčích částí studie proveditelnosti. Zadávací dokumentaci nedělali. V roce 2010 se dělala studie proveditelnosti, v září se odevzdala. Pokud ví, začátkem října byla studie vyvěšena Olomouckým krajem na webových stránkách a víc s Olomouckým krajem do styku nepřišli. Vůbec neví, jak se připravovalo zadání, až ze spisu zjistil, že za EUNICE ve studii navrhovali 12 samostatných výběrových řízení a Olomoucký kraj udělal výběrové řízení jedno. Komunikace byla s řadou firem, rozhodně to nebylo jenom s TESCO SW, a bylo to na základě samotného požadavku odboru informatiky Olomouckého kraje. Dostali email, ve kterém jim bylo sděleno přímo D. (email na č. l. 20167), že byla zpracovávána už nějaká předběžná studie od firmy Globcom a že mají vycházet z této studie, případně tam byly kontakty na firmu Globcom, aby se s nimi spojili. Stejně tak tam bylo v případě mapových podkladů telefonní číslo na firmu Berit, potom ji koupilo Asseco, takže na firmu Asseco na pana Š., že je potřeba se s panem Š. spojit a řešit s ním studii proveditelnosti v oblasti map. Stejně tak jim bylo sděleno, že se mají spojit s TESCO SW, protože tam mají majetek. Opakuje, že zpracovávali jen dílčí studie, byla zpracována už dopředu studie proveditelnosti na technologické centrum a na spisovou službu. Je zajímavé, když si vezme výsledek Barbory S., která zpracovávala tyto dvě studie, tak ona otevřeně říká, že oslovila konkrétní firmy, které daly cenové nabídky. Jim je přičítána i tato část, kterou vůbec neřešili, ale v případě S. je to v pořádku. Potom v EUNICE prováděli kompletaci studií a sestavení konečného rozpočtu. Překvapila ho u hlavního líčení informace, že Moravskoslezský kraj vypadl z trestního stíhání jen na základě toho, že kraj studii proveditelnosti vyvěsil. Pokud ví, vyvěsil ji i Olomoucký kraj týden po tom, co ji odevzdali. Nespolečně pracovalo se tedy jenom s TESCO SW, ale v případě Olomouckého kraje to byla spolupráce i s Asseco, s GORDIC, která měla na úřadu svůj ekonomický informační systém, s Oracle, s IBM. Oslovily se firmy, aby přijely na Olomoucký kraj, aby sdělily jejich návrh řešení a potom následně se věci s nimi konzultovaly. Znovu zopakuje, že od září 2010 již neměli s Olomouckým krajem žádnou spolupráci. Policejní orgán do spisu k Olomouckému kraji jako první vkládá schůzku z diáře obž. Josefa T. z prvního pololetí 2011, což vůbec nechápe, jak to k tomu patří, ale úplně stejně tam vkládá obrázek, který se týká Jihočeského kraje a ještě ke všemu je to přímo z toho dokumentu naprosto patrné. Na tom je vidět, jaký chaos

v tom vznikl, protože policie se v tom nevyznala a zařazovala si ty věci tak, jak jí to vyhovovalo. D. v přípravném řízení uváděl, že EUNICE snad v roce 2011 ještě chtěla kontaktovat Olomoucký kraj a chtěla s krajem spolupracovat. Má k dispozici emaily, z nichž vyplývá, že naopak D. si nevěděl rady s tím, že dostal zadání z kraje výběrová řízení spojit do jedné zakázky a žádal M., jestli by mu s tím pomohla, jestli by za něj nejlépe změnové řízení nezpracovala. M. s tím za ním přišla, říkal jí, zda na to mají smlouvu, nebo mandát, bylo mu řečeno, že nemají a dál se to neřešilo. Policie se dále nevěnovala komunikaci mezi úředníky a jejich firmou, ale pouze to, že se něco dělo mezi EUNICE a IT firmami. Vůbec je nezajímalo, co se dělo mezi zadavatelem, tzn. jejich klientem a EUNICE. K části Zlín a CzechPoint@home – portál občana na zakázce v EUNICE pracovala jako projektová manažerka Zuzana M., konzultantem byl František H. Z dokumentace je patrné, že opět pracovali dle pokynů pracovníků Magistrátu města Zlína. Jako úvodní email, kterým to celé začíná, je email ve znění: *„je to první výkop, první dokument, je potřeba komunikovat s Radkem Č. a s Davidem T.“*. Byl to obyčejný dokument, o kterém mluvil ve svém vyjádření obž. David T., který řešil, co by asi portál mohl dělat. Materiál v té době neobsahoval nic technického. Vůbec nechápe, co je na tom problematického. Navíc tento podklad historicky, protože oni s TESCO SW spolupracovali na Karlovarském kraji, tak popis portálu byl obecný z tohoto předchozího projektu. Když policie říká, že David T. je David T., tak David T. nebyl David T., proč by dokument, který David T. vytvářel, posílal právě jemu. To byl David T., prorektor Univerzity Tomáše Bati, s kterou v EUNICE spolupracovali, brali jejich studenty, jejich projektové manažerky pocházely z univerzity a zároveň s fakultou konzultovali věci, ty dokumenty a využívali této spolupráce. Jinak je z dokumentace jasné, že dokumentace byly připravovány panem S. a panem S. Už bylo také řečeno, že tam byl předložen oproti jejich verzi poměrně široký rozsah hardware, který oni do té dokumentace nedávali. Oni finální dokumentaci ani nevytvářeli. Ještě jedna věc u této zakázky, obžaloba řeší dodatečná prohlášení o neúčasti ve výběrovém řízení, kde chybou magistrátu nebyly všem firmám odeslány dodatečné dotazy. Zadávací dokumentaci si vyzvedlo asi 13 firem a magistrát odpověděl na dotaz, jen jedné firmě. Zjistila to až kontrola na CRR a řekla magistrátu, že buď z ostatních firem, které si vyzvedly dokumentaci, zajistí jejich prohlášení, že to nemělo vliv na nepodání nabídky, anebo by to museli zrušit. I paní B. (ve spise na č. l. 25247) si zajišťování odpovědí u 12 firem zajistila sama, chyběla jí třináctá firma a oslovila je, jestli neumí firmě zavolat, jestli jim to pošlou nebo nepošlou. Takže si klade otázku, zda zajišťování odpovědí od 12 firem je v pořádku, ale zajištění třinácté odpovědi je trestné. U Zlínského kraje, což jsou body G. a H. obžaloby, bod G. je jediný, kterého se osobně účastnil při vytváření tohoto dokumentu. V obžalobě jsou řešené dvě období, jedno období byla příprava studie proveditelnosti v roce 2010, kde obžaloba napadá, že toto konzultovali s obž. Jiřím B. z GORDIC, což neví, s kým jiným by to měli konzultovat, protože i paní Š. i RNDr. S. vypověděli, že oni to konzultovali taky a všichni to konzultovali, protože prakticky se jednalo o úpravu stávajícího informačního systému a ten stávající informační systém nemohl nikdo jiný upravit. Zlínský kraj měl určité požadavky na úpravu sestav v účetnictví, na řešení majetku atd., a to byly věci, na které bylo potřeba se zeptat GORDIC, jestli je to vůbec řešitelné a kolik to asi bude stát. Stejná logika je vůči TESCO SW v této části, protože TESCO SW mělo evidenci nemovitého majetku na Zlínském kraji a Zlínský kraj chtěl řešit část movitého majetku a řešil, jak by to mohlo vypadat, kolik by to mohlo stát. Byl požadavek, že tyto věci mají být propojené, že pokud to bude evidence movitého majetku, tak se chce, aby návaznost na nemovitý majetek byla v tom, že je jasné, že tento movitý majetek, tato konkrétní skříň se nachází v tomto nemovitém. To bylo ve fázi studie proveditelnosti. Potom přišla na řadu projektová dokumentace, které se samozřejmě chtěli účastnit, ono se to nejmenovalo projektová dokumentace, ale byla to Analýza stávajícího stavu a návrh řešení, jejíž součástí byly technické specifikace. Zlínský kraj asi pro všechny překvapivě, protože to úplně nebyvalo zvykem, vypsál výběrové řízení tak, že vyžadoval v technických kvalifikačních kritériích, aby nabídku předložila firma, která má ve svém týmu někoho, kdo 5 let implementoval majetek, kdo x let implementoval informační systém ekonomiky, kdo 5 let implementoval identity management, což poradenská firma takové kvalifikace nemá. Oni nikdy nic neimplementovali, takže jestli se o to chtějí ucházet,

tak jediná šance byla subdodavatelsky. Vytvořili konsorcium s Moravskou vysokou školou, plus v té části H. měli v projektovém týmu lidi z Novell, protože to byla oblast toho identity managementu. Od začátku všichni věděli na Zlínském kraji, kdo se toho projektu bude účastnit. Druhým uchazečem o zakázku byla Marbes, která je realizační firmou, tak z logiky věci, když by nevyhráli oni a vyhrála by Marbes, tak vůbec neví, jak by se pak o ty věci chtěla ucházet. Ve spisu mu osobně chybí smlouva se Zlínským krajem, ta je poměrně zásadní, protože v té je uvedený projektový tým, který původně byl v nabídce. Tam jsou vypsáni jednotliví projektoví manažeři, kteří se toho budou účastnit, jsou tam jejich životopisy, které byly předloženy v nabídce, a z životopisů jasně plyne, že jsou to zaměstnanci TESCO SW, jsou to zaměstnanci Novell a že se budou účastnit projednávání tohoto řešení. Zlínský kraj od začátku uvažoval, že tuto část bude velmi těžké soutěžit otevřeným řízením. Bylo řešeno, že by se to řešilo tím jednacím řízením a žádalo se CRR o vyjádření, zda to takto bude možné. CRR Zlínskému kraji sdělilo, že to není možné, a to z toho důvodu, že prvotní veřejná zakázka, která byla kdysi historicky na informační systém Zlínského kraje, nebyla soutěžena otevřeným řízením. Když totiž byly zakládány kraje, tak Vláda ČR nevyhlásila tender na dodávku informačních systémů, ale řekla, těchto 10 krajů obsadí firma GORDIC a tyto 4 kraje obsadí firma Asseco a z toho důvodu CRR tvrdilo, že nejlepší je to soutěžit v jednacím řízení bez uveřejnění, protože kdo jiný by to mohl dodat, ale že to není možné. Takže o tomto jednali asi 3 měsíce, že to půjde touto cestou a pak CRR tvrdilo, že tudy ne, takže se vrátili k otevřenému řízení, ale samozřejmě bylo jasné, že je velmi komplikované, aby se toho účastnil někdo jiný. Například jedním z těch řešení byla migrace informačního systému GORDIC z platformy Oracle na Microsoft, tak osobně neví, kdo by systém bez GORDICU mohl vzít a někam ho převést, to technicky není možné. Takže je vidět, že se nikdo těmi technickými věcmi nezabýval. Ze všech schůzek na Zlínském kraji byly pořízeny zápisy a v nich je vidět, že se účastnili jednání zástupci Moravské vysoké školy, potažmo TESCO SW, všichni je znali na Zlínském kraji, protože tam implementovali majetek. Uplně stejně tam naprosto otevřeně docházel obž. B. z GORDIC, všichni ho znali. U části H. zase docházeli lidi z Novell a je to v těch zápisech z jednání, jsou tam přímo uvedeni, takže pokud by Zlínský kraj viděl, že je nějaký problém, tak mohl zakázku zrušit. Pokud kraji přišly nabídky, tak mohl říct, tito lidé se tady toho účastnili, tak my toho dodavatele nevybereme, ale nikdo nic takového neřekl, protože na tom nikdo nic problematického ani trestného neviděl. Hodnocení nabídek už se neúčastnili. Zlínský kraj o všem věděl (č. l. 26190 - 26199), pracovníci Zlínského kraje úplně normálně komunikovali s těmi jejich subdodavateli napřímo, nebyl to pro ně problém, tak jak oni sami před 10 lety měli znát tu hranici, kde ten problém je a kde ten problém není? Potom byla poslední část, to je druhá část Zlínského kraje, zase policejní výslechy byly naprosto formální, tam se dotazovali i těch členů jejich realizačního týmu, kteří jsou v těch zápisech z jednání, zda byli na těch jednáních, když jsou v té nabídce, jsou tam jejich životopisy, zda si na to pamatují, tak samozřejmě svědkové už říkají, že si na to nepamatují, nicméně z č. l. 27731 je patrné, že jejich účast požadovali, nebo pan Ř. č. l. 27787 spisu, zároveň Ing. K. s panem RNDr. S. jako hlavní specialisti Zlínského kraje prohlašovali, že oni si následně zadávací dokumentaci řešili po svém. Totiž při přípravě této části došlo k poměrně problematické komunikaci už mezi těmi jejich subdodavateli a Zlínským krajem, takže aby se tato věc dořešila, tak už ani subdodavatelé ve druhé části se toho neúčastnili. Byly osloveny další firmy jako Mes, IBM, AutoCont, aby se podívaly na ten stávající stav dokumentace. Koho si oslovoval Zlínský kraj, s tímto neměli nic společného, kraj si tyto společnosti oslovil, že to chce jako jakýsi protipól a nakonec výsledně Zlínský kraj si postavil zakázku sám. Zajímavé je, že třeba v oblasti identity managementu se firma Novell vůbec nepřihlásila. V části vnitřní integrace se ani TESCO SW nepřihlásilo, takže paradoxně v obvinění je firma Marbes uváděna jako ten, který byl poškozený, přitom Marbes předložila dvě nabídky, jednu prostřednictvím jedné firmy a vyhrála, druhou nabídku sama za sebe. Paradoxně jenom Marbes už ten jejich systém EOS, který byl identity management, na tom úřadě měla. Firma ho tam měla, bylo to s nimi konzultováno úplně stejně jako s TESCO SW, která byla navíc jejich subdodavatelem a Marbes tam nakonec dodala úpravy tohoto identity managementu. Takže vůbec vinit někoho, že něco s někým konzultoval, vyhrál ten,

co je poškozený, přestože ten už tam ten informační systém předtím měl, to je pro něj nepochopitelné. On se domníval, že při vyšetřování bude především zjištěno, čím zjednal výhodu při zadání zakázek, v jakých částech navržených dokumentů jsou skutečnosti, které následně ovlivnily výběr dodavatele. Opakuje, že v žádné části nevystupoval aktivně tak, aby se snažil prosadit jakoukoliv firmu. Kromě Zlínského kraje v té části ERP ani nikomu žádný dokument neposlal, ani spis to netvrdí. On je ve spise prakticky na dvou, na třech místech, kde ho H. o něčem informuje, on tyto věci úplně primárně neřešil, takže samozřejmě není ani v těch komunikacích. Spis obsahuje spoustu nakopírovaných verzí studií, kde se nikdo nezabýval tím, jaké úpravy byly provedeny. Mnohdy paradoxně je tam vytvoření dokumentu až v roce 2015, což už bylo po prohlídkách, takže je vidět, že do těch dokumentů někdo šahal, asi to omylem pak uložil. Také již uváděl, že ve smlouvách bylo, že do akceptace a předání díla je to všechno v majetku EUNICE a že s tím můžou nakládat dle vlastního uvážení. Na závěr uvádí, že si není vědom, že by provedl cokoli v rozporu s právními předpisy a že by se tím mohl podílet na škodě, která má teprve vzniknout v případě uznání viny. Projekty byly zaplacené, některé byly auditovány a neví o tom, že by audit zjistil problémy. Oni v rámci konzultací žádné odměny od nikoho nebrali, nikomu ani neplatili. Vzpomíná si, že na Olomouckém kraji, kdy se řešila firma Asseco, tak když chtěli po Asseco poradenství, které po EUNICE zase chtěl Olomoucký kraj tím emailem D., tak Asseco řekla, že jim poradí, ale chce zaplatit. K soudnímu líčení dochází po sedmi letech od domovních prohlídek. Po sedm let je nucen žít pod intenzivním psychickým tlakem, měl dva roky zpátky zdravotní problémy a celá situace má negativní vliv na jeho osobní i pracovní život. Přemýšlel, co by udělal jinak a přiznává se, že na nic nepřišel. Pořád věří tomu, že František H. rovněž vše činil z důvodu, že chtěl zpracovat tu nejlepší dokumentaci, že mu nic jiného nezbylo, protože ti zadavatelé to postavili do té polohy, do které to postavili. K doplňujícím dotazům ve vztahu k firmě MOIS uvádí, že MOIS založili kolegové František H., Ing. H. a obž. Radek Č. Důvod by měli vysvětlit oni, on to bral tak, že obž. Č. měl určité řešení dokument management systému a chtěli toto řešení nabízet a prodávat. Když společnost vznikla, tak skončili s mandátní smlouvou u Františka H. a potom poradenství se dělo prostřednictvím MOIS. Nepamatuje si, jestli se MOIS podílela na projednávaných zakázkách. Pokud má popsat vztah k obž. T., tak se znali pouze pracovní, setkali se poprvé na projektu na Úřadu pro ochranu osobních údajů, kam oni dodávali jeden ze systému částí základních registrů a EUNICE tento projekt administrovala. K nikomu z těchto tří obžalovaných nemá kamarádský vztah. Tyká si s obž. Michalem T., s tím si byli nejbližší věkově. Pokud jde o jeho vztah k obž. Davidu J., nepracovali spolu na žádném projektu či zakázce. Potkali se až v rámci hodnotící komise v Přerově, oba pochází ze stejného města, ale jsou věkově různě. O uzavírání smlouvy o subdodávce k bodu C. mezi EUNICE a RPSC neví nic konkrétního. On sám s RPSC nikdy nejednal, nemluvil, toto dojednával František H. a on sám obž. Pavla Ch. viděl poprvé u soudu. Smlouva o subdodávce mu určitě přišla, určitě ji podepsal, pokud se pamatuje, byla velmi obecná. EUNICE dodávala pro RPSC digitalizaci a ukládání dat, to byla ta část archivace, digitalizace. On sám do studie, kterou zpracovávala RPSC, nezasahoval, nepodílel se na tom. Pokud je mu kladeno v obžalobě za vinu, že v tomto bodě s vědomím obž. Pavla Ch. upravoval studii s B. z Bach systems v části digitalizace včetně DMS ve prospěch Bach systems, budoucího subdodavatele TESCO SW, O2 atd., tak nenašel ve spise ani jinde, že by se tak dělo, jde o nepodložené konstatování obžaloby. EUNICE zpracovávala až projektovou dokumentaci k bodu C., byli osloveni a veřejná zakázka byla i zveřejněna, podávali nabídku. Za EUNICE zpracovávala tuto dokumentaci projektová manažerka Vlasta M. a František H., on sám se na tom nepodílel. Poprvé Přerov začal řešit až v roce 2013. K dotazu, zda se mohl na této projektové dokumentaci podílet někdo z TESCO SW nebo AutoCont, předpokládá, že nějaké konzultace probíhaly. Navíc email, který je ve spise, tak v něm paní K. jako vedoucí informatiky sděluje, že je potřeba kontaktovat tyto firmy a naopak urguje H. v dubnu 2012, že tak ještě neučinil, že TESCO SW už tam má nějaké řešení a že je třeba s nimi tyto věci probírat. Je tam seznam firem, těch firem je tam spousta, mezi nimi je i TESCO SW. Neposkytl TESCO SW finální verzi projektové dokumentace před jejím zveřejněním. K rozhodnutí ÚOHS o uložení pokuty vůči EUNICE

z důvodu, že koordinovala s ostatními soutěžiteli nabídku do veřejné soutěže na dodávku poradenské činnosti, to si vysvětluje jako nepochopení, protože ÚOHS tvrdí, že záměrně nepodali nabídku a udělali tu subdodávku, ale toto nemohli ovlivnit. Oni sdělili Přerovu, že se toho účastnit nebudou a nemůžou za to, že je Přerov oslovil. Navíc subdodavatelská smlouva byla podepsána v červnu, nabídky se podávaly v červenci, takže si myslí, že i časově je tam vše v pořádku. Oni se vůči tomu rozhodnutí neodvolávali, protože pokuta vůči jejich společnosti byla relativně nízká vzhledem k tomu, kolik by je stálo jít do soudního sporu. A tím, že EUNICE žádnou činnost nevyvíjí, tak ani neměl kdo tady tuto záležitost řešit. Takže akorát se připojili, protože ví, že ostatní firmy tam stížnosti podávaly. K dotazům k bodu D. uvádí, že i z Olomouckého kraje jim dávali pokyn, aby se zkontaktovali s firmami, jeden pokyn byl písemný, pokyny konkrétně dával vedoucí odboru informatiky Mgr. Š. a především Ing. D. Ten komunikoval hlavně s projektovou manažerkou M. a tam je i ten písemný pokyn, ve kterém D. jim zasílá telefonní číslo na pana Š. a telefonní číslo na firmu Globcom. Olomoucký kraj jim podklady žádné nedal, pouze částečně z těch studií, které byly zpracované, tzn. z toho technologického centra a z té spisové služby a řekli jim: *kontaktujte tyto firmy*. Pokud se má vyjádřit k emailu, kdy obž. Josef T. měl po něm vyžádat zaslání zpracované studie proveditelnosti, tam oni zpracovávali vnitřní integraci a digitalizaci a ukládání, to souhlasí. Je možné, že obž. T. tyto dvě studie posílal. Není si teď vědom, ale mohl dát i pokyn, protože pokud se konzultovala realita nacenění, tak ten pokyn dát mohl. Nepamatuje si, jestli zástupce TESCO SW zpracoval nějaké připomínky k těmto studiím. K dotazu, zda si vzpomene na schůzku ze dne 3. 8. 2010 s někým z obž. T., to si nevzpomene. Pokud je mu předestřeno, že na té schůzce se měl nějakým způsobem měnit finanční plán projektu C., tak to neví, že by se tak dělo. Finanční plán vycházel z návrhu toho řešení, a hlavně finanční plán byl daný výzvou, kdy výzva říkala, kolik peněz na kterou část má jít, to byly maximální částky. S každou firmou se řešil rozpočet, za kolik je to možné. On potřeboval vědět, jestli potencionální uchazeč je schopen za tu částku to naplnit vzhledem k tomu, co ten kraj požaduje. K dotazu, jakou má jistotu, že si uchazeč tam něco nenadhodnotí, tak v tu chvíli v rámci studie proveditelnosti to úplně podstatné nebylo, protože šlo to k hodnotitelům, tzn. hodnotitelé potom, pokud by to bylo napsáno špatně a bylo tam něco poměrně zásadně nadhodnocené, tak samozřejmě hodnotitelé by řekli, že ten projekt je podaný špatně a shodili by ho. Potom se to řešilo až v rámci předpokládaných hodnot těch zakázek, kdy se to znovu tvořilo v rámci zadávací dokumentace. K dotazům k bodu E. uvádí, že neměl povědomí o tom, že František H. posílá studii proveditelnosti obž. Josefu T. Pokud je mu řečeno, že je tam email, ze kterého vyplývá, že H. posílá studii obž. Josefu T. a jemu je to v kopii zasláno na vědomí, tak je to možné, že něco takového prošlo. Město Zlín oslovilo jejich společnost a uzavřel s nimi smlouvu v listopadu 2011, tuto zadávací dokumentaci na části E. zpracoval František H. plus projektová manažerka Zuzana M. Neví o tom, že by se zástupci TESCO SW podíleli na vypracování této zadávací dokumentace. Nepamatuje si, jestli vedl rozhovor s někým z obž. T., že byl doplněn v zadávací dokumentaci hardware, že to tam nebylo a proč to tam je. Jak se už vyjadřoval k čestným prohlášením, připustil, že jedno zajistil. Paní B. se snažila zajistit si ta prohlášení sama s tím, že potom kontaktovala Zuzanu M., jestli by jí v tom nepomohli, že se jí nějaká firma neozývá, že se tam nemůže dovolat, tak v tom jednom případě kontaktoval Asseco a požádal je, jestli tam nějaký takový email mají, aby se vyjádřili, ale jejich případný souhlas nepředjednával. K bodu G. uvádí, že pokud se má vyjádřit k pojmu „pasport aplikací“ uvedený v emailu obž. Davidu T. v květnu 2010, tak pasport aplikací je nějaký seznam software vybavení Zlínského kraje, který aktuálně Zlínský kraj provozuje. Pokud má blíže popsat svůj vztah k obž. B., s tímto se znají dlouho, protože je účetní a vede účetnictví od r. 1995 v programu GINIS, tzn. oni dva se znali od roku 1996, když se řešily u něj ve firmě updaty programu. Vztah postupně za těch 25 let je přátelský. Pokud je mu kladeno za vinu, že měl umožnit obž. B. komentovat a doplňovat požadavky na ERP, které pak předal Františku H., tak to požadoval Zlínský kraj, dokonce paní Š. o tom mluvila i při svém výslechu a v této oblasti, kdy se jednalo o ekonomický informační systém, který byl na Zlínském kraji nasazený, to vlastně nešlo vůbec řešit jinak, protože nikdo jiný upravovat systém nemohl. Když zpracovávali Analýzu

současného stavu na krajském úřadu a návrh realizací jeho úprav, tak opakuje, že Zlínský kraj věděl, že to byli zaměstnanci TESCO SW, popřípadě zaměstnanci GORDIC. K dotazu, proč u obž. B. ze zápisu ze schůzek nebylo uvedeno, že je z GORDIC, ale je uveden jako člen EUNICE, tak to je proto, že kolegyně Zuzana M., když to zapisovala, tak psala, kdo tam je za Zlínský kraj a kdo tam je za EUNICE z pozice zpracovatele a vždycky ty lidi vypsala pod EUNICE. To, že chtěli na jednání B., to je přímo uvedeno i v emailu ze Zlínského kraje, že tehdy a tehdy bude schůzka a požadují, aby na ní byl přítomný třeba pan T. a Jiří B. Ze zaměstnanců TESCO SW se na tom podílely osoby, které jsou tam uvedeny. Za TESCO SW to byl pan P., ten se toho účastnil nejvíce. Pokud se má vyjádřit k emailu, kdy obdržel životopisy, posílal mu je obž. Michal T., on je přeposílá Aleně O. a uvádí v emailu, že *se jedná o podklady pro Zlín, požaduje od ní úpravu včetně vymazání loga TESCO*, tak nabídku podávali oni za EUNICE, takže tam by nebylo logické, aby tam bylo logo TESCO SW. Pokud se má vyjádřit k emailu, který psal obž. B., že se mu snad podaří k veřejné zakázce udělat výběrové řízení bez uveřejnění, tak otevřené řízení v danou dobu nedávalo smysl. Oni nevěděli, jak to zpracovat, když se tam jednalo o tu migraci databáze GORDIC směrem z Oracle na Microsoft, to prostě nikdo jiný udělat nemohl a nebylo jasné, jak toto zapracovat do výběrového řízení, takže doufali, že na to CRR přistoupí. Pokud se má vyjádřit k emailu, kde píše, že zakázka půjde ven, je problém, že *půjde ven jako jedna v otevřeném řízení a ty kvalifikace, které napsal Š., se musí trochu zohlednit*, tak pan Š. je zaměstnanec krajského úřadu. Nepamatuje si, v jakém stavu kvalifikace byly, takže neví, z jakého důvodu tehdy toto psal. Předpokládá, že to bylo proto, když to bylo otevřené řízení, aby se to víc otevřelo, když už to plnění bylo takové, jaké bylo. K bodu H. a k dotazu, zda někdy poskytoval jakékoliv informace z kraje, které by se dozvěděl při zpracovávání zadávacích dokumentací, tak v případě bodu H. spíš ne, v případě bodu G. si myslí, že ano, protože na tom pracoval a bylo to určitě minimálně těm jejich subdodavatelům, tedy tomu projektovému týmu. Už když se dělala analýza toho, co na tom úřadě je, kolikrát ten úřad to zjednodušoval tím, že řekl: *tady máme tohleto od tohoto dodavatele, tak se s nimi spojte, ať vám to popíšíou*. Tam byla nechuť úředníků něco tvořit. Mandátní smlouva s obž. Radkem Č. byla na krátké období, nedokáže specifikovat, jestli to bylo půl roku nebo jak dlouho, ale bylo to, když se dostali do časového presu při výzvě 06. K dotazu, do jaké míry měl aktivity Františka H. pod kontrolou, případně do jaké míry byl H. ve své činnosti samostatný, tak oni pracovali na projektech každý sám, ale od Františka H. chtěl průběžně dostávat zprávy, takže je řada telefonátů, kdy ho H. informuje o tom, co dělá, s kým dělá, ale samozřejmě v některých věcech ho ten rozsah komunikace překvapil. Není si vědom toho, že by kterýkoliv z dokumentů, na jejichž vyhotovení se podílel, obsahoval jakékoli nepravdivé, nesprávné, zkreslené a podobně chybné údaje. Průzkum trhu se prováděl ve stavu jak studie proveditelnosti, tak i při samotném zadání z toho důvodu, aby se zjistilo, zda je projekt realizovatelný a hlavně, aby bylo možné zjistit cenový rámec. Takové konzultace jsou v oblasti informačních a komunikačních technologií nezbytné pro realizaci veřejné zakázky. S dodavateli stávajících řešení u toho kterého veřejného zadavatele konzultovali vždy, protože se jednalo o úpravy stávajících řešení, a když si vezme všechny ty veřejné zakázky, tak všechno hovoří o tom, že problém je v oblasti vnitřní integrace, tzn. v propojování nějakých systémů. Neumí si představit, že by nevedl konzultaci s někým, jehož systém chce s někým propojovat. Pokud jde o studii proveditelnosti, neobsahovala tajné či neveřejné údaje. V období jeho spolupráce s obž. Č. v roce 2010, kdy pracoval na mandátní smlouvu pro EUNICE, neměl obž. Radek Č. zájmové vazby či sympatie vůči nějakému potenciálnímu dodavateli IT řešení. Pokud jde o skutky D. a H. obžaloby, tak práce obž. Č. spočívala v technickém řešení, v posouzení technického řešení, ve sbírání informací v oblasti technického řešení a ve vytvoření návrhu technického řešení. Je to jedna kapitola z celé studie proveditelnosti a není si vědom, že by obž. Č. zasahoval do jiných kapitol. V době, kdy na těch dvou studiích proveditelnosti pro Olomoucký a Zlínský kraj pracovali, kdy byly ještě rozpracovány, se určitě neřešilo paralelně zadávací řízení. V době, kdy ty dvě studie pro Olomoucký a Zlínský kraj měli rozpracované, tak je nevnímali jako utajený dokument, pracovníci EUNICE neměli pokyny, jak s tímto materiálem pracovat. Tyto materiály byly předmětem konzultací s externími subjekty, což opakuje, bylo nezbytné, protože jinak by se ty materiály nedaly

sestavít a ta řešení by se nedala nacenit. Není si vědom toho, že by někdy obž. Č., nebo někdo jiný z jejich společnosti, upravoval jakékoliv dokumenty nebo studie proveditelnosti účelově, na základě požadavků externího subjektu, aby mu je tzv. „ušil“ na míru. S obž. Romanem Z. ve vztahu ke skutku D. nijak nekomunikoval. Obž. K. nezná, nejednal s ním. Zadávací dokumentace podle příručky pro žadatele a příjemce se musela odevzdávat na CRR 10 dnů před jejím vyhlášením a CRR se k tomu vyjadřovali, zda je v pořádku a zda se zakázka může vyhlásit. Tam byli dva hodnotitelé, kteří měli za úkol projekt zhodnotit plus, když se neshodli, nastupoval třetí. Nakonec k bodu C. uvádí, že to, jakým způsobem to Přerov celé připravil a vypsání, myšleno jako jednu veřejnou zakázku, tak František H. musel minimálně komunikovat s firmami, které tam mají síť, protože tím, že se nedaly položit kabely, tak se mohly odkoupit jen ty, co již byly. To znamená, že H. musel komunikovat se společností, která v Přerově kabely vlastnila, a pak samozřejmě se komunikovalo s těmi firmami, co minimálně tam ta řešení již měly dodané a které se měly v rámci integrace propojovat.

12. Dále se obž. Michal V. písemně vyjádřil podáním doručeným soudu dne 25. 8. 2022 poté, co měl k dispozici obsah emailových schránek (č. l. 43272 – 43274). Uvedl k bodu C., že prací na projektu se osobně neúčastnil a v jeho počítači nemohly být nalezeny žádné dokumenty k této zakázce, mimo období hodnocení tohoto projektu ve 2. polovině roku 2013, kdy již František H. byl vážně nemocen a bylo třeba projekt za EUNICE ukončit. Samotný průběh práce na projektu tak znal pouze z pravidelných porad, kdy ho projektová manažerka Vlasta M., nebo František H. informovali o průběhu prací. Spis obsahuje pouze policejním orgánem účelově vybranou část komunikace, která vyhovovala k vytvoření konstrukce, na níž jsou usnesení o zahájení trestního stíhání i obžaloba založeny. Proto si vyžádal komunikaci z emailové schránky projektové manažerky Vlasty M., která obsahuje i komunikaci s magistrátem Přerova a především požadavky úřadu na zapracování úprav a taktéž požadavky na komunikaci s odbory magistrátu a se stávajícími dodavateli IT systémů, jež byly ze strany úřadu vznášeny. O těchto požadavcích věděl z porad s kolegy, takže ani jemu na komunikaci s technologickými firmami nepřišlo nic zvláštního. U skutku C. je vinen, že přeposlal jeden email, který byl ještě zaheslován, a který opravdu jen přeposlal, neboť o to byl v emailu požádán. Samotný dokument si neuložil, ani jej k ničemu nevyužil. U skutku C. nedal jakýkoli pokyn k poskytnutí dokumentace jakémukoli subjektu, když žádný ani neměl k dispozici. Po získání emailové komunikace z emailové schránky Vlasty M. si prošel komunikaci projektové manažerky a porovnáním se spisem v části C. zjistil, že ve spise chybí podstatné části emailové komunikace mezi projektovou manažerkou a úřadem, která jasně dokumentuje, že průběh přípravy projektové dokumentace byl jiný, než jak tvrdí policejní orgán, resp. obžaloba. A to u žádného z projednávaných skutků není k dispozici komunikace na úřadě i přesto, že tato byla v rámci prohlídek zřejmě rovněž zajištěna. Přitom v rámci přípravy a zpracování jednotlivých projektů proběhla i na úřadech spousta jednání a konzultací. Příkládá „vzorek“ komunikace mezi EUNICE a magistrátem, vytěžený z emailové komunikace, z níž jsou zřetelně viditelné požadavky na úpravy v oblasti komunikační infrastruktury nebo v oblasti integrace, a taktéž požadavky na komunikaci s některými dalšími firmami ohledně další možné integrace, jež byly ze strany pracovníků magistrátu vznášeny. Jak již sděloval, původně bylo vypsání zakázky ve studii proveditelnosti navrhováno na jednotlivé části s možnými několika dodavateli. Oproti návrhu si však město Přerov na Ministerstvu pro místní rozvoj a CRR vymohlo změnu, neboť celou zakázku chtělo soutěžit jako jednu. Proto i příprava projektu musela probíhat takto komplexně a muselo docházet ke komunikaci s možnými integrátory a hlavně s majiteli síťové infrastruktury. Míru komunikace nechal na H., protože sám není odborníkem na informační technologie. Příručka žadatele o dotaci a příjemce dotace říká, že v rámci tohoto projektu je možné realizovat pouze 30 % stavebních prací. Znamenalo to tedy, že v rámci návrhu sítě, který byl ze strany města Přerova poptáván, muselo dojít k odkupu stávající infrastruktury, kterou držely ve vlastnictví buď některé regionální firmy, nebo O2. Pokud navíc byla zakázka spojena do jedné velké, tak se muselo počítat s tím, že ostatní firmy bez dohody s vlastníky této síťové infrastruktury a bez dohody se stávajícími

provozovateli informačních systémů, nejsou schopni se do soutěže přihlásit. Na závěr k bodu C. zdůrazňuje, že v závěrečné fázi byla dokumentace z rozhodnutí spočívajícího na straně města Přerova změněna a výběrové řízení proběhlo způsobem (jednací řízení), který oni v EUNICE výslovně nedoporučovali, stejně jako se neúčastnili ani přepracování zadávací dokumentace. Nebyli již taky následně přizváni k hodnocení a k výběru dodavatele v rámci jednacího řízení. Byli názoru, že pokud dochází ke změnám v zadávací dokumentaci, kdy některé části byly vypuštěny nebo naopak upraveny, tak mělo dojít k novému otevřenému řízení. I když je pravdou, že i v takovém případě by opět muselo dojít k dohodě především s dodavateli stávajících software a taktéž především s vlastníky komunikační síťové infrastruktury. Naprosto mu tak není jasné, jak jemu i EUNICE může být kladeno za vinu to, že by měli být odpovědni za výběrové řízení, které proběhlo způsobem odporujícím jimi navrhovanému řešení, v rozporu s jejich doporučením, kterého se neúčastnili a v rámci kterého nijak nepůsobili. To, že by v takto proběhlém výběrovém řízení, resp. veřejné zakázce, mohli komukoliv zjednat jakoukoliv výhodu či přednost a způsobit jakoukoliv škodu, považuje za naprosto nelogické a absurdní. V bodě D. obžaloby se jednalo o tvorbu žádosti o dotaci a o studii proveditelnosti. Oproti tomu se ale EUNICE vůbec nepodílela na následné přípravě zadávací dokumentace, a je tak s podivem, že orgány činné v trestním řízení se vůbec nezabývaly souladem či naopak nesouladem mezi jimi zpracovanou studií proveditelnosti a následně zvoleným technickým řešením v rámci zadávacího řízení. Řešení v jimi zpracované studii proveditelnosti je totiž naprosto obecné a jeho součástí nejsou žádné konkrétní požadavky, které naopak specifikuje zadávací dokumentace. Proto při zpracování studie proveditelnosti rozhodně nemohli zvýhodňovat a ani nezvýhodňovali nějakého konkrétního potencionálního dodavatele. EUNICE navíc zpracovávala některé dílčí studie a konkrétně požadavky na síťovou infrastrukturu a propojení center nepatřila mezi části, které oni řešili. Za vinu je jim však kladena i údajná škoda za ty části, které oni jako firma reálně vůbec neřešili a nijak se jich neúčastnili. Jak sdělovali všichni svědci, včetně Mgr. Š. nebo Ing. D., tak spolupráci a komunikaci s IT firmami po nich požadovali oni z pozice krajského úřadu, a i oni sami takovou komunikaci vedli i při následné přípravě zadávacího řízení. Již několik let se všichni stíhaní v rámci řízení snaží vysvětlit, že bez spolupráce s technologickými firmami není možné zjistit ani dostupnost technologií, ani možností integrací, ani připravit rozpočet, a vlastně by ani nebylo možné zjistit, o kolik finančních prostředků by měl Olomoucký kraj požádat. Navíc, odevzdání studie proveditelnosti ze strany jejich firmy proběhlo v roce 2010, následně pak již s Olomouckým krajem v dané věci nijak nespolupracovali. Olomoucký kraj studie proveditelnosti již v říjnu 2010 zveřejnil na webových stránkách a jimi zpracovaná studie proveditelnosti tak byla všem firmám veřejně k dispozici. Ani v tomto bodě nechápe, jak by on, či EUNICE, mohl nést odpovědnost za veřejnou zakázku, která byla ve finále realizována v rozporu s jimi původně doporučeným a navrhovaným řešením. Ve vztahu k oběma skutkům pod body C. a D. obžaloby ze soudem zpřístupněné emailové komunikace byli schopni vyexportovat pouze zlomek z celkového množství korespondence, protože není v jejich silách projít všechny emaily a zpětně bez identifikace konkrétních lidí po 12 letech komplexně rekonstruovat tehdejší průběh projektů, kdy průběžně vznikaly různé požadavky od politiků i úředníků a na dokumentech se intenzivně pracovalo. Rozhodně je ale i z doložené korespondence patrné, že pracovali na základě požadavků z jednotlivých úřadů tak, aby mohli odevzdat kvalitní dokumenty, které mohly projít hodnocením na Ministerstvu pro místní rozvoj.

13. Obž. **Ing. Radek Č.** v řízení přípravném krátce vypovídal dne 27. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2460), kdy popřel, že by se dopustil protiprávního jednání. U dalšího výsledku dne 31. 10. 2016 (sv. 14, č. l. 2466) již využil svého práva nevypovídat. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 23. 9. 2021 (č. l. 40762 verte a násl.) komentoval podanou obžalobu svým prohlášením a odpovídal na dotazy svého obhájce, jinak využil svého práva nevypovídat. Spolupracoval s EUNICE pouze v období od 21. 4. 2010 do 30. 9. 2010, kdy si její společnost najala na výpomoc při zpracování studie proveditelnosti, zejména jejich technických

částí, kdy tenkrát měli k dispozici pouze Františka H. a těch projektů, které EUNICE zpracovávala, bylo více a potřebovali dalšího konzultanta. Do té doby a ani následně po ukončení spolupráce s EUNICE již nikdy nepřišel do styku s veřejnou správou a s jakýmkoliv veřejnými zakázkami. Než ho kontaktoval obž. Michal V., tak do té doby se neznali. EUNICE potřebovala pomoci v částech vnitřních integrací, což de facto dokládají body, které jsou mu kladeny obžalobou za vinu, zejména bod D. a H. obžaloby, kdy spolupracoval na vypracování studie proveditelnosti v její technické části. Tak, jak mu činnost byla obž. V. popsána, a jak to následně odpozoroval z praxe, zpracovatel studie proveditelnosti byl de facto mediátorem mezi zadavatelem, který plánoval něco pořídit z dotačních prostředků a trhem. Je přesvědčen, že není možné vypracovat studii proveditelnosti na propojení systémů, nebo na rozšíření stávajících systémů, bez komunikace s trhem a prověřením realizovatelnosti projektu, ať už po stránce technické, či finanční. Za celou dobu 5 měsíců co s EUNICE spolupracoval, mu ani explicitně nebylo řečeno, že by studie proveditelnosti měla být tajným dokumentem, nebo že by se mělo jednat o zadávání veřejné zakázky. Ani jedna ze studií proveditelnosti, na kterých se podílel, nezahmotňovala žádné požadavky konkrétních firem. Vždy se vycházelo z toho, že zadavatel si stanovil své přání, kam chce směřovat, ta přání byla mnohdy nereálná, a právě studie proveditelnosti na základě konzultace se subjekty na trhu působícími se to snažila učesat a dát do rozsahu, který zadavatel bude schopen v budoucnu nakoupit. Navíc studie byly zpracovávány s předstihem předtím, než k jakýmkoli zadávacím řízením docházelo. Studie musela být dostatečně obecná na to, aby zadavatel v budoucnu byl schopen vypsát zadávací řízení tak, aby bylo to zadávací řízení zapasovatelné do rámce projektu, ale samozřejmě mohlo jej i překrývat, ovšem s vědomím, že spousta takových případných nákladů by si musel hradit zadavatel sám. Pokud je mu obžalobou na str. 4 vytýkáno, že *ve společném záměru a úmyslu ovlivňoval nezákonným způsobem přípravu, průběh zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám, a to s cílem zvýhodnit v těchto veřejných zakázkách při veřejných soutěžích vybrané obchodní společnosti a snad se měl účastnit na vytvoření nějakého společenství fyzických a právnických osob, které vzájemně spolupracovaly a plnily jakési dílčí úkoly*, k tomu nemá téměř co říct, považuje to za naprostou fabulaci. Ke konkrétním bodům obžaloby, tedy jde o body D. a H., což je zpracování studií proveditelnosti na vnitřní integrace úřadu, kdy bod D. se týká Olomouckého kraje a bod H. kraje Zlínského, uvádí, že z bodu D. si toho příliš nepamatuje. Částečné zpracování studie následovalo po Zlínském kraji, a jelikož kraje byly hodně podobné, tak i v té části vnitřní integrace úřadu se významně vycházelo ze zlínské studie. Studii zlínskou si pamatuje dobře, protože to byl domovský kraj a osobní jednání na kraji tehdy probíhala týdně dvě až tři. U tohoto zákazníka se při jednáních diskutovaly jednotlivé aspekty studií, jejich přání a návrhy, které zadavatel na studii měl, s tím, co zjistili v rámci trhu a postupně se to učesávalo. Pravdou je, že i samotné kraje mezi sebou komunikovaly. Byly kraje, které byly ne přímo sofistikovanější, ale aktivnější, což byl kraj Vysočina, kdy Zlínský kraj z jejich studie, kterou oni měli jako první zpracovanou, poměrně silně vycházel. Co se týká vnitřní integrace jako takové, má v obžalobě zmiňovanu pouze komunikaci s TESCO SW, což je mu záhadou, proč nejsou v obžalobě uvedeny i další subjekty. TESCO SW byla do té doby pro něj neznámá firma, která mu spolu s GORDIC a jinými byla představena jako jeden z nositelů možného řešení v projektu. Ta řešení byla téměř identická, samotný zadavatel neměl ani příliš mnoho možností, jak směřovat projekt. V rámci vnitřní integrace úřadu šlo de facto o to, aby své stávající systémy úřad rozšířil takovým způsobem, aby ulehčil práci úředníků, de facto zaměřenou na výměnu dat mezi informačními systémy, odbourání manuální práce, aby úředník pracující v informačním systému nemusel přetukávat data do systému druhého. V typovém projektu byly možné dvě cesty, a to buď informační systémy mezi sebou propojovat napřímo, nebo prostřednictvím centrálního bodu (integrační sběrnice). Těch možných dodavatelů samotné integrační sběrnice na českém trhu, co tehdy zjistívali, tak byl pouze Microsoft se svým produktem Biz Talk a Oracle se svým produktem Enterprise Service Bus. On se ve studii snažil, jelikož bylo v plánu propojit minimálně tři informační systémy, navrhnout řešení směřující k servisně orientované architektuře, tedy ne propojovat systémy napřímo, protože když máte propojit tři systémy a vypadne vám jeden dodavatel, tak musíte přeintegrovávat dvě vazby, je to výrazně nákladnější, než servisně naprosto

přesně popsat vazby, využít na to centrální bod tak, aby jakýkoliv zadavatel nebyl závislý na jednom dodavateli informačního systému. K této problematice i na Zlínském kraji navrhl seznam subjektů, se kterými komunikovali, aby kraj všechny subjekty z trhu svolal na jednání. V té době institut tržních konzultací znám nebyl, nicméně považuje ho za už formální a poté asi zákonný popis toho, co je běžnou praxí. Zlínský kraj tak učinil, subjekty opravdu svolal a minimálně tam byl Oracle Asseco a ještě dalších 5 subjektů. Na Olomouckém i Zlínském kraji navíc měla TESCO SW již svůj systém na správu majetku. Minimálně Zlínský kraj chtěl propojit systém evidence majetku se systémem účetním od GORDIC, aby majetkové odpisy se do účetnictví dostávaly řádně datovou cestou a úředník to nemusel přepisovat. Proč i v tomto případě TESCO SW studii přeposlal? Protože na tom absolutně necítil nic závadového. Projekty v části integrace úřadu byly o tom, jestli to bude integrační sběrnice, anebo se systémy budou propojovat napřímo. To samozřejmě zajímalo všechny ty subjekty, aby byly schopné vůbec nacenit, nebo říct, jak to bude pracné, jestli představa kraje bude nějakým způsobem proveditelná. Obdobně je to v bodu D. obžaloby, tam se jednalo o rozvoj ekonomického systému. Byť v tomto bodě má explicitně zmíněno, že tehdejší kolega obž. V. mu dal pokyn, a to i projektové manažerce Vlastě M., že by měli přeposlat studii proveditelnosti obž. Josefu T., kdy neviděl jediný důvod, že by neměl takovému požadavku vyhovět. Ze spisu ani není patrné, že by snad chtěl konat v nějakém zlém úmyslu, nebo snad chtít tímto způsobem někoho zvýhodnit. Orgány činné v trestním řízení se absolutně nezabývaly obsahem těchto dokumentů. V případě, že se na studii proveditelnosti a na její technickou část podívá laik, tak je pro něj velmi složitá a nepochopitelná, protože jsou tam zmiňovány některé technické termíny, které vyžadují znalost problematiky a prostředí IT. Ale pokud se na to podívá člověk znalý IT, řekne, že na základě studie nelze žádnou zakázku přímo vypsát a je extrémně obecná. Navíc téměř všechny soutěže veřejná správa vypisuje na cenu, veřejnou správu zajímá pouze nejnižší cena a subjektivní hledisko nabízených řešení je absolutně opomíjeno. Pokud zadavatel chce něco vypsát na cenu, musí velmi detailně specifikovat, co chce, jaké jsou přesné technické parametry, aby byl schopen vyhodnotit, že mu nabízené řešení je přesně to, co požaduje. Pokud by tohle chtěl udělat pouze na základě studie proveditelnosti, tak patrně zadavatel dostane něco, co nechtěl, protože studie neměla být o tom přesně definovat, co se má nakoupit, ale dát jakýsi rámec, možnou množinu přání, ze kterých ve výsledku zadavatel vycházel. A měla být hlavně obecná, když se to soutěží až po nějaké době, kdy se trh nějakým způsobem posune, kdy ten zadavatel by byl okleštěn tím, že by nemohl už požadovat v tom zadávacím řízení něco jiného, protože trh se posunul. K bodu F. obžaloby uvádí, že tento se u něj liší od předchozích dvou bodů v jedné věci, kdy on poté, co dokončil spolupráci pro EUNICE, tak ho František H. společně s obž. V. oslovili, zda by s nimi nechtěl spolupracovat a dále jim pomáhat. Neměl s tím problém, ale nechtěl být v podřízené roli pod Františkem H. Takže se spojili přes MOIS, která EUNICE poskytovala konzultace. Není mu známo, že by MOIS někdy zpracovávala jakoukoliv zadávací dokumentaci. Pak je v bodě F. obžaloby řečeno, že: *konkrétně Radek Č. navrhoval úpravy*. Pravdou je, že nějaké zadávací dokumentace zpracovávala EUNICE a je pravdou, že na základě osobních vazeb, které tam měli s projektovými manažerkami, tak se na něj tyto mnohdy obracely s tím: *„Radku, prosím tě, tady v té zadávací dokumentaci, oni tady píšou toto, nevíš, co to je? Nešlo by to přeformulovat jinak?“*. K bodu F. obžaloby ještě uvádí, že je tam k jeho osobě zmiňována vazba na GORDIC. On disponoval řešením pro ukládání dokumentů, tento systém rozvíjí doteď a jeho počátky jsou již v jeho diplomové práci, která je veřejně dostupná ke stažení. On se potkal při těch integračních projektech s obž. B. Celkem si padli do noty, obž. B. byl vývojářem, rozuměl programování, on sám je de facto taky programátor, popsali si ta řešení a bylo zmíněno, že GORDIC chtěla nahradit úložiště, které používali do té doby. Jelikož u některých zákazníků po nich bylo vyžadováno, aby tam dodávali úložiště, má dojem, že se to jmenovalo Documentum a podobné záležitosti za nějaké milionové sumy, tak GORDIC hledala řešení, aby splnila tyto požadavky. Řešení, které zajišťovalo víceméně elektronickou propagaci elektronických dokumentů napříč systémy v rámci úřadu, aby mohl dodávat něco levnějšího, protože produkty typu Documentum by to popsal jako „kanónem na vrabce“, kde ten nakupující by musel platit spoustu funkcionalit, které de facto nikdy nevyužil.

Takže to byla snaha o racionalizaci dodávek. K dotazům obhájců pak uvádí, že neměl žádnou zájmovou vazbu na jakýkoliv subjekt, firmu, hráče na trhu, na kohokoliv, a to ani vazbu majetkovou, osobní, kde by mu mohlo záležet na tom, jak se bude nějakému subjektu dařit. On ty subjekty do té doby neznal a se subjekty, od kterých čerpal informace, byly takové ty známé jako Microsoft, Oracle, zná je každý. GORDIC ale neznal, ani TESCO SW neznal, Novell mu něco říkala, protože jejich systém už používala jeho střední škola. Žádné zájmové vazby ale nebyly, nikoho ze zástupců těch společností neznal. Pokud je jeho vina dovozována zejména z komunikace s TESCO SW, uvádí, že stejně komunikoval i s jinými subjekty na trhu. Chce ještě dodat jednu věc, se kterou se při zpracování studie proveditelnosti potýkali, kdy žádný soukromý subjekt na trhu není povinen sdělovat někomu údaje, své obchodní tajemství, své řešení, neboť pokud by ho prozradil dopředu, ztrácí jakousi obchodní výhodu, takže vůbec najít někoho, kdo by se chtěl podělit o nějaký technický detail, bylo celkem složité a v této záležitosti s firmou Oracle byl rád, že se našel někdo, s kým bylo možné komunikovat. U skutků D. a H. obžaloby v době, kdy si vůči EUNICE plnil své závazky pro krajské úřady, tedy v květnu až srpnu 2010, v té době neprobíhalo zadávací řízení v jakékoli podobě, kdy co se týká projektů vnitřních integrací úřadů, ty následné veřejné soutěže probíhaly rok, rok a půl poté. Ve spise chybí spousta další komunikace, určitě je v jeho emailové schránce u EUNICE, kterou tam tehdy měl pouze po tu dobu, co s EUNICE spolupracoval. Schránka měla být zajištěna, on odtud nikdy nic nemazal, všechny emaily zůstaly ležet na serveru, nicméně výtěžné policií nebyly. Taktéž nenašel v trestním spise alespoň indicii, která by naznačovala, v čem měla být provedena v jakémkoliv smyslu nežádoucí změna dokumentů, na kterých pracoval. Nezachytil nic, co by ho vedlo k tomu, aby se státní zastupitelství něčeho takového vůbec mohlo domýšlet. Ve skutku D. obžaloby jsou ve spise udělané print screeny obrazovky nějakých tří stránek studie proveditelnosti, kde jsou vloženy jakési komentáře. Tyhle návrhy změn však de facto tu studii proveditelnosti zobecňovaly, anebo čistě formálně doplňovaly, čili obsah studie byl napsán a jediná formální úprava bylo doplnění nové odrážky do nějaké, on to nazve preambulí, ale prostě do jakéhosi seznamu věcí, které projekt má řešit. Celou studii proveditelnosti k bodu D. ve spise nenašel, jsou tam vykopírované ony tři strany, a to ještě tak, že úpravy toho dokumentu byly prý tvořeny v roce 2015. Jinak celá studie proveditelnosti měla cca 13 kapitol, ke studiím existovala závazná osnova, jeho prací byla čistě kapitola č. 7. Pokud bylo zasahováno do něčeho jiného, třeba rozpočty a podobné věci, nebo návrh k zadávacímu řízení, to on nikdy nerešil, protože prakticky tomu nerozuměl. Další kapitoly měly na starosti projektové manažerky v EUNICE. Nebylo mu v EUNICE řečeno, že by studie měla být utajována, nevyplývalo to ani z práce ostatních zaměstnanců společnosti. Navíc každou verzi studie proveditelnosti dostával i samotný zákazník, čili budoucí zadavatel těch zakázek a ten sám studie konzultoval. To, co se dělo interně v rámci úřadů, na to byly stanovené projektové týmy, které mezi sebou studie konzultovaly a zároveň konzultovaly i s některými svými stálými dodavateli, nebo měli vazby s lidmi z firem, které považovali za odborníky a zajímal je jejich názor. Poskytování textu připravované studie proveditelnosti během konzultací s nejrůznějšími subjekty tedy bylo běžnou záležitostí. Naopak to vždycky chápal jako prospěšné věci, protože studie proveditelnosti má odpovědět na to, zda je to možné v tom prostředí zrealizovat a ten subjekt, který už dejme tomu u toho zákazníka působí, tak kdo jiný už by se k tomu měl vyjádřit, pokud se má jeho řešení integrovat s řešením buď nově nakupovaným, nebo už existujícím a pouze vytvořit propoj. V EUNICE mu pokyny uděloval obž. V., a pak určitě projektové manažerky. Pokyny vyplývají z celé věci implicitně, pokud na jednání koncový zákazník řekne, že si něco přeje, tak se ani nemusel ptát obž. V. a čekat na jeho pokyn, jestli tuto věc má nějakým způsobem dále rozpracovávat. Projektové manažerky pak zastřešovaly komunikaci s koncovým zákazníkem, u nich se veškeré dokumenty sbíhaly, protože mnohdy jim připomínky chodily tak, že ne aby ten úřad si své připomínky dal do jednoho dokumentu a nějakým způsobem sloučil, ale v rámci toho projektového týmu jim přišlo i 5 různých verzí k jednomu dalšímu projednávání, takže děvčata to víceméně dávala dohromady a pokud je mu známo, tak ony hlavně řešily až pak ten projektový management. Do smluv, které měla EUNICE uzavřeny s kraji, tedy do obchodních věcí nezasahoval.

Z občasného kontaktu s obž. V. některé věci, okolnosti či problémy, které měli na jiných projektech, spolu řešili, ale do smluvních obchodních vztahů zasvěcen nebyl. Františka H. poznal poprvé snad týden před tím, než uzavřel s EUNICE smlouvu, kdy mu byl představený. V té době s H. společně projekty nedělali, on dělal studie vnitřních integrací úřadu, a H. zajímaly jiné věci.

14. Obž. **Mgr. Josef S.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 27. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2468), rovněž tak dne 2. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2474) a rovněž dne 15. 12. 2017 (sv. 14, č. l. 2476). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 22. 9. 2021 (č. l. 40756 a násl.) komentoval podanou obžalobu svým prohlášením (č. l. 40665 - 40669) a připustil pouze dotazy svého obhájce, jinak využil svého práva nevypovídat. V AutoCont začal pracovat v roce 1992. Nikdy se vědomě nechoval tak, aby jeho pracovní aktivity mohly být kvalifikovány jako nekalá, či dokonce trestná činnost. Pro AutoCont pracoval a pracuje v pozicích obchodně zaměřených. Nemá žádné hluboké odborné vzdělání ve výpočetní technice. Mezi léty 1992 - 1994 vzniklo na 50 obchodních zastoupení AutoCont, a protože v té době nebylo technologicky možné provozovat společný informační systém všech poboček a navzájem informace sdílet, toto vedlo k principu regionálního působení jednotlivých poboček. Konkrétně on, ale i další pracovníci obchodu pobočky Olomouc, měli a mají omezení své působnosti dané na region Olomouckého kraje. Samotná náplň AutoCont byla zpočátku velmi jednoduchá, byly to prodeje počítačů a drobného výpočetního příslušenství. Postupně si AutoCont osvojovala složitější technologie se silnou orientací na IT infrastrukturu a související služby. Jejich znalosti a zkušenosti v oblasti IT infrastruktury jsou na trhu obecně známy. Dlouhodobě udržují odborná partnerství a certifikace u většiny světových výrobců. Uvádí to proto, že mu přišlo zcela obvyklé vést se zákazníky technický dialog a poskytovat jim odborné rady tak, aby výsledné řešení bylo optimální a maximálně vyhovovalo potřebám a požadavkům zákazníků. V praxi se skutečně často ukazovalo, že zákazník nemá realistickou představu o tom, co je v dané chvíli v oblasti IT nabízeno. Zákazník se často správně neorientuje a neumí porovnat všechny aspekty možných variant řešení, proto je samozřejmé, že zákazník konzultaci vyhledává. Všechno je vedeno s cílem, aby zákazník získal maximum odborných informací jako nutný podklad k tomu, aby mohl učinit kvalifikované rozhodnutí. Zákazníci si získané informace ověřují a souběžně konzultují s jinými subjekty působícími na IT trhu. Takové konzultace neposkytují s cílem někoho poškodit, diskriminovat, nebo získat zvýhodnění na úkor jiného. Oblast IT je tak široce rozsáhlá, že nikdo není univerzálním expertem na všechno. Ani AutoCont není univerzální odborník na všechno, a pokud si nejsou jistí dostatečnou znalostí problematiky, konzultují a hledají zkušenosti u dalších dodavatelů či partnerů. Sami mají zájem, aby jejich zákazníci našli řešení, které jim vyhovuje, které je pro ně hodnotné a byli schopni ho dlouhodobě provozovat. Snaha o dlouhodobě úspěšné fungování na regionálně vymezeném trhu nutně vede k tomu, aby byli spolehlivým partnerem, který poskytuje seriózní cenu, kvalitu a odbornost. Za takového dlouhodobého a seriózního partnera pro své zákazníky se považoval, nenavazoval klientelistské vazby. Nebylo jeho záměrem páchat trestnou činnost či někoho okrádat. Takové konání by poškodilo obchodní jméno jeho osoby i firmy a na tomto úzkém trhu by se mu to brzy zúročilo. Skutky uvedené v obžalobě se datují do období let 2009 a dále, tedy do období, kdy ve vymezeném regionu již více než 15 let obchodně působil se snahou, aby každý zákazník ve vztahu k AutoCont získal pozitivní zkušenost založenou na odborné kompetenci a plnění slibů. Za ta léta obchodního působení byli kromě komerčních subjektů dodavateli a obchodními partnery mnoha úřadů v regionu. Patřil k nim úřad práce, katastrální úřad, Vrchní soud a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci a další úřady v regionu, včetně Městského úřadu v Olomouci, v Přerově i Olomoucký kraj. Osobně konzultace odborného charakteru vnímal jako doklad odbornosti a kompetence, kterou zákazník u nich vidí a kterou opírají o mnohaletou zkušenost a spolupráci. Nepovažoval nikdy tyto aktivity za trestné. V tomto kontextu jsou dotazy zákazníků ke konceptům a vazbám v rámci center ICT logické a řešil je. Aby soud získal představu, co je to vlastně ICT branže, na kterou se AutoCont specializuje, tak tato jedna kostička se skládá

z mnoha dalších vrstev, které zahrnují operační systémy (Windows, Linux), virtuální switche, samotné servery, úložiště, fyzické switche na propojení serverů a úložiště, fyzické switche na připojení uživatelů, routery pro připojení k internetu, záložní zdroje, které zajistí překlenutí krátkého výpadku elektriny, celé je to hlučné a výrazně to topí, musí se proto taková soustava klimatizovat a současně chránit proti požáru. Uložená cenná data se musí zálohovat, což opět vyžaduje další technologie, musí se chránit před fyzickým znehodnocením a poškozením zámky, kamerovými systémy apod. A toto všechno je pouze jedna kostička, která slouží pro provoz služeb a aplikací zmiňovaných v dalších oblastech výzev. Projekty ICT v rozsahu výzev 06, 08 a 09 sloužily k realizaci cílů stanovených usnesením vlády z roku 2007. Definované cíle byly obecně popsány jako zkvalitnění služeb veřejné správy, zlepšení komunikace mezi úřady a občany, zkráceně se vžil název eGovernment. Každá taková výzva mohla mít nejvýše 6 oblastí, což byly typicky ty krajské výzvy či výzva 09 pro statutární města. Ty oblasti byly: digitalizace a ukládání, spisové služby, digitální mapy veřejné správy, vnitřní integrace, datové sklady a na konci bylo to technologické centrum. Ke všem těmto kapitolám byly od roku 2009 nejpozději známy typizovaná řešení, která vznikla na úrovni Ministerstva vnitra. Pokud se baví o tom, že měli být schopni do případných studií proveditelnosti dodat zákazníkům, či případně firmám, které se zabývaly zpracováním těchto věcí, smysluplné, hodnotné, pravdivé informace, ať už technického rázu, nebo zmiňované rozpočty, nedokáže si dodnes představit jinou cestu, než komunikaci s těmi jednotlivými potencionálními dodavateli o tom jejich řešení. Museli se doptat, co to jejich řešení potřebuje k tomu, aby bylo schopné službu tomu konkrétnímu úředníkovi, poskytnout. Kolik potřebuje výpočetního výkonu, kde jsou ta data, v jaké databázi atd. Tyto věci nelze řešit od stolu a bez znalosti jednak požadovaných nároků jednotlivých řešení a bez znalosti skutečného stavu daného konkrétního úřadu. Každý úřad či organizace byly v jiném stavu a v jiném stupni rozvoje. Projekty v tomto rozsahu a složitosti byly z pohledu realizace výzvou pro veřejnou správu i dodavatele. Nikdo za sebou neměl nějakou desetiletou zkušenost, jak ty věci dělat. Záměry státní správy se diskutovaly mnoho měsíců předem se širokou množinou potencionálních dodavatelských subjektů. Například každoroční konference ISSS (Internet ve státní správě a samosprávě). Tato konference se pořádá každoročně od roku 1998 doposud. Dovoluje si citovat, kdy na této konferenci v dubnu roku 2008 ředitel odboru strukturálních fondů Ministerstva vnitra ve své prezentaci o budoucích ICT projektech uváděl: „*Na jejich realizaci se bude podílet několik subjektů současně. ICT projekty vykazují vysokou míru komplexnosti a vzájemné provázanosti. Realizace projektů je činností značně odlišnou od každodenní činnosti orgánů veřejné správy.*“. Dle jeho mínění se to nedá vyložit jinak, než vědomost samotného Ministerstva vnitra, že skutečně musí dojít k dialogu a ke konzultacím všech zúčastněných. Uvádí tyto skutečnosti pro podporu svého tvrzení, že samotná předběžná odborná a tržní konzultace veřejné správy a dodavatele, či více dodavatelů, byla logickým vyústěním situace, nebyla v dané době upravena a nebyla protizákonná. Opakuje se, ale v tomto kontextu je spolupráce více dodavatelů nuceným důsledkem složitosti a rozsahu budoucích řešení vyžadovaných organizacemi veřejné správy a samosprávy. Dohoda dodavatelů směřující k neoprávněnému zvýhodnění nebo narušující hospodářskou soutěž v tom nebyla. V daném období nebyl na českém trhu subjekt, který by sám samostatně požadavky výzev naplnil. Portál Ministerstva vnitra v roce 2009 zveřejnil v podobě typizovaných projektů minimální technické požadavky kladené na řešení výzev, včetně cenových hranic jak pro investiční, tak pro provozní etapu. Pokud tedy následně se zákazníkem konzultují řešení k těmto výzvám, pak mají všechny technické parametry vazbu na požadavky publikované Ministerstvem vnitra a konkrétní odůvodnění se potom odvíjí od konkrétního technického řešení. Na časové ose se tyto konzultace dějí poté, co jsou dokumenty veřejně dostupné všem zájemcům. Tvrzení, že někoho měli zvýhodnit či znevýhodnit na úkor jiného, nebo se dopouštět nekalé soutěže, je neopodstatněné, protože parametry zakázek byly známy již dávno před tím, než byla samotná zakázka vypsána. A protože dokumenty byly veřejně přístupné, měli všichni dodavatelé stejnou příležitost se s uvedenými dokumenty seznámit. Stejně tak nikdo nemohl zneužít své postavení na trhu, když tyto parametry byly známy předem. Jako možný motiv jeho údajné protiprávní činnosti obžaloba uvádí prospěch ze získání reklamy a prospěch v podobě

získání referenčních zakázek. K tomu uvádí, že reklama nikdy nebyla a není hodnotícím kritériem u veřejných zakázek. Co může mít na trhu hodnotu a má tu hodnotu, je to, pokud tu zakázku úspěšně dodáte a také ji úspěšně provozujete. Dodáte stabilní fungující aplikace, se kterými jsou uživatelé spokojeni. K tomu slouží referenční zakázka. V roce 2010 měl AutoCont za sebou 20 let činnosti a disponoval dostatečným množstvím referenčních zakázek potřebných ke své obchodní činnosti. Rozhodně to nemohlo být a nebylo motivací pro nějaké údajné ovlivňování veřejných zakázek. Dále jej obžaloba viní ze záměru ovlivnit transparentní průběh výběrových řízení a zvýhodnit AutoCont a další subjekty formou doplnění či úprav technických specifikací veřejných soutěží. Neví o žádném parametru ve prospěch jednoho uchazeče, potažmo AutoCont. Kdyby takový parametr byl a neodhalil by jej samotný zadavatel, nastupují další kontrolní mechanismy. Každou zadávací dokumentaci před zveřejněním kontroluje CRR. Ale to hlavní, co provede tu nejdůkladnější kontrolu po vypsání výběrového řízení, je samotný trh. Pokud by zadávací dokumentace obsahovala neodůvodněný požadavek ve prospěch AutoCont, potenciální dodavatelé by si stěžovali formou dotazu zadavateli a požadovali by změnu či úplné vypuštění neodůvodněného požadavku. Zcela běžně se to děje a je to ten poslední ochranný mechanismus, který funguje. To, že takové parametry neexistují, je důvod toho, proč obžaloba neuvádí žádné konkrétní zvýhodnění v rámci úpravy zadávací dokumentace, kterého se měl dopustit, tzn., v čem konkrétně měl technické specifikace upravit tak, aby vyhovovaly AutoCont a současně je nemohl splnit někdo jiný. Odpověď je zřejmá, nedopustil se takových úprav, proto nemůže být taková věc ani v obžalobě uvedena. Jeden z příkladů je skutek M. obžaloby, kdy konkurenční nabídka zvítězila. Na závěr zopakuje, že předběžné tržní konzultace s veřejnou správou a dodavateli nevnímá jako škodlivou či protiprávní činnost.

15. Obž. **Radek N.** v řízení přípravném dne 2. 11. 2015 využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. I. 2478), pouze uvedl, že považuje trestní stíhání za nedůvodné, neopodstatněné a v rozporu s právním řádem. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 22. 9. 2021 (č. I. 40758 a násl.) vydal prohlášení a dále využil svého práva nevypovídat. Uvedl, že v plném rozsahu vinu odmítá, nedopustil se žádného nezákonného a už vůbec ne trestného jednání. Neovlivňoval žádnou formou žádnou veřejnou zakázku, ať už ve prospěch svůj, ve prospěch svého zaměstnavatele a už vůbec ne ve prospěch třetí společnosti. Neměl k tomu žádný důvod ani motivaci. Obžaloba naprosto nereflektuje princip tržní konzultace a průzkumu trhu, ať už v době, kdy k těmto skutkům mělo dojít, nebo dnes. Je kriminalizován za jednání, které je zákonem nejen dovoleno, ale je i běžné a žádoucí. Jak jinak by si zákazníci mohli zjišťovat, co je na trhu dostupné, jaké jsou možnosti a jaká řešení. Od školy se pohybuje v oblasti IT, posledních 20 let se specializuje na bezpečnost v oblasti IT. Byl zaměstnán celkem v pěti společnostech, nakonec i v Novell, nyní newps.cz s.r.o. Tato společnost je dodavatelem a provozovatelem dvou stěžejních pilířů českého eGovernmentu, Czech POINT a datové schránky. Jsou v této oblasti specialisti na tuto problematiku, jsou to systémy, na které se napojují úřady a z toho důvodu byla veškerá komunikace se zpracovateli a se zástupci zadavatelů. Obžaloba ze vzájemné komunikace se zástupci zadavatelů vyvozuje naprosto opačné závěry, než tomu ve skutečnosti bylo. V oblasti IT pracují největší odborníci hlavně v komerčním sektoru, oproti tomu státní správa je dlouhodobě sužována nedostatkem odborného personálu. A je to pochopitelné, v komerčním sektoru odborníci dostanou lepší finanční ohodnocení, mají lepší kariérní růst, možnost školení, vzdělávání, zahraniční stáže. Oproti tomu ve státní správě lidé řeší typicky problémy se sítí, problémy se systémy a úkoly, které dostávají od nadřízených. Z toho důvodu nemají tolik možností na studium nových technologií a proto konzultace, ke kterým dochází mezi zástupci zadavatelů a komerčními firmami, jsou přínosem hlavně pro zadavatele samotné. Takto zjišťují, co je na trhu nového, jaké jsou technologie, jaké jsou trendy, vývoj, kam to technologicky směřuje. Samotná komunikace mezi komerčními firmami a zástupci zadavatelů je přínosem nejenom pro dané projekty, ale hlavně pro veřejné zakázky, které jsou následně vypisovány. Bez

této komunikace by těžko vznikaly projekty v oblasti IT. Jak obžaloba k zajištění komunikaci přistupuje, je důsledek naprosto necitlivého přístupu ze strany orgánů činných v trestním řízení, které jsou v otázce předběžné tržní konzultace či průzkumu trhu odtrženy od reality. Roli konzultantů a dodavatelů vnímají kriticky, restriktivně a ze vzájemné komunikace vyvozují nereálné závěry a posouvají tuto komunikaci do úmyslné trestné činnosti. Obžaloba automaticky předpokládá, že ten, kdo konzultace realizuje, se snaží zvýhodnit konkrétní společnosti, ale takhle to v praxi není. Je potřeba si uvědomit, že ten, kdo vyžaduje tyto konzultace, kdo se dotazuje, je sám zadavatel, či zástupci zadavatele, tyto chtějí informace. Není to tak, že by oni jako zástupci komerčních firem za nimi chodili a něco jim podsouvali. Zadavatelé se jich ptají, zadavatelé mají problémy, nevědí, jak to řešit a dotazují se trhu. Dostanou za úkol vyřešit elektronizaci a zjišťují na trhu, jak taková elektronizace vypadá, jaké jsou možnosti. Je potřeba si uvědomit, že se jednalo o rok 2009 až 2012, tedy o období, kdy celá společnost, nejenom v IT, technologicky fungovala naprosto odlišně oproti tomu, jak funguje dnes. V té době nebylo moc možností, jak zjišťovat informace, než na konferencích, seminářích a různých setkáních se zákazníky. Zmiňuje velkou každoroční konferenci ISSS v Hradci Králové, která se koná pod záštitou vlády a každý rok tam jezdí zástupci vlády, premiér, různí vládní činitelé, kteří prezentují směr českého eGovernmentu. Na této konferenci prezentovalo i Ministerstvo vnitra tyto dva projekty, které zmiňoval, tedy Czech POINT a datové schránky. Jejich společnost tam ministerstvo zvalo jako technického garanta a on osobně a jeho kolegové prezentovali toto řešení po technické stránce odborné veřejnosti. Je tak logickým důsledkem těchto prezentací, že se na ně následně obraceli zástupci zadavatelů, ať už to byli přímo pracovníci úřadů, zpracovatelé studie proveditelnosti, nebo jejich dodavatelé s dotazy, jak se na tyto systémy napojit. Přitom myšlenka elektronizace státní správy vyšla z EU, kdy Evropská unie řekla České republice *elektronizujte státní správu*. Ministerstvo vnitra na to vzalo finance a dalo za úkol svým úřadům, ať to jsou městské, krajské nebo jiné, aby elektronizovaly svoje procesy. V rámci elektronizace bylo samozřejmě připojení na sdílené služby českého eGovernmentu, to jsou několikrát zmiňované základní registry a Ministerstvo vnitra se rozhodlo, že na to, aby mohli úředníci přistupovat do těchto systémů, tak musí být někde spravováni. Pod Czech POINT, což byl systém, který oni pro Ministerstvo vnitra dodávali a provozovali, byla správa identit na technologii Novell (byla tam novellovská IDM správa identit). Jenom v krátkosti vysvětlí, že jde o spravování účtů uživatelů, tzn., že systém ví, že Radek N. je opravdu Radek N. a že má roli, kterou má mít, že je to buď administrátor a může cokoli měnit, nebo může jenom číst v systémech. Bez tohoto by nebylo možné, aby uživatelé přistupovali do takto důležitých systémů, protože v základních registrech je třeba matrice, takže musí být řízený přístup úředníků, kteří tam přistupují, musí to být pod kontrolou státu. A protože jejich společnost prezentovala, tak lidi se na to dotazovali, protože měli za úkol se na tyto systémy připojit. Naprosto odmítá, že by byl členem nějaké skupiny a už vůbec ne organizované. Ze jmen si pamatuje na TESCO SW a pány T., to na trhu známá technologická společnost. Pamatuje si dále obž. Michala V., ale ostatní obžalované nezná. Nemůže říct, že s nimi nikdy nekomunikoval, protože jej kontaktovali stovky lidí s dotazy, ale žádný bližší kontakt neměl. Ke skutku pod bodem A. obžaloby uvádí, že projekt začal v roce 2009, kdy v té době nastoupil do Novell, dnes newps.cz. V té době byly projekty Czech POINT a datové schránky v rozvoji, nikdo nevěděl, jestli budou úspěšné. Nicméně vnitro chtělo po úřadech, aby se na tyto systémy připojovaly a úřady ty systémy neznaly. Přitom jedna věc je datovou schránku mít, druhá věc je ji používat a třetí věc je používat ji správně a ty úřady potřebovaly zjistit, jak systémy mají fungovat. Zanedlouho po nástupu do společnosti ho kontaktoval František H. z EUNICE s tím, že dělají studie proveditelnosti na různých úřadech a že by po nich, jako po provozovatelích a dodavatelích systému, na který se mají napojovat, chtěli podrobnější informace, co musí splnit, aby se mohli napojit. On H. odkázal na web Ministerstva vnitra, kde byla k tomu veřejně dostupná dokumentace. Po čase ho H. opět kontaktoval s tím, že dokumentaci si stáhnul, ale technicky jí příliš nerozumí, protože nemá technickou odbornost ve správě identit. Takto ho kontaktovalo 90 - 95 % lidí, které na tuto dokumentaci odkázal, protože dokumentace byla typicky velká, složitá, detailní a pokud někdo neměl konkrétní znalosti, tak se v ní neorientoval. H. na

základě jeho žádosti, stejně jako mnoha dalším zadavatelům, dodavatelům, zpracovatelům studií, poskytl část dokumentace, respektive výňatek z této veřejně dostupné dokumentace. Nebyly to žádné unikátní informace, byly to informace, ke kterým měl každý přístup. Ještě podotýká, že co se týče zakázky města Přerov, tak jejich společnost nikdy neuvažovala o tom, že by se této zakázky účastnila, ať už jako subdodavatel nebo jako prime. Dále podotýká, že Městský úřad Přerov byl dlouhodobě uživatelem technologií Novell, mnohem dříve, než do společnosti nastoupil. V této věci ho kontaktoval H., který zpracovával studii proveditelnosti a dotazoval se, jaké licence mají od Novell nakoupeny na tom úřadu a jak ty licence je možné použít do nového technologického centra, které úřad zvažuje, že si pořídí, nejedná se o žádnou nestandardní otázku. Dnes a denně se zákazníci na to ptají, pochopitelně, že doba pokročila, jsou o 10 let dál a systémy jsou propracovanější a už dneska mají zákazníci své portály, kde licence vidí, jenže v té době to tak nebylo. Bylo tehdy úplně běžné, že se ho zákazníci i zpracovatelé studií proveditelnosti ptali, jaké licence mají a jak je můžou využít. Je to z toho důvodu, že když si koupíte server, ten má více procesorů, některé licence jsou omezené na nějaký počet procesorů a některé licence jsou unlimited. Ve chvíli, kdy by zákazník měl licenci, která je omezená na počet procesorů a koupil by si server s více procesory, tak by tu licenci nemohl využívat, respektive musel by si dokoupit novou licenci a pochopitelně ti zpracovatelé studií tyto informace potřebovali, aby zajistili, že ten zákazník se nedostane do stavu, že bude mít další vícenaklady po tom, co si pořídí nová technologická centra. On H. tyto informace poskytl, následně až ze spisu se dozvěděl, že v té době úřad zvažoval, jestli bude dále na technologii od Novell, nebo přejde na jinou. On neměl zájem cokoliv ovlivňovat, technologie Novell na Přerově byla, stejně tak na Czech POINT byla technologie Novell. V obžalobě se dále vyšetřovatelé pozastavují nad formulací, že H. poskytl, nebo doporučil, aby do studie uvedl, že by měli dodavatelé systémů pro tyto úřady respektovat provozní řád základních registrů. Oni nebyli dodavatelem základních registrů, to nebylo nic, co by mu nějakým způsobem v něčem pomáhalo, to byla pomoc zákazníkovi, protože pokud by si zákazník tento požadavek nedal, tak by ty systémy, které by si pořídil, nemohl používat, protože by nespĺňoval provozní řád základních registrů. Považoval to spíše za profesní slušnost tuto informaci jak zákazníkům, tak dodavatelům nebo zpracovatelům, poskytnout. Ke skutku B. obžaloby a výzvě 06 na Magistrátu města Zlína uvádí, že jak již zmiňoval, v té době technologicky jejich společnost fungovala jinak, v té době ani nebyl žádný registr zakázek. V té době ještě mnoho úřadů nedávalo veřejné zakázky ani na internet, takže bylo běžné, že se o zakázkách dozvídali od různých partnerů, firem, od zpracovatelů studie, nebo přímo od zákazníků. O této zakázce se dozvěděl v emailu od obž. V., který mu posílal dotaz, jestli o zakázce ví a budou se jí účastnit. On si následně vyžádal u zadavatele zadávací dokumentaci, která mu přišla do emailu a následně veřejná zakázka byla zrušena. Po nějaké době se mu ozval H. s tím, že město Zlín chce vypisovat zakázku znovu, ale že tam padlo nějaké podezření, že původní zakázka byla vypsaná diskriminačně, je to i v komunikaci ve spise, že byla diskriminační a že by se chtěl informovat, jestli kritéria, která tam jsou nyní nastavená, jsou pro ně diskriminační, nebo zda jsou schopni je splnit. On se na ta kritéria podíval, nebylo tam pro ně nic diskriminačního a v tomto smyslu mu odpověděl. Vnímá to, a dodnes to vnímá, jako předběžnou tržní konzultaci. Jak jinak by si zadavatel, nebo jejich zástupci, měli zjistit, jestli to, co požadují, je vůbec splnitelné? Poskytl H. tuto informaci, následně ještě řešili otázku připojovaných systémů. Otázka připojovaných systémů je poměrně důležitá, protože úřady musely připojovat své systémy na základní registry právě přes jednotný identitní prostor pod Czech POINT. H. zajímalo, jestli mají zkušenosti se systémy, které se připojují, jestli jsou tzv. připojitelné nebo nepřipojitelné. V té době systém byl nový, dodavatelé systému pro IT neměli zkušenosti, že se tímto směrem bude elektronizace státní správy pohybovat, a tak ne všechny systémy byly připraveny na to, aby se mohly napojit na jednotný identitní prostor. H. zajímalo, které systémy jsou problematické, protože se jednalo o tři skupiny systémů. Systémy, které umožňovaly napojení, systémy, které to neumožňovaly a systémy, které to umožňovaly, ale bylo to typicky za vysokých nákladů. Ve chvíli, kdy by si tam dali systém, který je nepřipojitelný, tak by soutěž byla nedodatelná, protože by požadovali po nějakém budoucím dodavateli něco, co není možné splnit. Protože oni byli

provozovateli tohoto systému, tak pochopitelně tuto informaci měli. Systémy, které jsou připojitelné za vysokých nákladů, to byly třeba systémy, kde náklady na připojení převyšovaly částku 2 mil. Kč, což bylo vysoce nad částkou, která byla na tuto výzvu, tak bylo nelogické, aby takovéto systémy byly připojovány, protože by tím zákazník nebyl schopný vysoutěžit zakázku. Tyto informace, které H. poskytl, nebyly pro nikoho zvýhodňující a už vůbec ne pro někoho diskriminační. Opět se jednalo o výhodu pro zákazníka, že zákazník věděl podle jejich zkušeností, co je použitelné. A jednalo se o podklad, který dal H., protože H. prováděl analýzu. Ví z jejich vzájemné komunikace, že tyto dotazy H. zjišťoval na více stranách, u více firem a velmi často dostával protichůdné informace. Ke skutku pod bodem F. obžaloby a k výzvě 09 uvádí, že výzva 09 byla vypsána pro ORP (obce s rozšířenou působností), to jsou větší celky, mají více agendy, tím pádem jim dalo vnitro více peněz na to, aby systémy, které si v rámci výzvy 06 pořídili, aby mohli zdokonalit, rozšířit, zvětšit. A bylo tak opět naprosto nutné, aby zpracovatel studie komunikoval se všemi stávajícími dodavateli systémů, protože tyto systémy se měly zlepšovat, zvětšovat, rozšiřovat. Jak jinak by také mohl zjistit, jakým směrem se to může posouvat, když by se nebavil s dodavateli těchto systémů? Může uvést jako příklad v rámci dodávky výzvy 06, že se zjistilo, že magistrát si vypsál správu identit pro 450 uživatelů, ale tím, že chtěl rozšířit správu pro své zřizované organizace, třeba pro městskou policii, pro školy, tak se dostal na počet 900 uživatelů a bylo nutné, aby tyto licence dokoupil ať už v rámci výzvy, nebo mimo tuto výzvu, ale kdyby to neudělal, byl by v rozporu s licenčním ujednáním výrobce, což by ho v důsledku stálo nějakou pokutu a není běžné, aby úřady používaly licence v rozporu s licenčním ujednáním. A to byly informace, které H. zajímaly, ostatně jak z komunikace s H. i se samotným zákazníkem vyplývalo, že zaměstnanci Magistrátu města Zlína pověřovali H. těmito dotazy. Jeho samotného i H. informovali, že chtějí, aby spolu komunikovali, aby si tyto věci vyjasnili a aby to H. analyzoval. Veškeré informace, které H. poskytoval, považuje za korektní, nikoho neznevýhodňovaly, ani nikoho neomezovaly. Považuje za důležité doplnit, že v případě toho dolicensování, tak Novell funguje tak, že neprodávali napřímo licence Novell, nebo že by musel jakýkoliv dodavatel kupovat licence Novell přes ně. Ten distribuční kanál funguje tak, že je distributor, to bylo v té době SV Slušovice, a u tohoto distributora, pokud se na Novell domluví na korporaci nějaká konkrétní cena, tak u distributora ji mají všichni odběratelé, všichni dodavatelé za stejnou cenu. Jediné, v čem se můžou nabídky lišit, je marže a služby a zkušenosti. Ale nemůže tam dojít k jakémukoliv zvýhodnění z pohledu těchto licencí. V rámci spisu je tam i komunikace se zástupci TESCO SW, tam by chtěl uvést, že je to bohužel jenom selektivně vybraná komunikace, která se hodila do spisu, protože kdyby tam byla seriózně veškerá komunikace, kterou v té době vedl, tak on tímto způsobem komunikoval s desítkami, možná i stovkami firem, dodavateli, zpracovateli, zákazníky, kteří se informovali. Jakákoliv komunikace v tomto směru byla jenom ve prospěch elektronizace governmentů a ve prospěch zákazníků, aby zákazníci věděli, co mají požadovat, co je po nich požadováno ze strany těchto systémů. V rámci výzvy 09 byla vypsána zakázka, která měla 6 částí. Jejich společnost měla kompetence na tři části, a proto ve třech částech podali nabídku. V té době se všechny tyto zakázky soutěžily pouze s jediným hodnotícím kritériem, a to je cena. Stejně tak tomu bylo i u předchozího bodu, tam ještě doplňuje, že v rámci výzvy 06 se podaly dvě nabídky, to je skutek B. obžaloby, nabídka MARBES a newps.cz. Společnost newps.cz vyhrála pouze na cenu, nebylo tam žádné jiné hodnotící kritérium. V rámci konzultace před podpisem smlouvy, nebo před samotným vyhodnocováním nabídek, je oslovili zástupci Magistrátu města Zlína a dotazovali se, jestli cena, kterou tam dali, je maximální a nepřekročitelná. Byl k tomu zápis z nějakého rozhovoru s právním zástupcem magistrátu a následně po nich chtěli, aby jim datovou schránkou poslali čestné prohlášení podepsané jednatelem, že to opravdu tak je. To učinili a následně zakázku vyhráli. Zase se vrátí do skutku F. obžaloby, do výzvy 09, kdy byly podány tři nabídky, opět hodnotícím kritériem byla cena. Ve dvou z těchto nabídek měli nejnižší nabídkovou cenu, ty vyhráli, ve třetí nebyli úspěšní. Zakázku částečně vyhráli, dodali, systém byl bez výhrad akceptován a používán. Posledním skutkem pod bodem H. obžaloby je výzva 09 na Krajském úřadě Zlín. Byly to výzvy, které byly pro rozšíření a elektronizaci českého eGovernmentu. Z Krajského úřadu Zlín

s ním konkrétně komunikoval K., který měl projekty na starosti. Z jejich vzájemné komunikace bylo patrné, že K. se technicky vůbec neorientuje. Na každé konferenci s ním měl dlouhé rozhovory, dokonce myslí, že byl i u nich na nějaké prezentaci, dotazoval se, jestli je možná i nějaká spolupráce v případě, že tam někdo vyhraje studii proveditelnosti ve smyslu, jestli jsou schopní a ochotní této firmě poskytnout informace, které mají právě z toho systému Czech POINT. On s tím neměl žádný problém, byla to náplň jeho práce, on byl ve společnosti na to, aby propagoval a vysvětloval informace v oblasti eGovernment. Následně byl kontaktován H., že vyhráli zakázku na studii proveditelnosti a byl dotázán, jestli můžou dělat technického konzultanta. O tuto službu ho požádal nejdříve K., následně H. S úřadem byla tato informace komunikována naprosto otevřeně, úřad věděl, že jsou využíváni na odborné konzultace, na které si po technické stránce pracovníci EUNICE netroufli, nebo je neměli tak hluboké. Za tuto práci nedostávali žádnou odměnu a byla to běžná praxe, že takovýmto způsobem informovali veřejnost, takže nebyl důvod, aby to v této spolupráci bylo jiné. Účastnil se několika prezentací, několika diskuzí na úřadu s pracovníky krajského úřadu, ať už to byl K., nebo jeho nadřízený S. V jednu chvíli je i kraj požádal, jestli můžou kromě této činnosti ještě poskytnout pro kraj prezentaci řešení Novell na správu identit. To udělali a v ten den, jestli si dobře pamatuje, prezentovala ještě MARBES, Microsoft a IBM. Ze svého pohledu vnímá toto jako nutnou předběžnou tržní konzultaci, aby si zákazník udělal představu, jaké možnosti má a jakým směrem se potom vydá. Tyto prezentace proběhly a tím jejich účast na této zakázce skončila. V rámci výběrového řízení, které bylo následně vypsáno, nabídku nepodávali, protože technicky nesplňovali požadavky zákazníka. Z toho důvodu naprosto nechápe, proč je obžalován z nějaké manipulace se zakázkou, protože pokud ji zmanipuloval tak, že pak nebyl schopen splnit požadavky, tak to nedává smysl a nějaká teze, že měl zvýhodnit TESCO SW, k tomu neměl žádný důvod, protože TESCO SW pro něj byla normální komerční společnost. Ve výzvě 06 i 08 na Magistrátu města Zlína podávali nabídku proti TESCO SW a vyhráli. Kdyby s nimi spolupracoval, asi by ta spolupráce vypadala jinak. Proto považuje tuto konstrukci za nesmyslnou.

16. Obž. Radek N. pak u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 (č. l. 43056) přednesl doplnění svého vyjádření k obžalobě (č. l. 42841 – 42842). Uvedl, že sv. Aleš M. poskytl podstatné informace k fungování CRR ve vztahu k posuzovaným projektům. Má za to, že význam činnosti CRR v rámci projektů je obžalobou upozadňován. Svědek přitom uvedl, že CRR neposuzovalo předložené dokumenty pouze vlastními personálními kapacitami, ale spolupracovalo i s externími pracovníky - odborným garantem, který posuzoval technickou část věci. To je v podstatě analogická situace tomu, že EUNICE se jako zpracovatel studie proveditelnosti také obracela směrem ven na zástupce technologických firem. Součástí spisu jsou i stanoviska CRR k jednotlivým zadávacím řízením, ze kterých vyplývá, že byla v pořádku (č. l. 39881). Dále svědek uvedl, že pracovníci posuzovali předkládané dokumenty i z hlediska zákazu druhové specifikace (což je významově obdobné tomu, co on sám ve svém vyjádření nazýval jako technická neutralita, či platformová nezávislost, tedy vlastnost dodávaného řešení spočívající v tom, že může být postaveno na jakékoliv technologii, protože podstatná není konkrétní technologie, ale funkčnost). To tudíž znamená, že nebyly kontrolovány pouze formální náležitosti, ale i technické a v těch posuzovaných projektech nebyly zaznamenány žádné konkrétní výhrady, že by snad technické podmínky byly nastaveny diskriminačně. Ke studii proveditelnosti sv. M. uvedl, že závaznost studie proveditelnosti ve vztahu k zadávací dokumentaci byla omezená, že studie je spíše obecným dokumentem, jakýmsi vodítkem pro pozdější vytvoření konkrétní zadávací dokumentace. Z výsledku nejen tohoto svědka dále vyplynulo, že pokud se týká veřejnosti či neveřejnosti studie proveditelnosti, není to tak, jak konstruuje obžaloba, že studie proveditelnosti by byly utajované a nikdo by se s nimi nesměl seznamovat. Naopak řada svědků uváděla, že čím je studie proveditelnosti více známa, tím lépe. Každý svědek či každý úřad na to měl svůj názor, zda studii zveřejnit nebo ne, popřípadě v jaké chvíli a v jakém rozsahu, nicméně studie proveditelnosti obecně tajným dokumentem nebyly. Sv. Jitka K. uvedla, že nebylo v kapacitách úřadu zpracovat studie proveditelnosti vlastními silami, sama uvedla, že ví o tom, že EUNICE dělala průzkum trhu, nebylo to tedy tak, že by se EUNICE

na konzultanty obracela potají, bez vědomí úřadů. Že není v silách IT pracovníků koncových zákazníků znát technické detaily produktů na IT trhu, to potvrdil i sv. B. a další. Sv. K. potvrdila, že o komunikaci mezi EUNICE a jeho osobou věděla, potvrdila, že první schůzku mezi ním a H. uspořádala ona, a to z toho důvodu, že technologie Novell byly na úřadě již od roku 1999, a Novell tak musela poskytovat příslušné informace zpracovateli studie. Potřebu provádět průzkum trhu a být ve styku se subjekty z trhu potvrdila i sv. B., a též sv. H., Š., či V. Sv. David O. uvedl, že se účastnili poradenské činnosti v oblasti zpracování studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, vysvětlil, že poradenská činnost byla orientovaná na hledání naplnění potřeby zákazníka, dále potvrdil i přednáškovou a vzdělávací činnost pracovníků Novell. Obdobně se vyjádřil i sv. H., který byl též ve spojení s osobami z úřadů a účastnil se jejich školení a prezentací. Sv. Ivo S. uvedl, že Novell se podílela na vytváření jednotného identitního prostoru pro Ministerstvo vnitra. Uvedl, že pracovníci Novell na odborných konferencích prezentovali technické fungování těchto systémů pod záštitou Ministerstva vnitra. Potvrdil, že systémy místních samospráv měly být schopné s centrálními systémy vzájemně komunikovat a navázat se na ně. Sv. K. v obecnosti potvrdil nezbytnost komunikace s dodavateli stávajících systémů, stejně jako s potenciálními dodavateli budoucích systémů. Z výslechu sv. M. vyplynulo, že jednání se zástupci krajů v rámci zpracovávání podkladů byli přítomni i zástupci třetích subjektů, a tito se podíleli na debatách o obsahu studií proveditelnosti a dalších dokumentů, jednalo se přitom o zástupce IT firem, kteří mohli být potenciálními soutěžiteli. Sv. M. uvedla, že pokud se týká zpracování studií proveditelnosti, objevovaly se požadavky zadavatelů (úřadů), aby proběhla jednání s konkrétními společnostmi. Taktéž byly součástí studie proveditelnosti údaje týkající se rozpočtu, které rovněž museli pracovníci EUNICE zjišťovat od subjektů z IT trhu. Též uvedla, že technické specifikace předložené EUNICE si mnohdy zákazník sám doplňoval. Součástí trestního spisu je řada listin, mimo jiné se jedná o velké množství emailové komunikace, kterou v posuzovaných případech vedl. Ve vztahu ke skutku A. je ve spise zachycena a v obžalobě popsána jeho emailová komunikace. Je nezbytné tuto komunikaci zasadit do určitého kontextu, který je definován zejména tím, že na Magistrátu města Přerova byly zavedeny licence Novell již někdy od roku 1999. Jeho komunikace s H. v tomto případě zřejmě navazovala na konkrétní požadavky K. ve vztahu k obsahu studie proveditelnosti (č. l. 11779 - 11783). Z emailové komunikace mezi ním a K. to chápe tak, že Přerov zvažoval, jak setrvání u aktuální technologie Novell, tak přechod na technologii Microsoft. Varianty řešení, se kterými H. pracoval, tak musely zohlednit jak eventualitu použití licencí Novell, tak eventualitu licencí Microsoft. Ve vztahu ke studii proveditelnosti H. neposkytnul žádnou informaci, která by byla neveřejná, nebo předmětem obchodního tajemství, byla to čistě technická informace. Ta H. citovaná ustanovení 5.2 a 7.4.1 studie proveditelnosti se týkají pouze naprosto obecného technického vymezení projektu, netýkající se žádné konkrétní technologie. Předmětem komunikace s H. nebyly rady na výběr technologie ani konkrétního dodavatele, ale obecné principy funkčnosti požadované Ministerstvem vnitra pro to, aby se jednotlivé úřady mohly připojit na JIP (Jednotný identitní prostor). Dále poskytoval H. informace, o které ho požádala K. jako vedoucí IT města Přerov. V té době byl zástupcem Novell, a úředníci neměli jasno v tom, jaké licence a v jakém množství mají nakoupeny, proto se K. a H. obraceli na něj, aby jim tyto informace poskytl. Týkají se pouze velmi obecných technických parametrů a funkcionalit systému. Ze spisu také vůbec nevyplývá, že by do studie proveditelnosti zasáhl konkrétním doplněním textu. Požadavky na technologii Novell pak pocházely od K. Pokud se týká jeho komunikace ke skutku B. obžaloby, H. ho žádal o konzultaci v souvislosti s napojením na základní registry, to je výhradně technická otázka. Bez funkčního napojení na základní registry by systém byl k ničemu. Opět se jedná o to, že komunikaci iniciuje H., který se obrací na něj (č. l. 13270). Obdobně je to i v dalších případech, kdy se jedná o doporučení pro připojení na sdílené služby eGovernmentu, základní registry atd., dále o doporučení na integraci systému, které potřebuje pro tyto služby. Proto jej též žádal o zaslání seznamu konektovaných systémů, aby věděli, které systémy půjde napojit snadno, a které s problémy (č. l. 13281). I v posledním případě (č. l. 13316) se jedná o požadavek na konzultaci kompatibility se základními registry. Jako dodavatel a správce JIP pod Czech POINT měla jejich

společnost každodenní zkušenosti se systémy, které se napojovaly na JIP. V té době byly systémy, které bylo možné připojit a které naopak nesplňovaly požadavky Ministerstva vnitra. Bylo tak běžnou praxí, že se na ně zadavatelé i zpracovatelé studií proveditelnosti obraceli pro ověření, zda systémy, které chtěli napojovat, splňují požadavky Ministerstva vnitra. Na č. l. 12800 se jedná o zprávu o kontrole technických parametrů nabídek. Z ní je zřejmé, že hned prvním kritériem, které bylo v rámci kontroly hodnoceno, je „*garance připojení na centrální projekty veřejné správy*“. Ve vztahu ke skutku F. obžaloby se komunikace týkala toho problému, že Zlínský magistrát si vypsals v zakázce menší počet uživatelů, cca poloviční, než reálně měl. Tím se úřad vystavil nebezpečí toho, že bude užívat nelegální licence. H. o tom informoval B. (č. l. 25578). Jeho komunikace se tak týkala problematiky nedostatečných licencí, kompatibility systému s již dodaným plněním na základě předchozí zakázky z výzvy 06. V rámci výzvy 09 se mělo toto plnění rozšiřovat, považoval tak za logické a nutné, aby zpracovatel studie komunikoval s dodavatelem systému, který má být rozšířen. Tento požadavek na něj vznesla jak B., tak H. a považoval za profesní slušnost na tyto dotazy odpovědět. Ve vztahu ke skutku H. obžaloby považuje za důležité, že Novell byla zcela transparentně přiznaným odborným konzultantem pro EUNICE, a to konkrétně pro oblast IDM. Z tohoto důvodu tak směrem jak k zaměstnancům EUNICE, tak k zaměstnancům KÚ Zlín, komunikoval svá odborná stanoviska. Ve všech případech, pokud se vyjadřoval k obsahu dokumentů, které mu byly poskytnuty, byly jeho připomínky technicky neutrální, a vždy reagoval na předložený požadavek, nic nedělal z vlastní iniciativy. Jen dodává, že v samotné veřejné zakázce se Novell neúčastnil, tedy nepodávali nabídku, ani nebyli subdodavateli. O zapojení pracovníků Novell do zpracování studie měl v první řadě zájem K., proto byli jako technický konzultant přizváni ze strany EUNICE. Již ve svém úvodním vyjádření uvedl, že mají za to, že obžaloba neoznačuje žádné konkrétní údaje, data či technické specifikace, které měl do jakéhokoliv dokumentu vložit, a tím cokoliv ovlivnit a ani po dosud proběhlém dokazování žádná takováto skutečnost najevo nevyšla.

17. Obž. **Ing. Pavel Ch.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 20. 10. 2015 (sv. 14, č. l. 2484), rovněž tak dne 2. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2490). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 23. 9. 2021 přednesl své prohlášení, odpověděl na doplňující dotazy svého obhájce a dále využil svého práva nevypovídat (č. l. 40766 a násled.). Uvedl, že nesouhlasí s trestním stíháním, deklaruje svoji nevinu a skutky uvedené v obžalobě nejsou popisovány tak, jak se skutečně staly, ale jsou účelově poskládány do příběhu, který se hodí obžalobě. Popisované skutky jsou běžnou obchodní činností, která je vykonávána dle mantinelů zákona. Jeho pohled na věc navíc vychází z jeho profese dotačního specialisty, kdy v této problematice se pohybuje mnoho let. Začínal při studiích, kdy se zajímal o EU a pořádal různé konference, semináře, vzdělávací akce pro studenty, které pokračují v podstatě dodnes, postupně se dostal k dotační problematice, když tedy nejdříve jako OSVČ psal různé dotační žádosti, potom založili RPSC ideas, kde byl jedním z jednatelem, kde dále prohluboval své zkušenosti z dotačních projektů. Postupně tuto společnost opustil a dostal se profesně až na ministerstvo, kde se přes různé pozice vypracoval až na ředitele strukturálních fondů, takže měl na starosti přidělovat dotace. Prošel si tedy jak pozicí žadatele a příjemce, tak tou problematikou poskytovatele a tvůrce dotační politiky. Otázka eGovernmentu a jeho rozvoje byla tématem, které se začalo rozvíjet v dotačním období 2007 – 2013, kdy si sama EU začala uvědomovat důležitost této agendy pro občany a stejně tak Evropská komise masivně finančně podporovala digitalizaci státní správy. A právě toto si uvědomoval i český stát, který v období dotačního cyklu 2007 – 2013 vypsals první výzvy z toho IOP 06, 08, 09. Na to navazují další programy, kdy nyní v novém období, které už pokračuje pod Ministerstvem pro místní rozvoj, jsou opět desítky miliard korun na digitalizaci státní správy, konkrétně na rozšiřování a prohlubování těchto agend. Tzn., že ten proces je kontinuální, neustále pokračuje, a kdyby zaspali a nevytvořili ty základní robustní státní registry, tak by pak na ně nemohly navazovat ani města. Dosud se ve věci nevyjádřil, protože nemá důvěru v objektivitu a odbornou

zdatnost policie v dotačně složitých věcech, a to nejen na projednávané kauze. Navíc ve spise je mnoho chyb, nejasností, nelogičností, na které, když upozorňovali, tak na to policejní orgán nereagoval. Podle něj policie čekala, až vznikne nějaká dostatečně velká hypotetická škoda, aby měla velkou kauzu a odůvodnila všechny ty své roky práce, to trestní stíhání, které započala a všechny odposlechy, protože pokud dobře slyšel, tak na počátku hlavního líčení sama zástupkyně Ministerstva financí řekla, že zatím nevznikla žádná škoda, protože škoda vznikne až teprve případným odsuzujícím rozsudkem. To je opět nepochopení celé logiky dotačního cyklu, metodiky finančních toků, které souvisí s nárokováním peněz z EU atd. Zároveň v obžalobě výši škody přičítanou jednotlivým obžalovaným, s tím si státní zástupce nedělal vůbec vědu. Dle něj se všichni podíleli stejně, tím pádem odpovídají za celou škodu. Takto se k tomu nedá přistupovat. Pokud se baví o skutku A. obžaloby, zpracování studie proveditelnosti probíhalo v letech 2009 do konce I. kvartálu 2010 a zpracovávala ji EUNICE, nikoli on nebo RPSC. U skutku C. obžaloby proběhlo zpracování studie ze strany RPSC, která vyhrála veřejnou zakázku v r. 2010 a podání projektu bylo ukončeno až v listopadu 2010. Poměrně zajímavé je, že zahájení trestního řízení bylo brzy po tomto datu, a to dne 12. 3. 2012. To, že tam není detailně uvedeno, na základě čeho, že tam není doložen nějaký podpůrný důkaz, třeba podání trestního oznámení, je tam prostě jeden úřední záznam policie. Kdyby policie dne 12. 3. 2012 měla pochybnosti o legálnosti celého procesu, tedy o podání žádosti o dotaci a o výběrovém řízení, proč nezakročila. Shrne souhrn aktivit, na kterých se podíleli za RPSC v rámci žádosti IOP 09 a co všechno bylo ke dni 12. 3. 2012 hotové. Protože projekt byl úspěšný, schválili ho a začala realizace, tak v rámci realizace proběhlo výběrové řízení na zhotovitele studie proveditelnosti, tu RPSC vyhrála. Toto ani nebylo placeno z peněz EU. Pak probíhalo zahájení projektu a plnění dotačního managementu, s čímž souviselo odevzdání první monitorovací zprávy, vypsání výběrového řízení na projektovou dokumentaci, kde vyhrála EUNICE s předpokládanou smluvní částkou na způsobilé výdaje 600 000 Kč. Takže ke dni 12. 3. 2012 čerpané výdaje byly nulové. Policie nezasáhla, ač měla pochybnosti a vyšetřovala, nařizovala odposlechy, ale nestalo se nic, nebyla schopna škodě zabránit. V období let 2012 - 2014 pokračovalo výběrové řízení na právní poradenství, výběrové řízení na technický dozor, výběrové řízení na zajištění kompletního dodavatele, které bylo zrušeno a teprve bylo připravováno výběrové řízení. Byly finalizovány zprávy o pokroku, monitorovací zprávy a v období od 2. 1. 2012 až do 5. 1. 2015 byly podány pouze zprávy o pokroku, monitorovací zprávy a jedna žádost o platbu ve výši 821 309 Kč, takže ke dni 5. 1. 2015 byla teoretická maximální škoda v tom projektu 821 309 Kč, ale policie zase nezasáhla a čekala. Dle něj měla pocit, že takto malé výdaje by vlastně nemohly odůvodnit všechny nařízené odposlechy. Dne 30. 9. 2014 proběhly masivní domovní prohlídky na základě domněnky, že možná vznikne nějaká škoda z nějakého výběrového řízení, které chce někdo ovlivnit, když výdaje uhrazené do 5. 1. 2015 stále byly 821 309 Kč. Teprve 12. 6. 2015 byla vyplacena částka dotace za výběrové řízení ve výši 47 575 000 Kč a poslední žádost o platbu byla schválena až 30. 11. 2015. Policie měla více než rok od domovní prohlídky, aby konala. Protože, a bude citovat z metodiky Platebního certifikačního orgánu, které je součástí spisu: „*pokud PCO dojde k závěru, že existují důvodné pochybnosti o tom, že vynaložené výdaje nebyly použity v souladu se zásadou řádného finančního řízení, má právo dle metodiky finančních toků PCO pozastavit na nezbytně nutnou dobu platby a certifikaci na daný projekt, prioritní osu nebo celý program, považuje-li to za nezbytné k ochraně finančních zájmů EU*“. A touto nezbytnou dobou může být klidně i celé soudní řízení. Má osobní zkušenost, když působil jako ředitel na Ministerstvu průmyslu a obchodu, záměrně museli nevyplácet tyto platby, protože běžel nějaký policejní úkon a postupovali v souladu s touto metodikou. Proč se to tady nestalo? Ve spise chybí reakce policie na dopisy od PCO, například na č. l. 33895, protože není jasné, jak policie zareagovala, když se PCO policie ptalo, protože viděli, že byly nějaké domovní prohlídky, zda tedy policie něco vyšetřuje. Proč policie nezabránila nějaké hypotetické škodě, o které se tady teď baví, proč tak nepostupoval i řídicí orgán, který podle stejné metodiky finančních toků měl v případě pochybností povinnost tuto platbu neprovést. Dle něj policie čekala, až se všechno proplatí, aby měla monstrózní proces, obrovskou kauzu. A toto popisuje pouze ve vztahu ke skutku C. obžaloby, protože ostatní skutky nezná, jeho se netýkají. Po vyjádření poškozené si

myslí, že nevznikla žádná škoda. Poukazuje i na to, že Metodika finančních toků se ve spise vůbec nevyskytuje a má tak důvodné podezření, že s ní policejní orgán nebyl seznámen a nepostupoval podle ní. Domnívá se, že policejní orgán poskytl orgánům státní správy buď vadnou, nebo neúplnou informaci o závažnosti toho šetření, aby oni přistoupili jen k nějakým dílčím krokům a ta škoda mohla dál narůstat. Pro dokreslení časové linky uvádí, že teprve 27. 8. 2015 došlo k udělení souhlasu se zahájením trestního stíhání a i tak pořád šlo zabránit tomu, že ta poslední žádost byla vyplacena až koncem roku. To samotné zahájení trestního stíhání bylo v roce 2015, tři roky od nějakého prvního úkonu policie, více jak 6 let od přípravy první studie IOP 06, resp. 5 let od přípravy IOP 09. Obžaloba byla podána 28. 5. 2020, tedy o dalších 5 let později, přitom nikdo z obžalovaných řízení nezdržoval. A samotné trestní řízení se rozbíhá 21. 9. 2021, tedy další rok a půl od podání obžaloby, 6 let od zahájení trestního stíhání a 11 let od přípravy studie proveditelnosti. Další částí, na kterou chce upozornit, je možná manipulace s daty ze strany policie a nedůvodně dlouhé zadržování věcí a jejich nevracení, což mu stěžuje možnost řádné obhajoby. Ve spise jsou znalecké posudky na to, jestli vyšetřovatelé zacházeli s daty správně, jestli použili správný software na vyhodnocení stop, provedli veškeré úkony podle metodického pokynu policie k vyhodnocování těchto stop, jestli jsou všude ty pravé kontrolní součty *hash*, aby bylo možno ověřit, že s těmi daty nebylo manipulováno, že je integrita zajištěných dat zachována. Vůbec nemá ve spise zmínku o tom, jak byla vyhodnocena elektronická komunikace z jeho zabavených věcí, což jsou listy spisu č. l. 8141, 8147, 8148, 8154 a 8159, kde chybí řádné uvedení toho, jak bylo postupováno s jeho archivem Outlook.psc nebo Archiv1.pst, protože chybí zápis o tom, jak policie data vyhodnocovala. Má tedy zásadní obavu, jestli data byla použita správně, protože to, co říkali kolegové, když to pak někdo otevře a uloží, tak je tam úplně jiné datum. Dále má pocit, že ve spise nejsou dostupné další datové nosiče, např. č. l. 4398, což je blu-ray disk z jeho sledované stránky Ch.mpo.cz, taky se k ní (obsahu) nikdy nedostali. Nebyly jim vráceny všechny listiny, některé zabavené nosiče, SD karta z notebooku, notebook, všechny tyto věci morálně i ekonomicky ztratily jakoukoli hodnotu, ale jsou na nich jeho soukromá a rodinná data a je otázka, jestli se k nim ještě vůbec dostane a jaký je jejich stav. Dalším bodem, na který chce upozornit, je běžná praxe, kdy podle něj si na přerovském magistrátě úředníci zlehčovali práci tím, že oslovovali současné dodavatele, kteří jim již něco dodávali, ať už studie proveditelnosti, nebo hardware a ptali se jich na nějaké budoucí zakázky, které plánovali. Už toto je přece průzkum trhu a dělali ho sami úředníci. Např. na č. l. 11752 spisu, kdy K. jakožto vedoucí IT na Přerově oslovuje mailem H., aby jí doporučil tři firmy na oslovení pro zpracování studie proveditelnosti část 3 Výzvy IOP. H. jí nějaké tři firmy pošle, ona to pošle dál a vyhrála to EUNICE. Je to průzkum trhu? Dělá ho sám úředník. Ve stejné zakázce by rád poukázal třeba na dělení těch zakázek, což dělali úředníci běžně, aby si zase zjednodušili práci, protože jiná úřednice M., která je vedoucí oddělení projektového manažera, oslovuje znovu EUNICE, protože ta jim dodávala studie proveditelnosti a ptá se podle č. l. 11776 spisu, jestli by jí pomohl i se zpracováním Benefitu. Benefit je online žádost, která se musí také přiložit a ona to neuměla, tak se doptala, ale nevypsali to v nějaké zakázce. Jak bylo řečeno, digitalizace toho eGovernmentu v podstatě začínala, tak se k ní muselo přistupovat nějak logicky. Pokud v IOP 06 bylo potřeba se napojit na státní registry a ve studii proveditelnosti například na č. l. 11855 je popisováno, že bude nahrazeno řešení Novell Netwer 6.5 za řešení Novell Open Enterprise Server, což je logické, protože jedno se přestalo vyrábět, nebo aktualizovat, a bylo to ve studii proveditelnosti přímo uvedeno, musel být popsán současný stav a muselo být napsáno, na co přijde ta náhrada. Řídící orgán, který studii proveditelnosti kontroloval z pohledu technické neutrality, funkčnosti řešení a nějakého variantního řešení, řekl O.K., to dává smysl, protože vy něco používáte a nahrazujete to. A výzva 09 rozšiřovala funkcionality z výzvy 06, takže je logické, že když někdo dodával nějaké řešení do výzvy 06, tak s ním musely být prováděny konzultace, muselo se řešit, co to tam teď je za řešení, aby se na to dalo vhodně navázat nějakým řešením z 09, aby nedocházelo k plýtvání se zdroji. Další část, kterou by rád zmínil, je samotný popis přípravy dotačního projektu, jak to fungovalo od A do Z, aby bylo vidět, že je spousta kontrolních mechanismů, které, jak obžaloba tvrdí, dokázali lusknutím prstů obejít. Obvyklý postup dotačního

projektu je takový, že řídicí orgán, což bylo Ministerstvo vnitra, stanoví priority, stanoví zaměření výzvy, určí způsobilé výdaje, vyhlásí výzvu, sepíše k tomu přílohy, příručku pro příjemce, stanoví postup předložení žádosti, termíny podání, aby mohla probíhat soutěž. Ve výzvě 08 byly navíc udělány typové projekty, protože to byla složitá výzva pro integrace krajských řešení, typový projekt byl v podstatě nějakým letákem, nabídkou, co by to tak mohlo být a ta města si měla říct, co z toho využije, ale musí si to upravit, protože má nějaké jiné parametry ve svém městě. Žadatelé potom dostali časový úsek na to, aby zpracovali žádost v online systému Benefit, kam se musel vyplnit údaj o žádosti, nahrát přílohy včetně studie proveditelnosti a dalších příloh a elektronicky se to podepisovalo. Řídicí orgán, protože studie byly jednak obsáhlé a jednak technické, potřeboval na jejich vyhodnocení odborníky, fungovalo to většinou tak, že byli dva nezávislí hodnotitelé, kteří byli vybráni z databáze hodnotitelů Ministerstva vnitra a tito hodnotili žádost z pohledu, jestli splnila věcné náležitosti výzvy, jestli jsou tam správné výdaje. Pokud by tam byl rozpor, tak nastupoval třetí hodnotitel, tzv. arbitr, který se buď přiklonil na stranu jednoho, nebo druhého a tím pádem by projekt schválil, nebo neschválil. První kontrolní mechanismus jsou tito hodnotitelé, kteří mají zjistit, jestli se ve studii někdo nezvýhodňuje, jestli tam nejsou psána nějaká řešení na míru, protože studie má být koncepční dokument, který má ukazovat směr a možnosti, varianty řešení. Zároveň výzva IOP 09 byla specifická v tom, že aby žádost postoupila dál, musela získat kladné stanovisko útvaru hlavního architekta Ministerstva vnitra, což je vlastně orgán, který posuzuje odborně a technicky způsobilost projektu z pohledu technické řešitelnosti, což je druhý stupeň kontroly. Po vyhlášení výsledků, když se projekt překlátil do realizace, byla určena Centra pro regionální rozvoj v každém regionu, kam docházelo k přesunu realizační agendy. To byly jednotky, které měly kontrolovat, jestli je projekt realizován v souladu s tím, jak byla podaná žádost. Měly kontrolovat, jestli jsou podávány všechny zprávy o realizaci, hlášení o pokroku, kontrolovaly žádosti o platbu a zároveň kontrolovaly i samotná výběrová řízení, protože pracovníci CRR tato výběrová řízení před vypsáním chtěli vidět a zkontrolovat. Ve spise jsou zaznamenány případy, kde CRR některé dokumenty vrací, protože jsou třeba přísné kvalifikace, nebo tam byla nějaká chyba. Toto je další typ kontroly, kdy CRR při vyhlášení soutěže ověřovalo, jestli kvalifikace nejsou diskriminační, jestli zvýhodňují nějakého uchazeče nebo ne, a jestli technické řešení odpovídá nějakým prvkům technické neutrality. Pokud byl složitější problém, tak to šlo dokonce až na řídicí orgán, který měl právní jednotku, to se jim stalo v případě výzvy IOP 09, kdy se doptávali v rámci dotačního managementu, který pro město za RPSC zpracovávali, kdy řešili možnost jak udělat to velké zrušené výběrové řízení, jestli budou pokračovat formou otevřeného řízení, nebo udělají jednací řízení s uveřejněním nebo bez uveřejnění. To byl další stupeň kontroly. A poslední stupeň kontroly je v případě předložení žádosti o platbu, kdy pracovníci CRR musí ověřit, jestli výdaje, které jsou deklarovány, byly skutečně dodány a uhrazeny, jestli plnění je a následně také to, jestli odpovídají všem těm stupňům předchozím, jestli odpovídají studii proveditelnosti, jestli odpovídají výběrovému řízení a prvkům technické neutrality. Toto byl další stupeň kontroly předtím, než dojde k samotnému proplacení. A to se nebaví o namátkových kontrolách, které mohou být na základě vylosování daného projektu do vzorku, kdy řídicí orgán může navíc dodatečně před proplacením žádosti o platbu nařídít kontrolu na místě na ověření skutečného stavu. A během realizace může kdykoliv přijít kontrola na místě, buď z CRR, nebo nadřízeného orgánu, včetně orgánu typu NKÚ, nebo orgánů EU. Na tom je vidět, kolik kontrolních mechanismů bylo a v rámci realizace IOP 09 všechny výdaje, všechny zprávy, všechno bylo certifikováno CRR jako způsobilé a bylo to proplaceno. Protože, kdyby nebylo, tak naskočila nějaká korekce jako v případě 06, kde úředníci z magistrátu udělali chybu, vyloučili nabídku a CRR jim za to nastavilo pokutu, tím pádem neproplatilo tu dotaci v plné výši, takže je vidět, že kontrolní mechanismy fungovaly. RPSC byla na začátku menší společnost, vznikli v roce 2009 a specializovali se na neinvestiční a vzdělávací dotace v rámci operačního programu, ale občas řešili i investiční dotace. To říká proto, že na tyto větší dotace byl potřeba tým lidí, který teprve postupně budovali. Proto i při úvaze o realizaci IOP 09 se rozhodli, že si na dílo najdou subdodavatele. Našli dva, jednak EUNICE, která jim pomáhala s oblastí digitalizace a zároveň jim dodala do zadávacího řízení jednu kvalifikaci přes svého

pracovníka H., kdy další kvalifikace splnili sami svými lidmi. A pak si našli druhého, SEVERITY, což je Luděk T., který plnil roli specialisty na technické řešení na tvorbu variantního řešení a na rozpočty. RPSC šla do konsorcia s celkovým managementem, s dotačním managementem, který spočívá v komunikaci se zadavatelem, v práci na zajištění a na vyplnění Benefitu a na zpracování netechnických částí studie. Studie má přitom 150 stran, příloha studie má dalších 50 stran, skládá se ze 14 kapitol, z toho technické řešení a rozpočty jsou dvě kapitoly, tzn. zbytek, všechny kapitoly jako soulad, současný popis stavu, zohlednění se strategií, management, nastavení různých dalších projektových a realizačních kroků, na tom se podílela sama RPSC. To rozpětí nabízené ceny bylo kalkulováno jako součet toho, co si řekli jejich dva subdodavatelé, plus nějaké jejich obvyklé hodinové ceny. Ta hodinová cena byla poměrně konkurenční, takže vyhráli na cenu a zde se mu nabízí ta řečnická otázka, když obžaloba tvrdí, že to všechno bylo zmanipulované, tak oni tu cenu dali konkurenční a asi o 700 000 Kč nižší, než pak byla nejbližší další konkurenční nabídka. Kdyby se domlouvali, proč nedali o korunu nižší, vždyť by taky vyhráli. RPSC to řešila v rámci běžného subdodavatelského stavu, muselo ty věci konzultovat, stejně tak subdodavatelé museli věci dál konzultovat, což je i uvedeno, že T. se musel scházet s firmami, aby zjistil variantní řešení, protože variantní řešení byla jedna z povinných součástí studie proveditelnosti. Bez toho, aniž by zjistili variantní řešení, by neuspěli v podání žádosti o dotaci, protože by nenaplnili povinnou část studie proveditelnosti a jak ho měli jinak zjistit, než buď interním průzkumem trhu, internetovým researchem nebo schůzkami. Na str. 5 obžaloby je mu vytýkáno, že měl tyto činnosti řešit v rámci organizované skupiny, ale nikde není vysvětleno, co ta skupina dělá, tady mu chybí popis provázanosti, organizovanosti, nějaké struktury řízení, úkolování. Ačkoli má být součástí organizované skupiny všech těch skutků, přitom oni se podíleli za RPSC na jednom jediném skutku z nich, a to na zakázce v bodu C. obžaloby. Spoustu obžalovaných viděl poprvé u soudu, vůbec je nezná a státní zástupce vyvozuje, že je členem organizované skupiny. Nikde není definováno, jaký z toho měl mít prospěch, ať už on sám nebo RPSC, ani osobní, ani finanční. Navíc v RPSC koncem roku 2012 končil, přesouval své působení na ministerstvo do Prahy. Dále měl *spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci a spoluvytvářet s ním a se zástupci budoucích vybraných budoucích soutěžitelů studie proveditelnosti*. Toto mu nedává logiku už vůbec, protože sama RPSC byla zpracovatel žádosti o dotaci. Státní zástupce si nedal práci ani s tím, aby to napsal u jednotlivých osob, aby to uvedl konkrétně. Oni studii proveditelnosti připravovali na základě mandátní smlouvy, kterou měli s městem Přerov. Pak *měl zpracovávat a poskytovat studii proveditelnosti vybraným budoucím soutěžitelům*. Jak už bylo řečeno, studie proveditelnosti byla dokumentem veřejným, který se dříve nebo později buď někde vyvěsil, nebo v rámci procesu transparentnosti a za účelem zajištění kvalitního budoucího dodavatele, se dal k nahlédnutí, aby dodavatelé se mohli připravit na to, co se chystá. Udělat zakázku za 90 miliónů na integraci některých věcí není tak jednoduché jako nákup 20 počítačů nebo 100 aut. Ty firmy přece musely vědět, co budou moci v nějakém horizontu 2 let dělat. Právě proto se to dělalo, aby se zajistilo kvalitní řešení, a poukazuje na č. l. 14747, kde je jasně prokázáno, že oni jeden den odevzdali finální verzi studie proveditelnosti, do té doby to bylo jejich dílo a jakmile to odevzdali, tak to bylo města, a to si s tím mohlo dělat, co chtělo. A podle tohoto č. l. 14747 asi tři hodiny po odevzdání radní Z. to přeposílá nějakým kamarádům. Oni to odevzdali na magistrát a tam to také kolovalo, odeslalo se to na Ministerstvo vnitra. Na tom magistrátu se studie proveditelnosti začala šířit pár hodin poté, co ji odevzdali, tak ať mu nikdo netvrdí, že se to nestalo veřejným dokumentem. Neví, proč to dává státní zástupce za vinu jemu, ale on to neposlal, posílal to Z. a pak už se to mohlo šířit živelně kamkoli. Zadávací dokumentaci zpracovávala EUNICE, nikoliv RPSC, jak je mu to dáváno za vinu. V RPSC měli pouze zařídit ten dohled, aby nevznikla nějaká výrazná odchylka od studie proveditelnosti a veřejnou zakázku zpracovával další subjekt, který ve výběrovém řízení na právní poradenství vyhrál a zpracovával ty veřejné zakázky. Je mu dále obžalobou vytýkáno, že *měl vytráčet projektové zadávací dokumentace tak, aby vyhovovaly potřebám subjektů, které by se teoreticky mohly stát vybraným budoucím soutěžitelem*. Opět nikde v obžalobě není napsané, v čem konkrétně byli tím, že dostali studii proveditelnosti dříve, ti budoucí konkrétní soutěžitelé zvýhodnění. Pokud se něco konzultovalo, tak to byl průzkum trhu tak, aby se našel

kvalitní budoucí dodavatel. A jak už poznamenal, bylo spoustu kontrolních mechanismů na straně CRR i dalších orgánů, které měly možnost zakročit, pokud by viděly nějakou nepravost, že by se tam psalo nějaké technické řešení na míru. Dále *měl poskytovat zástupcům vybraných soutěžitelů průběžné verze*. Myslí, že na příkladu Z., který všechno odeslal a ve spise je dál na dalších listech, že posílal i zápisy z řídicích výborů a další interní dokumentaci svým kamarádům, tak je poměrně jasné, že opět to živelné šíření je dáváno za vinu jenom jim a nikomu dalšímu. Dále měl *jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele a těmito činy měl ty zakázky ovlivňovat*. On v zakázce A. neměl žádný smluvní vztah s městem, pokud tam prováděl konzultace, tak je prováděl pro Ing. K. nebo pro Ing. K. a byl to průzkum trhu, kdy oni chtěli od něj nějaký názor. V zakázce C. v hodnotících komisích byl, protože byl členem Řídicího výboru, ale má pocit, že bez hlasovacího práva a byl tam proto, aby hlídal soulad se studií proveditelnosti, tak to vyplývalo ze smlouvy o dotačním a projektovém managementu, který měli s městem uzavřený. Má pocit, že byl v komisi v zakázce na výběr právníků na výběr projektové dokumentace a byl i městem jmenován do komise pro otevírání té první, následně zrušené soutěže na IT dodavatele. Je mu tam vyčítáno, že podepsal prohlášení o střetu zájmu. Podepsal, protože žádný střet zájmů neměl. Smluvní vztah, který měli s EUNICE na zpracování studie proveditelnosti, už dávno vypršel. V době realizace neexistoval, protože zpracování projektové dokumentace následovalo asi rok poté, co studii proveditelnosti odevzdali. Neměl žádný jiný, ani osobní, ani pracovní vztah k nikomu dalšímu, který by byl někde smluvně nebo jinak zakotven, nebyl v žádné osobní, pracovní ani jiné vazbě s žádným z budoucích soutěžitelů. Na str. 6 obžaloby se dále uvádí, že *dne 2. 6. měl získat neveřejnou studii proveditelnosti a tu posílat dál*. Tuto dokumentaci poslal kamarád, kolega Jakub K., kterého znal z mládežnických organizací, takže mu pomáhali s nějakými rozvojovými projekty. Pokud mu tuto dokumentaci poslal, předpokládá, že K. po něm chtěl nějaký názor na tuto dokumentaci a uvažoval, že když mu ji poslal, že je to přece veřejná dokumentace. A pokud jemu samotnému ji poslal někdo z rady města, tak to není jeho problém, že někdo tu dokumentaci udělal veřejnou. V obžalobě jsou popisovány i činnosti, které jasně ukazují, že si úředníci zjednodušují práci. Na stejné straně je popsána schůzka na Magistrátu města Přerova paní K., která si pozvala dodavatele na konzultaci. Takže úředníci konzultovat směli a když konzultovali oni, tak ne. Opět selektivní a zvláštní přístup. Dále na str. 7 obžaloby v odstavci, který začíná *„Dále v období 9. 8. do 22. 9. ...“* se píše, že *upravovali zadávací dokumentaci*. Kdyby si státní zástupce dal práci a do spisu se podíval, tak by zjistil, že je to pracovní verze zadávací dokumentace, která je úplně jiná, když se porovnájí některé pasáže, než byla finálně vyhlášena. Takže si možná firmy, protože věděly, že se něco chystá, připravovaly do šuplíku nějaké řešení. Opět si státní zástupce nedal práci se základním porovnáním dvou dokumentů. To samé, když se vytýká, že tam jsou nějaké dotazy k zadávací dokumentaci, tak opět laickým porovnáním jsou to nějaké obecné dotazy, které se konzultovaly, ale finální uveřejněná podoba je úplně odlišná. Pokud ho Ing. K. nebo Ing. K., kterého také znal z nějakých mládežnických organizací, vždycky žádali o rady tady v té zakázce IOP 06, se kterou neměl smluvně ani on, ani RPSC nic společného, tak to byl vždycky nějaký jeho osobní názor, který jim dělal v rámci jejich předběžné konzultace. Pak by se rád vyjádřil k tomu termínu a vysvětlil o přezávazkování na tom, že měl způsobit škodu ČR ve výši 1 600 000 Kč. Jak už avizoval, zakázka byla daleko vyšší, to bylo nějakých 14 mil. Kč a magistrát dostal korekci, protože neoprávněně vyloučil jednoho z uchazečů, proto je ta nárokováná částka tak nízká. Dále se na str. 8 a 9 obžaloby uvádí, že při zakázce na poskytnutí poradenských služeb Zajištění přenosu dat zase způsobili nějaký zánik peněz z EU tím, že zakázku zmanipulovali. Jednak zakázka na tu studii proveditelnosti pro RPSC nebyla vůbec placena z peněz EU, tu platilo město. Dvě společnosti, konkrétně RENARDS a ECONOMY RATING, byly ÚOHSem osvobozeny a GRANTIKA a RPSC se dále soudí. Na stejné stránce obžaloby je v textu dále uvedeno, že *se zaměřem ovlivnit přípravu a transparentnost průběhu zadávacích řízení na tyto zakázky a zvyhodnit ve veřejných soutěžích obchodní společnosti O2, TESCO SW, EUNICE a RPSC*, tak úvodní zakázka, kterou oni (RPSC) realizovali, tak na ní se nikdo z těchto firem nepodílel, to nedává ani smysl. RPSC deklarovala jasný zájem s EUNICE, že tato společnost půjde s nimi jako jejich subdodavatel a že uzavřeli subdodavatelskou smlouvu, to je normální

obchodní vztah. Co se prolíná celou tou obžalobou, je potom dále konstatování, že obž. Josef T., David T., Michal T. a on sám vytvářeli a připomínkovali prvotní podkladový materiál k IOP výzvě 09, obsahující přehled možných řešení a tento prezentoval H. dne 21. 6. 2010 v kanceláři primátora města Přerov. Už jenom to, že v době, kdy to H. prezentoval, byl v podstatě konkurentem RPSC, protože dosud neměli uzavřenou dohodu o spolupráci, tak H. prezentoval úplně jiný materiál, což pak z toho spisu bude patrné. Podkladový materiál k IOP výzvě 09, kdyby to měl k něčemu přirovnat, tak to byl nějaký leták k nabídce, kdy v RPSC chtěli oslovit města s tím, že vznikla výzva IOP 09 a pokud města měli zaujmout, nešlo jim jenom napsat „*Hele, vyšla výzva, ke stažení je zde, stáhněte si všechny příručky, žádost, stáhněte si tohle, přečtete si těch 1000 stran a pak mi řekněte, jestli se vám to líbí*“, cílem bylo vytvořit, jak se správně píše, podkladový materiál k IOP výzvě 09, ale ten sloužil pro jejich interní obchodní potřebu. Protože si sami udělali nějaký průzkum trhu a protože byli v Olomouci, tak nejdříve hledali olomoucké firmy, které by jim s tím mohly pomoci a doptali se některých subjektů, aby jim doplnili svoje řešení, které používají, které nabízejí v těch parametrech výzvy, aby vytvořili nějaký katalog, leták, nabídku, kterou by pak dál mohli posílat na to město, je to fáze ještě před dotací, to je fáze k nalákání klienta, k získání obchodního vztahu a jak bude v emailech ukázáno, dělaly to i ostatní firmy a naopak to dělali i lidi z magistrátu, že třeba H. si čile dopisoval s paní K. Takže museli ukázat nějaké technické řešení, museli jim říct, co by asi mohli dělat. Ale bylo to zase typové řešení, které jednak vycházelo z těch typových projektů, které vydali k výzvě IOP 08 a bylo doplněno na parametry IOP 09. A oslovili zrovna TESCO SW a AutoCont, protože tyto dva subjekty dodávaly magistrátu ve výzvě IOP 06 a ty věci bylo potřeba integrovat. Pak se v obžalobě na stejné straně píše, že s H. a s obž. V. (mimoходом obž. Michala V. viděl u soudu poprvé a ve spisu jsou jen dva maily, kdy on byl na kopii, on sám obž. V. nikdy žádný email nepsal, protože vždycky všechno řešil s H.) měli za úkol ovlivnit dotační soutěž na studii proveditelnosti, kdy oslovili nějaké spřízněné subjekty. Kdyby si státní zástupce dal práci s tím, že by se do spisu podíval, nebo si načel řízení u ÚOHS, tak by zjistil, že část těch tvrzení je absolutně lichá a to, že byly nějaké firmy osloveny, nebo to, že se jich někdo doptával i z členů rady, nebo i jinde: „*Napište mi nějaké firmy, které to jsou technicky schopné*“, tak to ti úředníci dělali jako průzkum trhu, protože oni nebyli schopni sami říct, kdo by to tak asi mohl být. A je tam zápis nebo příprava na jednání rady, kde sami úředníci vyplnili jednu jedinou firmu do podkladu, a to EUNICE, protože to byla jediná firma, kterou do té doby znali, protože jim dodávala IOP 06. Pak tam radní svévolně doplňovali nějaké další firmy, zase si ti radní museli udělat průzkum trhu. Na str. 10 obžaloby se dále uvádí, že po uzavření mandátní smlouvy spolupracovali s H. a B. a že tam vyplňovali nějaké zvýhodňující řešení. Oni měli EUNICE jako subdodavatele, který měl zajistit digitalizaci, měl někde udělat průzkum trhu a navrhnout kvalitní řešení. Takže je jasné, že H. musel někde konzultovat. A zrovna v oblasti digitalizace těch archiválií a spisového materiálu, těch řešení na trhu tolik nebylo. Takže na jednu stranu tu práci měla EUNICE poměrně jednoduchou, na druhou stranu to technické řešení bylo potřeba vykomunikovat tak, aby splňovalo parametry, které mělo v té studii naplnit. Takže bylo potřeba ověřit s potencionálními dodavateli, jestli vůbec tohle umí, jestli jsou schopni to napojit na nějaké současné agendy města, aby to řešení bylo funkční. Pak v obecné části str. 12 obžaloby se uvádí, že RPSC jako vítěz zakázky na studii proveditelnosti, že jim byl navýšen obrát o 1 599 840 Kč, že tuto soutěž nějak ovlivnili. Nikde není napsáno, a ve spise o tom není ani zmínka, že by komunikovali s nějakou z těchto společností. To, že nekomunikovali, v rámci výsledků potvrdili i zástupci GRANTIKA a RENARDS. A policie disponuje nějakou fotografií z telefonu, kterou mu měl poslat jeho kolega jednatel Š., tak na té fotografii neseď v podstatě ani jedno z těch čísel, ani u RPSC. A pokud by se státní zástupce podíval na vyjádření subjektů v rámci řízení u ÚOHS, tak ta logická úvaha je, že někdo na magistrátu si dělal průzkum trhu, aby věděl, jestli do té zakázky vůbec nějaké nabídky přijdou a že to pak kolegovi poslal. Jsou tam úplně jiné částky s DPH, bez DPH a podle něj ten důkaz je absolutně neprůkazný. A jako dovětek, zakázka nebyla vůbec financována z peněz EU. To, že je mu dáována potom k vině i škoda 137 966 000 Kč, že se se všemi členy podílel na tvorbě nabídky, té technické vítězné nabídky, kterou podaly TESCO SW a AutoCont, to je další argument, protože nikde není ani zmínka, že by se RPSC podílela na

tvorbě této technické dokumentace. Nebylo to ani technicky možné, oni nebyli „ajťáci“. Takže v obžalobě není nikde uvedeno, v čem přesně spočívá vyhotovení těch nesprávných podkladů k té velké zakázce, aby tam způsobil škodu. Ke str. 43 obžaloby, kde se uvádí, že *měl v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinému prospěch*, tak nikde se neuvádí, jak konkrétně. Nikde tam není patrné, že by z toho on nebo RPSC měla mít nějaký další prospěch. To samé se týká stejné strany obžaloby, kde se píše, že *měl vyhotovit nepravdivé doklady ke zakázkám A. a C.* Zase není napsáno, v čem konkrétně. On žádné takové doklady nevytvořil. Všechno, co odevzdali, bylo řádně schváleno, buď poskytovatelem dotace nebo CRR, nebo to bylo objednáno ze strany města. Na str. 66 obžaloby ke skutku A. by se chtěl obecně vyjádřit k tomu, že se na ničem nezákonném nepodílel a poukazuje na dílčí části obžaloby, které jsou podle něj vadné a které se ho týkají. Z bodu 27. obžaloby vyplývá, že H. a paní K. měli nějaké schůzky ještě před vypsáním zakázky na nějaké analýzy. Opět to potvrzuje jenom jeho slova o tom, že úředníci si zjednodušovali práci a sami prováděli průzkum trhu a dělali předběžné konzultace, tedy dělali to, co dělali oni, když potřebovali ověřit, jestli jimi navržená řešení jsou správná do té studie proveditelnosti. Dále bod 39. obžaloby, kdy K. posílá Josefu T., Davidu T. a jemu osobně nějaký dokument Studie proveditelnosti - Integrace. On si teprve ve spisu všiml, že takový dokument přišel, protože on ho nemůže dohledat, nemá zpátky počítač, v záloze, kterou dostal, email není, je to nekompletní. Zároveň on je pouze pasivní příjemce v kopii, je to nějaký spam, nikde není popsána nějaká jeho další aktivita, že by s tím něco dělal, nikdo tam po něm nic nechtěl, není tam nějaký úkol, není tam nějaký příkaz. Další bod 40. obžaloby, kdy má emailovou komunikaci s panem K., tak s ním prováděl odborné konzultace, předběžné k výzvě OPLZZ 5357, což byly vzdělávací výzvy pro magistrát, které se připravovaly a kde po něm chtěl nějakou informaci o tom, co je možné řešit. A to, že tam padl i nějaký názor na IOP 06 a 09, to je logické, protože taky měli zájem do IOP 09 nějaké své řešení nabídnout. K bodu 41. obžaloby, kde sděluje T., že *nějaké dotazy delegované na něj panem K. ohledně nějakých změn v 06 a 09 a ke zjištění nějakých stanovisek*, tak je to zase běžná konzultace, komunikace ještě před vyhlášením zakázek, která řeší, jaké jsou vůbec mechanismy toho, když se nějaké změny chtějí dělat, jestli jsou ty změny vůbec možné, nikde tam není napsáno, čeho se to týká. Je to zase nějaký nesouvisející email vytržený z kontextu, ale nikdo nezkoumá věcnou podstatu toho emailu. Bod 43. obžaloby se vůbec netýká části A., ale až části C., ale asi se zase hodil do příběhu, protože to je ten podkladový dokument k výzvě IOP 09, takže s výzvou IOP 06 nemá vůbec nic společného. V bodu 44. obžaloby je mu vytýkáno, že mu obž. S. posílá nějaká kvalifikační kritéria, ale státní zástupce si nedal práci, aby zjistil, že kritéria jsou úplně odlišná, než jsou v jakékoliv další zakázce, takže se možná doptával: „*Dobrý den, milý AutoConte, co všechno umíte? Jak si na tom stojíte?*“, zkrátka průzkum trhu. Protože pokud měl jako zpracovatel nastavit kvalifikační parametry do výběrového řízení, tak přece i on sám musel vědět, jak si na tom ty firmy na tom trhu stojí. Protože kdyby si sám pro sebe řekl, že bude požadovat třeba 100 mil. Kč na zakázku, tak by se mohlo stát, že by to splňovala jenom jedna firma v republice, takže přece potřeboval mít názor ostatních firem, jaké mají limity plnění, aby se v souladu s tím, co po nich chtělo CRR, aby ty zakázky vyvažovali transparentně. K bodu 45. obžaloby, kdy mu K. zasílá nějaký email s názvem *Kalkulace za TC*, tak to zase viděl poprvé ve spisu, protože to neumí dohledat z těch nosičů, co mu byly vráceny, tak podle něj je to nějaká půl roku stará orientační nabídka AutoCont, která, kdyby si zase státní zástupce dal práci, tak se neshoduje vůbec s tím řešením, které pak AutoCont dodával. Bod 46. obžaloby, že ukládá na disk nějaké výzvy, no to jsou asi ty, které mu přišly od Ing. K. emailem v tom předchozím bodu, tak si je uložil. Bod 47. obžaloby *prý posílá do TESCO SW nějaké verze rozpočtu IOP 06*, tak vůbec nevidí souvislost s tou zakázkou IOP 06, protože je to už ta předtím v tom bodu zmiňovaná nějaká indikativní, půl roku stará nabídka, která nemá žádnou souvislost s tím řízením samotným. Pokud tam jsou nějaké další zmínky, například bod 49. a 52. obžaloby, tak zase jsou to dokumenty, které mu buď poslal K. ke konzultaci, protože všechno jsou to vlastně stejné verze těch dokumentů, které se jenom prolínaly spisem, anebo jsou to podklady, které souvisí s průzkumem trhu, co si dělali, aby pak měli podklady pro nabídku IOP 09. Zajímavý je bod 56. obžaloby, kdy obž. Josef S. posílá obž. Davidu T. a v kopii jemu něco, co se jmenuje *TC technické*

žadání. Opět je to nějaká interní zadávací dokumentace, kterou si asi vytvořil AutoCont a chtěl na ni nějaký názor. Kdyby si státní zástupce dal práci a porovnal parametry té dokumentace s tím, co bylo ve skutečnosti vyhlášeno, tak když si pak porovná list např. č. 12321 s listem č. 12089, tak je vidět, že je tam úplně jiný počet jader, serverů pro virtualizaci, je tam jiný maximální příkon, je to úplně jiná věc, protože jak zmiňovali obžalovaní, když použije nějaký jiný počet serverů, jiný počet jader, nějaký příkon, výkon, tak to musí mít jiné technické řešení, musí k tomu mít jiné softwarové řešení, jiné licence. V bodě 57. obžaloby je, že *posílá T. nějaká čísla.* To jsou maximální limity ze studie proveditelnosti, která již kolovala a byla veřejnou. Na tom nevidí nic trestného, že řešili maximální limity, které jsou ve studii proveditelnosti. Ani není žádná další interakce, není popis toho, co se s tím dělo, proč se to dělo. Když pak v bodě 58. obžaloby posílá K. dokumenty s tím, co vlastně chybí, tak to je přesně to, když mu dělal odbornou konzultaci a posílá mu, co jim ještě chybí v zadávací dokumentaci, co by měli doplnit dle výzvy. A jak by to udělal bez toho, aniž by mu poslal podkladové materiály, o kterých se bavili pár bodů zpátky. Na bodě 60. obžaloby opět nesedí podklady, které jsou v příloze a jsou uváděny státním zástupcem, jakože je to ta pravá zadávací dokumentace, tak nesedí s tou vyhlášenou. Opět porovnání listů č. 12321 a č. 12089, zase je tam jiný počet jader serverů, jiné příkony a s tím si nikdo práci nedal. Stejně porovnání bodu 61. obžaloby, kdy kolují nějaká čísla, která se posílají, tak čísla nejsou porovnatelná, protože když uvažoval, že původní čísla, která tam jsou nějakých 10 900 000 a 1 520 000, celkem tedy 12 500 000 bez DPH, tak to by teoreticky mohla být čísla z projektové žádosti, tedy nějaké maximální limity plnění. A T. posílá nějaká jiná čísla. Asi si dělali průzkum trhu, aby viděli, že se to trefilo do parametrů. A v zadávací dokumentaci jsou úplně jiná čísla, která nesedí ani s těmi čísly ze studie proveditelnosti a jsou nižší. K čemu je tento důkaz, když o ničem nevypovídá? A v podstatě ze všech těchto zmiňovaných skutkových důkazů v části A. obžaloby státní zástupce v bodě 87. a 89. obžaloby tvrdí, že s někým vytvářel něco nezákonného, že upravoval něco, co upravovat neměl, ale z té logiky, na kterou se snaží poukázat je, že to byl vlastně průzkum trhu dělaný k tomu, aby si zadavatel mohl ověřit, jaká je na trhu technická a cenová relace řešení, aby vhodně nastavil parametry zakázky tak, aby mu to CRR schválilo. Ke skutku C. obžaloby uvádí, že se na ničem nezákonném nepodílel. K bodu 124. obžaloby, kde je uváděno, že v emailu obž. S. byla nalezena nějaká schůzka, kterou si měl s ním domluvit 29. 3. 2010, tak on ve svém diáři, který policie rovněž vyhodnocovala, nikde schůzku nemá, neví, čeho se schůzka týkala, nepředpokládá, že by se týkala výzvy IOP, protože ta byla uveřejněna teprve 15. 4. 2010. Bod 126. obžaloby, kdy obž. S. si v nějakém svém poznámkovém bloku píše poznámky z 31. 3., opět nebyl na té schůzce, pokud si obž. S. píše nějaké poznámky, tak neví, z čeho vycházel, protože výzva IOP v té době ještě nebyla známá. Bod 127. obžaloby, kde František H. emailem upozorňuje paní K., zda zaregistrovala, že je vypsána výzva 09 a K. reaguje, že zaznamenala a žádá H., aby se domluvil s L. z Datronu. Toto opět poukazuje na tu skutečnost, že si úředníci zlehčují práci, že dělají předběžné konzultace. Bod 129. obžaloby, kdy mu Š. posílá emailem, že je nějaká druhá firma ECONOMY RATING, absolutně netuší v rámci kontextu spisu, čeho se to mohlo týkat, spíš to byl nějaký průzkum trhu. Neví, jestli Š. něco s tou firmou nedělal, protože oni s tou firmou žádnou nabídku nepodávali. Body 130., 131., 132., 133. a 134. obžaloby, ve všech těchto bodech se píše, že si vyměňují emaily s T., jednou s Josefem, jednou s Davidem, a že se baví o přehledu možných řešení pro výzvu IOP 09. To je přesně ten leták, který připravovali, aby zaujali to město. Jak je patrné, H. a ostatní také čile komunikovali. Oni dělali úplně to stejné, jen chtěli městu přinést typové řešení, aby si úředníci mohli zvolit a popsali všechny činnosti ve výzvě. Ale město Přerov si ani všech 9 aktivit, které byly možné, nevybralo, protože některé dělat nechtěly. Bod 135. obžaloby, kdy probíhalo pracovní jednání na městě Přerov, kterého se účastnili zástupci města a František H., jak je patrné ze zápisu z toho jednání, byl předložen úplně jiný materiál, jiný leták, jiná nabídka jiné společnosti, takže je vidět, že to, co si dělali, byla nějaká jejich příprava, aby někoho zaujali a asi je natolik nezaujali, že si na jednání vzali nějaký jiný podklad jiného zpracovatele. Je to běžné konkurenční prostředí, kdy se firmy snažili zaujmout a nabízet svá řešení. Bod 136. obžaloby, kdy se paní M. ptá H., jestli by měl zájem o zpracování studie proveditelnosti, ať pošle nějakou orientační nabídku, dokládá opět

zjednodušování práce úředníků. Bod 138. obžaloby, kdy posílá K. požadované informace o možných firmách, o kterých si myslel, že by mohly splnit kvalifikaci. Asi si K. dělal průzkum trhu, protože předpokládá, že se na tom jednání, kterého se neúčastnil, ale byli tam jiní, domluvili, že výzvu zkusí podat a zkusí oslovit nějaké firmy. Jak je vidět, rada města schválila seznam, jako podklad na radu města šel dokument, kde byla vyplněna jediná firma k oslovení, a to EUNICE, a všechny ostatní firmy dodali radní. On tyto radní nijak neovlivňoval, neměl s tím co do činění. Bod 141. obžaloby je domlouvání subdodavatelské smlouvy s EUNICE, domlouvali si subdodávku, kterou nakonec i zrealizovali, kdy už potřebovali věcné a technické plnění, které jim poskytla EUNICE a SEVERITY. Toto je potvrzeno i bodem 143. obžaloby, kde stejnou komunikaci o uzavření subdodávky, jakou vedl s H., vedl i s T. K bodu 144. obžaloby je ten slavný dokument „čísla“, který zmiňuje ÚOHZ, že měli mít známy dopředu výsledky soutěže, které kolega Š. posílá na jeho email. Kdyby si státní zástupce dal tu práci, tak nesedí částka u RPSC, ECONOMY RATING nabídku nedodala, ačkoliv je tam uvedena nějaká částka a že nabídku dodají, RENARDS řekla, že to bude stát víc než 2 mil. Kč, nakonec dali cenu pod 2 miliony Kč atd. EUNICE měla dodat nabídku, nedodala, stala se jejich subdodavatelem. Protože nemá tušení, odkud dokument vznikl, tak by se spíš ptal někoho z města, jestli si dělali cenový průzkum a jestli tento cenový průzkum potom někomu poskytl a tento se mohl šířit dál. Bod 145. obžaloby je uzavření poradenské smlouvy, kde došlo k vyprecizování počtu hodin, protože rozsah s EUNICE byl původně uvažován vyšší, nakonec se domluvili na nějakých 160 hod. poradenství. Stejně tak bod 147. obžaloby, kdy stejný návrh smlouvy o subdodávce posílá panu T. Body 148., 151., 152. a 154. obžaloby, kde je psáno, že si zasílají nějakou verzi toho přípravného dokumentu pro Přerov IOP 09, tj. opět zmíněný leták s jejich nabídkou, ten katalog toho, co pro město mohli podávat Bod 153. obžaloby, kde radní Václav Z. posílá email B. s předmětem „Projekt 09 – záznam z jednání“. To jenom potvrzuje jeho konstrukci, že dokumenty neunikaly od zpracovatelů, ale po předání zpracovatelů na město to hned radní, kteří měli k dokumentu přístup, posílali dál. Bod 156. obžaloby, kdy zasílá emailem obž. Michalu T. nějaké číselné údaje. Jsou to finanční limity výzvy IOP 09 vykopírované z podkladového dokumentu ze stránek Ministerstva vnitra. Asi, když tvořili tento leták, tak chtěli uvést i maximální možné finanční limity, které výzva umožňuje. Pod bodem 158. obžaloby je schůzka T. s ním a s panem T. Usuzuje, na základě spisu, že se jedná o průzkum trhu, kdy opravdu museli zjistit, co nabízí dané firmy tak, aby dokázali zpracovat studii proveditelnosti. To samé bod 159. obžaloby, kdy B. mu zasílá na email něco, co se jmenuje Bach repozitory. Usuzuje, že je to právě průzkum trhu na řešení na ukládání dat, protože součástí IOP 09 byl i systém, jak ukládat data, jak data digitálně zpracovávat atd., úplně klasický průzkum trhu. Bod 161. obžaloby je plnění smlouvy o subdodávce, kdy s T. řeší podklady k digitalizaci. Stejně tak bod 162. obžaloby, kdy mu H. posílá, a v kopii B., podklady k digitalizaci, které měl provést v rámci plnění subdodávky. Těch schůzek k tomu plnění probíhalo velké množství, v té obžalobě nejsou ani zaznamenány. Na magistrátu řešili metropolitní síť, což jsou v podstatě dráty a kabely, které vedou pod Přerovem a výzva IOP 09 umožňovala sice stavební práce, ale jenom do nějakého limitu a upřímně, pro úředníky i představitele města bylo nemyslitelné rozkopat město, takže jediné logické řešení, které i umožňovala výzva, byl odkup stávajících kabelů, nebo zafouknutí dalších trubiček do volných vláken tak, aby se síť dala vytvořit. Když mám na území města O2, Nej TV, T-Mobile a ještě tam někdo byl, nezeptám se jich? Určitě se jich zeptám, protože musí vymodelovat síť z těch zájmových objektů, které město vydefinovalo, že chtějí napojit do systému. To nebyl jenom magistrát, tam byly i policejní služebny, školy a další zájmové podúřady magistrátu. Takže bylo potřeba udělat schůzky. Schůzky k digitalizaci svolávala K. do kanceláře, kde jednou viděl obž. M. z O2, jednou nějakého kolegu z T-Mobilu, někoho z Nej TV a řešilo se přesně to „Dobrý den, co umíte?“ *Kde máte kabely? Můžete nám poskytnout mapu? My se na to podíváme. Děkujeme.* Klasický průzkum trhu, aby byli schopni řešení nabídnout. Bod 164. obžaloby je plnění o subdodávce, kde mu H. posílá podklady, aby je mohli zpracovat do studie proveditelnosti. Dále mu tam chybí č. l. 14429, kde je patrné, že T. posílá celou technickou část, včetně rozpočtů studie proveditelnosti, kterou oni včlenili do samotné studie. Jak už říkal, on studii proveditelnosti odeslal, a ještě ten samý

den ji radní Z. posílá pryč. Pak bod 169. obžaloby, kde je psáno, že *si pan L. uložil studii na svůj počítač*, a jenom proto, že je ve vlastnostech uvedeno „PC“; tak státní zástupce si myslí, že se jedná o jeho osobu. Ta verze kolovala dávno předtím od Z. On osobně má nastaveno ve svém Outlooku celé jméno Pavel Ch., protože když dělá připomínky, tak je nutné vědět, kdo připomínku zadal a ne nějaké PC, v tom se pak nikdo nevyzná. Pak bod 171. obžaloby, kde se státní zástupce snaží dokázat, že měli nějakou dohodu s GRANTIKA, kdy si píše s panem Lukášem N., jestli jsou schopni dát nějaké reference do zakázky. Dovoluje si upozornit, že tento email je datován až rok po odevzdání studie, kde se řeší nějaká jiná zakázka. Neumí již říct, co to je za kontext, protože další emaily vytěženy nebyly, takže neumí posoudit, ke které zakázce to bylo. Na bodech 173. a 174. obžaloby je vidět, že se opravdu šířila dokumentace, že odcházela na AutoCont, na EMOS, a zase všichni dovozují jenom proto, že byl autorem dokumentu, takže musel být v těch vlastnostech dokumentu, že to poskytl přímo on. Bod 177. obžaloby, kde paní M. sděluje Josefu K., že zasílá nějaké podklady ohledně projektu IOP 09 a že si myslí, že by nebylo dobré s ohledem na zákon o veřejných zakázkách to zveřejňovat, tak o tom potom rozhodl řídicí výbor, že už se to nebude zveřejňovat, ale že už to Z. dávno odeslal, na tomto rozhodnutí řídicího výboru fakticky nemá žádný vliv. Dále je mu vytýkáno, že podle bodu 178. obžaloby si domlouvá s H. nějaké kvalifikační předpoklady. Jak už vysvětloval, CRR kontroluje i to, jestli kvalifikační předpoklady v zakázce jsou nebo nejsou přísně napsány a on neměl praktickou zkušenost s těmi IT zakázkami, a protože s H. spolupracoval na studii proveditelnosti, tak se ho doptal na jeho odborný názor a on mu zaslal nějaké parametry, jak si myslí, že by to mohlo vypadat. Ty parametry jsou pak ve skutečnosti odlišné a zase státní zástupce si toto porovnání neprovedl. Dovolí si jenom upozornit, že do soutěže bylo městem vybráno k oslovení 11 společností a vybrali si je sami. Pak je zde záznam podle bodu 183. obžaloby, který byl nalezen v emailové schránce obž. S., kde si tento píše poznámky „*přes Pavla Ch. jméno kabelovky*“. Bohužel bez nějaké další interakce se spisem, která tam není, neumí říct, čeho se to týkalo, nikde tam není vidět, že by dokument dále přeposlal, že by odpovídal, nebo že by mu to obž. S. vůbec poslal. Pak bod 184. a 191. obžaloby a emailová komunikace s H., kde se ho opět doptává na technická kritéria do zakázky na projektový dozor. Chtěl od něj slyšet jeho pohled, H. zase jeho, tak konzultovali, co by bylo vhodné nastavit. Bod 192. obžaloby, kdy probíhala už samotná zakázka na zpracování projektové dokumentace, kdy přišla pouze jedna nabídka od EUNICE, tak je tam jasně napsáno, že *Ing. Ch. upozornil na riziko časového prodlení a navrhl oslovit další firmy*. V té době totiž město mělo přísnější politiku, než řídicí orgán a jedna nabídka nestačila k tomu, aby soutěž byla úspěšně schválena CRR. Takže on tlačil na to, protože měli napnuté termíny v realizaci, ať rychle osloví více firem, ať tu zakázku vypíší znovu. Absolutní konstrukce o nějaké domluvené soutěži mu z tohoto nedává žádný smysl a je to zde konstatováno, jen si toho státní zástupce účelově nevšiml. Bod 206. obžaloby je opět příkladná fabulace toho, že obžaloba říká, že obž. S. měl uložen ve svém emailovém souboru dokument, který má ve vlastnostech PC a že si myslí, že PC je on. PC může být personální počítač, nebo úplně něco jiného, může to být úplně jiná osoba s nějakými iniciálami. Bod 227. obžaloby, kdy dne 4. 4. 2012 znovu paní M. na řídicím výboru apeluje, aby se studie ani nic jiného nedostávalo mimo řídicí výbor, zde už zase může jenom konstatovat, že už to bylo dávno venku. K bodu C. obžaloby žádný jiný bod týkající se jeho osoby, nebo RPSC, už není obsažen a z celé té konstrukce, kterou ve zkratce popsal a body, kde je jeho jméno, ke kterým se vyjádřil, tak to je jeho osobní pohled na obžalobu. Závěrem k dotazům obhájce uvádí, že jeho vzdělání je primárně ekonomické, má vystudovanou VUT v Brně, obor daňové poradenství a potom podnikové finance a obchod a v celé své dosavadní praxi se vždy zabýval ekonomickým a dotačním poradenstvím. Protože jeho odborná technická znalost v IT byla na nedostatečné úrovni, aby dokázal studii proveditelnosti zpracovat, proto si našel subdodavatele. Oddělení IT v Přerově mělo asi 5 lidí včetně vedoucí, ti primárně řešili, aby fungovaly počítače, aby fungovala síť, ale nějaký koncepční technický rozvoj neřešili, a navíc oni zakázku brali jako práci navíc, ne jako ulehčení, když ty procesy, které by se digitalizovaly, by jim mohly pomoci a usnadnit vykonávat činnost. Takže osobně si myslí, že Přerov i další úřady byly poddimenzované, a proto si najímaly experty, aby jim zpracovávali studie proveditelnosti do těchto zakázek. Kdyby

k předběžným konzultacím nedocházelo, tak si myslí, že kdyby ta studie proveditelnosti byla zpracována bez předběžných konzultací nějakým tendenčním směrem, že by někoho třeba zvýhodňovala, nebo že by preferovala nějaká řešení, která by tam napsal třeba sám úředník, že by je tak chtěl bez toho, aniž by si ověřil na trhu, co je vlastně dostupné a možné, tak by ji buď neschválili hodnotitelé, tím pádem by projekt neměl dostatek bodů a neprošel, anebo by útvar hlavního architekta nedal souhlasné stanovisko, protože by nebyl zachován princip variantního řešení a technické neutrality.

18. Obž. **Ing. Jiří B.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 2. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2492), kdy pouze vydal prohlášení, že se žádného protiprávního jednání nedopustil, usnesení o zahájení trestního stíhání je pro něj nesrozumitelné, nerozumí, čeho konkrétně se měl dopustit. Rovněž využil svého práva nevypovídat dne 8. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2498) a dne 1. 12. 2017 (sv. 14, č. l. 2502). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 23. 9. 2021 (sv. 178, č. l. 40776) využil svého práva nevypovídat a odkázal na své písemné vyjádření k obžalobě (sv. 177, č. l. 40690), kde však opět pouze zopakoval, že se nedopustil žádného protiprávního jednání.
19. Obž. **Ing. Aleš M.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 3. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2507), kdy vydal své písemné prohlášení (č. l. 2512), rovněž tak využil svého práva nevypovídat dne 8. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2514) a rovněž dne 1. 12. 2017 (sv. 14, č. l. 2518). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se ho týkají. U hlavního líčení dne 23. 9. 2021 (sv. 178, č. l. 40776) přednesl prohlášení (č. l. 40691 – 40707) a odpovídal na dotazy. Uvedl, že nesouhlasí s obžalobou, necítí se být vinen. Ke všem skutkům C., K. a L. obžaloby uvádí, že postupoval vždy podle platných pravidel a zákonů, nikdy nikoho nechtěl zvýhodnit, uzavřít s ním nedovolenou dohodu, anebo mít z věci osobní prospěch, ani pro někoho jiného. Žádné nesprávné doklady nevypracoval. V letech 2010 - 2013 pracoval v O2 v pozici sales manager, jednalo se o obchodní pozici a pracovní náplní bylo zajišťovat osobní prodej produktů O2 u zákazníků z oblasti regionální veřejné správy. Zároveň měl pod sebou v pozici podřízených několik obchodníků, kteří vykonávali stejnou činnost a on byl jejich vedoucí, z této pozice pak bylo jeho pracovní náplní zajišťovat jejich vedení, stanovovat jejich obchodní plány, vyhodnocovat je a zajišťovat jim podporu při obchodních jednáních. Běžnou činností bylo být v kontaktu se zákazníky z veřejné správy, prezentovat jim produkty O2, účastnit se výběrových řízení, podávat do nich nabídky a po podpisu smlouvy zajišťovat u zákazníků poprodejní péči. Zákazníci se zajímali o jejich produkty, pokud měli nějaké nové, tak jim je prezentovali, nebo je zvali na různé akce či konference. Takový nepřetržitý dialog byl a stále je běžný a potřebný pro to, aby měli zákazníci povědomí o produktech, které jsou k dispozici na trhu a také proto, aby O2 měla informace, jaké produkty zákazníci vyžadují. Míru komunikace a míru požadovaných produktových detailů si vždy řídí zákazník, jedná se o jeho zájem. Totéž platí i pro dodavatele. Pokud by takový dialog dodavatelé nedělali, na trhu by už pravděpodobně nebyli. Neplatí domněnka o tom, že zákazník má z podstaty své činnosti všechny informace o IT produktech, které jsou na trhu, a to bez toho, aby byl v kontaktu s dodavateli a pokud si chce nakoupit nějaký IT produkt, tak ví přesně, co chce koupit a takto to pak zadá formou veřejné zakázky. Je také iluze, že dodavatelé neví o záměrech zákazníků, a to i v dlouhodobém měřítku. Správný zákazník se o produkty na IT trhu zajímá, správný dodavatel ví o potřebách zákazníka a snaží se prezentovat své produkty. Pokud zákazník načerpá z oboustranného dialogu dostatečné množství informací, zvolí pak vhodný způsob zadávacího řízení. Tento způsob nákupu si řídil zákazník sám podle pravidel zákona o zadávání veřejných zakázek. O dodržování zákona o veřejných zakázkách neměl pochybnosti. Pokud by si O2 myslela, že zadání veřejné zakázky není jasné, bylo možné využít dotazy k zadávací dokumentaci, které můžou upřesnit, nebo i částečně změnit zadání. Pokud by O2 měla pocit, že veřejná zakázka je vedena v rozporu se zákonem, bylo

možné použít námitky, případně až návrh na ÚOHS. Výše popsané požadavky zákazníků na dialog byly poměrně intenzivní v době, kdy připravovali projekty pro dotace z IOP 08 a 09. Často šlo o dotazy na produkty, které zákazníci nikdy neřešili, např. metropolitní síť mělo v té době málo obcí či krajů a šlo o projekty, které tito zákazníci realizují jednou za 20 let. O2 měla z podstaty své činnosti schopnost nabídnout zákazníkům svoje vlastní produkty. Ke skutku C. obžaloby uvádí, že koncem října 2010 byla O2 kontaktována paní K. z IT v Přerově, prostřednictvím obchodního zástupce, který měl v péči město Přerov. Měli zájem prodiskutovat záměr výstavby metropolitní sítě v Přerově. Obchodník domluvil termín schůzky s paní K. a následně se dne 3. 11. 2010 sešli. Na schůzce byla K., obchodník O2, on sám, obž. Ch., který byl představen jako člověk, který bude zpracovávat záměr města a pak ještě někdo z IT oddělení. Dne 4. 11. 2010 dostal od obž. Ch. zadání v podobě seznamu budov s vyznačenou prioritou, a to na základě jednání z 3. 11. 2010. Na základě zadání pak nechal v O2 zpracovat kalkulaci a hrubý návrh řešení. Detailní řešení nebylo možné poskytnout, protože zadání bylo poměrně obecné, dostali seznam lokalit s objekty města k propojení. Následně dne 10. 11. 2010 zaslal obž. Ch., paní K. a v kopii byli také jeho kolegové z O2, konkrétně obchodník Petru D. a možná ještě někomu, předběžnou kalkulaci na výstavbu v takovém detailu, který byl možný z hrubého zadání. Pak toto řešení ani nebylo poptáno a ani realizováno. Dále tuto věc s metropolitní sítí neřešil, předpokládal, že předběžná kalkulace bude součástí nějakého záměru města na vybudování metropolitní sítě, takových žádostí v této době měli víc a vždycky zákazníkovi poskytli podobné informace jako v Přerově. Z jeho pohledu se jednalo o běžný obchodní kontakt, zákazník zavolá, má nějaký požadavek, on mu nabídne jejich produkt, v tomto případě dodávku metropolitní sítě. Zákazník má pak možnost si produkt koupit formou, jakou uzná za vhodnou, protože formu nákupu si řídí zákazník podle zákona o veřejných zakázkách. Nechápe, jak takové běžné jednání může být trestné. O dalším postupu v Přerově se dozvěděl ze studie proveditelnosti, kterou Přerov zveřejnil dne 30. 12. 2011 v souvislosti s veřejnou zakázkou na projektovou dokumentaci a související poradenské služby pro zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Ve studii proveditelnosti byly použité dva obrázky řešení metropolitní sítě, které posílal dne 10. 11. 2010 obž. Ch. a paní K., jinak myslí, že nic dalšího z informací, které jim poskytnul, použito nebylo. Byla to studie proveditelnosti, která se pak 20. 2. 2013 stala součástí zadávací dokumentace, kdy město Přerov již dne 26. 6. 2012 předběžně oznámilo svůj záměr vypsát zakázku formou výčtu základních údajů o zakázce, především jakou zakázku bude vypisovat, jaký bude její název, zda půjde o dodávku služeb, dodávku zboží nebo stavebních prací, jaký bude předmět zakázky s jejím stručným popisem, předpokládanou cenou, předpokládanou výškou dotace, ze které měla být hrazena, kdy toto předběžné oznámení je policejním orgánem a státním zástupcem zcela opomenuto. Předběžné oznámení společně se studií proveditelnosti tvořilo poměrně jasné zadání i přesto, že nebyla k dispozici kompletní zadávací dokumentace, ta byla uveřejněna až dne 20. 2. 2013. Jak všichni ví, předběžné oznámení je v zákoně o veřejných zakázkách pro to, aby se uchazeči o veřejnou zakázku mohli připravit na následné oznámení o zakázce. Z předběžného oznámení bylo zřejmé, že se jedná o dodávku optické sítě, aktivních prvků, fyzického skenování dokumentů, kompletního informačního systému s integrací agend města a nezbytného hardware, a to v rámci jedné soutěže. Jednalo se v té době o první takový případ, protože ve většině případů se jednotlivé části zadávaly samostatně. Samostatné zadávání však neslo poměrně velká rizika, že se celkový záměr v dodávce IT technologií městu nepodaří splnit, protože se může stát, že nějakou část zakázky dodavatel nedodá, anebo ho vůbec zadavatel nevysoutěží. Z tohoto pohledu považoval a stále považuje záměr Přerova zadat všechny části zakázky v jednom celku jako prozíravý a vhodný. O2 byla sama schopna dodat metropolitní síť a důvěryhodný archiv, což je produkt O2. Kdyby byly vypsány poptávky na tyto produkty zvlášť, tak by se o tyto zakázky ucházeli, nebyli však schopni dodat celé řešení informačního systému a metropolitní síť dohromady. Myslí, že to na trhu neuměl nikdo. V té době od 26. 6. 2012 tedy začali na trhu hledat vhodné partnery, kteří by s nimi do zakázky mohli jít. Oslovili např. MARBES, která v té době byla, a stále je významným dodavatelem informačních systémů ve státní správě, tam jednali s p. Z. a s p. M., dále například oslovili AutoCont, kde se sešli

s p. F., se záměrem si v budoucnu popsat nějakou zatím nespecifikovanou část dodávky informačního systému a také hardware. S MARBES se nedohodli, s AutoCont se také nedohodli, p. F. jim řekl, že o spolupráci nemají zájem. Dne 20. 2. 2013 byla uveřejněna zadávací dokumentace a v O2 začali chystat nabídku. Stále hledali vhodné partnery, neměli nic jistého, měli také variantu, že nabídku nepodají. Měli velké množství dotazů k zadávací dokumentaci, kvůli tomu byl i posunutý termín odevzdání nabídek, jak si tedy mohli zjednat výhodu, když byla taková zadávací dokumentace. Finální dohoda mezi O2 s TESCO SW vznikla poměrně pozdě, až před termínem odevzdání nabídky. Zvažovali různé varianty účasti, od generálního dodavatele TESCO SW a O2 jako subdodavatel, nebo naopak, společně podaná nabídka byla kompromisem. Hodně to souviselo s dodávkou metropolitní sítě, a především s poskytnutím uživatelských práv v trasách optických kabelů. Až ze spisu se dozvěděl, že pozice O2 v rámci společné nabídky nebyla do poslední chvíle jistá a že probíhala jednání TESCO SW i s ostatními subjekty. Pokud vychází z informací, které získal z vyšetřovacího spisu, tak v něm nejsou žádné informace o skutečnosti, že by věděl o tom, že bude nabídku podávat AutoCont, nebo že půjde o krycí nabídku. To, že pak AutoCont podal nabídku, ho překvapilo, protože vycházel ze striktního odmítnutí p. F. ze září 2012, a tedy s jejich účastí nepočítal. Pokud je obžalován z toho, že učinil nedovolenou dohodu v souvislosti s předložením krycí nabídky AutoCont, tak o krycí nabídce nevěděl. O tom, kdo bude podávat nabídky do soutěže, žádnou informaci neměl. Podali společnou nabídku s TESCO SW a až po otvírání obálek zjistil, že nabídku do soutěže podal AutoCont. Město Přerov v rámci vyhodnocení nabídek nevybralo žádného uchazeče a soutěž pokračovala v rámci jednacího řízení s uveřejněním, zahájeném 22. 11. 2013. Smlouvu mezi TESCO SW, O2 a Přerovem podepsal až dne 17. 3. 2014. Realizace díla byla náročná vzhledem k jeho rozsahu, ale dílo bylo dodáno bez vad a nedodělků, za obvyklou cenu, což je potvrzeno znaleckým posudkem č. 35/2018, který nechali vypracovat. Popsaná obchodní aktivita byla prováděna v rámci platných pravidel a zákonů, nikdy tak nečinil s cílem někoho zvýhodnit, uzavřít nedovolenou dohodu, anebo mít z věci nějaký prospěch pro sebe nebo pro někoho jiného. Neorganizoval žádnou alianci dvou subjektů v rámci této veřejné zakázky, nevyhotovil zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce, která je státním zástupcem považována za nesprávnou. Ke konkrétním bodům obžaloby uvádí následující. K bodu 226. obžaloby, kdy dle obžaloby dne 29. 3. 2012 mezi 14:00 hod. až 17:00 hod. dle kalendáře Outlooku pracovní emailové schránky jeho osoby je zachycena schůzka s Hynkem G. a na schůzce měly být probírány obchodní případy mimo jiné Statutární město Přerov, Metropolitní síť a dodávka IT. Z této schůzky si pak dle obsahu kalendáře poznamenal, že: „*Pracovali na zakázce od jejího vzniku, nyní se připravuje zadávací dokumentace a je potřeba se v ní najít a uzavřít koalici firem, se kterými poskládají nabídku. Je proti nim jeden výrazný konkurent, který se nepodílel na přípravě dokumentace, ale věří si, že vyhraje.*“. V dalším záznamu téhož kalendáře stejný den přibírá ke schůzce týkající se Přerova dalšího účastníka, a to Petra D., s textem: „*Čau, společně s Hynkem G. / Imparta probereme zakázku SM Přerov, MAN síť a spol. a najdeme cestu k úspěchu v zakázce.*“. Nejedná se však o zápis z obchodní schůzky, ani o návrh obchodního postupu u zákazníka. Spíše jde o jeden velký omyl, který se bohužel ukazuje i u ostatních skutků. Jde o školení formou koučovacího setkání mezi ním a obchodníkem, jehož byl manažerem a školitelem, tedy s Hynkem G. z IMPARTA, který mu pomáhal v rámci modelových schůzek zvládat argumentaci obchodních zástupců, kteří na základě modelového případu navrhovali, jak u takového obchodního případu postupovat. Tohoto školení se nezúčastnil nikdo od dodavatelů (TESCO SW, AutoCont, MARBES, EMOS), ani od zadavatele. Jde o schůzku vytrženou bez souvislosti z Outlooku. Takových podobných koučovacích schůzek měl víc a všechny byly podobně koncipované, aby navodily téma a z hlediska popisu byly co nejstručnější. Toto bylo možné ověřit u účastníků schůzky výsledkem, což se nestalo. Koučovací schůzky probíhaly tak, že se navodilo základní téma - obchodní případ - obchodník měl popsat, jak by tento obchodní případ řešil, jaký by zvolil postup u zákazníka, a on byl jako jeho manažer hodnocen za to, jakým způsobem ho při schůzce vedl (koučoval), zda mu třeba dával dostatečný prostor pro jeho vlastní přístup. Cílem koučovacích schůzek bylo tedy především zlepšování manažerských schopností. K bodu 277. obžaloby uvádí, že pokud je uvedeno, že *vyšla ZD a je nutno ji analyzovat oproti ZD z minula,*

tak se jednalo o zadávací dokumentaci, kterou měli k dispozici z Olomouckého kraje, kdy zadavatelé od sebe běžně opisují, protože mají shodné agendy a potřeby. Ke skutku pod bodem K. obžaloby podrobněji uvádí, že Jihomoravský kraj poptal v rámci veřejné zakázky na propojení datových center dvě nezávislé trasy optických kabelů na území města Brna (každá trasa měla mít 48 vláken, maximální délku trasy 10 km, hodnotila se cena, délka tras, souběh tras a záruční podmínky). První zakázka byla vypsána dne 16. 11. 2011 pod názvem „Sít'ová infrastruktura (propojení lokalit TC)“ dvoustupňově, nejprve proběhla kvalifikace, kam postoupilo několik firem, ale pak nikdo nepodal nabídku. Jaký byl důvod k nepodání nabídky u ostatních uchazečů, to neví, s nikým nebyl v kontaktu. O2 nepodalo nabídku, protože cena byla omezena na max. 5 mil Kč a za tuto cenu nebylo možné zakázku realizovat. V této době vznikl poměrně velký tlak ze strany kraje, aby bylo možné zakázku realizovat. Jeden z důvodů, proč Jihomoravský kraj v prvním kole nevysoutěžil žádného dodavatele, je především ten fakt, že nevedl žádné konzultace v této části už při přípravě studie proveditelnosti a nevedl ani žádné tržní konzultace před vypsáním první zakázky. Nedodání optického propojení mohlo vést ke zmaření celé investice do datových center. Následně byla zakázka vypsána znovu, a to dne 6. 9. 2012. Zadávací podmínky byly zhruba stejné, zase šlo o dvě nezávislé trasy optických kabelů na území města Brna, hodnotila se cena, souběh tras a termín dodání. Do této soutěže již O2 nabídku podala, v rámci hodnocení byla vyhodnocena na 2. místě, první byla nabídka společnosti Com Plus, třetí byla nabídka Maxprogress. Nabídku podával obchodní zástupce, který měl v péči Jihomoravský kraj, konkrétně Roman Š. O nabídkách konkurence měl informace až z otvírání obálek, protože se četly ceny uchazečů a další dvě hodnotící kritéria, konkrétně kritéria v podobě souběhu tras a termín dokončení díla. Tam se poprvé dozvěděl, že uchazeč Com Plus dal do nabídky souběh tras 0 metrů, což byl nesmysl a nedávalo to logiku, protože vždy musí existovat nějaký souběh tras. Kontrolovali také kvalifikační kritéria uchazečů, tak to dělali vždycky. O2 v té době vlastnila velké množství sítí, mělo povědomí i o tom, že kde jsou jiné sítě, bylo jim divné, že Com Plus není telekomunikační operátor, žádné sítě nevlastní, ale může dát levnější nabídku s lepšími parametry. Při této příležitosti zjistili, že nemají ani požadovanou kvalifikaci zeměměřičství. Proto si vyžádali u zadavatele Jihomoravského kraje informace, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, kde zjistil, že Com Plus nemá žádného subdodavatele, tedy ani subdodavatele na požadovanou kvalifikaci zeměměřičství. Tuto kvalifikaci pak Com Plus doložila špatně, pozdě, bez uvedeného data. Proto podali návrh k ÚOHS proti postupu zadavatele, a také návrh kvůli lhaní Com Plus v jeho kvalifikaci, který by mohl vyústit až v trest zákazu plnění veřejných zakázek. ÚOHS jejich návrhu proti zadavateli vyhověl v rámci správního řízení a Jihomoravský kraj dostal pokutu za porušení zákona o veřejných zakázkách ve výši 30 tis. Kč. Jihomoravský kraj znovu, na základě rozhodnutí ÚOHS, provedl vyhodnocení kvalifikace uchazečů, vyřadil nabídku Com Plus a vyhodnotil nabídku O2 jako nejlepší. Následně se podepsala smlouva, tu podepisoval osobně a zakázka se provedla. Trasy optických kabelů nyní slouží kraji v rámci propojení technologických center k plné spokojenosti a budou sloužit dalších 20 let. Dílo bylo dodáno bez vad a nedodělků a za obvyklou cenu, což je potvrzeno znalečným posudkem č. 40/2020. Ve vztahu ke skutku L. obžaloby uvádí, že město Zlín zadalo nákup metropolitní sítě a následně na tuto síť zadali nákup aktivních prvků. První soutěže se O2 neúčastnila, protože technické požadavky nebyla schopná splnit a pravděpodobně by se ani nevešla do předpokládané ceny. Tato soutěž probíhala od 7. 2. 2012. Následně se soutěžila dodávka aktivních prvků, tak to logicky vycházelo, protože bez aktivních prvků by nebylo možné síť provozovat. V průběhu přípravy soutěže na aktivní prvky byla O2 kontaktována H. s dotazy na technické specifikace dodávky, konkrétně na technické specifikace ve vazbě na pobočkovou ústřednu města Zlín, protože O2 byl telekomunikační operátor města Zlína a muselo být zajištěno fungování služeb O2 i do budoucna. Součástí dodávky aktivních prvků byl totiž i upgrade, případně dodávka nové pobočkové ústředny. Všechny dotazy bral jako průzkum trhu H., který byl pověřen městem Zlín, aby kontaktoval možné uchazeče a prokonzultoval technické parametry dodávek z jejich pohledu. Nikdy se nesnažil získat jakoukoliv výhodu, nakonec je ze spisu zřejmé, že se oslovoval široký okruh možných uchazečů, aby byla soutěž nejvíce otevřená. Takto se to v té době

dělalo a dělá se to tak i nyní v podobě tržní konzultace. Z výsledů soutěže je zřejmé, že si žádnou výhodu nevytvořili, protože skončili druzí, kdy soutěž byla na cenu. Z jeho pohledu jde opět o běžný způsob obchodu, zákazník před vypsáním soutěže kontaktuje možné uchazeče, konzultuje s nimi technické parametry, případně cenu a pak je na základě těchto konzultací zakázka vypsána. Dne 16. 11. 2012 bylo vydáno předběžné oznámení o zakázce „Dodávka komponent komunikační infrastruktury SMZ - část II. - dodávka a implementace aktivních prvků“ a O2 začalo uvažovat, že nabídku podá. Nejprve O2 uvažovala o podání samostatné nabídky, ale chtělo mít co možná nejnižší cenu, tak vycházelo nejlépe řešení na technologii HP, to ale v O2 nikdo neuměl navrhnout. Počítalo se s tím, že by ale v budoucnu mohla O2 navrhnout a dodávat produkty HP, proto nezbylo nic jiného, než se obrátit na partnera. O2 zvolila AutoCont a tento měl být subdodavatelem na dodávku aktivních prvků, servis se předpokládal ze strany O2, protože O2 technologii HP chtělo umět. Dne 27. 5. 2013 bylo vypsáno zadávací řízení, O2 podalo nabídku se subdodavatelem AutoCont a zakázku nevyhrálo, vítězem se stala Impromat Computer. Vůbec neví, za co je obžalován, vždy konzultoval technické parametry řešení, aby v budoucnu mohlo fungovat v části připojení na veřejnou telekomunikační síť, protože O2 bylo v té době operátorem telefonních linek. Nikdy nekomunikoval s nikým o zadávacích podmínkách, jako jsou např. kvalifikace, reference, obchodní podmínky, v technických dotazech nešlo ani o cenu. Jejich nabídková cena byla obvyklá, to je potvrzeno znaleckým posudkem č. 41/2020. K dotazům uvádí, že obž. Jan P. byl jeho kolega a technický konzultant, zajišťoval podporu a chod, takže byl víc technicky zaměřený. Nebyla mezi nimi nadřízenost a podřízenost, byli samostatné jednotky. S obž. Josefem T. ml. se znají nejvíce, vyjednávali spolu obchodní podmínky z hlediska města Přerova. Předtím se neznali, poznali se až v této zakázce, s ostatními se potkali až při realizaci, ale nějak se neznali. Pokud jde o jeho vztah k EUNICE a k obž. V., tak obž. V. náhodně jednou potkal, myslí, že to byla souvislost, že se potkali s H. a obž. V. byl u toho, ale vůbec s ním nekomunikoval. František H. je kontaktoval, byli jeden z důležitých dodavatelů na trhu, znali se pouze pracovní. S obž. Č. se seznámil přes H., spíš šlo o to, že v rámci nějakého produktového rozvoje v O2 chtěli realizovat systém Dokument management systémy, hledali vhodného partnera a obž. Č. byl jeden z dodavatelů, takže od něho dostávali nějaké produktové informace. Měli zájem i případně tyto jeho produkty prodávat dál na trhu, ale týkalo se to komerčních firem, netýkalo se to veřejné správy. Obž. S. nezná, nikdy nespolečně pracovali. K bodu K. obžaloby a k dotazu, co bylo důvodem, že se O2 první vypsání zakázky nezúčastnila a zúčastnila se až druhé, uvádí, že účastnili se té zakázky, protože tam proběhlo kvalifikační kolo. Tam se kvalifikovali, postoupili do skupiny asi 6-ti společností, které se kvalifikovaly, a následně těchto 6 společností bylo osloveno. Jihomoravský kraj to dělal proto, aby neměl 20 nabídek. Takže udělal užší řízení, oni se kvalifikovali, ale potom, když vypsali konkrétní zakázku, tak nepodali nabídku, nebyli se schopni vlézt do ceny. K dotazu, zda byly problémy se smluvními podmínkami SLA, uvádí, že to je komplex, ten produkt má nějakou cenu, má smluvní pokuty, to nebylo jenom o úrovni SLA, ale třeba i o smluvních pokutách atd. Z jeho pohledu bylo toto zadávací řízení vypsáno z neznalosti trhu, bylo to celé špatně, proto také nikdo nepodal nabídku. Zadávací dokumentace v druhé vypsání nabídky neupravoval, neměl možnost, akorát poskytoval informace o ceně, o SLA, což byl nějaký průzkum trhu pana H., ale on do toho ani nemohl zasáhnout, protože to zpracovávala právní kancelář a ta si zadávací dokumentaci zpracovávala sama. Myslí si, že ani H. to nezpracovával, on byl spíš technický konzultant. Na servisních smluvních podmínkách (SLA) bylo špatně to, že zadavatel požadoval službu 24x7x365, ale přitom sám zadavatel nebyl schopen zajistit, aby v případě, když se něco pokazí v sobotu, protože zadavatel musel poskytnout součinnost, když se třeba pokazí optická trasa, tak bylo třeba otevřít serverovny, ale tak jak všichni ví, tak veřejná správa pracuje od pondělí do pátku, takže pro ně tady toto SLA bylo nesmyslné, protože kdyby se porucha stala v sobotu, tak by nebylo možné ji odstranit. Z jeho pohledu to byla pouze ukázka toho, že kraj jako zadavatel neprovedl konzultace předtím, než zakázku zadal. K dotazům, zda ho H. žádal nějakým způsobem o to, aby se do zadávací dokumentace podíval, upravil tam něco, uvádí, že ho kontaktoval a chtěl vědět, za jakou cenu jsou schopni to dodat a za jakých servisních podmínek. Tzn., že on mu

poskytoval takovéto informace, ale není si vědom toho, že by od něj dostal zadávací dokumentaci a v ní by provedl nějaké úpravy a poslal mu ji zpátky. Myslí, že ji ani neměl k dispozici. On se zajímal pouze o nějaké technické parametry, ten formát byl v nějaké technické specifikaci toho předmětu plnění, ale ne rozhodně ve formátu celé zadávací dokumentace. K dotazu, zda využil informace od H., které by mu poskytl ohledně jednání komise, k napadení zakázky na ÚOHS, uvádí, že z té obžaloby to číší, ale on věděl spoustu informací z otvírání obálek, a protože si dělali revize uchazečů, tak se podívovali, že Com Plus jako netelekomunikační firma má požadovanou kvalifikaci zeměměřičství. To je jednoduché, podíváte se do obchodního rejstříku a vidíte. Na otvírání obálek se dozvěděli cenu, souběh, terminalizaci. Ty další informace si zanalyzoval za přispění možná i kolegů, kteří se v tom vyznali ještě líp. K dotazu, zda se dožadoval nějakým způsobem, aby MAXPROGRES odpověděla na dotazy komise, aby byla tato společnost udržena ve hře o zakázku, uvádí, že ne. Ono to sice zase číší z obžaloby, ale on H. jenom napsal své stanovisko k tomu a to, co tam píše, znamená, že nedoložili taky nějaké dokumenty, výpis z OR, tak mu jenom komentoval, že ten „M.“ to doloží, protože to je věc, kterou běžně máte a kterou doložíte. To nebylo ve smyslu, že by šel do MAXPROGRES a řekl jim: „*musíte doložit výpis z OR*“, protože on tam s nikým nekomunikoval, ani to z ničeho nevyplývá. Veřejná zakázka byla zvláštní tím, že zadavatel předem nekonzultoval parametry zakázky a pak se divil, jakým způsobem probíhalo zadávací řízení, protože první neproběhlo vůbec, v druhém byly námitky, myslí si, že stejně to bylo celé zadané špatně a že z tohoto důvodu došlo ke krácení dotace. Pokud je mu předestřeno, že v jednom telefonickém hovoru mezi ním a H. uváděl H., že *zakázka vejde do učebnic*, pak k dotazu, čím „*vejde do učebnic*“, uvádí, že právě tím, jak byla špatně vedena. Jak to ten zadavatel špatně vypsál, to byla jedna věc, pak to špatně vyhodnotil a pak se to hrozně složitým způsobem narovnávalo. To bylo prostě celé špatně. Takže ten jeho komentář se může vykládat i jiným způsobem, ale on to považoval za zadavatelem velice pokaženou zakázku. Je to učebnicový příklad, jak zakázku nerealizovat. Co se týče koučovaných schůzek v bodě C. a L. obžaloby, tak Hynek G. byl jeho trenér, „kouč“ a byl tam ještě přítomen jeho podřízený obchodník, těch schůzek měl spousty. K dotazu, zda zasahoval nějakým způsobem do zadávací dokumentace, do technických specifikací, uvádí, že pokud si vzpomíná, pouze komentoval nějaký dokument, kde bylo připojení k veřejné telefonní síti O2, protože tam byli operátor a bylo nutné, aby to, co se nabízí, fungovalo i v té budoucí dodávce s tím, že jim bylo úplně jedno, jaká firma to dodá. A tam uváděl, že tam byly nějaké chyby, které opravoval. S H. se znal asi od r. 2010, on byl technickým konzultantem různých měst a krajů a vždycky je kontaktoval s nějakými technickými dotazy, kdy chystal nějaké studie proveditelnosti, nebo nějaké projekty.

20. Obž. **Mgr. Jan P.** v řízení přípravném využil dne 5. 11. 2015 svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2523). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku. U hlavního líčení dne 23. 9. 2021 (sv. 178, č. l. 40778) využil svého práva nevypovídat a přednesl pouze své prohlášení (č. l. 40708-40711). Uvedl, že od samého počátku trestního stíhání namítá, že usnesení o zahájení bylo nekonkrétní, obecné, nebylo individualizované vůči jeho osobě, v podstatě se nedozvěděl, co měl spáchat. Tomuto jeho názoru dává za pravdu i usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1588/16 ze dne 16. 6. 2016 a usnesení NSZ č.j. 2 NZT 26/2015-475 ze dne 4. 4. 2018. Když to laicky shrne, v obou usneseních mu tyto orgány daly částečně za pravdu, že formulace je nekonkrétní, ale že to jistě bude dále doplněno, konkretizováno a detailizováno. Nestalo se, obžaloba je ještě kratší, ještě více strohá, ještě obecnější. Celá obžaloba má 247 stran, z nichž jeho osobě je věnována jedna stránka A4 v části, kde se mu klade něco za vinu a potom ještě asi 15 důkazů, kde je jmenována jeho osoba. Na té jedné stránce A4 se státní zástupce ani nevěnoval výhradně jeho osobě, a pokud mu něco vytýká, tak to vytýká i jiným osobám, takže nějaká individualizace jeho jednání není uvedena. Je přesvědčen, že jeho vina je dovozována pouze z tvrzeného následku, nikde však není uvedeno, jakým konkrétním jednáním k tomuto následku měl přispět. Vyjadřuje se pouze k zakázce Přerov a pouze k období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, kdy dle obžaloby měl páchat trestnou činnost. V uvedené době a na

uvedeném místě měl zorganizovat vytvoření dvou aliancí, dohodnout rozdělení části zakázek a určení cen, měl vytvořit dohodu s cílem vyloučit konkurenci, tady ty tři body chápe tak, že měl zjednat kartelovou dohodu. Poté měl zpracovat nebo zajistit zpracování dvou konkurenčních nabídek a nakonec měl vyhotovit nesprávné doklady, nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy. Opět musí poukázat na to, že nikde není v obžalobě konkrétněji uvedeno, jak měl organizovat aliance, jak měl uzavírat kartelové dohody, s kým. Co se týče jeho postavení v O2, v předmětné době byl zaměstnán jako presales consultant. Je to funkce technická, nikoli obchodní, nebo manažerská. Důkazem je pracovní smlouva, která je ve spise na č. l. 35370. Činnost presales consultant zjednodušeně znamená podpora obchodu, aby se obchodníci měli na koho obrátit s technickými věcmi, dostali odpovídající technickou podporu, protože portfolio produktů O2 je široké a nemůže každý rozumět všemu. Konkrétně zpracovává technické specifikace v nabídkách, jedná technicky se zákazníky a s dodavateli, účastní se prezentací technických řešení u zákazníků a poskytuje konzultace tomu, kdo je potřebuje. Ať jsou to interní lidé z O2, ať jsou to zákazníci, nebo partneři. Při přípravě nabídek O2 většinou na zakázkách, na kterých pracuje, dělá celý tým lidí a on zodpovídá za přípravu technických částí nabídek. Jeho odpovědností je také to, že pokud nabídku odevzdají, tak je zadavatel nevyloučí za to, že by porušili technické podmínky a dále za to, že zakázku tak, jak ji technicky nabídnou, jsou schopni zrealizovat v daném termínu. V rozhodné době neměl žádné podřízené, v přímé linii má 4 nadřízené, je na úplně nejnižším stupni organizačního řízení. Nemá žádné podpisové právo, není oprávněn cokoli za firmu podepsat. Z uvedeného je zřejmé, že je iluzorní se domnívat, že z této pozici by byl schopen zjednat kartelovou nebo jakoukoliv dohodou ve výši desítek miliónů. Neměl žádný motiv páchat trestnou činnost. Proces zpracování nabídek v O2 je komplikovaná záležitost, částečně o tom hovořil obž. M. Podléhá přísné směrnicí, která je tak složitá, že ji ani nezná. Ví pouze to, že v nějaké roli vstupuje do procesu zpracování nabídek a jaké jsou jeho povinnosti v této roli. Ta role se jmenuje technický garant nabídky a jeho povinností je připravit mandatorní podklady, které jsou potřeba do tohoto procesu, tyto podklady předat obchodníkovi a vlastního procesu se vůbec neúčastní. Co se týče Přerova, na úvod chce uvést na pravou míru jednu věc, kdy ve spise na č. l. 15453 a na č. l. 15460 – 15468 je uvedena výzva jednomu uchazeči k účasti na veřejné zakázce zpracování projektové dokumentace. V této výzvě je výslovně uvedena studie proveditelnosti a tato výzva byla zaslána 15 firmám. V této výzvě je výslovně uvedeno, že zadávací dokumentace na zpracování projektové dokumentace včetně té přílohy (studie proveditelnosti) bude zveřejněna na webových stránkách města Přerov a dokonce je tam uvedeno tzv. URL, neboli odkaz, na který, když jste klikli, tak jste se na zadávací dokumentaci dostali. Takže je nepopíratelný fakt, že studie proveditelnosti byla veřejným dokumentem již od 30. 12. 2011, tedy ještě předtím, než O2 začala zpracovávat nabídku, než byla zveřejněna zadávací dokumentace, tak O2 velice dobře věděla, že se jedná o zakázku složitou, komplexní, svým způsobem v danou chvíli na daném trhu unikátní a věděla, že nebude schopna ji realizovat sama, že musí jednat s partnery. Ode dne 20. 2. 2013, kdy byla zveřejněna zadávací dokumentace, se v O2 postupovalo naprosto standardně jako kdykoliv jindy. Nebyly tam žádné anomálie, žádné věci, které by byly zarážející, nad kterými by se měl zamýšlet. Byl hned od počátku jmenován do role technického garanta, takže měl zajistit zpracování technických specifikací, měl technicky jednat s dodavateli a technicky jednat s TESCO SW, protože chystali společnou nabídku, měl poskytovat technické podklady do již zmiňovaného procesu schválení nabídek a měl poskytovat technické konzultace, tzn. ve firmě obchodnímu oddělení, právníkům, architektům, managementu, projektovým manažerům. Spolupracoval při formulaci jejich žádosti na zadavatele o dodatečné informace. Oni podávali několik dotazů s tím, že z jejich strany byl podstatný dotaz, který se pokusí vysvětlit. Zadavatel požadoval síť, kterou nazval PON (Passive Optical Network), což je síť, ve které nejsou aktivní prvky. Oni se zadavatele opakovaně tázali, zda je možné vedle tohoto řešení částečně navrhnout i řešení, které nazývali AON (Active Optical Network), čili jestli je možné nějaký aktivní prvek do této sítě zakomponovat. Odpověď zadavatele byla záporná. Pokud by byla kladná, je přesvědčen, že v O2 by bylo možno provést šetření, mohlo by si připravit několik řešení a mohlo by nabídnout řešení pro zadavatele nejvýhodnější a jelikož

jediným kritériem byla cena, je přesvědčen, že O2 by mohlo nabídnout levnější řešení, byť třeba v nějaké kooexistenci s nějakou stávající sítí, která tam byla. Tato skutečnost, tato záporná odpověď zadavatele prakticky znamenala, že ta síť se bude muset zrealizovat na bázi stávající sítě, v podstatě už existovalo jenom jediné řešení té metropolitní sítě. Dvě klíčová fakta, s kým v tomto období od 20. 2. dále komunikoval. S AutoCont vůbec, AutoCont nezná, nezná obž. S., nezná ani jeho kolegy, kteří se podíleli na zpracování nabídek. Nikdy s nimi nemluvil, neemailoval, neznají se, není o tom ve spise jediný záznam. Co se týče TESCO SW, tak z 95 % komunikoval s V. a Š., což byli jemu odpovídající protějšky, se kterými komunikovat měl a musel. Marginálně komunikoval s obž. Michalem T., a to sice ve věci přípravy nějakých podkladů. Se všemi T. se v uvedeném období nikdy nesešel. S obž. Michalem T. komunikoval výhradně emailem a výhradně telefonicky, s ostatními T. nekomunikoval vůbec. Nabízí se otázka, jak za této situace mohl zjednat kartelovou dohodu. Druhé klíčové faktum je rozdělení zakázek. O2 metropolitních sítí zrealizovalo desítek, mají k tomu kompetence, dále oblast archivace a systémy na zpracování (správu) dokumentů, kolega obž. M. o tom hovořil, že mají produkt, který se jmenuje STA - důvěryhodný archiv. To jsou přesně věci, které uměli, na které měli kompetence a které chtěli dělat. Naopak TESCO SW považovali za odborníky v ostatních částech, zejména v integracích, v majetkových agendách. Toto rozdělení zakázky z jeho technického pohledu prostě bylo jediné logické, možné, správné a smysluplné. K údajnému zjednání kartelové dohody opět uvádí, že neví, s kým by ji měl zjednat, hypoteticky by tak měl učinit s někým, kdo je ve věci spoluobžalovaný. S obž. S. se nezná, nikdy se neviděli, o obž. T. mluvil, v předmětné době se s nimi nesešel. S TESCO SW řešil pouze společnou nabídku, tedy konkrétně část, kterou do společné nabídky dodávala O2 a konkrétně jenom technické části této nabídky. K bodu obžaloby, že měl zpracovat či zajistit zpracování konkurenčních nabídek. O tom, že AutoCont podá nabídku, nevěděl. S nikým z AutoCont se neznal, nic do AutoCont neposílal, s nikým netelefonoval, jak by za této situace mohl zajistit zpracování konkurenčních nabídek. K vyhotovení nesprávných podkladů uvádí, že na zpracování zadávací dokumentace se nepodílel. Dne 20. 2. 2013 zadávací dokumentace byla zveřejněna a nikdo ji nemohl nezákonně ovlivňovat. Státní zástupce ve své žalobě vůbec neuvedl, jak v tomto smyslu měl konat. Obecně důkazy, které mají prokazovat, že nesprávné podklady vyhotovil, jsou odposlechy, jeho emaily, jeho osobní poznámky v Outlooku. Z nich však nelze vyvodit závěr, že tato jednání nějakým způsobem nastala. Nebude projíždět všechny důkazy, je jich 15 a lze je rozdělit do pěti skupin. První skupinu tvoří důkazy, které se datují před 20. 2. 2013, tedy před obdobím, v němž měl páchat trestnou činnost. Jedná se o důkazy v bodech obžaloby 231., 232., 234., 235. a ještě důkaz bod 236. Z důvodů, že jsou datovány před 20. 2. 2013, předpokládá, že se jedná o důkazy vůči někomu jinému a že jsou vůči jeho osobě irelevantní. Ve druhé skupině důkazů jsou jeho dvě osobní poznámky, které si napsal do Outlooku, jde o důkaz v bodě 277. a 294. Outlook v této části používal na záznam svých interních poznámek, myšlenek, postřehů a dojmů. Dané poznámky byly čistě jeho soukromými poznámkami, s nikým je nekonzultoval, s nikým je neprobíral, s nikým o nich nemluvil, jsou tam jak věci, které se týkají jeho pracovní náplně, tak i věci, které se jeho pracovní náplně netýkají. Zapisoval si často některé věci jen pro zajímavost a zapisoval si i spekulace. Nesporné je pouze to, že se jedná o naivní, laické komentáře, hodnocení nějakého vývoje zadávacích řízení. Z trestního spisu je patrné, že reálná situace byla zcela jiná, než si uváděl v těchto spekulacích. Třetí skupinu tvoří důkazy, které se netýkají zakázky Zajištění přenosu dat, to jsou body obžaloby 241. a 242. Čtvrtou skupinou jsou důkazy, které zachycují jeho emailovou komunikaci s TESCO SW. Jde o důkazy obžaloby pod body 297., 298., 301. a 314. a jde o komunikaci, kterou vede se zástupci TESCO SW za účelem připravit podklady pro nabídku do zadávacího řízení, či pro žádost o dodatečné informace. On komunikuje pouze vůči TESCO SW, TESCO SW v těchto řetězcích mailů komunikuje i s některými svými dalšími dodavateli. Tato komunikace tam musí být, kdyby nebyla, bylo by to nepochopitelné. On se musel s V. a Š. nějakým způsobem domluvit, jaké technické podklady mají poskytnout. Poslední skupina důkazů jsou výslechy dvou svědků, Mgr. K. pod bodem 340. se vyjádřil, že se měl podílet na plnění zakázky a pan K. pod bodem 346. vypověděl, že s ním a myslí, že ještě s kolegou, jednal o výstavbě

metropolitní síť. Ani jedno není závadné, je to zase zcela logické. Jednu věc považuje za naprosto absurdní, v zahájení trestního stíhání byl obviněn jako spolupachatel, to samé bylo v návrhu obžaloby. Nyní je obviněn jako samostatný pachatel, ačkoli ve spise nedošlo k žádné změně za celých 6 let vůči jeho osobě, překvalifikoval státní zástupce jeho činnost. Myslí si, že na začátku stíhání byl z nějakého důvodu přibalen, a ačkoli se za celou dobu nevyšetřilo nic, nepřibyla jediná další věc, ale on se pořád veze. Co se týče škody, která je mu přičítána, tak pro něj jako laika je zarážející, že obžaloba nemá žádný odborný posudek. Podle něj je škoda specializovanou záležitostí, jak ekonomická, také právní. Vždyť je složité, jestli škoda vznikla, kdy vznikla, jak vznikla, kdo se na ní podílel. Tady se jenom konstatuje, že vznikla, resp. že nevznikla, jak řekla paní z finančního úřadu. Není tam jediný posudek, který by nějakým způsobem jemu jako laikovi dal nějakou důvěryhodnou informaci, že opravdu něco je v nepořádku. Naopak, už tady hovořil obž. M., je posudek, že cena v místě a v čase v Přerově byla obvyklá.

21. Obž. **Ing. David J.** v řízení přípravném využil dne 3. 11. 2015 svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2528). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku. U hlavního líčení dne 29. 9. 2021 využil svého práva nevypovídat, přednesl pouze své vyjádření (sv. 178, č. l. 40809 – 40813). Uvedl, že vystudoval VUT v Brně obor aplikovaná informatika a celý profesní život pracuje v oboru informatika. Firma HCM COMPUTERS s.r.o. (dále jen HCM), jejímž je jednatelem, se zabývá technickým dozorem, psaním odborných dokumentů, posuzováním nabídek, vývojem a dělá veřejnou správu. Firma J. Consulting s.r.o. (dále jen JC) je s výše zmíněnou firmou HCM propojená jeho osobou a zabývá se drobnými malými studii nebo krátkými pracemi ve stejném oboru jako HCM. Ve firmě JC je rovněž jednatelem. Podrobněji se tedy vyjadřuje ke znění obžaloby v bodě C. na str. 11, konkrétně k období od 11. 3. 2013 do 14. 3. 2013, tedy období od podání nabídky HCM do zakázky na Zajištění technického (odborného) dozoru investora. Dne 27. 2. 2013 byla vyhlášena dílčí veřejná zakázka na technický dozor (dále jen zakázka TDI). HCM sleduje výzvy veřejných zadavatelů, protože se na to specializuje. O tom, že Přerov bude zakázku soutěžit, bylo veřejně známo už dříve, jelikož město uveřejnilo svůj záměr na hlavní zakázku projektu nejméně od roku 2012, což HCM monitorovalo. O zakázku měla HCM zájem sama od sebe krátce po jejím zveřejnění, ale podle vyhlášených podmínek nebyla schopna ze svých personálních zdrojů splnit kvalifikace. Chyběl jeden člověk do týmu, takže ho začal shánět po svých známých a obchodních kontaktech. Zakázka byla vyhlášena na cenu, takže plnění muselo být nejlevnější. Požadovaný člověk, to je náklad ve výši hodinové sazby, a když se k tomu připočte, že zakázka byla realizovaná v Přerově, tak jsou zde i náklady na dopravu, včetně času spojeného s cestováním, proto se z hlediska hospodárnosti nabízelo řešení najít člověka ideálně z Přerova, nebo jeho blízkosti. Na základě této úvahy na přelomu února a března 2013 kontaktoval obž. Josefa S. z AutoCont, který byl z jeho kontaktů nejbližší Přerovu. Obž. S. sdělil zájem účastnit se ve veřejné soutěži na zakázku, včetně sdělení, za jakou cenu chce podat nabídku a zeptal se, jestli nezná certifikovaného pracovníka cenově přijatelného, právě s ohledem na cenovou nabídku, bez něhož se veřejné soutěže účastnit nemůže. Nepředpokládal, že by mohl mít zájem na získání zakázky nebo zájem o účast na hlavní zakázce projektu AutoCont, proto s obž. S. o zakázce mluvil. Obž. S. sdělil, že nikoho nemá a neumí pomoci. Proto předpokládal, že nabídku podávat nebude. Po necelých dvou týdnech dne 12. 3. 2013 od obž. S. obdržel email, zda zájem na certifikovaném pracovníkovi trvá, že by mohl někoho sehnat. V tom čase, konkrétně dne 8. 3. 2013, došlo k tragické události v jeho rodině, k úmrtí matky jeho manželky, kdy se nemohl věnovat práci, ale musel být oporou své ženě, starat se o domácnost, děti a zařizovat pohřeb. Po krátkém váhání, zdali je schopen z časového hlediska podání nabídky stihnout, se rozhodl, že nabídku nakonec podá. Dne 13. 3. 2013 večer nabídku vytvořil. Vytvoření nabídky spočívá ve vyplnění veřejně známých dat do formuláře s doplněním ceny a osob. Současně téhož dne uhradil jistinu na bankovní účet města Přerova, jakožto podmínku pro podání nabídky. Nabídka mohla být v té době podána pouze v listinné tištěné podobě a termín doručení nabídek byl stanoven do 15. 3. 2013 do 10:00 hod. dopoledne na Magistrát města Přerova. Pokud by

nabídku odeslal dne 14. 3. 2013 poštou, bylo nepravděpodobné, že by byla na magistrát doručena do 15. 3. 2013 do 10:00 hod. Zpoždění doručení by znamenalo vyřazení nabídky z výběrového řízení. Rozhodl se tedy pro doručení prostřednictvím kurýra, jelikož nemohl jet osobně z již zmíněných rodinných důvodů. Obrátil se proto na obž. S., že by mu nabídku poslal a on ji doručil na magistrát. Nebral to jako přátelskou výpomoc, jelikož obž. S. není kamarád, jen známý. Nebral to ani jako výpomoc známého za případnou protislužbu v budoucnu. Jediným důvodem, proč si dovolil obž. S. oslovit s žádostí o doručení, byla skutečnost, že obž. S. mu pro zakázku dodal certifikovaného pracovníka, a to Ing. Helenu H., kdy z jejich vzájemné komunikace s obž. S. nabyt dojmu, že obž. S. Ing. Heleně H. dohodil práci a službu tak de facto poskytl paní H., nikoliv jeho osobě. Nezná osobní vztahy mezi paní H. a obž. S., ale vnímal to tak, že obž. S. chtěl H. pomoci. Z této pomoci obž. S. v podobě práce pro H. na zakázce TDI by ovšem sešlo, pokud by nabídka nebyla včas doručena. Z toho logicky dovodil, že obž. S. by měl být ochoten nabídku doručit. Obž. S. tedy oslovil a tento souhlasil. To byl i důvod, proč obž. S. vyhotovenou nabídku elektronicky poslal. Neměl žádný důvod spatřovat za jeho ochotou jiný důvod, než snahu pomoci H. k dočasné pracovní příležitosti. Ještě dne 13. 3. 2013 ve večerních hodinách nabídku elektronicky odeslal obž. S. Na nabídku umístil oskenované razítko HCM a svůj oskenovaný podpis jednatele. Dne 14. 3. 2013 v 16:27 hod. telefonoval obž. S., a to poté, co měl od něj nepřijatý hovor. Obž. S. mu po telefonu sdělil, že nabídku nelze doručit s oskenovaným podpisem, protože by byla s jistotou vyřazena z veřejné soutěže. To si při vyhotovení nabídky neuvědomil. Řekl mu tedy, ať smaže naskenovaný podpis s razítkem HCM a s vytisknutou nabídkou přijede k němu domů, kde vyhotovenou nabídku orazítkuje a podepíše originálním podpisem. Chtěl si záležitost s podáním nabídky co nejvíce zjednodušit s ohledem na situaci v rodině. Zpětně považuje za chybu, že oskenované razítko s podpisem neodstranil sám a nabídku sám nevytisknul. Přestože nabídku dle jeho původní domněnky vytisknul obž. S., s vytvořením nabídky neměl obž. S. ani jiná osoba nic společného. Obsah nabídky vytvořil pouze on osobně a nikdo jiný. Že by nabídku spolutvořili obž. S., nebo obž. Michal T., popř. jiná osoba, naprosto vylučuje jako zcela vymyšlené tvrzení. Téhož dne 14. 3. 2013 v podvečer se jej obž. S. telefonicky dotazoval na jeho adresu bydliště. Předpokládal, že obž. S. přijede osobně, ale S. mu řekl, že přijede někdo jiný. Asi si adresu obž. S. špatně poznačil, protože mu po chvíli zavolal znovu a sdělil telefonní číslo na nějakého muže, aby mu zavolal a svou adresu upřesnil. Tomuto muži zavolal a cestu do svého bydliště upřesnil. Do telefonu se muži představil, ale on jemu nikoliv. Krátce na to ten večer onen muž přijel autem k jeho bydlišti v Brně, předal nově vytištěnou nabídku, kterou nejprve obsahově zkontroloval, zda souhlasí s jím zpracovanou nabídkou. Jelikož se shodovala, tak ji podepsal a orazítkoval, aby na nabídce byl originální podpis. Muž se poté vzdálil a on se dozvěděl, že nabídka byla následující den 15. 3. 2013 v pořádku doručena na magistrát. Že by onen kurýr byl příbuzným šéfu akciovky TESCO SW v ten okamžik a až do zahájení trestního řízení nevěděl a není si tím jistý dodnes. Co se týče zástupce Novell Professional Services Česká republika s.r.o. obž. Radka N., k tomu by uvedl následující vysvětlení. Obžalobou uvedeným certifikátem Pavla D. z Novell společnost HCM neprokazovala svou kvalifikaci, to je mylný předpoklad (viz trestní spis č. l. 8985). Osobami, kterými HCM dokládala svou kvalifikaci, jsou on sám a dále Ing. Jirí H. a Ing. Helena H. Novell je rovněž označení pro operační systém, k němuž HCM nemá optimální úroveň znalostí a zkušeností, jelikož se tento operační systém už moc nepoužívá. Do tohoto prostředí mělo být implementováno dílo hlavní zakázky projektu, protože město tento operační systém používá, avšak on se s tímto systémem setkává velmi ojedinele. Proto si nad rámec jakékoliv povinnosti a nutnosti zajistil někoho, kdo má o tomto operačním systému hlubší znalosti pro případnou konzultaci. Šlo o to, aby bylo HCM schopno reagovat na možné problémy vážnějšího charakteru. Žádné doplnění kvalifikačních předpokladů nabídka nepotřebovala, jakož nepotřebovala ani další certifikovanou osobu od Novell. HCM byla vybrána ve veřejné soutěži na zakázku jako vítězná dne 18. 3. 2013, kdy byla hned poté písemně vyzvána k doložení celé řady dokumentů, včetně kvalifikačních předpokladů. Svou kvalifikaci doložila dle obsahu své nabídky. Nabídka byla tudíž vítězná i bez certifikovaného pracovníka z Novell. K doložení certifikované osoby z Novell tak sice došlo až po podání nabídky,

jak tvrdí obžaloba, nicméně to bylo nejen po podání této nabídky, ale rovněž i po jejím výběru jako vítězné, což obžaloba opomenula uvést. Doplnění certifikovaného pracovníka z Novell tak nemohlo ovlivnit veřejnou soutěž. Smyslem doplnění certifikovaného pracovníka z Novell byla pouze snaha o poskytnutí maximálně kvalitního plnění, nikoliv nezákonný zásah do soutěže. Odmítá tvrzení obžaloby, že by HCM byla „spřízněným“ nebo „spřáteleným“ subjektem TESCO SW nebo AutoCont. Z čeho konkrétně obžaloba dovozuje tento závěr, to mu není jasné. O zájmu TESCO SW a AutoCont na hlavní zakázce projektu při vyhotovování nabídky neměl povědomí. K tomuto bodu ještě doplňuje, že jeho nabídka byla ve veřejné soutěži jediná. S nepodáním konkurenčních nabídek neměl žádnou spojitost. Pokud by mu bylo známo, že jiné firmy nepodávají nabídky, potom by logicky využil cenového stropu 832 000 Kč bez DPH nabízeného zadavatelem jako předpokládanou hodnotu zakázky, aby získal maximální výnos. HCM nabídku naopak uvedla cenu o 41 % nižší právě z konkurenčního důvodu s vědomím dalších možných nabídek. Znovu zdůrazňuje, že nebyl v jakémkoliv střetu zájmů, jelikož v dané době nebyl členem žádné hodnotící komise. Na str. 12 obžaloby je rozebírána jeho údajná podjatost po jeho jmenování do komise pro otevírání obálek, komise pro posouzení nabídek a hodnotící komise. K tomu uvádí, že na základě nabídky v zakázce podané dne 15. 3. 2013, vybrané dne 18. 3. 2013 hodnotící komisí, schválené Radou města Přerova dne 10. 4. 2013, byla s městem Přerovem uzavřena smlouva dne 22. 4. 2013. Do dne 5. 6. 2013 byly na Magistrát města Přerova doručeny nabídky hlavní zakázky projektu v uzavřených obálkách. Obálky byly otevřeny dne 5. 6. 2013 v 10:00 hod. Jednalo se o společnou nabídku TESCO SW a O2 a další nabídku podal AutoCont. Dne 10. 7. 2013 jako členové komise za HCM podepsali on a Ing. H. prohlášení o nepodjatosti. K prohlášení uvádí, že neměl vztah k hlavní zakázce projektu ani k uchazečům, nepodílel se na zpracování nabídky do hlavní zakázky projektu, nebo na zpracování zadávacích podmínek. Z výsledku zadávacího řízení mu nemohla vzniknout jakákoliv osobní výhoda, neměl osobní zájem na zadání hlavní zakázky projektu a s uchazeči nebyl spojen osobním, pracovním či jiným obdobným poměrem. Z osob, s nimiž se měl dopustit páchaní trestné činnosti, v době zadání veřejné zakázky, znal pouze obž. V. a obž. S., přičemž obž. V. znal okrajově a žádná komunikace mimo jednání na samotné hodnotící komisi hlavní zakázky projektu a v souvislosti s jednáním této komise mezi nimi nebyla. EUNICE naopak jeho společností konkurovala. Obž. S. zná delší dobu, jedná se o známého, s nímž si tyká, nejedná se však o kamaráda. Takovýchto známých má stovky v rámci IT profese. S obž. S. neměl osobní, pracovní, či jiný obdobný poměr. V čestném prohlášení není uvedeno nic o tom, že by tyto osoby z IT branže nesměl nebo neměl znát a komunikovat s nimi. To, že obž. S. doručil prostřednictvím kurýra nabídku pro zakázku na technický dozor, dle jeho názoru mezi nimi nezakládá osobní, pracovní či jiný obdobný poměr. Způsob doručení nabídky z dnešního pohledu považuje za chybu, ale byl to důsledek stresové situace v rodině po úmrtí matky manželky. Podjatost necítil a čestné prohlášení člena hodnotící komise považuje za pravdivé, byť se zde může jevit hranice podjatosti blízko. AutoCont ve výběrovém řízení úspěšný nebyl a žádné jeho jednání k jeho zvýhodnění nesměřovalo. Trvá na tom, že nebyl podjatý vůči TESCO SW, což potvrzuje skutečnost, že s touto společností neměl nikdy žádnou spojitost. V době od 10. 7. 2013 do 4. 9. 2013 došlo k posouzení a hodnocení nabídek hlavní zakázky projektu, jehož výsledkem bylo doporučení hodnotící komise ze dne 4. 9. 2013 Radě města Přerova k vyloučení obou nabídek pro nesplnění zadávací dokumentace. Rada města Přerova akceptovala doporučení hodnotící komise a vyloučila obě nabídky z veřejné zakázky dne 10. 9. 2013 a následně dne 2. 10. 2013 Rada města Přerova tuto hlavní zakázku zrušila. Poté CRR doporučila v průběhu října 2013 městu Přerovu vyhlásit hlavní zakázku projektu jako zakázku v režimu JŘSU. Město Přerov dne 22. 11. 2013 tuto hlavní zakázku projektu vyhlásilo v režimu JŘSU, město Přerov vytvořilo vyjednávací tým z pracovníků magistrátu a tento tým modifikoval původní podmínky hlavní zakázky projektu o výhrady k nabídkám soutěžitelů. Vyjednávací tým magistrátu zahájil jednání s uchazeči o hlavní zakázku projektu, jimiž byly pouze TESCO SW s O2 jako jeden uchazeč a druhý uchazeč AutoCont. Přestože v tomto režimu byla možnost účasti dalšího uchazeče, žádný další uchazeč se o hlavní zakázku projektu neucházel. Dne 23. 12. 2013 předkládají TESCO SW a O2 jednu nabídku, AutoCont druhou.

Téhož dne zřejmě došlo k otevírání obálek a zjištění obsahu předložených nabídek. V rozmezí 27. 12. až 31. 12. 2013 mu telefonoval tajemník magistrátu Ing. Jiří B. a požádal jej, zdali by se mohl stát členem nové hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu. Souhlasil a práce byly objednány na JC za cenu 32 000 Kč. Došlo k sestavení hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu. Dne 22. 1. 2014 se realizovala první schůzka hodnotící komise hlavní zakázky projektu. V době od 22. 1. 2014 do 3. 2. 2014 hodnotící komise hlavní zakázky projektu jednala a vybrala vítěznou nabídku. Na základě doporučení Rada města Přerova na jednání dne 12. 2. 2014 rozhodla o uzavření smlouvy s vybraným uchazečem a dne 17. 3. 2014 byla uzavřena smlouva mezi městem Přerov a TESCO SW s O2. Dne 6. 10. 2014 informoval tajemníka Ing. Jiřího B., že u něj byla provedena domovní prohlídka Policií ČR v souvislosti s veřejnými zakázkami města Přerova, nad kterými vykonával technický dozor. Nabídl rezignaci a ukončení smlouvy, což bylo odmítnuto a řídicí výbor rozhodl, že i nadále trvá jeho závazek k výkonu technického dozoru. Dne 20. 11. 2014 opět navrhoval ukončení smlouvy s ohledem na policejní vyšetřování jeho účasti na předmetných veřejných zakázkách. Dne 1. 12. 2014 primátor města Přerova stejně jako dříve jeho rezignaci a ukončení smlouvy odmítl. Dne 4. 9. 2015 byly o trestním stíhání vyrozuměny ze strany OČTŘ subjekty vykonávající dohled nad realizací veřejných zakázek a jejich proplacením, konkrétně CRR a Ministerstvo financí ČR (dále jen MF). Dne 14. 9. 2015 byla hlavní zakázka projektu dokončena a následně, i přes seznámení s kompletním obsahem trestního spisu, došlo v listopadu 2015 k úhradě celého projektu, tj. cca 78 mil. Kč. MF si nahlédnutí do trestního spisu výslovně vyžádalo, tedy znali popis událostí, jak je nyní popsán v obžalobě, ministerstvo následně provedlo audit bez zjištěných závad a částku refundovalo. Ještě k tvrzené podjatosti chce uvést, že tvrzení obžaloby o jeho podjatosti jakožto člena hodnotící komise na TDI je nemožné, protože v této veřejné soutěži byl uchazečem o zakázku, nikoliv členem hodnotící komise pro zakázku, jedná se o tvrzení v bodě č. 1154. S tvrzením obžaloby o jeho podjatosti vzniklé jeho vztahem k soutěžitelům TESCO SW a AutoCont nesouhlasí, jelikož je dovozována údajným podílením se osob z těchto společností na vytvoření nabídky pro zakázku na technický dozor, což prokazatelně není pravda. Dále by doplnil, že hlavní zakázku projektu zkoumal také ÚOHS, a to rozhodnutím č. j.: ÚOHS-S0257/2017/KD-04641/2020/851/EDI ze dne 10. února 2020. ÚOHS měl k dispozici trestní spis a vůči jeho osobě, potažmo vůči HCM, nevyvodil žádné sankce a ani jen závěry o podjatosti. Pokud tedy ani specialisté na veřejné zakázky nedovodili jeho podjatost, jak by ji mohl rozpoznat on jako právní laik. Nakonec, co se týče tvrzení v obžalobě o tom, že měl společně s dalšími obžalovanými zvýhodnit **RPSC, EUNICE, TESCO SW a O2**, tak v případě RPSC se jedná o veřejnou zakázku Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Na této zakázce se jeho společnosti nepodílely a ani nepodaly nabídku, nebyl členem žádné komise, ani nedodával jakékoliv podklady do studie proveditelnosti, tudíž nemohl nijak zvýhodnit RPSC. V případě EUNICE se jedná o veřejnou soutěž na veřejnou zakázku Projektová dokumentace a související poradenské služby k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, tak v této souvislosti byla HCM oslovena, ale nabídku na zakázku nepodala pro pracovní vytížení, ani se na této zakázce nepodílela, nebyl členem žádné komise, ani nedodával podklady do technické části zadávací dokumentace, tudíž nemohl nijak zvýhodnit EUNICE. Co se týče TESCO SW a O2 a jejich vítězství v hlavní zakázce projektu, byl členem hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu, která z nabídek hlavní zakázky doporučovala radě města vítěze, ale tyto společnosti nikdy žádným způsobem nezvýhodnil. Jeho jediné osobní setkání s obž. Michalem T. bylo ze strany obžaloby mylně pochopeno a následně účelově překrouceno. Co se týče str. 13 obžaloby a tvrzení o vyhotovení nesprávných dokladů, k tomu uvádí, že zadávací dokumentace k hlavní veřejné zakázce byla dle spisu vyhotovena v průběhu roku 2012, kdy v ději nijak nefiguroval, tudíž se nepodílel na vyhotovení jakýchkoliv podkladů k zadávací dokumentaci a ani jejich příloh. Dále se nepodíleli na projektové dokumentaci a technické specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky. Podmínky hlavní veřejné zakázky byly stanoveny dříve, než vůbec HCM vstoupila do děje. Jediný dokument, který má být dle obžaloby nesprávný a obžaloba jej s ním výslovně spojuje, je čestné prohlášení člena

hodnotící komise u hlavní zakázky projektu. Tento dokument je naopak správný, svou možnou podjatost v tomto případě vyhodnotil se závěrem, že podjatý není.

22. Obž. Jiří Š. v řízení přípravném vypovídal dne 24. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2533), v rámci výslechu dne 10. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2541) již odmítl vypovídat. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 29. 9. 2021 velmi podrobně vypovídal, odpovídal na dotazy soudu a stran řízení (sv. 179, č. l. 41069 verte a násl.). Poté, co shrnul ze svého pohledu dosavadní průběh přípravného řízení a vyjádřil se ke své osobě, dále uvedl, že MERIT, kterou po většinu času reprezentoval jako statutární zástupce a ředitel, začala v roce 2006 a 2007 budovat vlastní datové centrum v Olomouci. Jednalo se o první komerčně dostupné datové centrum svého druhu v regionu. V průběhu budování datového centra a jeho následném provozu si osvojili celou řadu dovedností, získali množství zkušeností a vytvořili si vlastní know-how k tomu, jak budovat a následně provozovat datová centra. V této souvislosti pak vytvářeli návrhy, poskytovali konzultace a prováděli realizace celé řady datových center v regionu, a to až se již jedná o Zdravotnickou záchrannou službu, Univerzitu Palackého, HZS, KŘ Policie, FN Olomouc, město Uničov, město Zábřeh a celé řady dalších organizací a komerčních subjektů. Mezi jedny z prvních nekomerčních zákazníků se v té době zařadil i Olomoucký kraj, který se v letech 2007/2008 rozhodl, že v tomto datovém centru bude provozovat spisovou službu pro jím zřizované organizace a obce druhého typu, které neměly vlastní kapacity a dostatek finančních prostředků pro provoz vlastní agendy spisové služby. Olomoucký kraj již v té době patřil mezi dlouhodobé zákazníky MERIT, kdy společnost pečovala o počítačové vybavení předchůdce krajů, tedy okresního úřadu. S MERIT měl Krajský úřad Olomouckého kraje uzavřeno několik smluv na poskytování pravidelných servisních služeb, které souvisely s konkrétním IT vybavením. Tak tomu je dodnes, přestože on sám již ve společnosti 6 let nepůsobí. Ve vztahu ke kraji to probíhalo tak, že když něco nefungovalo, volal se MERIT, když se něco rozbilo, volal se MERIT, a to klidně i v sobotu nebo o půlnoci, nebylo totiž přípustné, aby ráno přišlo do práce 600 úředníků a nemohli pracovat. Když bylo potřeba něco vymyslet, poradit, navrhnout, volal se MERIT. Říká to proto, aby si soud udělal nějakou rámcovou představu o rozsahu spolupráce a komunikace mezi MERIT a Olomouckým krajem v době, která předcházela projednávané veřejné zakázce pod bodem D. Již na podzim 2007 dochází k prvotní přípravě projektů spolufinancovaných z evropských fondů, mezi kterými je i technologické centrum a spisová služba. Tento materiál je odsouhlasen usnesením zastupitelstva Olomouckého kraje již ze dne 18. 6. 2009 pod číslem ÚZ/14/64/2009. Na to navazuje zpracování studie proveditelnosti pro technologické centrum, zpracovávané konkrétně Deloitte Advisory. Za tuto společnost studii vypracovala Barbora S. V průběhu zpracování studie proveditelnosti potřebovala paní S. řadu informací a možných návrhů řešení. Pracovníci odboru informatiky krajského úřadu tyto informace buď nebyli schopni poskytnout, nebo je nebyli schopni poskytnout v dostatečné kvalitě, případně v dostatečném rozsahu a především v požadovaném čase. Z tohoto důvodu odkázal vedoucí odboru informatiky paní S. na MERIT, coby servisní organizaci a nositele know-how o tom, co a jak z hlediska IT infrastruktury na Olomouckém kraji funguje. K tomu by rád citoval 4 emaily a tyto zakládá do spisu, jejichž předmětem je komunikace mezi jeho osobou a Barborou S. První je datován na 11. 1. 2018, kdy v této době již probíhalo trestní řízení, kdy se snažil získat maximum možných informací, protože celá řada emailů či jiné dokumentace skončila u policie a celou řadu emailů se mu nepodařilo obnovit. Proto žádal, i na podkladě doporučení právního zástupce, Barboru S. o schůzku, kde by mohla za účasti právního zástupce vysvětlit, jaká byla její účast a jak to tenkrát bylo. Barbora S. mu v tomto emailu schůzku odmítla s odůvodněním, že s tím nechce mít nic společného. Nicméně v tom emailu je její pasáž, na kterou upozorňuje, ve které S., jakožto autor první studie proveditelnosti, která není vůbec v tomto trestním řízení zmiňována a která se týkala pouze technologického centra, doslova uvádí: „V roce 2010 jsem zpracovávala pouze dílčí část studie proveditelnosti technologického centra Olomouckého kraje pod společností Deloitte. Z důvodu neadekvátní součinnosti ICT pracovníků Olomouckého kraje při zajišťování vstupů

dokumentace pro popis stávajícího stavu a stávajících potřeb datového centra, jsem po třech měsících prodlení z jejich strany byla odkázána vedoucím odboru informatiky Olomouckého krajského úřadu na tehdejší servisní organizaci společnost Merit Group pro zajištění těchto vstupních informací.“ Toto je důležitá část, která potvrzuje jeho předchozí tvrzení. Druhé dva emaily jsou ze dne 14. 6. 2010. V prvním S. píše: „Zdravím, v příloze posílám rozpracovanou studii proveditelnosti v kapitole č. 7 Technické řešení je zadání, dle domluvy to zasílám, prosím, podívejte se na to, ať to můžu nejpozději v úterý rozeslat na IBM apod., podklady pro R. byly opravdu nedostačující a ačkoliv to trvalo věčnost, stejně jsme nakonec nedostali vše co jsme chtěli, ve studii je zadání řešení pouze na nové typové projekty, co se týká přesunutí (migrace) stávajících aplikací na nový hardware, to Vám pošlu v následujícím mailu a s těmito podklady od p. R. nelze zaslat rozumné zadání na firmy typu IBM, takže to pošlu teď na Vás a buď si s tím poradíte, nebo ne.“. Ve druhém emailu ze stejného dne uvádí: „Zdravím, v příloze posílám podklady od R., byly opravdu nedostačující...“. V emailch tedy S. zmiňuje, že dostala naprosté minimum podkladů a že na základě toho není schopná sestavit patřičné zadání a popsat všechny agendy s tím, že si s tím mají (MERIT) poradit. Čtvrtý email je ze dne 15. 6. 2010 a S. v něm uvádí: „Zdravím, věra jsem odpovídala bez informace a bez ověření, jak je to vážné, tlačí mě D. (na něj hejtman), tlačí na mne Deloitte - musím to dodělat co nejdřív a nemůžu už čekat víc jak den a vy mi s tím nedokážete pomoci, abych to ustála, tak jako jste nedokázali pomoci s tím, aby se mnou komunikovali na kraji (p. R.) a dával mi čas a kvalitní vstupy definované v nabídce, jež je přílohou objednávky, tudíž i smluvního vztahu, nebo mi přímo pomohli získat relevantní podklady, ačkoliv jsem to avizovala, že potřebuji pomoci.“. Paní S. se opět dožaduje podkladů a vstupů, které však oni neměli, ale nakonec jí s touto verzí pomáhali. Součástí přípravy studie proveditelnosti je také část, kdy zpracovatel studie proveditelnosti obesílá, a je to naprosto běžné a nezbytné, nepřeborné množství firem, kterým zašle zadání a požaduje po nich zpracování cenové nabídky, případně konkrétní návrh řešení. Tak to bylo i v tomto případě. Krom toho, že S. poskytli potřebné podklady, byli potom jednou z devíti obeslaných společností, které vytvářely prvotní cenovou nabídku a návrhy řešení technologického centra již v první verzi studie proveditelnosti, a to v červnu 2010. O nesoučinnosti S. vypovídala jako svědkyně i na policii, kdy na její protokol o výsledku svědka ze dne 16. 2. 2018 odkazuje. Pokud má tento úvod shrnout, tak na základě doporučení Olomouckého kraje se Barbora S. obrátila na MERIT, MERIT jí poskytla veškeré potřebné informace a značnou měrou se tak již v této fázi podílela na technickém řešení technologického centra tak, jak bylo následně popisované ve studii proveditelnosti. A protože součástí studie proveditelnosti jsou i finanční kalkulace, tak MERIT byla oslovena, stejně tak jako dalších devět společností, aby předložila předběžné nabídky na toto řešení. Do spisu zakládá studii proveditelnosti vypracovanou Deloitte, datovanou k červnu 2010 a jedná se o její pracovní verzi č. 9. Na str. 25 pod bodem 7 je uvedeno, že mezi oslovenými společnostmi je také MERIT. Tato informace však již není uvedena v poslední verzi studie, která byla publikována. Neví, z jakého je to důvodu, ale tuto verzi on obdržel od S. Zde, v této studii ve verzi č. 9, je tedy první zmínka o účasti MERIT na celé této věci, a to nejméně o rok dříve, než je popisováno v obžalobě. Jak na začátku zmínil, celá věc začíná na podzim 2007, kdy jsou vypisovány první výzvy. Potom následoval sled událostí, který vygradoval v červenci 2009 pádem vlády, a v důsledku toho všechny vypsání výzvy byly zrušené, Evropské peníze se nečerpaly, projekty se nezpracovávaly a nikdo nevěděl, co bude. Trvalo to půl až ¾ roku a v únoru/březnu 2010 jsou znovu vyhlášené výzvy v rámci IOP. Mezi těmito výzvami je také výzva 08 s názvem Rozvoj eGovernmentu v krajích. Tato výzva je podstatně obsáhlejší než původní a vyjma spisové služby a technologického centra obsahuje i další oblasti. Nicméně spisová služba a technologické centrum jako základ potřeb krajů v té době zůstávají součástí výzvy 08 i nadále, a to v téměř nezměněné podobě. Dne 20. 5. 2010 je usnesením rady Olomouckého kraje pod č. ÚR 39/30/2010 a následně pod č. UR 41/54/2010 schválen materiál pod názvem eGovernment strategie Olomouckého kraje. Tento dokument je veřejný. Někdy v červenci 2010 pak EUNICE zpracovává studii proveditelnosti pro projekt Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji. Tato studie obsahuje i části s názvem Spisová služba a Technologické centrum, a to v téměř shodné podobě, jako byla ta původní studie. On sám nikdy nebyl v kontaktu s EUNICE. Část Spisová služba a Technologické centrum popisované ve studii od EUNICE, je z 90 % až z 99 % shodná jako ta, kterou vypracovávala Barbora S. Dne 13. 12.

2010 je zastupitelstvem Olomouckého kraje schváleno podání žádosti o poskytnutí dotace v rámci IOP. Již v průběhu měsíce prosince 2010 je MERIT ze strany odboru informačních a komunikačních technologií požádána o prvotní konzultace na to, jak by technologické centrum Olomouckého kraje mělo vypadat, kde by mělo být umístěno, jak by mělo být technicky vybaveno, aby splnilo požadavky ze strany IOP, požadavky vypracovaných studií proveditelnosti a především, aby naplnilo očekávání kraje. Na základě tohoto požadavku kraje následně hned v lednu 2011 byla uskutečněna prohlídka prostor kraje. Tuto prohlídku domlouval on společně s vedoucím odboru. Této prohlídce se účastnil za MERIT nejméně Jaroslav B. a Milan H. a za Olomoucký kraj Ivan R. On sám se této prohlídce neúčastnil, jednalo se o ryze technickou prohlídku, kde se procházela patra, otevíraly se sklady a přemýšlelo se, kde by mohlo být umístěno technologické centrum. Z tohoto prvotního místního šetření vyloučily první návrhy umístění budoucího technologického centra. Těchto variant ze strany MERIT bylo pro kraj vypracováno celkem 6 a z těchto šesti variant si kraj vybral jednu, která se mu nejvíce zamlouvala a ta byla následně detailně rozpracována. V konečném důsledku se jednalo o kompletní výkresovou dokumentaci, technický popis řešení, včetně všech specifikací a jednotlivých položkových rozpočtů. V této souvislosti dokládá do spisu několik emailů, které opět potvrzují, co nyní uvedl. Jedná se o emaily ze dne 24. 1. 2011, kdy Ivan R., zaměstnanec kraje, posílá plán podzemí budovy krajského úřadu ve formátu dwg, a to z toho důvodu, byl to požadavek, který vznikl na té schůzce, aby bylo možné zakreslovat ty návrhy. Další email ze dne 25. 1. 2011, kdy mu píše vedoucí odboru kraje a vyplývá z něj obava, jestli se jim podaří odhalit nějaké parametry, které by někoho mohly zvýhodňovat, protože se jedná o specifikaci, kterou použil ve svém projektu kraj Vysočina. Dále je ze strany vedoucího odboru v emailu zmíněna možnost, že by to mohli po úpravách dát vybraným značkám k připomínkování, anebo zveřejnit na webu před samotným vyhlášením. Z výše uvedeného emailu je tedy zřejmé, že vedoucí odboru informačních a komunikačních technologií kraje má jednoznačný zájem na transparentním a nediskriminačním znění technické specifikace. V dalších emailech Milan H., projektant MERIT, posílá jemu osobně první tři varianty návrhu technologického centra, kdy on osobně tyto návrhy následující den přešle vedoucímu informatiky. Dokládá následující zcela shodný postup dalších variant řešení umístění technologického centra, které nejdříve H. zasílá jemu a on vedoucímu informatiky. Další emaily se týkají další plánované schůzky na kraji, popřípadě se jedná o technologické otázky a odpovědi. Celkem již do této doby soudu předložil 19 emailů, ve kterých je on sám aktivním účastníkem komunikace, a to pouze z období čtyř měsíců, tedy od počátku ledna 2011 do konce dubna 2011. Žádný z těchto emailů se ve spisovém materiálu nikde nenachází, a to i přesto, že policie a státní zástupce je museli mít k dispozici. I tak je těch 19 emailů podstatně více, než je ve vztahu k jeho osobě doloženo v celém spisovém materiálu. A pokud je policie měla, proč tam nejsou založené? Protože dokladují aktivní komunikaci s krajem? Protože Olomoucký kraj po nich něco chce? Protože oni jim na to odpovídají, ty věci se aktivně řeší a v celé té věci se řeší jenom technické záležitosti. Tyto předložené emaily podle něj dokazují, že na základě iniciativy samotného kraje MERIT aktivně pomáhala Olomouckému kraji vytvořit kompletní projekt technologického centra, resp. že ji pro kraj kompletně vytvořila, a to zcela v intencích jejich požadavků a za jejich aktivní účasti. Ze všech doložených emailů je také zřejmé, že účastníci komunikace se naprosto věcně věnují technické stránce věci, nikdo nikomu nic nepodsouvá, nevnucuje, s ničím se nemanipuluje, nikdo se nezvýhodňuje. Veškerá komunikace je vedena přes oficiální pracovní emaily zúčastněných lidí a žádná konspirace se nekoná. Navíc v celé řadě emailů je zmiňována transparentnost a zájem o to, aby popisované řešení nikoho nezvýhodňovalo a ani neeliminoválo. Pokud se vrátí k těm 15 emailům, odhlíží od těch prvních čtyř, které se týkaly S., veškerá tato komunikace se navíc odehrála v době, kdy kraj ještě ani neměl z Ministerstva vnitra schválenou žádost o poskytnutí dotace a ze strany zastupitelstva kraje ještě ani nebylo rozhodnuto, zda bude předmětnou zakázku vůbec vypisovat a navíc část emailů doložená je vedena v době před vyhlášením samotné výzvy IOP 08. Tento program byl vyhlášen v únoru 2011, ale prvotní komunikace proběhla prosinci 2010 a první návrhy z jejich strany na základě požadavku kraje přichází v lednu 2011. Celý operační program se vypisuje až v únoru 2011. Z toho, co uvedl, pro

něj vyplývá zcela jednoznačný závěr, že on a MERIT jsou vlastníky autorských práv ke kompletní projektové dokumentaci k technologickému centru a že tuto dokumentaci vytvořili v době, kdy nebylo zřejmé, zda se vůbec bude realizovat. Vytvořili ji, aniž by za ni kraj zaplatil. Olomoucký kraj ji od nich neodkoupil a v době zahrnutí této dokumentace do veřejné zakázky je ani nepožádal o souhlas s jejím užitím. V době před jejím užitím v rámci zadávací dokumentace coby především příloh, pak někdo odmazal většinu informací o autorech. Z výkresů bylo odstraněno logo MERIT, její identifikační údaje a bylo odstraněno jméno jeho osoby. Bylo odstraněno i jméno pana S., který projekt kontroloval a byl v té době zaměstnancem MERIT. Jediné, co v hlavičce celého projektu bylo zachováno, bylo jméno Milana H., který byl v té době zaměstnancem MERIT a projekt co by projektant kreslil, na základě jeho pokynů a na základě požadavků kraje. H. je tím zmiňovaným svědkem, kterého opakovaně žádali policie o výslech, aby z něj vytěžili maximum informací o tom, kdo je autorem a jak to tenkrát vzniklo. Je to ta osoba, jejíž výslech uložilo za povinnost policejnímu orgánu NSZ již v roce 2017. Na konci května je s AK Vyroubal, K., Školout uzavřena mandátní smlouva na administraci veřejné zakázky. Dne 21.7. je ze strany Ministerstva vnitra rozhodnuto o přidělení dotace Olomouckému kraji. Někdy v tomto období si kraj uvědomuje, že nemá veškeré podklady dostatečně zpracované, že jejich kapacity a úroveň technických znalostí v některých oblastech nejsou dostatečné na to, aby vůbec dokázali správně popsat a zvládnout v požadovaných termínech. Na kraji navíc v tomto období dochází ke kompletnímu přerozdělení odpovědností za jednotlivé dílčí části toho velkého projektu. Ty odpovědnosti se zpravidla vedou přes vedoucí jednotlivých oddělení odboru, a tito pak začínají velice aktivně komunikovat se stávajícími dodavateli všech možných systémů, které není možné vynechat z jakékoliv komunikace, a to zejména z důvodu zachování integrity a kontinuity jakéhokoliv provozu stávajících systémů na kraji, tedy s ohledem na možnost fungování kraje samotného. Pokud by z komunikace vynechali stávající dodavatele, kraj končí. Stejně tak v této době aktivně komunikují se všemi novými dodavateli, nebo společnostmi v rámci odborné obce, vyhlášenými odborníky na tu či onu specifickou oblast. Jinými slovy kraj v té době potřeboval pomoc a požádal o ni téměř kohokoliv, kdo mu ji byl ochoten poskytnout a kdo samozřejmě o dané problematice něco věděl. Z tohoto období pochází maximum emailů, které jsou doložené ve spise. Z jeho pohledu zcela účelově interpretovaných jako manipulace s veřejnou zakázkou. Ve vztahu k jeho osobě může říct pouze to, že jeho skutečně zajímalo pouze a jen technologické centrum. Je to oblast, ve které má znalosti a zkušenosti, ve které je schopen vůbec někomu něco doporučit, nebo radit. Neví nic o spisové službě, neví nic o tom, jak digitalizovat archiválie, jak fotit letecké snímky pro katastr. Cokoli, co v té době, předtím, potom, v průběhu vytvořil, ať se jednalo o komentáře, návrhy, připomínky, revize dokumentů, nebo revize jím původně vytvořené projektové dokumentace, se týkaly výhradně technologického centra. Olomoucký kraj následně tyto materiály, informace a podklady podrobil vlastní vnitřní oponentuře. Ta věc se vracela dokola, oni to řešili, hledali chyby, připomínkovali, bylo to aktivní řešení toho, čeho oni potřebovali dosáhnout. Nakonec to byl kraj sám, kdo se rozhodl, zda podklady použije, jestli použije ty informace a návrhy zčásti, zcela, nebo vůbec. Bylo to pouze na rozhodnutí kraje. V okamžiku, kdy dokumentace měla finální podobu, tak ji musel kraj poskytnout nejméně CRR a CRR dokumentaci znovu posuzovalo a buď schválilo, nebo neschválilo. Rozhodně není pravdou, že součástí dokumentace jsou informace, které by mohly jakkoli někoho zvýhodňovat. Toto je prosté tvrzení, které není ničím dokazováno. Veškeré podklady a materiály, které poskytl kraji, včetně všech rad, byly vždy takové, aby zvýhodňovaly jednoho jediného a tím byl Olomoucký kraj samotný, a to proto, aby dostal takové řešení, které očekával. Poukazuje na směrnici Evropského parlamentu a rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014, konkrétně její čl. 40 ze kterého cituje: „*Před zahájením zadávacího řízení mohou veřejní zadavatelé vést tržní konzultace s cílem připravit zadání veřejné zakázky a informovat hospodářské subjekty o svých plánech a požadavcích při zadávání veřejných zakázek. Za tímto účelem mohou veřejní zadavatelé například vyhledat nebo přijmout poradenství od nezávislých odborníků nebo orgánů či účastníků trhu. Toto poradenství mohou využít při plánování a vedení zadávacího řízení, pokud toto poradenství nenarušuje hospodářskou soutěž a nevede ke porušení zásady zákazu diskriminace a zásady transparentnosti.*“ V kontextu této směrnice mu není jasné, proč je

trestně stíhán, kdy pokud tomu rozumí, tak *pokud nenarušuje hospodářskou soutěž*, což zřejmě v jeho případě jeho činnost nenarušovala hospodářskou soutěž, protože není obžalován z porušení pravidel hospodářské soutěže. Dále pak, *pokud nevede k porušení zásady diskriminace a zásady transparentnosti*, a toto je otázka, kterou se mělo státní zastupitelství zabývat dříve, než na něj podalo obžalobu. Je v oné dokumentaci něco, co vedlo k porušení zásad transparentnosti? Došlo tady k nějaké diskriminaci? Pokud ano, tak by chtěl vědět, jakým způsobem, protože podle něj k porušení transparentnosti nedošlo a žádná diskriminace se nekonala. Dále poukazuje na usnesení NS z 24. 4. 2013, sp. zn. 5 Tdo 1555/2012: „*Pokud osoba pouze uskutečňovala úkony, které se týkaly upřesnění některých technických parametrů předmětu veřejné soutěže, ale nijak neovlivnily její základní zadání ani rovnost všech úvahu přicházejících soutěžitelů, nelze toto jednání považovat za dostatečný důvod pro založení trestní odpovědnosti za tr. čin pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Respektive nyní za trestný čin sjednání výběry při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku, jehož spáchání bylo navíc podmíněno úmyslem pachatele způsobit jinému škodu, nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch.*“ Stejně jako v předchozím případě, věc, která není v obžalobě ani nikde ve spisovém materiálu řešena, anebo ji neumí najít, ale jaké jeho jednání či úkony ovlivnily základní zadání veřejné zakázky? Zabýval se tím někdo? No neovlivnil, protože pokud by tomu tak bylo, tak pak by to zadavatel neschválil a nechtěl by to. Pak by to neodsouhlasilo CRR, ani Ministerstvo financí, ani Ministerstvo vnitra. Ovlivnilo jakkoliv jeho jednání rovnost všech v úvahu přicházejících soutěžitelů? Stejná odpověď, neovlivnilo. Přesně a jasně formulovaná technická specifikace naopak mohla způsobit jen maximální rovnost všech soutěžitelů. Do veřejné zakázky byly podány celkem 4 nabídky a každý z uchazečů přesně věděl, co zadavatel požaduje. Zbývají dvě otázky, jestli měl úmysl jinému způsobit škodu, anebo opatřit sobě nebo jinému prospěch. Neměl, žádné jeho jednání takovou motivaci nemělo. Jediným smyslem bylo, aby kraj dostal perfektní technické řešení, které mu bude sloužit. Pokud je v obžalobě tvrzeno, že konkrétní cenové nabídky a dohody společnosti byly stanoveny déle než rok před podáním nabídek, pak to není pravdou a ani nemůže být. Na podporu všech tvrzení může říct, že na tak velkou a svou komplexností složitou zakázku byly podány celkem 4 nabídky. Každá z nich obsahovala nespočet subdodavatelů, a nakonec vítězná nabídka AutoCont nebyla nejlevnější, stala se vítěznou jen díky formálně procesním chybám jiné společnosti. Řešili by toto všechno, kdyby AutoCont nebyl vítězem, kdyby někdo jiný neudělal chybu? Žádná z předložených nabídek nebyla taková, aby v sobě neobsahovala množství subdodavatelů a v ČR nezná společnost, včetně těch nadnárodních, která by byla schopna do veřejné zakázky předložit nabídku bez účasti subdodavatelů. Ten rozsah byl obrovský a činnosti byly tak rozdílné, že i při různých specializacích není společnost, která by to všechno zvládla s vlastními zdroji. A přesto je tvrzeno, že všechny společnosti byly schopny podat nabídku samostatně. Pro dokreslení celkové situace a schopnosti udělat si představu o tom, jak věci ve skutečnosti fungují, by rád uvedl stručné příběhy několika zakázek s vyžádanými konzultacemi. Dnes se tomu říká předběžná tržní konzultace. Ty věci se děly vždycky, všude a hledalo se právní pojmenování. Vybral pár zakázek, které se týkají výhradně zákazníkům ze státní správy a samosprávy, protože v komerčních to nikoho nezajímá, tam je to naprosto běžné a intenzita té komunikace je ještě větší. (pozn. soudu: *Obžalovaný popsal veřejné zakázky, ve kterých spol. MERIT byla činná již před jejím vypsaním formou vydefinování řešení, aby se následně vypsané veřejné soutěže zúčastnili a byli i potenciálně úspěšní. Jednalo se o popis zakázek např. pro PCR Olomouc, Krajský soud, Ministerstvo vnitra ČR, Českou poštu, pro Katastrální úřad v Olomouci, město Zábřeh, město Šternberk, město Uničov. Pro stručnost je možno na tyto pasáže vyjádření obž. Jiřího Š. odkázat na protokol o hlavním líčení.*) Souhrnně k projektům uvádí, že popsal výčet situací, ve kterých pro zákazníka zpracovávali různé požadavky, a to vždy na základě jeho iniciativy, vždy to dělali zdarma a následně v těch budoucích výběrových řízeních uspěli. Nebyl jím navíc popisován žádný případ, kdy by dělali stejnou činnost a následně ve výběrovém řízení neuspěli, kdy takových případů je mnohem víc a je to mnohem častější. Zpracovali požadavky zákazníka, dělají všechno to, co on chce a nakonec v tom výběrovém řízení neuspějí. Pokud je však zákazník osloví a oni s ním mají nějaký dlouhodobý vztah, pokud mají nějaké servisní smlouvy, on je požádá o návrhy řešení, na kterých potom staví své veřejné zakázky, tak pro ně je toto značně

zavazující. Jednak totiž zákazníci znají, znají detailně jejich potřeby a očekávání a znají také všechna možná úskalí, a to právě z toho důvodu, že tyto návrhy připravovali. Vzhledem k tomu velmi často u takových výběrových řízení neuspějí, a to především z důvodu ceny, jelikož neznalost ostatních uchazečů o veřejnou zakázku a striktní řízení se jen zadávací dokumentací, která nemusí být perfektně zpracovaná, není pro ně natolik zavazující. Z pohledu realizační firmy po více než 20ti letech působení v oboru je zcela ideální dostat jako podklad kvalitně zpracované technické řešení, které sami nepřipravovali a nemít se zákazníkem žádný vztah či znalosti jeho potřeb. V další části svého vyjádření se chce postupně zabývat jednotlivými body obžaloby ve vztahu k jeho osobě u skutku D. obžaloby. K obžalobě samotné se na celkem 249 stranách textu jeho jméno vyskytuje v zásadě sporadicky a v případě, že odhlédne od trestného činu porušení pravidel hospodářské soutěže, který mu není kladen za vinu, pak se celkový výskyt jeho jména a popsané skutky sníží na čtvrtinu. Dále poukazuje na skutečnost, že na všech uskutečněných záznamech telefonních hovorů není ani v jednom případě osobou volanou, ani volající a na žádném z těch 70 hovorů, které si poslechl, se o něm nehovoří. Na str. 13 obžaloby je poprvé zmíněno jeho jméno, kde je tvrzeno, že: *v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení jednal v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže*, přičemž znovu opakuje a upozorňuje na skutečnost, že porušení pravidel hospodářské soutěže mu není kladeno za vinu. Nicméně je zde tvrzeno, že jednal se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení, a to s cílem zvýhodnit ve veřejné soutěži TESCO SW a AutoCont. Toto tvrzení není pravdivé. Jakékoliv jeho jednání nikdy nebylo motivováno snahou o ovlivnění transparentního průběhu zadávacího řízení a v žádném případě nikdy nechtěl zvýhodnit TESCO SW, AutoCont a ani žádné jiné. Druhá zmínka o jeho osobě je na str. 14 a 15 obžaloby, kde je tvrzeno, že: *se společně s dalšími společnostmi dohodl na vytvoření koalice s cílem rozdělit si plnění jednotlivých částí veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracování dvou kontrolovaných nabídek, a to za situace, kdy jednotlivé společnosti mohly nabídku do veřejné zakázky podat samostatně*. Jakkoliv tyto popsané skutky opět souvisí s porušením zákona o ochraně hospodářské soutěže, jehož porušení mu není kladeno za vinu, stejně tak se proti tomu musí ohradit. Pokud pomine to, že většinu ze společností uvedených v obžalobě nezná, zdůrazňuje, že v uvedené době nebylo možné vytvářet žádné jednoznačné koalice, nebylo možné určovat ceny za jednotlivé části. Rozhodně se nepodílel na vzniku dvou nabídek a navíc s ohledem na v té době platný zákon o zadávání veřejných zakázek dvě nabídky nebyly k ničemu potřeba. To skutečně si tady přidělavaly desítky lidí práci s tím, aby vytvořily dvě nabídky, které nebyly potřeba? MERIT nebyla schopna podat nabídku do veřejné soutěže samostatně tak, jak obžaloba uvádí. A o tomtéž je pak přesvědčen i v případě všech ostatních zmíněných společností. Na str. 16 obžaloby je o něm třetí zmínka, zde je uvedeno, že: *se účastnil 21. 6. 2011 schůzky, na které bylo mj. dohodnuto rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky a cenové nabídky všech členů koalice*. Toto tvrzení není pravdivé. Je přesvědčen, že se v tomto termínu žádné schůzky neúčastnil. V záznamech svých kalendářů žádnou takovou informaci nenašel, osobně si to nepamatuje. Naopak je přesvědčen o opaku a ani obžaloba jeho účast ničím nedokládá, ona to jen tvrdí. Ale hlavně především v této době nebylo možné nic sdělit a už vůbec ne určovat jakékoliv ceny. Není možné rozdělovat něco, co nemá finální podobu a pokud nevíte, co přesně bude součástí budoucího zadání, jak by bylo možné na něco takového vytvářet přesné cenové nabídky? Na str. 17 obžaloby je o něm zmínka čtvrtá, je zde mimo jiné uvedeno, že: *se nejméně v době od 27. 4. do 19. 7. 2011, a to prostřednictvím doposud neustanoveného zástupce zadavatele získal dokumenty a v těchto postupně ve prospěch subjektů prováděl úpravy a doplnění, nebo je přímo tvořil*. Dále je tvrzeno, že: *osobě, co by garant dohody, zajišťoval spojení mezi vytvořenou koalicí subjektů a Olomouckým krajem*. Tato tvrzení jsou interpretována zcela účelově a některé závěry v nich jsou a musí být smyšlené, navíc jsou důkazně nepodložené. V této části pro něj vzniká více otázek než odpovědí, na které se opakovaně ptal v průběhu přípravného řízení, nicméně odpověď nedostal, a sice, jak se on, Jirí Š., stal zástupcem garanta dohody MERIT pro části plnění předmětu zakázky elektronická spisová služba a technologické centrum? Z čeho je to dovozováno a čím je dokazováno, že on zajišťoval spojení mezi vytvořenou koalicí subjektů a zadavatelem? Kdo je doposud přesně neustanovený zástupce zadavatele? Z čeho je dovozováno, že jakékoliv návrhy či úpravy byly

činěny ve prospěch v koalici sdružených subjektů? Prvně nebyl žádným garantem ze samotné podstaty, neměl co garantovat a už vůbec ne v oblasti spisové služby, které nerozumí, nemá v ní žádné znalosti. Žádné spojení mezi nikým nezajišťoval, s krajem totiž komunikoval kdokoliv, kdo chtěl. Stejně tak kraj komunikoval, s kým chtěl, aby získal co největší množství potřebných informací a podkladů. A konečně doposud neustanovený zástupce zadavatele. Žádná taková osoba není, neexistuje. Jedná se o fiktivní postavu vytvořenou státním zástupcem již před šesti lety. Další bod je opět fabulací, jelikož pokud někdo tvořil, navrhoval či upravoval, pak tak činil výhradně na základě požadavku kraje, a to jedině ve prospěch kraje, nikoli ve prospěch žádné třetí osoby či skupiny osob. V této části obžaloby je také tvrzeno, že měl k dispozici konečnou verzi zadávací dokumentace. Není to pravdou. Konečnou verzi zadávací dokumentace měl k dispozici pouze kraj, potažmo mandatář veřejné zakázky a on sám do okamžiku jejího zveřejnění neměl představu, jak bude nakonec vypadat. To dokládá i to, že když v okamžiku zveřejnění veřejné zakázky si vyžádali kompletní zadávací dokumentaci, našel v textu, který se vztahuje k technologickému centru, několik faktických chyb, kdy buď zadavatel nechtěl reflektovat jeho připomínky a návrhy, nebo to opomenul. Navíc zde byly i některé chyby zcela nové. Na str. 20 obžaloby je uvedeno, že společně s obž. S. provedl prostřednictvím emailové komunikace kontrolu a odsouhlasení finálního cenového rozpočtu určeného do nabídky ICZ. Jakkoliv popis tohoto skutku opět naznačuje porušení pravidel hospodářské soutěže, který mu není kladen za vinu, tak to není pravda. Navíc tato skutečnost není nikde ničím dokazována. On totiž neprováděl žádnou kontrolu a ani žádné odsouhlasení cenové nabídky kohokoliv. On by mu to ani nikdo nedovolil. Nabídku ICZ ani AutoCont neviděl, tudíž nemohl nic kontrolovat nebo odsouhlasovat. MERIT byla pouze subdodavatelem. Nemá tušení, jak by to mohl udělat a na základě čeho by mu to vůbec někdo umožnil. Pokud něco kontroloval, mohla to být pouze část nabídky, kterou zpracovávala MERIT. Pouze v tomto případě mohl mít představu o ceně, ale už neví, jak s tou nabídkou bylo pracováno dál. Neví, jak byla upravována cena dál. Žádný hlavní kontraktor neumožní svým subdodavatelům upravovat nebo kontrolovat jeho nabídky. Navíc jim nesdělí ani cenu. Takhle praxe nefunguje. Na str. 21 obžaloby se to opakuje analogicky, je zde opakovaně tvrzeno totéž, co na té předchozí straně, a sice, že prováděl kontrolu a odsouhlasení cenového rozpočtu určeného do nabídky AutoCont a že prováděl dohled nad přípravou nabídky ICZ a že také provedl její následnou kontrolu. Neviděl nabídku ICZ. Pokud to správně pochopil, zde přítomného obž. Z. viděl poprvé u soudu. Neviděl nabídku AutoCont, MERIT byla pouze subdodavatelem. V první části obžaloby je o jeho osobě naposledy hovořeno nepřímo na str. 22 a na začátku str. 23. Jakkoliv zde popsání závěry opět souvisí s porušením zákona o ochraně hospodářské soutěže, nemůže se s tímto ztotožnit. Je zde totiž tvrzeno, že AutoCont a ICZ uzavřely dohodu s cílem vyloučit vzájemnou konkurenci a umožnit tak provedení veřejné soutěže v případě, že by do soutěže nepodal nabídku žádný další soutěžitel. Zákon nepožadoval předložení dvou nabídek, prostě nebylo to potřeba. Na str. 23 obžaloby je uvedeno, že MERIT dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obratu reklamy a referencí potřebných pro účast v dalších veřejných zakázkách. Tato tvrzení jsou zcela bezduchou konstrukcí někoho, kdo už skutečně nevěděl, jak odůvodnit tzv. jiný prospěch. Navýšení obratu společnosti totiž není a nemůže být prospěchem. Úspěšnost společnosti se primárně hodnotí podle zisku a v souvislosti s obratem jemu osobně jsou známy samé neprospěchy. Například při dosažení určitého obratu se společnost musí stát plátcem DPH. Z toho jí plynou nové administrativní povinnosti vůči státu. Při dosažení určitého obratu musí společnost provádět audit účetní závěrky nezávislým auditorem. Onen prospěch zmíněný v podobě reklamy je zavádějící, protože žádného takového prospěchu se MERIT nedostalo. Skutečně neměli billboard na budově Olomouckého kraje, tudíž neví, v čem spočívá ta reklama. A co se týká získaných referencí, to je prospěch, kterého MERIT neměla zapotřebí. V té době na trhu působili víc jak 20 let a společnost nepotřebovala žádné další reference, měla jich dostatek. Pokud to tedy všechno shrne a bude to interpretovat jazykem, který je srozumitelný jemu a možná většině obžalovaných, musí dojít k následujícímu závěru. Vyhověl Olomouckému kraji ve všech jeho požadavcích. Po celou dobu jednal čistě v jeho zájmu a v jeho prospěch. Olomoucký kraj

v nepřímém důsledku těchto činností získal dotaci, ta dotace byla vyplacena, kraj byl schopen vypsát a realizovat veřejnou zakázku, Olomoucký kraj dostal to, co chtěl za cenu odpovídající na trhu, a to všechno mu k jeho spokojenosti slouží dodnes. On sám žádný osobní prospěch z ničeho neměl. Osobně má šest let zajištěný majetek a s hrůzou přihlíží tomu, jak vrchní státní zástupce požaduje, aby šel na 7 a půl let do vězení a k tomu navíc nahradil škodu ve výši převyšující 102 000 000 Kč, o které nemá nejmenší tušení, jak byla vyčíslena, kde a komu vlastně vznikla. V další části k jednotlivým bodům obžaloby ve vztahu ke konkrétním důkazům vztahujícím se k skutku D. uvádí, že pod bodem 358. je zařazen email, ve kterém dne 12. 11. 2009 vedoucí odboru informačních technologií Olomouckého kraje zasílá Josefu T. dokument, jehož obsahem je informační koncepce Olomouckého kraje. Není zde ani nikde jinde ovšem uvedeno, s čím tento materiál souvisí a co tento důkaz má dokazovat. V každém případě je zcela zřejmé, že tento důkaz jakkoliv nesouvisí s předmětnou zakázkou popsanou pod bodem D. Pod bodem 359. je předložen důkaz, kdy zasílá email Josefu T., kde se jedná o jím osobně vyhotovený materiál, který obsahuje odhady možných finančních nákladů na jednotlivé části a s odhadem možných dodavatelů. Nejde o materiál, který by určoval, kdo bude co dodávat, jak se domnívá obžaloba, ale jde o odhad toho, kdo by toho byl případně schopen, z hlediska všech možných dodavatelů na trhu a zejména s ohledem na technickou použitelnost, vzhledem k technologiím, které jsou využívány na Olomouckém kraji. Pod bodem 387. je uveden email, který mu Petr V. posílá, v němž akceptuje termín jednání, je to v datu 21. 1. 2011, navazuje to na ty emaily, které předkládal, v němž akceptuje termín jednání pod názvem Olomoucký kraj příprava zadávací dokumentace. Ve skutečnosti se ovšem nejedná o přípravu zadávací dokumentace, ale projektu a technické specifikace a datumově to zcela přesně sedí do emailů, které soudu předložil. Navíc o to byli požádáni už v prosinci roku předcházejícího. Bod 390. se jedná o přeposlaný email, na který jakkoliv nereaguje. Pod bodem 393. je citován email, ve kterém Mgr. Š. z Olomouckého kraje zasílá Josefu T. materiál, který obsahuje oficiální stanovisko CRR k otázkám veřejných zakázek výzvy 08 IOP. Jakkoli mu není zřejmé, co má být touto komunikací dokazováno, vybavuje si, že se následně účastnil zcela oficiální schůzky konané v budově Krajského úřadu Olomouckého kraje, kde vysvětloval, jaké výhody a jaké nevýhody mohou plynout z případného rozdělování nebo slučování předmětných oblastí do jedné či více veřejných zakázek. Tohoto jednání se účastnil nejméně Mgr. Jiří Š. z odboru informatiky a Zdeněk D. Pod bodem 397. je citován email, ve kterém mu obž. S. navrhuje termín schůzky na 1. 4. Pod bodem 398. je s odkazem na kalendář obž. S. dovozováno, že se uskutečnila schůzka mezi MERIT, TESCO SW a AutoCont. Není z toho již zřejmé, kdo přesně se měl schůzky účastnit, zda se nakonec opravdu konala a co mělo být na této schůzce řešeno. On osobně si na schůzku nepamatuje, ve svém kalendáři ji nenašel a navíc mu nesedí čas schůzky s předchozím emailem obž. S., který mu navrhoval čas jednání v 10:00 hod. dopoledne. Pod bodem 403. je evidován email, který dokumentuje komunikaci mezi zaměstnanci kraje a ze kterého jednoznačně vyplývá, že vedoucí odboru informatiky má zájem o přípravu zcela transparentního technického popisu. Pod bodem 404. je evidován email, který měl poslat obž. S., není schopen určit, jestli email skutečně poslal, protože mu v něm nesedí použitý slovník. Jsou použita slova, kterým rozumí, ale on je v běžném psaném a mluveném slovu nepoužívá. V každém případě se jedná pouze o dílčí podklad, o který ho požádal obž. S. a on mu jej poslal. Nic víc v této komunikaci není řešeno, protože se jedná o materiál, kterému nerozumí. Pod bodem 413. je evidován email, ve kterém poslal obž. S. podklady, o které ho zřejmě požádal, nic víc v tomto emailu není řešeno ani uvedeno. Pod bodem 429. je evidován zápis ze schůzky, které se nezúčastnil, ani nikdo z obžaloby netvrdí, že by se jí zúčastnil, je zde uvedena citace, že *vstupním místem do úřadu je MERIT*. V tomto případě mu není jasné, co je tím myšleno. Pod bodem 437. je evidována komunikace mezi ním a obž. S., kdy ho žádá o kontrolu dokumentů. Vzhledem k tomu, že prokoumal rozsah dokumentů a do hodiny reagoval, tak nemohl být schopen zasláné dokumenty ani přečíst. Dále z emailu vyplývá, že v tentýž den proběhla schůzka, které se nezúčastnil. Pod bodem 449. je veden email, který posílá obž. S. jednak obž. Josefu T. a také jemu. V tomto emailu tvrdí, že se jedná o návrhy dokumentů a že *ze strany úřadů jsou další potřebné úpravy samozřejmě možné a žádá o předání dokumentů na úřad*. Zda žádá jeho

osobu nebo obž. Josefa T., to z toho zřejmé není. Jestli on tyto dokumenty poskytl někomu na kraji, si nepamatuje a pokud ano, pak jen proto, že ho o ně požádali. Těžko by komukoliv z kraje poskytoval jakékoliv podklady, pokud je po něm sám nechtěl. Pod bodem 450. je evidován dokument, který byl zadržen v jeho PC a který následně rozesílá vedoucí odboru informatiky svým kolegům k dalšímu připomínkovému řízení. Jako autor tohoto dokumentu je uveden Tomáš N. a obžaloba tak usuzuje z vlastností dokumentu. Tomáše N. nezná, nikdy jej neviděl a nikdy s ním žádnou formou nekomunikoval, ale N. nemůže být autorem dokumentu, protože jsou zde obsažené informace, které vyplývají ze znalostí, které N. nemá a nemůže mít, jelikož dle informací uvedených ve spise je N. advokátní koncipient, nikoliv IT odborník. Bod 458. kdy on posílá obž. S. email s předmětem *podklady* slíbenou tabulku. Tato tabulka není ve spisovém materiálu uložena. Místo toho je ve spisu PrtScr obrazovky počítače, na kterém je uveden text. Tuto položku nelze otevřít, tudíž se k tomu nemůže vyjádřit. Pod bodem 467. mu obž. S. poslal podklady, ničeho se od něj nedožadoval a on na tento email nereagoval. Naprosto stejná situace je pod bodem 469. Pod bodem 479. je evidován důkaz, který je v textu obžaloby popsán tak, že budí dojem, že se jedná o vzájemnou emailovou komunikaci mezi jeho osobou a obž. S., Martinem S. a obž. Daliborem Š. Ve spisovém materiálu je pak doložena řada emailů, ve kterých různé osoby komunikují s různými osobami, není zde žádná komunikace mezi ním a Martinem S. a není žádná komunikace mezi ním a obž. Daliborem Š. On tyto emaily prošel, nemá k tomu co komentovat. Pod bodem 480. se jedná o dokument, kde se jednoznačně uvádí, že jde o jím připomínkovaný text formou otázek a odpovědí vztahující se k technologickému centru. Je to možné, on takových připomínek a dokumentů vytvořil spoustu. Pod bodem 483. mu obž. S. posílá emailem dokument, který obsahuje seznam referencí A-Scan. On na tento email nereagoval, obž. S. po něm nic v emailu nechtěl. Jemu přišel seznam referencí A-Scan a to je vše. Pod bodem 500. je evidován email, ve kterém mu Petr V. posílá nějaké otázky a odpovědi. Opět se jedná o situaci, kdy dostal email, odesílatel nic nechce, on proto na email nereagoval. Po deseti letech je poměrně obtížné komentovat, co tím kdo tenkrát myslel. Pod bodem 505. je důkaz, který je v textu obžaloby popsán tak, že se jedná o emailovou komunikaci mezi obžalovanými Milanem K., Josefem S., Jiřím Š., Pavlem M. a Josefem T., týkající se druhé řízení nabídky sestavované ICZ. Na celkem 17 stranách doložených pod tímto důkazem je pouze jediný email, který mu poslal obž. S., v něm po něm nic nechtěl, proto na email nereagoval a email jakkoliv nesouvisí s ICZ. Žádná komunikace v těchto stránkách mezi ním a obž. Milanem K., kterého ani nezná, není vůbec popsána tak, jak je popsáno v tom textovém popisu toho bodu. Pokud přistoupí ke skutkovým závěrům obžaloby, pod bodem 535. je uveden závěr, ze kterého není zřejmé, co vlastně znamená, nebo co má dokazovat. Navíc je tento závěr zcela v rozporu s tvrzením obžaloby prezentovaným pod bodem 359., kde obžaloba uvádí, že email obsahuje předpoklad subjektů, kteří *budou* konkrétní část dodávat, nicméně pod bodem 532. je jako závěr tvrzeno, že se jedná o předpoklad konkrétních subjektů, kteří *mohou* dodávat jednotlivé části projektu. Ona slovní hříčka se v té obžalobě vyskytuje často, ale on osobně vnímá velký rozdíl mezi slovy *budou* a *mohou*. Pod bodem 537. je dovozován závěr, že vstupním místem na úřad kraje je MERIT. Zná Olomoucký kraj poměrně dobře, těch vstupních míst je tam několik a MERIT to není. Tento závěr obžaloby je činěn na základě jediného dřívějšího emailu, který je zápisem ze schůzky, které se on, ani ostatní zaměstnanci MERIT, neúčastnili. Pod bodem 538. je ze strany obžaloby činěn skutkový závěr, který tvrdí, že z řady zajištěných emailových zpráv je také zřejmé, že zadávací dokumentace je připravována tak, aby vyhovovala té společnosti, která má zájem onu část plnění dodávat. Tento závěr není pravdivý a zase se opakuje, ale protože se ty věci opakují. Pokud skutečně něco ze zajištěných emailových zpráv vyplývá, pak se jedná o snahu vytvořit bezchybné technické řešení. Nikde v těch textech není ani slovo o nějaké manipulaci, zvýhodnění či cokoliv jiného. Z těch emailů vyplývá, že tam jde o snahu vytvořit technické podklady tak, aby plně vyhovovaly zadavateli a poskytly mu přesně formulovaný popis, který v konečném důsledku uspokojí jeho potřeby. Otázka nějaké účasti, eliminace, diskriminace vůbec není řešena. Ve veškeré komunikaci se řeší technické parametry a odborné věci ve vztahu k tomu, aby Olomoucký kraj dostal to, co chce. A také z emailů vyplývá jedna věc, Olomoucký kraj po celou dobu, ať ta

komunikace probíhala od roku 2009, 2010 nebo 2011, je to úplně jedno, po celou dobu měl plně pod kontrolou to, co z toho použije. Kraj se na ty věci dotazoval, kraj si potom rozhodoval, co chce a co nechce, kraj si rozhodoval, koho osloví. A kromě zde dnes obžalovaných, kromě dalších společností, které v průběhu do toho případu byly zataženy, oslovoval celou řadu dalších, a to jenom ze své vlastní vůle. Ale on sám, ani nikdo jiný na to neměl vliv. Všeho, co kdy bylo poskytnuto kraji, také Olomoucký kraj sám oponoval, doplňoval a nakonec buď použil, nebo nepoužil. Je celá řada návrhů, které byly činěny z jeho strany, nebyly použity, z nějakých důvodů jim nevyhovovaly, nelíbily se jim. Pod bodem 539. je uvedeno, že za jeho pomoci byla vypracována tzv. krycí nabídka. To opravdu není pravda, on ji nekontroloval, neodsouhlasoval, nedělal nad tím dohled. Nabídku v životě neviděl. Obzvláště u takové společnosti jako je ICZ. Na závěr textu obžaloby ho velmi zaujalo tvrzení státního zástupce, které je uvedeno pod bodem 1191. v části právní hodnocení skutkových zjištění. Zde je tvrzeno, cituje: „*Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel, respektive žadatel o dotaci, případně příjemce dotace nevěděl a nemohl tak reagovat*“. Buď se tady někdo někomu vysmívá, nebo může s klidem říct, že to tvrzení je zcela scestné a snaží se jenom povýšit a zvýraznit důraz a závažnost těch předchozích tvrzení. Chce tím obžaloba říct, že po dokončení příprav na straně zadavatele a mandátáře veřejné zakázky poté, co dokumentaci schválilo Ministerstvo financí, CRR a Ministerstvo vnitra, neví, kdo všechno ještě a současně těsně před tím, před jednáním rady zastupitelstva kraje, se vplížil do budovy kraje, schvalované materiály vyměnil a radní schvalovali něco jiného, než měli původně v úmyslu? Ze všech obžalovaných zná osobně pouze čtyři lidi. Jedná se o obž. S., se kterým si vždy vykal a je tomu tak dodnes, nemají spolu žádný osobní vztah, počítá, že ho 6 let neviděl. Dále obž. Josefa T., se kterým si tyká, nicméně v letech 2011 a 2012 si s ním rozhodně vykal. Žádný jiný osobní či přátelský vztah spolu nemají. Dále obž. Davida T., se kterým si tyká, v letech 2011 a 2012 si s ním vykal. Žádný přátelský vztah ani jiné styky spolu nemají. A poslední osobou, kterou zná, je obž. Michal T., se kterým si tyká, ovšem stejně jako u ostatních pánů si s ním v letech 2011 a 2012 vykal. Nestýkají se a nemají spolu žádný bližší přátelský vztah. Závěrem uvádí, že pokud se k něčemu vyjadřoval, pak se vždy jednalo o věci týkající se výhradně technologického centra. Tato vyjádření byla vždy činěna na základě požadavku kraje. Navíc, pokud cokoliv komentoval, revidoval či jinak upravoval, jednalo se o úpravy jeho vlastního autorského díla. V žádném případě nejednal s úmyslem kohokoliv poškodit, nejednal s úmyslem komukoliv zjednat výhodu na úkor kohokoliv jiného, a pokud svým jednáním nevědomě kohokoliv zvýhodnil, pak je tím zvýhodněným pouze a jen Olomoucký kraj samotný. Nevyhotovil, nepoužil ani nepředložil žádné nepravdivé nebo neúplné doklady vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu EU nebo rozpočtů spravovaných EU. K dotazům soudu a stran řízení dále uvádí, že v MERIT byl určitě v letech 2010 až 2014 nějakým dílčím akcionářem, ne majoritním, majoritním akcionářem byl v těchto letech Ing. Pavel J. MERIT opustil v r. 2016, kdy ji prodal a přestal tam působit. Jeho otec Mgr. Jirí Š. v té době pracoval jako vedoucí odboru informačních technologií na Olomouckém kraji, takže pokud mluvil o vedoucím odboru IT, jednalo se o jeho otce, pracuje tam dodnes. K dotazu, jestli se otec znal s někým z TESCO SW, uvádí, že určitě ano, protože TESCO SW byla dodavatelem a provozovatelem několika systémů na kraji. K dotazu, zda řešil s otcem režim, jak bude zakázka vypsána, zda budou dílčí části zakázky samostatné, nebo jestli se udělá jedna veřejná soutěž, uvádí, že co se týče režimu soutěžení v rámci zákona, to s ním neřešil. Co se týká výhod či nevýhod vypsaní jednotné zakázky nebo více samostatných, tato věc byla řešena na schůzce, kterou již popisoval. Zpracovával návrhy technologického centra pro kraj, těch šest různých variant. Impulzem začít to zpracovávat byl požadavek z kraje, určitě na to neexistovala smlouva. Účastnil se toho i jeho otec, ale těch lidí bylo na kraji více. Kdo byl na kraji prvotní iniciátor, to neumí říct. On to dělal bez odměny, protože pro kraj nepřetržitě pracovali. Tzn., že součástí těch činností, které tam běžně dělali, na které byly jiné smlouvy, byla celá řada konzultací. V tu dobu nebylo, nebo vůbec ono vlastně nikdy není tou prvotní otázkou otázka honoráře, když pracuje pro někoho, s kým dlouhodobě něco vytváří, s kým mají smlouvy. Technické specifikace jednotlivých dílčích částí, které obdržel od kraje, připomínkoval a upravoval ve prospěch Olomouckého kraje. Zadávací

dokumentace na jednotlivé části neexistuje, existuje pouze zadávací dokumentace jako celek a je přesvědčen, že tu k dispozici neměl. K bodu 450. obžaloby uvádí, že tak, jak je to popsáno, tak se jedná o již zkompleťované jednotlivé rozpracované dílčí zadávací dokumentace k jednotlivým částem. Ta věc není a nemůže existovat. Nemohou být zkompleťované jednotlivé rozpracované dílčí zadávací dokumentace, zadávací dokumentace je jedna. Takže v tomto případě se opět musí jednat možná o zkompleťované jednotlivé technické specifikace. Ta zadávací dokumentace je jiný dokument. Tam je několik souborů a jedná se o technické specifikace jednotlivých dílčích částí. Z toho důvodu i uváděl, že nemůže být autorem Tomáš N., protože není schopen něco takového vytvořit. Technické specifikace jsou součástí zadávací dokumentace. Buď jsou zapracovány přímo do ní, nebo je to příloha. Technické specifikace popisují technické vlastnosti toho požadovaného budoucího plnění. Tyto měl k dispozici v době, kdy ještě nebyla zakázka vypsána, ale nemuselo se nutně jednat o jejich konečné verze. K dotazu, jestli mohli mít určitou výhodu před ostatními soutěžiteli, když znali technickou specifikaci budoucí zakázky, která ještě není vypsána, uvádí, že osobně to vnímá spíše jako nevýhodu, už to popisoval. Znalost požadavků, pokud se bude bavit o té věci, o které tady mluví, které nějakým způsobem rozumí, a sice technologické centrum, tak kromě toho, že se považuje za jejího autora, tak ta znalost věcí jej spíše zavazuje, než poskytuje nějakou výhodu. Pan Ing. František J. je bratr pana Ing. Pavla J. Žádný z jím předložených emailů není datován datem poté, kdy krajský úřad vybral zhotovitele zadávací dokumentace. Na dotaz, zda se uskutečnila taková komunikace mezi ním a krajským úřadem Olomouckého kraje poté, kdy krajský úřad vybral zhotovitele zadávací dokumentace, neumí jednoznačně odpovědět, ale předpokládá, že ano, ta komunikace byla pravidelná a intenzivní. Zápisy z porad, emaily rozhodně existují, protože v průběhu realizace celého projektu probíhaly pravidelné schůzky a z každé z nich byly pořizovány záznamy. K opětovnému dotazu, zda existuje nějaká taková komunikace v době od data, kdy Olomoucký kraj vybral zhotovitele dokumentace, do data, kdy byla zveřejněna zadávací dokumentace, stran požadavků na technologické centrum, nějakých dotazů, jaké mají být technické specifikace, uvádí, že neumí odpovědět, jestli taková komunikace existuje, předpokládá, že ano, nicméně maily jsou, pokud existují, bezesporu na policii, protože policie zajistila veškerou komunikaci jak na krajském úřadě, tak v MERIT. Pokud se má vyjádřit k emailu ze dne 26. 5. 2011, kdy ho obž. S. prosí v emailu o kontrolu dokumentů a doplnění dokumentů chybějících, tak k dotazu, co emailem obdržel a co doplnil, uvádí, že není po 10 letech schopen říct, co přesně doplnil. Navíc pokud správně čte, tak v té komunikaci není uvedeno, že něco doplnil, ale je uvedeno, že za něj v pořádku. K dotazu, co přiložil ke své odpovědi, uvádí, že to je zde uvedeno, je to i v textu obžaloby, jedná se o technickou specifikaci technologického centra ve verzi č. 5. Neumí odpovědět, jestli je to verze, která byla nalezena u jeho otce na KÚ pod heslem *podkova*, ale spis to tvrdí, že tam byla nalezena. K emailu na č. l. 21980 a násl. uvádí, že email nemá v plném rozsahu a co se týče schůzky ze dne 21. 6. 2011 uvádí, že z toho vyplývá, že on se té schůzky neúčastnil. Co je tím myšleno (obsah zápisu ze schůzky), tak neví, co myslel obž. S. svým textem a emailem před 10 lety. Není mu známo, co znamená: „*bod 2 koordinace přípravné fáze = Merit*“. Neví, jak na tento email reagoval. Je běžná praxe, že zadavatel pověří kompletní administraci veřejné zakázky právní kancelář, a pokud je mu známo, v mandátní smlouvě mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří K. je mj. uvedeno, že je to právě kraj, který je povinen dodat technické části specifikace, tudíž ne, že je má vytvořit právní kancelář. K dotazu, zda zástupci kraje disponují dostatečnými odbornými znalostmi a byli schopni sami připravit studii proveditelnosti či technické části zadávací dokumentace, uvádí, že jednoznačně ne. Konzultace odborných problematik mezi zástupcem kraje a firmami je zcela běžnou praxí, není to nic neobvyklého. Lidé z kraje se především zabývali stávajícím provozem, nebyli schopni si to udělat sami, nebyl by to schopen udělat ani on sám. Zadavatel zkrátka není celou řadu věcí schopen řešit bez toho, aniž by věci konzultoval se stávajícími provozovateli. Běžná je aktivní komunikace se stávajícími a potenciálně i budoucími nebo novými dodavateli. Neexistují na trhu společnosti, které by se zabývaly výhradně tvorbou projektů IT řešení.

23. Obž. Jiří K. v řízení přípravném využil dne 10. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2545) svého práva nevyprávět. K obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 prostřednictvím svého obhájce do spisu založil písemné prohlášení k obžalobě (č. l. 40972 – 40989) s tím, že se hlavního líčení neúčastní. V prohlášení uvedl, že vždy jednal v souladu se zákonem i pracovními povinnostmi, které byly spojeny s poskytováním služeb a konzultací k produktům GORDIC. Celou situaci je nutno posuzovat vzhledem ke stavu informací a zkušeností s veřejnými zakázkami v té době. Nyní, když je popsán institut předběžné tržní konzultace, bylo by vše pro všechny jednodušší a jasnější. Od roku 1997 je zaměstnancem FPO s.r.o., která je součástí distribuční sítě GORDIC. U Olomouckého kraje, který je zákazníkem GORDIC a od svého vzniku využívá jejich informační systém GINIS, působil a působí v roli vedoucího zákaznického projektu, jde o poskytování komplexní podpory systému GINIS, jeho rozvoj, metodická podpora a integrace se systémy třetích stran. Ve své pozici se pravidelně zúčastňuje jednání se zákazníkem a řeší s ním běžné provozní záležitosti, i rozvoj. Konzultace a jednání jsou pro správné fungování systému nezbytné. Informační systém kraje nezahrnuje pouze vlastní systém krajského úřadu, ale jeho součástí jsou i další organizace a obce, které do systému vstupují. Nepodílel se na rozhodnutí Olomouckého kraje realizovat projekt, ani na stanovení jeho rozsahu. V případě zakázky „*Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*“ ví, že koncem roku 2010 byla na portálu úřadu kraje uveřejněna informace, že radou kraje a zastupitelstvem byla schválena žádost v rámci výzvy 08. Již v tuto dobu krajský úřad na svém portálu uveřejnil i studie proveditelnosti k projektu. V návaznosti na tyto informace se GORDIC začala o zakázku zajímat. Veškeré podstatné informace o rozsahu veřejné zakázky, včetně odborné stránky a základních funkčních požadavků, bylo možné vyčíst již ze studie proveditelnosti, i samotné výzvy. Předmět výzvy 08 úzce souvisel s budováním obou částí informačního systému, jak informačního systému kraje, tak informačních systémů obcí a dalších organizací, měl tedy návaznost na celou síť stávajícího IS GINIS. Předmět výzvy široce překračoval možnosti nabízených produktů GORDIC a firma se jí mohla sama účastnit pouze v případě, že by bylo možno soutěžit dílčí části. GORDIC byla ohledně veřejné zakázky kontaktována AutoCont s poptávkou subdodávky některých částí. AutoCont se v minulosti účastnil velkého počtu veřejných zakázek a zná ji jako stabilní a důvěryhodnou firmu, neměl důvod k pochybnostem o tom, že je veškerý postup legální. Nedisponoval informacemi, jaké je postavení AutoCont vůči kraji jako zadavateli veřejné zakázky, ani jaké podklady se zadavatelem komunikuje. Rovněž nebyl schopen ovlivnit, koho zadavatel oslovil v souvislosti s přípravou veřejné zakázky, ani komu poskytuje jaké materiály, jak organizuje přípravu zadávací dokumentace a jak zajišťuje transparentnost celého procesu. Stejně tak nemohl ovlivnit a nevěděl, jaké další firmy AutoCont oslovil, popř. jaké dohody s nimi uzavíral. V rámci komunikace s AutoCont nebo s dalšími vybranými subjekty, pouze reagoval na poptávku, nebo odpovídal na dotazy. Jedná se o shodný postup, který současná právní úprava označuje jako tzv. předběžné tržní konzultace. Tento pojem tehdejší právní úprava neznala, ale fakticky byl nezbytný i tehdy. Jde a šlo o situaci, kdy zadavatel veřejné zakázky není schopen zpracovat zadání veřejné zakázky bez konzultace s potenciálními dodavateli. Na potenciálního dodavatele jsou komunikovány otázky a podklady od zadavatele, který je dále směřuje na své potenciální subdodavatele, kteří již nemají se zadavatelem žádnou komunikaci. Jediným důvodem oslovení GORDIC ze strany AutoCont byla skutečnost, že GORDIC dodával úřadu kraje informační systém GINIS v oblasti ekonomiky a spisové služby. Veškeré projekty musely na tento systém navazovat, a to buď přímou integrací, nebo minimálně využitím jeho dat. Zapojení jeho osoby bylo dáno pouze tím, že byl v pozici vedoucího zákaznického projektu. Byli připraveni poskytnout subdodávku za stejných podmínek jakémukoliv dalšímu dodavateli, aby zamezili možnosti diskriminace. Ve spisovém materiálu, ani v obžalobě, není definována jediná konkrétní výhoda, nebo diskriminační požadavek, který by byl jeho osobou do zadávací dokumentace zapracován. I z jednotlivých svědectví zaznívá, že zadávací dokumentace nebyla diskriminační. Za postup přípravy veřejné soutěže a za jeho transparentnost odpovídá zadavatel, ten je ale v podstatě z celého případu vyloučen. Zadavatel je rovněž odpovědný za to, jakým způsobem vzniká zadávací

dokumentace. Nikdo jiný, než zadavatel, nemůže posoudit, zda zadávací dokumentace vystihuje jeho požadavky a cíle. K tomu si zadavatel musí provést průzkum trhu ke zjištění, jaké produkty jsou k dispozici i k určení odpovídajícího cenového rámce. Je nutno si uvědomit roli jednotlivých subjektů při řešení veřejné zakázky, kdy dodavatel má zájem prodat zadavateli svůj produkt, subdodavatel má zájem prodat svůj produkt dodavateli, nejlépe více dodavatelům, pokud mu to podmínky veřejné zakázky dovolují, a zadavatel odpovídá za to, že bude splněn cíl veřejné zakázky z pohledu funkčnosti i optimálního využití nákladů jak při vlastní veřejné zakázce, tak již investovaných prostředků v minulosti, zároveň garantuje transparentnost celého procesu. Zájemem obchodníka jakéhokoliv dodavatele je, aby zadavateli představil své řešení a poukázal na jeho výhody. Je na zadavateli, aby řešení posoudil, ať už svými odbornými, nebo externími pracovníky, a zařadil vybrané požadované funkčnosti do zadávací dokumentace, kterou však musí definovat tak, aby byla realizovatelná pro dodavatele, kteří se na trhu pohybují. V opačném případě, kdyby požadavky nebo podmínky zadání byly pro potenciální soutěžitele nereálné, by zadavatel zakázku nebyl schopen vysoutěžit. V případě, že by se jednalo o zakázku spolufinancovanou z dotačních prostředků, která je časově limitována, by mohlo dojít i k tomu, že o možnost financování přijde. Své požadavky může poptat v předběžných tržních konzultacích po různých dodavatelích. Cílem je zjištění reálné tržní ceny zamýšleného řešení a případných variant, což pak zadavatel zohledňuje v zadávací dokumentaci. Není možno automaticky vyloučit potenciálního soutěžitele z účasti na veřejné zakázce, při níž poskytoval konzultace při vypracování zadávací dokumentace. Zadavatel tedy přesně musí vědět, jak vznikla jeho zadávací dokumentace, odkud čerpal její obsah, zda vše proběhlo správně, a to i v případě, že svěřil její přípravu třetí osobě. Dodavatel, a tím méně jeho subdodavatel, na jehož pozici byl GORDIC, nemá možnost ovlivnit, koho zadavatel při přípravě zadání oslovil, či z jakých materiálů čerpal. A především, nemůže se tak díť bez účasti pracovníků zadavatele, kteří jsou za přípravu zadání odpovědní. Nelze tvrdit, že zadavateli někdo podstrčil nesprávný podklad, který zadavatel není schopen posoudit. Podklady prošly mnoha kontrolami a byly odsouhlaseny, včetně posouzení ze strany CRR, které má zkušenosti a zná specifika jednotlivých firem a produktů. Z některých ve spise založených dokumentů je patrné, že byly upravovány až v období po jejich získání PCR, tudíž veškeré datování a důvěryhodnost předložených dokumentů je znevěrohodněna. Konkrétně poukazuje na č. l. 20942 spisu. Pokud je mu kladeno za vinu, že: *„se zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době do 30. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti GORDIC do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost“*, k tomu uvádí, že žádné dohody o koalici neuzavíral. Veškerá jeho komunikace probíhala stylem poptávka AutoCont (popř. jím vybraný subdodavatel) a nabídka nebo zodpovězení dotazu za GORDIC. Nemá přehled, zda probíhala další jednání mimo jeho osobu. Byl poptán ze strany AutoCont, zda je GORDIC schopna dodat konkrétní části řešení v rámci očekávané veřejné zakázky Olomouckého kraje. AutoCont měl vybrány dodavatele, které oslovil pro jednotlivé části. Neměl informace, jaké jsou vztahy mezi jednotlivými takto oslovenými firmami. Většinu informací k případu se dozvěděl až ze spisu. O tom, kdo bude subdodavatelem AutoCont, neměl žádnou možnost rozhodovat a nijak se na výběru partnerů ze strany AutoCont nepodílel. Některé firmy neznal, ani s nimi nejednal. Výsledkem schůzky z 11. 5. 2011 byla poptávka AutoCont, aby poskytli subdodávku jím vybranému dodavateli části datových skladů, tedy Asseco, a to v části dodávky datových kostek, navazující na stávající informační systém zadavatele GINIS. Na jednání předložili Asseco nabídku na subdodávku. Dále se řešila poptávka AutoCont na část digitalizace. Ani jedna z těchto nabídek se nerealizovala dle této poptávky. Část digitalizace vůbec a datové sklady realizovali až na základě obchodního jednání po vyhlášení soutěže. Pokud je mu dále kladeno za vinu, že: *„ve spolupráci nejméně s Mgr. Josefem S., uskutečňované prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních jednání, průběžně prováděl úpravy a připomínky nejméně dokumentů obsahujících rozpracované texty zadávací dokumentace k části plnění předmětu zakázky - Digitalizace a ukládání, konkrétně se týkající Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře, vyhovující obchodní*

společnosti GORDIC, a to zejména technické připomínky a schválení technického popisu této části zadávací dokumentace, cenový rozklad za subkapitolu repository a kvalifikační předpoklady, a dále ve spolupráci s Ing. Michalem T., MBA, poskytoval nejméně prostřednictvím emailové komunikace k zapracování podklady pro integraci projektu, vše v návaznosti na předem dohodnuté plnění dalších částí předmětu zakázky touto společností, tedy kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad“, k tomu uvádí, že potenciálním zákazníkem GORDIC byl AutoCont, který poptával subdodávku pro svůj záměr zúčastnit se očekávané veřejné zakázky. Jakým způsobem komunikoval AutoCont se zadavatelem, jaké podklady od něj obdržel a na základě jakého vztahu tuto komunikaci vedl, nevěděl. Stejně tak nemohl ovlivnit, zda zadavatel komunikoval s jedním, nebo oslovil více potenciálních dodavatelů v rámci předběžné tržní konzultace. Pokud porovná dnešní průběh předběžných tržních konzultací s tehdejší situací, jejich obsah i cíl je shodný s dotazy a požadavky, které na GORDIC měl AutoCont. Ani nyní subdodavatel nekomunikuje většinou přímo se zadavatelem, ale odpovídá na dotazy potenciálnímu dodavateli. Předkládá soudu ukázkou aktuálních dotazů z proběhlé tržní konzultace, ze které je patrné, že součástí dotazů je i v dnešní době přesný výpis požadovaných funkčních vlastností poptávaného řešení, včetně kvalifikačních kritérií, návrhů implementační smlouvy i servisní smlouvy (soud odkazuje na písemné znění vyjádření obžalovaného, kde jsou dotazy uvedeny). Cílem předběžné tržní konzultace je, aby požadavky byly reálné a aby byla soutěž vyhlášena tak, aby kritéria byla splnitelná pro firmy pohybující se na trhu. V době přípravy zakázky Olomouckého kraje nebyl popsán postup fungování předběžných tržních konzultací, nicméně jejich nezbytnost, obzvláště v tak specifickém oboru jako je oblast IT, je nezpochybnitelná. V případě požadavků a dotazů AutoCont, případně zástupce TESCO SW obž. Michala T., se tyto týkaly pouze upřesnění technických parametrů poptávaného řešení po GORDIC, které nijak neovlivnily základní zadání, neboť ani jedna oblast, která je ve výše uvedeném textu obžaloby zmiňována, nebyla GORDIC dodávána a v případě zmiňovaném zapracování pro podklady integrace projektu, komunikované s obž. Michalem T. a doložené v příložených důkazech, se vůbec v zadávací dokumentaci nezmiňují a poptávka s touto zakázkou nesouvisela. Komunikace k funkčním požadavkům byla součástí výše uvedeného popisu obchodního jednání v rámci předběžné tržní konzultace se zákazníky GORDIC, tedy AutoCont (subdodávka) a TESCO SW (subdodávka subdodavatele), výsledky tohoto jednání nedopadly ani v jednom případě pro GORDIC dobře, neboť výsledkem bylo, že subdodávka na digitalizaci nebude po GORDIC od AutoCont poptávána a ani poptávka po Integraci projektového řízení ze strany TESCO SW nebyla s GORDIC realizována v rámci žádného jemu známého projektu. Rozhodně nelze tvrdit, že zadávací dokumentace byla upravena, aby vyhovovala GORDIC. Kromě výše uvedených skutečností obžaloba nikde nezmiňuje, v čem měla být zadávací dokumentace upravena tak, aby vyhovovala GORDIC, neboť neměl vliv na to, jak s odpověďmi na otázky bude dále nakládáno a ani z doložených důkazů nic takového nevyplývá. Na zadávací dokumentaci neměl prakticky žádný vliv. Dále je zmiňována návaznost na další dohodnuté plnění jako *kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad*. Je potřeba uvést, že spisová služba vůbec nebyla předmětem vypsání veřejné zakázky a plnění v oblasti datového skladu, které nakonec GORDIC dodávala, nijak nesouvisí se zmiňovanou komunikací a ani žádný předložený důkaz to nenaznačuje. Všechna plnění, realizovaná v rámci zakázky GORDIC, byla projednána a naceněna až po vyhlášení soutěže v rámci přípravy nabídky, popř. až při přípravě subdodavatelské smlouvy na realizaci. V další části je mu kladeno za vinu, že: „jako garant dohody za společnost GORDIC v části předmětu plnění Datový sklad, předal postupně do nabídky společnosti AutoCont Ing. Michalovi T., MBA, v tabulkovém zpracování předpoklad systémového SW, cenovou kalkulaci integrace TC, nástřel finančního vyjádření služeb při vlastní implementaci, tabulkové zpracování specifikace HW a systémového SW, dále Mgr. Josefovi S. cenovou kalkulaci k DWH, s tímto vedl komunikaci k uzavření smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky mezi společnostmi AutoCont a GORDIC, v souvislosti s přípravou nabídky společnosti ICZ předal Ing. Milanovi K. podklady k zapracování totožné části plnění (Datový sklad) také do nabídky společnosti ICZ.“ K tomu uvádí, že nebyl v pozici garanta jakékoli dohody. Není informován o veškeré komunikaci, která je vedena v GORDIC. Není členem vedení GORDIC a dokonce ani jejím zaměstnancem, nemůže odpovídat

za to, zda a jestli nějaké dohody společnost učiní. Pokud se GORDIC nakonec jako jeden ze subdodavatelů účastnil veřejné zakázky, pak tato konkrétní účast, a především rozsah zapojení ze strany GORDIC v nabídce, byla dohodnuta a naceněna až po vyhlášení veřejné zakázky a nikoli předem. V rámci jednání o cenách byla rovněž učiněna poptávka na GORDIC na realizaci řešení celé oblasti datových skladů. Předložená cenová nabídka byla pro AutoCont zřejmě výhodnější, a proto byla do nabídky celá část datových skladů svěřena GORDIC. Neměl informace o způsobu a organizaci tvorby nabídky v rámci veřejné zakázky. Jak je nabídka koncipována, kdo a jak se na tvorbě nabídky podílí, ani jaké bude finální složení subdodavatelů. Všechny podklady byly jím předávány na základě konkrétní poptávky pro danou dílčí část a v ceně určené GORDIC pro konkrétního zákazníka. Neměl žádný vliv na celkovou podobu nabídky, využití podklady, ani na celkovou nabídkovou cenu. Finální nabídku viděl až při zahajování realizace projektu. Následně při vlastní realizaci zakázky, byly všechny práce a dodávky fakturovány v těchto cenách, a to přímo subjektům, jejichž dodavatelem GORDIC byl. V jakých cenách probíhaly jednotlivé fakturace směrem k zákazníkovi, to nevěděli, ani to nemohli nijak ovlivnit. Dostupnou informaci měli pouze z následně zveřejněných dokumentů nabídek a souvisejících smluv. K č. l. 23211, kde zasílá na Michala T. *kalkulaci dle požadovaného rozsahu na XRG rozhraní GINIS. Z předaného materiálu nebylo zcela patrné, jakým procesům a vazbám budou údaje využívány a např. popis maximální množství údajů není zcela vypovídající. Vlastní řešení si bude vyžadovat ještě podrobnější zadání a analýzu požadované funkčnosti*, uvádí, že z komunikace je vidět, že se nabídka a řešení v části integrace řešilo teprve po vypsání nabídky a ani v této době nebyly jasné specifikovány. Finální zadání i ceny řešili až v rámci subdodavatelské smlouvy mezi GORDIC a TESCO SW, která vznikala až v průběhu realizace projektu a obsahuje úplně jinou cenovou relaci, než je uvedena v tomto emailu. Dále k č. l. 23220, jde o komunikaci ze dne 18.4., kde byl osloven Pavlem M. z AutoCont s žádostí o podklady k nabídce. Z komunikace je patrné, že bylo teprve nyní ověřováno, zda splňují kvalifikační požadavky. Zároveň byla poskytnuta šablona pro tuto konkrétní část nabídky k vyplnění. K č. l. 23230, jde o komunikaci ze dne 19. 4. 2012, kde je uvedeno, že je 11 dnů do odevzdání nabídky a není jasné, kdo bude realizovat. K č. l. 23260, jde o komunikaci ze dne 19. 4. 2012, kdy posílá J. S. na P. M. informaci o tom, že oslovili GORDIC poptávkou na datové sklady a GORDIC zareagoval, z toho je opět patrné, že se rozhodlo o realizaci teprve v období po vyhlášení zakázky a na základě obchodní soutěže subdodavatelů. Z emailů a z ostatní komunikace z období dubna 2012 je zřejmé, že se jejich účast v nabídkách a její rozsah řešil až v dubnu 2012. Nepředával obž. K. žádné podklady k nabídce datových skladů, s obž. K. řešil pouze nabídku na integraci řešení ICZ DESA na stávající informační systém kraje jako subdodávku subdodavatele, a to dne 23. 4. 2012, kdy mu poslal cenovou nabídku na vlastní integraci i možnost dalších rozšířených služeb. Na základě této nabídky následně proběhla komunikace k upřesnění obsahu a rozsahu vlastní subdodávky. Neznal postavení WV Systems a ICZ, neboť pracovníci, se kterými jednal, se v emailech podepisovali jako ICZ, a to jak obž. K. v období přípravy nabídky, tak i následně Ing. B. při její realizaci. Rovněž nevěděl, jak jsou pracovníci ICZ zapojeni do přípravy nabídky. Z komunikace uvedené níže pak vyplývá, že AutoCont poskytoval obž. K. podklady k nabídce dodané mu GORDIC, za jakým účelem, to nedokáže posoudit. Jde konkrétně o č. l. 23434, kdy dne 23. 4. 2012 Pavel M. z AutoCont zasílá obž. K. schéma datových skladů a o č. l. 23444, kdy dne 25. 4. 2012 se P. M. dotazuje obž. S. *jaký je oficiální postoj k ICZ. poslal jim část Gordic a MERIT GROUP*. Nakonec soudu poskytuje komentář k důkazům obžaloby, které se týkají jeho osoby. Pokud je v materiálech uvedeno GORDIC, neznamená to, že se jedná o jeho osobu. K bodu 403. obžaloby uvádí, že dokument nevytvořil. Jedná se o typovou zadávací dokumentaci pro krajské úřady, což je patrné z obsahu dokumentu, kde uváděn kraj xxx, v záhlaví text *logo*, prázdné údaje *identifikace zadavatele*. Konkrétně situaci na krajských úřadech v této době popisuje ve své výpovědi svědek Ing. R., když mimo jiné uvedl: „*V rámci skupiny informatiků krajských úřadů byl vytvořen takový typový projekt krajského úřadu, to byly stanoveny standardy, na které by se měly ty krajské úřady po dokončení dostat, nebo kterým by se měly ty úřady přiblížit tak, aby se dostaly na stejnou úroveň...*“. Předpokládá, že tento vzor zadávací dokumentace vznikl pro jednotlivé oblasti, kterých se výzva týkala. K tomuto dokumentu se dostal při konzultaci v

rámci vedení zákaznického projektu na úrovni běžícího týmu spisové služby v souvislosti s možnými dopady na stávající informační systém kraje, jehož dodavatelem je GORDIC. Jak vyplývá z doložené komunikace na úřadě, byl tento podklad dále předán na úroveň vedoucího IT, který ho předával ke konzultaci a posouzení na další pracovníky s tím, že je potřeba jej upravit dle požadavků a cílů kraje. S ním již dále nebylo nic řešeno a také neměl vliv na to, jak s materiálem kraj dále naloží. S obž. U. nikdy nejednal a neví, jak se k němu dokument dostal. K bodu 404. obžaloby uvádí, a jak potvrzuje i odstavec 407. obžaloby: „4. 5. 2011 ukládá Ivo U. do svého počítače rozpracovanou verzi zadávací dokumentace dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji - Elektronická spisová služba, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je spol. RTS a.s., dokument byl vytvořen dne 22. 3. 2011 a uložil jej S. Jedná se o stejný dokument, který zaslal Jiří Š. (MERIT) dne 27. 4. 2011 v 10:04 emailem Josefu S.“, tak autorem dokumentu je RTS a.s., nikoliv GORDIC. K bodu 405. obžaloby uvádí, že se nejedná o druhou rozpracovanou verzi dokumentu, ale o přesně ten stejný dokument, který nebyl nijak upravován, když dle statistiky má stejnou velikost, stejný počet stránek, slov, znaků a stejné číslo revize, viz bod 403. obžaloby. S obž. U. nikdy nekomunikoval, rozdílné je pouze datum uložení. K bodu 410. obžaloby uvádí, že z dokumentu na č. l. 20912 je patrné, že AutoCont (popř. ve spolupráci s dalšími dvěma subjekty) rozhodoval o tom, koho poptá. Konkrétně GORDIC z důvodu potřeby vazby na stávající informační systém kraje. K bodu 411. obžaloby uvádí, že jde o schůzku, kde byla předána informace k subdodavatelům, které AutoCont vybral. Jak vyplývá i z interního zápisu AutoCont, jednalo se o řadu samostatných jednání, ne na všech byl. Byly zde prezentovány AutoCont rámcové představy o možném zajištění potenciální dodávky. Zúčastnil se jednání s Asseco, jehož výsledkem byla poptávka Asseco po potenciální subdodávce výstupů ze stávajícího informačního systému kraje pro část datové sklady. S AutoCont a s obž. S. byla projednána jejich poptávka po řešení GORDIC v oblasti KDS, KDR. Za GORDIC byl účasten rovněž Ing. K. Společná část proběhla v duchu výše popsaného jednání předběžné tržní konzultace, kdy hlavní dodavatel představil záměr zákazníka a jeho požadavky na očekávanou funkčnost systému, dále představil svoji představu řešení s tím, že budou rozeslány dotazy k jednotlivým oblastem, zda je schopen vybraný subdodavatel tuto část dodat, popř. co mu v účasti brání. Tedy zcela shodný postup, jako je uváděn u výše popsaného průběhu současných tržních konzultací. Nerozhodoval o tom, koho a v jaké části AutoCont přizve, případně jaké jsou vztahy mezi jednotlivými subjekty, ani schůzku jiným způsobem neorganizoval. Jedná se o interní zápis AutoCont, na kterém se nijak nepodílel a vyjadřuje čistě záměry a názory AutoCont. Není si vědom, že by s kýmkoliv jednal o strategii vítězství v zakázce, ani o přípravě více nabídek, jak vyplývá i z doloženého materiálu na č. l. 20938, kde se jedná pouze o interní poznámky obž. S. K bodu 412. obžaloby uvádí, že se jedná pořád o stejný dokument v podobě vzorové zadávací dokumentace Implementace KDS a KDR, opakovaně ukládaný bez jeho vědomí, kdy navíc na č. l. 20942 je jasně vidět nesoulad dat a nedůvěryhodnost údajů o dokumentu, když ve vlastnostech dokumentu je *uložil K.*, ale dokument byl otevřen a změněn *26. listopadu 2015*, tedy až v době, kdy se k němu nemohl žádným způsobem dostat, přičemž T. J. jej dle obžaloby uložila *11. 5. 2011*. K bodu 419. obžaloby uvádí, že byl pouze v kopii zasláného emailu a není odpovědný za to, z jaké adresy byl obž. M. T. odeslán. Ve využití soukromé emailové adresy neviděl nic zvláštního. Samotný materiál je pouze šablonou, kde nejsou uváděny žádné konkrétní funkční požadavky a on se na žádné další jeho úpravě ani připomínkování nepodílel, proto ani nechápe důvod jeho zaslání. V další zachycené komunikaci se i Tereza J. dotazuje, proč byl materiál zaslán i na něj. K bodu 430. obžaloby uvádí, že si nepamatuje, že by jednal s D., ani si neuvědomuje, o koho se jedná. Je zde však patrné, že AutoCont zároveň jednal s oběma potenciálními subdodavateli a od ICZ byly předávány informace k oběma částem digitalizace. K bodu 431. obžaloby uvádí, že požadavek se netýká této zakázky, ale nějakého napojení na systém PROJECT, podrobnosti si nepamatuje. Jedná se o běžnou obchodní poptávku od potenciálního zákazníka. Byla zaslána cenová nabídka bez dalšího vývoje. V rámci zakázky Olomouckého kraje se toto nikdy neřešilo. I v odpovědi je uváděno, že ceny jsou pouze rámcové, neboť k upřesnění je nutno podrobnější zadání a analýza. Je z výše uvedeného patrné, že vlastnímu obsahu dokumentů není při posuzování v obžalobě věnována prakticky žádná

pozornost. K bodu 440. obžaloby uvádí, že z doložené komunikace je patrné, že pro část digitalizace KDS a KDR byl využit pouze podklad od ICZ. K bodu 442. obžaloby uvádí, že se jedná o stejnou komunikaci, jak v odstavci 431. obžaloby, kdy část *projektové řízení* nebyla předmětem zakázky pod bodem D. Jednalo se o poptávku k řešení jiné potenciální nabídky, která se nikdy nerealizovala. K bodu 445. obžaloby uvádí, že AutoCont, popřípadě i další, komunikovali i s jinými pracovníky GORDIC. Tuto komunikaci nijak neřídil, ani o ní nevěděl. K bodu 451. obžaloby uvádí, že jeho odpověď je zdokumentována v komentáři u bodu 454. obžaloby a plně odpovídá duchu předběžné tržní konzultace. K bodu 452. obžaloby uvádí, že na schůzku si již nepamatuje, ale z doložené komunikace vyplývá, že byla schůzka 21. 6. 2011 následně organizována bez jeho přítomnosti. K bodu 454. obžaloby uvádí, že v této zdokumentované komunikaci jsou přesně doloženy veškeré jeho odpovědi na zasláné otázky. Předáno s doslovným úvodem „*připomínky ke oblastem, které se jeví jako nestandardní a případně problematické z pohledu VR*“. Připomínky neobsahují žádné zvýhodnění, ani omezení ostatních soutěžitelů, právě naopak upozorňuje na body, které se mu jeví jako příliš omezující. Jedná se pouze o upřesnění drobných technických, metodických detailů a upozornění na chyby. Zároveň upozorňuje v emailu i na to, že není schopen předložit cenovou relaci, protože mu nejsou známy všechny souvislosti. Jednalo se pouze o odpovědi na dotazy k zaslánému materiálu. Nemohl nijak ovlivnit, jak tyto poznámky budou dále využity a komunikovány směrem k zadavateli. K bodu 456. obžaloby uvádí, že z uvedeného je patrné, že neměl vliv na to, jak bude s jeho informacemi naloženo. K bodu 459. obžaloby uvádí, že byl osloven pouze s dotazy, bez nabídky ke schůzce. K bodu 464. obžaloby uvádí, že z této komunikace vyplývá nedostatek informací, které k dotazované problematice a celému procesu byly. Byl dotazován na věci, kde chyběly podklady, nevěděl, co po nich AutoCont vlastně poptává. Vyjadřuje proto v komunikaci nespokojenost se stavem informací. K bodu 468. obžaloby uvádí, že z doložené komunikace vyplývá, že materiál nebyl jeho osobou nijak připomínkován, ani upravován. Opět zde informuje o nedostatku informací a nejasnosti. Nejednalo se o snahu o zvýhodnění GORDIC. K bodu 471. obžaloby uvádí, že odpověď se týká pouze způsobu licencování produktů Microsoft s odkazem na to, že informace o tom, jaké licence a kolika organizací se bude týkat, má kraj. Zároveň upozorňuje, že to nejsou otázky na GORDIC a odkazuje na znalost firem zabývajících se řešením hardware. Oblast datových skladů je zmíněna pouze v souvislosti s tím, jestli v rámci nich neřeší stejné licence jiná část. K bodu 475. obžaloby uvádí, že se jednalo o obchodní jednání, kde se snažili ujasnit si, co po GORDIC AutoCont poptává. Výsledkem bylo, že jim AutoCont oznámil, že hodlá využít produktu ICZ. Již 1. 7. 2011, jak je patrné z komunikace, zasílá zástupce ICZ na AutoCont kompletní cenovou nabídku za obě oblasti, tedy za KDS i KDR. K bodu 487. obžaloby uvádí, že si nepamatuje, že by k této schůzce došlo, pokud proběhla, tak bez něj s jiným zástupcem GORDIC. Veškerá další komunikace utichla, neboť AutoCont již po GORDIC část digitalizace nepoptával. Nakonec k bodu 488. obžaloby uvádí, že se schůzka nekonala.

24. Obž. **Ing. Ivo U.** v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat, ať už dne 12. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2550), kdy doložil krátké písemné vyjádření (č. l. 2554) o obsahu, že si není vědom žádného protiprávního jednání. Rovněž dne 30. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2556) a dne 23. 1. 2018 (sv. 14, č. l. 2558) využil svého práva nevypovídat. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 vydal prohlášení (č. l. 40933 - 40935), jinak nevypovídal. Uvedl, že A-Scan s.r.o. založil odkoupením firmy E-NET v roce 2000. Cítil příležitost v digitalizaci dokumentů a jejich zpracování v elektronické podobě. Začali se věnovat a nabízet skenování firmám v Hradci Králové a okolí. První zakázky získali pro Povodí Labe, nebo pro Moravia banku. Také začali učit nezaměstnané lidi, jakým způsobem se skenování provádí. Napsali žádosti do několika krajů ohledně evropských projektů a následně prováděli tuto výuku ve čtyřech městech (Hradec Králové, Pardubice, Praha, Brno). V těchto kurzech naučili skenování dokumentů a jejich elektronické zpracování několik stovek lidí, které pro tuto činnost získali ve spolupráci s úřady

práce. Také se pravidelně účastnili každoročního setkávání tajemníků měst a obcí, kde propagovali skenování listinných dokumentů, jejich zpracování a ukládání. Firmu A-Scan vlastnil a pracoval v ní jako jednatel až do roku 2014. Z firmy odešel krátce poté, kdy je dne 28. 9. 2014 navštívila PČR a provedla prohlídku firmy, zabavila techniku, dokumenty a zkopírovala firemní disky počítačů. A-Scan si převzal společník J. W., který ji vlastní dodnes a pokračuje v obchodní činnosti ohledně digitalizace dokumentů. Jeho odchod z firmy nebyl dobrovolný, další vztahy s W. jsou nulové a nemá ani přístup k firemním dokumentům z období okolo let 2009 - 2014. Ke skutku D. obžaloby uvádí, že v roce 2009 vydalo Ministerstvo vnitra výzvu k předkládání žádostí a Vzorovou dokumentaci pro eGovernment, jejíž součástí byla i digitalizace a ukládání dokumentů. Samozřejmě je zajímavé, zda by nemohli nabídnout své služby v rámci jednotlivých krajských úřadů a hledali kontakty. Našel v dokumentaci k případu na č. l. 30242, že dne 11. 6. 2010 navštívil Krajský úřad v Hradci Králové majitel TESCO SW pan RNDr. Josef T. a rovněž František H. z EUNICE a díky Ing. Martinu K., vedoucí odboru IT na úřadu, na TESCO SW získal kontakt. Nabídl TESCO SW své služby a výsledkem bylo, že dostali pozvánku na setkání zákazníků a partnerů TESCO SW na 16. 9. 2010. Patrně tady se seznámili s obž. S. z AutoCont. Ve skutkové větě obžaloby k této části jsou uváděny jejich schůzky s obž. S. v období května až června 2011. Potvrzuje, že se několikrát sešli, ale ne proto, aby se snažili o úpravu zadávací dokumentace, ale naopak hledali technické i obchodní řešení zpracování dokumentů, jejich skenování a ukládání. AutoCont potřeboval znát, jakým způsobem a na jaké technice by bylo možné provést digitalizaci pro odhadované počty až 1 300 000 ks stran periodik. Navíc velká část dokumentů byla uložena na mikrofilmech, kdy ohledně jejich zpracování se domnívali, že bude správné řešení, s ohledem na ochranu soukromých dokumentů, tyto dokumenty zpracovávat na režimovém pracovišti. Toto obž. S. sdělil jako doporučení s tím, že A-Scan takové režimové pracoviště má a dokumenty s osobním charakterem na něm zpracovává. Chtěl by se vymezit proti tomu, že tímto chtěl někomu způsobit škodu, nebo sobě opatřit prospěch. Jejich jednání mělo charakter pouze technické konzultace. Nikdy nevytvořil zadávací dokumentaci, nepodílel se ani na její tvorbě, pouze poskytnul odbornou technickou, nebo cenovou tržní konzultaci svému potenciálnímu obchodnímu partnerovi. V zadávací dokumentaci pro tuto veřejnou zakázku a v její specifikaci pro Digitalizaci dokumentů bylo nakonec režimové pracoviště skutečně požadováno, ale výběrového řízení zúčastnily celkem 4 firmy, protože režimové pracoviště používá více firem, splňovaly požadavek, a proto nedošlo k nezvýhodnění jiných uchazečů o zakázku. Dvě firmy byly vyloučeny až pro chybějící listy dokumentace a špatnému technickému řešení (Aquasoft č. l. 23653) a pro další formální nedostatky (K-net č. l. 23658). K této zakázce podávali nabídku na subdodávku dne 20. 4. 2012 (č. l. 23272 - 23273), tedy až po jejím vyhlášení dne 26. 3. 2012. AutoCont podávala nabídku dne 27. 4. 2012. Vítěz AutoCont potom dne 3. 8. 2012 podepsal smlouvu s Krajským úřadem Olomouckého kraje a následně s A-Scan subdodavatelskou smlouvu dne 6. 4. 2013. Smlouva zněla na částku 5 750 000 Kč bez DPH a měli provést skenování z mikrofilmů a z listinných originálů, provést úpravu obrazových souborů a také vytvořit popisná data (tzv. SIP balíčky). Práce byla provedena a dílo bylo v pořádku odevzdáno. To, že si je AutoCont vybral a zadal jim zakázku, bylo zřejmě proto, že ve své prezentaci uvedli, že umějí 300 000 ks stran za měsíc a mají k dispozici až 50 zaměstnanců. Jen pro připomenutí, celková částka projektu, která byla vysoutěžena, činila 159 927 087 Kč bez DPH, tedy rozsahem se jednalo o velké dílo, jen zadávací dokumentace má 16 listů a specifikace k ní dalších 84 listů, ovšem specifikace pro digitalizaci je na jednom listu. Ve vztahu ke skutku I. uvádí, že v letech 2009 až 2011 A-Scan spolupracovala s IXTENT a.s. z Prahy, což byl dodavatel řešení ukládání a správy digitalizovaných dokumentů, tzv. DMS systém, tedy DMS je software produkt. Součástí „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ Královéhradeckého kraje měla být i digitalizace a ukládání dokumentů. V dokumentech na č. l. 30149, 30175 - 30178, 30242 - 30252, 30269 - 30284, 30290 - 30293, 30298, 30365 - 30368, 30310, 30370, 30401, 30404, 30418, 30425 - 30428, 30442, 30476, 30485, 30493, 30503 jsou zachyceny emaily mezi jeho osobou a obž. Martinem K. z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, dále s V. P. z IXTENT, s V. S. rovněž z IXTENT, a to ohledně možného technického provedení digitalizace dokumentů. Emaily jsou datovány od 26.

4. do 5. 8. 2010. V těchto emailech se snaží specifikovat technické vybavení, velikosti ukládaných dokumentů a použitých software řešení. Ohledně těchto řešení proběhly i schůzky. Nikdy od něj nebyla snaha ovlivnit pro sebe či jinou firmu zadávací dokumentaci, ale naopak najít správné řešení digitalizace a ukládání s tím, aby vynaložené prostředky byly využity správně a účelně. Toto tvrzení je patrné např. v dokumentech na č. l. 30485 a 30503, které jsou ze začátku srpna 2010. Nešlo rozhodně o připravení si podmínek „na míru“, ale o předání informace o obecně vhodném postupu, který by vedl ke správnému řešení a mohl ho realizovat každý uchazeč o zakázku, což se nakonec i stalo. Dále uvádí, že nebyl odborníkem na vnitřní integraci úřadu, kde dochází ke spojení jednotlivých agent a software produktů, nemohl proto měnit ani doplňovat dokumenty k této tématice. Pokud mu obžaloba klade za vinu v části I. spolupráci s TESCO SW, tato firma se sice zúčastnila veřejné zakázky, ale nebyla firmou, která by zakázku vyhrála. Závěrem ke způsobené škodě dodává, že měl způsobit škodu značného rozsahu ve výši 109 563 707,69 Kč. Z obžaloby však pro něj není zřejmé, jak byla škoda vyčíslena, ani o jaké finanční prostředky se jedná. Z tohoto důvodu před zahájením hlavního řízení poslal své vyjádření, kdy podle informací z Ministerstva pro místní rozvoj i z krajů, kde požádali postupem dle zák. č. 106, tak byly oba programy řádně proplaceny, byly provedeny kontroly s výsledkem, že je vše v pořádku. Z obou krajů přišly podobné odpovědi a bylo potvrzeno čerpání z EU fondu. Zároveň lze ze spisu vyčíst, že PČR sledovala jednotlivé účastníky od 08/2009 do 08/2014, tedy celých 5 let. Ptá se, proč policie nekonala už dříve, aby zamezila škodě, nebo její výši? Napadá jej, zda neprováděla účelové sledování. Nikdy vědomě nepřipravil dokument s nesprávnými informacemi a ani nesprávné, či účelové informace nepředal svým obchodním partnerům, nebo někomu jinému. Vždy byl a stále je přesvědčen, že jejich obchodní partneři s předanými informacemi nakládali v souladu se zákonem, pokud je v rámci technických konzultací využili. Je také stále jako tehdejší jednatel subdodavatelské A-Scan přesvědčen o tom, že nic nezákonného či účelového neučinil.

25. Obž. **Antonín D.** v řízení přípravném dne 10. 11. 2015 využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2560). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 vydal prohlášení (č. l. 41083 - 41086). Uvedl, že žádné zadávací řízení neovlivňoval, žádnou formou, ani ve svůj prospěch, ani ve prospěch společnosti, ve které pracoval, ani ve prospěch kohokoliv jiného. On sám se v IT pohybuje od 90. let, řadu let byl zaměstnán v Software602, v projednávaném období jako její obchodní manažer. V těch letech největší projekty, které se realizovaly ve státní správě, byl projekt Czech POINT a projekt datových schránek, kterých se osobně účastnil. Czech POINT byl postaven na formulářové technologii od Software602. Když jednali s jakýmkoliv městem, s úřadem, se státní organizací, ale i s komerční firmou, tak se velmi často jednalo o problematiku napojování těchto formulářů Czech POINT, anebo datových schránek, ať už na jejich řešení nebo na řešení někoho jiného. Czech POINT byl spuštěn v roce 2007, šlo o pilotní projekt a oni objížděli města, kde školili jejich pracovníky na ovládání formulářů Czech POINT. On osobně pracovníky zaškoloval, mj. i pracovníky Magistrátu města Zlína. V roce 2008 až 2013 pomáhal formulářové technologii zavádět do jednotlivých měst v ČR. Když se baví o technologii, kterou Software602 má, tak se jednalo o unikátní věc. Pro představu předkládá formuláře vytištěné z webu Magistrátu města Zlína, jedná se o formulář v rámci stavebního řízení (č. l. 40893 - 40895). Když tedy bude dál mluvit o formulářích jako takových, tak tyto formuláře v té době existovaly v listinné podobě, a smyslem těch projektů bylo, aby se formulář převedl do elektronické podoby, aby, když vidíte nějakou kolonku, kde se má vyplnit třeba rodné číslo nebo IČO, tak smyslem bylo, aby se rovnou prováděly kontroly a formulář byl vyplněný správně. Přitom formulářů na úřadech jsou desítky, stovky, které pro úřad musí vyrábět. Tyto formuláře bylo dále nutno někam umístit. Zakládá do spisu výtisk aktuální stránky Magistrátu města Zlína (č. l. 40896 - 40897), kde je portál. Portál je řešení, kde na webu je uživatel schopen vyhledat agendu, např. na stavební řízení, nebo odběr vody. V kontextu zakázek na jednu stranu je potřeba někoho, kdo vyrobí portál a někoho, kdo vyrobí formuláře, to jsou dva důležité kroky. Třetí krok, odkáže na

poslední stranu formuláře (č. l. 40895), tam jsou tlačítka a to není nic jiného, než když uživatel formulář vyplní, tak je požadováno, aby jednotlivá data jako jméno, příjmení, konkrétní požadavek, aby se to dostalo do interních systémů úřadu. Aby data na úřad jen pasivně nepřišla, ale v ideálním případě skončila v systému, který je dokáže zpracovat a nebylo nutné je přepisovat. Padlo několikrát slovo integrace, když hovoří o integraci, tak je myšleno to, že on klikne, formulář se mu dostává do datové schránky, následně data, která přijdou datovou cestou na úřad, se automatizovaně dostávají do dalších systémů úřadu. V případě dvou zakázek se jedná o to, že dodávají formuláře, dodávají portál a i nějakou míru integrace do dalších systémů. Veřejné správě se věnoval až do začátku roku 2013, kdy vzhledem ke zkušenostem byl pověřen řízením nově vzniklé divize Software602, která měla za úkol tuto technologii dostávat do komerčního sektoru. Znamenalo to, že se podílel a zadával věci do vývoje, měl dohled nad implementací produktů a i nad její obchodní stránkou. Mezi stávajícími zákazníky Software602 patří řada bank, velkých komerčních subjektů, a dovolí si říct, že je to díky produktu, který v těch letech začal budovat a rozvíjet. Ke skutku E. CzechPoint@home – portál občana uvádí, že odevzdání nabídek bylo původně v březnu 2012, a i když byl termín posunut, tak cenové kalkulace již byly vyhotoveny. Vyhlášení výsledku soutěže bylo v listopadu 2012, tedy uběhlo 8 měsíců od podání nabídek do vyhlášení vítěze veřejné zakázky. Ve světě IT, když 8 měsíců čekáte na to, až se zadavatel vyjádří, tak 8 měsíců je doba, která je strašně dlouhá. Až do října 2012 neexistuje žádná komunikace mezi Software602 a TESCO SW, naopak TESCO SW velmi intenzivně zpochybňovalo jejich účast na této veřejné zakázce i jejich spolupráci s družstvem Handicap. Jediným hodnotícím kritériem zakázky přitom byla cena. Má za to, že je zde před soudem pravděpodobně jen proto, že druhým v pořadí byla TESCO SW. Kdyby druhým v pořadí byla jiná firma, tak pravděpodobně stíhán nebude. Státní zástupce ve shrnutí obžaloby argumentuje získáním jiného prospěchu v podobě obratu a referencí. K tomu uvádí, že Software602 nebyla na zakázce závislá, nepotřebovala další reference, ani nepotřebovala zvyšovat obrat. Způsobená škoda nebyla nijak specifikována. Zakázka E. prošla všemi kontrolami dohledových orgánů pro udílení dotací, od schválení zadávací dokumentace, průběhu zakázky i jejímu vyhodnocení, včetně požadované udržitelnosti. Pokud tyto nastíněné body podrobněji rozebere, ve vztahu k zakázce E. spolupracovali s výrobním družstvem Handicap, kdy z důvodu velkých množství zakázek hledali další partnery, kteří by byli schopni formuláře vyrábět. Software602 v té době měla technologii, která umožňovala formuláře navrhovat velmi jednoduše a byli schopni naučit vyrábět formuláře i relativně velké laiky. Dokonce byli i v situacích, kdy v řadě případů zaměstnávali studenty, nebo rodinné příslušníky na to, aby jim pomohli s tvorbou formulářů. Družstvo Handicap se o získání veřejné zakázky ucházelo z toho důvodu, že mělo ambice, aby se jeho lidé naučili formulářové technologie dělat. Pro Software602 bylo důležité najít partnera, který jejich řešení nebude zneužívat. Na družstvo Handicap měli pozitivní referenci od Dator3, a měli zájem navázat spolupráci dlouhodobou. Ta symbióza byla jednoduchá, oni měli dodávat formulářovou technologii, družstvo Handicap se mělo naučit formuláře dělat, ideálně na této zakázce, a následně Dator3 dodávat hardware a portál. Družstvo Handicap bylo s nimi v pozici subdodavatele schopno řešení dodat a přihlásili se proto do výběrového řízení. Družstvo Handicap jako takové navíc mělo 5 % zvýhodnění při posuzování nabídkové ceny, protože se jednalo o výrobní družstvo invalidů. Protože věděli, že zakázka je na cenu, tak možnost využít těch 5 % z hlediska ceny se jim jevilo jako výhodné. Od podání nabídek do vyhlášení výsledků soutěže uplynulo 8 měsíců díky prodlení zadavatele. Časová vázanost nabídkou byla 120 dnů. Vzpomíná si, jak čekali na vyhlášení výsledků, nevěděli, jestli mají alokovat zdroje. Navíc dáváte do nabídky software, ale za 8 měsíců již není k dispozici. Od družstva Handicap se v průběhu října dozvěděli, že budou odstupovat z výběrového řízení, protože nejsou schopni dodržet cenové podmínky z nabídky. Zároveň Handicap měl obavu, že zakázka by mohla pro ně být prodělečná. Protože šlo o družstvo Handicap, tak samozřejmě jeho flexibilita a reakce na situaci na trhu je menší, než u společnosti jako je Software602. On sám nijak neovlivnil skutečnost, že družstvo Handicap z veřejné zakázky odstoupilo. Na to konto se dotázal TESCO SW, druhé v pořadí, zda by neměli zájem o využití formulářového řešení Software602, neboť věděl, že TESCO SW formulářovou

technologii nemá a muselo by ji samo vyvíjet. Hledali zkrátka nějakou formu náhradního plnění, když jim hlavní dodavatel sdělil, že ze zakázky asi odstoupí. Software602 a TESCO SW se nakonec dohodly na spolupráci a v rámci veřejné zakázky bylo ze strany Software602 dodáno formulářové řešení za stejnou cenu, za jakou by bylo dodáváno družstvu Handicap. Ze spisu je patrné, že TESCO SW od začátku vystupovalo otevřeně proti družstvu Handicapu, podávalo stížnosti proti nepřiměřeně nízké ceně apod. Má za to, že to vyvrací úvahy o tom, že by se mělo jednat o korigovaný přístup s cílem TESCO SW zvýhodnit. Až do té doby, kdy se Software602 dozvědělo o odstoupení družstva Handicap, neprobíhala žádná komunikace mezi Software602 a TESCO SW, což je opět patrné i z důkazů. Považuje také za důležité říct, že ceny za služby a produkty, které jsou na IT trhu, se mění. Není to úplně relevantní, ale v původním sdělení obvinění bylo, že nedodali software, který byl v nabídce. Nešlo to dodat, protože v okamžiku, kdy zadavatel chtěl Windows 2008, za 8 měsíců se Microsoft rozhodl, že už ho prodávat nebude, takže nebylo možné dodat tento server, museli dodávat verzi 2012, která byla dražší než ta verze 2008, a přesto ji dodali za stejnou cenu v rámci zakázky. To říká proto, protože v původním obvinění bylo, že dodali jiný serverový systém, potom to vypadlo a už to v obvinění nefiguruje. Totéž se týká hardware, dodávaly se novější řady hardware, protože v té době už nebylo možné koupit to, co bylo nabízeno. Výrobce Dell měl jiné řady hardware, které byly nástupnické, a prostě se dodávalo novější řešení. Pokud jde o jeho jednání se zástupci TESCO SW, jednal s nimi o možnostech dlouhodobější spolupráce a dodávek formulářových řešení nejen v rámci této zakázky. V rámci jednání s TESCO SW se dohodli na spolupráci i na této zakázce pro případ, že družstvo Handicap opravdu odstoupí. Jednali o návrhu rozpočtu a konkrétní podobě budoucího smluvního vztahu. Software602 jako subdodavatel pro družstvo Handicap se mohl z hlediska zákona zúčastnit jako subdodavatel jakéhokoli jiného řešení pro jiného dodavatele. Konkrétním příkladem byl i subdodavatel Kadlec elektronika, který byl součástí všech nabídek. Zakázka byla kontrolována ze strany CRR, tedy státním orgánem dohledu nad veřejnými zakázkami financovaných z evropských fondů a kontrolováno bylo samotné zadání zakázky, její vyhlášení, průběh, vyhodnocení i doba udržitelnosti. Z obžaloby nevyplývá, že by komukoli vznikla v souvislosti s vytýkaným jednáním jakákoli škoda. Vysoutěžené plnění bylo dodáno, a to dokonce v lepším rozsahu, než poptávala zadávací dokumentace, přesto za stejnou cenu a řešení bylo v souladu s udržitelností provozováno nejen deklarovaných 5 let, ale dle jeho informací do současnosti. Ke skutku F. v podobě Integrace agendových systémů Statutárního města Zlína zase odkazuje na formulář, který soudu předložil, protože když se hovoří o integraci, tak mj. v rámci těchto integrací bylo nutné data propojit. Úřad má mnoho systémů a chce, aby jednotlivá data se nemusela přepisovat z jednoho systému do druhého. Vyhlášení veřejné zakázky bylo v roce 2014, přitom důkazy proti jeho osobě jsou datovány především v roce 2012, tedy téměř 2 roky před vyhlášením veřejné zakázky. Od roku 2013 byl pověřen jinou činností v Software602 a nepodílel se již na spolupráci s veřejným sektorem. V letech 2008/2009, kdy byly spuštěny projekty Czech POINT a datové schránky, tak Software602 v tom byla angažovaná. Předmětem těchto projektů byly právě dodávky formulářů, konverze dokumentů, kdy se převádí dokument z jedné elektronické podoby do druhé, komunikace pro datové schránky. Oba projekty využíval Magistrát města Zlína a uživatelé už také pracovali s aplikací na zobrazení formulářů, tehdy se to jmenovalo 602xmlfiller, dnešní název je Formfiller, shodou okolností je volně stažitelný. Magistrát si v té době od Software602 pořizoval i další licence, které na to navazovaly v rámci integrace, ať už to byl produkt, který se jmenoval *print to pdf*, který umožňoval převody a úpravy formulářů, které vyráběli, do podoby *pdf*, které následně odcházely datovou schránkou. Zakázka F. navazovala na již zavedené governmentové projekty a další již dodané komponenty od Software602, mj. pokud jde i o formulářová řešení uvedená ve vztahu k předchozímu skutku. Obžaloba se nezabývá ani povahou komunikace zástupců zadavatelů s dodavateli, resp. zda se nejednalo o komunikaci s dodavateli stávajících informačních systémů za účelem zajištění kompatibility těchto systémů se systémy novými či připravovanými. Pokud se máte napojit na nějaký systém, máte přenést data, tak musíte kooperovat. Věci uvedené ve spise, především z roku 2012, se v drtivé většině vztahují k předchozí zakázce s jeho osobou a k

technickým konzultacím, které předávali. Konzultace vnímá jako běžné a nezbytné, bez toho nelze napojit dva systémy tak, aby pasovaly na sebe. V okamžiku, kdy zadavatel již provozuje stávající řešení, systémy, nemůže si dovolit, aby nebyla zajištěna jejich vzájemná kompatibilita, a tedy že předchozí prostředky by byly vynaloženy neúčelně. Tyto konzultace jsou nyní ukotveny v zákoně, jde o předběžnou tržní konzultaci, a je trestně stíhán za něco, co je dnes běžné. Od roku 2013 se nepodílel na dalším průběhu zakázek pro veřejný sektor, a to včetně této zakázky. Komunikace končí někdy na počátku 2013, dál tam nefiguruje, což je přesně ten důvod, že už dělal něco jiného. Pokud se týká důkazů, zejména emailové a telefonické komunikace, všechny jsou z toho přelomu a zakázka byla vypsána až v roce 2014, tedy dva roky od komunikace uvedené ve spise. Pokud se týká jeho komunikace s ostatními obžalovanými z přelomu let 2012 a 2013, tato se týkala již v té době vysoutěžené zakázky E., a jak bylo deklarováno, i další možné budoucí spolupráce, protože snaha navázat spolupráci s TESCO SW byla. Průběh zadávacího řízení byl i u zakázky F. schválen v rámci kontroly ze strany CRR. Tomuto kroku rovněž předcházela i schvalovací proces v rámci příslušných zadavatelů, který zadávací dokumentaci schválil. Obžaloba navíc nespecifikuje, v čem konkrétně byly spatřovány výhodnější podmínky. Na závěr uvádí, že není člen organizované skupiny, o jejíž existenci mu nebylo nic známo. Od stíhaného skutku uplynulo více než 9 let a jeho trestní stíhání trvá již více jak 6 let, po celou dobu trestního stíhání nebyla jeho obhajoba nikým reflektována, i když důkazy provedené v přípravném řízení hovoří jasně v jeho prospěch.

26. Obž. Antonín D. doplnil své vyjádření k obžalobě u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 (č. l. 43056), kdy přednesl své písemné vyjádření (č. l. 42843). Uvedl ve vztahu k výpovědi sv. Miroslava Č., že tento potvrdil, že družstvo Handicap byla zavedená IT firma s až 100 zaměstnanci a k zakázce E. uvedl, že družstvo Handicap bylo schopno zakázku dodat a realizovat, ovšem s ohledem na vypršení lhůty vázanosti nabídkou, odstoupili od nabídky z toho důvodu, že již neměli ceny, které by byly schopné garantovat, že zakázku dodají. Nikdo svědka neovlivňoval, aby od zakázky odstoupili, bylo to jeho rozhodnutí. Z výpovědi sv. Milana M. k zakázce E. vyplývá, že po odstoupení družstva Handicap byl požádán o předložení nabídky ze Software602, nabídková cena byla odlišná pro družstvo Handicap a pro Software602 z důvodu vývoje cen. Z výše uvedeného plyne, že Dator3 byla původně dodavatelem družstva Handicap a následně, po jejich odstoupení, byla dodavatelem Software602, kdy dodávka byla uskutečněna za jinou cenu a plnění bylo poskytnuto řádně a včas. K výpovědi sv. Ing. Zdeňky B. ve vztahu k zakázce E. poukazuje na tu část, kdy uvedla, že pokud by bylo ze strany CRR detekováno pochybení, nedovolilo by CRR zakázku vypsát a dále, že bez komunikace s technologickými firmami působícími na trhu by těžko mohli zpracovat technické specifikace. Při přípravě zadávací dokumentace je třeba komunikovat i s dodavateli stávajících IT systémů, které jsou již provozovány, takže předpokládá, že nějaká komunikace v tomto smyslu z jejich strany, či ze strany EUNICE proběhla. Ve vztahu k listinám poukazuje na nabídku družstva Handicap (č. l. 9723 – 9736), kde je na str. 6 nabídky transparentně uvedeno, že Software602 je subdodavatelem hotového řešení a dále na technickou specifikaci (č. l. 9758, 9770), kde je obdobně transparentně Software602 veden jako subdodavatel družstva Handicap. Ke komunikaci k zakázce E. uvádí, že tato byla vedena až v době, kdy jim již bylo známo, že družstvo Handicap nebude schopno dodržet stanovené ceny a komunikace, ať už v listinné podobě, či odposlechové formě, jen potvrzuje, že neexistovala žádná předchozí dohoda ani s TESCO SW a ani s družstvem Handicap o tom, jak bude zakázka vysoutěžena. Nebyl proveden jediný důkaz o tom, že by kdokoliv z obžalovaných učinil kroky k tomu, aby družstvo Handicap odstoupilo ze soutěže. Ke skutku a zakázce pod bodem F. poukazuje na skutečnost, že z hlediska komunikace v trestním spise se jedná o jediný telefonický hovor, který proběhl dne 26. 11. 2012, tedy téměř dva roky před vypsáním soutěže, a týkal se pouze toho, zda je reálné za předpokládanou cenu dodat požadované plnění.

27. Obž. **Bc. Michal V.** v řízení přípravném dne 10. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2566) využil svého práva nevypovídat, pouze uvedl, že stíhání mu přijde neopodstatněné a neoprávněné, podle něj se zakládá na neznalosti oboru IT a fungování obchodních jednání, marketingových průzkumů a věcí s tím souvisejících. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 vydal prohlášení (č. l. 41092 verte - 41093), kdy uvedl, že jeho osoba je spojována již jen se skutkem pod bodem F. Cítí se nevinný, neudělal nic protizákonného, natož trestného, neovlivňoval zadávací řízení, ať už prospěch jeho samotného, ve prospěch společnosti, kde byl a stále je zaměstnán, ani ve prospěch kohokoli jiného. Má dojem, že se jedná o nešťastnou kombinaci pohledu na IT oblast a toho, jak ty věci fungují, a ne úplně šťastnou interpretaci standardní komunikace, která probíhá, ať už je to na bázi zákazník a firma, ať už je to na bázi spolupráce mezi dodavateli, kdy zvláště u velkých projektů je nutné, ať už je to na bázi prezentace technických řešení, dokumentace k těm věcem, potvrzování souladu, že věci fungují, s těmi státními a garantovými projekty atd., a je to popisováno jako něco trestného. Je to 10 let zpátky, byla to doba, kdy začínaly velké projekty jako Czech POINT, nebo datové schránky. Jedním z dodavatelů takových řešení byla Software602. On před 10 lety byl v roli obchodního manažera, který měl znalost těchto věcí, specializace byla na formulářové technologie. Samozřejmě se setkával s lidmi, které zajímalo, jakým způsobem věci fungují, chtěli to vysvětlit, zajímala je licenční politika. Velké téma, které se řešilo, byla komunikace úřadů nebo občanů formou elektronických formulářů, nahrazování papírů, aby lidé mohli komunikovat odkudkoliv vzdáleně a důležitým mezníkem bylo spuštění datových schránek, které na to měly zásadní vliv, a bylo potřeba řešit, jak ty věci budou dohromady fungovat. Pokud jde o vytykané jednání skutku F., s Františkem H. komunikoval, byl dotazován na to, jakým způsobem procesně, metodicky, může být některá komunikace s veřejností prostřednictvím formulářů řešena, tzn., jestli vůbec je možné danou věc realizovat bez ohledu na to, na jaké je to technologii. Jestli dané agendy, které byly řešeny v jejich komunikaci, jsou vůbec využitelné. Může to také fungovat směrem k občanům a důležitou roli tam hrálo to, že se řešila komunikace prostřednictvím datových schránek, aby to šlo vzdáleně, což v té době bylo něco zcela nového. Myslí, že i samotná komunikace to všechno potvrzuje. Druhá věc je komunikace s obž. Michalem T., ta se týká smlouvy o smlouvě budoucí, která byla zasílána za Software602, týká se jiné zakázky, v té není trestně stíhán. Doteď nerozumí tomu, komu vznikla údajná škoda, nebo na základě čeho byla vypočítávána výše škody. Nemá ponětí o tom, že by fungovala organizovaná skupina. S obžalovanými se vidá 12 let profesního života na mnoha konferencích v rámci výkonu své práce. Obžalovaní ze soukromého sektoru jsou většinou konkurenti, takže to, že by tady někdo něco organizoval, tomu nerozumí.
28. Obž. **Ing. Martin H.** v řízení přípravném vypovídal dne 1. 12. 2015 (sv. 14, č. l. 2572). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen skutkem, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 vypovídal (č. l. 41086 - 41092) a výpověď podložil písemným materiálem (č. l. 40898 – 40932). Přednesl nejdříve svůj profesní životopis, kdy se vyjadřoval k působení na okresním úřadu, dále se vyjadřoval o přechodu a svém působení na krajském úřadu, o náplni. Na tyto pasáže soud odkazuje na protokol z hlavního líčení, popřípadě na písemné shrnutí. Následně ve vztahu k realizovaným projektům ze strukturálních fondů v letech 2012 až 2015 v rámci IOP 08 na Krajském úřadu Pardubického kraje uvedl, že neřešili pouze jeden projekt, kdy je stíhán ve vztahu k zakázce na „*Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS*“, ale projektů měli několik. Začali technologickým centrem, pak spisovou službou, pak integrací a dál. Přehled realizovaných projektů je na č. l. 40901. To, jak byly projekty strukturované, jak byly postupně realizované, bylo na rozhodnutí vedení Pardubického kraje. Všechny zakázky byly odsoutěženy v otevřeném výběrovém řízení, byly soutěženy na minimální cenu, z tohoto důvodu zpracovávali striktně technické parametry dokumentací. Pro projekty, které v tabulce uvádí, kromě regionální datové sítě, zpracovávala zadávací dokumentaci sama informatika

kraje. Zadávací dokumentace byly precizně udělané, protože nemůžete vysoutěžít projekt, aby pak měli vícenáklady, že se nějaká firma ozve, že tohle v zadávací dokumentaci neměli, ale dodavatel to tam potřebuje, a když mu to to nezaplátí jako vícenáklady, tak ten projekt nesplní a kraj nedostane dotaci. K projektům měly být povinně zpracovány studie proveditelnosti a nějaká informační strategie. Nebyl přítelem toho, aby zadávací dokumentace zpracovávaly externí firmy, aby ty zadávací dávali externím advokátním firmám. Zadáváčka se může cenově pohybovat od 150 tis. Kč do půl milionu, takže tím, že zadávací dokumentace dělal se svými kolegy, úřadu ušetřil značné peníze. Podoba zadávací dokumentace v oblasti smlouvy o dílo a smlouvy na servis, tak tato část je zásluha Pardubického a Královéhradeckého kraje. Kolegové z kraje potvrdí, že když děláte zakázku za milion a k tomu 5-ti letou dobu udržitelnosti, předpokládá se, že se ročně zaplatí dalších 20 % z dodávky, ne z evropských peněz, ale z vlastních nákladů. Proto se věnovali ceně za technickou podporu, aby byla svázaná s cenou za dodávku. Docela jim to dalo práci, aby to s CRR odladili. Výsledně cena za provoz byla ve smlouvách o dílo stanovena tak, že může činit maximálně 10 % z nabídkové ceny za zakázku samotnou. Dokládá tabulku (č. l. 40910), ze které vyplývají jednak celkové náklady na realizované projekty IOP 08 na Pardubickém kraji, kdy jejich celková cena činí 126 700 300 Kč, kdy vysoutěžené provozní náklady za 5 let doby udržitelnosti byly 10 % z této částky. I z této tabulky je opět vidět, které projekty řešili, kdo je vyhrál a že na kraji nejsou dohazovači zakázek, nemají jednu firmu, která by jim stále dodávala řešení. Ve vztahu k zakázce CH. uvádí, že na jednání s vrcholným managementem kraje bylo řečeno, které podsystemy tam budou. Mimo povinných částí, které jsou ve studii, nebo v typovém projektu, bylo rozhodnuto, že budou ještě dělat rozvoj majetkového portálu souvisejícího s TESCO SW a dále docházkový systém. Studii proveditelnosti zpracovávala Naviga 4, konkrétně Barbora S., ve spolupráci s nimi. Uskutecnily se tři semináře na Pardubickém kraji a zúčastnili se jich nejenom jeho kolegové, ale i jeho vedoucí. Obžaloba mu dává za vinu, že v rámci zpracování studie proveditelnosti komunikoval s TESCO SW pro HelpDesk. On ale některé části zadávací dokumentace, resp. ty technické věci, řešil i s jinými firmami, konkrétně HelpDesk řešil s ITEG, uvedl to i do protokolu na policii dne 1. 12. 2015. Když se srovná zadávací dokumentaci Pardubického kraje v oblasti ServiseDesk (HelpDesk), se zadávací dokumentaci ostatních krajů, třeba Zlínský kraj, tak skutečně v oblasti HelpDesk zadávací dokumentace odpovídá tomu dokumentu, který použil od Computer asociation technologies, konkrétně na základě vlastností jejich aplikace CA ServiseDesk, poskytnuté v rámci marketingového průzkumu od ITEG. Rovněž tuto skutečnost uvedl na policii. Studie proveditelnosti a její veřejnost či neveřejnost, k tomu uvádí, že na Pardubickém kraji v roce 2010 bylo řečeno, že všechny studie, které kraj zpracovává, budou veřejné (č. l. 40911). Ke studii proveditelnosti s Barborou S. dále uvádí, že v té době už měli vytvořené oddělení rozvoje, oddělení evropských fondů, tam komunikoval Vladimír Ř., který byl projektovým manažerem a administroval tyto věci. Na žádost obž. Michala T. studii poskytl. Ta studie má přílohy – nabídky systémů, podrobný popis systémů, zadání pro docházkový systém, zadání pro HelpDesk, kdy ty přílohy obž. T. neposkytl, poskytl mu pouze studii jako veřejný dokument. Vůbec v té době netušil, že když někdo požádá o studii proveditelnosti, že mu ji nemůže poskytnout. Mimochodem TESCO SW pak požádalo o tu studii ještě podle zákona 106. Co se týká Rozvoje majetkového portálu (KPRM) v rámci projektu Vnitřní integrace, oni ten majetkový portál nasadili v roce 2009 na základě výběrového řízení. Připravil soudu dokument nazvaný Portál nemovitého majetku Pardubického kraje (č. l. 40932 a násl.), který dokumentuje průběh výběrového řízení na jeho zařízení. Ta výběrová řízení byla dvě, první výběrové řízení byla zakázka malého rozsahu, a protože žádná z firem nesplnila limit pro zakázku malého rozsahu, všechny byly dražší, tak rada kraje rozhodla, že se zakázka zruší a vypsala se znovu. Tu soudu předloženou dokumentaci nebude podrobně komentovat, v tomto písemném vyhotovení jsou uvedeny firmy, jejich nabídky, ceny, členové komisí atd. Výběrové řízení se uskutečnilo v roce 2009, nejvýhodnější nabídku pro kraj v celkovém finančním objemu 2 499 000 Kč podala TESCO SW, která nabídla řešení FAMA+. O uzavření smlouvy rozhodla Rada Pardubického kraje dne 3. 12. 2009 a smlouva byla uzavřena dne 19. 1. 2010, implementace provedena k 15. 4. 2010. Nasadili tedy portál, což taky není

jednoduchá věc, je to o majetku organizací v území Pardubického kraje. Že se má řešit rozvoj tohoto pořízeného majetkového portálu v rámci projektu *vnitřní integrace*, bylo rozhodnuto ve vedení Pardubického kraje. Dokládá to i přílohou v podobě Úkolů z jednání vedoucích odborů krajského úřadu Pardubického kraje související s majetkovým portálem (č. l. 40912). Jedná se konkrétně o úkol uvedený v zápise z jednání vedoucích odborů pod ev. č. 203/10 (č. l. 40912). Úkol a jeho modifikace jsou dále zakotveny v zápisech z jednání počínaje zápisem Z 42/10 ze dne 16. 11. 2010, konče zápisem Z 07/2013 ze dne 11. 2. 2013 (č. l. 40915). Ze zápisů je vidět, jak se úkol vyvíjel od roku 2010 až do realizace. Ve vztahu ke zpracování zadávací dokumentace uvádí, že podklady pro kvalifikované plánování rozvoje portálu nemovitého majetku, které použil v zadávací dokumentaci, si objednal sám Pardubický kraj na základě objednávky, která je na cenu 422 000 Kč (č. l. 40918), opět dokládá objednávku. Je vidět na té doložené objednávce, kdo ji podepsal, kdy protože to je schvalování dokumentů nad 50 000 Kč, tak objednávku podepsal ředitel krajského úřadu F., připodepisovala ji jeho šéfová paní H. Nicméně musí říct jednu věc, ze strany TESCO SW byla odvedena velice dobrá práce, na studii se podílel i Dr. M. z ČVUT. Při uzavření studie, než proběhla platba, proběhla ještě její prezentace na Pardubickém kraji, které se zúčastnili vedoucí odborů kraje. V zápisech jsou zkratky jako MHA, to je on, MVO což je Michal V., který byl vedoucím majetkového odboru. Bylo to tedy zpracované, proto použil tuto specifikaci, pro rozvoj majetkového portálu. Jednotlivé podsystémy vnitřní integrace dále konzultoval s AutoCont, protože AutoCont dodával technologické centrum za 40 mil., tam byla implementovaná integrace, za ně jednal s Ing. D. Dále s ITEG, to už říkal, to je ten HelpDesk, za ně jednal s Mgr. K. a Dagmar D. Dále s OK systém, s nimi konzultoval docházkový systém a jeho napojení na jejich stávající mzdový a personální systém Vema, za ně jednal s Ing. K. a s Profinet, což byl Ing. J. Nikdy nebyl manipulátorem veřejných zakázek, ani sjednavačem výhod. Vždy mu šlo o to, když IT něco vysoutěží, aby to fungovalo, aby obstáli při kontrole z Ministerstva pro místní rozvoj. Vždy jim šlo o to, aby zakázky o něčem byly. K samotné realizaci uvádí, že přišlo 52 dodatečných dotazů. Krajský úřad si objednal Český a moravský účetní dvůr s.r.o., jde o manžele D., kteří pro kraj některé zakázky administrovali. Dále jsou ve spise emaily, že sám sobě si přeposílá nějaký email. To bylo proto, že dělal šéfa IT, tak na těch zakázkách dost pracoval i doma. V komunikaci jeho osoby a osoby Bohdana D. jsou verze těch zadávacích a je tam i to jeho vyjádření, že mu *děkuje za vynikající spolupráci*. Protože tedy měli administrátora, ale oni z informačního oddělení ty zakázky zpracovávali, tak když administrátor dostával dodatečné dotazy, sám ani nevěděl, od koho dotazy přišly. Obdržel od administrátora dodatečnou informaci č. 9, tak se na to podíval, co byl schopný z jejich zadávacíky zjistit, na to odpověděl, ale pár dotazů přeposlal i na TESCO SW, aby mu k tomu něco řekli. Nejdůležitější dotaz nebo odpověď pro něj je, že budou poskytnuta případnému jinému zájemci data, protože v té původní smlouvě vůbec nepočítali s tím, že když budou něco rozvíjet, že se zúčastní i někdo jiný, než prvotní dodavatel a že budou muset poskytnout někde data. To byl jeho osobní pocit, že ta data TESCO SW poskytne, i když tu zakázku nevysoutěží. Ty dotazy zkrátka směřovaly na nutnost budoucí spolupráce TESCO SW s případným uchazečem, který by realizoval část F. – Majetkový portál, a to vlastním dodaným řešením, proto to konzultoval s TESCO SW. Realizace zakázky byla náročná. Vyhrála Ness, nabídku do soutěže překládal pan V., ale v době realizace už tam nepracoval. Na první schůzce jim Alena H. z NESS sdělila, že za ty peníze se zakázka nedá realizovat. On jí odpověděl, že zakázka bude realizována tak, jak je nastavená, a žádné vícenáklady nejsou možné. Odkazuje na výpověď svědka pana Milana V. z přípravného řízení, kde potvrdil ztrátovost. Celý projekt *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS* byl i auditován Ministerstvem financí a ze zprávy o auditu ze dne 22. 7. 2015 vyplývá, že všechno proběhlo správně, vyplacení proběhlo správně a zakázka byla proplacena. K některým bodům obžaloby uvádí, že k bodům 854. a 858. o záznamech v kalendáři emailu, že má povinnou účast pan T., tak takových schůzek měl v kalendáři desítky, protože obchodní zástupci firem mají své manažerské systémy a vždycky zjistí, že by po čtvrt roce mohli přijet do Pardubic, jezdí za zákazníky a ptají se, jestli něco nepotřebují. Tyto schůzky vůbec nebyly konspirační. K bodu 857. a tabulce, kterou si mezi sebou přeposílají obž. Michal a David T., tak toto mu nebylo

známo. K bodu 860., kdy mu obž. Michal T. zasílá emailem dva dokumenty, uvádí, že když Ministerstvo vnitra vyhlásilo výzvu, řada firem tomu šla naproti a distribuovala na kraje dokumenty, které se týkaly integrace. To není nic proti ničemu, firmy se snažily pomoci, obdobných dokumentů existovalo několik, může je doložit. Pokud soud zajímá, proč je v emailu uvedeno, aby s těmito dvěma dokumenty nakládal důvěrně, tak to je proto, že nikdo nechce, když vám něco dá, abyste to poskytl jiné firmě, jde o určité know-how, ale o nic konspiračního. K bodu 861., kdy si přeposílá sám sobě rozpracovanou zadávací dokumentaci k vnitřní integraci a posílá ji Bohumilu P., Vladimíru Ř. a Petru Š., tak z toho je vidět, s kým vším komunikoval. To odpovídá tomu, že zadávací dokumentace a výstupy, jak byly nakonfigurovány smlouvy, je zásluha Pardubického a Královéhradeckého kraje. K bodu 862. kdy přeposílá obž. Michalu T. rozpracovanou zadávací dokumentaci, tak to je základní dokument, to není zadávací dokumentace. To je základní dokument, který popisuje, co by v té integraci mohlo být. Body 891. až 893. a 895. již vysvětloval, jde o komunikaci mezi ním a obž. Michalem T., kdy s TESCO SW konzultoval dodatečné informace pod č. 9, tedy pouze ty, které souvisely s rozvojem portálu. K bodu 896. a údajnému sestavování koalice firem, i když u tohoto bodu vůbec nefiguruje, může i tak uvést, že mu není známo, zda byly sestavovány nějaké koalice. Dokonce jedna ze společností, která podala nabídku, vznesla po otevření obálek s nabídkami námitku a požadovala, aby společnost, která podala nabídku s nejnižší cenou, tj. společnost Ness, byla ze soutěže vyloučena. K doplňující otázce na dodatečné dotazy uvádí, že s dodatečnými dotazy se obrátil zrovna na TESCO SW, protože TESCO SW na základě objednávky připravovalo ten portál, a ty dotazy skutečně směřovaly na řešení rozvoje, kvalifikovaný rozvoj majetkového portálu, proto se obrátil na ně. Ani nevěděl, kdo dal ten dodatečný dotaz. Mohl odpovědět všeobecně, mohl tam něco plácnout, ale co by pak dělal, když se ta firma na tom začne točit, že to bylo takhle a nebylo to takhle. Neměl vůbec pocit, že to je něco protizákonného, zkonzultovat dodatečný dotaz s firmou, která ví, o čem to je. Jednal podle svého zdravého rozumu. Když posílal zadávací dokumentaci obž. Michalu T., to byl základní dokument, kdy ta zadávací dokumentace vznikala v průběhu asi roku, roku a půl. Na začátku tam byly nějaké parametry, co to bude, pak se ta dokumentace vyvíjela. Ta integrace je tak složitý dokument, že abyste dokument popsal správně, musíte to řešit s firmami, které to umí. On sám se sice staví do pozice odborníka, ale když se podíváte na portfolio zadávacích dokumentací v té tabulce, od RDS, krajská digitální spisovna, portál muzejních sbírek, tak on nevěděl, jak mají vypadat muzejní sbírky, tak to musel taky s někým řešit. Takže tou optikou, jak byl obžalován ve směru k TESCO SW, tak by mohl být obžalován ze všech zakázek v tabulce uvedených. K dotazu, jestli byly nějaké kontrolní mechanismy, když tomu sám nerozumí a musí si nechat pomoci od nějaké firmy, potenciálního soutěžitele, že ten mu nedodá nějaké řešení pro něj výhodné a jiné diskriminující, tedy jak je nastavená zpětná kontrola, uvádí, že on to v oblasti, kde je víc systémů, nebo kde těch dodavatelů pro systém je víc, tak to řeší s kolegy, ale tohle bylo cílené skutečně na ten podsystém majetkového portálu. Nevěděl, jestli tady někdo jiný dodává, nebo bude dodávat, majetkový portál. Kontrolní mechanismy na krajském úřadě žádné nejsou, je to v kompetenci vedoucího oddělení informatiky. Když přišel někdo, že jim dodá technické řešení, jestli to bude CISCO nebo HUAWAI, tam na to jsou s kolegy, posoudí to a můžou se zeptat více firem, protože to dodává více firem, ale on neměl, ani jeho kolegové v té době žádnou povědomost o tom, že někdo jiný ještě dodává kvalifikované plánování reprodukce majetku. Znovu opakuje, byla to dodávka, kterou zpracovával i Dr. M. z ČVUT. TESCO SW nemělo k dispozici konečnou verzi zadávací dokumentace před tím, než byla zveřejněna. Souvisí to i s tím požadavkem obž. T., že ji chtěl, pak řekl: *tak to nechme být*. Neví o tom, že se na zpracování studie proveditelnosti podíleli obž. M., D. nebo Josef T. z TESCO SW prostřednictvím Barbory S. Schůzky s Barborou S. probíhaly u nich na krajském úřadě, byly tři, byly za účasti jeho kolegů, nejednal s ní separátně. Možná s ní separátně mailoval Ř., to je ten dokument, že jsou všichni na dovolené a že to nejsou schopni převzít. K dotazu, zda to, že TESCO SW zasílá základní dokument k zadávací dokumentaci a následně žádá o pomoc s dodatečnými odpověďmi, pro něj nebyl důvod, aby se z hodnotící komise vyloučil, když TESCO SW bylo subdodavatelem všech účastníků, uvádí, že si myslí, že ne. Složení

komise stanovuje rada Pardubického kraje. To není důvod k vyloučení a důvod k nepodepsání protokolu o podjatosti. V komisi musí být někdo, kdo tomu rozumí. Kdyby nad sebou měl vedoucího, tak by mu poslal ty dotazy, nebo by si to vyřešil ten vedoucí sám a on by byl z obliga, ale on nad sebou už nikoho neměl. Navíc odmítl předat poslední verzi zadávací dokumentace obž. T. To, co mu poslal na začátku, tak to byl první nástřel, ale poslední dokumentaci mu neposlal. Teď se u soudu řeší on a TESCO SW, ale zadávací dokumentace konzultoval i s jinými firmami a má za to, že odvedl dobrou práci. K dotazu, jestli to s jinými firmami konzultoval stejným způsobem, že jim posílal rozpracovanou verzi zadávací dokumentace, uvádí, že třeba konzultoval tu dokumentaci s panem K. z KMS, která je distributorem GORDIC, která se nezúčastnila soutěže, ale která implementovala v rámci servisní podpory to řešení, kterou platil Pardubický kraj. Je přesvědčen, že když to s ní konzultoval, že to jenom přispělo k věci. K dotazu, zda mu připadá správné, že budoucí soutěžitel si tu zadávací dokumentaci spoluvytváří, uvádí, že nespoluvytváří, ale když tam máte nějaké technické parametry, nějaké servery, Windows, na kterých to má jet, máte něco v technologickém centru, musíte to zjistit. Dneska to společnosti dodávají na Oracle, dodávají to na Microsoft, vždyť on nemůže ani napsat do zadávací, že to na něčem chce. Není nic proti ničemu, když tu zadávací konzultuje a neposkytne mu poslední verzi. Základní technickou specifikaci na zakázku, vůbec pořízení toho prvotního majetkového portálu v roce 2009, tak použil to, co bylo v řešení té zadávací dokumentace na Olomouckém kraji, ty technické požadavky. K dotazu, zda upravil něco v zadávací dokumentaci na základě připomínek TESCO SW, uvádí, že pokud něco upravil, tak to nebyly úpravy, které by někoho diskriminovaly. Před otevřením obálek sice netušil, že se TESCO SW přihlásí se subdodávkou, protože neměl informace od Českomoravského účetního dvora, ale vzhledem k tomu, že tam bylo zadání od Pardubického kraje, viz ta objednávka, že se má rozvíjet tento portál, tak bylo jaksi nabíledni, že tam bude subdodavatel na tuto část, tedy TESCO SW. K dotazu, proč zrovna s TESCO SW byla nutná konzultace k zadávací dokumentaci, uvádí, že jednak proto, že to mělo vliv na propojení s původním informačním systémem, a jednak proto, že měl obavy, že pokud by tam byly nějaké nejasnosti vůči třetímu dodavateli, ohrozila by se realizace projektu. Ten podsystém KPRM je nástavba nad původním řešením majetkového portálu. S obž. Michalem T. se setkával pouze ve své kanceláři, nikdy nejezdil ani s jinými firmami na žádné barbecue. S nikým jiným z TESCO SW se nesešel, ostatní T. možná někde míjel na nějaké konferenci, ale když je potkal minulý týden u soudu, tak ani nevěděl, že jsou z TESCO SW. Vysoutěžený systém vnitřní integrace jednotlivých dřívějších systémů na Pardubickém kraji funguje dodnes, TESCO SW odvedlo precizní práci. S celou vážností říká, že to je firma, která věci umí dělat a byli spokojeni, jak zakázku zrealizovali. Konzultace se stávajícími dodavateli informačních systémů Pardubického kraje byly nezbytné, protože bylo dodáváno datové centrum, spisová služba a s technologií datového centra souvisí i nasazování dalších systémů, takže je toho názoru, že postupoval správně a vytvořil adekvátní dokumenty, nikoho nezvýhodňoval tím, že by tam psal nějaké parametry pro někoho. Zadávací dokumentace nebyla nikomu vytvořena na míru a nebyla diskriminační. Proti zadávací dokumentaci nevznela žádná firma námitku, žádná se neozvala, že něco tam je cíleně, že tam je něco nestandardního, že tam je nějaký technický popis, který je někomu šitý na míru. Všechny dokumenty, i tu informační strategii, kontrolovalo CRR. On státu neudělal škodu, protože zakázky jsou na minimální cenu, fungují, a neudělal ani škodu kraji, protože provozní náklady za technickou podporu a servis jsou takové, jak uvedl v tabulce. Pokud komunikuje s obž. T. ohledně pozvánek na schůzky, tak komunikuje na jeho služební email @tescosw.cz, ale pokud posílá zadávací, nebo přijímá a odpovídá na dotazy, komunikuje z emailu carpenterm@..., nebo z emailu na @yahoo.com, k tomu uvádí, že on sám vždy komunikuje ze svého pracovního emailu a neví, jestli zrovna nebyl obž. T. v práci, nebo jestli byl někde, kde nemá přístup ke svému emailu, to neřešil.

29. Obž. **Ing. Martin K., Ph.D.** v řízení přípravném dne 12. 11. 2015 využil svého práva nevyprovídat (sv. 14, č. l. 2593), pouze doložil své písemné vyjádření o obsahu (č. l. 2598), že se nedopustil žádného protiprávního jednání. K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí

s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 opět využil svého práva nevypovídat (č. l. 41093 a násl.), avšak soudu další písemné prohlášení (č. l. 40940 – 40945). V něm uvedl, že z pozice vedoucího oddělení ve vztahu k projektu *vnitřní integrace úřadu* vykonával jen dohledovou činnost, jinak vše leželo na Ing. P., kterému nechával volnou ruku. P. zastřešoval celou technickou část projektu integrace, administraci projektu na úřadu zajišťovalo Centrum evropského projektování (CEP). V obžalobě je uvedeno: „*Takto společně zvýhodnili obchodní společnost TESCO jako účastníka veřejné soutěže, přičemž v případě úspěchu ve veřejné soutěži by tato společnost realizací předmětu plnění veřejné zakázky na „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“ v hodnotě 6 826 150 Kč bez DPH, dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích, a poté, kdy předmětnou zakázku získal jiný soutěžitel, využili výše popsaného zvýhodnění k získání subdodávky části plnění zakázky v hodnotě 3 454 000 Kč bez DPH*“. Tvrzená výhoda má tedy spočívat v hypotetickém „*jiném prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek, požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích*“ pro TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže. Výhoda však dle něj zpravidla spočívá v přímém majetkovém prospěchu (např. v penězích, nebo v naturálním plnění), může jít také o výhody jiného druhu (vzájemná protislužba, získání vhodného a dobře placeného zaměstnání apod.). Výhoda tedy může spočívat i na jiném, než majetkovém prospěchu. Ovšem tvrzení, že v tomto případě výhoda spočívá v podobě jakéhosi budoucího příslibu zvýšení referencí společnosti, a to pouze v případě úspěchu (k němuž nedošlo), nelze uvažovat o potřebné kvalitě základního prvku skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky. Tím spíše je absurdní řetězení v obžalobě, kdy hypotetická potenciaální výhoda, která by vznikla pouze za předpokladu úspěchu ve veřejné soutěži, k němuž nedošlo, využila TESCO SW k získání subdodávky části plnění zakázky. Takto abstraktně a spekulativně uváděná výhoda ze strany obžaloby nemůže obstát jako základní prvek skutkové podstaty tohoto trestného činu. Navíc nic ze shromážděných dokumentů nenasvědčuje tvrzení, že by jakékoliv jeho jednání bylo schopno tuto hypotetickou výhodu způsobit. Stěžejní a prakticky jedinou osobou, která připravovala studii proveditelnosti a následně zadávací dokumentace k veřejné zakázce *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*, byl Ing. Bohumil P., a to včetně jejich finálních verzí, kdy Ing. P. byl odpovědný také za realizaci veřejné zakázky. Bez jeho vědomí nebylo možné v těchto stěžejních dokumentech provádět jakékoliv změny, kdy Ing. P. vyloučil ve své výpovědi v přípravném řízení, že by v samotných dokumentacích byly jakékoliv parametry, které by mohly, byť potenciaálně, kohokoliv zvýhodnit. Jedině ovlivněním zadávací dokumentace by bylo teoreticky možno ovlivnit veřejnou zakázku tak, jak se snaží tvrdit obžaloba, nicméně žádná taková tvrzení nebyla ani náznakem výsledky svědků v přípravném řízení prokázána. Ing. P. dopodrobna rozvedl samotný průběh celého zadávacího řízení, přičemž je z jeho výpovědi zjevné, že příprava veškeré dokumentace byla v jeho rukách. V části výsledku Ing. P. odpovídal na položené otázky, kdy upozorňuje na odpovědi týkající se přímo jeho osoby, kdy P. uváděl, že si nevybavuje, že by měl on sám nějaké připomínky ke studii proveditelnosti, co se týká technické části, nebo i k samotné zadávací dokumentaci, že si nevybavuje jakoukoli jeho připomínku, která by mohla být vnímána jako ovlivnění zakázky ve prospěch některého z možných dodavatelů. Takové připomínkování, které by bylo možné vyhodnotit, byť jako potenciaálně možné, nějakým způsobem dokumentaci ovlivnit v něčí prospěch, bylo sv. Ing. P. fakticky vyvráceno, a ani žádný jiný z důkazů nic takového nepotvrzuje, ani nenaznačuje. Naopak, i z dalších odpovědí sv. P. na otázky vyšetřovatele jasně plyne, že k žádnému ovlivnění zakázky nedošlo a ani dojít nemohlo, a že celé zadávací řízení veřejné zakázky proběhlo plně v souladu s tehdy platnou zákonnou úpravou, přičemž bylo podrobno mnohačetné kontrole. Z výsledku sv. P. plyne, že to byl právě sám P., kdo měl celý projekt, a především zpracování zadávací dokumentace, na starosti, a to včetně finálních verzí. Navíc prakticky celý projekt už měl Ing. P. připravený do výzvy 06, kdy v té době on sám ještě na úřadě nepůsobil, a do výzvy 08 byly tyto dokumenty upravovány jen dílčím způsobem. Nepochybuje o transparentnosti a profesionalitě Ing. P. a je přesvědčen, že při průběhu daného zadávacího řízení nedošlo k žádnému pochybení. K jednotlivým bodům obžaloby

uvádí následující. Bod 916. (č. l. 30467 - 30472) a tam uvedený email se vůbec netýká jeho osoby a nebyl schopen jakkoli ovlivnit jeho obsah, není adresátem této emailové komunikace. Bod 917. (č. l. 30147 - 30148) a tam uvedený email se netýká jeho osoby, kdy nelze jakkoliv určit, s kým z krajského úřadu mělo být jednáno, nadto většinový obsah se netýká předmětné zakázky. Bod 919. (č. l. 30193 - 30218) a email odeslaný na email obž. Michala T., který obsahoval dokumenty uvedené na č. l. 30193 až 30218, tedy zadávací dokumentaci pro vypsání veřejné zakázky na zpracování studie proveditelnosti. Email byl odeslán dne 29. 4. 2010, tedy den po schválení dokumentu radou, a to v čase v 15:34 hod., kdy na webových stránkách krajského úřadu byl uveřejněn již následujícího dne. Je tak zjevné, že email, respektive jeho obsah, nemohl být po schválení radou kraje jakkoliv měněn (ovlivněn), jednak nemohl adresátovi zjednat jakoukoliv výhodu v rámci veřejné zakázky, a to s ohledem na faktické zveřejnění zadávací dokumentace v následujících hodinách. K odeslání emailu z jeho strany zřejmě nemělo dojít, mohlo se však týkat maximálně o pochybení mající za následek kárný postih od zaměstnavatele, nelze z něj usuzovat na úmyslný záměr, který by mohl vést ke zjednání výhody. Nadto upozorňuje na důkaz na č. l. 30149, ze kterého plyne, že předmětná zadávací dokumentace již v té stejné době „kolovala“ mezi potencionálními soutěžiteli, aniž by bylo zřejmé, kdo dokument poskytl. Bod 921. (č. l. 30242 - 30243) a email se jakkoliv netýká předmětné zakázky, jde jen o předání veřejně dostupných kontaktů na osoby z oblasti IT, jakoukoliv souvislost s předmětnou zakázkou nelze dovodit. Bod 923. (č. l. 30247 - 30250), ačkoliv se emailová komunikace jeho osoby netýká, nerozumí, z jakého důvodu je tento dokument zařazen jako důkaz, když evidentně s předmětnou zakázkou nesouvisí. Bod 924. (č. l. 30251 - 30253), ačkoli není účasten této komunikace, uvádí, že především z obsahu přílohy je zjevné, že ani tato komunikace se netýká předmětné zakázky ale zcela jiných oblastí (konkrétně evidence majetku, což vyplývá i z výsledku JUDr. J., eventuálně technologického centra), tedy opět nerozumí tomu, z jakého důvodu je dokument jako důkaz vůbec veden, když nemá žádnou vazbu na předmětnou veřejnou zakázku. Bod 925. (č. l. 30254, 30262 - 30268), k dané komunikaci uvádí, že nebyl účastníkem komunikace a této se neúčastnil, jestliže byl uveden jako příjemce kopie, stěží mohl ovlivnit vůli odesílajícího, aby mu takovou zprávu odeslal. Z obsahu nadto vyplývá, že komunikace se týkala jiných projektů, než je vyšetřovaná zakázka, kdy v souvislosti se zakázkou Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS není v uvedené komunikaci a jejich přílohách fakticky nic konkrétního a komunikace se této otázce (krom nadpisu) vůbec nevěnuje. Bod 928. a email ze dne 8. 7. 2010, kdy dokumentace se netýká projektu vnitřní integrace. Bod 929. (č. l. 30273, 30280 - 30283) a zpráva včetně přílohy, která zachycuje jednání, kterého se neúčastnil a nemohl jej ani logicky ovlivnit, kdy jestliže je v zápiscích něco tvrzeno o jeho osobě, jedná se o pouhá tvrzení, která však (jak je dále zjevné) neměla žádnou oporu ve skutečném jednání jeho osoby. Tato tvrzení nemají žádnou oporu v dalších důkazních materiálech a jsou ve faktickém hrubém nepoměru se skutečným a prokázaným sledem událostí. Nadto je opět třeba upozornit na tu skutečnost, že převážná část „zápisků“ se týká jiných projektů, nikoli veřejné zakázky na vnitřní integraci úřadu. Bod 930. (č. l. 30274 - 30279), kdy zachycené komunikace se evidentně neúčastnil, navíc se dle obsahu netýká předmětné zakázky vnitřní integrace úřadu a je v ní mezi jejími účastníky řešena jiná záležitost. Bod 932. (č. l. 30290 - 30292, 30298 - 30301, 30303 - 30304), dle obsahu dokumentů je opět zjevné, že se týkají projektu Digitalizace a ukládání, ale nikoliv veřejné zakázky Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Bod 933. (č. l. 30310 - 30315), také tyto dokumenty, ať již v podobě zachycených zpráv, či jejich příloh, jasně ukazují, že celá komunikace šla zcela mimo něj a tudíž se na této komunikaci, ať jejím cílem bylo cokoli, vůbec nepodílel a neměl o ní ani tušení. V bod 934. (č. l. 30316 - 3064) platí to, co v předcházejícím bodě. Bod 935. (č. l. 30367 - 30369), i v tomto případě byl pouze příjemcem zprávy, bez možnosti ovlivnit, že bude adresátem, nicméně ani tento důkaz neprokazuje, že by mělo dojít k vytýkanému jednání, neboť není v souladu s následným reálným průběhem zakázky. Bod 936. (č. l. 30371 - 30400), tyto dokumenty opět nemají žádnou spojitost s jeho osobou a nenasvědčují tomu, že by se na jejich přípravě měl jakýmkoliv způsobem podílet, když zřejmě prokazují komunikaci mezi zástupci Deloitte a TESCO SW. Bod 938. (č. l. 30417 - 30418), z obsahu je opět zjevné, že komunikace se netýká veřejné zakázky vnitřní integrace úřadu, ale že se jedná

právě o zakázku tykající se software evidence majetku, kdy tento projekt nemá žádnou návaznost na operační programy. Navíc je pouze pasivním příjemcem zpráv třetích osob, kdy z žádných dalších skutkových okolností nelze dovodit, že by se těmito řídil. Bod 942. (č. l. 30605), jde o zhotovenou studii proveditelnosti převzatou dne 14. 8. 2010 Ing. P. Bod 943. (č. l. 30612 - 30613), zjevně se jedná o interní komunikaci technického řešení, přičemž z obsahu není zřejmé, že by se toto mělo dotýkat veřejné zakázky vnitřní integrace úřadu. Bod 944. (č. l. 30615 - 30624) a usnesení z 20. schůze Rady Královéhradeckého kraje ze dne 28. 4. 2010, na které došlo ke schválení předložení projektu *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*. Bod 945. (č. l. 30639 - 30643), opět zde není zřejmá vazba na tvrzení uvedená v usnesení o zahájení trestního stíhání vůči jeho osobě. Bod 946. (č. l. 30759) opět vůbec nechápe, jakou mají dokumenty vazbu na veřejnou zakázku vnitřní integrace úřadu. Bod 947. (č. l. 30760), s ohledem na shora a dále uvedené mu opět není zřejmé, z čeho při hodnocení vyšetřovatel vychází a jak je možné bez dalšího tento rozhovor vztahovat na veřejnou zakázku vnitřní integrace úřadu. Bod 948. (č. l. 30779), vzhledem k časové posloupnosti a dalším důkazům se jeví vyhodnocení odposlechu obžalobou již jako čistě účelové, neboť ani náznakem není možné dohledat vazbu mezi emaily, hovory a vyšetřovanou zakázkou. Důkaz je opět bez vazby na vnitřní integrace úřadu, stejně jako body 949. (č. l. 30779 - 30780), 950. (č. l. 30780) a 951. (č. l. 30781). Bod 952. (č. l. 30782 - 30783), opět se jedná o selekci informací, kdy bez dalších informací tyto samy o osobě nedávají smysl. Bod 953. (č. l. 30784), i v tomto případě se z pohledu vyšetřované zakázky vnitřní integrace úřadu jedná o čistou fabulaci, neboť tvrzení o tom „že mají své lidi i na Královéhradeckém kraji“ nemá žádnou oporu v dalších důkazech, ani v samotném rozhovoru. Bod 955. (č. l. 30870) a hovory se evidentně týkají jiného projektu. Jde o další důkaz v podobě odposlechu bez vazby na vnitřní integraci úřadu, to samé bod 956. (č. l. 30871). Bod 959. (č. l. 30935), 960. a 961., tyto důkazy v podobě dokumentů, odposlechu či sledování emailů již nemohly reálně, ale ani hypoteticky ovlivnit zadávací řízení vysoutěžené zakázky, tudíž považuje za nadbytečné se k těmto dále vyjadřovat. Pro úplnost uvádí, že poté, co se dověděl, že část předmětné zakázky bude realizována TESCO SW, tak se Ing. P. dotazoval na právním oddělení, zda toto není problém, kdy mu bylo oznámeno a následně sděleno i jeho osobě, že v daném případě, kdy šlo o subdodávku subdodávky, žádná zákonná překážka tohoto postupu neexistuje. Z dokumentů je dále zřejmé, že spolupráce mezi Atlantis software a TESCO SW vznikla až po vysoutěžení celé zakázky. Body obžaloby 962., 963., 964. ani 965. nijak nesouvisí s jeho osobou. K bodu 966. uvádí, že má za to, že obžaloba zcela účelově neuvedla zásadní tvrzení svědka, a to to, že zakázka nikdy nebyla žádným způsobem z jeho strany ovlivněna. U bodu 967. platí, co uvedl výše a body 968. a 969. obžaloby jsou opět zcela bez návaznosti na jeho osobu. Co se týká projektů, tak v dané době u nich na úřadu probíhaly i další, které nebyly nijak dotovány z EU, např. projekty na evidenci majetku. Valná část sesbírané emailové komunikace se tedy vůbec netýkala zakázky vnitřní integrace, což jasně poukazuje na zjevnou selektivnost výběru dokumentů ze strany obžaloby. Emailová komunikace se týkala i dalších projektů, které neměly s integrací nic společného. V dané době začaly probíhat předmětné projekty kofinancované EU s tím, že z titulu výkonu funkce tyto IT projekty předkládal do rady kraje. Jedná se o procesní postup, kdy zakázky jsou zpracovávány po technické stránce ze strany jejich odboru, resp. oddělení, a po právní stránce a vlastní administrace ze strany CEP. Po technické stránce tyto fakticky zajišťoval Ing. P. V roce 2010 došlo k rozdělení na tři oddělení, jedno z těchto oddělení se věnovalo čistě projektům, kdy toto zastřešoval a řídil Ing. P., ne jinak tomu bylo i na předmětné zakázce vnitřní integrace. Vzhledem ke skutečnosti, že Ing. P. měl už četné zkušenosti z minulosti, a to z let 2008 a dál, týkající se i výzvy IOP 06, kdy si vše de facto řídil sám, tak s ním pouze konzultoval dílčí záležitosti, dá se říct, že projekt ve svých základech byl už hotový z výzvy 06. S odstupem času si nevybavuje, že by se předmětný projekt integrace lišil něčím od ostatních projektů ve výzvě 08, vše probíhalo standardně až do ukončení výběrového řízení, kde se vítězem zakázky vnitřní integrace stala O2. Ke vztahu k obž. U. uvádí, že se znají dlouhou dobu, úzce s obž. U. spolupracoval v rámci A-Scan, ve které byl on sám několik let společníkem. Jakmile nastupoval na úřad, tak se ze všech společností vyvázal, dále se o společnost nezajímal, ale skrze sporty s obž. U. zůstal v kontaktu. V rámci volnočasových aktivit společně řešili

i profesní záležitosti, vždy však v obecné rovině, tedy sděloval mu pouze standardní veřejně dostupné informace. Celkově pak k emailové komunikaci uvádí, že co se týká ostatních účastníků emailové skupiny, s těmito se s výjimkou obž. U. osobně nezná. Jak je patrné ze samotných emailů, na tyto nereagoval, což dokládá spíše to, že je ani nečetl. Má naprosto čisté svědomí v tom, že osobně se ničeho, co je mu vytýkáno obžalobou, nedopustil. Navíc valná část zajištěné komunikace řeší zakázku digitalizace a ukládání, se kterou neměl nic společného, a to z toho důvodu, že byl dříve společníkem A-Scan, která vyhrála výběrové řízení. Opět i tento projekt měl na starosti Ing. P., který ho o této věci neinformoval a on sám žádné informace nevyžadoval, právě z důvodu možného střetu zájmu. K TESCO SW uvádí, že první kontakt s jejími zástupci proběhl u hejtmana, kam byl přizván a kde se jednalo o obecnou prezentaci společnosti. Další kontakty či setkání se týkaly software evidence majetku, kdy toto řešil finanční náměstek T., a to z toho důvodu, že stávající software od Marbes už byl zastaralý, a nebylo možné poskytování adekvátní podpory. Další kontakty s TESCO SW a jejími zástupci probíhaly ve věci energetický management, což řešil CEP. Obě zakázky nakonec vysoutěžilo TESCO SW, je s jejich odborem byly obě zakázky řešeny pouze po technické stránce a procesu vysoutěžení se nijak neúčastnili, jejich funkce byla v pouze poradní. Software pro evidenci majetku, tak tato zakázka nebyla financována z prostředků EU, co se týká energetického managementu, tam už si to nevybavuje. Kategoricky odmítá, že mohl být podjatým členem komise vůči soutěžiteli TESCO SW, když s touto společností neměl nadstandardní vztahy, mimo čistě pracovní záležitosti. Navíc se prvních dvou, či dokonce tří komisí neúčastnil. V tomto ohledu by musel být podjatý i vůči O2, nebo dalším společnostem, které pro jejich úřad zajišťovaly software, hardware či jiné služby. Vzhledem k tomu, že TESCO SW je natolik velkou společností, která zaujímá podstatné místo na trhu, když navíc tato společnost u nich provozuje software, nelze se s tou společností „nebavit“. Dovožovat jeho podjatost jen z toho důvodu, že se setkal se zástupci společnosti, je absurdní, když je evidentní, že všechny schůzky se týkaly úplně jiných projektů, než vnitřní integrace. Opakuje, že naprostá většina „posbíraných“ dokumentů, jak jsou tyto na č. l. 30147 až 31190, vůbec s předmětnou zakázkou nesouvisí, kdy tato skutečnost působí buď tak, že se vyšetřující orgán snažil zajistit objemově co nejvíc dokumentů zasílaných mezi obžalovanými, aby navodil dojem rozsáhlé komunikace, ačkoliv si byl vědom, že k vyšetřované kauze *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS* se vztahuje jen minimální část, nebo to svědčí o neznalosti IT problematiky, neboť vyšetřovatel nerozlišoval mezi jednotlivými zakázkami. **Ve spisovém materiálu není žádný důkaz, který by svědčil o tom, že by zde byl úmysl způsobit jinému škodu, nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch a že by vůbec skutečně zjednal jakoukoliv výhodu ve prospěch některého ze soutěžitelů na úkor jiného.** Vyšetřující orgán pak v usnesení o zahájení trestního stíhání, ani v průběhu dalšího vyšetřování, žádným způsobem nepopisoval a ani nenaznačil kým, a hlavně jakým způsobem měla být zjednána tvrzená výhoda, v čem výhoda měla spočívat. Až v samotné obžalobě je specifikována a má tedy spočívat v hypotetickém „jiném prospěchu v podobě navýšení obratu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek, požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích“ pro TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže. Dále se v obžalobě tvrdí skutečnosti, které nejen že jsou nepodložené, ale jsou zcela nepravdivé. Konkrétně: „a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 7 010 410,27 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu“. Mimo nepodložené tvrzení o vyhotovení nesprávných dokladů v podobě zadávací dokumentace, uvádí obžaloba škodu ve výši 7 010 410,27 Kč, jež České republice vznikla v souvislosti se zánikem nároku na dotace. Tato tvrzená škoda však vůbec nevznikla, k tomu nemá obžaloba žádný podklad, natož relevantní důkaz. Předmětná zakázka nebyla nikým ovlivněna, proběhla zcela standardně, bez jakéhokoliv zjednání výhody pro kterýkoliv ze subjektů, který se účastnil soutěže. O tom svědčí také výsledek veřejné soutěže, a to nejen co do subjektu výherce, ale také skutečnost, že proti výsledkům této soutěže se žádný ze soutěžitelů neohradil, tyto nenapadnul a ani nikdo nezpochyboval objektivnost celého zadávacího

řízení. To samo o sobě svědčí o jasné transparentnosti této veřejné zakázky a skutečnosti, že její podmínky nebyly pro žádného ze soutěžitelů jakkoliv diskriminující, ale ani zvýhodňující.

30. Obž. **Ing. Roman Z.** v řízení přípravném využil svého práva nevypovídat, ať už dne 14. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2600), kdy do spisu doložil písemné vyjádření o obsahu (č. l. 2605), že si není vědom žádného protiprávního jednání. Při výslechu dne 5. 1. 2018 opět využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2606), a doložil písemné prohlášení obdobného obsahu (č. l. 2610). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, který se týká jeho osoby. Vypovídal u hlavního líčení dne 29. 9. 2021 (č. l. 41060 a násl.) a svou výpověď podložil písemným vyjádřením (č. l. 40816 - 40829). Uvedl, že se věnuje oblasti informačních systémů v oblasti komerčních společností, posledních 20 let zejména oblasti informačních systémů a dodávek pro veřejnou a státní správu, ať už v EXPRIT, nebo následně v ICZ, která koupila EXPRIT, kdy v ICZ se věnuje oblasti veřejné a státní správy. V ICZ působil v řadě manažerských pozic. Byl u vybudování a dodání základních registrů, konkrétně registru obyvatel, registru osob, registru řidičů a vozidel a dalších významných zakázek pro státní správu, nejen u jejich vzniku, ale i u jejich realizace. Dále se pohyboval v oblasti dlouhodobého ukládání dokumentů, tzn. v oblasti spisových služeb, archivací a dalších systémů na míru. ICZ má v podstatě nutnost zabývat se evropskými operačními programy, protože součástí těchto programů jsou výzvy, které se činnosti společnosti dotýkají. ICZ dlouhodobě monitoruje vznikající operační programy a výzvy a snaží se na ně reagovat s předstihem. Důvod je prostý, pokud je vyhlášená výzva a začnou vznikat výběrová řízení jednotlivých žadatelů, anebo žadatele žádají v rámci studie proveditelnosti o alokaci zdrojů, tak je nutné být na tuto dobu připraven. Produkty, které se nabízejí do těchto projektů, jejich vývoj je víceméně dlouhodobý, trvá řádově i několik let. Toto se dělo i v případě výzvy 08, která byla připravena pro kraje společně s výzvou 06, která byla dělaná pro technologická centra obcí a výzvy 17, která se týkala Národního digitálního archivu. Materiály, ze kterých se čerpá, jsou veřejně publikované. Ministerstvo vnitra tyto výzvy na svých stránkách dlouhodobě dopředu prezentuje, uvádí je na řadě veřejných konferencí, nebo přímo Odbor strukturálních fondů Ministerstva vnitra dělá prezentace pro zájemce, tzn. jednak pro žadatele, ale samozřejmě i pro širokou veřejnost, což v podstatě bylo i v případě výzvy 08. ICZ si tuto výzvu prošla, věděla, čím se zabývá a na základě výzvy již na přelomu roku 2008/2009 začala vytvářet produkt ICZ DESSA. O tomto produktu mluví záměrně, protože byl použit a implementován v části zakázky pro Olomoucký kraj. Tedy na základě podkladů výzvy a informací obecně zveřejněných bylo možné vytvářet produkty s dostatečným časovým předstihem. Nejen ICZ, ale řada dalších společností vyvíjela produkty s takto dostatečným předstihem. Tato informační podpora probíhala formou zveřejnění rozsáhlých informačních, metodických a podkladových materiálů, včetně typizovaných projektů s vysokou mírou zpracovaného detailu, včetně vzorů pro studie proveditelnosti, ale zároveň je využívali žadatelé jako materiál pro tvorbu zadávacích dokumentací, kdy dle něj 80 až 90 % technického textu bylo použitelných pro tvorbu zadávacích dokumentací. V podmínkách IOP byly nastaveny jak architektonické a technické informace k jednotlivým částem, tak detailní procesy podání žádostí, ale i procesy pro následné vyhlášení veřejných zakázek. U podpořených projektů byly nastaveny povinnosti příjemců, kdy samotné zpracování studií proveditelnosti pro příslušný projekt v souladu s podmínkami výzvy je podmínkou pro přidělení dotace a je stanovena povinnost zadavatelům předkládat zadávací dokumentaci ke kontrole a schválení na CRR, včetně kontroly podmínek souladu s pravidly ochrany hospodářské soutěže. Výzva obsahovala 6 částí. Část I. výzvy - Elektronická spisová služba, která měla podbody, a to Elektronická spisová služba a Negarantované úložiště. To je věc, která ICZ dlouhodobě zajímá, dlouhodobě tuto oblast řeší, implementuje a má nasazený řádově stovky implementací. Část II. výzvy měla tři podbody, žádnou z těchto tří oblastí ICZ neřešila. Velmi je zajímala část III. výzvy - Digitalizace a ukládání dat, která v sobě zahrnovala 1. Krajskou digitální spisovnu (KDS), 2. Krajský digitální depozitář (KDR), 3. Krajské digitální úložiště (KDU), 4. Krajskou digitalizační jednotku a 5. Digitalizované a uložené dokumenty. To je právě oblast, pro kterou ICZ v roce 2008/2009 začala vyvíjet projekt ICZ

DESA. Dalšími částmi se zabývaly jiné firmy, šlo o část IV. výzvy - Vnitřní integrace úřadu a integrace jako taková a část V. výzvy - Datové sklady, manažerské informační systémy, což byla rovněž oblast, kterou se nezabývali. Poslední část VI. výzvy zřízení Technologického centra na úrovni krajů, což byla vesměs infrastrukturní a čistě hardware záležitost, tzn. vybudování datového centra, kde se ICZ chtěla ucházet dlouhodobě pouze o určitou část výzvy, konkrétně tedy o Datová úložiště a Garantovaná úložiště. Co se týče strategie ICZ v rámci výzvy 08 a vývoji produktu DESA, v roce 2008/2009 bylo rozhodnuto vedením ICZ, že se bude masivně investovat do oblasti části III. výzvy. Tento produkt měl mít univerzální použití jednak pro část krajskou, tzn. té výzvy 08, dále i pro výzvu 06 týkající se oblasti datových center měst. Tomu se přizpůsobil produkt jako takový, který měl 4 moduly: Digitální spisovnu, Digitální repozitář a Digitální úložiště, případně na to navazoval technický projekt Digitalizační jednotky. Produkt obecně splňoval požadavky, které byly součástí částí III. výzvy. Produkt přišel na svět koncem r. 2009, kde ho úspěšně začali implementovat v oblasti veřejné správy, což tehdy bylo GŘ cel a cílem bylo, aby se obchodní oddělení pokusilo být úspěšné v rámci projektů týkající se výzvy 08. Příprava se ukázala dobrá, protože vysoutěžili hned první projekt na Krajském úřadu Vysočina. Pokud je někde úspěšný projekt, jsou k němu nějaké zkušenosti, kraje tu věc zkoumají a nechávají se inspirovat. Produkt na přelomu 2009/2010 prezentovali na trhu, na odborných konferencích jako ISSS, kde se stýkají jak zadavatelé v oblasti veřejné a státní správy, tak dodavatelé. Náklady na vývoj takového produktu v prvních dvou letech činily řádově 95 mil. Kč. Součástí strategie ICZ je i to, jakým způsobem se bude produkt nabízet, jednak přímý prodej, kdy obchodní oddělení společnosti produkt nabízí. Potom partnerský prodej, pro který je vytvořena síť certifikovaných partnerů, kteří dělají to, že nabízejí u svých nebo nových zákazníků produkt s tím, že na něj mají nějakou přidanou hodnotu. Nemyslí marži, ale konzultační činnost, podporu produktu jako takovou. Nebo nakonec produkt nabízí formou subdodávky do projektů jiných dodavatelů, tzn. jiných systémových integrátorů, kteří nemají toto řešení ve svém portfoliu. V období trvání výzvy byli úspěšní, obsáhli řádově 80 % krajských řešení, a to jak přímým prodejem, kdy šli do těch zakázek sami, nebo prostřednictvím partnera, nebo subdodávkou některému systémovému integrátorovi. Pokud se baví o množství krajských úřadů, tak pro představu je to Vysočina, Karlovarský, Plzeňský, Jihočeský, Středočeský, Moravskoslezský, Olomoucký, Ústecký, Královéhradecký a Zlínský kraj. Tedy i v případě skutku D. jejich cílem bylo nabídnout úspěšné řešení, toto implementovat a dodat. Že byl projekt úspěšně předán a akceptován i v případě Olomouckého kraje, není třeba dodávat. Dále chce uvést, jak fungují procesy týkající se nabídek a schvalovací procesy ve velkých společnostech. ICZ má dlouhodobě nastaveny schvalovací procesy, závazné pro každého zaměstnance. Každá potencionální zakázka (nabídka) se dle finančního rozsahu, nebo jiného parametru, přiřazuje do kategorie, jež podléhá schvalovacímu procesu. V případě nabídky a subdodávky pro Krajský úřad Olomouckého kraje obě nabídky spadaly do kategorie schvalování vedením společnosti a akcionáři. Tedy jednak samostatná nabídka ICZ a jednak i subdodávka WV Systems s.r.o., prošla interním schválením v REDTeamu, v rámci něžž byla posuzována rizika případné účasti společnosti v zadávacím řízení. REDTeam je nástrojem představenstva společnosti/generálního ředitele k posouzení rizik významnějších projektů, pro něž je připravována obchodní prezentace za přítomnosti právníka, controllingu, zástupce realizace a obchodu a případně dalších povolaných osob. V rámci REDTeamu jsou projednávána projektová rizika a přijato rozhodnutí, zda podat či nepodat nabídku. Podklady do REDTeamu nepředkládá on, ale oddělení BID, jenž vypracovává i zápis z jednání, včetně konečného rozhodnutí. Podklady k jednání získává BID od obchodu, od realizace, od právníků, controllingu, architektů, odborných konzultantů, což je v případě takto složitých projektů běžnou praxí. Osobně nemohl ovlivnit rozhodnutí tohoto interního procesu. Protože vlastní nabídka ICZ nebyla v zadávacím řízení úspěšná, jsou archivovány pouze základní schvalovací dokumenty v podobě zápisu z REDTeamu a podkladová prezentace, kterou předkládá jako důkazní materiál. I z těchto listin je však zřejmé, že bylo schváleno vedením společnosti předložení samostatné nabídky ICZ, i nabídky na subdodávku části řešení WV Systems. Zároveň je zcela zřejmé, že subdodávka WV Systems nebyla nikterak zvýhodněna. V rámci podkladů ze

strany ICZ je nutné zároveň zohlednit jednak marži jak pro WV Systems, tak následně marži AutoCont a zároveň je nutné zohlednit práce a jejich finanční náročnost na straně obou těchto společností. On sám s nabídkou AutoCont nepřišel do styku, nezná ji, ani nezná konečnou nabídku WV Systems. Jako důkazní materiál dále poskytuje vyjádření, které ICZ zaslala jak pro toto soudní jednání, tak na ÚOHS a jeho správní řízení, v němž předložili subdodavatelskou strukturu podané nabídky s rozpadem nabízeného plnění a dále tabulku fakturace na předmětném projektu vůči jejich implementačnímu partnerovi WV Systems pro řešení ICZ DESA, který jej dodával v rámci plnění jiného uchazeče, tedy AutoCont. Každá zakázka, která podléhá internímu řízení, tak jednotlivé podklady k ní předkládáte 10 až 12 lidem, kde je předseda představenstva, finanční ředitel, právníci, každý se k tomu vyjadřuje, řeší se tam rizika zakázky, cena. Součástí rozhodovacího procesu byla nejen prezentace, zápis a schválení podání vlastní nabídky, ale i subdodávky WV Systems. Cena za ICZ do vlastní nabídky byla výhodnější, než ta, která se vyskytla v WV Systems s tím, že se dá počítat, že když se k tomu přidají marže AutoCont a WV Systems, tak je to jednoznačné. Tedy neexistuje možnost, že by jakákoli osoba, obchodní, technická, mohla v rámci firmy s tou zakázkou nějak manipulovat. K otázce šifrování komunikace v rámci obchodního jednání a přípravy nabídek do veřejných zakázek uvádí, že je z jeho pohledu naprosto nepochopitelně kriminalizována. ICZ je průběžně certifikována a tyto certifikace vyžadují implementaci celé řady pravidel formou závazných interních směrnic. K otázce zajištění bezpečnosti přenášených dat se vztahuje celá řada interních pravidel přijatých skupinou ICZ, a to zejména směrnice OS.5.013.04, která řeší otázku klasifikace, zpracovávání a uchovávání informací. Z ní jednoznačně vyplývá, že zaměstnanci mají povinnost informace klasifikované jako citlivé či velmi citlivé v rámci elektronického přenosu šifrovat (viz. tabulka v odst. 1.7 směrnice). Nerespektování těchto povinností ze strany zaměstnanců je ze strany zaměstnavatele klasifikováno jako hrubé porušení povinností. Z tohoto tedy vyplývá, že zaměstnanci ICZ jsou povinni šifrovat komunikaci nejen v rámci společnosti, ale zejména mimo společnost, tedy kriminalizace v oblasti šifrování komunikace je z tohoto pohledu absurdní. Pokud komunikují se zákazníkem, nabídka je veřejná, pokud komunikují s jakýmkoli partnerem, nebo jako systémový integrátor s řadou společností, tak jejich komunikace je běžně šifrována. Projekt pro Olomoucký kraj se nikterak nelišil rozsahem od ostatních projektů jednotlivých krajů, tedy kraj soutěžil veškeré části výzvy. Zájem ICZ byl dodávat zejména ty části, na které se společnost od prvních informací týkajících se vzniku výzvy 08 připravovala. V červnu 2011 byla ICZ oslovena AutoCont ohledně možné spolupráce při řešení potencionálního projektu Olomouckého kraje v roli subdodavatele (dnes poddodavatele). Oslovení vzniklo na základě znalosti trhu a zájmu o řešení pro dlouhodobé a důvěryhodné ukládání dokumentů produktu ICZ DESA, kdy AutoCont vycházela z informací o úspěšných projektech zejména v kraji Vysočina. Podle informací AutoCont obdobným způsobem poptal i další společnosti, které disponovaly ověřeným řešením pro krajské projekty dle rozsahu výzvy. AutoCont měl představu, že bude působit v roli systémového integrátora, jenž by zároveň část zvažovaného projektu řešil i svojí částí dodávek. Ze strany ICZ byl potvrzen zájem o subdodávku v části III. výzvy, tedy chtěli plnit a dodávat celou část digitalizace a ukládání dat. Vedení ICZ v rámci dalšího postupu rozhodlo, že vzhledem k rozsahu dodávky bude působit ICZ jako subdodavatel AutoCont, pokud bude řešení dodáno v předpokládaném rozsahu daného částí III. výzvy. Vzhledem k interním požadavkům AutoCont, byly od ICZ požadovány různé technické údaje k produktu ICZ DESA, včetně zcela běžných požadavků k podpoře (maintenance). Zároveň se AutoCont chtěl seznámit s předpokládanými nároky i s rozsahem cen odpovídající části III. výzvy, což je naprosto běžná projektová a obchodní praxe u systémových integrátorů. Před každým potencionálním projektem provádí každý dodavatel, jenž zvažuje podání nabídky, předběžnou kalkulaci, aby věděl, jestli se do projektu poskládaného z řady řešení finančně vměstná. Dle těchto kalkulací si i vybírá vhodná řešení a komponenty do finálního řešení, jenž se upravuje po uveřejnění vlastního výběrového řízení až téměř do vlastního podání nabídky. Tyto údaje, jak technické, implementační či obchodní, ICZ poskytla AutoCont, a to přes různé odpovědné pracovníky, jež řešili produkt ICZ DESA. V průběhu doby se požadavky různě upřesňovaly, a to zejména ze strany AutoCont. AutoCont zcela

jistě jednal i se zástupci jiných společností, jež měly zájem uspět se svými produkty, nebo to byla běžná obchodní strategie AutoCont, jak zefektivnit předpokládaný projekt a zároveň se dostat k co nejnižší ceně. V případě ICZ to byla zejména oblast dlouhodobého ukládání, kde se snažila profilovat GORDIC se svým řešením, což je několikrát zadokumentováno ve spise. ICZ několikrát upravovala na základě požadavků AutoCont předpokládaný rozsah řešení, a to tak, že část plnění ze strany ICZ se podstatně ponížilo na úkor GORDIC a dalších společností. Vzhledem k tomu, že v době uveřejnění nabídky byla předpokládaná část dodávaná ICZ zásadně upravena, došlo na základě jednání vedení ICZ k rozhodnutí, že bude zpracována vlastní nabídka a tato podána samostatně. Nabídka byla zpracována jako plně konkurenční. Vedení ICZ si bylo vědomo případných rizik, které tento krok přinesl, zejména z hlediska časové a nákladové náročnosti. Zároveň vedení rozhodovalo, na jakých typech řešení bude nabídka postavena a s jakými dodavateli. Rozhodnutí bylo logické a efektivní, tedy využití ověřených řešení od prověřených dodavatelů pro krajské úřady, tedy takových, která obdobně jako řešení ICZ DESA byla již vysoutěžená a implementována v rámci jiných krajských úřadů. V případě nabídky ICZ to bylo mimo jiné i řešení od GORDIC a od TESCO SW. O rozhodnutí o podání samostatné nabídky ICZ a o důvodech, jenž k tomu ICZ vedly, informoval obchodního ředitele AutoCont Martina S., jelikož to považuje za odpovídající a slušný postup v rámci obchodních vztahů. AutoCont přijal jejich rozhodnutí o podání vlastní nabídky a požádal je, zda by bylo možné řešit alespoň část jejich nabídky formou subdodávky, formou, kterou umožňuje zákon, tedy přes certifikovaného partnera. Po posouzení této možnosti došlo ze strany ICZ k rozhodnutí, že tak lze učinit a předali AutoCont kontakt na jejich certifikovaného partnera, tedy na WV Systems. Další komunikace ohledně smluvních záležitostí probíhaly již mezi AutoCont a WV Systems. ICZ poskytla partnerovi, tedy WV Systems, následně zcela běžnou vendorskou podporu pro oblast technickou a obchodní. V rámci ICZ vzhledem ke znalostem problematiky, časovým termínům i efektivitě řešení a kapacitě lidských zdrojů, řešil vlastní nabídku i subdodávku jeden tým. To bylo kolem 38 dní, kdy se dostali do situace, kdy jednali nejdříve o subdodávce pro AutoCont, nedohodli se zásadně v oblasti toho řešení a došlo k tomu rozpulení, že šli svou cestou, tedy podávali samostatnou nabídku a dále souhlasili s dodávkou produktu ICZ DESA pro AutoCont přes certifikovaného partnera. V té době byl celý realizační tým zavalen nebývale velkým počtem požadavků na podání nabídek či implementaci řešení. Časová náročnost tvorby takto velké nabídky se pohybuje řádově ve stovkách člověkodnů a nákladovost se pohybuje řádově na hranici 1 - 1,5 mil Kč. Tedy samostatná nabídka této velikosti si vyžádá práci řádově 10 - 15 lidí po dobu jednoho měsíce. Komunikace ohledně subdodavatelů do nabídky ICZ běžela zcela odděleně, což je zřejmé ze spisu. Komunikace s certifikovaným partnerem WV Systems rovněž probíhala naprosto standardním způsobem. Stejně tak proběhla i práce na obsahu a technickém složení nabídky a rovněž i na nacenění. Obě nabídky (vlastní nabídka ICZ a subdodávka pro WV Systems) byly předloženy vedení ICZ k posouzení a schválení. Obě nabídky měly svůj oddělený schvalovací postup v rámci REDTeamu, a to zejména v oblasti cen, kdy nabídka ICZ byla v části III. výzvy ekonomicky i implementačně výhodnější, než část do subdodávky pro WV Systems. Za sebe může prohlásit, že neměl informaci o rozsahu a finančním nacenění konkurenční nabídky AutoCont. Rovněž kompletní znění nabídky a rozpočet nabídky za ICZ nebyly nikomu jinému poskytnuty. Jedinou částí, ke které se vztahovala diskuze, byla pouze a jen oblast týkající se digitalizace a ukládání dat, jež byla jak součástí nabídky ICZ, tak i nabídky certifikovanému partnerovi pro nabídku AutoCont, a to pouze v oblasti technického řešení. Cena do nabídky pro WV Systems byla reálná a obvyklá. Veškerá komunikace při vzniku nabídek v rámci ICZ proběhla naprosto běžně s tím, že byl z řad pracovníků informován o dění a případných problémech. Každý pracovník působí samostatně a odpovídá si za svěřené povinnosti a úkoly. Po dokončení výběrového řízení, kdy z podaných čtyř nabídek, kdy dvě nabídky byly vyloučeny, důvody vyloučení mu nejsou známe, došlo k výběru a následné realizaci projektu na základě nabídky AutoCont, kam WV Systems dodala licence produktu ICZ DESA spolu s implementační podporou a maintenance. Část projektu týkající se digitalizace a ukládání dat proběhla bez problémů, tedy byla řádně dodána a následně fakturována, na základě běžného

postupu i projektové komunikace, kdy se dotázal odpovědných pracovníků WV Systems a AutoCont, zda je možné projekt fakturovat, tak fakturovali. V ČR je zvykem, že se připravují operační programy, ale vlastní výzvy jako takové na svět nejdu, jednotlivé výzvy mívají zpoždění řádově dva roky. Výzva je vyhlášena s dvouletým zpožděním, další rok, rok a půl to zpoždění chytne na úřadech a realizátoři, když se k tomu dostanou, aby připravili nabídku, dostanou 40 dnů na její vyhotovení, a co se týče realizace, tak tento projekt trvá třeba 3 - 4 měsíce, někdy i déle, v rámci integrace je to potom daleko složitější. Naprosto reálně se dostáváte do obřích časových problémů, tlaku na lidi, kteří připravují nabídky, a kteří to potom realizují. Když máte 40 dní na nabídku, která je za 150 mil. Kč, musíte ji odevzdat, musí to mít formální náležitosti, musí obsahovat technickou část, musí fungovat, projekt musíte udělat, pak zjistíte, že jste trestně stíhaný 5 let a komunikace, která je k tomu, je nulová, tak se mu to zdá ve velkém nepoměru. Obvinění považuje zcela za absurdní a nespravedlivé. Policie ČR i státní zástupce vytvořili konstrukci, jež je zcela odtržena od reality a zcela vynechává řadu faktů, jež dokazují, že ze strany jeho osoby, ale i ICZ, nedošlo k žádnému pochybení, či trestnému činu. ICZ podala v rámci výzvy 08 velké množství nabídek a v řadě naprosto totožných projektů byla úspěšná. Proto by bylo zcela nelogické řešit to v případě výběrového řízení u Olomouckého kraje jinak a uzavírat zcela nelogické a nesmyslné dohody. Zdůrazňuje, že nikdy neměl oprávnění rozhodovat o podání nabídek, či právo uzavírat obchodní či jiné smlouvy. Nabídku do výběrového řízení, i druhou nabídku pro WV Systems, podávala ICZ jako taková, ne on. Smluvní ujednání s poddodavateli (subdodavateli) rovněž uzavírala ICZ. Jeho role v celé kauze je nesmyslnou a neověřenou konstrukcí. Jeho postupy v případě tvorby nabídky a subdodávky jsou zcela běžné a legitimní, stejně jako v ostatních naprosto obdobných projektech. Příprava projektu ze strany zadavatele proběhla běžným způsobem. Zpracovaná studie proveditelnosti prošla běžnou třístupňovou kontrolou na všech úrovních, včetně Ministerstva vnitra a nebylo shledáno žádné pochybení či nedostatek. Z tohoto důvodu bylo úřadu potvrzeno čerpání zdrojů z Evropských fondů. Rovněž zadávací dokumentace prošla celou řadou kontrol a nebyla k ní vznesena žádná připomínka. Výběrové řízení dle zápisů proběhlo řádně z pohledu úřadu a ze čtyř nabídek (po vyloučení dvou účastníků) byl vybrán vítězný uchazeč AutoCont. V nabídce AutoCont ICZ nijak nefiguruje, pouze poskytla certifikovanému partnerovi licenci a konzultace k produktu ICZ DESA. Celý projekt byl v čase řádně předán a vyfakturován, opět bez nejmenších námitek. Za něj je tedy zcela nepochopitelné, kde a komu vznikla škoda. Z pozice obchodního manažera ICZ byl pouze pasivním příjemcem emailu s žádostí o schůzku, nebo požadavku na informace k produktu ze strany AutoCont, a to s jedinou výjimkou, týkající se jeho dotazu ohledně fakturace po dokončení projektu směřované na jeho kolegu z AutoCont obchodního ředitele M. S. Nezasílal nikomu a ani nebyl příjemcem žádného dokumentu, ke kterému by se měl vyjádřit. Tedy žádný dokument nevytvářel, nebo ho jinak upravoval, či komentoval. Tím jsou myšleny dokumenty, které by měly nějaký vztah k nabídce ICZ, či nabídce WV Systems, ke smlouvě a již vůbec ne k zadávací dokumentaci, či studii proveditelnosti. Nekomunikoval prokazatelně s nikým na straně zadavatele, před a ani po vypsání výběrového řízení na téma zadávací dokumentace. Nekomunikoval opět prokazatelně s nikým ze strany AutoCont, ani nikým z jejich subdodavatelů na téma zadávací dokumentace, či jiného dokumentu. Pokud byl žádán o informace, tak se jednalo čistě o technické či obchodní informace k produktu ICZ DESA. AutoCont neposkytl žádné informace ke složení či ceně nabídky ICZ. Zároveň prokazatelně neměl informace o složení a ceně nabídky AutoCont před podáním nabídky, a to až do uveřejnění výsledků výběrového řízení. Nikterak neovlivňoval řešitelský tým při sestavování nabídky ICZ, ani výběru vhodných subdodavatelů do této nabídky, opět prokazatelně, není tam žádná komunikace, že by tak učinil. V dané kauze není opět prokazatelně uveden v žádné nabídce, ani smlouvě, a to jak u samostatné nabídky ICZ, tak ani subdodavatelské pro WV Systems. Nikde v nabídce ani subdodávce, nikde v žádné smlouvě, není uvedeno jméno Roman Z. Fyzicky nevytvářel žádný ze zmiňovaných dokumentů nabídek, tedy se nemohl podílet na jeho modifikaci či ovlivnit znění nabídky. Pokud o nabídce komunikoval, tak to bylo v případě, kdy řešili nějakou detailnější část, kdy bylo potřeba se rozhodnout, jestli půjdou s tímto, nebo s jiným řešením. Nabídku jako takovou

ale nesestavuje, s nabídkou se obecně seznamuje maximálně jako člen širšího vedení REDTeamu. V důkazech není doložena žádná komunikace z jeho strany týkající se subdodavatelství části nabídky ICZ a ani komunikace tvorby vlastní nabídky, což z jeho pohledu a vzhledem k poměrně detailním důkazovým materiálům, je podstatné. Není uváděn v žádné doložené komunikaci v rámci firmy ani ostatních společností, kde by se řešila „údajná krycí nabídka“. Veškeré pozvánky na jednání a žádost o informace jsou pouze a jen projektového, technického nebo obchodního charakteru a ve velmi obecné rovině, naprosto odpovídající běžné činnosti manažera obchodu, tedy ani nic co by nasvědčovalo, že by to řešil jinou cestou nějaké dohody mimo ty čistě formální. Veškeré doložené důkazy pouze popisují naprosto běžný obchodní postup, včetně postupu při schvalování v rámci společnosti. Nabídka ICZ včetně kalkulace je prokazatelně v části dlouhodobého ukládání výhodnější pro nabídku ICZ, než pro WV Systems. PČR ani státní zástupce neřešili situaci, že v případě oslovení by byla ICZ schopna nabídnout řešení ICZ DESA i do jiných „konkurenčních nabídek“ naprosto odpovídající cestou partnerské sítě. Ke konkrétním záznamům ve spisovém materiálu, na které odkazuje obžaloba, chce dodat, že je toliko pasivním příjemcem několika emailů, není žádný důkaz, že mu emaily byly doručeny, a už vůbec není důkaz, že by na emaily reagoval. Na závěr by chtěl soud, ale i státního zástupce informovat o tom, že ho celá kauza zásadně a dlouhodobě poškozuje, a to jak v osobním životě, tak zdravotně i pracovní. Zároveň poškozuje i jeho nejbližší rodinu, přátele a spolupracovníky. Má po dobu téměř 5 let obstavený majetek a nemůže s ním nakládat. Obvinění v této kauze ho stálo postavení v ICZ a když je na vrcholu sil manažerského postavení a můžete něco předávat, tak je na 5 let zastavený. K dotazům soudu a stran řízení uvádí, obž. Milan K. byl pracovníkem ICZ, byl v té době jeho nepřímým podřízeným, mezi nimi byl ještě kolega Radek B. Obž. S. viděl 1x nebo 2x, neznal ho ani předtím, ani se s ním potom nepotkával, jejich komunikace byla v rozsahu dvou emailů, v prvním byl obž. S. osloven, kdy jej obž. S. zval na nějakou schůzku. AutoCont, když se připravovala na projekt jako takový, tak si zval potenciální subdodavatele a oni byli jedni z nich za tu oblast, o které se bavil. Potom se na něj obž. S. obracel druhým emailem, technickým, kdy po něm chtěl věci týkající se licenční politiky k produktu, cenám, technické podrobnosti, což předal kolegům. Obž. S. z AutoCont nezná, nepotkal se s ním. Obž. Josefa a Davida T. zná pouze pracovní, potkávají se na řadě jiných projektů, není mezi přátelská rovina. Obž. Michala T. nezná vůbec. Obž. Š. z MERIT nezná, u soudu ho viděl poprvé. Obž. K. z GORDIC nezná. Zná obž. Ivo U. z A-Scan, jejich vztah je profesní, obecný, potkávají se s nimi v oblasti digitalizace. Z Asseco obž. Š. a obž. Š. zná, je to stejné, potkávají se, Asseco totiž také řeší základní registry, potkávají se na řadě integračních projektů, je to velká firma, je to jen pracovní vztah. AutoCont je oslovil, oni se o té věci bavili s Martinem S. z AutoCont, který byl obchodní ředitel AutoCont, který se dotazoval, jestli mají zájem o spolupráci a on to asi předal, a na základě toho se mu ozval obž. S., to muselo být duben/květen 2011. K dotazu, kdo jmenovitě rozhodl o tom, jestli se bude ICZ podílet, ať už samostatnou nabídkou, nebo formou subdodávky, to je otázka na vedení. Pokud přijde a děláte nabídku, která přijde řádově na 1,5 mil. Kč, tak to není rozhodnutí jednoho člověka, jde o rozhodnutí celého vedení společnosti. O nabídce se rozhoduje až v tu chvíli, kdy ta nabídka je venku, do té doby o tom nebyla řeč. V té době v létě 2011 byla hotová studie proveditelnosti, zveřejněná dokonce na stránkách Krajského úřadu Olomouckého kraje, takže o těch věcech se dalo komunikovat a každý si dělal průzkum. WV Systems je jejich certifikovaný partner a takových certifikovaných partnerů v té době bylo tak pět. WV Systems byla oprávněná nabízet produkt samostatně, společnost dodávala tento produkt (ICZ DESA) i do jiných krajů, například do Plzeňského. K dotazu, zda se na nabídce ICZ do veřejné zakázky, když byla sestavována, on osobně podílel, tak to funguje tak, že za vámi přijde BIT manažer a řekne, že třeba nesplňují některé formální náležitosti, že třeba nemají člověka s odpovědným certifikátem apod. On mu pomáhá vesměs tím, že ho mohl shánět i mimo ICZ, ptá se partnerů nebo nějakých dalších dodavatelů. Chtěl by ještě jednou zdůraznit, že na zpracování nabídky měli málo času, tak v podstatě šli po těch řešeních, které na trhu byla, a byla úspěšně implementována. To je ta věc, kdy potom policie a státní zástupce namítá, že některé části nabídky textově byly shodné. Ty

nabídky nebyly zdaleka totožné, ale byly určité oblasti, třeba datových skladů od GORDIC, nebo v oblasti integrace úřadu, kde mohly být totožné. Pokud připravovali samostatně část nabídky, kterou jim nikdo subdodavately nedodával, a tu samou část zpracovávala konkurenční firma a dělá to pro ni nějaký subdodavatel, je možné, že i tyto dvě části jsou shodné v některých pasážích, protože zadávací dokumentace je přesně definovaná a i subdodavatele řeší stejnou zadávací dokumentaci. Pokud ÚOHS v prosinci 2020 rozhodl o AutoCont, TESCO SW, ICZ a dalších, toto rozhodnutí na něj nemělo dopad v pracovní pozici. I rozklad ÚOHS nadále vykazuje řadu pochybení a ICZ se bude bránit žalobou. ICZ nebyla schopna podat nabídku bez ostatních subdodavatelů jak z hlediska plnění, tak kvalifikačních předpokladů, neměli na těch 6 bodů, kterých se to týkalo, zcela určitě lidi s odbornou kvalifikací i referencí a zcela určitě ne produktově. Byli by schopni pokrýt nějakých 50 % zadávací dokumentace vlastním řešením. Osobně se domnívá, že v ČR nebyla firma, která by byla sama bez subdodavatelů schopná vše řešit. Opakuje, že byly podány 4 nabídky do výběrového řízení, takže existovaly i jiné firmy než ICZ a AutoCont, které byly schopny nabídky podat, což je důkazem toho, že čtyři firmy se pokusily splnit požadavky zadávacího řízení a vzhledem k tomu, že nebyli v těch konkurenčních nabídkách obsaženi, tak asi někdo ten podobný produkt jako oni ICZ DESA měl. Určitě ho neměla AutoCont a určitě s ním nedisponoval v tu chvíli ani GORDIC, o které ale ví, že tu oblast zkoušela vyvíjet. Jediná společnost, se kterou komunikovali mimo AutoCont, byla TESCO SW, a to pouze z jediného důvodu, protože dělali integraci úřadu. S nimi musel komunikovat každý, kdo do této části dodával. To je páteř, je to nějaký integrační systém, na který se musíte napojit, takže s nimi bylo potřeba komunikovat. Okrajově ještě s GORDIC kvůli spisové službě, výstupům a rozhraní na spisovou službu. ICZ si dělalo průzkum trhu, hledali společnosti a musí říct, že TESCO SW mělo řešení, které implementovalo v krajích, to řešení bylo ověřené, nasaditelné, mělo rozumnou cenu, takže bylo logické, že s nimi komunikovali. Pokud ho obžaloba viní, že se měl podílet na úpravě zadávací dokumentace, tak mu nebyla dána k dispozici zadávací dokumentace před jejím zveřejněním, s touto se seznámil až po uveřejnění veřejné zakázky. Pokud obžaloba vysloveně uvádí, že se měl podílet na vyhotovení nesprávných dokladů, konkrétně studie proveditelnosti, zadávací dokumentace a jejich příloh, tak zcela určitě se nepodílel. Studie proveditelnosti v době, kdy oni byli potenciaálně osloveni AutoCont, byla již hotová. To je navíc dokument, kterým žadatel žádá o peníze, což je cost benefit analýza, kde jsou technické oblasti víceméně pouze a jen zběžně definovány. Je to nesmysl a táhne se to celým řízením. Nevyhotovil vědomě nepravdivý doklad v souvislosti s nabídkou ICZ, on se na nabídkách jako takových nepodílí, nezná ten obsah, neskládá je, to dělá skupina lidí, kteří to mají za úkol. Nedal žádný pokyn podřízenému, aby nepravdivý dokument v souvislosti s nabídkou vyhotovil. K dotazu, kdo určoval cenu, za níž bude ICZ dodávat v rámci své nabídky, či dodávat produkt společnosti ven, tak tvorba ceny je komplikovaná záležitost, vychází z nacenění všech vstupních věcí, kterých je v nabídce obrovské množství. U jejich produktů je to cena licence, maintenance, podpora implementace projektu, ale v podstatě cenu dává licence a maintenance. Obchodní cenu implementace dává realizační tým, potom se řeší integrace na další produkty, které v tom byly, a takhle se skládá cena celého řešení. Někde to skládají oni, někdy dostávají ceny u partnerů, tam potom je ten proces, kdy oni se s nimi dohadují, jestli to nejde udělat levněji. Složení ceny je společný postup. Proto říká, že na REDTeamu sedí i zástupce realizace, architekta. To jsou věci, která on ovlivnit nemůže, zná až konečnou cenu, může o ní debatovat, ale je složená z různých stupňů. Zcela určitě se nedomlouval s některým konkurentem, s jinou firmou, že nebudou vzájemně soutěžit. V době, kdy podávali nabídku a kdy se řešila zakázka Olomouckého kraje, nevyžadoval zákon o veřejných zakázkách podání více nabídek, stačila jedna. Na žádné druhé schůzce v červnu nebyl, pokud dostal pozvánku, netuší, co mělo být obsahem schůzky, na které nebyl. Datum 11. 4. 2012 odpovídá tomu, kdy se rozhodli v ICZ podat samostatnou nabídku. Po tom 11. 4. 2012 je požádal AutoCont, jestli nemají nějakého certifikovaného partnera, což je v emailové komunikaci, tuší, že obž. S. se ptal obž. K., potažmo i jeho, jestli nemají nějakého certifikovaného partnera. Bylo to poté, co oznámil Martinu S., že jdou cestou samostatné nabídky. K dotazu, proč se x měsíců poté, kdy se rozběhl projekt, začala se

budovat síť, proč AutoCont vystavuje nějaké faktury na ICZ, tak ze zadávací dokumentace Olomouckého kraje vyplývá, že projekt měl několik etap a tím pádem několik milníků fakturace. Oni WV Systems dodávali licenci, maintenance a některé práce a ta doba byl milník, kde měli informaci o tom, že projekt je předán, zakončen a můžou podle těch milníků fakturovat. I v emailu se doptával kolegy Martina S., v kopii na obž. S. a Hynka G., tzn. těch lidí, kteří jsou odpovědní, jestli ta fakturace může proběhnout. To nebyla fakturace AutoCont a ICZ, to byla standardní fakturace mezi WV Systems, která fakturovala AutoCont to řešení a oni následně fakturovali WV Systems tu část té licence jako takové. Asi by bylo divné, kdyby se ptal jenom S., kdyby v té kopii a to tam je, nebyl G. a obž. S. Je na to navázána další komunikace, kde oni odpovídají něco ve smyslu: *ano, fakturace může proběhnout*. WV Systems fakturuje AutoCont, oni fakturují WV Systems, standardně jako u každé zakázky tohoto rozsahu. Informaci o ceně mají v ICZ ve finále 3 až 4 lidé a zůstává velmi dobře zabezpečena do doby odevzdání vlastní nabídky. Pokud má popsat podrobněji roli obž. Ing. K., co bylo jeho úkolem, tak obž. Milan K. byl dlouholetý pracovník ICZ v roli obchodního manažera pro oblasti veřejné a státní správy, kde řešil řadu zakázek. Byl to čistý obchodník v týmu, který připravoval nabídku. Měl na starosti věci obchodní, tzn. kalkulaci jak jejich celé nabídky, tak pomoc při kalkulaci nabídky pro subdodávku WV Systems, komunikace s BIDem, řešil zároveň kvalifikační věci, pomáhal při sestavování nabídky. Spolupracoval s architektem, s projektovým manažerem, se kterým dávali dohromady cenu a zároveň připravoval i podklady pro řídicí výbor, naprosto standardní činnost obchodníka. Obž. S. po něm nechtěl nic, co by zvýhodňovalo nebo znevýhodňovalo jejich ICZ, z dokumentace ve spise je zřejmé, že žádnou takovou komunikaci s obž. S. nevedli, bavili se o věcech technických k subdodávce jako takové a obchodních. Obž. S. měl standardní tlak na cenu, tedy snahu získat co nejvýhodnější podmínky pro AutoCont, což je pochopitelné. Nezaznamenal v rámci komunikace, že by po něm chtěl něco, co by bylo nedůvodné, co by znevýhodňovalo někoho jiného.

31. V rámci písemného vyjádření se obž. Roman Z. věnoval i některým bodům v obžalobě týkajících se jeho osoby (č. l. 40825 a násl.). Pokud je mu kladeno za vinu, že: *„se zúčastnil schůzky v přesně nezjištěné době do 23. 6. 2021, na které projednali zapojení společnosti ICZ do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky v části Digitalizace a ukládání určený pro tuto obchodní společnosti a případně podání druhé nabídky této společnosti“* (str. 16 obžaloby), tak k tomuto uvádí, že jde o fabulaci obžaloby bez jediného důkazu. Spis neobsahuje žádný důkaz, že by se nějaké společné schůzky zúčastnil, a pokud by i nějaké schůzky byl účasten, tak co konkrétního bylo na takové schůzce projednáváno. Spis naopak obsahuje informaci (bod 452.), že společná schůzka k zakázce Olomoucký kraj je organizována dne 14. 5. 2011, kdy měl být pasivním příjemcem emailu, ale dále je uvedeno, že schůzka se konala bez účasti ICZ. Spis dále obsahuje „zápis z jednání“ (č. l. 22159 - 22160), kde v kolonce účastníci není uveden, ani není uveden v kolonce *omluveni*. Dále ve výpisu z kalendáře Josefa S. (č. l. 22165) je uvedeno, že schůzka k „jednání k TC OLK AutoCont“ adresovaná „Z. Roman“ není v jeho kalendáři. On takovou schůzku v kalendáři uvedenou nemá a s odstupem času ani nemůže říct, zda schůzka mohla proběhnout. S jistotou však může říct, že nebyl žádán o to, aby se domlouvali na něčem jiném, než na subdodavatelském vztahu. Navíc ze shora uvedeného textu obžaloby ani není zřejmé, v čem je popsáné jednání trestné. Jednání o poskytnutí subdodavatelského plnění do veřejné zakázky, i před zveřejněním zadávací dokumentace, je zcela běžné, není na něm nic závadného. Obžaloba dále tvrdí, že: *„zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli...“* (str. 15). Jde dle něj o zcela nelogické a protichůdné tvrzení bez toho, aby tyto skutečnosti kdokoliv prověřoval. Tak buď *„zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně“* nebo *„ve spolupráci se subdodavateli“*. Zcela vylučuje, že by na IT trhu byla firma, která byla schopna samostatně podat a realizovat nabídku předmětného rozsahu. Tuto skutečnost věděly všechny firmy, a proto bylo zcela logické si dopředu zjišťovat okruh budoucích subdodavatelů, a to včetně jejich kalkulací cen, za něž jsou schopny zakázku zrealizovat a rozsah jejich kvalifikace, kterou jsou schopni do zakázky poskytnout. V druhé části tvrzení *„nebo ve*

spolupráci se subdodavateli“ si státní zástupce zcela protiřečí, neboť to je to, co dodavatelé učinili. Zcela standardně jednali o subdodavatelských vztazích, kdo je schopen za co nejnižší cenu co nabídnout ze své produktové řady. Ze spisu je patrné, že směrem na ICZ byla komunikace o dílčím segmentu nabídky, kde ICZ se přetahovala s GORDIC o rozsah plnění. To je jednoduché vysvětlení emailu ze dne 19. 7. 2011, bod 487. ve znění: 19.7.2011 - S. Josef žádá e-mailem Romana Z. (ICZ), v kopii Milana K. (ICZ) a S. Martina v předmětu „rozdělení rolí pro Olomouc“, o návrh možného termínu společné schůzky ICZ, Gordic a AutoCont na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce (ze strany Gordicu) nad Olomoucí. Pokud pak např. obž. K. dne 1. 7. 2011 zasílá „Sumar digitalizace.ICZ“, je zřejmé, že jde zase jen o dílčí plnění, o subdodávku. Podrobné technické řešení a cenový rozsah subdodávky je logicky důvěrný, zejména, když obž. K. věděl, že AutoCont jedná i s přímým konkurentem v tomto produktu, tedy s GORDIC, viz bod 477. ve znění: 1.7.2011 - Milan K. (ICZ) sděluje e-mailem Josefu S., v kopii také Romanu Z. (ICZ), že na základě proběhlé komunikace posílá rámcový návrh. S. ho má považovat za důvěrný, byli by neradi, kdyby to nějakým způsobem uteklo. Předmět e-mailu je návrh a příloha „Sumar_digitalizace.ICZ.zjp“. Soubor je chráněn heslem „podkova“, jedná se o dokument s cenovými údaji vztahující se k přípravě zadávací dokumentace v části Digitalizace. Dalším důkazem toho, že se jednalo o řádnou subdodavatelskou spolupráci, je i zaslání subdodavatelské smlouvy o smlouvě budoucí, viz bod 502. ve znění: 24.4.2012 - Josef S. zasílá Milanovi K. a Radku B. v předmětu „rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ v příloze nazvané „ACJCZ x subdod smlouva o smlouvě budoucí 2012_1.doc“ návrh smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky týkající se subdodávky v oblasti digitalizace a ukládání. Obžaloba dále uvádí, že v době 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012 „zástupci členů vytvořené koalice, v duchu předchozích vzájemných dohod, za využití dříve, při zpracování zadávací dokumentace zjednaných výhodnějších podmínek, se shodli na vytvoření dvou zdánlivě nezávislých a samostatných nabídek a následně společně ... zajištěli sestavení nabídky, ve které určili společnost AutoCont do primárního postavení soutěžitele azároveň druhé nabídky s vyšší cenou, ve které určili společnost ICZ do primárního postavení soutěžitele“ (str. 19 - 20), tak jak uvedl, žádné výhodnější podmínky v zadávací dokumentaci nikdy nesjednal, se zněním zadávací dokumentace byl seznámen až po jejím zveřejnění. Spis neobsahuje žádné konkrétní informace či důkazy, které by tuto fabulaci dokazovaly. Nikdy nebyl seznámen s nabídkovou cenou konkurentů, opět ani o tomto není ve spise jediná konkrétní zmínka, či důkaz. Nikde není vysvětleno, proč by měla být vytvářena druhá krycí nabídka, když v té době platný zákon o zadávání veřejných zakázek nevyžadoval podání druhé nabídky, tzn. i podání jediné nabídky by bylo v souladu se zákonem a zadavatel by musel zakázku s jediným uchazečem zrealizovat. Existenci tzv. krycí nabídky dovozuje obžaloba pouze z nějakého zápisu, který si vytvořil obž. S. Pokud je zřejmé, že ze spisu nevyplývá, že by ICZ měla informaci o cenovém rozsahu nabídky AutoCont, pak nerozumí tomu, proč je podání druhé nabídky trestné, v čem je spatřována ona protiprávnost, jak mohla ICZ vůbec poškodit jiného soutěžitele tím, že podala druhou nabídku. Smyšlenost o druhé krycí nabídce je nelogická i v souvislostech obsažených ve spise. Obžaloba dovozuje, že již v polovině roku 2011 účastníci zamýšleli vytvoření krycí nabídky, ale po celou dobu jednali o tom, že ICZ bude vystupovat v roli kvalifikovaného subdodavatele. Ze zákona je možnost být kvalifikovaným subdodavatelem a současně podat svoji nabídku vyloučena. Skutečnost, že ICZ nebude subdodavatelem, ale svůj produkt DESA prodá prostřednictvím licenčního partnera, byla partnerům sdělena v polovině dubna 2012, tedy 14 dnů před podáním nabídky. Ještě 11. 4. 2012 (bod 495.) je patrné, že AutoCont netušil, že ICZ nebude subdodavatelem. Naopak teprve z emailu ze dne 19. 4. 2012 (bod 498.) vyplývá, že v AutoCont si sdělují informaci, že ICZ nebude v roli kvalifikovaného subdodavatele a bude dodávat prostřednictvím své licenční firmy. Je zřejmé, že i pro AutoCont to bylo překvapením. Nemůže se sice vyjádřit k emailům, které nepsal, ale v jediném případě by vyjádřil svůj názor, a to ke komunikaci obchodního manažera ICZ obž. K. Zaslání toliko kalkulace subdodávky, přičemž ICZ, resp. její zaměstnanec obž. K. měl na starosti přípravu obou nabídek, jak samostatné nabídky ICZ v pozici primárního soutěžitele, tak nabídky, kterou fakticky dodával partner společnosti, tak na tomto postupu není nic neobvyklého. AutoCont akceptovaná celková cena byla maximální a rozsah marže skutečného poskytovatele byl standardní záležitostí mezi ICZ a jejím partnerem. Stejně tak jako i následná komunikace týkající se proplacení

faktur, jde o body 503., 507. a 520. Přesně poté, co REDTeam rozhodl o podání samostatné nabídky, kontaktuje obchodník subdodavatele se subdodavatelskou smlouvou. Z tohoto emailu nelze ani v nejmenším dovozovat, že se jedná o něco jiné, než o uzavření řádné subdodavatelské smlouvy. Koneckonců TESCO SW byla také jen v pozici subdodavatele a bylo tak pro ně výhodnější si pojistit svoji pozici ve dvou nabídkách (viz bod 504.).

32. Obž. **Ing. Milan K.** v řízení přípravném vypovídal dne 4. 11. 2015 (sv. 14, č. l. 2611 - 2625). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku v bodě, který se týká jeho osoby. Hlavních líčení se od počátku nezúčastnil, ta byla konána za splnění zákonných podmínek v jeho nepřítomnosti a u hlavního líčení dne 1. 10. 2021 tak byla dle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena jeho výpověď z řízení přípravného. Uvedl, že pracoval na pozici obchodního zástupce a plnil pokyny zaměstnavatele ICZ, na základě kterých se zúčastnil zpracování nabídky ICZ na veřejnou zakázku „*Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*“. Konkrétní zadání bylo připravit nabídku včas a v pořádku ji odevzdat. Neúčastnil se žádných jednání, která by mohla být spojována s trestným činem. Byl v roli administrátora, který dával nabídku dohromady a připravoval ji přes schvalovací procesy ve firmě, případně komunikoval s partnery, kteří byli subdodavatelé v nabídce ICZ, popřípadě poskytl podklady jejich partnerům pro část řešení, jehož byl zaměstnavatel vendorem (dodavatel), což se týkalo řešení pro Krajskou digitální spisovnu, repozitář a digitalizační jednotku. S ohledem na to, že se v minulosti jeho zaměstnavateli stalo, že některé obchodní údaje byly vyneseny konkurenci, proto některé části komunikace u zakázky bylo doporučeno realizovat zabezpečeným přenosem. V jeho případě to bylo zazipované heslem, šlo o standardní postup při obchodní komunikaci. Nepoužívalo se žádné sofistikované zařízení, ale jednoduchý způsob zabezpečení, aby se zamezilo úniku obchodních informací ke konkurenci. Jeho pozice v ICZ nebyla taková, aby se účastnil nebo domlouval jakákoli strategická rozhodnutí, působil v roli koordinátora přípravy nabídky uvnitř společnosti. Pokyn k přípravě nabídky obdržel od nadřízeného obž. Romana Z. poté, co byla veřejná zakázka zveřejněna. ICZ se rozhodovala o účasti na veřejné zakázce na základě tří kroků, tedy na základě prvotního přečtení zadávacích podmínek a zadávací dokumentace, dále na podkladě hrubé kalkulace, kde se posuzovalo, jestli hrubá čísla dávají smysl a nabídka bude konkurenceschopná, závěrečným krokem bylo schválení finální nabídky. Toto schvaloval celý tým lidí, od jeho přímého nadřízeného, přes ředitele sekce a finanční ředitelku. V ICZ probíhá příprava nabídky do soutěže o veřejnou zakázku tak, že ji dostane přidělenou konkrétní obchodník, který uvnitř firmy komunikuje s dalšími odděleními, pokud je nabídka průřezová. Protože pracoval v oddělení, které se zabývá aplikačním řešením, primárně řešil věci týkající se aplikačního vývoje, pokud se tam objevovaly prvky, které se týkaly jiných oddělení (např. hardware, nebo komunikační sítě), komunikoval se zástupci ostatních oddělení, pod která tyto oblasti spadaly, aby mu připravily podklady do nabídky. Jeho odpovědností bylo dát vše do kupy, aby nabídka měla hlavu a patu a dávala smysl. U popsané veřejné zakázky dostal pokyn, že pokud by se AutoCont jako partner zajímal, tak jim má poslat podklady a popis řešení. Zda, popřípadě na kolika dřívějších projektech ICZ spolupracovala s AutoCont, to netuší, některé projekty v rámci výzev 06, 08 a 09 IOP mohly být společné, v některých mohly společnosti stát proti sobě jako konkurenti. Nikdy se neúčastnil žádných jednání, která by se týkala těchto projektů. Neví nic o případné spolupráci ICZ s MERIT. O A-Scan ví jen tolik, že jsou to experti na digitalizaci. Ke konkrétním dotazům uvádí, že se o veřejné zakázce dozvěděl, až když mu bylo nařízeno, aby se účastnil přípravy nabídky. Zda se zástupci ICZ podíleli na přípravě studie proveditelnosti a na přípravě samotné zadávací dokumentace k projektu, o tom nic neví. Jeho činnost v souvislosti s touto zakázkou řídil jeho přímý nadřízený obž. Roman Z. On sám činnost jiných zaměstnanců ICZ neřídil. Pokud je mu předložen email ze dne 25. 5. 2011 v 7:42 hod. odeslaný obž. S. příjemci Vladimíru D., Pavlu S. a Tereze J., včetně historie komunikace, z níž mimo jiné vyplývá, že Radek B. z ICZ zaslal emailem dne 24. 5. 2011 v 18:45 hod. Vladimíru D. v předmětu „podklady“ zašifrované soubory nazvané „DA_Technicka_specifikace_KDR.docx“, „DA_Technicka_specifikace_KDS.docx“, tak nedal

pokyn Radku B. k této komunikaci, nevěděl o komunikaci a není si vědom, z jakého důvodu zaslal Radek B. předmětné zašifrované dokumenty. Pokud je mu předložen email ze dne 22. 6. 2011 v 11:38 hod. zasláný na email xxx a v kopii i příjemci Martin S. jako odpověď v předmětu „Jednání k TC OLK AutoCont“, v němž po obž. Romanu Z. obž. Josef S. žádá v určitých termínech *cenový rozklad na KDS, odhad potřebných OS a kvalifikaci - přidanou hodnotu*, uvádí, že tento cenový rozklad nedělal a z emailu nedokáže určit, jak se jednotlivé body a požadavky obž. S. vztahovaly k budoucí veřejné zakázce popsané v bodě D. Pokud je mu předložen výpis z kalendáře z emailu xxx, v němž je zachycen naplánovaný Live Meeting 24. 6. 2011 v době od 12:45 hod. do 13:30 hod. v předmětu „*finální kontrola technické části ZD olomouc*“ s povinnými účastníky Pavel S. (xxx), Milan K. (xxx) a Roman K. (xxx), k dotazu, jak se podíleli zaměstnanci ICZ na přípravě budoucí zadávací dokumentace k veřejné zakázce popsané v bodě D., uvádí, že pouze může říct, že nic víc k tomu neví, byť je tam uvedený. On sám se na ničem takovém nepodílel, neví o tom, že by se tohoto meetingu účastnil. Pokud je mu předložen email ze dne 24. 6. 2011 v 13:41 hod. zasláný jeho osobou z emailové adresy xxx příjemcům obž. Josef S. a Roman K. v předmětu „podklady“ spolu se zašifrovanou přílohou „*Popis_HW_SW.zip, ll-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.zip*“ s textem „*Dobry den, posílám podklady. S prvním příjemného dne Milan K.*“, k dotazu, z jakého důvodu posílal obž. Josefu S. výše popsané podklady a k čemu byly určeny, uvádí, že to si nevzpomíná, jestli to nebyly podklady týkající se toho, že AutoCont jako jejich partnerovi poskytli popis řešení, to je jediné, co by to mohlo být. K dotazu, co znamená zkratka ZD v názvu, uvádí, že to mohlo být jakoby po přečtení zadávací dokumentace, prostě popis řešení ICZ. Už po tak dlouhé době neví, ani co znamenají další zkratky, ani jaké konkrétní podklady to byly. Nevzpomene si, od koho dostal pokyn, musel mu dát pokyn obž. Roman Z. Heslo k dokumentům se od něj obž. S. dozvěděl ze zasláné SMS. Doplňuje, že tato komunikace musela být v rámci přípravy nabídky, jako poskytnutí součinnosti partnerům. Pokud je mu předestřeno, že zakázka D. byla zveřejněna zadavatelem až dne 27. 3. 2012, tedy až v březnu následujícího roku, tak k dotazu, zda má pro předchozí komunikaci nějaké další doplnění, uvádí, že se jednalo o řešení, kterého byla ICZ vendorem a pokud projevil partner zájem o popis řešení, tak se mu mohlo poskytnout a je lhostejno kdy. To se nemuselo týkat této zakázky, mohlo se to týkat úplně jiné zakázky. Zazipované to bylo z důvodu zabezpečení proti konkurenci, protože toto jejich řešení bylo nasazováno i u jiných zákazníků a mohlo se jednat o jiného zákazníka, u kterého bylo s AutoCont spolupracováno a byl požádán, aby to poslal. Pokud je mu předložen email ze dne 19. 7. 2011 v 13:14 hod. zasláný obž. Josefem S. z emailové adresy xxx příjemcům obž. Romanu Z. na email xxx, obž. Milanu K. na email xxx a Martinu S. v předmětu „*rozdělení rolí pro Olomouc*“ s textem: „*Přeji dobry den, na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce nad Olomoucí (ze strany Gordicu) Vás žádám o návrh možného termínu společné schůzky ICZ a Gordicu (za účasti AC). Předběžné info jste v minulých dnech určitě obdržel od Vašeho kolegy M. K. Na stanovený termín bych pozval pány z Gordicu. Jako vhodné místo schůzky navrhuji prostory AC v Brně. S díky zdraví Josef S.*“, pak k dotazu, zda jednal v popsáných souvislostech s obž. Josefem S. před plánovanou schůzkou, uvádí, že je možné, že byli v nějaké komunikaci, konkrétně tohoto emailu týkajícího se rozhraní mezi systémy GORDIC a ICZ, protože tam byla „*gordící*“ spisovka a bylo potřeba domluvit, jakým způsobem budou tyto systémy mezi sebou komunikovat, jaké rozhraní bude použito. O žádných rolích s AutoCont nejednal ve vztahu ke GORDIC, jediné, co bylo, tak se účastnil konkrétních jednání s obž. K. týkajících se rozhraní mezi systémy v Olomouckém kraji, nebo někde jinde. Respektive neví, jestli to bylo konkrétně v Olomouci, nebo Olomouckém kraji, protože pokud si vzpomíná, tak v Olomouci město byla v 2011 nasazena technologie ICZ. Ačkolí tedy připravoval nabídku ICZ do veřejné soutěže o veřejnou zakázku v bodě D., za sebe uvádí, že neuzavřel v souvislosti s touto zakázkou žádnou dohodu se zástupci AutoCont, TESCO SW, MERIT GROUP, GORDIC, A-Scan a ani s Asseco. Neví o tom, že by zástupci ICZ společně se zástupci TESCO SW a AutoCont připravovali nabídku do soutěže o veřejnou zakázku popsanou v bodě D. Komunikoval s obž. S. z AutoCont a z pozice vendora mu mohl poskytovat podklady pro řešení. Pokud je mu předložen email ze dne 11. 4. 2012 v 17:13 hod. zasláný Pavlem M. z emailové adresy xxx příjemcům obž.

Milan K. na email xxx a v kopii obž. Roman Z. na email xxx a obž. Josef S. v předmětu „*Olomoucký kraj - nabídka*“ včetně přílohy nazvané „*OLK_StrukturaNabidky_ICZ_12041.docx*“, obsahující požadovanou strukturu podkladů pro nabídku ICZ s textem emailu: „*Dobrý den, dostal jsem na vás kontakt ohledně přípravy nabídky pro Olomoucký kraj. V koordinaci s TESCO SW pracujeme na kompletaci nabídky a posílám zadání (strukturu) pro doplnění požadovaných kapitol za oblast ICZ. Termín odevzdání podkladů je pátek 20. 4. 2012 do 12:00...*“, tak k dotazu, jakou roli měla hrát ICZ v nabídce AutoCont, uvádí, že roli vendora, výrobce té části, kterou vyvinula. Obecný popis technologií řešení, kdy oni vyvinuli technologii pro KDS, KDR a KDJ a AutoCont, což býval jeden z partnerů, se kterým se spolupracovalo na projektech, je požádal o spolupráci, tak bylo rozhodnuto, že mu poskytnou podklady do nabídky z pozice vendora. Pokud je mu předložen email ze dne 11. 4. 2012 v 17:28 hod. zaslaný obž. Josefem S. jeho osobě na email xxx a v kopii na email xxx v předmětu „*rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*“ s přílohou nazvanou „*Priloha_c02_nabidkova_cena-xlsx*“, v němž obž. Josef S. žádá jeho osobu o závazný rozpočet předpokládaného plnění v části Digitalizace a ukládání ICZ, přičemž žádá o zašifrování odpovědi, k dotazu, kdo za ICZ rozhodl o případné účasti ICZ v pozici subdodavatele AutoCont, uvádí, že si myslí, že se to opět týká podkladů pro pozici vendora, kdy partner potřebuje znát cenu, kterou si ICZ řekla za dodávku svých technologií. Že se bude ICZ účastnit jako subdodavatel, uvádí, že ICZ nebyla subdodavatel, ale výrobce. Tady to byla schizofrenní situace, kdy ICZ měla zájem o celou zakázku, ale partneři projevíli zájem o tuto jejich technologii do svých nabídek. Pokud je mu předložen email ze dne 12. 4. 2012 v 11:19 hod. zaslaný jeho osobou z emailu xxx obž. Josefovi S. jako odpověď v předmětu „*dotaz na pojištění*“ včetně historie komunikace, k dotazu, co bylo důvodem této komunikace, uvádí, že odpověď na dotaz. Na otázku, proč po něm chtěl obž. S. údaje o pojištění, uvádí, že to nedokáže říct, mohlo se jednat o nějakou budoucí spolupráci na jiných projektech. Pokud je mu předložen email ze dne 17. 4. 2012 v 18:36 hod. zaslaný obž. Josefem S. jeho osobě a v kopii obž. Romanu Z. a Pavlu M. v předmětu „*rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*“, včetně historie emailové komunikace, z něhož vyplývá, že obž. Josef S. jednal s jeho osobou a případně dalšími zástupci ICZ i formou osobního jednání v souvislosti s nastavením „*nižších mantinelů*“ v kalkulaci nabídkové ceny dílčího plnění předmětu zakázky zaslané zástupci ICZ, tak k dotazu, zda projednával se zástupci AutoCont tuto nabídkovou cenu ICZ, uvádí, že jako partneři chtěli vědět, za kolik nakoupí to řešení do své nabídky, pokud se jim zdála původní cena technologií vysoká a nevyhovovala jim, tak se snažili s nimi diskutovat cenu nižší, aby měli lepší nabídkovou cenu. Je to normální obchodní komunikace. Kdo za ICZ vedl tato vyjednávání, to již neví. K dotazu, kdy a kdo za ICZ začal zpracovávat samostatnou nabídku do soutěže o veřejnou zakázku D., uvádí, že nabídku za ICZ zpracovával on, kdy, to již neví. Na dotaz, zda ji zpracoval v době, když takto komunikoval s AutoCont, uvádí, že tam probíhala dvojitá komunikace, jednak z pozice vendora a jednak probíhal proces přípravy nabídky ICZ jako samostatné, z pozice systémového integrátora. Jestli to AutoCont měla do této nabídky (myšleno dle soudu k zakázce pod bodem D.), nebo pro jinou nabídku, to neřešil. K dotazu, zda se tyto emaily týkaly Olomouckého kraje, uvádí, že ano, ale mohly se týkat jakékoliv další nabídky. K dotazu, jak skutečně dopadla spolupráce ICZ s AutoCont v souvislosti s veřejnou zakázkou D., uvádí, že to vyhrála AutoCont, nabídka ICZ nebyla vybrána jako nejvhodnější, což se mu osobně ulevilo, jelikož vyhrát a řešit takhle velkou zakázku znamená spoustu problémů, rizik, ale toto jsou jeho subjektivní názory. Zná WV Systems, byl to partner ICZ, jednal za ně Hynek V., ale nevzpomíná si, jestli s ním jednal v souvislosti s předmětnou zakázkou v Olomouckém kraji. WV Systems se podílela na plnění předmětu veřejné zakázky D., byla zainteresována v části KDS, KDR a KDJ. Jakým způsobem navázali zástupci AutoCont kontakt s WV Systems, to neví. Pokud je mu předložen email ze dne 17. 4. 2012 v 18:40 hod. zaslaný obž. Josefem S. jeho osobě v předmětu „*kontakt - rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*“ s textem: „*Dobrý den, ještě jeden email na Vás. Potřebujeme navázat kontakt s firmou určenou do naší nabídky. Nejsm si jist, jestli to mobu řešit s Vaším kolegou K. Můžete pomoci? Poslat kontakt na informovaného člověka? S díky Josef S.*“, tak k dotazu, zda se na něj obrátil obž. Josef S. s popsanou žádostí o kontakt na firmu určenou do nabídky

AutoCont uvádí, že o tom neví. Nedokáže vysvětlit, proč se obž. S. s touto žádostí obracel přímo na něj, jak říká, byl nízký článek na případné domluvy, jeho role se týkala pouze přípravy nabídky.

33. K této části protokolu musí soud konstatovat, že zde byly obž. K. v době výslechu ještě v jeho procesním postavení obviněného předestírány v dotazu nepravdivé skutečnosti. Email ze dne 17. 4. 2012 zaslaný v 18:40 hod. obž. S. o uvedeném obsahu nebyl v žádném případě adresován přímo obž. K., byl adresován jen obž. Romanu Z. Vyplývá to zcela jednoznačně z emailu na č. I. 23216 (a ostatně správně je to uvedeno i v obžalobě v bodě 496.). I z obsahu samotného emailu je nutno logicky dovodit, že nebyl adresován obž. K., když je v něm psáno: *...nejsem jsem si jist, jestli to můžu řešit s Vaším kolegou K.* Proto oba dotazy vyslychajícího ve smyslu, *zda se na něj obrátil obv. S. s popsanou žádostí a z jakého důvodu?*, popřípadě navazující dotaz ve smyslu, *zda dokáže vysvětlit, proč se Josef S. obával obrátit na něj se žádostí?*, jsou zcela zavádějící.
34. Dále v rámci výslechu obž. K. uváděl, že pokud je mu předložen email ze dne 18. 4. 2012 v 15:38 hod. zaslaný jeho osobou z emailu xxx Pavlu M. a v kopii obž. Josefu S. v předmětu „*Olomoucký kraj - Doplnující informace*“ s textem: „*Dobrý den, na základě našeho rozhovoru Vám posílám materiál s popisem SW a HW požadavku pro KDS/KDR. S práním příjemného zbytku dne Milan K.*“, včetně historie emailové komunikace, k dotazu, z jakého důvodu komunikoval ve výše popsaných skutečnostech s Pavlem M., uvádí, že jestli proběhla komunikace, tak se to týkalo věcných podkladů o technologii ICZ. ICZ z pozice vendora byla ráda, když mohla tyto podklady svým partnerům poskytnout, aby je ti mohli do svých projektů použít, ale Pavla M. osobně nezná, pokud došlo ke komunikaci, tak pouze přes email. Radek B. pracoval v letech 2011 až 2012 v ICZ na pozici manažer pro klíčové zákazníky, ale co B. konkrétně zajišťoval v souvislosti s nabídkou AutoCont do soutěže o veřejnou zakázku D., to neví, neví ani, co zajišťoval pro samotnou ICZ. Jestli jednali zástupci ICZ se zástupci TESCO SW a MERIT neví, on nejednal. Pokud je mu předložen email ze dne 24. 4. 2012 v 9:57 hod. zaslaný jeho osobě a Radku B. obž. Josefem S. v předmětu: „*rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*“ s přílohou nazvanou „*AC_ICZ x subdod smlouva o smlouvě budoucí 2012_1.doc*“, k dotazu, co konkrétně bylo předmětem rozpracované subdodavatelské smlouvy v příloze, uvádí, že je možné, že na začátku se zvažovalo, že ICZ bude subdodavatelem, ale pak se rozhodlo, že budou stavět vlastní nabídku na celý rozsah a půjdou do toho napřímo. Z pohledu technologie a poskytnutí informací o technologii partnerům, byla ICZ vždycky vendorem, ale je možné, že ze začátku se zvažovalo jít jenom jako subdodavatel s tím, že budou řešit komplet implementaci té části, jejíž je ICZ vendorem, ale pak se vedení rozhodlo, že podá nabídku na celek, protože to bylo pro společnost zajímavé z hlediska obratu a referencí, ale tohle zvažování jde mimo něj. Zda došlo k uzavření smlouvy mezi ICZ a AutoCont neví, ale nemyslí si to. K dotazu, kdo řídil zpracování nabídky ICZ do veřejné soutěže o veřejnou zakázku D., uvádí, že dostával pokyny od obž. Romana Z., ale schvalování probíhalo tím procesem, který popsal a kterého se účastnil top management. Nemyslí si, že by byla nabídka ICZ řízena zástupci AutoCont, TESCO SW a MERIT. Neví, že by byla uzavřena smlouva mezi ICZ a TESCO SW a mezi ICZ a AutoCont. Pokud je mu předložen email ze dne 26. 4. 2012 v 9:06 hod. zaslaný jeho osobou z emailu xxx obž. Josefu S. v předmětu „*pomoc k nabídce*“ s přílohou nazvanou „*Obchodní nabídka_Olomouc_e_Gov.docx*“ včetně historie komunikace, z níž vyplývá, že on jako zpracovatel nabídky ICZ do soutěže o zakázku spolupracoval nejméně telefonicky a prostřednictvím emailu s obž. Josefem S. z AutoCont při přípravě nabídky ICZ, když od něj vyžadoval a přijímal rady, jak tuto nabídku zpracovat, ale také mu rozpracovanou nabídku ICZ posílal k ohodnocení modifikací, k dotazu, z jakého důvodu tak jednal, uvádí, že už neví. Pokud k takovému jednání dostal pokyn, tak jedině od nadřízených, pokyn patrně dostal, jeho pozice byla taková, že vykonával pokyny. Pokud je mu předložen email ze dne 26. 4. 2012 v 12:27 hod. zaslaný jeho osobou z emailu xxx obž. Josefu S. v předmětu „*cena za DA*“ se zašifrovanou přílohou nazvanou „*Příloha 02_nabídková_cena.zip*“, k dotazu, k čemu byla určena tato příloha, uvádí, že se to mohlo týkat podkladů, které poskytovali jako vendor. K dotazu, jak konkrétně se podílel na plnění předmětu veřejné zakázky D. on sám a z jakého titulu, uvádí, že z pozice dozoru

vendor, kdyby byl nějaký problém s technologiemi, dodávkou technologií, aby byli schopní reagovat a řešit případné problémy s implementací, nebo s technologiemi jako takovými. V těchto jednáních vystupoval za WV Systems, který byl hlavní partner ICZ pro tuto oblast. ICZ jako vendor, WV Systems jako implementátor a vyplývalo to z té schizofrenní situace, kdy ICZ jako vendor nasazovalo svou technologii a současně jako integrátor se účastnilo soutěže. Při samotné implementaci byl v komunikaci s AutoCont, čili s obž. S. a pak s lidmi z WV Systems. Zájmem ICZ jako vendora bylo, aby implementace byla úspěšná, zákazník spokojený a technologie fungovala. Pokud je mu předložen email ze dne 29. 8. 2012 v 13:15 hod. zasláný obž. Josefem S. Hynku V. na emailovou adresu xxx v předmětu „návrh smlouvy se subdodavatelem“ s textem: „*V příloze zasílám návrh smlouvy. Prosím o schvalovací/ oponentovací kolečko na Vaší straně. Cenu jsem v této fázi nevyplňoval záměrně, možná to uvidí ještě příliš mnoho očí. Ve Vašem případě předpokládám dle dohody, že pod tuto smlouvu si „uklidíte“ další dodavatele potřebné pro naplnění kapitoly (typicky skenovací linka + SW, služba skenování). Z komunikace záměrně vypouštím Milana K. - info už si předávejte interně. Soublasíte? S díky Josef S.*“, tak k dotazu, jaká jednání vedl s Hynkem V. z WV Systems uvádí, že se znají, byl to dlouhodobý partner ICZ, konkrétní jednání k tomuto případu s ním nevedl. K dotazu, když byl oficiálním zástupcem vendora, proč jeho osobu vypouštěli z komunikace, uvádí, že neví. Komunikaci s partnery si držel obž. Z. pod svou gescí. S V. se normálně baví, přátelsky, tady se jednalo o něco formálnějšího, tak to bylo na úrovni společnost - společnost, partnerský program, který mu nepříslušel. Bylo tehdy běžné, že tyto zazipované soubory byly opatřeny heslem.

35. Obž. Milan K. se pak osobně vyjádřil dodatečně u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 (č. l. 43064 verte), kdy podal písemné vyjádření (č. l. 43051) s tím, že jinak využívá svého práva nevypovídat. Uvedl, že obvinění považuje za naprosto nesmyslné. Příprava nabídky mu byla přidělena zaměstnavatelem a celý proces zpracování nabídky probíhal dle platné metodiky zaměstnavatele, včetně kontrolních mechanismů. Nerozumí tomu, že při standartním zpracování nabídky se dostal do situace, která jej ohrozila nejen na zdraví, ale doslova na životě. Jeho zaměstnavatel ICZ byl jeden z mála subjektů na trhu, který měl v době výzvy IOP 08 hotový a plně funkční systém zajišťující dlouhodobé a plně důvěryhodné uchování elektronických dokumentů a spisů podle platné legislativy pro veřejnou správu (v podstatě digitální spisovnu a kompletní digitální archiv). Z toho důvodu se snažil toto řešení s názvem ICZ DESA prodat v co nejvíce krajích a městech, buď sám, nebo prostřednictvím partnerské sítě. Do zakázky pro Olomoucký kraj chtěl dodat řešení ICZ DESA. Pro tuto zakázku byla společnost oslovena ze strany AutoCont za účelem spolupráce jako subdodavatel v části digitalizace a ukládání. ICZ měla produkt, patřičné know-how a měla již minimálně jednu úspěšnou implementaci řešení do krajů dle výzvy IOP 08. Oslovení ze strany AutoCont přišlo vhod, protože ICZ původně nechtěla podávat vlastní nabídku na celý rozsah, protože celý projekt byl velký a znamenal zapojení různých subdodavatelů pro specializace, kterými ICZ nedisponovala. Primárním zájmem bylo dodat do projektu řešení ICZ DESA. Řídit jako prime celý projekt v takovém rozsahu s sebou nese spoustu další práce, která již není zisková a současně prime dodavatel nese veškerá rizika i za oblasti, které nemůže ovlivnit. Proto ICZ vyhovovalo podílet se na projektu jako subdodavatel. ICZ se s AutoCont domlouvala na prokázání části kvalifikace, kterou AutoCont nedisponovala, což legislativa umožňovala. Při přípravě takové nabídky pak probíhá intenzivní komunikace, výměna desítek emailů a podkladů nejen s prime, ale i s dalšími subdodavateli, a to i napřímo, protože jednotlivé části se musí koordinovat a musí na sebe navazovat. Vyměňují se „tuny“ technických specifikací, vyplněných podkladů, včetně nejrůznějších tabulek ze zadávací dokumentace za jejich část a samozřejmě i cenové nabídky za jejich plnění. V rámci části digitalizace a ukládání ICZ neustále narážela na snahy GORDIC vytlačit ICZ jako subdodavatele pro tuto nabídku a uplatnit v nabídce vlastní řešení. Velmi krátkou dobu před podáním nabídek (2 až 3 týdny) padlo v ICZ rozhodnutí, že ICZ podá vlastní nabídku na celý předmět veřejné zakázky, když panovaly obavy, že AutoCont podlehne nátlaku GORDIC a dodá do své nabídky jeho řešení, případně ICZ oseká rozsah původně dojednané subdodávky. Tomu šlo čelit jen tak, že ICZ podá vlastní nabídku a opět to nebylo jeho rozhodnutí, ale dostal pokyn

připravit vlastní nabídku. Musel tedy v rekordně krátké době připravit nabídku, a protože AutoCont se nakonec rozhodl pro jejich řešení ICZ DESA a poptal jako subdodavatele partnera ICZ, musel připravovat i podklady pro tohoto partnera (WV Systems). On komunikoval s lidmi, kteří stejně jako on pracovali na přípravě nabídky, případně na přípravě podkladů pro nabídku, a to jak na straně subdodavatelů, kteří dodávali části nabídky, kde ICZ neměla kompetence, tak i podkladů pro řešení ICZ DESA, o které ICZ poptal AutoCont oslovený partner ICZ. Nabídku AutoCont nikdy neviděl a jejich cenovou nabídku se dozvěděl až z oficiálního otevírání obálek. AutoCont podal nejlepší nabídku a zakázku získal. Neví o tom a vylučuje, že by kdokoliv jiný znal nabídkovou cenu ICZ, ani ICZ neznala nabídkovou cenu AutoCont. Nabídková cena se vkládala do nabídky ICZ jako poslední před podpisem a zabalením nabídky, aby nedošlo k jejímu vyzrazení a znalo ji jen minimum lidí. To, že řešení ICZ DESA nakonec dodával pro AutoCont implementační partner ICZ, tedy VW Systems, je naprosto normální situace, stejně jako podpora ICZ tomuto partnerovi během implementačního řešení. ICZ bylo jedno, zda řešení DESA dodává sama jako subdodavatel, nebo jako prime, nebo prostřednictvím svého partnera jako vendor. Šlo hlavně o to, dodat řešení k maximální spokojenosti zákazníka. ICZ budovala pro dodávky a implementaci řešení ICZ DESA partnerskou síť a potřebovala, aby její implementační partneři získali co nejrychleji potřebné reference a mohli se sami účastnit dalších zakázek jako prime. ICZ z toho měla jisté výnosy za prodej licencí, případně i za další expertní služby, které si partneři od ICZ případně vyžádali. K výpovědi svědkyně Mgr. K. uvádí, že konkrétně v části, v níž odpovídá na dotaz týkající se emailu s ICZ šablonou, tak souhlasí s tím, že si ušetřil práci, protože v té době nebyl „čas na hrdinství“. Rozhodnutím ICZ o přípravě vlastní nabídky mu přibýlo neskutečné množství práce, kterou musel ve velmi krátkém termínu stihnout. Navíc s ICZ šablonou se mu špatně pracovalo, protože nevyužívala standardní prostředky Microsoft Word, ale byla celá naprogramovaná a při vykopírování textu tento ztratil všechny své vlastnosti a totálně „se rozjel“ oproti předloze, včetně ztráty označení kapitol, podkapitol apod. Tuto skutečnost potvrzují i údaje o čase odeslání předmětných emailů, uvedených v jejich záhlaví. V tomto čase mu volal Hynek V., jednatel implementačního partnera VW Systems, že se na něj obrátil AutoCont s požadavkem nejaktuálnějších podkladů pro řešení ICZ DESA s tím, že on je zrovna v zahraničí bez možnosti jim podklady poskytnout, aby je tedy jim poslal napřímo. Vzhledem k tomu, že nejaktuálnější podklady pro ICZ DESA byly v té době v šabloně nabídky, z důvodů již uvedených problémů při práci s textem v šabloně ICZ, poslal AutoCont slepou šablonu, protože nadpisy jednotlivých kapitol byly stejně poplatné členění nabídky, které zadavatel požadoval v zadávací dokumentaci.

36. Obž. Ing. David Ř., Ph.D., MBA, v řízení přípravném dne 16. 11. 2016 využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2631). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku v bodě, který se týká jeho osoby. Vypovídal u hlavního líčení dne 1. 10. 2021 (č. l. 41097 a násl.) a svou výpověď podložil písemným vyjádřením a podklady (č. l. 40994 - 41051). Uvedl, že trestnímu stíhání a obžalobě samotné nerozumí. Výpověď dokládá písemnými podklady, tyto obsahují všechny dokumenty, které se týkají jeho osoby tak, jak jsou skutečně vytištěny podle pravdy a ne, jakým způsobem z toho bylo jenom něco vybíráno. V roce 1999 začal pracovat v Siemens, kde pracoval do r. 2008 a po celou dobu dělal v telekomunikacích. Následně nastoupil do Hewlett Packard, tam byl 2 roky a za tu dobu s aktivitou, která se týká eGovernmentů a všech IOP výzev, měl na centrální úrovni jedinou zkušenost, že se zúčastnil výběrového řízení soutěže o návrh na datové schránky. Následně nastoupil do Asseco, ale už koncem ledna 2011 byl ze strany Asseco vyzván k jednání o změně pracovní smlouvy, kdy jeho pracovní smlouva zněla na pozici segment leader a sales manager, což odpovídá ekvivalentu obchodní ředitel, ale byla na dobu určitou do konce března 2011. Na konci ledna 2011 mu tedy v Asseco sdělili, že od 1. února 2011 s ním počítají jen na pozici obchodníka, tedy sales manager a sníží mu plat o polovinu. Musel odejít kancelář, statusový vůz a nastoupit do kanceláře k ostatním pracovníkům. Nechal si víkend na rozmyšlení a poté podal výpověď. Zhruba týden zůstal doma, s firmou nekomunikoval, jeho se to dotklo. Potom se vrátil do firmy,

domluvili se, protože měl rozdělané projekty a zůstal asi rok, rok a půl, pak skončili, s Asseco již neměl žádný kontakt, neměl přístup k pracovním emailům, takže když zpracovával dokumentaci pro soud, vycházel pouze z údajů uvedených ve spise. Jeho se týká skutek D., který je časově ohraničen lety 2010 až 2014, jeho osoby se přitom fakticky dle popisu skutku týká období od 3. 5. 2011 do 17. 5. 2011, období necelých 14 dnů. V tomto období je mu kladeno za vinu několik úkonů, které jsou datovány následovně (jde o str. 2 jeho přehledu na č. l. 40994 verte). Konkrétně dne 3. 5. 2011 schůzka, dne 5. 5. 2011 email přichází a dva emaily odchozí, dne 6. 5. 2011 email přichází, dále mu 6. 5. 2011 přišla pozvánka na schůzku, dne 11. 5. 2011 schůzka, dne 12. 5. 2011 email přichází a dne 17. 5. 2011 email odchozí. Pokud je tedy v obžalobě na str. 17 popsáno, že v období od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 měly obžalovaní, mezi nimiž je uveden, činit úpravy textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací ve prospěch subjektů, které jednotliví obžalovaní zastupovali, opět poukazuje na skutečnost, že z celého období se jeho osoby má týkat již zmíněné období 14 dnů, a to ještě jen ve zmíněných dnech tohoto období. Pokud je v obžalobě uvedeno, že: „*Konkrétně Ing. D. Ř. se zúčastnil schůzky 3. 5., na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy (str. 16 obžaloby)*“, popřípadě jde o bod 406. odůvodnění ve znění: „*3. 5. 2011 od 13:00 do 14:00 zážnam z kalendáře e-mailu Josefa S. o schůzce v prostorách TESCO SW v předmětu „digitální mapa Olomouc“ za účasti Josef S., Josef T. a David Ř.*“, tak tato schůzka proběhla proto, že obchodník pan Š. skončil v polovině února 2011, proto namísto něj dostal pokyn *jed' na schůzku a zjisti, co se potřebuje*. Na schůzce se dozvěděl, jestli umí Asseco dělat DMVS, kdy on v té době ani nevěděl, co je DMVS, protože to nedělal. Přijel ze schůzky na centrálu do Prahy, tam šéfovi řekl, že se po nich chce, ať udělají prezentaci a ukázkou. Tu schůzku si už pořádně nevybavuje, ale nevyvrací ji. Dostal pokyn: *dobře, vyhovíme jim, uděláme prezentaci*. Dále je mu na str. 18 obžaloby kladeno za vinu, že: „*Ing. David Ř., jako manažer pro klíčové zákazníky - tady už je tedy oprava místo obchodního ředitele - po předchozím společném jednání přijal od Mgr. Josefa S. emailem dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentace v dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy.*“. Tomu odpovídají emaily ze dne 5. 5. 2011, tedy email přichází a odchozí. V emailu přichozím ze dne 5. 5. 2011 mu píše obž. S.: „*Dobrý den, zasílám slíbené dokumenty, snad nejsem poslední*“. Jeho odpovědí, což je tedy email odchozí od něj obž. S., je: „*Děkuji Vám. S pozdravem Ř. David*“. Musí upozornit na skutečnost, že odpověď obž. S. odeslal ze svého telefonu HTC. Takhle normálně funguje, má telefon, a když má volný čas, tak se podívá na přichozí email a ten přichozí email přepošle. V tu dobu jeho HTC telefon a operační systém nebyl schopen dokument, který byl 142 stránkový ve formátu pdf, ani otevřít. Dále upozorňuje na skutečnost, že v žádném případě nešlo o zadávací dokumentaci, ale o studii proveditelnosti. Objednávka na studii proveditelnosti Digitální mapa veřejné správy je ze dne 15. 7. 2010, což je uvedeno i ve vyjádření Asseco adresované ÚOHS vedeném pod č.j. ÚOHS-39345/2020, konkrétně na straně spisu 40280 verte, v bodě 81. odůvodnění. V této studii proveditelnosti je dokonce Asseco uvedena jako zhotovitel studie, konkrétně na str. 76 je přímo přiznaná. Dále upozorňuje na str. 72 studie proveditelnosti, kde je výslovně uvedeno: „*Jako příklad databáze uvádíme databázi ORACLE, stejně tak může být využita i jiná databáze, například MS SQL Server. Je velmi výhodné, když databáze podporuje dlouhé optické transakce a ukládání prostorových dat, aby řešení IS DMVS mohlo tyto vlastnosti využít. Předpokládáme, že pokud bude projekt DMVS realizován, prostředky uvedené v následujících tabulkách nebo prostředky obdobné budou pořízeny na náklady projektu TC*“. Na str. 72, 73 a 74 této studie proveditelnosti je to pak dále specifikováno. Naváže dále ve své výpovědi na emaily z 5. 5. 2011. Obdržel tedy 5. 5. 2011 email od obž. S., dokument ani neotevřel, neviděl ho a jen ho dál přeposlal. Na druhou stranu je přesvědčený, že se jednalo o studii proveditelnosti a nikoli o zadávací dokumentaci, potvrdil to nakonec i ÚOHS. Na tento email reaguje emailem ze dne 6. 5. 2011 adresovaný obž. S. Musí opět ocitovat celý email s předmětem *Dotazy na technologie digitální mapa*. Cituje: „*Dobrý den pane S., chci vás poprosit o zodpovězení těchto dotazů týkajících se technologie, jak to vidíte vy jako integrátor. Dotazy: Ve studii proveditelnosti doporučujeme, aby databáze, ve které budou uložena data účelové katastrální mapy (ÚKM) i územně analytických podkladů (ÚAP) bude mít nativní prostředky pro práci v dlouhých transakcích, pro práci s historií a pro práci s prostorovými daty. Zároveň ve studii předpokládáme, že nákup této databáze bude proveden z dílčího*

projektu Technologické centrum, tedy ne z dílčího projektu DMVS. Otázka zní, jaká databáze (jaké databáze) budou z prostředků na TC nakoupeny? Všechny výše uvedené vlastnosti má jen databáze Oracle. Jaké aplikační servery budou v rámci TC zakoupeny? My potřebujeme asi J2EE“, ve studii uvádíme příklad Oracle Application Server. Na klientech potřebujeme prostředí Microsoft.NET. Děkuji Vám, S pozdravem David Ř. P.S. Chci Vás předběžně informovat o připravované prezentaci v Brně příští čtvrtek“. Z tohoto emailu je tedy obžalobou dovozováno na str. 18, že měl u obž. S. předjednat zapracování požadavků do této části zadávací dokumentace, a to nejméně zakoupením databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitolu technologické centrum a vytvoření prostředí Microsoft vyhovující Asseco. Znovu upozorňuje, že žádnou zadávací dokumentaci nedostal. K závěru toho emailu uvádí, že to je jediná schůzka, kterou on připravoval, protože dostal pokyn od šéfa, že mají vyhovět budoucímu zákazníkovi a k celé větě emailu týkající se dotazu uvádí, že této větě dodnes ani nerozumí a řekne proč, a jak to proběhlo. V Asseco je v Brně samostatná jednotka, která 20 let řeší problematiku geografické informační systémy, její pracovníci zpracovávali, odpovídali a řešili tyto věci. To, co on v emailu udělal, tak do emailu napsal: „Dobrý den pane S., chci vás poprosit o zodpovězení těchto dotazů týkajících a pak následnu část ve znění ... jako to vidíte vy jako integrátor. Děkuji Vám, S pozdravem David Ř. A jako poslední část napsal ...A chci Vás předběžně informovat o připravované prezentaci v Brně příští čtvrtek“. To je standardní činnost, jak to funguje, protože jestliže dokumenty proběhnou firmou mezi několika lidmi, tak jestliže on komunikuje navenek, tak odmazává tu interní firemní komunikaci. Na č. l. 20903 spisu mu obž. S. odpovídá dne 6. 5. v čase 14:07 hod: „Dotazy na technologie digitální mapa. Dobrý den, studie je skutečně psána tak, že koncentruje všechny HW a systémové prostředky do kapitoly TC. Z toho odvozuji Databáze Oracle. Zda je kalkulována v TC, pokud ne, dodáme ji tam. J2EE vidíme to stejně. Microsoft.NET – upozorníme kraj na tuto podmínku. Osobně ji nevnímáme jako problematickou. Určitě následně, v určitých objemových setech, budeme dotazy tohoto typu komunikovat s krajem a souběžně kontrolovat rozpočty daných kapitol. Ty nás budou také limitovat“. Na tom emailu, v té odpovědi je naprosto jasně řečeno, že oni se (Asseco) ptají na technologii, komunikují ohledně technologie, dostávají odpověď ohledně technologie, ale nic o zadávací dokumentaci, nebo že by chtěli něco zapracovávat do zadávací dokumentace, že by pracovali na obsahu rozpracované části zadávací dokumentace dílčí části předmětu zakázky Mapa veřejné správy, že by do ní zapracovával nějaké informace. Celá komunikace se týkala technologického obsahu studie proveditelnosti a dotazy byly úplně jasně na technologii. Nic závažného na tom není, je to standardní. Když dostane dotaz, a když komunikuje, tak tam funguje jako „pošťák“, prostě to přepoše. Dále upozorňuje na stěžejní důkaz na č. l. 20642 a 20643 spisu, je to dokument, kdy pracovník Olomouckého kraje Ivan R. zasílá první email, který se týká technologického centra, je tam napsáno: „V tabulce jsou doplněné a vyškrtané servery, které by se neměly migrovat. Chybí stále CITRIX, ale to by měl pokrýt jeden nějaký obyčejný server (3 virtuál)“. Tento email prokazuje, že hardware a software specifikován ze studie proveditelnosti nemohl ani nepředjednat on, nezpracoval jej pro kapitolu technologické centrum, protože již dne 23. 2. 2011 to udělal sám Olomoucký kraj. Ta červená oblast v jeho dokumentu (č. l. 41000 verte), což je jinak kopie spisu, konkrétně č. l. 20643, tak se ukazuje, jaké servery se tam objevily. Jsou tam úplně všechny servery v části DMVS, tzn. přímo zaměstnanec Olomouckého kraje vybral těch 6 serverů a v závorce na prvním řádku o serveru DMVS je dokonce napsáno: str. 72 – 74. Strana 72 – 74 je přesně ta identická strana studie proveditelnosti, kde jsou přesně ty konfigurace nadefinovány. Jako další důkaz, na který poukazuje, je rozhodnutí ÚOHS č.j. ÚOHS-39345/2020 ze dne 7. 12. 2020, kde v odůvodnění v bodě 121. úřad uvedl, že: „V elektronickém kalendáři [Jméno Příjmení] je na 3. 5. 2011 zaznamenána schůzka digitální mapa Olomouc, povinní účastníci: [Titul Jméno Příjmení] (TSW) a [jmeno.prijmeni]@asseco-ce.com. Následně probíhá mezi společnostmi AutoCont a Asseco komunikace ve věci digitální mapy. [Jméno Příjmení] (Asseco) pokládá dotazy na email ze dne 6. 5. 2011.“ Tady v odůvodnění ÚOHS je to špatně uvedeno, on pokládá dotazy na email z 5. 5., takže jestli ty dokumenty byly takto i na ÚOHS zmanipulovaně dodané, tak vlastně i ÚOHS začal pracovat s chybou. Ale důležité je to, že se dotazy týkají studie proveditelnosti. Sám ÚOHS uvádí: „Ve studii proveditelnosti doporučujeme, aby ... zároveň ve studii proveditelnosti předpokládáme ... ve studii uvádíme“. Žádná zadávací

dokumentace to nebyla. Jako poslední k tomuto bodu uvádí, že v jím přeposlaných dotazech a odpovědi obž. S. (emaily z 5. 5. a 6. 5. 2011) je uváděno Microsoft.NET. Microsoft.NET je platforma, která je zcela zdarma. Dále poukazuje na skutečnost, kterou již také namítal v řízení přípravném, že jinak vypadá komunikace, když je prohlížena v prohlížeči na obrazovce a jinak, když se vytiskne (a jen výtisk založí do spisu), dokládá to str. 17 jeho dokumentu. Aby odpovídala komunikace přesně tomu, jak s ní pracuje prohlížeč, musí se udělat print screen obrazovky. Žádal proto již policii o nápravu chyb ve spise u č. l. 20929, 20928, 20927, 20926, 20925. Protože nebylo reagováno, zakládá do spisu důkazní materiál, a to jsou print screeny komunikace, ale znova opakuje, že na té komunikaci není nic závadného (č. l. 41045 - 41048). Jinými slovy, co je spisem vytisknuto na č. l. 20929, 20928, 20927, 20926, 20925, tak opravdová obrazovka počítače vypadá tak, jak nyní založil do spisu listiny na č. l. 41045 - 41048. V této komunikaci se neřeší nic o zadávací dokumentaci, z čehož je vlastně obviňován. Jediné, co si vybavuje ze schůzky z 11. 5. 2011, tak je to, že se zúčastnil a je to standardní, možná nějaká technická prezentace na straně Asseco a bylo to v divizi Geografické informační systémy, tedy tam, kde už to 20-ti leté know-how bylo. Myslí, že tam byli dva až čtyři odborníci jako techničtí pracovníci, protože se ukazovala živá ukázka, proto to bylo v sídle Asseco, kdyby se ukazovala jenom prezentace, tak to může být na jakémkoliv místě. Na schůzku ze dne 11. 5. 2011 navazuje inkriminovaný email z 12. 5. 2011 v 15:22 ve čtvrtek. Ten dokument, který přišel, měl přílohu *DMVS.7*, tzn., že ten dokument je zazipovaný, vy nevidíte, co v dokumentu vůbec je. Bude opět citovat doslova, co dostal za email od obž. S. Cituje: „*Dostal se ke mně požadavek znění: ZD musí být v pondělí k dispozici. Dle mého je termín nereálný a navrhuji to uchopit formou oponentury dokumentů. Vyznačit a okomentovat místa či pasáže nevhodného znění a okomentovat proč. Upozornit na chybějící či neřešené věci či vazby, apod. A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace*“. Jestliže vnímal, že je na to spěch a je potřeba to rychle udělat, a jsou na to víceméně 2 pracovní dny od čtvrtka do pondělka, tak musíte sehnat někoho, kdo se tím vůbec bude zabývat. Musel komunikovat na nějakou osobu, která ten dokument otevřela (následně dál ukáže, že to byly dokonce tři dokumenty), zpracovala je, poslala a možná, že se na něm podílelo daleko víc lidí v Asseco, ale myslí si, že se to probíralo na divizi Geografické informační systémy. Z toho emailu mu i dnes vyplývá, že v něm není nic závadného. V emailu se obž. S. ptá na předmět DMVS, aby někdo okomentoval místa a pasáže nevhodného znění a okomentoval proč, upozornil na chybějící či neřešené vazby. Z jeho pohledu je taková věc standardní, jestli někdo má know-how a druhý ho nemá, tak ho požádá, aby se k tomu vyjádřil. Pak je napsáno: „*A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace*“. On to logicky chápal tak, že se to komunikuje dál dovnitř organizace, aby to DMVS bylo dobře připraveno. On jako pošťák udělal tady tu „největší věc“, za kterou je obviněn, že dne 12. 5. mu v čase 15:22 hod. email přišel a on na něj reaguje emailem ze dne 17. 5. 2011 v čase odeslání 12:11 hod. Je vidět, že ten dokument ani neotevřel, ani se nijak nepodílel na jeho tvorbě, přípravě a úpravě. U toho emailu ze dne 17. 5. 2011 totiž vyplývá, že je uvedeno v záhlaví *FW*, tedy *Forward*: *Forward* znamená, že ten dokument dostanete a jenom ho přepošlete, ale sám s dokumentem neděláte vůbec nic. Poslední, co k emailu uvede, že napsal z toho emailu pouze pasáž: „*Dobrý den, přeposílám Vám zpracované informace v dokumentu. S pozdravem Ř. P. S. Prosim o poslání konečné verze*“. Potom je ta další část, ale tuto psal autor toho dokumentu, možná jich bylo víc, neví. Jde o tu zbylou část emailu ve znění: „*Zde je stručný popis: Dokument je přeskládán do nového Důvody: Původní dokument nese znaky původu ze tří zdrojů, popis systému (popis procesů, popis řešení) je v něm nekonsolidovaný, opakuje se, opakují se požadavky, někdy jsou požadavky protichůdné. Pokud bych to připomínkoval, musel bych stejně připomínky vznášet několikrát. Původní dokument je v některých místech nesrozumitelný. Původní dokument musí stejně někdo zkonsolidovat a učesat. Současný stav nového dokumentu je jen draft, není to publikovatelné. Chce to ještě čas na konsolidaci (některé požadavky i popisy řešení se zčásti opakují) a stylové i jazykové učesání. Můžeme to udělat nebo alespoň se na tom podílet, zkuste to nabídnout dále. Žluté podbarvenými texty v dokumentu jsme se nezabývali*“. Toto je tedy komunikace, kterou mu posílal autor. Je v emailu vidět, že je to *Forward*, tzn. přeposlání a tím pádem, když on to přeposílá, tak to neotvírá. On si pak dal práci a porovnal příchozí dokument od obž. S. a odchozí dokument a uvádí, že žádné věci, které jsou mu v obžalobě dávány za vinu, tam

nejsou zapracovány. Srovnal tyto dva dokumenty, ten první dokument je příloha Specifikace předmětu zakázky a srovnával je ve stavu, ve kterém se nachází ve spisu na č. l. 20959 - 20988, kdy se jedná o dokument, který byl takto uložen naposledy v čase 14:03 hodin dne 12. 5. 2011, tedy ještě před tím, než dokument obdržel dne 12. 5. 2011 v čase 15:22 hodin, a tento dokument srovnal s finálním textem zadávací dokumentace, konkrétně s Přílohou č. 1 obsahující dílčí část DMVS (nachází se ve spise na č. l. 23066 a násl.). Nedošlo k žádnému věcnému zásahu, celých 14 nebo 15 stránek zadávací dokumentace je vlastně všechno zkopírováno z toho dokumentu. Co je samozřejmě rozdíl, je to přeskládáno, takže se texty změnily a dávaly se do tabulek apod. Dále namítá tu skutečnost, že ačkoli je mu kladeno za vinu jednání v rozmezí od 3. 5. 2011 do 17. 5. 2011, tak podpis mandátní smlouvy, která vůbec teprve mohla připravovat veřejnou zakázku, byl až dne 27. 5. 2011. Když se navíc zabýval pouze zakázkou DMVS, nelze mu v žádném případě přičítat způsobenou škodu za 102 mil. Kč a zajištění veškerého majetku, ve skutečnosti Asseco pro AutoCont subdodávala část DMVS za 13,5 mil. Kč. Vrátil se ještě zpět k části, kdy dne 12. 5. 2011 obdržel od obž. S. emailem pod předmětem „DMVS“ v příloze soubory chráněné heslem *podkova*, což ani nevěděl, protože dokument přeposlal a byl to zazipovaný dokument. Ve skutečnosti obdržel tři soubory. První z nich nazvaný „Výzvy Pravidla pro tvorbu ÚKM.docx“ je na č. l. 20997 v dokumentu uvedeno cituje: *Nejedná se o veřejnou zakázku podle zákona č. 137/2006*. Druhý dokument je „Pravidla pro tvorbu ÚKM (Účelová katastrální mapa)“. Tento dokument je oficiálně součástí Studie proveditelnosti jako jeho příloha, byl připraven Ministerstvem vnitra jako podklad, jak to má oficiálně vypadat, tzn. Asseco by ho navíc mělo. A poslední dokument, to je dokument, který srovnával s názvem „Předmět zakázky_k_ÚAP_upraveno_3.docx“, tak v něm je na č. l. 20960 napsáno, cituje: *v rámci zjednodušeného podlimitního řízení podle § 38 zákona 137/2006*. Tyto tři dokumenty neměly ani řádné náležitosti podle zákona. Dále se vyjadřuje k bodu 421. obžaloby, kde je napsáno: „*Ř. David zaslal e-mailem Josefu S., v kopii Dalibor Š., v předmětu „dokument“ zprávu s textem, že přeposílá S. zpracované informace v dokumentu a prosí o zaslání konečné verze. Dodává ještě stručný popis k úpravám*“. A tady je ten rozdíl oproti tomu, jak je to ve skutečnosti napsáno, cituje: „*V příloze zasílá zašifrovaný dokument nazvaný: Předmět zakázky_k_ÚAP_Upraveno_4_psw.docx*“. *V rámci vyhodnocování bylo zjištěno heslo „podkova“, jehož pomocí se podařilo dokument otevřít. Dokument v příloze obsahuje upravenou čtvrtou verzi popisu řešení části Nástroje ÚAP (Územně analytické podklady) – portál ÚP a to včetně základních, profesních, ekonomických i technických kvalifikačních požadavků*. Tady u toho se chce zastavit, protože v tomto dokumentu oficiálně není uveden žádný typ ani druh zadávacího řízení a chybí řádné náležitosti, o jaké zadávací řízení vůbec jde. K tomu ještě uvádí, že ve skutečnosti je na č. l. 21167 uvedeno v dokumentu „*Žlutě podbarvenými texty jsme se nezabývali*“. Tzn., že v dokumentu nedošlo k žádným změnám pro kapitolu 7 na č. l. 21189, kapitolu 8 na č. l. 21191, kapitolu 9 na č. l. 21192, kapitolu 10 na č. l. 21193, kapitolu 11 na č. l. 21194, kde se nachází základní profesní ekonomické a technické kvalifikační požadavky, a navíc jsou to normální, standardní věci. K obsahu bodu 535. obžaloby uvádí, že se nepodílel na zpracování ničeho, co se týče jakékoliv části zadávací dokumentace. Závěrem uvádí, že nezpůsobil žádnou škodu, ani nemohl, ani nechtěl. Je naprosto iluzorní, že by toto způsobil pro AutoCont, nebo pro TESCO SW a už je úplně iluzorní, že by to mohlo být proti jiným soutěžitelům. Žádné nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných EU nevytvořil. Nikomu žádnou výhodu při zadávání veřejné soutěže nemohl způsobit, protože v tu dobu, kdy on tam za ty skutky byl, tak jenom byla podaná žádost o dotaci a ještě ani nebyla schválená. V bodě 1155. obžaloby je uvedeno: „*Poté se obvinění Bc. T., T., T., S., S., Š., K., U., Ř., Š. a Z. dohodli na vytvoření koalice obchodních společností...*“. K tomu uvádí, že s obž. Z. se vůbec nepotkal, ani s obž. U. Obž. S. si taky nevybavuje, ale nemůže to vyloučit, protože z dokumentů je jasné, že byl zaměstnancem AutoCont. T. tehdy viděl 2x, není schopen je rozeznat, který je který, takže nemohl vytvářet jakoukoliv koalici společností za účelem úprav zadávací dokumentace. Pokud je ve stejném bodě dále uvedeno, že: „*V dalším průběhu zadávacího řízení včetně pana K. a K. upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení*.“, tak uvádí, že nic takového nedělal. Vrací se ke

schůzce ze dne 3. 5. 2011, na kterou byl vyslán zaměstnavatelem jenom z jednoho důvodu, že pan Š. skončil.

37. Další část svého vyjádření obž. David Ř. věnoval problematice zajištění majetku, na tuto pasáž soud odkazuje na protokol z hlavního líčení, nebo na jeho písemné vyjádření na č. l. 41012 verte. Rovněž se podrobněji vyjádřil k tomu, jaké následky má probíhající trestní stíhání v jeho osobním životě. K dotazům pak krátce uvedl, že obž. Dalibor Š. byl jeho podřízený až do konce března nebo února 2011, potom v inkriminované době již byli kolegové, kdy popisoval, jak přišel o kancelář a seděl s ostatními lidmi. Neříká, že všechny podklady od obž. S. se týkaly studie proveditelnosti, říká, že jen ten první, nikdy neřekl, že ty další tři dokumenty, přičemž nevěděl, že byly tři (to zjistil až ze spisu). Nevěděl, čeho se tyto tři dokumenty týkaly, přeposlal je proto, že tam byl dotaz, jestli je můžou zpracovat a dát věcnou oponenturu k dokumentům. Neví, komu přesně v Assecu to přeposlal, mohli to být 4 lidi z divize Geografické informační systémy, dále to mohl být šéf, ředitel. Neočekával předem, že dostane dokument, ani se o obsah nezajímá, protože jestli dostane v emailu informaci, že má během dvou dnů odpovědět a je tam v názvu DMVS, jen ten email přeposlal na stejnou osobu, jako přeposílal první email. Pokud je mu předestřeno, že studie proveditelnosti byla v době 5. 5. 2011 hotová nejméně rok, pak uvádí, že o tom nevěděl, evidentně se ale poslala studie proveditelnosti. K dotazu, jaké práce byly předmětem jeho kontaktů s obž. S., uvádí, že přišel za ním šéf a řekl: *AutoCont po mně něco chce, zajedej tam a zjisti co*. Takže zajel a zjistil, že chtějí vědět, jestli umí DMVS a umí udělat prezentaci živé ukázky. Pokud je konfrontován s tím, že v zápisu ze schůzky ze dne 11. 5. 2011 vyplývá, že: *pod bodem 3 „Zadávací dokumentace: a) doplnění zadávací dokumentace o obecnou část, kvalifikační kritéria, hodnotící kritéria apod. b) specifikace dodávek, technická specifikace do zadávací dokumentace, seznam funkcionalit plus rozsah dodávek, c) smluvně organizační záležitosti. Bod 4 Stanovení termínu dopracování zadávací dokumentace 24. 5. 2011*, uvádí, že nikdy žádný zápis ze schůzky nedostal. To je interní dokumentace někoho jiného. On si je vědom, že se zúčastnil pouze jedné schůzky, a to byla prezentace ohledně Digitální mapy veřejné správy, ukázka systému. Proběhla 11. 5., ale tam podle dokumentů a podle zápisu a podle příprav měly proběhnout až 4 další schůzky. Účastnil se pouze prezentace digitální mapy, ale to je jenom prezentace, a nezapadá to do dalšího, tzn. projednání části digitalizace GORDIC, AutoCont, to vůbec u toho neměl být, proč by tam byl, projednání AutoCont x TESCO, to je další schůzka, které se stoprocentně nezúčastnil. Nikdo z účastníků nehovořil o tom, že se bude zhotovovat zadávací dokumentace. K dotazu, jak si vysvětluje skutečnost, že se v komunikaci vyskytuje slovo zadávací dokumentace, tak má za to, že se toto slovo v komunikaci nevykazuje. Pokud je mu předestřen jím ofocený email na č. l. 41003 ze dne 12. 5. 2011 od obž. S., kde je zkratka ZD, tak dle něj to může být zkratka třeba pro *Zadání*. Vnímá, že ZD není zadávací dokumentace, ale že to je zadání. Pokud jde o podklady, které následně vracel obž. S. jako v Assecu přepracovaný dokument, opět neví, od koho ho dostal. Mohl mu ho poslat pan R., nebo to mohl být někdo z divize, třeba pan L. Dokument neviděl, neotevřel jej. Ještě chce k DMVS uvést, jak si nastudoval, DMVS byl úplně nový projekt, to vymyslelo Ministerstvo vnitra jako jeden centrální projekt, kdy takhle centralizovaně to bylo řešeno poprvé až s touto výzvou a nebyla o něm žádná znalost na trhu. Takové konzultace dle jeho názoru a zkušeností jsou nezbytné k úspěšné realizaci veřejné zakázky nebo realizaci projektu, bez toho to nejde udělat správně. Od té doby přestal pracovat ve státní správě, protože v nestátní správě jsou konzultace úplně běžné a normální, zákazníci oceňující, že se dozví o nejlepším řešení, které můžou dostat.
38. Obž. **Mgr. Dalibor Š.** v řízení přípravném dne 28. 11. 2016 využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2636). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku v bodu, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 1. 10. 2021 (č. l. 41107 verte) uvedl, že v plném rozsahu popírá spáchání skutku, popírá spáchání trestných činů. S obsahem obžaloby po skutkové i právní stránce vyslovuje absolutní nesouhlas a

za sporné považuje veškeré skutečnosti, které jsou v obžalobě uvedeny a týkají se jeho osoby. Využívá svého práva a nebude vypovídat, nevylučuje však do budoucna, že se k věci vyjádří.

39. Takové vyjádření pak obž. Dalibor Š. poskytl podáním ze dne 17. 6. 2022 (č. l. 43120, sv. 185), ve kterém uvedl, že pro účely pochopení jeho obhajoby považuje za důležité předestřít pracovní pozici, v jaké se v inkriminovaném období nacházel, jakož i velikost a podnikatelský záběr Asseco Central Europe. Asseco, v níž byl v období od 1. 10. 2009 do 31. 12. 2013 zaměstnán, je jedním z nejsilnějších software domů ve střední a východní Evropě. Součástí skupiny Asseco jsou další firmy s IT a telekomunikačním zaměřením. Společnost patří mezi nejvýznamnější poskytovatele komplexních řešení a služeb v oblasti informačních technologií, realizuje náročné projekty jak pro komerční sféru, tak pro státní správu a samosprávu. Nabízí ucelená IT řešení pro všechny segmenty trhu s tím, že jedním z nabízených řešení je Geografický informační systém, na jehož základě bylo postavené řešení pro Olomoucký kraj. Je součástí Asseco Group, což je federace společností, zabývající se dodávkami řešení na bázi informačních a komunikačních technologií. Asseco Group operuje ve většině Evropských zemí, v Izraeli, USA, Japonsku a Kanadě a zaměstnává více než 21000 lidí. Od počátku roku 2011 zastával pozici key account manager, tedy řadového obchodníka s tím, že nad sebou měl nadřízeného. Dle interních předpisů a pracovní smlouvy mezi jeho povinnostmi zejména patřilo: *pracovat svědomitě a řádně dle svých sil, znalostí a schopností, plnit pokyny nadřízených a včas vykonávat pracovní úkoly a ... dodržovat právní předpisy vztahující se k práci.* Byl zodpovědný za spolupráci s ostatními organizacemi Asseco Group v rámci celé Evropy v pozici tzv. „Single point of contact“, tedy jako styčný bod pro ostatní organizace Asseco Group v Evropě. V každé zemi, kde Asseco Group působilo, byl jmenován Single point of contact, a tato skupina lidí si mezi sebou vyměňovala informace o řešeních, které jednotlivé organizace Asseco Group nabízejí a o zkušenostech z běžících projektů po celé Evropě. Tímto způsobem byl zapojen do mnoha mezinárodních projektů, kde reprezentoval zaměstnavatele. Tato činnost byla jeho hlavní pracovní náplní a několikrát za ni byl oceněn na mezinárodní úrovni. Názorově vykonával i pracovní úkoly v rámci českého trhu, což však bylo spíše výjimkou. Pracovní pozice jsou pozicemi zaměstnaneckými, nikdy nebyl v pozici, že by Asseco zastupoval či jednal jménem společnosti. V Asseco existovala v Brně samostatná divize, původně samostatná společnost BERIT Services s.r.o., IČ: 27723470, která se zabývala vývojem a tvorbou digitálních map použitelných zejména pro subjekty veřejné správy. Tato samostatná divize sestávala z vlastních vývojářů, techniků a pracovníků obchodního oddělení. Někdy v počátku roku 2011 z této divize odešel její obchodní zástupce Mgr. Michal Š., který ve věci dne 19. 10. 2021 vypovídal jako svědek. Tato samostatná divize byla zpracovatelem studie proveditelnosti pro Olomoucký kraj, která byla posléze předmětem komunikace, což je mu paradoxně kladeno za vinu, ačkoliv byl její obsah zveřejněn právě pro účely, aby se dostala do rukou subjektům způsobilým k podání nabídky do veřejné soutěže. O tom, že samostatná divize Asseco tuto studii proveditelnosti zpracovala, ani nevěděl. Jak již vyplynulo z řady svědeckých výpovědí, studie proveditelnosti musí být reálná, jelikož je podkladem pro samotné provedení projektů a je zcela obvyklé, že v době přípravy studie proveditelnosti se dodavatel studie setkává s řadou subjektů na trhu za účelem ověření svých hypotéz a zjištění relevantních skutečností a tržní reality, za účelem přípravy prakticky využitelného dokumentu. Pokud by studie proveditelnosti nerefletovala realitu konkrétního trhu, včetně dostupných produktů, technologických a jiných omezení hlavních hráčů na trhu, byla by pro zadavatele nejen nevhodná, ale mohl by způsobit i škodu v podobě např. nemožnosti realizovat některý krok projektu vůbec, nebo v předpokládaném čase. Právní předpisy ČR ani legislativa EU nestanoví žádná omezení na komunikaci dodavatele připravujícího studii proveditelnosti se subjekty na trhu, včetně subjektů, které mohou být potenciálními dodavateli v některé veřejné zakázce související s projektem. Celá příprava studie proveditelnosti trvá až několik měsíců. Teprve poté, co je studie proveditelnosti vyhotovena, je přistoupeno k vyhlášení veřejné zakázky. Z hlediska problematiky studií proveditelnosti odkazuje například na příslušné pasáže výpovědi svědka Ing. B. ze dne 19. 10. 2021, resp. z pohledu pracovníka veřejné správy pak odkazuje na

výpověď svědka Ing. D., pracovníka KÚ Olomouckého kraje. Oba o problematice studií proveditelnosti hovořili fundovaně s popisem účelu jejich zpracování a zejména s odůvodněním jejich zveřejnění, a na to navazujícími činnostmi uchazečů o veřejnou zakázku. Ing. D. navíc zdůraznil, že konkrétní studie proveditelnosti, které se dotýká skutek pod bodem D., je navíc zpracována velmi obecně a s odstupem času vyhodnotil, že měla být zpracována ještě detailněji. On sám nebyl zpracovatelem studie proveditelnosti, tím méně pak mohl být zpracovatelem technických částí studií proveditelnosti, a ani nebyl zpracovatelem technických částí zadávací dokumentace, kterou neměl nikdy k dispozici. Jeho primární pracovní náplň je diametrálně odlišná od problematiky, která je mu obžalobou kladena za vinu. Stejně jako v případě obž. Ř. také v případě jeho osoby platí, že předmětné problematice nerozuměl a dílčí komunikací byl pověřen nadřízenými pouze jako řadový obchodník. Je mu kladeno za vinu, že se měl nejméně od počátku roku 2011 do 19. 7. 2011 před zveřejněním předmětné veřejné zakázky spolu s obž. Ř., jako zástupci Asseco, dohodnout v rámci řady jednání, která se měla konat od 28. 1. 2011 do 30. 6. 2011, na vytvoření koalice s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci a vyloučit tím konkurenci prostřednictvím vytvoření dvou nabídek. Dle něj je skutek v obžalobě natolik obecně popsán, že vzhledem k množství obžalovaných, nekonkrétnosti popisu jednání, které by se vztahovalo k tomu kterému obžalovanému, nemůže obžaloba vůbec obstát. Obžalobou nebyly předloženy konkrétní důkazy na podporu předestřené skutkové verze nejméně v tom směru, že by se účastnil jakéhokoliv jiného jednání, které předcházelo či následovalo po datu 11. 5. 2011, resp., že by se v období předcházejícím květnu 2011 účastnil jakékoliv komunikace, kterou by mu ve smyslu vytýkaných trestných činů vůbec bylo možné klást za vinu. Není pravdou, že by se účastnil jednání, která předcházela datu 11. 5. 2011, stejně tak popírá, že by dne 11. 5. 2011 proběhlo jakési „startovní jednání“, na kterém by bylo dohodnuto sestavení koalice zúčastněných subjektů, on se ničeho takového neúčastnil. Zápis z jednání ze dne 11. 5. 2011, vypracovaný pí. J., není jeho osobou, tím méně kýmkoliv odpovědným za Asseco, nijak stvrzen, jeho jméno se na něm vůbec nevyskytuje; obžaloba má však patrně na mysli, že je oním „D. Š.“, což je jméno, které je v zápisu z jednání, na rozdíl od jeho jména, uvedeno. On se předmětného dne žádného koordinačního jednání neúčastnil, pouze v pozici obchodníka se účastnil prezentace DMVS pro AutoCont a následně došlo pouze k jednání se subdodavatelem GORDIC, kdy konkrétní složení osob si již nepamatuje. Pokud si vzpomíná, to, co mělo být na předmětném jednání řešeno se zástupcem GORDIC, nebylo ze strany Asseco ani předmětem dalšího řešení a plnění. Vlastní DMVS pak prezentovali pracovníci brněnské divize Asseco vzhledem k jejich odbornosti a technické složitosti dané věci, což bylo také důvodem, proč se schůzka odehrávala v sídle divize v Brně. Opakovaně zdůrazňuje, že s problematikou DMVS neměl žádné zkušenosti a ve věci komunikoval pouze jako obchodník poté, co se brněnská divize ocitla bez této pracovní pozice. Z obžalobou předložené komunikace je patrné, že pokud se měla po 11. 5. 2011 uskutečnit jakákoliv další schůzka, pak se konala bez účasti zástupců Asseco. Pokud proto měli být její účastníci údajně jakkoliv úkolováni, nelze do jejich okruhu zařadit Asseco, tím méně pak její zástupce, což vyvrací jakýkoliv jeho podíl na koordinovanosti s ostatními subjekty. Popírá, že by měl k dispozici jakoukoliv jinou listinu, než před inkriminovaným obdobím zveřejněnou studii proveditelnosti, která byla obecně dostupná. Pokud tuto skutečnost obžaloba dovozuje z komunikace vedené obž. S. s obž. Ř., pak rozbořem emailové komunikace provedené samotným obž. Ř. v rámci jeho výpovědi a jeho doprovodných materiálů je vyvráceno, že by předmětem emailové komunikace ze dne 12. 5. 2011 byla zadávací dokumentace, jak je obžalobou tvrzeno. Naopak je prokázáno, že obž. Ř. obdržel a dále přeposlal studii proveditelnosti, kdy dokumenty vložené do přílohy předmětného emailu byly modifikovány dne 31. 3. 2011, nikoliv 12. 5. 2011, jak tvrdí orgány činné v přípravném řízení. Jedná-li v rámci emailové komunikace o cenách se zástupcem AutoCont, viz email ze dne 1. 7. 2011, pak je nutné vyjít z obsahu a okruhu adresáta této komunikace. Její podstatou není nic jiného, než reakce na cenovou nabídku obchodního partnera Asseco, tj. AutoCont. V období, které je mu kladeno za vinu, jedná především s obž. S. a reaguje na jeho požadavky coby zástupce AutoCont. To však není v rámci obvyklých odběratelsko dodavatelských vztahů nic neobvyklého, že dodavatel reaguje na

cenové požadavky svých odběratelů. Jednal prakticky výhradně s obž. S., o jakékoliv jiné komunikaci, kterou by případně obž. S. vedl s kýmkoliv jiným, nevěděl, resp. do ní nebyl nijak zapojován. Se zástupci Olomouckého kraje také nikdy nejednal. Obdobně nevěděl o tom, že by snad měla být připravována jakákoliv jiná, konkurenční nabídka, která je popisována v bodě D. Pokud by byla tato skutečnost pravdivá a měla by být prokázána, na žádné její přípravě se nepodílel, nebyl zapojován do žádné komunikace v tomto směru, a proto mu nelze nijak klást za vinu jakýkoliv podíl na údajné trestné činnosti. Obžalobou je mu kladen za vinu podíl na škodě v částce 102 553 297,42 Kč. Vzhledem k tomu, že zakázka byla realizována, projekt je funkční, je dovozování jakékoliv škody zcela nesmyslné.

40. Obž. **RNDr. Pavel S.** v řízení přípravném dne 23. 11. 2016 využil svého práva nevypovídat (sv. 14, č. l. 2653), stejně postupoval u výsledku dne 30. 11. 2017 (sv. 14, č. l. 2658). K podané obžalobě uvedl, že se necítí být vinen, nesouhlasí s popisem skutku, nesouhlasí s právní kvalifikací skutku v bodu, který se týká jeho osoby. U hlavního líčení dne 30. 9. 2021 (č. l. 41093 verte a násl.) podal vyjádření s tím, že odpoví na otázky svého obhájce, jinak využil svého práva nevypovídat. Vyjádření doplnil listinami (č. l. 40946 a násl.). Uvedl, že do AutoCont nastoupil v roce 2006 a v roce 2012 dal výpověď, kdy odešel dělat šéfa vývojářů. Celý případ se vztahuje od roku 2009 do 2014, kdy on z vlastní vůle opustil AutoCont již v roce 2012. Ve společnosti pracoval na pozici konzultant a byl řadový zaměstnanec. Je obviněn, že v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě nebo jinému prospěch, zjednal nějakou přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a způsobil tím značnou škodu. Žádný takový úmysl neměl. Ani způsobit škodu, ani opatřit prospěch sobě, AutoCont, ani nikomu jinému. To, jak se počítá škoda, mu nedává smysl. Když se baví o Olomouci, projekt, kdy navíc v té realizaci již nebyl v AutoCont, takže to není jeho zásluha, byl dodán včas, v dostatečné kvalitě, za sjednané peníze a je doteď provozován. Škoda by vznikla, kdyby si AutoCont vzal 150 milionů a nic nedodal. Dále je obviněn, že vyhotovil nepravdivé doklady a tím umožnil nesprávné použití prostředků rozpočtů UE a způsobil tím škodu velkého rozsahu. Nic takového neučinil. Jediné, co má k dispozici a z čeho vychází, je ta hora naskenovaných dokumentů, ve které se velmi špatně vyhledává. On ve spise nedohledal, co konkrétně měl upravit, co měla být ta závadná část, čím koho zvýhodnil. Když přeskočí k otevírání obálek, vznikla poptávka kraje, byla veřejně publikována, na ni odpověděly 4 subjekty se svou nabídkou. Zvýhodnil někoho, když se podaly čtyři nabídky? To není tak málo při tom, jaký byl v té době stav. Vzniklo několik výzev, šly rychle po sobě, následkem toho šla v rychlém sledu po sobě velká řada poptávek. Výzva 06 znamenala poptávky obcí s rozšířenou působností, to je nějakých 86 nebo možná víc obcí. Výzva 08 byla určena pro 12 krajů a výzva 09 pro cca 20 statutárních měst, a v podstatě se to všechno skládalo do stejného období. Firmy, které přemýšlely o tom, že by dodávaly, byly ve velkém presu a vybíraly si, jestli mají šanci dodat na Hradecký kraj, nebo to raději zkusí na Zlínském kraji. U Olomouckého kraje evidentně podle poptávky usoudily 4 firmy, že mají šanci. Neví, jak vypadaly poptávky v jiných krajích, kolik bylo obálek, ale myslí si, že 4 obálky na Olomouc je velmi dobré číslo pro výběrové řízení. K bodu 1055. obžaloby, že *se dohodli na vytvoření koalice obchodních společností*, uvádí, že byl konzultant, tedy poslední v řetězci s přehledem o věcech, neměl žádnou pravomoc dohadovat cokoli s kýmkoliv, nad ním v organizační struktuře byli další 3 až 4 lidé. Nic takového tedy nedělal, zadávky neupravoval. Ze spoluobžalovaných osob dlouhodobě zná jen bývalého kolegu obž. Josefa S., a v roce 2011 to byl jediný ze všech 24 obžalovaných osob, kterého znal. V květnu 2011 se účastnil schůzky v Olomouci, na které asi byli někteří z obž. T., neví kteří. Nepopírá, že se s nimi na jedné schůzce setkal, že se bavili obecně o věcech, jakým způsobem se dají řešit návaznosti výzvy 08. V tu dobu už byla venku studie proveditelnosti, už bylo vcelku jasné, co se s tím dá dělat. V okamžiku, kdy máte popsání řešení, a přemýšlíte, že do toho půjdete, tak si vezmete několik subjektů a přemýšlíte, kdo z nich by mohl potencionálně dodávat jakou část požadovaného plnění. U datových center ještě nikdo nezmínil, týká se to obž. Jiřího Š., že v důkazním materiálu je článek z webu, kde se říká, že IT odborníci se strašně podivují, že datové centrum je v nějaké krátké vzdálenosti od kraje. To

se ho sice netýká, protože tyto hodnoty nestanovoval, ale když chcete dělat dobré IT, musíte mít data na dvou místech. Servery jsou bezcenné, to data na serverech jsou cenná. Máte datové centrum na jednom místě a druhé datové centrum na druhém místě dostatečně daleko od sebe, aby to nešlo „shodit jednou bombou“, ale zároveň dostatečně blízko, aby si datová centra mohla rychle povídat. To, že někdo chce mít dvě datová centra v okruhu 10 km, je naprosto validní požadavek, protože když to postavíte do 10 km, ta synchronizace, když to jedno bouchne, to druhé to udrží a z toho druhého to, až to znovu postavím, obnovím. Když to máte do cca 10 km, ty technologie, které to řeší, jsou sice drahé, ale i laciné. Když to natáhnete dál, tak musíte začít řešit nejen jinou infrastrukturu, ale i samotnou aplikaci. Použít vůči zadavateli, že si vybral těch 10 km jako něco nepodstatného, je nepravda. Jeho aktivita dokumentovaná v bodě D. obžaloby začíná koncem května 2011 a končí v červnu 2011, tj. 5 týdnů. V tu dobu navíc pracoval na několika jiných zakázkách, poptávkách či projektech pro AutoCont a Olomouci se věnoval málo. Pro něj tam žádná práce nebyla, to byly představy o tom, jak by to mohlo vypadat, z jakých technologií by se to dalo skládat, bavili se třeba o Oracle jakožto možné databázi, můžete mít Oracle, Microsoft equel service nebo IBM db2, to jsou technologie, které se budou prát o to, aby mohly dodat databáze velkých firem. Jeho jediná praktická otázka tehdy byla: *myslíte na Datagard*, což je software produkt od firmy Oracle, který se používá na to, aby data v jedné a druhé lokalitě byla synchronní. Zdánlivě jednoduchá funkce, ale ceníková licence v té době byla kolem 30 milionů Kč, tzn., že kdyby člověk nepamatoval na tuto jednu komponentu, a máte 150 milionů celkovou cenu všeho, tak z toho ukrojíte tolik, že musíte prodělat. Bez nějaké takové komponenty, když máte dvě datová centra, vždycky tu synchronizaci musíte řešit a ten Datagard to umí dobře. Studie proveditelnosti, která byla součástí žádosti o dotaci, byla publikovaná už od prosince 2010 na webu a doteď tam je. Předkládá ke svému vyjádření dva dokumenty, které jsou stažitelné z webu ministerstva, jednak samotnou výzvu 08, druhý je ukázka všeho, co v rámci výzvy ministerstvo dalo k dispozici jednotlivým krajům, jak by to mohlo vypadat. Jsou tam kapitoly, které se zabývají Krajskou digitální službou, Krajským digitálním úložištěm, jsou tam obrázky, které ukazují, jak má vypadat architektura. Když někdo potom dělal studii proveditelnosti, tak často se tam objevují stejné myšlenky, i proto, že když jste se příliš odchýlili od toho, co bylo popsáno, tak neschválili žádost o dotaci. Jediný, koho z obžalovaných znal z dřívějšího, je kolega obž. S., a zřejmě se setkal s jedním z T. Úsměvná mu připadá motivace AutoCont, proč v zakázce šidit, protože zvyšovat obrát AutoCont nepotřeboval, ani zvyšovat reference. AutoCont měl řadu referencí jak ve státní správě, samosprávě, tak v soukromém sektoru. Co se týče reklamy, tu máte až poté, co dodáte fungující plnění, teprve v ten okamžik si to krajští IT mezi sebou řeknou. S TESCO SW se předtím nikdy nenesetkal, ani poté. S EUNICE se vůbec nenesetkal, nebo o tom neví. Z obžaloby občas vyznívá, že kdo šifruje, ten je podloudu. V okamžiku, kdy jednáte s obchodními partnery, nevidí vůbec důvod, proč by měl do té dokumentace někdo jiný nahlížet. Jinak výzvy 08 a 09 byly velké, 06 byla trochu menší, ta by šla možná zvládnout silami jedné firmy, když by se to rozdělilo na dílčí poptávky. Ovšem výzvy 08 a 09 v okamžiku, kdy to byla poptávka na jednu dodávku, což znamenalo potřebu mít systémového integrátora, tak asi by pár firem ve světě našel, ale v českých podmínkách nebyla žádná firma, která by to byla schopna realizovat sama. Nevidí proto nic špatného na tom, že se dělají koalice nebo obchodní seskupení, které dodávají dílo společně. Systémový integrátor u Olomouckého kraje byl AutoCont, ten nese větší míru rizik, než všichni ostatní, protože na něm je, aby uhlídal jednotlivé části, že se subdodavatelé domluví, že to bude na sebe nasedat, že to všechno dojde ve správný čas. Na nabídce AutoCont nepracoval, v tu dobu, kdy se dělala nabídka, pracoval na jiných projektech. Ve spise je uložen otisk poptávky, není si přesně jistý, měl to podle obžaloby uložit on, ale neví, jak se liší ten dokument, i kdyby ho on uložil, což nepřiznává, od finální verze, která šla ven v březnu. Je tam 8 měsíců a za 8 měsíců určitě žádný dokument nezůstává stejný, v tom se dělají změny, ale jaké, to už neumí najít. Architekti na jednu stranu poslouchají, co chce zákazník, dívají se, co dělá zákazník a dívá se na vazby mezi částmi. Pro architekta je jedno datové centrum jedna krabička v tom řešení, pak je další krabička, a spoléhá na to, že někdo umí vyrobit datové centrum tak, aby to celé fungovalo. Ví, že tam musí být propoj,

víc ho nemusí zajímat, pak jde třeba do detailů. Jsou architekti datového centra, kteří umí víc prvky vevnitř, pak jsou architekti, kteří umí síťové věci, ti se vyznají v protokolech. Pro něj spisová služba je jedna ta krabička, se kterou pracuje. Ví, že je potřeba spisové služby, která musí mít základní věci, musíte v tom umět vyhledávat, musíte to držet 10 let nebo víc. Toto jsou věci, které potřebuje vědět o spisové službě, větší detaily nepotřebuje. Ve studii proveditelnosti má představu zákazníka, co chce a za kolik peněz a ví, že je to kraj, tzn., když pracujete delší dobu se státní správou, tak víte, co má kraj za agendy. Ví tedy, jestli studie proveditelnosti odpovídá základním potřebám kraje, a v ten okamžik je schopen se bavit i o tom, jak by mohlo vypadat koncové řešení. Víc v ten okamžik nepotřebuje na to, aby řešil, jestli tam bude potřeba databáze nebo ne. Z té studie je schopen vytáhnout spoustu věcí, rozhodně dostatek věcí na to, aby již byl schopen vyjednávat s dalšími subjekty o tom, jestli náhodou nechtějí jít do zakázky společně, a i spočítat, kolik to nahrubo bude stát. A ve studii proveditelnosti je i to, kolik to může stát maximálně, jsou tam maximální ceny za jednotlivé položky řešení, takže ví, do čeho se má vejít. Všechny věci proti jeho osobě se týkají emailové komunikace nebo dokumentů, které byly nalezeny na discích během prohlídek. Pracuje se s různými věcmi, např. že je jasné, že to uložil on, protože soubor se jmenuje *psek*. To může uložit kdokoliv a přejmenovat kdykoliv. Předkládá soudu dokument formátu A4 a v tomto dokumentu je soubor, který podle systému vznikl 31. 12. 2009, to se dá změnit během 15 vteřin. Dále předkládá dokument, který tvrdí, že byl naposledy upravován v roce 1930, schválně zvolil termín, že je jasné, že v tu dobu nebyly počítače a takovou změnu umí za 10 vteřin. Dokument přejmenovat je rovněž otázka 10 vteřin. Druhá věc, která se dá lehce změnit, jsou vlastnosti Wordu v podobě *naposledy uložil kdo*. Je rovněž tvrzeno, že některé z těch dokumentů uložil on a ano, v těch screenshotech svítí jeho jméno. Proto předkládá soudu příklady, jak rychle a snadno to lze změnit. Pokud je obžalobou tvrzeno, že posílal nějaké emaily, opět soudu předkládá jím vytvořené emaily z různých domén. Jeden důkaz ve spise tvrdí, že svolal schůzku s obž. S. a ještě s jedním svým kolegou přes video, což neví, proč je toto trestný čin. On každý den svolával 10 až 15 schůzek s různými lidmi. Cítí se nevinný, dělal na tom časově 5 týdnů a z těch 5 týdnů to byl asi den v týdnu, takže cca 5 dnů, co v celém procesu měl fungovat a během této krátké doby dokázal způsobit škodu 100 milionů.

41. Obž. **TESCO SW a.s.** v řízení přípravném vypovídala dne 2. 12. 2015 (sv. 14, č. l. 2663), na otázky odmítla v řízení přípravném odpovídat. Dále v řízení přípravném dne 23. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2669) uvedla, že rozšířené trestní stíhání považuje za nedůvodné a nezákonné a dále využila svého práva nevypovídat. K podané obžalobě uvedla, že se necítí být vinna žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají společnosti. U hlavního líčení za TESCO SW dne 1. 10. 2021 vypovídal Ing. Svatopluk B., kdy uvedl (č. l. 41107 verte a násl.), že TESCO SW odmítá, že by se dopustila jakéhokoliv protiprávního jednání, neovlivňovala veřejné zakázky, neovlivňovala dokumentaci k veřejným zakázkám ve svůj prospěch či ve prospěch kohokoliv dalšího. TESCO SW odjakživa dbala na prevenci vzniku protiprávního jednání jak svých zaměstnanců, tak svých představitelů, má zaveden kvalitní compliance program, a měla ho zaveden dlouho předtím, než nastaly projednávané skutečnosti. Obžaloba tak, jak je konstruována, popírá fungování volného trhu, obrací se proti svobodě podnikání, kriminalizuje jednání, která jsou běžná, standardní, zákonem dovolená. TESCO SW byla založena 1991 a funguje jako rodinná, ryze česká firma, zaměstnává více jak 300 zaměstnanců. Za dobu existence se vyprofilovali v renovovaného dodavatele specifických software řešení, konkrétně jako experti na majetek, na integraci úřadů, na integraci systémů mezi sebou a na dodávku specializovaných velkých řešení na míru. Produkty a služby dodávají jak soukromému sektoru, tak státní správě i centrálně ministerstvům či samosprávě. Samospráva v jejich obratu činila a činí zhruba 10 %. Kromě toho, že dodávají produkty po celé ČR i v zahraničí, jsou pevně svázáni s Olomoucí a olomouckým regionem. Jsou také spojeni s akademickou půdou, podíleli se na vytvoření inovační platformy Bea centrum, jehož součástí je Moravská vysoká škola a s Moravskou vysokou školou jsou úzce spjati, kdy řada kolegů na Moravské vysoké škole má úvazek, řada absolventů po skončení

školy pracuje u nich ve společnosti. Po celou dobu podnikání se věnují nejen výdělečné činnosti, ale také sdílení znalostí, sdílení know-how, komunikují a prezentují znalosti, mnohdy se podílí na vývoji metodiky, centrální metodiky. Nepovažují to za obchodní činnost, spíše za osvětu, protože jen znalí partneři mohou kvalitně definovat své záměry, rozvojové záměry a mohou vznikat smysluplné a realizovatelné projekty. Z hlediska konzultací na trhu by chtěl poukázat na to, že každý odpovědný investor, každý, kdo připravuje projekt, se dívá na trh a zjišťuje, co mu trh může nabídnout. Investoři v oblasti velkých informačních projektů se bez konzultací s dodavateli, bez konzultací s výrobcí software těžko obešli. V tomto směru jsou konzultace zadavateli z řad veřejné správy vyžadovány, jsou nezbytné a užitečné. A z toho pohledu míra neznalosti na úřadech je vlastně „jádro pudla“ celé kauzy. Obžaloba říká: *konzultoval-li jsi, pak jsi automaticky spáchal kriminální čin*, a to bez ohledu na to, jestli jsi někomu zjednal výhodu nebo ne, nebo jestli jsi někoho zvýhodnil. Domnívá se, že se jedná o nepochopení a kriminalizují se činnosti, které jsou standardní, běžné a celospolečensky přínosné. V šetřených projektech by bez konzultací bylo obtížně dosaženo tak vysokých hodnot a užiteků, jaké nakonec byly dosaženy. Co se týče IOP, ví, že byly projekty, které nebyly úspěšné. Bylo zjevné, že došlo k neodbornosti při jejich přípravě, k nereálnosti z hlediska požadovaných cílů a je zjevné, že konzultace v neúspěšných projektech nebyly kvalitní, nebyly dostatečné. Z hlediska konzultací jejich firmy může doplnit, že s jejich akademickým zázemím vždy poskytují konzultace tak, aby byly patřičně nestranné, aby byly poskytovány eticky, morálně, aby byly aktuální, aby byly podle nejlepších zkušeností a současně přínosné pro objednavatele. Z hlediska sektoru informačních technologií obžaloba zcela pomíjí její specifika a vše dává z hlediska jednotlivých specializací na jednu hromadu. Ale v oboru informačních technologií jsou desítky, možná stovky specializací a specialisté jsou i jednotlivé IT společnosti. Výzva IOP 06 měla tři specializace, konkrétně technologická centra, spisovou službu a vnitřní integraci úřadu, což jsou tři naprosto nesouvisějící oblasti informačních technologií. Technologická centra jsou mnohem lepší serverovny, spisová služba je software, něco, co automatizuje procesy a firma, která dělá spisovou službu, musí rozumět procesům archivnictví, oběhu dokumentů, je to úplně jiné know-how, než u technologického centra. A třetí specializace ve výzvě 06 byla vnitřní integraci úřadu, opět to dělá jiná firma, která spisovně nemusí rozumět, nemusí rozumět technologickému centru, musí rozumět tomu, aby dokázala propojit různorodé systém uvnitř úřadu. Musí vědět, co se bude propojovat, najít společné jmenovatele, najít technologie, jak je propojit. Takže jenom ve výzvě 06 byly tři nesouvisějící specializace, které standardně dodávají různé firmy, těžko se najde jedna, která by to dokázala sama. Ve výzvě IOP 08 a 09 specializací bylo osm, bylo to tedy ještě rozsáhlejší. Z toho plyne, že společnosti při ucházení se o zakázky ve výzvách IOP těžko mohly obsáhnout všechny specializace. Jedna společnost, která se specializovala na spisovou službu, těžko obsáhla technologické centrum, a proto hledala partnera. Tyto dvě společnosti se vzájemně vyhledávaly, v tuto chvíli si nekonkurovaly, pokud se dohodly, uzavíraly sdružení. TESCO SW má specializaci v oblasti majetku a jsou specialisté na integraci, umí integrovat systémy mezi sebou, takže v těchto výzvách se chtěli ucházet o tuto část dodávek, ale současně nebyli schopni udělat zakázky celé a museli vyhledávat partnery, aby je společně mohli udělat. Dotkne se také specifík strukturálních fondů. Tak, jak obžaloba zjednodušuje oblast informačních technologií, stejně tak je cítit, že zjednodušuje možná složitou problematiku strukturálních fondů. Zaměňuje pojmy jako jsou *výzva, projekt, žádost, zadávací řízení*. Zaměňuje je a z toho vyvozuje skutky, které ve skutečnosti se takhle neudály. Strukturální fondy mají několik fází, které na sebe plynule navazují. Operační program je standardní dotační titul, jako je mraky jiných, takže Integrovaný operační program říká: budeme investovat, v tomto případě investovat do eGovernmentu. Posléze operační program vypisuje výzvy, což jsou definice podmínek, za jakých peníze budou poskytovány. Tady řekl, bude to krajským úřadům, bude to tolik a tolik miliónů a bude to tehdy a tehdy. Následně úřad, kraj nebo obec s rozšířenou působností, se uchází o dotaci. Na to, aby dotaci dostal, se stává žadatelem a vyplňuje žádost a aby žádost mohl podat, musí splnit podmínky výzvy IOP. Jednou z podmínek bylo vytvořit studii proveditelnosti podle vzoru, který vydalo Ministerstvo vnitra. Kraj a obec to mohly, nemusely, ale udělaly a žádost podaly. Žádost, byla-li kvalitní, byla schválena a vzniká

projekt. Krajský úřad se z žadatele stává příjemcem dotace. Až posléze v rámci realizace projektu vznikají jednotlivé veřejné zakázky. Jakým způsobem kraj nebo úřad bude projekt realizovat, je zcela na něm. Fáze ucházení se o dotaci nepodléhá a nemá nic společného se zákonem o veřejných zakázkách. Žádost o dotaci, žadatel, příjemce, to vše podléhá zákonu o rozpočtových pravidlech. Ucházení se úřadů o dotaci není věc tajná. Jestliže zde řeší zakázky, kdy Přerov chtěl zkvalitnit svůj informační systém, co je tajného na tom, že chystá tuto žádost? Přerov se ucházel o peníze z IOP a připravoval proto kvalitní žádost, připravoval ji se subjekty, které znal, a to není z hlediska rozpočtových pravidel nic tajného. To, že vyšetřovatelé v tomto směru zaměňují některé pojmy a z té záměny potom vyplývají určitá nepochopení a možná i nesprávné závěry, proto na 5-ti za sebou náhodně vybraných odstavcích obžaloby ukáže čtyři faktické chyby. Str. 13 obžaloby odst. 5: „*související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/08.07240, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení*“. Žádná taková veřejná zakázka neexistuje, to, co tam je uvedeno, je číslo projektu. Číslo projektu je projekt IOP, veřejná zakázka takové číslo nikdy neměla a nemá. Str. 13 obžaloby odst. 6.: „*v souvislosti se zpracováním celkové studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích*“. Žádný takový projekt neexistuje. Ten název, který je tady uveden, tedy *Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích*, je název výzvy, jde o zaměňování pojmů jako projekt x výzva. Ve stejném odstavci je uvedeno: „*vypracovali dosud neveřejné studie proveditelnosti k dílčí části veřejné zakázky Vnitřní integrace úřadu a integraci ISVS a dílčí části Digitalizace a ukládání Olomouckého kraje*“. Studie proveditelnosti neměla žádné části veřejné zakázky. Studie proveditelnosti byla přílohou žádosti o projekt. Žádná zadávací dokumentace ve studii proveditelnosti nebyla, nemohla být. Studie proveditelnosti byla dělaná podle šablony Ministerstva vnitra a její jediný účel byl, že byla povinnou přílohou žádosti o dotaci. Na str. 14 obžaloby odst. 3.: „*úpravy a připomínky k technickému řešení vnitřní integrace a technickým kvalifikačním předpokladům*“ a týká se to opět studie proveditelnosti. Žádná studie proveditelnosti neměla kvalifikační předpoklady. Prošel si studie proveditelnosti a o kvalifikačních předpokladech v nich není ani slovo. Studie proveditelnosti byla plán toho, jak se bude daný projekt realizovat a byla přílohou žádosti o projekt a byla dělaná podle šablony. Ani šablona o kvalifikaci neměla ani slovo. V další části by se rád vyjádřil k jejich k domnělému předstihu, že tedy TESCO SW měla k dispozici informace dříve než ostatní soutěžitelé na trhu. Není tomu tak. Již v roce 2007 bylo jasné, že se bude dělat to, co se v těch projektech dělalo. Evropská komise, když chystala programové období 2007 – 2013, si tehdy vytkla za cíl, že bude v celé Evropě budovat eGovernment. Dnešní EU má Green Deal, tedy životní prostředí, tehdy se řešila digitalizace státní správy. On sám byl na konferenci v Budapešti v r. 2006, kde se o tom mluvilo, že se to chystá. Vláda v roce 2007 vydala dokument Veřejná správa a přátelské veřejné služby, budování Smart administration v letech 2007 až 2015. IOP byl schválen v únoru 2007, byl projednáván rok předtím a když se do základního programového dokumentu IOP podíváte, tak uvidíte stejné oblasti, jaké byly nakonec vyhlášeny. Jsou tam kapitoly o digitalizaci, kapitoly o spisové službě, o vnitřní integraci úřadu. Takže nelze říct, že by to, co se bude dělat, nebylo veřejnosti známo. Následně vypsali IOP výzvy, kdy to už bylo z hlediska obsahu úplně jasno. Byly vydány příručky, byly vydány vzorové studie proveditelnosti, Ministerstvo vnitra intenzivně komunikovalo, co zamýšlí budovat. Bylo známo dostatečně dopředu všem odborníkům, že bude realizováno to a to. To, co nebylo známo, byly přesné podmínky zadávací dokumentace a zadávací dokumentaci neměl dopředu nikdo, ani TESCO SW. Z toho, že se připravovaly výzvy, vyplývalo to, že TESCO SW učinila rozhodnutí, že v části majetku a v části integrací plánovala své zapojení, a proto taky v těch svých oblastech posilovali kapacity a připravovali se na to, stejně jako ostatní firmy, že se do těch výzev zapojí. V další části se dotkne jejich compliance programu, a tedy obecného fungování společnosti v letech 2010 – 2014. Jsou zklamáni tím, že se za celou dobu vyšetřování nikdo nezabýval podmínkami naplnění jejich trestní odpovědnosti. TESCO SW má zaveden robustní, kvalitní, integrovaný systém řízení. Měla ho zaveden dlouho před r. 2010, kdy už v roce 1999 ve firmě implementovali první normu ISO 9000 na kvalitu, v dalších letech jejich oddělení integrovaného systému řízení implementovalo další čtyři certifikované ISO normy. Mají tedy komplex norem, komplex pravidel, nastavení procesů, který je sofistikovaný, robustní, je

certifikovaný a dostatečně kvalitní. Základem celého systému je strom směrnic, je víceúrovňový, je dostupný všem zaměstnancům na internetu, všichni zaměstnanci jsou na něj pravidelně školeni, jsou také testováni na znalosti i na aplikaci těchto znalostí. Jejich pracovní řád definuje pravidla práce jeho kolegů, jejich zaměstnanců s tím, že obsahuje mimo jiné pravidla pro vykonávání příkazů nadřízených vydaných v souladu s právním řádem, nebo zákaz přijímání plnění korupčního charakteru. Kromě stromu směrnic a pracovního řádu, mají také systém vzdělávání, takže školí jak interně, tak externě. V případě, že organizují vzdělávání přímo u nich, v té předmětné oblasti pracovníci byli školeni na oblast veřejných zakázek či hospodářské soutěže a ti předávali u nich znalosti dalším kolegům, kteří se na nabídkách podílejí. Mají zaveden systém řízení porad firemních, celofiremních porad vedení, mají ad hoc porady, tzn. komunikace a řízení jak vertikálně, tak horizontálně, kvalitně putuje firmou a celý systém je pravidelně auditován, 1x měsíčně interně, jednou za rok probíhá externí audit renomovanou společností Bureau veritas. Celý systém na ně klade poměrně velké nároky v oblasti komunikace, kvality, bezpečnosti, vztahu k životnímu prostředí, a jestliže jakýkoliv audit najde doporučení či nálezy, neprodleně je implementují. K vlastnímu compliance je třeba říct, že zákon o trestní odpovědnosti právnických osob vstoupil v účinnost 1. 1. 2012. V těch prvních letech jak jejich společnost, tak orgány činné v trestním řízení, nevěděly přesně, co od zákona čekat. Společnosti se učily z praxe a ze vznikající metodiky NSZ, přesto může říct, že činili vše proto, aby zabránili vzniku jakéhokoliv protiprávního jednání, dělali víc než ostatní společnosti. Na závěr si dovoluji tři osobní poznámky. První je k provádění domovních prohlídek v září 2014. Není obžalovaný, zastupuje společnost a zastupoval společnost při jednání s policií, ale to, co zažil, by nepřál nikomu, protože nevěřil, že někdy zažije tak nepřiměřený policejní zásah. Nechápe, proč museli naběhnout těžkooděnci se samopaly do sídel IT společností. Pro něj to bylo neskutečné zklamání. Druhá je k účelovosti vyšetřování. Jestliže si je vědom toho, že všechny projekty IOP byly zpracovávány podobným způsobem, podle stejné šablony Ministerstva vnitra, šablona nařizovala, že se musí udělat průzkum trhu, ve všech studiích průzkum trhu je, jsou tam varianty, jsou tam dokonce ceny, je tam předpokládaný rozpočet, tak, kde je těch ostatních 140 studií proveditelnosti, které zpracovávaly jiné úřady s jinými firmami za stejných konzultací. Podle něj je odpovědí pouze to, že někdo chce útočit na osoby T. a na TESCO SW. Poslední je k domnělé organizovanosti, která je kladena TESCO SW za vinu. V roce 2012 měla TESCO SW obrát 314 miliónů, O2 ho měla 42 miliard, AutoCont 2,5 miliardy, ICZ a Asseco přes miliardu. To si opravdu někdo myslí, že olomoucká firmička organizuje zločinně tyto celonárodní, nebo nadnárodní společnosti?

42. Obž. **EUNICE CONSULTING a.s.** v řízení přípravném opakovaně využila svého práva nevypovídat, a to jak dne 14. 1. 2016 (sv. 14, č. l. 2674 a násl.), tak dne 28. 11. 2016 (sv. 14, č. l. 2679 a násl.). K podané obžalobě uvedla, že se necítí být vinna žádným ze skutků, nesouhlasí s popisem skutků, nesouhlasí s právní kvalifikací skutků v bodech, které se týkají společnosti. Hlavních líčení se osoba oprávněná jednat za společnost neúčastnila, podrobnější výpověď k podané obžalobě tedy obž. EUNICE CONSULTING a.s. nepodala.

Svědectvé výpovědi

43. Svědek **Ing. Petr S.** jak v řízení přípravném (č. l. 2878), tak v hlavním líčení (č. l. 41157) využil důvodně svého práva ve věci nevypovídat. Jmenovaný byl zaměstnán jako technologický garant ve spol. AutoCont. To samé se týká dalších svědků, konkrétně **Ing. Jitky Š.** (č. l. 2927, č. l. 41177) jako personalistky TESCO SW, **Petra V.** (č. l. 3231, č. l. 41232) jako technického ředitele divize IT AutoCont, **Mgr. Tomáše M.** (č. l. 3314, č. l. 41322) jako solution architekta AutoCont, **Ing. Lubomíra V.** (č. l. 3272, č. l. 41322) jako konzultanta TESCO SW, **Ing. Miroslava B.** (č. l. 3217, č. l. 41252) jako jednatele Bach systems s.r.o., **RNDr. Petra Z., MBA** (č. l. 3267, č. l. 41322) jako projektanta informačních systémů TESCO SW, **Ing. Martina V.** (č. l. 3277, č. l. 41322) jako vedoucího oddělení hlavního architekta TESCO SW, **Mgr. Jana J.** (č. l. 3282, č. l. 41325) jako

vedoucího oddělení systémové integrace TESCO SW, **Jaromíra B.** (č. l. 3289, č. l. 41325 verte) jako vedoucího oddělení infrastruktury TESCO SW, **Ing. Martina S.** (č. l. 3296, č. l. 41325 verte) jako ředitele divize IT AutoCont, **Bc. Jana M.** (č. l. 3339, č. l. 41340) jako ředitel divize AutoCont, **Ing. Jaroslava B.** (č. l. 3365, č. l. 41340) jako ředitele a předsedy představenstva AutoCont, **Ing. Pavla Š.** (č. l. 3370, č. l. 41340) jako ředitele divize podnikových aplikací AutoCont, **Mgr. Petra T.** (č. l. 3375, č. l. 41340) jako projektového manažera TESCO SW, **Petra Č.** (č. l. 3440, č. l. 41350) jako security architekta AutoCont, **Petra W.** (č. l. 3493, č. l. 41350 verte) jako statutárního zástupce MERIT GROUP a.s., **Petra P.** (č. l. 3600, č. l. 41410 verte) jako vedoucího oddělení majetku TESCO SW, **Mgr. Martina K.** (č. l. 3612, č. l. 41411) jako vedoucí oddělení TESCO SW, **Ing. Jaroslava K.** (č. l. 3694, č. l. 41419 verte) jako ředitele výrobního úseku TESCO SW, **Ing. Jaroslava D.** (č. l. 3789, č. l. 41515) jako ředitele regionálního centra AutoCont, **Martina Š.** (č. l. 3826), kdy u hlavního líčení dne 11. 11. 2021 poté, co sv. Š. předem písemně soudu avizoval, že u hlavního líčení nebude vypovídat ze stejného důvodu jako v řízení přípravném, státní zástupce odstoupil od tohoto důkazního návrhu (č. l. 41516 verte), **Miloše K.** (č. l. 3850, č. l. 41523) jako bývalého zaměstnance Telefonika Czech Republic a.s. a nakonec **Viktora S.** (č. l. 3687, č. l. 41610 verte) jako technického ředitele TESCO SW.

44. Svědek **Ing. Aleš M.** u hlavního líčení dne 5. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41145 a násl.), že v roce 2010 pracoval v Centru pro regionální rozvoj (dále jen CRR) jako projektový manažer, od 2014 působil jako vedoucí CRR na Olomoucké pobočce. V CRR měli na starosti projekty převzaté z Ministerstva vnitra a týkaly se eGovernmentu, včetně projektů výzev 06, 08 a 09. Obecně to byly výzvy na elektronizaci veřejné správy, výzva 06 se týkala příjemců z řad obcí s rozšířenou působností, výzva 09 byla zaměřena na kraje a výzva 08 pro statutární města. Obsah projektů se týkal stejné problematiky, tedy elektronizace, lišily se účelem určení a aktivitami, které bylo nutné v jednotlivých výzvách podporovat. Obecně, v případě podání žádosti o dotaci, žadatel musel projít hodnocením přijatelnosti a formálních náležitostí, pak nastávalo věcné posouzení, analýza rizik, a pokud žadatel tímto prošel, byl mu vydán právní akt a nastala realizace projektu. V podmínkách pro žadatele a příjemce k jednotlivým výzvám bylo stanoveno, které relevantní přílohy se k žádosti dokládají. Studie proveditelnosti byla povinnou přílohou žádosti o dotaci. Vztah mezi studií proveditelnosti a zadávací dokumentací je takový, že studie proveditelnosti popisovala, co bude předmětem projektu a vázanost byla taková, že pokud v obecném smyslu bylo, že např. bude žadatel požadovat vnitřní integraci úřadů, nebo byly projekty na pořízení spisových služeb do úřadu, tak na základě toho se zpracovávala projektová dokumentace na tuto činnost. Jak moc to bylo ve studii rozepsáno, to nedokáže posoudit. K dotazu, do jaké míry byla zadávací dokumentace vázána na technické podmínky či specifikace, na technický popis, který obsahovala studie proveditelnosti, zda se šlo v zadávací dokumentaci odchýlit od studie proveditelnosti, tak předpokládá, že se mohlo v nějakých detailech odchýlit. Studie proveditelnosti po jejím zpracování byla poskytována CRR jako součást žádosti o dotaci, z jejich strany se dál nezveřejňovala. Byla součástí monitorovacího systému, kam se nahrávala, kam měl přístup jen žadatel nebo ten, komu žadatel vydal oprávnění, ale veřejně se neposkytovala. K dotazu, za jakých podmínek došlo k proplacení nákladů žadateli o dotaci, uvádí, že v rámci proplácení žadatel podával žádost o platbu, kdy pokud byl projekt na etapy, tak po etapě, jinak po ukončení realizace. Součástí žádosti o platbu byly doklady pořízeného majetku, vybavení, nebo toho, nač byla žádost udělena. Součástí byly i předávací protokoly, akceptační protokoly, ty měly nadefinované přílohy, které měly být součástí žádosti o platbu. Součástí materiálů, které byly předkládány do hodnocení o proplacení nákladů, byla i zadávací dokumentace a nabídky jednotlivých dodavatelů. Součástí materiálů, které se týkaly samotného nabídkového řízení, byly rovněž dodatečné informace, nebo doklady o zveřejnění v rejstřících atd. K dotazu, co se u těchto materiálů posuzovalo, uvádí, že z jejich strany (CRR) se posuzoval soulad se zákonem, jestli bylo zveřejněno v souladu se zákonem v patřičných lhůtách, na patřičných místech podle typu zakázky a jednotlivé kroky v průběhu výběrového řízení. Nedokáže odpovědět na otázku, do jaké míry se posuzovala transparentnost zadávacích řízení.

Nemají přehled o zadávacích řízeních nebo o veřejných zakázkách, které se v tomto řízení projednávají, protože účast CRR skončila tím, že projekt byl z jejich strany proplacen. CRR ještě řešil pětiletou udržitelnost projektu. K dotazu, jak by CRR postupovalo v případě, že by dodatečně zjistilo v zadávacím řízení nedostatek, spočívající např. v netransparentnosti, uvádí, že pokud by zjistili pochybení žadatele, potažmo příjemce při realizaci veřejné zakázky, tak se vydávalo stanovisko, kde byly stanoveny sankce za špatně vedené zadávací řízení, nebo výběrové řízení. Ve vztahu k projednávaným veřejným zakázkám v trestním řízení, ani k zadávacím řízením o nich, si nevybavuje nějaké zjištění nedostatky. V případě, kdy zadávací řízení probíhalo po podání žádosti o dotaci, k dotazu, jakým způsobem vstupovalo CRR do zadávacího řízení, zda mělo kontrolní nebo poradní pravomoci v rámci postupu žadatele, uvádí, že příjemce měl povinnost zaslat zadávací dokumentaci před vyhlášením na CRR, kdy CRR kontrolovalo jednotlivé fáze. Věcná správnost zadávací dokumentace se prováděla na CRR tak, že se využívali experti na ICT, ale neví, zda v té konkrétní zakázce to tak bylo. Věcná správnost se kontrolovala podle toho, na co byla zakázka vyhlášena a jestli to věcně souvisí s tím, co bylo v žádosti, ve smyslu, pokud žádal na spisovou službu a byla zakázka na spisovou službu, jestli je to v souladu s projektem. Pokud byla uvedena v zadávací dokumentaci předpokládaná hodnota veřejné zakázky, k dotazu, zda se ověřovalo, zda předpokládaná hodnota odpovídá realitě, uvádí, že se to ověřovalo na ty údaje, co byly v rámci studie proveditelnosti, kde byl nastaven rozpočet projektu. Ověřovalo se, jestli cena odpovídá tomu, co bylo v žádosti o dotaci. K dotazu, zda CRR kontrolovalo informace uvedené v žádosti o dotaci, jestli mají relevanci, oporu v trhu, uvádí, že technickou část nebo to věcné hodnocení se nekontrolovalo na pobočce, bylo to součástí věcného hodnocení, což dělal někdo na Ministerstvu vnitra. Předpokládá, že CRR využívalo služby tzv. odborného garanta. Ten posuzuje tu technickou, věcnou část zakázky a měl se vyjádřit, zda to, co je součástí zakázky, odpovídá tomu, nač je projekt zaměřen. Řešil se zákaz druhové specifikace v zadávací dokumentaci ve smyslu uvádění konkrétních názvů a údajů. Nedokáže posoudit, jestli se kontrolovala i efektivita navrženého řešení, myslí, že ne. Kontrolovala se udržitelnost projektu, a to tak, že to, nač byl projekt zaměřen, to zařízení či procesy, jestli jsou stále funkční a v provozu. Pracovníci CRR se účastnili jednání hodnotících komisí, bylo součástí podmínek, že se pracovník CRR může účastnit. Pokud zjistili nesrovnalosti při kontrole, tak se konzultovalo jejich zjištění s hlavní kanceláří v Praze, a pokud by nastaly nejasnosti, konzultovalo by se s ministerstvy, tedy s příslušným řídicím orgánem. Konzultovali i se zadavatelem, např. ve fázi předložení zadávací dokumentace se vyžadovalo její doplnění v rámci procesu kontroly. CRR je zprostředkující subjekt, příspěvková organizace Ministerstva pro místní rozvoj. CRR vydávalo stanovisko, že za centrum jsou/nejsou k dokumentaci nějaké připomínky. Pokud byly připomínky, bylo to na zadavateli, jestli vyhoví nebo ne, protože konečné stanovisko bylo až v žádosti o platbu, příp. krácení při pochybení. CRR nezveřejňovalo studie proveditelnosti, předpokládá ale, že studii proveditelnosti mohl zveřejnit zadavatel, tedy město, kraj, obec. Z praxe si nevzpomíná, jestli se to dělo, ale je to materiál žadatele, předpokládá, že s ním může dělat, co chce. Neví o tom, že by studie proveditelnosti podléhala utajení. Obecně ve studii proveditelnosti i v žádosti o dotaci je avizován předpokládaný způsob vyhlášení veřejné zakázky. Neuvědomuje si v případě, že by následně při faktickém vyhlášení veřejné zakázky byla tato vyhlášena jinak, než bylo předpokládáno ve studii proveditelnosti, zda by byl potřeba souhlas ze strany CRR s touto změnou. Předpokládá však, že musela proběhnout nějaká žádost o změnu. K dotazu, jak získávají žadatelé o dotaci informace z trhu, uvádí, že to nedokáže posoudit. Pokud by v rámci kontrol zjistili, že zadávací dokumentace je diskriminační, navrhli by za CRR úpravu dokumentů. Pokud v rámci posuzování dokumentů došlo ke zjištění, že je diskriminační, k dotazu, z čeho vycházel pracovník CRR, jak bylo definováno, co má považovat za diskriminační a co ne, uvádí, že měli kontrolní list, podle kterého postupovali. V něm byly jednotlivé otázky, a pokud měl pracovník nějakou pochybnost, konzultoval to s hlavní kanceláří. Takto měli nastavený postup, že pobočka konzultuje s hlavní kanceláří, jestli hlavní kancelář oslovovala další subjekt, ať už ministerstvo, nebo nějaké experty, to nedokáže posoudit. Ví, co je průzkum trhu, že si žadatelé ověřovali na trhu, jaké technické možnosti a za jakých cenových

podmínek jsou v tom konkrétním plnění. Není schopen odpovědět na otázku, zda bylo běžné, že příjemci dotace dělali před zahájením zadávacího řízení průzkum trhu. Co se týče studie proveditelnosti, neví, jestli byla její součástí kapitola o provedení průzkumu trhu a jednotlivých variant řešení. Zakázky však byly technicky náročné. Neví o tom, že by CRR explicitně zadavatelům zakazovalo dělat průzkum trhu. Opakuje, že technickou kontrolu z pohledu IT v rámci posuzování žádosti bylo stanovisko hlavního architekta, šlo o to věcné hodnocení, kdy ta část se posuzovala na Ministerstvu vnitra.

45. Svědek **Ivo K.** u hlavního líčení dne 5. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41150 a násl.), že v letech 2009 až 2013 pracoval jako OSVČ a v letech 2006 až 2010 současně pracoval jako radní města Přerova a zastupitel. Jako radní nebyl pověřen žádnou oblastí na úřadu a ani nebyl nijak činný v zakázce na *Technologické centrum ORP*, kterou vyhlášovalo město Přerov. Obž. Pavla Ch. zná, seznámili se při sportu, ale jsou pouze známí. V minulosti užíval jako pracovní i soukromý email xxx. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email na č. l. 11912, k němu uvádí, že si nevzpomíná, že by jej psal, v té době psal několik emailů denně. Kuba je, předpokládá, Jakub K. Neví, čeho se týká tato komunikace, nevzpomene si. Předpokládá, že byly nějaké výzvy v době, kdy o tom jednali v rámci zastupitelského klubu a bylo zřejmě potřeba zjistit nějaké informace, protože materiály nechtěli podcenit, studovaly se řádně, pokud byly nějaké informace k tomu navíc, byl rád. Zastupitelský klub ODS měl tehdy kolem 10 lidí a spousta z nich měla spíše plytké informace, byl rád, když mohli poskytnout nějaké informace navíc. Jakub K. byl jeho kamarád, zemřel při nehodě. RPSC ideas byla jedna z firem, která se pohybovala v rámci magistrátu při odborných pracích na přípravu různých projektů. Setkal se s nimi, předpokládá, že je zastupoval obž. Ch. Obž. J., D. a Michala T. nezná. Nevzpomíná si, jestli s RPSC, případně s obž. Ch., řešil nějaké okolnosti týkající se digitalizace úřadů, veřejných zakázek, nebo technologického centra. Řešila se spousta věcí, protože agenda radního byla velká, ale jestli se řešilo technologické centrum, to si nevzpomíná. Pokud ano, tak v obecných věcech, ve smyslu oč se jedná, proč se to takto zpracovává a člověk informace musí někde získávat. Ví, co je studie proveditelnosti a myslí, že studie proveditelnosti vztahující se k zakázce na technologické centrum mu neprošla rukama. Určitě ji mohl zhlédnout na úřadě, ale nemyslí si, že by ji měl v ruce při jejím zpracování. Pokud je mu předložena emailová korespondence z č. l. 12151 – 12155 s přílohou, k této uvádí, že vidí, že původní email posílala p. K. z Magistrátu města Přerov panu R., K. a v kopii je uveden i on sám, stejně jako další úředníci a politici, a dále tajemník. Email předchozí, z něž vyplývá, že toto bylo přeposláno jeho osobou obž. Ch., kdy přílohou emailu je nějaká studie proveditelnosti, dále analýza vnitřního chodu úřadu, specifikace a struktura nabídkové ceny studie proveditelnosti, tak neví, co je v příloze nazvané jako *ZD, TC + SSL*, je to dlouho. Předpokládá však, že email přeposlal obž. Ch. proto, že pokud byl v rámci magistrátu aktivní, tak potřeboval informace. Nepamatuje si, jestli se rozhodl o přeposlání sám od sebe. Předpokládá, že informace už obž. Ch. měl, pokud pracoval pro magistrát, pokud ne, tak mu to přeposlal, nemyslí si, že je na tom něco špatného. K dotazu, z jakého důvodu posílal obž. Ch. zadávací dokumentaci a studii proveditelnosti, uvádí, že si už nepamatuje, proč to poslal, ale předpokládá, že obž. Ch. pracoval pro magistrát a měl nějakou externí smlouvu, tak tyhle informace zřejmě potřeboval. A jestli mu obž. Ch. zavolal a řekl, že to potřebuje, to už si opravdu nepamatuje, ale evidentně mu je přeposlal, proč, to skutečně neví. Myslí, že se neúčastnil zasedání hodnotící komise v souvislosti se zakázkou na *Technologické centrum*, ani u zakázky na *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Neví nic o zakázce na *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* a po pravdě ani neví, jestli se vůbec realizovala. Pokud jde o přidružené zakázky k hlavní zakázce, tak opět neví, jestli byly nějaké přidružené zakázky. Pokud je mu předložena k nahlédnutí emailová korespondence na č. l. 14000, jde o email od obž. Ch. jeho osobě s tím, že mu obž. Ch. zasílá požadované informace a jsou uvedeny názvy tří firem, tak si nepamatuje okolnosti, za kterých mu email přišel, čeho se týkal a co měl udělat s obsahem. V červnu 2010 předpokládá, že vykonával funkci radního a jestli to bylo ve vazbě k této zakázce, nebo k jiným zakázkám, to si nepamatuje. K dalšímu předloženému emailu z č. l. 13994 ze dne 30. 6. 2010 uvádí,

že je to email od obž. Ch. jeho osobě, kdy opět neví, čeho se to týká a nedokáže se vyjádřit ke skutečnosti, že tyto tři firmy byly následně osloveny ze strany magistrátu s výzvou k podání nabídky na poskytnutí poradenských služeb. Ty firmy z emailu byly 3 a v usnesení je 5 firem, jestli to spolu souvisí, to nedokáže dohlédnout. Pokud je mu předestřeno, že byl členem komise pro otevření obálek, posouzení a hodnocení nabídek, k tomu uvádí, že je to možné, že byl členem komise, ale jestli byl účasten jednání té komise, to už taky neví. S ohledem na pracovní povinnosti vždy na radě města volili více zástupců, aby tam byli zástupci politiků, případně úředníků, aby tam bylo více lidí a ten, kdo mohl, tak na komisi šel. Ale jestli tam osobně byl nebo nebyl, to už neví. K dotazu, zda řešil v souvislosti s jeho známostí s obž. Ch. otázku případné podjatosti v rámci členství v komisi, uvádí, že neřešil. Neví, která nabídka byla vybrána a nemyslí si, že by byl vůči obž. Ch. podjatý, jestliže se s ním párkrát setkal při sportu a pozdraví se dobrý den, tak si nemyslí, že je to známka podjatosti. Nevzpomíná si, jestli zná Františka H., jméno mu nic neříká. EUNICE mu něco říká, ale nevzpomíná si konkrétněji. Pokud je mu předložena k nahlédnutí komunikace mezi jeho osobou z jeho čísla xxx a Františkem H., jde o přepis SMS na č. l. 16354 a odpověď na č. l. 16355, k dotazu, čeho se komunikace týkala, jakého případu, jaké fakturace, to si nevybavuje. Je to 9 let zpátky a podle jeho názoru se to netýkalo této záležitosti, o které je vyslýchán. K dotazu, proč se zpracovávají studie proveditelnosti, uvádí, že studie proveditelnosti je základním dokumentem pro vypracování jakéhokoli většího projektu, jestli je smysluplný, jestli dává ekonomický smysl. Studie proveditelnosti je základní dokument, proč se jakýmkoliv projektem dál zabývat, jestli projekt má cenu rozbíhat, či nikoliv. V souvislosti s žádostí o dotaci projektu IOP se zpracovávala studie proveditelnosti a určitě byla větší rozsahem, protože to byla akce většího charakteru, o které se mluvilo na celém magistrátu. Nemyslí si, že je studie dokument, který obsahuje utajované skutečnosti, je to naprosto veřejný dokument, naopak čím víc lidí ho zná, tím lépe pro celý projekt. K dotazu, zda zveřejnil Magistrát města Přerova studii proveditelnosti a případně jakým způsobem, uvádí, že jestli ji zveřejnil, to neví, byl zástupce samosprávy a nikoliv magistrátu jako takového. Myslí, že ano, protože tyto informace se zveřejňovaly na stránkách města, ale minimálně to bylo veřejné v duchu toho, že všichni zastupitelé a radní tyto informace měli k dispozici. Je pravděpodobné, že byla zveřejněna stejně jako dokumenty tohoto charakteru. Průzkum trhu funguje tak, že pokud hodláte realizovat větší akci, děláte průzkum, jestli je na trhu subjekt, který to dokáže zrealizovat. V případě technologicky náročných zakázek je 100 % nutné provádět průzkum trhu. K dotazu, zda v praxi úřadu byl prováděn i u běžně veřejných zakázek a zadávacích řízení průzkum trhu, uvádí, že určitě ano. Magistrát měl něco jako projektové oddělení, které tyto průzkumy zpracovávalo, mockrát byl v kontaktu s paní M., která průzkumy realizovala a komunikovali spolu o těch možnostech, kolik subjektů je na trhu, s kým mají dobré zkušenosti, to bylo poměrně důležité, protože několikrát se spálili. Průzkum trhu se u velkých zakázek řešil i na úrovni rady města a úředníků, byla to natolik velká akce, že informace proudily všemi směry. Průzkum trhu se provádí i rok předem a v podstatě neustále. K dotazu, zda průzkum trhu zahrnuje komunikaci s potenciálními dodavateli zakázek a s dalšími subjekty, uvádí, že je to pravděpodobné, v podstatě zda jsou subjekty schopny zakázku realizovat. Myslí si, že město Přerov v roce 2010 IT odborníky nemělo, bylo tam IT oddělení pod vedením člověka, na jehož jméno si nevzpomene. On IT oddělení vnímal uživatelsky, vyloženě jim opravovali notebooky a vyměňovali baterie, nikoliv metodicky a koncepčně z hlediska vytváření nějakých systémů. Emaily, které preposílal obž. Ch., ty mu paní K. posílala zřejmě z toho důvodu, že byl jedním z aktivnějších radních a zřejmě, aby měla jistotu, že informace se dostanou ke všem zastupitelům. Jinam on sám má vystudovanou VŠ obor mezinárodní obchod, IT problematiku zná také, protože bakalářskou práci vypracovával ve vazbě na VŠ logistiky a o IT záležitosti se vždy zajímal. K. tuto informaci, že rozumí informatice, měla, protože o restrukturalizaci IT oddělení se zajímal. Projektové a IT oddělení, což byla jeho parketa, u nich usiloval o restrukturalizaci, protože se mu zdálo, že tato oddělení nemají toliko činností, které by mohly mít, a město by mohlo využít mnohem intenzivněji práce těchto oddělení. K dotazu, zda emailová korespondence mohla souviset s jeho zaměřením, uvádí, že to předpokládá. K dotazu, jakým způsobem na magistrátu probíhal výběr firem, které byly oslovovány

do výběrových řízení, uvádí, že si troufá říct, že to byla taková hromadná akce, ten něco věděl, ten věděl něco jiného. Ten věděl o jedné firmě, jiný věděl o jiné firmě, takhle se to dávalo na stůl, ať už to bylo na klubu zastupitelů, anebo přímo na radě, a kromě radních navrhovali i samotní úředníci. K dotazu, zda měli možnost se radní či jiní úředníci města podílet na rozhodování o veřejných zakázkách, zejména, co se týká nastavování parametrů, uvádí, že stoprocentně. Úřad dokumenty zpracovával a posílal je de facto těm odborníkům z politického spektra a dokumenty proudily tam i zpátky tak, aby se to učesalo, každý měl k tomu v rámci toho procesu dát připomínky, případně subjekty, o kterých ví, že jsou schopny tyto zakázky realizovat. A to se netýká pouze elektronických zakázek, ta praxe byla taková u všech aktivit. K dotazu, zda odborníci z politického spektra využívali při své činnosti tržní konzultace, uvádí, že si troufá říct, že určitě ano.

46. Podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu z důvodu úmrtí svědka byla u hlavního líčení dne 5. 10. 2021 čtena výpověď **Ing. Jiřího B.** (do listopadu 2014 tajemníka Magistrátu města Přerov) z přípravného řízení (č. l. 3354 – 3363). Svědek dne 17. 3. 2017 vypověděl, že projekty IOP výzvy 06 se týkaly posílení technického vybavení přerovského magistrátu, projekt z výzvy IOP 09 byl složitější projekt, ale i tento byl pro Přerov přínosný, jeho základním pilířem bylo vybudování technické infrastruktury tzv. metropolitní sítě, díky níž došlo k síťovému propojení všech významných objektů ve vlastnictví města. Na technické záležitosti k projektu v režii výběrových řízení byly radou města vybrány patřičně odborné společnosti. Zbývající části funkcionality tohoto projektu si již nemůže vybavit, celkem jich bylo kromě sítě 5, možná 6. U veřejné zakázky na *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP* v rámci projektu výzvy 06 k dotazu, zda byl zapojen do přípravy projektu či veřejné zakázky samotné, uvádí, že možná z titulu své funkce byl členem projektového týmu, ale na konkrétní svou činnost v rámci přípravy projektu si nevzpomíná. Přípravu projektu měl na starosti odbor rozvoje magistrátu, na konkrétní jména si nevzpomene. Obž. Ch. si vybavuje, ale jeho přesnou pozici si nepamatuje, možná konzultant v technicko odborné oblasti. Nevzpomene si, v jaké fázi přípravy projektu či zadávacího řízení s ním komunikoval. Jakuba K. zná pouze jako syna náměstka primátora Josefa K., ale nikdy s ním nespolečně pracoval. Na okolnosti veřejných soutěží na zpracovatele studií proveditelnosti a výběru samotného zpracovatele studie si nevzpomene, neví, kdo pro Přerov zpracovával zadávací dokumentaci a s ní související technickou specifikaci. Nedokáže říct, zda zadavatel požadoval po zpracovatelích studie proveditelnosti komunikaci s IT firmami na trhu. Není mu známo, že by zástupci zadavatele komunikovali před zveřejněním zakázky v souvislosti se zpracováním zadávací dokumentace se zástupci TESCO SW nebo AutoCont. U další veřejné zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* a v rámci tří souvisejících veřejných zakázek (tzn. poskytnutí poradenských služeb, zpracování projektové dokumentace a zajištění technického (odborného) dozoru) se první informace o tom, že je možno čerpat dotaci, dozvěděl na radě města. Opět byl nejspíš členem projektového týmu, ale jistý si tím není, z pozice tajemníka měl na starosti koordinaci podpůrných činností úřadu, protože tam byli i jejich ajťáci. Neví, kdo vedl řídicí výbor, možná to byl primátor. Zda se u metropolitní sítě jednalo o její vybudování či modernizaci, to neví, je možné, že část stávající sítě mohla být využita, to jsou ale technické specifikace, které řešil příslušný odborník. Obž. Ch. byl opět možná členem přípravného týmu. K zahájení projektu svolal primátor města nějaké úvodní jednání na magistrátu, na kterém se dojednávaly administrativní podrobnosti vedení projektu, ale na průběh samotný si nevzpomíná. Neví, zda byl jednání přítomen František H. Ani ostatní jména (Mgr. Josef K., Ing. Jakub K., Bc. Václav Z., Bc. Ivo K.) mu nic neříkají. Neví o tom, že by zadavatel dal pokyn, aby zpracovatel projektové dokumentace spolupracoval v případě potřeby s technologickými firmami na trhu. Neví, zda zadavatel oslovil ke spolupráci EMOS, ale EMOS byla významný vlastník a provozovatel části kabelové sítě ve městě. Neví o tom, že by se zástupci TESCO SW či AutoCont podíleli na přípravě projektové dokumentace či zadávací dokumentace, není si vědom toho, že by ovlivňovali přípravu projektové či zadávací dokumentace ve prospěch těchto dvou subjektů. Neví, že by zástupce zadavatele části

zadávací či projektové dokumentace poskytl zástupcům firem působících na trhu IT před zveřejněním soutěže. HCM Computers mu nic neříká. Jak byl prováděn technický dozor projektu, to si nevzpomíná, ale obž. David J. byl součástí toho dozoru. Ing. Helenu H. nezná a o hodnocení nabídek nic neví. Měl možnost prostudovat obě nabídky, ale z technického hlediska je nebyl schopen posoudit. Na nějaký problém s nabídkami si nevzpomíná. Proč byli oba uchazeči vyloučeni, to neví, ani proč zadavatel nepřistoupil k opětovnému vyhlášení otevřeného řízení a provedl pouze jednací řízení s uveřejněním s tím, že vyzval opět oba dříve vyloučené uchazeče. Na samotný průběh dodávky plnění zakázky si nevzpomíná. Zda se na předmětu plnění zakázky podílel AutoCont, to neví, je možné, že byla součástí podaných nabídek. MOIS a ani obž. Č. nezná. Pozval komisaře R. na schůzi hodnotící komise, kdy má v sobě zachován pud sebezáchovy, takže při vědomí rozsahu zakázky a vlastní odpovědnosti za zdárný průběh a výsledek projektu, po odsouhlasení vedení města, dopisem pozval zástupce PCR, tak zástupce Transparency International. Nešlo mu o konkrétní osobu kpt. R., kterého ani osobně nezná, ale jen o to, zda z pozice PCR by nešlo obsadit nějakou osobu ve výběrovém řízení.

47. Svědkyně **Ing. Jitka K.** u hlavního líčení dne 5. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41153 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala na Magistrátu města Přerova jako vedoucí Oddělení informačních a komunikačních služeb. K průběhu zadávacích řízení města Přerov z výzev IOP 06, 08 a 09 s ohledem na časový odstup nedokáže popsat ani obsah řízení, ani jak probíhala, navíc nebyla kompetentní ve věci administrace veřejné zakázky. Přesné názvy projektů rovněž není schopna uvést. Obdrželi od nadřízených dílčí úkoly, co se týče komunikace se zpracovatelem studie proveditelnosti a tak, jak se všechno připravovalo, měli něco chystat, nebo s někým komunikovat. Ivo K. byl radní města Přerova, obž. Ch. byl smluvně zavázaný k vykonání nějaké práce, pravděpodobně na studii proveditelnosti, nebo na přípravě dokumentace a Ing. Jakub K. tam nepracoval, myslí, že to byl syn náměstka Mgr. K., toho si v souvislosti s projednávanými zakázkami nevybavuje. Obž. Ch. se na zakázkách pro město podílel, nějaké úkoly plnil, s městem Přerov měl smlouvu, ale ona s ním víceméně nekomunikovala. Dokumenty, které byly městu předkládány zpracovateli, byly kontrolovány, připomínkovány. K dotazu, kdo za město Přerov vykonával konzultace, revize či připomínky k těmto zpracovaným dokumentům, uvádí, že část dostali k připomínkování na oddělení ICT, ale většinu z nich projednávalo vedení města. K dotazu, zda Ivo K. byl zainteresován nebo vykonával nějaké činnosti v souvislosti se zakázkami, uvádí, že neví, co skutečně vykonával, jí jenom náměstek tehdy řekl, že se tomu Ivo K. bude věnovat, protože on sám nemá čas. Co konkrétně Ivo K. dělal, to neví. K dotazu, zda oddělení IT nějakým způsobem participovalo na připomínkách či revizích studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací, uvádí, že něco ve spolupráci se zpracovatelem studie proveditelnosti chystali, tedy s EUNICE, protože ta to měla pod patronátem, aby to bylo správně a podle podmínek dotace. Společnosti RPSC ideas, AutoCont a TESCO SW zná, ale neví, zda hrály nějakou úlohu při zpracování studie proveditelnosti, nebo zadávací dokumentace, případně technických specifikací. RPSC ideas, to byl zřejmě obž. Ch., ostatní firmy potom ten projekt realizovaly. K dotazu, zda si pamatuje na zástupce těchto společností, uvádí, že oni převážně jednali s Františkem H. a ví, že TESCO SW vlastní rodina T., ale asi by je nedokázala poznat. K dotazu, zda v rámci procesu, kdy se vytvářela studie proveditelnosti, a kdy se potom vytvářely zadávací podmínky, byla v kontaktu s někým ze zástupců těchto společností, uvádí, že si není vědoma. Neví, jestli studie proveditelnosti byla záležitostí veřejnou, nebo byla neveřejná. Neví, že by studie proveditelnosti, zadávací dokumentace nebo technické specifikace byly předávány třetím stranám mimo zpracovatele a mimo pracovníky města. Pokud v přípravném řízení jako svědkyně daleko podrobněji popsala průběh projednávaných veřejných zakázek, pak uvádí, že tehdy k tomu něco řekla, ale teď už to nedovede. Obsah studie proveditelnosti v případě výzev IOP byl v stanovoven operačním programem. Určitě nebylo v kapacitních nebo odborných možnostech její osoby, nebo pracovníků oddělení, aby si studii proveditelnosti zpracovali vlastními silami, její zpracování externistou bylo obvyklé. K dotazu, jakým způsobem se zjišťovala aktuální situace na trhu, jaké služby nebo produkty můžou poptat a

za jakých podmínek, uvádí, že průzkum trhu dělala EUNICE, protože H. říkal, že už to dělal na více městech a zná specifika dotačních programů, že to dokáže nachystat tak, aby to vyhovělo podmínkám dotace, má svoje kontakty a že si to dokáže zjistit. Když si dělají sami na oddělení průzkum trhu, oslovují různé dealery, výrobce software nebo hardware, nebo dnes na internetu je již množství informací dostupných. Průzkum trhu jim slouží nejen k určení předběžné cenové hladiny, ale vůbec toho, co se vyrábí, jaké řady procesorů jsou aktuálně na trhu apod. Zda sloužil průzkum trhu jako podklad pro zpracování technické specifikace budoucí veřejné zakázky, to již nedovede říct, jak tehdy postupovali. To již neví, protože to většinou zpracovával H. a poslal jim to vždycky k revizi. Pokud jde o zakázku *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - Technologické centrum ORP*, k dotazu, zda měli studii proveditelnosti v konceptu dříve, než obdrželi finální verzi, uvádí, že už si nevzpomíná, ale verzi mohlo být víc. Již si není jistá, jestli studii zpracovávala EUNICE, nebo RPSC, ale s oběma firmami komunikovali, do něčeho zasahovali, do něčeho ne, protože prostě nevěděli. K dotazu, zda měla k dispozici průběžné pracovní verze zadávací dokumentace, uvádí, že si teď nedokáže uvědomit, jak vypadala zadávací dokumentace, ani kdo ji chystal. Městu Přerov bylo pravděpodobně dodáno vše, co bylo předmětem veřejné zakázky, jinak by to rozporovali. K dotazu, zda hodnotí projekt jako přínosný a užitečný pro město Přerov, uvádí, že byl poplatný době. Pokud jde o druhou zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, k dotazu, zda měla možnost se seznámit se studií proveditelnosti a zadávací dokumentací, uvádí, že v nějaké fázi je viděla, ale neví ve které. Nedokáže si vzpomenout, zda měla možnost vznášet připomínky, či požadavky na její obsah, protože si myslí, že tuto studii dělala právě RPSC, a to byl obsáhlý dokument a teď si již není vědoma, jestli ho neviděli, až byl hotový, neví. Samozřejmě věděli, co je obsahem dotačního programu, vedení projednávalo, co z toho bude chtít dělat a tam už byl nedostatek času na přípravu, tak za oddělení ICT doporučovali, aby si vedení vybralo jenom část z toho velkého projektu, že to nestihnou udělat, ale oni vybrali téměř všechno. K dotazu, zda považuje výslednou podobu projektové dokumentace za diskriminační, uvádí, že se nedokáže vyjádřit. K realizaci plnění vítězného uchazeče měli stavební dozor, který měl kontrolovat soulad a ten stavební dozor měl dělat kontrolní dny, psát o tom zápisy a dle jeho vyjádření bylo plnění v pořádku. K dotazu, zda ona jako vedoucí oddělení IT hodnotí ten projekt jako přínosný a užitečný, uvádí, že neví, jestli je oprávněná to hodnotit, ale některé části byly přínosné. Zjišťování informací o produktech na trhu, o cenách a možnostech, to nedělalo jejich oddělení, dělal to H., ale dělal to v tom projektu 06, není si jistá, kdo to dělal v druhém. H. k nim jezdil na jednání, vždy něco předložil, oni se podívali, posoudili, jestli je to to, o co jim vzhledem k současné infrastruktuře jde, jestli to dokážou zasadit do jejich infrastruktury, aby jim to spolu fungovalo. K dotazu, zda oddělení informatiky mělo dostatek vlastních pracovníků, uvádí, že se potýkají s nedostatkem průběžně, protože úkolů je hodně a vždy, když se dělá takový projekt a mají se tomu pracovníci věnovat, je to na úkor údržby, servisu aktualizací, vzdělávání a toho všeho. K dotazu, kdo prováděl před zahájením celého projektu inventarizaci stávajících systémů na úřadu, uvádí, že tu si dělají sami, říká se tomu popis stávajícího stavu. Když má někdo dodat nový informační systém, dávají uchazeči tento popis, aby věděl, jak může ten systém navrhnout. K dotazu, zda v případě zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* proběhla inventarizace stávajících systémů a předání informace o nich zpracovateli studie proveditelnosti, uvádí, že to není inventarizace, ten popis mají a pořad ho aktualizují, a když je potřeba, tak ho předají tomu, kdo je z oddělení zakázek požádá. Již si nevzpomene v případě zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, jaký způsob zadání veřejné zakázky byl doporučován ve studii proveditelnosti. Ví, že se mluvilo o jednacím řízení bez uveřejnění, ale toto na starosti neměla. Oni to vyhlášovali nadvakrát, zrušili, pak to znovu vyhlásili, ale podrobnosti neví. Neví, zda kromě zadavatele kontroloval v projednávaných veřejných zakázkách zadávací dokumentace ještě nějaký jiný subjekt. Pokud jde o její zkušenosti s IT problematikou, dříve pracovala v IT společnosti, konkrétně v AutoCont. Předmětem veřejné zakázky v rámci 09 byla i metropolitní síť, portál úředníka, portál občana, dokument management systém a teď neví, jestli by zbytek přesně řekla, ale byl to rozsáhlý projekt. K dotazu, zda té problematice rozuměla, uvádí, že od toho tam není,

má tam celý tým a měli na to externí poradce. K dotazu, pokud úřad nebyl sám schopen si tyto informace samostatně sehnat, jakým způsobem čerpali informace, uvádí, že většinou to byl ten, kdo dělal studii proveditelnosti, protože ten věděl, co studie musí obsahovat, aby splnila dotační podmínky. Dodavatelé oslovovali město s nabídkami svých služeb, dělají to dodnes, to jsou desítky emailů, telefonátů, návštěv, kdy firma přijde a něco nabízí. I ona osobně oslovovala v minulosti nějaké dodavatele s dotazy, co nabízí, dotazovala se na specifikace, případně na cenové relace, oslovují dodavatele pravidelně, když se potřebují ujistit. To neznámá, že je osloví přesně s tím, co třeba pak budou vypisovat, ale dělají si v tom orientaci, ale spolupracovníci sami mají dostatek zkušeností na to, aby věděli, na co se mají ptát. K dotazu, zda byla řešena otázka oprávnění jednotlivých přístupů k dokumentům, uvádí, že na síťové úložiště se dostane jenom ten, který má oprávnění. Pokud se má dokument předat někomu jinému, musí se předat buď přes sdílené úložiště, emailem nebo na flashce. V roce 2010 neměli všichni přístup ke všemu, ale oni měnili adresářovou strukturu a z Novellu přecházeli na Active Directory, kdy v roce 2010 byl ještě Novell, nedokáže to přesně popsat, ale myslí si, že neměl každý přístup ke všemu. Protože svědkyně nebyla schopna podat tak podrobnou výpověď, jako v řízení přípravném, byla podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čtena její výpověď z přípravného řízení ze dne 11. 1. 2016 z č. l. 2781, konkrétně str. 4 a 5 protokolu. V přípravném řízení vypověděla: „K projektu 06 časově byla nejdříve vypsána zakázka na elektronickou spisovou službu, mezitím byl vypsán dotační titul, a protože město mělo zájem tu dotaci získat, proto původní zakázku rozhodnutím rady zrušilo a znovu byly zahájeny přípravy na nové zakázce na spisovou službu, která by splnila dotační podmínky. Oddělení dotací požádalo o dotaci na spisovou službu, technologické centrum a vnitřní integraci, tedy na to, co bylo možno žádat v 06. Aby bylo možno zahájit výběrové řízení, musela se zpracovat studie proveditelnosti, která pak byla součástí zadávací dokumentace. Studii dělala EUNICE. Rada města potom vypsala veřejnou zakázku a stanovila členy komise a náhradníky, ona byla členem hodnotící komise s tím, že tam bude jako odborník ICT technologie, i když upozorňovala na to, že nezná zákon o veřejných zakázkách a nemá právní vzdělání. Ale podle nějakého paragrafu o veřejných zakázkách musí být členem komise odborník pro posouzení technických záležitostí. Rada města rozhodla o přidělení administrace veřejné zakázky CPS consulting s.r.o. a ta administrovala celý průběh zakázky. Přišly dvě nabídky od NWT a TESCO SW, ale NWT buď nedoložila kvalifikační předpoklady, nebo tam měla něco špatně, tak hodnotící komise rozhodla o jejím vyloučení a následně o vyloučení rozhodla i rada města, ale CPS poté sdělila, že to nebylo dobře, že rada města musí revokovat své usnesení a obě nabídky vrátit před hodnotící komisi, že se musí postupovat transparentně. I v nabídce TESCO SW byla nesrovnalost, nesouhlasila tam reakční doba u SLA požadavků, v zadávací dokumentaci byla požadována provozní doba od 7 do 17 hodin a reakce do dvou hodin, v nabídce TESCO SW byla provozní doba od 8 do 17 hodin a reakční doba 4 hodiny. Zástupce CPS řekl, že mají obě firmy požádat o vysvětlení nejasností v nabídce. NWT však neodpověděla, TESCO SW uvedlo, že šlo o překlep a že platí jimi požadované hodnoty a nemá to žádný vliv na jejich cenovou nabídku. Upozornila na to radu města a svého nadřízeného tajemníka. CPS jim řekla, že to již není důvod k vyloučení a že je možné tuto nabídku hodnotit. Hodnotící komise provedla hodnocení a doporučila radě závázat uzavření smlouvy, protože zůstala jen jediná nabídka, ale rada města rozhodla o uzavření smlouvy se společností TESCO SW. Co se týče projektu 09, vedení města mělo opět zájem o získání dotačních prostředků a ustanovila řídicí výbor, který jednal o tom, co v rámci 8 dílčích aktivit by mohlo město realizovat, celkem tam byly uvažované výdaje 85 mil. Kč a vedené chtělo získat tuto dotaci celou, takže přes doporučení ICT, aby se dělala jen část toho projektu, se rozhodlo (neví kdy a kdo), že bude město dělat ten projekt celý. Kdy se soutěžila studie proveditelnosti, to neví, ale ví, že to měl na starosti pan Ch. z RPSC ideas, po té studii proveditelnosti byla vysoutěžena firma EUNICE na přípravu projektové dokumentace, pak se soutěžil technický dozor a tam podal nabídku pan J. z HCM computers. Na podkladě těchto dokumentů, tedy studie proveditelnosti a zadávací dokumentace se vypsala veřejná zakázka a město obdrželo dvě nabídky, od AutoCont a od sdružení Telefónica O2 a TESCO SW, název sdružení už neví. Ještě před tím, než odmítla nabídku v hodnotící komisi, protože když zjistila, že nabídku podal AutoCont, tedy její bývalý zaměstnavatel, nemohla být členkou hodnotící komise, tak oddělení ICT dostalo za úkol vyjádřit se k nabídkám. Sepsali stanovisko, že ani jedna nabídka neodpovídá požadavkům zadávací dokumentace. Ty chyby nebyly nijak velké, ale po zkušenosti s projektem 06 popsali každou odlišnost oproti požadavkům a doporučili soutěž zrušit. Rada města soutěž zrušila a vypsala znovu, ale už jako jednací řízení bez uveřejnění. Výsledkem bylo, že se oslovily již jen tyto dvě firmy, které v předchozím řízení podaly

nabídku. Proběhlo ústní jednání s oběma firmami, pracovníci ICT, kteří se jednání účastnili, měli za úkol se zástupci vykomunikovat všechny chyby, které před tím udělali, aby tu nabídku podali správně a v rámci nového podávání nabídek byly podány opět dvě nabídky AutoCont a sdružení Telefonica O2 a TESCO SW. ICT oddělení opět dostalo obě nabídky k hodnocení, opět tam vypsal chyby, byl svolán řídicí výbor, kterého se zúčastnil i J. a i právní firma, která byla na tuto zakázku vybrána - firma GORDION, a společně s vedením města diskutovali, zda je to nesrovnalost v nabídce, nebo není a nechali hlasovat. Odsouhlasilo se, že obě nabídky jsou v pořádku a materiál šel do rady města, že se uzavře smlouva s dodavatelem s lepší cenou, což bylo sdružení Telefonica a TESCO SW. Po podpisu smlouvy se začal projekt realizovat.“ Ke čtené výpovědi svědkyně u hlavního líčení uvedla, že by chtěla jenom opravit pasáž o spisové službě. Neví přesně, ale nemyslí si, že zakázka na spisovou službu byla zrušena, ale že byla zpětně uznatelná jako dotační náklad, takže byla jenom zahrnuta do projektu. Jinak nemá k tomu co dodat. K dotazu, zda měla výhrady k práci Františka H., uvádí, že H. byl už hodně starý, někdy se s ním komunikovalo složitě, ale co se týče dotace, ačkoli neměla na starosti získání dotace a související úkony, nicméně po této stránce asi odvedl práci, co měl. K dotazu, zda neměla obavu, že by H. psal části zadávací dokumentace na konkrétní firmu, ve prospěch někoho, uvádí, že opravdu neví. K dotazu, zda měla na něj nějaký konkrétní požadavek, když se zpracovávala studie proveditelnosti, aby byla napsána na konkrétní program, konkrétní informační prostředí, uvádí, že František H. samozřejmě také věděl, jaké servery provozují, jaké prostředí tam mají a co se ptal, tak se ptal, s jakými firmami spolupracují, kdo jim dělal tohle, takže získal přehled.

48. Svědkyně **Hana R., dříve M.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41159 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala na Magistrátu města Přerova na odboru rozvoje, oddělení dotací. Pracovní náplní byla správa dotačních projektů a jejich administrace během průběhu a po jejich realizaci. Veřejné zakázky jako takové nejsou předmětem její činnosti, na to jsou jiní kolegové. Jednou z důležitých činností při tom, aby projekt bylo možno realizovat, je nutný výběr dodavatele podle zákona o veřejných zakázkách, to je dílčí část celého procesu projektového řízení, kdy tedy veřejná zakázka, její průběh, příprava a realizace, to nebylo předmětem její činnosti, jejím předmětem je příprava projektu podle podmínek výzvy dotačního titulu, podání žádosti o dotaci, poté hlídání jednotlivých podmínek dotačního titulu, proces vydání rozhodnutí o dotaci, celý průběh realizace, tedy sledovat, hlídat, hlásit případné změny poskytovateli dotace, chovat se podle podmínek konkrétního dotačního titulu, dovést projekt do samotného závěru, vyúčtovat. U evropských projektů je podmínka 5 let udržitelnosti, tedy ještě po ukončení realizace projekt po tuto dobu sledovat, udržovat, hlásit poskytovateli dotace případné změny a každý rok hlásit, co se v průběhu těch 5 let s uskutečněnou realizací děje. Za město Přerov s CRR, co se týče dotačních věcí, byla manažerem ona, tedy s nimi komunikovala. Podklady, které se radě předkládaly, šly přes jejich oddělení, případnou technickou část realizace projektu mělo na starosti IT oddělení. Osoby obž. Pavel Ch., Jakub K., Ivo K., František H., někteří byli členové zastupitelstva města, zbývající zastupovali externí firmy, které pro ně dělaly poradenskou činnost. Konkrétně spolupracovala s obž. Ch., dělali management toho řízení projektu vůči dotačnímu titulu. Neví, jestli v projektech figuroval Jakub K. U Iva K. se jí jeho případné aktivity nevybavují. H. si nevybavuje, možná byl činný v rámci projektové přípravy. RPSC pro ně externě na základě smlouvy dělala poradenskou činnost. EUNICE to byla příprava projektu a TESCO SW bylo vítězným vybraným dodavatelem, se kterým uzavřeli smlouvu o realizaci. AutoCont netuší, byl asi jedním z uchazečů, kdy mluví o projektu IOP 09 na zajištění přenosu dat a informací, protože na projekt IOP 06 si nevzpomíná. Projekty z výzvy IOP byly specifické projekty v oblasti IT a jejich technická náročnost a obsah jí moc nezajímá. Je to tak specifická oblast činnosti, že na to mají ty kolegy odborníky, ti jsou věcnými garanty toho, co projekt obsahuje. Pro ni to byly dva projekty v IT oblasti, 06 bylo Technologické centrum, tzn. počítače a 09 byl unikátní projekt v celé republice, velký IT projekt. Z hlediska náročnosti z dotačního pohledu však byly oba stejné, protože podmínky dotačního titulu byly stejné. K dotazu, zda zřídilo město Přerov řídicí orgán k realizaci zakázek, uvádí, že u 06 neví, u 09 z hlediska jedinečnosti a objemové náročnosti vznikl Řídicí výbor, na kterém se scházeli ke

každému problému techničtí řešitelé a jednali. Mezi členy Řídícího výboru byli zástupci vedení města, dodavatelé, projektanti a někteří pracovníci magistrátu. Kdy přesně byl zřízen, to již neví. Členové Řídícího výboru podepisovali prohlášení o mlčenlivosti a nepodjatosti vůči třetím osobám, stejně jako ve veřejných zakázkách všichni členové komisí musí podepisovat prohlášení o mlčenlivosti, nepodjatosti a nepředávání informací třetím osobám, aby se nevynášely informace o projektu. Samozřejmě, co šlo do rady, co musel projednávat orgán města, tam se musely do důvodových zpráv psát informace. Studie proveditelnosti byla jedna z povinných příloh při podání žádosti o dotaci. V ní by se měl popsat projekt, záměr, cíl, představa, co chci zrealizovat, v jakém časovém horizontu, za kolik peněz, s jakými zdroji a ještě popsat rizika projektu. Je to analýza projektu, která by měla říct, zda projekt je realizovatelný a za jakých podmínek. Obsah a struktura studie byla dána podmínkami dotačního titulu. Studie proveditelnosti v 09 zpracovávala RPSC, u 06 neví. Studie proveditelnosti byla zveřejněna, neví, ve kterém okamžiku, ale nebyla zveřejněna v celém rozsahu, protože obsahovala informace o tom, jaká je finanční představa, nebo náročnost projektu co se týče financí. K dotazu, z jakého důvodu to nebylo vhodné, uvádí, že protože ještě nebyly vyhlášeny veřejné zakázky na samotnou realizaci, tedy nemůžou dopředu odtajňovat některé informace, stejně jako nezveřejňují projektové dokumentace s rozpočty. To je předmětem až samotné veřejné zakázky. K dotazu, zda bylo nutné členy Řídícího výboru nebo jiné osoby z řad zaměstnanců či radních města Přerova, upozornit, aby studii proveditelnosti nešířili, uvádí, že pokud si někdo vyžádal nebo chtěl vědět ty informace, tak podepsal čestné prohlášení o tom, že je nebude šířit. Neví, jaké dokumenty byly obsahem zadávací dokumentace, zakázka není její činností, administraci zakázek navíc vedly externí firmy. K dotazu, co bylo předmětem její komunikace s CRR, uvádí, že podle podmínek výzvy připraví s externí společností žádost, podala se žádost o dotaci včetně povinných příloh. CRR žádost kontroluje, pokud potřebují něco vysvětlit, doplnit, tak na základě jejich výzev doplňovali s externistou nezbytné podklady nebo vysvětlení. Pokud Řídící výbor, nebo jejich oddělení, v rámci kontrol zjistí nějaký postup v rozporu s podmínkami z příručky pro poskytnutí dotací, uvádí, že pokud se v projektu dělala třeba změna, většinou v termínech, tak je povinnost hlásit všechny mimořádnosti, které se dějí oproti žádosti o dotaci. Poskytovatel dotace to musí odkontrolovat, vyhodnotit a sdělit, zda změnu povoluje nebo ne, zda souhlasí, příp. vydá nové změnové rozhodnutí o dotaci. Nevzpomene si, kolik bylo podáno nabídek u 06 ani u 09. Neví, zda se na studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci či projektové dokumentaci, podílely třetí osoby, vyjma zpracovatele a pracovníků města. Měli smlouvy s externími dodavateli, a jestli tam někdo spolupracoval, to neví. Při žádosti o dotaci se kontroluje formální i věcná část, jestli se něco doplňovalo v jedné nebo druhé části, to si nevybavuje. Průzkum trhu je pro ně, protože zadávají dle zákona o veřejných zakázkách, a pokud neznají předběžnou cenu jednotlivé zakázky, můžou se poptat průzkumem trhu u případných potenciálních dodavatelů, aby jim sdělili v rámci průzkumu trhu, jak se vyvíjí cena a tak si udělají představu, za jakou cenu může být zakázka plněna. Neví, jestli průzkum trhu směřuje i ke zjištění aktuálního stavu technologií. Rozpočet města Přerov, tzv. klikací rozpočet, vznikl před pár lety jako součást portálu občana, je to jedna ze součástí řešení, kterou vybudovali v rámci výzvy 09. Město Přerov musí zveřejnit rozpočet a klikací rozpočet je dnes jedna z moderních aplikací, kterou města a veřejná správa využívají, aby se občan přes internet mohl dostat k informacím o veřejných prostředcích. Museli mít zajištěny nejdříve vlastní zdroje na to, aby mohli projekt výzvy IOP realizovat, kdy v rozpočtu města musel být schválen objem finančních prostředků, aby mohli zahájit zakázku a zrealizovat projekt. Město vyčlenilo 100 % dotace z rozpočtu, protože dotace se vrací až zpětně do rozpočtu města. Alokovaná částka v rozpočtu města asi vyšla ze studie proveditelnosti, která udělala finanční rámec aktivit, kolik by ten projekt výzvy 09 mohl obnášet, pak to projednávaly orgány města, aby na to město vyčlenilo požadovanou částku. Měla k dispozici průběžné verze studií proveditelnosti k projektům výzev 06 a 09, ve spolupráci s externistou a s techniky viděli pracovní verze, připomínkovali je, aby studie obsahovala správné náležitosti, které má obsahovat, pak teprve byla finální verze, která se odesílala. Jejich připomínky určitě byly zapracovány. Do zadávací dokumentace nezasahovala. Z hlediska poptávaného plnění bylo dodáno vše, byla splněna

smlouva, jinak by jim nebyla proplacena dotace a byl splněn i závazek udržitelnosti. Ona považuje projekt z pohledu města Přerov za přínosný. Zástupci TESCO SW byli členové Řídícího výboru až poté, co se stali vítězným uchazečem a byla s nimi podepsána smlouva o dílo. Před jejím podpisem se s nimi nesešla. Při svém postupu nebyla nijak ovlivňována. Připomínek ze strany CRR byla spousta, i zadávací dokumentace se posílá CRR ke kontrole. Posílalo se něco i do Prahy hlavnímu architektovi, to je podmínka pro dotační titul, jestli se on nevyjadřoval ke studii proveditelnosti, tak to měli stvrzeno. Předpokládá, že externí firma městu zasílala návrh zadávací dokumentaci, ke které se vyjadřovali ti, co měli na starosti zakázku, plus pracovníci IT, s ohledem na předmět toho plnění, který se tam musí specifikovat. Studie proveditelnosti byla zveřejněna na internetu. Neví, jestli byl součástí studie proveditelnosti průzkum trhu. Nevzpomene si, jestli rozpočet ve studii proveditelnosti byl zastropován a zda strop vycházel z výzvy, je možné, že byl ve výzvě nějaký maximální objem možných prostředků na projekt. Studie proveditelnosti obsahuje požadavky na konkrétní plnění, nemůže to být obecný dokument, musí být ušitý na míru toho, co chtějí realizovat. Musí vědět, co chtějí realizovat a studie proveditelnosti má prokázat, že to tedy buď je, nebo není realizovatelné, nebo za jakých podmínek. První výzvy vyhlášovalo Ministerstvo vnitra, potom byl celý blok IT přesunut pod Ministerstvo pro místní rozvoj. Ona se neúčastnila hodnotící komise. Pokud jde o výzvu 09 přenos dat a informací, myslí, že to bylo vyhlášováno jako jedna zakázka. Jestli soutěžit zvlášť, nebo dohromady, to studie proveditelnosti neříká, to vyplývá ze zákona o veřejných zakázkách, který říká, jakým způsobem se má plnění v jaké hodnotě soutěžit. Že to bude jednou veřejnou zakázkou, to rozhodla rada města. Neví přesně, jestli měli všichni členové Řídícího výboru hlasovací právo, asi ano, ale na jednání chodili i jiní lidé, kteří hlasovací právo neměli. Ona sama neměla hlasovací právo, zda měl hlasovací právo obž. Ch., to neví. Neví o tom, že by někdo na město ověřoval, že členové Řídícího výboru, kteří podepsali prohlášení o nepodjatosti, plní parametry, které byly definovány v tomto prohlášení, a ani neví, co by jim hrozilo v případě jeho porušení. RPSC měla smlouvu na dotační management pro výzvu IOP 09 a myslí, že i na předcházející studii proveditelnosti. Nevzpomíná si, že by někdo z města namítal pochybení v činnosti RPSC, nebo by napadal kvalitu díla. Neví, jestli byla TESCO SW dodavatelem IT již v době přípravy zakázky výzvy 09. Ví, že jedna z částí projektu výzvy IOP 09 byla vnitřní integrace úřadu, k dotazu, zda je třeba při přípravě této části komunikovat se stávajícími dodavateli IT, aby mohli nadefinovat zakázku, uvádí, že je to technická záležitost, ale ten potenciální dodavatel by měl vědět o tom, co na úřadě již existuje, aby mohl navrhnout své řešení. Netuší, jestli věcně navazoval projekt výzvy 09 na projekt z výzvy 06. Za RPSC kromě obž. Ch. si nevybaví jiné jméno. Obecně pro ně je RPSC jedna z poradenských společností v kraji, dělají pro ně poradenskou činnost, pokud potřebují vypomoci externě. K dotazu, jak se realizuje průzkum trhu, uvádí, že nedělá průzkumy, nepotřebuje to ke své práci, ale běžně buď emailem, nebo písemně se výzvou potenciální možní dodavatelé, jestli by mohli v rámci průzkumu trhu podat cenovou nabídku.

49. Svědek **Kamil V.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41162 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval na Magistrátu města Přerov jako IT administrátor. Náplní práce byla správa systémů od koncových stanic po servery. Byl členem komise pro IOP 09 ve výběrovém řízení a myslí, že byl náhradníkem v IOP 06, kde byl na posledním jednání. Jako zaměstnanec magistrátu, pokud byl přizván na jednání, tak se účastnil i jednání, která se týkala zpracování studie proveditelnosti. Měl možnost studii proveditelnosti hodnotit, připomínkovat, kontrolovat, byl to úkol celého IT oddělení, tu technickou část museli nějakým způsobem řešit. Neví, jestli to byla studie, nebo až projekt. Je to vždy celé oddělení IT, nemůže to ovlivnit sám, on byl koncový člověk na IT oddělení. Vždy bylo jednání oddělení IT, kdy se sešli k nějakému projednávanému bodu a dokumenty měl k dispozici v nějaké verzi v emailu. K dotazu, zda byla zajištěna ochrana před předáním informací z dokumentu třetím stranám, zda byl poučen, jak s tím nakládat, uvádí, že nic nepodepisoval. Je snad samozřejmé, že se to nemá dostat pryč, pokud se připravuje taková zakázka, dělá se to tak nějak potají, nezveřejňuje se to. Ví, co je zadávací dokumentace, nebo projektová dokumentace, projektová dokumentace obsahuje to, jak má asi vypadat cíl a zadávací dokumentace

je už zadávací řízení, projekt je součástí zadávací dokumentace. Myslí, že projektová a zadávací dokumentace byly ve stejném režimu s ochranou před předáním materiálů třetím osobám, není si ale vědom nějakého speciálního poučení. K dotazu, kdo zpracovával studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a projektovou dokumentaci, uvádí, že byly externí osoby, a to obž. Ch., František H., ale kdo co konkrétně dělal, to si nevzpomene. Jména obž. Ch., Mgr. Jakub K., Ivo K. a František H. se mu vybavují, dvě jména již uvedl a asi si s nimi spojuje studie, i když neví, jestli IOP 06 nebo IOP 09. Mgr. Jakub K. byl syn tehdejšího náměstka, ale jeho aktivity v rámci projektů si nevybavuje. Aktivitu Ivo K. související s těmito projekty si nevybavuje. Se zakázkami se mu vybavují AutoCont a TESCO SW. RPSC ideas a EUNICE možná také, ale nedokáže to říct přesně. AutoCont a TESCO SW byli výherci soutěže IOP 06 a IOP 09, fungovali jako subdodavatelé. Není mu známo, že by studie proveditelnosti, zadávací dokumentace a technické specifikace byly vypracovávány za aktivní účasti třetích stran, potažmo budoucích soutěžitelů. Nevybavuje si, kolik nabídek a kterých společností bylo podáno u výzvy 06. Vzhledem k tomu, že byl součástí realizačního týmu, komunikoval aktivně s AutoCont, který dodával technologické centrum a TESCO SW dodávalo servisdesk v rámci projektu IOP 06, takže tyto firmy pravděpodobně vyhrály. Byl, jak uvedl, náhradníkem v rámci komise a účastnil se posledního jednání, nepamatuje si, kolik bylo nabídek, nebo jestli byl někdo z uchazečů vyloučen, je to možné. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl, že: „*Účastnil jsem se posledního hodnocení u zakázky A. jako náhradník, řešilo se, jestli jako komise to máme zrušit, nebo vybrat, anebo rozhodnutí raději ponechat na radě města, protože už jen z toho, že zůstal jeden uchazeč, by bylo nejlepší to zrušit. To byla vlastně nejdlejší diskuse komise, co si pamatuje. Nabídka spol. NWT byla vyřazena, protože byla špatná, z části nesmyslná a neúplná. V nabídce TESCO SW byla chyba v reakci, co si vzpomíná, v času reakce, kde bylo TESCO SW požádáno o vysvětlení nabídky. Firma, která prováděla právní dohled, potvrdila, že toto doplnění lze požadovat a přijmout ho, tak byla přijata nabídka, jako že je v pořádku a úplná. Podle něj za toto však město obdrželo pokutu, proto si to pamatuje. Byl řešen díky tomu na škodní komisi, která uzavřela, že to interně nezpůsobili a že to bylo díky špatné radě firmy.*“. K tomu uvádí, že si na toto nyní vzpomíná a potvrzuje, co uváděl. K dotazu, zda i NWT byla vyzvána k doplnění nabídky, uvádí, že si myslí, že nebyla, protože jejich nabídka byla úplně špatná, chyběla v ní část realizace celého projektu. Pokud je mu předložen k nahlédnutí protokol o jednání hodnotící komise na č. l. 12800 – 12804, tak v tomto protokolu jsou popsány chyby v nabídce NWT a jsou označeny jako: *nesplněno, chybí*. V zakázce C. byl právoplatným členem hodnotící komise. Kolik nabídek bylo podáno, to si nevybaví, snad jedna či dvě. Soutěž byla na popud IT oddělení zrušena, a to z důvodu, že uchazeči nesplnili technické požadavky, přesné důvody si nevzpomene. Pak bylo jednání bez uveřejnění. V souvislosti s touto zakázkou si vybaví asi jen některé členy hodnotící komise, byli tam i externisté, kdy měli sjednaný technický dozor, dále tam byl externí administrátor zakázky. K dotazu, zda názor členů hodnotící komise nabídky odmítnout a soutěž zrušit byl jednotný, uvádí, že si myslí, že nebyl jednotný, vedla se tam zdoluhavější diskuse, zda je splněno nebo ne. K dotazu, zda si vybavuje, v čem konkrétně nebyly splněny technické parametry, uvádí, že se mu vybavuje licence SQL serveru. K dotazu, zda si vybavuje, čím se nabídky lišily, nebo zda byly stejné, uvádí, že to si nevzpomene, je možné, že cenově byly stejné, ale z hlediska textu nebo technických specifikací, to si nevybavuje. Pokud je mu opět čtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde vypověděl, že: „*Měl možnost si prostudovat obě nabídky do soutěže o zakázku C., vznikl dle něj problém, uchazeči nesplnili předmět zakázky nebo měli chyby v předmětu zakázky, např. nedodržení verze licence SQL Serveru, část těch pochybení je popsána v rámci stanovisek ICT, které byly podkladem pro jednání komise. Konkurenční nabídky se od sebe lišily v částech koncových bodů metropolitních sítí, jejich technologii na konci, poté v docházkovém systému, v portálových věcech, v manažerském informačním systému. Obě konkurenční nabídky ale měly i hodně podobné pasáže, a to metropolitní síť, myšleno typologie a dost podobné byly co se týče železa, tedy hardware, tedy ICT center. Stanovisko oddělení ICT k nabídkám bylo takové, že v některých bodech neplní předmět zakázky.*“. Na této své výpovědi opět nemá důvod cokoli měnit. K dotazu, zda si vybavuje, kdo byl subdodavatelem vítězného uchazeče TESCO SW, uvádí, že subdodavatelem byla Nej TV (dříve Kabelová televize Přerov) a AutoCont. Pokud jde o zakázku A. na Technologické centrum, pak uvádí, že si to nepamatuje, ale protože jeho více zajímalo to

železo, tak ví, že spolupracovali s AutoCont. Pokud je mu opět přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že: „Neví o tom, že by se na dodávkách plnění zakázky C. podílela AutoCont, lidé jemu představení při realizaci byli vždy představováni jako zástupci TESCO SW, ze začátku tam jezdil pan K. ještě s jedním kolegou, jméno si nevybaví, ale v zápisech to půjde dohledat. Řešili kompletní implementaci technologie. S K. osobně jednal, takže toho si vybavuje a druhý pán, který tam byl za sítě, si sice vybavuje, ale nezpomene si na jeho jméno, myslí, že v zápisech z jednání je to podchyceno. Měly by to být zápisy z implementačních jednání. Ke každé z těch částí probíhala jednání a měly by být k tomu příslušné zápisy. K tomu může doplnit ještě, že K. později přestal jezdit a začaly jezdit místo něho jiné osoby. Neví z jakého důvodu a jestli to má souvislost. Na konkrétní jména si nepamatuje. Pokud se jedná o časové období, není schopen konkretizovat, ale vyměnilo se to chvíli před zásahem Policie ČR.“. Opět uvádí, že určitě platí to, co vypověděl před 5 lety. COMA zálohovací systémy a.s. mu nic neříká. K dotazu k zakázce C. obžaloby, zda někdo prosazoval opačný názor, uvádí, že opačný názor dával technický dozor, to byl obž. J., zdůvodňoval to tím, že splnili, měl svůj výklad nabídky. K dotazu, jak získával informace o aktuálních možnostech trhu v oblasti IT řešení, uvádí, že obecně to bylo samostudium a dělaly se různé průzkumy trhu. K dotazu, kdo v případě zakázek výzev 06 a 09 na městě Přerov připravoval technickou specifikaci zadání, uvádí, že možná se podílel i on sám, ale nevybavuje si to. K dotazu, zda byl ze strany obžalovaných ovlivňován, aby se do zadávací dokumentace nebo jiných dokumentů, na kterých se podílel, zapracoval konkrétní požadavky, uvádí, že si toho není vědom. Se studií proveditelnosti se setkal, oddělení ICT ji připomínkovalo. Zda byly ty připomínky zapracovány, to si nepamatuje. Ze svého pohledu „ajt'áka“ v případě zakázek výzev 06 a 09 si nevybavuje nic nestandardního ohledně průběhu zakázek. U výzvy 06 byl náhradník na posledním jednání komise, tedy hlasoval jako řádný člen, ale všech předchozích jednání se neúčastnil, u výzvy 09 byl řádný člen. V obou případech, pokud rozhodoval jako člen komise, rozhodoval nezávisle a dle svého přesvědčení. K dotazu, co je důvodem průzkumu trhu, uvádí, že pokud se má dělat zakázka, oddělení na to musí mít alokovány finanční prostředky, tak musí vědět, kolik to může stát, tak než vypíše zakázku, musí mít v rozpočtu tyto prostředky schváleny. Pokud to jsou informace, které nelze dohledat na webu, musí se cena nějak zjistit. K dotazu, zda lze navrhnout způsob integrace stávajících systémů a odhadnout cenu takové integrace bez komunikace s dodavateli stávajících systémů, uvádí, že lze, ale jen věštecky. K dotazu, jakým způsobem a kdo určil trasy vedení metropolitní sítě v rámci výzvy 09 a zda bylo možné v rámci výzvy 09 provádět stavební práce, výkopové práce, natáhnout fyzicky nové sítě, uvádí, že přesné znění v zadávací dokumentaci si nevybavuje, ale body byly určeny, a jak budou propojeny, to je uvedeno v zadávací dokumentaci. Žádná vnitřní metodika jim nezakazovala dělat průzkumy trhu, dokonce si myslí, že naopak mají povinnost udělat průzkum. K dotazu, zda u složitých věcí je to potřebné, uvádí, že vzhledem k tomu, že na to byl externí zpracovatel, tak právě asi kvůli tomu si ho najali. To byly zakázky, které běžně nedělali. Pokud jde o členství v hodnotících komisích, pak k dotazu, jak byla upravena případná podjatost či nepodjatost člena hodnotící komise, uvádí, že člen hodnotící komise podepisuje papír o nepodjatosti. K dotazu, zda v návaznosti na uváděné tržní konzultace podjatost byla nějakým způsobem podchycována, zda tržní konzultace měly nějakou provázanost na případné podjatosti, uvádí, že oddělení IT zakázky nepřipravovalo. A myslí si, že v IT ty průzkumy trhu také nedělali, na to byli připraveni externisté, kteří zadávací dokumentace připravovali. Řešení tak, jak bylo navrhnuté, bylo i dodáno. Osobně vůči dodanému řešení neměl výhrady. K dotazu, zda ve výzvě 09 rozuměl všem oblastem, uvádí, že proto vždy šla zpráva za celé oddělení IT jako takové, neboť on sám má úzkou specializaci, a to sítě, aktuálně servery. Pokud je mu předestřeno, že ve výzvě 06 dodávala plnění TESCO SW, poddodavatel byl AutoCont, pak k dotazu, zda výzva 06 nějak skončila, nebo měla nějakou dobu servisů, uvádí, že měla udržitelnost, kdy po celou dobu udržitelnosti komunikovali s dodavatelem, tedy s TESCO SW i s AutoCont.

50. Svědek **Ján G.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41165 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 byl zaměstnancem na oddělení IT Magistrátu města Přerov. Měl na starosti informační systémy, hardware a software, které využívají zaměstnanci. K zakázkám z výzvy 06 a 09

plnil úkoly, které mu zadával zaměstnavatel prostřednictvím jeho nadřízené. Při přípravě projektů externí firmy dělaly přípravu zakázek a oni se účastnili jednání, protože externisté potřebovali k technickým parametrům součinnost oddělení IT. Proto konzultovali, připomínkovali nebo spolupracovali na dokumentech, které město potřebovalo k získání dotace. Externisté potřebovali informace, pamatuje si, že museli připravit popis stávajících systémů, parametry serverů, diskových polí, jestli mají UPS, jištění, napájení, jaké operační systémy používají, jak autentizují uživatele, jestli jsou připojeni k internetu. Ten stávající stav potřebovali externisté znát, to byl jeden z dokumentů, který museli připravit. Studie proveditelnosti byla součástí žádosti o dotaci. K dotazu, zda si vybavuje, že by na studii nějakým způsobem participoval, uvádí, že zodpovídali nějaké dotazy technického rázu, co potřebovali zpracovatelé. K dotazu, zda dokáže popsat dokumenty jako projektová dokumentace, zadávací dokumentace a technické specifikace, uvádí, že se zadávací dokumentací se setkávají při vypisování veřejné zakázky, popisuje, co má být předmětem dodávky. K dotazu, zda v souvislosti s těmito zakázkami participoval na jejich vzniku, zda je kontroloval, připomínkoval, vypracovával, uvádí, že dostávali dokumenty k připomínkování, k návrhům, k souhlasu. Nejčastěji k němu doputují od vedoucí v elektronické podobě na email. Město na zpracování dokumentů mělo externí firmy, jejich jména si nepamatuje, ani na zastupující osoby. Pokud jsou mu předestřena jména obž. Pavel Ch., Mgr. Jakub K., Bc. Ivo K. a František H., uvádí, že obž. Ch. byl někdo mimo úřad, pokud jde o jeho aktivity, nic si k zakázkám nevybavuje. Zástupci externistů byli někdy technici, někdy to byli lidé, co znali spíše věci kolem dotací. Nedokáže určit z těch předestřených jmen, kdo byl technik a kdo dotační odborník. O RPSC ideas neslyší prvně, ve vztahu k zakázkám není schopen přiřadit této společnosti nějakou činnost. EUNICE rovněž, ale opět vztah k zakázkám si nevzpomene. AutoCont je počítačová firma, úřad byl v obchodním styku s AutoCont, kupovaly se od nich počítače, informační systémy, ale opět v souvislosti se zakázkami si to neumí vybavit. Od TESCO SW mají v současné době informační systém a TESCO SW bylo dodavatelem v rámci výzvy IOP 09. K dotazu, zda při tvorbě studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, ke kterým měl možnost se vyjadřovat, byla zajištěna ochrana dokumentů nebo informací v nich obsažených před sdílením se třetími osobami mimo zpracovatele a pracovníků úřadu, uvádí, že se může vyjádřit ke kopii, kterou obdržel elektronicky emailem. Pracoval s ní na PC v zaměstnání tak, aby předal své připomínky či podněty vedoucí. Myslí, že mu bylo vysvětleno, že dokumenty nemá nikomu poskytovat, byly totiž k použití na přípravu projektů. Neví o tom, že by pracovaly na těchto dokumentech, nebo je spoluvytvářely nějaké třetí osoby, zejména ze strany budoucích dodavatelů plnění veřejných zakázek. U výzvy IOP 09 byl členem hodnotící komise na technický dozor investora, kdy se vybírala firma, která měla dozorovat a hodnotit technické části zakázky a pak následnou realizaci, něco jako stavební dohled u staveb. V případě hlavní zakázky výzvy 09 nebyl členem hodnotící komise, ale protože k IOP 09 připravovali stanovisko za oddělení IT, byl jako zástupce IT přítomen s tímto stanoviskem na komisi a měl možnost posuzovat došlé nabídky. Stanovisko IT bylo k technickým částem nabídek. Kolik bylo nabídek, to si nevzpomene. U IOP 09 byly dvě soutěže, první byla zrušena z důvodu, že soutěžitelé nesplnili technické parametry. Pak se soutěžilo znovu, neví, kolik bylo podruhé uchazečů. Dopadlo to tak, že TESCO SW je uchazeč, se kterým má být uzavřena smlouva. K dotazu, zda doporučení zrušení soutěže bylo jednotné stanovisko v hodnotící komisi, uvádí, že si vzpomíná na spor, ale neví s kým, jestli to byl nějaký člen komise. Byl spor o to, zda u databázového serveru byl splněn požadavek na transparentní šifrování databáze, kdy IT dalo stanovisko, že ne, někdo jiný tvrdil, že požadavek na tu funkcionalitu je splněn. Pokud je mu přečtena výpověď z přípravného řízení, kde vypověděl, že: „*Účastnil se výběrového řízení jako člen hodnotící komise a pak se účastnil jednání při realizaci. Ví o rozdílném názoru mezi oddělením ICT a panem J. na některé technické části v nabídkách v rámci jejich hodnocení. J. byl členem komise, a jako člen komise se odborně vyjadřoval k technickým parametrům a specifikacím v nabídkách. Já jsem byl přizván k jednání komise, i když jsem nebyl členem, jako zástupce oddělení IT, abych případně doplnil na základě dotazů členů komise stanovisko, které dávali písemně a ví, že měli rozdílné názory na skutečnost, zda dodávaná licence databázového serveru splňuje všechny požadavky na funkcionalitu, které byly specifikovány v zadávací dokumentaci. Oddělení IT a také on*

zastávají názor, že dodávaná licence nesplňovala požadavky na funkcionalitu, pan J. zastával názor, že splňuje požadavky. Měl možnost si prostudovat obě nabídky. Obdrželi obě nabídky, měli k nim dát stanovisko, a co si vzpomíná, tak stav databázového serveru byl u jedné i u druhé nabídky, že nesplňuje požadavky na funkcionalitu. Pak si vzpomíná, že nesplňovaly, neví, jestli jedna nabídka či obě, požadavky na školení administrátorů na dodávané technologie. Nevzpomíná si na další problémy, ale určitě je to vše sepsáno v tom stanovisku, které jako IT dali k dispozici. Obě nabídky se v některých částech lišily a v některých částech ne, ale přesně, které části byly odlišné a které ne si nevybavuje. Zda obsahovaly i stejné pasáže obě konkurenční nabídky neví, protože tomu se nevěnoval, nezjišťoval to. Zabýval se tím srovnáním nabídky se zadávací dokumentací, jestli opravdu všechny parametry, funkcionalita atd. za informační technologii odpovídá, jestli je v pořádku a vyhovuje těm požadavkům. Pan J. se podílel na hodnocení nabídek tím způsobem, že se vyjadřoval k technickým aspektům v oblasti informační technologie, protože v komisi byl odborníkem pan J. a zaměstnanci oddělení IT Magistrátu. Na Helenu H. a její působení si nevzpomíná.“. K tomu uvádí, že si nevybavuje, zda dodavatelé byli před rozhodnutím vyzváni k odstranění nedostatků, nebo zda bylo rovnou rozhodnuto, že nesplnili. U zakázky výzvy 06 asi byl členem hodnotící komise. Kolik nabídek a jaké byly podány, to si nevzpomene. Pokud je mu opět přečtena část výpovědi z přípravného řízení, kdy vypovídal k bodu A., že: „Ta předposlední schůzka, první, které jsem se účastnil a na kterou si pamatuji, tak tam se vracela ta zakázka znovu k hodnocení. Odkud to rozhodnutí bylo nevím, takže znova proběhla kontrola těch předmětů, znovu se vyhodnocovalo to stanovisko oddělení informatiky, které, co si pamatuji, tak obsahovalo informace o těch částech, kde nabídky neodpovídaly zadání, a to u obou dvou uchazečů. Komise potom rozhodovala o dalším postupu a u té zakázky byl právní servis nebo administrátor té zakázky, takže ten doporučoval z hlediska zákona o veřejných zakázkách další postup členům komise. Za sebe můžu říct, že jako člen komise, byl jsem tam za svoji odbornost informatika, tak jsem byl schopen posoudit ty rozdíly mezi technickými specifikacemi a obsahem nabídek a požadavky zadávací dokumentace a při rozhodnutí dalšího postupu k té veřejné zakázce jsme se obraceli na toho administrátora, nebo právní servis k zakázce, jak dále postupovat z hlediska zákona. Cílí co znamenají ty technické informace pro další postup podle zákona. Ten administrátor zakázky sdělil členům komise, že podle zákona o veřejných zakázkách si máme od obou uchazečů vyžádat stanovisko k těm sporným bodům s tím, že po obdržení toho stanoviska bude pokračovat jednání komise. Rozhodnutí bylo, že se oba uchazeči požádají o doplnění nebo o vyjádření k těm rozdílným, k nepřesnostem nebo nějakým nedostatkům, takže oba byli vyzváni k podání písemného vyjádření. To je vše k té první komisi, které se účastnil. Pak bylo poslední jednání a vzpomínám si, že jsme obdrželi od jednoho uchazeče k těm skutečnostem, na které bylo upozorňováno, takže členové komise včetně mě se s tím seznámili a požádali opět toho administrátora zakázky, jak dále postupovat vzhledem k vyjádření, které bylo obsahem té písemné odpovědi. Vzpomínám si, že v tom sdělení se tvrdilo, že došlo k překlepu a že platí správně ta informace, která odpovídá požadavkům zadavatele. Právní názor administrátora zakázky sdělený členům komise byl ten, že v takovém případě máme nablížet na ty skutečnosti tak, že splňují, že se jednalo o překlep. Na základě jeho doporučení komise pokračovala a výsledkem jednání bylo, že radě doporučujeme obě varianty. Jednak uzavřít smlouvu s uchazečem, což bylo TESCO SW a druhá varianta byla, vzhledem k tomu, že byla jenom jedna nabídka, která splňovala podmínky, tak aby zadavatel soutěž zrušil. Nabídka NWT byla vyřazena proto, že NWT nereagovala písemnou odpovědí na ty skutečnosti, které byly vyhodnoceny, že nesplňují zadání.“. K tomu uvádí, že si nevzpomíná, zda názor uvnitř komise byl jednotný. K dotazu, zda v souvislosti se zakázkou výzvy 06 došlo ke krácení dotací ze strany CRR, uvádí, že jestli u této zakázky, to si neumí spojit, nějaké krácení bylo. K dotazu, jakým způsobem získával informace o aktualitách v oblasti IT, že absolvují odborná školení, čtou se weby, navštěvují semináře, které pořádají IT firmy, sledují weby IT firem, výrobců software, hardware, operačních systémů, musí se celoživotně vzdělávat. K dotazu, zda si pamatuje i na nějakou svou roli při vzniku studie proveditelnosti pro projekt výzvy 06 nebo 09, uvádí, že to připravovaly externí firmy, které od nich potřebovaly součinnost, podklady, informace. Účastnil se jednání, kdy od vedoucí dostal úkol účastnit, kdy přijde externí firma a bude mít nějaké otázky, má je zodpovědět. K dotazu, zda v souvislosti s pracemi na studii proveditelnosti komunikovali s některými technologickými firmami, uvádí, že si myslí, že komunikovala externí firma. Zná průzkum trhu, průzkum trhu je zjistit, jaká bude cena budoucí zakázky, aby se naplánovaly prostředky do rozpočtu, současně se zjišťují i technická řešení. Účastní se odborných seminářů, které dělají firmy jako Microsoft, Hewlett-Packard, AutoCont, dokonce myslí, že v tom

období těch projektů se účastnili i seminářů na krajském úřadě, kde jim vysvětlovali, jaká funkce a co se musí udělat, jaké systémy jsou v dotacích uplatnitelné. Byla celá řada i seminářů přímo, firmy samy obecně představovaly řešení, které nabízí pro ty IOP věci, šlo o obecnou prezentaci jejich technologií. Ve vztahu ke studii proveditelnosti si nevzpomíná, že by se někdo z města doptával firem. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde naopak uvedl, že: „K dotazu, zda komunikovali zástupci zadavatele Statutárního města Přerova v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti s některými z technologických firem, uvádí, že ano. Vzpomíná si na AutoCont a na DATRON. Na konkrétní fyzické osoby z AutoCont si na jména nevzpomíná a že spol. DATRON si vzpomíná na pana L. Předmětem jednání, pokud si vzpomíná, v rámci dodávky hardwarového vybavení pro projekt IOP 06, oni navrhovali vizualizaci diskových polí a pokud si vzpomíná, tak H. nebyl schopen navrhnout nějaké řešení v této oblasti, takže při jednání, které bylo, byli s ním přítomní zástupci AutoCont. Týkalo se to toho, jestli je možné virtualizovat diskové pole a jestli je možné použít tyto technologie v tom projektu IOP 06.“. K tomu uvádí, že tak to bylo, dnes si již nevzpomíná. Měl možnosti se vyjádřit a připomínkovat části studie proveditelnosti, které mu dávala vedoucí IT oddělení paní K., to byl účel. Zda postupovali stejně při přípravě technické specifikace zadávací dokumentace, zda měl návrh technické specifikace k dispozici a k připomínkám, uvádí, že už není schopen si to vybavit. U studie proveditelnosti si to pamatuje. Připomínky byly vypořádány, ale jestli byly zahrnuty nebo ne, to si nepamatuje. Ale musely se vypořádat. Nebyl nikým ovlivňován, aby dokumenty, které měl k připomínkám, obsahovaly nějaké specifické požadavky. Zadávací dokumentaci připomínkovali. Není si vědom toho, že by byla diskriminační. K dotazu, kdo úřadu dodával licence Microsoft, uvádí, že pokud jde o ty licence pro veřejnou správu, tak Microsoft má LAR dodavatele, bylo 10 nebo 15 dodavatelů, kteří dodávají licence pro veřejnou správu. K dotazu, zda LARem mohla být pro město Přerov AutoCont, uvádí, že mohla, ale neví, byla, každopádně AutoCont byl jedním z LAR dodavatelů. Problém šifrování dat se týkal databázového systému, tzn. SQL serveru, který vyrábí Microsoft. Týkalo se to produktu Microsoft, nešlo o licenci, ale šlo o edici SQL serveru, protože existuje edice Standard, ta má nějakou sadu funkcionalit, pak byla Enterprise, a ta měla další funkcionalitu.

51. Svědek **RNDr. Petr K.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 (č. l. 41168 verte a násl.) využil svého práva nevyprávět s odkazem na ust. § 100 odst. 2 tr. řádu, byly však splněny podmínky, aby byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení podle § 211 odst. 4 tr. řádu, kdy zbylá část výpovědi byla čtena u dalšího hlavního líčení dne 22. 11. 2021 (č. l. 41597). V přípravném řízení svědek vypověděl (č. l. 2869 – 2875), že do roku 2008 působil jako ředitel regionu v Brně, přičemž pod něj spadal Jihomoravský kraj, později Olomoucký a Zlínský kraj. V roce 2008 se dostal do situace, kdy se cítil vyčerpan, proto se rozhodl stáhnout ze své pozice a předat řízení regionu mladším kolegům. Sám se úplně z AutoCont nestáhl, ale zastával pozici řadového zaměstnance bez podřízených, bez exekutivních povinností a jeho náplní práce se stal společenský kontakt se zákazníky, případně snaha získat nové klienty. Občas se tedy zúčastnil nějakých schůzek, nebo byl ze setrvačnosti zařazen do emailové komunikace, ale často pořádně neví, o co se jedná. Ke konkrétně vyšetřovaným zakázkám nemá co uvést, sám se na nich aktivně nepodílel, možná se zúčastnil nějaké schůzky, případně mohla padnout zmínka při nějaké jiné příležitosti, ale už si na nic konkrétního nepamatuje. K podrobným dotazům uvedl, že neví, kdy se zástupci AutoCont začali zajímat o zakázku A., ani kdy bylo rozhodnuto o účasti na zakázce. Neví, zda mezi zástupci AutoCont a zástupci zadavatele proběhlo jednání v souvislosti se zadáváním zakázky. K emailu ze dne 25. 6. 2010 v 09:18 hod. včetně přílohy, zaslaný z emailové adresy xxx na adresu osobám Josef S., Josef T., David T., Radim F. a Petr K., obsahující nabídku AutoCont určenou pro Statutární město Přerov, uvádí, že si na něj nevzpomíná, tyto věci neřešil a neví, co k tomu dodat. Ve vztahu k jeho vazbám a kontaktům na Magistrát města Přerova uvádí, že u tohoto zákazníka se snažil fungovat obchodně podstatně dříve, ještě před projednávanou dobou. V rámci standartních obchodních postupů se snažili u magistrátu Přerova působit jako u jednoho z klíčových zákazníků v regionu. Vzpomíná si na vedoucí IT oddělení K., která byla dřívější zaměstnankyně AutoCont, ale i s ní byl kontakt čistě společenský. Dále z magistrátu zná náměstkyně K., opět šlo o čistě společenské a

formální vztahy. Pokud je mu ve vztahu k zakázce C. předložen email ze dne 10. 5. 2013 v 16:00 hod. zasláný Josefem S. příjemci Martinu S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“, včetně historie komunikace, kde byl on sám účastníkem, k dotazu, zda mezi zástupci AutoCont a TESCO SW v souvislosti s přípravou nabídek do soutěže o veřejnou zakázku C. vznikla nějaká dohoda, uvádí, že na email si nevzpomíná, vůbec o tom neví. Marbes zná jako IT společnost, ale pokud se neplete, tak s ní nikdy nejednal.

52. K této čtené výpovědi svědka RNDr. Petra K. z přípravného řízení soud dodává, že u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 a ani dne 22. 11. 2021, nebyla soudem čtena pasáž výpovědi, kde se svědek vyjadřuje k emailu ze dne 23. 7. 2010, neboť šlo o email zajištěný z emailové schránky xxx, obsah této schránky byl zajištěn z technologického disku, soudem následně v průběhu trestního řízení nepřipuštěného k důkazům, jak bude dále odůvodněno.
53. Svědek **Arnošt H.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41169 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval jako jednatel Triada s.r.o. Společnost se účastnila veřejných zakázek, jednalo se o dodávku spisových služeb pro obce. Společnost se zabývá vývojem a implementací informačních systémů pro obce a spisová služba je jednou ze součástí systému. Pokud jde o veřejnou zakázku A., jejich společnost se jí zúčastnila v roli subdodavatele pro TESCO SW. Tenkrát se jednalo o ucelenější dodávku pro město Přerov a součástí veřejné zakázky byla zároveň dodávka řešení spisových služeb pro obce, které spravuje Přerov jako obec s rozšířenou působností. Vzhledem k tomu, že byli subdodavatel, byli pravděpodobně osloveni TESCO SW, sami rozhodně neměli ambice ani sílu být hlavním dodavatelem, oni se věnují malým obcím. V některých případech je osloveno i více dodavatelů se zájmem o subdodávku. S kým z TESCO SW jednali, to si nepamatuje, pravděpodobně s panem T., ale neví, který to byl konkrétně. Zadávací dokumentaci k zakázce získal až po vyhlášení zadávacího řízení. K dotazu, zda po prostudování zadávací dokumentace vypracovával dotazy na zadavatele, uvádí, že je to možné, téměř vždy jsou nějaké dotazy k tomu, jak je zadávací dokumentace míněna. V podstatě na tom je závislý jejich postoj, jestli se vůbec budou dané veřejné zakázky účastnit. Nevzpomene si, kolik dotazů bylo a neví, zda dotazy směřovaly přímo na zadavatele, či na jinou osobu, která je měla doručit zadavateli. Nevzpomíná si, zda vypracoval i odpověď na dotazy. Oni se snaží dotazy formulovat tak, aby z toho bylo zřejmé, jakou odpověď očekávají. Obecně vnesou dotaz ve znění: „*Předpokládám, že toto ustanovení je míněno tak a tak...*“. Nevzpomíná si, jestli poslal s dotazem již vypracovanou odpověď. Jejich společnost je dodavatelem informačního systému MUNIS, kdy systém zajišťuje mnoho agend obecních úřadů, od účetnictví, přes vybírání poplatků, evidence obyvatel a samozřejmě úředničina, která je zastřešená spisovou službou, která je také součástí systému. V letech 2010 až 2012 byl IS MUNIS zaveden řádově u 1500 až 1600 subjektů. Že by u města Přerov před vyhlášením zakázky měli nějakou součást IS MUNIS, nějakou okrajovou část systému, nemůže říct přesněji, spíše ne, nebyl to jejich typický zákazník. K dotazu, zda v případě, pokud má subjekt tři podatelny, je možné dvě provozovat na systému jejich společnosti a jednu na systému konkurenční společnosti, uvádí, že to nedává smysl. Systémy spisových služeb se řídí speciálním zákonem, resp. standardem pro výkon spisových služeb, a ten musí splňovat všichni dodavatelé, takže čistě teoreticky by bylo možné, aby v rámci jedné organizace nějaká část běžela v jednom systému, nějaká v jiném, ale u zákazníků jejich velikosti toto rozhodně nedává smysl. K dotazu, zda se snažili v zakázce dosáhnout dotazy takové odpovědi, která by byla vůči ostatním zájemcům diskriminační, uvádí, že rozhodně ne. Pojem studie proveditelnosti zná a určitě někdy v rámci průzkumu trhu poskytovali podklady pro studie proveditelnosti. K dotazu, zda poskytovali podklady pro studie proveditelnosti pro výzvu 06, uvádí, že ve vztahu k dodávce spisových služeb určitě ano.
54. Svědkyně **Kateřina Ť.** u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41172 verte a násl.), že od přelomu 2008/2009 až do 2012 pracovala v CPS consulting jako administrativní pracovnice,

přebírala poštu, vyřizovala dokumenty, přebírala nabídky a chystala různá vyhotovení. CPS se v té době zabývala veřejnými zakázkami, kdy zastupovali zadavatele na zpracování celého průběhu veřejné zakázky. Zakázku A. si nevybavuje. K dotazu, jaké konkrétní práce měla CPS pro zadavatele vykonávat, uvádí, že na jednání jezdil pan S. K dotazu, kdo z jiných pracovníků společnosti na zakázce pracoval, uvádí, že ještě K., jestli v té době už u nich byl zaměstnaný. V CPS na pobočce v Olomouci byl společník a jednatel pan S., ona sama na administrativu a s ní kolega K., se kterým si dělili zakázky, každý měl na starosti nějakou část zakázky. Dále byla pražská centrála CPS, kde byli další dva jednatele nebo společníci a jejich asistentky. Pokud je jí předestřeno, že je uvedena jako jedna z kontaktních osob CPS u této zakázky, k dotazu, zda se na ni někdo v souvislosti s touto zakázkou obracel, obecně uvádí, že její pracovní náplní bylo komunikovat se zájemci o zadávací dokumentaci, takže jí napsali email, že mají zájem o účast, předala jim zadávací dokumentaci a dále se zájemci většinou nekomunikovala. Maximálně je obesílala ohledně dodatečných informací, nebo jim posílala rozhodnutí o výběru, nebo o vyloučení, to bylo u každé zakázky stejné, ale u této konkrétní si nevzpomíná. Pokud rozesílala dodatečné informace k veřejné zakázce, měla je od svých kolegů. Když jim od účastníka, který si odebral zadávací dokumentaci, přišel dotaz, převzala ho a poslala kolegům, kteří zajistili odpověď. Když se týkal právní záležitosti, odpověděli kolegové, když se to týkalo konkrétní informace k zakázce, konzultovali se zadavatelem, který jim dal odpověď, oni ji zapracovali do dodatečných informací a rozeslali všem uchazečům, aby tito stihli informaci zapracovat do své nabídky. Na straně zadavatele se jí vybavují nějaká jména, ale ona s nimi nekomunikovala, se zadavatelem komunikoval S. a K. Společnost Gordion ji nic neříká. Nevybavuje si, že s otázkou od uchazečů, bylo současně zasláno i znění odpovědi na otázku. Možná ve formě nějaké domněnky, jak si myslí, že by to mělo být, ale určitě jim nepodsouvali odpověď. K dotazu, zda se na nějakých pracích v souvislosti se zakázkou podílel Ing. S., uvádí, že tuto konkrétní zakázku si nevybavuje. Pokud je jí přečtena její výpověď z přípravného řízení, kde uváděla, že: „*Za CPS zpracoval zadávací dokumentaci k veřejné zakázce A. včetně příloh č. 1, 2 a 3, tedy specifikaci plnění zakázky a strukturu nabídkové ceny, Ing. S. a možná se na tom podílel i s panem K., přesně si nevzpomene, zpracování zadávací dokumentace probíhalo tak, že většinou jel Ing. S. na jednání k zadavateli a není si vědoma, že by mimo zadavatele na zadávací dokumentaci a jejich přílohách pracovala jiná osoba mimo zadavatele a zástupce CPS.*“. Pokud je jí předestřeno, že z její odpovědi vyplývá, že hlavním, kdo pracoval na zakázce A., byl S., pak uvádí, že on za zakázku zodpovídal, i když kolega K. tam měl nějakou svou funkci, nevybaví si už, jakou část kdo dělal, ale opravdu spolu všechno konzultovali. Nebylo to o tom, že by K. něco napsal, nebo vymyslel a S. o tom nevěděl. S. byl nadřizený K. K dotazu, zda se zakázka A. nějak odlišovala od ostatních zakázek, které připravovala CPS, uvádí, že jí v hlavě neutkvěla, byla stejná nebo podobná jako většina ostatních. Informace, na základě kterých zpracovávala podklady, pocházely určitě od kolegů K. a S. Na přípravě podkladů se kromě zadavatele a těchto dvou nikdo další nepodílel. Dodatečné informace rozesílala všem účastníkům, kteří podali nabídku, nebo kteří si požádali o zadávací dokumentaci.

55. Svědek **Ing. Michal S.** u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41174 a násl.), že v letech 2010 až 2012 pracoval v CPS consulting, byl spolumajitelem a vedoucím pobočky v Olomouci. Společnost se zabývala organizováním zadávacích řízení pro veřejné zakázky, takže se podílel se na organizaci a řízení veřejných zakázek, kdy na základě smlouvy se zadavatelem navrhovali zadávací dokumentaci, snažili se sladit postup, který by odpovídal zákonu o veřejných zakázkách, pomáhali s organizací zadávacího řízení pro zadavatele. Pokud je mu předložena k nahlédnutí mandátní smlouva na č. l. 11914 – 11916, tato vychází ze vzorové smlouvy, kterou měli ve společnosti pro zadavatele připravenou. K dotazu, co je návrh zadávacích podmínek, uvádí, že pro zadavatele předložili vzorový formulář zadávací dokumentace, v němž byly uvedeny možnosti, které si zadavatel měl sám dle typu zadávacího řízení a dle typu příslušné zakázky zvolit a konkretizovat. Po předložení zadávacích podmínek zadavatel projednával zadávací dokumentaci a doplňoval jednotlivá ustanovení zadávací dokumentace tak, aby zadávací dokumentace byla kompletní. Zadávací dokumentace měla více bodů, přičemž na ně vždy připadaly body týkající se zákonných

povinností veřejné zakázky, tzn. stanovovali např. kvalifikační předpoklady, které byly definovány zákonem a další možnosti, které byly fakultativní, ty si zadavatel mohl vybrat, tzn. dávali možnost ze zákona, jaké zákon uvádí varianty a zadavatel toto doplňoval. Hlavní část zadávací dokumentace, kterou vyplňoval zadavatel, byl i předmět samotného zadávacího řízení. Technické specifikace jsou součástí zadávacího řízení. Oni realizovali zakázky na míru, různorodě, ale nebyli schopni definovat přímo technické parametry jednotlivých předmětů zadávacího řízení. On sám je vzděláním ekonom, není odborník v oboru IT a v CPS nebyl nikdo schopen zpracovat technickou část zadávací dokumentace. Na zakázce A. mohl spolupracovat pouze K., jako zaměstnanec společnosti a on sám, nikdo další, kromě asistentky B., nyní T. Technickou část zadávací dokumentace, tzn. jaký bude software, v jakém prostředí bude pracovat a další odborné věci, byla část, kterou musel dodat zadavatel. Stran technických záležitostí si nevybavuje, kdo na tom ze strany zadavatele spolupracoval. Vzhledem k tomu, že se jednalo o IT zakázku, předpokládá, že to byl nějaký IT odborník, možná vedoucí IT oddělení. V případě, že zadavatel takovýto předmět činnosti obdržel přímo od CPS, tak jen na základě jiných zakázek, které realizovali pro jiné zadavatele s téměř totožným předmětem plnění. Na základě toho mohl dostat jiný zadavatel od nich návrh technických podmínek, jak to bylo jiného zadavatele, ale nikoli ve smyslu, že takto předmět má vypadat. Jestli to tak bylo i u zakázky A., to neví. K dotazu, zda spolupracovali na zadávacích podmínkách se společnostmi na trhu IT, uvádí, že určitě ne. Pokud obdrželi v CPS materiál od zadavatele technického rázu, tak k tomu se v CPS již nevyjadřovali, nepřipomínkovali, nerozporovali a ani jej nedoplňovali. Pokud je mu předložen dokument v podobě zadávací dokumentace na *Technologické centrum ORP* (CD č. 3 na č. l. 8808 v podobě tří dokumentů označených jako: *Zadávačka_Technologické centrum ORP*; *Zadávačka_Technologické centrum ORP příloha 1*; *Zadávačka_Technologické centrum ORP příloha 2*), uvádí, že předmět veřejné zakázky musel nedefinovat zadavatel, proto pasáž *Zadávačka_Technologické centrum ORP* od bodu 1. po bod 2. je dílem zadavatele. Velmi často to nebylo vydefinováno jenom v bodě 1., ale podrobnější popis byl součástí přílohy. Bod 2. předpokládaná hodnota je údaj sdělený zadavatelem. Bod 3. požadavek na poskytnutí jistoty, to jsou věci, které měli na vzorovém formuláři jejich zadávací dokumentace, kterou předkládali zadavateli a ve spolupráci se zadavatelem definovali požadavky, které zadavatel chtěl v tomto bodě mít. Oni předložili návrhy, které vyplývají ze zákona a zadavatel řekl, zda bude požadovat jistotu, v jaké výši, nebo zda bude požadovat bankovní záruku. Bod 4. požadavky na způsob zpracování nabídkové ceny, toto je určitě opět definováno zadavatelem, protože to jsou jednotlivé položkové ceny, jejichž součet by měl definovat celkovou cenu. Bod 5. platební podmínky jsou obecné věci, které vychází ze vzorových formulářů. Bod 6. kvalifikace uchazečů, ta vycházela ze zákona, toto navrhovali oni, nicméně zákon definoval možnosti, které můžete nastavit u kvalifikačních předpokladů s výjimkou základních a profesních kvalifikačních předpokladů, které byly pevně stanoveny, ty ostatní ekonomické a finanční kvalifikační opět dávali možnosti ze zákona a zadavatel definoval, které z nich hodlá v zadávací dokumentaci použít a v jaké výši. Oni s nimi konzultovali, zda výše je odpovídající zakázce, tzn., aby zadavatel nepřistupoval do kvalifikačních předpokladů, které by limitovaly výběr uchazečů a mohly by působit netransparentně. Bod 8. technické kvalifikační předpoklady, to je stejné jako u ekonomických a finančních, tedy předpoklady byly součástí zákona, předložili možnosti ze zákona a zadavatel definoval, jestli chce u významných služeb dvě významné služby a v jaké výši, nebo tři nebo obdobně. Oni jim akorát říkali, že v případě, že zadavatel zvolí větší množství zakázek různého charakteru, může dojít k diskriminaci, naopak, když zvolil nebo nezvolil tento kvalifikační předpoklad, říkali, že uchazeč nemusí být schopný zakázku realizovat. Tyto pasáže byly dílem jejich návrhu, který vychází ze zákona o veřejných zakázkách a zadavatel stanovil konkrétní počet zakázek v zadávací dokumentaci jako kvalifikační předpoklad. Bod 9. obchodní podmínky, ty jsou obecné. Bod 8. dodací podmínky, to musí vycházet z technické specifikace, protože dodací podmínky obecně měli určitě kratší, tedy něco takového nedodávali, to tedy vychází z požadavku zadavatele. Bod 9. jiné požadavky, jde opět o požadavek, který je stanoven od zadavatele. Bod 10. pokyny pro zpracování, to je součástí vzorové dokumentace, kterou předkládali. Bod 11. kritéria hodnocení

nabídek, opět za CPS předložili návrh jejich kritérií hodnocení, které by bylo možné při výběru zakázky realizovat a zadavatel si je definoval a stanovil. Bod 12. variantní řešení vychází z jejich formuláře. K dotazu, zda by dokázal vydefinovat z hlavy, kterou z těch příloh zpracovala CPS, uvádí, že si to nepamatuje, ale jak říkal, specifikace plnění zakázky není jejich práce, tu zpracovával zadavatel, stejně jako strukturu nabídkové ceny, to nejsou schopni definovat. Určitě od zadavatele pochází analýza aktuálního stavu vnitřního chodu úřadu, rovněž je od zadavatele studie proveditelnosti. K souboru Zadáváčka_Technologické centrum ORP příloha 1, uvádí, že 100 % je to dílo zadavatele. Předmět plnění veřejné zakázky zadavatel definuje tím, že jim předá projektovou dokumentaci, která má být součástí veřejné zakázky. K souboru Zadáváčka_Technické centrum ORP příloha 2, uvádí, že tuto přílohu rovněž nezpracovávali, to je opět součástí předmětu plnění, definoval ji zadavatel. K dotazu, kdo zpracovával odpovědi na dodatečné dotazy u zakázky A., uvádí, že to fungovalo tak, že dodatečné informace chodily na místo definované při vyhlášení zadávacího řízení, velmi často to shromažďovali u nich v kanceláři a preposílali zadavateli, aby se k otázce vyjádřil. Pokud se to týkalo věcí, které nebyly spojené s předmětem veřejné zakázky, zadavateli pomáhali zpracovat odpovědi, nicméně finální slovo měl zadavatel. Zadavatel jim odpověděl na dotaz, který chtěl uchazeč vysvětlit, a oni distribuovali všem uchazečům odpovědi, aby všichni měli stejné podmínky. V rámci této zakázky na sestavení zadávací dokumentace CPS nespolečně pracovala s třetími společnostmi. Gordion je jeho bývalý zaměstnavatel, Gordion nepůsobila v rámci této zakázky. Pokud se ve spise objevují dokumenty, u nichž je autorem a na formuláři přímo uvedena Gordion, uvádí, že měli vzorové formuláře z předchozí společnosti a často se stávalo, že kopírovali některé už předem zaběhlé vzory těchto dokumentů a překlápěli je do CPS, proto ve vlastnostech dokumentu může zůstat označení Gordion. Sám se často i v současné době setkává se zadávací dokumentací, kde ve vlastnostech je autorem on, nebo CPS, protože úřady státní správy dodnes používají vzorové dokumentace jejich společnosti. Průzkum trhu si definoval tak, že zadavatel zjišťoval předmět plnění, jestli je schopen ho některý z uchazečů na trhu dodat, v jaké cenové hladině a jestli je reálné zakázku zrealizovat. Průzkum trhu vidí jako širší pojem a tržní konzultace se týkají pouze ceny, kdy zadavatel zjišťoval možnou cenu. K dotazu, zda v případě veřejné zakázky, které administrovali v CPS, poskytovali zadavateli nějakou součinnost při provádění průzkumu trhu, uvádí, že to je zcela na zadavateli, protože v CPS nebyli schopni obsáhnout veškeré předměty plnění. Jejich doporučení zadavateli, jaké kvalifikační předpoklady by byly vhodné, předávali na základě zkušeností z obdobných zadávacích řízení a na základě jejich odborné znalosti zákona o veřejných zakázkách. Pokud by zadavatel prosazoval kvalifikační předpoklady, které by byly nevhodné, sdělili by mu, že to není přípustné, ale finální rozhodnutí o kvalifikačních předpokladech vždy dělal zadavatel, finální zadávací dokumentace ve většině případů byla schválena vedoucím orgánem zadavatele, zastupitelstvem či radou. Jak nyní procházel zadávací dokumentací, nejevilo se mu, že by byla diskriminační, a kdyby byla zadávací dokumentace diskriminační, zadavateli by ji nedoporučoval. Nikdo z obžalovaných ho při činnosti pro zadavatele neovlivňoval. Obecný postup ve vztahu k dodatečným informacím byl takový, že dodatečné informace rozesílali z jejich kanceláře, aby bylo zaručeno, že to dostali všichni uchazeči ve stejný čas. Veškeré dotazy byly preposílány v elektronické podobě zadavateli, ten odpověděl, pak to oni překontrolovali, a v případě, že tam viděli nějaký problém, upozorňovali na to zadavatele, ale finální rozhodnutí bylo vždy na zadavateli. Určitě měla zadávací dokumentace spoustu verzí ve fázi rozpracovanosti, než se dostala do finální podoby.

56. Za souhlasu stran byla dle § 211 odst. 1 tr. řádu čtena u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 výpověď svědka **Ing. Davida V.** (č. l. 2862 – 2867). V přípravném řízení vypověděl, že v letech 2010 až 2014 působil jako generální ředitel NWT Computer a.s., dříve s.r.o. Hlavní náplní činnosti NWT byla paralelně spousta věcí, od staveb bioplynových stanic, až po poskytování internetu. Firma začala v oblasti IT a dělají to stále, i když v menším měřítku. Obchodní divizi IT u nich vedl Václav M. Fungují tak, že zaměstnankyně prochází internet a hledá poptávky, potom nabídku sama zpracuje, když je složitější, tak ji předá kolegovi Martinu N., což byl případ zakázky v Přerově, takže

se tím zabýval Martin N. Kdy se poprvé NWT účastnila veřejné soutěže o zakázku z projektů výzvy 06, to neví. Ve vztahu k rozhodování v NWT o podání či nepodání nabídky uvádí, že se snaží posílat nabídky do všech soutěží, tedy nějak se nerozhodují. Poslali nabídku v rámci výzev 06, 08 a 09, ale neví kolik, nedělají jen IOP, nabízí všechno a při zpracování nabídky do soutěže o konkrétní zakázku vychází z podkladů získaných z internetu. Ze všech jemu předestřených jmen zná Františka H. a obž. Michala V., s těmi se seznámil již před předmětnou veřejnou zakázkou v Přerově. H. byl společníkem v Zlín net a.s., kterou kdysi koupili, na okolnosti seznámení s obž. Michalem V. si nevzpomene. Navíc jim prodával MOIS s.r.o. Za NWT připravoval nabídku do soutěže na veřejnou zakázku A. kolega Martin N. Proč byla uvedena oficiálně Petra V., to neví, byla to asistentka M. Neví, zda zástupci NWT komunikovali v souvislosti se zakázkou s H., určitě však nekomunikovali s TESCO SW, AutoCont a ani s CPS Consulting. Neví, proč byla podána neúplná nabídka, takové věci se před ředitelem tutlají.

57. Svědek **Martin N.** u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41177 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako obchodní zástupce v NWT, náplň práce se různě měnila, protože NWT zastřešuje různé aktivity, včetně dodávky počítačových technologií. Veřejnou zakázku A. si nevybavuje. Pokud je mu předestřeno, že se jednalo o zakázku vypsanou městem Přerov a týkala se *Technologického centra ORP*, uvádí, že v té době přebíral tohoto zákazníka a v rámci různých zakázek řešil různá výběrová řízení. Taková zakázka tam byla, kvůli které byl na policii na výslechu. K dotazu, kdo v nabídce NWT sestavoval technickou část, uvádí, že ve společnosti bylo oddělení, které se věnovalo IT, tzn., když k němu přišla zakázka, předal ji na technické oddělení, které vypracovalo nabídku. Fluktuace v NWT je tak velká, že si nevzpomene, kdo v té době vypracovával nabídku v technické části. On sám technické věci nedělal, je obchodník, ne technik. K dotazu, jak se NWT dostala k veřejné zakázce, uvádí, že tím, že byl v pravidelné komunikaci s městem Přerov, dostal informaci od nich. Na druhé straně sami měli oddělení nebo lidi, kteří hledali různé veřejné zakázky a snažili se, podle vyhodnocení kritérií, buďto se účastnit nebo neúčastnit. Kdy zjistil, že je zakázka vypsána, si nepamatuje, myslí, že to bylo až po vyhlášení. Nebyl schopen zkontrolovat, zda nabídka NWT je z hlediska technické části způsobilá účasti v zadávacím řízení. Výběrové řízení nevyhráli. Nepamatuje si, zda po podání nabídky byli vyzváni k jejímu doplnění, případně vysvětlení. K zadávací dokumentaci se dříve, než bylo vyhlášeno zadávací řízení, nedostal. Jména obž. Michala V. a Františka H., případně EUNICE, mu něco říkají, ale neví, v jaké souvislosti. Ví, že taková společnost existuje, ale nikdy se s těmito lidmi nepotkal. Nemá povědomí o tom, že by tito lidé nebo společnost vyvíjeli aktivity ve vztahu k NWT v souvislosti s jejich nabídkou. Nabídka NWT do soutěže byla míněna vážně, chtěli uspět. K dotazu, jak si vysvětluje, že nabídka byla vyřazena, protože jí chyběly podstatné části dle zadávací dokumentace, uvádí, že to neví, není schopen vše zkontrolovat. Aktuálně pracuje v EON a začínají být zajímavé tzv. PPA kontrakty, kdy EON tyto věci nikdy nedělal, takže se teď účastnili dvou výběrových řízení, aniž by to uměli, kdy nepočítají s tím, že vyhrají, naopak počítají s tím, že tam budou mít chyby, ale že se na tom nějakým způsobem to naučí a budou mít zkušenost a poznatky do budoucna. Neví, jestli to náhodou nebyl stejný případ, jinak to neumí vysvětlit. TESCO SW a obž. Josefa T., Michala T. a Davida T. nezná, ani o nich neslyšel do doby výslechu na policii, nikdy s nimi nekomunikoval. Nabízené plnění chtěla NWT realizovat částečně v nějaké spolupráci s jiným subdodavatelem, většinou spolupracovali s nějakým dodavatelem nebo výrobcem technologie, plus nějakým software řešením, které se potom vždycky s někým domlouvalo. Ve vztahu ke konkrétní zakázce pro město Přerov si nevzpomene, které subjekty měly být těmito jejich subdodavateli. Průzkum trhu je obecně situace, když chcete nějaké řešení, oslovíte společnosti a zkusíte zjistit, jaká je nějaká průměrná cena zařízení, technologie nebo toho, co chcete koupit, za kolik by se dalo poté vysoutěžit. Jejich úspěšnost v soutěžích, a to nejen v NWT, ale i v předchozích společnostech, se pohybovala podle Paretova pravidla 80 % na 20 %, tzn., že z 20 % se jim podařilo zakázku vyhrát. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email z č. l. 2923, tak ani po zhlédnutí neví, co dalšího by si měl vybavit. Pokud jsou mu předestřena jména Petr Z., Petr H., Jaromír L., tak jediné, co mu

utkvělo v paměti, je jméno Z., jestli nebyl z AutoCont. Jitka K. je pracovnice Magistrátu města Přerova, s tou jednával. K dotazu, proč je v emailu uvedena NWT a jeho jméno, jestli tedy s Přerovem komunikoval, nebo jak na něj přišla, uvádí, že to je to, co uváděl na začátku, že neví, kdy do NWT nastoupil. Před ním to měl na starosti obchodník, který odešel, a každá firma měla nastavenou zodpovědnou osobu, která se o zákazníka starala. Jemu bylo město Přerov přiděleno, takže byl tou kontaktní osobou. K dotazu, kolik pracovního času trvala příprava nabídky v tomto případě a obecně, uvádí, že to záleželo na složitosti případu. Když to bylo jednoduché, tak třeba týden, když to bylo něco složitějšího a NWT nebyla úplně největší společnost, některé složité věci neuměla řešit a různě poptávalo partnery, tak než každý na to nějakým způsobem zareagoval, než to technici sladili, aby to bylo funkční, tak v těch složitějších případech to bývá až měsíc. NWT měla nějaké obchodní vztahy s Přerovem před r. 2010, dodávali drobné počítačové vybavení, tonery, nějaká spolupráce tam byla.

58. Svědek **Mgr. Petr K.** u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41179 a násl.), že zaměstnancem Magistrátu města Přerova do jmenované pozice vedoucího odboru vnitřní správy byl ke dni 1. 7. 2011, od té doby je stále v této pozici, zodpovídal za chod odboru vnitřní správy. Výzvami IOP 06, 08 a 09 se zabýval, kdy jedním z oddělení, které spadalo pod odbor vnitřní správy, bylo Oddělení informačních a komunikačních technologií, které mělo implementaci těchto projektů v gesci. Zakázku C. *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* si vybavuje. Co se týče projektu výzvy 09, byl řadovým členem Řídícího výboru a členem projektového týmu. Nevzpomene si, kdy byl Řídící výbor zřízen a kdo byli jeho členové. K dotazu, zda bylo některé ze zadávacích řízení v zakázce C. a v souvisejících zakázkách prováděno formou přímého oslovení potenciálních soutěžitelů, uvádí, že režim zakázek byl různý. Dílčí zakázky byly podle předpokládané hodnoty zakázkami malého rozsahu, velká zakázka byla v režimu zákona nadlimitní a byla vedena v otevřeném řízení. Dle něj nedocházelo k přímému oslovení společností ani u těch tří souvisejících drobných zakázek. On sám si z těch tří vzpomíná na dvě, jedna byla na externího administrátora té velké zakázky, druhá byla na technický dozor investora při realizaci velké zakázky. Pokud je mu předestřeno, že zakázka na *Zpracování projektové dokumentace* byla provedena formou přímého oslovení, pak si to nevybavuje, protože projekt, když nastoupil na úřad, už byl v běhu a navazovaly jednotlivé dílčí zakázky na sebe. Zakázka na *Zpracování projektové dokumentace* byla první v té řadě. Neví, kdo předkládal návrhy, ze kterých byl vytvořen seznam oslovených dodavatelů. K dotazu, jak se podíleli zástupci magistrátu na přípravě zadávací dokumentace a kteří to byli, uvádí, že kromě běžné kontroly ve smyslu toho, že si žádali informace, v jakém je to stádiu, tak nijak. Jednalo se o vysoce odbornou technickou práci, které, předpokládá, nikdo z nich příliš nerozuměl. K dotazu, zda se na kontrolách podíleli pracovníci oddělení ICT, uvádí, že poskytovali součinnost zhotoviteli projektové dokumentace v rámci vysvětlení, jak vypadá systémová infrastruktura, jakým způsobem funguje, poskytovali součinnost v tomto technickém podpurném smyslu. Zná obž. Pavla Ch., ten byl ve skupině, která svého času ještě hluboko před jeho nástupem zpracovávala studii proveditelnosti, Ing. K. si pamatuje ještě z doby, kdy byl zastupitelem. Mgr. Jakub K. je syn Ing. K. a nevybavuje si, že by v souvislosti s veřejnou zakázkou, příp. s těmi drobnými zakázkami, byl Mgr. Jakub K. aktivní, byť třeba v neoficiální roli. Vzhledem k tomu, že dotační podmínky stanovily základní obecný rámec projektu, tak si vzpomíná, že při přípravě projektové dokumentace vznikala celá řada otázek, ke kterým hledali odpověď. Na prvním místě ve studii proveditelnosti se vedlo několik věcných konzultací. K dotazu, zda v této souvislosti byl činný obž. Ch., uvádí, že si nevybavuje něco významnějšího, prostě v momentě, kdy měli pocit, že si potřebují něco vyjasnit, tak se ptali zhotovitele studie proveditelnosti a ten jim k tomu řekl svůj názor, jak to jde dohromady s podmínkami výzvy. K dotazu, zda členové Řídícího výboru dostávali k dispozici materiály, ať už rozpracované nebo ve finální verzi, jako je např. studie proveditelnosti, zadávací dokumentace, projektová dokumentace nebo technické specifikace, týkající se hlavní zakázky, to asi nedostával, protože Řídící výbor vznikl, pokud si vzpomíná, až po podpisu smlouvy, tzn. až ve fázi implementace

projektu. Není si jistý, ale na 99 % nefungoval předtím, než došlo k podpisu smlouvy. On sám ale měl k dispozici takové dokumenty. K dotazu, zda byla ošetřena jejich ochrana před poskytováním třetím osobám, uvádí, že neví o žádném speciálním způsobu ochrany, tyto dokumenty byly veřejně přístupné v rámci vyhlášeného zadávací řízení. Pokud se však baví o období jejich přípravy, administrátor veřejné zakázky je upozornil na povinnosti, které vyplývají ze zákona o veřejných zakázkách. Tyto dokumenty byly brány do doby, než byly uvolněny do zadávacího řízení, jako interní, a tak se k nim přistupovalo. V elektronické podobě byly uloženy na datových úložištích, které jsou šifrované a v písemné podobě výtisky volně neobíhaly. Na tvorbě dokumentů se podílela řada lidí, celá řada firem, příprava zadávací dokumentace jako komplexu dokumentů byl složitý, dlouhý, obtížný proces a v jisté fázi se pravděpodobně dostala, ne-li celá, ale část, která se jich týkala, ke všem dotčeným částem magistrátu, protože se jednalo o projekt, který měl přesah do celého magistrátu. Pokud je mu předestřeno, že třetími osobami byly myšleny osoby mimo zpracovatele dokumentu a zaměstnance magistrátu, uvádí, že o něčem takovém neví. Není mu známo, že by s takovými dokumenty v rozpracovaném stavu před zveřejněním zadávací dokumentace disponovaly osoby z řad např. budoucích dodavatelů. Statutární město Přerov si tyto dokumenty objednalo smluvně, byly jim postupně předkládány různé verze, které byly připomínkovány až do doby, než se dospělo k závěru, že jsou v dostatečné kvalitě, aby bylo možné na základě nich vyhlásit zadávací řízení. Neví, že by se v jakékoli fázi dostaly mimo magistrát třetím osobám. Byl členem hodnotící komise u této veřejné zakázky. Zadávací řízení byla dvě. První soutěž vyhlášená v otevřeném řízení byla zrušená na základě výhrad, které měla hodnotící komise a teprve druhé zadávací řízení, které bylo na doporučení poskytovatele dotace prováděno v jednacím řízení s uveřejněním, vedlo k uzavření smlouvy. Jako člen hodnotící komise musel mít k dispozici nabídky, a to k datu, kdy proběhlo otevírání obálek. První soutěž byla zrušena obecně proto, že žádná z nabídek nevyhověla podmínkám stanoveným zadavatelem v zadávacím řízení. Není si jistý, jestli se na tom shodli všichni členové hodnotící komise, ale musela jich být většina. Proces hodnocení probíhal tak, že se několikrát sešli a nabídka byla komplexně posuzována, jednak po formálně právní stránce administrátorem veřejné zakázky a na posuzování technické stránky se podíleli členové hodnotící komise, kteří tam byli jako odborníci. Řádným členem hodnotící komise byl i technický dozor investora, což byl obž. David J. Pravděpodobně byl členem komise i zaměstnanec z oddělení ICT, na jméno si nevzpomene. K dotazu, zda si vybaví nějaký názorový konflikt v rámci hodnocení nabídek, uvádí, že co se týká zakázek IT, tak z jeho obecné zkušenosti si nepamatuje žádnou IT zakázku, u které by nedošlo k názorovému střetu. Jedná se o složitou problematiku a spousta lidí to vidí jinak. Konkrétně si však nic nevybavuje. Diskutovalo se, jestli nabídky splňují, co si od nich město či magistrát představuje. O žádném zásadním konfliktu, že by někdo natvrdo tlačil nějakou pozici, 100 % ano vyhovuje nebo 100 % nevyhovuje, to si nevybavuje. Nabídka měla řádově stovky stran a pokrývala široké spektrum různých aktivit projektu, v rámci ČR se jednalo v takovém rozsahu o projekt unikátní, nikde jinde v žádném městě takto realizován nebyl. Už ta složitost, že se nejednalo o jednom tématu, ale řádově o osmi různých aktivitách, které spolu byly provázány, by měla dát představu o tom, o čem se při hodnocení jednalo. K dotazu, zda v mezidobí od zrušení první do vyhlášení druhé zakázky s přímým oslovením dodavatelů, docházelo ke změně zadávací dokumentace, uvádí, že ne, to ani nelze, zákon o veřejných zakázkách toto neumožňuje. Jednací řízení s uveřejněním specifikuje zcela jasně podmínky, za kterých může být vedeno a může jít pouze o technické vysvětlení, příp. technické zpřesnění, ale k podstatné změně zadávacích podmínek dojít nemůže a nevybavuje si, že by byly dokumenty nějak upravovány. Z jejich pohledu v tom „lítala“ strašná spousta peněz, nechtěli o ně přijít, tak se hledala cesta, jak zadávací řízení posunout do úspěšného závěru. Následné jednací řízení s uveřejněním bylo přijato na základě konzultace s poskytovatelem dotace a po konzultaci s externím administrátorem. Nevybavuje si, jestli byl členem hodnotící komise u druhých nabídek, pravděpodobně ano. Pokud se vrátí ke studii proveditelnosti, její zpracování externím odborníkem bylo běžné a standardní. Když nastoupil do Přerova, studie proveditelnosti již musela být hotová, protože po jeho nástupu se již začala řešit projektová dokumentace. K dotazu, zda bylo z pohledu

města Přerova běžné, že zadávací řízení zpracovávala externí firma, uvádí, že běžné to samozřejmě není, ale u složitějších projektů, a tento byl mimořádně technicky složitý a náročný, to obvyklé je. K dotazu, kdo připravoval vymezení předmětu zakázky, uvádí, že základní obecná pravidla stanoví u těchto typických IT projektů příslušná výzva. Ta stanoví nějaký obecný rámec, na základě obsahu výzvy se většinou žadatelé rozhodují, jestli do té výzvy způsobem půjdou nebo ne. Politické vedení usoudilo, že pokud do výzvy 09 půjde, že to přinese přidanou hodnotu a na základě toho se začaly odvíjet další kroky. Měl k dispozici průběžné pracovní verze zadávací dokumentace a měl možnost vznést připomínky a požadavky na úpravu zadávací dokumentace. Proces připomínkování je naprosto standardní, provádí se vždy u jakékoli zadávací dokumentace. Možnost vznášet připomínky a požadavky měla na Statutárním městě v Přerově každá dotčená osoba, které se po věcné stránce projekt týkal, počínaje vedoucími oddělení, až po vedoucí jednotlivých odborů magistrátu. Některé připomínky a požadavky zapracovány do finální verze byly, některé již ne, to je rovněž naprosto obvyklý postup. U některých připomínek proběhne vypořádací řízení, kdy se vysvětlí, jak to kdo myslí nebo nemyslí, takže ty, které považovali za zásadní a klíčové, byly vždy vypořádány. Průzkum trhu slouží jako nástroj primárně u veřejné zakázky ke stanovení předpokládané hodnoty zakázky. Ve vztahu k této konkrétní zakázce je to irelevantní, protože žádný produkt, který by existoval v té chvíli na trhu a dal se koupit obecně v krabici, neexistoval. K dotazu, na základě čeho stanovili předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která byla uvedena v zadávací dokumentaci, uvádí, že to v tuto chvíli netuší. Co se týče finančního rámce projektu, ten byl jasně a pevně stanoven limitními částkami na jednotlivé dílčí aktivity projekt. Dle jeho názoru výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla v žádném ze svých parametrů diskriminační. Na základě uzavřené smlouvy o dílo s vítězným uchazečem bylo dodáno vše, co bylo sjednáno jako rozsah předmětu plnění. Dodaný informační systém, dle jeho zkušeností, považuje za užitečný. Nikdo z obžalovaných ho při jeho činnosti neovlivňoval. Z hlediska rozsahu plnění byla vyhlášena zakázka jako jedna veřejná zakázka, která se skládala z řady dílčích plnění. Podle něj byla veřejná zakázka jako jeden celek vyhlášena v souladu se studií proveditelnosti, která ji takto navrhovala vyhlásit. Soutěžil se systém, který se skládal z řady částí, které musely být spolu integrovány, musely se spolu naučit komunikovat a musely fungovat jako jeden systém. K dotazu, zda bylo TESCO SW nebo AutoCont dodavatelem nějakých řešení na úřadě už předtím, než se začala soutěžit zakázka C., uvádí, že ano a je pravdou, že jednou z těch aktivit byla integrace agendových systémů. Stávající systémy v provozu bylo třeba integrovat, aby zakázka dávala smysl. Potřebovali tedy zintegrovat páteří agendové informační systémy, typicky ekonomicky a účetní systém, dále spisovou službu, geografický informační systém a spoustu dalších věcí. K dotazu, zda podle něj technické zadání a jednotlivé části byl schopen dát dohromady jeden odborník, nebo muselo na tom pracovat více odborníků, více profesí, uvádí, že ne pouze jeden, protože ani celé oddělení ICT by to dohromady nedalo. Zadávací dokumentace byla společným dílem zhotovitele a magistrátu jako takového. K dotazu, kdo za zhotovitele realizoval konzultace, uvádí, že si nevzpomíná, ale už je po smrti. S tímto pádem se tam těch lidí samozřejmě v tomto čase pohybovalo vždy několik. Společnost, co dělala projektovou dokumentaci, se jmenovala EUNICE, tak jestli některý z obžalovaných k ní patří a pohyboval se z toho důvodu po úřadu, to neví. Projekt pokrýval jak politickou reprezentaci, tak úřad jako takový, tedy v jistém čase měl přístup jak ke studii proveditelnosti, tak k zadávací dokumentaci každý, koho se po věcné stránce týkal. Jestliže byl jednou částí plnění manažerský informační systém, z logiky věci se musel zhotovitel projektové dokumentace dotazovat manažerů, od nejvyššího patra po nejnižší, jaké jsou jejich potřeby, co si od toho slibují. V určitém čase byly zveřejněny na webu města veškeré podklady ze 100 %, tedy i studie proveditelnosti, ale jestli byly části studie proveditelnosti zveřejněny někdy dřív, třeba v rámci rozpočtu, to neví. K dotazu, co bylo důvodem změny z otevřeného řízení na řízení s uveřejněním, uvádí, že může říct pouze svůj subjektivní názor, tedy že první otevřené řízení skončilo neúspěšně, ale pořád byly nějaké dotační peníze, pořád nějaká potřeba a hledala se cesta, jak v souladu se zákonem se k penězům legálně a legitimně dostat a proinvestovat je tak, aby pro město byly přínosem. Postup byl proto konzultován přímo s poskytovatelem dotace, přes jeho servisní organizaci, což bylo CRR a samozřejmě i

prostřednictvím externího administrátora. Pokud se má vyjádřit ke spolupráci s obž. J., ta byla z jeho pohledu dobrá, bral ho jako odborníka. Další osobu z HCM si nevybavuje, jméno Helena H. mu nic neříká. Pokud je mu předestřeno, že za EUNICE vystupoval František H., pak uvádí, že to jméno se mu vybavuje a i s ním byla spolupráce dobrá. Neměl pocit, že by se tam šlo něco H. jehlou, to ani nešlo, záviselo to spíš na tom, jak rychle budou schopni si ty jejich potřeby vyjednat interně. Nejvíce času strávil H. obíháním jednotlivých odborů magistrátu. Neví o tom, že by František H. spolupracoval s nějakou další osobou mimo magistrát, např. s nějakou společností působící na IT trhu, nebo dokonce s potenciálním soutěžitelem.

59. Svědek **Mgr. Josef K.** u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 (č. l. 41182 a násl.) na rozdíl od přípravného řízení vypovídal. Uvedl, že v letech 2010 až 2014 pracoval jako náměstek primátora na Statutárním městě Přerov. Z titulu postavení nevykonával žádné aktivity související s veřejnými zakázkami, které město vypisovalo z programů IOP 06 a 09, a ani v případech s touto druhou zakázkou souvisejících tří dalších drobných zadávacích řízení. K dotazu, co vnímal z pozice náměstka ve vztahu k těmto zakázkám, uvádí, že se mu těžko hovoří o něčem, co bylo před 11 lety. Byla to zakázka, která se na město řešila, v tu dobu ji jako radní a zastupitelé považovali za vhodnou, předcházela dobu. Byli pilotním programem a mohli zabezpečit pro město elektronizaci veřejné správy, což se podařilo. Zakázka proběhla a z ekonomického hlediska je její hodnota mnohem vyšší než v tu dobu, když se soutěžila a realizovala. Ve vztahu k veřejné zakázce v bodě A. obžaloby k dotazu, jak byla zpracována studie proveditelnosti a kdo ji zpracovával, to neví, kdo ji zpracoval, asi vysoutěžená externí firma. K dotazu, kdo zpracovával zadávací dokumentaci, předpokládá, že opět vysoutěžená firma. K dotazu, zda u zadávací dokumentace to byli pracovníci magistrátu, nebo externí firma, tak neví, teď se mu plete zadávací dokumentace a studie proveditelnosti. Nebyl členem žádné hodnotící komise. Obž. Pavla Ch. zná v souvislosti s některou z těchto zakázek, působil v jedné z těch firem a měl na starosti provedení projektu. Jméno společnosti si nevzpomene. V souvislosti s touto zakázkou osoby obž. Josef T., David T. a Michal T. nezná, ale jsou to veřejně činné osoby, které zná z působení v Olomouci a Přerově. Ví, že jsou jednatelé či ředitelé TESCO SW, která v zakázce uspěla a realizovala ji. EUNICE mu něco říká, jestli dělali výběrové řízení, nebo studii proveditelnosti, ale lhal by, kdyby řekl, že to jméno neslyšel, jen neví, jestli v souvislosti s touto zakázkou. RPSC ideas mu nic neříká. Jména František H. a obž. Michal V. mu nic neříkají. Ve vztahu k veřejné zakázce v bodě C. obžaloby si rovněž nevzpomene, kdo zpracovával studie proveditelnosti, ani zadávací dokumentaci, zda to byli pracovníci úřadu nebo externí společnost. Byl zřízen řídicí orgán, ale to dovozuje jen ze znalosti toho, jak to na město obecně probíhalo, ale jestli byl skutečně zřízený, to si nevzpomene. K dotazu, zda se mu dostaly do rukou dokumenty, ať již v rozpracované verzi nebo ve finální podobě, jako je studie proveditelnosti, zadávací dokumentace nebo projektová dokumentace, uvádí, že to si nevzpomíná, protože zakázka nebyla v jeho kompetenci, ale jako radní a zastupitel nějaké takové materiály mohl dostat před zasedáním rady, nebo před zasedáním zastupitelstva. Na rovinu říká, že v tomto se věří odborníkům, kteří tomu rozumí, on sám to nikdy neposuzoval. Neví o tom, že by existoval režim, který by zamezoval tomu, aby se materiály dostaly třetím osobám mimo zpracovatele a mimo pracovníky magistrátu. Neví o tom, že by se jeho syn Mgr. Jakub K. angažoval v těchto zakázkách, ani neví, zda se syn znal s obž. Pavlem Ch. Projekty dodané na základě výzev 06 a 09 hodnotí jako přínosné, byla to věc, kde šli krok dopředu v elektronizaci veřejné správy a věděli, že když to udělají za použití evropských fondů, že ušetří peníze. K dotazu, zda ho ovlivňoval někdo ze soutěžitelů v průběhu přípravy a realizace projektů, uvádí, že ne, ani nebyl ten, kdo by mohl rozhodnout. Že by byl vyvíjen nějaký tlak na někoho jiného ve struktuře města Přerov nezaznamenal, ani si to nemyslí.
60. Svědek **Bc. Václav Z.** u hlavního líčení dne 11. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41227 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 nebyl zaměstnancem magistrátu, měl své povolání, byl podnikatel, byl však současně do roku 2014 radní a neuvolněný zastupitel města Přerova. Co se týče veřejných zakázek, to si nepamatuje, protože měl své zaměstnání a na radu docházel jednou za 3 týdny na pár hodin.

Předmětem zakázek byl IOP, což byly IT zakázky, ovšem neví, co bylo jejich obsahem. Pokud je mu sděleno, čeho se týkaly zakázky výzev 06 a 09, ani tak si to nevybavuje. Ta 06 byla zřejmě dříve a 09 později, nicméně 09 nerealizovali oni, ale nové zastupitelstvo, které po nich nastoupilo. Co se týká 09, vzpomíná si, že se řešilo výběrové řízení, že snad u nich na radnici byla i policie a ví, že na radě řešili právě výběrovou komisi, a myslí, že navrhli, aby součástí výběrové komise byl zástupce PČR a Transparency International. Co se týká studie proveditelnosti, žádosti o dotaci, zpracování zadávací dokumentace k zakázkám, to si na nic nevzpomene. Musel to připravovat nějaký odbor, který měl pod sebou IT zakázky, možná právníci, ale kdo to byl konkrétně, to neví. K dotazu, jestli se na přípravných pracích podílely nějaké třetí subjekty mimo magistrát, uvádí, že ze jmenovaných firem zná možná TESCO SW jako olomouckou firmu. Obž. Pavel Ch. mu matně něco říká, ale neví, kam to jméno zařadit. František H. mu nic neříká, obž. Michala V. nezná. RPSC ideas mu nic neříká, EUNICE neví, možná je to nějaká poradenská firma, že se s ní na magistrátu někdy setkal. V souvislosti s těmito zakázkami si nějakou aktivitu jmenovaných nevybavuje. V té době dělali zakázky v řádech desítek, takže nemá šanci si zapamatovat firmy, které připravovaly zakázky, nebo projekční firmy. Maximálně si občas vzpomene, která firma zakázku realizovala. Bach systems zná, pana Ing. Miroslava B. zná z dřívější doby, už se s ním neviděl 5 let. Myslí si, že se tento nepodílel na zakázce. Nepamatuje si, jestli jako radní dostával nějaké interní materiály, které se dotýkaly projednávaných zakázek, ale když se do rady předkládá materiál, tak se do přílohy vždycky dává i nějaký finální materiál, který souvisí se zakázkou, třeba zadání, aby radní měl možnost se rozhodovat. Měli tenkrát elektronický systém, už se jim materiály nedodávaly v písemné podobě, tak je otázka, jestli vůbec ho viděl. S odstupem času nedokáže odpovědět, jestli mimo magistrát a zpracovatele příslušných dokumentů v podobě studie proveditelnosti, zadávací dokumentace, projektová dokumentace apod., konzultoval s někým jiným podobu či rozsah obsahu zakázek. Vzdělání týkající IT a výpočetní techniky nemá, má strojní průmyslovku a dodělal si vysokou školu logistiky. Když z pozice radního rozhodoval o takových zakázkách, neměl žádného konzultanta. Měl v té době svou firmu Advance Base a živnost, a hlavně vykonával činnost pro senátora L. Email xxx je jeho. Neví, jestli s Ing. B. konzultoval něco ohledně předmětných projektů. V průběhu přípravy a realizace projektů ho nikdo neovlivňoval. V té době bylo v radě 11 radních, při hlasování má každý hlas stejnou váhu a při jednání rady rozhoduje nadpoloviční většina. Samozřejmě materiály, které byly předkládány do rady, obsahovaly v příloze materiál, který to vysvětloval, což byla zadání, u IT zakázek to bylo obzvláště složité, takže mnohdy dával zásadně na doporučení odborníků z magistrátu. Materiály do zastupitelstva jsou vždy veřejné, takže materiál do zastupitelstva byl zveřejněn na webu města Přerova, ale jak to bylo v tomto případě, to neví. Když se vybíraly firmy, způsobů oslovení bylo několik. Bylo to i podle velikosti zakázky, tzn., jestliže byla zakázka většího rozsahu, tak to bylo na webu a v podstatě se do té zakázky mohl přihlásit kdokoli. U zakázek menšího rozsahu záleželo podle zákona o zadávání veřejných zakázek, jaký byl limit zakázky. Ví, že u zakázek malého rozsahu se oslovovalo 5 společností, ale i jiná firma se mohla přihlásit. Neví přesně, jaké bylo zabezpečení dokumentů, myslí si, že úředníci se k nim mohli dostat, protože oni sami je tam vkládali. Neví, jestli k některé z těch dvou zakázek vznikl nějaký kontrolní orgán nebo řídicí výbor. Určitě jeho osobně v souvislosti s těmito dvěma zakázkami neoslovila IT firma, která by lobovala nebo prosazovala své záměry. S Ing. B. dříve obchodoval v oblasti IT, dodával Microsoft licenční software. Microsoft má strukturu prodejců, za prvé to jsou distributoři, kteří nesmí prodávat koncovým uživatelům, a pak kvalifikovaní dealeri, kteří prodávali koncovým uživatelům. On sám byl jeden z mnoha set, který takhle prodával licenční software, nejen Microsoft, ale i jiných výrobců. Neví, jestli měl Ing. B. zájem podílet se na dodávce v rámci těch dvou veřejných zakázek.

61. Svědek **Vladimír B.** u hlavního líčení dne 11. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41229 a násl.), že od roku 1995 působí na městě Zlín jako správce sítí a podpora uživatelů. Když odešel vedoucí informatiky Ing. G., tak ho tři měsíce zastupoval, než přišel nový vedoucí, což bylo v době od 1. 4. do 30. 6. 2011. Co se týká výzvy 06, měl na starosti dodávku technologického centra, která byla jedna ze tří

součástí výzvy IOP 06. Nejdůležitějším dokumentem byla studie proveditelnosti, tu zpracovala EUNICE. Ohledně toho se scházeli v pěti, tedy Ing. G., Dr. Š., H. z EUNICE, jedna jeho spolupracovnice a on osobně, tedy tři za úřad a dva za EUNICE. Byla zpracována studie proveditelnosti, zakázka byla schválena CRR Olomouc, přiznali dotaci a do rady šly materiály na vypsání zakázek. Napřed byly vypsány dvě zakázky, pak třetí. První byla zakázka se dvěma částmi, a to dodávka technologického centra a upgrade spisové služby, třetí zakázka na vnitřní integraci úřadu probíhala později. Zadávací dokumentaci technologického centra zpracovával on, každou větu v ní mu kontroloval Ing. G. Druhou část v podobě spisové služby zpracoval kolega Josef Š., podepsaný pod tím však byl vedoucí odboru Ing. G. Zpracovat zadávací dokumentaci znamenalo držet se studie proveditelnosti, kdyby se odklonili, nemuselo by být proplaceno to, co vysoutěží. Mimo magistrát podobu zadávací dokumentace s nikým nekonzultoval, ale seznamoval se s technickými částmi, tzn., byly dodány servery pro virtualizaci, měl být dodán virtualizační software a zálohovací software. Na tomto měl být postaven upgrade spisové služby. Měli tam firmu Impromat, která měla na starosti běh serverové a klientské části, aby to Z. do stávající konfigurace. Byly předepsány tři servery pro virtualizaci, čtvrtý zálohovací a k těm serverům diskové pole. Po vypracování zadávací dokumentace rada schválila, že můžou vypsát výběrové řízení, takže se vypsala jedna veřejná zakázka, která měla dvě části, přičemž každý dodavatel mohl dodat obě části, nebo jednu z nich. On a kolega Š. byli podřízeni Ing. G., oni to pro něj zpracovávali, vypracovávali pro Ing. G. zadání, to jim samozřejmě x krát vracel, protože byl pečlivý, a pak to Ing. G. přes radu vypsál. Z hlediska podílu jich dvou, tak zpracovávali každý svou část, kolega Š. byl specialista na spisovou službu a on měl na starosti „železo“, tedy hardware, kdy technologické centrum je vlastně železo a k tomu základní operační systém. Zadávací řízení bylo podlimitní, vzhledem k ceně bylo veřejné, ale potenciální dodavatelé mohli být přímo osloveni. Výsledek zadávacího řízení byl, že nabídku na technologické centrum dodala VDI meta, dále nějaké družstvo a ještě NWT, ale VDI meta měla šanci na vítězství, protože dodala nejlepší cenu. Co se týče části B na spisovou službu, ta byla horší, protože nabídku dodal GORDIC, což je dodavatel spisové služby GINIS a firma Geovap. Ta je zaskočila tím, že dala nabídkovou cenu na spisovou službu za 1 Kč. Mezitím někdo na ÚOHZ podal odvolání, že zakázka na spisovou službu byla šitá na jednu firmu a ÚOHZ to půl roku hodnotil s výsledkem, že mohou pokračovat. Z těchto dvou veřejných zakázek nebyla žádná zrušena. K dotazu, ve prospěch koho měla být zakázka na spisovou službu vypsána, uvádí, že zakázka měl být upgrade stávající služby a když si představíte, že bude zmodernizovaná stávající, ačkoli připouštěli, že může být dodána zcela nová, tak to jediné mohlo být u stávající spisové služby GINIS od GORDIC. Společnost CORTIS consulting je firma, která pro město dělala IT vizi, zpracovávala informační koncepci Magistrátu města Zlín. Cortis se nepodílela na dokumentaci k technologickému centru. Jméno Tomáš P. nezná. Rozpracovanou verzi zadávací dokumentace mimo úřad neposílal. Na AD konektor se může napojit jakákoliv aplikace, kdy AD je základní služba, bez které síť nemůže fungovat. AD konektor ověřuje identitu uživatele hlásícího se do systému. Na zakázce E. se podílel spíš kolega S. Jestli byl on sám v komisi na otevírání obálek nebo v hodnotící komisi, to si nevzpomíná. Portál občana už byla výzva 09 za nového vedení. Studii proveditelnosti dodala opět EUNICE, 06 dělala určitě EUNICE a na 90 % by řekl, že 09 dělala také. Zadávací dokumentaci k portálu občana už musel dělat Ing. S., který nastoupil 1. 7. 2011 a pobyl na radnici 14 měsíců. Co se týká veřejné zakázky F., má dojem, že CRR je nutilo, ať to vypíší jako jednu velkou zakázku, čili tam se soutěžilo prakticky cokoliv. Myslí si, že nejdůležitější bylo zase něco jako technologické centrum do jiné lokality, ale to se už nenazývalo technologické centrum, potom to byly webové stránky města Zlína, na to se váže portál občana, aby občan mohl komunikovat elektronicky s městem Zlínem. Bylo tam toho daleko víc, pro něj tam byly dvě věci, protože měl rozběhnout silniční úřad na radnici a vodoprávní úřad, i toto bylo poptáváno. V části B uspěla newps.cz, byla vypsána napodruhé, první byla zrušena, protože v ní nebylo dobře definováno, co jsou to ty základní registry. Vnitřní integrace úřadu v jejich případě znamená, že jediným účtem se budete hlásit do více agendových informačních systémů, ale ty mají návaznosti na celostátní systém, jako základní registry, ale protože to nebylo dobře popsáno, tak to bylo

zrušeno a potom vypsáno znovu. To byla jediná zakázka, ke které musel napsat zadávací dokumentaci, protože běžel termín, a kdyby nebyla vypsaná, přijdou o dotaci, tak ji vypsal 30. 6. 2011 v odpoledních hodinách a o den později nastoupil Ing. S. Po zrušení byla zakázka vypsána znovu, neví, kdo zpracovával v nově vypsané zakázce zadávací dokumentaci, on už tam nebyl. Co se týká změn v zadávací dokumentaci v nově vypsané zakázce, pamatuje si změnu, kdy bojoval s panem H., který nechtěl, aby tam byla pětiletá podpora. Nikdy do té doby magistrát nevysoutěžil software bez podpory, protože pak si s vámi dodavatel může dělat, co chce. V zakázce na portál občana s vítězem nebyla podepsána smlouva, takže byl osloven druhý v pořadí a portál občana dodalo TESCO SW, stejně jako dodali i železo, takové to, jak on tomu říká druhé technologické centrum, ale jiné než z výzvy 06. Výrobní družstvo invalidů se účastnilo úplně první zakázky, která měla dvě části, zařízení technologického centra a upgrade spisové služby. VDI dodali železo, virtualizaci a operační systém. Neví o tom, že by studie proveditelnosti v zpracovaných částech, nebo její finální podoba, případně zadávací dokumentace, at' rozpracovaná nebo finální, byla k dispozici ještě před vyhlášením veřejných soutěží, případně u studie proveditelnosti před zveřejněním ze strany magistrátu, k dispozici třetím osobám a budoucím dodavatelům. K okolnostem veřejné soutěže na zpracovatele studie proveditelnosti ve vztahu k veřejné zakázce vnitřní integrace úřadu, uvádí, že to byla studie proveditelnosti k výzvě 06, zpracovala ji EUNICE s tím, po nějakém době CRR napsala na magistrát, že tato zakázka na tvorbu studie proveditelnosti je neuznatelný náklad, protože byl porušen zákon. TESCO SW zná až od výzvy 06. Vycházeli ze studie proveditelnosti, a má dojem, jestli to byl Marbes, že jim ji představil, co oni dodávají. To byla nejmenší zakázka na vnitřní integraci z výzvy 06, vnitřní integrace pokračovala ve výzvě 09. K dotazu, jak moc byla zadávací dokumentace shodná se studií proveditelnosti, uvádí, že podle H. málo, podle něj dost. Nicméně zakázka byla zrušena. K dotazu, zda v rámci zpracování zadávací dokumentace konzultoval se společnostmi mimo magistrát či zpracovatele studie proveditelnosti podobu zadávací dokumentace, uvádí, že v jednom směru, kdy jejich metodicka měla od Cortis software, který měl pouštět lidi do základních registrů, a chtěl, aby to navázala i ta zakázka vnitřní integrace, aby se to dostalo na ty základní registry. Cortis jim ještě před těmi zakázkami vypracovala zcela konkrétní materiály dalšího postupu. V době, kdy zpracovával zadávací dokumentaci, byla konzultace maximálně jedna. V rámci konzultace s Cortis neposkytl rozpracovanou verzi zadávací dokumentace. Bylo konzultováno, jak zahrnout stávající program do toho, aby nepřišel vniveč a aby se přes tu vnitřní integraci dostal k základním registrům. Marbes možná předváděla, co to ta vnitřní integrace je. Neví, jestli existuje nějaký vztah mezi Marbes a Cortis, ačkoli obě jsou z Plzně. Neví, kdo hodnotil nabídky soutěže, kdo byl členem hodnotící komise na vnitřní integraci úřadu té druhé, co vypsal Ing. S. Možná tam byl taky, ale nevzpomene si. Většinou to bývalo tak, že v komisi byl radní pro informatiku, vedoucí informatiků plus jeden informatik, plus možná v té době losovaný zástupce zastupitelstva. GORDIC nefigurovala v zakázce na vnitřní integraci úřadu ve výzvě 06, vůbec nevěděl, že GORDIC by mohla vnitřní integraci dodat. Co se týká portálu občana a dodávky a integrace agentových systémů, neví, jestli tam GORDIC figuroval. Zadávací dokumentaci k *Dodávce a integraci agentových systémů* musel dělat vedoucí. K dotazu, jakým způsobem se v letech 2010 – 2013 ujišťoval o aktuální situaci na trhu z hlediska dostupných technologií a cenové úrovně, uvádí, že tehdy se rozvíjel internet, existovaly konference jako ISSSS, toho se někdy zúčastnil, ale získat běžné ceny serverů nebo aktivních prvků je prakticky nemožné. Pojem průzkum trhu obecně zná, představuje si pod tím cenotvorbu. Nebylo v jeho náplni práce provádět průzkum trhu. Se společnostmi z oblasti informačních technologií komunikoval o technologických možnostech, nikoli o cenách. K dotazu, jestli jednotlivé společnosti prováděly na úřadu prezentace svých produktů, uvádí, že možná Marbes předváděl vnitřní integraci úřadu z té 06, ale už si nevzpomíná. Jinak nabídky formou vzdálených relací probíhají pořád, bez toho by byl interní informatik na městě mimo, musí sledovat technologický vývoj a v podstatě i politický směr. Podílel se na části technické specifikace zakázky 06, účastnil se 06 jenom proto, že odešel dosavadní šéf informatiky a 3 měsíce ho zastupoval. V době zadávací dokumentace pro výzvu 09 již byl řadový pracovník odboru informatiky. K dotazu, zda měl možnost koncept zadávací dokumentace

připomínkovat, uvádí, že ani ne, možná kdyby byl ve výběrové komisi, tak si musí přečíst, co bylo popptáváno, ale už si nepamatuje, jestli byl ve výběrové komisi. Nemyslí si, že zadávací dokumentace 06 zvyhodňovala některého z potenciálních uchazečů. Jako zastupujícího vedoucího oddělení a ani jako člena komise pro hodnocení nabídek ho nikdo neovlivňoval. U zakázek, kde byl účasten realizační fáze, bylo dodáno vše, co bylo předmětem smlouvy. Z pohledu města Zlína byly projekty hodnotné v tom, že dodávka technologického centra znamenala rychlejší náběh na virtualizaci serveru. Myslí si, že s obž. T. si netelefonoval, ani email si nevyměnil. Z TESCO SW se ho nikdo nesnažil ovlivnit, z TESCO SW mu volali až tehdy, když dodávali technologické centrum. Studie proveditelnosti realizované na základě výzev 06 a 09 neobsahovaly nějaké neveřejné, či tajné údaje. Studie sloužila k tomu, aby se řeklo, že město toto má, toto nemá, čili půjde tímto směrem v rámci výzvy. Že by ji dávali někomu na potkání, to ani omylem, sloužila především pro CRR a pro ně, aby zpracovali na základě ní veřejné zakázky, nevystavili ji na internet. Studie proveditelnosti mohla být součástí zadávací dokumentace v okamžiku vypsání. Pokud uvedl, že studii poskytli k žádosti, myslel tím, že si ji určitě vyžádalo CRR. Studii proveditelnosti budoucí soutěžitelé viděli jedině, že by byla součástí zadávací dokumentace jako příloha, ale dopředu ne. Na základě ní se dělá zakázka a měli by jakýsi náskok. On ji během 3 měsíců nikomu nedal. Jak se studii proveditelnosti nakládat, jestli ji zveřejnit a za jakých podmínek, to bylo možná napsáno v samotné studii. Interní dokument na magistrátu, který by se týkal mlčenlivosti, podepisuje každý, kdo nastupuje na magistrát. Studie proveditelnosti říká, jak by měli využít dotační titul vypsáný ministerstvem a je nedílnou součástí žádosti o dotaci. Co se týká obsahu konkrétních požadavků, je tam třeba napsané, že musí být dodány tři servery pro virtualizaci, jeden zálohovací, že musí být dodáno diskové pole, parametrů je tam minimum. Minimální parametry do studie proveditelnosti dodala EUNICE. Do studie proveditelnosti museli zasahovat, hlavně se zasahovalo do dodávky spisové služby, ten upgrade. Šlo o to, že spisová služba se musela rozšířit, nabídnout malým obcím okresu Zlín, plus školám, které zřizuje Magistrát města Zlína a Ing. G. donutil tvůrce studie proveditelnosti, ať objedná školy a obce, protože oni většinou neví, co se po nich chce, takže vyplnili dotazníky, jestli mají zájem, a počet obcí byl kritériem, zda by dotaci dostali nebo ne. EUNICE dělala průzkumy trhu, ale neposkytla jim je. Musela je dělat, protože jinak by se zakázky nemusely vejít do limitů. Studie proveditelnosti po obsahové stránce žádný subjekt nezvýhodňovaly. U spisové služby to ÚOHS ohodnotil tak, že museli říct, že mají spisovou službu, že naopak, kdyby neřekli, že mají spisovou službu od GORDIC, uvedou uchazeče v omyl, protože, když je dodána nová spisová služba, dodavatel musí veškerá data přetáhnout do nové spisové služby a to úplně triviální není.

62. Svědek **Ing. Jiří Z.** u hlavního líčení dne 11. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41232 verte a násl.), že v červnu 2008 nastoupil se svým týmem do Marbes, kde byl až do června 2014. Jejich úkolem bylo realizovat projekty a následně obchodně působit na Moravě, protože Marbes je plzeňská firma a zabývala se především projekty v Čechách. V roce 2008 vytvořil tým specialistů, konzultantů, projektových manažerů a nastoupili do Marbes. První dva roky realizovali velké projekty IT ve veřejné správě, např. v Brně pro magistrát, od roku 2010 projekt pro Magistrát města Olomouc. Do června 2014 působil v Marbes jako ředitel pobočky a od 1. 7. 2014 přestoupil s týmem lidí do TESCO SW. Někdy na jaře 2014 vyjednávali s Davidem a Josefem T. na téma přestupu, protože Marbes se v té době dostal do stagnace ve smyslu nových projektů. TESCO SW bylo v té době na poli lokální veřejné správy, tzn. města a kraje, úspěšné. Od 1. 7. 2014 tedy nastoupil se 4 lidmi do TESCO SW v roli ředitele divize Brno, měli samostatné projekty, o které se starali. V TESCO SW skončil v srpnu 2018. Nemyslí si, že by Marbes realizoval projekty z výzev 06, 08, 09. Vybavuje si, že ve Zlíně provozovali helpdesk, ale ten tam došel jinou cestou než přímo přes Marbes, byl tam historicky přes systémového integrátora. Měli tam komunikační vztahy, jezdili tam, rozjednávali nějaké věci ohledně produktů Marbes, ale v té době tam úspěšní nebyli. Je možné, že se účastnili nějakých zadávacích řízení, pokud ano, nebyli úspěšní. Vedli debatu o systému pro správu identit, šlo o jejich tehdejší produkt EOS (Evidence organizační struktury), opakovaně jej prezentovali, možná posílali nějaké specifikace, produktové materiály apod., ale víc si k tomu neumí vybavit.

Pokud je mu předložen k nahlédnutí protokol o výběrovém řízení č. 1. 13520 – 13522, k navazujícím dotazům uvádí, že je možné, že se účastnili zadávacího řízení. Marbes zastupoval obchodní ředitel a on jako ředitel pobočky. Podali nabídku a bylo to o identitách, předpokládá, že nabízeli jejich produkt. Vzhledem k tomu, že interní regule v Marbes byly nekompromisní ve vztahu ke schvalování nabídky, schvalování nabídkové ceny, tak je z nabídky vidět, že s ní byli velmi mimo cenu, když druhý dodavatel byl o 70 % nebo 40 % levnější. Je to jeden z obchodních případů, ve kterém nebyli úspěšní. Zda oslovovali v rámci tohoto zadávacího řízení subdodavatele, uvádí, že neví, na co to zadání bylo, protože vnitřní integrace je velmi vágní pojem. Oni se v té době, protože nedělali technologie, zaměřovali pouze na vnitřní integraci, tzn. produkty typu helpdesk, evidence organizační struktury, ale dost často potenciální zákazníci dávali různá jiná řešení, která požadovali, jako rozšíření stávajících systémů, ekonomický systém, spisovku, atd., takže se soustředili na několik obchodních případů, které jim dávaly smysl, a měli pro ně produkty. Marbes v té době disponoval v podstatě celistvým řešením pro veřejnou správu, nejen pro lokální veřejnou správu, tzn. města, magistráty, kraje, od specializovaných správních řízení až po ekonomiku, přes majetková řízení, čili měli celistvý systém, ale velmi špatně se z něj vytrhávala nějaká jednotlivá část. V té době se příliš neintegrovalo, spíš se většinou rozšiřovala stávající řešení, máločeho se mohli aktivně účastnit. Myslí, že v souvislosti s Magistrátem města Zlína se neúčastnili jiných zakázek. Tam byla problémová komunikace se systémovým integrátorem, kdy s nimi neměli dobré komunikační vztahy, takže se obecně snažili, ale v zásadě byli neúspěšní. Toto zadávací řízení skončilo tak, že newps.cz (bývalý Novell) vyhrál, oni byli s Novellem ve velmi konkurenčním postavení. Domnívá se, že ve Zlíně provozovali helpdesk, ale ten byl dodán cestou systémového integrátora Impromat computers, která byla systémovým integrátorem mnoho let pro Magistrát města Zlína. Byl tam dodaný Marbes produkt přes tohoto jejich partnera, oni to samozřejmě věděli, protože jim platili, ale s Marbesem to nemělo přímo nic společného. Co se týká prezentace společnosti Marbes na magistrátu, vybavuje si určité obchodní prezentaci, tzn., že to nebylo za účasti konzultantů, protože obchodník tam určitě jezdil, tipoval by kolegu M., byl tam určitě několikrát i on sám za panem B. a dalšími, za panem G. Neví, kdy měli zadávací dokumentaci k zakázce. Chodily různé specifikace v různém čase typu, že klientovi poskytl informace. Prvně obecně uvádí, že třeba poskytl produktové materiály, kdy takovéto dokumenty potenciálním obchodním zákazníkům běžně poskytovali, protože oni nedokázali popsat ten produkt vzhledem k rigidnosti zákona o zadávání veřejných zakázek, ale co si z toho klient vybral a jak to seskládal, to bylo na klientovi. A nejen oni posílali informace, standardně obchodně transparentně, pochopitelně i konkurence posílala. Byl to normální běžný postup a dost často z těch finálních zadávacích dokumentací viděli, že v něčem byli úspěšní oni a v něčem konkurence. Co se týká pracovní verze zadávací dokumentace před vyhlášením zakázky, možná nějaké specifikační části přílohy měli, to nevyklučuje, ale spíš ne, právě proto, že např. tento klient nebyl úplně s nimi souzřen a byť tam vedli nějakou odbornou debatu, došlo k tomu, že to jejich řešení nepreferoval. Nikdy moc neviděl nějaké předfinální zadávací dokumentace, to většinou neměli k dispozici, a když, tak to bylo v nějaké fázi sběru informací, mluví o těch specifikacích, že byla nějaká kostra specifikace, do které doplnili nějaké informace, ale úplně stejně je tam doplnil někdo další, oni napsali 10 bodů a ve finále jich přišlo 100, takže prostě oni něco dopsali, co třeba viděli jako rozumné, a dál se ten klient rozhodl. Vzhledem k tomu, že to byly evropské projekty, tak v tu chvíli docházelo k tomu, že to kontrolovalo CRR a další instituce. CORTIS consulting zná málo, potkal se s nimi částečně pouze na předpřípravných fázích na projektu pro město Olomouc. Byla to plzeňská firma. K dotazu, zda se k němu dostala informace, že zadávací dokumentace k této zakázce byla zpracována ve prospěch či na míru Marbes, uvádí, že o Zlíně neví. Toto byla jedna z věcí, která se v nějaké době řešila, staral se o významnější obchodní případy. Obž. Michala V. nezná. S Františkem H. se dvakrát někde potkal na kafe, protože se míjeli ve dveřích, takže nějakou krátkou debatu měli, ale nijak věcně. V souvislosti s CORTIS si vybavuje pana M., jednatele a majitele, ale buď s ním jenom mailoval, spíš by řekl, že se s ním nikdy nesesetkal a jenom měl nějakou pasivní komunikaci. Tomáše P. nezná. K dotazu, zda se Marbes účastnila nějaké veřejné zakázky

v souvislosti s projekty 06, 08 a 09 v Královéhradeckém kraji, uvádí, že ano, ale bylo to po něm a nedělal to on. Společnost Pontech zná, to byla firma, se kterou byl Marbes spojen majitelky, takže v něčem působili společně, měli špičkové GIS řešení, které měli u velkých komerčních klientů typů ČEZ, EON apod. Společnost Corpus zná, s Corpusem dělal dvě nabídky, jednu úspěšnou a jednu neúspěšnou, měli s nimi dobré vztahy, jejich zájmem byla kybernetická bezpečnost. Soudem byla svědkovi čtena část výpovědi z řízení přípravného, kde dne 10. 1. 2017 podrobněji uváděl, že: „Konkrétně k předmětné veřejné zakázce IOP 06 Zlín především předesílám, že nemám k dispozici příslušnou dokumentaci obchodních případů, protože je majetkem spol. Marbes Consulting, ale pochopitelně některé útržky a zajímavosti si vybavuji. Tou zajímavostí je veřejná zakázka týkající se dodávky systému pro správu identit, tuším na jaře 2011, která byla zajímavá tím, že jsme ve lhůtě cca týdne měli jako potencionální uchazeč zajistit integraci šesti různých agendových systémů od šesti různých dodavatelů, což bylo velmi obtížné realizovatelné i v kontextu toho, jak ten trh vypadal. Tuším, že dokázali v této lhůtě zajistit čtyři, ale zbylé dva nikoli, vůbec s námi nekomunikovali. TESCO SW bylo jedním z těch, kteří nám velmi rychle a efektivně vyhověli a v tomto dobře spolupracovali. Tudiž jsme se rozhodli nabídku podat, byť jsme si byli vědomi, že jsme nesplnili podmínky zadávací dokumentace a pravděpodobně budeme vyloučeni. Jestli si dobře vzpomínám, tak to výběrové řízení bylo zrušeno a opakovalo se cca o rok později, velmi podobně s tím, že těch integrací bylo pro změnu osm. Náš výsledek byl obdobný, tuším, že čtyři jsme byli schopni dohodnout, a tuším, že čtyři nikoli. Detailně si nepamatuji, nějaký takový poměr tam byl. TESCO SW s námi korektně spolupracovalo, ty ostatní společnosti, které byly jmenovány v úvodu výsledku, nebyly stávajícími dodavateli. Tudiž rozhodnutí bylo obdobné, jako v předchozím případě, nabídku jsme podali vědouce, že budeme pravděpodobně vyloučeni. Magistrát města Zlína nás následně dotazoval ke doplnění (integraci), pochopitelně jsme nebyli schopni vyhovět, následně nás magistrát logicky vyloučil. V obou případech to bylo očekávané, protože jsme nesplnili podmínky zadávací dokumentace. I toto souvisí dle mého názoru se změnami v IT v tom uplynulém období, protože v tom předchozím období se integrace neřešily, nebo velmi ojediněle a toto byl pro mne první z projektů, který řešil komplexně integrace mnoha agendových systémů s tím, že klient přenáší odpovědnost na potencionální dodavatele. Toto bylo pro nás velmi obtížné garantovat, stejně tak to bylo pro jiné dodavatele vůči spol. Marbes (i takové situace se děly). V některých dalších veřejných zakázkách po roce 2012 již ta situace byla jiná a stávalo se, že tuto odpovědnost za součinnost těch stávajících dodavatelů nesl v sobě zákazník. Protože ten dodavatel to není schopen zajistit. Takže to byl z mého pohledu případ toho, že ten obor se výrazně měnil, všichni se to učili (města, dodavatelé) a postupně docházelo k sebevzdělávání a lepšímu zadávání takových agendových systémů. Každopádně tyto zakázky, protože byly dvě, jedna byla 2011 a druhá 2012, byly dle mého názoru vypsány korektně, probíhaly férově, transparentně, neměli jsme s tím žádný problém s výjimkou výše popsaného problému ohledně zajištění integrací, který ale dle mého názoru vyplýval z našeho konkurenčního postavení vůči některým dodavatelům. Marbes se zabýval pouze vlastními informačními systémy, neřešil žádné technologické projekty (dodávka IT technologií), pouze ve výjimečných případech u některých komplexních projektů toto realizoval formou subdodávky. Z tohoto důvodu jsme se neúčastnili výběrových řízení zaměřených především na IT technologie (hardware) a soustředili se především na výběrové řízení ohledně agendových informačních systémů, což se týče IOP 06 ve Zlíně, ničebo dalšího jsme se pod mým vedením neúčastnili.“ Ke čtené pasáži uvádí, že ve své výpovědi neodchýlil, jen si nevybavuje detaily. K dotazu, zda a jak se od první zakázky, která měla být zrušena, do druhé zakázky, která byla po roce, změnila zadávací dokumentace, když předmět byl prakticky stejný, uvádí, že tam přibýly dva systémy. Jestli se změnila ostatní body, neumí komentovat, ale přibýly dva systémy, což pro ně znamenalo větší komplikaci. Dva body tam byly velmi nestandardní, jednak krátkost té doby, protože to nebyli schopni vykomunikovat, takže co udělali ... přišla jim zadávka, obeslali těch 6 dodavatelů, potažmo 8 v druhém kole, od některých přišla odpověď obratem, že jsou ochotni integrovat. V těch letech to nebylo běžné, ve společnosti, ve které dnes působí, má integrováno 30 systémů a drtivou většinu si dělali sami, nepotřebují k tomu nikoho. Tehdy byla jiná doba, cca 10 let zpátky, integrace teprve přicházely, řešily se, dodavatelé žili každý svým vlastním životem, byli v konkurenčním postavení vůči nim a nevyhověli, nedali třeba ani odpověď. Neumí odpovědět na to, jak se změnila textace, ale zásadní byly ty integrace, protože to byly smrtící body. Věděl dopředu, že nabídku nejsou schopni relevantně obhájit v tom smyslu, že dostojí všem očekáváním. Věděl, že posílají papír pro papír, protože buď je vyloučí, nebo budou mít nekonkurenceschopnou cenu, což se stalo, protože

naceni rizika, naceni to, že když jim dodavatel nesoučiní, jak tu situaci vyřeší. K dotazu, zda bylo spíše běžné, že zadávací dokumentaci zpracovával úřad, nebo zpracováním zadávací dokumentace pověřil externí společnost, uvádí, že vzhledem k tomu, že to nikdo neuměl v začátku té éry, tak v té první fázi se to dělalo v zásadě dodavatelsky a ti, co psali studie proveditelnosti, napsali ten projekt. Tam, kde již měli dodané řešení v předchozí době, se samozřejmě setkali s tím, že byli veřejným zadavatelem osloveni o konzultaci, jak systém rozvíjet, integrovat. I oni poskytovali součinnost k integrování jejich produktů někde jinde. Průzkum trhu je jinými slovy pojmenované to, co uváděl, že s klienty aktivně komunikovali, chodily od nich dotazy, sběr podkladů pro zadávací dokumentace. V souvislosti se zakázkami výzev 06, 08, 09 se setkal s pojmem studie proveditelnosti. Byly to dokumenty, které většinou tvořili externí poskytovatelé, připravovali projekty a tvořili systémovou dokumentaci k tomu projektu, která se tehdy jmenovala studie proveditelnosti. Nikdy to nebylo do konkrétna, bylo to takové velké makro typu, že se má dodat auto, ale nikoliv, že má být růžové, zelené a s takovou převodovkou, byl to přechodový můstek mezi výzvou a potenciální zadávací dokumentací. Byla to dokumentace, kterou schvalovaly řídicí orgány, a byla závazná. Výzva byla obecná, studie proveditelnosti už to nějak formovala a pak už na to byla konkrétní specifikace konkrétních řešení. Není si vědom, že by studie proveditelnosti obsahovaly nějaké tajné údaje, nevidí důvod, proč by to mělo být tajné. U programů 06 až 09 podávala Marbes nabídky do desítek zadávacích řízení, v části byli úspěšní, v části neúspěšní. To, jestli nabídky podávali samostatně nebo se subdodavatelé, záleželo na situaci, na zájmu, na konkrétním aranžmá, volili různé cesty, především samostatně. Do spousty měst, typu desetitisícová města, která dávala na IT třeba milion ročně, najednou přiteklo jednorázově 10 milionů. V té době průměrné IT oddělení města obecně nebylo schopné bez konzultace nadefinovat, co chce. Neměli znalost těch technologií, byli mizerně placení a IT je strašně rychlé, a jestliže nemají aktivní kontakt, aktivní přístup, nemají možnosti technologie zkoušet, tak bez konzultací to v té době nebylo možné. Co se týká iniciativy ohledně konzultací, obě cesty jsou správné. Aktivně se snažili oslovovat s řešením, které v mozaice potenciálního zákazníka viděli jako chybějící, oni ho měli na dobré úrovni, tak ho chtěli nabídnout. Na druhé straně vznikaly situace, kdy je sami aktivně oslovovali, prezentujte nám na workshopu a ukažte, jak to funguje, jestli se nám to bude líbit. Každá zadávací dokumentace je pro někoho výhodná, pro někoho míš. Nevnímal, že by některá z těch zadávacích dokumentací byla zřetelně diskriminační. K dotazu, zda studie proveditelnosti byla veřejně dostupná pro společnosti, vyvěšená na stránkách úřadu, uvádí, že obecně si myslí, že ano, určitě některé viděl, ale vzhledem k tomu, že to byly natolik vágní „slinty“, tak je povětšinou nečetl. Neumí zařadit, jestli před zadávacím řízením, ale obecně byly dostupné.

63. Svědek **Petr M.** u hlavního líčení dne 11. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41236 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v Marbes consulting s.r.o. jako regionální obchodní ředitel pro Moravu. Marbes je producentem software, který je využíván na úřadech veřejné správy. Jsou to různé agendy, např. matriky, agenda psů, a tyto jednotlivé agendy Marbes nabízí prostřednictvím svého obchodního týmu koncovým zákazníkům. Náplní práce bylo řídit podřízené, účastnit se poptávek, pokud nějaké z trhu vznikly, a snažit se o co nejlepší uplatnění produktů společnosti. Ve vztahu k městu Zlín si vybavuje jednu zakázku, ale neuspěli. Poté, co měl možnost nahlédnout do oficiální nabídky Marbes do veřejné soutěže u zakázky pod bodem B. (sv. 61, č. l. 13414), je schopen uvést, že se jednalo se o zakázku na dodávku a implementaci identity managementu pro Magistrát města Zlína, součástí dodávky byla integrace na řešení, která už úřad měl v té době nainstalováno ve vnitřní síti. Oni museli zajistit všech 7 aplikací, aby se navázaly na jejich systém. Měli to nacenit, ale v té době to nemohli nacenit, protože někteří výrobci řešení jim nedodali cenu, tak začali na toto téma komunikovat s magistrátem. Snažili se to naplnit jejich řešením a jediní subdodavatelé by v tomto momentě byli ti stávající dodavatelé, kteří na úřadě již působili. Je přesvědčen, že Marbes neměla před vyhlášením zadávacího řízení k dispozici zadávací dokumentaci. CORTIS consulting mu něco říká, ale neví o tom, že by s nimi spolupracovali, jejich zástupce si nevybavuje. Jméno Tomáš P.

mu nic neříká. Neví, kdo byl zpracovatelem zadávací dokumentace k zakázce. Myslí, že větší úřady využívaly někoho externího, aby tam byla nezávislost a aby odpovědnost přenesly na někoho jiného. Před zveřejněním zadávací dokumentace k zakázce nebyl přítomen žádné komunikaci s úředníky magistrátu. Marbes provozovala na magistrátu před touto zakázkou jednu drobnou agendu, neví už jakou a není to ani jedna z těch, co byly uvedeny v jemu předložené nabídce. EUNICE zná, setkal se s nimi jako s organizátory výběrových řízení. Jméno Františka H. někde figurovalo, ale ne v souvislosti s touto zakázkou. Prezentovali svá řešení potenciálním zákazníkům z oblasti veřejné správy, je to běžná věc. Zákazník řekne, co užívá, jestli má s něčím problémy. Když to zapadá do jejich portfolia, řeknete, že máte řešení, které by mohlo nějak vypadat. Zákazník, protože není odborníkem na všechno, si nechá všechno povyprávět, začne zjišťovat referenční zakázky, začne se o to zajímat u jiných úřadů, které už třeba mají takové řešení naimplementováno. Když úřad zjistí, že by to potřeboval, vypíše výběrové řízení, a protože takový systém může nabízet více firem, do výběrového řízení popíše klíčové parametry, které potřebuje, aby to splňovalo. Zveřejní se to a pak se přihlásí do výběrového řízení potenciální dodavatelé se svým řešením. Průzkum trhu je to, že zákazník má záměr pořídit si nějaké řešení a osloví podle zvyklostí úřadu několik společností, o kterých se domnívá, že jsou schopny mu nabídku dát. Průzkum trhu je zcela nezávazný, v průzkumu se může zeptat na nějaké vlastnosti řešení a orientačně na cenu. Co se týká výzev IOP 06, 08 a 09, neví, do kolika zadávacích řízení podávala Marbes nabídku, budou to jednotky, protože měli jenom určitá řešení. Nevzpomíná si, že by s ním veřejný zadavatel konzultoval technické parametry stávajícího řešení, ale je to běžné, protože pokud někde dodáváte informační systém a chcete jej rozšířit o další aplikaci, musíte se doptat stávajícího poskytovatele, jestli se to dá prointegrovat a jestli to bude kompatibilní. K dotazu, jaký je vztah studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, uvádí, že studie proveditelnosti řekne, zda lze nějaké řešení zakomponovat do stávající sítě a stávajících řešení, zda je to vůbec proveditelné. Studii proveditelnosti dělá specializovaná firma, pokud má úřad obavu o únik dat, podepisuje se doložka mlčenlivosti. Setkal se i s tím, že studie proveditelnosti byla součástí výběrového řízení a zadávací dokumentace. Nesetkal se s tím, že by byla zveřejněna před vypsáním výběrového řízení.

64. Svědek **Ing. Aleš K.** u hlavního líčení dne 11. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41236 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 byl jednatelem dvou společností, a to Novell Praha a Novell professional services ČR, nyní newps.cz. Novell Praha a newps.cz byly v té době 100% sestry. Z hlediska kmenových zaměstnanců Novell Praha měla své zaměstnance a newps.cz rovněž své. Obž. Radek N. byl nejprve zaměstnancem Novell Praha, pak tam pracovní poměr ukončil a byl zaměstnancem newps.cz. Každá společnost dělala něco jiného, předmět činnosti se nepřekrýval. K veřejné zakázce z výzvy 06 nemá autentickou vzpomínku, ale protože se zakázka stala předmětem řízení, tak si k tomu četl materiály. Na zakázce pracoval, jako statutární zástupce schválil, že se budou zakázkou zabývat, a podepisoval nabídku. Na nabídce pracoval rovněž obž. Radek N. a dále lidi z technické realizace, projektový manažer. V té době existoval světový technologický výrobce Novell incorporated a Novell Praha byla její marketingová pobočka s působností v ČR, její povinností bylo propagovat produkty Novell. Explicitně v té smlouvě bylo zakázáno, aby společnost byla v obchodním vztahu, tzn., když se nějaký zákazník rozhodl, že si koupí licence software, tak se obrátil na prodejce a ten prodejce si to objednával u autorizovaných distributorů. Když došlo k prodeji licence, tak dostala Novell Praha od výrobce odměnu. Naproti tomu newps.cz v té době primárně poskytovala služby k tomuto prodanému software, v pozdější době i prodávala licence. Prezentovat produkt tedy byla záležitost Novell Praha a prodat produkt byla záležitost newps.cz. Neví, jestli v souvislosti se zlínským magistrátem vstoupila newps.cz v komunikaci ohledně software. Obž. Radek N. měl na starosti veřejný sektor. Účastnit se soutěží a podávat nabídku mohla jediná společnost newps.cz. Neví o tom, že by newps.cz v rámci kontaktů se zlínským magistrátem měla k dispozici před zveřejněním zadávacího řízení zadávací dokumentaci. Když obecně popíše svůj pracovní postup, přišel za ním obchodník, nebo on sám našel vypsanou veřejnou zakázku a posoudil, jestli se toho zúčastní. Pokud schválil, že nabídku podají, byli

zaměstnanci, kteří nabídku vypracovali, on ji kontroloval po stránce formální, po té obsahové tam byl průvodní list, kde se jednotliví odborní pracovníci podepisovali pod to, že je to dobře. Vždy bedlivě studoval zadávací dokumentaci, předpokládá tedy, že i v souvislosti s touto zakázkou postupoval stejně. Jak on sám, tak všichni další zaměstnanci věděli, že čistě hypoteticky, kdyby za nimi někdo přišel a řekl jim, připravujeme veřejnou zakázku, podívej se na to, tak takový postup obecně není v souladu se zákonem a je přesvědčen, že by to všichni odmítli. Navíc v té době pracovali na velkých státních zakázkách, např. na datových schránkách, na CZECH Point a vzhledem k tomu, jaké tam vedli hovory se zákazníkem, s ministerstvem vnitra, s bezpečnostním odborem, s bezpečnostní informační službou, s vojenským zpravodajstvím, tak měl dobrý důvod si myslet, že se jim i tyto kontrolní orgány detailně koukají na všechno, co dělají, o čemž své zaměstnance informoval. Kdyby za ním přišel zákazník a řekl, chystáme tady veřejnou zakázku, pojdte nám pomoci dát dohromady zadávací dokumentaci, nebo, tady máme draft zadávací dokumentace, můžete se nám na to podívat, zda je to dobře, tzn., že by došlo k tomu, že by měli nějaké informace před tím, než je ta veřejná zakázka normálně vypsaná, tak by toho člověka poslal pryč. K dotazu, jakým způsobem poskytli svému zákazníkovi informace o systému, který v pozici zadavatele musel použít jako část specifikace nové budoucí zakázky, uvádí, že jsou dvě možné situace. Buď zákazník měl zakoupenou technologii Novell a požadoval rozšíření v podobě dokoupení licencí, nebo další technologii. V takovém případě se zákazník ptal z úhlu pohledu Novell Praha a oni mu říkali, jaké jsou verze, tolik peněz stojí upgrade, tolik software a údržba. Pokud zákazníkovi dodali už předtím nějaké řešení na těchto technologiích a on by to chtěl rozšířit, je skoro přesvědčen o tom, že by za nimi šel a ptal by se jich na informace na podkladě uzavřené smlouvy v minulosti, která říkala, že jim budou takové informace poskytovat. Co se týká IOP 06, 08 a 09, tak newps.cz se v roce 2012 až 2013 účastnila tak 10 až 15 soutěží. Z jeho pohledu to bylo rutinní, protože zakázky byly vesměs malé, tzn. do dvou milionů, nebo byly podlimitní, tzn. řádově kolem čtyř milionů. Některých zakázek se účastnili sami, někde měli subdodavatele. O ICZ ví, že existuje, spojitost s výzvou 08 mu není známa. Nemá důvod si myslet, že bylo nějaké jednání mezi nimi a ICZ, neví o tom.

65. Svědek **Ing. Vladimír S.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41239 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval ve své společnosti SOFYSCON s.r.o., šlo o poradenskou firmu, včetně poradenství v oblasti evropských fondů. Ve vztahu k zakázkám týkajícím se Statutárního města Zlína se podílel na zakázce, ale neumí to přesně specifikovat. Myslí, že ne jako zástupce SOFYSCON, ale sám za sebe jako expert. Vykonával prezentační a edukační činnost v oblasti systému řízení rizik a jako experta si ho najala CORTIS consulting, na jméno zástupce si již nevzpomíná. EUNICE zná a jako zástupce společnosti si vybavuje obž. V. Jména František H. a obž. Radek Č. se mu nevybavují. Jméno Tomáš P. mu nic neříká. Marbes consulting mu také nic neříká, to samé Ixtent. Pokud jde o jeho vztah k EUNICE, tak on jako expert ve dvou oblastech, to byly CB analýzy (pozn. cost benefit) a řízení rizik, byl osločován společnostmi na tuto odbornou činnost. Analýzy jsou sofistikovaná záležitost, kde měl vypracovanou vlastní metodiku na zpracování analýzy této oblasti, kdy se oceňují socioekonomické přínosy a benefity v peněžním vyjádření tak, aby se mohly dostat do finanční analýzy. Systém řízení rizik je zase poměrně specifická oblast, ty dvě oblasti jsou vyžadované ve veřejných zakázkách jako jedny ze zásadních věcí. Pokud je mu předestřeno, že v souvislosti s Magistrátem města Zlína jsou tři zakázky, kdy se jedná o *Vnitřní integraci úřadu obce s rozšířenou působností, CzechPoint@home - portál občana* a *Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlín*, tak neumí specifikovat, jestli jeho spolupráce se týkala některé z těchto zakázek. Z pohledu toho, jak zní zadání, tak spíš asi ta první, tedy ta integrace. On zpracovával celou metodiku řízení rizik a prezentační materiál pro školení vedoucích pracovníků statutárního města, šlo o expertní činnosti pro CORTIS. Jeho činnost nepředcházela vyhlášení veřejné zakázky, to bylo, až když společnost poptávala expertní činnost, tedy po vyhlášení, už se přesně vědělo, co se má dělat, přímo po něm chtěli, jestli by nezpracoval zadání. Jeho vztah k obž. Michalu V. byl pracovní, i když si tykali. V souvislosti s činností pro CORTIS si

nevybavuje žádný konflikt, který by nastal mezi touto společností a EUNICE. Zda se tyto dvě společnosti v souvislosti s některou ze zakázek týkajících se Magistrátu města Zlín dostaly do nějakého sporu, to neví.

66. Svědkyně **Ing. Hana B.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41240 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala v ICZ v pozici projektový vedoucí, jejím úkolem bylo plnit dodávku podle firmou uzavřených smluv. Veřejnou zakázkou *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji* si vybavuje, kdy v Olomouckém kraji roli projektového vedoucího vykonávala v rámci subdodávky, kterou měl ICZ uzavřenou s WV Systems. Kromě produktů, které byly do zakázky dodávány, ještě v rámci partnerské spolupráce pomáhali i kapacitou projektového týmu, který jako projektový vedoucí vedla. ICZ měla s partnerem WV Systems uzavřenou smlouvu o subdodávce, která pokrývala smluvní plnění, za které zodpovídala v rámci své pozice projektového vedoucího. Smlouva definuje rozsah a ona jako projektový vedoucí zodpovídá za to, že ten rozsah bude dodán v požadovaném termínu a za podmínek, které smlouva stanoví. K dotazu, zda si vybavuje, kdo z ICZ na plnění rozsahu subdodávky pracoval, uvádí, že projektové týmy sestávají podle toho, jaké produkty jsou dodávány a ona zodpovídala za to, že v týmu budou lidé, kteří budou schopni tyto činnosti vykonávat. To byla ta její hlavní zodpovědnost, včetně toho, že se účastnila jednání na Olomouckém kraji, jakožto u zadavatele. Za objednatele služby na straně WV Systems vystupoval pan Hynek V. Konkrétní úkoly vykonávali členové týmu, který byl poskládán z jak pracovníků ICZ, tak z pracovníků WV Systems a samozřejmě se na tom podíleli kolegové z obchodu, kteří připravovali smlouvu pro subdodávku. Pokud má uvést konkrétní jména, tak byl to pan Hynek V., Petr V., Vladimír D., Václav V. a ještě nějaký metodik. Ještě specifickou plnění pro vědeckou knihovnu bylo i dodání krajské digitalizační jednotky, což znamenalo dodání nejen produktů ICZ, ale byla tam i dodávka hardware a specifické školení aplikačního software spojeného s tímto hardware. S hardware byly dodávány stanice PC, server, scannery, které jsou specifické právě pro předmět toho plnění v rámci krajské vědecké knihovny, tam subdodávku dělal další subjekt a jeho pracovníci tam prováděli instalace a školení. K dotazu, zda se podílel na zpracování a realizaci zakázky obž. Milan K., uvádí, že obž. K. vystupoval jako obchodník. Kolegové z obchodního oddělení se podílejí, a primárně jejich zodpovědnost je v tom, jak bude vypadat smlouva. Pokud uvedla, že ICZ se podílela jako subdodavatel, k dotazu, kdo zpracoval nabídku pro dodavatele, uvádí, že nabídky jsou v kompetenci obchodního oddělení. Za ICZ se na zpracování nabídky subdodávky pro WV Systems podílejí kolegové z obchodního oddělení, kteří to konkrétně byli, to úplně neví, určitě s kolegou K. byli v kontaktu. Ví o tom, že ICZ sestavila vlastní nabídku pro celou zakázku, protože v té době obdobné zakázky běžely i pro jiné zákazníky, kde ICZ vystupovala buď jako dodavatel vůči zadavateli, anebo tam vystupovala jako subdodavatel, nebo jejich partner vystupoval jako subdodavatel pro plnění. To byl a stále je běžný způsob spolupráce, který ICZ pro dodávku svých produktů měla nastavený. Účastnila se jednání, kde byli další dodavatelé v rámci celé zakázky, takže ví, že bylo 4 až 5 oblastí, pro které byly postaveny projektové týmy zase z těch ostatních firem, a předpokládá, že pokud ICZ se ucházela o celé plnění, tak by tam musela postavit také takový tým pro plnění, když by ona byla tím hlavním dodavatelem vůči zákazníkovi. Neumí vysvětlit důvod, proč rozsah plnění, který zajišťovala ICZ v samostatné nabídce, zajišťovala v subdodávce prostřednictvím WV Systems. Produkty, které byly v rámci subdodávky pro WV Systems, jsou produkty firmy ICZ, ta je jejich vlastníkem, vlastníkem licencí, know-how a znalostí, jakým způsobem své produkty implementovat a tuto znalost ona přenáší na své partnery, kteří mají obdobné kompetence ve svých nabídkách. Pan V. a pan V. byli kmenovými zaměstnanci WV Systems. Kolegové, které zmiňovala, byli z ICZ. Stejně tak kolegové z WV Systems, když bylo potřeba, tak svoji kapacitou v rámci zase subdodávky pracovali pro dodávky, kde hlavním dodavatelem byla ICZ. To je partnerská spolupráce, takhle to funguje. Po celou dobu projektu byla zaměstnancem ICZ a v rámci smlouvy, kterou měli s WV Systems, tam bylo i dodání role projektového manažera, takže ona plnila úkoly, které vyplývaly z této smlouvy. V rámci činnosti, kterou ICZ subdodávala WV Systems, vystupovala jménem WV Systems. V rámci

komunikace byly kontaktní údaje na ni a email společnosti WV Systems. Pokud jde o obž. K., byl obchodník v tomto projektu a obž. Z. byl kolega z obchodu. Neví, jakým způsobem měli kolegové z obchodu rozdělené kompetence v rámci přípravy zakázek, které tou dobou běžely. Nabídku, kde ICZ subdodávala prostřednictvím WV Systems, za stranu dodavatelů vedl AutoCont. Dle ní nebyla na trhu v rámci ČR společnost, která by byla schopna podat nabídku do výzvy 08 sama, bez dalších subdodávek, aby pokryla celé spektrum plnění. Různorodost plnění a specifická jednotlivých částí veřejné zakázky byla naprosto významná. Produkt ICZ DESA, jehož jsou vlastníkem, dodávají zákazníkům buď prostřednictvím jejich týmů, nebo přes partnerskou síť, která v té době byla budována. Pokud jde o nabídku AutoCont, tak předtím, než AutoCont zveřejnila svou nabídku do veřejné soutěže, nevěděla nic o nabídce AutoCont. Neví o tom, že by některý z kolegů zpracovával nějaké podklady, případně dotazy do zadávací dokumentace z této výzvy. Proces schvalování, že se ICZ bude účastnit veřejné soutěže, na to mají v ICZ řadu směrnic a i fáze nabídky, smlouvy a jejího schvalování, je popsána ve směrnici, kterou se pracovníci řídí.

67. Svědek **Mgr. Martin H., LL.M.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41242 a násl.), že v letech 2009 až 2011 pracoval jako vedoucí oddělení veřejných zakázek, později jako ředitel sekce služeb, které souvisely s výběrovými řízeními a dotačním managementem v GRANTIKA České spořitelny a.s. GRANTIKA byla dceřiná firma České spořitelny, jeho úkolem bylo vedení dvou oddělení, tedy výběrová řízení a dotační management. Jako poradenská společnost poskytovali kompletní poradenství ve věcech získávání prostředků z dotačních programů, takže zpracovali projekt, provedli výběrové řízení a dělali následnou péči dotačního managementu, aby získaná dotace nebyla ztracena kvůli nesplnění některých povinností. Ví, že městu Přerov nabídku podávali, ale nebyli úspěšní. Vůbec si neuvědomoval, že GRANTIKA podávala nabídku do veřejné soutěže na *Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu Zajištění přenosu dat a informací územní samosprávy města Přerova*, a teprve poté, co před 3 lety podával na policii vysvětlení, tak si teprve vzpomněl. Většinou si pamatuje věci klientů, se kterými spolupracovali dlouhodoběji, což Přerov nebyl. Nepamatuje si proto, jakým způsobem došlo k tomu, že podali nabídku. Začínali jako poměrně malá firma, každý dělal všechno, ale myslí, že už v té době byli součástí České spořitelny, měli nastavené nějaké standardní procesy a o získávání nových zakázek se starali jejich obchodníci, takže většinu zakázek získávali tímto způsobem, kdy někdo z kolegů z obchodního oddělení přišel s tím, že je nějaká výzva, nebo že byli vyzváni napřímo, nebo že je nějaká veřejná zakázka většinou malého rozsahu a mají zpracovat nabídku. Pokud byli jednou z přímo oslovených společností, obecně proces je takový, že bylo potřeba zjistit, jestli je to na celý dotační cyklus, nebo je to dílčí služba. Tady zřejmě šlo jak o výběrová řízení, tak o dotační management, to spadalo do jejich sekce. Zda budou podávat nabídku, o tom rozhodovalo představenstvo. Když představenstvo rozhodlo o podání nabídky, měli připraveny standardní nabídky, včetně návrhů smluv na poskytování služeb v oblasti výběrových řízení a dotačního managementu. Bylo potřeba stanovit cenovou nabídku, jestli to bylo od roku 2009, kdy byl vedoucím oddělení, bylo na něm, aby zajistil zpracování nabídky, zajištění týmu a stanovení nabídkové ceny. Když měli připravenou nabídku, její odeslání zajišťovala administrativa. Nevybavuje si, kdo byl členem týmu, ale v nabídce to bylo uvedeno. Pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka GRANTIKA, tak si myslí, že ne všichni členové týmu byli zaměstnanci GRANTIKA, konkrétně jméno T., kterého osobně nezná, tak si myslí, že tento nebyl zaměstnancem. Jak je možné, že se stal členem týmu při stanovování nabídky, to v této chvíli neřekne. O tom, které osoby budou členy, rozhodovalo představenstvo, takže si myslí, že to bylo jedině na pokyn někoho z vedení společnosti. RPSC ideas, ECONOMY RATING a EUNICE CONSULTING nezná, zná společnost RENARDS. Pokud jde o vztah GRANTIKA a RENARDS, když nastoupil, nejmenovali se GRANTIKA, ale Raven consulting, a zhruba měsíc po jeho nástupu docházelo k velké změně, kdy kolegové, kteří zakládali Raven, se rozhádali a kolegové, kteří odešli, zakládali konkurenční společnost. Neví, jestli už v té době jí dali rovnou jméno RENARDS. Osoby, které zakládaly RENARDS, tak za tu velmi krátkou dobu měl možnost se s nimi potkat, ale nedošlo k tomu, že by se více seznámili, nebo stali přáteli. Pokud je

mu předložena k nahlédnutí nabídka RENARDS, k dotazu, zda zná některé členy týmu, který za RENARDS měl zakázku provádět, uvádí, že viděl jméno paní J., tu zná ze svého působení na univerzitě. Oni dva se ještě v GRANTIKA potkali, ale ona také odcházela, sice později, než ti zakládající členové RENARDS, a poté se neviděli. Pokud jde o ostatní členy a jsou mu předestřena jejich jména, konkrétně Ing. Karel B. a Bc. Lucie F., tak ty nezná. Pokud má srovnat obě nabídky, které mají nabídkovou cenu na korunu stejnou, vysvětlit to nemůže, ale není to obvyklé. K dotazu, jakým způsobem a na základě jakých kritérií byla naceněna jejich nabídka, uvádí, že mívají standardní ceníky, ale jak konkrétně probíhalo nacenění, to se již nedokáže vyjádřit. Pokud je mu předestřeno, že nabídky GRANTIKA a RENARDS byly doručeny ve stejný den dvě minuty po sobě, k dotazu, jakým způsobem byla doručována jejich nabídka, to skutečně neví. Osoby obž. Pavel Ch., Mgr. Roman Š., Ing. Jakub K., Bc. Ivo K., obž. Michal V. a František H. nezná. Když viděl, že se projednávána věc týká potenciální kolize mezi RENARDS a GRANTIKA, tak ho to překvapilo, protože si myslel, že ty vztahy byly narušené celou dobu. Když nahlížel do nabídky GRANTIKA, nepamatuje si, jaké činnosti měl vykonávat Ing. Luděk T., ale z nabídky pochopil, že se jedná o nějakého IT specialistu. Pokud jde o dotační management, ten nespočívá v IT službách, to je monitoring průběhu projektu, podávání průběžných závěrečných a dalších zpráv. V letech 2010 až 2012 GRANTIKA odbornosti v oblasti IT neměla. K dotazu, zda se někdy podíleli na zpracování studií proveditelnosti, uvádí, že je možné, že v rámci přípravy žádosti o dotace, ale není si jistý. Nebyla to část služeb, o kterou by se opravdu zajímal. K dotazu, zda zpracovávali pro veřejné zadavatele zadávací dokumentace, uvádí, že když zastupovali zadavatele v nějakém zadávacím řízení, tak s tímto pomáhali, ale pokud zastupujete zadavatele, tak nějakou zadávací dokumentaci, pokud nemá svůj standardní vzor, tak zadávací podmínky připravuje poradce, zástupce zadavatele. V případech, kdy vypracovávali zadávací dokumentaci jako společnost GRANTIKA, si nepamatuje případ, že by zadávací dokumentace byla diskriminační, nebo vytvořena ve prospěch konkrétního soutěžitele. Pojem průzkum trhu není v zákoně definován, ale jde o to, že zadavatel za účelem řádné přípravy zadávacích podmínek zkoumá, jaké jsou podmínky na trhu, ať už formou dotazování, telefonem, emailem, je to neformální způsob, jak zjistit podmínky na trhu pro přípravu zadávacích podmínek. Ze strany zadavatelů to dříve nebyl běžný postup, zadavatelé se toho zbytečně báli. V zákoně z roku 2016 o zadávání veřejných zakázek je již institut předběžných tržních konzultací, využívá se mnohem víc a přispívá to k lepšímu zadání, protože stěžejní fází zadávacího procesu je příprava. Zadavatel by se měl soustředit na přípravu zadávacích podmínek a využívat tyto instituty, ať už je to průzkum trhu, nebo předběžné tržní konzultace, nebo nějakou rozumnou transparentní komunikaci s dodavatelem, aby lépe připravil zadávací podmínky. Tam, kde za GRANTIKA podával nabídku na získání zakázky, to byly nabídky vážně míněné a usilovali o získání zakázky. Pokud znovu nahlíží do nabídky GRANTIKA na *Poskytnutí poradenských služeb*, potvrzuje, že je pod nabídkou podepsaný. Po zhlédnutí upozorňuje na to, že jsou dvě částky, které dávají dohromady celkovou nabídkovou cenu, kdy ačkoli jsou výsledné ceny stejné, ty dvě samotné části nabídky GRANTIKA a RENARDS jsou rozdílné. GRANTIKA nabídla 900 000 Kč za zpracování žádosti o dotaci a studie proveditelnosti, u RENARDS je nabídková cena 1 080 000 Kč, dotační management u GRANTIKA je naceněn na 1 440 000 Kč, a u RENARDS na 1 260 000 Kč. Na obálce, ve které nabídku zasílali, je jako adresa odesílatele uvedeno Jakubské náměstí, tam sídlili. Pokud jde o podací poštu Brno 1, tak jestli je to na Josefské ul., tak tam většinou nosili poštu. Pokud je mu předložena na č. l. 105 (stopa č. 3) obálka s nabídkou RENARDS, tak z poštovního razítka je zřejmé, že obálka byla podána na poště Brno 2, to je pošta u hlavního nádraží. Pokud je tam datum a čas podání jednou 23.7. v 15:49 hod., na tom druhém obalu je datum a čas podání 23.7. v 21:57 hod., tak si myslí, že nebyly podávány nabídky stejně a o ničem takovém o sám neví. Nikoho ze společnosti RENARDS nezná, nezná ani osobu obž. Davida T.

68. Svědek **David M., Ph.D.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41244 verte a násl.), že v letech 2010 až 2012 pracoval jako ředitel CORTIS consulting, náplní práce bylo vedení

společnosti. Ve vztahu k veřejným zakázkám, které se týkaly IOP 06, 08 a 09, jestli něco z toho dělali, to opravdu neví. CORTIS sídlí v Plzni a v té době neměla společnost pobočky. Díval se, jaké dělali zakázky pro Statutární město Zlín, historicky dělali informační strategii, procesní a personální audit, audit rizik a aktualizaci informační koncepce. V souvislosti se zakázkami ve vztahu k Magistrátu města Zlín si nevybavuje, že by společnost zpracovávala studii proveditelnosti nebo zadávací dokumentaci k zakázkám. K dotazu, zda CORTIS měla k dispozici zadávací dokumentaci k některé z těchto zakázek, tak oficiálně ne, pokud nebyli účastní. Pokud by se tak stalo, museli by být odborníci, kteří na tom pracovali, takže pokud to tak bylo, tak mohli být požádáni zástupci města Zlína, aby vyjádřili své odborné zhodnocení dokumentů, ale muselo by k tomu dojít na základě komunikace mezi zástupci klienta a těmi konzultanty. K dotazu, zda si vzpomíná, zda poskytoval on sám nebo CORTIS konzultační služby Statutárnímu městu Zlín, tak ani on a ani společnost neposkytovali nic, s výjimkou těch tří uvedených zakázek. Osobu Tomáše P. zná, byl to zaměstnanec CORTIS, je to jeden z nejlepších odborníků, působil v pozici experta, jestli byl přímo v uvedených letech zaměstnancem, to si přesně nepamatuje a neuvědomuje si, že by přímo působil na těchto zakázkách. Obž. Michala V. zná pracovně, byl to ředitel EUNICE a s EUNICE se na trhu potkávali ve většině případů jako konkurenti. Františka H. viděl 1x až 2x při nějakém jednání, působil za město Zlín. Vladimíra B. by zařadil na stranu města Zlína, ale nezná jej osobně. Marbes zná, byla a je jedním z dodavatelů informačních systémů do veřejné správy. Vzhledem k jejich expertíze samozřejmě znají téměř všechny dodavatele a bylo i jejich povinností znát nejen dodavatele, ale i jejich technologie, aby se k tomu mohli vyjádřit, ale jiným způsobem s Marbes nespolečně pracovali. Nevybavuje si nějaký konflikt, který by vznikl mezi EUNICE a CORTIS, případně Marbes, který by se týkal Statutárního města Zlína a zadávací dokumentace. Pokud je někdo požádal o expertní názor, tak konzultanti jednali v zájmu klienta. Ne vždy ten názor musel být pohodlný všem zúčastněným a ví, že byli obviňováni, že straní jedné nebo druhé straně, ale to tak je, protože pokud ten někdo si myslí, že mu nevyjdete vstříc, tak vás obviňuje, ale oni museli hájit zájmy klienta. Vždycky se najde někdo, v jehož neprospěch odborný názor je. V tomto případě byl jejich klientem město Zlín. Co bylo podstatou té neshody, to si do detailů nevzpomene. K dotazu, zda se k němu dostala informace, že by zadávací dokumentace ve vztahu k zakázce na *Vnitřní integraci úřadu obce s rozšířenou působností* ve Zlíně byla zpracována ve prospěch nějakého potenciálního soutěžitele, budoucího dodavatele, uvádí, že poté, co vypovídal na policii v roce 2017, se zpětně díval na dokumentaci a byli obviněni, ale to má zase zprostředkovaně, že byla ve prospěch Marbes, což je nesmysl. Naopak v té době s Marbes neměli dobrý vztah. Když jako poradenská firma navrhovali vnitřní integraci úřadů, k dotazu, zda bylo potřeba komunikovat se stávajícími dodavateli systémů, uvádí, že to by byl dotaz na kolegy. Věštekky se to nedá dělat, musíte znát přímo nebo nepřímo technologie. Ta komunikace neprobíhala nutně s výrobcí software, ví, že často analýza probíhala na místě u těch úřadů a tak ty technologie znali prostřednictvím klientů.

69. Svědek **Ing. Libor S.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41245 verte a násl.), že pracoval na Magistrátu města Zlín asi před 10 lety po dobu jednoho roku. Řešil asi 5 zakázek, byl ve funkci vedoucího odboru IT a vypisoval zakázky. Co se týče zakázek *Vnitřní integrace úřadu, CzechPoint@home - portál občana* a *Dodávka integrace agendových systémů*, tak všechny tři vypisoval. Studie proveditelnosti ke všem třem zakázkám už byly hotové, na těch se neposílel. Ví, že na to byla magistrátem najatá zlínská společnost. Zadávací dokumentaci vypracovával on s kolegy z IT. Ve vztahu k první zakázce měli nasmlouvanou konzultační firmu, která jim pomáhala řešit formálně, jak dokumentace vypadá, zda splňuje podmínky EU, jak se společnost jmenovala, to si nevzpomene. Mimo zadavatele a konzultační firmy se na tom nikdo třetí nepodílel. Pokud je mu předložena k nahlédnutí ze sv. 115 na č. l. 25521 a násl. Smlouva o poskytnutí služeb, tak může uvést, že tuto podporu, tou konzultační firmou, byla EUNICE, jednal s H. Není si vědom, že by mimo H. a EUNICE spolupracoval na zadávací dokumentaci jiný subjekt. Pokud je v bodu 6, str. 4 - 5 smlouvy uvedeno, že dodavatel se zavazuje zhotovit technické specifikace, tak technické specifikace se určitě promítly do zadávací dokumentace. Měl část k dispozici ke kontrole od

EUNICE, a potom o tom komunikoval s H. Obž. Radka N. nezná, Marbes zná, možná v té době s nimi přišel do styku i jednal, ale nepamatuje si to. K první zakázce si nepamatuje, že by existoval další, třetí subjekt, který vypracoval zadávací dokumentaci, protože v době, když přišel na magistrát, technická specifikace v tu chvíli už byla hotová, kdo ji vytvořil, to neví. Ty dvě zakázky, *Integrace úřadů* a *Dodávka integrace agendových systémů*, mu splývají, neví, která je která, ani co obsahovaly, možná byly i z různých programů. Technické specifikace dodávala EUNICE, neví, jestli dodávala ještě nějaké další podklady. Konečné slovo, jak budou technické specifikace vypadat, však měl on jako zadavatel. Měl možnost ovlivnit, co jim bylo dodáváno a určitě se spousta věcí měnila, mohl to konzultovat se spolupracovníky, byla na to spousta času. Nikdo další, mimo pracovníku města, zadávací dokumentaci nekontroloval. Ing. S. byl poradce radní v oblasti IT. Práci ohledně zakázek se neúčastnil, ale mluvil s ním o těch věcech a S. měl možnost si to přečíst. Možná měl někdy i návrh, ale vždy to bylo pouze to, že se spolu o tom bavili. S. určitě nic neměnil na těch dokumentech, možná navrhoval změny, ale spíš poradil ve smyslu, že tam uvedl nějakou specifikaci hardware, serverů, kdy mu třeba S. řekl, ať si dá pozor na nějaký parametr, že by mohl být problém, že by to mohl někdo napadnout, že je někdo zvýhodněný. Bylo to třeba zrovna k tomu Portálu občana. Ví, že AD konektor byl součástí některé z těch dvou zakázek, o kterých přesně neví, která to je, ale nevybavuje si, že by kolem této části vznikl nějaký problém. Ve finální verzi zadávací dokumentace byly určité zohledněny jejich požadavky. Není si vědom, že by finální verze zadávací dokumentace byla diskriminační, že by zvýhodňovala některého z potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, naopak se snažili, aby k tomu nedošlo.

70. Svědek **Ing. Karel B.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41246 a násl.), že v letech 2010 až 2012 pracoval v RENARDS dotační s.r.o. jako projektový manažer, možná v té době již vedoucí oddělení městského rozvoje a náplní práce bylo zpracování nabídek do výběrových řízení. Jejich plněním bylo dotační poradenství, zpracování žádostí o dotaci, nebo plnění dotačního managementu. Co se týče veřejných zakázek ve vztahu k Přerovu, vybavuje si plnění zakázky v rámci integrovaného plánu městského rozvoje, kdy plnili několik žádostí o dotaci a několik dotačních managementů pro implementaci programu. Není si vědom, že by plnili zakázku na *Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu*. Pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka RENARDS na tuto zakázku, uvádí, že takových nabídek zpracovali stovky, jejich strukturu zná, podrobnosti si nevybaví. Zpracovala ji kolegyně Lucie F., obsah asi kontroloval on a nadřízená Ing. Jana J. a dokonce ji na základě plné moci podepsala, standardní postup. Je v nabídce uveden jako člen týmu, ale jak moc pracoval na vypracování nabídky, to si už nepamatuje. Byl nominován do týmu, protože naplňoval požadavky technických kvalifikačních předpokladů zadavatele pro členy týmu, kteří v případě vítězství mají nabídku vykonávat. Odpovědnost za zpracování nabídky měla Ing. Jana J., jako jeho nadřízená. Cena v nabídce nebyla v jeho kompetenci, pokud nedostal vyloženě zadání, že ji má nacenit. V tomto případě si nevzpomíná, že by do ceny zasahoval. Nacenění nabídky obecně probíhá tak, že se pokusí odhadnout počet člověko/hodin, které stráví na zakázce on, nebo kdokoli z týmu, tu ocení cenou obvyklou pro jejich byznys a zohlední další aspekty, jako náročnost dotačního programu. Je-li nějaká zkušenost se zákazníkem nebo odběratelem, zohlední rovněž rizikovou přírážku v případě, že mají horší předchozí zkušenost, a tak stanoví konečnou cenu. Vztah mezi RENARDS s.r.o. a RENARDS dotační s.r.o. je sesterský. Co se týče personálního propojení zaměstnanců, tak RENARDS s.r.o. si od RENARDS dotační s.r.o. nakupoval subdodavatelsky lidskou sílu. Pokud pracoval pro RENARDS s.r.o., tak si toho ani nebyl vědom. K dotazu, jak probíhal proces od zjištění příležitosti, po rozhodnutí, že budou podávat nabídku, uvádí, že měli několik robotů, platili si internetové portály, co sledují veřejné zakázky, ty jim posílaly příležitosti, a když přišla vhodná příležitost, udělali poradu. V RENARDS s.r.o. to asi probíhalo podobně. Za zpracování nabídky odpovídala v tomto případě Ing. Jana J. Mohly se lišit osoby, které rozhodly o tom, že se bude podávat nabídka, od osob, které následně odpovídaly za zpracování nabídky. GRANTIKA České spořitelny a Raven consulting zná, GRANTIKA je nástupce Raven consulting. V Raven consulting nikdy nepracoval. Neví již

konkrétně, jak ve vztahu k této nabídce došlo k tomu, že RENARDS s.r.o. zjistila tuto konkrétní příležitost. Obž. Pavla Ch. zná, ale ne ve vztahu k této nabídce, potkal ho mnohem později. Jméno Mgr. Roman Š. mu je známo od jejich konkurence RPSC ideas, ale nikdy se s ním nepotkal. S Mgr. Jakubem K. se taky jednou setkal, než zesnul. Bc. Ivo K. působil na městě Přerov, když dělali zakázku, ale už si ho nevybavuje. Ing. Luděk T. je buď spjat s Českým Těšínem, nebo neví. Severity nezná. Františka H. nezná, ani obž. Michala V. S EUNICE přišel do styku, když u nich prověřoval ÚOHS možné porušení kartelové dohody v souvislosti s tímto případem. Co se týče struktury řízení RENARDS dotační s.r.o. v době podání nabídky v roce 2010, on byl řízen Ing. Janou J., působil jako vedoucí oddělení městského rozvoje, asi proto je tam uveden jako zpracovatel. V té době jednateli společnosti byli Ing. Jirí C. a Mgr. Pavel K., tito ho řídili, měl i řadu podřízených. Podle něj v té době RENARDS s.r.o. neměla zaměstnance, a byla určena pro výkon dotačních managementů, což je rizikové podnikání, protože krácení dotace je častý jev a RENARDS s.r.o. byla zřízena proto, aby měla speciální pojistku odpovědnosti pro řízení zakázek dotačního managementu. Ve vztahu k GRANTIKA byla RENARDS čistě konkurenční. Mezi zaměstnanci těchto společností nedocházelo ke kontaktům, neví, že by někdo z kolegů byl v kontaktu se zaměstnanci GRANTIKA. Pokud je mu předložena nabídka od GRANTIKA do stejné soutěže, tak krycí list je daný zadavatelem. Co se týče nabídkové ceny GRANTIKA a ceny RENARDS, k dotazu, zda si vybavuje další příklad, že nabídková cena byla shodná, jako cena nabízená jiným dodavatelem, uvádí, že to nemůže vyloučit, ale ani nemůže říct konkrétní případ. Je to spíše zřídka, ale stát se to může. RENARDS neměla odbornost v oblasti IT, to by museli nakupovat subdodavatelskou smlouvou, poradenství v oblasti IT neposkytovali. Zadávací dokumentace nebyla jeho práce, ale jeho kolegy ze sesterské společnosti Renards protender. Nebylo to součástí zakázky. Nezná nikoho z obžalovaných T. Podanou nabídku mysleli vážně. Nezaznamenal, že by někdo řekl, že by to vyhrát neměli. Pokud RENARDS do usnesení rady města byla ustanovena k oslovení, k dotazu, kde na ně mohli členové rady vzít kontakty, uvádí, že to teď neumí časově zařadit, ale pro Přerov vykonávali dlouholetou zakázku, šlo o Integrovaný plán rozvoje města Přerov.

71. Svědkyně **Mgr. Jitka N.** u hlavního líčení dne 13. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41248 verte a násl.), že RPSC ideas vlastnil její tehdejší přítel Roman Š. a jeho známý obž. Pavel Ch. Neměla ke společnosti žádný vztah, až v roce 2011 se stala společníkem. Obchodní podíl nabyla od Romana Š. a od obž. Pavla Ch. Pochopila to tak, že chtěli její podíl pak ještě převést na dalšího člověka, na Jakuba K. Nepamatuje si přesně, co jí v té době říkal Š., brala to tak, že mu to nějakým způsobem pomůže, předpokládala, že tím nezpůsobí nikomu problémy. Asi k tomu postupu měl Š. nějaký důvod, ale neumí ho specifikovat. K převodu obchodního podílu na Jakuba K. došlo asi po dvou či třech měsících, smlouvu už nemá. Nepamatuje si, že by byla na nějaké poradě RPSC ideas, neví, jaké měli hospodaření. Společnost se zabývala tím, že psali různé projekty pro školy apod. Neví, že by společnost působila v oblasti veřejných zakázek. Obž. Pavel Ch. byl kamarád Romana Š., i ona sama ho brala jako kamaráda. Ing. Jakub K. byl známý Romana Š. a obž. Pavla Ch., znala ho osobně, ale nikdy s ním nic nevyjednávala. Neví, s kým byl vztah Š. intenzivnější, zda s obž. Ch. nebo s Jakubem K., to neumí hodnotit. Pokud je jí předestřeno jméno Mgr. Josef K., neví, jestli to byl J. otec. EUNICE nezná. Pokud jsou jí předestřena jména obž. Michal V., František H. a Ing. Luděk T., tyto osoby nezná. V souvislosti s převodem obchodního podílu žádné peníze neplatila, ani neobdržela. Obž. Josefa T., Michala T. a Davida T. nezná, ani obž. S. ani obž. S.
72. Svědkyně **Ing. Helena H.** u hlavního líčení dne 13. 10. 2021 vypověděla (č. l. 41250 a násl.), že pracuje jako projektantka, projektuje sdělovací a slaboproudá zařízení, má vysokoškolské vzdělání a je členkou České komory autorizovaných inženýrů a techniků (ČKAIT). Autorizace ji opravňuje k posuzování počítačových a komunikačních sítí. Projektantské činnosti se spíše než v IT oboru věnuje v oboru stavebním. Pokud jde o veřejnou zakázku C., k dotazu, za jakých okolností se stala členkou hodnotící komise, kdo ji oslovil a jakou činnost v hodnotící komisi vykonávala, uvádí, že

jí volal kolega, že potřebuje někoho do komise, kdo by tam zasedl, kdo má autorizaci v oboru. Byla tam jako pomoc technického dozoru investora. Pomáhala firmě obž. Davida J. Neví, kdo ji s nabídkou oslovil, byl to kolega projektant z nějaké firmy. Jméno Robert H., nebo Expirit jí nic neříkají. V souvislosti se zakázkou nehovořila s obž. Michalem T., Davidem T. nebo Josefem T., zná je jen z médií. Obž. Josef S. zná, ale ne osobně, myslí, že pracuje v AutoCont. Nevzpomene si, jestli s ním byla v kontaktu v souvislosti s touto činností. V hodnotící komisi seděli v zasedací místnosti magistrátu v Přerově a posuzovali způsobilost uchazečů o zakázku. K dotazu, co měla k dispozici, uvádí, že žádala obž. J., ať jí pošle projekt, nějakou technickou zprávu, prostě něco k projektu, aby zhruba věděla, o co se v zakázce jedná, v podstatě technické řešení. Už neví, jestli hodnotící komise byla zřízena k hodnocení projektu nebo nabídek, ale ví, že tam byly dvě nebo tři firmy, které se hodnotily, resp. hodnotilo se spíše technické řešení, ale už si skutečně nevzpomíná. V jiných případech se jednání hodnotící komise neúčastnila. Pokud je jí předestřeno, že byla členem komise pro hodnocení nabídek ve veřejné zakázce, k dotazu, zda měla v ruce nabídky, uvádí, že neměla. Pokud ví, tak se tam řešily spíše technické věci a neví, jestli z projektu, nebo z nabídek. Pokud je jí předložena nabídka AutoCont do veřejné zakázky, k dotazu, zda měla takovou nabídku k dispozici, uvádí, že možná k nahlédnutí v té jednací místnosti. Jí byl do kanceláře zaslán projekt emailem, technická zpráva, nějaká schémata, ale toto to nebylo. K dotazu, zda měla k dispozici zadávací dokumentaci k zakázce, uvádí, že už k tomu nemá vůbec nic, takže jestli tenkrát něco měla, neví. Nabídku TESCO SW neměla. Pokud něco měla k dispozici, tak to bylo opravdu jenom k nahlédnutí v jednací místnosti, ale aby měla čas si to prostudovat, to neměla. K dotazu, co hodnotila v rámci hodnotící komise, k čemu se vyjadřovala, uvádí, že to bylo v zápise, co tam hodnotili, už si na to nevzpomíná. Z jednání byl učiněn zápis, tam je uvedeno, co hodnotili. Pokud je jí předložen k nahlédnutí z č. l. 18380 – 18381 Protokol o posouzení kvalifikace, dále na č. l. 18383 Protokol o posouzení nabídek, z nichž vyplývá, že byla posuzována kvalifikace dvou dodavatelů, k dotazu, z jakých podkladů tuto kvalifikaci posuzovala, uvádí, že už neví. Zúčastnila se tří jednání hodnotící komise. Zda při jednání na komisi došlo k nějakému názorovému konfliktu stran kvality nabídek uchazečů, nebo úplnosti nabídek, uvádí, že nedošlo. Ví, že uchazeči museli nějaké doplňující doklady doložit, ale konflikt nebyl. Jiný názor na kvalitu či úplnost nabídek ze strany některých členů komise nezaregistrovala. Pokud je jí přehrána záznam telefonního hovoru (hovor z č. l. 17114, ze dne 12. 3. 2013 mezi Robertem H. z Expirit a obž. Michalem T.), po jeho vyslechnutí uvádí, že ani po vyslechnutí hovoru si nevzpomíná, že by ji v souvislosti s touto zakázkou oslovil s nabídkou účasti v hodnotící komisi ještě před obž. J. někdo jiný. Za práci si vyfakturovala cestu a čas na komisi strávený, fakturovala firmě obž. J., bylo jí to proplaceno jeho firmou. Neměla pokyn od obž. J., jak má postupovat v komisi, že má např. prosazovat zájem některého ze soutěžitelů, nic takového od něj neobdržela. V komisi jich bylo 6 až 7, každý měl jeden hlas. Jak se přijímalo rozhodnutí, uvádí, že neví, jestli se hlasovalo a ani si nepamatuje, zda například někdo vyjádřil nesouhlas se závěrem komise.

73. Svědek **Pavel K.** u hlavního líčení dne 18. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41314 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval a stále pracuje v Emos s.r.o. K výběrovým řízením nemá co říct, dělá technické řešení zakázek a někdy vůbec neví, k čemu to je. Pokud jde o veřejnou zakázku C., ví, že se něco dělalo, ale název a kdo to dělal, to neví. Pokud měla být obsahem metropolitní sítě, projekt datové metropolitní sítě Přerova řešil z toho důvodu, že dostal podklady, které měl zpracovat, udělat technický názor, jestli je vybudování metropolitní sítě možné. Už neví podrobnosti, ale na projektu pracoval s kolegou Ing. V. Pokud zpracovává projekt, předkládá výsledky řediteli Miroslavu L. a i v tomto případě mu to předkládal. K dotazu, zda v případě metropolitní sítě obdržel od Miroslava L. ml. nějaké podklady, uvádí, že si myslí si, že ano, protože většinu projektů spolu komunikují. Neví, zda se Emos podílela na veřejné soutěži, on dělal technické řešení a tím skončil. Neví, v jaké fázi byl činný, zda před vyhlášením veřejné zakázky, nebo po vyhlášení, protože ani neví, že byla nějaká veřejná zakázka. TESCO SW zná, v rámci jeho činnosti k metropolitní síti figurovala, s touto společností komunikoval ohledně technických dotazů, co, kde,

jak by bylo potřeba, konkrétně s někým se jménem T., šlo jen o technické upřesnění věci. Nej TV zná, byla vlastníkem metropolitní sítě v Přerově, mají s nimi servisní vztah, udržují jim optickou síť po technické stránce, proto ji dokonale znají. Jednal s pánem, nevzpomene si na jeho jméno, kdy prvotně bylo jednání ohledně toho, jestli můžou ten projekt nějakým způsobem zpracovávat, když je to jejich síť a oni v Emos byli jen servisní organizace. Časově to nedokáže zařadit i z toho důvodu, že původně byla vlastníkem té sítě Emos, pak to prodali a pokračovali jen jako servisní organizace. Jeho konkrétním úkolem v souvislosti s metropolitní sítí bylo navrhnout, nebo zjistit, jestli je možné propojit budovy a objekty ve vlastnictví města datovou sítí. Některé objekty už byly propojeny tou sítí Nej TV, takže asi proto tím byl pověřen. Místa, která chtějí propojit, byla daná a on kontroloval, jestli to lze připojit na síť Nej TV, což to ve většině případů bylo reálné. Nedokáže říct, jestli měl zadávací dokumentaci, nebo nabídku, těch dokumentů prochází spoustu, jeho zájmy v dokladech jen technické věci, které má řešit. Pokud jsou mu předestřena jména obž. Pavla Ch., Františka H., obž. Aleše M., obž. Jana P. a obž. Josefa S., tak zná M. z O2, s ním jednou jednali ohledně sítě v tomto projektu. S. zná, ví o něm, že pracuje v AutoCont a možná před 15 lety řešili nějaký projekt, ale jinak s ním nejednal v tomto projektu. Jméno obž. P. se mu vybavuje, ten také řešil technické věci, byly tam nějaké dotazy. Proč se o to zajímala O2, to neví. Když bylo svolané jednání, přišel na něj a odpovídal na dotazy na technickou část. Většinou ta jednání organizoval jejich ředitel. Sitel zná, spolupracují s nimi, neví, že by tato společnost měla souvislost s metropolitní sítí. Předmětem činnosti Sitel je výstavba optických sítí, výroba mikrotrubiček. Petra D. zná, je to asi ten, se kterým řešili něco obchodně. EUNICE nezná. V souvislosti s jeho činností stran metropolitní sítě si nevzpomíná, že by měl k dispozici studii proveditelnosti, ale nemůže to vyloučit. Zda měla Sitel nějaké smluvní vztahy s Nej TV, uvádí, že do smluvních vztahů nevidí. Pokud si vybavil jméno T. z TESCO SW, pak k dotazu, zda směřovaly jejich dotazy ke stávající infrastruktuře, uvádí, že si myslí, že ano. Nemá informace o tom, do kterých výběrových řízení jeho zaměstnavatel podával nabídky. Neví, zda v souvislosti s datovou sítí v Přerově byla jejich firma ve smluvním vztahu s O2. S obž. S. na projektu nespolečně pracoval. Něčeho speciálního, co by třeba někoho zvýhodňovalo, toho si nevšiml a na nějaký nedůvodný požadavek si nevzpomene. Pamatuje si, že proběhla schůzka se zástupci TESCO SW u Envelopy, ale konkrétně si nevzpomene, možná byly i dvě schůzky. Byl tam T., ale neví, který konkrétně a za Emos ještě Miroslav L. O schůzce se dozvěděl tak, že dostal termín od ředitele do emailového kalendáře Outlooku, jeho adresa je xxx Když jedou na jednání, jsou to vždy věci, které řeší ke konkrétnímu projektu. Zvukové nahrávky ze schůzek někdy dělají, když je to složité, aby si mohli přehrát, o co jde. Neví, jestli účastníci schůzek věděli, že je schůzka jimi zaznamenávána.

74. Svědek **Ing. Jaroslav H.** u hlavního líčení dne 18. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41316 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v Nej TV a.s. na pozici provozního ředitele, byli kabelový operátor, takže státní zakázky pro ně nebyly prioritní záležitostí. Pokud jde o zakázku C., Nej TV v té době vlastnila a dodnes vlastní síť přes město Přerov, a nejjednodušší způsob, jak Přerov mohl pořídit vlastní síť, bylo odkupem části sítě od Nej TV a dopracování zbytku, který pro město byl důležitý pro propojení úřadů nebo organizací. Projekt spočíval v tom, že Nej TV část sítí prodá městu a část, které byly součástí toho projektu, se dopracují. K dotazu, jak došlo k tomu, že Nej TV se účastnila činnosti na této zakázce, uvádí, že vznikla studie proveditelnosti projektu a tam již byla zmíněná síť kabelové TV Přerov, která nejlépe vyhovovala projektu. Proto, když došlo k vyhlášení výběrového řízení, je projekt zajímavý a chtěli se ho zúčastnit. V souvislosti se studií proveditelnosti nevykonávali činnost, tam se nezúčastňovali, ta studie se k nim dostala asi z města. Nepamatuje si přesně, kdy se u nich studie objevila, nicméně si ji prostudovali, kdy metropolitní síť byla malá část celého projektu. V okamžiku, kdy se dozvěděli, že o projekt má zájem TESCO SW, potažmo ještě O2, začali komunikovat s těmito firmami, což bylo až po vyhlášení zakázky. Z cí strany vzešla aktivita, to si nepamatuje, v té době se ale vědělo o tom, že bude vyhlášeno výběrové řízení na dodávku sítě, tyto přípravy trvají dlouho, takže informace. Jednání dopadla tak, že je zájem o metropolitní síť, protože to zrychlí celý projekt. Kdyby se totiž mělo stavět od základů, včetně

stavebních řízení a projektové dokumentace, trvalo by to řádově léta. Předmětem byla dodávka pasivní infrastruktury, nebo infrastruktury optické sítě, samozřejmě to vyžadovalo projektovou přípravu, dopřesnění, co je součástí, co by mělo být předmětem dodávky, ale to už jsou detaily jako typy vláken, počty vláken, ale jednalo se o pasivní část metropolitní sítě. Aktivní prvky byly rovněž součástí dodávky. K dotazu, zda nějakou roli při komunikaci stran této zakázky hrála Emos, uvádí, že Emos byla servisní organizace, která se starala o chod kabelové sítě a té pasivní infrastruktury, proto s nimi vznikla spolupráce. Samotné technické řešení propojení lokalit bylo součástí jejich subdodávky, ale potřebovali k tomu Emos, který měl povědomí, jak jsou síť aktuálně postavené, aby byli schopni vyčlenit tu část, která byla požadovaná pro projekt. Role Emos tedy byla v tom, že jim vytvořila technické řešení a upozornila na spoustu věcí, které je v rámci projektu nutno řešit. K dotazu, s kým v rámci studie proveditelnosti komunikovali na straně magistrátu, kdo jednal ve vztahu k sítím s jejich společností, případně jim poskytoval dokumenty, uvádí, že si jména nepamatuje. Navíc neustále jsou ve spojení s IT oddělením města Přerov, kde spolupráce byla na denní bázi, protože pro město Přerov poskytovali IT služby. Jména obž. Pavel Ch., Ing. Jakub K. a František H. nezná. EUNICE napsala studii proveditelnosti. Ing. Miroslava B. ani Bach systém nezná. Obž. Aleš M. zná, spolupracovali na této zakázce, on vystupoval za O2, stejně jako obž. Jan P. Za Emos byli v kontaktu s techniky, potom s koordinátorem celého projektu, to byl Pavel K. a s Miroslavem L. ml. Obž. Josefa S. nezná, AutoCont zná. K dotazu, zda má povědomí o tom, že by AutoCont nějakým způsobem figuroval v rámci zakázky, uvádí, že bylo v úvahách, že by v začátku mohl dodávat nějaké prvky, ale neví, jak to dopadlo. V souvislosti se zakázkou měl před vyhlášením veřejné soutěže k dispozici jen tu studii proveditelnosti. Sitel je montážní firma telekomunikací, oslovili ji o možnost dodávky dopracování sítě v Přerově. Během času přišli na to, že jak v Emos specifikovali, jaké další práce budou potřeba, tak Emos neměl kapacity na to, aby to sám zvládl, tak se nakonec domluvili se Sitem. Zástupce Sitel byl N., s tím jednal. Neví, kolik uchazečů podalo nabídku do veřejné soutěže. Neví o tom, že by Emos v nějaké nabídce figurovala. Pokud je mu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uváděl, že: „*K dotazu jakých prací se v souvislosti se zakázkou C. účastnil, tak oni se účastnili přípravného jednání na TESCO SW, kde vyjádřili jejich zájem o dodávku pasivní a aktivní sítě. To je asi ta jedna ze základních schůzek, pak jich samozřejmě bylo víc v různých konfiguracích. Jejich předmětem bylo upřesnění jejich úlohy, co budou dodávat a samozřejmě obchodní náležitosti, termíny, finance apod. Kdy tato jednání probíhala, neví přesně, ale bylo to v návaznosti na vypsání výběrového řízení. Před zveřejněním veřejné zakázky pobíhaly spíše informativní schůzky, jakože bude vůbec nějaké výběrové řízení vypsáno, toho se účastnili, on za NEJ TV a.s. a pánové z firmy EMOS. Většinou to byly schůzky s Emosem, s panem Miroslavem L.*“. Pokud je mu předestřeno, že z této odpovědi lze pochopit, že Nej TV se účastnila takovýchto jednání až po vyhlášení veřejné zakázky, uvádí, že to, co říká o Emos, tak šlo o technické věci, že se připravuje projektová dokumentace, oni potřebovali rozumět, co je v té dané studii, šlo o technické schůzky, více méně o představu, co je možno v rámci studie dodat. Jiná společnost než Emos na informativních schůzkách před vyhlášením veřejné zakázky nebyla. K dotazu, zda ve studii proveditelnosti byly uvedeny informace týkající se technických parametrů sítě, uvádí, že to si nepamatuje, pokud byly, tak opravdu obecné. K dotazu, zda v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti byla jejich společnost zpracovatelem kontaktována, zda byly po nich žádány nějaké technické informace, uvádí, že v té době u firmy nepracoval, nicméně ví, že jejich projektanti byli požádáni, aby dodali do studie informace o tom, jak síť vypadá a to se poskytlo. Neví, kdo žádal o poskytnutí těch informací. Pokud jde o nabídku do výběrového řízení, působili jako subdodavatel jen pro nabídku O2 s TESCO SW. Primárně komunikovali a spolupracovali s O2, s nimi měli podepsanou smlouvu. Nej TV nebyla schopna podat samostatnou nabídku, síť byla jen minoritní část celé dodávky. Město Přerov mělo zájem o to mít vlastní síť a tím, že oni byli dodavatel služeb pro město, věděli, že časem přestanou být dodavatelem, proto se na to připravovali. Pokud město požaduje zabezpečení služeb a propojit úřady, aby mělo 100 % jistotu, že data jsou bezpečná, je dobré mít vlastní síť a nepoužívat třetí subjekty.

75. Svědek **Ing. Pavel M.** u hlavního líčení dne 18. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41318 a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v AutoCont na pozici projektového manažera a podílel se i na realizaci veřejných zakázek v rámci operačních programů. Pamatuje si na zakázky vypsané Statutárním městem Přerov na *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* a Krajským úřadem pro Olomoucký kraj na *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*. Pokud jde o Přerov, připravovali podklady pro nabídku. Projektový manažer je obecně zodpovědný za realizaci projektu, řídí proces změny nebo implementaci řešení. Z této pozice se někdy účastní na přípravě nabídky, někdy byla jeho účast až při samotné realizaci. Obecně jeho role nastává v okamžiku, kdy padne rozhodnutí účastnit se soutěže a na něm je realizace konkrétních přípravných činností a prací. Před vypsáním veřejné soutěže žádné kroky nečiní. O tom, že by se AutoCont podílel na sestavování zadávací dokumentace, na studii proveditelnosti, o tom mu není nic známo. Na zakázce v souvislosti s Přerovem pracoval s Petrem K., od koho konkrétně vzešlo zadání, to si nepamtuje, určitě ze strany vedení, které na zakázku upozorní obchodní oddělení. Za obchodní sekci se podílel na vyhledání či přípravě zakázky obž. S. Obsah a rozsah zakázky si rámcově pamtuje, myslí, že ji ani nedokončili, takže v podstatě ani nebyl nějaký časový prostor se s tím blíže seznámit. K dotazu, zda nabídku hodlal podat AutoCont samostatně, či měl subdodavatele, uvádí, že měli subdodavatele, ale na jména si nevzpomene. Když je ukončena obchodní fáze, je již rozhodnuto, kdo budou dodavatelé, jakou část budou realizovat a na něm je zkoordinovat technické vstupy, konkrétní části dokumentů, které musí zkompletovat. Nevybavuje si jiné osoby, kromě obž. S. a K., které by byly činné na této nabídce. Jana M. zná, nedokáže říct, jestli byl činný v souvislosti se zakázkou. COMA a.s. zná, ale v souvislosti s touto nabídkou si nevybavuje. COMA byla společnost, která spolupracovala s AutoCont i obecně na jiných zakázkách. Ke sloučení AutoCont a COMA nakonec došlo, časově to nedokáže zařadit. Není si vědom, že by s ním hovořil Jan M. o tom, že nabídka, na které pracuje pro město Přerov, je nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou. Žádná taková informace přímo nezazněla ani z jiné strany, nicméně určitá pochybnost existovala. Pochybnost u něj vycházela z toho, že podklady se jim nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale byl to jenom pocit, domněnka. O tomto se bavili jen s kolegou K., nijak oficiálně. Odpovědnost za dokončení nabídky do fáze způsobilé k podání v tomto případě spadla na obž. S. Jeho úloha s Petrem K. byla v tom, aby nějakým způsobem technicky dokument poskládali dohromady, měl jednotný vzhled, jednotný design, aby technicky obsahoval veškeré části řešení, a obž. S. dodával podklady, které měly administrativní charakter, takto společně vznikl dokument. Pokud uvedl, že jeho domněnka vznikla z podkladů, tím měl na mysli podklady od subdodavatelů, ovšem kterých společností se to týkalo, to si nevzpomene. Neví, kdo jednal se subdodavatelem, nebyla to jeho starost. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl, že: „*K dotazu, zda se nějak AutoCont podílel na dodávkách předmětu plnění v rámci realizace veřejné zakázky C., tak si myslí, že ano, byla to dodávka nějakého hardware. Měli nějakou subdodávku, myslí si, že to mohlo být pro TESCO SW.*“. K tomu uvádí, že ani po přečtení této pasáže si na to nevzpomíná, nemůže to však popřít. Na zakázce týkající se Olomouckého kraje opět pracoval jako projektový manažer, dostal se k ní ve fázi přípravy nabídky, oslovovali subdodavatele, jak interní, tak externí. S kolegou K. sestavovali celou nabídku, bylo to v obchodní gesci obž. S. Proběhlo výběrové řízení, kde AutoCont zvítězil, proto se ještě podílel na zahájení projektu. Nebylo mu známo, že by se AutoCont podílel na vypracování studie proveditelnosti, zadávací dokumentace, nebo projektové dokumentace, tedy dokumentů, na základě kterých byla veřejná zakázka vypsaná. AutoCont byl hlavní dodavatel, měl subdodavatele TESCO SW, MERIT, možná i ICZ, dál si nevzpomene. Není mu známo, kdo podal další nabídky do soutěže. WV Systems mu nic neříká. Nepamtuje si, s kým případně z ICZ jednal, pokud byla ICZ jejich subdodavatel. Jméno obž. Milan K. mu nic neříká. S velkou pravděpodobností kontakty ve vztahu k subdodavatelům získal emailem od obž. S. Kontrolovat části nabídky získané od subdodavatelů v technické rovině nebyla jeho úloha, za kvalitativní stránku materiálů byl odpovědný K. Když připravoval nabídku, přistupoval k tomu s vážností, měl zájem, aby zaměstnavatel uspěl. Důvodem ukončení jeho působení na zakázce bylo, že paralelně běžel stejný projekt pro Jihomoravský kraj a souběh těchto projektů byl časově a

pracovně náročný, byl zvolen jeden, kterému se věnoval, což byla implementace eGovernmentu v Jihomoravském kraji. AutoCont má velmi široký záběr a působnost, přesto v případě zakázky pro Olomoucký kraj tuto realizovali se subdodavateli, protože v rámci projektu byly vysoce specifické činnosti, které AutoCont nepokrýval, popřípadě realizace subdodávky formou externího dodavatele byla ekonomicky výhodnější, než vlastními prostředky. Nebyli schopni podat samostatnou nabídku bez subdodavatelů. Co se týče odbornosti pracovníků IT oddělení Olomouckého kraje, použije obecný průměr, že většinou zaměstnanci zadavatele nebyli na takové odborné úrovni, jako jejich specialisté a ani nemohli být. Produkt ICZ DESA mu nic neříká. AutoCont neměl vyvinutý specializovaný produkt na spisovou službu. Tereza J. nijak nespolečupracovala ani na jedné z těchto dvou zakázek, pokud jde o náplň její činnosti v AutoCont, je to v podstatě administrativní pracovnice.

76. Svědek **Petr K.** u hlavního líčení dne 18. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41319 vrte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v AutoCont jako solution architect a na veřejných zakázkách pracoval v této roli. Byl účasten tvorby nabídek v technické roli věcné části odborné architektury, navrhoval, jak má řešení vypadat podle zadávací dokumentace, spolupracoval se subdodavateli. K zakázce C. se dostal po jejím zveřejnění z pověření nadřízeného Hynka C., přečetl si zadávací dokumentaci, pochopil zadání a pracoval na něm. Z AutoCont s ním na nabídce pracoval Pavel M. jako projektový manažer a za obchod obž. S., víc jmen se mu nevybaví. Neví, zda v době, kdy přišel k zakázce, byli předjednáni subdodavatelé. On přečetl zadávací dokumentaci a pak mu bylo oznámeno, že s nimi na nabídce bude spolupracovat ta či ona firma, pokud soutěžitel není sám schopen naplnit předmět plnění, nebo když potřebuje pořešit reference, kterými se může prokazovat subdodavatel. Subdodavatele už si nevybaví, ani kdo s nimi jednal, ale nevylučuje, že byl v nějakém elektronickém kontaktu s nimi, protože jako architekt to musí nejen pochopit, ale musí přimět subdodavatele, aby naplnili předmět díla, protože to řešení je složitý systém a je potřeba, aby všechno do sebe zapadalo, asi tedy rozděloval úkoly. Kolik nabídek bylo podáno, to neví, praxe je taková, že nabídek je více, když by byla jedna, je to zvláštní. Jana M. zná, byl to člověk, který řídil jiný útvar v AutoCont, nějakou divizi vývoje. Nevybavuje si, jestli se M. účastnil prací na této zakázce. K dotazu, zda je mu známo, že by se AutoCont podílel na vytváření zadávací dokumentace, studie proveditelnosti nebo projektové dokumentace, tedy dokumentů, na základě kterých následně probíhalo zadávací řízení, uvádí, že on se nepodílel. Není mu známo, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že se zakázkou není něco v pořádku, protože se v médiích objevily informace, tak pochopil, že se asi něco kolem zakázky děje, ale v době podávání takovou informaci neměl. Pracoval s vědomím, že to chtějí vyhrát. Nevzpomíná si, že by v tomto směru s ním hovořil Jan M., že by mělo jít o nabídku krycí. K dotazu, zda si vzpomene, že by se mu kolega M. svěřoval s nějakými pochybnostmi o nabídce, uvádí, že pak spolu o tom hovořili a z toho rozhovoru nabyl pocitu, že tam nebylo něco v pořádku, že tam byly nějaké problémy, ale skutečně v době psaní nabídky takovou informaci ani pochybnosti neměl. Z hovoru s M., který nedokáže časově zařadit, jestli to bylo po průběhu, ale určitě to nebylo na začátku a možná určitě spíš po, tak se o tom bavili, ta debata byla vzrušená, že zakázka je asi nějaká problematická, ale co konkrétně mu M. řekl, to už si nevzpomíná. Kvalita podkladů, se kterými pracoval, byla běžná, standardní. U zakázky D. jeho role byla shodná, technická část řešení. K dotazu, zda si vzpomíná, zda nabídka byla sestavována samostatně, nebo se subdodavateli, uvádí, že si vzpomíná, že byl na jednání v Olomouci a to je všechno. Pak to byla zase praktická práce, rozdělovaly se úkoly, kdo co bude dělat a asi tam byli subdodavatelé, protože to bylo podobné plnění. Ale obchodně on nejednal, jen chodil na technické porady, jak napsat nabídku, aby technicky po věcné stránce splňovala zadání. Ví, že jednali s TESCO SW, proto jeli s Pavlem M. do Olomouce. Na nabídce z AutoCont pracoval on, M. a asi obž. S. jako obchodník, nikoho dalšího si nevybavuje. Na zakázce se účastnil v nabídkové fázi, v té realizační netuší. Neví, jestli AutoCont uspěl v nabídkovém řízení, proto se mu nevybavuje plnění. K předmětu poptávaného řešení uvádí, že to bylo komplexní řešení, datové sklady, infrastruktura, bylo toho

hodně. K dotazu, zda by AutoCont byl schopný poskytnout plnění bez subdodavatelů, uvádí, že z pohledu infrastruktury určitě, z pohledu vývoje asi taky, až na některé specializované části. Dle jeho odhadu 90 % by dokázali pokrýt. Obecně hodnotí podkladové materiály od jednotlivých subdodavatelů, pokud mu nestačí, vyžádá si další. Uvedl, že pochybnosti nabyl až po mediální aktivitě v televizi. K dotazu, zda si vzpomíná, ze kterých částí se nabídka skládala, uvádí, že to nedokáže uvést. K dotazu, jak potom dospěl k názoru, že by AutoCont byl schopen z 90 % naplnit zakázku, když si ani nepamatuje, které části se měly dodávat, uvádí, že má pocit, že otázka byla položena tak, jak je to obecně, ale pokud to má vztáhnout k Olomouci, tak netuší, kolik byli schopni sami pokrýt. Musel by mít před sebou přesné zadání, uvést se do obrazu, co v té době AutoCont nabízel, tak to číslo může být jiné. Ale AutoCont by nešel do něčeho, kde by neměl dominantní roli.

77. Svědek **Ing. Rostislav B.** u hlavního líčení dne 19. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41329 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v Microsoft jako account manager. Microsoft má nepřímý obchodní model, tzn., že ke své činnosti používá partnery na různých úrovních podle různých licenčních programů. Obchodní divize, ve které pracoval, se neúčastní žádných výběrových řízení. Partneři přímo nakupují produkty Microsoft v Irsku od držitele autorských práv. Jeho zásadní činnost byla v edukaci zákazníků. Někdy se snažili někoho přesvědčit, že jsou v některých produktech lepší, někdy se jim to podařilo, někdy ne, ale šlo o technické záležitosti produktů, kterých je celá řada. Pokud byl v kontaktu se zástupci veřejné správy přímo v souvislosti s veřejnou zakázkou, uvádí, že mohlo to být v případě, že si zástupci veřejné správy dělali průzkum trhu a oni byli jedním z možných budoucích dodavatelů. Ví, že v rámci technologických center byly během jednoho dne firmy jako Oracle, VMware, oni za Microsoft a každý prezentoval své produkty a jejich vlastnosti. Zákazník se pak rozhodoval, dělal si jasno, co který produkt umí. TESCO SW a AutoCont patřily k jejich partnerům. Zástupců společností, se kterými jednal, byla celá řada, za TESCO SW to byl obž. David T. a obž. Michal T. Jejich snahou bylo je přesvědčit, aby používali jejich produkty, byli tam přítomni i technici. Co se týká AutoCont, určitě taky jednal s celou řadou zastupujících osob, je to jejich velký partner. Obž. Josefa S. z AutoCont zná, obecně ve vztahu k produktům Microsoft s obž. S. konzultoval, provádí jim pravidelné semináře, školení produktů, protože produktů je celá řada a co rok, co dva jsou nové vlastnosti produktů. Františka H. si nevybavuje, ale není vyloučené, že ho zná. V období, kdy se připravovala technologická centra, se účastnil desítek seminářů po republice, kde byli zákazníci, jejich partneři, spousta firem, kterým sdělovali své představy o produktech, všem předávali materiály, aby se s tím seznámili. Co se týká Statutárního města Přerov, v roce 2006 až 2008 řešil s šéfem IT problémy z hlediska databáze. Od roku 2010 už ale obce neměl na starosti. Nepamatuje si na svou konkrétní činnost u veřejných zakázek *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - technologické centrum ORP a Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Když byly vyhlášené výzvy, oni za Microsoft připravili dokument, se kterým všechny seznamovali, pak to kolegové umístili i na web, aby to nemuseli posílat. Jejich cílem bylo, aby se k tomu každý dostal a mohl z toho čerpat. Byli rádi, pokud někdo použil technické vlastnosti produktů a zapracoval je do svých řešení. Nebyl osloven, aby se přímo podílel na studii proveditelnosti ve vztahu k městu Přerov, to ani nemůžou. Buď rozdávali materiály na seminářích, nebo se to posílalo, nebo se to stahovalo z webu, pokud z toho něco použili, je to možné, ale ani to neví, protože nesledovali veřejné zakázky, co je obsahem, ani jaký je zájem zákazníka. Samozřejmě doufali, že někteří partneři použijí jejich řešení. Ve vztahu k městu Přerovu v rámci veřejné zakázky si vybavuje, že byl problém, že to bylo napadáno, kdy partner měl obhájit požadavek z dokumentace týkající se šifrování. Dostali oficiální požadavek přímo z Přerova, nebo to možná byl nějaký z partnerů, aby to mohl obhájit, že chtěl autoritu technologického výrobce, aby tam byli. Nevybavuje si již přesně, co konkrétně bylo za problém v šifrování, co bylo napadené, nebo co se potřebovalo prokázat, ani neví, kdo byl na schůzce s představiteli města. Neví, kdo schůzku domlouval. Obž. David J. a HCM mu nic neříká. Co se týká rozdílu mezi licenčním partnerem a solution partnerem z pohledu Microsoft, tak licenční partner je ten, který může

realizovat přímo obchod s jejich produkty, solution partner je ten, který na jejich produktech staví své řešení, ale nemusí být obchodním partnerem pro produkty. TESCO SW bylo jejich licenčním partnerem pro nižší licenční programy a solution partnerem také. Pokud chtělo vyšší licenční programy, kde je nějaká cenová výhodnost, muselo se obrátit na vyšší partnery, tzv. LSP partnery a od nich to koupit. K dotazu, pokud někdo dodává v rámci IOP technologické centrum a využívá technologii Microsoft, jak má postupovat, aby zákazník, veřejný zadavatel, měl řádná licenční oprávnění k užívání software od Microsoft, uvádí, že z hlediska obchodní realizace je požádali o cenovou nabídku, ta se připravila pro konkrétní licenční program, a záleží, jestli to byl nižší nebo vyšší partner. Pokud to byl vyšší, tak je požádal o licenční nabídku, aby věděl, za jakou cenu to bude kupovat, na tu mohli dát discount, ale musel je o to vždy požádat LSP partner, solution partnerům cenové nabídky nedávali. Modelově to znamená, že pokud se TESCO SW obrátilo na AutoCont, AutoCont je požádal o cenovou nabídku v rámci daného licenčního programu, ten se dostal do kolečka, kde mohli poskytnout nějakou slevu, a to se schvalovalo skupinami mimo ČR, které po nich vždycky chtěly zdůvodnění, proč by na to měli dávat speciální cenové podmínky. Průzkumu trhu ze strany zákazníka znamená, že ten si potřebuje udělat jasno, co je na trhu, jaké jsou technologie, udělat si představu, co může vyžadovat. Když přehled nemá, teoreticky by mohl postavit veřejnou zakázku na něčem, co se nedá dodat, nebo by to bylo neúměrně drahé. Většinou se u studií proveditelnosti žádná discontní politika nedělala, tam se dávaly koncové ceny, aby se znal hrubý rámec jejich produktů. Konzultace jsou nezbytné pro úspěšnou přípravu veřejné zakázky. Bez získání informací od technologických dodavatelů, ať je to Microsoft, Oracle, VMware, se těžko dal postavit nějaký systém, a samozřejmě i tak se to muselo konzultovat těmi dodavateli konkrétních řešení. Veřejní zadavatelé, když připravují veřejnou zakázku, potřebují konzultovat také s dodavateli stávajících řešení, která již provozují, protože musí zjistit, jak to zaintegrovat do nových řešení, to nebývá jednoduché. Určitě bylo běžné, že zpracovatel studie proveditelnosti se dotazoval na informace. Co se týká samosprávy, v drtivé většině je Microsoft dlouhodobý dodavatel, ale jsou obce, které Microsoft používají jenom v případech, že jsou napojené na státní správu, kde to bez toho nejde, protože centrální systém je takhle postavený, takže to musí přijmout, ale zbytek mají postavený na open source. Co se týká ústředních orgánů a krajských úřadů, obecně drtivá většina funguje na jejich platformách. Školí státní správu, všechny partnery, celou veřejnou správu. Je to kontinuální proces, mají nepřímý prodej, a pokud jejich partnery nepřesvědčí, nic neprodají. Průzkum trhu je určitě běžný obchodní nástroj, který se používá. Dovede si představit, že někdo od stolu má takové zkušenosti, že postaví systém a vyhlásí veřejnou zakázku, ale kdyby tam bylo cokoli špatně, tak si to asi neobhájí a přijde o svou pozici, takže je lepší provést konzultace napříč dodavateli, udělat si jasno, mít v hlavě nějaké řešení a podle toho dál postupovat. AutoCont byla v té době LSP partnerem Microsoft. Neuvědomuje si, že by po něm chtěl někdo něco protiprávního. Ve veřejných zakázkách nevystupují sami, je to otevřené výběrové řízení a toho se účastní všichni, kteří jsou na trhu. Pokud AutoCont řekne, že jdou s jejich řešením, tak samozřejmě AutoCont budou podporovat vůči konkurenci. Spolupráci s obž. S. vnímal jako standardní, neuvědomuje si, že by byla něčím výjimečná. Studie proveditelnosti se většinou dělají tak, že se dělalo několik variant, tzn., co se stane, když bude současný stav, jaký bude výsledek, co se stane, když použijete toto, co se stane, když se použije tady to. Většinou se stanovilo, že to bude stát nějaké peníze, ale ve vlastnostech informačních systémů se posunou dopředu. Abyste mohli definovat, kam se posunete, potřebujete znát technické parametry nových produktů, o kterých uvažujete.

78. Svědek **Ing. Josef K.** u hlavního líčení dne 19. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41333 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval pro CPS consulting v pozici referenta veřejných zakázek. Pozice obsahovala přípravu podkladů pro výběrová řízení, administrativní práci a organizační hlídání lhůt, aby byly splněny požadavky zákona o veřejných zakázkách. CPS se zabývala organizací a administrací veřejných zakázek převážně pro obce a města. Pracoval v Olomouci, sídlo společnosti bylo v Praze. V Olomouci byli tři, v jednu dobu čtyři, jeho nadřízený Michal S., asistentka Kateřina M. a Monika

Z. Technickým řešením se nezabývali, technické řešení vždy bylo na zadavateli, řešili pouze administraci a organizaci výběrového řízení. Na zakázku A. si nevzpomíná, je ale pravděpodobné, že se na tom podílel. Předmětem činnosti byla příprava zadávací dokumentace, spuštění zadávacího řízení, jmenování komise ve smyslu rozesílání pozvánek, příprava podkladů pro komisi ve smyslu zápisů protokolů, rozesílání oznámení o výběru, až do fáze uzavření smlouvy, možná nějaké zveřejnění dokumentace, kompletace dokumentace a předání zadavateli. Pokud prováděli administraci výběrového řízení, činnost byla smluvně ošetřena formou mandátní nebo příkazní smlouvy. Na smlouvy měly vzory, nepamatuje si, kdo byl jejich tvůrcem. Od začátku, kdy firma vznikla, měla nastavené procesy, standard toho, jakým způsobem fungovali vůči smluvním stranám, a tyto vzory smluv se používaly. K dotazu, kdo předkládal vzor smlouvy, jestli CPS partnerovi nebo partner CPS, uvádí, že záleží na tom, jak ten smluvní vztah vznikl. Pokud zadavatel měl své smluvní vzory na administraci výběrového řízení, tak respektovali jejich vzor, pokud zadavatel po nich chtěl předložit návrh smlouvy, tak předložili jejich návrh. Pokud je mu předložena k nahlédnutí mandátní smlouva mezi CPS a městem Přerov na č. l. 11914 a násl., uvádí, že činnost *zpracování návrhu zadávacích podmínek ke konzultaci se zadavatelem* je komplex informací, které tvoří zadávací dokumentaci. Zadávací dokumentace má obsahovat předmětem dodávky, požadavky na způsob stanovení nabídkové ceny, co má být v nabídce, jaké jsou požadavky na kvalifikaci, jak se bude hodnotit. Zadávací podmínky jsou komplex všeho, co se požaduje po dodavateli, aby splnil. Technické řešení zakázky, tzn. předmět zakázky, jak má být co zapojeno, jak má co fungovat, jim poskytuje zadavatel. Pokud zadavatel popsal obecně, že chce postavit technologické centrum, tak to musí být v podrobnostech takových, aby dodavatel byl schopen nabídky zpracovat. Zadávací dokumentace byla základní popis a vždy měla přílohy, kam většinou to technické řešení mohlo být včleněno. Neví, jak to bylo v tomto konkrétním případě. Pokud zadavatel předložil technické řešení, mohli se na něco případně doptat, ale neví, jestli do toho zasahovali. Mohli třeba upozornit na některé věci, ale vzhledem k tomu, že se jednalo o IT, tak si to nemyslí. Nevybaví si, jestli za CPS na tom pracoval ještě někdo jiný. Vůbec si nevybaví, s jakými lidmi jednal na straně zadavatele. Jména obž. Pavel Ch., Ing. Jakub K., Bc. Ivo K., Ing. Jitka K. si nevybavuje. Podklady od zadavatele, zejména technickou specifikaci, z hlediska věcné správnosti tedy nekontrolovali, nebylo to jejich úkolem. Nemyslí si, že by zadávací dokumentace vytvářená CPS byla nějakým způsobem diskriminační, tedy ve prospěch potenciálního soutěžitele. Při jeho činnosti při vytváření zadávací dokumentace ho nikdo neovlivňoval.

79. Svědek **Mgr. Michal Š.** u hlavního líčení dne 19. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41334 a násl.), že v letech 2009 až 2013 nejdříve pracoval v Asseco, potom v Marbes a pak v K-net Technical International Group. V Asseco začal jako vývojář software, postupně měl na starosti menší projekty, menší zákazníky, kde komunikoval a staral se o realizaci projektů. Pracoval v divizi, která měla na starosti geografické informační systémy a nějaké technické informační systémy. Projekty se týkaly i veřejných zakázek pro veřejnou správu. Studie proveditelnosti je běžný dokument, který se používá v rámci přípravy na zakázku. Takových dokumentů mu prošlo rukama stovky. Nepamatuje si, jestli se jeho činnost v Asseco týkala studií proveditelnosti. Pokud byl přítomen u zpracování takového dokumentu, nepamatuje si to. Myslí, že se nějaké činnosti v Asseco týkaly Krajského úřadu Olomouckého kraje, ale o co konkrétně se jednalo, si již nepamatuje. Pracoval rovněž v Berit, někdy od roku 2000 a tato společnost, která se zabývala geografickými informačními systémy, přešla do Asseco a stala se jednou z divizí. On sám nezměnil kancelář, změnil se jen jeho zaměstnavatel. Zda se jeho činnost související s KÚ Olomouckého kraje týkala studie proveditelnosti, nebo konkrétní nabídky do veřejné soutěže, to si neuvědomuje. Jméno obž. Jiřího Š. mu něco říká, ale podrobněji neví. Jména obž. Michal V., obž. Radek Č. a František H. mu nic neříkají. Mgr. Jirí Š. působil na olomouckém kraji. K dotazu, jestli osobně jednal s někým z KÚ Olomouckého kraje, uvádí, že byl přítomen nějaké prezentaci, pravděpodobně se týkala něčeho, čím se tehdy firma zabývala, asi technických systémů nebo geografických systémů. Nevybaví si již, v jaké souvislosti se ta prezentace uskutečnila. EUNICE je jedna ze společností, která se zabývá

zpracováním analýz nebo studií. Nevzpomíná si, že by od této společnosti dostal nabídku ve formě návrhu smlouvy, jejímž obsahem by byly práce na studii proveditelnosti. GISIT by mohli být kolegové, se kterými kdysi pracoval, kteří odešli z Berit a založili si svoji společnost. Michal K. býval jeho kolega, možná potom pracoval v GISIT. On sám nemá vztah k GISIT, neprováděl pro ně činnosti, ani externí konzultace. Neví, zda se Asseco účastnila v době, kdy už tam nebyl, veřejné zakázky vypsané KÚ Olomouckého kraje. S veřejnými zadavateli v podobě obcí, krajů ohledně možného dodání informačních technologií komunikoval, prezentace dělá denně, je to základ jeho zaměstnání, nabízí zákazníkům to, co jeho zaměstnavatel umí. Někteří zákazníci se na jejich společnost obrací s výzvou, zdali by jim nepomohli při průzkumu trhu, někdy reagují, někdy ne. Průzkum trhu je snaha zákazníka udělat si představu o tom, jakým způsobem by mohly být řešeny jeho požadavky nebo záměry od technické roviny až po rovinu ekonomickou. Provádí se, aby si zákazník udělal představu, jakým způsobem může řešit své plány. Pokud chce mít zákazník bližší představu, tak se ptá, jak programy slouží, jak pracují. Komunikují dnes a denně i s IT pracovníky obcí. Pokud je tam větší tým, kde se ti lidé mohou technologiím věnovat a mohou je mít nastudovány, tak znalost IT může být, ale pokud jsou to menší týmy, není v lidských silách vědět všechno o všech technologiích, které je možné použít. K dotazu, zda se na ně obracují konzultantské firmy, které zpracovávají studie proveditelnosti pro koncového zákazníka, za účelem konzultací, uvádí, že si neuvědomuje, že by něco konzultovali konkrétně s firmou. Je to možné, ale neuvědomuje si to. Berit se zaměřovala na technické systémy pro distributory vody, plynu, elektřiny, a ty šly ruku v ruce s geografickými informačními systémy, byla to součást technických systémů, které sloužily pro údržbu distribučních sítí.

80. Svědek **Ing. Zdeněk D.** u hlavního líčení dne 19. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41335 a násl.), že pracoval na Olomouckém kraji v letech 2007 až 2013 jako projektový manažer v oddělení projektového řízení, které připravovalo a administrovalo projekty pro Olomoucký kraj. Měli rozdělené projekty věcně, někdo připravoval investiční projekty, někdo sociální, on měl na starosti IT projekty. Co se týká veřejné zakázky v bodě D., příprava projektu probíhá tak, že jedná s věcně příslušným odborem a připravují se projekty věcně, technicky, přičemž hlavní úkol projektového manažera bylo administrovat projekty, tzn. podání žádosti, informovat radu, popř. zastupitelstvo o připravovaných projektech, jejich finanční rozpočet atd. Pokud byla vyhlášena výzva na podání žádosti pro kraje, tak se musely připravit veškeré podklady, aby splnili podmínky výzvy, tzn. mít studie, aby věděli, co chtějí. V této části participoval tak, že rada kraje odsouhlasila podání projektu, tak se dělaly se kroky k tomu, aby byli schopni podat žádost. Museli mít technický podklad jako takový, tzn., musely se udělat studie, které podložily oprávněnost nákladů, to se zahrne do systému pro podání žádosti, do toho se vkládaly požadované údaje, do příloh se daly studie a podala se žádost. Po schválení žádosti činili kroky, aby se projekt byl schopen realizovat. Jde o přípravu výběrového řízení, podpisy smlouvy a vlastní realizace. Studie proveditelnosti je jeden z obecných podkladů, pokud chtějí podat žádost o dotaci. Protože projekt byl velký a obsahoval několik částí, bylo připravováno 5 či 6 dílčích studií proveditelnosti. Jestli existoval nějaký souhrnný dokument ke studiím proveditelnosti, to již neví, ale určitě existovalo manažerské shrnutí, které definovalo celý rozpočet jednotlivých dílčích částí. Studie proveditelnosti vesměs zpracovávala externí firma. Neví, jestli externí firmy spolupracovaly s nějakou třetí stranou mimo krajský úřad. Pokud se studie zadala, docházelo ke konzultacím s jednotlivými zaměstnanci, kdy na IT oddělení se cizelovaly technické požadavky na jednotlivé části. Neuvědomuje si, že by do toho měl vstupovat ještě někdo třetí. Po zpracování studií se zadala žádost, tam se vyčíslil konkrétní rozpočet jednotlivých dílčích částí a celého projektu, popsaly se předměty jednotlivých částí, co se bude dělat. Vzhledem k tomu, že to bylo víceméně stejné napříč všemi kraji, požadavky byly velmi podobné. Proběhlo hodnocení projektů, projekt byl vyhodnocen jako přijatelný, začali připravovat výběrové řízení. Žádost o dotaci podával on sám na základě obdržených podkladů. Finanční objem, který vzešel a vyplýval ze studií proveditelnosti, musel projít radou nebo i zastupitelstvem. Na krajském úřadě probíhala diskuse, zda jednotlivé části vyhlásit jako řadu jednotlivých veřejných zakázek, nebo zda projekt

celý uskutečnit komplexně, jako jednu veřejnou zakázku. Spisová služba byla vyloučena z té části, protože byl zájem vysoutěžít upgrade původního dodavatele, tato část se soutěžila zvlášť. Ty zbývající 4 nebo 5 částí se soutěžily jako celek. Nevzpomene si, jestli někdo prosazoval jednu nebo druhou variantu, toto šlo mimo něj. Spolupráce vesměs probíhala tak, že byla jednání na jednotlivé dílčí části projektu, neví, kolik jich bylo, ve kterých se cizelovaly a definovaly požadavky toho, co studie má obsahovat, jaký má být věcný a technický rozsah, a z toho potom vyplynul rozpočet daného dílčího plnění. EUNICE řadí jednoznačně do přípravné fáze, je to konzultační firma, která pomáhala s přípravou žádosti. Neví, jestli připravovala všechny části, ale na jednotlivé části se připravovaly jednotlivé studie proveditelnosti a na ty byli odborníci, kteří jednotlivé části uměli definovat po technické stránce, je totiž rozdíl mezi digitální mapou a vnitřní integrací úřadu. Určitě existoval věcný, technický tlak na zpracovatele studie, aby to odpovídalo požadavkům zadání výzvy, aby to plnilo požadavky kraje, takže v tomhle smyslu určitě tlak na společnost byl vyvíjen a od toho byly i ty technické schůzky. Pro každý projekt byl vytvořen projektový tým sestavený z částí z odborníků, projektového manažera, finanční manažer, který hlídal peníze a rozpočtová pravidla, součástí týmu byl odborný garant projektu. Na schůzkách, kterých se účastnili, byl vždycky projektový tým, a pokud se jednalo o dílčí část, tak z té dílčí části technik, který si řídil technickou část, a na druhé straně zpracovatel studie, který to uměl zaznamenat a dát dohromady a přípravu směřoval k těm požadavkům. Neuvědomuje si, že by tam byla nějaká třetí strana. Po schválení žádosti o dotaci probíhala příprava na zadávací řízení. Vzhledem k tomu, že zakázka byla větší, vybíral se administrátor veřejné zakázky. Na krajském úřadu sice bylo oddělení řízení veřejných zakázek, které administrovalo zakázky menšího rozsahu, ale na větší zakázky si vždycky najímalo administrátorskou firmu. Po výběrovém řízení byla administrací veřejné zakázky pověřena právní společnost JUDr. B. Neví o tom, jestli v souvislosti s touto veřejnou zakázkou byly nějaké tlaky nebo intervence, aby vyhrála konkrétní společnost. Co mělo být obsahem plnění, to detailně neví, běžně v rámci administrace veřejné zakázky musí taková společnost připravit kompletně zadávací dokumentaci, k tomu připravit smlouvu o dílo nebo o dodávce a měla by provést vlastním procesem výběrového řízení. Technická část v podobě předmětu plnění zakázky, ta byla vytažena z jednotlivých studií a vkopírována do zadávací dokumentace. Další související podmínky, jako kvalifikační předpoklady, hodnocení, to měla navrhnout společnost, která administrovala zakázku. K dotazu, zda studie proveditelnosti obsahovala natolik podrobnou technickou specifikaci, že pouze jejím překopírováním do zadávacího řízení mohlo dojít k vyhlášení zakázky, uvádí, že v té době se domníval, že to nejspíš takhle vysoutěžít půjde, dnes se domnívá, že měly být podstatně detailnější specifikace předmětu zakázky. Domnívá se, že studie proveditelnosti z hlediska technických specifikací odborné části je totožná se zadávací dokumentací. Jednotlivé studie proveditelnosti, které byly součástí žádosti, nechali zveřejnit k nahlédnutí na webových stránkách kraje. To bylo proto, aby firmy, které měly potenciální zájem participovat na dodávce, do toho mohly nahlédnout. Teoreticky měly šanci některé detaily rozporovat nebo říct, že je něco problematického. Na druhou stranu je potřeba říct, že to byly pouze studie, nebylo to detailní zadání. Poté došlo k tomu, že se připravovalo výběrové řízení a do zadávacích dokumentací se vkládaly specifické záležitosti. Dobře byla zpracovaná část dodávky hardware technologického centra, kde byly položkově definovány jednotlivé požadavky, což při výběrovém řízení je jednoduché nacenit. V dalších částech věci byly otevřené a zpracovatelé byli schopni podat nabídku a až při vlastní realizaci se specifikovaly jednotlivé části dodávky. Chce říct, že zadání bylo vágní, v některých částech mohlo být v té zadávací dokumentaci detailněji specifikováno. K dotazu, zda participoval na sestavení zadávací dokumentace krajský úřad, resp. jeho zaměstnanci, uvádí, že v ano, ve smyslu technické části. Zaměstnanci poskytli administrátorovi specifické věci pro jednotlivá dílčí plnění, administrátoři zpracovali zadávací dokumentaci, kraj měl šanci se na tu zadávací dokumentaci podívat, čili ten projektový tým, a v jednotlivých dílčích plněních ti jednotliví odborníci nebo techničtí specialisté, měli možnost se podívat a říct ano, je to v pořádku, zadávací dokumentaci takhle vyhlásíme. Celou zadávací dokumentaci odesílali na ministerstvo vnitra, které bylo koordinátorem projektů, oni měli možnost dát souhlas se zadávací dokumentací,

jestli je v pořádku nebo ne, jestli obsahuje všechny náležitosti, aby byl projekt přijatelný. CRR byl prostředník, administrátor dotace, který administruje přijetí žádosti, přijetí žádosti o platbu, přijetí monitorovacích zpráv apod. Určitě s CRR komunikoval, spolupracoval s nimi při podání žádosti, podával jim v termínu monitorovací zprávy, předával výsledky výběrového řízení, protože celý průběh výběrového řízení se odevzdával, včetně nabídek. Obdobným způsobem jako u studií, došlo k vycizelování zadávací dokumentace, vyjasnění si nejasných bodů, co a jak bude probíhat. Takového jednání se účastnil a byla tam zástupkyně z oddělení veřejných zakázek, která pomáhala s administrací, aby splnili všechny podmínky. Neví o tom, že by se schůzek účastnil někdo jiný, než pracovníci krajského úřadu, popř. kolega z odboru IT a administrátor, za administrátora tam byl nějaký mladší hoch. Neuvědomuje si, že by se tam řešily otázky technických problémů souvisejících s podobou zadávací dokumentace, protože toto administrátora až tak nezajímalo, ten víceméně odborně tomu nerozuměl. Určitě se schůzek účastnili pracovníci odboru IT, předpokládá, že šéf odboru a byli tam odborníci pro jednotlivá dílčí plnění, např. odborník pro mapy, odborník pro vnitřní integraci, jména neumí říct. Vedoucím odboru IT byl v té době Mgr. Š. K dotazu, zda byla předmětem sporu nebo diskuse otázka digitálního skeneru, uvádí, že to byla jedna z částí digitalizace knihovního fondu, byli tam odborníci z knihovny, kteří o praktické části digitalizace věděli, věděli přesně, co budou chtít skenovat, jaké rozsahy, kolik to zabere práce, a je možné, že na těch schůzkách tihle lidé byli, není si jistý, jestli to byli zaměstnanci krajského úřadu. Neví, jestli v souvislosti se skenerem byla řešena otázka diskriminační povahy konkrétního skeneru, ale pokud specialisté mají přesnou představu a vědí, co chtějí a proč, tak přesně nadefinovali, co bude předmětem zakázky, takže to nepovažuje za diskriminační vůči ostatním dodavatelům. Na druhou stranu je možné, že ostatní dodavatelé tuto skutečnost můžou považovat jako diskriminační. Otázka, jestli to má nebo nemá diskriminační povahu, byla nejspíš řešena, určitě byla snaha definovat to tak, aby to nevypadalo diskriminačně, nebo nebylo diskriminační, nebo co nejméně diskriminační, a v tomhle smyslu se hledaly objektivní hodnotící kritéria. Jedním z požadavků bylo doložit k nabídce naskenovaný obrazec, který přesně vypovídal o kvalitě skenu, o kvalitě barev. Vyhlásilo se výběrové řízení, které administrovala externí společnost. Nevzpomíná si, jestli byly nějaké dotazy, nebo prohlídky místa plnění, protože proces od vyhlášení po přijetí nabídek šel mimo něj. Přijetí nabídek probíhalo na krajském úřadě v papírové podobě, on ale požadoval i elektronickou podobu, věděl, že veškeré nabídky a dokumenty bude dokladovat v elektronické podobě, takže existovala papírová a elektronická podoba nabídek. Neuvědomuje si, že by ve fázi tvorby zadávací dokumentace zaznamenal nějaký tlak, nebo intervence ze strany zaměstnanců úřadu nebo třetích osob na podobu nebo konkrétní parametry. Bývaly dvě komise, jedna pro otevírání obálek a druhá pro vlastní vyhodnocení. U otevírání obálek byl, byla tam i kolegyně z veřejných zakázek, která tehdy hodně pomohla tomu administrátorovi, protože ten nevěděl, co má přesně dělat. Obálky se otevřely, přečetly se nabídkové ceny. Pak probíhalo jednání hodnotících komisí, v té byl rovněž členem a spolu s ním šéf odboru IT, který se následně vzdal funkce a měl místo sebe náhradníka, v komisi byl i přímý nadřízený vedoucí oddělení projektového řízení Ing. P. a techničtí odborníci, jména neví. Členové komise byli zaměstnanci krajského úřadu, komise byla pětičlenná včetně pěti náhradníků. Neví, jestli byl členem komise také pracovník společnosti, která administrovala zakázku, ani jestli byl přizván specialista na oblast IT z externích subjektů. Jediný, kdo by mohl být takovým členem, byl člověk z knihovny na hodnocení skenu, ale to si nepamatuje. K dotazu, zda někdo z členů komise měl osobní či profesní vztah k některému ze soutěžitelů, uvádí, že šéf odboru díky tomu, že byla podána nabídka, v níž subdodavatel na jedno dílčí plnění byl v rodinné vazbě, proto se vzdal možnosti hodnotit nabídky. Podáno bylo 4 nebo 5 nabídek, jedna od AutoCont, jedna od ICZ, potom asi K2 a ještě asi Aquasoft. Všechny nabídky prošel. Tím, že nabídky byly v elektronické podobě, mohli se na ně všichni dívat. Jedna nabídka byla vyřazena, dvě nebo tři nabídky byly velmi podobné textací a rozsahem atd., ale nebylo v jeho kompetenci cokoli s tím udělat, jen na to upozorňoval. Pak měl i výhradu k některým plněním, které nebyly zcela jasné. Totiž pokud z nabídky není jasné, co se bude dělat, potom vlastní realizace je komplikovaná a je komplikované ji uhlídat. Ty nekonkrétnosti připomínkoval, nezdálo se mu to

výběrové řízení dobré, v tomhle smyslu nesplnilo jeho očekávání, že by měl jasnou představu o tom, jak bude vypadat harmonogram jednotlivých plnění, jak bude vypadat jednotlivé plnění, kdy co nastane. Neví, že by vznikl nějaký problém se skenerem. U nabídky Aquasoft zjistili při kontrole chybějící část papírové nabídky, nicméně všichni měli elektronické nabídky a v elektronické podobě bylo vše. Upozorňoval, že to na vyloučení není, protože mají elektronickou nabídku a je to jen pochybení sekretářky, nicméně došlo k vyloučení. Firma se začala bránit, ale proces obrany už detailně neví. Každopádně to proběhlo médiu a na základě toho se spustilo toto vyšetřování. Jak se vybral dodavatel, podepsala se smlouva, odevzdali veškeré doklady CRR a mohli realizovat. Proběhlo startovací jednání, od toho očekával, že budou mít harmonogramy plnění jednotlivých částí. To přesně nedostali, každopádně spouštěly stavební úpravy pro technologické centrum a dodávky, což byl základ k tomu, aby se nad to mohly dávat software nadstavby, které se instalovaly. Jak každá realizace projektu vytváří změny, takže určitě byla změnová řízení, která se zaznamenávala. Potom dostávali jednotlivé požadavky na fakturaci, tam se potom přeli o tom, jestli to tam je nebo není, jestli to odpovídá nebo neodpovídá požadavkům, jak ten doklad má nebo nemá vypadat. V části technologického centra si vybavuje, že procházeli jednotlivé položky, které byly fakturované. Kontrolovalo se, prošel to s finanční manažerkou, dívali se na sumy, na částky, a jak šli do detailu položek, tak jim vyšla nějaká suma. Z toho zjistili, že byly chybně označeny buňky při sčítání v excelovské tabulce, což jde k tíži zadavatele, a bylo tam o nějakou částku navíc. Dodavatel se domáhal částky, která byla vysoutěžená, ale ona byla neoprávněná a tahle částka se neproplatila. Předpokládá, že kraji fakturoval vítěz soutěže. K dotazu, zda v průběhu hodnocení nabídek docházelo k nějakým intervencím, tlakům, aby vyhrál konkrétní uchazeč, uvádí, že si přesně nevzpomene na kritéria výběrového řízení, ale myslí si, že bylo jednoznačné hodnocení a zvítězila nabídka, která byla nejvýhodnější. Když se připravovala studie proveditelnosti, měl možnost připomínkovat, zkontrolovat ji. Opakuje, že studie proveditelnosti byla zveřejněna na internetových stránkách kraje po vypracování, nějakou dobu před výběrovým řízením a možná i v průběhu výběrového řízení, nebylo co skrývat. K dotazu, zda studie proveditelnosti obsahovaly utajované informace, uvádí, že si neuvědomuje, že by se něco začerňovalo. Ke konceptu zadávací dokumentace měl možnost vznášet připomínky, probíhala jednání, nechali volný průběh toho, jak vypadá zadávací dokumentace ve smyslu povinně zveřejňovaných informací, ty ani nepřipomínkovali, když administrovala právní společnost, která by v tom měla být zběhlejší než on. Ve smyslu technické specializace zase byli kolegové specialisté, kteří byli součástí projektového týmu. Nikdo ho neovlivňoval, aby obsahovala diskriminační nebo zvýhodňující podmínky. Neví o tom, že by existoval nějaký zákaz pro subjekty, které zpracovávaly studie proveditelnosti, aby konzultovaly studie s externími subjekty. Uvedl, že studie proveditelnosti byla uveřejněna na stránkách kraje, aby se uchazeči mohli seznámit, příp. vytknout chyby, neví, jestli taková připomínka po zveřejnění přišla. Zveřejnění studií proveditelnosti na stránkách kraje bylo proto, že se obecně vědělo, že se bude realizovat projekt. Zadávací dokumentace prošla schvalovacím procesem na Ministerstvu vnitra, nebyly připomínky. Ví, že hodně spěchali, aby stihli vyhlásit výběrové řízení v nějakém termínu. Neuvědomuje si, že by v hodnotící komisi dávali dotazy na vyjasnění nejasností. Vzpomíná si, že něco nechal zapsat a byl jediný, ten svůj odlišný názor tam nechal zapsat. Nevzpomíná si, že by se účastnil v rozmezí let 2010 až 2014 nějaké formální schůzky na krajském úřadu přímo s obž. Jiřím Š. Nekonzultoval s obž. Jiřím Š. v době před vyhlášením veřejné zakázky jakékoli dotazy. Neví, kdo byli přiznaní subdodavatelé v jednotlivých nabídkách a neví, jestli vyžadovali zveřejnit subdodavatele. Neumí odpovědět, co bylo důvodem, že studie proveditelnosti zpracovávaly externí firmy. Na kraji nebylo úkolem zaměstnanců toto zpracovávat, ani neví, jestli by to byli schopni dát do požadované formy a rozsahu. K dotazu, zda měl námítky, výhrady proti tomu, aby proběhla jedna veřejná zakázka a ne dílčí, myslí, že navrhoval, aby bylo vyhlášené jedno výběrové řízení s možností dílčích plnění. Navrhoval to proto, protože si myslí, že lépe vyberou firmy, nabídli by možnosti i menším firmám na jednotlivá dílčí plnění, protože ne každý je schopen vykryt celou šíří dodávky. K dotazu, zda se dělaly zápisy ze schůzí mezi administrátorem a zástupci krajského úřadu, uvádí, že při přípravě se dělaly zápisy, pokud byly

připomínky. Kdyby se soutěžily jednotlivé části samostatně, jak to navrhoval, k dotazu, kdo by zodpovídal za integraci jednotlivých částí mezi sebou, uvádí, že to by museli uhlídat na úřadě oni, resp. IT oddělení. Neumí odpovědět, kdo by nesl náklady na takto pojatou realizaci, ani neví, jaké by byly náklady. Návrh na dílčí plnění měl jen on. Z hlediska kraje tento IT projekt byl největší. K dotazu, zda měli na kraji zkušenost, že by u tak velkého projektu prováděli jeho integraci, uvádí, u dotovaných neměli. Pokud je mu v rámci konfrontace (dle § 104 tr. řádu) obžalovaným Jiřím Š. sděleno, že: „*Ačkoli jste uvedl ve své výpovědi, že se spolu nikdy nepotkali v rámci jeho pracovní činnosti na krajském úřadě, tak on (obž. Š.) si vybavuje konkrétní jednání v kanceláři vedoucího oddělení informatiky. Byl tam on (obž. Š.), vy (svědek D.) a součástí tohoto jednání byly obecné technické dotazy, které souvisely s tím, co vyplyne pro Olomoucký kraj, pokud předmětnou zakázku bude vypisovat zvlášť, anebo jako jeden celek. Jednání mohlo trvat asi půl hodiny, vy (svědek D.) jste tehdy zastával názor, že zakázku chcete vypisovat samostatně a jeho (obž. Š.) jste tam pozvali, aby vysvětlil pohled z hlediska přípravy technologického centra a dalších souvislostí. Domnívá se, že i v souvislosti s tímto jednáním jste potom svůj názor částečně změnil, nesouhlasil jste s vypisáním zakázky jako celku, ale přistoupil jste na ty možné dílčí části.*“. K tomuto tvrzení uvádí, že si na takové jednání nevzpomíná, je to možné, ale je to víc než 10 let. Je možné, že se bavili o tom ve smyslu, že budou problémy v rámci integrace. Každopádně výsledkem bylo, že se udělalo jedno výběrové řízení, a jen spisová služba se soutěžila zcela bokem. Na schůzku si nevzpomíná, je ale možné, že proběhla.

81. Svědek **Ing. Vlastimil P.** u hlavního líčení dne 20. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41341 verte a násl.), že v letech 2010 až 2012 pracoval jako obchodník v IXTENT, která se zabývala dodávkami IT, primárně dokument management systému. Ing. Vít S. byl ředitel v IXTENT. A-Scan se mu vybavuje, zástupce této společnosti byl obž. U. Předmět činnosti těchto dvou společností se doplňoval, tedy A-Scan dělá digitalizaci a IXTENT dělá návazné věci pro správu dokumentů, které se digitalizují. Studie proveditelnosti je přípravná fáze, na tuto bývá vypsán samostatný tendr. Práce IXTENT se také týkala studií proveditelnosti, konkrétně ve specifikaci technologického návrhu, jak optimálně řešit konkrétní problematiku správy dokumentů. Osobně připravoval technické podklady pro takovou studii, ale nekomunikoval se společnostmi, to řešil Ing. S. K dotazu, zda mělo význam v podání budoucí nabídky to, že se případný budoucí uchazeč o veřejnou zakázku podílel na zpracování studie proveditelnosti, uvádí, že to neví. K dotazu, co bylo předmětem činnosti IXTENT ve vztahu ke studii proveditelnosti, uvádí, že připravoval podklady z obchodního hlediska, kalkulace licencí, pracnosti návrhu atd. Technická řešení nepřipravoval, na to byli konzultanti, kdo to konkrétně byl v IXTENT, to si již nevzpomene. V zakázkách *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji* a *Komplexní integrace KÚ Královéhradeckého kraje* byli z obchodního hlediska činní, pamatuje si na Královéhradecký kraj, u Olomouckého kraje si není na jistý. Neví, kdo u Olomouckého kraje zpracovával studii proveditelnosti, to šlo za Ing. S., on pouze připravoval podklady. EUNICE mu nic neříká a jména obž. Michal V., František H., obž. Radek Č. nezná. TESCO SW zná, její zástupci jsou známí, ale není schopen si vybavit, jestli s nimi komunikoval v souvislosti s Olomouckým krajem, možná emailovou podobou s nějakými podklady. V souvislosti s Olomouckým krajem si nevzpomene, jestli měl k dispozici studii proveditelnosti. Myslí si, že se IXTENT podíleli na vypracování studie proveditelnosti v rozsahu, který spadá do jejich činnosti, tedy návrh řešení v části, která se zabývá správou dokument management systému. Ke studii proveditelnosti se dostal jako k další běžné zakázce, kterou řešili pro státní organizaci, nebo komerční firmu, tedy na základě poptávky. Se zástupci KÚ v Královéhradeckém kraji jednal, v Olomouckém kraji ne. Studii proveditelnosti zpracovávala TESCO SW, ale není si jistý. Deloitte zná, ale v souvislosti s Královéhradeckým krajem si ji nevybavuje. Na zástupce společnosti z té doby si nevzpomene. Jméno Štěpán J. mu nic neříká, ani Michal Š. V souvislosti s touto zakázkou si nevzpomíná, jestli on nebo IXTENT měl studii proveditelnosti, nebo jestli se podílel na její podobě. Se zástupci TESCO SW ohledně studie proveditelnosti nejednal osobně, tam proběhla emailová komunikace ohledně podkladů, šlo to přes Ing. S. Upozornění na nevhodnost obsahu komunikace si nevybavuje. Za stranu

Královéhradeckého kraje jednal tajemník. Předmětem schůzky bylo, jaké řešení očekávají, jakou agendu a jaké oblasti chtějí řešit, byla to čistě obchodní schůzka ve smyslu potřeb kraje. Tehdy se podklady nedávaly, byla to přípravná schůzka, následovaly asi další, těch se neúčastňoval. IXTENT podávala nabídku, ale neví to jistě. V souvislosti s Olomouckým krajem je to podobná odpověď. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl na dotaz, *zda si vzpomene, zda spolupracovali zástupci IXTENT se zástupci obchodních společností Deloitte, TESCO SW, A-Scan v rámci konzultací k projektu Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS pro Královéhradecký kraj, kdo tak případně za IXTENT činil, v jakém rozsahu a s kým z výše uvedených společností*, uváděl, že: *s Deloitte vůbec neví, TESCO SW neví, jestli dávali nějaký technický podklad této společnosti a A-Scan nějaké prezentace posílali, to asi tenkrát probíhalo, myslí architekturu řešení formou nějakých prezentací*, k tomu nyní uvádí, že to, co uvedl, bude přesnější. Ví, že nějaká komunikace s TESCO SW byla, ale jakým způsobem, to si nevybavuje. Myslí, že TESCO SW mělo zpracovávat studii proveditelnosti pro Královéhradecký kraj, ale není si jistý. K dotazu, jaká byla odborná erudice zástupců veřejného sektoru jako potenciálních zadavatelů, uvádí, že to bylo různé. Většinou to nebyli lidé, kteří by byli znalci svého oboru, měli sice představu, jakou mají potřebu, ale nevěděli, jak věci řešit. Předběžná tržní konzultace je zjišťování, jaké jsou možnosti konkrétního řešení pro potřebu zákazníka. Prezentace pro veřejný sektor nepořádali, ale zúčastnili se konference v Hradci Králové pro veřejnou správu. Jednání se zástupci Královéhradeckého kraje si matně vzpomíná, ví, že tam měl nějakou schůzku, která se týkala oblasti document management systému, konkrétně oblasti správy dokumentů. Studie proveditelnosti, jakmile ji vypracují a předají zákazníkovi, je otázkou, jak s ní zákazník naloží, jestli ji zveřejní nebo ne. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl na dotaz, *zda prováděla IXTENT nějaké činnosti v souvislosti s přípravou projektu Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji a potažmo s veřejnou zakázkou D., že si vůbec nevzpomíná, že by Olomoucký kraj dělali, nikdy do Olomouce ani kvůli tomu nejel a na dotaz, zda zná osoby Josef T. ml., David T. a Vladimír S., uvádí, že se s nimi nikdy nesetkal, jen ví, že jsou to osoby veřejně známé v IT a zda s nimi komunikoval si nepamatuje*, k tomu nyní uvádí, že je to tak. Pokud s nimi komunikoval, tak přes Ing. S., napřímo ne. K dotazu, z čeho usuzuje, že s nimi bylo komunikováno, uvádí, že měli interní porady, kde se sdělovaly informace, co se děje ve firmě, jaké zakázky se řeší. Přímo u toho, že by Ing. S. komunikoval s nějakou z těch osob, nebyl.

82. Svědek **Ing. Vít S.** vypověděl u hlavního líčení dne 20. 10. 2021 (č. l. 41343 a násl.), že v letech 2010 až 2012 pracoval jako jednatel a ředitel IXTENT, jíž je spoluvlastníkem, má na starosti celou firmu. Co se týče zakázek, pro státní sféru nepracují. Může se stát, že obchodní oddělení vyhledává nové příležitosti na trhu, ale není to primárně jejich sektor zájmu. Co má informace, tak s Olomouckým krajem nepřišli do styku. Královéhradecký kraj chtěl po nich nějakou studii realizovatelnosti, zjistilo se, podle informací, které má, že jsou nekompatibilní a tím to padlo. Co má informace, tak obchodní oddělení diskutovalo s někým z krajů a některý kraj je poptal po studii realizovatelnosti, tím to skončilo. Nesoutěžili v žádné soutěži o krajskou zakázku. Studie realizovatelnosti je dokument, který říká, jestli zakázka má význam, jestli se to dá zrealizovat, jestli technicky, architektonicky to bude fungovat. Studie proveditelnosti může být studie realizovatelnosti, jsou to blízké pojmy. A-Scan zná, byli tam dva jednatele, jeden byl pan V., druhý obž. Ivo U. A-Scan dělá něco jiného než oni, zabývá se čistou digitalizací dokumentů, vzít papír, digitalizovat, předat zákazníkovi. Oni tuto činnost neprovádí, IXTENT je software house a poradenská firma, která se snaží zanalyzovat společnost, její procesy a najít správné software řešení, podpořit procesy novým software řešením a umožnit digitální fungování firmy. Činnosti těchto společností mohou na sebe za jistých okolností navazovat, ale nemají stejný předmět. Když by se chtěla IXTENT podílet na projektech, aktivitu by vyvíjel příslušný obchodník, nebo šéf obchodní skupiny, kdy v IXTENT pracoval jako obchodník Vlastimil P. Není si jistý, že by se IXTENT podílela na zpracování konkrétní studie proveditelnosti v letech 2010/2011. Ví jen, že se vedla diskuse s nějakým krajem. S Michalem Š. z Deloitte se potkal, ale nesouvisí to s projednávanou věcí, znal ho před rokem 2010. Trh IT a poradenství je v Čechách omezený, těžko někoho neznat.

Nemůže vyloučit ani potvrdit, že by se společnost podílela na zpracování studie proveditelnosti. Myslí, že IXTENT se neúčastnila podávání nabídek v rámci veřejných zakázek, oni nikde nesoutěžili.

83. Svědek **Mgr. Radek B.** u hlavního líčení dne 20. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41343 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracoval v ICZ a.s. na pozici obchodního zástupce. Měl na starosti rozvoj obchodu v oblasti veřejné správy. Co se týče veřejné zakázky D., v té době byly díky financování evropských fondů vypisovány zakázky na krajích, jejich společnost byla nositelem unikátních řešení a produktů, které se snažili do veřejné správy prodat. Tehdy se změnila legislativa, kdy s pokračující digitalizací je třeba dát dohromady úložiště archivních dokumentů, aby se s nimi v budoucnu dalo pracovat a oni vyvinuli tzv. Důvěryhodnou spisovnu. Tento produkt se snažili v soutěžích prodat, protože kraje měly zákonnou povinnost produkt takových vlastností mít. Účastnili se dvojího typu aktivit, na jedné straně na konferencích se snažili marketingově vysvětlit a seznámit trh s produktem a dále se účastnili vypsaných veřejných zakázek, a to i v případě Olomouckého kraje. Ve chvíli, kdy byla vypsána veřejná zakázka, připravovali nabídku a snažili se v soutěži uspět. Byla to doba, kdy vypisovala celá republika hodně zakázek z důvodů čerpání evropských fondů. Za ICZ na zakázce v obecné rovině pracovalo více lidí, administrativu spojenou s podáním a zpracováním nabídky měl na starosti obž. Milan K., zpracovával vstupy do nabídek. Byli další kolegové jako technický konzultant Roman K., vedoucím obchodního týmu byl obž. Roman Z., byli tam další techničtí pracovníci. Každý z nich se podílel na nějaké části, protože není v silách jednoho člověka takovou nabídku dát dohromady a sepsat. Ve vztahu k této zakázce společně s K. byl odpovědný za propagaci a prodej produktu Důvěryhodná spisovna, z tohoto titulu se na zpracování nabídky dílčími vstupy podíleli. Neexistovala jedna odpovědná osoba za zpracování, úplnost a kvalitu nabídky. Nabídka, která má stovky stran a specifických odborných částí, má vždy více garantů. Někdo odpovídá za formální náležitosti, někdo za věcné části, někdo odpovídá za to, aby se to stihlo včas. Z titulu organizační struktury za podání nabídky včas odpovídá BIT management, nevybaví si jména kolegyň. Aby byla nabídka kvalitní a úspěšná v obecné rovině, za to odpovídá vedoucí obchodního týmu, to byl obž. Roman Z. ICZ podávala nabídku s více subjekty, protože každý kraj volil jinou cestu. Některé kraje vypsalý soutěž na dílčí část, např. na kraji Vysočina byla vypsána soutěž na digitalizaci a ukládání dokumentů, jiné kraje vypsalý soutěž na více témat. V případě Olomouckého kraje nabídku podávali s více subjekty, sami nebyli vlastníky know-how ve specifických částech jako vnitřní integrace úřadu a dalších. Pravděpodobně podávali nabídku samostatně s nějakými subdodavateli, možná s TESCO SW. MERIT myslí nebyli subdodavateli, v té době tato společnost dělala jiný typ práce. S AutoCont v různých soutěžích spolupracovali, oni jsou etablovaní v této oblasti, nedokáže říct, jestli byli subdodavatelé. S A-Scan také nějaké nabídky dělali, to jsou specialisté na skenování dokumentů, je pravděpodobné, že i v této nabídce. Tato soutěž byla specifická, kdy u kraje Vysočina tušili, kdo bude jejich konkurentem, když se bude soutěžit na jedno téma, ale tady se soutěžilo mnoho témat, takže odhadnout, kdo bude konkurentem, bylo komplikované. Není si jistý, jestli se účastnila ICZ jako subdodavatel v nabídce jiného uchazeče, protože jeho role byla připravit kvalitní podklady k jejich dílčí části řešení. Poté již v ICZ nepracoval, tak neví, jestli zakázka byla realizována. Není mu známo, zda se ICZ podílela na přípravě zadávací dokumentace k zakázce. Snažili se technické parametry jejich produktů a přístup, jak tyto problémy řešit, distribuovat i veřejně, takže jestli z nějakých takových podkladů či prezentací někdo čerpal, je to možné, ale že by se aktivně podíleli na zpracování zadávací dokumentace, to si nemyslí. Že by nabídka ICZ měla být nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou, to mu není známo, není mu zřejmé, co by krycí nabídkou mělo být myšleno, když zpracováváte nabídku, která má 800 i víc stran, že by takovou práci dělali jen tak? Nevzpomíná si v době po vyhlášení veřejné soutěže, do doby, než ICZ podala nabídku, na nějakou komunikaci se zadavatelem související s otázkami na zadavatele k objasnění zadávací dokumentace. Nevybavuje si konkrétní komunikaci o vyjasnění zadávací dokumentace ve vztahu k jejich subdodavatelům. Obecně předpokládá, že komunikovali se subdodavateli při přípravě nabídky s cílem, aby nabídka

byla co nejkvalitnější. K dotazu, jak by hodnotil odbornou připravenost veřejného sektoru v oblasti IT, uvádí, že si není jistý, jestli byli dostatečně vzdělaní, ale je to případ od případu. Jsou kraje, kde jsou profesionální pracovníci a jsou kraje nebo zadavatelé, kde ta úroveň je nižší. Bylo běžné komunikovat se zástupci veřejného sektoru o nových produktech v oblasti IT. Jednak probíhají pravidelné konference. Účastnili se také různých jednání na krajích, kde byla velká skupina pracovníků, kteří si nechávali přestavit možnosti, jak problematiku řešit, také do veřejných odborných tiskovin publikovali články. Dnes to přijde člověku samozřejmé, ale v té době to byla nová věc, problém toho, jak vyřešit archivaci digitálních dokumentů, aby u soudu byly za 5 – 10 let relevantní a použitelné, v té době nikdo nevěděl jak na to. V ICZ byli jedním z prvních, kdo vytvořil ryze české řešení, z tohoto důvodu se komunikovalo. Písemné materiály, podklady, prezentace krajům poskytoval, je to součást běžné profesionální práce. Různými kanály distribuovali technické specifikace produktů do různé úrovně podrobnosti apod. Průzkum trhu je, když si zákazník není jistý, jestli vypisuje veřejnou zakázku tak, aby se do ní někdo přihlásil, aby byla věc realizovatelná v čase, kvalitě a za peníze, které si představuje, snaží se provádět jednání s potenciálními dodavateli nebo majiteli know-how v té oblasti, se zjištěním, zda je jeho zadání přesné. Potvrzuje, že některý z veřejných zadavatelů oslovil jejich společnost s technickými dotazy v rámci průzkumu trhu. Má za to, že je to naplňování péče dobrého hospodáře ze strany veřejné správy. Pokud bylo technologické řešení již provozováno a veřejný zadavatel měl zájem rozšířit informační systém o nové funkce či moduly, zda konzultoval s ICZ v rámci dalších veřejných zakázek technické parametry jejich řešení, uvádí, že otázka má několik částí. Zákazník, se kterým má smlouvu a provozuje u něj nějaké řešení, má zájem zjišťovat, jestli nejsou nové rozšiřující funkcionality, které naplní jeho potřeby. Stejně tak dodavatel má zájem prezentovat takové nové rozvojové možnosti, tedy z tohoto pohledu komunikace se zákazníkem probíhá, to patří do standardní komunikace. Pokud někde svůj systém provozovali a zadavatel připravoval zadávací řízení na jiný informační systém, který byl navázán nebo komunikoval s jejich řešením, byla nezbytná konzultace s nimi, aby bylo možné vypsát veřejnou zakázku, a to i v technických parametrech. Je přirozené, že při doplňování existujících řešení v architektuře úřadu se musí dbát na to, jak budou vzájemně systémy komunikovat. K dotazu, zda bylo cílem požadavků státu na eGovernment, aby systémy byly kompatibilní, uvádí, že v té době bylo cílem celé koncepce, fungování a financování eGovernmentu, aby se krajské úřady staly kompetenčními centry, které budou poskytovat elektronické služby i malým obcím, protože od těch se nedalo očekávat, že by měly personální vybavení a znalosti na to, aby si dokázaly takové povinnosti ze zákona splnit. Proto ministerstvo vnitra vypisovalo zakázky pro krajské úřady a velká města. Vypisovalo i typové projekty, kde dávalo krajům šablony, jak vypsát výběrové řízení, a tedy bylo primárním cílem zajistit kompatibilitu a funkčnost systémů jako celku. A to, že k tomu přistoupily kraje tak, že vypisovaly zakázky jednotlivě a některé jako celek, souvisí se stávajícím vybavením úřadu. Vždy je to už rekonstrukce a doplňování stávajících systémů, které jsou k dispozici a je to o schopnostech a kompetencích pracovníků na úřadu, protože ve chvíli, kdy vypisují zakázky jednotlivě, jsem navíc odpovědný za budoucí provázání a funkčnost jako celku, nebo když si netroufám, je logické, že ji vypíšu jako jeden velký balík a očekává se od generálního dodavatele, že to zajistí. I z pohledu centrálního cíle eGovernmentu vyžadovalo zapojení mnoho subjektů, je to i dobře, protože aby vůči státu stál jen jeden subjekt, je nerovné postavení pro stát. Když komunikovali se zástupci obcí, součástí sdělování informací byly i technické detaily o spisovně, technický detail se komunikuje s tím, že je na různé úrovni podrobností. Studie proveditelnosti je dokument, který zpracovává zadavatel před vypsáním výběrového řízení, když se uchází o dotaci, zda projekt, který vymyslel nebo chce realizovat, je proveditelný. Studie proveditelnosti pro ně jako dodavatele produktu obsahuje takové údaje v různé míře podrobnosti. Někdy stačí, že je tam napsáno, že řešení, které bude zadavatel poptávat, naplní požadavky zákona XY a je mu to jasné, že řešení předpokládá v takovém časovém horizontu a za takové peníze. Studie proveditelnosti obsahuje relevantní informace, které jim umožňují započít přípravu na zakázku. V době přípravy nabídky již měli za sebou úspěšnou soutěž na kraji Vysočina. Myslí, že Olomouc byla vypisována později, to už za sebou měli 10 nabídek.

Pokud má popsat schvalovací procesy v ICZ při podávání nabídek, tak ICZ má ISO 9001, má standardně zpracovanou auditovanou interní normu a procesy. Práce s nabídkami z hlediska schválení jak toho, jestli do nabídky půjdou, nebo jestli nabídku podají a s jakými parametry, má přesný režim. Někdo zpracuje podklady, ty jsou na tzv. REDTeamu diskutovány s managementem společnosti, včetně generálního ředitele, finanční ředitelky, právníků a nabídka je představována, diskutována, obhajována. Na schválení nabídky se podílí minimálně 10 osob v různých nadřazených i podřazených pozicích. U zakázky Olomouckého kraje byl proces obtížnější, protože čím je zakázka větší, schvalovacích vrstev a procesů je více. Jednotlivý pracovník na pozici obchodního ředitele nemohl sám rozhodovat, že ICZ podá nabídku. Pokud má produktově porovnat zaměření ICZ, AutoCont a TESCO SW, ICZ pro veřejnou správu poskytuje tzv. dokument management systémy, tedy produkty, co pomáhají v práci s dokumenty, tj. spisová služba, produkt, který pracuje s živými daty, dále spisovna, archivační části, které umožňují po skartačních lhůtách zarchivovat dokumenty. AutoCont je firma zaměřená na infrastrukturní dodávky a aplikační dodávky i pro veřejnou správu, mají síť po celé republice, jsou schopni dodávat městům a krajům napřímo. Zaměřují se na Microsoft produkty, implementaci do úřadů a na projekty vnitřní integrace. TESCO SW má také velkou škálu produktů pro úřady v oblasti vnitřního chodu úřadů, řízení vnitřního schvalování. Nevybavuje si, že by se jejich produkty překrývaly. U zakázky v Olomouckém kraji nebyla ICZ schopna realizovat zakázku samostatně, specializovali se na 20 % toho, co zákazník poptal. Olomoucký kraj vypsal zakázku jako jednu velkou soutěž rozdělenou na dílčí části. Pokud by ICZ dávalo nabídku jako kvalifikovaný subdodavatel, myslí, že tehdy mohla podávat i nabídku současně jako prime. Při současné právní úpravě již nemůže. Produkt DESA je obchodní značka produktu, který nazýval důvěryhodná spisovna, název byl ICZ DESA a naplňoval funkcionality důvěryhodné spisovny. ICZ měla implementační partnery, je to součást taktiky z hlediska efektivity firmy, aby to prodávalo více partnerů, jedním z nich byla WV Systems. Pokud používali, nebo implementovali do nabídky něco pod ochrannou známkou, k dotazu, zda se měnili texty vztahující se k produktu, uvádí, že neví, co vše je součástí ochranné známky, jestli i sadu textů, které specifikují produkt. Společnost má zpracované standardní texty. K dotazu, jestli ICZ jako prime měla subdodávky, zda vložila do nabídky textaci subdodavatelů, uvádí, že to má dva kroky, na jedné straně používají prefabrikáty společností, které dodávají celky, za které odpovídají, na druhé straně je musí přečíst, protože zodpovídá za tu nabídku, musí se případně doptat, co to znamená, pokud mu to není jasné, protože nese odpovědnost jako hlavní dodavatel a zákazníka nezajímá, co mu slíbil subdodavatel. Nabídka tohoto charakteru se vždy rozdělí do dvou částí, v jedné právníci a manažeři odpovědní za nabídku zkoumají formální záležitosti nabídky a připravují podklady jako životopisy, reference, formality a ve věcné části si musí nějaký solution architekt řešení načíst a pochopit, co zákazník chce, nahrubo to rozdělit do částí, které se přidělí jednotlivým technickým pracovníkům, aby na technických částech pracovali. Vedle toho někdo z obchodu začíná s věcnými pracovníky dávat dohromady kalkulaci podle tabulek, odhadů pracnosti, které do toho vkládá ředitel výrobní divize, často je to o spolupráci několika divizí. Při přípravě nabídky pro Olomoucký kraj ho nikdo neovlivňoval, nebyly nestandardní procesy z pozice jeho nadřazeného obž. Z. Když se společnost účastní výběrového řízení, cílem je v něm uspět. Je nemyslitelné, aby ICZ měla zájem dávat krycí nabídku do výběrového řízení. Ze strany obž. K. nezaznamenal nestandardní postupy, chování či jednání. Vzpomíná si, že obž. K. litovali, protože jim musel pomáhat, měl spoustu jiné práce, neví o ničem, co by bylo nestandardní. Obž. K. byl členem týmu, ale nebyl pracovníkem, který by jezdil na kraje, charakterizoval by ho za administrativního, podpůrného člena týmu se znalostmi v oblasti obchodu, kterého využili, aby pomáhal na práci na nabídce, kde nestíhali, který navíc v tu dobu pracoval i na jiných projektech. Obž. Josefa S. v rámci nabídky potkal, on byl projektovým manažerem v AutoCont pro oblast těch nabídek. Bližší vztah není. Neví, kdo vyhrál zakázku, neví, jestli se ICZ podílela na plnění realizace zakázky, v tu dobu přecházel jinam.

84. Svědek **Mgr. Roman K.** u hlavního líčení dne 20. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41347 a násl.), že od 2010 do 2013 byl zaměstnancem ICZ jako technický konzultant v obchodním oddělení. Měl na

starosti technickou podporu obchodníkům při obchodních případech. Obchodníkům, kteří přinášeli poptávku od zákazníků, radil, protože více než kolegové rozuměl dané problematice z technického pohledu, rozuměl software i hardware, který zákazníkům nabízeli. Jeho práce se týkala i zpracování nabídek do veřejných soutěží. Vykonával řadu činností, začínalo to u klienta na jednání, pozvali si je, aby jim předvedli a prezentovali jejich řešení, jejich produkty, následovalo zpracování formální odpovědi pro zákazníka, pomoc obchodníkům s přípravou technických materiálů, které poslali potencionálnímu zákazníkovi, až po přípravu technických vstupů pro nabídky do veřejné soutěže. Krajský úřad Olomouc vypisoval zakázku na základě výzvy evropských programů, tohoto výběrového řízení se účastnili, měli zájmem jejich produkt prodat. Jako ICZ měli zájem být ve všech krajích. V soutěžích byli na prime, nebo jako subdodavatelé, těch variant se vždy zvažovala celá řada. Na zadávací dokumentaci nepracoval. Že by ICZ podávala krycí nabídku, toho si není vědom a vzhledem k pracnosti, která s tím byla, si to nedovede představit. K dotazu, zda ICZ byla schopna zpracovat nabídku samostatně, uvádí, že pokud kraj vypsal všechno, tak nejen ICZ, ale ani žádná jiná firma to bez subdodavatelů nebyla schopna pokrýt. Subdodavatelů byla plejáda, byli to dodavatelé digitalizačních skenovacích jednotek, pak byli dodavatelé základních software Microsoft a podobně. Pokud má popsat fungování ICZ, jak se realizovaly nabídky, kdo na nich pracoval, schvalovací procesy, tak bylo standardní kolečko. Obchodník viděl příležitost na trhu, muselo to podléhat schválení jeho šéfa, pak na tom pracoval z technického pohledu on sám, dále BIT oddělením, které připravuje nabídky, další kolegové z firmy, z infrastruktury a různých divizí, které dávaly dohromady technické řešení a cenu. Pokud se řešení zákazníkovi v přípravné fázi prezentovalo, tak buď individuálně, nebo na veřejných fórech, konferencích, které byly ve veřejné správě organizovány. Následně nabídka procházela standardním schvalováním, a protože tyto zakázky byly většího rozsahu, musely jít na představenstvo, tzv. REDTeam, kdy musela o tom vědět finanční ředitelka, generální ředitel, celá firma na tom pracovala. Nebylo to rozhodnutí jediného člověka. ICZ se specializovala na produkt ICZ DESA - Důvěryhodná elektronická spisovna, šlo o klíčové řešení v oblasti digitalizace a ukládání dokumentů především ve veřejné správě, a v tom období byli lídrem na trhu, jedna z mála společností, která takové řešení měla a byla schopna v tom poptávaném rozsahu zákazníkům dodávat, snažili se ho dostat do všech krajů. K dotazu, jak ICZ prodává produkt, uvádí, že to musí projít marketingem, přes konference veřejné správy, veřejná fóra, byli zváni krajskými úřady na předvedení produktu, budovali si současně partnerskou síť, kterou vzdělávali, dodávali jim podklady, zkrátka způsobů, jak na trh vstoupit, byla řada. WV Systems byl jeden z obchodních partnerů pro oblast digitalizace a DESA byla jedním z produktů, který jim prodávali. ICZ byla úspěšná v nadpoloviční většině soutěží, byli jedním z lídrů, kraj Vysočina byl první, který dával příklad ostatním krajům. Co se týče produktového zaměření, A-Scan z pohledu digitalizace a skenerů nemohla takovým komplexním řešením disponovat. S AutoCont spolupracovali jako s dodavatelem IT techniky, standardní krabicový software a hardware. TESCO SW fungovalo ve veřejném sektoru, jestli měli spisovou službu, to si nevzpomene. Každá firma tedy měla nějaký produkt, proto museli jít v nějakém seskupení. Bylo běžné, že se na ICZ obracely jiné firmy se žádostí o spolupráci. Pokud mají unikátní, dominantní produkt, mají reference zákazníků, byli žádaní, takže poptávka byla. V ICZ bylo šifrování metodicky upraveno v interním předpisu a každá emailová komunikace se šifruje. V rámci zakázky Olomouckého kraje nevnímá nestandardní požadavky, ani tlak ze strany nadřízených kolegů.

85. Svědek **Ing. Ivan R.** u hlavního líčení dne 20. 10. 2021 vypověděl (č. l. 41348 a násl.), že v letech 2010 až 2015 byl jeho zaměstnavatelem Olomoucký kraj, pracoval na IT odboru jako vedoucí oddělení technického a systémového. V souvislosti s veřejnou zakázkou D. měl sestavit zadávací dokumentaci po technické stránce, byl zodpovědný za hardware část zadávací dokumentace, tedy co se týče serverů, síťových prvků, oni tomu říkají „železo“. Byla zpracována studie proveditelnosti a na základě této se realizoval vlastní projekt, nebo zadávací dokumentace k projektu. Na studii proveditelnosti se asi podílel, studii dělala externí firma. Myslí, že existovala jedna studie proveditelnosti. Neví to jistě, ale v rámci nějakého projektu spolupracovali s EUNICE. Jména obž.

V., obž. Č. a František H. mu nic neříkají. Ministerstvo vnitra vydalo výzvu, ta měla šest částí a Olomoucký kraj se rozhodl ke čtyřem z nich. Začali chystat technickou dokumentaci, jak by měl projekt v rámci výzvy vypadat, aby splňoval podmínky výzvy. Na základě studie proveditelnosti a podmínek projektu vznikla zadávací dokumentace. Kompletovala ji externí firma z Prahy, oni pro ně připravovali technické parametry, tedy technickou část zadávací dokumentace, jak má vypadat krajský digitální archiv, integrační procesy, to tedy zpracovávali oni na IT odboru. Zodpovědnost byla na nich, ale dělali konzultace s různými dodavateli, protože rozsah zakázky byl takový, že by nedokázali vlastními silami zadávací dokumentaci postavit tak, aby odpovídala požadavkům. Konzultovali s různými dodavateli software a hardware a podobně. Bere to tak, že měli odpovědnost před radou, která jako jediná mohla schvalovat projekt, nesli odpovědnost jako IT odbor. Konzultovali s Merit, s AutoCont, s Gordic, konzultace probíhaly osobními setkáními, emaily, různě. Vstupy společností byly ve smyslu rady, doporučení, že toto jsou technologie, které by odpovídaly. Jak říkal, oni nebyli na té úrovni, aby mohli sledovat všechny moderní výstřelky tak, aby za peníze, které do projektu kraj nebo Ministerstvo vnitra nebo evropské fondy měly investovat, se dostalo to nejlepší, co se dostat mohlo. Mezi společnostmi, se kterými konzultovali, byla také TESCO SW, a to v části týkající se integrace různých systémů. ICZ zná, je pravděpodobné, že i s těmito spolupracovali, protože s nimi spolupracovali i na předchozích věcech, které na úřadu měli. Rozpracovanou podobu zadávací dokumentace těmto společnostem neposkytl. K dotazu, na základě jakých podkladů probíhaly konzultace, uvádí, že v té době měli technologické centrum, které mělo nějaké parametry, tedy dotazy byly ve smyslu, *máme toto, potřebovali bychom něco výkonnějšího, můžete něco doporučit*. Nevybavuje si, zda použili některý z těchto podkladů přesně do zadávací dokumentace, mohlo se stát, že parametry, které byly uvedeny jako doporučení, použili v nastavení v zadávací dokumentaci. Jak zákon v zadávání veřejných zakázek neumožňuje říct, že chtějí konkrétně toto, tak je třeba popsat nějakými parametry, co má být výsledkem dodávky. Vzhledem k tomu, že Olomoucký kraj se přihlásil ke čtyřem částem výzvy, každou část měla za úkol zpracovat skupina, která měla zpracovat zadávací dokumentaci ke konkrétnímu dílu výzvy. Na technické části se kromě něj podílel Ing. J., Ing. C., možná někteří další. Mgr. Š. byl vedoucí odboru IT, ale že by se přímo podílel na technických parametrech, to neví. Revize, kontroly a součinnost Mgr. Š. určitě poskytoval minimálně v tom, že odpovědnost za odbor je na vedoucím, ale že by říkal, změňte toto slovo, tento parametr na jiný, to nedělal. Po vyhotovení technických částí zadávací dokumentace a vytvoření dalších částí, byly tyto předány právní kanceláři, která měla za úkol udělat vlastní proces výběru a zakázky. K vyhlášení veřejné soutěže došlo a byl členem hodnotící komise. Prostudoval si podané nabídky, byly minimálně 3 či 4. K vyřazení jedné nabídky došlo, protože nesplnila formální náležitosti, zbývající nabídky se hodnotily. Když nabídky studoval, nepřišlo mu na nich nic nestandardního. Nepamatuje si, kdo další byl členem hodnotící komise, ví, že na hodnocení spolupracoval Ing. J., na další si nevzpomíná. K rozhodnutí komise docházelo tak, že v nějaké diskusi všichni vyjádřili názor k tomu, co dostali předloženo, jestli s tím souhlasí nebo ne. K dotazu, zda ve vztahu k vyhodnocení technické části nabídek měl někdo z členů komise odlišný názor, uvádí, že si vzpomíná, že jeden z členů komise říkal, že není v IT takový specialista, aby mohl určit, že to tak opravdu je nebo není, ale jeho jméno si nevybaví. Vítězem veřejné soutěže se stal AutoCont. Realizace veřejné zakázky se účastnil. AutoCont měl subdodavatele, ale zastřešoval celou nabídku, a byly tam 3 až 4 firmy, každá participovala na jednotlivé části. Zakázka se skládala z několika částí, bylo to technologické centrum (tzv. železo), pak integrace úřadu, digitální archiv pro knihovnu a ještě něco. Oni zpracovávali zadávací dokumentaci, její technologickou část, to železo, to technologické centrum, které bylo společné i pro zbývající části zakázky. Technické specifikace zbývajících oddílů vytvářeli jiné skupiny, nicméně od nich měli požadavky na výkon, že třeba potřebují 10 serverů, 4 jádra, to se konsolidovalo v rámci technologického centra tak, aby technologické centrum dokázalo svým výkonem pokrýt všechny části, které se měly realizovat, včetně toho, co už na úřadě měli, protože nové technologické centrum mělo nahradit to železo, které tam už bylo. Požadavky na výkon zbývajících částí dodávali kolegové z IT. Jednotlivé části připravovaly pracovní skupiny o dvou,

třech, čtyřech lidech, aby se zajistilo, že i konkrétní část bude funkční, pokud vznikly požadavky na hardware, dávali to jim, na základě toho vznikla celá technická specifikace části železo. Kolegové z krajského úřadu, kteří měli tyto části na starosti, byli pan T., K., spolupracovali s knihovnou, protože ta tam měla část krajský digitální repozitář. Na přípravě studie proveditelnosti před vypracováním zadávací dokumentace se neúčastnil, zpracovávala ji externí firma, ale tu přípravu, co po nich chtěli, tak odpovídali, co mají nebo nemají, co je třeba doplnit. K dotazu, zda výsledná zadávací dokumentace odpovídala zpracované studii proveditelnosti, uvádí, že parametry, které byly navrženy, odpovídaly tomu, co se ve studii proveditelnosti objevilo. Pokud je mu předložena k nahlédnutí specifikace předmětu veřejné zakázky ze zadávací dokumentace (předloženo CD z č. l. 9365, konkrétně ze složky Zadávací dokumentace, soubor Příloha 01, Specifikace předmětu veřejné zakázky ve formátu Word), po nahlédnutí uvádí, že je to ta technická část, kterou zpracovávali jako pracovníci odboru IT v technické podobě. Jsou tady popsány jednotlivé části, ke kterým se Olomoucký kraj přihlásil v rámci výzvy. Jeho zodpovědností byla část 1.4 Technologické centrum, zbytek částí dodávali kolegové. Na jednotlivých částech se podílely skupiny a každá pracovní skupina měla sestavit parametry své části a pak, pokud tam byly nějaké hardware požadavky, tak to dávali jim. Pokud je mu přečtena část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde na dotaz: *Jaký byl průběh přípravy zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku D*, odpovídal v tom smyslu, že: *neví, co na to odpovědět, protože příprava zadávací dokumentace šla mimo ně, oni dodávali podklady do studie proveditelnosti a na základě studie proveditelnosti byla zpracována tou kanceláří zadávací dokumentace, on může mluvit za sebe a do přípravy zadávací dokumentace podklady již žádné nedával, ty už byly dané.*, k tomu uvádí, že ten dotaz na policii směřoval k tomu, co tady už dnes řekl, že oni vytvořili podklady pro zadávací dokumentaci v rámci technické části, ty předali a dál se o to starala právní kancelář. Zbytek zadávací dokumentace, části jako kvalifikační kritéria, hodnotící věci, to dělala externí společnost. Neví, co si má představit pod pojmem tržní konzultace, oni konzultovali parametry, které je třeba postavit tak, aby splňovaly podmínky pro celé zadání. Jak parametry pro to, co už na úřadě měli, jako technologické centrum, protože centrum mělo z 95 % nahradit to, co měli. Tedy oni s různými dodavateli konzultovali parametry těch zařízení tak, aby splňovaly podmínky. Konzultoval přímo on. Pokud je mu přečtena otázka a odpověď z přípravného řízení, kde k dotazu, koho konkrétně oslovovali v rámci institutu předběžné tržní konzultace, odpovídal, že: *Záleželo na tom, co bylo předmětem zakázky. Pokud se jednalo třeba o PC, tak se konzultovaly tyto věci například s AutoCont, SAJM, MERIT Group, Meridian, pokud se týkalo serverů, tak ICZ, Infinity, Packart, pokud to byla nějaká záložní knihovna, tak s Packart, IBM, co se týkalo kopírek, tak se dělaly průzkumy u Minolty, Xeroxu. Záleží na té komoditě, protože konzultovat serverovou část tady s Meridianem nemělo smysl, protože ti na to nebyli specialisti.*, k tomu uvádí, že pokud v přípravném řízení uváděl výrobce ke konzultaci, to jsou ty tři různé firmy, které uvedl i dnes. Tedy tržní konzultace prováděli, bez toho nelze zakázka takového rozsahu postavit.

86. Svědek **Mgr. Tomáš N.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41396 verte a násl.), že se účastnil zakázky malého rozsahu, kterou vyhlásil KÚ Olomouckého kraje, ovšem nabídku nepřipravoval. Až následně, když byli vybráni, dostal za úkol připravovat tu velkou zakázku. Nevzpomene si, kdo ze společníků advokátní kanceláře ho pověřil. Pokud jde o jeho činnost ve vztahu k administraci velké zakázky, pamatuje si, že nejdřív bylo nějaké větší jednání na Krajském úřadě v Olomouci. Pak dostal podklady k zakázce, začal zpracovávat zadávací dokumentaci a nějaké přílohy, dost komunikoval se Zdeňkem D. Zadávací dokumentaci zpracovával celou a dostával k ní od kraje podklady, protože tam do toho mluvili právníci, ekonomové, IT oddělení, takže dostával nějaké podněty, co tam chtějí, na základě toho to zpracovával. Co se týče technických záležitostí, předpokládá, že tyto informace měl od kraje a formu tomu dával on, nemá vzdělání v oboru IT. Kromě zaměstnanců krajského úřadu ve vztahu k technickým věcem si není vědom, že by komunikoval s nějakými třetími osobami. Podklady, které dostával, nekonzultoval s třetími osobami. Podklady mu chodily emailem, není si jist, jestli i v rámci jednání mu něco nebylo předáno. Nepamatuje si, jestli byl nastaven režim, zda o tom může komunikovat, jestli to může

předávat třetím osobám. Neví, jestli byla přímo v mandátní smlouvě upravena povinnost mlčenlivosti. K dotazu, zda probíhaly konzultace, revize, připomínky ve vztahu k technické části s pracovníky krajského úřadu, to nedokáže říct, ale určitě probíhala komunikace, protože u takových zakázek je to zcela běžné. Zadávací dokumentace se připravovala relativně dlouho. Určitě kolovaly pracovní verze zadávací dokumentace a nejen jedna, verzí bylo víc. U finální podoby měl konečné slovo zadavatel a ještě nějaké orgány k tomu dávaly připomínky. Kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci zpracovával on. Nevzpomene si, jestli v této části existovaly nějaké konzultace, připomínky zadavatele. Určitě to zadavateli šlo, ale jestli to, co připravil jako první verzi, jestli to je i finální verze, to netuší. Pokud je mu předložena k nahlédnutí zadávací dokumentace (CD č. l. 9362, sv. 43, Příloha zadávací dokumentace č. 01 nazvaná Specifikace předmětu veřejné zakázky), uvádí, že předpokládá, že je to ta zadávací dokumentace. V jaké podobě předal tuto přílohu zadavateli, to si nevzpomene. Byl to rozsáhlý materiál, předpokládá, že toto je finální verze, ale v jakém rozsahu ji předával zadavateli, to si nevzpomene. Neví o tom, zda pracovníci krajského úřadu komunikovali ve vztahu k technické části zadávací dokumentace s nějakými třetími osobami. V následné fázi byl členem hodnotící komise, neřekne, kolik bylo jednání. Byly tři komise, zvláštní pro otevírání, zvláštní pro kvalifikaci a zvláštní pro hodnocení a určitě byl členem všech tří. Byly podány čtyři nabídky, došlo k vyloučení, u jedné z těch vyloučených nabídek se to týkalo kvalifikace, u druhé zadávacích podmínek, v závěru byly hodnoceny dvě nabídky. Co se týče průběhu hodnotící komise, nevybavuje si konkrétně námitky proti hodnocení, odlišné názory na nějaké věci uvnitř komise. Je možné, že členové hodnotící komise měli různé názory, ale nad čím diskutovali konkrétně, to si nepamatuje. Technické předpoklady, kvalifikační předpoklady získal od zadavatele. Neví, jak to bylo tady, ale třeba u kvalifikace je to klasicky tak, že dá první nástřel a zadavatel si řekne, že tam chce něco víc či něčeho méně. Co dostali od zadavatele, transponovali do textu zadávací dokumentace. K dotazu, zda jejich advokátní kancelář poskytovala právní služby TESCO SW, musí odmítnout výpověď dle § 21 zák. o advokacii, právní služby nesouvisely s předmětem řízení. Obž. Romana Z. z ICZ nezná. Při zpracování zadávací dokumentace nespolupracoval s nikým z ICZ. Z pozice administrátora si neuvědomuje, že by mezi soutěžiteli došlo k nějakým dohodám, že by byl pokus ovlivnit průběh soutěže. Nezaznamenal, že by zadávací řízení bylo v jakémkoliv ohledu v rozporu se zákonem. Byly podány čtyři nabídky, obsah jednotlivých nabídek se musel lišit, nepředpokládá, že by textace nabídek byla identická.

87. Svědek **Mgr. Jiří Š.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41397 verte a násl.), že na úřadě v Olomouci pracuje od roku 2002 jako vedoucí odboru IT. Pro zakázku vypsanou úřadem ve vztahu k eGovernmentu připravovali podklady. Byl to projekt, který se skládal z několika částí, na každou část byly vytvořeny pracovní skupiny, ty měly vedoucí, kteří měli pod sebou v rámci pracovní skupiny další kolegy. Na tak rozsáhlém projektu se musel zapojit nejenom odbor IT, ale i odbor ekonomický, kultury, strategického rozvoje, podíleli se lidé z odboru životního prostředí, zkrátka se museli podílet všichni, kdo měli aspoň nějakou představu o tom, jakým způsobem využít možnosti, které projekt výzvy nabízel. Podíleli se na přípravě technických parametrů jednotlivých částí. Vnitřní týmy netvořil nikdo mimo pracovníky krajského úřadu. Ve vztahu k technickým parametrům zakázky byly prováděny konzultace mimo zaměstnance úřadu. Historie výzvy je komplikovaná z hlediska toho, že výzva byla vyhlášena, zrušená a pak obnovena. Zhruba již někdy v roce 2008 začaly konzultace s Ministerstvem vnitra v Benešově, kam jezdili všichni zástupci krajů, a připravovaly se typové projekty. Typové projekty byly určeny na každou část a ministerstvo vnitra samo, protože nebylo schopno vydefinovat takto rozsáhlý projekt, společně se zástupci komerčních subjektů a informatiků krajů připravovalo, jaké by mohlo být znění typových projektů, které nakonec vyšly a byly veřejně k dispozici. Připravovali typové projekty, pak byla výzva zrušená, pak se obnovila a probíhaly konzultace už i na základě typových projektů s konkrétními firmami. Potřebovali získávat informace, takže probíhaly konzultace se zástupci firem, se zástupci Ministerstva vnitra, se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, se zástupci CRR a se spoustou lidí. Neví, kým byla zpracována studie proveditelnosti, toto měl na starosti projektový manažer, to se

jejich odboru informatiky netýkalo. Ve vztahu k přípravné části studie proveditelnosti předpokládá, že se odbor IT nějak podílel. Studie proveditelnosti byla zpracována externí společností, myslí, že jich bylo více. Pokud jde o samotnou zakázku, zpracovatelem zadávací dokumentace k zakázce byla advokátní kancelář, mimo technickou část, technické věci zpracovávali oni po konzultacích s jednotlivými firmami, které se podílely na těch částech, konkrétně s Asseco, Merit, TESCO SW a další společnost, jejíž jméno již neví, ale kde byl jednatelem pan M., zpracovávali pro ně oblast datových skladů a další. Konzultace technických předpokladů probíhala formou jednání, zvali si ty firmy a konzultovali s nimi možnosti, jaké dávat parametry té nabídky tak, aby realizace mohla být provedena. Nebyla jedna varianta, bylo mnoho řešení, které jim nabízely různé firmy, které jezdily poměrně dlouho před výzvou nabízet řešení. Pokud jde o zadávací dokumentaci, konzultace určité probíhaly formou výměny písemných materiálů, elektronických podob technických specifikací apod. K dotazu, zda byla ošetřena skutečnost, aby takové konzultace nepřinášely výhodu těm společnostem, myslí, že se snažili od začátku o maximální transparentnost, zveřejňovali vše, co bylo k dispozici. I na webových stránkách byl vytvořen prostor, který byl k dispozici všem a byly tam uveřejňovány veškeré studie, typové projekty a další věci. Myslí, že možnost každého, aby se podíval na to, v jakém je to stavu, jak to koncipují, kam to dostat, vytvářela pro všechny stejné podmínky. Režim, který by případně upravoval potenciální zvýhodnění budoucích soutěžitelů, pokud se podíleli na konzultacích, nebyl. Adresa úložiště elektronických dokumentů na Krajském úřadu Olomouckého kraje v podobě: *fs.kr-olomoucky.ind/g/users/společně/xxx* v té době existovala. Je to interní úložiště, kam měli přístup zaměstnanci odboru, včetně asistentky K. Byly podány 3 nebo 4 nabídky. Nebyl účasten v žádné z komisí. Osloven s účastí byl, ale důvodem, proč se neúčastnil, bylo, že se od roku 2013 neúčastnil výběrových komisí v případě, že se objevovala firma MERIT, ve které pracoval syn. Ing. J. byl členem komise, okolnost, která by případně zakládala jeho podjatost, mu známa není. K dotazu, jakým způsobem získával on nebo jeho kolegové informace o aktualitách na trhu informačních technologií, to bylo z dostupných materiálů, z internetu, ze školení, z konzultací s firmami apod. Komunikace s jednotlivými technologickými firmami byla jednoznačně nezbytná pro to, aby měl dostatečné informace pro výkon práce. Neexistoval vnitřní předpis na kraji, který by zakazoval komunikaci se společnostmi z IT trhu, neexistuje dosud, je to běžná praxe. Takový předpis by zlikvidoval existenci informačních technologií na krajském úřadě. Komunikovat s dodavateli již stávajících řešení systémů, které jsou provozovány ze strany úřadu, je rovněž nezbytné. Nemůže vynechat ty, jejichž systémy provozují, pokud navazují na technologie, které již provozují. TESCO SW realizovala řešení v oblasti IT ještě před výzvou IOP 08. Před publikací zadávací dokumentace konzultovali nejen s TESCO SW, jako se stávajícím dodavatelem staršího řešení, konzultovali to s více společnostmi, které u nich měly řešení. Při zpracování technických specifikací zadávací dokumentace nebyl nikým ovlivňován, aby upravil obsah dokumentů. Neví o tom, že by někdo z kolegů na úřadě byl takto ovlivňován. Postupně pracovali s několika verzemi, byla spousta připomínek, spousta jednání, pořád se to upravovalo. Vznášet připomínky, požadavky na doplnění s kolegy z IT mohli, bez toho se to neobešlo. Byl to složitý projekt, který sestával asi z šesti částí, a každá část ovlivňovala něco z té další, takže pokud se objevil požadavek jedné pracovní skupiny na změnu nějaké části, tak to vyvolalo potřebu změnit části ostatní. Objemem přesahovala to, co bylo ze strany úřadu běžně soutěženo, ale postup při tvorbě zadávací dokumentace od jiných veřejných zakázek se ani přes velký objem nelišil. Plnění, které bylo v rámci výzvy kraje dodáno, využívají dodnes, technologické centrum je v provozu a veškeré části fungují. K dotazu, zda bylo nějak zajištěno to, že plnění, které dostanou, bude fungovat jako jeden celek a bude kompletně integrováno, to bylo dáno jednak komunikací mezi jednotlivými skupinami, které ovlivňovaly další části projektu. Konkrétně, když vezme část digitalizace, která se týkala Vědecké knihovny Olomouc, která definovala své potřeby v rámci digitalizace všech starých tisků a knih a dokázala potom říct, kolik je to prostoru, tak to ovlivnilo velikost diskového pole a úložiště, kam se budou skeny knih, novin a všeho ukládat, takže takhle se to provazovalo. Pak byla výzva vypsána jako jeden projekt, tím bylo zajištěno, že nebudou odtržené věci, které budou samy o sobě a nebudou mezi sebou komunikovat. Pro zadavatele mělo

význam, že to bylo zadáno jako jedna zakázka, nikoli šest dílčích. Řešili od začátku, jakým způsobem by to bylo nejlepší udělat, řešili to v té době s Ministerstvem pro místní rozvoj a vzhledem k výsledku byl zvolený postup pozitivní. V období před vyhlášením veřejné zakázky se určitě zúčastnil schůze se zástupci MERIT, tato společnost na úřadu působila v době, když on na úřadě ještě ani nebyl, určitě se setkali, a nebyl to jenom MERIT. Většinou schůzky iniciovali oni. On sám a ani kolegové z IT odboru neměli erudici na to, aby zpracovali kompletní technické řešení pro zadávací dokumentaci. K dotazu, zda u zakázky Olomouckého kraje od někoho obdrželi nějakou technickou specifikaci, případně výkresovou dokumentaci, obdrželi v době příprav návrhy na technologické centrum. Dispozice objektu nebyla připravená na to, aby tam mohli takovou věc realizovat, čili řešili, co s tou stávající technologií, která tam byla, jak to tam vymyslet, bylo hodně konzultací s jejich hospodářskou správou, která má na starosti dům, protože nakonec musely udělat i stavební úpravy, takže variant, řešení a konzultací bylo hodně. Varianty řešení jim zpracovávala MERIT, která tam působila, měly od nich stávající technologie a MERIT jim dělala správce už před zakázkou. Nebylo možné navrhovat rozšíření úprav stávajícího systému provozovaného na Olomouckém kraji, nebo napojení do dalších integrací, bez komunikací s tehdejšími a současnými provozovateli. Není možné ignorovat řešení, které je nasazené a vymyslet jiné. Pokud uvedl, že odbor IT neměl erudici na komplexní technické zpracování, k dotazu, kdo jej tedy zpracoval, to souvisí s otázkami, které se opakovaně kladly, tzn., že museli konzultovat s firmami, které v tom oboru působí. Baví se o zakázce, která se týká IT, ale jedna část je digitální mapa veřejné správy, což jsou geografické informační systémy, to je kategorie, kde mají na odboru dva specialisty, kteří nemají s IT v podstatě nic společného, ale vyznají se v mapách. Pak oblast digitalizace, skenování, to jsou technologie, ke kterým normálně nepřijdou, takže musí někde informace získat, nějak je zpracovat do formy, čeho chtějí dosáhnout a nadefinovat věci, které tam jsou. Mít na úřadu odborníky na všechny tyto věci, to by museli mít 2x tolik zaměstnanců a ani by je nesehnali. Zadávací dokumentaci zpracoval Olomoucký kraj, ale protože neměl erudici u všech částí, musel spolupracovat s IT firmami. Petr K. je kolega z odboru IT, měl na starosti část vnitřní integrace. Ivan R. je z odboru IT, měl na starosti technologické centrum. Petr T. je bývalý kolega, měl na starosti datové sklady. Milan K. je informatik na geografické informační systémy. Miloš K. je zaměstnanec Vědecké knihovny Olomouc, podílel se na digitalizaci. Zdeněk D. byl vedoucí projektu ze strany strategického rozvoje, měl na starosti projekt v celku. Tito všichni se podíleli na zpracování zadávací dokumentace, té její technické části. Pokud spolu komunikovali, emailová komunikace nebyla chráněná.

88. Svědek **Mgr. David O.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41400 a násl.), že v roce 2009 nastoupil do Novell, firma se posléze několikrát přejmenovala, v roce 2011 se asi ještě nejmenovala newps.cz s.r.o., ale v roce 2012, kdy z ní odešel, už ano. Pracoval na pozici projektového manažera, posléze vedoucího vývojového oddělení. Pozice byla spíše technického charakteru. V souvislosti se zakázkou, kterou vypsala Zlín, se určitě účastnil činností souvisejících s vypracováním studie proveditelnosti, zadávací dokumentace k zakázce, nabídky společnosti, protože se jako techničtí konzultanti účastnili podobných zakázek, kdy s obchodníky ve firmě diskutovali možná řešení. Co se týká konkrétně zakázek z výzev 06, 08 a 09, obecně určitě konzultoval nějakou zadávací dokumentaci k nějaké takové zakázce, jeho pozice byla posuzovat nebo navrhovat to, co zákazník potřebuje, hledat potřebu, kterou zákazník potřebuje naplnit. Pokud jde o situaci, kdy ještě zakázka vyhlášena není, zda v tomto časovém období konzultoval, případně upravoval zadávací dokumentaci pro takovou ještě nevyhlášenou zakázku, tak nepamatuje si, že by něco takového dělal. MARBES a EUNICE zná, pohybuje se v prostředí českého internetu a digitálních firem 20 let, takže ví, že ty firmy existují. Je možné, že s nějakou z těch společností měl pracovní kontakt. Jména obž. Michal V., František H. už někdy slyšel, ale přiřadit je k některé ze společností nedokáže. Obž. Radka N. z Novell zná, pokud jde o jejich vzájemné postavení, firma měla v zásadě dvě aktivní oddělení. Jedno bylo obchodní, to čítalo odhadem 5 až 7 obchodních zástupců, kteří jednali s klienty. Druhé aktivní oddělení bylo technické, ve kterém pracoval i on, a

to se pak ještě dělilo na nějaké skupiny. Obž. Radek N. byl jedním z těch obchodníků, se kterým byl ve vnitrofiremním kontaktu. Pokud má popsat rozdíly v pracovní náplni obž. N. a jeho, tak jeho práce byla posuzovat technologie Novellu, navrhovat je k implementaci v českém prostředí, zajišťovat support obchodníkům, tzn. edukovat obchodníky o tom, co software umí, jaké má možnosti, co poskytuje, co nabízí a implementace u zákazníků, kteří si jejich služby objednali. O práci obž. Radka N. nemůže říct mnoho, než že neustále telefonoval a psal emaily. Ke konkrétní zakázce ve Zlíně se nedokáže vyjádřit. Pokud by se Novell účastnila takové zakázky, zpracovával by nabídku někdo z obchodníků, pravděpodobně obž. Radek N. Za implementaci by byl zodpovědný jeho přímý nadřízený Tomáš Ř., ten by rozdělil úkoly. Pravděpodobně by to dělal on, když se těch konzultací účastnil. Nevzpomíná si, že by někdy pracoval na městě Zlín v souvislosti s veřejnou zakázkou.

89. Svědek **Ing. Steven T. (dříve Ing. Hynek V.)** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41401 a násl.), že v letech 2011 až 2013 byl jednatelem společnosti WV Systems. WV Systems je malá firma a nikdy nevytvářeli vlastní produkt, ani neměli velký obchodní tým. VW Systems má specializovaný implementační tým, nevěnují se obchodu, nemají žádný vlastní produkt, vždycky prodávají něčí produkt, který, když chcete implementovat, musíte být certifikovaný. Takže byli certifikovaní u ICZ, u GBA, u Exact, u IBM či u Lenovo atd. Pokud předmětem řízení je zakázka D. vypsaná Krajským úřadem Olomouckého kraje, dělali na eGovernmentech v mnoha krajích, určitě i v Olomouci. Dělali jen segment té zakázky, protože tyto zakázky byly obří, a to nedokážou vlastními silami pokrýt, takže subdodávali pro AutoCont. Určitě je oslovil, jako v mnoha dalších případech, někdo na primu, to jsou většinou obří softwarové společnosti, a ty si najímají společnosti jako oni na určité specializované úkony. V souvislosti se subdodávkou pro AutoCont museli být v kontaktu i s ICZ. Byli v kontaktu určitě po tom, až co je oslovil AutoCont, protože běžná praxe je taková, že prime dodavatel osloví specializované firmy, a pokud firma nemá vlastní produkt, musí nakoupit produkt od svého videnta. Nabídku pro AutoCont zpracovávali, to je tým lidí, kteří se na tom podílí. Na zpracovávání nabídky krom zaměstnanců VW Systems se nepodílel nikdo jiný. K dotazu, zda se na tom podílelo nějakým způsobem ICZ, tak musí, protože ICZ jim dává nabídku na nákup licence a podpory jejich produktu. Teď netuší, jestli u zakázky byla spisovka, nebo digitální archiv, myslí, že digitální archiv, protože tam byla zahrnuta Vědecká knihovna a tam měli problémy s Kofaxem, takže spolupracovali nejen s ICZ, ale s dodavatelem Kofax, což byl Avnet nebo Tekdata, to byla další část nabídky. Takže musí oslovit své dodavatele, vytvoří nabídku a tu pošlou primu, ten ji vezme, nebo ne. Pokud uvedl, že jsou malá firma, tak oscilují kolem 8 až 12 zaměstnanců. Měli svého člověka v ICZ, což byla Hana B., protože produkt je živý, ICZ a velké firmy neprodávají krabicová řešení, takže produkt je pokaždé jiný. Když ho nasadí v Plzni, v Olomouci a v Praze, není to stejný produkt. Oni ho upravují a musí nějakým způsobem komunikovat s týmem, který jej vyvíjí. Nemají právo ani prostředky na to účastnit se nějakých porad, takže vždycky mají jednoho člověka a přes něj jdou informace tam a zpátky. K dotazu, zda je nějak formalizováno postavení B., její práce, kterou vykonává pro jejich společnost, ač je zaměstnancem jiné společnosti, tak popíše vztah. Dostanou zadání od AutoCont, do kterého se mají vejít. Oni vědí, jak vypadá jádro, neví, jak vypadají věci kolem a neví, co do té doby vývojový tým udělal. Tedy nakontaktují člověka z obchodního oddělení, dají jim cenu, ale pak přijdou technikálie a na to využívají B. B. byla nejlepší člověk, který pro ně špičkově pracoval. Tomu oni zadávají požadavky, zadání a ona je schopná říct, zda jsou schopni to splnit nebo ne, to byla její pracovní náplň, byla jejich styčný důstojník u ICZ. Pokud se účastnila práce pro ně, neměnila místo zaměstnání, jen emailovou adresu měla u nich. K dotazu, zda se na zakázce podílel obž. K. a obž. Z., uvádí, že to jsou lidi z obchodního oddělení ICZ a ti určují cenu. Z. byl šéfem oddělení a K. to bylo přiděleno. Myslí, že dostávali cenu od K., s ním vyjednávali, jak to bude vypadat, to je standardní postup. K dotazu, zda ICZ podávala samostatně nabídku do veřejné zakázky, uvádí, že to je nezajímá, ICZ se jim nezpovídá a nebylo jim to známo. Pokud by jim to bylo známo, nemělo by to pro ně význam. Z ICZ jim dali cenu, oni poptali další segmenty zakázky a přidali do toho své

lidí. Vztah k TESCO SW jejich firma neměla, nikdy s nikým z TESCO SW nekomunikoval a byznys nedělal. VW Systems s ICZ spolupracuje několik let, spolupráce se týkala spisové služby, digitálního archivu a důvěryhodné archivace. K dotazu, zda měla společnost zájem a schopnost realizovat se na výzvách 06 a 08, uvádí, že neví, co to bylo za výzvy, ale pokud se týkaly digitálních archivů a spisových služeb, tak určitě. Bylo běžné, že VW Systems využívala vendora i na přípravě jiných nabídek. I jiní vendori jim poskytovali své zaměstnance, ta spolupráce jinak není možná. Když prodáváte živé software, tak to jinak nejde, potřebují součinnost. Jak proběhla implementace produktů ICZ v rámci eGovernmentu Olomouckého kraje, to si nepamatuje. Obecně přijel tým, naimplementoval, pokud potřebovali pomoc, oslovili určité lidi, ať už od Kofaxu, nebo z ICZ, aby dořešili specifické problémy, AutoCont jim podepsal předávací a akceptační protokol, jinak by nemohli fakturovat, standardní spolupráce. Tým, kdo realizoval implementaci, byla VW Systems. K dotazu, jak probíhá fakturace vůči zákazníkovi a vůči vendorům, uvádí, že vůči zákazníkovi se jim to netýkalo, to se týkalo AutoCont, tedy oni fakturovali AutoCont, ten si je najal. Když proběhne platba, VW Systems musela hradit dál všem svým vendorům, museli zaplatit technologii.

90. Svědek **Miroslav Č.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41402 verte a násl.), že v letech 2007 až 2016 pracoval v družstvu Handicap jako předseda představenstva, byl odpovědný za chod družstva. Handicap podával vzhledem ke svému postavení a zvýhodnění řadu nabídek. V roce 2016 z družstva odešel, ale za dobu jeho působení se z nich stala sebevědomá společnost, která pracovala v oblasti IT, digitalizovala rozsáhlé objemy. Handicap má blízko k informačním a komunikačním technologiím, vycházelo to ze zkušeností lidí v představenstvu a managementu. Družstvo vzniklo v roce 2007 a začínalo s 10 zaměstnanci, když odcházel, mělo pobočku v Ostravě, dceřinou společnost na Slovensku a zhruba 100 zaměstnanců. Vyráběli vlastní software, programovali si věci v oblasti, které rozuměli, patřili ke zdravému jádru na trhu v ČR. Na zakázku *CzechPoint@home - portál občana* pro Zlín si vzpomíná. V tendrech měli partnery, např. Dator3. Byli schopni zpracovat nabídku i samostatně, nebylo to nic mimořádného. Nevybavuje si, jestli Dator3 byla u této zakázky jejich jediným subdodavatelem. Každá zakázka, na které pracovali, se musela nacenit, zodpovědnost ležela na něm. Software602 si vybavuje, neví, jestli s ní spolupracovali na veřejných zakázkách. K dotazu, zda bylo schopno družstvo zajistit i projektové řízení, uvádí, že projektové řízení je součástí procesů, takže jestliže nabídku kalkulovali, určitě byli schopni. Pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka Handicap (č. l. 9744 až 9855, sv. 45), po nahlédnutí do smlouvy o poskytnutí subdodávek od Dator3, dále od Multimedia atelier, ovšem nenašel smlouvu o sdružení, v ní by bylo definováno, jaká byla role Handicapu. Detailně si to nevybaví, ale standardně projektové řízení je Handicap schopen dodávat. Nevybaví si, jakým způsobem se Handicap podílelo na plnění nabídky, v jakém rozsahu. Handicap jako zaměstnavatel zdravotně postižených spolupracovníků měl zvýhodnění 15 %, a vzhledem k tomu, že státní zakázky se v ČR soutěží jako hlavní parametr na cenu, tak je to pro ně výrazně zvýhodňující. K dotazu, zda vyjma projektového řízení se podílel Handicap na plnění předmětu zakázky v technické části, software, hardware, uvádí, že si přečetl něco o Dell, už si ty věci nepamatuje, ale s Dell spolupracovali, dodávala jim PC, určitě součástí těch věcí, kromě projektového řízení, dodávali hardware i software a měli vlastní tým lidí, který se staral o výrobu kódů v té jejich části. Byli odborně na výši, rozuměli ICT a byli schopni podat kvalifikovanou nabídku spolu s partnery, kteří jim poskytovali subdodávky. Handicap bylo schopno odborně zajistit nějaké části, ale určitě byli schopni řídit ten projekt a zajistit, aby to mělo optimální plnění a byl dodržen harmonogram, ceny atd. Nevybavuje si, jakou roli hrála Software602 a v jakém rozsahu nabídky. Je to renovovaná akciovka, která dodávala špičkový software soukromým subjektům i státu. Nevybavuje si, jak získali zadávací dokumentaci. Obecně buď vyhledávali sami, nebo je oslovovali partneři, nebo dostali poptávku napřímo. Pokud z materiálů vyplývá, že nebyli uvedeni v seznamu subjektů, kteří si vyžádali zadávací dokumentaci, nevzpomene si, jak se dostali k zadávací dokumentaci. Ačkoli zvítězili ve veřejné soutěži, nakonec odstoupili. Dostávali se do takových situací, marže nebyly vysoké, nakonec se jim změnilы vstupy, mohli by se dostat do záporného výsledku a vzhledem k tomu, že

neměli zdroje financování, bylo by to pro ně ohrožující. Tedy v momentě, kdy se dostali u jakékoli zakázky do situace, kde věděli, že budou generovat ztrátu, museli přijmout opatření a reagovat na situaci. Pokud je mu předloženo *Oznamení o odstoupení z veřejné soutěže* (č. l. 25202), po nahlédnutí vidí svůj podpis. S ohledem na to, že lhůta vázanosti nabídky je do dne 22. 6. 2012, a tady jsou po 5. 11. 2012, tedy uplynula lhůta a už nebyli nabídkou vázáni, proto se dále výběrového řízení na dodávky *CzechPoint@home - portál občana* nezúčastňují. Z toho vyplývá, že v té době již neměli ceny, které by byly schopné garantovat, že zakázku dodají. Od podání nabídky vždy uplynula přiměřená doba, v tomto případě to bylo extrémně dlouho. Pokud by se smlouva naplnila, byli schopni dodat nabídnuté plnění. K datu, kdy podávali nabídku, byli schopni dodat a nabídka byla myšlená vážně. Nátlak, aby odstoupili ze zadávacího řízení, na ně nebyl činěn, bylo to jejich rozhodnutí. Když podávali nabídku, měli dost času na to, aby ji zkalkulovali, vypracovali a podali. TESCO SW zná, vyvíjela software, nikdy s nimi nespolečně pracovali ani neobchodovali. V souvislosti s veřejnou zakázkou s TESCO SW nebyl v kontaktu. O odstoupení rozhodl on a důvodem byla neudržitelnost cen v nabídce. K dotazu, zda družstvo realizovalo hodně zakázek ve veřejném sektoru, uvádí, že obecně za stovky milionů. Jen za dobu, co byl v představenstvu, dosáhlo družstvo obrátu 600 milionů. Pokud by byla smlouva uzavřena, pokud by se realizovalo, pracovalo by na tom více lidí, než ti, kteří jsou uvedeni v jejich nabídce. Za Dator3 jednal s p. M., další jména si nevybavuje. Nevybavuje si obž. Antonína D.

91. Svědek **Milan M.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41404 a násl.), že v letech 2010 až 2013 působil na pozici ředitele Dator3 a měl na starosti plnění zakázek, týká se to i zpracování nabídek. Na veřejnou zakázku *CzechPoint@home - portál občana* si nevzpomíná, ale subdodávali Software602, konkrétně dodávali hardware v podobě serverů, diskového úložiště, záložních zdrojů i licencí Microsoft. Nejdříve byli subdodavatelem Handicap, po jejich odstoupení je oslovila Software602, zda by nechtěli předložit nabídku i pro ně a pro TESCO SW. Nabídku předložili a na základě toho dodávali. Pro Handicap tedy byli dodavatel hardware a Software602 byla pro Handicap dodavatel uceleného formulářového řešení, byli na stejné úrovni subdodavatelů pro Handicap. Co se týče dodávky pro TESCO SW, byli dotázáni od Software602, zda by byli schopni předložit subdodavatelskou nabídku. Vždy byli v roli dodavatele hardware a komerčního software, pokud by byla uzavřena dodavatelská smlouva v případě Handicap, tam by dodávali přímo Handicap, v druhém případě dodávali Software602. S největší pravděpodobností se cenově nabídka hardware a diskových polí lišila v případě nabídky pro Handicap a v případě nabídky pro Software602, protože, jak se zakázka vyvíjela a trvala poměrně dlouho, docházelo v čase k vývoji ceny hardware. Za Handicap jednal s Č., který za Handicap zpracovával nabídku, oni doplňovali technický obsah. Ze Software602 jednal s obž. D. a později s obž. V. Jednal o dodávce až po zveřejnění soutěže, až když se seznámili s tím, co mělo být předmětem dodávky. K odstoupení Handicap došlo, protože nebyli již schopni udržet ceny domluvené v okamžiku vypsání. V době, kdy odstoupil Handicap, docházelo ke vzájemné komunikaci mezi nimi a Handicap. K dotazu, jestli se tato komunikace týkala cenových relací v té době těsně před odstoupením, uvádí, že před odstoupením neví, ale závěrem komunikace bylo, že je velké riziko, že nebudou schopni dodržet, co bylo na začátku uvažováno. K dotazu, s kým komunikoval v souvislosti s TESCO SW, uvádí, že poté, co podali nabídku, která byla akceptována, se sešli na pracovní schůzce, ale jména lidí si nevzpomene. Plnění bylo poskytnuto řádně a bez výtek. Jejich společnost dostala za subdodávku uhrazenou cenu.
92. Svědkyně **Ing. Alena Z.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41405 a násl.), že od listopadu 2010 až do 31. 8. 2012 pracovala na Magistrátu města Zlína. Byla náměstkyní primátora, pak až do konce volebního období zastupitelka. V souvislosti s výkonem funkce měla na starosti oblast školství, IT a cestovní ruch. Zbyněk S. je bratr, působil na magistrátu v pozici jejího poradce. Protože šla do neznámého prostředí, chtěla někoho, komu by mohla věřit, kdyby potřebovala něco osvětlit. Neví, jestli má bratr zkušenosti v oboru IT. K dotazu, jestli měla něco do činění se

zakázkami týkající se *Portálu občana* nebo *Vnitřní integrace*, uvádí, že si nevzpomene, jak se jmenovaly. Je to tak, že když rada města zasedá, hlasuje o zakázkách, o všem jsou usnesení, ta se dají dohledat, která zakázka byla nebo kdo byl v té době v radě. K dotazu, zda má vzdělání nebo praxi v oboru IT uvádí, že maturovala z předmětu programování a výpočetní technika, ale z té doby si nic nepamatuje. Nepamatuje si, jestli se bratr podílel na veřejných zakázkách. K dotazu, co ví o dokumentech jako studie proveditelnosti, zadávací dokumentace, uvádí, že na radnici to funguje tak, že politici rozhodují v radě, ale odborné věci jim chystají odbory. Rezignace na post náměstkyně nesouvisela s žádnou veřejnou zakázkou. Ve vztahu k zakázce *Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností Magistrátu města Zlín* ji nikdo neovlivňoval, aby dělala něco, co by bylo v rozporu s jejím vnitřním přesvědčením.

93. Svědek **Zbyněk S.** u hlavního líčení dne 1. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41405 verte a násl.), že na Magistrátu města Zlín působil před 8 lety jako poradce náměstkyně pro IT. Co se týče veřejných zakázek *Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností, CzechPoint@home - portál občana* a *Dodávka a integrace agendových systémů*, myslí, že v souvislosti se zakázkami nebyl činný, možná se potkali s H., protože byli vybráni na vypracování dokumentace. Studie proveditelnosti byla provedena předtím, než vůbec něco dělal, nepamatuje si, že by se v tom angažoval. Co se týče zadávací dokumentace, myslí, že také ne. Maximálně si ji přečetl, než se to vypsalo. Na procesu tvorby zadávací dokumentace spolupracovala EUNICE, ale už neví. Zná Impromat, zástupcem byl pan W. V souvislosti se zakázkami s W., ani s nikým jiným z Impromat, nejednal. Dator3 zná, konkrétně p. M., ale s ním rovněž v souvislosti s některou z těch tří zakázek nejednal. Obž. Michala V. a Františka H. zná, tyto přiřazuje k EUNICE. Obž. Č. mu nic neříká. Gordic pracuje v oblasti IT, ale v souvislosti se zakázkami s nimi nejednal. Na magistrátu Zlín pracoval asi rok a půl. Jeho působení bylo časově shodné s funkcí, kterou zastávala Z., poté tam již nepůsobil. V souvislosti se zakázkami nebyl aktivní, už tam v tu dobu nepůsobil. Pokud je mu přehrán telefonní rozhovor jeho osoby s Františkem H. ze dne 8. 6. 2012 (hovor z 12:19 hod., přepis hovoru na č. l. 24622), ani po vyslechnutí záznamu hovoru neví, jak byla řešena tato nabídka. On totiž neví, k čemu se to vztahovalo, k jaké zakázce a ani neví, co bylo 08 či 09. Že by některý z uchazečů měl k dispozici studii proveditelnosti a jiný ne, o tom neví. Ale studie proveditelnosti jsou ve spoustě případů veřejně na webu, není to tajný materiál. Studie proveditelnosti se dělala v době předtím, než nastoupili, takže neví, kdo všechno ji měl. Nebyl členem hodnotících komisí, ani komisí pro otevírání obálek. V oboru IT nemá vzdělání, ale má praxi v IT. Na vytváření zadávací dokumentace k veřejné zakázce na dodávku informačního systému se nepodílel. Asi měl možnost připomínkovat nějakou verzi zadávací dokumentace, ovšem podrobnosti si nepamatuje. Nevnímal, že by obsah zadávací dokumentace zvýhodňoval někoho z potenciálních uchazečů a vzhledem k průběhu zadávacích řízení se to nedá předpokládat. Nikdo ho neovlivňoval, aby zadávací dokumentace obsahovala nějaké diskriminační podmínky, nebo naopak podmínky, které by někoho zvýhodňovaly, a nikdo si ani nestěžoval. TESCO SW ani obž. T. nezná.
94. Svědkyně **Ing. Zdeňka B.** u hlavního líčení dne 2. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41407 verte a násl.), že v roce 2010 pracovala na pozici referenta na odboru informatiky na Magistrátu města Zlín, od roku 2012 byla pověřena vedením odboru, od prosince 2015 byla jmenována jako vedoucí odboru informatiky. Zakázky *CzechPoint@home - portál občana* se účastnila až od fáze hodnocení, kdy se otevíraly obálky a hodnotily nabídky. U zakázky *Vnitřní integrace úřadu* od zpracování zadávací dokumentace, na které se podílela, přes průběh celé veřejné zakázky, až po smlouvy a u veřejné zakázky *Infrastruktura* to bylo stejné, tvorba zadávací dokumentace, průběh celého řízení, smlouvy, realizace. Zadávací dokumentaci pro ně zpracovávala EUNICE, která dávala návrhy, ty potom četla a hodnotila. Studie proveditelnosti byla zpracována někdy v roce 2009/2010, nebyla u toho, když se zpracovávala. Myslí, že vše bylo v jednom dokumentu a předpokládá, že zpracovatelem byla rovněž EUNICE. Studie proveditelnosti si myslí, že nebyla zveřejněna. U první zakázky si na průběh hodnocení už nevzpomene. Byly určité dvě nabídky, možná více, první uchazeč odstoupil,

bylo to nějaké družstvo. Po odstoupení zakázku získalo TESCO SW. Neví, jestli u nabídek uchazeče, který odstoupil a poté u toho, který zakázku získal, působili subdodavatelé. V souvislosti s touto zakázkou nebylo ze strany CRR detekováno pochybení. Doufá, že v souvislosti s touto zakázkou byly rozeslány dodatečné informace všem uchazečům, ale to je část zakázky, u které nebyla. K dotazu, zda od podpisu smlouvy s vítězným uchazečem do realizace zakázky došlo ke změně subdodavatelů u vítězného uchazeče, uvádí, že kdyby tomu tak bylo, musela by o tom být dohoda, zápis. U zakázky *Dodávka integrace agentových systémů* zadávací dokumentace vycházela z potřeb magistrátu, jedna zakázka byla na 7 částí, zpracovaly se zadávací podmínky ve spolupráci částečně s odbory magistrátu a s EUNICE. Pak právníci zpracovali zadávací dokumentaci. Na zpracování zadávací dokumentace se vyjma pracovníků magistrátu podílela jedinečně EUNICE. Neví, jestli náhodou neměli administrátora, jestli samotnou zakázku nedělala firma Rect, která zpracovala návrh smlouvy, výzvu, tedy kromě technické části všechny ostatní dokumenty. Technickou část zpracovávali na magistrátu s firmou EUNICE. K dotazu, zda byly osloveny společnosti, které se zabývaly IT technologiemi, uvádí, že předpokládá, že se dělal průzkum trhu. Ona sama to nedělala, ale předpokládá, že aby byli schopni zadávací dokumentaci zpracovat, dělal se průzkum trhu. Na zpracování zadávacích podmínek a technických specifikací měli uzavřenou smlouvu s EUNICE, a jestli EUNICE takový průzkum trhu prováděla, to neví. Zpracování technické části zadávací dokumentace probíhalo tak, že byl zpracován dokument, dostali ho k připomínkám, připomínkovali, většinu zapracovali a pak byl podkladem pro veřejnou zakázku. Komunikace ohledně technické části zadávací dokumentace probíhala mezi ní a EUNICE a podle toho, o jakou část zakázky se jednalo, se k tomu vyjadřovali v některých případech pracovníci magistrátu, protože se to bezprostředně týkalo jejich činnosti. Jiná osoba mimo EUNICE a pracovníky magistrátu, se na kontrole, revizích, doplnění materiálu nepodílela. Myslí, že nikomu neposkytla rozpracovanou část zadávací dokumentace a neví o tom, že nějaká jiná osoba tuto poskytla. Zná Gordic, u nich za tuto společnost jedná firma Datap a obž. B. Datap je distributor produktů Gordic. Jednala v souvislosti s veřejnou zakázkou s obž. B., protože jedna z částí integrace byl elektronický oběh účetních dokladů. Oni od Gordic mají celý účetní software a elektronický oběh účetních dokladů je nadstavba nad tímto software, který oni jim dodali, proto s ním jednala, aby se to dokázalo navázat. Rozpracovanou nebo finální zadávací dokumentaci obž. B., ani Gordic nebo Datap, neposkytla. Její pracovní emailová adresa byla xxx, ale mohlo se stát, že komunikovala i ze své soukromé adresy xxx. Obž. Radek N. je z newps.cz. Rozpracovanou ani finální část zadávací dokumentace, ani některou z částí této dokumentace k této zakázce, této firmě ani obž. N. neposkytla. Kdo k této zakázce zpracoval kvalifikační a hodnotící kritéria, to si nevzpomene. K dotazu, zda byl ošetřen režim nakládání s dokumenty, které vznikaly v průběhu tvorby zadávací dokumentace ve vztahu k třetím osobám, uvádí, že směrnice na to není a neví, co bylo ve smlouvě, jestli tam bylo nějaké ustanovení. Neví, kdo stanovil rozpočet ve vztahu k zakázce nebo jejím částem. TESCO SW zná, byla vítězným dodavatelem zakázky *CzechPoint@home - portál občana* a zakázku realizovali. Na realizaci spolupracovala s p. V. a ještě se setkala s některým T. Rozpracovanou nebo finální část zadávací dokumentace jim určitě neposkytla. Když se u této zakázky zadávací dokumentace tvořila, tak tam ještě nebyla. MOIS asi nezná. Za EUNICE s ní jednal H. a paní M. Obž. Radka Č. zná. U zakázky *Aktivní prvky* se asi podílela na tvorbě zadávací dokumentace, technické části a opět s nimi spolupracovala EUNICE, protože smlouva byla na všechny zmiňované zakázky. Na tvorbě zadávací dokumentace se za úřad podílel ještě kolega V., který tvorbu zadávací dokumentace za úřad připomínkoval. Když se poslala verze, pročetli ji, zkontrolovala, jestli jsou zapracované připomínky, případně dali nové. Rozpracovanou ani finální verzi zadávací dokumentace neposkytla třetí straně. Průzkum trhu znamená, že se osloví společnosti, které nabízejí daný produkt, hardware, podle toho, co zrovna řeší, ty společnosti se obešlou s poptávkou, kde jsou dané parametry a požádají je o cenu, aby věděli, kolik takový produkt může stát, příp. zda jsou schopni splnit požadavky, které vymysleli. Slouží ke zjištění cenové hladiny a především k aktuálnímu stavu technologií. Bez komunikace s technologickými firmami působícími na trhu by těžko mohli zpracovat technické specifikace, není možné, aby měli přehled,

co se na trhu nabízí. Při přípravě zadávací dokumentace je třeba komunikovat i s dodavateli stávajících provozovaných systémů. Předpokládá, že nějaká komunikace z jejich strany nebo ze strany EUNICE proběhla. Příprava zadávací dokumentace u zakázek, která vznikala za její účasti, k ní měla možnost vznášet připomínky, ty byly zapracovány. Tlak na ni nebyl vyvíjen, nikdo ji neovlivňoval, aby upravila znění zadávací dokumentace. Studie proveditelnosti byla hotová dřív, než nastoupila na úřad a neobsahovala utajované skutečnosti. Výsledná podoba zadávací dokumentace u všech tří zakázek nebyla diskriminační, na všechny zakázky byla víc jak jedna nabídka. Realizovanou zakázku považuje z pohledu města za přínosnou a užitečnou. Při tvorbě zadávací dokumentace na úřadu u vnitřní integrace určitě spolupůsobilo více odborů, bylo tam 7 částí a jednotlivé části se týkaly různých odborů, vždy k určité části se vyjadřoval odbor, kterého se to týkalo. K dotazu, že u zakázky *CzechPoint@home - portál občana* ze spisu vyplývá, že magistrát zajišťoval od subjektů, které si vyžádaly zadávací dokumentaci, ale nepodaly nabídku do soutěže, prohlášení, že kdyby obdržely dodatečné informace, které jim nebyly magistrátem zaslány, že by ani tak nabídku do soutěže nepodaly, uvádí, že něco takového se stalo, že u uchazečů vyžadovali dobrozdání. Dělal to jejich právníci, možná se na tom podílela i ona. O součinnost a pomoc při zajišťování čestných prohlášení požádala EUNICE. Od koho proces zajištění vzešel, to neví, možná to mohl být i poskytovatel dotace. K zakázce E., kterou realizovala TESCO SW, k dotazu, zda bylo dodáno to, co bylo vysoutěženo, nebo jestli nebyl dodán jiný předmět plnění, byť třeba lepší hardware, uvádí, že to se stát mohlo, ale nic bližšího si už nepamatuje. Pokud je jí předestřena část její výpovědi z přípravného řízení, kde na dotaz: *Shledal kontrolní orgán CRR Olomouc nějaké nedostatky v dokumentaci, či případné porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v souvislosti s průběhem veřejné soutěže o zakázku E., pokud ano jaké a jak byly zadavatelem vyřešeny?*, kdy na to odpovídala, že: *Bylo tam porušení, jedny z dodatečných informací nebyly odeslány všem uchazečům, aby nemuseli zakázku rušit, tak jim CRR navrhlo, že pokud získají nějaké dobrozdání nebo prohlášení těch firem, že ty dodatečné informace neměly vliv na to, aby podaly nebo nepodaly nabídku, tak oni ty známé uchazeče obeslali a požádali je o nějaké to prohlášení, v podstatě rozeslala emaily a někdo odpověděl, těch uchazečů bylo více. Ví, že někteří nereagovali hned, pamatuje si na Českou poštu, kdy to vyřizovala ona po telefonu, aby to čestné prohlášení poslali.*, k tomu uvádí, že pokud to tehdy uvedla, v té době si to pamatovala lépe, tak to tak bylo, po přečtení se jí to vybavuje.

95. Svědek **Ing. Vlastimil W.** u hlavního líčení dne 2. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41409 verte a násl.), že v letech 2011 až 2013 pracoval v Impromat computer na pozici obchodníka. Jeho pozice souvisela s veřejnými zakázkami výzev 06, 08 a 09. Jakmile veřejná zakázka vyjde na portále, jeho úkolem je posoudit, zda jsou schopni splnit kvalifikační a technické parametry. Jedna věc je splnit, druhá věc, zda na to mají řešitelské kapacity. Zakázky *Dodávka komponentů komunikační infrastruktury Statutárního města Zlín* se firma Impromat účastnila. Na pracích se za společnost podílel on. Obchodník má gesci za tu nabídku, a protože to byla rozsáhlá nabídka, tak ji nedělal sám, ale týmy technických lidí, protože obchodník technickým parametrům moc nerozumí. Kdo zpracoval za Impromat technickou část nabídky, to si nevzpomene. Nabídku podávali samostatně, ale součástí zakázky byla IT telefonie, protože tuto nedělají, dohodli se s firmou Experta, která byla specializovaná na tyto komodity. Impromat byla úspěšná, výběrové řízení vyhráli a zakázku realizovali. Před zveřejněním zadávací dokumentace nekomunikoval s nikým z magistrátu, ani se společnostmi, které o této zakázce, že bude vypsána, věděly. Zadávací dokumentaci neměli před zveřejněním. Neovlivňoval podobu zadávací dokumentace, nerozumí tomu technicky, a je přesvědčen, že nikdo z firmy do toho nezasahoval. Neví, kdo zpracovával k zakázce zadávací dokumentaci, to je interní proces zadavatele. EUNICE zná, šéfem byl obž. Michal V., dále tam pracoval František H. V souvislosti s touto zakázkou s nimi nekomunikoval. Obecně se párkrát potkal s H., to bylo z důvodu, že EUNICE dělá studie proveditelnosti, bavili se o trendech, které ve státní správě jsou, kam se to ubírá, protože nikdo od nich neznal dotační tituly. V souvislosti s touto zakázkou s O2 nekomunikoval. Jméno Zbyněk S. zná, než nastoupil do Impromatu, pracovali spolu ve firmě Gity Brno. Neví, jakou funkci na magistrátu S. vykonával. Ve vztahu k zakázce se S. stran technických

podmínek nekomunikoval. Karel M. pracoval jako account manažer v Hewlett Packard, nevzpomene si, jestli s ním komunikoval ohledně zakázky.

96. Svědek **Ing. Marek H.** u hlavního líčení dne 2. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41410 verte a násl.), že v roce 2012 pracoval jako projektový manažer v Novell, nyní newps.cz. Náplň práce ve vztahu k veřejným zakázkám bylo zastřešování a řešení projektu. Byli činní v souvislosti s veřejnými zakázkami vyhlášenými Magistrátem města Zlína. Pro něj bylo město Zlín standardním zákazníkem, nevnímal nic nestandardního. Na zakázce určitě pracoval někdo další z Novell, konkrétně obž. Radek N. a pravděpodobně i Ř. a řada lidí. Určitě komunikoval ve vztahu k veřejné zakázce s kontaktními osobami na magistrátu, především s nějakým IT zástupcem, jména si nevzpomene. Oni řešili technické řešení a nabídku, takže tam byli nějakí IT zástupci a má dojem, že následně došlo k nějaké obměně a už tam ti lidé ani nepracují. Nevzpomíná si na nějaké aktivity v době do vyhlášení veřejné soutěže a zveřejnění zadávací dokumentace, jestli docházelo k nějakým kontaktům s pracovníky magistrátu. On jako projektový manažer vede vysoutěžené projekty až v rámci realizace. Neví nic o tom, že by měla Novell možnost pracovat na zadávací dokumentaci ještě předtím, než byla zveřejněna. Novell pokrývala portfoliem svých produktů kompletní řešení, které bylo poptáváno ze strany Zlínského kraje. Byla to vnitřní integrace úřadu, kterou byli schopni nabídnout. Jejich firma nabízela IDM systém, který se dal využít k vnitřní integraci, tedy produkt co kraje a města chtěly. Presentaci pro orgány veřejné správy se v této zakázce neúčastnil, v jiných zakázkách ano. Obecně to probíhá tak, že když město nebo kraj poptává něco takového s nulovou zkušeností, tak je běžné, že poptá možnosti, které na trhu jsou. Požádali standardním postupem jejich společnost o prezentaci produktu Novell IDM, oni odprezentovali technické řešení, možnosti, omezení atd.
97. Svědek **RNDr. Ivo S.** u hlavního líčení dne 3. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41412 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval na Zlínském kraji na oddělení informatiky jako vedoucí a jejich oddělení se podílelo na implementaci projektů z dotačních titulů. V projektových týmech odpovídal za IT stránku projektů. Na zakázkách *Rozvoj ERP systému a Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu* se podílel, větší měrou na vnitřní integraci, tam se řešily záležitosti kódového IT, u *Rozvoje ERP systému* pro ně za IT tam toho tolik nebylo, to řešil jiný projektový tým, který rozumí ekonomice. Na veřejnou zakázku malého rozsahu na vypracování *Analýzy současného stavu řízení a jeho úprav* si nevzpomíná. Pokud je mu předložena nabídka EUNICE do veřejné zakázky na vypracování analýzy (č. l. 10485 a násl.), k dotazu, zda se podílel na tvorbě technických specifikací, případných připomínek, revizích apod., uvádí, že to pro ně dělala EUNICE a byl na to projektový tým, pracovalo se formou projektových schůzek, těch se účastnil, dohodli se, jaké mají představy, z EUNICE přišli s návrhem, oni se k tomu vyjadřovali a v EUNICE na základě jejich připomínek to upravovali. EUNICE pro ně předtím zpracovávala studie proveditelnosti, takže mu schůzky splývají. Za EUNICE jednal obž. V., dále paní, co dělala administrátorskou část a zápisy, dále obž. Č. a ještě František H. Tito lidé se točili na těch projektových schůzkách a předkládali jim pracovní verze technických specifikací. Kromě těchto osob jim nikdo jiný nepředkládal rozpracované verze, ani připomínky. Moravskou vysokou školu nezná. Osoby Tomáš Ř., Martin K., Jaroslav M., Jaroslav B. a Petr P. nezná. TESCO SW zná, v souvislosti s technickými specifikacemi nekomunikoval s žádným zástupcem TESCO SW. Šéfové jsou pánové T., setkal se s jedním z nich, ale nerozlišuje je křestními jmény, šlo jen o setkání společenského typu. Obž. Radka N. a ani Marka H. nezná. Ví, že Novell měla nějakou roli na Ministerstvu vnitra v souvislosti s budováním jednotného identitního prostoru, což byl důležitý pilíř vytváření eGovernmentu, to bylo postavené na technologii Novell. Na akcích ISSS viděl z Novell prezentovat jejich šéfa, který za vnitro ukazoval, jak by to mělo technicky vypadat. Jejich projekty měly s tímto systémem komunikovat, bylo proto logické, aby formou prezentací je vnitro seznámilo s tím, co po nich chtějí. Obž. Jiřího B. zná, ohledně zakázek však neměl důvod se s ním bavit. Gordic nebo Datap na krajském úřadě figurovaly, když při vzniku krajských úřadů Ministerstvo vnitra dalo úřadům systém GINIS, na Zlínském kraji ho dodala firma Datap, potkával se s obž. B. při řešení věcí, které

souvisely s tímto ekonomickým systémem. Na jednáních souvisejících s přípravou zadávací dokumentace nebo technických specifikací obž. B. nebyl. Ve vztahu k zakázce *Rozvoj ERP systému* vznikala zadávací dokumentace stejně jako u jiné zakázky, byl projektový tým, který sestavoval odborné specifikace, oni jako IT dodávali technickou specifikaci, byla pro ně přehledná a jednoduchá. K dotazu, zda výstup z malé zakázky byl po odevzdání upravován, uvádí, že by to teoreticky bylo možné, ale nevzpomíná si, zda co dodala EUNICE, se ad block vzalo a strčilo do zadávací dokumentace. Rozpracované verze zadávací dokumentace, její technickou část měl k dispozici, protože postupně se zakázky na schůzkách cílelovaly a vyjasňovaly. Režim, který by ošetřil pohyb dokumentů mezi úřadem a externím subjektem, který zadávací dokumentaci zpracovával, nebyl. Na schůzkách se standardně komunikovalo a materiály běhaly po emailech. Nevybavuje si, že by bylo nějak smluvně či upozorněním ošetřeno, komu mohou materiály poskytnout mimo společnost, která zpracovávala zadávací dokumentaci a pracovníky úřadu. Není si vědom, že by se přijímala nějaká opatření a že by se podepisovala mlčenlivost. EUNICE měla s nimi smlouvu, kde bylo napsáno, že zakázku musí standardně vyhotovit v souladu se zákonem a s podmínkami poskytovatele dotace. Rozpracovanou ani finální podobu zadávací dokumentace třetímu subjektu neposkytl, neví o tom, že by něco takového učinil jiný člen týmu, nebo někdo z EUNICE. K dotazu, zda docházelo ke konfliktům mezi zpracovatelem a členy týmu, uvádí, že byly oblasti, kde byly názory shodné a kde rozdílné, ale to považuje za přínosné. Rozhodující bylo, že nakonec to bylo tak, jak chtěli oni, a když byla zakázka hotová, mohli se pod ni s klidem podepsat. Některá jednání byla dynamičtější, ale nemá pocit, že by jim zpracovatel nevycházel vstříc. Zakázka *Vnitřní integrace* byla v kompetenci Ing. Pavla K. AutoCont zná, je přesvědčený, že AutoCont nefiguroval u těchto dvou zakázek. Školení probíhala, to bylo období, kdy Ministerstvo vnitra pořádalo pravidelné schůzky se zástupci krajů, zástupci ORP. Tehdy to byl razantní technologický krok ve veřejné správě a bylo jasné, že to bude fungovat jen tehdy, když centrálně vybudované systémy budou fungovat s těmi systémy, co budou vznikat v samosprávě. Vznikalo to v dialogu a výsledkem byly typové projekty, které byly součástí výzvy, které jim dávaly mantinely, co musí v projektech řešit. Studie proveditelnosti musely reagovat na to, co bylo v typových projektech, nesměly se od nich příliš lišit, pokud ano, muselo to být zdůvodnitelné. V některých projektech byly typové projekty precizní, v některých projektech to bylo volnější, třeba vnitřní integrace, kde mantinely byly vymezeny, ale nebavilo se o konkrétních serverech, nebo typech technologií, které mají být. Typové projekty vnitřní integraci musely reflektovat různý level IT, který byl v jednotlivých krajích. Některé kraje začínaly z nuly, některé už něco měly, tedy projekty dávaly v tomto směru volnost, ale cílem bylo, aby standard veřejné služby byl na úřadech stejný. K dotazu, jaký je vztah mezi studií proveditelnosti, zadávací dokumentací a technickými specifikacemi zadávací dokumentace, uvádí, že nelze vytvořit studii proveditelnosti a pak poptávat jiné předměty. Vazba byla úzká, existovala různá doporučení dotačního orgánu, regionálních center, že to nesmí být v rozporu. K dotazu, zda v rámci přípravy veřejné zakázky komunikovali s dodavateli stávajících systémů, které byly provozovány krajským úřadem, uvádí, že v případě zakázek jim hodně komunikace obstarávala EUNICE, tím, že pro ně technické specifikace dělala, ale i oni chtěli mít informace. Jestliže v rámci projektu ERP systému chtěli navazovat na to, co mají, tak byla jejich povinnost komunikovat se současným dodavatelem, aby dokázali do zadávací dokumentace popsat, co je systém zač, dokázali popsat rozhraní a umožnit někomu dalšímu se do soutěže přihlásit. Průzkum trhu zná, je to získání veškerých relevantních informací, které slouží k definování předmětu veřejné zakázky. Bez průzkumu trhu by EUNICE nebyla schopna technickou specifikaci provést. Nebyl nikým ovlivňován, aby změnil obsah dokumentů. Pokud měl připomínku k pracovním verzím, od toho byly projektové týmy, ty si hlídaly, co v dokumentaci je, pitvaly každou větu a výsledek odpovídal tomu, co považovaly za správné. Jejich požadavky byly zapracovány. Nezaznamenal, že by obsah analýzy, studie proveditelnosti nebo zadávací dokumentace byl diskriminující. Navíc zadávací dokumentace prochází několikastupňovou kontrolou, posuzují to právníci na kraji, musí být poskytnuta dotačnímu orgánu, pak se to vyvěsí a můžou se dotazovat jednotliví uchazeči. Neví, zda měla EUNICE subdodavatele. Ze schůzek

z jednání se pořizovaly zápisy. Jaké formy veřejné zakázky zvažovali u *Rozvoje ERP systémů*, to si nevybaví, jen ví, že JŘBU bylo smeteno ze stolu jejich právníky, nebo při konzultaci dotačního orgánu. Studie proveditelnosti byly veřejné dokumenty, myslí si, že byly i součástí vyvěšované zadávací dokumentace. V době realizace měl Zlínský kraj nasazený systém Ginis od GORDIC. Má dojem, že tam bylo především účetnictví a rozpočet a nějaká jednoduchá evidence majetku. K dotazu, zda bylo možné řešit úpravy nadstavby v Microsoft bez součinnosti s Gordic, uvádí, že pokud někdo měl provést migraci z Oracle do Microsoft databáze, musel by mít k dispozici naprosto detailní popis celého systému, celé datové struktury, musel by mít znalosti systému v detailu. To nebyl krabicový software, ale byl upravovaný podle potřeb samosprávy, tedy to řešení u nich bylo jedinečné a nedovede si to představit. Obsluhu systému Ginis od firmy GORDIC zajišťovala Datap a její pracovníci, tedy obž. B., další si nevybaví. Obž. B. byl na úřadě znám už před zakázkou. Součástí analýzy byly cenové průzkumy potenciálně dodávaných částí projektu, protože předpokládaná hodnota veřejné zakázky je součástí zadávací dokumentace. Byl seznámen s cenovými analýzami a nevybaví si, že by bylo něco přestřeleného, ceny dávaly smysl. Pokud je mu předložena k nahlédnutí část zadávací dokumentace k zakázce *Rozvoj ERP systému* (č. l. 27064), uvádí, že předmětem plnění nebyla pouze migrace software Ginis z ORACLE na Microsoft SQL, předmětem bylo i rozšíření stávajících systémů modelu Ginis. K dotazu, zda k tomu bylo potřeba mít licenční oprávnění od GORDIC, uvádí, že jestliže je to rozšíření stávajícího modulu systému Ginis, to nikdo jiný než ten, kdo má od Ginisu posvěcení, dělat nemůže. K dotazu, proč to tedy soutěžili, uvádí, že to byl obvyklý způsob, jak umožnit i jiným uchazečům, než stávajícímu, zakázku realizovat.

98. Svědek **Ing. Martin P.** u hlavního líčení dne 3. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41414 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval na Krajském úřadu Zlínského kraje jako projektový manažer. Přípravovali veřejné zakázky společně s oddělením, které má veřejné zakázky na starosti a podíleli se na přípravě veřejné zakázky, oni hlavně ve vztahu k poskytovateli dotace. Zadávací řízení se posílalo na zprostředkující subjekt, tedy CRR. Oni to víceméně kompletovali, měli k tomu věcně příslušný odbor IT, možná i ekonomický, vždy příslušné odbory, které jim odbornou část zastřešují a pak k tomu je oddělení přípravy zakázek, které odpovídá za to, aby bylo vše v pořádku. Jako projektový manažer ty věci kompletoval a posílal na konzultaci CRR, který ještě zakázku kontroluje. Pokud jde o veřejné zakázky *Rozvoj ERP systému* a *Vnitřní integrace krajského úřadu* a zakázka malého rozsahu na *Vypracování současné analýzy stávajícího stavu úřadu a jeho úprav*, k dotazu, jaké dokumenty se musely u žadatele o dotaci vytvářet, si nevzpomene. Vše probíhalo standardním způsobem. Dokument studie proveditelnosti zná, kdo ji zpracovával, si nevzpomene. Nepodílel se na práci na technické části zadávací dokumentace. Nevzpomene si, jestli měl k dispozici rozpracované verze technických částí, nebo až finální verzi. Standardně se k němu dostanou verze, které se dál posouvají k připomínkování v rámci odborů, nebo oddělení veřejných zakázek. Neví, jestli byl stanoven režim, který by ošetřil oběh dokumentů, komu mohou být předávány, za jakých podmínek. Moravská vysoká škola v Olomouci mu nic neříká. V rámci zakázek si nevzpomíná, jestli EUNICE vykonávala nějakou činnost. Pamatuje si, že když připravovali žádost, tak dělali studie proveditelnosti, ale z období přípravy realizace si nic nevybavuje. Kdo vyhrál v soutěži malého rozsahu na zpracování analýzy, to si nevybavuje. Nevybavuje si, kdo zpracovával zadávací dokumentaci, zejména její technickou část v zakázce *Rozvoj ERP systému* a ani u zakázky na *Vnitřní integraci*. Neposkytl žádné společnosti, nebo osobě, která se zabývá IT, rozpracovanou, příp. finální verzi zadávací dokumentace. Že by takto učinila jiná osoba z krajského úřadu, to si nevybavuje. Než došlo k vypsání veřejné zakázky, kontroloval zadávací dokumentaci poskytovatel dotace. Měl možnost zadávací dokumentaci připomínkovat a určitě něco do ní vložil. Nebyl nikým ovlivňován, aby změnil obsah zadávací dokumentace. Byla to standardní zakázka, nezaznamenal, že by byla zadávací dokumentace diskriminační, že by se mělo odehrát něco nezákonného, výjimečného, nestandardního.

99. Svědek **Ing. Michal H.** u hlavního líčení dne 3. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41415 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 byl v pozici ekonomického odboru Krajského úřadu Zlínského kraje. V souvislosti s veřejnými zakázkami měl ekonomický odbor zájem získat software na evidenci majetku. Co se týče veřejných zakázek *Rozvoj ERP systému a Vnitřní integrace* a zakázky malého rozsahu na *Vypracování analýzy současného řízení úřadu a návrh na jeho úpravy*, jeho práce se netýkala všech zakázek, přesně si nepamatuje specifikaci jednotlivých zakázek. Co bylo obsahem zakázky malého rozsahu, to si nevzpomíná. Pokud je mu předložen k nahlédnutí článek 1 předmětu smlouvy o dílo na *Vypracování analýzy současného stavu...* z nabídky EUNICE (č. l. 10516), pak předpokládá, že v nějakém rozsahu se, jako odbor, účastnili práce na podobě těch tří dokumentů (*pozn. soudu: výstupy prováděné analýzy v podobě Podrobná analýza současného stavu systému řízení, Komplexní návrh řešení vnitřní integrace a Technická část zadávací dokumentace připravovaných veřejných zakázek včetně hodnotících a kvalifikačních kritérií na VZ integraci a na VZ Rozvoj ERP systému*), ale jestli osobně, to si není vědom. Jednou z věcí byl nákup software na nákup majetku, takže jejich ekonomický odbor určitě byl součástí diskuse. Neví, jestli komunikoval s nějakou z osob od zpracovatele těch dokumentů. EUNICE mu něco říká, ví, že tehdy tam ta zakázka probíhala, ale jinak společnost nezná. Jména František H., obž. Radek Č. mu nic neříkají, obž. Michal V. pravděpodobně zastupoval tu společnost. Neví o tom, že by se kromě pracovníků krajského úřadu a této společnosti na práci na těch dokumentech účastnila třetí společnost. Myslí, že než byla zrealizována zakázka na nákup majetkového software, krajský úřad neužíval program na evidenci či správu majetku. Moravská vysoká škola v Olomouci mu nic neříká. Osoby Martin K., Jaroslav M., Jaroslav B., Petr P. a Tomáš Ř. mu nic neříkají. Dokumenty, které byly výstupem ze zakázky malého rozsahu, předpokládá, byly využity na zadávací dokumentaci na ty dvě veřejné zakázky. Ve vztahu k zakázce *Rozvoj ERP systému* u zadávací dokumentace předpokládá, že dávali požadavky na to, co by měl požadovaný software na evidenci majetku umět. Neví o tom, že by své požadavky konzultovali s někým jiným, kromě EUNICE. Neví, jestli dostával v průběhu procesu zpracování zadávací dokumentace rozpracované pracovní či finální verzi zadávací dokumentace, ale předpokládá to. Neposkytl tyto dokumenty nikomu třetímu. Nevzpomíná si, jestli byl upraven pohyb dokumentů s ohledem na zásady bezpečnosti, či komu je můžou předávat. V souvislosti s veřejnou zakázkou *Rozvoj ERP systému* měli elektronický systém od GORDIC. Pan Radek Š. byl správce toho systému a jeho rozvoje. Předpokládá, že to bylo účetnictví, rozpočet, finance, mimo majetek. Hledali software pro evidenci majetku všech krajských organizací, kterých bylo kolem 150, potřebovali nasadit software, aby evidovali veškerý majetek i příspěvkových organizací a aby uměl další věci, které by souvisely s energetickým managementem, bezpečností apod. Nevzpomene si, kdo systém od GORDIC spravoval. Obž. Jiřího B. zná, je možné, že by ho přiřadil ke GORDIC. Neví o tom, že by se podílel GORDIC na tvorbě zadávací dokumentace na *Rozvoj ERP systému*. Na jednání, kde by byli zástupci TESCO SW a GORDIC si nevzpomíná. Jedině, že by to bylo v rámci implementace toho systému v době po vyhlášení veřejné zakázky. Nepamatuje si, jestli tam existovala nějaká vazba mezi systémem evidence v GORDIC a v TESCO SW. Protože s GORDIC komunikovali tisíce věcí, předpokládá, že i po nasazení systému komunikace mohla proběhnout. Pokud by mělo jít o dobu před vyhlášením veřejné soutěže, tak si nevzpomíná. Neví o tom, že by byl účasten u veřejné zakázky *Vnitřní integraci úřadu*. Pokud je mu předložena zadávací dokumentace na *Vnitřní integraci úřadu* a zejména vymezení předmětu veřejné zakázky (č. l. 27055, sv. 122, příloha č. 1 zadávací dokumentace), tak pokud je zde uveden informační systém pro evidenci majetku Fama+, tak neumí zařadit všechny zakázky a smlouvy, obsahy si nepamatuje. V zadávací dokumentaci je uvedeno, že se jedná o *Rozvoj ERP systému* stávajícího, myslel si, že šlo o dobu, kdy nakoupili Fama+ z TESCO SW a tady najednou čte, že to je zakázka na jeho rozvoj. Tedy ano, v tom případě v době vyhlášení zakázky už Fama+ používali a dále ji rozvíjeli. V rámci přípravy veřejné zakázky komunikovali s TESCO SW a Gordic. Nebyl nikým ovlivňován při přípravě veřejné zakázky, aby změnil obsah zadávací dokumentace, postupoval podle svého přesvědčení a podle toho, co měl za to, že je třeba rozvíjet. V rámci přípravy zadávací dokumentace a analýzy měl možnost vznášet připomínky a požadavky. Pokud je vznesl, je přesvědčen, že byly zapracovány.

Nevnímal, že by zadávací dokumentace na *Rozvoj ERP systému* byla v nějakém ohledu diskriminační. Zakázku jako takovou nedělal, jen ji připomínkoval a ovlivňoval věci ve smyslu požadavků, ale ani tak nezaznamenal rozpor se zákonem. Plnění bylo vítězným uchazečem řádně poskytnuto. Pamatuje si, že s TESCO SW řešili nějaké věci, že něco nefunguje, jak by mělo, žádali nápravu, ta byla učiněna. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email z emailové schránky xxx (č. l. 26191, sv. 118), po seznámení se s obsahem uvádí, že si nevybavuje, zda ze strany kraje v rámci veřejné zakázky *Rozvoj ERP systému* byla iniciována schůzka mezi krajem a zástupci GORDIC a TESCO SW. Teď viděl, kdo na kraji spolupracoval na ekonomickém odboru na přípravě a realizaci toho software, byl to pan O., který byl přijat s tím účelem, že bude řešit evidenci majetku na úřadu, který tu realizaci a nasazení softwaru potom reálně dělal. Tedy kromě pana Š. to byl i pan O. Neví, že by nějaká schůzka proběhla. Neví o tom, že by kraj takovou schůzku chtěl realizovat a co by se na ní mělo domlouvat. (Soud jen dodává, že svědkovi byl předkládán k nahlédnutí email z emailové schránky xxx, zajištěný policejním orgánem z technologického disku, který v další fázi trestního řízení soudem nebyl připuštěn k důkazům, nicméně soud tento email předložil a svědka s ním „konfrontoval“ až poté, co si předem vyžádal souhlasné stanovisko ze strany obhajoby, když šlo o potenciální důkaz ve prospěch obžalovaných.)

100. Svědek **Ing. Pavel K.** u hlavního líčení dne 3. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41417 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval na Zlínském kraji na pozici správce vnitřní integrace a měl na starosti vypisování veřejných zakázek. Ve veřejných zakázkách *Rozvoj ERP systému* a *Vnitřní integrace Krajského úřadu* byl činný, byl součástí týmu, který vypisoval zakázky. Na zakázku malého rozsahu v podobě *Vypracování analýzy současného stavu* si nevzpomene. Pracoval především na *Vnitřní integraci úřadu*, což bylo nasazení identity management systému. Pokud je mu předložena k nahlédnutí Smlouva o dílo na *Vypracování analýzy současného stavu* (č. l. 10516), uvádí, že co se týče výstupů této analýzy v podobě technické části zadávací dokumentace k veřejné zakázce na *Vnitřní integraci úřadu* a na *Rozvoj ERP systému*, byl činný při zpracovávání těchto dokumentů. Potřebovali vydefinovat, co bude poptáváno ve veřejných zakázkách, co je třeba v rámci úřadu realizovat v kontextu dotačního titulu. Tedy dělala se analýza, v jakém stavu jsou informační technologie na kraji a jak by bylo možné z dotačních titulů zlepšit stav informatiky na úřadu. Na technické specifikaci k zadávací dokumentaci se účastnil, byl v týmu, který specifikoval a s realizátorem veřejné zakázky definoval, co se bude realizovat. Měli k dispozici pracovní verze technických specifikací, to byla práce jejich týmu. Dostávali pracovní verze, účastnili se pracovních skupin s dodavatelem, byli na Ministerstvu vnitra konzultovat věci. Z EUNICE jednal s obž. V., obž. Č., se všemi zástupci společnosti. Neví o tom, že by se na tvorbě dokumentů podílel třetí subjekt. O Moravské vysoké škole v Olomouci slyšel, neví o tom, že by se pracovníci školy podíleli na přípravě nebo tvorbě dokumentů. Jména Tomáš Ř., Martin K., Jaroslav M., Jaroslav B. a Petr P. nezná. Vedoucím řešitelského týmu, který měl zpracovat technické podmínky, byl obž. V. Františka H. zná, ten byl také v týmu. TESCO SW, GORDIC a Novell zná, neví, jestli se tyto společnosti nebo jejich zástupci podílely na tvorbě těchto dvou technických specifikací. S TESCO SW a s GORDIC měl kraj už předtím smluvní vztah. Technické specifikace v pracovní ani finální verzi neposkytl třetímu subjektu. Že by takové dokumenty poskytl někdo jiný z týmu, o tom neví. Za GORDIC, resp. Datap jednal s obž. B., ale i dalšími lidmi. Jednalo se o ekonomický systém, který měl Zlínský kraj nasazený a kraj spolupracoval s GORDIC a s obž. B., spolupráce byla na ekonomickém systému a byla mnohem dříve, než byly tyto zakázky. S Novell nespolečně pracovali, i když obž. Radka N. zná. Pana Radka H. nezná. S TESCO SW měl Zlínský kraj smluvní vztah na informační systém, tedy s nimi spolupracovali, protože systémy se provazovaly a bylo součástí jeho práce, aby si ty systémy vyměňovaly data. Potkal se s panem T., byli dva, jména neví. V době, kdy byla zpracovávána zadávací dokumentace ve vztahu k dvěma veřejným zakázkám, s těmito osobami nejednal, ale protože u nich už měli systémy, tak se potkávali, to bylo součástí práce. Obě dvě technické specifikace byly následně užity pro zadávací dokumentaci. K zakázce na *Rozvoj ERP systému* se dostal až v době, kdy byla realizována. U zakázky na *Vnitřní integraci úřadu* již před vyhlášením

veřejné zakázky, byl součástí týmu, který zadání veřejné zakázky definoval, pak vyhodnocoval a realizoval. Pracovní verze a konečnou verzi k této zakázce měl. Kromě zpracovatele zadávací dokumentace a týmu krajského úřadu je nikomu neposkytl. Neví o tom, že by je poskytl někdo jiný. Průzkum trhu znamená, že potřebuje něco vyřešit a aby to vyřešil, musí si udělat průzkum trhu, jestli řešení existuje a pokud ano, jaké jsou možnosti toho řešení. Na krajském úřadu se provádí průzkumy trhů pořád, je třeba zjistit, co je na trhu. V rámci průzkumu trhu se komunikuje s potenciálními dodavateli řešení. Určitě se komunikovalo s dodavateli stávajících systémů s GORDIC a s TESCO SW. A pokud potřebují řešit věci, které přijdou, kdy úřad má nějaký požadavek, který nesplňuje současný systém, tak to potřebují prodiskutovat s dodavatelem. K dotazu, zda byl požadavek, aby nová poptávaná řešení byla kompatibilní, nebo rozvíjela ty stávající nasazené systémy, uvádí, že je to vždy o analýze, jestli rozvíjet současný systém je výhodnější a levnější, než nasazovat úplně nový systém a učit lidi nové věci. Když se vypisuje dotační titul, často obsahuje typový projekt, který třeba v případě identity management říkal, že byste se měl provázat na základní registr. Typový projekt říká, jak by to přibližně mělo vypadat. Myslí, že bez studie proveditelnosti nelze podat požadavek na dotační titul. On pracoval na úřadu už v době zpracování studie proveditelnosti. Nevzpomíná si, jestli měl možnost ji připomínkovat, vznášet požadavky, co v ní má být řešeno. V případě analýzy a zadávací dokumentace v části technická specifikace mohl vznést požadavky, které chtěl do zadávací dokumentace zapracovat, tyto byly v zadávací dokumentaci zohledněny. Nikdo ho neovlivňoval, aby v zadávací dokumentaci něco bylo vypuštěno, změněno. Výsledná zadávací dokumentace odpovídala jeho požadavkům. Výsledná zadávací dokumentace nebyla v žádném směru diskriminační, nezaznamenal, že by u zadávacího řízení bylo něco nestandardního nebo v rozporu se zákonem. Důvod vypsání zakázky na analýzu byl ten, že potřebujete nejdřív zjistit faktický stav a zkombinovat jej s tím, jaký je výhled, co potřebujete udělat a na základě toho byla vypsána analýza, která měla na tyto věci odpovědět. Důvodem, proč si krajský úřad toto neudělal vlastními silami, byly hlavně časové, protože udělání analýzy a pohled někoho zvenku je lepší, externista je schopen vás nasměrovat lepším směrem. K dotazu, jaká témata se řešila u zakázky *Rozvoje ERP systémů*, uvádí, že tuto zakázku si nepamatuje. V rámci projektu *Vnitřní integrace* se řešil identity management systém, správa uživatelů, integrační bod, portál úředníků. Zlínský kraj měl systém pro správu identit předtím, než se realizovala tato zakázka, byl od Marbes. V rámci veřejné zakázky byl pro správu identit nasazen systém od Marbes. Neví, jestli se firma Novell účastnila této veřejné zakázky. Co se týče utajení či zveřejňování studie proveditelnosti, studie proveditelnosti byla součástí veřejné zakázky, stala se součástí zadávací dokumentace. Než se stala součástí zadávací dokumentace, neví, jestli byla zveřejňována, vyvěšována na www stránkách, nebo poskytována. Ve studii proveditelnosti u zakázky *Vnitřní integrace* určitě zapracovával s kolegy věci, které potřebovali změnit a upravit. K dotazu, jestli při práci využívali i informace od budoucích potenciálních dodavatelů, uvádí, že potřebují vědět, co je na trhu a jak to využít, jak to fakticky zjišťovali, to už neví. Za sebe může říct, že je rozumné si nechat systém předvést a nechat ukázat. S Václavem B. nasazovali datové sklady, ten byl z Asseco. Jestli on se podílel na studii proveditelnosti, jestli mu byla poskytnuta, aby se k ní vyjádřil, to si nemyslí. Na krajském úřadu používal adresu xxx a pokud je mu předložen k nahlédnutí email na č. l. 27502 (*pozn. soudu email od Pavla K. ze dne 8. 6. 2010 adresovaný Václavu B. z Asseco v předmětu: Konzultace vnitřní integrace úřadu, ve kterém svědek zasílá rozpracovanou studii proveditelnosti Vnitřní integrace úřadu a potvrzuje termín 14.7.2010 od 9:00 hod.*), k tomu uvádí, že už si nevybaví komu, proč a co posílal. Pokud je mu předestřeno, že z obsahu vyplývá, že B. z Asseco posílal rozpracovanou studii proveditelnosti, aby mu s ní nějakým způsobem pomohl, k tomu uvádí, že na to neumí odpovědět.

101. Svědek **Ing. Jaroslav D.** u hlavního líčení dne 3. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41419 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval v TESCO SW na pozici vedoucího oddělení instalace a podpory a podílel se na přípravě technických specifikací do různých nabídek. Nepamatuje si, jestli mimo toho byl zaměstnán u dalšího subjektu. V Moravské vysoké škole v Olomouci byl na částečný úvazek, ale neví, jestli v tomto období. Práce u Moravské VŠ nesouvisela s veřejnými zakázkami. Nevzpomene

si, jestli byl členem řešitelského týmu za Moravskou VŠ. Pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka do veřejné soutěže na analýzu současného stavu od EUNICE, konkrétně obsazení řešitelského týmu (č. l. 10502), k tomu uvádí, že si nevzpomíná, že by byl členem řešitelského týmu. Vedoucího řešitelského týmu Františka H. nezná, ani EUNICE. Pokud je mu předložena k nahlédnutí smlouva mezi EUNICE a Moravskou VŠ (č. l. 10511 a násl.) a následně mezi EUNICE a Zlínským krajem (č. l. 10516 a násl.), po nahlédnutí uvádí, že nějakou činnost pro Zlínský kraj vykonával, vzpomíná si, že jednou tam byl něco instalovat, ale jestli to bylo konkrétně pro tento projekt, to si nevzpomíná. K dotazu, zda zpracovával technickou část zadávacích dokumentací pro veřejnou zakázku na *Vnitřní integraci Krajského úřadu* a na *Rozvoj ERP systému*, uvádí, že zpracovával technické specifikace pro různé potřeby, ale nevzpomene si, jestli zpracovával technickou specifikaci tady k tomu. Nemyslí si, že by někdy pracoval na dokumentu, který by měl v názvu *zadávací dokumentace*. Aby to upřesnil, nikdy nevytvářel komplexní dokument, vytvářel určité kapitoly a nevěděl, co bude obsahem celého dokumentu, plnil úkoly, ale jak to někdo potom poskládal dohromady, to šlo mimo něj. Tyto činnosti nevykonával pro Moravskou VŠ, tam vykonával jen lektorskou činnost. Pokud takový dokument zpracovával, tak tyto dokumenty se zpracovávaly na základě podnětů z obchodního oddělení TESCO SW. Pokud jde o veřejnou zakázku na *Rozvoj ERP systému* a na *Vnitřní integraci úřadu* Zlínského kraje, tak je pravděpodobné, že zpracovával nabídku TESCO SW, protože ty specifikace do nabídek dělal. Pokud uvedl ve výpovědi, že se podílel na přípravě technických specifikací do různých nabídek, pokud to má uvést na konkrétním případě, byly to různé nabídky ze strany TESCO SW na implementaci produktů pro nemocnice, krajské úřady, pro VZP. Nikdy nebyl autorem toho komplexního dokumentu a nikdy nebyl účasten obchodnímu jednání. Tedy on na základě konkrétního úkolu zpracoval technickou specifikaci, v té je uvedeno, aby produkt mohl fungovat, jaká musí být zajištěna systémová infrastruktura pro běh produktu. Jsou tam specifikace různých serverů, propustnosti datových sítí apod. Tuto práci odevzdal a jak byl jeho výstup použit, to šlo mimo něj.

102. Svědek **Aleš H.** u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41499 verte a násl.), že v roce 2009 nastoupil do IBA CZ jako konzultant. V roce 2014 se stal generálním ředitelem IBA CZ, spolupracoval s kolegy z jiných oddělení na přípravě veřejných zakázek. Byly to konzultační činnosti, technologické věci, které do nabídek dával. Odpovídali na vypsání výběrové řízení a podávali nabídky. Z programů IOP 06, 08 a 09 pro IBA byla zájmová digitalizace a převod dokumentů do elektronické formy. Proto nastoupil do IBA, aby zavedl tuto agendu. Veřejnou zakázku *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji* si nevybavuje. Když si před třemi lety před výsledkem procházel dokumenty, zakázku pro Olomoucký kraj nenašel. Pokud je mu předložen k nahlédnutí zápis z jednání pracovního týmu (č. l. 3710 – 3713), ani tak si nevzpomene, čeho se zápis týkal. Jde o listiny, které sám předložil na policii při svém prvním výsledku, a tyto se týkají Moravskoslezského kraje. Před zakázkou IBA nedodávala krajskému úřadu své služby. Soutěží k zakázce týkající se Krajského úřadu Zlínského kraje na *Rozvoj ERP systému* a *Dodávka a implementace vnitřní integrace krajského úřadu Zlínského kraje* se IBA účastnila. Před vyhlášením těchto soutěží IBA neposkytovala a neprovozovala žádné systémy na krajském úřadu. Neví o tom, že by před vyhlášením veřejné zakázky Zlínskému kraji poskytovali konzultační služby, za sebe říká, že on ne, ale neví, jestli kolegové nebo bývalé vedení mělo nějakou aktivitu. Není mu známo, že by se IBA podílela na podobě zadávací dokumentace, nebo ji měla k dispozici před vyhlášením soutěže. Není mu známo nic o tom, že by u těchto zakázek existovala nějaká dohoda mezi TESCO SW a IBA CZ, týkající se dalšího postupu v zadávacím řízení. K dotazu, zda se ve vztahu k zakázce týkající se Krajského úřadu Královéhradeckého kraje na *Komplexní integrace krajského úřadu Královéhradeckého kraje* IBA účastnila soutěže, uvádí, že nabídku podali. Žádný systém ani služby před vyhlášením soutěže Královéhradeckému kraji neposkytovali. Nemá informace o tom, že by IBA poskytovala konzultace tomuto zadavateli před vyhlášením soutěže. Že by se IBA podílela na podobě zadávací dokumentace před vyhlášením soutěže, to mu není známo. Pojem průzkum trhu je postup, kdy zadavatel poptává společnosti pro indikativní nabídku za účelem zjištění, kolik by dané řešení stálo

a jestli je technologicky možné ho sestavit. Tam, kde mají nasazeno své řešení, stává se, že s nimi klient konzultuje případné rozšíření informačních systémů nebo nasazení dalších systémů. Taková komunikace probíhá, pokud jsou implementátorem nějakého systému, tak klient se ptá, zda je možné rozšířit systém o funkcionalitu a jestli by to rozšíření nemělo dopad na infrastrukturu, která je provozována. Co se týče výzev, IBA byla schopna podávat samostatné nabídky, které by pokrývalo celou šíři poptávaného plnění. V rámci výběrových řízení se vytváří spolupráce s jinými společnostmi, ale to až v době, kdy je vypsáno výběrové řízení. Pokud nejsou schopni něco doplnit, nebo něco udělat, tak poptávají partnerské společnosti, ale pro tyto zakázky jejich záměrem bylo podat a implementovat zakázku samostatně. Tam, kde nabídky podali, bylo to míněno vážně, vždy chtěli uspět. Nikdy to nedělali s postranním úmyslem. Nesetkal se s tím, že by zadávací dokumentace tvořená na základě výzev 06, 08 a 09 byla diskriminační.

103. Svědek **Ing. Tomáš Ř.** u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41500 verte a násl.), že v Novell (newps.cz) působil v roce 2007 až 2016 na pozici delivery director, náplní práce bylo řízení týmů realizujících projekty v oblasti implementace rozsáhlých software a hardware řešení. EUNICE zná jako společnost pohybující se v IT oboru. Nepracoval ani nevykonával činnost pro tuto společnost. Zástupcem EUNICE byl obž. V., na další si nevzpomene. Jméno František H. mu nic neříká. Nevzpomíná si, jestli se účastnil činnosti na zakázce malého rozsahu na *Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav*. Pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka EUNICE do veřejné soutěže (č. l. 10486 a násl., zejména č. l. 10502), ani po nahlédnutí si nevzpomíná, že by byl členem řešitelského týmu. Po nahlédnutí na jména členů řešitelského týmu uvádí, že některá jména mu něco říkají, ale není si jistý, jestli by k nim přiřadil tváře. Pan H., pan B. mu něco říká, ale neměl možnost být s tímto týmem v kontaktu. Nemá vysvětlení pro své zařazení do týmu. Nepodílel se na vypracování zadávací dokumentace k veřejným zakázkám vyhlášeným Zlínským krajem. Obž. Radka N. zná, nevzpomíná si, jestli s ním někdy komunikoval v souvislosti s veřejnými zakázkami Zlínského kraje. Pokud je mu předložen Zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace ze dne 9. 2. 2012 (č. l. 41477), po nahlédnutí do zápisu uvádí, že si nevybaví, zda se tohoto dne uskutečnilo na Zlínském kraji jednání, kde by byli přítomni K., F., G., H., H., M. a jeho osoba, kterého by se účastnil a představil varianty řešení problematiky přidělování identit, jak je uvedeno v zápisu z jednání.
104. Svědek **Ing. Jaroslav O.** u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41501 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako IT manažer pro majetek, měl na starosti programy pro majetkovou evidenci. Obecně s veřejnými zakázkami neměl nic společného, pouze v tomto jednom konkrétním případě figuroval jako zástupce ohledně konzultace technických věcí. Myslí tím zakázku *Rozvoj ERP systému* a pod tím byla jednotná evidence majetku. K zakázce malého rozsahu *Vypracování analýzy současného stavu řízení a návrh realizace jeho úprav* si nic nevzpomene. Co se týče technické části zadávací dokumentace k zakázkám, konzultoval s poradenskou firmou technické záležitosti. Jsou to věci, jako který údaj se zapíše do které kolonky, integrace s tím, co už měli apod. Nevzpomene si, jestli to bylo v rámci malé zakázky. Myslí, že spolupracovali s EUNICE. Vzpomene si na jména P., B. a V. K dotazu, jakou formou probíhala jejich činnost, uvádí, že se konaly schůzky k těm jednotlivým problémům a byla postupně vypracována zadávací dokumentace pro výběrové řízení. Schůzky se účastnila poradenská firma a zástupci z úřadu, kteří k tomu měli co říct. Ví, že existuje Moravská vysoká škola, jestli škola souvisela s přípravou zadávací dokumentace, to neví. Jména Tomáš Ř., Martin K. a Jaroslav M. mu nic neříkají, Jaroslava K. zná, poznal ho později, protože mají aplikaci od TESCO SW, tak v této souvislosti. Myslí, že ho poznal až později, až v rámci plnění veřejné zakázky. Jména N., H. a Novell či newps.cz mu nic neříkají. V rámci jeho činnosti měl k dispozici rozpracované verze, je nějaký začátek, postupně se to komunikuje, dávají se připomínky. Měl k dispozici i finální verzi, ale nikomu dalšímu žádnou z verzí zadávací dokumentace kromě pracovníků krajského úřadu a EUNICE neposkytl. Jestli to pochopil, tak se technická část promítla do zadávací dokumentace, která byla předmětem veřejné soutěže, a

pro ten účel to bylo vypracované. K dotazu, zda si vzpomene na schůzku, která by se uskutečnila na KÚ Zlín, kde byli kromě zástupců úřadu i zástupci TESCO SW a GORDIC, uvádí, že P. je zaměstnancem TESCO SW a obž. B. má vztah k firmě GORDIC přes svou firmu Datap, takže myslí, že byly takové schůzky. Obsahem schůzky ve vztahu k technické specifikaci bylo to, že řešili problémy jako náplně jednotlivých kolonek v tom programu, integrace na jejich současný program majetkové evidenci Ginis. Tyto společnosti proto, že GORDIC je na úřadu jako hlavní firma, která má ekonomický program, účetnictví, majetkovou evidenci, a co se týče TESCO SW, tak z dřívějšíka měli část jejich aplikace, tak s oběma již dříve spolupracovali a měli od nich aplikace na úřadu ještě před těmito zakázkami. Tyto společnosti se podílely na zpracování technické části zadávací dokumentace pro zakázky, ale jakoby v poradenské firmě. Před vypsáním zakázky *Rozvoj ERP systému* měli ekonomické systémy, které provozoval krajský úřad a GORDIC byl dodavatelem systému GINIS, což je ekonomický systém a v rámci něj je modul pro majetkovou evidenci. TESCO SW je dodavatelem aplikace Fama+. Komunikovali se zástupci GORDIC a TESCO SW z důvodu, že když se má dělat integrace se stávajícím programem, tak logicky u toho musí být někdo, kdo tomu rozumí a ví, co tam funguje. Informace byly potřebné pro to, aby mohli implementovat novou zakázku. Co se týče výsledné podoby zadávací dokumentace, tak se podílel na části technické specifikace. Co se týče otevřeného nadlimitního řízení, jeho gescí je technická část, byl tam uveden jako zástupce ve věcech technických. Nezaznamenal, že by se v průběhu zakázky změnil způsob jejího vypsání. Výsledná podoba zadávací dokumentace v části, která mu příslušela, odpovídala jeho představám, jejich požadavky byly zapracovány a diskriminační zadávací dokumentace nebyla. Plnění bylo řádně dodáno a byl splněn i požadavek udržitelnosti. Z jeho pohledu systém, který vysoutěžili, byl přínosem a stále funguje. Obž. Michala T. zná, Davida T. možná, jsou to zástupci TESCO SW. Nikdo ze zástupců TESCO SW nebo obž. T. se jej nesnažil nezákonně ovlivnit v tom směru, aby byly do zadávací dokumentace prosazeny nějaké diskriminační podmínky. Pokud je mu umožněno nahlédnout do zápisů z jednání pracovního týmu na Zlínském kraji k Analýze současného stavu ze dnů 6. 2. 2022, 7. 2. 2012 a 16. 2. 2012 (č. l. 41478 – 414780, sv. 181), po nahlédnutí si vzpomněl na paní H., K. a Š., která dělala vedoucí informačním manažerům. Nevzpomene si, zda byla zvažována možnost postupu formou jednacího řízení bez uveřejnění.

105. Svědek **Ing. Petr Š.** u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41502 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 působil na krajském úřadu jako poradce hejtmána kraje v rámci konsolidace software řešení, které úřad používal. Účastnil se výběrových komisí na různá řešení, která byla vypisována z IOP výzev. K zakázce *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* vypsané Krajským úřadem Pardubického kraje si kuse pamatuje. Krajský úřad měl řešení, která byla heterogenní, tedy potřebovali řešení sjednotit. Když jsou na úřadu desítky systémů, je to složitá práce. Kdo zpracovával studii proveditelnosti, to si nevzpomíná. Něco se zadalo externím firmám, něco si zpracoval sám úřad. Pokud byla externí firma, svolala si tým pracovníků IT z krajského úřadu a vedoucích pracovníků, kteří se k tomu vyjadřovali v rámci kontrolních schůzek. Naviga 4 slyší poprvé, možná to padlo, ale je to dlouho, na Barboru S. si nevzpomene. Ví, že v týmu, který to zpracovával, byla žena, která vedla diskusi, ale na jméno si nevzpomene. Ze strany úřadu se na studii proveditelnosti podílel šéf informatiky obž. Martin H. a jeho podřízení. Neví, jestli byla studie proveditelnosti po jejím vyhotovení zveřejněna. K dotazu, zda byla studie proveditelnosti součástí zadávací dokumentace k zakázce, uvádí, že většinou nejsou, protože z ní se sice vychází, vytáhnou se z ní ty body a cíle, co vlastně požadujete po řešiteli. Zadávací dokumentaci zpracovával většinou obž. H. s někým z kolegů. Obž. H. dokázal výběrová řízení připravovat z titulu své funkce. On osobně dostával zadávací dokumentaci ke konzultaci, a protože úřad investoval nějaké peníze do řešení, tak se rozhodovalo, jestli mělo smysl řešení zachovat, příp. řešení, které bylo na krajském úřadu 10 let, tzv. odstavit a dát tam řešení nové. Konzultovali spolu některé věci, ale že by tam měl nějaký svůj přínos, to neměl. Neví, jestli se na zpracování zadávací dokumentace podílel externí subjekt. Průběžné verze zadávací dokumentace existovaly, protože projekt byl rozsáhlý a určitě se

k němu dostávaly. K dotazu, zda byl režim, který by chránil údaje v zadávacím řízení před třetími osobami, uvádí, že čím výš postupujete ve správách, nebo ve firmách, zjistíte, jak musíte spolupracovat s firmami, co tam to řešení mají a pokud ty konzultace vedete, tak firmy musí mít tušení, že se něco připravuje. Nemůžete takové řešení vystřelit od čistého stolu. Pak diskutujete sami, jestli to řešení, co teď máte, jestli ho nenahradíte, sice za cenu nevole úředníků, protože když je někdo na něco zvyklý 10 let, pak mu změňte spisovou službu, tak to je téměř profesní sebevražda pro ty ajťáky. Konzultace musely probíhat a zřejmě i probíhaly. Na krajském úřadu je stěžejní dodavatel řešení firma GORDIC z Jihlavy a tím jsou ovlivněni. Konzultace musely probíhat. K dotazu, zda se na konzultacích vedle GORDIC podílela TESCO SW, uvádí, že TESCO SW na krajském úřadu má málo aplikací, téměř okrajových, kromě majetkové sekce. Když zjišťoval úroveň řešení po různých krajských úřadech, zjistil, že tuto sekci na krajských úřadech má hodně na starosti firma TESCO SW. Už to byl jeden z důvodů pro konzultaci. Kdyby se rozhodli udělat jiné řešení bez nich, tak by to taky šlo, ale nějaké řešení od nich měli a jestli se účastnili konzultací, museli tam být. Nebyl svědkem toho, že by společně byla poskytnuta rozpracovaná část zadávací dokumentace. Pokud měl rozpracovanou verzi zadávací dokumentace nebo její finální podobu, není si vědom, že by ji poskytl třetí straně. Že by to udělal někdo jiný z krajského úřadu, o tom neví. K zakázce *Vnitřní integrace úřadu* uvádí, že krajský úřad od svého vzniku v roce 2000 měl software řešení od okresních úřadů, agenda nabývala, potřebovali software, který by fungoval v různých odborech, jak jsou radní a jejich části, potřebovali zintegrovat i v rámci práce úřadu, aby se to zjednodušilo a v konečném důsledku by to ušetřilo krajskému úřadu zaplacení licencí a ostatního. Poptávané řešení mělo propojit dosud provozované systémy a udělat nějaký jednotný datový model, který by umožňoval data tzv. vytěžovat pro nějaké kvalifikovanější rozhodnutí radních Pardubického kraje. K dotazu, zda znalost pracovníků odboru IT byla tak dobrá, že byli schopni vyhlásit zakázku sami, nebo byla nutná součinnost od dodavatelů stávajících software řešení, uvádí, že součinnost je nutná, je to složitá věc udělat tu integraci dobře, aby kraj nevyhodil peníze. Když měl rozpracované verze zadávací dokumentace, mohl vznést připomínky, bez toho to nefunguje. Neví, jestli byly připomínky zohledněny, myslí si, že v týmu byl užitečný. K dotazu, zda byl ze strany někoho ovlivňován, aby pozměnil zadávací dokumentaci, prosadil něco, co by bylo proti jeho přesvědčení, uvádí, že někdy se stane, že někteří dodavatelé se snaží ty věci lobovat. Oni pak zjišťují, jestli to úřadu něco přinese, příp. udělají konzultaci s jiným úřadem, který už tím prošel. To lobování je také běžná věc, jen se zvažuje, jestli to řešení navíc k tomu by se ještě hodilo a mělo smysl. K dotazu, zda na něj byl vyvíjen tlak, aby prosadil něco, co by bylo v rozporu s jeho přesvědčením, uvádí, že to se dělá takovým způsobem, aby to nebylo tak okaté, tedy ti dotyční nedělají tlak, není to formou tlaku, ale formou edukativního vedení. Vždy se dotyční snaží dodat svá řešení, každá firma má řešení, vyvíjí aplikace a snaží se propašovat to tam jako první. K dotazu, zda se průběh této zakázky odlišoval od jiných zakázek, na kterých se podílel, uvádí, že jestli tam bylo něco nestandardního, to neví, jako nestandardní věci mohou být vnímány i věci, které ve skutečnosti posunují to řešení dál. K dotazu, zda vnímal, že by zadávací dokumentace byla diskriminační, vylučovala některé uchazeče, uvádí, že někdy to člověk slyšel od potencionálních dodavatelů. Je to o tom, že když už máte nějaké řešení, třeba Gordic, tak ten datový model je firmou chráněný. Oni si třeba vyměnili, že každá z firem, která už na krajském úřadu je, musí spolupracovat s jejich dalšími dodavateli, aby si neházely klacky pod nohy. Když ta nová vysoutěžená firma dodá řešení, musí se najít společná rovina, kde firmy budou spolupracovat, i když jsou ve skutečnosti v konkurenci. Ve finále došlo k integraci, byla to jedna ze zakázek, na kterou byl hrdý, protože z velkého počtu řešení, které měl krajský úřad, se došlo k jednoduššímu řešení, které umožňovalo se datově rozvíjet. Zakázka na integraci byla asi o 10 mil. Kč úspornější oproti jiným krajům. Byl členem hodnotící komise. K dotazu, zda se mu zdál některý ze členů hodnotící komise podjatý, uvádí, že osobně ten pocit neměl. Obž. H. zná, viděl v něm dobrého IT. Uvažovalo se, že by zakázka byla soutěžena po částech, ale zjistili, že ušetří peníze, když to udělají dohromady. Bylo podáno tak do pěti nabídek.

106. Svědek **Ing. Vladimír Ř.** u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41504 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval na úřadu Pardubického kraje v pozici projektového manažera. Pozice byla spojena s veřejnými zakázkami, včetně dotovaných projektů z IOP týkající se IT. Na zakázku *Vnitřní integrace úřadu* si vzpomíná, byla to intenzivní práce celého IT oddělení. Šlo o integraci různých informačních systémů úřadu. Byla vypracována studie proveditelnosti jako základní součást žádosti o dotaci. Kdo byl jejím zpracovatelem, to si nevzpomíná, zadávali ji externí společnosti. Z hlediska zadávacího řízení v souvislosti se zakázkou na studii proveditelnosti šlo o zakázku malého rozsahu. Jméno Barbora S. mu nic neříká. Jak byla zpracovávána studie proveditelnosti, to může říct jen v obecné podobě. Bylo výběrové řízení, následovala úvodní schůzka s vybraným zhotovitelem, dále probíhaly schůzky, kde se probíraly okolnosti, zhotovitel si vyžádal od IT oddělení podklady, postupně se vylepšovala, až vznikla studie proveditelnosti. Neví, zda byla finální verze odevzdána úřadu zveřejněna, ani neví, zda byla studie proveditelnosti součástí zadávací dokumentace. Na zpracování zadávací dokumentace k zakázce na vnitřní integraci se podílela externí firma, která jim pomáhala s výběrovým řízením. Zadávací dokumentace má formální, právní a odbornou stránku a vycházelo se ze studie proveditelnosti. Pokud tam byl vstup odborný, podílelo se na tom IT oddělení. K dotazu, zda technickou část zadávací dokumentace vypracovávalo IT oddělení, uvádí, že zadávací dokumentace byla dána studií proveditelnosti a v zadávací dokumentaci už nebylo možné něco upřesnit. Není si vědom, že by byl na úřadu nastaven režim, který by upravoval pohyb dokumentů jako studie proveditelnosti, zadávací dokumentace a její verze, ve vztahu k zamezení úniku informací k třetím osobám, mimo zpracovatele a pracovníky úřadu. Měl k dispozici rozpracované verze studie proveditelnosti, příp. zadávací dokumentace, i jejich finální verzi. Měl na starosti dotační stránku, tedy potřeboval, aby tam byly obsaženy povinnosti zhotovitele, publicita, určitě se na tom v tomto smyslu podílel. Neví, jestli se na vypracování studie proveditelnosti nebo zadávací dokumentace podílely třetí osoby. Má za to, že byla studie proveditelnosti, kde technické parametry byly nastaveny, v zadávací dokumentaci šlo o to je tam vložit, možná byla studie proveditelnosti přílohou zadávací dokumentace na dodavatele, není si vědom, proč by tam mělo vstupovat něco dalšího. Byl externí zhotovitel studie proveditelnosti, technické okolnosti, parametry byly pojmenovány a maximálně třeba došlo k posunu času a nějaký parametr, který během roku přestal být aktuální, tak byl upřesněn, ale že by docházelo k nějakému velkému dalšímu upřesňování, to neví. On sám studie proveditelnosti, ani zadávací dokumentaci, neposkytl třetímu subjektu, není si vědom, že by tak učinil někdo jiný pracovník úřadu. Věcná správnost technické stránky ve studii proveditelnosti byla na straně IT oddělení. Studie byla povinná příloha žádosti o dotaci, byla vložena do monitorovacího systému a žádosti o dotaci byly hodnoceny podle bodového hodnocení. Byli dva nezávislí hodnotitelé, měli posuzovat celkovou žádost o dotaci, vč. přílohy v podobě studie proveditelnosti, jestli je v souladu s podmínkami výzvy. Zadávací dokumentaci u zakázky *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* procházel a kontroloval. Kdyby věděl o něčem, co je třeba doplnit, tak měl tu možnost. Nikdo ho neovlivňoval, aby do zadávací dokumentace něco zapracoval, nebo něco vypustil. Poskytovatel dotace, nebo zprostředkující orgán měl rovněž k dispozici návrh zadávací dokumentace před zveřejněním. Měli povinnost předložit zadávací dokumentaci zprostředkujícímu subjektu a bývala od nich i zpětná vazba. Že by byla zadávací dokumentace diskriminační, to nezaznamenal. Obž. Michala, Davida ani Josefa T. nezná. K dotazu, zda je nutná konzultace s IT společnostmi, které dodávají stávající řešení, uvádí, že jeho zkušenost je taková, že protože IT technologie se rychle vyvíjí, na institucích státní správy jsou IT oddělení, které se věnují provozu, ale co se týče nejnovějších technologií, podle něj nejaktuálnější informaci poskytují hráči na IT trhu, a pokud se jednalo o integraci systémů, které na úřadě už byly, tak, když se zpracovávala studie proveditelnosti a samotní dodavatelé stávajících systémů znali ty systémy, tak mohli poskytnout informace nutné k tomu, aby se to nakonfigurovalo, identifikovala se všechna místa, která jsou k řešení. To byl složitý projekt, víc než rok intenzivní práce. Podle něj definování toho, co investor chce, tak si to nedokáže představit bez komunikace se stávajícími dodavateli systémů již ve fázi studie proveditelnosti, aby bylo vše pojmenováno a na konci se setkali se systémem, který bude fungovat.

Složitost zadávací dokumentace na IT zakázku ve srovnání s jinými zakázkami jsou složitější, v tomto případě to byl nejvyšší stupeň složitosti. Stejně tak i v rámci zpracovávání zadávací dokumentace byla nutná komunikace s dodavateli stávajících systémů, bez komunikace si to opět nedovede představit. Není si vědom, že by v zadávací dokumentaci byly uvedeny nepravdivé, či zkreslené údaje. Zakázka *Vnitřní integrace úřadu* byl úspěšný projekt. Obž. H. byl vedoucí IT oddělení, jeho role byla podstatná, ale vzhledem ke složitosti se na tom podílela většina odborných pracovníků. Obž. H. měl na starosti technickou část za IT oddělení, to zastřešení. Byl mu vděčný, že se tomu věnoval do takové míry, aby věci byly promyšlené, definované. On z hlediska průběhu všech projektů si spolupráce s obž. H. vážil. Jak ty projekty dělal a setkával se s projektovými manažery z jiných krajů, tak má zkušenost, že IT tým na Pardubickém kraji byl poddimenzovaný a o to intenzivnější práce to byla. IT tým na úřadu kraje měl spoustu běžné práce na stávajících systémech, a když přišly projekty, to byla práce minimálně desítky procent navíc a nebylo lehké to zvládnout. Pokud uvedl, že zadávací dokumentaci měl zpracovat externí subjekt, u těch IT zakázek většinou spolupracovali s manželi, nevzpomene si na jména. Technické části se ale ta spolupráce s nimi netýkala, měli na starosti ten celek zadávací dokumentace, tu formální a právní stránku.

107. Svědkyně **Ing. Barbora H.**, dříve **S.**, u hlavního líčení dne 9. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41506 verte a násl.), že co se týče zakázky *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*, byla účastna v přípravné fázi při přípravě studie proveditelnosti, kterou zpracovávala spolu s Naviga 4, která zajišťovala formální stránku studie, tzn. finanční záležitosti, ona zajišťovala obsahovou stránku studie. Zpracovávala studii ze dvou důvodů, jednak protože zná všechny firmy, a jednak, protože v tom pracuje už od roku 2003, má za sebou 70 obdobných projektů. Oslovil ji obž. Josef T. s tím, že Pardubický kraj připravuje projekt na vnitřní chod úřadu. Projekty byly typově podobné ve všech krajích, protože to bylo dáno výzvou v rámci programu, který dával jasné kontury, co bude obsahem projektu a současně jako zástupce dodavatele stávajícího informačního systému, který byl předmětem vnitřní integrace na úřadu, tak ji obžalovaný oslovil, jestli by měla zájem zpracovat studii. Měla později jednání i s obž. H., vedoucím informatiky Pardubického kraje, který měl rovněž zájem, aby studii zpracovala. Dotační dokumentace slouží především k získání dotace. Co se týče míry podrobnosti, studie proveditelnosti je na jiné úrovni, než zadávací dokumentace. Je to i z toho důvodu, že když se připravuje žádosti o dotaci, není tolik času a zadruhé, studie proveditelnosti říká, v jakém finančním rozsahu to řešení je proveditelné, s jakými lidskými zdroji, v jakém časovém horizontu, vstupuje tam cena celková jako podklad pro předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Když se pak připravuje samotná zadávací dokumentace, k čemuž dochází s prodlení půl roku, rok i déle, tak se zpřesňují požadavky a parametry řešení. Studii proveditelnosti připravovala jen do určité fáze, jako polotovar, pak se to dopracovávalo a další verze už neviděla. Zadávací dokumentace pak obsahuje podrobnosti, a kdyby ta studie obsahovala podrobnosti už v době žádosti o dotaci, můžete si tím udělat zle, protože třeba za rok jsou nové technologie a možnosti a ta preciznost tam není namístě. Jednalo se o integrační projekt, tedy komunikace s dodavateli stávajících systémů byla nevyhnutelná. Potřebovala konzultovat informační systém jako takový, který byl předmětem integrace. Pokud má vysvětlit pojem vnitřní integrace, tak se jedná o to, že některé údaje a informace jsou v jednom systému, některé v druhém. Pro úředníka je nesmyslné, aby přistupoval do jednoho systému, a pak, když chce zjistit další údaje, přestupoval do jiného. Také někdy chcete shromáždit informace z více systémů na jednom místě. Integrace slouží pro to, aby údaje o majetku kraje města, účetnictví, nebo smluv, byly provázány mezi sebou, aby úředník je měl na jednom místě. Je tedy nezbytné komunikovat s dodavateli stávajících systémů za účelem zjištění, jaká veškerá data a údaje jejich systém obsahuje a jaká by byla vhodná pro integraci v rámci jiných systémů, nebo se prezentovala přes portál úředníka, kde ten úředník bude mít všechny údaje pohromadě a nebude muset přistupovat ke každému systému zvlášť. Obž. Josef T. ji oslovil proto, že měla reference, začínala s prvními projekty krajských úřadů, kdy se řešily metropolitní sítě už někdy v roce 2003. Myslí, že s ohledem na finanční limit plnění a vnitřní pravidla úřadu, dostala od úřadu přímou objednávku. Ona komunikovala s obž. H., od něj pak asi dostala objednávku. Obž. H. znala dříve z různých konferencí a pracovala i pro jiné krajské informatiky. Komunikace mezi

obž. H. a obž. Josefem T., že má zpracovávat studii proveditelnosti, asi proběhla, musela proběhnout, ale u toho nebyla. Z toho, co pochopila, tak obž. T. měl zájem, aby zpracovala studii proveditelnosti ona proto, aby to někdo zpracoval dobře, aby dotace byla získána. Byla s ním dohodnuta na případné spolupráci v rámci studie proveditelnosti, potřebovala vstupy od všech dodavatelů stávajících systémů. Odevzdala polotovary ve smyslu, že nebyla dokončena část týkající se personálního systému, protože k tomu nedostala vstupy. Neviděla poslední verzi, neví tedy, jak byly rozloženy původní náklady, které navrhovala v rámci průzkumu trhu, který prováděla. Průzkumy trhu nebyly detailní, ale třeba u docházkových systémů oslovila více firem, v případě řešení integrační platformy IDM porovnávala více technologií, ale u stávajících informačních systémů na úřadu mohla oslovit pouze ty dodavatele, co byli předmětem integrace, tedy firmu GORDIC a TESCO SW. Oslovila, ne s velkým úspěchem, i společnost Vema na personální systém a na další si nevzpomene. Studie proveditelnosti následně Pardubickým krajem nebyla zveřejněna. Zveřejňují se studie proveditelnosti, a to povinně v případě, že jsou financovány z operačního programu Zaměstnanost. V rámci toho programu to nebylo povinné, nicméně nic nebrání to udělat. Nikde ji nenašla, tak asi zveřejněna nebyla. Za zadavatele s ní spolupracovali při tvorbě studie obž. H. s kolegy. Při procesu zpracování ve vztahu k zadavateli probíhala komunikace telefonicky, osobním setkání, emaily. Rozpracované verze poskytovala, vždy s tím, že neměla dopracovaný personální systém. Vždy dostala nějaké informace, musela oslovit Oracle nebo Microsoft a dostala podklady pro popis jejich technologických řešení, tedy nevymyslela si to sama. Poskytla těmto subjektům i rozpracované verze studie proveditelnosti, aby jí doplnili popis toho stávajícího informačního systému po stejném vzoru, jako jí to doplnila GORDIC. Běžně ty vstupy řešila s jinými dodavateli v jiných studiích. Za GORDIC většinou jedná s obž. K. nebo Zlínským Databem a dalšími, nevzpomene si konkrétně. Novell či newps.cz zná, na obž. Radka N. si nevzpomene. Pokud je jí čtena část její výpovědi z přípravného řízení, kde vypověděla, že: „*Poté bylo vypísáno regulérní výběrové řízení na dodavatele studie proveditelnosti (podle zákona o veřejných zakázkách by v té částce, co tam byla limitní, což bylo asi 200 000 Kč, by bylo možné tuto zakázku řešit i přímou objednávkou, nicméně zřejmě vnitřní směrnice Pardubického kraje, které nezná, měli zřejmě tvrdší podmínky, takže museli oslovit 3 uchazeče). Hlavní kritérium v té výzvě byla nakonec cena, nicméně plus požadované některé reference, což byl kvalifikační předpoklad, ne hodnotící kritérium. Se společností Naviga 4 tuto soutěž vybrali s cenou 130 000 Kč.*“, k tomu nyní uvádí, že to asi tak bylo, takže popletla, když uváděla, že byla přímá objednávka (pozn. soudu šlo o výzvu k podání nabídky, jak vyplývá z č. l. 28705). Pokud má uvést, co dělala ona a co Naviga 4, uvádí, že ona technickou část a podklady pro finanční analýzu, Naviga 4 zpracovávala finanční a ekonomickou analýzu. Nebyla ovlivňována třetími osobami, aby byly do studie zahrnuty specifické požadavky, aby výsledek studie proveditelnosti byl jiný, než byla přesvědčena, že je správné řešení. Kromě součinnosti, kterou žádala, technologické firmy neovlivňovaly podobu studie. Naopak jí dávaly zevrubný popis technologických řešení a díky tomu měla možnost porovnat různé technologie, porovnání bylo součástí studie. K dotazu zda byla studie proveditelnosti diskriminační nebo vytvořena ve prospěch potenciálního soutěžitele, uvádí, že neměla pocit, že by byla diskriminační. Představila by si spíše, že dostane od potenciálních dodavatelů a dodavatelů stávajících větší detail. Protože studie byla obecná, nemůže i z tohoto pohledu indikovat diskriminaci směrem k trhu. Odevzdala necelou verzi, v dokončení studie nepokračovala, protože nebyl čas a bylo řečeno, že vstup se dozajistí, že bude ještě dopracován, ale k tomu už nebyla vyzvána. Buď se to dopracovalo na kraji, nebo tam ten vstup chyběl a studie byla finalizována bez něj. Na krajském úřadu byl produkt od TESCO SW, který se týkal evidence majetku. Program Fama+ zná, protože dělá analýzy různých systémů na různých krajích a městech a naráží na tento produkt. Tehdy to bylo její první seznámení s produktem, jinak by podklady nepotřebovala. Před tímto s TESCO SW nespolečně pracovala. Cenové podklady pro studie proveditelnosti zjišťuje tak, že oslovuje stávající dodavatele nebo potenciální dodavatele, pokud jde o nové produkty, v tom případě jich oslovuje více, což ve studiích v této výzvě nebylo povinné a nevyhnutelné. Když zpracovávala studii, neměla podepsanou doložku mlčenlivosti. Na policii odevzdávala studii proveditelnosti na CD nosiči.

108. Svědek **Ing. Jan B.** u hlavního líčení dne 10. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41509 verze a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako obchodní ředitel a jednatel v Atlantis software, mohl uzavírat smlouvy a vedl obchodní tým. Pokud jde o veřejné zakázky na *vnitřní integraci* vypsané Pardubickým a Královéhradeckým krajem, Atlantis dělala software a pohybovala se v oblasti portálu občana, podobnou zakázku realizovali v Karlovarském kraji, takže byli rádi, že se můžou účastnit i této zakázky ve spolupráci s O2. Pro Atlantis byl zájmový vývoj software, přímo portálů a redakčních systémů. Neúčastnili se zakázky v Pardubickém kraji, myslí, že výslech u policie se týkal Královéhradeckého kraje. Pokud je mu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde vypověděl, že: „*v květnu 2013 obchodník Jiří Konečný přišel s informací, že je vypsané výběrové řízení vnitřní integrace úřadu Pardubického kraje. ... Chtěli se této zakázce zúčastnit, hledali obchodního partnera, se kterým do toho jít. Nejdříve oslovil firmu AutoCont a to bylo 6. 6. 2013, kteří jim po pár dnech odpověděli, že s nimi na zakázce spolupracovat nechtějí. Oslovili tedy spol. Marbes, se kterou společně do této zakázky šli, resp. podali nabídku. Tu zpracovávali jeho kolegové, obchodně to řešil Jiří K. a technicky to řešil Robert S., oba zaměstnanci Atlantis, zakázku nevybráli, neodvolávali se, tedy do realizační fáze se nedostali.*“; k tomu uvádí, že s Atlantis vyhráli zakázku u Královéhradeckého kraje a nevybavuje si, jestli se účastnili výběrového řízení pro zakázku v Pardubickém kraji, myslí si, že ne. AutoCont zná z trhu, osobně ne. Neúčastnili se společně veřejných zakázek, nikdy spolu nespolečně spolupracovali. Nedomnívá se, že by požádali AutoCont o spolupráci na této zakázce. Marbes zná, společně se možná účastnili přípravy pro veřejnou zakázku. Nevybavuje si, že by se s nimi účastnila Marbes veřejných soutěží. K zakázce v Pardubickém kraji uvádí, že nebyli dodavatelem software na krajský úřad před rokem 2012. Nebyl osloven Pardubickým krajem v souvislosti s veřejnou zakázkou za účelem konzultací nebo podkladů. Jména obž. Martin H., Luděk K., Vladimír Ř. a Petr Š. nezná. V souvislosti s veřejnou soutěží neměl k dispozici zadávací dokumentaci před jejím zveřejněním. Veřejných soutěží se účastnili někdy samostatně, někdy byli subdodavatelem O2. Pokud byli na prime a podávali nabídku, tak výjimečně na nějakou dílčí oblast můžou mít subdodavatele. Nevybavuje si, že by zadávací dokumentaci před vyhlášením soutěže měli k dispozici jejich subdodavatelé. K zakázce v Královéhradeckém kraji uvádí, že před rokem 2013 byli dodavateli systémů pro Královehradecký kraj, byli dodavatelem pro záchranku, kde kraj je zřizovatelem ZZS, dodávali nějaký komunikační systém. Zaměstnanci krajského úřadu nebyli osloveni za účelem konzultací a předání podkladů. O zakázce se dozvěděli z veřejných portálů. Jeho obchodník Jiří K. přišel s informací, že na veřejných portálech ta zakázka existuje, sešli se v rámci firmy, posoudili, jestli se zakázky můžou účastnit. Měli podobnou referenci z Karlovarského kraje, rozhodli se, že se zúčastní. Vypracovali na základě zadávací dokumentace nabídku, myslí, že tam byla spolupráce s O2, byli subdodavatelem pro O2. Zakázku vyhráli, hlavním kritériem byla cena, tu měli nejlepší. Zakázka měla více částí, konkrétně Redakční systém, Portál občana a několik dalších částí. Oni polovinu až 2/3 měli k dispozici, 1/3 museli vyvinout. Technický tým se dostal do kapacitních problémů, nebyli schopni tu třetinu zrealizovat, museli rozhodnout, že buď zakázku zruší, nebo najdou partnera, který jim s touto částí pomůže. V tu chvíli oslovil pana T. z TESCO SW, jestli by neměli chuť s nimi zrealizovat tu část. Dostal od nich finanční nabídku, která zapadala do nějakého rámce, aby se mohli zúčastnit a projekt takto zrealizovali. Myslí, že se jednalo asi o třetinu té zakázky v oblasti vývoje Portálu občana. Jiné společnosti, které by měly stejnou oblast činnosti, rovněž oslovil, ale čas na realizaci zakázky byl napjatý a TESCO SW potvrdilo, že v tomto časovém horizontu je schopno tuto část zrealizovat. Oslovili ještě firmu Winsoft z Prahy, vývojové kapacity poptávali i u firmy Skeleton z Plzně. Spolupráce byla smluvně podchycena. Skutečně si na nabídku pro Pardubický kraj nepamatuje, ale pokud se jí účastnili, tak to muselo být na Portál občana. Ke Královéhradeckému kraji před podáním nabídky, kterou podávali jako subdodavatel O2, určitě mezi nimi a TESCO SW jednání neproběhla. K dotazu, kdy padlo rozhodnutí, že celou subdodávku nezvládnou realizovat sami, uvádí, že to muselo být tak do jednoho, dvou týdnů od oznámení vítězství O2. TESCO SW byla v té době velká spolehlivá společnost, známá v této oblasti, že působí. Nenavazovalo to na spolupráci na jiných projektech, bylo to první setkání s touto společností. Průběh soutěže vyhlášené Královéhradeckým krajem nevnímal jako diskriminační. Neměl za to, že by tam bylo

něco nestandardního, že by soutěž byla ovlivněna. TESCO SW dodala řešení. Zakázka z jejich strany a ze strany O2 byla splněna, předána a dílo jim bylo zapláceno. Součástí výběrového řízení byla údržba systému na pět let, splnili i tento závazek. O2 dělala projektové řízení, od sestavení týmů, řešení problémů, až po předávací protokol, změnová řízení, až po primární ServisDesk. Svému kontraktorovi, tedy O2, spolupráci s TESCO SW nahlásili. Nevybavuje si, jestli to pak hlásilo O2 zadavateli. Domnívá se, že hlásili, protože v rámci projektu se scházel tým se zadavatelem, určitě tam byli i zástupci TESCO SW.

109. Svědek **Ing. Jiří D., CSc.** u hlavního líčení dne 10. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41511 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako generální ředitel a byl předseda představenstva Cesa, v roce 2011 společnost prodali a stal se ředitelem pro strategický rozvoj, předsedou představenstva byl i nadále. Účastnili se veřejných zakázek na IT, dělalo to obchodní a marketingové oddělení, a ačkoli byl statutárním zástupcem, do obchodních záležitostí nezasahoval. Cesa projektovala počítačové sítě, zabezpečení počítačových sítí, komunikace, průchodnost sítě, aktivní prvky na počítačových sítích, v té době byli partnerem Microsoft a Cisco, a sít' pro zákazníka dokázali vyladit. Pokud byly vypisovány soutěže na *vnitřní integrace úřadu*, to se baví o nastavení počítačové sítě, aktivních prvků, zabezpečení, aby se nedostal někdo zvenku do počítačové sítě krajského úřadu a sladění sítě, aby se na ní optimálně dalo pracovat. Pro Cesa tento typ zakázek byl zajímavý. Je možné, že se Cesa účastnila veřejné zakázky vyhlášené Pardubickým krajem na *Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS*, nevzpomíná si, protože toto šlo už mimo něj, to převzali obchodníci z Prahy. Cesa byla dodavatelem systémů na Krajský úřad Pardubického kraje, byly to domovy důchodců a sít'ovali je. Cesa byla oslovena Pardubickým krajem za účelem konzultací, jejich obchodníci chodili na město i na kraj. Pokud by šlo o vztahy s Pardubickým krajem, dělala to buď Ing. D., nebo Ing. M., který byl ředitel divize počítačových sítí. Miroslava H. zná, byl to jeden z obchodníků z pražské společnosti, která je koupila. Konkrétní informace k této zakázce nemá. Je možné, že to dělal právě Ing. H. On po prodeji firmy Cesa v roce 2011 měl jako jediný akcionář podmínku, že musí pracovat jako předseda ještě dva roky a dali mu úkoly, co se týkaly rozvoje celé společnosti, kam směřovat IT. Obchodní případy, které byly rozjeté, k těm se nedostal a nezajímal se o ně. Pokud Cesa podávala nabídku, v mnoha případech měla subdodávky, protože v IT oblasti třeba u Cisco a Microsoft je hodně certifikátů, které zadavatelé vyžadují, a i když jsou zlatým partnerem u těchto společností, ne všechny certifikáty vlastnili.
110. Svědek **Ing. Richard N.** u hlavního líčení dne 10. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41512 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako obchodní zástupce v Oracle, a je možné, že vypisoval zakázku v těchto programech. V takovém případě by jeho činnost spočívala v návrhu možného řešení technických otázek a následně v nacenění a stanovení obchodních podmínek pro dodávku. Společnost se v té době věnovala primárně dodávce software technologií. Předpokládá, že v rámci programů výzev 06, 08 a 09 asi byla poptávána řešení, které mohly využívat technologii Oracle. U veřejné zakázky Pardubického kraje v podobě *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS*, je možné, že to některý z jejich partnerů řešil, on přímo asi ne. Na Pardubickém kraji před rokem 2012 využívali jejich databázové technologie. Že Pardubický kraj zvažuje zakázku, to věděl z výzvy, že se generálně připravují tyto zakázky pro všechny kraje a ORP. Nevzpomene si, zda byla jejich společnost oslovena v souvislosti s přípravou veřejné zakázky stran konzultací a dodání podkladů. TESCO SW zná, zná obž. Davida a Josefa T. Josefa T. zná společensky, potkali se na akcích v rámci IT průmyslu. Davida T. zná obchodně, protože TESCO SW byla a je partnerem Oracle a nabízejí své řešení na jejich technologiích. Možná se k zadávací dokumentaci po vypsání standardním způsobem dostal, jestli i před vypsáním, to neví, možná ve formě nějaké tržní konzultace, ale nevzpomíná si. Někteří zadavatelé používají tržní konzultace k tomu, aby zkonzultovali s potenciálními uchazeči jak schůdnost řešení, které požadují, tak i kvalifikace a podobné věci, jestli je to vůbec realizovatelné, je to standardní instrument. K dotazu, zda v rámci tržních konzultací jim předávají zadávací dokumentaci k zakázce předtím, než je vůbec vyhlášena, uvádí, že např. technické části zadavatelé sdílí tak, aby se k tomu mohl průmysl vyjádřit, zda to, co je vymyšlené,

je vůbec dodatelné. V té době využíval pracovní emailovou adresu xxx, soukromou xxx nebo xxx. Je možné, že posílal obž. Davidu T. dokument s názvem Integrace V5. Nepamatuje si, o jaký dokument šlo, projde mu rukama spousta dokumentů. Jak dokument získal, to neví. Průzkum trhu znamená, že zadavatel připravuje významnou veřejnou zakázku, před jejím vypsáním oslovuje společnosti na IT trhu a konzultuje s nimi, ať už technickou část zadání, zda to, co bude požadovat, je technicky realizovatelné, nebo jestli kvalifikace, které hodlá použít, jsou splnitelné a může očekávat nějakou nabídku. Tak to standardně probíhá ve většině případů. Vypsání zakázky na rozsáhlé systémy bez toho, že by měl detailní znalost technicky potenciálních software řešení, dle jeho odborného názoru by to bylo velmi komplikované, skoro nemožné. Pokud předmětem veřejné zakázky byla vnitřní integrace úřadů, tuto lze vypsát bez součinnosti dodavatelů stávajících řešení, ale otázka je, jak to potom bude mít reálný dopad na kvalitu zakázky. Pokud stávající systémy, na které se má vnitřní integrace napojovat, budou špatně popsány, špatně popsány požadavky na integraci, tak na základě takových špatných vstupních podmínek může být nabídka pro zákazníka neakceptovatelná, nebo technicky nerealizovatelná. K dotazu, zda v Oracle s nimi zadavatelé konzultovali v situaci, kdy byli dodavatelé stávajícího řešení v rámci soutěže nebo rozvoje toho systému, uvádí, že vzhledem k tomu, že portfolio produktu, které dodávají, je technologické, na kterém jsou ty vlastní aplikace nebo ta řešení postaveny, tak v rovině technologických platforem. S obž. H. se jednou potkali na úřadu, diskutovali nějaké otázky podpory jejich stávajících databází Oracle, které provozovali, bylo to jednou, dnes už by ho nepoznal. Pokud uvedl, že technické části zadávací dokumentace zadavatelé sdílejí s IT firmami ještě před jejím zveřejněním, aby se zadavatel dozvěděl o možnosti na trhu, tak taková praxe skutečně byla a je, taková komunikace probíhá buď prezenční formou, nebo elektronickou formou, nebo písemně.

111. Svědkyně **PhDr. Jana H.** u hlavního líčení dne 10. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41513 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 působila na Krajském úřadu Pardubického kraje na pozici vedoucí kanceláře ředitele, tam patří oddělení veřejných zakázek i oddělení informatiky. Ve vztahu k veřejným zakázkám nevykonává žádnou činnost, je to odbornost kolegů z oddělení informatiky. Veřejná zakázka *Komplexní integrace úřadů a integrace s ISVS* jí něco říká, k zakázce byla dodavatelky zpracována studie proveditelnosti. Studie nemůže vzniknout bez součinnosti odborníků, komunikace probíhala s kolegy z oddělení informatiky. Podílel se na tom i obž. H., v té době vedoucí oddělení informatiky. Zná Naviga 4, ale v souvislosti se studií se jí nevybavuje a jméno Barbora S. jí nic neříká. Na podrobnosti ohledně studie si nevzpomene, neví, jestli byla zveřejněna poté, co byla dodána. Nevědomuje si, jaká je praxe, řekla by, že studie nebývá součástí zadávací dokumentace. Na zakázce se nepodílela odborně, její odbornost v této oblasti není. Podílela se asi v tom smyslu, že byla zahrnuta do komunikační matice, možná je ve všech těch diskusích, které kolem toho probíhaly, a jako vedoucí těch dvou útvarů nějaké povědomí měla. Nevzpomene si, kdo zpracovával zadávací dokumentaci, zřejmě opět externí společnost. Technická část zadávací dokumentace musela vzniknout v kooperaci, diskusích, upřesňování ve spolupráci s kolegy z oddělení informatiky, protože to nedá nikdo dohromady bez znalostí konkrétních věcí v systému IT. Kromě pracovníků úřadu a dodavatele, která to měl vypracovat, si nevzpomene, jestli se podílela třetí osoba. Zadávací dokumentaci asi k dispozici měla, ale její odbornost není taková, aby dokázala nějak komentovat. Neposkytla dokument nikomu dalšímu. Že by jej poskytl někdo jiný z pracovníků úřadu třetím osobám, to jí známo není. Než došlo k vypsání a ke zveřejnění zadávací dokumentace, tak na KÚ ji schvaluje rada kraje. Většinou si rada zve na jednání osoby, které zprávy předkládají, pro vysvětlení souvislostí. Že by se v souvislosti se schvalováním zadávací dokumentace odehrálo něco nestandardního, na to si nevzpomíná. Nebyla ovlivňována, aby jednala proti svému přesvědčení. Vše bylo uděláno standardně s cílem, aby si na základě zadávací dokumentace pořídili produkt, který by fungoval, a vynaložené prostředky byly používány efektivně. Nesoutěžil se informační systém, ale nějaká věc, která integrovala informační systémy, které v té době používali mezi sebou, a ví, že řešení bylo dodáno, požadavek udržitelnosti byl splněn. Než došlo k vypsání veřejné zakázky, k dotazu, zda probíhaly konzultace mezi pracovníky

jejich úřadu a dodavateli stávajících systémů, uvádí, že nemá informaci, že by to tak probíhalo, aby mohla říct, kdo s kým jednal, v jakém momentě. Ani v té době to neřešila, nebyla zvána na jednání, ale z logiky věci, aby dokázali pořídit smysluplný výsledek, tak v nějakém okamžiku nějaké konzultace probíhat musí, protože pokud integruji něco, co už tam mají, tak k tomu musí dávat nějaké informace. Produkt Fama+ zná, byl součástí souboru informačních systémů, které se tehdy integrovaly. Nefungoval tam dlouho, ale byl tam. Obž. H. by hodnotila jako spolehlivého odborníka s tahem na branku, integrovanou osobnost. Záleželo mu na tom, aby výsledkem byla smysluplná záležitost, která bude sloužit úřadu.

112. Svědek **Bc. Luděk K.** u hlavního líčení dne 10. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41514 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 na Krajském úřadu Pardubického kraje působil na pozici informatika, na zakázkách pracoval. Na veřejnou zakázku *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* si vzpomene. Byla zpracovaná studie proveditelnosti, zda se účastnil prací na studii, to si nevzpomíná, je možné, že se ke studii vyjadřoval za svou oblast, kterou má na starosti, tedy správa systémů. Kdo ji zpracoval, to si nepamatuje. Nevzpomíná si, kdo zpracovával zadávací dokumentaci k zakázce. On na tom přímo nepracoval, jen se vyjadřoval, pokud byl dotázán, jestli to bude mít dopad ve věcech, které má na starosti. Neví o tom, že by byl nastaven režim týkající se pohybu dokumentů ve vztahu k třetím osobám, jejich poskytování mimo pracovníkům úřadu, nebo externímu subjektu. Jak dokumenty putovaly, nebo komu byly zpřístupněny, to neví. Rozpracované verze k dispozici měl. Takový dokument neposkytl určitě k dispozici třetí osobě. Jestli to udělal jiný pracovník úřadu, to neví. TESCO SW zná jako dodavatele, mají od nich produkty, konkrétně majetkový portál, nepamatuje si, jestli byl předtím, nebo byl součástí této dodávky, nebo dodán až poté. Jména obž. Michal, David a Josef T. slyšel, přiřadil by je k TESCO SW. Na schůzku s pracovníky TESCO SW si nevzpomíná, ale nevylučuje, že k ní mohlo dojít. Pokud jsou mu předloženy jeho poznámky, které poskytl policejnímu orgánu (č. l. 3786 – 3787), ani tak si na schůzku nevzpomíná. Nevybavuje si to přesně, jeho poznámky se týkají toho, co bylo nastíněno, jako nějaký program nebo obsah schůzky toho jednání, ale jsou tam věci, které jdou mimo jeho pracovní náplň. Tu schůzku si nevybavuje, jestli má souvislosti s touto zakázkou, to také neví. Produkt TESCO SW je Fama+, zda v té době byl tento systém provozován na úřadu, to si nepamatuje. Co se týče přípravy zakázky na vnitřní integraci, byl osloven, aby se vyjádřil k těm bodům, pokud ta vnitřní integrace má nějaký dopad na funkčnost informačního systému, u kterého je hlavní administrátor. Tyto informace poskytl každému, kdo se ho ptal. Když poskytoval tyto informace, nebyl na něj vyvíjen tlak, odpovídá podle toho, jak on cítí, jaké jsou jeho odborné znalosti a vědomosti. S technickou specifikací zadávací dokumentace měl možnost se seznámit, ale jeho technická specifikace vůbec nezajímá, protože je to mimo jeho obor. Zadávací řízení šlo mimo něj. Těžko může posoudit, jestli plnění v rámci veřejné zakázky bylo přínosné, ale určitě by se nerealizovala zakázka, která by pro ně neměla přínos. Obž. H. by hodnotil jako vynikajícího nadřízeného jak po stránce odborné, tak po stránce lidské.
113. Svědek **Ing. Miroslav H.** u hlavního líčení dne 11. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41516 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 působil ve Vidis group jako obchodní ředitel skupiny a veřejné zakázky byly jedním z předmětů zájmů společnosti. Cesa byla členem skupiny Vidis group a jeho úkolem bylo vést i tuto skupinu, protože nedisponovala plnohodnotným obchodním vedením. Na zakázku Pardubického kraje *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* si vzpomíná, byla to jedna ze zakázek programu evropských fondů IOP, byla to obecně povědomá záležitost na IT trhu i pro něj. Obecně se zajímali nejen o veřejné zakázky, ale i o obchodní příležitosti v oblasti IT, hledali obchodní příležitosti i ve veřejné správě. On osobně v té době, možná to bylo po vypsání veřejné zakázky, se sešel se zástupci Telefónica ohledně možné spolupráce. S Telefónica se nedomluvili, protože asi jejich přínos do zakázky nebyl tak významný, ale při nějakém opakovaném setkání mu bylo nabídnuto, jestli by stále měli zájem o účast v zakázce, protože v uskupení, které Telefónica připravovala, tak z něj vypadla a tím se dostali znovu k tomu, že se budou moci účastnit. Jejich role byla prime kontraktor. Bylo to v krátkém čase, ale ve spolupráci s dalšími subdodavateli podali

nabídku, ovšem neuspěli. Subdodavatelé bylo TESCO SW a AutoCont, na další si nevzpomene. Cesa se zabývala primárně budováním infrastruktury, jejich zájem v případě úspěchu u této veřejné zakázky bylo podílet se na dodávce potřebného hardware nebo sítí, které by mohly být v rámci projektu realizovány. Jako prime kontraktor jejich primární zájem bylo i řízení projektu a pamatuje si, že tam byla oblast ServisDesk, a to byla z pohledu předmětu veřejné zakázky další činnost, která byla blízko schopnostem Cesa a celé skupiny. Zástupci TESCO SW byli obž. Josef a Michal T., kdo to byl z AutoCont, to si nevzpomene. Jaroslav D. sice působil na Pardubickém kraji, měl na starosti v AutoCont tuto oblast, ale v tomto případě se sešel s Filipem N. Tu část v předmětu díla za AutoCont diskutoval právě s ním. Není si vědom, že by Cesa dodávala v roce 2012 a dříve služby Pardubickému kraji, možná kraji podřízeným organizacím. Možná budování síťové infrastruktury, nějaké drobné činnosti tam pravděpodobně byly. Před vypsáním zakázky nebyli osloveni nikým z Pardubického kraje stran konzultace, nebo předání podkladů. Jakou konkrétní část plnění měla dodávat TESCO SW, to si nedokáže vybavit. K dotazu, zda v době, kdy přebírali roli prime, byly dojednány předchůdcem, tedy Telefónica, nějaké cenové relace za subdodávku, uvádí, že předpokládá, že pokud to bylo v krátké době před termínem podání nabídky, tak musela být tato jednání v nějaké úrovni, že cenová kalkulace probíhala. K dotazu, kdo domlouval cenové podmínky za subdodávku, a zda v době, kdy převzali roli prime, se snažili s cenovými záležitostmi hýbat, měnit je, uvádí, že jedna ze základních činností integrátora pro to, aby uspěl, je přijít s nabídkou v optimálních cenových podmínkách. To se týká i subdodavatelů. Mít nejlepší cenové podmínky je cílem pro nabídku. Nedokáže si vybavit, jestli jednal o lepších cenových podmínkách, ale je to z obchodního pohledu běžné, vedle toho, že se ptá na předmět plnění. Že by podrobovali subdodavatele tlaku, že musí zlevnit, to si nevybavuje. K dotazu, zda se snažili zjistit, jestli část plnění, kterou dodávají jejich subdodavatelé, je schopna dodat jiná společnost, např. za lepších cenových podmínek, uvádí, že určitě se zajímali o to, kdo je nebo jestli existuje, nebo jací dodavatelé a případně subdodavatelé se zakázky mohou účastnit, nevybavuje si to ale v detailu. Na straně druhé, bylo by i divné, kdyby jim někdo v takové fázi jednání chtěl prozradit obchodní plány, nebo svoji cenu, nebo i tu část plnění. Není mu známo nic o tom, že by subdodavatelé uzavřeli dohodu o společném postupu v oblasti cen za dodávku vůči společnosti na prime. V takové situaci nebyl, nesetkal se s něčím takovým. Jako prime kontraktor by určitě chtěl vyjednávat a musí vyjednávat o cenových podmínkách, které jsou součástí nabídky s každým subdodavatelem. Není mu známo, že by některý ze subdodavatelů vystupoval i v jiných nabídkách. Je to ale běžná věc, a právě proto jsou to subdodavatelé a ne prime kontraktori, aby se mohli zúčastňovat ve vícero nabídkách a zvednout tím šanci na úspěch. Nesetkal se s touto zakázkou v době, než byla vyhlášena. Když podávali nabídku, jejich zájmem bylo postupně rozvíjet Cesa, její záběr a byla to tedy vážně míněná nabídka. Zadávací dokumentace nebyla diskriminační, že by zvýhodňovala nebo vylučovala potenciální uchazeče. Nezaznamenal nic nezákonného, nestandardního, co by se vymykalo veřejným zakázkám v té době. Pokud společnost v celkovém záměru byla schopna, a byla na trhu i známá, že je schopna obsáhnout z pohledu předmětu plnění jen nějakou minoritní část, tak logicky nemůže být poptávána o věcné konzultace různého plnění. Na zpracování nabídky měla Cesa dost času, protože využila schopností subdodavatelů, tedy i TESCO SW, tedy byli schopni nabídku v krátkém čase podat. Když je nedostatek času, tak je běžná taktika, že se může pokusit některý ze subdodavatelů nebo prime kontraktor o získání času cestou, že se kladou doplňující dotazy, je to běžné i věcné.

114. Svědek **David R.** u hlavního líčení dne 11. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41518 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako referent oddělení informatiky Pardubického kraje. Pozice souvisela s veřejnými zakázkami výzev 06, 08 a 09, byl přítomen přípravě zakázky. Zakázka vznikla jako integrační, měla spojit stávající systémy s novými. Nové se vybíraly postupně podle potřeb úřadu, u stávajících systémů se hodnotila míra integrovatelnosti do projektu. Integrace měla uspořít práci lidem, šlo o to, aby systémy, jako systém identity, systém docházky a další, spolu komunikovaly. On konkrétně pracoval v rámci obecného sběru informací, co integrovat, co ne, co by úřadu

pomohlo. Studie proveditelnosti je podkladem pro dotaci, kdo ji zpracovával, to si nepamatuje. Neví o tom, že by se studie vytvářela vlastními silami, vždy se zadávala externí společnosti, někdy se předělávala, aby vyhovovala podmínkám dotace. Naviga 4 zná jako konzultační společnost. Barboru S. rovněž zná, v jakých souvislostech, to už neví. Vždy pracovníci úřadu spolupracovali na tvorbě studie, protože konzultační společnost nezná úřad. Společnost jen klade otázky a v rámci analytické části oni zpracovávají odpovědi, obzvláště, pokud je to technický projekt, kdy spojujete systémy. Oni na dotazy odpovídali tak, aby projekt řekl, co a jak spojit, jestli to jde spojit, za kolik a kdy časově. Není mu známo, že by kromě pracovníků úřadu a externí společnosti na studii dělaly další, třetí společnosti, ale je to běžná věc. Zpracovatel studie komunikuje s trhem, zjišťuje, co je na trhu. Navíc v osnově studie proveditelnosti je kapitola v podobě řešení a alternativní řešení. Tedy zpracovatel musí znát nejen trh v rámci toho, co doporučuje, ale musí znát i alternativní řešení, a v tu chvíli to znamená obrovskou komunikaci s trhem. Oni nemají takové kapacity, aby to vše zjišťovali. Jestli se na samotné podobě studie a na její tvorbě podílely třetí společnosti, to neví, ale musely dávat informace, pochybuje, že by Naviga 4 byla tak dobrá, že by to vypracovala z hlavy. Rozpracované verze studie určitě měl. Obž. H. byl šéf, spolupracoval s nimi, ptal se na jejich názor, tedy i finální verzi určitě viděl a vyjadřoval se k ní. Na zpracování studie se podíleli i jiní pracovníci oddělení IT, měli správce stávajícího systému Ginis, ten doporučoval, co by chtěl, aby v rámci integrace v Ginisu bylo. K dotazu, zda byla stanovena opatření či režim, který by se vztahoval k pohybu dokumentů jako studie proveditelnosti, ať už v pracovní či finální verzi, nebo zadávací dokumentace, ve smyslu jejich poskytnutí třetím osobám, uvádí, že pokud se jedná o vlastní proces, tak je vytvořena komunikační matice v rámci komunikace se zpracovatelem studie. Tedy domluví se komunikační kanál, tehdy to byl asi email, dnes je to úložiště, a kdo tam může vstupovat a kdo ne. Co se týče další přístupnosti, tak jsou to nadřazení v rámci úřadu, co schvalují jednotlivé části, a pokud jde o finální studii, pokud se odevzdá jako příloha k dotaci, tak se stává veřejným dokumentem. Neví, že by studie proveditelnosti byla zveřejněna, ale pokud by o ni někdo požádal, tak by ji obdržel. V momentě, kdy je dokument předán CRR, tak se bere jako veřejný dokument. Nepamatuje si, kdo zpracovával zadávací dokumentaci k integrační zakázce, neví, zda to byli pracovníci úřadu. Buď je to zpracovatel studie proveditelnosti, nebo zaměstnanci ve spolupráci s nějakým dalším konzultantem, nikdy nebyli schopni to udělat sami. Do zpracování zadávací dokumentace byli vždy zapojeni pracovníci IT odboru. Firma navrhne hlavní části, ale detaily musí komunikovat, stejně tak ty stávající systémy musí kontrolovat informatici, nebo správci systémů, takže kolega musel hlídat, aby na systém Ginis byla pravidla odpovídající tomu, co on potřebuje. Jestli třetí subjekty poskytovaly zpracovateli zadávací dokumentace nějaké podklady, konzultace, na to si nevzpomíná. V této chvíli to není obvyklé, oni se potenciálním dodavatelům vyhýbají. Je to tak, že když je to externí zpracovatel, tak ten má právo konzultovat, kde on si informace sežene, to je na něm. Ale že by v tu chvíli vedli nějaké diskuse, to se vede dnes, když jsou možnosti předběžného tržního průzkumu, ale v té době takové způsoby nebyly. TESCO SW zná, i její zástupce, většinou obchodníky, jednal s někým z této společnosti, ale nebylo to v době před vyhlášením zakázky, to bylo až v době 2018 – 2021, kdy dělal vedoucího oddělení informatiky. Neví nic o tom, že by se TESCO SW podílela na tvorbě zadávací dokumentace, nebo ji měla k dispozici před vyhlášením, ale předpokládá, že ano. Když děláte projekt, v rámci záměru musíte zjistit, co potřebujete a už ta předprojektová fáze znamená, že musíte znát trh, jak ten jejich systém komunikuje. Pokud je to stávající dodavatel, tak s ním komunikujete běžně. On sám měl finální i rozpracované verze zadávací dokumentace, neposkytl je žádné třetí osobě a neví o tom, že by je poskytla jiná osoba z řad pracovníků úřadu. Myslí si, že TESCO SW provozovala na úřadu před vyhlášením zakázky systém Fama+ na evidenci majetku. K dotazu, v jakém rozsahu bylo třeba komunikovat s dodavatelem stávajícího systému pro přípravu zadávacího řízení na integraci, uvádí, že se stávajícími dodavateli musíte komunikovat maximálně, nemůžete pořídit systém za miliony, posadit ho vedle původního a nebude to komunikovat. Pokud to byl stávající dodavatel, tak věděl rok, dva dopředu, že se něco takového chystá. Když se on sám podílel na vytvoření částí technické specifikace zadávací dokumentace, nebyl nikým ovlivňován, aby prosadil do zadávací dokumentace

něco, co by bylo v rozporu s jeho odborným přesvědčením. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační. Když se dělá zadávací dokumentace, tak se nedělá šitá někomu na míru, ale aby byla soutěžitelnost, i když vždy těmi parametry někoho diskriminují. Neměl pocit, že by nastavení kvalifikačních předpokladů, nebo jiných parametrů, bylo účelové. Veřejná zakázka skončila tak, že se zrealizovala, systém se dodnes zčásti používá. Byl to jeden z nejpovedenějších projektů, které se podařilo realizovat. Už jen tím, co se všechno spojovalo, co se povedlo rozvinout, digitalizovat na úřadě, ten projekt byl mimořádně povedený. Projekt byl několikrát kontrolován CRR, Ministerstvem financí, tedy jak z pohledu projektového, tak finančního, to byl povedený projekt, i technicky. Z hlediska složitosti zadávacích podmínek to bylo mimořádně obtížné. Obž. H. je vzorem pro hromadu informatiků nejen jejich kraje. Pokud je soudem konfrontován s tím, že na jedné straně říká, že se vyhýbali komunikaci s potenciálními možnými dodavateli řešení, pak naopak říká, že se to dávalo externí firmě, která si informace na trhu sežene, pak k otázce, jestli se u zadávací dokumentace na jejím zpracování podílelo TESCO SW, nebo ji mělo před vyhlášením soutěže, říká, že neví, ale předpokládá, že mělo, k dotazu, zda si neodporuje, uvádí, že se uzavírají před dodavateli při tvorbě zadávací dokumentace, když už se veřejná zakázka jako taková tvoří, nebudou v tom okamžiku zvat firmy na konzultace, to se už v tu chvíli nedělá. K dotazu, zda se podílelo TESCO SW nějakým způsobem na tvorbě zadávací dokumentace k zakázce, uvádí, že neví, není to pravděpodobné. Zadávací dokumentaci dělají jen s tou konzultantskou firmou, ale zjišťovat po současných dodavatelích podmínky integrace až v průběhu tvorby zadávací dokumentace, to by bylo neobvyklé. Přimo, že by někomu poslal zadávací dokumentace a řekli, zkontrolujte nám to, to neudělají, ale je možné, že s ním něco zkonzultují. To ano, ale neděláte to tak, že by tu zadávací dokumentaci vzali a někomu ji poslali ke kontrole.

115. Svědek **Ing. Bohumil P.** u hlavního líčení dne 11. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41521 a násl.), že v letech 2010 až 2013 na úřadu Královhradeckého kraje působil jako vedoucí oddělení projektů a komunikační infrastruktury. Jejich oddělení se podílelo na přípravě veřejných zakázek. Zakázka na *vnitřní integraci* byl jeden projekt z několika, který se realizoval v rámci výzvy IOP 08, realizace projektu byla schválena radou kraje v rámci schválené eGovernment strategie. Na základě toho byla pověřena příspěvková organizace kraje Centrum Evropského projektování (dále jen: „CEP“), kterou měl kraj zřízenou pro přípravu projektů a jejich management. Někdy v dubnu 2010 byla schválena zadávací dokumentace na studii proveditelnosti, následně v květnu rada schválila na základě posouzení nabídek výběr dodavatele studie proveditelnosti, což byla Deloitte. Pak se zpracovávala studie proveditelnosti, koncem roku kraj schválil podání projektu a příjem dotace a pověřil CEP k přípravě zakázek projektu. V rámci přípravy projektu se vycházelo ze zveřejněné výzvy 08 IOP, kterou připravovalo Ministerstvo vnitra, pak se to měnilo, že poskytovatelem bylo Ministerstvo pro místní rozvoj. Součástí výzvy byla příručka pro žadatele a poskytovatele dotací, v rámci této byly typizované projektové záměry, které připravovalo Ministerstvo vnitra s kraji, týkaly se záměrů celého projektu výzvy, v ní byly definovány ukazatele i části, které projekty musí zahrnovat, aby dostali dotaci a taky tam byl povinný obsah studie proveditelnosti. Tyto dokumenty byly veřejné, k tomu měl přístup kdokoli. Na počátku 2011, na základě rozhodnutí, že se projekt má realizovat, se připravovala zadávací dokumentace veřejné zakázky na integraci. Tam připravoval s kolegy IT návrhy technických specifikací a v lednu to poslal v rámci jejich tehdejšího odboru k připomínkám kolegům, kterých se to týkalo, což byli správci serveru, aplikací, kterých se integrace týkaly, a svému vedoucímu obž. Martinu K. Následně, po zapracování jejich připomínek, to poskytl CEP, které mělo zakázku připravit a administrovat, k jejich připomínkám. Tam se připravovala smlouva o dílo, servisní smlouva, v rámci této přípravy spolupracoval s kolegou z Pardubického kraje, což byl obž. H., kde spolu ladili, jak připravit smlouvu, ale specifikace měli každý své, protože stav informačních systémů v krajích byl různý. Vycházeli ve specifikaci i ze znalostí veřejných zakázek, které již byly zveřejněné, kdy Kraj Vysočina již měl vysoutěženo, to byl jeden ze základních podkladů, aby se nějak sladili, protože znalosti u nich na jejich kraji, vzhledem k těm tématům, nebyly tak rozsáhlé, proto navzájem mezi kraji ty věci konzultovali, aby se dostali k tomu, že

dokážou rozsah projektu naspecifikovat přesně a nediskriminačně. CEP to poslalo na oddělení veřejných zakázek krajského úřadu, kde se k tomu vyjadřovali, a po zapracování připomínek poslal finální verzi vedoucímu a znovu na CEP. CEP ji mělo doladit a posílalo ji CRR k předběžnému odsouhlasení. Tam probíhalo vypořádání připomínek, a když byly vypořádány, tak materiál předkládalo CEP radě kraje s tím, že rada na svém zasedání schvalovala zadávací dokumentaci a rozhodovala o vypsání veřejné zakázky, schvalovala hodnotící komisi a pověřila CEP k realizaci. Následně byla vypsána veřejná zakázka se lhůtou pro podání nabídek. Vzhledem k dotazům, které CEP řešilo, se termín posunoval. Proběhlo otevírání obálek a vyhodnocování hodnotící komisí. Ví, že byly upřesňující dotazy na vysvětlení zadávací dokumentace. V listopadu 2011 bylo potom zasedání rady, do kterého CEP předložilo výsledek veřejné zakázky, jednání hodnotící komise a rada na základě toho po projednání rozhodla o vyloučení některých uchazečů, kteří nesplnili zakázku, a rozhodla o přidělení veřejné zakázky dodavateli, který měl nejvýhodnější nabídku, což byla Telefónica O2 a schválila podpis smlouvy o dílo. Pokud uvedl rok 2011 vyhlášení soutěže, tím si není úplně jistý, pokud z materiálů vyplývá, že byla vyhlášena 2013, je to možné. Obž. Martin K. byl vedoucí odboru a on byl vedoucí oddělení, tedy obž. K. byl jeho nadřízený liniový vedoucí. K dotazu, zda se na tvorbě studie proveditelnosti účastnili pracovníci krajského úřadu, uvádí, že byl projektový tým, který to vytvářel a posílal, a vyjadřovali se k těm věcem. Není si vědom, že by se na tvorbě studie proveditelnosti podílely jiné osoby, kromě pracovníků úřadu a Deloitte. Ixtent si nevybavuje, A-Scan zná, s nimi dělali digitalizaci dokumentů pro vědeckou knihovnu. TESCO SW zná, ale v rámci studie proveditelnosti si ji nevybavuje. Obž. Ivo U. je z A-Scan, stejně jako Jan W., s nimi měl jednání v rámci realizace projektu digitalizace. Z TESCO SW některé T. zná, jen si je nevybaví podle jmen. Nemá povědomí o tom, že by se tyto osoby podílely na činnosti související s tvorbou studie proveditelnosti. Časově neví, jestli zakázka digitalizace následovala nebo předcházela, ale celá výzva 09 byla rozdělena do několika projektů, rada realizaci těch projektů schvalovala jedním usnesením. Studie proveditelnosti nebyla přílohou zadávací dokumentace, u nich to bylo uděláno tak, že ji poskytli vybranému dodavateli. Kraje to ale dělaly různě, někdo ji zveřejňoval, někdo ji dával jako součást zadávací dokumentace. Nebyl nastaven režim pohybu dokumentů jako je studie proveditelnosti, nebo zadávací dokumentace v pracovní či ve finální verzi ve vztahu ke třetím osobám, ale mimo CEP a krajského úřadu to nikam neposílají. Pracovní i finální verzi měl k dispozici, poskytl je jen těm, kteří se na zpracování podíleli, zda je poskytla jiná osoba z úřadu nebo zpracovatele, o tom neví. Zadávací dokumentaci i její technickou část zpracovávali oni na odboru IT. K dotazu, zda žádali externí subjekty působící na trhu IT o podklady, o konzultace, uvádí, že vycházeli z typizovaných projektů, ze zveřejněných zakázek z jiných krajů na stejný rozsah a v době, kdy se připravoval projekt, kdy se řešil rozsah a co budou pořizovat, museli konzultovat i s dodavateli stávajících informačních systémů, které měli, protože potřebovali zjistit, jakým způsobem a v jakém rozsahu jsou integrovatelné s těmi informačními systémy veřejné správy, jak to bylo předepsané a navzájem konkrétně také s identity managementem. To byly předchozí konzultace s dodavateli stávajících systémů. Pak konzultovali možnosti licenční politiky s Microsoft, oslovovali Software, protože tam šlo o přístupové licence Microsoft, jestli budou pořizovat nebo jim budou stačit stávající počty. Předtím, když se zabývali tím, jestli budou řešit IDM, měli prezentace, firma AGcom jim prezentovala, jak vypadá Identity management od Microsoft, také TESCO SW prezentovala jejich řešení v Karlovarském kraji. Probíhaly prezentace řešení v době, než se připravovala specifikace do zadávací dokumentace. V době, kdy se připravovala zadávací dokumentace, to externím firmám neposílali, on upozorňoval na to, že se to nesmí posílat. Zakázku získala Telefónica O2, měli svého subdodavatele Atlantis CZ. V zakázce byl tento subdodavatel uvedený a záležitosti, co dostali, nesly jeho jméno. TESCO SW podle smlouvy nedodávala své řešení, ale její konzultanti se podíleli na implementaci řešení, které dodávala Atlantis. Tam nějakým způsobem řídicí výbor projektu, resp. CEP, řešilo požadavek Atlantis, který sdělil, že nemá kapacity a chtěl by využít kapacity konzultantů. To museli rozhodnout právníci, to nebylo na něm. Že by byla studie proveditelnosti diskriminační, nebo že by byl někdo upřednostněn, to si v žádném případě nemyslí, a to ani z hlediska technického zadání. Určitě neměl

pocit, že by obsah zadávací dokumentace zvýhodňoval uchazeče, nebo vylučoval jiné uchazeče. V nabídce bylo asi 11 uchazečů, kteří podali nabídku. Vítězný uchazeč splnil to, k čemu se zavázal, doba udržitelnosti byla naplněna a pracují na tom dál, je to přínosem pro kraj. V souvislosti s tvorbou zadávací dokumentace na něj nebyl vyvíjen nátlak, nic nestandardního ani nezákonného mu nepřišlo. V souvislosti s touto zakázkou si není vědom, že by komunikoval s obž. U. Má dojem, že v té době TESCO SW neprovozovalo u nich nějaké systémy. Neví přesně, jak to bylo časově, ale CEP kdysi vysoutěžilo energetický management, který dodávalo TESCO SW, ale to se nesoutěžilo, pouze se to provozovalo v jejich prostředí a časově neví, jak to navazovalo. Evidenci majetku se pořizovala v samostatné veřejné zakázce mimo projekt, tam to bylo TESCO SW, ale myslí si, že to bylo až posléze. Jakou měrou se na zakázce podílel obž. K., to nemůže kvantifikovat. Byl to jeho vedoucí, byl náhradníkem v některých hodnotících komisích. V souvislosti se zakázkou na něj obž. K. nevyvíjel nátlak, byly běžné diskuse. Štěpán J. byl jeden z členů Deloitte pro zpracování studie proveditelnosti, pan Š. možná také. Jak již uváděl, konzultoval s pracovníky z Pardubického kraje, byl to obž. H. Konzultovali hlavně proto, že byli ve stejném výchozím stavu, konzultovali znalosti, aby získali know-how, připravovali spolu hlavně základní body do smlouvy o dílo a do servisních smluv. Na základě servisních smluv se pak podařilo vysoutěžít zakázky s velmi nízkými provozními náklady, což byl přínos i z hlediska financí. Technickou specifikaci zadávací dokumentace zpracovával on s kolegy. Za finální podobu zadávací dokumentace byla odpovědná příspěvková organizace, což je CEP, to bylo určeno radou. Když posílal návrh technických specifikací zadávací dokumentace kolegům k připomínkám, to, že ji dál nemají šířit, sice mají směrnici o veřejných zakázkách, ale neví, jestli tam toto je uvedeno. U pracovních verzí, které si vyměňovali mezi sebou, tam se to asi nepsalo, to jeho upozornění na nezveřejňování, ale u finálních verzí na to upozorňuje, protože to už je zásadnější.

116. Svědek **Ing. Štěpán J.** u hlavního líčení dne 11. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41523 a násl.), že v letech 2010 až 2011 pracoval jako konzultant v Deloitte, jeho práce souvisela s veřejnými zakázkami, společnost poskytovala služby poradenství pro kraje. Nevzpomene si přímo na zakázku *Kompletní integrace KÚ Královéhradeckého kraje*, ale dělali pro kraj přípravné studie pro následné zakázky, které potom úřad vypsal. Na pozici konzultanta navštěvoval krajský úřad, pracovníky IT, připravovali, jakým způsobem by zakázky měly být koncipovány. Studie proveditelnosti znamená, jestli má úřad vypsat, v jakém rozsahu, co by měla z pohledu technologického zakázka obsahovat. Na tvorbě studie se účastnil i jeho kolega Martin K., dále manažer Michal Š. a kolega Martin B. Pokud má uvést, jakým způsobem byla studie zpracována, uvádí, že byly vypsány typové projekty, co by jednotlivé zakázky měly obsahovat, včetně finančního objemu a v typových projektech hledal krajský úřad uplatnění, jestli se jim to hodí nebo ne. Oni typový projekt zpřesnili a určili ano, hodí se vám třeba datové centrum, je to proveditelné nebo není, vlezte se do finanční částky nebo nevlazete, to je taková úvodní studie, která je tím zpřesněním typových projektů. Za krajský úřad se toho účastnili Ing. P. jako vedoucí IT oddělení a obž. K. Na tvorbě studie se nepodílela další společnost přímo, ale byli v kontaktu s některými společnostmi, protože oni ta technologická řešení neznají, sami si vyžadují, jaké jsou technologické možnosti, k nějakému naplnění parametrů toho typového projektu. Tedy se nepodíleli, ale poskytli nějakou součinnost, materiály typu prezentace k nějakému produktu, který nabízí. Názvy společností, které poskytly konzultaci, si nevzpomene, možná TESCO SW a ještě další, bylo jich několik. Pokud je mu sdělen název A-Scan, tak je možné, že tato společnost možná také poskytla součinnost, zabývala se tiskovými službami. Ixtent nezná. CORTIS consulting zná, v souvislosti s tvorbou studie se potkal s někým z Cortis. Co se týče TESCO SW, protože si nevzpomene na obsah typových projektů, neumí propojit tuto společnost s konkrétním tématem. CORTIS měla v té době řešení, které by vyhovovalo předpokladům. Jméno obž. Ivo U. v té době někde zaslechl, ale neví, ve spojení s jakou společností. Jan W. mu nic neříká. Vít S. je jedním z představitelů jedné ze společností. Tomáše K. nezná. Jméno T. zná, tito jsou z TESCO SW. Tyto jmenované osoby se samy nepodílely na zpracování studie, ale třeba zprostředkovaně poskytly, co jejich společnost nabízí, co má ve svém portfoliu služeb. Oni z toho

nějakým způsobem vycházeli a paralelně požádali jinou společnost o srovnání, aby pochopili, jaké to řešení je a jestli je vhodné o tom uvažovat. Je možné, že v rámci konzultace poskytl on, nebo někdo jiný, těmto konzultantům pracovní verzi studie proveditelnosti. Protože oni jako konzultanti přesně nevěděli, co píšou, tedy jakoby nějakou oponenturu, umožnit zvalidovat, že technické řešení je takové, jaké se nabízí. Probíhala komunikace hlavně s jeho nadřízenými, např. Michalem Š., a když měl něco někam poslat, tak to poslal. Jeho emailová adresa měla určitě koncovku deloitte.com, a jestli tam bylo jeho jméno s tečkou, to už si nevzpomene. Email hk-studie@email.cz mu nic neříká, neměl důvod tuto používat. Na nevhodnost komunikace s konzultanty panem Š. nebyl upozorněn. Za jeho působení u Deloitte se účastnil více projektů, každý kraj měl možnost si studii nechat zpracovat, ještě asi dva kraje spolupracovaly. K dotazu, zda se lišila práce při zpracování studie proveditelnosti pro kraje, uvádí, že postup konzultační činnosti je stejný, ale každý kraj má specifika, tedy analýza k tomu, co ten který kraj potřebuje, je odlišná, ale z hlediska jejich přístupu a postupu to bylo stejné. Výslednou podobu studie proveditelnosti v Deloitte schvalovali minimálně dva lidé. Nebyl v části jím zpracovávané nikým ovlivňován, ani tlačen, aby uvedl závěr, který by byl v rozporu s jeho přesvědčením. Studie je víceméně obecná, neobsahovala skutečnosti, které by byly utajované. Studie jsou navíc všude přístupné, protože v rámci EU na to musí být udělaná veřejná prezentace, třeba v rámci Olomouckého kraje na to měli prezentaci. Studie proveditelnosti ve finální verzi nebyla diskriminační.

117. Svědek **RNDr. Ing. Alois S.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41536 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako projektant analytik informačních a komunikačních technologií na úřadu Moravskoslezského kraje. V rámci veřejných zakázek z výzev 06, 08 a 09 působil jako garant za IT technické specifikace zadání. U zakázky *vnitřní integrace úřadu* obecně zadávací dokumentaci mají pod sebou administrátoři, právníci a v té době i externí firmy. Obecnou záštitu měla MT Legal, dále se podíleli právníci z odboru právního krajského úřadu, specifikace byly rozděleny podle toho, koho se týkaly po odborné stránce. Podle zájmu jsou tam garanti z jednotlivých odborů, ať investice, životního prostředí, a po technické IT stránce připravuje specifikaci odbor informatiky, což byla jeho role. U zakázek byl základ položen tím, že se řešila nějaká eGovernment strategie, v té době vznikly typizované projektové záměry. Subjekty, které mohly požádat o dotaci, vycházely z tohoto dokumentu a měly je naplnit, aby mohly dotaci získat. Témata se konzultovala nejen s jednotlivými odbory kraje, ale konzultovalo se i mezi kraji navzájem, kdo už ty oblasti měl zrealizované, tak byly návštěvy, aby se zjistilo, jak to jinde dělají. Nastavení předpokládané hodnoty plnění a ověření reálnosti zadání, to se řešilo konzultací s potenciálními dodavateli, když se připravovaly zadávací podmínky, ne v průběhu. V průběhu to řídila právní kancelář, ale když se k tomu připravovaly podklady, v té době probíhaly konzultace, kdy pro průzkumu trhu byli osloveni dodavatelé, kteří tuto oblast řešili, plus tam bylo zveřejnění na webových stránkách kraje. V době přípravy, aby podmínky byly nediskriminující, řešily se konzultace tohoto charakteru. Na stránkách kraje byla zveřejněna pracovní verze zadávací dokumentace. Bylo osloveno víc dodavatelů, a další to měli k dispozici, v tu dobu bylo místo, kde se tyto IT záležitosti na webu kraje prezentovaly. Zakázky jsou také předem oznamovány na centrální adrese jako záměr kraje. Celý proces byl řízen CRR, který řešil administraci žádosti o dotaci pro Ministerstvo pro místní rozvoj. Než se zveřejnilo, proběhlo schválení CRR. Mohli k tomu mít připomínky, pak probíhaly případné úpravy. Kromě zveřejnění technické specifikace oslovovali dodavatele jako Gordic, Marbes, Novell, ICZ, byla jich řada, kteří měli zkušenost s takovými zakázkami pro veřejnou správu a dodávali taková řešení. Buď to bylo tím průzkumem trhu, nebo i ti dodavatelé sami byli současní dodavatelé, tedy mohla s nimi být komunikace, nebo získali kontakty přes další kraje. Řešilo se, aby nemohl někdo říct, že byl znevýhodněn, proto to oslovení bylo poměrně široké. TESCO SW zná, také patřila mezi oslovené skrze jednu část zakázky, která původně byla samostatně, pak se dala do větší integrační zakázky, konzultovala se část facility managementu. TESCO SW zrovna už realizovalo i na jiných krajích facility management a byli doporučováni. Na Olomouckém a Zlínském kraji byla nějaká referenční návštěva. Podklady,

připomínky, doplňky technických specifikací si řídil odbor investiční, finanční, některé konzultace prováděli zaměstnanci odboru. Tam se řešilo zadání, aby věděli, co vše můžou požadovat, aby bylo zelektronizováno, co všechno systémy umí. Tedy tímto způsobem probíhalo upřesňování zadání, aby nebylo nereálné. Pak následovalo zveřejnění pracovní verze a dodavatelé byli vyzváni, ať dají své připomínky, a přišly náměty na úpravu. Neví, jestli případné připomínky byly zapracovány do technických podmínek, ale se všemi se pracovalo. Sešel se projektový tým a probírala se jedna za druhou, jestli je adekvátní ji zapracovat, nebo by se případně neměla řešit, to bylo týmové rozhodnutí. Předpokládá, že část byla a část nebyla, pak se to dostalo do finální verze. Ani tak zadávací řízení neprobíhalo hladce a musely se dopřesňovat některé nabídky. Dokonce toto výběrové řízení bylo i zrušeno v prvním kole a vyhlášováno znovu. Že by se po úpravě technických specifikací domáhali jiní potenciální dodavatelé změny specifikací s tím, že jsou diskriminační, to se nestalo. K dotazu, proč bylo takto postupováno a technické specifikace byly sestavovány tak veřejně, uvádí, že důvodem bylo předejít tomu, aby si někdo později v zadávacím řízení nestěžoval, že je to nerealizovatelné. Byla to prevence předejít tomu, ať to odpovídá reálnému trhu a aby samotná veřejná zakázka proběhla hladce. U projektů EU jsou i harmonogramy a jakékoli zpoždění s administrací ubírá čas samotné realizaci. Nevzpomíná si, že by jejich postup byl nějakým kontrolním orgánem označen za chybný. Připomínky, vyjádření k technické specifikaci probíhaly v první fázi na osobních schůzkách, navazovalo to na referenční návštěvy, nebo si ty odvětvové odbory zvaly současné dodavatele, aby byli schopni určit rozsah požadavků. Bez průzkumu trhu a konzultací by zadávací dokumentaci asi bylo možné připravit, ale mohly by později nastat problémy, že by to neodpovídalo možnostem trhu. K dotazu, zda byl nějaký klíč pro to, které firmy budou oslovovat, uvádí, že o významných dodavatelích informačních systémů pro veřejnou správu se ví, a potom to bylo z referencí jiných subjektů a z internetu. Komunikace se společnostmi z trhu IT zakázána není ani nebyla. Předběžnou tržní konzultaci a průzkum trhu považuje za smysluplné, je to důležité, nehledě na to, když se s trhem komunikuje, potom zakázka může být nastavena co nejreálněji a nemusí být problémy v samotném zadávacím řízení. Nebyl nijak ovlivňován, aby někoho zvýhodnil, nebo zapracoval něco, co by bylo proti jeho přesvědčení.

118. Svědek **Ing. Miloš P.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41538 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako vedoucí oddělení rozvojových programů na úřadu Jihomoravského kraje, odpovědný za realizaci projektů financovaných z evropských peněz a za administraci těchto projektů. Co se týče veřejných zakázek *Síťová infrastruktura propojení lokalit technologického centra a Síťová struktura 2* vypsanych KÚ Jihomoravského kraje, vzpomíná si, že mělo jít o propojení dvou lokalit krajského úřadu mezi hlavní budovou a vedlejší budovou. Jednalo se o síťové propojení optickou kabeláží mezi objekty. Byla zpracována studie proveditelnosti, tu zpracovávala poradenská služba, která zpracovávala i žádost o dotaci, byla to EUNICE, kterou vysoutěžili. Myslí, že na tom spolupracovala paní M., jako projektový manažer František H., obž. V. a obž. Č. Tito jim pomáhali se zpracováním žádosti a se studií proveditelnosti. Jihomoravský kraj požadoval kompletní digitalizaci celého Jihomoravského kraje, to bylo rozděleno na několik částí a kromě technologického centra tam byla digitalizace veřejné správy a jednou z částí bylo propojení lokalit, aby se technologické centrum dalo zálohovat. Na tvorbě studie proveditelnosti se podíleli pracovníci úřadu, kdy poradenská služba potřebovala vědět, jaké mají vybavení a co chtějí v rámci informatiky vytvořit, probíhaly kontrolní dny, kde se setkával projektový tým a definoval, co mají a čeho chtějí dosáhnout. Není mu známo, že by se na studii podílela třetí osoba kromě pracovníků kraje a poradenské společnosti. Studie proveditelnosti byla zveřejněna na stránkách Jihomoravského kraje, to je povinností. Kdo zpracovával zadávací dokumentaci k zakázce, to neví, ale měla být zpracovávána kolegy z informatiky spolu s poradenskou firmou, která dělala studii proveditelnosti. Kdo dělal technickou část zadávací dokumentace, to neví. Jestli se na tvorbě zadávací dokumentace podílela třetí osoba mimo poradenskou společnost, to neví. Před zpracováním zadávací dokumentace a vyhlášením výběrového řízení se musí specifikovat, jak se zakázka bude realizovat a jak se bude předávat plnění. Tedy hledali se lidi, co budou odpovědní za

převzetí díla. Nevzpomene si, jestli byl členem hodnotící komise. Samotný postup hodnocení nabídek si již nepamatuje, ale v protokolu je uvedeno, co kdo dělal. První veřejná zakázka byla zrušena, protože nebyla podána nabídka. Proběhla komunikace, proč nebyla, ale výsledek neví. Vyžadují to i pravidla pro realizaci projektu, že zadavatel, než vyhlásí nové výběrové řízení, se má pokusit zjistit, z jakého důvodu nebyla podána nabídka, aby se zadávací dokumentace upravila obecně tak, aby bylo možné podat více než jednu nabídku. To je podmínkou, že v rámci evropských peněz by měly být podány minimálně dvě až tři nabídky. K dotazu, zda byl identifikován důvod nepodání nabídky, uvádí, že neví, jestli zakázka nebyla cenově podhodnocena, že to propojení bylo dražší. Proč nebyla podána nabídka, bylo projednáváno i s poradenskou společností, ale jejich názor už není schopen říct. U druhé zakázky byla změněna zadávací dokumentace, to předpokládá, většinou to tak bývá. V jaké části zadávací dokumentace došlo ke změně, to přesně neví. U druhé veřejné zakázky byly dvě nabídky, jedna byla od O2 a druhá asi od Com Plus. O2 byla dražší, druhá firma levnější, ale museli tu druhou nabídku vyloučit a vyhrálo O2. Myslí, že hodnocení nabídek v této druhé zakázce dělala poradenská firma MT Legal. K dotazu, proč je třeba, aby byla podána více než jedna nabídka, uvádí, že proto, že má být hodnoceno, a protože se dost těžko dokládá v rámci evropských peněz doložení efektivního vynakládání veřejných prostředků. Ten pokyn je z obecných pravidel zadávání veřejných zakázek, jsou tam metodické pokyny a doporučení. V rámci doporučení, v případě, že to projekt umožňuje, je doporučeno, aby veřejný subjekt, pokud mu to dovolí zákonná pravidla, protože veřejnou zakázku zákonně můžete zrušit jen z určitých důvodů a když děláte zakázky malého rozsahu, které jsou mimo zákon, tak doporučuje, že v případě, pokud to u realizace jde, aby se výběrové řízení zrušilo a vyhlásilo znovu. Protože v případě, že je jen jedna nabídka, nedojde k výběru, ale kontrolujete jen formální náležitosti. Když je více nabídek, tak se dělá hodnocení nabídek a vybírá se nejehospodárnější. To pravidlo platí obecně pro zadávací řízení.

119. Svědek **Ing. Miroslav B.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41539 a násl.), že v letech 2010 až 2013 působil na úřadu Jihomoravského kraje na pozici referenta, následně vedoucího oddělení uživatelské podpory. Co se týče veřejných zakázek týkajících se IOP, ve spolupráci s oddělením regionálního rozvoje a spolu s Milošem P. zpracovávali za podpory EUNICE zadávací dokumentace pro zadávání výběrových řízení. Co se týče veřejné zakázky *Síťová infrastruktura a propojení lokalit technologického centra* a následně *Síťová infrastruktura 2*, k projektu byla zpracována studie proveditelnosti. Kdo ji zpracovával a kdo se na tom podílel, to si již nevzpomene. Konkrétně tuto veřejnou zakázku měl na starosti kolega M. a zpracovával to za podpory poradenské firmy. Domnívá se, že studie proveditelnosti byla zveřejněna na stránkách Jihomoravského kraje. Není mu známo, zda se na tvorbě zadávací dokumentace podílela třetí osoba, mimo pracovníky úřadu a poradenské firmy. Technickou část zpracovávali ve spolupráci s EUNICE, s panem H. a obž. Č. za pomoci paní M. Obž. Michala V. zná, pracoval v EUNICE, zpočátku se účastnil pár jednání. Byl členem hodnotící komise, výběrové řízení bylo zrušeno a vypsáno znova, důvod zrušení si nevzpomene. Po nahlédnutí do Protokolu o jednání hodnotící komise (č. l. 31809 – 31810), uvádí, že nebyla podána žádná nabídka a důvod, proč nebyla podána žádná nabídka, byl asi ten, že cena, kterou dávali jako maximální, byla nedostatečná. Cenový průzkum, za kolik by mohla být realizována, měl na starosti kolega M. Vzhledem k tomu, že EUNICE byla součástí projektu, kolega se obrátil s dotazem, jak je možné, že první výběrové řízení dopadlo špatně a žádal o znovunastavení dalšího kola výběrového řízení. Podmínky projektu byly zadány tak, že musí být vybudována dvě centra, která mezi sebou budou zajišťovat vysokou dostupnost, tudíž síťové propojení těch obou lokalit bylo závazným požadavkem projektu. Vypsalo se nové výběrové řízení, pravděpodobně došlo ke změně zadávací dokumentace, ale v jakých parametrech a částech, to si nevzpomene. S kolegy měli rozděleny části projektu v rámci informatiky, bylo tam asi 6 nebo 8 částí projektu, za které odpovídali kolegové, on sám měl na starosti digitalizaci. Pan M., coby správce serverů, měl na starosti síťové propojení a on sám jako projektový manažer všechno spojoval, ale neřídil jednotlivá výběrová řízení. On navrhl parametry

výběrového řízení ve spolupráci s EUNICE a CRR zajistil právní podmínky výběrového řízení. Druhé hodnotící komise byl členem, ale nevzpomene si, kolik bylo podáno a hodnoceno nabídek.

120. Svědek **Ing. Josef T.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41540 a násl.), že v letech 2010 až 2011 pracoval na pozici náměstka pro ekonomiku a evropské záležitosti úřadu Královéhradeckého kraje. Z této pozice řídil velký projekt účetnictví a ekonomiky jak kraje, tak příspěvkové organizace, systém Ginis a součástí systému bylo i software vybavení na majetek. Tady se řeší problematika majetkového software, který byl řešen samostatně, a šlo o to, aby tyto dva systémy byly kompaktní. Není odborník na informatiku, od toho tam byli jiní lidé, on řešil účetnictví. Původně v roce 2010 byl provozován na úřadě ekonomický systém Fenix. Hlavní myšlenka nového systému, který začínali řešit, ten Ginis, byla v tom, aby bylo vzájemné propojení nejen krajského úřadu, ale i jednotlivých příspěvkových organizací, aby byly vytvořeny podmínky pro zapojení do systému akciových společností, kde měl kraj majoritní postavení. K dotazu, zda veřejná zakázka *Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje* souvisela s tím propojením systémů do jednoho celku, uvádí, že systém Ginis, aby byl ucelený, bylo třeba, aby tam byl zahrnutý i majetek. Bylo možné to řešit v rámci Ginisu, ovšem protože software byl vytvořený asi rok, rok a půl předtím, tak šlo jen o to, dodržet vazby, aby systémy spolu komunikovaly. K dotazu, kdy byla připravována zakázka na *vnitřní integraci* a kdy vyvstala potřeba úřadu pořídit nový ekonomický systém, uvádí, že to byly dvě odlišné věci. V souvislosti s potřebou pořídit nový ekonomický systém, na tyto systémy, které byly podporované, byly vypisované i dotační tituly, oni z hlediska zaměření využili dotační titul a získali dotaci v rozsahu 20 milionů na pořízení tohoto software. Projekt probíhal asi tři roky, a k dotazu, jestli byla potřeba měnit Fenix za Ginis, tak na základě poznatků v jiných krajích a státní správě, kdy v rámci asociace krajů se ekonomika řešila, ty trendy nahrávaly a podporovaly nový systém Ginis. Šlo o to povýšit to výš. Jak uvedl, bylo to vzájemné propojení ekonomického systému, hospodaření a sledování výsledků hospodaření, ucelený i mezi jednotlivými organizacemi kraje. Ne všem organizacím se to líbilo, byly příspěvkové organizace, které z různých důvodů nový systém nechťely. Z hlediska personálního tvrdily, že na to nemají připravené lidi, že už je to zaběhnuté a byly i organizace, které netoužily po tom, aby kraj viděl, jak hospodaří. Podle vyjádření odborníků byly technologie kvalitní a dobré. Úřad zvažoval i pořízení jiných systémů, než Ginis, probíralo se to. TESCO SW mu nic neříká a obž. Michala, Josefa a Davida T. nezná. Systém Fama+ nezná. O A-Scan slyšel, ovšem v souvislosti s pořizováním nových systémů si tuto společnost nevybaví. Jméno obž. Ivo U. mu nic neříká. Kompatibilita systému v rámci připravované zakázky byla řešena. V souvislosti s pořizováním nového ekonomického systému si nevybaví schůzky, kterých by byl přítomen a které by prosazovaly řešení jedné konkrétní společnosti. On s dodavateli těchto systémů nespolečně pracoval, ani nevedl jednání, od toho byli jiní lidé. Není si vědom nějakého prosazování produktů jedné konkrétní společnosti. Na systém Ginis byl realizační tým lidí z krajského úřadu, kteří to implementovali. Ve vztahu k veřejné zakázce *Komplexní integrace krajského úřadu Královéhradeckého kraje*, k dotazu, zda vykonával nějaké aktivity v souvislosti s touto zakázkou, uvádí, že v podstatě měl informace o tom, jak je systém řešen a pomáhal tomu, aby systém byl implementován. Podrobnosti ke zpracování zadávací dokumentace k této zakázce mu nejsou známy. Byl seznámen se zadávací dokumentací, ale nepodílel se na její tvorbě. Pracovní nebo finální verzi zadávací dokumentace nikomu neposkytl. Nebyl na něj vyvíjen žádný tlak v souvislosti s touto zakázkou, zakázka mu přišla korektní.
121. Svědek **JUDr. Jan J., Ph.D.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41541 a násl.), že v letech 2010 a 2011 pracoval na úřadu Královéhradeckého kraje na oddělení majetkovém jako vedoucí oddělení. V těch letech majetkové oddělení zajišťovalo administraci veřejných zakázek. V letech 2010 až 2011 pro evidenci majetku používali modul ekonomického systému Fénix, který se používal i pro vedení účetnictví a ekonomickou agendu. Krajský úřad zvažoval, že by pořídil jiný produkt. Později byl pořízen a dodnes se používá, konkrétně produkt Fama+ od TESCO SW. K dotazu, zda pořízení souviselo se zakázkou *Komplexní integrace krajského úřadu Královéhradeckého*

kraje, uvádí, že v době, kdy na majetkovém oddělení působil, řešili nedokonalost tehdy pořízené evidence, neuvědomuje si ale, že by produkt na evidenci majetku vnímali jako něco, co se pořizuje v souvislosti s nějakou další zakázkou. Prostě byla věcná potřeba vylepšit způsob evidence. On na majetkovém odboru byl do konce března 2013. Ví, že se tehdy uvažovalo ještě o produktu od Marbes. V souvislosti s pořízením nového software si neuvědomuje, že by někdo v rámci diskuse z krajského úřadu, případně dodavatelů produktu, ovlivňoval, nebo prosazoval pořízení produktu konkrétní společnosti. A-Scan mu nic neříká, ani jméno obž. Ivo U. K dotazu, zda existovala nějaká souvislost mezi nákupem nového majetkového software a veřejnou zakázkou na *komplexní integraci*, zda při pořizování nového software byl brán ohled na případné potřeby, které by vyplývaly z této zakázky, uvádí, že jestli byl brán, tak o tom nevěděl. On řešil evidenci majetku, ale jaký to bude mít dopad na další informační systémy kraje, to neřešil. Co se týče pořízení nového majetkového software, s kolegy z majetkového oddělení definovali požadavky, představy, co by měl umět a museli také konzultovat s informatiky. V té době se tyto věci řešily s obž. K. nebo s Ing. P. Jejich role se prolínaly podle toho, kdo byl zrovna k zastížení. Když se kraj připravoval na implementaci nějakého ekonomického software, dlouho se to zkoušelo a pak bylo rozhodnuto, že se pořizovat nebude a začal se řešit úplně nový systém. Nyní pracují na ekonomickém systému Ginis, který pokrývá většinu agend. Časově, z hlediska vypsání, přípravy veřejné zakázky na integraci, neví, nakolik předcházelo pořízení toho nového majetkového produktu. Neuvědomuje si, že by byl nějak aktivní při přípravě a zpracování zadávací dokumentace, nebo následného plnění ve vztahu k veřejné zakázce na integraci. Když se uvažovalo o novém majetkovém software, k dotazu, jak se zjišťovalo, kdo by mohl dodat potenciální řešení, obecně uvádí, že konzultovali s kolegy z jiných krajů, také přišly tipy od kolegů z informatiky a měli představu, co se dá na trhu pořídit a co je reálné. Ví, že zkoušeli produkt od TESCO SW, měli domluvenou možnost si vyzkoušet demoverzi. Vzpomíná si, že ze strany kolegů se to nesetkalo s nějakou reakcí, že by chtěli s tím pracovat, spíš za jeho působení to vyšumělo. O možnost vyzkoušet demoverzi požádali, aby věděli, co systém umí a formulovali potom tu svou představu, co budou chtít.

122. Svědek **Ing. Pavel M.** u hlavního líčení dne 15. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41541 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval na úřadu Jihomoravského kraje v pozici IT specialista. Výběrových řízení se účastnil jako technický poradce. Zakázky *Sít'ová infrastruktura propojení lokalit technologického centra a Sít'ová infrastruktura 2* spočívaly v propojení technologického centra mezi hlavní budovou a budovou na Cejlu. V prvním výběrovém řízení byl nějaký problém, týkalo se to souběhu a ÚHOS řízení zrušil, pak se vypisovalo druhé. Studie proveditelnosti byla zpracovávána a určitě se některých jednání o technických specifikacích účastnil. Kdo tvořil studii proveditelnosti, to už neví, je možné, že EUNICE. Zástupci EUNICE byli V., obž. Michal V. a František H., kteří se jednání účastnili. Jméno obž. Radek Č. mu také utkvělo v paměti. K dotazu, jak probíhala tvorba studie proveditelnosti, uvádí, že do toho byli zapojeni pracovníci úřadu, zadávali podmínky, které pro projekt potřebují, aby spojení mezi těmi dvěma budovami bylo duplicitní, nezávislé, s minimálním souběhem, to jsou technická kritéria, která do studie proveditelnosti požadovali. Myslí, že tvorby studie proveditelnosti se neúčastnila jiná společnost vyjma externisty a pracovníků úřadu. Studie proveditelnosti asi byla přílohou zadávací dokumentace. Nevzpomene si, kdo zpracovával zadávací dokumentaci k veřejné zakázce, ale její technickou část zpracovával H. MT Legal mu nic neříká, ani KDS. Není si vědom, že by se v souvislosti s tvorbou zadávací dokumentace a jejích technických specifikací účastnily třetí osoby mimo úřad a externí společnost. On sám byl členem hodnotící komise. Po nahlédnutí do Protokolu o jednání hodnotící komise (č. l. 31809 a 31810), uvádí, že Stanislav J. byl radní, Václav B. radní, B. zaměstnanec krajského úřadu, František H. z EUNICE a Mgr. Milana Š. si nedokáže přiřadit. Pokud ze zápisu vyplývá, že nebyla podána žádná nabídka, nevzpomene si na nějakou diskusi kolem tohoto, ale určitě to probírali. Pravděpodobně kvůli ceně se nikdo nepřihlásil. Druhá soutěž byla vyhlášena asi za dva, tři měsíce. Pravděpodobně došlo ke změně zadávací dokumentace v ceně, ale technické specifikace se neměnily. K dotazu, načí popud došlo ke změně ceny, uvádí, že to byla jen část projektu, celý projekt byl vytipování

technologického centra, kde měly být využity obě lokality. Protože chtěli, aby tuto část měli předpřipravenou, ale díky tomu nepovedenému pokusu někoho vysoutěžit, se to muselo udělat znovu, aby celý projekt byl realizovatelný, tak nějaký cenový průzkum dělali, oslovili firmy, zda se to dá v časovém a finančním horizontu provést a podle těch cenových nabídek se upravovala cena druhého výběrového řízení. Myslí, že průzkum prováděli zaměstnanci krajského úřadu. K dotazu, zda mezi první a druhou zakázku ingeroval CRR, uvádí, že CRR zastupoval Mgr. K. a krajský úřad komunikoval s CRR. Pojem SLA podmínky zná, organizace, která dílo vybuduje, musí nad tím držet nějakou servisní smlouvu, byly tam vyjádřeny časové a technické podmínky (SLA), jak se dodavatel k dílu bude chovat. Diskuse před druhým vyhlášením zakázky stran SLA podmínek určité byla, ale konkrétní závěr si nevzpomene. Myslí, že v těch SLA k nějaké změně nedošlo. Byl členem i druhé výběrové komise. Pokud má popsat proces hodnocení, hodnotící komise otevřela nabídky, ty prostudovali a nakonec vybrali jako vítěze O2 z důvodu, že druhá firma, která měla lepší finanční nabídku, v jednom technickém parametru uvedla něco, co bylo technicky neuskutečnitelné. Zavázala se v nabídce, že souběh těch tras bude nulový, to vzhledem k poloze serverovny na Žerotínově náměstí je technická blbost, to byl nereálný parametr. Po opětovném nahlédnutí do Protokolu o posouzení kvalifikace a Protokolu o posouzení nabídek (č. l. 31918 a násl., č. l. 31959 a násl. a č. l. 31973 a násl.), uvádí, že se dotazovali té společnosti, zda to skutečně dokážou. Pokud uvedl, že došlo k rozdílným názorům na charakter nedostatků, tak on za sebe tvrdil, že i když Com Plus tvrdí, že to dokáže udělat bez souběhu, tak on podle znalosti věci řekl, že to není možné. Podle ceny to tedy vyhrál Com Plus, ale pak došlo k podání námitek ze strany Telefonica O2, a pak teprve, až se to rozhodlo, kdy námitky byly ÚOHS přijaty, proto realizovala zakázku Telefonica O2. V rámci hodnotící komise žádný člen neprojevil jednoznačně názor, že společnost je třeba vyloučit. Neví, zda členové hodnotící komise podepisovali prohlášení o mlčenlivosti, z kodexu ale vyplývá, že o takových věcech se nemluví.

123. Svědek **Pavel K.** u hlavního líčení dne 16. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41544 verte a násl.), že v roce 2012 pracoval ve společnosti Com Plus CZ a.s. na obchodní pozici, měl pro firmu shánět zakázky. Pokud by se společnost rozhodla podat nabídku, měl zajistit podklady, předat je oddělení, které zpracovává nabídky, informovat svého nadřízeného a pak procesovat předání nabídky. O tom, zda se bude společnost účastnit nabídky, rozhodoval jeho nadřízený. K veřejné zakázce *Síťová infrastruktura propojení lokalit technologického centra a Síťová infrastruktura 2* na propojení lokalit technologického centra dávali nabídku. Není mu známo, že by byla zakázka vyhlášena dvakrát. Předmětem bylo datové propojení budov, nějaká propojovací síť. Firma Com Plus určitě využila subdodavatele. Jediné, co k tomu ví, že to vyhráli. K dotazu, zda byl účasten jednání hodnotící komise, uvádí, že jednou byli na krajském úřadu s vedoucím a technickým zástupcem, neví, jestli je vyzvali z úřadu, nebo oni požádali úřad o schůzku. Předmětem jednání bylo asi upřesnění. Pokud nahlédne na Protokol o hodnocení nabídek (č. l. 31973 a násl.), tak jména zde uvedených členů hodnotící komise mu nic neříkají. Nedokáže říct, v čem spočíval problém prokazování kvalifikace, ale vidí v protokolu, že to nějak vysvětlovali. V průběhu jednání si nevšiml snahy ze strany komise či nějakého člena o vyloučení jejich společnosti ze soutěže, podle něj to posuzovali jako vždy. Nevzpomene si, proč a kým byli vyloučeni, kdo podal námitky.
124. Svědek **Mgr. Jiří V.** u hlavního líčení dne 16. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41545 a násl.), že v letech 2012 až 2014 pracoval jako správce GIS (pozn. soudu geografické informační systémy) na oddělení informatiky na Magistrátu ve Zlíně. Pracoval na zakázkách na metropolitní síť, protože tam šlo o optiku, souviselo to s geografickým rozložením. Zakázka vyhlášená Statutárním městem Zlín nazvaná *Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ část II., dodávka a implementace aktivních prvků* je ta, na které pracoval. V rámci přípravy zakázky dával dohromady materiály, aby to bylo na vypsání, jen na hardware neměl odbornost. Myslí si, že studie proveditelnosti byla vypracována EUNICE, za ní jednal s H. a nějakou asistentkou. Obž. Michal V. byl majitel nebo ředitel. Jména obž. Radek Č. a Vlasta M. mu nic neříkají. Na zpracování studie proveditelnosti se osobně

nepodílel. Jestli byla studie proveditelnosti přílohou zadávací dokumentace, to si nevzpomene. Zadávací dokumentaci zpracovala rovněž EUNICE. Pracovníci úřadu se na tom podíleli, dávali to dohromady, myslí, že technické specifikace se řešily s H. Nevybaví si, že by se na tvorbě zadávací dokumentace podílely jiné osoby kromě pracovníků úřadu a EUNICE. Zbyňka S. zná, myslí, že to byl externí konzultant, ale jestli to dával dohromady, to si nevybaví, ani jestli S. něco korigoval, upravoval nebo kontroloval. Myslí si, že nebyl nastavený režim v možnosti poskytování zadávací dokumentace v pracovní nebo finální verzi ve vztahu ke třetím osobám. On sám měl k dispozici rozpracované i finální verze. Poskytl zadávací dokumentaci, protože chtěl mít jistotu, že komponenty nejsou šité na jednoho výrobce, ale že se může přihlásit jakýkoli dodavatel, aby to nemohl někdo napadnout, že je to šité na míru nějakému dodavateli. Šlo o specifikaci hardware a těmto věcem nerozuměl. Zadávací dokumentaci tedy poskytl, resp. to konzultoval s V. z AutoCont. S V. nemá žádný vztah, setkali se v Telči na semináři, kdy se mluvilo o budování metropolitních sítí, věděl, že je odborníkem na hardware prvky. Neměl informace, že by se AutoCont hodlal podílet na této zakázce. Kontaktů s V. bylo více, v průběhu kontaktů se ne bavili o tom, že by se AutoCont chtěl soutěže účastnit. Pokud je mu předložen email (č. l. 32313, sv. 144) z adresy xxx ze dne 19. 11. 2012, k dotazu, proč, když důvodem měla být konzultace, posílá finální verzi zadávací dokumentace, uvádí, že když se vypisují zakázky, jsou tam nějaké reference a došlo postupně ke zpřísnění referenčních zakázek. Pokud se něco zpřísní, tak to v něm vyvolá nedůvěru, tak chtěl mít jistotu, že je to v pořádku, že to není nic proti ničemu. Neví, odkud přišlo to zpřísnění. U kvalifikačních kritérií, pokud se kritéria zpřísní ze dvou na tři zakázky a zvýší se limit plnění, tak si přiznejme, kolik firem dělá zakázky nad 20 milionů. V ten moment mu bylo jasné, že se to na někoho omezuje. Když je limit nižší, může soutěžit lokální firma, která má na to udělat hardware, ale nikdy třeba nedělala tak velkou zakázku. Na druhé straně vnímá to jako ochranu toho, že když by byl limit 1 Kč, že by se mohl přihlásit kdokoli, který by mohl způsobit potíže. Za největší považuje firmy Impromat, NVT, AutoCont. K dotazu, jestli dává logiku ptát se, zda nasazená kritéria nejsou diskriminační zrovna zástupce jedné z velkých firem, uvádí, že když to konzultoval, bral V. jen jako konzultanta. Neumí odpovědět na otázku, zda bylo nutné v rámci konzultace ohledně kvalifikačních předpokladů posílat celou zadávací dokumentaci. V. posílal na konzultaci i technické specifikace, aby mu řekl, zda požadavky, co tam jsou, nejsou diskriminační, kdy vzhledem k tomu, že hardware nerozuměl, tak to poslal celé. Přitom síť byla stavěná na potřeby magistrátu, takže určitě nemusí být supervýkonný počítač, protože to bylo pro městské organizace a další organizace, proto výkon nemusel být až tak výkonný. K dotazu, zda nebylo možno oslovit nějakého výrobce hardware, jaký jeho produkt splňuje nějaké parametry, uvádí, že s ohledem na to, že tituly byly časově limitované, tak si nedovede představit komunikaci s čínským zástupcem. Kromě V. si nevybaví, jestli konzultoval problematiku se zástupcem jiné společnosti. Výsledná zadávací dokumentace dle výstupů z jednotlivých konzultací nebyla diskriminační, ani se nikdo neodvolal a dopadlo to dobře. Je to perfektní zakázka za velmi málo peněz a vše funguje. Nátlak na něj nebyl nikým činěn. Šlo o to, když na tom pracoval, aby to bylo čisté, a vyhraje nejnížší cena. Zadání bez konzultací by nebyl schopen sestavit. K dotazu, proč parametry nekonzultoval s H. z EUNICE, uvádí, že pokud na tom nějakým způsobem participují, tak mu to nepřišlo vhodné, protože ten, co to dělá, si to bude logicky obhajovat a nemá tedy jistotu, že je to v pořádku.

125. Svědek **Ing. Vlastimil B.** u hlavního líčení dne 16. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41546 verte a násl.), že v letech 2012 až 2014 pracoval v TC servis, současně ve spol. Zlín net, a to jako předseda dozorčí rady. Zlín net vyhrála zakázku IOP 09 na výstavbu metropolitní sítě pro Magistrát města Zlína. Zlín Net i TC servis se zabývaly telekomunikačními službami, mezi společnostmi není žádný vztah, jen v obou pracoval. Zlín net před tím, než do ní vstoupil, vybudovala optickou síť po městě Zlín a provozovala telekomunikační síť, včetně pronájmů sítí různým subjektům. Neví přesně, zda ta dříve vybudovaná telekomunikační síť nějak souvisí s veřejnou zakázkou *Dodávka komponent komunikační infrastruktury Statutárního města Zlína, dodávka implementace aktivních prvků*, ale Zlín Net vybudovala pro Zlín metropolitní optickou síť. Vyhrála jednu zakázku týkající se výstavby

metropolitní síť, jestli tam byla dodávka aktivních prvků, to již neví. Neví, nakolik souvisí vybudování optické sítě a dodávka aktivních prvků, protože oni řešili jen tu pasivní infrastrukturu optické sítě. Nevzpomíná si, že by figurovali kolem zakázky na aktivní prvky. Společnosti, které dodávají aktivní prvky, s nimi určitě nekomunikovaly po vybudování pasivní sítě. Pokud jde o podzim 2012, tak si neuvědomuje, kdy se ta zakázka řešila. Pokud si vzpomíná, u zakázky, kterou řešili, byli jediný účastník, neví o tom, že by tam O2 něco řešila. EUNICE a Františka H. zná, neví, jestli H. řešil zakázku s aktivními prvky. Zná jej z doby předtím, protože H. figuroval v Zlín Net ještě předtím, než tam přišel on, H. byl dokonce ten, kdo zprostředkoval jeho vstup do společnosti. Obž. Aleše M. nezná, nevzpomíná si na společnou schůzku, kde by byl obž. M., H. a on sám. S O2 spolupracují na pronájmu optických sítí. AutoCont zná, určitě se o tu zakázku tehdy zajímala. Neví, jestli o tu jejich část, spíše o tu aktivní část. Na zástupce této společnosti si nevzpomene. Jméno Petr V. mu něco říká, ale myslí, že s ním do styku nepřišel. Pokud se O2 zajímalo o zakázku na aktivní prvky, pak je asi z technického důvodu zajímal stav a rozložení pasivní komunikační infrastruktury, aby byli schopni navrhnout své řešení. K opakovanému dotazu, zda si vzpomene na schůzku, kde by byl obž. M., H. a on, uvádí, že s H. bylo několik schůzek určitě, s AutoCont si je jist, že se nepotkali a s panem M., jestli to tam padlo, tak asi ano, ale nevzpomíná si. Zadávací dokumentaci, případně technické specifikace k veřejné zakázce na aktivní prvky, měl. Muselo to být ve spojitosti s H., na nějakých technických parametrech spolupracovali, na nějakém technickém zadání. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email mezi H. a jeho osobou ze dne 7. 9. 2012 z mailové adresy xxx (č. l. 32227) a jeho příloha v podobě zadávací dokumentace, uvádí, že jestli jsou připomínky jeho, nebo od jejich technika, to neví, oni se nějak vyjadřovali k dokumentaci, připravovali technické podklady, spolupracovali na nich. Připomínky mohou být od nich, ale jsou dost obecné, tak je to těžké specifikovat. Jejich společnost se nezajímala o zakázku na aktivní prvky. Neví, jestli z města nebo přes H. byli požádáni, aby na ní spolupracovali. S městem Zlín spolupracují dlouhodobě na komunikační infrastruktuře. K dotazu, jak naložil se zadávací dokumentací, uvádí, že nikomu jinému mimo jejich společnost dokument neposlal. K dotazu, zda konzultacemi chtěl někoho zvýhodnit, uvádí, že konzultace byly směřovány tak, aby zakázka byla otevřenější. Asi se snažili, aby to sloužilo i pro jiné aktivní prvky, než od jedné společnosti, jak si všiml v jedné z poznámek v dokumentu. Pokud je soudem vyzván, aby tuto poznámku ukázal soudu, po opětovném nahlédnutí do zadávací dokumentace uvádí, že tuto konkrétní poznámku již nenachází, ale měl za to, že ji tam při prvotním listování viděl.

126. Svědek **Ing. Tomáš J.** u hlavního líčení dne 16. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41547 verte a násl.), že v letech 2012 až 2014 pracoval ve firmě Cross Zlín jako ředitel, byl i statutární zástupce. Co se týče IOP, jejichž cílem byla elektronizace a digitalizace veřejné správy, oni se tam pohybují jako firma v dopravních systémech, světelné křižovatky, parkovací systémy atd., ovšem z hlediska nějakých evidenčních právních systémů, to je nezajímá, mohli tam být jen okrajově. Za pasivní prvky lze považovat to, kde není elektronika, tzn. kabelové, případně optické trasy, různé záležitosti propojovacích spojek, kabelových potrubí apod. Aktivní prvky jsou ty, které toto využívají, jsou elektronické a starají se o komunikaci. Zájmem jejich společnosti je obojí, ale víceméně okrajově, pro ně je to jen komunikační kanál, většinou trasy pro ně staví a chystají jiné firmy. Co se týče zakázky *Dodávka komponent komunikační infrastruktury Statutárního města Zlína, dodávka implementace aktivních prvků*, na tuto si vzpomíná. Ve Zlíně je vystavěná optická síť, kterou zárodečně začali dělat v 90. letech, kdy on došel s nápadem, protože výkopové práce jsou složité a drahé, tahat optické kabely po trolejovém vedení. Tyto trasy natáhli, začali používat pro dopravní systémy a začalo se jevit výhodné to používat jako telekomunikační kanál pro samosprávu. Ve vztahu k zakázce tato již nachystaná optická trasa je mimořádně kapacitní, začala se používat i pro propojení jednotlivých budov magistrátu, kraje, PČR a běžely tam speciální agendy. Jejich společnost měla zájem o zakázku, ale byli cenově nekonkurenceschopní. Plnění měli dodávat subdodavatelsky, mají partnery Network group a Profi coms. Aktivitu před vyhlášením zakázky nedělali, jen byli osloveni, jestli jimi nachystané trasy jsou pro toto použití vhodné. Dali souhlasné stanovisko, že toto multifunkční

využití původně dopravních tras i jako trasy informační je úsporné a žádoucí. Neví, kým byli osloveni, byla to aktivita směřující z magistrátu k nim. EUNICE zná matně, H. zná, asi dvakrát jej navštívil. Myslí, že vystupoval jako nezávislý konzultant. Obž. Michal V. mu nic neříká. Neví, kdo zpracovával zadávací dokumentaci k aktivním prvkům, chtěli se soutěže zúčastnit, takže u toho nebyl. Co se týče komunikace s H., neví, jestli se týkala této zakázky, spíš si myslí, že to bylo vysvětlování toho, co bylo ve Zlíně uděláno a jestli je to použitelné pro nové účely. Nemůže vyvrátit, zda v rámci hovoru přišla řeč na to, jestli se Cross zúčastní soutěže, samozřejmě obchodní příležitosti hledají všude. Neměl žádnou verzi zadávací dokumentace před jejím vyhlášením. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email z adresy xxx (č. l. 32352 vč. Přílohy), uvádí, že pokud je to z jeho emailové komunikace, tak email obdržel. Nezasahoval do technických specifikací, není na to dostatečně kompetentní, tyto IT věci nezná. Dokument z přílohy nepředával nikomu za účelem úprav nebo kontroly. Obsah emailu si nyní přečetl, k dotazu, co po něm H. požadoval, uvádí, že se pořád točí kolem jedné věci, že oni na těch optických trasách, na pasivních systémech, pracovali předtím a z města chtěli, aby tento systém mohli využít na správní agendy, nejen pro dopravní účely, tedy byli dotázáni, jestli je to využitelné, aby se nemusely kopat chodníky, jestli tam bude dostatek vláken a přenosové kapacity, aby tam tyto další agendy mohly být přenášeny. K textu „*Pokud by cokoli vypadalo diskriminačně... vynechat*“, nemá co dodat. Mohl jej H. žádat o překontrolování té zadávací dokumentace a technických specifikací, ale toho není schopen, neumí to. K dalšímu emailu včetně přílohy, který je mu předložen z emailové adresy xxx (č. l. 32510), uvádí, že na tuto komunikaci s H. si nevzpomíná. Nepracují se zadávací dokumentací, která ještě není zveřejněna. Nemohl upravovat technické specifikace k této zakázce, jelikož toho není schopen, nemá znalosti. Mohl to zadat některému ze svých techniků na firmě, ale nevzpomene si. K dotazu, zda po něm chtěl H., aby zkontroloval technické specifikace, jestli jsou diskriminační, či někoho zvýhodňují, uvádí, že v tom emailu to tak je napsáno, on na to nějakým způsobem odpovídal, ale jak pochopil ten email, tak proto, aby to řešení bylo otevřené. Cross se účastnila veřejné zakázky, skončili na posledním místě. K dotazu, zda technické specifikace, které měl k dispozici a upravoval z hlediska absence diskriminace, byly stejné, nebo se lišily od technických specifikací, na základě kterých probíhala soutěž, to si nevzpomene, ale s plněním technických zadání jako firma měli potíže. Řešili to hodně složitě, proto si myslí, že nebyli cenově konkurenceschopní. Zadávací dokumentace mu nepřišla diskriminační, nebo zvýhodňující nějakou společností.

127. Svědek **Luděk N.** u hlavního líčení dne 16. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41548 verte a násl.), že v letech 2012 až 2013 pracoval v Nextira na pozici obchodního zástupce. Staral se o zákazníky, jezdil za nimi a prezentoval, co jejich společnost dělá. Připravoval nabídku s kolegy, kteří připravují technickou část, případně dávají dohromady dokumentaci, která je potřeba. Nepamatuje si, zda měla Nextira výsek aktivit z programů výzev 06, 08 a 09, které by pro ně byly zajímavé. Snažil se ve společnosti působit tak, že prodával zařízení pro síťová připojení a síťovou infrastrukturu. Nextira neměla vazbu na O2 a on sám také ne. Veřejné zakázky, které se týkaly oblasti činnosti Nextira, byli schopni pokrývat sami. S O2 také spolupracovali, oni byli jejich odběratelem. Na nic konkrétního s veřejnou zakázkou vyhlášenou Statutárním městem Zlín *Dodávka komponent komunikační infrastruktury – dodávka a implementace aktivních prvků* si nevzpomíná. Myslí, že se jejich společnost neúčastnila zakázky. Zadávací dokumentaci k zakázce před jejím vyhlášením určitě neměl, ani v části technické specifikace. Je běžné, že zadavatelé je obesílají kvůli průzkumu trhu, jestli je možné nebo není dodat určité technologie. Když ne pro ověření technické části, tak třeba kvůli alokování částek pro dané projekty. Stává se běžně, že zadavatel pošle požadavek na to, kolik by taková věc mohla stát, aby si udělal obrázek o tom, jak takové věci mohou fungovat. S EUNICE v nějakém čase spolupracovali, je možné, že je s takovou věcí oslovili. Zástupcem EUNICE je obž. Michal V., pokud je mu sděleno jméno František H., tak s ním také jednal. Jméno obž. Aleš M. mu nic neříká, ale je možné, že s ním jednal. Ve vztahu k městu Zlín si na jednání s obž. V., nebo s H. nevzpomíná. Pokud je mu přehrán záznam telekomunikačního hovoru s H. (č. l. 32217), po

poslechu uvádí, že poznává svůj hlas, druhý hlas byl H., ale konkrétně si na to nepamatuje. Neví, oč konkrétně šlo, když hovořili o aktivech. Asi šlo o nějakou část infrastruktury, protože v té době prodával takové věci. Netuší, o jaké technické specifikace tam šlo, takových hovorů v té době vedl stovky. Na osobu obž. M. si asi vzpomíná, je to obchodní partner, kterého neviděl 5, 7 možná 10 let a neví, jak obž. M. zapadá do toho rozhovoru o technických specifikacích, asi něco připravovali, ale co, to neví. S EUNICE spolupracovali, už neví na kolika věcech, měl za to, že oni připravovali nějaké vstupy pro marketingové průzkumy, on jim občas zajišťoval nějakou technickou pomoc. Tedy to, co prodávali, jim odprezentoval, případně řekl, takto by to bylo možné technicky udělat. Jméno V. mu nic neříká. AutoCont zná, někdy byli konkurenti, někdy pro ně dělali subdodávky, ale myslí, že nakonec nikdy s nimi nic neudělali. Pokud je v hovoru řeč o tom, že AutoCont si udělá aktivní věci a zbytek je na nich, tak možná měli dělat nějaké technické vymezení nějaké části infrastruktury, ale co přesně, to neví. Jestli to bylo pro přípravu nějaké dokumentace, nebo nabídky, to neví. Myslí, že se jejich společnost neúčastnila veřejné zakázky k aktivním prvkům ve Zlíně, že nakonec nebyli osloveni. Myslí si, že nepůsobili ani jako subdodavatel jiného uchazeče.

128. Svědek **Ing. Jiří F.** u hlavního líčení dne 20. 11. 2021 využil svého práva nevypovídat (č. l. 41596 verte) s tím, že je aktuálně trestně stíhán v souběžné věci (č. l. 41269 a násl.). Soudem za splnění podmínek dle § 211 odst. 4 tr. řádu byla u hlavního líčení dne 20. 11. 2021 (č. l. 41601) čtena jeho výpověď z přípravného řízení (č. l. 4020 – 4031). Jmenovaný dne 5. 4. 2018 jako svědek vypověděl, že v letech 2010 až 2014 působil jako vedoucí odboru informatiky na Magistrátu města Olomouc, veřejná zakázka *Centrum ICT služeb* byla jednou z několika zakázek v rámci projektu Centrální informační systém MMOL II. etapa, kterou vyhlášovalo Statutární město Olomouc. Technickou specifikaci zadávací dokumentace dělala EUNICE ve spolupráci s pracovníky magistrátu, právní část zadávací dokumentace dělala společnost MT Legal, která rovněž tuto zakázku administrovala. V souvislosti s projekty výzvy IOP 09 byl radou města jmenován jako vedoucí projektu, užíval emaily xxx, xxx, má ještě adresu na Gmailu v podobě xxx. K projektu *Centrální informační systém MMOL, II etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizace archivu*, pro zpracování žádosti o dotaci musela být zpracována studie proveditelnosti. Původně ji zpracovávala Regionální rozvojová agentura, což řídil Odbor evropských projektů. Město podalo žádost, ta nebyla schválena, to bylo někdy v roce 2009, ale následně v roce 2010 byli Ministerstvem vnitra informováni, že došlo k úspoře prostředků na této výzvě a nabídlo městu, zda by nepodalo novou žádost zhruba v poloviční výši původně žádané dotace. Pro novou žádost bylo potřeba zpracovat revizi původní studie proveditelnosti, kterou zpracovávala EUNICE. Spolupracovali konkrétně s obž. V., ředitelem společnosti a s H., pak ještě s obž. Č. a M. Myslí, že studii po věcné stránce zpracovával obž. V. ve spojení s H., který dělal technickou část. V průběhu obdrželi informace, že H. již není zaměstnancem a nahradil ho při činnosti obž. Č. Obž. V. při věcné části spolupracoval s Odborem evropských projektů, H. technickou část zpracovával ve spolupráci s odborem informatiky. Komunikace ke studii proveditelnosti z jeho strany s EUNICE byla emailová, telefonická i osobní. Při zpracovávání studie proveditelnosti obž. Č. ještě za EUNICE nevystupoval. Jak on, tak jeho kolegové, poskytovali EUNICE podklady týkající se připravovaného projektu, jinak by studie nemohla vzniknout. Konkrétně poskytovali technické specifikace v té době používaných IT prostředků jako počítačů, serverů, síťových prostředků, propojení budov atd. Na základě konzultací mezi EUNICE a pracovníky magistrátu byla vypracována studie proveditelnosti, kterou pracovníci magistrátu připomínkovali. Jak to bylo dále, to si nevzpomene, ale obecně, když dají připomínky, tak by je firma měla zpracovat a vytvořit novou verzi a tento cyklus se opakuje až do finální verze. O požadavku zadavatele na EUNICE, aby při zpracování studie proveditelnosti komunikovala s IT firmami na trhu, neví. Zda EUNICE někoho z IT firem oslovila za účelem tržní či jiné konzultace, to také neví. Po zpracování je studie součástí žádosti o dotaci jako příloha zasílaná na Ministerstvo vnitra, samostatně se nezveřejňuje, následně je součástí zadávací dokumentace při výběrovém řízení. K zakázce M. zveřejněné dne 16. 12. 2014 uvádí, že v rámci této poskytoval konzultace EUNICE, která zpracovávala technickou specifikaci této zakázky, v této fázi již byla firma

EUNICE vybrána na základě veřejné soutěže. V rámci výzvy 09 totiž byla jednou z veřejných zakázek i zakázka na dodávku technických specifikací výběrových řízení, kterou právě EUNICE vyhrála. EUNICE tedy následně zpracovávala i zadávací a kvalifikační dokumentaci. Opět si nepamatuje na požadavek zadavatele spolupracovat při zpracování zadávací dokumentace s firmami IT. V rámci výzvy 09 se fakticky jednalo o dodávku IT prostředků pro zajištění stávajících a budoucích požadavků na informační systém magistrátu a softwarových a datových kapacit soutěže digitalizace archivu, která byla součástí výzvy 09. V této soutěži se jednalo o digitalizaci části archivu Odboru stavebního úřadu, části památkové rezervace města a dále digitalizaci uložených historických dokumentů u Státního archivu na pracovišti v Olomouci. Pro tyto zdigitalizované dokumenty a práci s nimi bylo potřeba zajistit výše uvedené IT prostředky jako servery, software, úložiště atd. A jak výše uvedl, původně byla technická specifikace zpracována na základě kvalifikovaného odhadu a následně, při detailní analýze pro soutěž digitalizace, kde bylo detailně zpracováno množství dokumentů na základě vzorku archivu, se zjistilo, že tyto odhadnuté prostředky byly nedostatečné a muselo dojít k jejich navýšení, de facto ke zdvojnásobení. Přípravovanou zadávací dokumentaci, příp. kvalifikační dokumentaci k veřejné zakázce M., pracovníci magistrátu průběžně připomínkovali, zejména pracovníci z odboru informatiky, z odboru Evropských projektů a z odboru investic z oddělení veřejných zakázek. Byl jmenován jako vedoucí projektu a byl rovněž sestaven projektový tým, což byli pracovníci výše uváděných odborů, ale konkrétní specifikace náplně činnosti jim nikomu nebyla stanovena. Kvalifikační kritéria do zadávací dokumentace zpracovávala MT Legal, technické specifikace EUNICE se spolupracovníky magistrátu. Hodnotícím kritériem byla cena, to vyplývalo z pravidel pro hodnocení dotace. V rámci zpracovávání zakázky probíhal normální provoz informačního systému i s nákupy zařízení pro provoz systému, nemůže tedy vyloučit, že v té době proběhly nějaké konzultace, které souvisely s provozovaným informačním systémem. Ke stávajícím dodavatelům IT systému na magistrátě patřily v době přípravy zadávací dokumentace firmy jako AutoCont, ZIPOL, Marbes, MERIT GROUP, MICOS, ICZ a další. Měl k dispozici rozpracované verze a finální verzi zadávací dokumentace. Nepamatuje si, zda ji poskytl před jejím zveřejněním nějakému zástupci IT firem. Spolupracoval tedy se zpracovatelem zadávací dokumentace, resp. kvalifikační dokumentace se zástupci EUNICE, konkrétně s Františkem H., s obž. Michalem V. a obž. Radkem Č. S obž. S. a Z. v této době projednávali záležitosti provozu odboru informatiky v souvislosti s předchozí zakázkou výzvy 06, kdy AutoCont, jejíž byli oba zástupci, byla subdodavatelem Marbes, která vyhrála zakázku na dodávku Centrálních informačních systémů, ale v souvislosti se zakázkou M. s těmito dvěma nejednal, a nejednal ani s obž. Michalem T., Rudolfem L., Martinem S., Karlem M. a ani s Alešem Č. Byl dále členem hodnotící komise, průběh byl standardní. Dne 15. 12. 2014 byla soutěž zveřejněna, následovaly dotazy uchazečů, ty byly vypořádány, soutěž byla uzavřena. Vyhrála 3S.cz s.r.o., s ní byla podepsána smlouva, proběhla konzultace ke způsobu provedení zakázky a byly dodány servery, jejich montáž, konfigurace, zprovoznění, testovací provoz a následně funkční provoz. Firma 3S.cz dodala HW a potřebný SW, a firma ICZ nainstalovala samotný software pro projekt digitalizace. Pokud je mu předložen email ze dne 13. 8. 2013 mezi Jirím F., Rudolfem L. a obž. S. v předmětu „V09 k připomínkování“, včetně přílohy se souborem „Technická specifikace projektu Centrální informační systém MMOL, II. etapa a vybudování...“ a dále email ze dne 15. 8. 2013 mezi obž. S. a Jirím F. v předmětu „FW: V09 k připomínkování“, opět s přílohou obsahující dokument „Technické specifikace ...“, k tomu uvádí, že email ze dne 13. 8. 2012 asi poslal, L. je z Marbes, S. je z AutoCont a celé se to týkalo realizovaného projektu Centrální informační systém. Pokud jde o email z 15. 8. 2013, tento zřejmě obdržel. Ke své předešlé odpovědi k emailu ze dne 13. 8. 2013 chce opravit to samé, že si na to nepamatuje, ale asi komunikace proběhla. Součástí výzvy 09 byla i aktivita centrální informační systém, která navazovala na projekt Centrální informační systém, který jim dodávala Marbes a jeho subdodavatel AutoCont, bylo potřeba zajistit kompatibilitu technických podmínek stávajícího systému na případně nakupovaný hardware, to byl zřejmě účel komunikace. K otázce, zda šlo o oficiální komunikaci, uvádí, že šlo o běžnou pracovní komunikaci, které nebyla činěna v rámci veřejné zakázky M. Neví, zda tento rozpracovaný

dokument poskytl i dalšímu zástupci IT firem na trhu, ale určitě EUNICE. Pokud je mu dále předložen email ze dne 19. 9. 2013 mezi obž. S. a Jiřím F. v předmětu „RE: V09 k připomínkování“, asi tuto komunikaci uskutečnil. Zřejmě šlo o stejnou situaci, komunikaci ohledně toho, aby stávající systémy fungovaly. Zda o této komunikaci byl učiněn nějaký záznam v dokumentaci k veřejné zakázce, to neví, ani za koho vystupoval obž. S. v této komunikaci, ale z jeho pohledu šlo o oficiální komunikaci. Na schůzku mezi jeho osobou a obž. S. a Karlem M., která jak z dalšího emailu vyplývá, měla proběhnout dne 12. 5. 2014, tak na email a ani na schůzku si nepamatuje. Jinak obecně studii proveditelnosti se ověří, zda je možné daný projekt realizovat. Je to relativně obecný popis, který by měl seznámit poskytovatele dotace s plánovaným záměrem na to, aby poskytovatel dokázal posoudit žádost a rozhodnout o poskytnutí dotace. Je specifikováno v podmínkách dané výzvy, co má obsahovat a dle něj neobsahovala studie proveditelnosti v rámci výzvy 09 žádné údaje striktně neveřejné povahy. Ve vztahu k veřejné zakázce studie dává rámec veřejné zakázky, nevnímá, že by studie proveditelnosti byla diskriminační, vytvořená ve prospěch konkrétního soutěžitele. Studie je natolik obecná, že se v ní nevyskytují detaily, které by mohly být diskriminační. I kdyby z nedostatku znalostí se mohlo ukázat, že je diskriminační, tak to je ošetřeno tím způsobem, že to prochází odborníci z oddělení veřejných zakázek, dále to posuzovala MT Legal a asi by se to i projevilo v rámci dotazů uchazečů, kteří mají možnost poukázat na možné porušení zákona, že se jedná o diskriminační kritérium.

129. Svědek **Ing. Petr S.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41597 a násl.), že v letech 2012 až 2014 pracoval v 3S.CZ na pozici jednatele. Náplní práce bylo obchodního vedení. Co se týče případných nabídek, toto má na starosti obchodní oddělení ve spolupráci s technickým oddělením, on je pouze statutárním zástupcem, který z výkonu funkce podepisuje, konkrétní činnosti na nabídkách nevykonával. 3S.CZ se v letech 2012 až 2014 zabývala ukládání elektronických dat, disková pole a infrastruktura, která k tomu přináležejí. Na zakázku *Centrum ICT služeb* si vzpomíná, zakázka byla vypsána někdy v roce 2014/2015, poprvé se s ní setkal, když podepisoval nabídku jako takovou a jeho druhý kontakt byl až v okamžiku podpisu smlouvy. Zda jejich společnost komunikovala před vyhlášením soutěže se zadavatelem, uvádí, že nebyli vyzváni k žádné indikativní nabídce, nebo k podání nějakých informací, ani k orientační cenové nabídce. Jejich společnost ani nic nedodávala před touto zakázkou. V souvislosti s nabídkou s AutoCont nekomunikoval. Jména Ing. Martin D., obž. Josef S. se mu nevybavují, nezná je, nikdy se nepotkali. Nabídku podávala společnost samostatně.
130. Svědek **Miroslav L.** u hlavního líčení dne 13. 10. 2021 využil svého práva nevypovídat (č. l. 41249) s tím, že je aktuálně trestně stíhán v souběžné věci (č. l. 41269 a násl.). Soudem za splnění podmínek dle § 211 odst. 4 tr. řádu byla u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 čtena jeho výpověď z přípravného řízení (č. l. 3238 - 3248). Jmenovaný dne 31. 1. 2017 vypověděl, že je technickým ředitelem EMOS, předmětem obchodní činnosti společnosti jsou slaboproudé montáže. Odpovídal za tři střediska (anténní systémy, zabezpečovací systémy a telekomunikační systémy, a ještě je středisko servis elektrotechniky). V souvislosti s projekty výzvy 09 IOP Ministerstva vnitra se dělaly nabídky, měl to na starosti s kolegy ze střediska telekomunikací, možná kolega Ing. Michal V. dělal nějakou konzultaci nebo technickou nabídku či technické řešení. Pavel K. je vedoucí střediska telekomunikací, nadřízený V. a podřízený jemu. U veřejné zakázky C. není schopen uvést, kdy se o ní dozvěděl, zda před zveřejněním, nebo po zveřejnění. Víceméně byli poptáni na technické řešení, jestli je to technicky správně, ale dotazy šly z více stran. Nejsou vlastníky sítě, to řeší NEJ TV. Zpracovali nějaké technické řešení na základě podkladů, které dostali, poptáni byli ze strany TESCO SW a pana T. a ze strany NEJ TV jako majitele sítě. Většinou to byly požadavky na zpracování technického řešení na propojení bodů, toto zpracovávali v podobě nějaké nabídky nebo studie, součástí byla i orientační cenová kalkulace. Hlavně byly požadavky od TESCO SW. Se zástupci města nekomunikoval. Obž. Pavla Ch. viděl možná jednou, možná se to dotklo této zakázky. Františka H. si nepamatuje. Komunikoval v souvislosti se zakázkou C. s obž. Alešem M.,

představil se jako zástupce O2, to už bylo za účasti NEJ TV, protože oni spolu síť nějak sdílí. Navrhoval nějakou koncepci technického řešení, ale neví, kdy to bylo. Obž. Aleš M. tam ještě měl kolegu, na jméno si nevzpomene. Za TESCO SW komunikoval s obž. Davidem T., potkali se, předmětem jednání byly doplňující technické informace, seznámit se, poučit obecně o technických sítích, není schopen uvést, ve kterém to bylo období. Za AutoCont je oslovil obž. Josef S. s podobnými dotazy technického rázu, období opět není schopen uvést. Dostávali poptávky pouze formou emailu a ve formě emailu na ně odpovídali, nezkoumali, co je to za dokument a zda je součástí zpracovávané studie proveditelnosti, nebo zadávací či projektové dokumentace. Vyjadřovali k dokumentům o technickém obsahu, k technickým parametrům, již si však nepamatuje, co konkrétně, tudíž vědomě nijak neupravovali zadávací nebo projektovou dokumentaci. Za EMOS uvádí, že se dotkli nějakých technických řešení spojených se zakázkou C., ale není schopen uvést, jestli to byla příprava veřejné zakázky, nebo jaká fáze. EMOS se neúčastnila realizace zakázky, realizovala to firma SITEL, jako dodavatel NEJ TV. Není si vědom, zda jejich nabídky byly u některého ze soutěžících subjektů uvedeny. Někjaký smluvní vztah mezi EMOS a SITEL vznikl v okamžiku, kdy nerealizovali zakázku na úpravu sítě s NEJ TV. K dotazu, jaký měla EMOS zisk z postoupení realizace části díla pro SITEL, to nedokáže uvést. Neví, zda došlo k postoupení části díla, nebo čeho se to týkalo. K odstoupení došlo na základě požadavku majitele sítě NEJ TV, kdy nedošlo k dohodě. Domluvili se, že nebudou předmět smlouvy realizovat, přesný obsah smlouvy si nepamatuje. Opakuje, že se za EMOS vyjadřoval k útržku dokumentu, který mu byl zaslán. Při setkání s obž. M. řešili část sítě O2 na území města Přerova, předmět jednání byl veden v duchu technických úprav sítě. Nepamatuje si již topologii sítě, která byla projednávána, ale nevylučuje, že se jednalo o požadavek technického řešení a úprav sítě, které by bylo možné spojit s touto zakázkou a s nabídkou v zakázce, ale na předmětná jednání si již nepamatuje. Po předložení dokumentu *PD_Eunice_připominkyMMP_r_13_07_2012.doc*, který byl nalezen v jeho notebooku, uvádí, že je možné, že se jedná o jeden z dokumentů, ke kterému se na podkladě požadavku TESCO SW vyjadřoval. Podle názvu je to projektová dokumentace EUNICE, ale to čte až nyní z dokumentu. Nedokáže posoudit, jestli obsah dokumentu, byla část zadávací dokumentace.

131. Svědek **RNDr. Ivan K.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41598 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako ředitel firmy KMS software, což je jeden z distributorů firmy GORDIC. Do některých soutěží podávali nabídky. Pro GORDIC pracoval na základě mandátní smlouvy, nebyl jejich zaměstnanec. GORDIC a KMS jsou samostatné společnosti, kdy KMS má mandátní smlouvu s GORDIC a vykonávají činnost jménem a na účet GORDIC. KMS podporovala systémy na krajském úřadu Pardubického kraje. Je to systém Ginis, který má několik subsystémů a desítky modulů. Dělí se alespoň na dvě části, jedna je ekonomika, druhá spisová služba. Podpora spočívala v instalaci nových verzí, implementaci nových modulů na základě legislativy nebo poptávky. Na úřadu Pardubického kraje v souvislosti s touto činností jednal s desítkou lidí, kdy ekonomika se jednala s někým, spisová služba s někým a technické věci s jiným, včetně obž. H., což byl vedoucí odboru informatiky. K zakázce *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* nic neví, myslí si, že do zakázky nešli. Vnitřní integrace může souviset s provozem Ginis, pokud má být Ginis integrován. Zda v případě Pardubického kraje byla takováto souvislost, to si nevzpomene. Nepamatuje si, zda byl ze strany krajského úřadu osloven ohledně konzultací nebo podpory. Neví, jestli disponoval pracovní nebo finální verzí zadávací dokumentace k zakázce. Po nahlédnutí na email z adresy obž. H. (č. l. 29395 a násl.), uvádí, že pravděpodobně takový dokument obdržel, odesílatel byl obž. Martin H. Předpokládá ale, že ani on nebo zaměstnanci KMS neprováděli úpravy dokumentu. Po nahlédnutí na další email (č. l. 29483), uvádí, že neví, k čemu měly úpravy směřovat, jaký měly důvod, a proč byly činěny. Pokud je mu přehrán hovor mezi jeho osobou a obž. Michalem T. (č. l. 29782), k obsahu uvádí, že součástí vnitřní integrace bylo napojení na systém Ginis, kdy ekonomika a spisová služba jsou podstatné agendy úřadu. V zadání bylo napojení, jak se v telefonátu divil, pravděpodobně to bylo před odevzdáním a divil se proto, že je nikdo neoslovil, když zkušenost z jiných zakázek je jiná. Nejde, aby je nikdo neoslovil, a pak má někdo dodat napojení a vůbec to

s nimi nemá dojednané. K dotazu, zda se KMS podílela na plnění v Pardubickém kraji na zakázce, uvádí, že na Pardubickém kraji je integrace na IDM nasazená, ale těch integrací může být víc, tak neví. Neví, jestli byli uvedeni jako subdodavatelé, nebo to bylo řešeno jen objednávkou. Ani neví, kdo tu integraci vyhrál. Předtím na Karlovarském kraji řešili integraci jejich ekonomiky a software z TESCO SW, to bylo mnohem dříve. Provedli nasazení na IDM, už si nepamatuje, jestli to bylo v rámci objednávky Pardubického kraje, nebo v rámci objednávky z TESCO SW, nebo na základě smlouvy s TESCO SW. Co se týče dokumentu, který si četl, neposlal ho nikomu jinému, vyjma obž. H. V případě integrace více systémů, aby byly propojené, je komunikace mezi společnostmi, které dodávají stávající řešení, lepší, protože pak může dojít k tomu, že zadavatel napíše takové podmínky, které mu nikdo není schopen splnit, nebo je splní s takovou funkcionalitou, která je k ničemu. K dotazu, kdy je komunikace z jeho pohledu žádoucí, jestli před vypsáním zakázky, nebo po ní, uvádí, že asi když vzniká analýza projektu. Obž. H. je odborník ve svém oboru. Nevzpomene si, o čem komunikovali s obž. H. ohledně vnitřní integrace, ale komunikace mu nebyla ničím podezřelá, ani mimořádná. K dotazu, pokud je nutné integrovat Ginis v rámci vnitřní integrace, co po nich jako provozovateli systému potenciální dodavatelé měli požadovat, jaké informace, uvádí, že by měli vědět, co je k tomu technicky potřeba, protože protistrana mohla být jiná a nemuselo by to fungovat, nebo za cenu komplikovanějšího nasazení. Jedna věc je zjistit technické parametry, a jestli se obě strany potkají a logicky, kolik za to oni budou chtít, aby s tím mohli počítat ve své nabídce. Když to bylo standardní řešení, které byla ochotná ta protistrana přizpůsobit a na ně napojit, tak to byla ceníková cena, jak zmiňoval v tom telefonátu. Prostě nemohli říct, vy se nám líbíte, vám to dáme za tolik a jiné firmě třeba 3 x dráž.

132. Svědek **Ing. Milan V.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41599 verte a násl.), že v letech 2010 až 2013 působil jako obchodní zástupce NESS CZ pro veřejnou správu, v této oblasti se staral a hledal příležitosti, kde by mohli nabídnout své služby. Ness měla aktivity v jiných velkých zakázkách, toto bylo navíc a spíše okrajově, pokud se zakázka ukázala zajímavá, že byli schopni volné kapacity nabídnout a využít. Jinak primární zakázky byly v centrální státní správě. Ve vztahu ke krajům a městům Ness fungovala jako integrátor. Jejich kompetencí bylo, že měli projektáky, kteří dokázali sladit dílo. Firmy, které uměly specificky udělat nějakou činnost, ale neuměly komunikovat mezi sebou, úkolem Ness bylo, aby dokázali udělat společnou nabídku a při realizaci dokázali odřídit proces. Odřídit znamená, že dělali se zákazníkem setkání, na kterých řešili provozní věci při realizaci zakázky. Primární pro ně bylo, že jako velká společnost měli spoustu referencí, které drobné firmy neměly, fungovali často jako primární dodavatelé v tom, že tu zakázku „přikryli“, že byli schopni se kvalifikovat a na jednotlivé činnosti vybírali menší firmy, u kterých věřili, že jsou schopny dílčí část zrealizovat. Oni pak odpovídali za celek, aby to celé fungovalo, tedy projektové řízení. U zakázky *Vnitřní integrace úřadů a integrace s ISVS* v Pardubickém kraji bylo právě projektové řízení. K zakázce si pamatuje málo, podle účastníků ví, že tito dodávali určité prvky, které oni využili. Není si vědom, že by před vyhlášením výběrového řízení byla Ness oslovena a že by poskytovala zadavateli podklady, nebo konzultace. Ness měla subdodavatele, a to AutoCont, TESCO SW, na další si nevzpomene. Myslí, že z AutoCont jednal s N., z TESCO SW s nějakou paní. Obž. Michal, Josef a David T. jsou významné osobnosti českého IT, potkávali se na společenských akcích, kromě této zakázky si nevzpomene, že by s nimi na nějaké jiné pracoval. Jsou to majitelé firmy, ale on komunikoval s projektáčkou, která mu dávala nabídky, a točili to několikrát, protože šlo o to, že nabídka měla být konzistentní, snažili se, aby všechny otázky zadavatele byly zodpovězeny, vždy tam chyběla nějaká část, co nebyla zodpovězena, takže se snažili to dát dohromady. Pak nastoupilo cenové ladění, byla snaha dostat se na nejnižší cenu, snažili se každého přesvědčit, aby snížil o 5 až 10 %, aby se dostali někde, kde očekávali, že by cena měla šanci projít. K dotazu, jak v souvislosti se zakázkou došli na AutoCont a TESCO SW, to si nevzpomene. Možná je doporučili jejich projektáři na základě zkušeností. Na zakázce jednali i s Software602, že měly ty systémy, jestli ještě s někým dalším, to si nepamatuje. Nevěděl, zda je některý z jejich subdodavatelů účasten v nabídkách jiných uchazečů o zakázku. Setkávali se v jiných

zakázkách s tím, že dodavatelé, kteří měli klíčovou kompetenci, se vyskytovali často v jiných nabídkách, ale to byly výjimky a obvykle po svých subdodavatelích chtěli exkluzivitu. Protože ten, který nabídne do všech zakázek, nemá důvod snižovat ceny. V tomto případě si neuvědomuje, že by některý z jejich subdodavatelů byl i v jiné nabídce, myslí, že měli od všech exkluzivitu, ale neví to jistě. Jestli některý ze subdodavatelů měl k dispozici zadávací dokumentaci a technické specifikace před vyhlášením zakázky, to neví, oni s nimi začali jednat až po vyhlášení. K dotazu, zda bylo možné sestavit nabídku do soutěže bez TESCO SW, zda bylo možné je vynechat, uvádí, že po té době si nevzpomene na požadavky zadavatele. Zakázka se realizovala víceméně kvůli obratu, získat reference, dostat se do krajů. Bylo k tomu spíš přístupováno z pohledu vyzkoušet si kraje, toto byl první pokus, vyzkoušeli si, do jaké míry jsou schopni vstoupit i na platformy krajů. K dotazu, zda zadávací dokumentace byla diskriminační, či znevýhodňující někoho, uvádí, že by řekl, že co se setkává v praxi s dokumentacemi, byla celkem relativně otevřená, bylo to velmi otevřené výběrové řízení. V případě zadávací dokumentace a jejího zpracování na integraci systému je nutná komunikace s IT společnostmi, které dodávají stávající řešení, dnes to zákon dovoluje, je to předběžná tržní konzultace. Nedokáže si představit jakéhokoli zadavatele, aniž by se nezkusil doptat dodavatelů stávajícího řešení, jak to bude fungovat. Jedná se o integraci, jeho zajímá to, zda to bude komunikovat, co systémy mají mezi sebou předávat. Bez komunikace se stávajícími dodavateli to nejde. Neví, jestli oni posílali dodatečné dotazy na zadavatele. Obecně ano, a když posílali dodatečné dotazy, nekoncipovali odpověď, maximálně se udělala návodná otázka stylem: „je správně, když se možný uchazeč domnívá, že to můžeme udělat tak a tak?“. Jinými slovy obecně ho nutili směrem, aby to otevřel spíš pro jejich řešení.

133. Svědek **Ing. Luděk T.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 vypověděl (č. l. 41601 verte a násl.), že v letech 2010 až 2011 pracoval jako ředitel pro strategické záležitosti v Severity, společnost se ucházela o zakázky a on zpracovával nabídky a účastnil se i plnění nabídek, které se týkaly dotačních titulů, konkrétně zpracování studií proveditelnosti. Severity se zabývala konzultingem a dodávkami v oblasti bezpečnosti informačních systémů a zpracováváním podkladů pro studie proveditelnosti spojených s programy IOP. U zakázky malého rozsahu *Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu* (dílčí zakázka C.), byli subdodavatelem GRANTIKA. Pamatuje si, že tehdy dělal podobné studie proveditelnosti pro tři statutární města, spolupracoval s GRANTIKA, měl na starosti dodávky technických záležitostí do studie proveditelnosti pro tyto zakázky. RPSC ideas zná, nevzpomene si, na které zakázce s nimi spolupracoval, myslí, že pro Moravské Budějovice. Za RPSC jednal s Petrem Š. a obž. Ch. Poptala ho GRANTIKA, jeli ve standardním režimu, kdy oni znali jeho ceny a jen se ho zeptali, jestli s nimi do toho půjde. Jestli ho konkrétně oslovilo RPSC i v tomto případě, to si nevzpomene. On zpracovával vybrané kapitoly studie, které se týkaly technických řešení a další kapitoly byly v gesci GRANTIKA. K dotazu, zda se na zpracování mimo nich a zadavatele účastnily jiné subjekty, uvádí, že přímo to zpracovával on, ale při zpracování studie proveditelnosti s cílem zajistit proveditelnost řešení, poptával možné dodavatele. Studie proveditelnosti uvádí, že minimálně dva až tři je třeba poptat, aby se získal pohled na věc, jestli je to proveditelné, tedy čerpal podklady od více společností. Běžně to byl emailový dotaz, protože většinu dodavatelů znal z dřívějšího styku, nebo hledal kontakt na konkrétní lidi, kteří se tím zabývají a dostali od něj anonymizovaný dotaz. Neřekl jim, že zpracovává studii, ani pro koho, jen jim uvedl, že z pozice konzultanta by rád znal nějaké detaily řešení, které oni nabízejí a k tomu krátký dotazník. Dále čerpal z webových stránek, nebo z dostupných zdrojů. Ve studii pro Přerov, tam byla část komunikací, tam jednal s O2 a s místním přerovským providerem a zaslal formalizovaný dotaz na další providery, ale bez odezvy. Co se týče hardware, tam to byli standardní dodavatelé jako IBM, HP, Dell a co se týče software části, to byly asi čtyři společnosti a některé zde čtené byly mezi nimi, včetně TESCO SW. Neposílal TESCO SW jiný podklad než dotazník, byla to standardizovaná činnost, dostali stejný dotaz jako ostatní. Během zpracování studie proveditelnosti se osobně nesetkal se zástupci TESCO SW. Pracovní verzi studie proveditelnosti nikomu neposílal. Neví, jestli studie proveditelnosti byla zveřejněna, ale jedná se o veřejný dokument, který by se

stejně měl stát součástí zadávací dokumentace. RENARDS, ani EUNICE nezná, názvy slyšel, ale s nikým nespolečně pracoval. Pokud je mu čtena část výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl, že: „*jak se o zakázce C. a s ní související veřejnou zakázkou Poskytnutí poradenských služeb dozvěděl, to již neví, nepamatuje si přesně, jestli už to bylo v průběhu podávání nabídek, nebo až po ukončení, ale byl společností, respektive panem Ch. vyzván k podání nabídky jako subdodavatel té technické části a on pak oznámil, že tu zakázku vybrali, že to budou realizovat, že nabídka se líbí. Spolupracoval se spol. GRANTIKA České spořitelny a.s. v souvislosti s účastí ve veřejné soutěži na zakázku malého rozsahu na poskytnutí poradenských služeb, předmětem bylo jenom, že dostal cenovou nabídku na tu část, co poskytl, na tu technickou část studie proveditelnosti.*“, nyní uvádí, že jestli to tehdy řekl, tak je to zřejmě pravda. On si pamatuje z výslechu na policii v roce 2017, že si úplně nepamatoval, jak se o tom dozvěděl, policistou mu bylo sděleno, že se účastnil nabídky ze strany GRANTIKA, tak to takto pojal. Nemůže rozporovat to, co prohlásil, jelikož nemá důvod lhát. K dotazu, pokud odpovídal na otázky týkající se zpracování studie proveditelnosti, zda tedy šlo fakticky o plnění, které poskytoval jako subdodavatel RPSC ideas, uvádí, že teď není schopen přesně rozlišit, které město s kým z nich dělal. Ale dělal to pro toho, kdo to předkládal ve výběrovém řízení. VHS Holding zná. Miroslava P. zná, k dotazu, zda s ním jednal ve vztahu k TESCO SW, uvádí, že v té době spolu vůbec nic neřešili, zná jeho jméno až později, nedomlouvali se na cenových nabídkách. Renards zná, ale jen název. Neví, které společnosti podaly nabídku do soutěže malého rozsahu. Nebyla mu známa výše nabídkové ceny RPSC ani GRANTIKA u zakázky malého rozsahu. Pokud je mu přečtena další část výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl: „*tu cenovou nabídku dával v souvislosti s podáním nabídky, oni zpracovávali nabídku a zeptali se ho, za kolik by tu část zpracoval, on jim sdělil tu částku, bylo to, tuší, kolem dvoustet tisíc korun. Na té spolupráci s GRANTIKOU se konkrétně domluvil s Richardem L., on už s GRANTIKOU spolupracoval před tím, a na spolupráci za RPSC ideas se dohodl s panem Ch.*“, uvádí, že je to, co si pamatuje, s těmi dvěma společnostmi spolupracoval. Ví, že s GRANTIKA měl nějakou smlouvu a jestli měl povinnost zakotvenou jim dávat lepší cenu než ostatním, to si nepamatuje. Buď to bylo takto, nebo dal oběma stejnou cenu. V případě, že dal RPSC cenu výhodnější, muselo proběhnout nějaké jednání. Připouští tedy, že dával nabídku pro obě společnosti, nejdřív ho oslovilo RPSC, poté GRANTIKA. V průběhu tvorby části studie proveditelnosti docházelo ke komplikacím, protože na to bylo málo času, byl pod časovým tlakem a spolupráce se zástupci IT z Přerova byla komplikovaná při sbírání pokladů pro samotné zadání. Podařilo se to dodat včas a v rozumné kvalitě. Nepamatuje si, že by se s TESCO SW účastnil zadávacího řízení v souvislosti s dodávkou docházkových karet. Obecně při přípravě studie proveditelnosti dochází k oslovení externích IT společností, zadavatel má určitou představu dodávky IT systému a musí zjistit, zda trh je schopen nejen nabídnout, ale hlavně dodat to, co zadavatel chce. Proběhlo to i v tomto případě. Je nutné, že úřady za účelem zpracování studie proveditelnosti využívají externí poradenské společnosti, protože úřad většinou nedisponuje člověkem, který by se dokázal takovou věcí zabývat, třeba v rozsahu výzvy IOP. Když takovou věc dělal poprvé, trvalo to měsíc, podruhé potřetí to šlo zkrátit o pár dnů, protože jede podle šablony, nějaké informace už má, ale pro úřad je to v rozumném čase nezvládnutelná úloha. Studie proveditelnosti, na které pracoval, nebyla zvýhodňující ani diskriminující konkrétní společnosti. Nepamatuje se, že by se ho snažil někdo ovlivňovat. Výsostným zájmem konzultanta je zůstat nezávislý, protože čím víc jste nezávislejší, tím víc klient důvěřuje. Nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a na základě zadání dělal sken trhu, co je k dispozici, co kdo umí dodat. Neví o tom, že by studie proveditelnosti podléhala kontrole externího subjektu. Pokud konzultoval s firmami, jednalo se o anonymizovanou poptávku. Pokud ale poptával po firmách nabídku, musel upřesnit, co je předmětem poptávky po technické stránce. Pokud je mu přečtena část výpovědi z přípravného řízení, kde uváděl, že: „*Studie proveditelnosti a zadávací dokumentace podléhá kontrole z hlediska správnosti a zákonnosti, kdy dokument kontroluje orgán, který spadá pod Ministerstvo pro místní rozvoj a jmenuje se to Centrum pro regionální rozvoj, které kontroluje každou studii proveditelnosti před jejím posouzením a následně, pokud se na studii proveditelnosti navazuje vypsáním veřejné zakázky, tak kontroluje i zadávací dokumentaci a*

dává svolení k vypsání veřejné zakázky. Samozřejmě tohle dozoruje i orgán zadavatele IOPu, v té době to byl Odbor strukturálních fondů Ministerstva vnitra.“, uvádí, že je to tak, tu původní otázku nepochopil do hloubky, to, co tehdy uvedl, je pravda. CRR provádí kontrolu kompletnosti celé žádosti o dotaci. Schůzek se zadavatelem se zástupci místního IT bylo více, šlo o schůzky kolem objasnění dostupné infrastruktury ve městě. Setkali se s O2 a byl tam zástupce místního poskytovatele, který v té době spolupracoval s městem. A několikrát probíhaly schůzky se zástupci místního IT k dopřesňování parametrů, kolik jich bylo a přesné téma si již nevzpomene. Pokud má popsat obecný postup zpracování technických částí, v prvé řadě dostat z klienta, co chce, zkusit precizovat jeho potřeby a nároky ve smyslu toho, kolik chce investovat. Potom posbírat po trhu nebo z dostupných zdrojů, jestli jsou jeho přání splnitelná a za jaké peníze a potom vše dát do nějaké souvislosti. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen plnit jen jeden dodavatel. Aby si to uvědomili, protože potom je to důležité pro organizaci veřejné zakázky. K dotazu, jak se postupovalo v případě již stávajících dodavatelů, uvádí, že jedna z kapitol studie byla popis stávajícího stavu a musely být návaznosti na řešení, která tam již byla. Konzultant to musí vzít v úvahu, aby nedoporučil něco, co by znamenalo zmařenou investici. Stávající dodavatele si nevzpomene. Jinak komunikoval s AutoCont, ICZ, TESCO SW, Marbes, to byly společnosti, které dodávaly do veřejné správy řešení, které tehdy umožňoval titul IOP. Pokud komunikoval, oslovoval je vždy on. Na osobní schůzku si pamatuje ohledně infrastruktury s O2, s místním IT a místním dodavatelem, proběhla v prostorách magistrátu. Pokud v přípravném řízení vypovídal, že: *„Při zpracování studie proveditelnosti poptával po TESCO SW standardní nabídku jejich služeb, ale nespolečně s nimi, nabídku od nich obdržel, týkala se oblasti projektu, není si úplně jistý, ale integrace, nebo IDMko, tedy Identity management systému, nakontaktoval se na zástupce TESCO SW kontakty dostupnými na webu, zná osobu Miroslava P. ze svého působení na magistrátu města Brna od roku 2007. Setkal se se zástupci TESCO SW v souvislosti s přípravou studie proveditelnosti k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ asi jednou nad nějakým vysvětlením té jejich nabídky, měl k tomu nějaké dotazy a schůzka proběhla u nich ve firmě“*, uvádí, že jestli to uvedl, tak je to pravda, nyní si to nevybaví.

134. Svědkyně **Zuzana M.** u hlavního líčení dne 23. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41605 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala v EUNICE jako projektová manažerka. Náplní činnosti bylo zpracovávat veškeré podklady pro žádosti o dotaci, následně zpracovávat monitorovací zprávy. Zadávala do aplikace žádosti o dotace, možná připravovala nějaké podklady k veřejným zakázkám. Studie proveditelnosti byla přílohou žádosti a jejím úkolem bylo dávat všechny kapitoly studie dohromady, formátovat je, doplnit obecné věci jako název žadatele apod., pak to svázat a dát to k žádosti. Kapitoly studií proveditelnosti dostávala buď od šéfa obž. V., nebo od H. co se týče technických věcí, později od kolegy obž. Č., který nastoupil do společnosti později. Ona pracovala ve Zlíně a EUNICE měla sídlo v Praze. Ve Zlíně s ní pracoval H., obž. Radek Č., paní M., P. a R. a šéf obž. Michal V. Ona veškeré úkoly dostávala od svého šéfa. Jinak paní M., R. a P. byly kolegyně na stejném postu jako ona. Měla na starosti komunikovat se zadavateli, vytvářela zápisy z jednání, jednala i s osobami zadavatele. Myslí, že od H. a obž. Č. dostávala kapitoly studie proveditelnosti, ale brala to vždy tak, že šéfem je obž. V. a toho měla poslouchat z hlediska pracovních úkolů. V EUNICE bývaly projektové týmy a případně i žadatel o dotaci vytvořil projektový tým. Nevzpomene si, jestli byl stanoven nějaký vedoucí projektového týmu, který odpovídal za konečný výsledek, součástí týmů byli odborní garanti na IT, jak z řad zadavatele, tak z jejich společnosti. Ona má ekonomické vzdělání, nemá technické vzdělání. Ve vztahu k technickým záležitostem vystupoval za EUNICE František H. a obž. Č. Neví o tom, že by byl v EUNICE nastaven nějaký režim pohybu dokumentů ve vztahu k osobám navenek mimo EUNICE a zadavatele. Pokud ví, některé studie proveditelnosti byly přístupné na internetu na stránkách žadatelů o dotaci. Neví, jestli existovalo pravidlo ke zveřejňování studií proveditelnosti, myslí, že jestli bude zveřejněna nebo nebude, záleželo na žadateli o dotaci. MOIS zná, myslí si, že má nějaký vztah s EUNICE, ale víc neví. MOIS měla sídlo ve Zlíně, na adrese Zarámí, EUNICE rovněž, ale rejstříkově sídlila

v Praze. V prostorách, které užívala EUNICE ve Zlíně, působila i MOIS, jen v jiné kanceláři. Zástupcem MOIS byl H., víc neví, moc se o tuto společnost nezajímala. Jestli byl mezi těmito společnostmi nějaký obchodní vztah, to neví. Neví, jestli se MOIS účastnila soutěží, případně poskytovala plnění, kde by EUNICE zpracovávala technické specifikace, nebo studii proveditelnosti. Ve vztahu k zakázce *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - technologické centrum ORP* vypsané městem Přerov si pamatuje, že jednou byla na jednání s H. u vedoucí v Přerově a zadávala údaje do aplikace Benefit pro žádost. Na jednání v Přerově byla jen ona, vedoucí IT paní K. a H., nikdo další. EUNICE v rámci zakázky zpracovávala studii proveditelnosti a žádost o dotaci. V souvislosti se zakázkou si nevzpomene na RPSC ideas. Ohledně Přerova s nikým víc nekomunikovala. Jména obž. Pavel Ch., Luděk T. a Jakub K. jí nic neříkají. Co se týče jmen Václav Z., Hana M., Ivo K., tak M. byla zaměstnankyní Přerova, ostatní jména jí nic neříkají. TESCO SW zná v souvislosti se Zlínským krajem a Magistrátem města Zlín, ale ve vztahu k zakázce k městu Přerov si nepamatuje, že by bylo TESCO SW nějak aktivní ve vztahu k tomuto projektu. EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti u této zakázky, není si ale úplně jistá. Pokud EUNICE za její spoluúčasti zpracovávala studii proveditelnosti, k dotazu, zda se podíleli na její tvorbě, zejména technické části třetí subjekty mimo EUNICE a pracovníky zadavatele úřadu, uvádí, že si pamatuje, že pro Zlínský kraj EUNICE měl v projektovém týmu i třetí stranu. Pokud se třetí osoby podílely, tak si pamatuje, že na tom Zlínském kraji byla svolávána jednání se zástupci Zlínského kraje a se zástupci EUNICE, a na některých jednáních byly i třetí subjekty a debatovalo se tam o obsahu studie proveditelnosti, o jednotlivých kapitolách. Ty třetí subjekty byly společnosti, které působily na trhu IT a mohly by být i potenciálními soutěžiteli. Pokud se účastnila zpracování studie proveditelnosti, tak měla pracovní i finální verzi. Nepamatuje si, jestli ji někomu poskytla, ona osobně ne, pokud by jí to řekl obž. V., tak by to udělala. Ví, že se Zlínským krajem si pracovní verze posílali. Na vzniku studie proveditelnosti se podíleli pracovníci toho žadatele, kteří posílali komentáře, doplnění kapitol a své požadavky, co by v řešení mělo být. V rámci těchto subjektů probíhala výměna pracovních verzí. Kdo zpracovával zadávací dokumentaci, příp. technické specifikace pro Přerov, to si nevzpomene. U zakázky *Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností* vypsanou Magistrátem města Zlín, byla EUNICE zpracovatelem studie proveditelnosti, včetně žádosti. Doplněovala i monitorovací zprávy po získání dotace. Projekt byl rozdělen na více částí, bylo tam technologické centrum, dále část vnitřní integrace a část elektronické spisové služby, byly na to jednotlivé studie celkového projektu. Nevzpomene si konkrétně, kdo zpracovával za EUNICE technickou část studie proveditelnosti. Ona technické řešení dostávala od H., příp. obž. Č., obž. V., ale konkrétně si nevzpomene. Nepamatuje si, zda v případě této zakázky došlo k rozporu mezi zněním studie proveditelnosti a zadávací dokumentace. Pamatuje si, že veřejné zakázky často končily u ÚOHS, že byly napadány, jí přijde, že byly napadány snad všechny veřejné zakázky. Ví, že bylo medializováno u portálu občana, že tento snad měl být tzv. „ušitý na míru“, něco takového proběhlo tiskem k městu Zlín. K dotazu, kdo zpracovával k této zakázce na *vnitřní integraci* zadávací dokumentaci, příp. technické specifikace, uvádí, že za ně to byl odborný garant, tedy IT oddělení, např. chodila spolu s H. na jednání a magistrát si říkal své požadavky do zadávací dokumentace. EUNICE zpracovávala k této zakázce technické specifikace, ve vztahu ke zlínské zakázce to byl H. Měla k dispozici pracovní verze studie proveditelnosti a technické specifikací, ona s nimi pracovala, formátovala je, finální verze zůstaly u zadavatele. Neví, jestli poskytla tyto dokumenty mimo EUNICE a zadavatele. K zakázce *CzechPoint@home - portál občana* vypsané Statutárním městem Zlín si vybavuje, že zakázka byla soutěžena víc jak rok, dělala monitorovací zprávy, hlídala termíny. EUNICE byla přítomna při zpracování technických specifikací a studie proveditelnosti na tento projekt. Na straně zadavatele komunikovala nejčastěji s paní B., to byla vedoucí IT, střídaly se tam osoby, možná předtím s jiným vedoucím IT. Neví, jestli se na tvorbě technických specifikací k této zakázce účastnily třetí subjekty, jí projekty splývají. Předpokládá, že tyto technické specifikace neobsahovaly diskriminační prvky, na jednáních byli právníci zadavatele, posílalo se to na kontrolu Ministerstvu pro místní rozvoj, neměla pocit, že by tam bylo obsaženo něco diskriminačního. Pokud je jí přehrán záznam hovoru mezi její osobou a H. (č. l. 24584) uvádí,

že si nevzpomíná na to, co bylo probíráno v hovoru, přišlo jí to jako běžný telefonát. Přejde jí, že tyto problémy měli dnes a denně u všech projektů, tedy snažili se je řešit. Z toho telefonátu ví jen to, že to bylo o Magistrátu města Zlín, ale neví, které zakázky se to týkalo. K dotazu, jak proběhla soutěž o tuto veřejnou zakázku, uvádí, že probíhala několik let, zadávala do aplikace Benefit několikrát, že se to odkládá, ruší, vyhláší znova. Ví, že u některých zakázek docházelo v průběhu hodnocení k odstoupení soutěžitele, jestli to bylo u portálu občana, to si nevzpomene. Vyplňovala do žádosti do aplikace Benefit nějakou společnost, která měla v názvu Handicap, nedokáže ale tuto společnost zařadit ke konkrétní zakázce. Pamatuje si na jeden případ, že nebyly doručeny dodatečné informace. Ví, že to na magistrátu řešili i s MMR. Pokud žadatel chtěl, aby EUNICE konzultovala tuto problematiku nedoručení dodatečných informací s MMR, tak konzultovala. K dotazu, v čem spočívalo řešení ze strany EUNICE, uvádí, že EUNICE s žadatelem popsala problém, který nastal u veřejné zakázky a poslalo se to MMR, aby jim řekli, co mají dělat. Pokud je jí předložena k nahlédnutí emailová komunikace a navazující komunikace (č. l. 25237, 25239 a 25240, ze sv. 113, ze zdrojové adresy xxx), po nahlédnutí uvádí, že to není ten problém, který řešila v souvislosti s ministerstvem. Co se týče této emailové komunikace, to se asi týkalo portálu občana, ví, že dostala email, ten přeposlala. Nevzpomene si, zda se řešení tohoto problému v emailu účastnily společnosti, které soutěžily o zakázku, toto šlo za H. Ona jen přeposílala emaily a řešil to H. s paní B. Jestli přeposílala ty emaily, pravděpodobně ano, když to šlo z pracovního emailu. Pokud je jí přehrán telefonický hovor její osoby s H. (č. l. 25242), po poslechu uvádí, že neví, jakým způsobem se dostala TESCO SW k informaci, že je třeba oslovit nějaké společnosti. Měla k dispozici finální i rozpracované verze technických specifikací. Neví o tom, že by je někomu dalšímu předávala, pokud byla vyzvána šéfem nebo H., tak možná ano. Co se týče zakázky *Dodávka integrace agentových systémů statutárního města Zlín*, technické specifikace zpracovávala EUNICE, konkrétně H. Nevzpomíná si, jestli se na tom podílely jiné osoby kromě zadavatele. Pokud je jí předložen k nahlédnutí email (č. l. 15624 a č. l. 15626), tato komunikace se vztahuje k zakázce na integraci. K dotazu, jak byla získána čísla do rozpočtu, uvádí, že byli u *vnitřní integrace* oslovováni současní dodavatelé technologií na magistrátu a byli poptáváni, kolik budou chtít za napojení. Co se týče názvů, které jsou uvedeny v předmětu emailu, tak Novell je nějaká IT firma, Ness a 602 také. Nevzpomene si, jestli tyto společnosti provozovaly na úřadu své technologie. Co se týče uvedené zkratky R.N, neví, o koho se jedná. Nevzpomene si, jestli byly tyto ceny akceptovány do zadávací dokumentace. K dotazu, jak dostala do zadávací dokumentace technické a hodnotící kvalifikační předpoklady, uvádí, že ty byly navrženy zadavatelem a konzultovány s EUNICE. Ví, že MMR do toho ještě zasahovalo. Nevzpomíná si, jestli do technických či kvalifikačních předpokladů zasahovaly společnosti působící na trhu IT. Nevzpomíná si na jakoukoliv diskusi uvnitř TESCO SW, jestli v případě těchto technických specifikací byly požadavky diskriminační. Pokud je jí předložen další email (č. l. 25766 - 25768), uvádí, že tato komunikace směřovala k *vnitřní integraci*. K dotazu, zda se podílelo TESCO SW nějakým způsobem na zakázkách, uvádí, že si na ten email nevzpomíná, ale chápala by to tak, že pokud bylo vysoutěženo řešení portálu, jestli komunikovali s paní B., tak jak pochopila tu komunikaci, ale konkrétně, že by si vzpomněla, jestli tam bylo vysoutěženo nějaké řešení toho portálu občana, a proto TESCO SW komunikovalo s paní B., neví, co by k tomu mohla říct. Tak pochopila ten email ona. Pokud je jí předestřeno, že z emailů vyplývá, že nemohl být Portál občana vysoutěženo, když se v nich teprve hovoří o zadávací dokumentaci, tak opět uvádí, že ona to tak pochopila. Neví, jestli ty informace, které TESCO SW posílá, byly akceptovány do zadávací dokumentace. K veřejným zakázkám *Rozvoj ERP systémů* a *Dodávka implementace vnitřní integrace* vyhlášených KÚ Zlínského kraje, projekt byl rozdělen na několik částí, EUNICE zpracovávala několik studií proveditelnosti, jednu část projektu zpracovával někdo jiný a myslí, že byla přítomna i u technických specifikací. Vzpomíná si na zakázku malého rozsahu v podobě *Vypracování analýzy současného řízení úřadu a návrh na realizaci jeho úprav*, tuto část zpracovávala EUNICE. Chodili po jednotlivých odděleních úřadu s H. a zpracovávali podklady ohledně aplikací na Zlínském kraji. Ví, že EUNICE měla nějakého subdodavatele v rámci celého projektu, ale neví, ke které části to bylo. Moravská vysoká škola jí něco říká, nedokáže ji přiřadit k zakázce, zakládala smlouvu firmy

EUNICE s tímto subjektem. Chodila na jednání, dělala zápisy, ale jestli konkrétně u tohoto byla členem projektového týmu, to si nevzpomene. U některých projektů bývala administrátor nebo projektový manažer, takže je to možné. Pokud je jí předložena k nahlédnutí nabídka EUNICE (č. l. 10486 a násl., zejména č. l. 10502 – 10505), po nahlédnutí na členy řešitelského týmu uvádí, že kromě H. si u ostatních členů není jistá. Na některých jednáních ji byli představeni někteří členové, ale viděla je jen 2 x. Pokud nahlíží na smlouvu (č. l. 10511), k dotazu, zda v návaznosti na tu smlouvu dokáže určit, kteří členové řešitelského týmu patří ke kterým společnostem, uvádí, že H. k EUNICE a zbytek řešitelského týmu nejspíš pod Moravskou VŠ. Nezná vztah Moravské VŠ k nějaké společnosti zabývající se IT, jen viděla uvedeného pana T. K dotazu, zda se podílel na zpracování technických specifikací jiný subjekt na trhu IT, vyjma členů řešitelského týmu, uvádí, že u této zakázky jejím úkolem bylo analyzovat informační systémy na úřadu, pokud byly technické specifikace, komunikovala s H., kdo co zpracovával, to neřekne. EUNICE ve spolupráci se zadavatelem zpracovávala kvalifikační a hodnotící kritéria. U zakázky *Dodávka komponent komunikační infrastruktura Statutárního města Zlína část II.* EUNICE sepisovala studii proveditelnosti a opět technické specifikace, jestli byla poradce nebo je přímo zpracovávala, to si není jistá. Že by se na tvorbě technických specifikací podílel třetí subjekt, to neví. K dotazu, zda prováděla v dokumentech zaslaných EUNICE změny autorství, uvádí, že ani neví, jestli to vůbec umí. Pokud je jí přečten hovor mezi její osobou a H. (č. l. 32216), tak neví, o jaký dokument šlo. K dotazu, kdo byl původním autorem komentářů, uvádí, že ona telefonát konkrétně nezařadí. Ona dostávala nějaké dokumenty, většinou H. měl na starosti technické řešení, ji ten dokument došel s komentáři a ona se ptala H., jak se s nimi vypořádat, jestli jsou zpracované nebo ne, protože tam komentářů v jednotlivých studiích bylo několik. K dotazu, proč nabízela, že komentáře udělá pod svým jménem, uvádí, že spolupráce s H. byla taková, že byl většinou mimo firmu, tak jestli jí říkal: *doplň toto v té studii*, tak tam ten komentář byl pod jejím jménem, protože pan H. neměl čas fyzicky to do studie proveditelnosti napsat. Kromě EUNICE si nevzpomene, jestli se na technických specifikacích podílely třetí osoby. Myslí si, že ano, pokud si vzpomíná, byla tam nějaká optika nebo odkup nějakých sítí, tak si myslí, že tam třetí subjekty byly. Pokud je jí přečtena část její výpovědi z přípravného řízení, kde uvedla, že: *„se přiznává, že se jí některé projekty prolínají, takže je možné, že tam dělali (v zakázce B.) analýzu a zpracovávali nějaký dokument pro tuto veřejnou zakázku, který není schopna v tuto chvíli konkretizovat, ke konkrétním skutečnostem zpracování analýzy a případného dokumentu se není schopna vyjádřit.“*, k tomu uvádí, že u vnitřní integrace zakázky Zlín v rámci výzvy 06 EUNICE zpracovávala studie proveditelnosti a spolupracovala se žadatelem na technických specifikacích. Pokud je jí čtena další část její výpovědi, kde uváděla k dotazu, zda poskytoval některý ze subjektů působící na IT trhu zpracovateli technické specifikace do zadávací dokumentace veřejné zakázky E. v průběhu její přípravy nějaké podklady, či konzultace související se zakázkou, že: *„ví, že ano, některé subjekty byly dotazovány ze strany zpracovatele EUNICE, ale není schopna říci, jestli to bylo k technickým specifikacím anebo případně ke studii proveditelnosti“*, uvádí, že pokud dnes uvedla, že si nevzpomíná, že by v souvislosti s touto zakázkou něco takového proběhlo, tak nyní by odpověď definovala spíš tak, že ne pro zadávací dokumentaci, ale součástí studií byly průzkumy trhu, tak je možné, že se jí to prolíná, že součástí studie byl průzkum, co existuje na trhu za IT řešení. Pokud to vyznělo, že je to pro tu zadávací dokumentaci, neví, ona dostávala technické specifikace od H., nebo od zadavatele, ale ví, že tam byly v rámci studií průzkumy trhu. Průzkumy trhu byly v rámci výzev u všech studií. Jedna kapitola v podobě Průzkumu trhu byla i součástí samotné studie proveditelnosti. Nezaznamenala, že by v průběhu příprav a realizací studie proveditelnosti někdo prosazoval, aby v navazujících veřejných zakázkách vyhráli konkrétní soutěžitelé. Nikdo z obžalovaných ji nijak neovlivňoval. V souvislosti s jednáním na Zlínském kraji byly pořizovány zápisy, ona je sepisovala. Odsouhlasoval je zástupce kraje, byly dokonce součástí rady nebo zastupitelstva, takže musely být odsouhlaseny. Byly číslovány v souvislé řadě. V EUNICE v období 2010 až 2015 působila na plný úvazek, bylo to její hlavní zaměstnání. Obž. Radek Č. nastoupil později, v půli jejího působení. Jaké byly smluvní vztahy, to neví, nevidala obž. Č. každý den, spíš příležitostně. K dotazu, na kolika zakázkách či projektech se obž. Č. podílel, uvádí, že působil krátce na Magistrátu ve Zlíně, na

ostatní si nevzpomene. K dotazu, co přesně bylo úkolem či specializací obž. Č. v rámci EUNICE, uvádí, že pro ni byl garant IT, ona po něm potřebovala konzultace, pokud se to týkalo technických řešení do studie proveditelnosti. On zpracovával studie proveditelnosti, jen pokud se to týkalo IT věcí, tak ji doplňoval některé kapitoly v rámci technického řešení. Byla to jedna kapitola studie ze 14 kapitol. Č. byl její kolega, který tím, že dávala dohromady studie, konzultovala s ním, co je hardware, software, otázky, kterým ve studii nerozuměla a on byl její komunikátor mezi krajem a její osobou, aby sepsala studii, nerozuměla IT věcem, poskytoval ji konzultace. Co se týče zveřejňování studie proveditelnosti, neví o tom, že by některý ze žadatelů požadoval, aby nebyla zveřejněna. Nezaznamenala, že by obž. Č. některou společnost preferoval, zvýhodňoval v činnosti EUNICE. Pokyny obž. Č., předpokládá, ukládal obž. V. V souvislosti s projednávanými zakázkami myslí, že se účastnila jednání hodnotící komise u města Zlín, ale nebyla členem. Požádala ji o to paní B., kdyby bylo třeba říct nějaké termíny, nebo něco ohledně projektu, tak byla přizvána jako zástupkyně EUNICE. Ví, že na některých hodnotících komisích byl obž. V., ale neví, na kterých konkrétně.

135. Svědkyně **Lucie R. (dříve J.)** u hlavního líčení dne 23. 11. 2021 vypověděla (č. l. 41610 a násl.), že v letech 2012 až 2013 pracovala v Asseco Solutions jako obchodní asistentka a žádala o zadávací dokumentace. Pokud podala společnost nabídku do soutěže, její práce byla administrativního charakteru, tedy skenování, doplňování, obchodní rejstříky a takové věci. Podílela se jen na dodávání těchto podkladů asi na pěti nabídkách. Pojem dodatečné informace je to, co nebylo psáno v zadávací dokumentaci, nebo jim to nebylo jasné, tak vznesli dotaz a na základě toho jim bylo odpovězeno. Veřejná zakázka vyhlášená Statutárním městem Zlín *CzechPoint@home - portál občana* jí nic neříká. Asi vyžadovala zadávací dokumentaci, ale nevzpomíná si. Neví, co bylo obsahem operačních programů. Pokud žádala zadávací dokumentaci, tak to bylo vždy na pokyn někoho. EUNICE jí nic neříká, ani jméno Zuzana M. Zda došlo k problému s doručením, nebo nedoručením dodatečných informací, na to si nevzpomíná. Pokud je jí předložena k nahlédnutí emailová komunikace (č. l. 25296), po nahlédnutí uvádí, že tuto emailovou adresu užívala, ale nevzpomene si, proč něco někam posílala. Pokud je jí předloženo k nahlédnutí čestné prohlášení (č. l. 25244, jež je přílohou emailu z 24. 1. 2014 od Zuzany M.), opět uvádí, že si nevzpomíná, že by měla takové čestné prohlášení v ruce. Jména Zdeňka B., obž. Josef T. ml. jí nic neříkají.
136. Svědek **Mgr. Roman Š.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2021 využil svého práva nevypovídat (č. l. 41601), soudem tak byla u následného hlavního líčení dne 23. 11. 2021 postupem dle § 211 odst. 4 tr. řádu čtena výpověď z přípravného řízení (č. l. 3177 – 3189), kdy dne 27. 4. 2016 jmenovaný vypověděl, že jeho firma RPSC ideas realizovala zakázku v souvislosti s poradenstvím, detaily zakázky a nic dalšího si nepamatuje, neměl ani možnost se na výslech připravit, když policie odnesla veškeré podklady při prohlídce společnosti. Obž. Josefa T., Davida T. a Michala T. zná jako veřejně známé osoby v Olomouci, setkal se s nimi párkrát, asi 2 x či 3 x při společenských akcích. S Ing. Jakubem K. se znali jako členové ODS a mladých konzervatistů. Františka H. nezná, ani obž. Michala V. a ani obž. Radka Č. Obž. Josefa S. zná, jelikož jejich společnost byla zákazníkem AutoCont v souvislosti s poskytováním emailových služeb, a co si pamatuje, tak s ním řešil věci tohoto charakteru. Obž. Radka N., obž. Jiřího B., obž. Davida J., obž. Aleše M. a ani obž. Jana P. nezná. Od začátku založení je jednatelem RSPC ideas. Firma se v letech 2010 až 2014 zabývala stejným dílem PR a marketingovým poradenstvím spolu s dotačním poradenstvím. On z pozice jednatele řídil obě oddělení, každé oddělení mělo svého samostatného vedoucího, který se zodpovídá jemu. V RPSC (Relation public strategy consulting) podnikatelský záměr vycházel z toho, že on se v době založení společnosti stal členem politické strany a chtěl se věnovat politickým kampaním stran PR. V té době se dohodl s obž. Ch., který působil v oblasti dotačního managementu, a tyto dvě činnosti spojili pod jednu značku. Společnost zakládal po škole, finance na založení byly jeho. Práci si ve společnosti rozdělovali ad hoc. Proč byla N. společníkem ve firmě, to neví, to už si nepamatuje. Nemí si vědom toho, že by se na vzniku a obchodní činnosti RPSC

podílel Ing. Jakub K. Neví, proč v dubnu 2011 společně s druhým jednatelem obž. Ch. rozdělili své podíly a převedli je na Mgr. Jitku N. Zda mu Mgr. N. zaplatila cenu obchodního podílu, to si nepamatuje. Neví, komu poté N. prodala obchodní podíl. Nepamatuje si přesně, proč v prosinci 2011 došlo k převodu obchodního podílu všech společníků na Corporate Investment Fund a.s., zřejmě se snažil o vytvoření korporátní struktury. Ani Bc. Ivo K. a ani jeho manželka se nepodíleli na obchodní činnosti RPSC, ani spolu neobchodovali, vyjma možného pronájmu kanceláře v Praze. Nepamatuje si na zapojení RPSC do veřejné zakázky A., a to ani ze strany obž. Ch., Jakuba K. nebo Ivo K. RPSC ale zvítězila v zakázce na poskytnutí poradenské činnosti v souvislosti se zakázkou C., kdo ze společnosti se podílel na přípravě nabídky do soutěže, to si nepamatuje. Nepamatuje si, proč byla oslovena kromě dalších čtyř společností i RPSC, aby podala nabídku, ačkoli firma vznikla ani ne půl roku před tím, než obdrželi nabídku do účasti o smlouvu na poradenství k zakázce v hodnotě přes 100 mil. Kč. Za zadavatele město Přerov vystupoval Mgr. K., otec Ing. Jakuba K., který jako člen rady předložil městu seznam vybraných společností, neví však o tom, že by Mgr. K. byl na takovém postupu s RPSC dohodnut. Nepamatuje si, zda na zpracování nabídky RPSC byl účasten František H. Zná osobu Romana B., není si vědom toho, že by se tento podílel na činnosti RPSC v souvislosti s touto zakázkou, ani s ním nikdy neřešil pracovní záležitosti. Ví, že v té době B. pracoval v GRANTIKA Česká spořitelna a.s. Neví o tom, že by byly uzavřeny jakékoliv dohody o účasti na soutěži mezi RPSC, GRANTIKA Česká spořitelna, RENARDS a ECONOMY RATING. Nemůže se vyjádřit k emailu mezi adresami xxx na emailovou adresu xxx ze dne 26. 7. 2010, nepamatuje si. S touto zakázkou s AutoCont, s EUNICE ani s TESCO SW nespolečně pracovali. Neví, kdo byl členem hodnotící komise. Neví, zda RPSC měla při plnění díla subdodavatele. RPSC zpracovala v rámci zmíněné veřejné zakázky studii proveditelnosti k projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov*. Kdo byl za RPSC autorem textu, to si nepamatuje. Nedisponuje odborným vzděláním v oblasti IT. Pokud RPSC jako subdodávku zadala práce pro EUNICE, to neví. Nepamatuje si, zda mezi RPSC a Bc. Ivo K. proběhly v letech 2011 a 2012 nějaké platby. Nepamatuje si na účel platby ve výši 102 000 Kč ze dne 8. 12. 2011 z účtu RPSC na účet Bc. Ivo K., ale určitě se nejedná o platbu za případný nájem v Praze, který zmínil. Nezná GLOBCOM, pokud se někdy setkal se zástupci této společnosti, je to možné, neví, kdo za ni jednal, ani zda v ní v minulosti působil obž. Pavel Ch. Nezná Františka H. z EUNICE. Uživatel emailové adresy xxx mu není znám. AutoCont poskytovala RPSC hosting k emailům, neví ale, proč je tam uveden i email Jakuba K.

137. Svědek **Ing. Jiří S.** u hlavního líčení dne 1. 2. 2022 vypověděl (č. l. 41826 a násl.), že v letech 2010 až 2013 pracoval jako jednatel MAXPROGRES, jejich firma se účastnila veřejných zakázek. Měli dvě divize, divizi telekomunikační, tedy výstavba, provozování telekomunikačních struktur a divize slaboproudá a zabezpečovací. Jakého množství veřejných zakázek se MAXPROGRES účastnila v letech 2010 až 2013, neví, odhaduje jednotky, maximálně desítky ročně. MAXPROGRES v obou divizích působila celostátně. Na veřejné zakázky *Síťová infrastruktura propojení lokalit technologického centra* a následně *Síťová infrastruktura 2*, vyhlášená v roce 2012 Jihomoravským krajem, si nepamatuje. Až před třemi lety, kdy byl na policii na podání vysvětlení, si ji připomněl. Zakázka nebyla pro ně zajímavá, proto si na bližší okolnosti nepamatuje, ani jestli komunikovali v průběhu zadávacího řízení s jinými společnostmi, ani jestli měli subdodavatele. Předmětem zakázky bylo propojení dvou nebo tří bodů optickými vlákny. V rámci KÚ Jihomoravského kraje neprovozovali v té době žádné vlastní systémy. Toto byla pro ně jednorázová zakázka, kterou zjistili z veřejných zdrojů a účastnili se jí. Jejich firma ve 4 nebo 5 krajských městech ČR budovala vlastní optickou síť, tu potom provozovali a poskytovali telekomunikační služby. Brno bylo jedním z těch měst, kde působili. V rámci Brna se určitě potkal v souvislosti s provozováním s O2, kdy O2 byla v té době nevýznamnější subjekt, dominantní telekomunikační operátor. V Brně historicky O2 měla k dispozici rozsáhlou síť optických tras, mnohem větší, než jakýkoli jiný operátor, tedy oni jako začínající firma pro ně byli slabí konkurenti. Znal se s obž. M. v té době, byl mezi nimi pracovní vztah, žádné přátelské vazby. S obž. M. se seznámil až v rámci toho byznysu, kdy si začali sami

stavět trasy. S obž. M. určitě nekomunikovali v rámci zakázky. EUNICE nezná a jména František H. a obž. V. si nevybavuje.

138. Svědek **Ing. František J.** u hlavního líčení dne 1. 2. 2022 vypověděl (č. l. 41827), že v letech 2011 až 2014 pracoval na KÚ Olomouckého kraje jako správce technologického centra. Jeho práce se dotkla výzvy 08 Rozvoj eGovernmentu v Olomouckém kraji. K zakázce byl přijat na pozici garanta výstavby technologického centra v Olomouckém kraji v listopadu 2011 a měl k dispozici verze ze zadávací dokumentace, které mohl připomínkovat, požádal ho o to projektový manažer. V rámci působení dopracoval stavební povolení pro výstavbu technologického centra, které bylo následně přílohou k zadávací dokumentaci. Byl současně jmenován jako jeden ze členů výběrové komise. Nepodílel se na tvorbě studie proveditelnosti, ani zadávací dokumentace, to už bylo vše zpracováno, jen vyřizoval stavební povolení. Neměl k dispozici celou zadávací dokumentaci, jen její část týkající se technologického centra, tu připomínkoval, upravil stavební povolení, podal ho na stavební úřad v Olomouci, nechal ho schválit a následně přiložil jako přílohu. Kdo vypracoval část zadávací dokumentace k technologickému centru, to neví, pravděpodobně někdo z krajského úřadu. Na krajském úřadě v rámci své činnosti komunikoval s Ing. Zdeňkem D., který dělal projektového manažera. Mgr. Tomáš N. byl advokátní koncipient z nějaké AK, která dostala zakázku na základě smlouvy s úřadem. Předpokládá, že to bylo v rámci udržení nějaké právní čistoty, průhlednosti a transparentnosti celé zakázky. S Mgr. N. komunikoval, měli pravidelné schůzky s týmem, jehož byl součástí. Mgr. N. v rámci schůzek nepředával technické specifikace, ani technické části zadávací dokumentace, tam nepředával nikdo nic. Pokud někdo něco měl, dával to na společné úložiště, kde byly všechny dokumenty uloženy, byly k dispozici celému projektovému týmu, celé komisi. Není mu známo, že by se procesu tvorby zadávací dokumentace účastnil třetí subjekt mimo pracovníků krajského úřadu. TESCO SW zná, neví, že by se účastnila tvorby revizí zadávací dokumentace v rámci této zakázky. AutoCont zná, opět neví, že by se účastnila tvorby revizí či připomínek zadávací dokumentace k této zakázce. Není si vědom, kteří pracovníci krajského úřadu zpracovávali jednotlivé části zadávací dokumentace, jak uvedl, on k tomu přišel, až byla zadávací dokumentace hotová. Kromě části technologického centra měl k dispozici i jiné části zadávací dokumentace k zakázce, a to v okamžiku, když byl jmenován členem výběrové komise, to měl již celou zadávací dokumentaci. Že by se někdo účastnil výběrového řízení na tuto zakázku a měl k dispozici zadávací dokumentaci ještě před jejím zveřejněním, to je nepravděpodobné. MERIT zná, se třemi dalšími společníky v roce 2003 odkoupili společnost, a stali se většinovými vlastníky společnosti. Jeho bratr byl většinový vlastník, on sám a další společníci menšinoví. Pro MERIT vykonával odbornou činnost. MERIT působila v oblasti výpočetní techniky a jednotlivých zabezpečovacích systémů v rámci významných staveb. Jeho odborná činnost pro společnost spočívala v tom, že dělal marketingového, obchodního, finančního ředitele i ředitele pro výrobu. V roce 2009 z této funkce odešel. Že je MERIT účastníkem zakázky, subdodavatelem jednoho z dodavatelů, to se dozvěděl až při otevírání obálek. Otázku své případné podjatosti neřešil, kdy jednak to bylo více jak 4 roky, co ze společnosti odešel, a když odcházel, tak se s ostatními společníky nepohodl, tedy kdyby jim našel sebemenší pochybení, tak by okamžitě požádal o jejich vyloučení. K této společnosti cítil spíše negativní vztah. Pokud je mu předložen k nahlédnutí email (č. l. 22903 vč. přílohy na č. l. 22904 - 22907, č. l. 22909 vč. přílohy), uvádí, že u prvního emailu neví, od koho dostal dokument. U druhého, pokud se znovu dívá, tak ten mu poslal Mgr. Š. Příloha emailu se netýká technologického centra, týkala se jiné části zadávací dokumentace, a to krajské digitální jednotky, kdy se k tomu vyjadřoval v rámci dodávky serverů, protože to souviselo s technologickým centrem. U druhého emailu na č. l. 22909 původní odesílatel je stejný, soubor je zaheslovaný, nepátral po heslu. Příloha souvisí s částí, kterou měl na starosti, opět pouze v oblasti provozovaných serverů. Dokument si nevyžádal, vzhledem k tomu, že Mgr. Š. byl jeho nadřízený, plnil, co mu řekl. Měl možnost učinit připomínky, pokud je učinil, nebyl problém. Pokud podávala MERIT nabídku jako subdodavatel, k dotazu, zda byl ještě v tu dobu k některým jejím společníkům či jednatelům v příbuzenském vztahu, uvádí, že k Pavlu J., je to jeho

bratr, který v MERIT byl v tu dobu statutárním orgánem. Ten negativní vztah, o kterém mluvil, byl i vůči bratrovi. Nebyl nikým ovlivňován, aby upravil, pozměnil či zasáhl do zadávací dokumentace. K dotazu, zda považoval některou část finální podoby zadávací dokumentace za diskriminační, uvádí, že ve smyslu toho, že ne všechny společnosti byly schopny toto obsáhnout a zpracovat, ale nechce, aby byl brán doslova, protože tím myslel, že diskriminační byla pouze k tzv. garážovým firmám, byly tam takové požadavky, které byly schopny zpracovat velké firmy. Nebylo v ní de facto diskriminačního vůbec nic.

139. Svědkyně **Ing. Ivana Š.** u hlavního líčení dne 1. 2. 2022 vypověděla (č. l. 41828 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala na Krajském úřadu ve Zlíně, podílela se na výběrových řízeních na software, které se v té době pořizoval. Byla informační manažer, náplň práce byl dohled nad informačními systémy kraje, koordinace, podílela se i na výběrových řízeních, jednalo se o informační systém úřadu, kde největším systémem byl informační systém na projektové řízení. Od roku 2010 do 2013 na úřadě proběhlo hodně výběrových řízení z oboru IT, k nákupům moc nedošlo, největší byl informační systém na projektové řízení od firmy Itec. Jinak byly drobnější dílčí systémy v jednotlivých odborech, ty si moc nevybavuje, podílela se hlavně na implementaci projektového řízení. Co se týče zakázek *Rozvoj ERP systémů a Dodávka implementace vnitřní integrace úřadu Zlínského kraje*, tak je to už dlouho, ale podílela se na tom, bylo více firem, které se ucházely o dodávku. Na dílčí veřejnou zakázku malého rozsahu na *Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav* si matně vzpomíná, ale detaily neví. Nastoupila na úřad v roce 2007, kdy už nějaká studie proveditelnosti byla rozpracovaná, ona v tom pokračovala. Koordinátorem byl její vedoucí H., lidé se na tom podílelo hodně, vedoucí odborů, byly požadavky z financí od Ing. H., víc si nevzpomíná. Konkrétně u studie proveditelnosti existovala externí společnost, která jí zpracovala, ale na základě jejich zadání a požadavků. K dotazu, kdo zpracoval obsah studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, zejména ve vztahu k technickým parametrům, uvádí, že požadavky na hardware dávalo IT oddělení. Neví, jestli měli nějakou poradenskou firmu. Pokud je jí předložen k nahlédnutí z nabídky EUNICE návrh Smlouvy mezi Krajským úřadem a EUNICE, zejména Předmět smlouvy (č. l. 10516), po nahlédnutí uvádí, že když nastoupila na Zlínský kraj, bylo to nějak rozpracované, před ní se tím zabývala Ing. G. Zakázka je ze 14. 11. 2011 a na tuto zakázku malého rozsahu si vzpomíná. Určitě to nějakým způsobem koordinovala, organizovala, podílela se na průběhu realizace. Účelem zakázky bylo rozšířit informační systém, optimalizovat, podpořit chod informačního systému Zlínského kraje. Měla být zřejmě provedena podrobná analýza současného stavu a návrh řešení, který by vedl k dalšímu podpoření informačním systémem. Ve vztahu k zadávací dokumentaci k velkým zakázkám měl být výstupem návrh dodávky nového software, další rozšíření software portfolia. Cílem byl jednotný informační systém, propojení jednotlivých systémů, tehdy se uvažovalo o propojení nejen Krajského úřadu, ale i nemocnic a dalších organizací, které pod Zlínský kraj spadaly. Zakázku získala EUNICE. Spolupracovala v té době s více firmami, neví už, co která firma konkrétně řešila a dodávala. Jako zástupce EUNICE si vybavuje obž. V., jméno H. nezná. Moravská vysoká škola jí nic neříká, pokud jsou jí sdělena jména Ř., N., K., je možné, že s někým byla v kontaktu, nebylo to asi nic zásadního. K dotazu, kdo zpracovával výstupy, které byly předmětem malé zakázky, pamatuje si na osobu obž. V., jinak si nevzpomíná. TESCO SW zná, v souvislosti s předmětem plnění malé zakázky si není jistá, že zrovna na této TESCO SW pracovala. GORDIC zná, ví, že TESCO SW a GORDIC spolupracovaly, ale asi komunikace probíhala mezi nimi. GORDIC dodával ekonomické řešení. Na technických specifikacích veřejných zakázek se možná tyto společnosti částečně podílely. GORDIC dělal ekonomickou část na krajském úřadu, tedy požadavky vycházely z ekonomického odboru. Oni dostávali jako oddělení, které sbíralo požadavky z jednotlivých odborů, podklady od vedoucích odborů, ne od externích dodavatelů. To byla externí záležitost, a jestli na finančním úseku Š. spolupracoval s GORDIC, tak možná nějaké konzultace asi proběhly, to je běžné. Když se u nich shromáždily požadavky, udělal se soubor požadavků za jednotlivé oblasti, a to sloužilo jako zadání pro dodavatele toho případně novějšího systému. Za ni největší dodávka bylo to

projektové řízení, které bylo hlavním údržbovým programem. Původně to mělo sloužit pro nákup velkého informačního systému, ale k této realizaci nedošlo. Proto byla i ta studie a seznam požadavků, ty jednotlivé oblasti, které měly být propojeny a sloužit k nějakému informačnímu systému. Tam se uvažovalo, že by na to byly napojeny i ty krajové zařízení, jako třeba Baťova nemocnice. Zadávací dokumentaci k těmto zakázkám asi zpracovával Zlínský kraj. K dotazu, zda na zadávací dokumentaci participoval třetí subjekt, možná s poradenskými firmami se něco konzultovalo, ale zadání vycházelo z požadavků Zlínského kraje. Myslí si, že tam figuroval i GORDIC, neví, kdo všechno se zrovna o ty zakázky ucházel. Měla k dispozici průběžné verze zadávací dokumentace k zakázkám. Neuvědomuje si, že by třetímu subjektu poslala souhrn požadavků, nebo průběžnou verzi, nebo finální verzi zadávací dokumentace před zveřejněním, ale je možné, že s GORDIC se konzultovaly požadavky ekonomického odboru, aby to bylo v souladu s řešením, které bylo už dodané. Jestli mají možnosti integrace s dalšími produkty, ale rozhodně ne ve smyslu, že by se konzultovalo, co to má umět. Hledali se dodavatelé, kteří to mohou splnit, určitě to nezadával externí subjekt. K dotazu, jak konzultace na vytvoření zadávací dokumentace probíhaly konkrétně, uvádí, že probíhaly mezi týmem krajského úřadu, aby požadavky sjednotili na komplexní řešení. Pokud tam byly konzultace, jak řekla, že dodávka ekonomického software byla od GORDIC, tak informační manažer za ekonomický odbor, pan Š., v rámci svých konzultací s dodavatelem toho ekonomického systému možná si některé věci upřesnil, jestli jsou možné nebo ne. Asi to bylo ústně, nebo jestli emailem. Ona sama možná posílala podklady ke konzultaci, protože GORDIC byl stěžejním dodavatelem ekonomického systému, když se chtělo cokoli dělat, tak s obž. B. byla v kontaktu, protože to bylo důležité, aby další řešení nebylo v rozporu s tím, co bylo už realizováno. Komunikace s dodavateli stávajících systémů byla potřebná, aby ty jejich požadavky se co nejvíc blížily propojení jednotlivých agend, které tam byly, proto bylo důležité konzultovat se stávajícími dodavateli. Když se zpracovávala studie proveditelnosti a zadávací dokumentace k veřejné zakázce, nebyla nikým ovlivňována. Pokud měla připomínku, co by se mělo v zadávací dokumentaci zohlednit, k dotazu, zda její připomínky byly zohledněny, uvádí, že určitě ne co se týkalo technických specifikací, to ani nešlo za ní, byla spíš koordinátor software řešení, ale ty technické hardware požadavky, na to bylo jiné oddělení, konkrétně pan S. Studie proveditelnosti neobsahovala tajné skutečnosti.

140. Svědkyně **Ing. Lenka Š., dříve Č.** u hlavního líčení dne 1. 2. 2022 vypověděla (č. l. 41830 verte a násl.), že v letech 2012 až 2013 pracovala jako office manažerka v *TAYLLORaCOX*. *Její pracovní zařazení* nesouviselo s veřejnými zakázkami, byla však uvedena jako kontaktní osoba, protože v té době odešli pracovníci ze Servicedesk, a ona zůstala jako jediný zaměstnanec. Obecně, když to vyhráli, tak aby se ta strana měla na koho obrátit, proto fungovala jako kontaktní osoba, ale ona pouze zajišťovala potvrzení o bezdlužnosti a ověření dokumentů, které se tam vkládají. Nedělala činnost na zpracování nabídky, na sestavení zakázky, neví, kdo to dělal. Ona možná dostala seznam jmen, ke kterým má dodat kvalifikaci a za ně jako společnost výpis z OR, potvrzení o bezdlužnosti ze sociálky a finančního úřadu a asi podpis jednatele. Na konkrétních zakázkách spolupracovali s ITECH, která to za ně zpracovávala. Ona neměla kompetence, ona by nabídku nesestavila, neměla znalosti, nerozuměla zadávacím řízením, řešila to za ně Dagmar D. z ITECH. Myslí, že v *TAYLLORaCOX* byl jednatel N., možná tam ještě nastoupila Veronika H., ale v té době žádní další zaměstnanci nebyli. Radek E. byl z ITECH. K dotazu, jak probíhalo sestavení takové nabídky do veřejné soutěže, kterou podávala *TAYLLORaCOX*, uvádí, že za ně ji sestavila Dagmar D. z ITECH, oni neměli v té době dokumenty o bezdlužnosti, proto využili je, kteří ty dokumenty měli. Většinou spolupráce byla úzká, oni jim poskytovali papíry, aby splnili základní kvalifikační předpoklady. Na zakázku *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS* na Pardubickém kraji si nevzpomíná. TESCO SW zná, protože později si u nich objednávali školení v letech 2017 a 2018. Souvislost TESCO SW s touto zakázkou jí není známa. Předchozí spolupráce *TAYLLORaCOX* s TESCO SW jí není známa.

141. Svědkyně **Vlasta M.** u hlavního líčení dne 1. 2. 2022 vypověděla (č. l. 41831 verte a násl.), že v letech 2010 až 2015 pracovala v EUNICE jako dotační manažerka, náplní práce byla administrace projektů v rámci výzev v programech IOP 06, 08 a 09. EUNICE měla sídlo v Praze, pobočka byla ve Zlíně, ona pracovala ve Zlíně, ředitelem byl obž. V., kolegyně Zuzka M., Hana R., předtím Helena, nevzpomene si na příjmení a spolupracovníci byli František H. a externí obž. Č. Když nastoupila do společnosti, měl technické specifikace na starosti František H., plus externí, co se najímali, tedy třeba i obž. Č. Ve vztahu k MOIS neví, ve kterém roce vznikla, její spolupracovníci byli H. a obž. Č. Neví, z jakého důvodu vznikla, ale spolupracovali s EUNICE. Neví, jak byla spolupráce fakturována. EUNICE je poradenská společnost, zabývali se přípravou projektů z EU, především z IOP, ale byly i projekty od Ministerstva průmyslu a obchodu, z operačního programu Podnikání a inovace. Aby mohl být projekt dotován z evropských peněz, je to dlouhý proces. Na začátku stojí výzva, která má definované dokumenty, konkrétně studie proveditelnosti, typové projekty, příručka pro žadatele a příjemce Z výběrových řízení žadatelů vzešel zpracovatel studie, což byl povinný dokument v rámci projektu. Na základě studie proveditelnosti a podmínek se projekt za spolupráce žadatelů zpracovával. Projekt a zadávací dokumentace jsou dvě různé věci, u projektu, pokud objednavatel, který si u nich projekt objednal, požadoval projekt včetně studie proveditelnosti, tak oni dělali všechny povinné součásti, které definovala výzva IOP a ten projekt si u nich objednávali na klíč. Studie proveditelnosti nebyla jedinou povinnou přílohou, tedy těch kroků a dokumentů bylo více. Pokud dělali projekt, museli dělat všechny povinné součásti. Technická specifikace projektu byla součástí studie proveditelnosti, ale byla v obecném rozsahu. Aby bylo vidět, co je předmětem projektu, zatímco zadávací dokumentace nastupuje v momentě, kdy je projekt schválený a žadatel nebo příjemce chce vysoutěžit řešení, které je součástí projektu. Zadávací řízení si příjemci dělali buď sami v rámci radnice, kraje, ORP, nebo si najímali externí společnosti. EUNICE někdy působila u obou fází, někdy ne. K dotazu, nakolik studie proveditelnosti obsahovala podrobnosti ohledně technického řešení, uvádí, že ona se těmi technickými specifikacemi nezabývala, tomu nerozumí, neumí tedy říct, nakolik byla nebo nebyla podrobná. Projekt prochází dvoustupňovou kontrolou v rámci systému evropských dotací, prochází kontrolou formálních náležitostí a věcným hodnocením. Neví, do jaké míry bylo technické řešení podrobné, ale muselo projít přes věcné hodnocení, pokud by bylo něco chybně, projekt by neprošel přes anonymní věcné hodnotitele. Technické řešení v zadávací dokumentaci muselo vycházet z obsahu projektu, tedy z toho, co bylo ve studii proveditelnosti. Studie proveditelnosti dávala obrys toho, co se bude pořizovat, technická specifikace to blíže specifikovala, aby uchazeč v zadávacím řízení byl schopen udělat nabídku. Studie proveditelnosti po jejich zpracování byly veřejné. Příjemce má povinnost informovat o projektech na svých internetových stránkách, studie proveditelnosti není tajná, pokud by si ji někdo vyžádal, žadatel nebo příjemce ji poskytl a zcela jistě i před vyhlášením zadávacího řízení, kdy prodleva mezi schválením projektu a zadávacím řízením je rok i dva. Zpracování studie proveditelnosti se účastnila, ale mimo technické specifikace. K dotazu, zda byly na zpracování zainteresovány třetí subjekty, uvádí, že někdy od zadavatele vzešly požadavky, aby vstoupili v jednání se společnostmi. Když se dělala studie proveditelnosti, musela se udělat analýza vnitřního chodu úřadu, to znamenalo zmapovat to, co na úřadu je, někdy bylo třeba z hlediska plánování dalšího nákupu projektu zjistit možnosti u dodavatelů současných systémů. Tedy někdy je úřad oslovil, aby jednání vedli. Druhá věc byla, že do studií proveditelnosti se musel dát rozpočet, museli to nacenit. Tyto informace nejsou na internetu dostupné. Cena musela být doložitelná, a tu nezjistíte bez jednání s třetími stranami. K dotazu, zda se stalo, že v rámci konzultací dostal třetí subjekt rozpracovanou podobu studie proveditelnosti, uvádí, že to neví, ona nic takového neposílala. Myslí, že v rámci EUNICE spolupracovali na technických specifikacích u projektu v Přerově. Pokud ví, v Přerově s kolegou H. měli jako EUNICE zadání připravit technické specifikace, jinak u ostatních zakázek si nevzpomíná, že by EUNICE administrovala zakázky, že by zpracovávali technické specifikace. Měli to rozdělené, na něčem pracovala kolegyně M., na něčem ona. Pokud je jí přečtena část výpovědi z přípravného řízení, kde uváděla, že: „*Z vyjmenovaných zakázek pracovala pouze na projektu*“

Výzvy 09 v Přerově a dále na projektu výzvy 08 v Olomouckém kraji, výzvy 08 v Jihomoravském kraji a výzvy 09 v Olomouci.“, uvádí, že to ale nebyly veřejné zakázky, bavili se teď o zadávacích řízeních, a to byly projekty, to nebyly veřejné zakázky. Pokud si vzpomíná, co se týče veřejné zakázky a její technické specifikace, dělali jen tu technickou specifikaci v Přerově. Co se týče projektového řízení, tak ty další tři projekty souhlasí s tím, jak to uvedla v přípravném řízení. V rámci zakázky v Přerově byla velká součinnost s týmem přerovské radnice, hodně se komunikovalo při přípravě technické specifikace, měli 5 až 8 schůzek s týmem z radnice. Vedl to pan K., ona tam byla z pozice toho, kdo hlídá věci týkající se pravidel čerpání evropských peněz, spíše jako zapisovatelka. Kromě tajemníka K. tam bylo víc lidí, jsou na to zápisy. RPSC byla zpracovatelem studie proveditelnosti v Přerově. Myslí, že studie byla zpracována v době, kdy ještě nebyla v EUNICE, nebyla to ani její zakázka, neví, kdo za tu společnost jednal. Jména obž. Pavel Ch., Miroslav B. jí něco říkají, jména Jakub K., Luděk T. neví. Pamatuje si, že o nich mluvil H. Obž. Ch. vzpomínal v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti, protože z toho se vycházelo. Není jí známo, jestli se EUNICE podílela jakkoli na zpracování studie proveditelnosti. K dotazu, v čem působila EUNICE v rámci celého projektu, od zpracování studie proveditelnosti po zadávací dokumentaci, příp. technický dozor, uvádí, že není to jedna zakázka, projekt, zadávací řízení, technický dozor, jsou tři různé věci, na které vypíše radnice tři různé zakázky. Studii proveditelnosti nedělali, technické specifikace tam si je najali, dostali podklady, konkrétně studii proveditelnosti plus byla jednání na radnici, ze kterých vzešly požadavky, které chce mít zadavatel v zadávací dokumentaci. Pak je vlastní výběrové řízení, které nedělali a dále je technický dozor, který také nedělali. Technické specifikace, pokud ví, dělal H. a ona mu dělala kancelářskou podporu. Vyjma H. neví, že by se na tvorbě technických specifikací podílel třetí subjekt. Oni technickou specifikaci odevzdávali v nějakém stavu, v Přerově ji ještě doplňovali, než to samotné výběrové řízení bylo vyhlášené. Neumí říct, jaké změny byly, protože z jejich pohledu už ta zakázka skončila a vlastní výběrové řízení neadministrovali ani nepřipravovali zadávací dokumentaci, ale pokud ví, nějaké změny tam Přerov ještě udělal. Není jí známo, že by v rámci tvorby technických specifikací probíhaly konzultace s třetími subjekty. K dotazu, zda v rámci veřejné zakázky *Zajištění přenosu dat a informací územní samosprávy města Přerova* bylo vyhlášené výběrové řízení na technický dozor, uvádí, že pokud si vzpomíná, tak vyhlásili, v kanceláři řešili, že se toho účastnit nebudou. Vždy se podíváte na podmínky, do této zakázky se nehlásili, nebyly dobré podmínky pro dodavatele, tedy pro toho, kdo měl dělat technický dozor. Pokud si vzpomíná, byl požadavek, aby se účastnili ve výběrových komisích, něco takového v té zadávací dokumentaci pro toho uchazeče na ten technický dozor bylo a že se z tohoto důvodu do toho nechtěli hlásit. K dotazu, zda se někdo z EUNICE účastnil jednání hodnotící komise ve vztahu k velké zakázce, uvádí, že jednou tam byla ona jako přísedící, pozval si je Přerov. Neměla hlasovací právo. Měla k dispozici konečnou verzi technických specifikací, které EUNICE odevzdávala jako plnění, protože se to muselo naformátovat, dát do nějakého dokumentu. Třetímu subjektu ji určitě neposkytla. Že by tak učinil někdo jiný z EUNICE, o tom neví. K zakázce týkající se Olomouckého kraje uvádí, že k té EUNICE zpracovávala projekt, tedy veškeré povinné přílohy, zpracování v systému Benefit, podání žádosti atd., včetně zpracování studie proveditelnosti. Byl to velký projekt, byla tam ke každé části samostatná studie proveditelnosti a pak souhrnná. Projekty vycházely z typových projektů, kde byl jasný rozpočet na každou část a osnova studie proveditelnosti, co má každá obsahovat, celé se to schvalovalo na útvaru hlavního architekta eGovernmentu na ministerstvu. U tohoto projektu byl subdodavatel, jednu nebo dvě části dělala jiná společnost a souhrnnou studii zpracovávala EUNICE. Neví o tom, že by nějaká rozpracovaná část některé ze studií proveditelnosti byla poskytnuta třetímu subjektu mimo úřad. Z EUNICE na této studii proveditelnosti pracovala hlavně s H., obž. Č. na tom pracoval také. Neví o tom, že by jevili zástupci TESCO SW zájem o podobu studie proveditelnosti, o její aktuální stav. Ty kraje v momentě, kdy se chystají na projekt, dávají rok dopředu předběžné avízo, že budou projekt zpracovávat. Na ni žádný požadavek na studii proveditelnosti nešel. Pokud je jí předložen k nahlédnutí email (č. l. 20366), uvádí, že neví, proč ty studie byly vyžádány, myslí si, jak o tom hovořila, že je potřeba z hlediska nacenění, i z hlediska architektury toho řešení, konzultovat to

s dodavateli řešení, které na úřadu je, ale neví. K dotazu, zda v rámci konzultace dostávají subjekty rozpracované studie proveditelnosti, uvádí, že je to na tom, kdo dělá ty technické specifikace. Ona třetím osobám neposílala studie proveditelnosti, protože to nebyl běžný postup. V Přerově je přímo oslovení, aby jednali, dali jim seznam společností, se kterými měli jednat. V rámci KÚ Zlínského kraje si nepamatuje přesně, jestli na tom pracovala konkrétně, ale třeba kolegyně nemohla, musela být zastupitelnost, tak zaskočila. Ale jinak Zlínský kraj nedělala. K zakázce *Sít'ová infrastruktura propojení lokalit technologického centra* ve vztahu k Jihomoravskému kraji, tato byla součástí jednoho velkého balíku projektu, nebyla to zvláštní zakázka, byla to součást projektu za těch 170 mil., na tom projektu pracovali. Konkrétně obž. V., dále vedoucí odboru informatiky B. a P. z odboru, který měl na starosti dotace. To byl tým předem definovaný, probíhaly zápisy, konzultace jako na každém kraji. EUNICE zpracovávala jen projekt, technické specifikace do zadávacího řízení nedělali. Dělal to obž. Č. a H. Myslí si, že se na tomto projektu nepodílely třetí subjekty, že dělali všechny ty části sami. O2 zná, v souvislosti s touto zakázkou komunikace mezi O2 a EUNICE nebyla. Pokud si vzpomíná, byli jen Zlínským krajem přizváni konkrétně u sít'ové infrastruktury, stejně jako v Přerově, k jednomu zasedání hodnotící komise jako přísedící, řešila se tam mimořádně nízká cena uchazeče. Jméno obž. Aleš M. slyšela od H., nedokáže ho přiřadit k nějaké společnosti. Ona i H. byli účastní hodnocení komise, myslí, že žádnou mlčenlivost nepodepisovali, ale bývá to běžné. Neví o tom, že by se některým soutěžitelům dostávaly informace z jednání hodnotící komise. Pokud si vzpomíná, řešila se nabídková cena uchazeče, určitě to nebyla O2, řešila se mimořádně nízká nabídková cena. Ona navrhovala řešení, kdy je možné přizvat uchazeče k vysvětlení, že ho nemusí zrovna vylučovat. Myslí, že to nakonec i tak udělali. K dotazu, zda si vzpomene na nějaký případ, že by se žádný z uchazečů nepřihlásil kvůli nízké předpokládané ceně, uvádí, že mohlo se to stát, že předpokládaná hodnota zakázky byla pro uchazeče nízká. Nicméně u projektů byl rozpočet daný typovým projektem, takže nemohlo se tam dávat něco, co by nesplňovalo zadání. I ta předpokládaná hodnota vycházela z reality. Výběrové řízení těchto velkých projektů, protože to nedělali, už nesledovali. Po nahlédnutí do emailu ze dne 26. 7. 2012 mezi Františkem H. jako odesílatelem a Dušanem K. včetně její osoby příjemce v předmětu VZ *Sít'ová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)* (č. l. 31853, sv. 142), pokud se týká sít'ové infrastruktury, byl tam problém s tím, že to nějak bylo naceněné. Protože v Jihomoravském kraji potřebovali něco vybudovat, co se týče sít'ové infrastruktury, potřebovali toto vysoutěžit, aby mohl být uzavřený projekt. Spěchali, ale jestli předtím zrušili výběrové řízení, protože se nikdo nepřihlásil, to si nepamatuje. Nevybavují si rychlý průzkum, že by něco takového zpracovávala. Neví, kteří uchazeči se přihlásili do zadávacího řízení, kdo podal nabídku. Ví, že tam figurovalo O2, ale jiné neví. Neví o tom, že by některý z uchazečů byl vyloučen. Oni po nich chtěli jen tu účast na hodnotící komisi, jak to potom řešili, to neví. Neví, zda v rámci jednání hodnotící komise byli někteří uchazeči vyzváni k doplnění nabídky. Pokud si vzpomíná, usneslo se, že se uchazeč vyzve k osobnímu jednání, ale není si jistá a na dalších jednáních už nebyli. Po nahlédnutí do emailu ze dne 22. 11. 2022 mezi její osobou jako odesílatelem a Františkem H. (č. l. 31954, sv. 143), k obsahu komunikace uvádí, že si na ni nepamatuje. K zakázce Statutárního města Olomouc uvádí, že tam to bylo také bez výběrového řízení, byl projekt, pokud ví, jednali ještě se zástupci administrátora veřejných zakázek MTV. Nevzpomene si, jestli to bylo v rámci veřejné zakázky, nebo ne. Jinak dělali projekt, včetně studie proveditelnosti. Za EUNICE studii zpracovával H. a obž. Č. Že by na studii proveditelnosti participovaly třetí subjekty, o tom neví. Neví o tom, že by studie proveditelnosti poskytl třetímu subjektu. K dalším dotazům uvádí, že když nastoupila v 2010, byly rozpracované projekty pro ORP, bylo jich přes 25. Pak byly další projekty, týkající se výzev pro kraje a statutární města. Pro kraje jich bylo asi 6 až 7 jednotlivých studií, plus souhrnná u každého kraje, dělali Zlínský, Jihomoravský, Moravskoslezský a Olomoucký, plus studie proveditelnosti pro statutární města, takže celkem zhruba 40. Co se týče průběhu přípravy studií proveditelnosti z jejich pohledu, tak si rozdělili úkoly, kdo co bude zpracovávat. Mimo toho nacenění a technické specifikace s kolegyně dělaly další kapitoly ve spolupráci se zadavateli. A s kolegy dotvářeli podobu studie proveditelnosti. Co se týče zjišťování aktuální situace na trhu, to je část, kterou dělal H., a

neví, nakolik obž. Č. Podle ní cenovou nabídku pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, což je povinná součást studie proveditelnosti, museli uvést. To, předpokládá, zjišťovali u jednotlivých technologických firem. Z hlediska zadání u veřejných subjektů komunikace mezi EUNICE a jednotlivými společnostmi na IT trhu nebyla zakázána, mnohdy je tak i „úkolovali“. U studií proveditelnosti, které měla k dispozici, nevnímala, že by byla některá diskriminační. Ona by to asi ani nepoznala, ale rozhodně by to poznali věcní hodnotitelé, kteří studii hodnotili. To byli nezávislí hodnotitelé a bez jejich souhlasného stanoviska by projekt nedostal body a nedošlo by k veřejné zakázce. Co se týče studie proveditelnosti, je to konečná verze, kterou hodnotitelé mají, obodují ji a na základě toho poskytovatel dotace rozhodne, jestli je to přijatelné nebo ne. Pokud by tam bylo něco diskriminačního, hodnotitelé by to nepustili dál. Nestalo se, že by EUNICE hodnotitelé něco vrátili zpět s výtkami. Pokud jde o obž. Michala V., vystupoval z pozice řídící a organizační role, přiřazoval jim jednotlivé projekty, kdo co bude dělat, z pozice předsedy představenstva jezdil na jednání. Ale co se týče technických specifikací, to dělala s H. S. H. seděla v kanceláři, co se týče pracovních věcí, byl takový, že ho někdy musela uhánět, něco dodal rychle, něco méně. Obž. Č. byl externí spolupracovník, docházel jednou dvakrát za týden, jak bylo třeba. Obž. Č. dělal také technické specifikace v rámci studie proveditelnosti, podle toho, co bylo třeba. Pokud ji byl prezentován email, že má požádat obž. Č. o přeposlání studie proveditelnosti do TESCO SW, pokud má uvést důvody, na jejichž základě by to mělo být nežádoucí, tak ji ta konstrukce, že je zakázáno hovořit s firmami, přijde i ve světle nových podmínek v novém programovacím období, kdy je povinnost uvádět cenové nabídky už ve studii proveditelnosti, tzn., že to, co se dělalo v předchozím období je trestné a teď se to naopak vyžaduje po žadatelích, tedy i z hlediska tohoto to nepovažuje za nic, co by mělo být nežádoucí, bez toho se nedala studie udělat, aniž by měli informace, jaké jsou možnosti, plus ty cenové nabídky. Bylo to nutné k tomu, aby se studie proveditelnosti napsala. Obž. Č. a H. nebyli v pozici nadřízený a podřízený, byl mezi nimi jen věkový rozdíl, každý dělal na něčem jiném, pokud bylo třeba, spolupracovali. Typový projekt je dokument, který je v rámci dokumentace pro vytvoření studie proveditelnosti v rámci projektu. Je tam popsáno, jak by mělo řešení vypadat, jaké jsou cíle, jaké by mělo splňovat funkcionality, je to nadefinováno ministerstvem vnitra v rámci výzvy, to jsou věci, které musí dodržet v rámci studie proveditelnosti a které jsou povinné. Studie proveditelnosti se musí pohybovat v mantinelech typových projektů a musí se na ně i odkazovat. V rámci studie proveditelnosti musel být proveden průzkum trhu, aby mohla být stanovená předpokládaná hodnota zakázky.

142. Svědkyně **Mgr. Petra K.**, vyslechnuta k návrhu obž. Romana Z., u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 vypověděla (č. l. 42333 verte a násl.), že je právnická v ICZ a ostatní společnosti ve skupině ICZ jsou jejími klienty již od roku 2006. Poskytuje právní poradenství, které se týká veškerých obchodních aktivit, podílí se na tvorbě interních norem společnosti a skupiny ICZ, zastupuje společnost a jednotlivé společnosti ve skupině v rámci soudních sporů, správních řízení, dělá interní školení pro zaměstnance, podílí se na strategiích. K rozhodovacímu procesu ohledně zakázky eGovernmentu Olomouc v roce 2012 uvádí, že v rámci zakázky poskytovala základní poradenství týkající se smluvních rizik, které vyplývají ze zadávacích podmínek a byla účastna rozhodovacího procesu v rámci doporučení, zda se zakázka účastnit či neúčastnit a vydefinování rizik, které ze zadávacího řízení mohou vyplývat. Ve vztahu k zakázce se na právních službách podílela ještě i později, v souvislosti se zahájeným správním řízením, které vůči ICZ a dalším společnostem vede ÚOHS z důvodu podezření na porušení pravidel hospodářské soutěže. Pokud jde o rozhodovací procesy, ICZ je koncern firem se striktními interními pravidly. Jakýkoliv rozhodovací proces, který vede k uzavření smlouvy, nebo k podání nabídky, podléhá radě schvalovacích a rozhodovacích procesů. ICZ je držitelem řady certifikátů kvality ISO, je držitelem bezpečnostních prověrek, některé společnosti v koncernu mají prověrky na „přísně tajné“, sama ICZ má prověrky na „důvěrné“, proto procesy jsou kontrolovány a veškeré postupy ve firmě svázané striktními pravidly. Role jednotlivce v rámci rozhodovacích procesů je značně omezená a podléhá neustálé kontrole. Je-li založen obchodní případ, tento prochází kontrolou ze strany finančního odboru, kontrolování, spolupráce ze strany realizace, která se vyjadřuje ke kapacitním možnostem, ze strany nadřízených

v rámci hierarchie společnosti, a sám obchodník nemůže rozhodovat o tom, do kterého businessu se půjde. Větší projekty mají vyšší formu dohledu. Realizované projekty jsou rovněž předmětem zpětné kontroly. V okamžiku, kdy je identifikováno jakékoliv riziko, např. z hlediska compliance, ochrany osobních údajů, možného ohrožení autorských práv, tak je zvýšený právní dohled a případně jsou projekty předkládány k posouzení auditorům. Existují jak preventivní, tak kontrolní mechanismy, které jsou z hlediska obchodníků velmi svazující. REDTeam je poradní orgán předsedy představenstva. Pod REDTeam jdou objemově velké projekty, hraniční objem se v průběhu času měnil, jdou tam však vždy projekty, v rámci kterých se předkládají do veřejných zakázek bankovní záruky a dále projekty, které mají pro společnost strategický význam. Tzn., že v případě tohoto projektu se konal REDTeam mimo jiné proto, že zakázka obsahovala požadavek na předložení bankovní záruky. Na REDTeamu sedí zástupce controllingu, právník, finanční ředitel, velmi často předseda představenstva nebo jeho určený zástupce a obchodník, který to má na starosti. Často je přítomen i někdo z realizace, kdo se vyjadřuje ke kapacitní dostupnosti. Před konáním REDTeamu vidí návrh smlouvy a návrh obchodního modelu právníci, kteří posuzují, zda je vše v pořádku jak z hlediska rizik samotné smlouvy, ale i zadávacích podmínek. Obvykle čtou celou zadávací dokumentaci, kterou posuzují a na základě toho buď doporučují, nebo nedoporučují účast. Opakovaně se stalo, že již připravovaná nabídka, na které se již pracovalo, byla REDTeamem zaražena s tím, že rizika jsou příliš velká, čas na realizaci je krátký, právní rizika vyplývající ze závazného návrhu smlouvy jsou neakceptovatelná apod. Stávalo se, že ICZ podává souběžně dvě nabídky, jednu jako prime, vedle toho jako subdodavatel. Je vždy potřeba asistence právníka, v některých časových úsecích to s ohledem na zákon o veřejných zakázkách šlo, v některých nešlo. Za platnosti tehdejšího zákona, zakázka se řídila zákonem o veřejných zakázkách č. 137/2006 platným do 30. 3. 2012, nebyla překážka podat vlastní nabídku a zároveň dělat poddodavatele, jen poddodavatel nesměl prokazovat kvalifikaci. V okamžiku, kdy by podali vlastní nabídku a současně s nimi jiný uchazeč prokázal kvalifikaci, tak by vyloučili obě nabídky ze zadávacího řízení. Neshledali tedy žádnou právní překážku pro podání i vlastní nabídku. Spolupráce a důvody byly řádně zdůvodněny, chtěli zvýšit šanci na úspěch ve veřejné zakázce, která pro ně byla zajímavá z hlediska uplatnění jejich produktů, které byly pro tyto účely vyvinuty. Na poslední chvíli to bylo rozhodnuto proto, že s tím nápadem podat vlastní nabídku obchodníci přišli na poslední chvíli. Kdyby chtěli jít na prime od začátku, co nabídka byla venku, řešilo by se to už na začátku a nikoliv týden před podáním nabídek. Rozhodnutí bylo zdůvodňováno změnou obchodního přístupu, kdy se původně jednalo jen o subdodávce DESA a spolupráci na subdodavatelské úrovni. K systému licencovaných partnerů ICZ uvádí, že nutnost vytvářet partnerské sítě byla dána postupem zadavatelů v rámci veřejných zakázek, kdy někdy od roku 2010 se v zadávacích podmínkách veřejných zakázek v oblasti IT začal objevovat požadavek na vydání zdrojových kódů k software, který bude použit v rámci realizace zakázky s tím, že vyhnout se povinnosti vydat zdrojové kódy bylo možné v případě, že dodavatel prokázal, že software je zaveden u několika zákazníků na území ČR, že je nabízen několika nezávislými subjekty a že tyto nezávislé subjekty jsou schopny nejenom nabízet licence, ale také poskytovat implementační služby a další podporu. Vzhledem k tomu, že nikdo nechtěl ke svému software produktu, který hodlal mnohokrát prodávat zákazníkům, vydávat zdrojové kódy a odhalovat tak kompletní duševní vlastnictví, z tohoto důvodu začala řada firem budovat partnerské sítě, kdy se spojovala s menšími firmami, se kterými měla zkušenost na trhu a nabízela jim, že jim předá know-how, uzavře s nimi partnerské smlouvy, naučí je pracovat s produkty, modifikovat je, aby byli schopni v patřičné kvalitě a dostatečném rozsahu nabízet produkty. Toto byl důvod, proč od roku 2010/2011 ICZ začala na některé své standardní produkty, mimo jiné i na ICZ DESA nebo na ICZ e-spis, budovat partnerskou síť. Počet partnerů se mění, postupně se rozšiřuje a u jednotlivých produktů se liší. Aby se partneři sami mohli účastnit veřejných zakázek, ideálně s jejich produktem, potřebovali reference. V 99 % veřejných zakázek v oblasti IT je součástí požadavků na kvalifikaci i požadavek na technickou kvalifikaci, na prokázání referencí v určitém objemu, že firma už něco dodala a někde něco funguje. ICZ velmi často dělala to, že zakázku, kde se dodávalo typicky hlavně toto plnění, si dohodla s partnerem, že ji bude

realizovat partner. V případě této konkrétní zakázky v té variantě subdodávka šlo zejména o dodání produktu ICZ DESA, implementačních prací na nich a následných servisních služeb, což je přesně typický produkt, který je realizován partnerskou sítí. Proto v okamžiku, kdy nešlo o systémovou integraci, kterou by v případě vítězství si dělali sami, tak to byla zakázka, kterou mohl dodávat partner. Nabídka AutoCont byla postavena na dodávce řešení DESA. Bylo úplně jedno, jestli produkt dodá ICZ, nebo kterýkoliv z jejích partnerů, protože vždycky dostanou to samé řešení, vždy budou zajištěny služby v požadované kvalitě. Jedním z partnerů byla i WV Systems. K ceně nabídky obecně uvádí, že cena se do nabídky vepíše na poslední chvíli. REDTeam schvaluje hrubý návrh ceny, která se dolaďuje do posledního okamžiku. Cenu, která se opravdu dávala do nabídky, znali obvykle 3 – 4 lidi, záleželo na typu zakázky, kteří se domluvili na poslední chvíli, jak bude cena vypadat, tu tam napsali, bidař (pozn. soudu BID manažer) to svázal, zabalil a odvezlo se to na podání nabídky. Pokud se cena vpsovala večer a nabídka se podávala ráno, byla nabídka uzamčena do trezoru. Finální nabídková cena byla věc, která vyplývala z detailních kalkulací, několikanásobné kontroly, ale byla velmi kontrolovaná a nedovede si představit, že by odcházela někam elektronicky, nebo probíhala psanou komunikací. Finální slovo ohledně nabídkové ceny míval ředitel, ne obchodní zástupci nebo obchodníci. ICZ cenovou nabídku AutoCont určitě neznala. Toto nebyla triviální zakázka, šlo o komplexní řešení, které v této zemi není schopna dodat žádná firma sama, ani dvě samy o sobě. Bylo tam tolik specifických věcí, že u každé nabídky byla potřeba celá řada subdodavatelů. Nic nenasvědčuje tomu, že by ICZ znala cenovou nabídku AutoCont z jakéhokoliv zdroje předem. Ona sama v okamžiku, kdy bylo zahájeno trestní stíhání dvou zaměstnanců, a co bylo zahájeno správní řízení před ÚOHS, prováděla audit všeho, co k zakázce bylo k dispozici. Prováděli intenzivní kontrolu, skládali dohromady emailovou komunikaci, nenašli nic, co by z této zakázky jakýmkoliv způsobem dělalo něco zvláštního. V té zakázce nebyl jen AutoCont, byly tam další 4 nabídky, bylo to otevřené řízení, nemohli vědět, kolik nabídek bude v rámci veliké zakázky otevřeného řízení podáno. Navíc začátek roku 2012 byl z hlediska veřejných zakázek výjimečný, protože na přelomu března/dubna 2012 vstoupila v účinnost tzv. velká (transparentní) novela zákona o veřejných zakázkách, která přinesla zveřejňovací povinnosti, přinesla spoustu povinností pro zadavatele. Novela byla přijata už na podzim roku 2011, vstupovala v účinnost od 1. 4. 2012. Najednou všichni zadavatelé, kteří se chystali něco zadávat, se intenzivně snažili zadat veřejné zakázky za účinnosti starého zákona, který uměli, na který měli proškolené zaměstnance. V ICZ v té době, kdy se podávala nabídka, všichni lidi, kteří měli co dělat se zakázkami, už toho měli plné zuby, protože se podával násobný počet zakázek, než obvykle. A bylo to úplně stejné u všech ostatních firem. Bylo to poměrně náročné období, a když se dívala do správního spisu u ÚOHS na podklady, viděla, že výměna informací mezi bidaři, což jsou lidé, kteří připravují nabídku, probíhala skutečně po nocích, kdy si vyměňovali papíry a dělali to pod značným tlakem. Umí si představit, že některé skutečnosti, které tam jsou evidentní, tak jsou do značné míry způsobené tímto tlakem a tím, že když podávali nabídku a komunikovali to s jejich subdodavateli, tak na to měli extrémně krátkou dobu. Obž. Z. sám za sebe o podání nabídky nemohl rozhodnout. Mohl přinést obchodní případ, který by musel nechat posoudit, nechat jej rozcupovat controllingem, právníky, realizací, a musel by je přesvědčit o tom, že je to dobrý nápad. Z hlediska nákladnosti samotná příprava nabídky do takto velké soutěže přesáhla 200 000 Kč. V této nabídce ještě byla bankovní záruka, což není zanedbatelná záležitost a byla vysoká, jenom vydání bankovní záruky stojí peníze, které musí být započítávány do projektu a samozřejmě je v tom další moment, kdy mají-li v nabídce bankovní záruku, tak jim sebere ten milion z úvěrového rámce. ICZ počítala s tím, že s tou vlastní nabídkou vyhraje, proto ji zařadila do forecastu, tzn. jako nabídku, u které doufali, že ji získají celou. Pokud ICZ podávala nabídku jako prime, neslo to kromě potenciálního většího výnosu i nevýhody. V okamžiku, kdy podávají zakázku jako prime contractor, v průběhu doby, kdy je podaná nabídka a než je rozhodnuto o výběru, to mají pod kontrolou, sami si rozhodují, jestli ze zakázky odstoupí, nebo ne, dostanou se ke všem dokumentům, které přijdou od zadavatele. Tzn. podat vlastní nabídku znamenalo mít nabídku pod kontrolou. Nevýhoda je, že když podáváte vlastní nabídku, tak nejenom prodáte svůj produkt, ale musíte dělat systémovou

integraci, přebíráte rizika za všechny subdodavatele, přebíráte odpovědnost, že vám všichni v zakázce vydrží, že dodají, co slíbili, že to bude v požadované kvalitě. Nejenom dělat vlastní nabídku, ale realizovat ji na primu, je náročnější. Důvod, proč se původně mluvilo jen o subdodávce, byl hlavně kapacitní a v podstatě ekonomický, protože oni v té době dělali spoustu velkých projektů. Šlo o období, kdy se ještě realizoval projekt základních registrů, kde ICZ budovala registr obyvatel, který se odevzdával v polovině roku 2012 a následovala na to podpora. To dělala sekce veřejné správy, která dělala i tuto zakázku. Dělaly se tam vzhledem k tomu, že výzva IOP 08 šla na všechny kraje, tak v té době to vypisovali všichni a oni program DESA chtěli prodat na co nejvíc míst, tzn. že některé věci z toho už realizovali. Uspěli na Vysočině, uspěli ve Středočeském kraji, to jsou věci, které se kryjí časově s realizací tak, jak byla naplánovaná zadavatelem v Olomouci. Do jisté míry pro ně by opravdu bylo jednodušší jít jenom s tou subdodávkou a dodat DESA, protože toto byl kraj, ve kterém neměli svoji spisovou službu, zákazníka znali, ale jenom okrajově. To, že se rozhodli, že budou podávat i vlastní nabídku, byť s celou řadou subdodavatelů, bylo zejména o nedůvěře, která vznikla vůči partnerům, se kterými chtěli spolupracovat v rámci subdodávky. Celou konstrukci ÚOHS o existenci krycí nabídky považují za naprosto absurdní. Ona sama přednáší ochranu hospodářské soutěže, přednáší compliance pravidla a učí obchodníky a projektové manažery, jak správným způsobem poznat, co je a co není problém, jakým způsobem se orientovat, jakým způsobem fungují pravidla ochrany hospodářské soutěže, čeho se mají vyvarovat. Konstrukce krycí nabídky znamená, že se dva soutěžitelé spolu dohodnou a podají jednu nabídku, o které jsou přesvědčeni, že vyhraje a jednu se záměrně vyšší cenou, která je dána jen naoko, aby se podalo více nabídek. Krycí nabídky z její zkušenosti, co viděla z praxe, případně na co existují rozhodnutí ÚOHS, jsou takové, které jsou obvykle vyžádány tím zadavatelem, nebo domluveny se zadavatelem a kdy zadavatel nechce skončit s jednou nabídkou, protože daná právní úprava to neumožňuje v dané době. V judikatuře ÚOHS se krycí nabídky dále podávají u malých zakázek, kde je domluven nějaký model v rámci nějakého opakovaného modelu. Je to vždycky v období, kdy zadavatel z nějakého důvodu, obvykle legislativního, nemůže dokončit zakázku s jedinou nabídkou. Jinak není důvod to dělat, absolutně pro nikoho. V této době platil ještě starý zákon, bylo to před novelou, po novele nastala situace, kdy zadavatel by byl povinen zrušit zadávací řízení v případě, že by v zadávacím řízení zůstala jediná nabídka. Ale tato povinnost neexistovala v době, kdy byla vypsána tato zakázka. Je si jistá, že minimálně obchodníci ve skupině ICZ toto dobře věděli, protože novelu zadávání veřejných zakázek od podzimu 2011 opakovaně školili. Takže neshledává důvod, proč by se něco takového mělo dělat. Jak už také říká, podání nabídky není levná záležitost. Podání nabídky znamená absolvování poměrně složitého schvalovacího procesu, následná kontrola ze strany auditů, procházení přes právníky, složité konzultace, stojí to peníze, blokuje to úvěrový rámec. Nedovede si představit, proč by to dělali, aby podávali nabídku jen na oko. V rámci kontroly tohoto projektu, kdy dělali zpětně kontrolu pravidel, tak si ověřovali, že ani Olomoucký kraj v rámci svých vnitřních pravidel a vnitřních směrnic neměl povinnost zrušit zakázku v okamžiku, kdy by mu zůstala jediná nabídka. Vždycky měl právo to udělat, ale nikdy povinnost. A znova, bylo to otevřené řízení. Toto můžete udělat v nějakém zjednodušeném podlimitním řízení, kde víte, že jsou osloveni 4 subjekty. Kromě toho, pokud by zjistili, právníci to opravdu četli, že to má znaky nabídky, která není myšlena vážně, tak by to zastavili. Nic takového se v tomto případě nedělo a nemají jakýkoliv důkaz, nebo jakoukoliv indicii, že by k něčemu takovému mělo dojít. Tahle konstrukce nedává smysl a ani ÚOHS ji nijak neodůvodnil. Pokud ÚOHS uvádí, že jednání účastníků bylo na základě hardcore dohody, uvádí, že hardcore dohoda je nejzávažnější typ zakázané dohody podle zákona na ochranu hospodářské soutěže. Jsou to typy dohod, které jsou neplatné a zakázané, kde neplatí pravidlo de minimis, tzn. zanedbatelného dopadu na hospodářskou soutěž, kde se presumuje negativní dopad na hospodářskou soutěž a tyto hardcore dohody jsou v zákoně uvedené demonstrativním výčtem, nikoliv absolutním. To, co udělal ÚOHS bylo, že kvalifikoval jednání celé řady subjektů na trhu v rámci nikoliv zanedbatelného časového období, kdy poskládal jednotlivé aspekty jednání různých účastníků a prohlásil, že dohromady to tvoří hardcore dohodu s tím, že jednotlivé části nedávají

smysl. Je to před správním soudem a doufají, že buď Krajský soud v Brně, nebo následně Nejvyšší správní soud si s tím nějak poradí, protože skutečně stojí to celé na principu složeného deliktu, kdy je řečeno, že si strany mezi sebou rozdělily trh tím, že si rozdělily plnění v jednotlivé veřejné zakázce, což ale děláte vždycky, když děláte nějaký subdodavatelský model, že si rozdělily trh na jediné zakázce, na jediném místě, že tam došlo k nedovolené výměně informací mezi nimi, aniž je kvalifikována ta míra, že potencialita těch dopadů na hospodářskou soutěž je tam nechána v teoretické rovině, nevznikla škoda, nedošlo tam k žádnému poškození koncového zákazníka, zakázka byla vysoutěžena, zrealizována v rámci předpokládané hodnoty a v tom rozhodnutí úřadu ta kvalifikace je značně pochybná. Komunikace v ICZ je povinně šifrována. Existuje celá řada směrnic, které stanovují pravidla pro písemnou komunikaci, elektronickou komunikaci, pro to, jak má vypadat soukromý telefon, jak má vypadat firemní telefon, které informace lze posílat mezi soukromými a firemními zařízeními a pravidla pro šifrování. Měli by šifrovat všichni a neustále všechno. Obchodně citlivé informace, což jsou jakékoliv informace technologického charakteru, cenového charakteru i týkající se otázek spolupráce, tak to jsou vysoce obchodně citlivé informace, které by měly být šifrovány, a jsou-li posílány formou příloh, měly by být heslovány. Pokud hovořila o auditu, který byl činěn v ICZ v rámci této zakázky, z právního hlediska nebylo zjištěno pochybení, a to ani ve schvalovacích procesech, ani ve volbě typu obchodních modelů, ani v průběhu schvalování nabídky. Byla zjištěna pochybení v rámci přípravy těch nabídek, kde identifikovali, že ze strany obž. K. došlo k výměně informací právě s AutoCont, které přesahovaly míru informací, které měl vyměnit. Nicméně z jejich hlediska tam jednoznačně nešlo o záměr, ale o ulehčení si práce pod tlakem. Šlo o zaslání textů k nabídce technických specifikací, které byly poslány na druhou stranu. Neidentifikovali, že by v tomto textu byly informace, které by tvořily obchodní tajemství, neidentifikovali, že by v tomto emailu byly obsaženy jakékoliv informace, které by implikovaly jakoukoliv nedovolenou spolupráci. Ten člověk si prostě ušetřil práci. Toto samozřejmě nahlásili i auditu. Pokud je jí předestřeno, že v některých emailech se objevuje jakési soutěžení dvou subjektů, ICZ a GORDIC, pak uvádí, že k ní toto doputovalo ex post, ale byla tím odůvodňována i změna obchodního modelu. GORDIC z té skupiny firem, které nějakým způsobem spolu komunikovaly o potenciální spolupráci nebo nespolepřáci, byl vůči nim v podstatě jediný, koho do značné míry mohli považovat za přímou konkurenci. Věděli, že GORDIC v rámci této zakázky měl v Olomouci spisovou službu, tzn. že z hlediska realizace zakázky byl v podstatě nepostradatelný, protože všechna ta digitalizace, celý eGovernment, byl nějakým způsobem propojován přes spisovou službu. Nicméně šlo o míru toho zapojení, a pokud jednali s AutoCont, že se budou podílet na části digitalizace a ukládání, tak samozřejmě z té části chtěli co nejvíc. S návrhem vlastní nabídky ICZ přišel obž. Z. K dotazu, zda byla v průběhu schvalovacího procesu REDTeamem zkoumána možnost, že by mohlo jít o nabídku krycí, nevážně míněnou, uvádí, že nebyla. Pokud uvedla, že v rámci auditu zkoumala emailovou schránku, ale emailová schránka obž. K. mezi nimi nebyla, už neexistovala. Pokud je jí předložen email (č. l. 41639 z CD předložen e-mail z 24. 6. 2011 mezi obž. Milanem K., obž. Josefem S. a Romanem K.), k dotazu, zda tento email byl předmětem toho auditu, uvádí, že oni nedělali audit formou toho, že by procházeli komunikaci. Vůbec si není jistá, jestli tento email je součástí správního spisu a tím pádem měla možnost se s ním seznámit, protože do trestního spisu nemá přístup. Nicméně k emailu uvádí, že přílohou je nějaký text *Implementace krajské digitální spisovny a krajského digitálního depozitáře v rámci výzvy 08 IOP pro projekt rozvoj služeb eGovernmentu v kraji*, to znamená, je tam nedokonalé logo Olomouckého kraje. Je to nějaký text, který může být přípravou zadávací dokumentace, ale bez kontextu není schopna říct, co to je. Může to být jakákoliv vykopírovaná existující zadávací dokumentace, může to být vzorová zadávací dokumentace, převzatá z projektových dokumentů, protože v rámci projektu výzvy IOP byly vydávány i vzorové. Znalost tohoto dokumentu v rámci auditu by nezměnila její názor na výsledek auditu. Byl to dokument, který šel mezi zaměstnancem ICZ a zaměstnancem AutoCont možná ohledně zadávacích podmínek nějaké budoucí veřejné zakázky. Výměna této informace sama o sobě nic neznamená, protože ji nemá zasazenou do kontextu. Kdyby jí byla ukázána komunikace předtím a potom, možná se budou bavit o tom, o

čem ti lidé se spolu bavili. Výzva IOP 08 týkající se krajů, byla známá od roku 2010, pracovali na tom na základě existence výzvy, softwarové firmy po celé zemi vyvíjely své produkty. Kdyby to nedělaly, tak v roce 2011, 2012, 2013 nebude co soutěžit. Různé kraje to soutěžily od roku 2011 do 2014. Pokud by se na to software firmy nepřipravovaly, tak by neměly kraje co nakupovat, protože by žádný software neexistoval, vývoj takovýchto věcí trvá léta. Kdyby se spolu firmy nebavily, tak by neznaly technologické možnosti, jak to propojit. Ten email, o kterém mluvila ve vztahu k obž. K., je nazván přípravou nabídky a to, kde shledali skutečně pochybení, že došlo k širšímu poskytnutí informací, než mělo být a mohl potenciálně nějakým způsobem ohrozit jejich zájem. Byla to šablona nabídky. Šablona nabídky je, zase podle směrnic ICZ, vzorový dokument, který je vždy stejný pro všechny nabídky, které se dělají a sypou se do toho v podstatě standardní texty. Tzn., pokud někdo poslal texty týkající se technických specifikací a na druhou stranu celé v té šabloně, neměl to dělat a ušetřil si práci, protože to prostě měl vykopírovat a vytáhnout jenom ty technické specifikace a neposílat to celé. To je to, co zjistili. Nemá informaci o tom, že by si zadavatel vymínil dvě nabídky, ať již to bylo město, kraj apod. K možnosti nerušit zadávací řízení i pouze s jednou nabídkou (pozn. soudu svědkyně byla konfrontována s tvrzením obž. Pavla Ch. ze dne 23. 9. 2021) dále uvádí, že ex post dělali analýzu, procházeli pravidla pro zadávání veřejných zakázek Olomouckého kraje platná v roce 2012 pro zadávání veřejných zakázek a tam tato podmínka nebyla. Pokud jde o obž. K., ona si ho pamatuje, když pracoval v ICZ, pracoval v obchodní sekci na pozici presale, dělal přípravu obchodních případů, kontakty se zákazníky, znamenalo to spoustu administrativy, prostě přípravu obchodních případů po té formální stránce. Pamatuje si, že obž. K. byl ten poctivý obchodník starého stříhu, kdy věci se snažil mít naprosto perfektně připravené, nicméně on v momentě, kdy byl pod tlakem, tak měl tendenci být chaotik. Dělal formální přípravu toho obchodu a samozřejmě připravoval podklady pro REDTeam, dává je dohromady, dává dohromady všechny informace, které jsou známy. Ona kontrolovala i všechny subdodavatelské smlouvy do přímé nabídky ICZ. Byly to naprosto vzorové dokumenty, dělané podle šablon, byly dělané z jejich vzorových dokumentů, nic nestandardního.

143. Svědek **Michal S.**, vyslechnut k návrhu obž. Jiřího Š., u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 vypověděl (č. l. 43055 a násl.), že zakázku eGovernmentu Olomouckého kraje měl na starosti po projekční stránce kolega H., celou zakázku zašit'oval kolega obž. Jiří Š., spolupracovali na tom s ajťáky z MERIT, za IT část to měl na starost pan B. a on sám vyloženě sloužil jako technická podpora kolegovi H. jako projektant. S technologickými centry má zkušenosti, v té době zpracovával podobné technologické centrum pro Zábřeh, kde také docházelo ke stavebním úpravám, k instalaci podobné technologie záložních zdrojů a navazujících systémů. Primárně řešil návrh slaboproudých technologií a koordinaci navazujících technologií, jako silnoproud, stavařina, úprava těchto věcí a vesměs koordinace zakázek toho projektu jako celku. On sám je autorizovaná osoba v oboru projekce elektrotechniky, žije se návrhem slaboproudých systémů, částečně i silnoproudých systémů, nějaké drobné úpravy, třeba stavbařské práce a ty technické věci. Na projektové dokumentaci technologického centra pro Olomoucký kraj vyloženě nepracoval, ale tam ty práce probíhaly v letech konec roku 2010 a začátek 2011. Úkoly mu zadával primárně investor a dále kolegové IT, kteří navrhli technologii a v návaznosti na to řešili úpravu, navazující technologie, které k tomu byly potřeba a podobně. H. měl podobnou roli jako on na ostatních projektech, akorát tam, kde on nebyl, tedy to s ním následně konzultoval. Obž. Š. celý projekt zašit'oval a řídil. Že by obž. Š. nebo H. zasílali nějaké emaily s výkresy na Olomoucký kraj, to přímo neví, ale standardně se to investorovi zasílá, protože investor pošle zadání, vy nějakým způsobem zpracujete návrh a posíláte jej investorovi k odsouhlasení, případně k připomínkování, takže určitě probíhala vzájemná korespondence, kde oni jim poslali návrh a oni následně poslali připomínky, které se zapracovávaly. Pokud jsou mu předloženy k nahlédnutí výkresy A3 (přílohová obálka č. l. 42497), uvádí, že výkresy zpracovával kolega H., pomáhal mu on, rozpiska je od MERIT, razítka a logo od MERIT, akorát chybí podpis obž. Š. Ta bloková schémata ve výkresech užítá, to je design MERIT. Co se týče fotografií, to jsou fotografie prostor, než byly zahájeny práce, možná finální stav, kde se umísťuje technologické centrum. Práce na těchto výkresech probíhaly odhadem řádově 4 - 5

měsíců. Projekt se nějakým způsobem vyvíjí, na začátku mají původní stav, kde navrhují umístění a stavební úpravy v prostorách, následně jim to investor a správci jednotlivých technologií připomínají, to oni zpracovávají a vyvíjí, upravují tak, aby to potom následně fungovalo vše dohromady. Výkresy zpracovávají v programu Autocat Lt., přípona je dwg. Ví, že určitě byli v budově olomouckého krajského úřadu, na každé zakázce probíhá místní šetření, aby se obeznámili s tím prostorem, s technologiemi a věděli, co kreslí a kde se pohybují. V budově pořizovali fotografie, vždy, když se něco takového zpracovává, tak primárně to prochází a fotí to pro účely dalšího projektování. Pokud zmínil slovo rozpiska, tak když poskytují někomu jejich výstupy, tak je poskytují vždy s rozpiskou. Tedy pracovní verze bývají bez rozpisky, ale jakmile projekt odevzdávají, tak to dávají i s rozpiskou. V MERIT už není zaměstnán asi dva nebo tři roky, pracoval tam 12 let jako projektant.

144. Dne 1. 9. 2022 byli mimo protokol o hlavním líčení vyslechnuti svědci Mgr. Petr R. a Mgr. Ondřej J. (č. l. 43320 - 43326), kdy následně byly u hlavního líčení dne 16. 1. 2023 za souhlasu stran postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu čteny výpovědi těchto svědků (č. l. 43867).
145. Svědek **Mgr. Petr R.** vypověděl, že byl v postavení vyšetřovatele a prvotně věc s kolegou J. zpracovávali, kolega J. byl operativce. Dával dohromady základní věci a společně s J. připravoval realizaci, zpracovávala se zajištěná data a pak se provádělo vyšetřování. Další vyšetřovatel se nepodílel, ale nápomocna byla spousta kolegů v oblasti výpočetní techniky. Co se týče dat, není odborník, za zajišťování dat měli odpovědnou osobu. Byl stanoven plán realizace prohlídek, byly určeny jednotlivé skupiny, které se měly dostavit na určená místa, a prováděly zajišťování výpočetní techniky a data. Byl určen konkrétní pracovník, který to měl provést. V případě TESCO SW zajišťovali data pracovníci Kriminologického ústavu. Celou tuto část realizace měl na odpovědnost vedoucí analytického oddělení v Praze, který byl i osobně přítomen při realizaci, šlo o Marka H. Pracovníci, co měli zajišťovat výpočetní techniku u domovních prohlídek, měli instruktáž, jak se mají data na prohlídkách zajišťovat. Nejdříve všichni vedoucí skupin, kteří si měli instruovat své podřízené. Jestli bylo řešeno na instruktážích zabezpečení získaných dat, se s odstupem času není schopen vyjádřit. Samotné nosiče, na které byly data stahovány, pocházely z analytického oddělení, nebo je měli dodat oni. Pokud je mu předestřeno, že data ze serveru TESCO SW byla vyexportována na technologický disk, ten byl uložen do plastového obalu, dále do papírové obálky, obálka opatřena podpisy nezúčastněné osoby RNDr. T., tedy otce obž. Josefa T. a za policejní orgán plk. Z., k dotazu, jak s ním bylo (technologickým diskem a na něm uloženými daty) dále nakládáno, uvádí, že si to nepamatuje. Obecně, aby zachovali data, aby se nepoškodila, nechali udělat tzv. pracovní kopie, ze kterých potom materiály nějakým způsobem vyhodnocovali. V prvopočátku to vyhodnocoval kolega J. a až byla data nějakým způsobem natažena do čitelné podoby v PC, kde se dala vyhodnocovat, tak mu v průběhu vyhodnocování pomáhal i on sám. K prohlídce v TESCO SW si vybavuje, že měli Kriminologický ústav právě z toho důvodu, aby ústav zajistil správnost zajištění dat. Pokud od nich něco dostali, předpokládali, že vše bude v pořádku. Pokud je mu předložen k nahlédnutí Úřední záznam (č. l. 5341 – 5346), k tomu uvádí, že úřední záznam určitě podepisoval. Neprohlížel emaily v žádném nosiči, byly vytisknuty J. Kolega J. v prvopočátku vytěžoval věci a emaily, které se vztahovaly k věci a mohly být důležité, vytiskl je a on sám, aby byl zřejmý původ materiálu ve spise, sepsal úřední záznam. Odkud kolega J. emaily vytěžil, to není schopen říct, to v té době neřešil. Úřední záznam zpracoval tak, že dostal hromádku emailů, jeden po druhém bral, psal je do záznamu, který potom podepsal. Postupem času, při vyšetřování, kdy toho bylo hodně, tak když už byla data natažena do jejich technologických počítačů, tak emailové schránky sám vyhodnocoval, tiskl a zpracovával do úředních záznamů. Natahování dat do jejich PC bylo za pomoci pracovníků IT oddělení z Prahy. Kdo dělal obnovu smazaných emailů, to si nevybavuje. Pokud je mu předložen k nahlédnutí ze svazku 1 záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 12. 3. 2012 (č. l. 1, sv. 1), dále podnět k žádosti o vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (č. l. 4069), k dotazu, proč je žádost na „formuláři“ a něco je dopisováno rukou, zejména účastníci, telefonní čísla, majitelé telefonních

čísel a v odůvodnění některé pasáže jsou vynechány a rukou dopsány osoby, k tomu uvádí, že se to dělalo v nějakém režimu a aby tam nebyly konkrétní údaje, které neměly být zjistitelné, tak se to takto zpracovávalo. V režimu vyhrazené by neměli uvádět skutečnosti, které podléhají režimu vyhrazené mimo nějakou vyhrazenou oblast. Takže si to s odstupem času vysvětluje tímto způsobem, že část byla zpracována předem a potom, aby bylo zajištěno, že nedojde k porušení režimu, se to tam dopsalo. Pracovní kopie hardisků dělali odborníci z IT oddělení v Praze. Ve spise musí být záznam o tom, že to udělali, a dělali to i s těmi nezaměnitelnými kódy. Každý originální disk, nebo kopii z originálního disku, opatřili kódem, který zaručoval, že je to správně a nedá se to změnit. Dobu, kdy došlo k pořízení otisků/kopií od doby realizace, tu neví, myslí si, že do jednoho měsíce. Kdy došlo od realizace k procesu, který označil jako natažení dat do policejního technického PC, to časově není schopen upřesnit. Nebyl to jeden PC, ale sestava, aby se tam všechno vešlo. V souvislosti s vytěžováním dat, emailů, tak jakékoliv změny v hlavičce emailů, v těle, či v přílohách nedělal. Že by takové změny prováděla nějaká jiná osoba, to mu není známo. Technologický disk, neví přesně, jestli jim byl předán v zapečetěném obalu. Jak probíhalo rozpečetění, to si nepamatuje, ani kdo tomu byl přítomen. Mohl se domnívat, že když dostali materiály od Kriminálního ústavu, že tam bylo vše v pořádku a není třeba to podrobovat dalšímu zkoumání, že se dají využívat pro potřebu trestního řízení. K dotazu, kdo měl přístup k technologickému disku, uvádí, že na útvaru byli malé oddělení, na spoustu činností je třeba pomoc, není proto schopen uvést, kdo všechno jim mohl v průběhu vyšetřování pomáhat. Neví, jestli byl o každém přístupu k datům vytvořen protokol nebo ÚZ, předpokládá, že od doby, co byla vytvořena ta kopie, tak k těm originálním zajištěným datům neměl už přístup nikdo, protože musela být uložena tak, aby k tomu nemohl nikdo přistoupit. Pamatuje si dále, že byla zajištěna data na magnetických páskách. Byly předány ze strany orgánu, který vykonával prohlídku, k jejich rukám. Neví, jestli mu byly předány v zapečetěném obalu. Fotodokumentaci, v jakém stavu byly zajišťovány magnetické pásky, musí odkázat na spis, mělo by to být součástí protokolu o prohlídce na fotografiích. Fotodokumentaci, v jakém stavu se mu to dostalo do jeho rukou, tu nepořizoval. Pásky byly po dlouhou dobu uloženy a možná ke konci vyšetřování byly předány ke zkoumání. To vypadá jako kazeta, on je nezkoumal, krabička mu nic neřekne. Byly uchovávány stejně, jako byla uložena originální data na HD, tak byly uloženy i ty pásky, na jejich oddělení, které je v režimu vyhrazené. V normální kancelářské nebo pokojové teplotě. Byly zabaleny tak, jak byly zajištěny, neměly jinou ochranu. K dotazu, zda byly chráněny proti přepisu dat, uvádí, že určitě, protože jestliže nebyly rozbaleny do doby, než se předaly, tak s nimi nemohl nikdo nic činit, ani neví, jak by se dalo přepsat magnetickou pásku. Nečinil žádné kroky směrem k městu Přerov v tom smyslu, že by sděloval podezření na trestnou činnost, ani to nezvažoval, informace byly v prvopočátku, nejprve začali provádět šetření, aby se ujistili, že k tomu opravdu dochází. K dotazu, jak probíhalo vyhodnocení shromážděného materiálu, odposlechů a dat, kdo vybral, jaké odposlechy a listiny budou součástí písemné části spisu, uvádí, že nějaká metodika k tomu ani nemůže být. Zajistí se objem dat a ten se vyhodnocuje z pohledu podezření, které je dáno a jestli ten, kdo vyhodnocuje, usoudí, že se to k tomu vztahuje, může to mít vliv na objasnění věci, tak konkrétní data, konkrétní email vyhodnotí jako relevantní, vytiskne jej a sepíše se ÚZ. Mgr. J. stejně jako on věděl o podezření, takže byl schopen sám vyhodnotit, co je relevantní. Není se schopen vyjádřit k tomu, v jakém stavu byl předán notebook obž. Ing. Ch. znalci ke zkoumání.

146. Svědek **Mgr. Ondřej J.** vypověděl, že byl od začátku do konce jeden ze zpracovatelů případu. Jeho činnost byla obecně taková, že začal sepsáním ÚZ ze schůzek, o zahájení trestního řízení, s kolegou R. zpracoval návrhy na operativně pátrací úkony, následně probíhala realizace případu, podíleli se na vyhodnocování věcí, listin, dat, pak se účastnil výslechů svědků a obviněných. Když to připravovali s kolegou vedoucím, věděli, že půjde o rozsáhlou realizaci, z přípravného řízení bylo jasné, že se budou zajišťovat data IT společností, proto se spolupracovalo s oddělením Analytiky a informatiky v Praze, kde byl vedoucí Marek H., který se nabídl, že to zastřeší, oni to koordinovali s ním. Bylo 42 skupin k prohlídkám a do některých skupin bylo nutné sehnat odborníky přes IT, kteří budou stahovat data. Byli to odborníci z jejich útvaru a k tomu Kriminální ústav, využívali

se i IT z některých krajských ředitelství. Proškolení těchto lidí si vzal na starosti vedoucí odboru H., měl samostatnou instruktáž a celou dobu koordinoval činnost. Oni to tak chtěli, protože věděli, že odborníci na místě se budou na ně obracet s technickými záležitostmi a jak on sám, i kolega R. a ostatní z jejich oddělení, nebyli v tom zbláhli, v oboru IT neměli vzdělání a nemohli poradit. Byl metodický list, jak postupovat, měli to proto, aby všechny výsledky měly stejné parametry, aby stažená data, otisky disků, aby to bylo všude označeno stejně. H. tedy vypracoval instruktážní list, který byl součástí složky skupiny, a měli podle toho postupovat. Na některých místech to podle toho nešlo udělat, ale to řešil H., který byl ve štábu realizace. Na ně se obracely ty skupiny jen v případě, že vznikl problém právního rázu, nebo nalezených fyzických věcí. Když skupiny končily, dostaly se k nim informace, jak to probíhalo. Pokud se má vyjádřit ke skupině, kdy byl zajištěn technologický disk v TESCO SW, tam naplánovali dvě skupiny. Nebyli si jisti, kde se nachází server společnosti, jestli u nádraží nebo na Kosmonautů, ale měli informace, jak tam měla být data uložena s tím, že skupina, která šla do TESCO SW, tam poslali i znalce z Kriminálního ústavu Praha, kdy bylo jasné, že je tam více dat a server nebudou fyzicky zajišťovat. Byla informace i o tom, že se data zálohují na magnetické pásky a na kterém podlaží by měly být, aby mohly být zajištěny. Tyto informace měla skupina č. 1 a č. 2. U techniky byl konzultován postup se znalci Kriminálního ústavu, měli metodický list, kde byly uvedeny technické záležitosti, jak se provádí kopie disků, že musí být proveden kontrolní součet, uložen a uveden v protokolu a jak data stahovat. Oni se dozvěděli během realizace od některých vedoucích skupin, které navštívily RNDr. a Bc. T., že se některým zdálo, že na ně čekali. Když se skupiny vrátily téhož dne z prohlídek, sdělily jim, že to bylo podezřelé, že si myslí, že informace o realizaci jim byla dána předem, že na to byli připraveni. Proto čekali, co se zajistí v TESCO SW. Skupina nehlásila problémy, probíhalo to normálně. Měli část kriminalistických techniků i na oddělení, kteří tam měli zařízení na stahování dat z mobilních telefonů, byl totiž předpoklad, že někteří podezřelí budou chtít telefon ihned vydat, a navíc dělali prohlídky i u osob, které ani nebyly obviněny. Když se stáhla data z telefonu obž. Davida T., byla tam SMS, která nasvědčovala tomu, že věděli, že budou úkony policie. Když se tedy skupina vrátila a přinesla zajištěné listiny a výpočetní techniku, mj. i předmětný technologický HDD, tak je zajímalo, jestli se do toho můžou podívat, jestli je to zajištěno ve formě, aby to mohli vytěžovat. Nepamatuje si, jestli to byl plk. H., nebo někteří ze znalců Z. a W., ale od někoho z nich jim bylo řečeno, že Kriminální ústav provedl, co měl, že je jim to předáno k využití a vytěžení dat. Nikdo netušil, že není udělán kontrolní součet. To se dozvěděl, až když se mu ozval aktuální zpracovatel z NCOZ, že se tento problém u soudu řeší, jestli neví, jak to bylo. Oni dostali HDD, bylo jim řečeno, že disk je v jednom vyhotovení. On ještě v ten den zpracovával opatření o příbrání Kriminálního ústavu pro tyto záležitosti a řada věcí se dávala ke zkoumání. Tím, že jim bylo označeno jako hotovo a předáno, mohlo se s daty pracovat, bylo jim jen řečeno, že se mají data stáhnout do technologického PC, a aby nedošlo k poškození, dál na to nesahat, že se jedná o jednu kopii a časem si mají udělat druhou kopii, ale že můžou data po zkopírování do PC normálně vytěžovat. To udělali, na kopii pak již nikdo nesahal, dala se do skříně k ostatním důkazům a následně se z ní nechala udělat druhá kopie z důvodu, kdyby se nějak manipulací to poškodilo. Nikdo nepředpokládal, že tam není MD5. Když pak vytěžovali, zjistili, že nějaké složky tam jsou, ale že to, co čekali, ty původní informace, data k zakázkám, že složky byly sice staženy, ale jsou prázdné. Byly tam osobní profily manažerů TESCO SW a T. a další soubory emailové pošty, když se chtěli podívat, jestli je smazaná pošta, nešlo to, neměli konkrétní software, trvalo několik dní až týdnů, než přijeli jejich IT z Prahy a doinstalovali jim software. Následovalo vytěžování z technologického PC, s technologickým diskem (z TESCO SW) již dál nikdo nepracoval a po půl až $\frac{3}{4}$ roce byl odeslán na odbor informatiky, aby provedli jeho kopii. Pro spis bylo důležité, kdo upravoval vlastnosti dokumentu. Jsou vtištěná metadata k souboru ve Wordu, šlo většinou o zadávací dokumentace ve stádiu rozpracování, vytiskli print screen kdo dělal změny atd. Když byly změny, museli tisknout z jiného PC, musel kopírovat na flash disk, protože neměli barevnou tiskárnu, vytiskli na PC, kde byla barevná tiskárna, napsal vždy, že ta cesta je změněna z tohoto důvodu. K dotazu, zda se dál zajímal o chybějící kontrolní součet, uvádí, že na Kriminální

ústav se neobracel, zjišťovalo se, jak je to s některými věcmi, bylo to v době, kdy na oddělení už nepracoval, možná se ptal, kdy společně se znalci KÚ byl jeden aťžák z jejich oddělení, konkrétně Jirí F., možná F., ptal se ho, jak to tehdy bylo, pořádnou odpověď nedostal. Myslí si, že kontrolní součet udělali až posléze, když dělali kopii toho disku, kdy zjistili, že kontrolní součet tam není, tak ho provedli. Vytěžování dat z disku prováděl on, kolega R., jednu dobu i kolega Michal K., možná mohli přibrat někoho z kolegů na jejich oddělení, ale v 99 % on a R. Nikdy neprováděl změny v hlavičce, v těle zprávy, či přílohách zájmových emailů, není mu známo, že by je prováděla jiná osoba. Disk z prohlídky jim byl předán v zalepené obálce, jestli tam byla pečeť, to si nevybavuje, byl tam podpis nějakého policisty a jestli tam byly další podpisy, neví. U otevření obálky byl jen on, R. a pravděpodobně jejich vedoucí, což byl plk. L. Nezáúčastněná osoba při otevření obálky nebyla. Nebyl tam nikdo z TESCO SW jako majitel dat. Myslí, že tehdy právě řešili, proč to skupina zapečetila, když šlo o technologický disk, předaný jim, aby ho mohli vytěžovat. V případě, že by byl označen, že má být předmětem znaleckého zkoumání, byl by odeslán na Kriminální ústav téhož dne. Když otevřeli obálku, nepořizovali kontrolní součet disku. Obsah disku byl překopírován na technologické PC, to dělal on. Připojil HD k PC a dal kopírovat, protokol o tomto úkonu nebyl vyhotoven. K technologickému disku je zápis z protokolu z domovní prohlídky a další protokol o něm již nebyl zpracován. Když byl disk vybalen, nakládalo se s ním tak, že byl předán k využití. Byly zajištěny i magnetické pásky v budově TESCO SW na Tř. Kosmonautů. Magnetické pásky zajistila stejná skupina, která zajistila HDD, jak byly předány, to si těžko vybaví, bohužel skupina neprovedla fotodokumentaci úkonu a u této prohlídky chybí fotodokumentace, to příslušníkovi, co to měl na starosti, vytýkali. Kdyby byla fotodokumentace, bylo by tam vidět zapečetění. Pásky byly určité v nějaké krabici, pásky byly jako videokazeta v dalších krabíčkách. Krabice, jestli byla zajištěna, zapečetěna, to neví, musel by se podívat do protokolu. Bylo projednáno na Kriminálním ústavu, že se potřebují na některé magnetické pásky podívat, bylo evidentní, že byly zajištěny ve velkém, až zbytečném množství. Z důvodů úniku informací chtěli zajistit data z pásky zpracované v TESCO SW před realizací, tři měsíce zpět, domnívali se, že by ty magnetické pásky mohly obsahovat zájmová data, která nenalezli na serveru společnosti, o kterých měli informaci. Skupina, která zajišťovala magnetické pásky, měla zajistit i software a hardware k tomu, aby se na ty magnetické pásky odbor IT mohl dostat, toto skupina neudělala, v protokolu o prohlídce není uvedeno proč. Vyzvali písemně KÚ Olomouckého kraje, jestli znalci poskytnou zařízení, které by mohlo vykopírovat data, což odmítli. Bylo to pak projednáváno s Kriminálním ústavem a bylo ústavu následně zadáno, aby data z pásek, která se měla vztahovat tři měsíce zpět, zpřístupnil. Kriminální ústav provedl znalecké zkoumání s tím, že nějakým způsobem odzkoumal jednu z pásek, předal jim HDD se změtí dat, která nešla vytěžít a bylo to tak malé velikosti, že i kolegové z IT byli přesvědčení, že znalecké zkoumání nebylo provedeno správně. V tu dobu souběžně probíhalo zkoumání znalce Klímy z Prahy. S tím to zkonzultovali a následně ho opatřením přibrali a předali mu konkrétní pásky. Pak nastala složitá anabáze, kdy znalec zjistil, že jediná firma, která je schopna pomoci to otevřít, je v Německu. Stálo to asi 400 000 Kč, musely na to být uvolněny finanční prostředky. Proběhla emailová komunikace mezi znalcem, tou společností a s nimi, následný výstup byl odlišný od výstupu Kriminálního ústavu a data se podařilo obnovit. Fotodokumentaci magnetických pásek poté, co se k nim dostaly z prohlídky na útvar, neprovedl. K dotazu, jak byly zajištěny pásky proti manipulaci mezi okamžikem, kdy se dostaly na policejní útvar a okamžikem, kdy byly předány Kriminálnímu ústavu v Praze ke zkoumání, uvádí, že když jim byly předány, tak s nimi nikdo nemanipuloval. V posudku by mělo být nafoceno, v jakém stavu to ústav dostal. Když je dostali oni, byly dány na oddělení na ÚOKFK, kanceláře jsou v režimu vyhrazené, nemá do nich přístup žádná neoprávněná osoba, je tam elektronický zabezpečovací systém, materiály byly uloženy ve skříních v těchto prostorách, byly tam do doby, než byly předány Kriminálnímu ústavu. K dotazu, zda bylo zdokumentováno, jaké konkrétní pásky byly předány Kriminálnímu ústavu ke zkoumání, uvádí, že v opatření o přibrání znalce je to případně popsáno, případně je to popsáno v předávacím protokolu, kde oni popíší, že si věc převzali, tak se předávají pásky, počítače Kriminálnímu

ústavu, nebo jiným znalcům. V době, kdy si přebírá znalec, je zvykem, že je to bez účasti policejního orgánu. Znalec nejdřív nafotí, pak začne zkoumání, proto řekl, že ve znaleckém posudku by mělo být vidět, jak to znalec dostal. K dotazu, zda byly pásky nezaměnitelně označeny, uvádí, že pokud si pamatuje, pásky byly i v protokole o prohlídce jiných prostor označeny kódem, bylo jich několik, některé byly označeny datem, jiné označení nebylo. Pokud vyslovil názor, že data neodpovídají popisu na jejich obalech, a došlo k záměrnému zaměnění, to bylo poté, co páska byla konzultována v Kriminalistickém ústavu, jemu to sdělil konkrétní znalec, který se tím zabýval. Ten mu sdělil, že pravděpodobně neodpovídá obsah dat na pásce s označením časového období na pásce samotné. On sám to nezkoumal. Spekulace, že došlo k záměrnému zaměnění, to je sice názor policejního orgánu, psal to on a v tu chvíli to byl názor nejen jeho, ale i jeho kolegů. K dotazu, po jakou dobu byly pásky zpět od Kriminalistického ústavu u nich, než je předali znalci Klímovi, to přesně neví, po tu dobu však ležely opět ve skříni ve vyhrazených prostorách oddělení. Nebyly znovu pečety. K technologickému PC měl přístup jen on, R., případně kolegové. K PC neměli přístup všichni, ale byl to PC odstrojený od sítě, aby se nešířily viry, obecně se ty věci vytěžují zvláště na PC a pracovali se zkopírovanými daty. Čekali, že tak, jak tam byla data k některým obchodním případům, ale jiným, než prověřovaným, že tam bude stejná dokumentace i k těmto prověřovaným zakázkám. Mělo jít o data obchodního úseku TESCO SW, ale k zakázkám týkajícím se elektronizace ve všech případech prověřovaných ta data nebyla, to bylo podezřelé.

Znalecké posudky, výsledky znaleců a odborná vyjádření obžaloby

147. Znalecký posudek **Kriminalistického ústavu Praha ze dne 20. 3. 2015, č. j. KUP-13980-1/ČJ-2014-2301AV** (sv. 50, č. l. 10987 – 11016). Úkolem znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat bylo (dle Opatření o příbrání znalce ze dne 30. 9. 2014, č. j. OFK-1068-636/TČ-2012-252503, sv. 50 č. l. 10965 – 10968) zpřístupnění a zálohování záznamů (telefonní seznamy, zprávy, výpisy volání, uživatelské soubory) z paměti předložených mobilních zařízení, dále z paměti předložených SIM karet a rovněž z paměťových karet vložených v mobilních zařízeních, kdy se jednalo o mobilní telefony a v jednom případě o tablet, které byly zajištěné v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor konaných dne 30. 9. 2014. V příloze opatření bylo specifikováno celkem 21 zajištěných mobilních zařízení, u některých s vloženými SIM kartami popřípadě i paměťovými kartami, které byly předány ke znaleckému zkoumání již v den realizace prohlídek, tedy 30. 9. 2014. Dodatečně dne 22. 10. 2014 Kriminalistický ústav převzal ke znaleckému zkoumání další 3 mobilní zařízení (č. l. 10970) zajištěné při provádění kompletního soupisu zajištěných věcí. Ze znaleckého posudku samotného pak vyplývá, že tento obsahuje podrobný popis jednotlivých mobilních zařízení (tzn. výrobní číslo mobilního zařízení, číslo IMEI, značku, typ a kapacitu paměťové karty, číslo paměťové karty a zemi původu paměťové karty). Dále znalecký posudek obsahuje podrobný popis postupu užitého zkoumání paměti mobilního zařízení předaných buď se SIM kartou (používá se klonovaná SIM karta, která zabrání přihlášení na síť operátora a přijetí nových zpráv, zabrání se ztrátě dat, která jsou vázána na poslední vloženou SIM kartu, následuje připojení přístroje k technologickému počítači pomocí vhodného rozhraní a pomocí programu se vyčtou informace z paměti), rovněž pak posudek obsahuje obecný popis postupu při zkoumání paměti mobilního zařízení předaných bez SIM karty. Nakonec posudek obecně popisuje postup při zkoumání paměti samostatné SIM karty. Obecně popsáním postupů tedy byly podrobeny všechny předložené mobilní telefony (SIM karty a paměťové karty) a znalecký posudek pak obsahuje výčet zajištěných záznamů (adresářů a souborů) jak na paměťovém médiu zařízení, tak pro SIM kartu. Takto z mobilních telefonů, ze SIM karet a z paměťových karet veškerá zajištěná data byla uložena na dodaných pevných discích pořadové číslo 1. a poř. č. 2. (oba však obsahující totožná data), kdy jeden HDD je uložen u originálu spisu, jde o Volnou přílohu č. IV/1, pevný disk pořadové číslo 1 zn. WD 320GB, S/N:WCC2EMH85537. U některých mobilních zařízení bylo zjištěno aktivní zabezpečení, které se nepodařilo dostupnými prostředky prolomit a nebylo možné je dále zkoumat. U celkem čtyř SIM karet, konkrétně u SIM karet obž. Davida T., obž. Josefa T., obž. Radka N. a obž. Pavla

Ch., bylo nutno pro pokračování ve znaleckém zkoumání zjistit kódy PIN, případně PUK (č. l. 10971 - 10972), tyto kódy pak na písemnou žádost VSZ v Olomouci poskytly spol. T-Mobil ve vztahu k SIM kartě obž. Pavla Ch. a Telefónica O2 Czech Republic ve vztahu k SIM kartám obž. Davida T., Josefa T. a Radka N. Je nutno dodat, že u všech zajištěných souborů byl pořízen kontrolní součet typu MD5 a tyto kontrolní součty byly následně uloženy do jednoho souboru, u kterého byla opět vypočtena kontrolní suma. Komu osobně patří zajištěné mobilní zařízení (telefon), to vyplývá ze zpracovaného úředního záznamu ze dne 31. 8. 2016 č. j. NCOZ-610-2494/TC-2016-417706 (č. l. 11020 – 11023).

148. Pokud bylo obhajobou u hlavního líčení dne 2. 2. 2022 namítáno (s ohledem na obsah emailu na č. l. 10986), že u dat ze SIM karet, kdy došlo k prolomení PUK kódu SIM karty za spolupráce operátorů bez soudního příkazu dle § 88a odst. 1 tr. řádu, že tedy bylo postupováno v rozporu se zákonem a takto vytěžené informace by neměly být v trestním řízení použity, k tomu soud uvádí následující. Samotný PUK kód není chráněn důvěrností komunikací podle § 89 zák. č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, jelikož není zprávou ani s ní spojeným provozním či lokalizačním údajem přenášeným prostřednictvím veřejné komunikační sítě. Stejně tak, co se týká dat uložených na uzamčené SIM kartě, domnívá se soud s ohledem na níže uvedenou judikaturu, že tato data nejsou chráněna režimem § 88, ani § 88a tr. řádu. Dle názoru soudu tak případná zajištěná data ze SIM karet, ke kterým poskytl mobilní operátor policejnímu orgánu PUK k zákonně zajištěné SIM kartě na základě prostého dožádání postupem podle § 8 odst. 1 t. řádu, jsou zcela využitelná i v tomto trestním řízení (srov. usnesení NS, sp. zn. 7 Tz 9/2000).
149. Z **kriminalisticko technického úkonu** z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů **ze dne 30. 9. 2014, č. j. KUP-13951-1/ČJ-2014-2301AV** vyplývá (sv. 50, č. l. 11025), že na základě dožádání policejního orgánu ze dne 30. 9. 2014 (č. l. 11024) byl stejného dne proveden Kriminalistickým ústavem binární obraz pevného disku notebooku zn. Lenovo ThinkPad, S/N: R9-0245Y 14/05, který obsahoval pevný disk zn. Samsung (včetně uvedení výrobního čísla). Jde o notebook, který byl vydán obž. Davidem J. v rámci domovní prohlídky (č. l. 7837 – 7842). Byla tedy provedena bitová kopie pevného disku na technologický pevný disk značky Western Digital (výrobní č. S/N: WCC2EMH01840) do vytvořené složky „UOKF-1068-TC2012-25203/skupinaC-25“. Tato zjištěná data jsou součástí Volné přílohy č. III/2 na HDD pořadové č. 12, jenž je přílohou spisu.
150. Soud se zabýval otázkou, proč byl tento konkrétní notebook podroben samostatnému zkoumání ze strany KÚP již v den provedené prohlídky, tedy přímo v den jeho zajištění, a nebyl součástí následujícího dožádání, kdy byly prováděny otisky obrazu pevných disků ostatních notebooků zajištěných při domovních prohlídkách u zbývajících obžalovaných (viz. následující dožádání). Důvodem zřejmě bylo vyjádření obž. J. zachycené přímo v protokolu o domovní prohlídce, kdy policejnímu orgánu uváděl, že *notebook je klíčový pro jeho obživu a nemožnost s ním pracovat by mu způsobilo škodu, proto žádá, aby po provedení otisku disku mu byl notebook co nejdříve vrácen, protože nemá data zálohovaná na jiném médiu; jeho absence je pro něj ekonomicky zničitelná*. Ostatně následně byl tento důvod obecně potvrzen výslechem svědků, konkrétně policistů Mgr. R. a Mgr. J. K protokolu o prohlídce samotné je nutno dodat, že v něm chybí uvedení kontrolního součtu otisku bitové kopie tohoto notebooku (nicméně v tomto případě byl otisk prováděn po vykonání prohlídky, nikoli již v jejím průběhu), soud však ověřil, že kontrolní součet se nachází na samotném HDD poř. č. 12 v samostatném souboru – konkrétní číslo kontrolního součtu MD5 pro ověření je následující: 6abb889820c3e73c316cee05a4048e6c.
151. Z dožádání o provedení otisků pevných disků a dalších paměťových médií (č. l. 11026 – 11029,) a z navazujícího **Protokolu o pořízení otisků zajištěných nosičů dat ze dne 22. 10. 2014** (č. l. 11030 – 11045) vyplývá, že dožádáním ze dne 17. 10. 2014 vyšetřující policejní orgán požádal ÚOKFK SKPV, Odbor analytiky a informatiky, Oddělení informatiky Praha, o provedení otisků

obrazu pevných disků předkládaných PC, notebooků, HDD a dalších paměťových médií zajištěných dle § 78, § 83 a § 83a tr. řádu tak, aby data mohla být využita bez manipulace s jednotlivými přístroji. Dožádání obsahuje pod pořadovými čísly 1. až 94. výčet předkládaných přístrojů a médií k požadovanému úkonu (jde celkem o 7 ks stacionárních počítačů, 33 ks notebooků, 34 ks HDD a 57 ks flasdisků a externích pamětí, kdy pod body 66. a 68. je uvedeno více kusů USB flash disků). Průběh zpracování dožádání vyplývá z Protokolu o pořízení otisků zajištěných nosičů dat ze dne 22. 10. 2014. Z protokolu zejména vyplývá, že od počátku jsou úkonu přítomni za policejní orgán kpt. Mgr. Ondřej J. a za OAI nrap. Michal K., dále nezúčastněná osoba Bc. Iva N., zaměstnankyně Městské policie Praha. Těto nezúčastněné osobě byly postupně předloženy v protokolu pod pořadovými č. 1. až 94. uvedené jednotlivé zabalené a zapečetěné stolní počítače, samostatné HDD, notebooky nebo další paměťová média, která byla zajištěna či vydána dne 30. 9. 2014 při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor. Nezúčastněná osoba v rozmezí od 09:00 hod. do 11:00 hod. zkontrolovala neporušení pečetí na jednotlivých zabalených a zapečetěných PC, notebookech, paměťových médiích a samostatných HDD, což stvrdila svým podpisem. Tyto zajištěné věci byly následně předány pracovníkovi oddělení informatiky k provedení otisků dat – konkrétně nrap. Michalu K. Od jmenovaného bylo sděleno, že vyhrátí otisků výpočetní techniky v tomto rozsahu zabere odhadem minimálně dva týdny, přičemž otisky bude muset provádět více pracovníků OIT OAI ÚOKFK SKPV Praha (*Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, Odbor analytiky a informatiky, Oddělení informatiky*). V protokolu samotném je dále uvedeno, že u jednotlivých otisků bude vždy uveden čas a datum zahájení provádění otisku a rovněž přesný čas a datum jeho ukončení a bude uveden kontrolní součet MD5 (*algoritmus pro ověření integrity souborů*). Otisky pak budou uloženy na pevné disky OAI. Pracovníci OAI ihned po rozpečetění provedli identifikaci HDD a začali provádět otisky veškerých uložených dat, kdy nezúčastněná osoba odešla v 11:15 hod. dne 22. 10. 2014. Jak z další části protokolu vyplývá, provedení otisků a zajištění kontrolních součtů bylo ukončeno dne 7. 11. 2014 v 11:00 hod. Takto zajištěná data byla uložena na HDD s pořadovými č. 1 až 11, a spolu s HDD pořadové č. 12 (bitovou kopií notebooku Lenovo obž. J., provedenou již dne 30. 9. 2014) jsou u spisu založeny jako Volná příloha III/2. Byly rovněž pořízeny záložní kopie těchto 12 harddisků pro potřeby policie, a to pro případy poškození (tyto kopie má v držení PČR). Z obsahu Volné přílohy III/2 rovněž dále vyplývá, na kterém HDD jsou uloženy otisky konkrétní výpočetní techniky a rovněž majitel této techniky (tedy PC, notebooků, HDD, či flash disků). Součástí tohoto protokolu jsou u všech otisků obrazu pevných disků provedené kontrolní součty (viz str. 7 až 14 protokolu, čemuž odpovídá č. l. 11036 - 11043). Z protokolu dále vyplývá, že u některých notebooků (5 kusů), harddisků (9 kusů) a flash disků (15 kusů) bylo Odborem analytiky a informatiky zjištěno, že pro vyhodnocení je nutno zvláštních odborných znalostí (nutnost dešifrování, popřípadě nutnost obnovy smazaných dat), kdy s ohledem na tuto skutečnost bylo rozhodnuto o příbrání Kriminalistického ústavu.

152. Obhajobou bylo u hlavního líčení dne 2. 2. 2022 namítáno k tomuto úkonu, že nebyla provedena při rozpečetění fotodokumentace převzaté počítačové techniky a není tedy zřejmé, v jakém stavu byly notebooky, HDD a jiná média převzata, nejde tedy zaručit, že jde o stopy, které v tomto protokolu jsou uvedeny. Úkonu navíc nebyl přítomen nezávislý a nestranný soudní znalec, ani majitelé techniky. Nezúčastněná osoba byla přítomna jen krátký čas provádění úkonu a jde o jinou nezúčastněnou osobu, než o tu, která byla přítomna při prohlídkách samotných a tato osoba tedy nemohla garantovat, že jde o stejné nosiče ve stejném stavu, než jak byly při jednotlivých prohlídkách zajištěny. Dále bylo upozorněno na skutečnost, že mezi HDD předanými k pořízení bitové kopie nebyl HDD, na který byl při prohlídce nebytových prostor v TESCO SW exportován obsah serveru TESCO SW, což potvrzuje opakovaně tvrzený závěr, že při zajišťování zájmových dat z tohoto harddisku (data extrahovaná ze serveru TESCO SW) bylo pracováno policií přímo s tímto originálním technologickým diskem a nikoli s jeho bitovou kopií. Obhajoba má tedy souhrnně za to, že žádné informace, které byly zajištěny policejním orgánem z takto vytěžených dat (tedy z bitových kopií zajištěné techniky v podobě PC, notebooků, HDD a dalších paměťových

médií - respektive ani z následně vyexportovaných zájmových souborů z těchto vytvořených bitových kopií, viz další úkon), nemohou být soudem připuštěny jako důkaz. Rovněž má obhajoba za to, že kontrolní součty měly být provedeny přímo při samotné domovní prohlídce, nikoli až následně s časovým odstupem, navíc vytvořeny ze strany samotného policejního orgánu a nikoli znalcem. S těmito námitkami se soud neztotožňuje. Je skutečností, že součástí Protokolu o pořízení obrazu pevných disků předkládaných PC, notebooků, HDD a dalších paměťových médií je pouze uvedeno, že byla převzata zabalená a zapečetěná počítačová technika a že v přítomnosti nezúčastněné osoby (Bc. Ivy N.) došlo k jejímu rozpečetění. Fotodokumentace převzatých zařízení evidentně nebyla pracovníky útvaru OAI při převzetí prováděna. Ostatně v samotném dožádání ani nebylo ze strany vyšetřujícího policejního orgánu toto požadováno, v tomto dožádání je pouze žádáno o stručný popis předaných PC, notebooků a dalších paměťových médií pod položkami 1. až 94. Součástí spisového materiálu je však soudem (a tedy i samotnou obhajobou) dohledatelná fotodokumentace zapečetění konkrétní zkoumané techniky specifikované v Protokolu. Např. pod pořadovými č. 20. až 33 včetně, kdy se jedná o notebooky a HDD zajištěné u Olomouckého kraje, tak všechny tyto notebooky a HDD pod poř. č. 20 až 33 jsou zachyceny jako zabalené a zapečetěné na HDD pořadové číslo 12 ve Volné příloze č. III/1 ve složce „FOTO“ (kromě tohoto souboru jsou na tomto HDD uložena samozřejmě zejména vykopírovaná data „lokální poštovní profily“ u konkrétních osob z Krajského úřadu Olomouc, včetně uvedení kontrolního součtu – viz stopa 4 v Protokolu o vydání věci ze dne 30. 9. 2014 na č. l. 7555 - 7558). Proč však nejsou policejním orgánem pořízené fotografie takto vydané počítačové techniky přímo součástí samotného protokolu o vydání, proč součástí tohoto protokolu v podstatě vůbec není uvedeno, že takto vydaná počítačová technika byla na místě zabalena a zapečetěna pro účely dalšího zkoumání, není soudu zřejmé. Nicméně je dohledatelné, že zabalení a zapečetění proběhlo a takto zabalená a zapečetěná výpočetní technika byla předána policejnímu orgánu k pořízení bitové kopie, kdy pečete zkontrolovala u policejního orgánu nezúčastněná osoba Bc. Iva N. Že byl dále rovněž zapečetěn např. notebook zn. HP č. Q97TG-3M8M6-FV73M-JH78G-KD9JV popsany pod pořadovým č. 35 Protokolu o pořízení obrazu pevných disků, to zase vyplývá z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 30. 9. 2014 provedené v sídle EUNICE (č. l. 7596 a násl.), kdy například na straně protokolu, která se věnuje popisu vydaných věcí, je uvedeno u tohoto notebooku přímo číslo pečeti 029543 (č. l. 7600) a současně je notebook vyfocen, kdy fotografie notebooku je součástí protokolu o prohlídce. To samé se týká dalšího notebooku pod pořadovým č. 36 Protokolu o pořízení obrazu pevných disků zn. Lenovo, opět byl zapečetěn, kdy číslo pečeti je 029583 a je vyfocen v protokolu o prohlídce, jakož i HDD specifikovaný v Protokolu o pořízení obrazu pevných disků pod pořadovým č. 37. Dále například při domovní prohlídce u obž. Radka Č. byla jmenovaným vydána počítačová technika (viz str. 4 tohoto protokolu č. l. 7720), kdy alespoň v protokolu o této domovní prohlídce je zachyceno, že vydávaná počítačová technika, která dle Protokolu o pořízení obrazu pevných disků odpovídá pořadovým č. 51 až 55 včetně (tzn. jeden stolní počítač, jeden notebook, dva externí harddisky a jeden flashdisk), tak tato byla vložena do pytle, ten byl zapečetěn a opatřen razítkem PČR a podpisy vedoucího skupiny pplk. JUDr. P. a nezúčastněnou osobou, včetně samotným obž. Radkem Č. Ve vztahu k výpočetní technice obž. Pavla Ch., která odpovídá pořadovému č. 64 Protokolu o pořízení obrazu pevných disků (notebook zn. HP), z protokolu o domovní prohlídce bytu jmenovaného ze str. 6 opět vyplývá, že uvedený notebook byl zabalen, přelepen páskou opatřenou hologramy s čísly 004581 a 004582. Stejně tak další položky z Protokolu o pořízení obrazu pevných disků pod pořadovými č. 65 až 69 byly opět zapečetěny, jak opět vyplývá z protokolu o domovní prohlídce bytu u obž. Pavla Ch. (č. l. 8082 a č. l. 8084 - 80885). Takto by mohl soud pokračovat dalším výčtem. Jinými slovy, soud nemá pochybnosti o tom, že výpočetní technika předložená zástupcům OAI k pořízení obrazu pevných disků byla řádně zabalena a zabezpečena, byť při jejím převzetí pracovníky OAI nebyla provedena jejich opětovná fotodokumentace (aby tato mohla být případně porovnána se stavem při zajištění ze strany policejního orgánu). Tuto skutečnost (totožnost stavu) právě ověřila svým podpisem na Protokolu o pořízení obrazu pevných disků ona nezúčastněná osoba Bc. Iva N. K námitkám, že

úkonu rozpečetění měla být přítomna ta samá nezúčastněná osoba, která byla přítomna samotné prohlídce, že tedy Bc. Iva N. nemohla posoudit neporušení zabezpečené techniky, se opět soud neztotožňuje. Dle soudu požadavek obhajoby na to, aby úkonu rozpečetění zajištěné techniky musela být přítomna zcela totožná nezúčastněná osoba, která byla účastně při prohlídce samotné, kdy došlo k zapečetění techniky (kterážto případně na pečeť umístila i vlastní podpis), nevyplývá dle soudu z žádného zákonného předpisu. Navíc v tomto konkrétním případě si je nutné uvědomit, že 30. 9. 2014 proběhlo několik domovních prohlídek a současně prohlídek jiných prostor. Prohlídky musely být učiněny ve stejnou dobu, u různých prohlídek byly přítomné různé nezúčastněné osoby, není tedy dle soudu ani logický požadavek, aby všechny tyto nezúčastněné osoby musely být přítomny při rozpečetění zajištěné techniky. Tento obhajobou požadovaný předpoklad by vedl až k absurdním závěrům, např. v případě, že taková nezúčastněná osoba zemře, není již možné provést odpečetění a následné zkoumání takto zajištěné techniky. Navíc jakákoliv nezúčastněná osoba je dle soudu schopna zhodnotit, zda je balení neporušeno, sáček neporušen, pečeteť jsou opatřeny podpisem, zda tento podpis souvisle překrývá pečeť a obal atd. Nakonec soud uvádí, že ani požadavek obhajoby na to, aby kontrolní součet byl proveden přímo při domovní prohlídce, takový požadavek je dle soudu možno vyžadovat při úkonu, kdy jsou zajišťována data formou extrahování dat z počítačových serverů, nikoli ale u výpočetní techniky, která je zajištěna, zabalena, zapečetěna, z místa odnesena a teprve následně zkoumána postupem vytvoření bitové kopie (obrazu pevného disku) a jejího následného zabezpečení kontrolním součtem. Pouze u dat zajištěných přímo na místě na vlastní technologické disky policie z počítačových serverů (tzv. živá data), je možno připustit vhodnost takového postupu. Ve většině případů při prohlídkách konaných dne 30. 9. 2014 tak i bylo postupováno, je možno poukázat právě na protokol o vydání techniky na Krajském úřadě Olomouckého kraje. Tento postup však nebyl dodržen u dat zajištěných ze serveru TESCO SW, k tomu soud odkazuje na další část odůvodnění rozsudku. Pokud však byla data z výpočetní techniky (PC, notebooky, HDD a flash disky) zajištěna kontrolním součtem až na bitových kopiích, vytvořených pracovníky OAI, pak v tomto postupu soud neshledává okolnost, která by měla bránit v připuštění takto zajištěných důkazů v tomto probíhající trestním řízení. Do značné míry jsou shora uvedené námitky obhajoby soudem vnímány jako mechanicky neodůvodněný předpoklad úmyslně nezákonného postupu orgánů činných v trestním řízení.

153. Jak dále vyplývá z dožádání ze dne 4. 12. 2014 (č. l. 11045), policejní orgán po vytvoření otisků pevných disků dále prostřednictvím dalšího dožádání požádal PČR, ÚOKFK, Odbor analytiky a informatiky, Oddělení informatiky Praha o **vyhrání veškerých textových a tabulkových souborů**, včetně formátů pdf (případně archivu s těmito soubory) u všech provedených otisků, přednostně u otisků pod pořadovými č. 1 až 8 (šlo o výpočetní techniku obž. T.) a otisků pod pořadovými č. 35 až 55 (šlo o výpočetní techniku obž. EUNICE a obž. V., obž. Č. a dříve stíhaného Františka H.), a to na samostatný nosič, v ideálním případě na jeden nosič s rozlišením, ze které prohlídky a stopy soubory pocházejí. OAI pak v následujících úředních záznamech, které jsou založeny ve spise na č. l. 11047 - 11054 popsal, jakým způsobem postupoval, jaký filtr byl použit na selekci zájmových souborů, od jakého data byly soubory hledány (konkrétně od 1. 1. 2009 do současnosti) a jak byla vyexportovaná data (soubory) označena a uložena. Úřední záznamy OAI jsou totožného obsahu, pouze se liší v tom, ke kterým bitovým kopiím se vztahují s tím, že přednostně tedy byly selektovány požadované soubory z bitových kopií z nosičů označených pod č. 1 - 8 a 35 - 55. Vytěžování zájmových dat pro trestní řízení pak bylo policejním orgánem prováděno na takto vyhotovených HDD, aby nedošlo ke ztrátě nebo poškození dat na originálních otiscích disků, jak vyplývá z Úředního záznamu na č. l. 11053. Jak dále vyplývá z dalšího úředního záznamu na č. l. 11054, při zpracování požadovaných dat byl dále na OAI vznesen ze strany policie požadavek k provedení detekce smazaných emailových zpráv ve vybraných souborech pst. Byla poskytnuta data pracovníků TESCO SW, konkrétně se jednalo o archivy pst v adresářích B.J, K.V, M.J, P.P, Š.J, Š.M, T.D, T.J GR, T.J Jr., T.M, V.M, V.L, dále o archivy pošty zajištěné realizační skupinou 13A, a to jlupac.pst a mlupacml.pst a soubory zajištěné UZČ z adresy xxx a xxx. Ke

stejnému kroku bylo přistoupeno i v případě archivů pst zajištěných v rámci analýzy bitové kopie vedené pod pořadovým č. 11 (externí paměť zajištěná v AutoCont) a č. 13 (notebook obž. Josefa S.) v Protokolu o pořízení otisků HDD z PC, notebooků, HDD a dalších paměťových médií. Takto obnovená emailová komunikace byla uložena na 3 kusy CD nosičů na č. l. 11055.

154. Znalecký **posudek Kriminálního ústavu Praha ze dne 12. 11. 2015, č. j. KUP-913-1/ČJ-2015-2301AV** (č. l. 11064 – 11072). Předmětem tohoto znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (dle Opatření o přibrání znalce ze dne 20. 1. 2015, č. j. OFK-1068-832/TČ-2012-252503, sv. 50, č. l. 11056 – 11061) bylo zpřístupnění výpočetní techniky a bitové kopie, jejichž upřesnění je přílohou opatření, k náhledu OCTŘ, dále bylo za úkol stanoveno vyexportovat zájmová data – textové soubory, tabulkové soubory, emailovou komunikaci a ostatní komunikaci na dodaný datový nosič, dále vyhledat zaheslovaná (zašifrovaná) data a pokusit se z nich získat zájmové informace. Důvodem k tomuto kroku byla skutečnost, že Odbor analytiky a informatiky ÚOKFK SKPV sdělil, že pro vyhodnocení části zajištěných věcí je třeba zvláštních odborných znalostí jako dešifrování a obnova smazaných dat. Konkrétně se jednalo o notebook zn. Lenovo obž. Davida T., HDD Western Digital obž. Josefa S., notebook HP obž. Pavla Ch., pevné disky a notebook společnosti Novell, Apple MacBook obž. Radka N., notebook od A-Scan, dále byly předány bitové kopie USB flash disků obž. Pavla Ch. a bitové kopie flash disků AutoCont. Znalecký posudek pak obsahuje popis provedení prohlídky předložené techniky. Z posudku dále vyplývá, u které výpočetní techniky se podařilo detekovat zašifrovaná data. Konkrétně zejména u flash disků z AutoCont (flash disk Kingstone černé barvy a flash disk Kingstone žlutobílý) a u flash disků Kingstone 2 GB a Kingstone 256 MB obž. Pavla Ch. Z takto zjištěných šifrovaných dat se však nepodařilo za pomoci vybavení Kriminálního ústavu získat zájmová data. U zbylé ke zkoumání předložené vyjmenované výpočetní techniky se Kriminálnímu ústavu nepodařilo dešifrovat nalezené oddíly za pomoci vybavení, tyto proto byly následně předloženy ke zkoumání znalci RNDr. Vlastimilu Klímovi.
155. K tomuto znaleckému posudku se pak váže jeho doplněk, konkrétně Znalecký **posudek Kriminálního ústavu Praha ze dne 5. 4. 2016, č. j. KUP-3668-1/ČJ-2016-2301AV** (č. l. 11081 – 11083). Předmětem tohoto znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (jako doplněk ke znaleckému posudku č. j. KUP-913-12/ČJ-2015-2301AV) bylo dle žádosti o doplnění ze dne 31. 6. 2016 (č. l. 11080) přezkoumání stopy č. 15, tedy bitové kopie označené: *skupina 11. – PJPP AutoCont Olomouc - flash disk Kingstone černé barvy a flash disk Kingstone žlutobílý a skupina 29. – DP Ch. flash disk Kingstone 2 GB a Kingstone 256 MB s nápisy rozhoduj.* Tyto bitové kopie byly načteny do forenzního programu, kde byla vyobrazena uživatelská data na všech zájmových stopách, tato byla zadokumentována a uložena na médium DVD-R DL 1/1, které tvoří přílohu č. 1 tohoto doplněku.
156. Znalecký **posudek Kriminálního ústavu Praha ze dne 17. 2. 2016, č. j. KUP-1663-1/ČJ-2015-2301AV** (č. l. 11089 – 11092). Předmětem tohoto znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (dle Opatření o přibrání znalce ze dne 6. 2. 2015, č. j. OFK-1068-890/TČ-2012-252503 sv. 50, č. l. 11084 – 11085) bylo zpřístupnění datových nosičů – magnetické pásky (kazety) se zálohovanými servery TESCO SW. Z posudku pak vyplývá, jaká datová média byla ke zkoumání předložena (datová média typu LTO5 a LTO6), jaký byl postup zkoumání. Aby Kriminální ústav mohl provést obnovení dat z datových pásek, musel od spol. ALWIL Trade s.r.o. zapůjčit specifickou výpočetní techniku. Konkrétně se podařilo získat data z pásek označených „*Mail – 03/05/2011 – Full*“ a „*M-Fri-29.01.10 ROČNÍ*“. Byl proveden export veškerých získaných dat z těchto dvou pásek, tento export byl uložen na dodané pevné disky ve třech kopiích. V získaných datech nebyla nalezena žádná šifrovaná data. Takto získaná data byla vykopírována a uložena na technologický disk ve třech kopiích, jedna kopie je pak součástí spisového materiálu jako Volná příloha č. IV/2.

157. Znalecký posudek **Kriminalistického ústavu Praha ze dne 21. 8. 2017, č. j. KUP-2247-1/ČJ-2017-2306DF** (č. l. 11653 – 11708). Předmětem tohoto znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví fonoskopie (dle Opatření o přiřazení znalce ze dne 8. 3. 2017, č. j. NCOZ-610-2969/TČ-2016-417801 sv. 52, č. l. 11618 – 11623) bylo provést úpravu zajištěných zvukových nahrávek z vytvořené bitové kopie notebooku zn. DELL, jde o služební notebook Jaroslava L. ml., zaměstnance EMOS, který byl zajištěn při prohlídce jiných prostor dne 30. 9. 2014. Úprava nahrávek měla spočívat ve zlepšení srozumitelnosti, dále v ověření pravosti nahrávek, dále bylo úkolem zjistit okolnosti pořízení záznamu a zjistit počet hovořících osob na záznamech a nakonec provést porovnání s hlasy zajištěnými při záznamech telekomunikačního provozu, provést individuální identifikaci hovořících osob. Nakonec bylo uloženo provést přepis obsahu mluveného slova. Takto upravené nahrávky (ve smyslu požadavku na srozumitelnost) byly vypáleny na CD tvořící přílohu posudku. Z obsahu posudku dále vyplývá, že nebyly zjištěny zásahy do pravosti předložených nahrávek. Porovnáním bylo zjištěno, že nahrávky se shodují v různé míře s různou validitou s předloženými nahrávkami hlasů obž. Davida T., Miroslava L., obž. Josefa T., Pavla K., Petra V., Petra Z. a obž. Josefa S. Následně posudek obsahuje slovní přepis předložených nahrávek, kdy na obsah přepisu soud odkazuje na strany posudku č. l. 23 až 53, odpovídající č. l. 11675 – 11705 spisu ve svazku 52. Zkráceně je možno uvést, že jde zejména o přepis tří zvukových souborů označených „*Zvuk. Klip. 09.wav*“, „*Zvuk. Klip 10.wav*“ a „*Olomouc 12.3.wav*“.
158. Soud prošel přepis zvukových nahrávek a dochází k závěru, že všechny zkoumané nahrávky (zejména pak nejdelsí záznam ze schůzky na záznamu označeném jako „*Zvuk. Klip 09.wav*“) obsahují pouze a jen hovor o technickém řešení. Na žádné zvukové nahrávce se nenachází žádné konspirační jednání, žádné hovory zúčastněných osob o ovlivňování zakázek, o ovlivňování studií proveditelností, nebo zadávací dokumentace, či o rozdělení zakázek a vyloučení ostatních potenciálních soutěžitelů o budoucí zakázku apod. Ve všech případech jde o hovory nad technickým řešením.
159. Znalecký posudek **RNDr. Vlastimila Klímy č. 079/2016 ze dne 16. 6. 2016** (č. l. 11118 – 11150). Znalec ve svém posudku měl za úkol (na podkladě Opatření o přiřazení znalce ze dne 27. 4. 2016, č. j. OKFK-1068-2333/TČ-2012-25203, sv. 50, č. l. 11095) zpřístupnit zašifrovanou techniku včetně příslušenství a vyhotovit bitové kopie pro účely vytěžování dat a v případě zašifrovaných oddílů disku provést jejich dešifrování a export dat opět pro účely jejich vytěžování. Jde o výpočetní techniku, která již byla předmětem znaleckého zkoumání ze strany Kriminalistického ústavu, kdy však z posudku tohoto ústavu vyplynulo, že vybavení ústavu neumožňuje zajištění souborů, když některé z nich jsou chráněny heslem dosud nezjištěným a zjištění hesla není v rozumném čase možné. Z tohoto důvodu byl tedy přiřazen znalec RNDr. Vlastimil Klíma, aby se pokusil zajistit přístup do výpočetní techniky. Znalci tak byly předloženy konkrétně heslem chráněný notebook zn. Lenovo ThinkPad, v. č. SL 10E50425, zajištěný při domovní prohlídce u obž. Davida T., dále HDD Western Digital 80.0 GB zajištěn při domovní prohlídce u obž. Josefa S., notebook HP EliteBook 8460p stříbrné barvy, zajištěný při domovní prohlídce u obž. Pavla Ch. včetně v notebooku vložené SDXC karty a SIM karty, dále notebook zn. Lenovo ThinkPad, zajištěný při prohlídce jiných prostor v Novell (newps.cz) obž. Radka N. a Apple MacBook Pro model A1502, zajištěný při domovní prohlídce obž. Radka N. Znalci se podařilo vytěžit kompletní data pouze z paměťové karty SDXC zajištěné v notebooku HP EliteBook8460p obž. Pavla Ch., včetně zrekonstruování dat z karty smazaných a všechny takto zajištěné soubory byly znalcem uloženy na technologický USB disk zn. Datatravel 100G3m, který je připojen ke spisu jako Volná příloha IV/3.
160. **Doplňek znaleckého posudku RNDr. Vlastimila Klímy č. 179/2018 ze dne 10. 9. 2018**, kdy jde o doplněk původního posudku č. 079/2016 (č. l. 11189 – 11196). Úkolem znalce bylo doplnit posudek na podkladě žádosti PČR (č. l. 11152 -11153) i o zkoumání původně předloženého HDD Western Digital 80.0GB, zajištěného při domovní prohlídce u obž. Josefa S., kdy původní posudek neobsahoval výsledky zkoumání tohoto HDD. Z posudku však vyplývá, že nebyla zjištěna hesla,

ani žádné uživatelské soubory, ani žádná zašifrovaná data, nebyla tedy po dohodě se zadavatelem posudku ani tvořena bitová kopie.

161. Znalecký **posudek RNDr. Vlastimila Klímy č. 148/2016** ze dne **27. 2. 2017** (č. l. 11345 – 11482). Znalec ve svém posudku měl za úkol (na podkladě Opatření o přiřazení znalce ze dne 31. 8. 2016, č. j. NCOZ-610-2492/TČ-2016-417706, sv. 51, č. l. 11320 - 11323) zpřístupnit datové nosiče k náhledu, konkrétně zpřístupnit magnetické zálohovací pásky v počtu 10 ks od AutoCont a 9 ks magnetických pásek Krajského úřadu Olomouc, z dat obsažených na magnetických páskách sestavit seznam uživatelů užívající doménu a elektronickou poštu (AutoCont, event. krajského úřadu), kdy po provedení náhledu bude teprve policejním orgánem rozhodnuto o exportu zájmových datových souborů na HDD, kdy zejména půjde o export textových souborů, tabulkových souborů a emailové komunikace, vše v období od 2009 do 2014. Dále bylo úkolem znalce zjistit případnou přítomnost šifrovaných dat a provést jejich dešifrování a export v podobě, která umožní vytěžení jejich obsahu. Jak znalec uvedl u hlavního líčení, ve vztahu k magnetickým páskám z AutoCont, tyto magnetické pásky obsahovaly databáze sql a zálohy emailových databází a zálohy emailů, tyto byly zpřístupněny pro prohlížení, ale nešlo je vyexportovat, šlo je prohlížet pomocí specializovaného prohlížeče. Zálohy databází sql byly také zpřístupněny pro prohlížení běžnějším programem Microsoft sql desktop nebo expres. Bylo policejním orgánem žádáno najít centrální úložiště dokumentů, to nebylo nalezeno, protože na zjištění, zda tam je, byl potřeba placený software, který nebyl v první fázi zakupován a policie o jeho zakoupení rozhodla až později, takže až v posledním posudku bylo tyto pásky možné zpracovávat tak, že se exportovala ta data ven. Ve vztahu k páskám z Krajského úřadu Olomouckého kraje znalec uvedl, že data na páscích byla exportována na pevný disk, následně bylo možné určit, jaké poštovní účty jsou dostupné na dodaných médiích. Pak bylo žádáno o nalezení souborů, které obsahují slovo veřejné zakázky, k tomu bylo získáno přes 1000 souborů, které reagovaly na klíčové slovo *veřejné zakázky* a jeho modifikace. To bylo vyexportováno a popsáno, jak a kde je uloženo. Emailové schránky ale opět nemohly být vyextrahovány, protože na to bylo nutno opět placený software, takže se nechalo na rozhodnutí policie, jestli bude zakoupen nebo ne. Všechna znalcem zajištěná data byla uložena na pevné disky, na dvě identické kopie, jedna z nich je součástí spisového materiálu ve Volné příloze č. IV/4, včetně prohlížeče pro prohlížení souborů typu edb.
162. **Doplněk znaleckého posudku RNDr. Vlastimila Klímy č. 040/2017** ze dne **30. 1. 2018** (č. l. 11530 – 11553). Jde o doplněk posudku č. 148/2016 ze dne 27. 2. 2017 (viz. výše). Úkolem znalce (na podkladě Opatření ze dne 20. 2. 2017 č. j. NCOZ-610-2920/TČ-2016-417801 na č. l. 11487 - 11488) bylo doplnit původní posudek o zpřístupnění dalších 28 kusů magnetických zálohovacích kazet, konkrétně zajištěných dne 30. 9. 2014 při prohlídce jiných prostor u TESCO SW. Konkrétně byly označeny přednostní pásky ke zkoumání (nejprve páska označená Mail-03/05/2011 – Full – EOW917L4), poté následujících 5 dalších konkrétně určených pásek s tím, že po provedení náhledu bude policejním orgánem určeno, zda je nutné zkoumání i ostatních pásek. Úkolem znalce tedy bylo z dat obsažených na magnetických páscích sestavit seznam všech osob uživatelů datového úložiště (uživatelé užívající doménu spol. TESCO SW, případně jinou doménu a elektronickou poštu), po provedení náhledu pak policejní orgán rozhodne o exportu zájmových datových souborů na HDD. Jak znalec uvedl, pásky mu byly předány nezapečetěné. Data pak byla znalcem zajištěna a jsou součástí spisového materiálu jako Volná příloha č. IV/5. Data byla konkrétně vyexportována na dva pevné disky 4 TB a 8 TB. Byly zajištěny různé adresáře, které odpovídají zálohám z určitých PC, které byly zálohovány a byla zde i off-line záloha emailových souborů. Bylo možné ty emailové soubory zobrazit, dokonce i exportovat do formátu pst, který je běžný pro uživatele. Tyto emailové soubory byly velmi objemné a byly uloženy na 8 TB disk. Všechny adresáře, které byly získány, jsou popsány v posudku. Celkem se jedná asi o 10 milionů souborů. Na páskách byly navíc nalezeny tzv. obnovovací klíče pro program bitlocker, který šifruje data na těch notebookech, pevných discích apod., kde byl tedy nalezen obnovovací klíč pro notebook obž. Davida T.

163. Znalecký posudek RNDr. Vlastimila Klímy č. 027/2018 ze dne 16. 4. 2018 (č. l. 11279 – 11314). Znalec ve svém posudku měl za úkol (dle Opatření o přibrání znalce ze dne 7. 2. 2018, č. j. NCOZ-610-3491/TČ-2016-417801, sv. 51, č. l. 11205, ve znění opatření ze dne 13. 3. 2018 na č. l. 11243) zpřístupnit výpočetní techniku, konkrétně notebook zn. Lenovo ThinkPad zajištěný při domovní prohlídce u obž. Davida T., provést rekonstrukci a kopii vymazaných uživatelských souborů, vyhledat zaheslovaná (zašifrovaná) data a tato dešifrovat a nakonec vyexportovat data (zejména textové soubory, tabulkové soubory, emailovou komunikaci). Jak z opatření vyplývá, tento notebook (chráněný heslem) již byl znalecky zkoumán (posudek č. 079/2016), kdy bylo zjištěno, že k jeho zpřístupnění je nutno znát PIN nebo obnovovací klíče. V dalším znaleckém posudku č. 040/2017 (data ze zálohovaných magnetických pásek TESCO SW) bylo znalcem zjištěno, že byly nalezeny obnovovací klíče (recovery key) a zálohy TPM pro BitLocker. Z tohoto důvodu byl tedy znovu přibrán znalec, aby se pokusil při aktuální znalosti obnovovacích klíčů předmětný notebook zpřístupnit. Z posudku samotného vyplývá, že notebook byl zpřístupněn pomocí tzv. recovery klíčů, a to i některá data smazaná a zašifrovaná. Notebook má jeden pevný disk, z něj tedy byla data dešifrována a soubory uloženy, ze SSD disku se žádná data nepodařilo získat. Získaná data byla znalcem exportována na HDD, který tvoří Volnou přílohu č. IV/6.
164. Ve vztahu k tomuto notebooku bylo obhajobou namítáno (č. l. 41869 verte), že tento notebook byl u policejního orgánu uložen volně bez obalu, že byl opakovaně předáván znalci RNDr. Klímovi a zejména, že v rámci posledního předání notebooku znalci Klímovi za účelem vytěžení dat při aktuální znalosti obnovovacího klíče BitLocker, policejní orgán měl k dispozici po určitou dobu jak obnovovací klíče, tak předmětný notebook, který nebyl po tuto dobu nijak chráněn, mohl s ním kdokoliv libovolně manipulovat. Nakonec je namítáno, že znalec při každém zkoumání notebooku učinil bitovou kopii a kontrolní součet, a to jednou ze zašifrovaných dat a jednou z odšifrovaných dat, tyto součty nejsou shodné a nelze nijak ověřit, že v mezidobí do dat na notebooku nebylo nijak zasahováno. Ani s touto argumentací soud nesouhlasí. Notebook zn. Lenovo ThinkPad, v.č. SL10E50425 obž. Davida T. byl zajištěn při domovní prohlídce dne 30. 9. 2014 (viz. protokol na č. l. 5731 – 5735) s tím, že obž. David T. uvedl, že notebook je chráněn heslem, ovšem heslo neví. Ačkoliv z prohlídky byla pořizována fotodokumentace, tato není součástí protokolu, z protokolu rovněž nevyplývá, že by byl předmětný notebook jakkoliv zajištěn (zabalen, zapečetěn). Následně byl pod položkou pořadové č. 8 Protokolu o pořízení otisků HDD předložen k pořízení otisků, kdy dle protokolu všechny předané věci však byly zapečetěné. Opakovaně obž. David T. uvedl na výzvu policejního orgánu, že si heslo nepamatuje. Při pořízení otisku notebooku byl proveden kontrolní součet (č. l. 11036). Následně byl podroben znaleckému zkoumání a fakticky byl nejdříve předložen Kriminalistickému ústavu v rámci posudku č. j. KÚP-913-1/ČJ-2015-2301AV, kdy opět byla vytvořena bitová kopie disku (pouze HDD, protože notebook rovněž obsahoval disk SSD, ze kterého však KÚ nemohl vytvořit bitovou kopii z důvodu nekompatibility sběrnice disku se sběrnicemi, kterými KÚ disponoval). Bitová kopie HDD byla načtena do forenzního programu, bylo potvrzeno, že disk je zašifrován, heslo se nepodařilo zjistit. Následně byl tedy notebook s časovým odstupem předán ke znaleckému zkoumání znalci Vlastimilu Klímovi, který notebook podrobil znaleckému zkoumání ve svém posudku č. 079/2016. Jak vyplývá z fotografie předaného notebooku z posudku samotného (č. l. 11141) a rovněž z výpovědi znalce, tak tento notebook byl znalci předán volně bez obalu, tedy nezapečetěný. Z posudku pak vyplývá, že znalec vytvořil bitovou kopii harddisku a byl vytvořen kontrolní součet (č. l. 30 posudku, odpovídající č. l. 11147 spisu), kdy znalec rovněž potvrdil, že disk je šifrován a následně se souhlasem vyšetřujícího byl znalcem zapojen notebook samotný, byla znalcem zkoušena různá přístupová hesla, ovšem neúspěšně. Následně předmětný notebook byl podroben zkoumání stejného znalce v rámci dalšího znaleckého posudku č. 027/2018, kdy již byly za pomoci recovery klíčů data z notebooku obnoveny, byla opět provedena bitová kopie a proveden její kontrolní součet (č. l. 11288). Všechny tři postupně vytvořené kontrolní součty jsou různé, nejsou shodné, z čehož je obhajobou dovozováno, že mohlo být do dat zasahováno. K tomu soud uvádí, že v případě pořízení první

bitové kopie znalcem Klímou došlo k zapnutí předmětného notebooku, byla zkoušena hesla, došlo tedy k zapnutí operačního systému, tím pádem nemohou být kontrolní součty mezi první bitovou kopií a druhou bitovou kopií totožné, to je vyloučeno. Pokud pak se neshoduje kontrolní součet první bitové kopie vyhotovené znalcem Klímou, s kontrolním součtem vyhotoveným na bitové kopii ze strany policie v rámci Protokolu o provedení otisků pevných disků, tato skutečnost byla vysvětlena znalcem Klímou, kdy došlo k tomu, že kontrolní součet provedený policejním orgánem je proveden prostřednictvím jiné funkce (jiného programu), než kterou používá znalec. Znalec používá funkci SHA-2, zatímco PČR funkci MD-5 nebo SHA-1, proto jsou kontrolní součty provedené policií a znalcem rozdílné. Pro soud je však v tomto případě naprosto definitivní a stěžejní vyjádření znalce Klímy, který doslovně uvedl u hlavního líčení, že v situaci, kdy byla data na notebooku chráněna heslem, nemohlo v žádném případě dojít k tomu, aby došlo k pozměnění dat. Kdo v této fázi by chtěl přepsat data, měl by dle znalce smůlu, protože by nevěděl, kde by je přepsal. Zašifrovaný disk se tváří jako zmeř binárních čísel bez jakéhokoli významu. V takovém případě dle soudu nelze činit jakékoli vědomé změny. Jinak je dle soudu možnost, aby byly obhajobou přesně označeny soubory, které byly změněny, může pak být provedena kontrola souborů z binární kopie disku vytvořeného znalcem se souborem vyextrahovaného z binární kopie vytvoření policií v rámci Protokolu o provedení otisků pevných disků. K poslední části námitek obhajoby v tom smyslu, že policejní orgán měl ode dne převzetí znaleckého posudku znalce Klímy č. 040/2017, což bylo dne 31. 1. 2018 (č. l. 11530) do doby, než odevzdal znalci Klímovi opětovně notebook ke zkoumání, což bylo dne 7. 2. 2018 (č. l. 11278) k dispozici jak notebook, tak obnovovací klíče a mohlo dojít ke změně dat, opět soud uvádí jako již jednou, že jde o mechanicky neodůvodněný předpoklad úmyslně nezákonného postupu orgánů činných v trestním řízení, k čemuž soud nemá jedinou relevantní informaci. Nakonec soud vyslechl jak vyšetřovatele spisu Mgr. R., tak operativce Mgr. J., oba shodně vypověděli, že nečinili žádných zásahů v podobě změn do zajištěných dat.

165. **Doplňek znaleckého posudku RNDr. Vlastimila Klímy č. 050/2018** ze dne **9. 4. 2018** (sv. 52, č. l. 11588 – 11611). Úkolem znalce bylo na podkladě žádosti o doplnění posudku ze dne 5. 3. 2018 č. 148/2016 (č. l. 11559), provést export emailů ze zajištěných emailových účtů obsažených v datech na magnetických páskách Krajského úřadu Olomouckého kraje a AutoCont do souborů typu pst. V původním posudku totiž bylo uvedeno, že k extrakci dat ze zajištěných emailových účtů je zapotřebí software Kroll Ontrack, kterým v době prvotního zkoumání pásek znalec nedisponoval. Protože tento program byl zakoupen z důvodu zkoumání magnetických pásek zajištěných v TESCO SW, a protože se znalci podařilo za pomoci tohoto programu zajištěné emailové účty z dat TESCO SW úspěšně exportovat do formátu pst, je tedy žádáno o export emailů zajištěných na magnetických páskách AutoCont a Krajského úřadu Olomouc. Data takto znalcem zpracovaná jsou součástí spisového materiálu jako Volná příloha č. IV/7.
166. U hlavního líčení dne 2. 2. 2022 soud vyslechl **znalce RNDr. Vlastimila Klímu** (č. l. 41839 verte a násl.) k jeho postupně zpracovaným znaleckým posudkům. Protože Vlastimil Klíma ukončil v září 2020 znaleckou činnost, byl u hlavního líčení soudem jako znalec v oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika přibrán ad hoc a složil k rukám předsedy soudu znalecký slib. Následně po zákonném poučení přednesl znalecké posudky jeho osobou zpracované v řízení přípravném ve shodě s jejich písemným podáním. U hlavního líčení uvedl, že zpracovával postupně 5 znaleckých posudků. První byl v roce 2016, konkrétně posudek č. 79/2016. V tomto posudku mu byly předloženy čtyři notebooky, z nichž jeden obsahoval paměťovou kartu. Notebooky byly chráněny heslem a šifrované. Protože se jednalo o sofistikovanou šifru, kterou nelze běžně prolomit, musela být zkoušena hesla k notebookům, protože obžalovaní, kterým notebooky patřily, odmítli sdělit heslo nebo v jednom případě PIN ke kartě nalezené v jednom ke zkoumání předložených notebooků. Obž. David T. řekl, že heslo neví, další dva, že odmítají. Z notebooků se ani po zkoušení různých hesel nepodařilo získat data, s výjimkou paměťové karty z notebooku obž. Pavla Ch., která byla kompletně vytěžena a byla z ní získána jak data, která na ní byla uložena, tak data

smazaná. To je vše, co z těch 4 notebooků se podařilo rekonstruovat. K tomuto posudku závěrem uvádí, že všechny notebooky i paměťová karta se zkoumaly tak, že byly vyjmuty disky a zkoumala se ta paměťová média. Z toho média byla forenzním programem vytvořena bitová kopie a teprve ta byla jeho osobou zkoumána, tedy na originále se nic neměnilo. Protože jeho zbylé posudky se týkají zejména magnetických pásek, obecně uvádí, že u pásek nastaly značné technické problémy, protože se jednalo o média, k jejichž čtení je třeba speciální vybavení, které mají společnosti, které se zálohováním zabývají profesionálně. Je to velká specializace a pro něj to bylo velmi náročné, protože musel přibrat konzultanta Jana D., který s těmito páskami měl zkušenosti a pracoval ve velkých společnostech právě na zálohování a údržbě servisu zařízení podobných a blízkých. Technické problémy byly v tom, že na těch páskách nejsou data ukládána lineárně, tedy za sebou, jako jeden soubor, druhý soubor atd., ale jsou ukládána prokládaně, takže je kus nějakého souboru nebo adresáře, následuje kus úplně odjinud. Takže, aby se přečetla záloha jedna konkrétní nějakého serveru, musely se často načíst všechny pásky, protože tzv. job byl rozstrkán na několik pásek. To bylo velmi časové náročné, a i když se podařila zapůjčit technika a pásky se podařilo přečíst, vyvstaly zase problémy softwarového rázu, kdy bylo potřeba opět specializované vybavení na to, aby se databáze a získané soubory daly zpřístupnit tak, aby se s nimi dalo pracovat, protože se jednalo o speciální databáze. U softwarového vybavení bylo často nutno řešit problémy, které souvisely s nedokonalostí softwarových nástrojů, i když byly profesionální a pak se musel dokonce zakoupit drahý software od specializované společnosti v Německu a pomocí něj konvertovat získaná data na soubory, které pak bylo možné běžně otevřít třeba v Microsoft Outlook apod. Dále u některých pásek nebylo možné data přečíst, protože byl zapotřebí specializovaný software i hardware, takže tyto pásky musely být poslány specializované forenzní firmě do Německa. Je to firma Kroll Ontrack, jejíž programy používali, potom zakoupili jejich službu, tzn. získání dat z několika těch pásek. Upozorňuje, že konzultant podepsal zvláštní dodatek ke svému slibu, podepsal slib, který je podobný slibu znalce a navíc podepsal prohlášení, že si je vědom nutnosti zvýšené ochrany dat, která byla na páskách. Forenzní firma Kroll Ontrack byla zcela vybavená, takže data zaslala v zapečetěném obalu speciální bezpečnostní páskou, data, která byla získána, poslala v tomto balíku na disk a data byla ještě zašifrována. Klíč k těm datům byl sdělen až po zjištění, že zásilka D. neporušená a pak teprve mohli data rozšifrovat a pracovat s nimi. To byly technické komplikace. Jinak zálohovací pásky jsou něco jako magnetofonová páska, na kterou musíte mít také magnetofon, abyste si ji přehráli, nejde to strčit do díry na CD v PC, nebo do USB portu. Z technického hlediska je to složité, ale z toho hlediska dat je to jen technikálie, jak se data získají a získat k tomu potřebné software a hardware vybavení. K posudku č. 148/2016 uvádí, že obdržel celkem 34 ks pásek typu LTO 2 z Olomouckého kraje a 10 ks pásek typu LTO 5 z AutoCont. Stopy z AutoCont byly zapečetěny v bezpečnostní obálce, kromě č. 10, která byla, jak mu policie sdělila v opatření, rozpečetěna pro určení typu pásek, aby mohli zadat znalecké zkoumání. Pásky z Olomouckého kraje byly zapečetěny v krabici, v které byly předány. Posudek má dvě přílohy na pevných discích a jednu DVD přílohu. Na pevných discích jsou uložena data, která se podařilo získat z pásek typu LTO 2 nebo LTO 5 a je tam i prohlížeč pro soubory typu edb. Jsou to databáze, které byly na těch páskách uloženy. Co se týče AutoCont, magnetické pásky obsahovaly databáze sql a zálohy emailových databází a zálohy emailů byly zpřístupněny pro prohlížení, ale nešlo je vyexportovat, šlo je jen prohlížet právě pomocí specializovaného prohlížeče. Ten program byl také uložen na tu přílohu. Zálohy databází sql byly zpřístupněny pro prohlížení běžnějším programem Microsoft sql desktop nebo expres. Bylo žádáno najít centrální úložiště dokumentů, to nebylo nalezeno, protože na zjištění, zda tam je, bylo potřeba placený software, který nebyl v první fázi zakupován a policie o tom rozhodla až později, takže v posledním posudku bylo tyto pásky možné zpracovávat tak, že se exportovala ta data ven. Na páskách byla získána záloha emailových účtů a další databáze sql. Ve vztahu k páskám z Krajského úřadu Olomouckého kraje uvádí, že data byla exportována na pevný disk, včetně dat ohledně emailových účtů. Pak bylo žádáno nalezení souborů, které obsahují slova *veřejné zakázky*. K tomu bylo získáno přes 1000 souborů, které reagovaly na klíčové slovo a jeho modifikace. To bylo vyexportováno a popsáno, jak kde je uloženo.

Byl tam získán seznam 871 uživatelů, bylo zjištěno, jaké emailové schránky tam jsou, ale nemohly být vyextrahovány, protože na to bylo nutno opět placený software, takže se nechalo na rozhodnutí policie, jestli bude zakoupen nebo ne. K posudku č. 40/2017 uvádí, že tento se týkal 28 pásek z TESCO SW, ty byly předány nezapečetěné, bylo určeno, že nejprve se bude zkoumat jedna páska LTO 4 a pět pásek LTO 5, které byly přesně specifikovány v opatření. Data z nich byla vyexportována na dva pevné disky 4 TB a 8 TB. Obsah disků je uveden přímo v posudku. Byly tam zajištěny různé adresáře, které odpovídají zálohám z určitých PC, které byly zálohovány a byla zde i offline záloha emailových souborů. Bylo možné ty emailové soubory zobrazit, dokonce i exportovat do formátu pst, který je běžný pro uživatele. Tyto emailové soubory byly velmi objemné a byly uloženy na 8 TB disk. Všechny adresáře, které byly získány, jsou popsány v posudku, celkem se jedná asi o 10 milionů souborů. Pak byly soubory z jednotlivých PC. Soubory byly obnoveny, uloženy na 8 TB disk a popsáno přesně, co který adresář a podadresář obsahuje. Pak je v posudku popis, jak postupovali při získávání dat, spolupracovali s několika společnostmi, od kterých si zapůjčili čtecí mechaniky, které dělaly servis, protože ty pásky jsou velmi mechanicky náchylné na roztržení, na chyby, na opakované čtení apod. Byla to poměrně dlouhá práce, než byla data získána, ale nakonec se to podařilo. Pak je v posudku fotodokumentace pásek, které převzali, a v závěru posudku je vše shrnuto, že požadovaná data byla exportována na disky, které jsou přílohou, jednalo se jak o soubory, tak emailové schránky. Poslední otázka byla, aby zjistil přítomnost šifrovaných dat a provedl jejich dešifrování. Na páskách byly nalezeny tzv. obnovovací klíče pro program bitlocker, který šifruje data na těch notebookech, pevných discích apod. A tady byl nalezen ten obnovovací klíč pro notebook obž. Davida T., který to heslo zapomněl. K posudku č. 27/2018 uvádí, že v tomto byl zkoumán znovu notebook obž. Davida T., kdy tedy již měli k dispozici recovery key a pomocí něj popsáním postupem se podařilo získat prakticky všechna data, vyexportovat bitovou kopii rozšifrovaného disku a zpracovat ji. Byly tam dvě partition, u obou byla udělána bitová kopie a byl tam SSD disk, který se nepodařilo obnovit, protože tam byla nějaká systémová ochrana a opatření a ani pomocí toho obnovovacího klíče to nebylo možné, ale jednalo se jen o 16 GB disk, ze kterého s největší pravděpodobností běžel operační systém notebooku. Data byla uložena na těch dvou částech a ta byla kompletně získána. Byla získána i internetová historie, kdy je zde poslední přístup na internet zaznamenán dne 29. 9. 2014 ve 21:59 hod., přičemž den nato, tedy 30. 9. 2014 proběhla domovní prohlídka a zajímavé je, že byla navštívena stránka: *Bezplatná právní poradna, Skutkové podstaty trestných činů, Trestný čin dotační podvod 212 tr. zákoníku, Hlava 5, Trestné činy proti majetku*. Je to blíže specifikováno na str. 15 posudku. Dále byly zajištěny emaily, jednalo se o více než 100 000 emailů, přehledně rozčleněných do různých podadresářů a adresářů podle různých kritérií, jako jsou projekty nebo další věci. K posudku č. 50/2018 uvádí, že byly předloženy ke zkoumání další pásky, které nebyly zkoumány v předchozích posudcích, kdy se policie rozhodla je také zkoumat po prvotním vyhodnocení toho částečně získaného výsledku. Zde se jednalo o pásky z Krajského úřadu Olomouckého kraje a ze sídla AutoCont. Tyto pásky bylo možné číst už pomocí programu od Kroll Ontrack, a potom byla data vyexportována, přičemž tam byly všechny emailové schránky všech 871 uživatelů, tyto byly vyexportovány a tím bylo splněno zadání. Pak bylo 10 pásek z AutoCont, kde v předchozím posudku č. 148 získali emailové databáze, byli schopni je jen prohlížet, ale nikoli exportovat, tak se zase pomocí toho zakoupeného software podařilo exportovat ve formátu pst, běžném pro obvyklé uživatele. Šlo o export emailů do formátu, který je dobře zpracovatelný policií a viditelný běžnými prostředky, že na to nebyl potřeba specializovaný software.

167. K dotazům uvádí, že pokud existuje datový nosič, jsou na něm uložena data a není použit kontrolní součet, k dotazu, zda je možné taková data nějakým způsobem upravovat, měnit, nahrazovat, vpisovat, doplňovat, manipulovat s jejich obsahem tak, aby změna zůstala utajena, uvádí, že to je možné na běžných médiích, aby to znalec nebo odborník provedl tak, aby to nebylo k poznání. To lze dělat forenzními prostředky, kdy je zakázán zápis na ten disk a provede se úprava na binární úrovni. K takové operaci, aby nebyla zjištělná, je třeba specializovaných nástrojů, vybavení, minimálně software, který umí pracovat na binární úrovni. Potom know-how, aby se vědělo, jak

příslušný soubor, nebo to místo hledat, jak ho změnit, aby dávalo smysl, a není potřeba nějaký zvláštní hardware, stačí obyčejné PC, ale vybavené forenzním operačním systémem. Pokud má popsat, nakolik zkušený či zkušenostmi vybavený člověk by takovou úpravu zvládl, uvádí, že to musí být specialista, protože obyčejný uživatel to nedokáže udělat. Ke kontrolním součtům dále uvádí, že panuje představa, že když je uložen kontrolní součet, tak ta data jsou neporušena a neporušitelná, což je nesmysl. Znalec, který dostane techniku, si udělá binární kopii, vytvoří kontrolní součet, pak to dá někam jinam a udělá si svou binární kopii se svými změnami a udělá nový kontrolní součet a ten prohlásí za originální. Tady je důležité, že to provádí znalec, který je vázán slibem znalce a sankcí, aby zaručil, že to dělal správně. Tam se spoléhá na to, že znalec složil slib a podepíše se pod to a je pod trestní sankcí. Pak je další věc, kdy se stahují data z živých serverů a živých PC, které nelze odnést na policii a zkoumat je tam v klidu, kdy nelze ty disky vyjmout, zapečetit a odejít, tak se pořizují data ze živých systémů a ta se normálně vykopírují, protože nic jiného možné není. V tom okamžiku ten, kdo data vykopírovává, dělá to za přítomnosti další osoby, zejména majitele dat, aby byla kontrola, že tam nepřihravá své soubory. Opět pracovníci, kteří to dělají, jsou vázáni povinnostmi, ať policejními normami, nebo znaleckými normami. Ještě je takový podbod, že většina pracovníků Kriminálního ústavu, kteří pracují v oboru IT, jsou současně soudními znalci. Tedy, pokud to prováděli oni, je tady ještě ta přidaná hodnota, že působí jako znalci a nemůžou podvádět ve prospěch policie, protože jsou vázáni kromě policejních norem slibem znalce. Záleží na tom, kdo ta data stahuje, jak je stahuje, jestli je tomu někdo přítomen, jestli jsou poté zapečetěna a kdo je zkoumá dál, jestli znalci, kteří je pořídili, nebo jiní znalci a technici. Na tom všem záleží, a proto je důležité mít protokol o domovní prohlídce, kde by mělo být toto popsáno a pak je možné z toho vycházet. Není to jen technický problém, ale i organizačně právní. Onen kontrolní součet představuje absolutní ochranu takovou, že je objektivně vyloučeno, aby takto chráněné soubory mohly být měněny, kopírovány atd. Technicky kontrolní součet tohoto typu SHA 256 a podobně, představuje absolutní ochranu, kdy není známa žádná metoda, která by mohla narušit data, a přitom by zůstal kontrolní součet stejný. K dotazu, zda ten závěr ohledně nemožnosti detekovat změnu, platí i pro zálohy elektronických dat, které byly pořízeny na magnetické pásky, uvádí, že tam je jen technický problém, jak uvedl, ty „joby“, když chcete zálohovat nějakou databázi a ona je rozstrkaná na 4 až 8 páskách a udělat tam změnu, to je dost technicky náročné. Jde to, dělal by to tak, že by ty pásky obnovil z nich data, udělal si tam změnu systémového času a všech věcí, které mohou zasáhnout do toho, že se někde otiskne, kdy to bylo děláno. Musí se to udělat tak, aby to nešlo, což je technicky složité, protože ten zálohovací systém je komplikovaný, znají ho jen firmy, které ten software dělají a jsou tam záludnosti, které se špatně zjišťují, je to vlastně hackerství. K takové operaci by autor potřeboval tu čtecí část, aby to uměl přecíst a pak zálohovací, aby to uměl uložit. Ale pokud by (hacker) měl ten software a měl pracoviště, kde se to provedlo, například by šlo o samotného administrátora toho systému, který dělá ty zálohy, tak ten by to udělal poměrně snadno, ale kdyby to byl někdo jiný, musel by mít podobné vybavení třeba z jiné firmy, která zálohuje na stejný typ hardware, se stejným software, tak by to mohl udělat. Ale je to hodně technicky omezující, protože těch lidí, kteří s tím pracují, je řádově několikrát méně než obecně ajťáků. Dále obecně uvádí, že co se týče procesu nakládání se zajištěnou počítačovou stopou, postup není nikde definován, neexistuje žádná právní norma, která by to definovala, jak má znalec postupovat, neexistuje ani závazná příručka pro znalce v oblasti výpočetní techniky, kde by bylo stanoveno, jak postupovat s PC stopami, ovšem existuje tradice a obecný úzus toho, jak se to má správně dělat, něco jako řádná praxe a ta vypadá následovně. Zajistí se PC, disk, notebook, cokoli, zapečetí se na místě domovní prohlídky, pečeti se podepíší, aby nebylo možné je odstranit, a pak se předá znalci. Znalec udělá fotodokumentaci, popíše, jestli někde nejsou nějaké vady zapečetění, jestli s tím mohlo být manipulováno nebo ne a rozpečetí. Předtím má fotodokumentaci a potom má fotodokumentaci k těm věcem, které byly zapečetěny. Pokud je to PC, je běžný postup, že se vyjmou paměťová média a zkoumají se zvláště, mimo PC, na forenzním přístroji, aby nedošlo k zápisu na to médium, platí to pro všechna média, paměťové karty, USB disky, pevné disky. Znalec si vytvoří kopii, zároveň s ní vytváří kontrolní otisk binární

kopie, ten přenese do posudku, aby bylo možné kýmkoli zkontrolovat, že nedošlo k narušení toho, co pak znalec předkládá a pak tu svoji binární kopii zkoumá. Pokud by tento postup nebyl dodržen, k dotazu, jaké by to mělo důsledky, uvádí, že záleží na mnoha okolnostech, důsledek základní je, že pak nelze přesvědčivě tvrdit, že s daty nebylo manipulováno. Ale je tam výjimka u „živých“ dat, kde neplatí to, co řekl. U živých systémů, ze kterých se stahují data, nemáte možnost vyjmout harddisk, udělat si kopii a tu zkoumat, stahujete „živá“ data, tak ten postup je odlišný. U živých dat při pořízení kopie, nikoli na úrovni systému, ale zrcadlové kopie disku, se pořídí ten kontrolní součet, to by byl ten správný postup. Pokud je v jeho posudku č. 79/2016 na str. 6 a dalších uvedeno mimo jiné, že: „*předmět byl předán volně bez obalu*“, k tomu uvádí, že to znamená, že nebyl zapečetěn, tak jak je nafceno na str. 6 a dalších, není tam vidět žádný obal, žádné pečetění. K dotazu, zda byly notebooky chráněny proti přepisu dat v okamžik, kdy je obdržel, uvádí, že to je zajímavá výjimka, protože ty notebooky byly šifrovány. Tedy ten, kdo by chtěl přepsat data, by měl smůlu, protože nevěděl, kde by je přepsal. K dotazu, v jakém stavu mu k druhému znaleckému zkoumání byl předán notebook obž. Davida T. (posudek č. 27/2018), uvádí, že je pravděpodobné, že notebook vrátil policii a zase ho přijal ve stejném stavu jako poprvé. Vzhledem k tomu, že byl notebook šifrovaný a bylo tam zkoušeno velké množství hesel, tak je nepravděpodobné, že by ho někdo otevřel, zmanipuloval a zase uložil. Ke druhému znaleckému zkoumání dostal předmětný notebook pravděpodobně dne 7. 2. 2018. Co se týče časové souslednosti u posudku, kdy měl převést obsah magnetických pásek zajištěných v TESCO SW, tak závěry své práce odevzdal policejnímu orgánu dne 31. 1. 2018, a to kpt. J., je to uvedeno v posudku č. 40/2017 a současně s tímto posudkem odevzdal policejnímu orgánu i zjištěný obnovovací klíč k programu Bitlocker. Bylo to podruhé, co pak dostal ke zkoumání ten notebook, protože klíč byl získán z těch pásek z jiného posudku. Tedy byl k dispozici policii a policie skutečně měla nějakou dobu jak obnovovací klíč, tak nezapečetěný notebook. K dotazu na posudky týkající se magnetických pásek, zda byl rozdíl mezi formou, jak mu byly předány datové stopy z Krajského úřadu Olomouckého kraje (posudek č. 148/2016) a stopami pro zpracování posudku č. 40/2017, tzn. pásky z TESCO SW, zda v případě pásek od TESCO SW byly pásky předány stejným způsobem, uvádí, že v posudku č. 40/2017 píše, že *magnetické pásky (TESCO SW) byly předány v nezapečetěné krabici*, proto není ta krabice vyfocená, protože to byla krabice od bot, nezapečetěná krabice se 28 ks magnetických kazet zajištěných při domovní prohlídce z 30. 9. 2014, ale ty kazety jsou dokumentovány, krabice ne. Neptal se, proč bylo postupováno rozdílně oproti páskám z krajského úřadu. K dotazu, zda byly pásky chráněny proti možnosti pozměnění, uvádí, že ty pásky mají, jako je u magnetických pásek do magnetofonů, mechanickou západku, kterou je možno posunout a tím se nedá zapisovat na pásky mechanicky. To je ochrana, aby se omylem nepřepsala páska, je to reverzibilní. Nemůže vyloučit, že s magnetickými páskami z TESCO SW před ním někdo nemohl manipulovat, nedá se to vyloučit. Magnetické pásky z TESCO SW pak nelze považovat za případnou forenzní zálohu technologického disku, na který byla nahrána tzv. živá data ze serveru TESCO SW při nebytové prohlídce, protože když policie stahovala na forenzní disk v TESCO SW, tak tam stahovala data v nějakém časovém okamžiku, ale pásky, ty zálohy, byly udělány v jiném časovém okamžiku, nebudou 1:1 korespondovat. Nebyl osobně přítomen tomu, když poskytovala součinnost Kroll Ontrack, protože pásky tam posílali zapečetěné, doporučeným balíkem a po příchodu ke společnosti to bylo zkontrolováno a zase oni výsledky dali stejným způsobem do krabice, zapečetili a poslali jemu. K dotazu, zda se jedná o subjekt, který je zapsán v seznamu znaleckých ústavů, uvádí, že z pohledu českého práva postavení nemá žádné, ale rozhoduje to, že se jedná o společnost, která je specializovaná na forenzní úkony. Ta forenznost spočívá v kvalitativní úrovni jejich znalostí a dovedností, nikoli v tom, že by bylo formálně uznáno nějakou státní autoritou jako způsobilé pro použití ve forenzním prostředí. Co se týče pásek, nepodařilo se mu z magnetických pásek vykopírovat vše. Některé soubory nemohly být vykopírovány, protože k nim chyběla infrastruktura. To, že někdo umí číst pásku, ještě neznamená, že je schopen obnovit všechna data. K dotazu, jaké soubory byly na páskách LT 04 a ke kterému datu byly vytvořeny soubory, uvádí, že datum vytvoření je datum, kdy byly soubory z těch pásek s tím software nebo hardware získány.

Tedy datum, kdy byly uloženy originály na tu pásku, neřekne. Oni mají pouze datum, kdy z pásky byly vyextrahovány ven, tj. datum vytvoření souborů na exportovaných médiích. Pokud dotaz směřuje na data souborů, kdy byla uložena, to by se muselo zkoumat, zda je to v těch datech samotných uloženo. Protože podstatné je, že tam byly emailové schránky, bylo tam 100 000 souborů, a každý email má své datum, datum odpovědi, jsou tam časové údaje přímo v těch emailech a není tak důležité, kdy byl ten soubor ze 100 000 emailů zálohovaný na tu pásku. Kdy byly ty archívy zálohovány, to se nezkoumalo. Jsou tam důležitější data těch emailů, to zřejmě policie vybrala jako zájmový soubor a ne datum, kdy to bylo archivováno. V posudku č. 40/2017 je jím napsáno, které emailové schránky vyexportoval. Byl proveden export do formátu pst a pak tam byly ještě off-line zálohy. Soubory typu pst jsou uloženy na 8 TB disku v adresáři xmailoboxy a off-line emailové schránky jsou uloženy v adresáři ymailoboxy. Přesně, kolik jich tam je a jakých uživatelů, to nevypisoval, nebylo to předmětem posudku. Byly to všechny zálohy emailových schránek, které byly na páskách. Pokud má vysvětlit pojem online záloha a off-line záloha, tak je to jen technická věc, jinak to obsahuje platné emaily, ale ony byly ukládány jiným způsobem. V posudku je to popsáno na str. 7, kdy byly vyexportovány na jeho příložený 4 TB disk, přičemž v adresářové struktuře je uložen vždy název zdroje dat při tvorbě zálohy a v poznámce je uveden obsah. Ve sloupci podadresář je uveden adresář, kde jsou získaná data. Ty adresáře jsou vytištěné v posudku, které byly zajištěny. Ty off-line zálohy databází byly uloženy s vypnutým exchange serverem. To jsou zálohy, kdy se zálohovalo na PC bez serveru, pak jsou zálohy, které jsou tzv. online, to je záloha z toho serveru. Pokud je mu předložen k nahlédnutí č. l. 15370 ze sv. 69 (*údaje k souboru šablona.docx v podobě: vytvořeno 30. listopadu, změněno 30. listopadu, otevřeno 13.5.2015, vytištěno 13.5.2015. Celková doba úprav 87 minut, č. revize 7, uložil T. David*) k dotazu, zda lze nějak technicky vysvětlit rozpor mezi časem vytvoření a změnou dokumentu, tj. 70 minut a s údajem o celkové době úprav, která je 87 minut, uvádí, že ve Wordu je matoucí pojem vytvořeno, ten se nemusí vztahovat k tomu dokumentu, kde je to zobrazeno, v tom uživatelském smyslu. Ten dokument může být převzat odjinud a tahá se s ním i datum vytvoření. K dotazu, zda i datum uložení, uvádí, že to není tak jisté, když se ten dokument založí, nebo odněkud zkopíruje, má své datum vytvoření z původního zdroje a nemusí to být to, co se zde zobrazuje. Ten časový údaj je matoucí. Zjistit tu cestu a kde to skutečně bylo 30.11. vytvořeno, nebo jestli je to dokument, který byl odněkud zkopírován a přejmenován a vytvořen na tom médiu, kde právě je, tak tyto údaje je třeba dozkoumat. Není to zcela tak, jak je člověk zvyklý to interpretovat. Datum vytvoření je něco jiného, když se jedná o souborový systém a něco jiného, když to interpretuje Microsoft Word. A pokud chcete na tom stavět obžalobu nebo obhajobu, mělo by být jasné nějaké tvrzení o těch časech. K dotazu, zda ta data, respektive informace uloženy ve Wordu, potažmo v tom souboru, zda jsou tam vloženy textově, nebo zašifrovaně a jak technicky je složité tyto údaje změnit, uvádí, že to právě záleží na tom, co Microsoft Word do těch údajů ukládá, jaké časy. A není to jednoduché to říct tak, aby to bylo přesné. Teď to není schopen říct. Druhá věc je, že tyto údaje interpretuje Microsoft Word přímo z toho souboru. Tam jsou časové údaje uloženy v hlavičce a ten program Word si je přečte a napíše vytvořeno, změněno, otevřeno, vytištěno, ale je nutno dozkoumat, jak on interpretuje ta nebo ona časová data v té hlavičce, to není jednoduché. Ještě si vzpomněl na jednu věc, že ohledně celkové doby úprav, tak tento údaj je souhrnný údaj od doby, kdy ten soubor vůbec vznikl poprvé, tak kdo všechno na něm udělal změny, to se počítá, proto v předchozím případě tam bylo 87 minut, což bylo víc než od doby vytvoření do doby změny, ale to je právě to, že ten soubor to vytvoření jeho se chápe jinak, než když byla vytvořena ta úplně první varianta toho souboru, do celkové doby úprav se načítají všechny úpravy, které od toho data tam byly udělány, a přitom to nemusí být jen úpravy uživatele T. Josef, ale dalších 10 lidí před ním, kteří na tom pracovali, pak ho poslali tomuto uživateli, ten na něm třeba udělal minutu změnu, nebo žádnou změnu, ale tahá se s tím údaj 370 minut. K dotazu, co říká o dokumentu údaj změněno, platí, co řekl, ale tady si je téměř jistý, že to skutečně byl ten soubor, který je uložen tam, kde byl nalezen, na tom médiu, takže tehdy byl naposled změněn. Pokud někdo dokument otevřel, aby se údaj změnil v čase, musel by změnit buď obsah, třeba přidat mezeru nebo změnit jméno, pak by se to

zaznamenalo jako změna. Když ho jen čte, tak se údaj nemění, znamená to, že to bylo změněno uživatelem před ním, pak to dostal on, otevřel, zavřel a zůstalo tam datum z poslední změny. Když tam udělal mezeru, nebo eventuálně doplnil text, tak se ten údaj změní. Dále obecně uvádí k hashovací funkci, že kontrolní součet neslouží k ochraně nebo prevenci před změnou, ale pouze k následnému ověření, zda došlo k nějaké změně nebo ne. Všechny jeho výstupy, které jdou policii, konkrétně 7 milionů souborů, které jsou uloženy, tak každý soubor má kontrolní otisk. K dotazu, jak detekuje změnu provedenou v datu modifikace textového souboru Word, kterou poučený laik provede, uvádí, že musíte vědět, kde a jaké informace jsou v tom kterém souboru html uloženy, vy tam něco vidíte, ale co je tam skryto, to nevidíte. Pokud jde o emaily v souboru eml k dotazu, jak je obtížné a co je třeba, aby změnil email, uvádí, že ten formát je poměrně jednoduchý, zase je nutné mít know-how, co kde obsahuje a můžete to změnit, je to jednodušší než docx. Řekl by, že k tomu není potřeba víc, než v běžném textovém editoru otevřít čitelný soubor a cokoli změnit. Ten formát je velmi průzračný a řekl by, že by to mohlo být změněno bez detekce. Zvládnul by to i méně poučený laik, protože tam ta zákoutí nejsou, ale nejsou tam proto, že je to záměr toho formátu. Kdežto u Microsoft Word, to je tak velký balík, kde ani Microsoft pomalu neví, kde co je. Formát pst je obtížnější změnit, ale je to možné, když si opatříte know-how. V posudku č. 79/2016, který se týká obž. Ch., jak mu byl dodán notebook, to je uvedeno na str. 6 posudku, je tam napsáno, že předmět byl předán volně bez obalu. Pokud je mu předestřeno, že v protokolu o domovní prohlídce (č. l. 80 - 82) je k notebooku sepsáno a specifikováno, jak vypadá, o jaký se jedná typ, nabíječka, že je černé barvy atd., a k tomu je přidána jen jedna věta: *vše bylo zabaleno, opatřeno páskou, opatřeno hologramy s čísly 004581 a 004582, podepsáno Pavlem Ch. a nezúčastněnou osobou*, pak k dotazu, zda to podle něj odpovídá stavu, v jakém mu byl předán, uvádí, že toto on neposuzuje, protože ten záznam nedostal, dostal notebook nezapečetěný, tedy nebylo co porovnávat. Ačkoli v protokole o domovní prohlídce není obsažena žádná SD karta a v jeho posudku je uvedeno, že jediné médium, které byl schopen otevřít, je SD karta, k tomu uvádí, že na str. 7 posudku je ta SD karta vyfocena, vč. SIM karty, které byly zasunuty v tom notebooku, obvykle z té karty zasunuté kouká jen kousek, je možné, že to technik přehlédl. Neví, jak se tam ta karta dostala, nemá protokol, on ji dostal, čili posuzuje to, co dostal. Neví, proč ta cesta od zabavení k němu trvala přes dva roky, nebylo mu to sděleno. Neví nic o tom, proč část těch zařízení dostal v roce 2016, další část až v roce 2017 a v roce 2018, a podle jakých parametrů bylo rozhodováno o tom, co půjde k němu. Kromě spol. Kroll Ontrack existuje více takových firem, tato byla vybrána proto, že měla velký kredit a byli ochotni tuto práci udělat. Není to výlučná záležitost jednoho na světě, v každém státě taková forenzní firma existuje.

168. Ve vztahu k problematice absence kontrolního součtu na technologickém disku, na který byla vykopírována data ze serveru TESCO SW při prohlídce nebytových prostor konané dne 30. 9. 2014 (technologický disk ÚOKFK Western Digital S/N: WCC2ELZ38689 – pořadové č. 1), si soud vyžádal zprávu od Kriministického ústavu, jehož dva zaměstnanci, konkrétně por. Bc. Martin Z. a pplk. RNDr. Jan W., se zúčastnili této prohlídky (č. l. 42408). Ze zprávy obou jmenovaných obecně vyplývá, že kriminalističtí experti Kriministického ústavu Policie ČR se zajišťovacích úkonů účastní výhradně na základě žádosti o součinnost zaslané konkrétním policejním orgánem, který obvykle vede trestní řízení. Kriminalističtí experti na místě realizace nerozhodují o provedených úkonech, ani nejsou garanty pro procesně správné zajištění jakékoliv kriminalistické stopy. K písemnému dotazu soudu jak byla vyexportována data na technologický disk, uvádí, že způsobem, který je popsán v protokolu o prohlídce jiných prostor. K dotazu, zda byl vytvořen tzv. kontrolní součet zajištěných dat a v jakém formátu, uvádí, že pokud není kontrolní součet uveden v protokolu o prohlídce jiných prostor, pak vytvořen patrně nebyl. V určitých případech, zejména mají-li zajištěná data značnou velikost, je vytváření kontrolního součtu záležitost několika hodin. V odůvodněných případech je pak možné od tohoto úkonu odstoupit s tím, že paměťové médium je zapečetěno vhodným způsobem, který jej chrání před neoprávněnou manipulací či mechanickým poškozením. Ze zprávy dále vyplývá, že pro časový odstup, a protože kriminalističtí experti nemají oprávnění jakkoliv zasahovat do obsahových a

procesních náležitostí protokolu o prohlídce jiných prostor, nedokáží odpovědět na další otázky týkající se absence kontrolního součtu, ať už v protokolu o prohlídce samotném, ani zda tedy byl či nebyl pořízen kdykoliv později. Dle protokolu o prohlídce nebytových prostor vyplývá, že technologický disk byl zapečetěn, vložen do papírové obálky, ale kriminalističtí experti s ním dále nijak nepracovali.

169. Znalecký posudek **Ing. Jiřího Bernátika č. 371 ze dne 5. 12. 2022** (č. l. 43531 - 43545). Znalecký posudek byl zpracován na podkladě opatření státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci – pobočky v Ostravě ze dne 4. 10. 2022 č. j. 4 VZV 4/2015-2672 (č. l. 43396 – 43397). Úkolem znalce bylo provést obnovu a export emailů ze zjištěných emailových účtů uložených na předložené magnetické pásce specifikované označením TSC143L5 s popisem „*Měsíční červen 2014*“ do souborů typu pst, takto zpracovaná data uložit na samostatný nosič a případně posoudit a uvést další skutečnosti, které vyplynou ze znaleckého zkoumání ve vztahu k projednávané věci. Z posudku pak vyplývá, že předmět zadání byl znalci předložen zadavatelem v zapečetěném stavu (fotografie na str. 2 posudku) s tím, že dle přípisu státního zástupce se v obálce nachází magnetická zálohovací kazeta typ LTO5, označená TSC143. Znalec se obecně vyjadřuje v tom smyslu, že jde o zastaralé zálohovací médium, u kolegů znalců (I. D. a Ing. Martin Mlýnek) zjistil, že možnost získat data z tohoto média jde prostřednictvím jejich kontaktů a smluvní spolupráce s firmou KLDDiscovery GmbH v Německu. Kontaktoval tedy výše uvedenou firmu a získal možnost spolupráce, byla uzavřena smlouva s touto společností, včetně NDA – tedy včetně smlouvy o zachování mlčenlivosti. Firmě byl firmě odeslán stále zapečetěný předmět zkoumání. Firma zahájila zpracování předmětu znaleckého posudku s průběžnou kontrolou a komunikací. Celkem bylo exportováno 601 mailboxů, z nichž následně po jednání se zadavatelem posudku bylo vyexportováno na samostatný disk pst soubory osob Jaroslav B., Vladislav K., Jaroslav M., Michaela Š., Petr P., Jitka Š., David T., Josef T. jr., Michal T., Martin V. a Lubomír V. Následně, po sdělení dodavatelí, o které PST soubory je zájem a mají být extrahovány, mu byla od tohoto smluvního dodavatele na samostatném disku dodána následná data i původní pásy (fotografie obdržení je na str. 7 posudku dole). Data takto doručená zpracoval tak, že z tohoto originálu disku od smluvního dodavatele byla vytvořena z dat otevřených pouze pro čtení (na data blokátoru Tableau) pracovní kopie a vlastní data pak (s pomocí hesla pro tato data a s aplikací od zadavatele v podobě software VeraCrypt) dešifroval a forenzní aplikací FTK Imager otevřel jako pracovní disk. Následně rozbalil od dodavatele komprimovaná data do požadované formy pst a zkopíroval požadované pst soubory jednotlivých uživatelů z výše uvedených mailboxů na datový disk – konkrétně na nepřepisovatelné médium – BlueRay 50 GB, a to každý mailbox (jde o mailboxy označené na původní magnetické pásce jako jednak Mailbox Database TescoSW 2 a jednak Mailbox database TescoSW) na samostatné médium, celkem tedy na dva nosiče. K oběma Bluray byly, v souladu s forenzní praxí k potřebnému kopírování předmětných souborů na pracovní média a jejich analýzu v prostředí Microsoft Outlook, pořízeny kontrolní sumy md5.
170. U hlavního líčení dne 16. 1. 2023 (č. l. 43867 verte a násl.) byl znalec **Ing. Jiří Bernátík vyslechnut**. Znalec přednesl svůj posudek ve shodě s písemným vyhotovením a odpověděl na položené dotazy. Uvedl, že pokud ve svém posudku zaznamenal, že mu byla předána data v zapečetěné podobě, tak jím převzatá zapečetěná obálka je zfotodokumentována na str. 2 posudku, kdy k tomu zapečetění došlo, to neví. Při domovní prohlídce ani při prohlídce jiných prostor účasten nebyl, tudíž neměl k dispozici fotodokumentaci pořízenou při prohlídce. Pojem autenticita počítačové stopy znamená, že je forezním způsobem prokazována originalita dat obsažených na této stopě. De facto je to metodický postup, jak byl prezentován při postupu zpracovávání tohoto posudku, tzn. od převzetí zapečetěné stopy, přes úkony spočívající v otevření nebo připojení této datové stopy prostřednictvím zařízení, které neumožňuje změnu dat, tj. ten forenzní můstek, který zobrazil na str. 8 posudku, je tam data blokátor, pomocí něhož je k médiu přistupováno v pouze režimu čtení. V tomto režimu se pořízují tzv. pracovní data, k těmto se jako prvotní úkon pořízují kontrolní sumy, tzn. ověření originality těchto dat pro další použití a takto je zajištěno to, že kdykoli se

k těmto originálním datům přistoupí pouze v režimu čtení, vždy je možno prokázat, že se jedná o totožná data. Pojem integrita dat obecně znamená, že data nebyla narušena. K dotazu, zda v případě ke zkoumání obdržené magnetické pásky byla páčka posunutá do polohy umožňující přepis, nebo naopak zabraňující přepisu, uvádí, že jak popsál v posudku, on toto zapečetěné médium předal spolupracující společnosti specializované na analýzu takovýchto datových zdrojů a informace tohoto typu tedy nemá, protože vlastní pásku neměl v ruce do doby, než mu ji tento subjekt vrátil po provedené datové analýze. Jestliže je na pásce laserem vypálené výrobní číslo, k dotazu, proč v posudku neuvedl tuto identifikaci, uvádí, že vlastní médium, které převzal v zapečetěném stavu a předal spolupracujícímu specializovanému subjektu firmě KLDDiscovery GmbH, pokud tento subjekt nepovažoval za nezbytné a potřebné uvést informaci o výrobním čísle magnetické pásky, tak neměl za potřebné ji uvádět ani on. Forezní zálohu pásky před předáním spolupracující firmě neprováděl, obálku, kterou převzal v zapečetěném stavu, neotevřel, otevřela ji až specializovaná firma, tomuto úkonu nebyl osobně přítomen. Zahraniční společnost poučil ve smyslu povinností znalce dle českých procesních předpisů. K dotazu, zda byla pořízena fotodokumentace stop ze strany zahraniční společnosti, a zda dostal takovou fotodokumentaci, uvádí, že uvedl ve znaleckém posudku veškeré okolnosti ohledně komunikace se zahraničním subjektem, jak považoval za potřebné pro jasnou a vypovídající schopnost znaleckého posudku, ale to, zda byla pořizována německou společností fotodokumentace při rozpečetění, na to nedokáže odpovědět. Nemůže se vyjádřit k otázce, zda páska, kterou převzal, byla v identickém stavu, jako když byla zajištěna při prohlídce jiných prostor. On sám je zapsán jako znalec od roku 1985, posudků tohoto druhu bývá minimum, tak jeden až dva za rok. K dotazu, kolik dělal znaleckých posudků dohromady v tomto zaměření, uvádí, že od roku 1985 je těžké si vzpomenout na posudky obdobného charakteru, technologie se navíc mění. Kdysi byly zkoumány floppy disky, následně USB, dnes HDD, příp. pásky, jako jsou předmětem tohoto jednání, odhadl by to na 20 až 30 posudků tohoto charakteru, ale s páskou tohoto typu pracoval poprvé. Pokud poučoval zahraniční subjekt o znalecké doložce, k dotazu, zda má navazující komunikaci, že to berou na vědomí nebo prohlášení ve smyslu § 127a o.s.ř. a 110a tr. řádu, uvádí, že zahraniční subjekt je subjektem, který je používán OČTR v rámci celé EU. Má zpracovaný tzv. Non Disclosure Agreement, který má k dispozici a může ho soudu doložit a stejně tak mu podepsal obdobné prohlášení, jako podepisoval on, není to přímo založeno ve znaleckém posudku, je to v jeho archivu, soudu toto dodatečně doloží. Pokud uvedl, že je nutné u konkrétních digitálních stop spočítat kontrolní sumy, k dotazu, co to znamená, uvádí, že MD5 suma je kontrolní součet, který vychází z algoritmu mezinárodně daného, který na základě stanovené funkce vypočte na daných datech alfanumerický řetězec, který je vždy unikátní pro nezměnná data. SH512, SH256 atd. jsou všechny kontrolní sumy, které jsou založeny na jistém druhu algoritmu. Rozdíl mezi jednotlivými sumami je v tom algoritmu. Které kontrolní sumy se používají, to je zcela na volbě toho, kdo s tím pracuje. Aktuálně mu není známo, že suma MD5 již není doporučována, kvůli její potenciální prolomitelnosti. K dotazu, zda on sám v rámci znaleckého zkoumání prováděl kontrolní sumy, uvádí, že tak, jak je popsáno ve znaleckém posudku, tedy poté, co obdržel data od spolupracujícího zahraničního subjektu, tak forezním způsobem, tzn. v režimu pouze čtení, tato data připojil a z celého média pořídil kontrolní sumu tak, jak je doložena ve znaleckém posudku a udělal kontrolní sumy i pro jednotlivé pst soubory, jak je opět uvedeno v posudku. Počítal tedy kontrolní sumy až u HDD, který mu přišel ze zahraniční společnosti. K dotazu, zda je mu známo, že zahraniční subjekt vypočítal kontrolní sumu magnetických pásek nebo prvotní výstup z magnetických pásek, odkazuje na to, co je popsáno v posudku, tzn. že KLDDiscovery data doručila v zašifrované formě s klíčem, který je k dispozici pouze s touto dodávkou a data byla otevírána pomocí jejich specializované aplikace tímto klíčem. Nemá tedy informace v tom smyslu, že by tato zahraniční společnost počítala tu kontrolní sumu přímo u té pásky, event. u toho prvotního exportu. Ale jak uváděl, je to specializovaná firma, která je k dispozici pro datovou analýzu OČTR v rámci celé EU. K dotazu, jak se dostal ke spol. KLDDiscovery, uvádí, že tato společnost je na trhu forezního datového zkoumání dlouhá léta, původně se jmenovala Kroll Online Easy Delivery, následně

prostřednictvím kolegů znalců, když se radili, jakou metodiku použít pro tak archaické médium, jako je páska LTO5, zjistili, že tato firma má technologie zpětně pro zkoumání i tohoto média, proto se na ně obrátili. O firmě věděl z minula, ale že takto změnili název, se dozvěděl od kolegů znalců, kteří s ní spolupracovali v nedávné minulosti. Neseznámil se s obsahem metodických postupů zahraniční společnosti, je sice soudní znalec, ale netroufá si hodnotit metodické postupy firmy specializované pro celou Evropu.

171. K žádosti soudu znalec Ing. Jirí Bernatík po svém výsledku do spisu formou **Dodatku č. 1 posudku č. 371 ze dne 19. 1. 2023** (č. l. 43942 - 43948) doložil jednak poučení pro německou společnost KLDDiscovery GbBh dle zákonů ČR a doložil fotodokumentaci pořízenou tímto spolupracujícím subjektem ve smyslu doložení úkonů dokumentující manipulaci s magnetickou páskou LTO5, doručenou společnosti v zapečetěném obalu a označení této magnetické pásky jednoznačnou identifikací. Obsahem doplnku posudku je tedy obecně řečeno doložení poučení tohoto spolupracujícího subjektu a doložení fotografií, v jakém stavu společnost převzala zásilku a jednak obsah zásilky, tedy fotografie předmětné zkoumané magnetické pásky. Tento doplněk byl soudu doručen po uzavření dokazování a po závěrečných návrzích, nebyl již tedy prováděn k důkazům. Fakticky však některé námitky obhajoby proti tomuto posudku byly tímto dodatkem dle soudu zhojeny.
172. K tomuto posudku totiž byly ze strany obhajoby vzneseny písemné námitky (č. l. 43593 – 43594), jednak i námitky u hlavního líčení dne 16. 1. 2023 (č. l. 43869 a násl.). Námitky byly směřovány zejména do zapojení KLDDiscovery GbBh pro procesu zajištění dat z magnetických pásek, byla vytýkána absence poučení o mlčenlivosti, absence stanoviska případné podjatosti zástupců této společnosti, absence výčtu osob, které se podílely za německou společnost na extrakci dat z pásky, dále bylo namítáno, že nebylo zajištěno, aby se nosič v podobě magnetické pásky či samotná data z magnetické pásky nedostaly do dispozice jiných osob a že o postupu německé společnosti neexistuje žádný záznam. Dále, že znalec Klíma obdržel datové nosiče v jiné obálce, než je ta, do které byly nosiče uloženy v rámci domovní prohlídky, tudíž není jasné, kdo s magnetickou páskou před tím, než se dostala k znalci Klímovi, vůbec manipuloval a případně zasahoval do jejího obsahu. Jsou rovněž vytýkány formální nedostatky samotného posudku v podobě absence čísla jednacího zadavatele posudku, absence stručného popisu předmětu znaleckého posudku, absence uvedení odvětví, v rámci kterého je posudek zpracován, chybí číslo vyhotovení a celkový počet vyhotovení a absentuje údaj, pro jaký účel má být posudek použit, včetně dalších formálních nedostatků. Posudek dle obhajoby není zpracován v souladu s požadavky zákona o znalcích z roku 2019, mezi které patří dodržení formálních i obsahových náležitostí.
173. S námitkami se opět soud neztotožňuje, kdy obhajoba absolutně opomíjí, že v rámci prohlídek byl zajištěn tak specifický nosič informací, jako jsou datové pásky. Když byl vyslýchán svědek Mgr. Ondřej J., tento částečně popsal, jaké problémy měl vyšetřující orgán s magnetickými páskami. Jak mimo jiné uvedl: *měli před realizací nebytové prohlídky poznatek, ve kterém podlaží jsou PC a na jakém serveru mají být uložena data k zájmovým zákazkám, byla tam rovněž informace o tom, že se data zálohují na magnetické pásky ... magnetické pásky zajistila stejná skupina, která zajistila ten HDD bez kontrolního součtu ... krabice s páskami, jestli byla zajištěna, zapečetěna, to neví, musel by se podívat do protokolu. Bylo projednáno na Kriminalistickém ústavu, že se potřebují na některé magnetické pásky podívat, že by ty magnetické pásky mohly obsahovat zájmové data, o kterých měli informaci, ale která nenalezli na serveru společnosti. Jelikož skupina, která zajišťovala magnetické pásky, měla zajistit i software a hardware k tomu, aby se na ty magnetické pásky odbor IT do nich mohl dostat ... skupina to neudělala, v protokolu o prohlídce není uvedeno proč a museli řešit, jak se na ta data dostanou ... bylo to projednáváno s Kriminalistickým ústavem a tomuto bylo zadáno, aby ta data z těch pásek, která se měla vztahovat tři měsíce zpět, zpřístupnili, Kriminalistický ústav provedl znalecké zkoumání s tím, že nějakým způsobem odzkoumal jednu z pásek, předal jim ovšem HDD se změní dat, která jim nešla vytěžit a bylo to tak malé velikosti, že on i kolegové z IT byli přesvědčení, že znalecké zkoumání nebylo provedeno správně, tak*

aby to zkusil jiný znalec atd. Z výše uvedeného pro soud vyplývá ta skutečnost, že magnetické pásky sice byly v rámci prohlídky zajištěny, ale protože došlo k jejich zkoumání ze strany Kriminálního úřadu (a následně i znalcem RNDr. Klímou), musely být rozpečetěny, je tudíž logické, že znalec Ing. Bernatík obdržel magnetickou pásku v jiném obalu, než v obalu z nebytové prohlídky. Je také logické, že s ohledem na nosič nebylo možno vytvořit kontrolní součet dat obsažených na magnetických páskách, neboť v ČR evidentně nebyl orgán či společnost schopná data zpřístupnit. Je pak dle soudu zcela vyloučeno, aby do magnetické pásky, která byla policejním orgánem zaslána Ing. Bernatíkovi, který ji přeposlal německému konzultantovi, kdokoliv zasahoval, a to z jednoho prostého důvodu. Nikdo toho nebyl absolutně schopen. Už vůbec nikdo na straně vyšetřujícího orgánu (nehledě k výpovědi svědků J. a R., kteří se vyjadřovali ke své nízké erudici v rámci IT), dokonce ani na straně Kriminálního ústavu, který rovněž nebyl schopen jednu mu předloženou magnetickou pásku řádně vytěžit. Je proto zcela irelevantní, v jaké poloze se na předmětné magnetické pásce nacházela páčka, zda byla posunutá do polohy umožňující přepis, nebo naopak zabráňující přepis. Soud opakuje, že nikdo nebyl schopen před tím, než německá společnost zpřístupnila znalci Ing. Bernatíkovi data na předmětné magnetické pásce, s nimi jakkoliv nakládat, jakkoliv je přečíst, natož s nimi manipulovat v podobě jejich změn apod. Zbylé námítky pak dle soudu byly víceméně zhojeny dodatkem posudku předloženým soudem znalcem Bernatíkem.

174. Následně z těchto dvou Blu-ray nosičů (z přílohy znaleckého posudku Ing. Bernatíka s vykopírovanými pst soubory zájmových osob) policejní orgán zpracoval DVD, která obsahuje ucelenou emailovou komunikaci vytištěnou ve vyšetřovacím spise. Předložené DVD (č. l. 43546) obsahuje dle Úředního záznamu PČR (č. l. 43529) jednak: 1. emaily získané z dat zajištěných při provádění domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor při realizaci v září 2014 a přehled zdrojů, z nichž byla data čerpána, je uveden ve složce v souboru „Umístění archivů – tabulka“. Jedná se o kompletní přehled emailů číslovaných dle jejich vytištěných verzí zařazených do originálu spisového materiálu. 2. emaily mimo HDD zajištěný v TESCO SW, konkrétně jde o emaily, které nebyly soudem připuštěny k důkazům, byly částečně nahrazeny stejnými emaily, ovšem zajištěnými u jejich protistran (ať už z pozice adresátů či odesílatelů), takto však nebyly zajištěny emaily z interní komunikace pracovníků spol. TESCO SW, ani záznamy z jejich kalendářů. (*Poznámka soudu, jde o Úřední záznam a emaily na nosiči na č. l. 43328 - 43332*) A nakonec 3. emaily zajištěné z Blu-ray disků znaleckého posudku Ing. Bernatíka z obnovených dat z magnetické zálohovací pásky, jedná se o doplnění bodu 2. V dané složce jsou u jednotlivých zakázek přiloženy emaily zajištěné z Blu-ray disků doložených Ing. Bernatíkem. Na předmětných Blu-ray discích jsou nahrány archivy emailové pošty vybraných pracovníků TESCO SW, jež tedy byly získány z datové pásky LTO5. Z úředního záznamu nakonec vyplývá, že policejní orgán provedl nad rámec porovnání příloh náhodně vybraných emailů zajištěných v TESCO SW v září 2014 (viz. bod 1.) a datové pásky LTO5, označené TSC143, z nichž byly zjištěny archivy emailové pošty vybraných pracovníků TESCO SW, jež byly vykopírovány na Blu-ray discích dodaných Ing. Bernatíkem. Porovnáním bylo zjištěno, že přílohy (nikoli emaily samotné, ale jejich přílohy) mají totožný součet MD5. K tomu soud ještě odkazuje na Úřední záznam na č. l. 43585, kde bylo upřesněno, že zálohovací program na magnetické pásky při ukládání sice pozmění email (pozmění jeho bitový zápis, nikoli obsah či formu), ale již nezasahuje nijak do přílohy toho kterého zálohovaného emailu, proto jednak z náhodně vybraných příloh emailů vytěžených Ing. Bernatíkem provedli kontrolní součet MD5 těchto příloh, a rovněž provedli kontrolní součet u té samé přílohy emailu zajištěného na technologickém disku u TESCO SW (nepřipuštěného k důkazům) a tímto porovnáním zjistili shodu kontrolních součtů ve všech takto provedených náhodných výběrech.

Znalecké posudky, výslechy znalců a odborná vyjádření obhajoby

175. Znalecký posudek **Ing. Marka Fialy**, soudního znalce v oboru kriminalistika, kriminalistická počítačová expertiza a kybernetika, výpočetní technika ze dne **11. 3. 2021 č. 666/3/2020** (č. l. 40052). Z posudku vyplývá, že jmenovaný zpracoval na podkladě zadání od TESCO SW znalecký posudek, jehož předmětem bylo zodpovězení otázky, zda zaručuje způsob nakládání se zajištěnými počítačovými stopami a s daty v projednávané trestní věci jejich autenticitu a integritu. Ze závěrů posudku vyplývá, že dle znalce na základě jím provedené analýzy spisového materiálu, postupů a způsobu dokumentace lze konstatovat, že ve vztahu k datům zajištěným v průběhu prohlídky jiných prostor v TESCO SW na podkladě příkazu k provedení domovní prohlídky jiných prostor a pozemků (OS v Olomouc pod č. j. 0 Nt 2522/2014-6) a uložených na technologický disk ÚOKFK Western Digital WD3200AAKX, s.n. WCCELZ38689, způsob nakládání se zajištěnými daty nezaručuje jejich autenticitu a integritu, ani možnost případného dalšího prozkoumání znalcem především z toho důvodu, že nelze zjistit, co se s daty vykopírovanými na technologický disk dělo po jejich zajištění. Již před jejich zajištěním je znalcem poukazováno na to, že v protokolu o prohlídce jiných prostor v TESCO SW není uvedeno, jakým způsobem vůbec byl proveden export například zajištěných emailových schránek ze serveru společnosti na technologický disk. Nejsou ani v protokolu o prohlídce a ani ve spise další informace ve smyslu toho, jak byla data na technologickém disku zajištěna, ani o jejich fixaci za použití hashovacích programů. Jediné, co z protokolu o prohlídce vyplývá, že: *„všechna data se serveru spol. TESCO SW a.s. byla exportována na technologický disk UOKFK Western Digital WD3200AAKX, s.n. WCCELZ38689, tento byl uložen do plastového obalu a následně i do papírové obálky a opatřen podpisy nezúčastněné osoby, konkrétně RNDr. Josefa T. a za policejní orgán pplk. Z.“*. Ve spisovém materiálu zcela chybí informace, co se s daným diskem po jeho zajištění v sídle společnosti dělo, tj. nebyly nalezeny žádné informace o provedené forenzní záloze disku a nakládání s ním dle standardů kriminalistické počítačové expertizy, přičemž na jiných zajištěných stopách lze konstatovat, že policejní orgán o správném postupu provedení zálohy (zajištění dat) a její „fixace“ věděl, jak třeba vyplývá z protokolu o prohlídce v RPSC ideas s.r.o., kdy v samotném protokolu u všech zajištěných počítačových stop je uveden kontrolní součet. Vlastní zkoumání (analýza) dat policejním orgánem, s ohledem na absenci forenzní zálohy, bylo zřejmě prováděno přímo na zajištěných stopách, jak např. vyplývá z ÚZ ze dne 19. 11. 2014 na č. l. 5341 o vyhodnocení emailové schránky xxx, kde není ani jednou v ÚZ zmíněno, že by originální data byla předepsaným způsobem zálohována, že by policejní orgán pracoval s jejich kopií. Že analýza probíhala přímo na zajištěném technologickém disku, to vyplývá rovněž z ÚZ ze dne 28. 4. 2015 na č. l. 5354, kde pracovník Expozitury Ostrava ÚOKFK kpt. Mgr. K. přímo uvádí, že pracovníci odboru analytiky a informatiky ÚOKFK přímo na technologickém disku prováděli detekci a obnovu smazaných souborů. Tímto došlo jednoznačně k pozměnění obsahu technologického disku a není možné zjistit rozsah změn. Nelze tedy jednoznačně zaručit, že policejní orgán neprováděl svou analýzu na originálních autentických datech, a že jejich integrita nebyla pozměněna.
176. Znalec Ing. Marek Fiala byl soudem vyslechnut u hlavního líčení dne 18. 10. 2021 (č. l. 41322 verte a násl.), kde svůj posudek stvrdil. V rámci svého výslechu pak rovněž popsal postup, jak nakládat s digitálními stopami a jak tyto zabezpečit, vyjadřoval se k některým listinám ze spisu, předloženým mu obhajobou. Soud v podrobnostech odkazuje na protokol z hlavního líčení, kde byl znalec velmi podrobně vyslechnut. Mimo jiné uvedl, že působí jako znalec od roku 2004, má za sebou 700 posudků, předtím dělal na Kriminalistickém ústavu v Praze na oddělení počítačové expertizy, včetně vedoucího ústavu a tam zpracoval dalších asi 200 posudků. K zadavateli posudku není v žádném vztahu, nedělal pro TESCO SW žádný jiný posudek. K dotazu, zda může osvětlit, co jsou počítačové stopy, uvádí, že obecně to jsou veškeré prostředky výpočetní techniky, datové nosiče anebo data, která jsou uložena někde jinde a musela být zajištěna pro další analýzu např. ze sítě internet směrem k běžnému použití. Takže jedná se o počítače, telefony, pevné disky, flashdisky, ale mohou to být i různé audio záznamníky, přehrávače MP3. Pokud v posudku pracuje s pojmy autenticita a integrita počítačových stop, autenticitu si lze představit tak, že je to opravdu

to, co bylo skutečně zajištěno. Integritu osvětlit tak, že tak, jak to bylo zajištěno, to bylo i zkoumáno, tzn., že nedošlo od zajištění do předání znalci k zásahu do datového obsahu stopy. K dotazu jak metodicky správně postupovat od prvotního zajištění nějaké počítačové stopy až do fáze, kdy je zahájeno soudní řízení a informace se dostane do soudního spisu, uvádí, že ten začátek, tj. zajištění stopy, je pokaždé jiný. Závisí na taktické situaci, ale vždy musí být stopa nějakým způsobem zabezpečena proti vnějšímu zásahu a proti pozměnění jejího obsahu. Dělá se to například v případě PC nebo notebooku tak, že se vezme notebook, vloží se do bezpečnostní obálky, ta se zalepí, příp. ji podepíše jedna, druhá strana, a tato stopa, tak jak je zajištěna, se předá znalci. Při té prohlídce, při tom zajišťování, by se měla stopa nafotit, aby bylo vidět, v jakém je stavu, v jakém stavu jsou pečeti. Znalec, když dostane ke zkoumání tuto stopu, tak nafotí obaly, pečeti a pak fotí ještě další věci, které se týkají konkrétně stopy, jako typové štítky, jejich vzhled, poškození atd. V dalším kroku následuje tzv. forenzní záloha, tj. obsah pevného disku je převeden do souboru nebo souborů a tento soubor nebo soubory se zpravidla uloží na disk a optická média. Ta optická média jsou nedílnou součástí znaleckého posudku a na tom, co má znalec převedeno na disk, teprve provádí zkoumání. Je velké riziko provádět zkoumání na původní stopě, když původní stopa - zařízení - se může v průběhu zkoumání poškodit a hrozí ztráta dat). Vlastně celé zkoumání se provádí na záloze, data se vykopírovávají ven. Ta záloha je popsána, dokumentována nějakými interními mechanismy znalce, nebo je popsána kontrolní sumou a v případě, že se naleznou data, která se dokumentují dál, dělá se to dvěma způsoby. Buď ten, kdo analyzuje potom ta data, má stejný software jako používá znalec, tak může pracovat v tomto software, anebo se mu ta data, která chce, vykopírují, tady v tomto případě jde udělat efektivně pouze platné věci, a ta platná data si pak analyzuje a vyhodnocuje. Součástí znaleckého posudku je mimo vlastní zprávy, která je papírová, i elektronická část, kde jsou např. ty soubory forenzní zálohy, jsou výstupy znaleckého zkoumání, tedy nalezená data a jsou kontrolní sumy, kdy jednotlivé soubory jsou popsány konkrétní kontrolní sumou. K dotazu, zda se postupuje odlišně, pokud jsou data zajišťována ze serveru, např. z diskového pole, uvádí, že v případě, kdyby se zajistilo celé diskové pole společnosti, hrozí škody a až konec společnosti, proto se to dělá tak, že se jednotlivá data, která jsou označena jako zájmová (už při samotné prohlídce se dělá předběžná analýza, tu si dělá zpravidla policejní orgán, tzn. vyhodnotí si, jaké chce konkrétní adresáře), ta data se vykopírují, uloží se na zpravidla pevný disk, protože při prohlídce většinou není čas na to dělat nějakou forenzní zálohu, tak ten pevný disk se potom zajistí tak, jako by zajistili jakýkoli jiný pevný disk a pracuje se s ním stejným způsobem, jako kdyby to byl pevný disk společnosti, který tam našli, tzn. zalepit, zapečetit a předat znalci. K dotazu, zda je na tento popsáný postup nějaký normativní nebo metodický předpis, nebo to je jenom zvyklost, uvádí, že je to *best practice*, které jsou přebírané z anglosaských států a hlavně jsou dva závazné pokyny, jeden je závazný pokyn policejního prezidenta č. 100 z roku 2000, který definuje počítačové stopy, je to procesní dokument, který informuje o otázkách a co v rámci které stopy lze získat a pak je metodický pokyn ředitele Kriminologického ústavu, myslí, že je to č. 7/2001, není si jistý, a ten popisuje, jak by měly být stopy zajištěny. K dotazu, zda byl tento postup dodržen v případě prohlídky jiných prostor a pozemků v kancelářích na adrese sídla TESCO SW, uvádí, že v případě toho, jak je uvedeno ve spisovém materiálu, tak přímo ve společnosti to bylo dodrženo, ale následující postup tomu neodpovídal, protože ten pevný disk, na který byly staženy zálohy ze serveru, tak s ním policejní orgán pracoval, jako kdyby to byl již disk se zálohou. Takže byl sice vložen do obálky, ale ta pak byla policejním orgánem rozpečetěna bez přítomnosti nezúčastněné osoby a bylo s ním pracováno. Dále v tomto případě, kdyby ten disk jako takový byl prohlášen za technologický a stopy, které na něm jsou, byly popsány kontrolní sumou MD5, což nebyly (nebo jakoukoliv jinou kontrolní sumou), tak by to bylo v pořádku, jenomže tohle nebylo udělané a pak navíc v dalším průběhu analýzy, když například policejní orgán prováděl obnovování přímo z technologického disku, tak s ohledem na zásahy do toho PST souboru i elektronické pošty již nelze jednoznačně konstatovat, že to, co bylo zajištěné, bylo i na výstupu. Kontrolní součet optimálně měl být učiněn předtím, než se technologický disk odnesl, tedy už v TESCO SW, je to jednoduchý program, kriminalistický technik měl připojit notebook k disku a provést součet. Když to na

policejní stanici rozpečetili, připojili disk na nějakou výpočetní techniku, nejspíše tehdy měli udělat kontrolní součet za přítomnosti nějaké nezúčastněné osoby, anebo vlastně je to zapečetěné a stále jako zapečetěné to dát znalci a ten už si s tím poradí. Má za to, že o kontrolním součtu je někde v těch dvou pokynech, které zmiňoval, hovořeno, ale není si jistý. K dotazu, jaký je z hlediska datové struktury email typ dat, uvádí, že emailová zpráva jako taková je velice starý datový objekt a je to klasický obyčejný textový soubor, který má speciální příponu. K dotazu, zda ten samotný soubor, který má nějakou příponu, ten datový formát, je nějak sám o sobě chráněn proti pozměnění, nějak chráněna jeho integrita, uvádí, že není. Je to jeden z nejstarších typů souboru. K tomu, aby byl změněn obsah datového formátu toho emailu, stačí znalosti a obyčejný textový editor. K úpravě emailu postačí vědět, že email jako takový má hlavičku a že má nějaké tělo a pak u hlavičky je nutno mít na vědomí, že je tam časový formát zapsaný ve dvou typech. Je to klasicky den - měsíc - rok a v druhém řádku je to americky, tedy rok - den - měsíc. To jsou jediné věci, které je třeba mít na vědomí, když chci měnit čas. Když chci měnit obsah, tak stačí obyčejný textový editor. Jediné, co se blbě mění, je pak příloha emailu, protože ta je udělaná ve formátu base64, ale udělat si jakýkoliv dokument do base64 a ten text tam vložit taky není problém. Takové změny pak nejsou nijak detekovatelné. Jediné, kdy je to možné ověřit, že byla provedena nějaká změna, je mít spočítanou kontrolní sumu, pak jakmile se změní jeden jediný bit v tom souboru, tak hodnota kontrolní sumy je jiná. Pokud uváděl, že „znalec by si s tím poradil“, tím měl na mysli to, že znalec by nezapomněl provést kontrolní součet a udělat kopii. K opětovnému dotazu na potvrzení svého tvrzení, že policejní orgán s technologickým diskem zacházel jako se svým diskem a ne jako s „originální zajištěnou stopou“, odkazuje opět na Úřední záznam na č. l. 5354, z jehož obsahu mu toto vyplývá, protože kdyby policejní orgán měl zálohu, tak v tomto úředním záznamu píšou *forenzní zálohy*, ale oni píšou, že obnovu smazaných emailů prováděli přímo na tom disku. Nebo pokud by z technologického disku byla provedena forenzní záloha, tak je-li provedena forenzní záloha, odpadá hashování. Když by existovala forenzní záloha a byla šance ji prozkoumat, tak by šlo zpětně ověřit autenticitu zajištěných souborů, dat a emailové schránky. Pokud se vrátí k listině na č. l. 5354, kde je uvedeno: „*Na shora uvedeném disku byla provedena detekce a obnova smazaných dat*“, pak k dotazu, zda ten znalecký postup „obnova smazaných dat“ je opakovatelný úkon, uvádí, že není, tam se udělá zmatek, nedá se to vrátit zpátky. Pokud je mu předestřena ze spisového materiálu listina v podobě vlastnosti dokumentu (č. l. 15370), k dotazu, zda dokáže vysvětlit rozpor intervalu mezi časem vytvoření, kde je hodnota 1 hod. 9 min., změnou dokumentu s hodnotou 2 hodiny 19 minut a celkovou dobou úprav, kde je hodnota 87 minut, tedy jinými slovy doba úprav je delší, než ty dva zásahy zaznamenané v dokumentu, uvádí, že se jedná o statistický údaj z metadat souboru, nikoliv z atributu, ten časový rozdíl si není schopen vysvětlit, neví. Obecně údaj „*vytvoreno*“, to je, kdy byl soubor založen, „*změněno*“ to je, kdy byl soubor naposledy uložen, „*otevřeno*“, to je, kdy byl naposledy čten a „*vytištěno*“, kdy byl naposledy tištěn. Celková doba úprav 87 minut zaznamenává dobu od vytvoření do uložení. Pokud tam ale mezi tím jsou nějaké plonkovní časy, kdy se se souborem nic nedělá, tak ono to kumuluje ten čas. Ale ten rozpor si nedokáže vysvětlit, proč je takový rozdíl, je to 10 minut a navíc je to čas vevnitř, tzn., že ten je zvenčí složitější změnit, než u atributů. K dotazu, zda to znamená, že s tím souborem bylo nakládáno déle, méně déle nebo nakládáno jinak, než je zapsáno, uvádí, že to nelze vyloučit. Pokud je mu k nahlédnutí předložena listina na č. l. 15204 a 15206, k dotazu, zda může vysvětlit rozpor v údajích „*vytvoreno*“, kdy ten je s pozdější datací než informace „*změněno*“, uvádí, že toto jsou informace z atributu souboru, to jsou časové údaje, které k souboru přináší souborový systém, tedy jsou uloženy ve FAT tabulce, nejsou obsahem toho souboru, ale nesou se s ním dál. Jediné, co je možné, že to bylo nějakým způsobem stažené někde z internetu, z elektronické pošty, ale až 2016. Že to nebylo provedené prostou kopií souboru 1:1, kdy se atributy zachovávají. Je to opravdu s největší pravděpodobností tímto, ale nelze říct, že to je na 100 %, že ten soubor byl nějakým způsobem v r. 2016 stažen, buď vyjmut a vložen, nebo stažen z nějakého webového prostředí. Některé programy pro znalecké zkoumání to dělají, že pozměňují „*vytvoreno*“, záleží, na čem to bylo zkoumáno. Mohlo to podle něj vzniknout ještě tak, že soubor byl součástí nějaké poštovní zprávy a ten, kdo to vyhodnocoval, si ten soubor uložil z

té poštovní zprávy v roce 2016. Ale opět říká, že je to s největší pravděpodobností, nedal by za to ruku do ohně. K dotazu, zda když si někdo stáhne nějaký soubor a uloží si ho, tak ho vlastně znovu vytvoří, tzn. že ten údaj vytvořeno nevypovídá o tom, kdy ten soubor byl skutečně vytvořen, ale že byl znovu vytvořen na nějakém jiném přístroji, k tomu uvádí, že to se musí brát pohled atributů a metadat a obsahu souboru. On si obsah souboru stáhne někde z internetu, nebo z elektronické pošty, a to funguje tak, že soubor je nově vytvořen. Ale není nově vytvořen jeho obsah, tj. nejsou nově vytvořena jeho metadata, ale jsou nově vytvořeny atributy. A atributy mají charakter takových transportních údajů, ne nějakých rozhodujících časových údajů. Ty říkají, co se s tím souborem kdy dělo. Důležitá jsou metadata toho souboru, atributy jsou pro legraci. To, na co koukali, jsou atributy. Ale ty změny mohly vzniknout i tak, že do toho někdo uměle zasahoval. Pokud jde o údaj v dokumentu „uložil“, kdo je autorem, odkud se bere tento konkrétní údaj, k dotazu, zda je tam skutečná identifikace autora, uvádí, že ta skutečná identifikace toho autora se dělá v okamžiku, kdy se konfiguruje Office a v případě nějakých větších systémů si to může převzít z doménového jména, v příp. soukromých systémů, co si tam kdo napíše, to tam má. Pokud je ten údaj o osobách uložen v docx, může provést i editaci toho údaje, lze otevřít vlastnosti souboru a zeditovat. Pokud se má vyjádřit ke způsobu zajištění magnetických pásek v TESCO SW, míněno zálohovací pásky. Tam je to popsáno ve spise, je to popsáno v textu z domovky, pásky byly zálohované nejen pro TESCO SW, ale i u AutoCont, byly vloženy do krabice, ta byla zalepena a zapečetěna, pak na tom dělali zkoumání na Kriminalistickém ústavu, nakonec to bylo předáno znalci Klímovi, který ale píše, že dostal rozpečetěnou krabici, takže ty pásky byly nějakou dobu mimo uzavřený režim. Pokud pásky byly zajištěny 30. 9. 2014, znalec si je přebírá 20. 2. 2017 a je uvedeno, že jsou nezapečetěné, nebyla zajištěna integrita obsahu pásek, pokud je znalec Klíma obdržel tři roky poté, co byly pásky zajištěny, nezapečetěné, bylo to k dispozici, stát se mohlo cokoli. K dotazu, zda se jedná o standardní postup z hlediska metodické práce znalce, pokud stopu znalec zasílá třetí organizaci, uvádí, že to musí být schválené zadavatelem, tedy policejním orgánem, ale, co je divné, že u toho znalec nebyl. Poslat kamkoli důkazy, bez toho, že by je tam osobně přinesl, to ne.

177. U hlavního líčení dne 2. 2. 2022 (č. l. 41839) soud k důkazům četl druhý znalecký posudek **Ing. Marka Fialy č. 676/3/2021** ze dne **3. 8. 2021** (č. l. 40624 – 40633). Znalecký posudek byl znalcem zpracován pro objednatele AutoCont, účelem posudku mělo být opět posouzení, zda ve způsobu nakládání se zajištěnými počítačovými stopami a s daty zajištěnými zejména v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v sídle a prostorách AutoCont lze shledat vady nebo nedostatky mající vliv na autenticitu a integritu takto zajištěných stop a dat, zda lze určit, které konkrétní osoby jsou původci zajištěných stop a dat, zda lze u stop a dat zajištěných při prohlídce dne 30. 9. 2014 v podobě emailové komunikace potvrdit, že tato komunikace proběhla právě mezi těmi emailovými schránkami, které jsou v textovém vyjádření těchto zpráv uvedeny, a dále posoudit způsob nakládání se zajištěnými počítačovými stopami a s daty v souvislosti se zpracováním znaleckého posudku Kriminalistického ústavu v Praze ze dne 20. 3. 2015, č. j. KÚP-13890-1/ČJ-2014-2301AV a znaleckého posudku RNDr. Vlastimila Klímy č. 079/2016 ze dne 16. 6. 2016. Znalec Ing. Fiala dospěl k následujícím závěrům. Ve vztahu k zajištěným stopám v podobě externí paměti Kingston W/O6122442, S/N JXS131000253 a externí paměti bez označení výrobce S/N VNH317EJ a 2 ks flasdisk Kingstone žlutobílý bez S/N či označení, kdy tyto stopy byly zajištěny na adrese spol. Olomouc, Koželužská 945, tak způsob jejich zajištění nezaručuje integritu zajištěných stop, tedy nelze jednoznačně konstatovat, že od zajištění nebyl obsah stopy pozměněn. Příkladem mohou být dle znalce následující jím identifikovaná pochybení při nakládání s nimi. Konkrétně nedošlo k vyhotovení kontrolního součtu nad datovým obsahem počítačových stop – zajištěných souborů, fotodokumentace při domovní prohlídce obsahuje pouze zajištěné datové nosiče tak, jak byly nalezeny, neobsahuje ale fotodokumentaci stop po jejich zajištění, tzn., jakým způsobem byly zabezpečeny. U stopy č. 8 (tedy externí paměť bez označení výrobce S/N VNH317EJ) je chybně a neodborně popsán její charakter (ze zápisu vyplývá, že jde o externí paměť bez označení výrobce, avšak ve fotodokumentaci lze zjistit, že jde o interní pevný disk značky

Hitachi o kapacitě 160 GB). Ve vztahu k zajištěným stopám v podobě magnetických pásek, kdy tyto stopy byly zajištěny na adrese spol. Ostrava, Hornopolní 3322/34, tak způsob jejich zajištění splňuje požadavky na zajištění integrity. Dále znalec uvádí, že shledává určitý problém ohledně zajištění integrity dat v dalším postupu PCR, kdy sice došlo za účasti nezúčastněné osoby k rozbalení zajištěných stop, ovšem nezúčastněná osoba se účastnila tohoto úkonu rozpečetění obálek, následná tvorba otisků HDD a výpočet kontrolních součtů již probíhal bez přítomnosti nezúčastněné osoby. Dále protokol neuvádí jména dalších policistů OIT OAI ÚOKFK Praha, kteří se rovněž podíleli na tvorbě otisků dat, kdy tyto skutečnosti opět dle znalce vedou ke konstatování, že stopy byly od 22. 10. 2014 od 11:00 hod., tedy od odchodu nezúčastněné osoby, do 7. 11. 2014, kdy byl úkon tvorby otisků ukončen, mimo režim zabezpečující integritu. K druhé otázce znalec uvedl, že nelze určit, které konkrétní fyzické osoby jsou původci zajištěných počítačových stop, když žádný soubor v sobě nenese informaci, kdo konkrétně (která osoba) daný záznam vytvořila, obecně lze konstatovat, že jakýkoliv soubor dat, tedy emailovou zprávu, nebo záznam OneNote mohl vytvořit kdokoliv, kdo měl přístup k danému počítači (nosiči dat). K otázce, zda lze u stop zajištěných při prohlídkách v podobě emailové komunikace potvrdit, že tato proběhla mezi těmi emailovými schránkami, které v textovém vyjádření těchto zpráv jsou uvedeny, znalec uvádí, že tuto skutečnost nelze potvrdit ani vyvrátit, pro podrobnější analýzu chybí například auditní záznam poštovní brány, nebo analýza poštovní schránky protistrany, minimálně však nebyly předány v tzv. RAW formátu (např. eml). Prostý tisk poštovních zpráv policejním orgánem neumožňuje potvrdit nebo vyvrátit skutečnost, že zpráva nemohla být odeslána prostřednictvím tzv. „fake emailu“. Ve vztahu k otázkám na způsob nakládání se stopami ze strany Kriminálního ústavu v Praze uvádí, že není prokázáno, že předmětné stopy zpracovávané znaleckým posudkem KÚP-13890-1/ČJ-2014-230AV byly tomuto ústavu předány v řádně zabezpečených bezpečnostních obálkách s výjimkou stop č. 22 – 24, nelze tedy jednoznačně prokázat jejich integritu, tzn., že jejich obsah od zajištění po předání znalci nebyl pozměněn. Ve vztahu k posudku RNDr. Klímy č. 079/2016 uvádí, že znalec pod položkou č. 15 obdržel HDD Western Digital 80,0 GB obž. Ing. Josefa S., kdy nález a znalecký posudek zkoumání dané stopy vůbec nepopisuje, následně je uveden ve spise policejní požadavek na doplnění posudku právě ve vztahu k tomuto nosiči, kde se však po danou dobu tento nosič nacházel, to není ze spisového materiálu zřejmé, tzn., že nelze opět jednoznačně prokázat integritu stopy, tj. že nebyl obsah stopy od zajištění po zahájení zkoumání pozměněn.

178. K tomuto posudku soud ve vztahu k magnetickým páskám odkazuje na své vyjádření k posudku Ing. Bernatíka v rámci vypořádání námitek obhajoby, kdy by soud jen opakoval závěr, že nebylo v silách nikoho, kdo se spisem (s magnetickými páskami) přišel do styku, jakkoliv měnit či ovlivňovat data zapsaná na magnetických páskách. Nebylo k tomu technické ani softwarové vybavení a evidentně ani erudice. Ve vztahu k námitkám znalce ve vztahu k nepřítomnosti nezúčastněné osoby v době, kdy byl prováděn úkon tvorby otisků HDD a výpočet kontrolních součtů na zajištěné výpočetní technice, který již probíhal bez přítomnosti nezúčastněné osoby, jednak nezúčastněná laická osoba těžko zhodnotí, zda úkon, který byl prováděn pracovníky OAI v době od 22. 10. 2014 od 11:00 hod. do 7. 11. 2014 spočívá v tvorbě otisku dat, či naopak v zásahu do dat na předmětném nosiči, proto přítomnost takové nezúčastněné osoby u těchto úkonů dle soudu není nutný, navíc opět je mechanicky a bezdůvodně dovozován úmysl policejního orgánu zasahovat do zajištěných dat, jak již sodu rovněž uvedl výše ve svém odůvodnění.
179. U hlavního líčení dne 2. 2. 2022 vyslechl **Ing. Vladimíra Kryštofa** (č. l. 41838 a násl.), znalce z Odvětví Ekonomika, Odvětví ceny a odhady, Specializace telekomunikace, sdělovací a počítačové sítě, telemedicína, výpočetní technika, dále z Odvětví Spoje, Specializace telekomunikace, telekomunikační zařízení, sdělovací a přenosové sítě a z Odvětví Kybernetiky, Specializace výpočetní technika. Znalec zpracoval celkem tři znalecké posudky na podkladě objednatele JUDr. Alexandra Netta, tedy obhájce obž. Aleše M. Znalec postupně přednesl posudek **č. 35 – 2018** ze dne **30. 3. 2018** (č. l. 38119 – 38152), jehož účelem bylo ocenění zakázky *Zajištění přenosu dat a*

informací v územní samosprávě města Přerova. Znalec ocenil tuto zakázku k datu uzavření smlouvy o dílo, tedy k datu 17. 3. 2014 a dospěl k závěru, že výše ceny posuzované zakázky je jím stanovena na částku 107 507 827 Kč s tolerancí 7 547 543 Kč, neboli v rozsahu 100 – 115 mil. Kč. Posuzovaný předmět, tedy zmiňovaná zakázka, jím byla oceněna jako soubor částí, jejichž přehled udává na str. 25 svého posudku. Část Metropolitní sítě byla oceněna dvojím způsobem, primárně porovnáním s obdobnou zakázkou města Kladna, kdy výsledná cena 30 mil. Kč byla použita do ocenění. Pokud by tuto část zakázky oceňoval dle oceňovací vyhlášky, vedlo by to k výsledku 460 – 480 mil. Kč pouze za vybudování sítě, kdy takto vysokou cenu by zadavatel musel zaplatit, pokud by musel celou optickou síť vybudovat na „zelené louce“ bez možnosti využít již hotové části infrastruktury, jako tomu bylo při této realizaci. Část *ICT centrum* se sama o sobě skládá z mnoha položek, jednotlivá dílčí plnění byla specifikována různou měrou detailu, a to zapříčinilo toleranci cca 2,5 mil. Kč. Situaci ilustruje například rozptyl ceny databázového serveru zakoupeného městem Chomutov za 501 000 Kč, versus obdobný server zakoupený Správou zbytkového majetku MČ Praha 3 za 156 000 Kč. Podstatný rozptyl hodnot byl zjištěn i při ocenění části Digitalizace a DMS, kdy se zakázky Olomouce a Brna po přepočtu na stejný objem lišily dokonce v poměru 1:13. Pro ocenění tak byla použita střední hodnota cen a stanoveno příslušné toleranční pásmo. Ocenění částí jednotlivých portálů, systémů a dalších částí zakázkového programového vybavení bylo nutno provést jako soubor, jelikož každý ze zadavatelů obdobných zakázek má konkrétní řez rozdělení zcela jinde. Dle znalce se tedy vysoutěžená cena zakázky ve výši 113 997 500 Kč pohybuje v rozsahu jím stanovené tolerance od 100 mil. Kč do 115 mil. Kč, kdy jím stanovená hodnota činí 107 507 827 Kč. U hlavního líčení znalec k dotazům upřesnil, že ocenění technicko-uživatelské podpory je v posudku uvedeno od str. 21 dále a finančně je to největší část zakázky, tzn. 33 % z celkové ceny, která byla zaplacená za dílo. Podpora je na 5 let, tedy 60 měsíců od dokončení, což je obvyklé. Takový poměr, tzn. že podpora je 1/3 z celkového plnění, je běžný, bývá někdy vyšší, těch 33 % z výsledné ceny je v pořádku. Cena podpory jím byla oceňována porovnáváním rozsahu činnosti servisu zakázky u Přerova se zakázkou realizovanou v Kladně. Dále znalec Ing. Kryštof přednesl znalecký posudek č. 40 – 2020 ze dne 21. 12. 2020 (č. l. 41762 – 41784) jehož předmětem bylo ocenění zakázky „*Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)*“ a posudek č. 41 – 2020 ze dne 21. 12. 2020 (č. l. 41735 – 41758), jehož předmětem bylo ocenění zakázky „*Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. - Dodávka a implementace aktivních prvků*“. V rámci posudku č. 40 – 2020 dospěl znalec k závěru, že cena zjištěné zakázky k datu 31. 10. 2012 je jím stanovena v rozpětí od 10,4 mil. Kč (což je cena zjištěná z nabídek v soutěži) až do 22,8 mil. Kč (což je cena zjištěná porovnávacím způsobem) a dále v posudku vysvětluje značný rozptyl hodnot. V rámci posudku č. 41 – 2020 ze dne 21. 12. 2020 dospěl znalec k závěru, že cena zjištěné zakázky k datu 28. 8. 2013 se pohybuje v rozmezí od 14,3 mil. Kč, což je opět cena zjištěná v jedné z nabídek až po 21,5 mil. Kč, což je cena zjištěná porovnávacím způsobem. Pokud by byla vyřazena jedna z nabídkových cen ve výši 37 mil. Kč (kdy tato cena ovlivnila výsledný průměr nabídkových cen), bylo by cenové rozpětí v rozmezí od 14,3 mil. Kč do 16,4 mil. Kč.

180. U hlavního líčení dne 2. 2. 2022 soud k důkazům přečetl odborné stanovisko zpracované na podkladě objednatel JUDr. Alexandra Netta, tedy obhájce obž. Aleše M. **Odborné stanovisko** podle § 105 odst. 1 tr. řádu zpracovala **Mgr. Libuše P.** (č. l. 38088 – 38118). Předmětem stanovisku, respektive zadaným úkolem, bylo popsat postup zadavatelů a soutěžitelů v souvislosti s přípravou projektu a v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacích řízení projektu a v souvislosti s přípravou a průběhem zadávací dokumentace u tří veřejných zakázek, konkrétně u zakázek *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, dále *Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)* a nakonec u zakázky *Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. - Dodávka a implementace aktivních prvků*. Zejména bylo úkolem odpovědět na otázky, zda byl zadavatel oprávněn požadovat po dodavateli/dodavatelích informace ke specifikaci předmětu veřejné zakázky, resp. za tímto účelem provést průzkum trhu, dále, zda byl zadavatel oprávněn požadovat po dodavateli/dodavatelích informace k určení výše předpokládané hodnoty veřejné

zakázky a za tímto účelem provést průzkum trhu, a zda byl zadavatel odpovědný za správnost a úplnost zadávací dokumentace bez ohledu na informace, které získal případným průzkumem trhu. Dále byly otázky formulovány z pohledu dodavatele v tom smyslu, zda byl dodavatel oprávněn poskytnout zadavateli informace týkající se specifikace předmětu veřejné zakázky, zda byl dodavatel oprávněn poskytnout zadavateli informace týkající se výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky, byl-li o to požádán zadavatelem v rámci průzkumu trhu, a nakonec, zda bylo dodavateli a priori zakázáno jednat o přípravě nabídky s jinými dodavateli již od okamžiku, kdy by byl požádán v rámci průzkumu trhu o informace týkající se předpokládané veřejné zakázky? Ze závěrů tohoto odborného vyjádření pak vyplývá, že dle zpracovatelky u všech tří zakázek shodně byl zadavatel oprávněn požadovat po dodavateli informace ke specifikaci předmětu veřejné zakázky a provést za tímto účelem průzkum trhu. Taktéž byl zadavatel oprávněn požadovat po dodavateli informace k určení výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky a provést za tímto účelem průzkum trhu, a nakonec byl zadavatel taktéž odpovědný za správnost a úplnost zadávací dokumentace. Ve vztahu k dodavatelům ze závěrů stanoviska vyplývá, že dodavatel byl oprávněn poskytnout zadavateli informace týkající se specifikace předmětu veřejné zakázky, byl oprávněn poskytnout informace týkající se předpokládané výše hodnoty veřejné zakázky a nebylo a priori zakázáno jednat o přípravě nabídky s jinými dodavateli již od okamžiku, kdy byl zadavatelem požádán v rámci průzkumu trhu o informace týkající se předpokládané veřejné zakázky.

181. Znalecký posudek **Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 792-72/2019** ze dne **7. 8. 2019** (Volná příloha č. l. 42030). Pražská znalecká kancelář je ústav kvalifikovaný pro výkon znalecké činnosti jednak v oboru ekonomika (oceňování podniků, ceny a odhady cenných papírů, účetní evidence, daně, informační systémy, nemovitosti) a jednak v oboru kybernetika (informační systémy, HW a SW – informační systémy firem, výpočetní technika). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42340). Z posudku vyplývá, že zadavatelem posudku byla obž. TESCO SW. Obsahem posudku je posouzení zadávací dokumentace veřejné zakázky *Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP (skutek A.)* vyhlášené v roce 2010 Statutárním městem Přerov ve smyslu, zda věcné zadání obsahuje prvky omezení nebo zvýhodnění a na tomto podkladě zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Obsahem posudku je pak zejména obecný popis Integrovaného operačního programu *Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích*, popis zveřejněné zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, zkrácený popis průběhu veřejné zakázky a následně samotná analýza zadávací dokumentace k této zakázce ve všech zveřejněných částech (Technologické centrum, Identity Management, HelpDesk a Elektronická spisová služba). Zejména tedy posudek obsahuje jednotlivé požadavky zadávací dokumentace ve vztahu k technickým specifikacím, popis tohoto požadavku, posouzení tohoto požadavku znalcem ve smyslu, zda vyžadované ustanovení může sloužit jako omezující ustanovení, které by mělo podstatný dopad na omezení volného trhu nebo formulaci směřující ke konkrétnímu výrobku, včetně případných názvů konkurenčních produktů (v případě zejména dodávek software, což se týká části Identity Management, HelpDesk a Elektronická spisová služba). Po takto provedeném posouzení dospěla znalecká kancelář k závěru, že po provedeném posouzení věcné části zadávací dokumentace, tak podmínky posuzované veřejné zakázky v dílčích částech 1 až 6 uvedených v části A zadávací dokumentace ve věcné rovině nesměruje ke zvýhodnění konkrétního výrobku, či jeho dodavatele a tím k případnému významnému omezení počtu možných dodavatelů, podmínku zadávací dokumentace mohl splnit neurčitý počet dodavatelů. V případě dílčí části 7 uvedené v části B zadávací dokumentace je možné dodat výrobek spol. TRIADA s.r.o., případně vlastní produkt se zajištěnou spoluprací uvedené společnosti v rámci integrace, tuto část zadávací dokumentace mohl splnit omezený počet definovaných dodavatelů. V dílčích částech 1 až 6 části A zadávací dokumentace nezjistili skutečnosti, které by měli vliv na deformaci trhu. V případě dílčí části 7 uvedené v části B zadávací

dokumentace zjistili skutečnosti, které měly vliv na deformaci trhu, neboť zadávací dokumentace v této části definuje jasný požadavek na produkt jednoho výrobce nebo spolupráci tohoto výrobce při integraci jiného produktu spisové služby, přičemž uchazeč musí mít tohoto výrobce jako subdodavatele, či s ním mít zajištěnou smluvní spolupráci po celou dobu udržitelnosti projektu, kdy tedy tato dílčí část nepřiměřeně zužuje okruh potenciálních dodavatelů.

182. Znalecký posudek **Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 896-42/2020** ze dne **20. 5. 2020** (Volná příloha č. 1. 42030). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. 1. 42340). Z posudku vyplývá, že zadavatelem posudku byla opět obž. TESCO SW. Obsahem posudku je zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova (skutek C.)* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Posudek byl zpracován stejnou metodou, jako předchozí posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. Po takto provedeném posouzení dospěla znalecká kancelář k závěru, že po provedeném posouzení věcné části zadávací dokumentace podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. V případě požadavku na MAN (metropolitan area network)/LAN síť nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi možných vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky. Nejistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by omezovaly volnou hospodářskou soutěž, kdy svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení v důsledku zúžení okruhu potenciálních dodavatelů. Pouze v případě požadavku na MAN/LAN síť nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky.
183. K tomuto jen soud dodává, že znalecká kancelář vysvětlila, že v době zpracování znaleckého posudku nemohlo dojít k hodnocení stavu optických sítí na území města Přerov, když studie proveditelnosti od RPSC ideas s.r.o. uvádí celkem 7 vlastníků optických sítí na území města, ale jejich dostupnost v lokalitách není známa, nešlo tedy ověřit, který z možných vlastníků disponoval konektivitou na požadovaných lokalitách.
184. Znalecký posudek **Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 994-140/2020** ze dne **30. 12. 2020** (Volná příloha č. 1. 42030). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. 1. 42340). Z posudku vyplývá, že zadavatelem posudku byla opět obž. TESCO SW. Obsahem posudku je zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji (skutek D.)* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Posudek byl zpracován stejnou metodou, jako předchozí posudky Pražské znalecké kanceláře s.r.o. Po takto provedeném posouzení dospěla znalecká kancelář k závěru, že po provedeném posouzení věcné části zadávací dokumentace podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. Nejistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení možnosti podání nabídky více dodavateli.
185. Znalecký posudek **Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 28-28/2021** ze dne **22. 12. 2021** (č. 1. 41979 - 41985). Tato znalecká kancelář je ústav kvalifikovaný pro výkon znalecké činnosti jednak v oboru ekonomika (oceňování ICT), v oboru Kybernetická bezpečnost (bezpečnost

informačních systémů a informačních technologií; bezpečnost sítí a služeb elektronických komunikací) a jednak v oboru Informační a komunikační technologie (data a databáze; počítačové sítě a sítě elektronických komunikací, software inženýrství a aplikační programy; technologie a služby elektronických komunikací; tvorba a proces informačních systémů a další). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42340). Z posudku vyplývá, že zadavatelem posudku byla AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Obsahem posudku je posouzení, zda znění odpovědí na dotazy uchazečů k zadávací dokumentaci ve vztahu k zakázce „*Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP (skutek A)*“ z technického hlediska zvýhodňovaly TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužovalo počet potencionálních dodavatelů. Konkrétně se jednalo o posouzení Dodatečných informací č. 3 ze dne 10. 12. 2010 vydaných městem Přerov, obsažených v souboru „*dodatečné_informace_3(1).pdf*“ (č. l. 12397 – 12398). Ze závěru posudku pak vyplývá, že odpovědi na požadavek na dodatečné informace nezužovaly počet možných dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky zadávací dokumentace veřejné zakázky města Přerov. V případě obou požadavků na dodatečné informace se jednalo o opravu technické nekonzistence zadávací dokumentace. V případě prvního dotazu, ten řešil vnitřní nekonzistenci přílohy č. 1 ZD, kdy v jedné části je požadováno plnění v rozsahu „*údržby a aktualizace dodaného programového vybavení*“, tj. maintenance SW licencí a jeho nacenění, kdy v jiné části přílohy již toto nebylo uvedeno. Předmětem druhého dotazu je opět poskytování maintenance SW, ovšem pro jinou část plnění, tj. pro spisovou službu, která je dodávána v části B plnění, kdy uchazeč se ptal na rozpor přílohy č. 2 ZD a samotné ZD, kdy ZD nepředpokládala poskytování provozních služeb a příloha č. 2 zadávacích podmínek je požadovala, navíc jejich rozsah byl stanoven zcela nedostatečně.

186. Znalecký posudek **Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 33-3/2022** ze dne **10. 2. 2022** (č. l. 41986 - 41990). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42340), opět byla jeho zadavatelem AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Obsahem posudku je posouzení, zda revize dokumentů na stránkách spisu č. l. 16498 až 16586 z technického hlediska zvýhodňují TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužují počet potencionálních dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky projektu/zadávací dokumentace, kdy jde o revize konkrétně k zadávací dokumentaci k zakázce „*Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova (skutek C.)*“. Ze závěru posudku pak vyplývá, že provedená revize dokumentů zadávací dokumentace na stránkách spisu č. l. 16498 – 16586 z technického hlediska nezvýhodňují TESCO SW a ani jiné potencionální uchazeče na úkor jiných dodavatelů a nezužují počet potencionálních dodavatelů. V posudku jsou pak všechny provedené revize podrobně rozebrány z hlediska jejich případného významu, kdy je konstatováno, že se v prvním případě jedná o komentář, kdy nedochází k žádné úpravě nebo změně této části ZD, popřípadě se jednalo úpravu textu ZD v rámci konzistence a návaznosti požadavků (v případě změn č. 2 a 3), nebo upozornění na skutečnost, že veřejná správa hradí cenu s DPH (změna 5) apod.
187. Znalecký posudek **Ústavu kvalifikovaný pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020** ze dne **12. 11. 2020** (Volná příloha č. l. 42030). Tato znalecká kancelář je ústav kvalifikovaný pro výkon znalecké činnosti jednak v oboru Kybernetika (výpočetní technika) a ekonomika (oceňování hardware a software). Tento znalecký posudek byl čten u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42340 verte). Z posudku vyplývá, že zadavatelem posudku byla AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Obsahem posudku je posouzení, jaká je cena obvyklá za předmět plnění specifikovaných zakázek projednávaných pod body obžaloby: A, B, C, D, E, F, G, H, CH, I (původně i skutek J., kdy trestní řízení bylo v této části zastaveno již v řízení přípravném), v části realizované TESCO SW, dále jakého dosáhlo TESCO SW prospěchu při plnění těchto zakázek a případně zjištěné důležité okolnosti. Znalecký ústav vyčíslil cenu obvyklou (bez DPH) za předmět plnění v části realizované spol. TESCO SW následně. Cena obvyklá pro zakázku „*Rozvoj služeb*

eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ činí 13 575 575,48 Kč, pro zakázku „*Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov*“ je 112 525 177,98 Kč, pro zakázku „*Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*“ je 34 977 575,51 Kč, pro zakázku „*CzechPoint@home - portál občanů*“ je 8 447 953,35 Kč, pro zakázku „*Rozvoj ERP systémů*“ činí 6 250 873,89 Kč, pro zakázku „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ činí 7 272 100,63 Kč, pro zakázku „*Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje*“ činí 5 184 013,35 a pro zakázku „*Vnitřní integrace úřadu (analýza, Identity management, Portál, Integrovaná platforma)*“ činí 10 667 541,72 Kč. TESCO SW dosáhla celkového prospěchu ve výši 2 375 809,73 Kč. Tento prospěch byl s ohledem na časové rozlišení příjmů a nákladů u posuzovaných zakázek realizovaný pouze částečně. Ve vztahu k otázce třetí, tzn. uvedení dalších důležitých skutečností, znalecký ústav uvedl, že dle jejich názoru byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, která by mohla redukovat počet potenciálních uchazečů. Ve vztahu k dostatečně širokému okruhu uchazečů s ohledem na charakter a povahu předmětných zakázek dále uvádí, že v oblasti ICT (informačních a komunikačních technologií) sice panuje velká konkurence na straně nabídky i na straně poptávky, ale tento stav vede pouze k užší specializaci dodavatelů na konkrétní specifické oblasti. V takové situaci se nezdá, že poptávaná veřejná zakázka nezapadá přímo do specializace zadavatele a tento se jí rozhodne nezúčastnit. Tento stav vedl k nedávné novelizaci zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách takovým způsobem, aby účast pouze jednoho uchazeče nebyla důvodem pro zrušení veřejné zakázky. Dále je nutno uvést, že na českém trhu ICT existuje pouze omezené množství dodavatelů komplexních informačních a komunikačních služeb, kteří jsou dostatečně zkušenými a mají vybudované silné zázemí pro realizaci zakázek v cenové relaci relevantní k předmětu tohoto znaleckého posudku. Součástí zázemí je taktéž dostatečná personální kapacita, schopnost financovat zakázku, či nést případná rizika plynoucí z možných obtíží z realizace veřejné zakázky. Ve vysoce konkurenčním odvětví ICT je rovněž možné, že je uchazeč motivován realizovat veřejnou zakázku i v případě, že náklady na její realizaci převýší finanční přínosy z této zakázky, nebo-li uchazeč není po realizaci veřejné zakázky ziskový. Dle ekonomických teorií existují validní podnikové strategie, které využívají podnákladové ceny služeb v krátkém období, s cílem např. maximalizace tržního podílu, nebo motivace investice do rozvoje kompetence společnosti. Dle ekonomické teorie je pro firmu stále výhodné produkovat, pokud pokrývá alespoň variabilní náklady na produkci. Motivací pro nasazení podobné strategie existuje několik, např. dosažení většího podílu na trhu (např. až na hranici dominantního postavení), přečkání krizové situace, vytvoření cenového tlaku na konkurenci a podobně. Všechny tyto strategie jsou validní, na trhu běžné a mohou vést k vytýčenému cíli.

188. Znalecký posudek **Znalecké kanceláře Dr. Ludvika s.r.o. č. 33/12/2021** ze dne **23. 3. 2022** (č. l. 42266 – 42304). Jde o znalecký posudek zpracovaný na podkladě objednatele K.αPartners, advokátní kancelář s.r.o. (obhájce obž. Pavla S. a obž. Josefa S.). Účelem posudku bylo zejména posoudit, zda informace obsažené v emailové komunikaci a přílohách uživatele Josefa S., obsahovala takové technické informace, které by vedly k jedinému možnému dodavateli. K dotazu č. 1, zda mohl požadavky specifikované v mailu ze dne 22. 4. 2010 (č. l. 11777) plnit více než jeden dodavatel, znalec uvádí, že v předmětném emailu Josef S. (*pozn. soudu – jméno obžalovaného Josefa S. je znalcem v posudku uváděno v uvozovkách, aby bylo zdůrazněno, že není zřejmé, jaká osoba fakticky z této emailové schránky zasílá komunikaci*) poptává informace do studie proveditelnosti, kapitola VIU pro Magistrát Přerov. S odstupem 12 let není možné ověřit, kolik společností se zabývalo uvedenými technologiemi, nadto dodává, že se jednalo o běžné a rozšířené technologie. K dotazu č. 2, zda mohl požadavky specifikované v mailu ze dne 21. 6. 2010 (č. l. 11918) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jednalo o standardní požadavky u IT veřejných zakázek. Na základě informací z veřejně dostupných zdrojů ale není možné na tuto otázku odpovědět, neboť tyto

informace nejsou 12 let zpětně veřejně dostupné. Zmiňované ISO certifikace byly běžně dostupné, stejně jako pojištění uchazeče proti odpovědnosti za škody s krytím do výše 20 mil. Minimálně 4 dlouhodobí kmenoví zaměstnanci byli u středně velkých IT společností též běžnou záležitostí. K dotazu č. 3, zda mohl požadavky pro oblast „serveru pro virtualizaci s min. parametry“ specifikovanými v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela běžné požadavky na server. Takové servery vyrábělo hned několik předních výrobců na trhu, jako např. Dell, HP, IBM, Fujitsu. Každý z uvedených měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto servery dodat, server pro virtualizaci tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 4, zda mohl požadavky pro oblast „serverový rack“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že každý výrobce „racku“ má několik rozměrů dle jejich užití a potřeb klienta. V případě konkrétní velikosti a typu „racku“ se rozměry výrobců liší v řádech centimetrů. Uvedené specifikaci vyhovují „racky“ společností HP či IBM. Každý z uvedených výrobců měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto serverové racky dodat, serverové racky tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 5, zda mohl požadavky pro oblast „Rozšíření stávajícího diskového pole IBM 054700“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela běžné požadavky na disky do diskových polí. V oblasti disků existují tzv. primární výrobci, jako jsou Seagate, Western Digital, Hitachi. Vzhledem k velkému časovému odstavu se povedlo dohledat z primárních výrobců pouze disky společnosti Seagate. Zmíněný disk byl zcela volně prodejný, a tedy předmětné disky mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 6, zda mohl požadavky pro oblast „Nové diskové pole s min. parametry“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že zmíněnou specifikaci v předmětné době splňovalo diskové pole společnosti IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto disková pole dodat, tedy opět tato disková pole mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 7, zda mohl požadavky pro oblast „Rozšíření stávající páskové knihovny IBM 3576“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření již existujícího plnění, bylo možné jej plnit pouze zařízením výrobce, společnosti IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, specifikované plnění tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 8, zda mohl požadavky pro oblast „SAN FibreChanell switche“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela obecnou specifikaci, kterou v předmětné době splňoval největší primární výrobce Brocade. Produkty Brocade uváděli pod svou hlavičkou na trh též výrobci jako například IBM či Dell. Každý z uvedených výrobců měl v předmětné době desítky partnerů, kteří mohli tyto SAN FibreChanell switche dodat, mohl je tedy dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 9, zda mohl požadavky pro oblast „Aktivní prvky LAN s min. parametry“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že specifikaci aktivních prvků LAN v předmětné době splňovala např. společnost HP, která měla v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto Aktivní prvky LAN dodat. Aktivní prvky LAN tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 10, zda mohl požadavky pro oblast „HW Firewall“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že specifikaci HW Firewallů v předmětné době splňovali např. výrobci Cisco a Fortinet, každý z uvedených výrobců měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto HW Firewall dodat, mohl je tedy opět dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 11, zda mohl požadavky pro oblast „Disková virtualizace“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že požadavky na diskovou virtualizaci splňuje produkt Falconstore NSS/CDP. Vzhledem k časovému odstavu 12 let se znalci nepodařilo zjistit jména partnerů společnosti Falconstore v předmětné době. Nyní má společnost Falconstore v EU (včetně ČR) desítky partnerů. Na otázku, zda výše popsané řešení tedy mohl v předmětné době dodat více než jeden dodavatel, není kvůli zmíněné absenci ověřitelných faktů možné odpovědět. K dotazu č. 12, zda mohl požadavky pro oblast

„Upgrade stávajícího řešení zálohování (IBM TSM)“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření licencí již existujícího řešení, bylo možno jej plnit pouze licencí jednoho konkrétního výrobce, společnosti IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, tedy specifikované plnění mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 13, zda mohl požadavky pro oblast „SW pro serverovou virtualizaci“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření licencí již existujícího řešení, bylo možné jej plnit pouze licenci jednoho konkrétního výrobce, společnosti VMware, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, tedy specifikované plnění mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 14, zda mohl požadavky pro oblast „Operační systémy virtuálních serverů“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná se o dodávku operačních systémů Microsoft, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto licence dodat, tedy specifikované plnění mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 15, zda mohl požadavky pro oblast „monitorovací software“ specifikované v emailu ze dne 9. 8. 2010 (č. l. 12015) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se nepodařilo dohledat řešení, které beze zbytku prokazatelně splňuje veškeré poptávané funkcionality, nelze ovšem ani konstatovat, že takové řešení v inkriminované době neexistovalo, s odstupem 12 let se znalci nepodařilo dohledat datasheet monitorovacího SW, kde by byly popsány veškeré uváděné funkcionality. K dotazu č. 16, zda mohl požadavky pro oblast „serveru pro virtualizaci s min. parametry“ specifikované v emailu ze dne 12. 8. 2010 (č. l. 12089) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela běžné požadavky na server. Takové servery vyrábělo hned několik předních výrobců na trhu, jako např. Dell, HP, IBM, Fujitsu. Každý z uvedených měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto servery dodat, server pro virtualizaci tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 17, zda mohl požadavky pro oblast „Nové diskové pole s min. parametry“ specifikované v emailu ze dne 12. 8. 2010 (č. l. 12089) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že zmíněnou specifikaci v předmětné době splňovalo diskové pole IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto disková pole dodat, diskové pole tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 18, zda mohl požadavky pro oblast „Upgrade stávajícího řešení zálohování (IBM TSM)“ specifikované v emailu ze dne 12. 8. 2010 (č. l. 12089) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření licencí již existujícího řešení, bylo možné jej plnit pouze licencí jednoho konkrétního výrobce, spol. IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, specifikované plnění tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 19, zda mohl požadavky pro oblast „Monitorovací software“ specifikované v emailu ze dne 12. 8. 2010 (č. l. 12089) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se nepodařilo dohledat řešení, které beze zbytku prokazatelně splňuje veškeré poptávané funkcionality. Nelze ovšem ani konstatovat, že takové řešení v inkriminované době neexistovalo. S odstupem 12 let se nepodařilo dohledat datasheet monitorovacího SW, kde by byly popsány veškeré uváděné funkcionality. K dotazu č. 20, zda mohl požadavky pro oblast „serveru pro virtualizaci s min. parametry“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela běžné požadavky na server, takové servery vyrábělo několik předních výrobců na trhu, jako např. Dell, HP, IBM, Fujitsu. Každý z uvedených v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tyto servery dodat, server pro virtualizaci tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 21, zda mohl požadavky pro oblast „serverový rack“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že každý výrobce racků má několik rozměrů racků dle jejich užití a potřeb klienta. V případě konkrétní velikosti a typu racku se rozměry jednotlivých výrobců liší v řádech centimetrů. Vzhledem ke skutečnosti, že rack je skutečně pouze „plechová skříň“ bez jakýchkoli technologií, bylo výrobců hodně. Vzhledem k časovému odstupu 12 let nejsou dostupné datasheety všech výrobců z předmětné doby Znalec dohledal datasheety spol. IBM, HP, APC,

Triton či Conteg a nenalezl model, který by přesně odpovídal výše uvedeným rozměrům. K dotazu č. 22, zda mohl požadavky pro oblast „Rozšíření stávajícího diskového pole IBM 054700“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná se o zcela běžné požadavky na disky do diskových polí. V oblasti disků existují tzv. primární výrobci, jako jsou Seagate, Western Digital, Hitachi, vzhledem k velkému časovému odstavu se znalci povedlo dohledat z primárních výrobců pouze disk od společnosti Seagate, zmíněný disk byl zcela volně prodejný. Z uvedeného je zřejmé, že předmětné disky mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 23, zda mohl požadavky pro oblast „Nové diskové pole s min. parametry“ specifikované v mailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela obecnou specifikaci, kterou v předmětné době splňovala pole všech předních výrobců jako např. DELL, EMC, HP, IBM. Každý z uvedených měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tato disková pole dodat, tedy diskové pole mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 24, zda mohl požadavky pro oblast „Disková virtualizace“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se nepodařilo dohledat datasheety k řešení, které beze zbytku prokazatelně splňuje veškeré poptávané funkcionality. Nelze ovšem ani konstatovat, že takové řešení v inkriminované době neexistovalo. Konkrétně se znalci nepovedlo dohledat, zda jednotlivá řešení splňují požadavek na „vytváření synchronních kopií LUNŮ na interních discích serverů do SAN prostředí (primární nebo sekundární úložiště)“, což ovšem neznamená, že jej řešení nesplňují. Vzhledem k tomu, že se nejedná o zcela běžný požadavek, je možné, že výrobci jej výslovně neuváděli ve svých datasheetech či jiných veřejně dostupných zdrojích. Stejně tak může být tato skutečnost způsobena chybnou textací, kdy autor mohl spojit dvě skutečnosti, a to a) řešení umí využívat nejen zdroje diskových polí, ale též diskový prostor serverů, b) řešení umí vytvářet synchronní kopie LUNŮ mezi jednotlivými diskovými poli. Všechny ostatní požadavky na diskovou virtualizaci splňuje produkt Falconstore NSS/CDP. S ohledem k časovému odstavu 12 let se znalci nepodařilo zjistit jména partnerů spol. Falconstore v předmětné době. Znalec využil i službu webarchive.org, kde je popsán partnerský program společnosti Falconstore, avšak v předmětné době nebyl na stránkách uvedený seznam partnerů. Nyní má spol. Falconstore v EU (včetně ČR) desítky partnerů. K dotazu č. 25, zda mohl požadavky pro oblast „Upgrade stávajícího řešení zálohování (IBM TSM)“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření již existujícího zařízení, bylo možné jej plnit pouze zařízením výrobce, spol. IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat. Z uvedeného je zřejmé, že specifikované plnění mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 26, zda mohl požadavky pro oblast „Rozšíření stávající páskové knihovny IBM 3576“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření již existujícího zařízení, bylo možné jej plnit pouze zařízením výrobce, spol. IBM, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, specifikované plnění tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 27, zda mohl požadavky pro oblast „SW pro serverovou virtualizaci“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o rozšíření licenci již existujícího řešení, bylo možné jej plnit pouze licenci jednoho konkrétního výrobce, společnosti VMware, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat, specifikované plnění tedy mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 28, zda mohl požadavky pro oblast „SAN FibreChanell switche“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že se jedná o zcela obecnou specifikaci, kterou v předmětné době splňoval největší primární výrobce Brocade. Produkty Brocade uváděli pod svou hlavičkou na trh též výrobci jako například IBM či Dell. Každý z uvedených výrobců měl v předmětné době desítky partnerů, kteří mohli tyto SAN FibreChanell switche dodat, tedy i toto plnění mohl dodat více než jeden dodavatel. K dotazu č. 29, zda mohl požadavky pro oblast „Monitorovací software“ specifikované v emailu ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 12935) plnit více než jeden

dodavatel, uvádí, že se nepodařilo dohledat řešení, které beze zbytku prokazatelně splňuje veškeré popptávané funkcionality. Nelze ovšem ani konstatovat, že takové řešení v inkriminované době neexistovalo. S odstupem 12 let se nepodařilo dohledat datasheet monitorovacího SW, kde by byly popsány veškeré uváděné funkcionality. Ke skutku C. a dotazu č. 30, zda mohl technické parametry specifikované v emailu a jeho přílohách ze dne 30. 11. 2011 (č. l. 15374) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že v příloze emailu ze dne 30. 11. 2011 (č. l. 15374) se objevuje pojem „? TSM licencování“, kdy zkratka TSM ukazuje na produkt společnosti IBM, která v předmětné době měla minimálně desítky partnerů v EU (včetně ČR). Technické údaje uvedené v samotném mailu či v příloze tak nenesou informace vedoucí k jedinému možnému dodavateli. Ke skutku M. a dotazu č. 31, zda mohl technické parametry specifikované v emailu a jeho přílohách ze dne 17. 5. 2013 (č. l. 33501) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že v těle samotného mailu uživatel Josef S. neuvádí žádné skutečnosti. V příloze tohoto emailu je popis „Blade šasi“, uvedené parametry splňovalo např. blade chasi společnosti HP, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, které mohli toto zařízení dodat. Znalec konstatuje, že technické parametry uvedené v emailu a jeho přílohách ze dne 17. 5. 2013 (č. l. 33501) mohl plnit více než jeden dodavatel. K dotazu č. 32, aby se vyjádřil k informacím uvedeným v emailu a přílohách ze dne 15. 8. 2013 (č. l. 33549), a to konkrétně k samotnému textu emailu a následně komentářům uživatele s iniciály SJ přílohy předmětného emailu s nadpisem „Technická specifikace“, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, uvádí, že veškeré informace či úkoly v emailu jsou obecného charakteru či popisující stav. Výjimku tvoří heslo „Zálohovací SW překlomit na Symantec“, které sice směřuje ke konkrétnímu výrobcí, ale tento měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tuto dodávku realizovat. V případě komentářů s iniciály SJ uvedených v příloze s názvem „Technická specifikace ICT centrum_jf_příp (l).doc“ se vždy jedná o odpovědi a vysvětlení, která nezasahují do technické podstaty podkladu. K dotazu č. 33, zda mohl požadavky uvedené v mailu ze dne 22. 8. 2013 (č. l. 33595) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že uvedené parametry „Ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů“, „Technických kvalifikačních předpokladů“ a „Subdodavatelský servis“ mohl v předmětné době plnit více než jeden dodavatel, nejedná se o nijak mimořádné parametry a společnosti, které splňovaly uvedené parametry, bylo v EU (včetně ČR) minimálně desítky. K dotazu č. 34, aby se vyjádřil ke komentářům uživatele JS v podkladu na č. l. 33821 až č. l. 33824, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, uvádí, že v případě komentářů uživatele JS se vždy jedná o upozornění či konstatování faktického stavu, které nijak nezasahuje do technické podstaty podkladu.

189. Za znaleckou kancelář byl u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42326 verte a násl.) vyslechnut znalec Ing. Miroslav Ludvík, PH.D., LL.M., MSc., MBA, který se vyjadřoval pouze k posudku č. 33/12/2021, druhý jím zpracovaný posudek byl obhajobou doložen až po tomto výslechu, a opětovně již nebyl znalec k jeho podání soudem předvoláván, jeho druhý posudek byl čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2022. Znalec tedy přednesl posudek č. 33/12/2021 ve shodě s písemným vyhotovením. Doplnil pak, že neví, které konkrétní firmy měly v roce 2010 dané certifikace, nicméně to byly běžně dostupné certifikace, které neměl pouze jeden dodavatel. Co se týká pojistky na 20 milionů, tak jenom jejich znalecká kancelář, která je relativně malá ve srovnání s dodavateli takhle velkých systémů, má pojistku na 100 milionů už mnoho let a pojistka na 20 milionů byla v té době naprosto běžnou záležitostí. Ve vztahu k racku upřesnil, že velmi zjednodušeně jde o plechovou skříň nevyžadující žádné nároky, takže se dělo i to, že možná ještě dříve, před rokem 2010, ty racky se vyráběly de facto v garáži, protože ty značkové racky byly drahé, takže tady to mohl vyrobit kdokoli „na koleně“ doma. Co se týče wordových příloh emailů, kde se řešil autor dokumentu, uživatel, který naposledy dokument uložil a uživatel, který dělal komentáře, k tomu je důležité říct, že jak jméno autora, tak jméno toho, kdo dokument naposledy uložil, tak iniciály, které se zobrazují v komentářích, tak záleží pouze na tom, jak si to uživatel toho počítače nastaví. Obecně jsou to metadata, která závisí na tom, co si tam ten uživatel nastavil a toto nastavení lze měnit.

Autora dokumentů, komentářů, případně revizí lze měnit i v již hotovém dokumentu. Ta změna je detekovatelná pouze tak, pokud se zajistí dokument a udělá se k němu tzv. hash, někdy se používá otisk a tento se uloží nějak věrohodně, a ten samý dokument je možno třeba za pět let vzít, ten hash udělat znovu a porovnat, jestli je stejný nebo není. Pokud takovýto postup není udělán, nelze garantovat, že s tím dokumentem nemohlo být manipulováno. Běžnou praxí bývá, když se zajišťují věci, že se udělá hash těch dokumentů, nebo se udělá bitová kopie celého disku, protože hash jednotlivých dokumentů je poměrně náročný, protože ten, kdo zajišťuje, zpravidla neví, které dokumenty tam hledat, takže se udělá bitová kopie celého disku, k té se udělá hash, někdy též zvaný otisk.

190. Odborné stanovisko **JUDr. Stanislava K., PH.D. a JUDr. Mgr. Lukáše V., PH.D.** ze dne **22. 2. 2018** (č. l. 41991 – 42005, originál ve Volné příloze č. l. 42030), které bylo k důkazům provedeno u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42332 verte), z něhož vyplývá, že předmětem stanoviska bylo na základě nezávislé analýzy podat odborné právní stanovisko k problematice vybraných aspektů dotačního cyklu týkajícího se výzev č. 06, 08 a 09 vyhlášených Ministerstvem vnitra ČR v rámci Integrovaného operačního programu s důrazem na položené otázky objednatele. Zadavatelem odborného stanoviska byla AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Ze závěrečného shrnutí pak vyplývá, že vypsání výzev č. 06, 08 a 09 v rámci prioritní osy č. 2 Integrovaného operačního programu (Zavádění informačních a komunikačních technologií v územní veřejné správě) spadalo do kompetence Ministerstva vnitra (vykonávající činnost zprostředkujícího subjektu). Funkci dohledu nad činností Ministerstva vnitra pak v této věci plnilo Ministerstvo pro místní rozvoj (v pozici řídicího orgánu Integrovaného operačního programu). Odpovědnost za formulaci věcných kritérií pro výběr projektů v souladu s obecnými dokumenty zpracovanými státem v oblasti strukturálních fondů a se strategií rozvoje veřejné správy (s Programovým dokumentem a Prováděcím dokumentem IOP pro období 2007 - 2013 a zejména se strategií „Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby“) nesl řídicí orgán (Ministerstvo pro místní rozvoj), resp. Pověřený zprostředkující subjekt vyhláškující výzvu (Ministerstvo vnitra). Právě vyhlášovatelský subjekt byl zároveň oprávněn do dalších detailů specifikovat typy a věcné změření projektů, jejichž výdaje bylo lze hradit ze strukturálních fondů. Konkrétní specifikace projektů (včetně jeho jednotlivých parametrů), který byl posléze předmětem posuzování, však zůstávala v odpovědnosti žadatele o dotaci. Bezvýhradné dodržení závazné struktury žádosti a jejich příloh (vč. studie proveditelnosti) a přímé věcné následování typizovaných projektů publikovaných Ministerstvem vnitra z povahy věci zvyšovalo pravděpodobnost kladného posouzení žádosti o dotaci. Takový postup umožňoval v maximální možné míře naplnit požadavky pro poskytnutí dotace. Posuzování projektů bylo rozčleněno do pěti fází (I. posouzení obecných kritérií přijatelnosti, II. posouzení specifických kritérií přijatelnosti, III. kontrola formálních náležitostí, IV. hodnocení kvality, V. ex-ante analýzy rizik a případně související ex-ante kontrola), které zajišťovalo Ministerstvo vnitra ve spolupráci s Centrem pro regionální rozvoj a se zapojením externích hodnotitelů ve fázi hodnocení kvality. Otázka finanční přiměřenosti byla integrální součástí hodnocení kvality projektů, přičemž příslušné dotační orgány prověřovaly rozpočet též z hlediska naplnění pravidel způsobilosti výdajů, včetně dodržení zásad účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti. Nepřiměřeně rozpočtované prostředky pak nemohly být v rámci dotace proplaceny. Studie proveditelnosti byla součástí žádosti o poskytnutí dotace. Její zpracování vyžadovalo následování struktury i obsahu závazné osnovy (přiložené k řešeným výzvám vyhlášených Ministerstvem vnitra). Pro naplnění požadavků na strukturu a obsah studie proveditelnosti bylo nutné získat mimo jiné informace o variantách možného technického i finančního řešení předpokládaného projektu, přičemž prostředkem pro získání těchto informací bylo provedení průzkumu trhu, resp. oslovení relevantních subjektů působících v dané oblasti. Povinností dotačních orgánů bylo důsledně prověřovat, zda jsou splněny všechny náležitosti pro poskytnutí dotace, a to včetně doložení odpovídajících podkladů. Žadatelé o dotaci (její příjemci) jsou pak v individuálních případech povinni plnit stanovené dotační podmínky. Při splnění

judikaturou dovozených předpokladů se přitom může prosadit korektiv spočívající v uplatnění zásady legitimního očekávání, pro což je podstatné též provedení kontrol a ověřování ze strany dotačních orgánů. Pro kompletní kontrolu výběrových/zadávacích řízení byl dán dotačním orgánům prostor při posuzování projektů před rozhodnutím o poskytnutí dotace, při schvalování zadávací dokumentace před jejím zveřejněním, při administraci monitorovacích zpráv dokládaných k žádostem o platbu a při případném provádění předběžných, průběžných či následných kontrol. Provedená kontrola pak mohla u příjemce dotace založit legitimní očekávání ohledně správnosti jeho postupu. Proplácení dotačních prostředků při pravidelném průběhu vyplácení dotací na projekty, u nichž nedošlo k jakémukoliv porušení dotačních pravidel, 1. příjemce dotace k žádosti o platbu obdržel od poskytovatele dotace (příslušného ministerstva) finanční prostředky ze státního rozpočtu, poté 2. poskytovatel dotace zpracoval souhrnnou žádost o platbu, kterou předložil platebnímu a certifikačnímu orgánu, který 3. provedl certifikaci souhrnné žádosti o platbu a výkazů výdajů a tyto dokumenty zaslal Evropské komisi. Ta převedla prostředky rozpočtu Evropské unie na jednotný zdrojový účet platebního a certifikačního orgánu (Ministerstvo financí), který poukázal prostředky přijaté od Evropské unie na účet poskytovatelem dotace, který ze své rozpočtové kapitoly původně proplatil dotaci jejímu příjemci.

191. Ekonomické stanovisko **prof. Ing. Bohumila K.** ze dne **6. 9. 2021** (č. l. 42006 – 42008, originál ve Volné příloze č. l. 42030), které bylo k důkazům provedeno u hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42332 verte). Zadavatelem odborného stanoviska byla AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Cílem stanoviska je zhodnotit ekonomickou podstatu existence škody, kterou měla údajně způsobit TESCO SW. Stanovisko se tedy zabývá definicí pojmu škody z ekonomického hlediska a na podkladě definice je ve stanovisku konstatováno na dotaz, zda vznikla nebo v budoucnu může vzniknout na stíhaných zakázkách realizovaných TESCO SW škoda v ekonomickém slova smyslu, že k takové škodě by došlo, pokud by se prokázalo, že stíhané skutky byly realizovány v rozporu se zásadami jejich hospodárného, účinného a efektivního řešení. Nerespektování těchto zásad by znamenalo, že u poškozeného (České republiky) došlo k újmě v tom smyslu, že poškozená vynaložila na pořízení majetkových složek, které je potřeba pořídit v souvislosti s plněním příslušných výzev (včetně souvisejících prací a služeb) více zdrojů, než je racionálně třeba. V tomto smyslu zpracovatel očekával, že uvedená pochybení obž. TESCO SW, resp. dalších obžalovaných, bude obžalobou napadána právě z hlediska toho, že tyto zásady porušují. Ani při podrobném studiu obžaloby však v jejím textu tvrzení, resp. důkazy tohoto typu nenalezl. Naopak, efekt řešených projektů jsou opakem škody, tedy přinášejí ČR prospěch. Tento prospěch obecně řečeno buď snižuje výši údajných škod, uváděných v obžalobě a připisovaných obž. TESCO SW, resp. dalším obžalovaným, nebo jejich výši může zcela eliminovat nebo dokonce i převyšovat, tuto skutečnost však v textu obžaloby opět nenalezl. K dotazu, zda jsou peněžní prostředky, které se nevyčerpají z fondu EU při realizaci veřejných zakázek tzv. ztracené, nebo zda mohou být následně využity i v rámci jiných projektů, jiných výzev a jiných programů, uvádí, že o ztrátě těchto zdrojů pro Českou republiku by bylo možno hovořit pouze v případě, že by zdroje těchto fondů, určené na rozvoj ČR, byly zároveň jednak neomezené a jednak nepřevoditelné, tedy nevyužitelné pro další projekty. Zdroje EU, které nelze využít pro realizaci konkrétních veřejných zakázek, např. z toho důvodu, že jejich plnění je doloženo tzv. nesprávnými doklady, tedy České republice nejsou „odebrány“ (a to ani v případě, že by se nesprávnost dokladů jednoznačně prokázala) a Česká republika může tyto zdroje využít alternativním způsobem. Z tohoto pohledu tak České republice, která v obžalobě figuruje jako poškozená, škoda ve smyslu „újmy na majetku“ nevznikla. V závěru svého stanoviska pak zpracovatel rozvádí problematiku předběžných tržních konzultací.
192. Znalecký posudek **znalce Ing. Jiřího Bergera, MBA č. 1475/59/2022** ze dne **20. 5. 2022** (originál Volná příloha č. l. 42030). Posudek byl čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2022 (č. l. 43196). Zadavatelem posudku byl JUDr. Radek Šmerda (obhájce obž. Radka N., Antonína D. a Michala

V.) a předmětem posouzení je jednak zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce *Vnitřní integrace obce s rozšířenou působností - Magistrátu města Zlína* (skutek B.) a zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2011 až 2013, a v případě ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2011 až 2013, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně diskriminovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní spol. MARBES CONSULTING, a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Dále je předmětem posouzení zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce *Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína* (skutek F.), a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v případě ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména spol. Novell Professional Services Česká republika s.r.o., TESCO SW, Software602 a GORDIC, a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Nakonec stejné dotazy byly požadovány zpracovat k zakázce *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje* (skutek H.) a případně významné zvýhodnění zjistit ve vztahu k dodavateli TESCO SW. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že nebyla znalcem zjištěna významná odlišnost od požadavků zjištěných v jiných zadávacích dokumentacích obdobného předmětu plnění. V případě veřejné zakázky *Vnitřní integrace obce s rozšířenou působností - Magistrátu města Zlína* (skutek B.) byl pouze stanoven požadavek v počtu referenčních zakázek na tři za poslední tři roky, a to zejména s požadovanými hodnotami finančních objemů, které v součtu vyrovnávají nebo dokonce přesahují hodnoty předpokládaných cen jednotlivých částí, kdy jde zřejmě o záruku toho, že dodávku bude realizovat odborně způsobilý dodavatel. V případě veřejné zakázky *Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína* (skutek F.) zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty spol. Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společnostem, případně jejich implementačním partnerům, sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V případě zadávací dokumentace na veřejnou zakázku *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje* (skutek H.) byl opět mírně nadnesený požadavek v počtu referenčních zakázek na tři za poslední tři roky, ovšem požadované hodnoty finančních objemů v součtu nepřesahují hodnoty předpokládaných cen jednotlivých částí plnění a jsou v obvyklých poměrech, proto i tento požadavek je zcela oprávněný. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.

193. Znalecký posudek **Znalecké kanceláře Dr. Ludvika s.r.o. č. 34/1/2022** ze dne **19. 5. 2022** (č. l. 42516 - 42545, originál Volná příloha č. l. 42030). Posudek byl čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2022 (č. l. 43196) a zadavatelem posudku byla opět AK K. α Partners, advokátní kancelář s.r.o. Znalecký posudek byl vypracován pro účely tohoto trestního řízení a úkolem znalce bylo posoudit, zda informace obsažené v emailové komunikaci a přílohách uživatele obž. Mgr. Josefa S. a obž. RNDr. Pavla S. obsahovaly takové technické informace, které by vedly k jedinému možnému dodavateli. Konkrétně byly zkoumány znalcem emaily a jejich přílohy či podklady (například v podobě poznámek, vč. příloh uložených v nástroji Microsoft OneNote apod.), konkrétně tedy ze dne 20. 4. 2011 (č. l. 20793), ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167), ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21512), ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21526), ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21492 - 21499), ze dne 6. 6. 2011 (č. l. 21585 - 21615), ze dne 10. 6. 2011 (č. l. 21651), ze dne 12. 6. 2011 (č. l. 21835), ze dne 18. 6. 2011 (č. l.

21990 - 22137), ze dne 20. 6. 2011 (č. l. 22145), ze dne 22. 6. 2011 (č. l. 22191), ze dne 23. 6. 2011 (č. l. 22242), ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22263, 22287, 22336 a 22375), podklad na CD č. l. 7586 (Výběrové řízení KDJ vrze 2.doc) a podklad na č. l. 21196 - 21209. Dle závěrů znalce k dotazu č. 1, zda je možné, aby emaily z konkrétní adresy odeslala jiná fyzická osoba než ta, která je vlastníkem předmětné emailové adresy, uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že drtivá většina SMTP serverů a webmail serverů je přístupná z internetu a k úspěšné autentizaci vyžaduje jméno a heslo uživatele, může v takovém případě i nepovolaná osoba se znalostí přístupových údajů odesílat emaily z emailové adresy osoby, které patří výše zmíněné přístupové údaje. Takto může činit z příkazové řádky poštovního klienta jako například Microsoft Outlook či přihlášením se do webového rozhraní. Další možnost neoprávněného odeslání emailu představuje úspěšný hackerský útok na server či koncové zařízení uživatele (např. notebook či mobilní telefon). K dotazu č. 2, zda obsahují dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21526) změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167) a oproti informacím uvedených v podkladu ve spisu na č. l. 21196 až 21209, pokud ano, aby se vyjádřil k těmto změnám, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a dále odpovědět, zda je z metadat přílohy a metadat změn patrné, kdo konkrétně tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „*Předmět_zakázky_ke_UAP_Upraveno_4_psw.docx*“, který byl přílohou emailu ze dne 30. 5. 2011, je identický s dokumentem, který obdržel uživatel mailové adresy xxx dne 17. 5. 2011 od uživatele mailové adresy xxx a dokument „*IDM_technicke_reseni.docx*“ je identický s podkladem uvedeným ve spise na č. l. 21196 až 21209, jež dle metadat uložil uživatel Č. Petr (vytvořeno: 24. května 2011 23:43:00, autor: Č. Petr). Dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21526) neobsahují změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167), ani informacím uvedeným v podkladu ve spisu na č. l. 21196 až 21209. K dotazu č. 3, aby se vyjádřil k informacím uvedeným v podkladu č. l. 21492 až 21499, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl splnit pouze jeden dodavatel, uvádí, že informace uvedené v podkladu č. l. 21492 až 21499 neobsahují žádné technické údaje či parametry, které by svým charakterem měly dopad na podobu technických informací předmětné veřejné zakázky, informace zde uvedené tedy neomezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel. K otázce č. 4, aby se vyjádřil k informacím uvedeným v podkladu č. l. 21585 a ke komentářům uživatele *PSek* v podkladu č. l. 21588 až 21614, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, uvádí, že informace uvedené v podkladu č. l. 21585 neobsahují žádné technické údaje či parametry, které by svým charakterem měly dopad na podobu technických informací předmětné veřejné zakázky. V případě komentářů uživatele *PSek* uvedených v podkladu č. l. 21588 až 21614 se v jednom případě jedná o otázku (komentář), která nezasahuje do technické podstaty podkladu a v dalším upozorňuje, že uvedená kritéria jsou vysoká a nepřímou tak nabádá k jejich zmírnění a tedy umožnění účasti většího okruhu uchazečů a tím i vyšší konkurence. K dotazu č. 5, zda obsahují dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 10. 6. 2011 (č. l. 21651) změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167), dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21512), dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 20. 4. 2011 (č. l. 20793) či informacím uvedených v podkladu ve spisu na č. l. 21196 až 21209, uvádí, že dokument „*Předmět_zakázky_ke_UAP_Upraveno_4_psw.docx*“, který byl přílohou emailu ze dne 10. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel mailové adresy xxx obdržel dne 17. 5. 2011 od uživatele emailové adresy xxx. Dokument „*Olomouc_podklady_pro_digitalizaci_kprava1.doc*“, který byl přílohou emailu ze dne 10. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx obdržel dne 30. 5. 2011 od uživatele emailové adresy xxx. Dokument „*III - a - 02 - ZD_digitalizace_KDS_KDR_psekO2_TJ.doc*“, který byl přílohou emailu ze dne 10. 6. 2011, obsahuje změny oproti dokumentu, který byl přílohou emailu ze dne 20. 4. 2011, který uživatel mailové adresy [xxx](#) obdržel od uživatele emailové adresy xxx. Dokument „*DM_technicke_reseni.docx*“ je identický s podkladem uvedeným ve spisu na č. l. 21196 až 21209, který dle metadat uložil uživatel Petr Č. Pouze dokument „*III - a - 02 - ZD_digitalizace_KDS_KDR_psekO2_TJ.doc*“ obsahuje nějaké změny. K jednotlivým změnám se vyjadřuje podrobněji v kapitole

4.1.7. posudku a konstatuje, že změny neomezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, naopak parametry jsou změněny tak, že došlo k faktickému rozšíření možných uchazečů. Z vlastností dokumentu „*III - a - 02 - ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ.doc*“ není zřejmé, kdo úpravy provedl. K dotazu č. 6, zda obsahuje dokument uvedený v příloze emailu ze dne 12. 6. 2011 (č. l. 21835) změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 10. 6. 2011 (č. l. 21651), vyjádřit se k případným změnám z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a případně zjistit z metadat přílohy a metadat změn, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „*III - a - 02 ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ.doc*“, který byl přílohou emailu ze dne 12. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx odesílal emailem již dne 10. 6. 2011. Dokument uvedený v příloze emailu ze dne 12. 6. 2011 (č. l. 21835) neobsahuje změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 10. 6. 2011 (č. l. 21651). K dotazu č. 7, zda mohl technické parametry specifikované v emailu a jeho přílohách ze dne 20. 6. 2011 (č. l. 22145) plnit více než jeden dodavatel, uvádí, že v těle samotného emailu uživatel emailové adresy xxx neuvádí žádné technické skutečnosti. K příloze konstatuje, že se jedná o šablonu dokumentu, která nenese žádné technické, organizační ani jiné informace k předmětné veřejné zakázce. K dotazu č. 8, zda obsahuje dokument uvedený v příloze emailu ze dne 22. 6. 2011 (č. l. 22191) změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167), případně se vyjádřit k těmto změnám, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a zjistit, zda je z metadat přílohy a metadat změn patrné, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „*II - Předmět_zakázky_ke_UAP_Upraveno_4_psw.docx*“, který byl přílohou emailu ze dne 22. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx obdržel dne 17. 5. 2011 od uživatele emailové adresy xxx. Dokument uvedený v příloze emailu ze dne 22. 6. 2011 (č. l. 22191) neobsahuje změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167). K dotazu č. 9, zda obsahují dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 23. 6. 2011 (č. l. 22242) změny oproti dokumentům uvedeným v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21526), vyjádřit se k případným změnám z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a uvést, zda lze z metadat přílohy a metadat změn zjistit, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „*IV – IDM_techicke_reseni docx*“, který byl přílohou emailu ze dne 23. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx odesílal emailem již dne 30. 5. 2011. Dokument „*Sumar_AC_IDM.xlsx*“ v tomto emailu obsažen není, a tak se dále vyjadřuje k jeho obsahu. Dokument obsahuje obecné požadavky a též požadavky na HW bez určení konkrétního výrobce či produktu a též konkrétní SW produkty. HW i SW produkty mohlo v předmětné době v EU (včetně ČR) dodat minimálně desítky partnerů. Dokument uvedený v příloze emailu ze dne 23. 6. 2011 (č. l. 22242) neobsahuje změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21526) a dále konstatuje, že technické parametry uvedené v dokumentu „*Sumar.ACJdM.xlsx*“ mohl plnit více než jeden dodavatel. K dotazu č. 10, zda obsahuje dokument uvedený v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22263) změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 20. 4. 2011 (č. l. 20793), případně se vyjádřit k těmto změnám, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a případně uvést, zda je z metadat přílohy a metadat změn patrné, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „*III - ZD_digitalizace_KDR,,02 É kopie doc*“, který byl přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011, obsahuje změny oproti emailu ze dne 20. 4. 2011, který uživatel emailové adresy xxx obdržel od uživatele emailové adresy xxx. Na základě porovnání obou dokumentů uvádí, že dokument „*III - ZD_digitalizace_KDR_O2 É kopie.doc*“ obsahuje pouze část KDR (Krajský digitální repozitář), ke změnám se pak vyjadřuje v kapitole 4.1.13. posudku a konstatuje, že změny neomezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel. V dokumentu jsou provedeny změny v režimu „Sledovat změny“. U všech změn je uveden autorem změny „*Autor*“. K metadatům tohoto dokumentu dále uvádí, že z vlastností dokumentu není zřejmé, kdo úpravy provedl. K dotazu č. 11, zda obsahují dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22336) změny oproti dokumentům uvedeným v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167), případně se vyjádřit k těmto změnám, a to z pohledu, zda omezují zadání tak, že

by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, případně uvést, zda je z metadat přílohy a metadat změn patrné, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že dokument „II - Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“, který byl přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011 je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx obdržel dne 17. 5. 2011 od uživatele emailové adresy xxx. Dokument „II - DMVS systém požadavky.docx“ v tomto emailu obsažen není a tak se dále vyjadřuje k jeho obsahu. Dokument obsahuje požadavky na HW bez určení konkrétního výrobce či produktu a též konkrétní SW produkty. HW i SW produkty mohlo v předmětné době v EU (včetně ČR) dodat minimálně desítky partnerů. Dokument uvedený v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22336) neobsahuje změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 17. 5. 2011 (č. l. 21167) a dále konstatuje, že technické parametry uvedené v dokumentu „II - DMVS systém požadavky.docx“ mohl plnit více než jeden dodavatel. K dotazu č. 12, zda obsahují dokumenty uvedené v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22375) změny oproti dokumentu, který je součástí spisu na CD ze dne 27. 4. 2011 (č. l. 7586), dokumentům uvedených v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22287) a dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 30. 5. 2011 (č. l. 21512), vyjádřit se k případným změnám z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel a případně uvést, zda je z metadat přílohy a metadat změn patrné, kdo tyto změny do dokumentu zanesl, uvádí, že informace uvedené v dokumentu „III - digitalizace.KDJ systém požadavky.docx“, který byl přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011, porovnával s dokumentem „Výběrové řízení KDJ verze 2.doc“, který je součástí spisu na CD č. l. 7586, a který byl dle metadat vytvořen ve středu 27. dubna 2011 autorem „VKOL“. Uvádí, že dokument obsahuje pouze část informací oproti porovnávanému a dále konstatuje, že veškeré informace obsažené v dokumentu „III - digitalizace.KDJ systém požadavky.docx“ jsou zcela totožně uvedeny již v dokumentu „Výběrové řízení KDJ verze 2.doc“. Dále uvádí, že dokument „III - digitalizace.KDS systém požadavky.docx“, který byl přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011, je identický s dokumentem, který uživatel emailové adresy xxx obdržel dne 24. 6. 2011 od uživatele emailové adresy xxx. Dále konstatuje, že dokument „III - digitalizace.KDS systém požadavky.docx“, který byl přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011, neobsahuje změny oproti dokumentu uvedenému v příloze emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22287). K dokumentu „III - ZD.digitalizace_all_04.doc“ uvádí, že nad rámec změn, které dále popisuje v kapitole 4.1.15 posudku, tento obsahuje kapitoly (str. 18 až 19, 25 a 28), které jsou svým obsahem totožné s informacemi uvedenými v dokumentu „Olomouc_podklady_pro_digitalizaci_úprava1.doc“ (č. l. 21512) ze dne 30. 5. 2011, který uživatel emailové adresy xxx obdržel od uživatele emailové adresy xxx. Dále obsahuje kapitolu (str. 19 až 22), která je svým obsahem (kromě dvou úprav) totožná s informacemi uvedenými v dokumentu „Výběrové řízení KDJ verze 2.doc“, který je součástí spisu na CD č. l. 7586, a který byl dle metadat vytvořen ve středu 27. dubna 2011 autorem „VKOL“. Konstatuje, že dvě zmíněné změny neomezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel. Dokument „III - ZD.digitalizace_all_04.doc“ dále porovnával s přílohou emailu ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22287), který uživatel emailové adresy xxx obdržel od uživatele emailové adresy xxx. Dokument porovnával konkrétně s přílohou s názvem „III a - 02 ZD.digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.doc“. K tomuto konstatuje, že některé změny v dokumentu byly zaneseny právě již v dokumentu „III - a - 02 - ZD.digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.doc“ a ostatní změny neomezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel, viz podrobněji v kapitole 4.1.15 posudku. Uvádí dále, že v dokumentu „III - ZD.digitalizace_all_04.doc“ jsou provedeny změny v režimu „Sledovat změny“. U všech změn je uveden autorem změny „Autor“. K metadatům tohoto dokumentu dále uvádí, že z vlastností dokumentu není zřejmé, kdo úpravy provedl. K dotazu č. 13, aby se vyjádřil k metadatům podkladu ze dne 18. 6. 2011 uvedeného ve spisu na č. l. 21990 až 22137, konkrétně k metadatům uvedeným na č. l. 22137, především pak k tomu, kdy a kým byl soubor vytvořen, uvádí, že vzhledem k tomu, že v obdržení podkladech není uveden soubor v elektronické (zdrojové) podobě, ale pouze v podobě podkladu spisu na č. l. 21994 - 22136, není možné autoritativně konstatovat, kdo a kdy soubor vytvořil a případně změnil. Je možné pouze uvést, že na č. l. 22137 je uveden jako autor souboru s názvem „ZD_OIK_8vyzva_all_07.doc“ uživatel „RTS,

a.s.“, že soubor byl vytvořen „17. 6. 2011 13:54“, naposledy upraven „20. 6. 2011 12:14“ a že poslední změnu provedl uživatel „S.“. „**Dodává, že** metadata nejsou svázána se samotným obsahem dokumentu a lze je libovolně měnit. K dotazu č. 14, zda je možné měnit metadata dokumentů ve formátu Microsoft Word, uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že metadata nejsou svázána se samotným obsahem dokumentu, lze je libovolně měnit, a to nejen autora či uživatele, který dokument poslední uložil, ale též ostatní metadata, jako jsou například čas uložení, autor revizí či komentářů atd. Tyto údaje lze měnit, aniž by tato změna zanechala v samotném dokumentu stopy. Důkazem toho je i skutečnost, že samotný program Microsoft Word nabízí smazání těchto metadat. Smazání metadat není nic jiného, než specifický druh změny, kdy jsou původní hodnoty změněny na prázdné. Zároveň konstatuje, že lze upravovat i metadata uváděná u samotných komentářů v nástroji Microsoft Word. Iniciály uváděné u jednotlivých komentářů jsou takové, jaké si uživatel nastaví, a nic nevypovídají o tom, kdo a s jakým jménem na předmětném PC pracuje a reálně úpravy provádí. Toto nastavení je uživateli k dispozici kdykoli, nikoli pouze při instalaci. Dále upozorňuje, že tyto iniciály lze měnit i u již existujících komentářů. Pro odhalení neautorizované změny metadat je nutné mít autoritativně uloženy původní dokumenty. V případě autoritativně uložených hashů lze odhalit zásah do dokumentu, avšak již není možné detekovat, zda došlo k zásahu do obsahu dokumentu či jeho metadat.

194. Znalecký posudek **Ing. Jiřího Kodla, CSc. č. 114/2022** ze dne **18. 5. 2022** (č. l. 42585 – 42653, originál Volná příloha č. l. 42030). Posudek byl čten u hlavního líčení dne 21. 6. 2022 (č. l. 43196) a zadavatelem posudku byla AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Účelem znaleckého zkoumání bylo posoudit, zda zadávací dokumentace veřejné zakázky *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - technologické centrum ORP* vyhlášené Statutárním městem Přerov obsahuje prvky, které by mohly z technického hlediska způsobit přímou nebo nepřímou diskriminaci některých dodavatelů v oblasti veřejné zakázky IDM a zda mohl podmínky zadávací dokumentace v části IDM splnit neurčitý počet dodavatelů. Dle závěrů znalce tato zadávací dokumentace neobsahuje v části IDM diskriminační části a o zakázku se mohli ucházet dodavatelé dodávající IDM na jakékoliv platformě, pokud by dodávané řešení splnilo požadavky dle příloh zadávací dokumentace. Zadání IDM je v zadávací dokumentaci popsáno obecně, nejsou zde uvedeny názvy produktů či služeb a to, co je uvedeno ve vztahu k existujícímu IDM na platformě Novell (viz Příloha 7 zadávací dokumentace) (2.2.1.h) bod 2.1 a jinak v bodu 5.2, kde se o Novellu nehovoří), nevytváří takové podmínky, které by neumožňovaly poskytnout plnění IDM na jakékoliv jiné platformě.
195. **Odborné vyjádření** zpracované znaleckou kanceláří **Znalecká kancelář Lidinský Mašín s.r.o.** ze dne **30. 8. 2022** (č. l. 43347). Zadavatelem odborného vyjádření, které bylo k důkazům provedeno u hlavního líčení dne 16. 1. 2023 (č. l. 43866 verte), byla opět AK Gřivna α Šmerda s.r.o. (obhájce obž. TESCO SW). Z obsahu vyjádření vyplývá, že se tato znalecká kancelář nejprve obecně vyjadřuje a charakterizuje magnetickou pásku jako takovou s tím, že se jedná o přepisovatelné médium. Magnetické pásky se standardně dodávají ve variantě „RW“ (zkratka Rewrite – přepisovatelné), které umožňuje čtení, zápis i přepis, kdy schopnost přepisovatelnosti pásek je limitována čtecím zařízením a zapisovacím zařízením (zpravidla zálohovací jednotkou či knihovnou) a údržbou tzv. magnetických hlav v tomto zařízení, jejichž prostřednictvím zařízení na vlastní pásku zapisuje nebo čte data. Každá magnetická páska je vybavena prepínačem, který umožňuje mechanicky zablokovat zápis na magnetickou pásku a z pásky bude možné pouze číst data, ale nikoli zapisovat. Projektovaná životnost magnetických pásek LTO je 15 až 30 let, kdy jsou uvedeny v odborném vyjádření faktory ovlivňující životnost se závěrem, že se jedná o křehké médium, se kterým musí být zacházeno v souladu s požadavky výrobce, jinak dochází k degradaci magnetické vrstvy a nečitelnosti uložených dat. Vlivem mechanického opotřebení (či nevhodném prostředí uchování) může dojít k částečnému nebo úplnému poškození, které způsobí nečitelnost uložených dat či nemožnosti nového zápisu dat na pásku. Z podkladového materiálu, který byl

předložen, nelze zjistit, jak bylo se zajištěnými magnetickými páskami nakládáno, kolikrát byly použity pro čtení, jak a kolikrát byly transportovány, naopak je zřejmé, že s nimi bylo manipulováno nežádoucím způsobem, např. transportovány do zahraničí a nazpět, nebo byly volně uloženy v kartonových krabicích apod. Poslední odpověď v rámci odborného vyjádření se týká dotazu, zda byla v průběhu zajištění magnetických pásek ze spol. TESCO SW zaručena autenticita a integrita dat na nich uložených. Dochází k závěru, že nikoli. Podstatnou část odpovědi na tuto otázku obsahuje citace ISO normy 27037:2012, která obsahuje standart postupů, na kterých se shodla odborná veřejnost a obsahuje základní zásady práce s digitálními důkazy. Na podkladě této ISO normy znalecká kancelář předkládá způsob, jak fakticky mělo být ze strany OČTŘ s datovým nosičem (magnetickou páskou) nakládáno. Vytýkáno je pak fakticky to, že v podkladových materiálech nebyl nalezen jednoznačný identifikátor magnetické pásky, například pomocí výrobního čísla. Čárový kód, který se na magnetických páskách nacházel, není výrobním kódem, není na kazetu vypálen laserem, ale jen přilepen, je možné jej strhnout, přelepit, přepsat, nelze tedy ověřit, že znalec prováděl zkoumání na autentických magnetických páskách. V rámci duplicitního zkoumání dvou znalců (Kriminalistický ústav a znalec Klíma) ani jeden neprovedl duplikaci pásky a nespočítal kontrolní součet (HASH) a zkoumání důkazu vedlo k rozdílným výsledkům. V případě, že by pásky obsahovaly stejná data, museli by znalci ve svém zkoumání dospět ke stejnému výsledku. Protože neexistuje technické opatření v podobě hashe vytvořeného z kopie, je v takovém případě nutné dodržet procesní postupy, které nepochybně zajistí autenticitu zajištěných dat. Jedná se o důsledné protokolární otevírání zapečetěných dat pouze pro účely znaleckého zkoumání, neustále sledování veškerého pohybu a manipulace s důkazy, nové protokolární pečetení a foto dokumentování každé události, jinak není autenticita a integrita dat zajištěna. Problematická je skutečnost, že magnetické pásky, na rozdíl od CD-Rom médií, jsou přepisovatelné a je možné jejich obsah změnit. Ze znaleckého posudku u znalce Klímy č. 040/2017 nebylo možné vyčíst, jestli znalec použil před připojením médií ke čtecímu zařízení také mechanickou západku proti přepisu, naopak z poskytnuté fotodokumentace 28 pásek je zřejmé, že média byla ve stavu s povoleným zápisem, což lze vidět na fotografii pásek ve stavu, v jakém je znalec Klíma převzal, kdy ze všech pásek je jedna jediná zabezpečena mechanicky proti přepisu. Další aspekt nasvědčující tomu, že se při manipulaci s magnetickými páskami nepostupovalo tak, aby bylo možno zajistit jejich autenticitu a integritu, je skutečnost, že u některých emailů vytěžených z technologického disku se neshoduje s obsahem emailu vytěženého z magnetických pásek, i když by se podle metadat (datum, čas, odesílatel, příjemce) mělo jednat o stejný email. Za velmi problematické pak znalecká kancelář hodnotí okolnost, kdy tři pásky LTO4 opustily perimetr OČTŘ i znalce a byly odeslány do zahraniční společnosti Kroll Ontrack, jelikož neexistoval hash odeslaných pásek, ani nebylo množné dodržet procesní zabezpečení autenticity důkazů, není tedy možné garantovat, že byla autenticita a integrita originálních dat zachována. Dokonce je i zpochybnitelné, zda byla analýza skutečně prováděna nad zajištěnými médii, neboť v dokumentech popisujících vytěžení pásek (znalecký posudek Klímy č. 040/2017) absentuje detailní popis pásek umožňujících jejich jednoznačnou a nepochybně identifikaci. V době odeslání pásek spol. Kroll Ontrack tyto nebyly pod kontrolou znalce (absence předávacích protokolů, absence poučení zahraniční společnosti, informace o povinnosti zajištění integrity) uvedené skutečnosti nejsou v posudku č. 040/2017 ze dne 30. 1. 2018 znalce Klímy, což může mít dopad na kvalitu a autenticitu vytěžených dat. S ohledem na uvedené nelze dle znalecké kanceláře v tomto odborném vyjádření konstatovat, že by v průběhu zajištění magnetických pásek ze spol. TESCO SW byla zaručena autenticita a integrita dat na nich uložených nezpochybnitelným způsobem a vytěžená a interpretovaná data pochází skutečně z těchto pásek. Pod odborným vyjádřením je za znaleckou kancelář podepsán David M. jako jednatel společnosti.

196. K těmto závěrům má soud opět za potřebné se krátce a stručně vyjádřit v tom smyslu, že k otázce skladování pásek, které dle odborného vyjádření nebylo vhodné, pak jediným následkem by byla nemožnost přečtení takové pásky či nemožnost zápisu na ní. Vzhledem k tomu, že z magnetické

pásky předložené např. znalci Ing. Bernatíkovi se podařila data extrahovat (za pomoci německé společnosti), je zřejmé, že tato konkrétní páska (nebo ty, které vytěžil znalec RNDr. Klíma opět za pomoci německé společnosti) nebyla poškozena. Pokud znalec dochází k závěru, že další důkaz nasvědčující tomu, že: *se při manipulaci s magnetickými páskami nepostupovalo tak, aby bylo možno zajistit jejich autenticitu a integritu, je skutečnost, že u některých emailů vytěžených z technologického disku se neshoduje s obsahem emailu vytěženého z magnetických pásek, i když by se podle metadat (datum, čas, odesílatel, příjemce) mělo jednat o stejný email*, k tomu soud dodává, že s ohledem na skutečnost, že email se na technologický disk ukládal v jiném čase, než se ukládal na zálohovací magnetickou pásku, to je přesně důvod toho, proč jsou metadata rozdílná. Ve zbytku soud opakuje, že nebylo v možnostech policejního orgánu a ani v možnostech Kriminálního ústavu provést přečtení magnetické pásky, chyběl jak hardware, tak software, proto nemohlo docházet k jakýmkoliv změnám dat na těchto zajištěných magnetických páskách, nemohlo z logiky věci dojít ani k jejímu zajištění pomocí kontrolního součtu apod. Uvedené závěry odborného vyjádření jsou zcela jistě správné a bylo by možno je akceptovat a vyvodit z nich obhajobou požadované závěry, ovšem pouze a jen v případě, že by např. policejní orgán měl v držení hardware a software umožňující jednoduše tyto magnetické pásky přečíst, data z nich extrahovat a zájmové soubory vykopírovat. Tohoto úkonu však policejní orgán nebyl absolutně schopen, nebyl toho schopen ani Kriminální ústav v Praze. Z tohoto důvodu všechny opakující se námitky k magnetickým páskám v podobě nesprávného skladování, nesprávného zabezpečení, neověření kontrolním součtem, jsou v tomto konkrétním případě dle soudu zcela irelevantní.

Listinné důkazy

197. Listinné důkazy k jednotlivým zakázkám jsou ve spise řazeny chronologicky a samostatně ke každému bodu obžaloby. V odůvodnění obžaloby od bodu 25. do bodu 1130. je tedy výpis listinných důkazů, které obžaloba považovala za podstatné k jednotlivým skutkům A. až M. Jde konkrétně o elektronickou komunikaci prostřednictvím emailů včetně příloh emailů, dále o listinné materiály v podobě zejména „oficiálních“ listin od zadavatelů jako usnesení rady měst či krajů, listiny ve vztahu k výběrovým řízením, výzvy k podání nabídek, dále podklady, které byly vyžádány od CRR, dále samotné zadávací dokumentace či jejich části a rovněž předcházející studie proveditelnosti, popřípadě smlouvy s vybranými uchazeči apod. Podstatnou část listinných důkazů tvoří rovněž přepis zajištěných telefonních hovorů. Soud toto řazení, stejně jako výčet „podstatných“ listinných důkazů, ve svém odůvodnění převzal, ovšem k listinným důkazům vypsals i další, dle soudu rovněž podstatné listiny, s tím, že u hlavního líčení stranám předložil postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu mimo další i kompletní svazky obsahující listinné důkazy, konkrétně se tedy jednalo o svazky 53 až 58 včetně (bod A.), 59 až 61 včetně (bod B.), 62 až 89 včetně (bod C.), 90 až 108 (bod D.), 109 až 114 (bod E.), 115 až 117 (bod F.), 118 až 123 (bod G.), 124 až 129 (bod H.), 130 až 135 (bod CH.), 136 až 139 (bod I.), 142 až 143 (bod K.), 144 až 146 (bod L.) a 147 až 150 (bod M.). Je dále nutno dodat, že listiny (mimo emaily a záznamy hovorů) se v jednotlivých svazcích nacházejí v kopiích, kdy originály listin jsou obsaženy ve volné příloze spisu označené jako II. v krabicích pod č. 1 až 13. Soudem byla ověřena totožnost pořízených fotokopíí s originály listin a zjistil jednoznačnou shodu. Ze záznamů z telekomunikačních hovorů byly do spisu pořízeny přepisy zájmových hovorů, kdy hovory jsou zaznamenány na CD nosičích ve Volné příloze č. V/2, kdy přepisy zájmových hovorů, ze kterých je vycházeno, soud opět zkontroloval se samotným zvukovým zněním.
198. K bodu **A.** rozsudku je pak možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:
 - Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11710, 11711 – 11715, sv. 53), že dne 9. 7. 2009 Jitka K. ze Statutárního města Přerov z pozice Vedoucí oddělení informatiky, z emailové adresy xxx, zasílá poptávku na zpracování studie proveditelnosti pro projekt *Technologické centrum ORP Přerov a elektronické spisové služby v území*. Takto jsou osloveni mimo jiné HCM Computers s.r.o. (xxx), a

EUNICE CONSULTING a.s. (poptávka zaslána na email Františka H.). Přílohou emailu s názvem Document.pdf je Výzva k podání nabídky ze dne 9. 7. 2009 v souladu s ust. § 6 zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách s tím, že jde o zakázku malého rozsahu dle § 12 cit. zákona. Zadavatelem je Statutární město Přerov.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11717, 11718 – 11719, sv. 53), že dne 27. 7. 2009 Jitka K. sděluje všem s poptávkou osloveným uchazečům, že vítězem výběrového řízení je EUNICE. Z připojeného oznámení o výběru nejvhodnější nabídky vyplývá, že EUNICE podala nejnižší cenovou nabídku ve výši 135 000 Kč bez DPH, druhá v pořadí HCM COMPUTERS podala cenovou nabídku ve výši 165 000 Kč bez DPH.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 11726 – 11735, sv. 53), že dne 7. 8. 2009 byla uzavřena Smlouva o provedení díla na *Zpracování studie proveditelnosti pro projekt Technologické centrum ORP Přerov a elektronické spisové služby v území* mezi Statutárním městem Přerov jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem. Zhotovitel byl dle smlouvy povinen zpracovat analýzu požadavků na zajištění služeb eGON centra na ORP (analýzu zájmů obcí I. a II. stupně a založených organizací o službu TC, a rovněž analýzu stávajícího stavu HW a SW relevantního pro vznik TC), Koncept e-Government služeb ve správním obvodu ORP Přerov a samotnou Studii proveditelnosti. Studie proveditelnosti má vycházet z platného znění k 19. 10. 2009 přílohy MV ČR č. 1 „Vzorové osnovy studie proveditelnosti Příručky pro žadatele a příjemce“. V článku IV. bod. 2 se zhotovitel zavázal neposkytnout dílo ani jeho část jiným osobám než objednateli nebo jím určeným zájemcům. Taktéž se zhotovitel zavázal v článku IV. bod 3. neposkytovat nikomu podklady obdržené od objednatele potřebné ke zhotovení díla.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 11722 – 11725, sv. 53), že ve dnech 19. 11. 2009 až 24. 11. 2009 probíhá komunikace mezi Františkem H. a Jitkou K. ve věci úpravy analýzy na základním jednání ze dne 19. 11. 2009. František H. se dne 19. 11. 2009 v emailu dotazuje K., zda by bylo možné příští pátek přijet k nim na úřad s AutoCont s tím, že by potřebovali finalizovat, jaký hardware se zakoupí pro TC pro studii a jak se zařadí tento hardware do stávajících zařízení, které mají na magistrátě. Dne 24. 11. 2009 urguje odpověď na termín schůzky a je mu odpovězeno Jitkou K., že souhlasí a nabízí uskutečnění schůzky mezi 9-10 hodinou. H. termín vyhovuje s tím, že přijdou a nebudou zbytečně zdržovat.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 11736 – 11751, sv. 53), že ve dnech 11. 1. 2010 až 22. 1. 2010 probíhá komunikace mezi Jitkou K., Františkem H. a Hanou M., rovněž ze Statutárního města Přerov. Obsahem komunikace je řešení podoby studie proveditelnosti. Z emailu ze dne 11. 1. 2010, který zasílá Jitka K. Františku H. a v kopii Jánou G. mimo jiné vyplývá, že město Přerov má již v této době nějakou podobu nabídky z AutoCont. Doslova Jitka K. píše Františku H., že mají nějakou podobu nabídky z AutoCont, z toho kolegové udělali kostru pro projekt TC ORP, aby to mělo větší vypovídající schopnost. Dne 20. 1. 2010 píše H. Jitce K. (a dalším osobám) mimo jiné, že posílá upravenou studii proveditelnosti, připomínky města zapracovali do této studie, včetně připomínek p. M., domluvené na jejich čtvrtěční schůzce.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11753, 11754 – 11756, sv. 53), že dne 26. 2. 2010 Josef S. z AutoCont přeposílá emailem Tereze J. v rámci AutoCont tabulkově zpracovaný seznam ORP (obce s rozšířenou působností) v rámci Olomouckého kraje a k tomu tabulkově zpracované údaje, jako název zakázky, poznámky ke kontaktům – zda chybí, nebo je potřeba je doplnit anebo zda jsou OK, jaká je platforma, v jaké fázi se nachází přípravy FS (studie proveditelnosti) a který externí subjekt se tím zabývá. V seznamu je uveden i Přerov.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 11757 – 11759, sv. 53), že ve dnech 25. 2. 2010 až 10. 3. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Jitkou K. a Františkem H. ve věci cenové nabídky do Studie proveditelnosti III. Vnitřní integrace úřadu. Respektive v emailu ze dne 25. 2. 2010 Jitka K. oslovila zájemce o zaslání cenové nabídky na zpracování Studie proveditelnosti na projekt III. – Vnitřní integrace úřadu v rámci výzvy 06 na „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích“, na který bude možno podat žádost o dotaci z integrovaného operačního programu. Nabídky mají být zasílány na její adresu do 5. 3. 10 včetně návrhu smlouvy o dílo a studii je potřeba zpracovat

nejpozději do 20. 4. 2010, aby ji mohli předložit Radě ke schválení a stihli podat žádost o dotaci do 31. 5. 2010. Z emailu ze dne 10. 3. 2010 vyplývá, že z předložených nabídek byla vybrána EUNICE a tato byla vyzvána k uzavření smlouvy. Že by v komunikaci mezi sebou dotyční komunikovali o Novell prostředí na MMP, jak bylo tvrzeno v bodě 30. obžaloby, však dle soudu z emailů nijak nevyplývá.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 11760 – 11764, sv. 53), že dne 11. 3. 2010 byla uzavřena Smlouva o dílo, na základě které se EUNICE jako zhotovitel zavázala poskytnout služby analytické a konzultační podpory při zpracování Studie proveditelnosti v rámci projektu „Vnitřní integrace úřadu ORP Přerov“ tak, aby projekt v rámci IOP výzvy 06 mohl být připraven pro hodnocení v rámci IOP a následně profinancován z evropských dotačních prostředků. EUNICE tak měla na podkladě této smlouvy dodat Analýzu současného stavu vnitřních chodu úřadu ve vazbě na využívání ICT a dále Studii proveditelnosti. V článku IV. bod 2 se zhotovitel zavázal neposkytnout dílo ani jeho část jiným osobám než objednateli, nebo jím určeným zájemcům. Taktéž se zhotovitel zavázal v článku IV. bod 3. neposkytovat nikomu podklady obdržené od objednatele potřebné ke zhotovení díla.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11766 – 11767, sv. 53), že dne 29. 3. 2010 Josef S. posílá emailem Petru K. (oba AutoCont) akceptaci schůzky s K. dne 1. 4. 2010 od 11:00 do 13:00 hodin.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11773 – 11774, sv. 53), že dne 30. 3. 2010 František H. potvrzuje emailem Jitce K. svoji účast na jednání v Přerově v předmětu „Novell prostředí na MMP““. Schůzka se má konat dne 2. 4. 2010 v 12:30 hodin v Přerově, Bratrská 34. Kromě H. a K. se mají schůzky dle rozeslaných emailů účastnit zaměstnanci MÚ Přerov.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11775, sv. 53), že dne 16. 4. 2010 František H. zasílá emailem Radku N. z Novell (xxx) vzor nabídky EUNICE pro (nejen) technologické centrum. Radek N. stejného dne za zaslání děkuje. Zasláný dokument však není součástí spisového materiálu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11777, sv. 53), že dne 22. 4. 2010 a 30. 4. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S., Rostislavem B. z Microsoft a Františkem H. v předmětu „VIU pro ORP Přerov“. V prvním emailu Josef S. píše Rostislavu B., že potřebuje dodat informace do studie proveditelnosti, kapitola VIU pro Magistrát Přerov. Tato kapitola bude postavena na „porovnání“ dvou variant: a) udržování stávajícího stavu koexistence Novell a MS a k tomu uvádí: a) tříštění finančních i lidských zdrojů, možné provozní kolize a ... jakékoliv další minusy, které Vás napadnou, b) orientace pouze na platformu MS. Z obsahu emailu tedy vyplývá, že S. preferuje prostředí MS s poukazem na nevýhody koexistence Novell a MS. Žádá B., aby oslovil přímo H., dává mu na něj telefonický kontakt. S. dále v emailu nabízí pomoc při doložení cenové informace k licencím a žádá H. o specifikaci toho, jak může přiložit ruku k dílu. V závěru emailu prosí S. obě strany o to, aby tyto informace nekomunikovali do oddělení ICT úřadu (Jitka K.). V emailu ze dne 30. 4. 2010 se následně Josef S. dotazuje B., zda mají jejich pomoc?.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11779 - 11781, sv. 53), že dne 3. 5. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Františkem H. a obž. Radkem N., kdy H. zasílá N. k připomínkám Studii s tím, že jsou tam zapracovány obě varianty (v porovnání poptávkového řešení) – MS a Novell s tím, že vř a technická specifikace je psána dle jejich požadavků na Novell. N. děkuje a zjišťuje potřebu nějaké další součinnosti. H. žádá N., aby proletěl kapitoly 5.2 a hlavně 7.4.1 (tu hlavně) (pozn. soudu jde o kapitolu Specifikace zadání technického řešení), zda tam ještě něco nedoplnit. N. odpovídá, že v průběhu zítřka se mu to bude snažit dodat s případným návrhem úprav.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11783, sv. 53), že dne 3. 5. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Františkem H. a Jitkou K., kdy H. zasílá K. v předmětu „Studie vnitřní integrace úřadu“ k připomínkám studii s tím, že jsou tam zapracovány obě varianty (v porovnání poptávkového řešení) – MS a Novell s tím, že vř a technická specifikace je psána dle jejich požadavků na Novell (stejný text jako při předchozí komunikaci s Radkem N.). K. děkuje a potvrzuje schůzku na 6.5. 13,00h s tím, že to musí probrat.

- Ze Studie proveditelnosti vyplývá (č. l. 8811, sv. 41, CD 1, soubor: příloha 7-SP-integrace TC-Prerov, event. 11787 - 11910), že studii proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu

v obcích – Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností“ zpracovala EUNICE ke dni 9. 5. 2010, zastoupená Bc. Michalem V. V kapitole 7.3.1. je pro účely studie provedeno orientační poptávkové řízení a srovnáno řešení postavené na integrační technologii Microsoft a na technologii Novell. Kapitola 7.4.1. pak obsahuje Specifikaci zadání technického řešení. Studie byla dle protokolu o předání převzata v určité verzi ze strany zhotovitele již dne 30. 4. 2010. Součástí CD je pod souborem příloha 5_Studie_proveditelnosti_TC_ORP Prerov.doc – předmětná Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – Zřízení technologického centra ORP a pořízení elektronické spisové služby“. Na straně 17, popřípadě str. 110 této studie jsou pak zapracovány finanční předpoklady na dodávku HW a SW v hodnotách dle nabídky AutoCont ze dne 9. 12. 2009 č. PN00085663-3.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11785, 11786 – 11910, 11911, sv. 53), že dne 2. 6. 2010 Jakub K. emailem z adresy xxxx posílá Josefu T. ml., Davidu T. a v kopii Pavlu Ch. v předmětu „studie integrace úřadu“ v příloze dokument nazvaný „SP_integrace_TC_Prerov_2.doc“, obsahující Studii proveditelnosti pro projekt *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích - Vnitřní integrace obce s rozšířenou působností* úřadu k Přerovu, s textem: „Dobrý den, posílám dle dohody. JK“. David T. přeposílá tuto studii dne 11. 6. 2010 Michalu T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11912, sv. 53), že dne 15. 6. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Ivo K. ze Statutárního města Přerov a Pavlem Ch. Ing. Pavel Ch. píše: Ahoj Ivo, Kuba mi říkal, že s tebou mám řešit věci týkající se OPLZZ v Přerově a dělat tomu nějakou supervizi, prosí poslat ty projektové žádosti, mělo by se jednat o výzvu 53 a 57 a navrhuje termín schůzky. Ivo K. z adresy xxx odepisuje, že navržený termín schůzky je dobrý, zajistí dle jeho žádosti projektové žádosti 53 a 57, měli by spolu ale řešit i 06 a 09. To je teď pro něj prioritnější.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11917, sv. 53), že dne 15. 6. 2010 Pavel Ch. sděluje emailem v předmětu: „IOP 6 a IOP 9“ Josefu T. ml., že dotazy delegované na něj Ing. K. ohledně IOP 06 a možnosti změny zadávací dokumentace řeší, stanovisko CRR je takové, že pokud by zdůvodnili změnu kritérií větší transparentností v rámci výběrového řízení a snahou nediskriminovat jiná řešení, bylo by možné modifikovat zadávací podmínky, pokud by to nenarušilo celou koncepci studie proveditelnosti. Nicméně ještě čekají na stanovisko OSF MVČR jako řídicího orgánu. Jakmile se dozví výsledek, dají jim zprávu.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 11914 – 11916, sv. 53), že dne 16. 6. 2010 byla uzavřena mandátní smlouva mezi CPS consulting s.r.o., zastoupené jednatelem Ing. Zdenkem P. a Statutárním městem Přerov zastoupeným Ing. Pavlem G., a to na zajištění a přípravu a průběhu veřejné zakázky „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“. Společnost CPS Consulting (dále jen CPS) se mimo jiné zavazuje sestavit zadávací dokumentaci k zakázce, včetně zpracování návrhu zadávacích podmínek, kvalifikačních kritérií včetně zajištění průběhu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11917, sv. 53), že dne 17. 6. 2010 Josef T. ml. přeposílá v předmětu: „IOP 6 a IOP 9“ email s přílohou nazvanou „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov.doc“ od Ing. Pavla Ch. ze dne 15. 6. 2010, Davidu a Michalu T. jako podklad pro zítřejší jednání.

- Z emailu vyplývá (č. l. 11918, sv. 53), že dne 21. 6. 2010 Josef S. sděluje emailem Pavlu Ch. v předmětu „kvalifikační kritéria“ návrh kvalifikačních kritérií pro veřejnou zakázku, když píše, jakými platnými certifikacemi AutoCont disponuje, nebo u pojištění uvádí, že AutoCont má pojištění do výše 20 mil. Ch. reaguje obratem sdělením, že jeho návrh pošle dál a uvidí, jak se k tomu postaví, osobně si myslí, že by to mohlo stačit. S. odpovídá dne 22. 6. 2010, že nemá na kolegu privátní mail a že s nastavením číselných hodnot je možné dále pracovat. Tyto kvalifikační kritéria se pak objevují v zadávací dokumentaci. Jak vyplývá z její části 6. tak je zadavatelem požadováno pojištění za škodu vůči třetí osobě ve výši min. 15 mil. Kč, jak dále vyplývá z bodu 9. Jiné požadavky zadavatele – tak je požadováno, aby uchazeč předložil v nabídce certifikáty kromě 9001 (základní podmínky v zadávací dokumentaci), tak rovněž ISO: 20000, 27001, tedy ty, o kterých se v emailu zmiňuje Josef S.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11919, 11920 - 11921, sv. 53), že dne 23. 6. 2010 Ivo K. z emailové adresy xxx posílá Pavlu Ch. v předmětu „TC ORP Přerov kalkulace za TC“ v příloze dokument nazvaný „TC ORP – hrubá kalkulace za HW, SW a implementace.pdf“. Z obsahu emailu vyplývá, že kalkulaci pro Přerov zaslal před tím Ivo K. František H. a dokument kalkulace je vlastně nabídka AutoCont č. PN00085663-3 ze dne 9. 12. 2009, zpracovaná Radimem F. pro Jitku K., respektive pro Statutární město Přerov a Jitka K. je uvedena jako kontaktní osoba.

- Z USB flashdisku Ing. Pavla Ch. zajištěného při domovní prohlídce dne 30. 9. 2014 vyplývá (čl. 11922 – 11969, sv. 53), že dne 24. 6. 2010 Pavel Ch. ukládá na flashdisc do složky nazvané jako: „napis_rozhoduj_II.“ dokumenty označené jako: „ZD_Přerov_eGovernment výzva 6_24.6.2010.doc, dále příloha 1_text vyzvy_v06vTC_ORP.pdf, dále příloha 2_Koncept a východiska.doc, dále příloha 3_Studie_proveditelnosti_TC_ORP Prerov.pdf, dále příloha 4_základní popis infrastruktury MMPr.pdf, a nakonec TC – výzva_tech.specif.docx“. Jedná se o část rozpracované zadávací dokumentaci od CPS Consulting s.r.o. k veřejné zakázce na služby „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ včetně souvisejících podkladů.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11970, 11971 - 11972, sv. 54), že dne 25. 6. 2010 Pavel Ch. zasílá zástupcům TESCO SW (Josef ml. a David T.) a AutoCont CZ (S., F. a K.) první rozpočet, který se mu podařilo získat k IOP 6 s tím, že je to poslední podkladový dokument, ze kterého vycházeli na městě při zpracování rozpočtu, nicméně tam musel ještě někdo něco přidávat, protože to neodpovídá s částkou uvedenou v žádosti (ta je mírně vyšší). Přílohou zasílá již shora uvedenou nabídku AutoCont č. PN00085663-3 ze dne 9. 12. 2009 určenou Statutárnímu městu Přerov v částce 8 443 331 Kč včetně DPH.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 11973, 11974 - 11995, 11995 – 1200, sv. 54), že dne 9. 7. 2010 Pavel Ch. posílá emailem Davidu T. a Josefu T. ml. v předmětu „06“ v příloze dokumenty nazvané „TC – výzva_tech.specif.docx., příloha 3_Studie_proveditelnosti_TC_ORP Prerov.pdf., příloha 4_základní popis infrastruktury MMPr.pdf. jako podklady k 06 v Přerově a sděluje dále, že 09 je také v běhu, rozbíhá se soutěž na zpracovatele. Fakticky jde o dokumenty v podobě Vymezení předmětu a cíle veřejné zakázky a Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – zřízení technologického centra ORP a pořízení elektronické spisové služby“. Josef T. ml. děkuje za podklady s tím, že si je prostudují a nebylo by od věci se sejt a říci si k aktuální situaci pár vět. Emailem si domlouvají schůzku.

- Z emailů vyplývá (č. l. 12006 - 12009, sv. 54), že dne 6. 8. 2010 byla sjednána schůzka Josefa T. ml. a Davida T. s Ing. Jitkou K. z odboru IT Přerov po předchozím telefonickém kontaktu.

- Z emailů vyplývá (č. l. 12010 - 12019, sv. 54), že dne 9. 8. 2010 Josef S. Josef posílá email Davidu T. a v kopii Pavlu Ch. v předmětu „TC.technické zadání“ v němž sděluje, že žlutou pasáž budou ještě korigovat. Ostatní texty už budou bez větších změn. Zároveň prosí o jejich připomínky. Součástí textu emailu je podrobný popis technického zadání, který po následných dalších úpravách byl zahrnut jako součást zadávací dokumentace, a to do přílohy č. 1 specifikace plnění zakázky. T. odpovídá, že promítne a dnes pošle první verzi ZD. Jinak sděluje, že v pátek v Přerově dopadli docela dobře (pozn. soudu: myšleno zřejmě schůzka viz předcházející bod). Po chladném přijetí nakonec diskutovali 1,5 hodiny. Byli přítomni i správci systému. Nemyslí si, že opozice Novellu by byla nepřekonatelná. Jinak rozsah projektu by mohl být následující: IDM – rozšíření stávajícího, Helpdesk, TC.

- Z emailů vyplývá (č. l. 12020, 12021 - 12057, sv. 54), že dne 11. 8. 2010 David T. zasílá emailem Josefu T. ml. a Michalu T. v předmětu „Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum – ZD – v02“ v příloze dokument nazvaný „Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum – ZD – v02.docx“ obsahující rozpracovanou druhou verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Dodávka komplexního řešení VITC pro řešení vnitřní integrace a technologického centra statutárního města Přerov“. Ve vlastnostech tohoto dokumentu je jako autor uveden T. David a spol. EUNICE.

- Z USB flashdisku Ing. Pavla Ch. zajištěného při domovní prohlídce dne 30. 9. 2014 vyplývá (čl. 12058 – 12087, sv. 54), že dne 12. 8. 2010 Pavel Ch. ukládá na flashdisc do souboru: „napis_rozhoduj_ II.“ dokument „Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum-ZD – v02.docx“. Jedná se o druhou verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Dodávka komplexního řešení VITC pro řešení vnitřní integrace a technologického centra statutárního města Přerov“, přičemž ve vlastnostech tohoto dokumentu je jako autor uveden David T. a spol. EUNICE, v kolonce „uložil“ je uvedeno David T.
- Z emailu vyplývá (č. l. 12088, sv. 54), že dne 12. 8. 2010 Josef S. sděluje v předmětu „výzva 06“ Pavlu Ch., že během diskusí s dodavateli se objevují požadavky na informace, které doposud z Přerova nemají a zda je reálné je získat jeho prostřednictvím. Dále popisuje zmiňované požadavky a dotazy, např. ve znění: S/N jejich stávajícího diskového pole DS4700, hlavně kvůli tomu, aby IBM neopomněli do kalkulací přidat licenci, pokud bude nějaká potřeba.
- Z emailu vyplývá (č. l. 12089 - 12095, sv. 54), že dne 12. 8. 2010 Josef S. posílá emailem Davidu T. a v kopii Pavlu Ch. v předmětu „TC.technické zadání“ upřesnění popisu řešení s tím, že jsou to ucelené kapitoly. Původní texty má smazat a nahradit těmito novými. Jedná se o korekci zažlucených pasáží emailu z 9. 8. 2010, které měl Josef S. v úmyslu upravovat.
- Z emailu vyplývá (č. l. 12096, sv. 54), že dne 12. 8. 2010 Pavel Ch. sděluje Davidu T. emailem v předmětu „čísla“, že: Struktura je následující ... a uvádí dvě částky, jednu ve výši 10 987 043 Kč, druhou ve výši 1 520 000 Kč s tím, že obě jsou včetně DPH.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 12097, 12098 - 12099, sv. 54), že dne 13. 8. 2010 Pavel Ch. posílá emailem Ivo K. v předmětu „urgentní vyplnění tabulky“ v příloze dokument „Popis stávajícího stavu.doc“ s tím, že by bylo potřeba velice rychle tabulku vyplnit a mít k dispozici, je to popis stávajícího stavu HW a SW na úřadě, který musí být součástí ZD.
- Z emailu vyplývá (č. l. 12100 - 12106, sv. 54), že dne 13. 8. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Davidem T. a Josefem S. ke schůzce ve věci TC.technické zadání, že by se s ním potřeboval v pondělí sejit a uzavřít záležitosti Přerova. Plnění pro VITC (pozn. soudu Vnitřní integrace, technologické centrum – což vyplývá i z názvu zadávací dokumentace samotné) je následující: Rozšíření IDM – Novell, Helpdesk – TESCOSW, TC - Autocont.
- Z USB flashdisku Ing. Pavla Ch. zajištěného při domovní prohlídce dne 30. 9. 2014 vyplývá (č. l. 12107 – 12143, sv. 54), že dne 17. 8. 2010 Pavel Ch. ukládá na flashdisc do souboru: „napis_rozhoduj_ II.“ dokument „Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum – ZD – v05.docx“. Jedná se o pátou verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Dodávka komplexního řešení VITC pro řešení vnitřní integrace a technologického centra statutárního města Přerov“, přičemž ve vlastnostech tohoto dokumentu je jako autor uveden David T. a spol. EUNICE, v kolonce „uložil“ David T.
- Z emailů vyplývá (č. l. 12144, 12145 – 12146, 12147, sv. 54), že dne 17. 8. 2010 David T. odpovídá Pavlovi Ch. v předmětu „čísla“, že ještě zapomněl jeden podklad a v příloze emailu zasílá dokument „Kalkulace – v01.xlsx“. Dokument obsahuje tabulku s cenovými kalkulacemi zakázky rozdělenými na investiční a provozní fázi. Pavel Ch. přeposílá dne 23. 8. 2010 tento dokument Ivo K. s vysvětlujícím komentářem.
- Z emailu vyplývá (č. l. 12151 – 12155, 12156 – 12223, sv. 54 a dále č. l. 12224, 12225 - 12270, sv. 55), že dne 20. 9. 2010 Jitka K. zasílá zúčastněným osobám (pracovníkům úřadu, mj. i Ivo K. a rovněž společnosti CPS Consulting) připomínkové dokumenty k zadávací dokumentaci veřejné zakázky VZ „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích“ s červeně vyznačenými změnami a návrhem některých úprav. Dokumenty představují finální verzi zadávací dokumentace a část příloh, které 16. 9. 2010 předložil zpracovatel ZD, a to společnost CPS Consulting Magistrátu města Přerov. Konkrétně zadávací dokumentaci odeslal Josef K. z CPS Consulting Haně M., ta email přeposlala Jířimu R. s tím, že jej žádá, aby na to mrkl, protože tomu vůbec nerozumí, Jíř R. přeposlal zadávací dokumentaci Jitce K. s tím, že bude potřebovat její odsouhlasení, případně připomínky, kdy v odpovědi Jitka K. sděluje, že zadávací dokumentace je v některých částech výrazně změněna oproti jejich podkladům předaným dne 8. 6. 2010, jedná se o zásadní věci, které by mohly vyvolat

hluboké důsledky pro magistrát, připomínkování bude trvat nejméně 3 dny studia takto předložených a změněných dokumentů, kdy tyto předložené dokumenty neodsouhlasí. Na to následně tedy Jitka K. dne 20. 9. 2010 zasílá jí připomínkované dokumenty shora uvedeným osobám, zbývající přílohy jsou doplněny Ing. K. Veškeré takto připomínkované dokumenty tvořící přílohu jsou Ivo K. obratem stejného dne 20. 9. 2010 zaslány Pavlu Ch. bez komentáře. Pavel Ch. je obratem přeposílá z adresy [xxx](#) Davidu T. na adresu xxx pod předmětem „fotky tenis“.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 12272, sv. 55), že dne 22. 9. 2010 rada města schválila zadání veřejné zakázky provedení služeb na vybudování technologického centra obce s rozšířenou působností Přerov (dále TC ORP), ustanovila komisi pro otevírání obálek, posouzení kvalifikace a hodnocení nabídek.

- Z emailu vyplývá (č. l. 12273, sv. 55), že dne 3. 10. 2010 Pavel Ch. z emailové adresy [xxx](#) zasílá na emailovou adresu xxx dotaz ke dvěma věcem k 06 – kdy to půjde ven a co přesně se požaduje v rámci spisovky – jestli Munis od Triády, nebo řešení od Geovapu, protože v té technické specifikaci se uvádí Munis a v benefitu zase geovap..... zda K. umí vznést dotaz na správné osoby?

- Z emailu vyplývá (č. l. 12276 - 12277, sv. 55), že dne 4. 10. 2010 Pavel Ch. emailem sděluje Davidu T. v předmětu „doplnění“, že v rámci Přerova je již spisovka vysoutěžena a funguje na systému Geovap, proto ve SP. Ostatní licence, které se budou kupovat pro obce by měly být na Munis. Zkrátka tyto nové systémy spisovky nemusí komunikovat s již fungujícím systémem Geovap v Přerově. Na zprávu reaguje dne 1. 11. 2010 Josef T. ml. otázkou, zda už mají nějakou představu, který den dojde k výkopu u toho zápasu č. 06. Ch. odpovídá dne 4. 11. 2010, že zápas by měl být rozehrán, čeká se na zveřejnění výsledků na internetu.

- Z listin o zahájení zadávacího řízení od CPS Consulting vyplývá (č. l. 12278 – 12350, sv. 55), že dne 5. 11. 2010 byla zveřejněna zakázka „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP Přerov“ a zadávací dokumentace. Zveřejnění opět proběhlo jak ve Věstníku veřejných zakázek, tak v Úředním věstníku Evropské unie. Součástí zadávací dokumentace je jednak studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – zřízení technologického centra ORP a pořízení elektronické spisové služby“, tak Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností“. Předmětem veřejné zakázky je v části A. vybudování technologického centra obce s rozšířenou působností Přerov, Identity Management (IDM) a Helpdesk, a to přes dodávky architektury, přes dodání HW a SW, implementaci a dokumentaci, až po servis. V části B. jde o pořízení elektronické spisové služby (SSL) pro obce základního typu a jimi zřizované organizace a obce s pověřeným obecním úřadem a jimi zřizované organizace, a to spisové služby plně kompatibilní s informačním systémem MUNIS, s informačním systémem datových schránek a s CzechPOINT. Jak ze zadávací dokumentace vyplývá, projekt je financován z Integrovaného operačního programu. Zadávací dokumentace byla společná i pro projekt č. CZ.106/2.1.00/06.06758 – II. Vnitřní integrace magistrátu města Přerova. Předpokládaná hodnota zakázky činila 11 mil. Kč bez DPH (z toho část A. v hodnotě 10,7 mil. Kč spolu s 5-ti letým servisem v ceně 310 000Kč/rok a v části B. činila hodnota zakázky 310 000 Kč). Mezi kritéria hodnocení nabídek činila nabídková cena 60 %, kvalita řešení 30 % a kvalita poskytovaných služeb 10 %.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 12364, 12365 – 12386, 12387, 12388 – 12389, 12390 – 12391, 12392, sv. 55), že dne 2. 12. 2010 Jitka Š. z TESCO SW kontaktuje emailem Josefa S. s tím, že mu zasílá na základě včerejší dohody rozpracovanou nabídku pro MÚ Přerov a prosí o doplnění do 10. 12. 2010. Obsahem přiloženého dokumentu je v komentářích navrhovaný podíl jednotlivých obchodních společností na rozsahu plnění zakázky. Shodný materiál posílá i Arnoštu H. ze společnosti TRIADA s.r.o. (Pozn. soudu: budoucí subdodavatel TESCO SW pro spisovou službu). H. reaguje, že v souladu s dohodou s panem T. posílá v příloze dotaz k ZD a návrh formulace odpovědi. Dokument obsahuje formulaci dotazu k zadávací dokumentaci na zadavatele včetně naformulované odpovědi zadavatele. Tento email Š. obratem posílá Davidu T. a v kopii

Josefu T. ml. Samotný dotaz je koncipován následně: (zkrácená verze)... *Jelikož v předpokládané hodnotě veřejné zakázky pro část B se, na rozdíl od části A, neuvádí ničeho o provozních nákladech. Ovšem v kapitole Servisní podmínky se počítá se servisem části B, ovšem není vymezen jeho rozsah a délka poskytování. Na základě výše uvedeného se domnívám, že se jedná o požadavek na garanci dodavatele tyto služby poskytovat minimálně po dobu 5 let, jejich cena však není zahrnuta do ceny plnění této veřejné zakázky. Je tento předpoklad správný?* Odpověď je pak koncipována následujícím způsobem: *Ano, tento předpoklad je správný. Zadavatel požaduje, aby dodávka SSL pro obce a jejich příspěvkové organizace zahrnovala poskytnutí potřebných licencí, implementaci a záruku provádění úprav na základě legislativních změn SSL po dobu 5 let. Zadavatel dále požaduje, aby dodavatel garantoval poskytování služeb souvisejících s provozem systému jednotlivým uživatelům v rozsahu dle potřeby, a na náklad jednotlivých obcí a příspěvkových organizací.*

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 12393, 12394, sv. 55), že dne 7. 12. 2010 David T. posílá emailem z adresy xxx Pavlu Ch. na adresu xxx pod předmětem „Re: výsledky zápasu“ a přílohou „výsledky.txt“ s textem, že posílá slíbené výsledky. Obsahem přílohy jsou připravené doplňující dotazy na zadavatele včetně předem naformulovaných odpovědí zadavatele.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 12396, 12397 - 12398, sv. 55), že dne 10. 12. 2010 Jitka Š. preposílá Josefu T. ml., Davidu T. dodatečné informace č. 3 vydané městem Přerov (pověřená osoba CPS Consulting, s.r.o.) s textem, že posílá odpovědi na jejich dodatečné dotazy. Oficiální text odpovědi zadavatele na dotaz č. 2 je pak zcela shodný s tím, jak byl naformulovaný Arnoštem H. ze spol. Triada.

- Ze seznamu doručených a přijatých nabídek vyplývá (č. l. 12779, sv. 57), že nabídku do veřejné zakázky „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ podaly dvě společnosti, a to TESCO SW, které podalo nabídku dne 28. 12. 2010 prostřednictvím RNDr. Josefa T., předsedy představenstva a po lhůtě NWT a.s., a to dne 3. 1. 2011.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 12793 – 12804, sv. 57), že dne 21. 1. 2021 proběhlo jednání hodnotící komise ve složení Ing. Jitka K., Ing. Hana M., Bc. Václav Z., Bc. Ivo K., Ing. Zdeněk K. Ze závěru komise vyplývá, že uchazeč NWT neprokázal splnění technické kvalifikační předpoklady. Hodnotící komise tak rozhodla o vyřazení nabídky z další účasti v zadávacím řízení.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 12876 – 12878, sv. 58), že dne 28. 6. 2011 hodnotící komise posoudila nabídku uchazeče TESCO SW a konstatovala, že nabízené parametry (nabídková cena, kvalita řešení a kvalita poskytovaných služeb) jsou odpovídající předmětu plnění a navrhuje zadavateli zvážit uzavřít s uchazečem TESCO SW smlouvu s nabídkovou cenou 12 476 166 Kč bez DPH, nebo zrušit zadávací řízení v souladu s ust. § 84 odst. 3 písm. b) zákona.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 12884, sv. 58), že dne 29. 6. 2011 rada rozhodla o výběru nabídky na vybudování Technologického centra obce s rozšířenou působností Přerov, jediná nabídka byla předložena od TESCO SW s nabídkovou cenou 14 971 399,20 Kč včetně DPH a rada schvaluje uzavření smlouvy o dílo mezi Statutárním městem Přerovem a TESCO SW. Jedním ze subdodavatelů TESCO SW pro oblast technologického centra je AutoCont (což vyplývá z nabídky, která je součástí spisu svazek 56).

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 12913 – 12919, sv. 58), že dne 4. 8. 2011 byla uzavřena Smlouva o dílo a zajištění servisu mezi zhotovitelem TESCO SW a objednatelem Statutárním městem Přerov. Předmětem smlouvy je kompletní dodávka komplexního řešení skládajícího se z vybudování Technologického centra obce s rozšířenou působností Přerov, skládající se z funkčních částí v podobě Technologického centra, Identity Managementu a Helpdesku a dále pořízení elektronické spisové služby (SSL) pro obce základního typu a jimi zřizované organizace a obce s pověřeným obecním úřadem a jimi zřizované organizace ve správním obvodu ORP Přerov. Cena díla byla sjednána dle nabídky, tedy 12 167 000 Kč bez DPH za technologické centrum a 309 166 Kč bez DPH za elektronickou spisovou službu.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 12920 – 12924, sv. 58), že dne 22. 8. 2011 byla uzavřena Smlouva o dílo mezi objednatelem TESCO SW a zhotovitelem AutoCont, jejímž předmětem je jednorázové plnění v podobě dodávky části plnění veřejné zakázky spočívající v komplexní dodávce Technologického

centra, Architektura, Dodávka HW a SW, Implementace, Školení a Dokumentace v hodnotě 6 412 000 Kč bez DPH a opakované plnění v podobě Servisu v hodnotě 120 000 Kč za rok.

199. K bodu **B.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:
- Z Výzvy k podání nabídky vyplývá (č. l. 13066 – 13071, sv. 59), že dne 21. 1. 2010 Statutární město Zlín zveřejnilo výzvu k podání nabídky na zpracování studie proveditelnosti a žádost o dotaci v rámci projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – zřízení technologického centra ORP, pořízení elektronické spisové služby ORP, řešení spisové služby obcí ve správním obvodu ORP a vnitřní integrace úřadu ORP“. Předmětem veřejné zakázky je tedy zpracování studie proveditelnosti a komplexní žádosti o dotaci včetně všech povinných příloh v rámci projektu Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích. Samotná studie má mít část marketingovou, technickou, provozně-organizační, personální a finanční. Předpokládaná hodnota zakázky činí 220 000 Kč bez DPH.
 - Z písemných výzev vyplývá (č. l. 13069 – 13071, sv. 59), že ze strany Statutárního města Zlín byly osloveny k podání nabídky tři společnosti, mezi nimi i EUNICE CONSULTING, spol. Sofyscon s.r.o. a spol. McGreen a.s. Pod výzvou k podání nabídky je podepsán Ing. Alois G. jako vedoucí Oddělení informačních systémů.
 - Z Protokolu o výběrovém řízení a krycích listů nabídky vyplývá (č. l. 13072 – 13073, 13074 – 13076, sv. 59), že jednání komise pro výběrové řízení se uskutečnilo dne 29. 1. 2010. Komise zjistila podání tří nabídek, konkrétně od spol. Sofyscon s.r.o. s nabídkovou cenou 200 000 Kč bez DPH, od spol. EUNICE s nabídkovou cenou 185 000 Kč bez DPH a od spol. McGreen a.s. s nabídkovou cenou 194 000 Kč bez DPH. Komise konstatovala, že všechny tři nabídky jsou úplné, provedla následně samotné hodnocení nabídek a jako nejvhodnější doporučila výběr nabídky a uzavření smlouvy s dodavatelem s EUNICE.
 - Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (č. l. 13077 – 13079, sv. 59), že dne 8. 2. 2010 rada města rozhodla o uzavření smlouvy o poskytování služeb při zpracování studie proveditelnosti mezi Statutárním městem Zlín a spol. EUNICE.
 - Ze Smlouvy o poskytování služeb vyplývá (č. l. 13081 – 13087, sv. 59), že dne 12. 2. 2010 Statutární město Zlín jako objednatel uzavírá smlouvu o poskytování služeb s EUNICE, jejímž obsahem je mimo jiné zpracování studie proveditelnosti a žádosti o dotaci v rámci projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – zřízení technologického centra ORP, pořízení elektronické spisové služby ORP, řešení spisové služby v obcích ve správním obvodu ORP a vnitřní integrace úřadu ORP“. Jako následující úkol je zpracování dokumentů v podobě Analýzy požadavků na zajištění služeb eGon centra na ORP Zlín, Koncept e-government služeb ve správním obvodu ORP Zlín a Analýzy aktuálního stavu vnitřního chodu úřadu – Magistrátu města Zlína – ve vazbě na využívání ICT. Za EUNICE smlouvu podepsal Bc. Michal V. Studie proveditelnosti byla Statutárnímu městu Zlín dle Protokolu předána dne 30. 3. 2010 (č. l. 13090, sv. 59). V samotné Studii proveditelnosti pro projekt – rozvoj služeb e-Governmentu je za řešitelský tým EUNICE vyjmenován Bc. Michal V. jako koordinátor projektu, Ing. Vladimír S. jako specialista na finanční analýzy a CBA a RNDr. František H. jako specialista vztahu IT, marketing a ekonomika (č. l. 13091 – 13094, sv. 59).
 - Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (č. l. 13098 – 13099, a 13101 – 13105, sv. 59), že dne 10. 1. 2011 rada města vzala na vědomí, že pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích“ z Evropského fondu pro regionální rozvoj v Integrovaném operačním programu, výzvě 06 „Zavádění ICT v územní veřejné správě“, bude nadále používán název: „I. Zřízení technologického centra, II. pořízení elektronické spisové služby včetně III. vnitřní integrace úřadu“. Z usnesení ze dne 16. 5. 2011 vyplývá, že rada města rozhodla o schválení výběrového řízení na zakázku malého rozsahu „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“, realizované rámci projektu „I. Zřízení technologického centra, II. pořízení elektronické spisové služby, včetně III. vnitřní integrace úřadu“. Taktéž rada rozhodla o jmenování členů komise pro výběrové řízení v sestavě Vladimír B. z Odboru informatiky, Zdeňka B. z Odboru informatiky a Lucie H.

z Odboru právního. Materiál obsahuje i návrh usnesení a zdůvodnění. Z materiálu vyplývá, že přímo osloveny budou AutoCont, Design PLUS s.r.o., GEOVAP s.r.o., MARBES CONSULTING s.r.o. a TESCO SW a.s.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13106 - 13107, sv. 59), že dne 17. 5. 2011 Vladimír B. z odboru informatiky Magistrátu města Zlín píše Davidu T., že děkují za přínosnou prezentaci na MMZ, chtěl by se jej zeptat, v jaké fázi je dodávka IDM a dalších komponent pro město Přerov a zdali pak mají ještě někde na www zadávací dokumentaci (pro inspiraci). V odpovědi zasílá v příloze požadovaný materiál Michal T. (namísto Davida T.) a dále sděluje, že dodávka v Přerově byla jimi vysoutěžená a v nejbližších dnech dojde k podpisu smlouvy. V příloze zasílá požadovaný materiál (*pozn. soud zřejmě onu požadovanou zadávací dokumentaci pro inspiraci*). V emailu ze dne 17. 5. 2011 Vladimír B. požaduje zaslání přílohy vnitřní integrace úřadu, která více pojednává o IDM.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13110 – 13111, sv. 59), že dne 30. 6. 2011 Josef T. ml. přeposílá emailem Františku H. a v kopii Michalu V. oslovení TESCO SW ze strany SMZ s tím, že to vypadá, jakoby to psal Marbes. Michal V. reaguje, že problém je, že ti, co o tom měli rozhodovat, jsou naprostí amatéři a neví vůbec nic (politici), IT má šéfa až ode dneška a je to celé hra Cortisu a dvou úřednic z evropských fondů. Cortis porušil všechny jejich dohody. M. už řekl své a přechází do protiútku. Pokud to nebude zajímat vedení města, tak to jistě bude zajímat vnitro a CRR. Ptá se dále, zda za stávajícího stavu teď něco nesplňují a prosí T. o zpětnou vazbu, jak je z toho vidět ten Marbes.

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 13112, 13113 – 13225, sv. 59), že dne 1. 7. 2011 Michal V. přeposílá emailem Radku N. výzvu k podání nabídky na VIU 06 včetně příloh (vše obdržel od Josefa T. ml.) a ptá se, zda se do toho budou hlásit. Jako přílohy zasílá Výzvu k podání nabídky ze dne 30. 6. 2011 a její přílohy v podobě Krycího listu nabídky, Čestného prohlášení, Detailní vymezení dodávek a další přílohy včetně Analýzy vnitřního chodu úřadu ve vazbě na využívání ICT zpracovanou spol. EUNICE v dubnu 2010. Celkem bylo součástí první výzvy 7 samostatných příloh. Z výzvy vyplývá, že termín pro podání nabídky byl stanoven na 14. 7. 2011 ve 12:00 hodin. Hodnocení nabídek bylo stanoveno v podobě celkové ceny nabídky s váhou 70 % a cena služeb spočívající v práci na rozšíření implementovaného řešení nad rámec smlouvy o komplexní podpoře provozu s váhou 30 %. Předmětem dodávky pak byla dodávka a implementace centrální identity management systému (IdM) úřadu magistrátu města Zlína, integrovat dodané řešení s personálním systémem MMZ a dalšími šesti aplikacemi úřadu a další. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky zahrnující jak hodnotu dodávek, tak služeb, nedosáhne hodnoty 2 000 000 Kč bez DPH.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 13226 – 13228, 13229 - 13233, sv. 59), že dne 1. 7. 2011 Michal V. komunikuje dvěma emaily se Zbyňkem S. ze Statutárního města Zlín ohledně rozporů mezi studií proveditelnosti a zadávací dokumentací, v první zprávě pouze přeposílá svoji komunikaci s Josefem T. ml., podruhé posílá komunikaci mezi Františkem H. a Vladimírem B. ze Statutárního města Zlín (kde jsou specifikovány konkrétní rozpory mezi studií proveditelnosti a zadávací dokumentací a kdy v této komunikaci Vladimír B. sděluje H., že bude o námitkách informovat tajemnici, tak náměstkyni pro informatiku, tak i poradce pro informatiku a žádá H., aby mu vyznačil do zadávací dokumentace, které části jsou technicky špatné a které částí dle H. nejsou v souladu se studií proveditelnosti). Michal V. dokonce S. píše, že zadávka je diskriminační, neboť upřednostňuje pouze jednoho dodavatele, neboť je v něm požadavek na úpravu helpdesk, kterou nemůže nikdo jiný než Marbes provést.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13234, sv. 59), že dne 2. 7. 2011 Michal V. píše Davidu M. ze spol. CORTIS Consulting, že k té věci jejich působení ve Zlíně to čím dál víc graduje, což ho velmi mrzí a přiznává se, že už si to nemůže vyložit jinak, než podraz. Vyčítá mu, že písemně sdělují, že návrh řešení od EUNICE pro projekt ve výzvě č. 6 byl špatný a že si tam Cortis postavil svou zadávací dokumentaci, kterou ušili napřímo na Marbes. V. už nezbyvá, než tvrdě přejít do protiútku a použít všechny možnosti, aby takovému jednání zamezil. Ví, že některé firmy budou podávat námitky a EUNICE upozorní jak CRR, tak i MVČR, že byl kompletně přepracován předmět plnění, který neprošel hodnocením externím hodnotitelů. Stejně tak napadnou Zlín, protože EUNICE je v zadávací dokumentaci jmenována, ale z jejich studie se tam

ty zásadní pasáže neobjevily. Už to zkrátka nemůže v této podobě nechat, když z nich dělají totální blbce.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 13235 - 13254, sv. 59), že dne 7. 7. 2011 probíhala emailová komunikace mezi Michalem V. a Františkem H. týkající se rozporů mezi studií proveditelnosti a zadávací dokumentací. Michal V. zasílá Františku H. původní emailovou komunikaci uvnitř společnosti CORTIS a mezi společností CORTIS a zlínským magistrátem, a to včetně příloh tvořících porovnání studie proveditelnosti se zadávací dokumentací (s vyznačením textů, které v zadávací dokumentaci oproti studii chybí, popřípadě nadbývá oproti studii apod.). Postupované zprávy jsou v emailu Michala V. Františku H. označeny jako důvěrné, kdy V. výslovně sděluje H., ať nikomu neříká, že to mají a cílem je dopátrat se odklonu. Emailovou komunikaci ze spol. Cortis zaslal V. David M. s tím, že má maily brát jako DŮVĚRNÉ.

- Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (č. l. 13255 – 13258, sv. 59), že dne 11. 7. 2011 rada města schválila změnu ve složení komise pro výběrové řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávku „Vnitřní integrace úřadu – magistrátu města Zlína“. Jako členy komise jsou vybráni Libor S. z Odboru informatiky, Zdeňka B. z Odboru informatiky, Lucie H. z Odboru právního a Daniel D. z Oddělení koordinace projektů.

- Z emailu, dodatečných informací a písemného odmítnutí vyplývá (č. l. 13260, 13261-13266, 13267, sv. 60), že dne 13. 7. 2011 Michal V. přeposílá Františku H. email od Jitky Š. z TESCO SW, která zaslala dle pokynu Josefa T. ml. Michalu V. Dodatečné informace č. 1 k veřejné zakázce, včetně dopisu odmítnutí výzvy k podání nabídky z 12. 7. 2011. Z tohoto důvodu (změna učiněná v zadávací dokumentaci zadavatelem v rámci dodatečných informací) je také prodloužena lhůta pro podání námitek a to tak, že končí dne 21. 7. 2011 v 12:00 hodin. Z písemného odmítnutí ze dne 12. 7. 2011 pak vyplývá, že TESCO SW tímto dopisem sděluje Statutárnímu městu Zlín, že děkují za oslovení poptávkou v rámci veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrát města Zlína“. Věcné oblasti vnitřní integrace se sice dlouhodobě věnují, nicméně z důvodu některých velmi specifických požadavků v zadávací dokumentaci zahrnující širokou součinnost třetích subjektů, kterou nemohou v rámci definovaného rozsahu seriózně garantovat, nemůže TESCO SW zpracovat nabídku a účastnit se této veřejné zakázky. Pokud dojde k přehodnocení některých požadavků zadavatele i s ohledem na transparentnost celého procesu, velmi rádi se poptávaného procesu zúčastní.

- Z emailů vyplývá (č. l. 13269, sv. 60), že dne 13. 7. 2011 František H. sděluje Radku N. v emailu, že magistrát vydal opravu (pozn. soudu opravu zadávací dokumentace) ohledně IDM a zároveň se ptá, zda to není ještě větší paskvil, než před tím? Na email reaguje dne 19. 7. 2011 David O. z Novell, že to paskvil je, ale to byl od samotného počátku a kosmetickými úpravami se na tom mnoho nevylepší, a dále popisuje úpravy v opravené verzi zadávací dokumentace, které porovnává s původní zadávací dokumentací a se studií proveditelnosti.

- Z emailů vyplývá (č. l. 13270 - 13274, sv. 60), že dne 1. 8. 2011 František H. posílá emailem Radku N. technickou specifikaci pro magistrát ve Zlíně s tím, že si to má N. proběhnout, upravit, co uzná za vhodné (napojení na registry apod.) a poslat to H. zpět. Potřebuje to do středy, v pátek to bude posílat do Zlína na magistrát. H. ještě dodává, že text samotné zadávací pošle, až ho kolegyně upraví. Radek N. odpovídá, že se na to koukne, dokumentaci v příloze upraví, a ozve se. Na jeho žádost, aby mu byl zaslán i zbytek textu, H. sděluje, že zaslal kompletní přílohu, kde je specifikace, hlavní zadávací ještě není dodělaná. N. odpovídá, že děkuje, dokumentaci v příloze doplní a rád by se podíval i na zbytek, až bude.

- Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (č. l. 13275 – 13277, sv. 60), že dne 8. 8. 2011 rada města schválila zrušení výběrového řízení na zakázku malého rozsahu „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“ zahájené odesláním výzvy k podání nabídky ze dne 30. 6. 2011, a to před termínem pro otevírání obálek s nabídkami, a zároveň znovu schvaluje nové výběrové řízení na zakázku malého rozsahu „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“, současně jmenuje komisi pro výběrové řízení ve stejném složení jako v usnesení ze dne 11. 7. 2011.

- Z emailů vyplývá (č. l. 13278, 13281 - 13283, sv. 60), že dne 9. 8. 2011 Michal V. zasílá Františku H. v příloze oznámení o zrušení výběrového řízení s tím, že mu to přišlo v datovce. Následujícího dne 10. 8. 2011 probíhá emailová komunikace mezi Radkem N. a Františkem H. Konkrétně Zuzana M. posílá Radku N. aktuální verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce ORP Zlín s tím, že by měla být upravena podle připomínkové verze, kterou od nich dostali, další verzi by měli poslat zítra večer. Uvádí dále, že nejdůležitější je zapracovat v dokumentu technickou podporu. S. se přiklání k tomu, aby v bodě 6. zmizelo členění na investice – SW a na technickou podporu a navrhoval technickou podporu vůbec do zadávací dokumentace nezahrnovat a vyhodit ji z hodnotících kritérií, což je možné. Přesto mu doporučila zmínit se o technické podpoře např. ve formě: „Součástí nabídky bude nabídková cena v Kč bez DPH za technickou podporu po dobu pěti let, tj. jednorázová cena za 5 let technické podpory pro integraci. Tato částka není součástí pořizovací ceny a nebude placena ORP Zlín při pořízení předmětu plnění této veřejné zakázky“. Tato změna by měla být v dokumentu provedena formou revizí. Email Zuzana M. odesílá z adresy xxx N. reaguje odpovědí, že prosí o dodání konektovaných systémů. Tento seznam, již zasílá sám František H. s tím, že seznam je součástí přílohy, kterou již N. dostal. N. v odpovědi děkuje (jinak emaily zasílá z adresy xxx) a sděluje, že už to našel, přílohu č. 3 už upravuje a Efesso odstraní, zítra se ozve.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 13284, 13316, 13285 - 13315, sv. 60), že dne 19. 9. 2011 Libor S. ze statutárního města Zlín (xxx) posílá Františku H. ve věci VIU 06 Zlín ke konečné úpravě zadávací dokumentaci (respektive, protože nešlo o zadávací řízení, zasílá Výzvu k podání nabídky dle § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb. včetně příloh v podobě Krycího listu nabídky, Čestného prohlášení, Detailního vymezení dodávek). František H. ji obratem stejného dne posílá Radku N. s tím, že Zlín (magistrát) by chtěl už vypsát VIU. Měla by se tam někde objevit věta typu: „...řešení bude respektovat Provozní řád základních registrů“ (či jiný dokument, pokud už vůbec nějaký MV vydalo). Ale to byl důvod k tomu, že protáhli ve Zl. ten termín vypsání. Dále si má N. proletět celou zadávacíku, zda je v pořádku. Radek N. v emailu ze stejného dne 18. 9. 2011 děkuje za zaslání. Vše je ok – jediná změna jsou připojované systémy, ale to by snad mělo být řešitelné.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13317, sv. 60), že dne 20. 9. 2011 František H. sděluje Liboru S., že ve věci VIU 06 Zlín to prošel s kolegyní a myslí si, že by to tak mohlo zůstat. Jejich externí spolupracovník, který jim pomáhal připravovat části studií ohledně IDM také neměl připomínky (pozn. soudu myšlen obž. Radek N. z Novell). Dle H. je důležitá věta v technickém řešení: *Připravenost dodaného řešení na propojení s vnějším komunikačním rozhraním připravovaného Informačního systému základních registrů (ISZR) – tj. systém musí umožňovat komunikaci prostřednictvím webových služeb (WS) a zároveň prostřednictvím protokolu LDAP v3.* V odpovědi stejného dne Libor S. děkuje mnohokrát a přeje hezký den.

- Z Výzvy k podání nabídky vyplývá (č. l. 13319 – 13356, sv. 60), že tato výzva je datovaná na 14. 3. 2012, kdy jde o Výzvu zadavatele statutárního města Zlín k podání nabídky ve výběrovém řízení dle § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, na veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávku „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“. Z Výzvy vyplývá, že tato veřejná zakázka vyplývá ze Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – Zřízení technologického centra ORP, pořízení elektronické spisové služby a vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností“, kterou zpracovala EUNICE CONSULTING a.s. a ze závěrů procesního auditu MMZ z dokumentu Řízení uživatelského oprávnění zpracovaného firmou CORTIS Consulting s.r.o. Cílem veřejné zakázky malého rozsahu je provedení integrace vnitřního chodu úřadu v oblastech dodávky a implementace centrálního identity managementu (IdM), integrace dodaného řešení s personálním systémem MMZ a dalšími šesti aplikacemi úřadu, připravenost dodaného řešení na propojení s vnějším komunikačním rozhraním připravovaného Centrálního informačního systému základních registrů (ISZR). Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je 1 250 000 Kč bez DPH. Jedná se o zadávací řízení dle zákona o veřejných zakázkách, ale o výběrové řízení v souladu s ust. § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách na

veřejnou zakázku malého rozsahu (VZ MR). Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 12:00 hodin dne 30. 3. 2012.

- Z Výzvy k podání nabídky vyplývá (č. l. 13335 – 133565, sv. 60), že dne 16. 3. 2012 Statutární město Zlín zveřejnilo Výzvu k podání nabídky ve výběrovém řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávku Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“, ale datovanou na den 15. 3. 2012. Tato výzva již uvádí, že je činěna v souladu s ust. § 18 odst. 5 zák. č. 137/2006 Sb., a dále se liší od výzvy ze dne 14. 3. 2012 v bodech: 1.4., 2.2.1., 5.1.1., 5.1.3., 11.6. od výzvy z 14. 3. 2012. Výzvou byli osloveni stejní uchazeči jako na podkladě výzvy z 30. 6. 2011, tedy AutoCont, Design PLUS s.r.o., GEOVAP s.r.o., MARBES CONSULTING s.r.o. a TESCO SW a.s.

- Ze Seznamu podaných nabídek vyplývá (č. l. 13358, sv. 60), že dne 29. 3. 2012 podala nabídku do veřejné soutěže spol. newps.cz, s.r.o. (dříve Novell) a dne 30. 3. 2012 podala nabídku oslovená MARBES CONSULTING s.r.o. Nabídka společnosti newps.cz s.r.o. je obsažena na č. l. 13359 - 13411 ve svazku 60 s nabídkovou cenou 1 098 750 Kč bez DPH a nabídka spol. MARBES CONSULTING s.r.o. na č. l. 13412 – 13518 ve svazku 61 s nabídkovou cenou 1 717 000 Kč bez DPH. Jako kontaktní osoba pro jednání ve věci nabídky newps.cz s.r.o. je v nabídce uveden Radek N. – xxx. S ohledem na skutečnost, že v nabídce oba uchazeči prokazovali splnění kvalifikačních kritérií v podobě limitu pojištění minimálně 3 mil. Kč (což byl tedy nový požadavek ve Výzvě z 15. 3. 2012), soud předpokládá, že tato výzva byla zadavatelem fakticky rozeslána osloveným soutěžitelům a byla zveřejněna (ačkoli v dalších protokolech výběrové komise nebo v rozhodnutích o vyloučení účastníka, zpracovávaných zadavatelem, byly Výzvy opakovaně označovány původním datem 14. 3. 2012).

- Z Protokolu o výběrovém řízení vyplývá (č. l. 13520 – 13523, sv. 61), že dne 17. 4. 2012 proběhlo jednání komise pro výběrové řízení, z výsledků vyplývá, že obě nabídky prokázaly splnění kvalifikačních předpokladů, ale vzhledem k nejasnostem v textu návrhu smlouvy budou oba uchazeči písemně vyzváni k objasnění nabídky. Členové komise pro otevírání obálek byli Ing. Libor S. jako vedoucí odboru informatiky, Bc. Zdeňka B. z Odboru informatiky, Mgr. Pavla Š. pověřená zastoupením vedením Odboru právního a Mgr. Monika V. z Oddělení koordinace projektů. V protokolu je dle soudu uvedeno nesprávné datum 27. 4. 2012. Vyplývá to jednak z následujících hovorů Libora S. s Františkem H. ze dne 18. 4. 2012, a dále to vyplývá z následujícího protokolu ze dne 23. 4. 2012 (opět předchází datu 27. 4. 2012), kde je uvedeno, že se jedná o druhé jednání výběrové komise, která byla svolána za účelem přehodnocení postupu přijatého na prvním jednání komise, které proběhlo dne 17. 4. 2012. Tento protokol je i na CD č. l. 8815 svazek 41 v podkladech vydaných k této zakázce ze strany CRR. Z uvedeného je tedy patrné, že jde o chybné datum a první jednání výběrové komise skutečně proběhlo dne 17. 4. 2012.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Radkem N. a RNDr. Františkem H. ze dne 17. 4. 2012 vyplývá (č. l. 13519, sv. 61), že obsahem hovoru je aktuální situace ve veřejné soutěži na statutárním městě Zlín. H. sděluje, že byl na radnici, ale oni to pořád ještě neotevřeli, čekají na výklad CRR. N. sděluje, že podle něj není technicky možné, aby jim to shodili. H. uvádí, že ono je to možná pro něco dobré, že když se to potom otevře a hrozilo by, že by to vyhrál MARBES, tak by se to dalo napadnout.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Liborem S. a RNDr. Františkem H. ze dne 18. 4. 2012 vyplývá (č. l. 13524, sv. 61), že S. se baví s H. o vnitřní integraci (06), S. sděluje H., že otevřeli obálky, nakoukli do toho, jedna je nabídka MARBES a jedna Novell a jsou tam dva průšvihy, popisuje následně v hovoru konkrétní problémy v nabídkách a řeší, jak se k tomu, postavit. H. navrhuje vyřadit MARBES, tudíž by vyhrála Novell, případně zvolí cestu menšího odporu, aby si MARBES nemohl stěžovat a rozhodnout podle ceny s tím, že první bude Novell a druhý MARBES.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi RNDr. Františkem H. a Radkem N. ze dne 18. 4. 2012 vyplývá (č. l. 13525, sv. 61), že H. sděluje N., že Zlín dnes otevřel obálky, na cenu vyhrál Novell, má nižší nabídku než MARBES, ale řeší se, že MARBES napsal u napojení 6 systému, že tři napojí, ale u zbývajících uvedli, že asi napojí. Takže se řeší, jestli udělat pořadí ve smyslu Novell

první, MARBES druhý, nebo MARBES vyřadit. Právníci radí MARBES vyřadit, ale mají strach, aby to MARBES nenapadl. H. sděluje N., že jim poradil, aby udělali normálně pořadí první, druhý.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi RNDr. Františkem H. a Radkem N. ze dne 30. 4. 2012 vyplývá (č. l. 13542, sv. 61), že N. sděluje H., že ze Zlína mu přišel doplňující dotaz, ale pouze na nějaké kvalifikační věci, ale jak mu H. říkal, že přijde dotaz na to technické řešení, tak to nepřišel. H. sděluje, že se bavil v pátek s lidma z města, ti mu říkali, že to poslali jen MARBESU a jemu (N. z Novellu) poslali jen tady tohle, co mu sděluje. N. se ptá na další postup, H. sděluje, že se čeká na odpovědi a pak by se to mělo vybrat. Podle toho, co H. ví, tak by se to mělo vybrat podle toho, jak to vychází. Možná to budou hodnotit ještě tento týden.

- Z Protokolu o jednání komise pro výběrové řízení – posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 13544 – 13546, sv. 61), že dne 2. 5. 2012 komise posoudila obě nabídky jako schopné dalšího posouzení. V protokolu je však mimo jiné uvedeno, že první jednání komise proběhlo dne 23. 4. 2012.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi RNDr. Františkem H. a Radkem N. ze dne 4. 5. 2012 vyplývá (č. l. 13547, sv. 61), že N. se ptá Františka H. na stav veřejné zakázky ve Zlíně, protože mluvil se S. a ten mu sdělil, že komise poslala další dotazy k té 06, přitom už jim jedny dotazy poslali a oni už na ně odpověděli. N. má z toho pocit, jakoby to chtěli zrušit, H. uvádí, že o tom neví a není k tomu důvod.

- Z Rozhodnutí o vyloučení vyplývá (č. l. 13568, sv. 61), že dne 26. 6. 2012 rozhodl zadavatel o vyloučení uchazeče MARBES CONSULTING z další účasti ve výběrovém řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávku „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“. Pod rozhodnutím je podepsána Ing. Alena Z., náměstkyně primátora.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 27. 6. 2012 vyplývá (č. l. 13573 – 13578, sv. 61), že rada města schválila výběr nejhodnější nabídky uchazeče newps.cz s.r.o. a uzavření smlouvy o dílo s tímto uchazečem.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 13584 – 13604, sv. 61), že dne 8. 8. 2012 byla uzavřena smlouva o dílo č. RNO-01082012 mezi Statutárním městem Zlín jako odběratelem a společností newps.cz s.r.o. jako dodavatelem na veřejnou zakázku „Vnitřní integrace úřadu – Magistrát města Zlína“. Jako kontaktní osoby byli na smlouvě uvedeni za newps.cz s.r.o. Radek N. a za statutární město Zlín Ing. Libor S.

200. K bodu **C.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 13853, sv. 63), že na den 29. 3. 2010 byla plánovaná schůzka Josefa S. a Pavla Ch.

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 13856, sv. 63), že na den 31. 3. 2010 dle kalendáře v emailu Josefa S. proběhlo k předmětu „Metropolitní síť Přerov“ interní jednání ve spol. AutoCont CZ a.s. Brno, kterého se povinně měli účastnit nejméně Josef S. a Petr V.

- Z Poznámkového bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 6484 – 64786, sv. 31), že dne 31. 3. 2010 Josef S. ve svém poznámkovém bloku OneNote vytváří soubor „Otevřené problémy.one“ a v něm záložku „Přerov Metropolitní síť“ do níž následně uložil výstupy z jednání mezi zástupci RPSC a AutoCont ze dne 31. 3. 2010, na němž již v této době komunikovali v souvislosti s výzvou IOP v Přerově a budoucí veřejnou zakázkou ve složení K., Š. (projektová firma), V. (AC OC), K. a S. V jednotlivých bodech rozebírali: a. spoluúčast magistrátu 15 %, b. RPSC – bude psát projekt, c. Cíl města, d. Kriterium – dostupnost a kapacita MAN, i. Postup prefeasibility studie (rozpracovat varianty) a dále pak tuto záložku doplňoval o další materiály.,

- Z emailu vyplývá (č. l. 13857 - 13858, sv. 63), že dne 19. 4. 2010 František H. emailem upozorňuje Jitku K. ze Statutárního města Přerov, zda už zaregistrovala výzvu 09. K. reaguje kladně a žádá H. mimo jiné, aby se domluvil p. L. z Datronu, jestli do studie proveditelnosti bude potřeba obsáhlejší technický popis prací s harmonogramem.

- Z Poznámkového bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 6490 – 6491, sv. 31), že dne 22. 4. 2010 Josef S. vytváří v poznámkovém bloku OneNote soubor „Přerov magistrát one“ a v něm záložku

„Přerov VIU do SP“. V záložce je uvedeno, že Rostislav B. dodá potřebné části pro variantu MS AD + FIM.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13861, sv. 63), že dne 10. 5. 2010 Roman Š. posílá emailem Pavlu Ch. v předmětu: „důležité“ následující sdělení: „Ta druhá firma je Economy-rating“.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 13873, 13874, 13875 – 13886, 13887, 13888 – 13900, sv. 63), že dne 15. 6. 2010 Pavel Ch. posílá emailem Josefu T. ml. ve věci „IOP 9“ v příloze stručný koncept možností realizace aktivit, který bude sloužit jako prvotní podkladový dokument pro snazší orientaci úředníků a politiků v Přerově. K tomuto sděluje, že jejich prioritou je aktivita 1, 2, 5 a 8 a proto prosí o sepsání několika bodů, které by šly v rámci aktivit 7 nebo 9 z jejich strany doplnit k nalezení optimálního funkčního řešení. Přílohou emailu je dokument: „Přehled možných řešení - Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov“. Stejný materiál dne 17. 6. 2010 posílá Pavel Ch. rovněž Miroslavu S. ze společnosti CPS na jeho email xxx. Stejný materiál s připomínkami přeposílá Josef T. dne 17. 6. 2010 Davidu a Michalu T. jako podklad pro zítřejší jednání.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 13903, 13904 – 13915, 13917, 13918 – 13930, sv. 63), že dne 19. 6. 2010 Josef T. ml. přeposílá dle dohody Pavlu Ch. jím upravený dokument (Přehled možných řešení - Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov) s tím, že se ho snažil doplnit formou řízených změn + komentáře. Uvítá další diskusi. Zároveň přeposílá dokument stejného dne i Davidu a Michalu T.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 13931, 13932 – 13943, sv. 63), že dne 20. 6. 2010 Pavel Ch. zasílá Josefu T. ml., Josefu S., Petru K. (AutoCont), Radimu F. (AutoCont) a Davidu T. emailem s předmětem „IOP + OPLZZ MMPr“ mimo jiné i souhrn možností IOP č. 09. Další materiály zašle, jakmile dostane vše relevantní a stejně tak podá informace z pondělní schůzky. Příloha emailu pak obsahuje stejný, již připomínkový materiál, tedy Přehled možných řešení – zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerov.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 13944, 13945 – 13956, sv. 63), že dne 20. 6. 2010 Pavel Ch. zasílá emailem Miroslavu S. z CPS v předmětu „nová verze dokumentu IOP“ v příloze „Přehled možných řešení k výzvě IOP 9 Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerova“ s tím, že se jedná o modifikovanou verzi materiálu dle připomínek a vyjádření MVČR, má se poslat dále na město s tím, že mají zítra jednání k IOP a toto mohou brát jako hlavní přehled aktivit v rámci IOP 09.

- Z Poznámkového bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 6506 – 6520, sv. 31), že dne 20. 6. 2010 vytváří Josef S. v poznámkovém bloku OneNote v souboru „Přerov magistrát.one“ záložku „IOP+OPLZZ MMPr“ do níž následně uložil obsah emailu obdrženého téhož dne od Pavla Ch. včetně materiálů, které byly přílohou emailu. Jednalo se zejména o dokument obsahující *Přehled možných řešení Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerov*.

- Z listiny označené jako Informativní materiál k výzvě 09 IOP vyplývá (č. l. 13957 – 13963, sv. 63), že dne 21. 6. 2010 proběhlo v kanceláři primátora Přerova Ing. Jirího L. pracovní jednání v souvislosti s projektem *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova – výzva 09*. Mezi pozvané účastníky patřily: primátor Ing. Jirí L., náměstek primátora Mgr. Josef K., tajemník Ing. Jirí B., Bc. Ivo K., Ing. M. Hana, Ing. K., RNDr. František H. (Eunice). Že jednání skutečně proběhlo, vyplývá rovněž z důvodové zprávy pro 91. schůzi Rady města Přerov, kde je tato schůzka potvrzena (č. l. 14004). Ze zápisu ze schůzky vyplývá, o které aktivity podporované výzvy bude mít město Přerov zájem, tzn. portál úředníka, o spisovou službu, centrum ICT služeb, portál občana, digitalizace archivů a document management a integrace agendových systémů. Nebyl v tomto okamžiku zájem o Manažerský informační systém, a co se týče výstavby datových sítí, ta byla teprve zvažována.

- Z emailu vyplývá (č. l. 13964, sv. 63), že dne 23. 6. 2010 Hana M. z Městského úřadu Přerov se emailem obrací na Františka H. v souvislosti se záměrem města Přerova podat žádost o dotaci do výzvy 09 IOP s tím, že chce, aby na přípravu dohlížela externí firma, potřebuje vypsát zadávací řízení, ale nemá tušení, v jakých cenových relacích by se mohli pohybovat, dělá

zatím průzkum trhu. Nabízí H., že pokud by měli zájem, prosí o dodání předběžné cenové nabídky na činnosti: příprava projektu do výzvy 09 IOP – zpracování studie proveditelnosti, zpracování žádosti o dotaci a management po dobu realizace projektu (spočívající v komunikaci s řídicím orgánem, zpracování potřebných dokladů, průběžných zpráv, žádostí o platbu apod.).

- Z emailu vyplývá (č. l. 13992 - 13993, sv. 63), že dne 28. 6. 2010 František H. reaguje na dotaz Hany M. k předběžné cenové nabídce na zpracování studie proveditelnosti a žádosti o dotaci. Zasílá předběžnou cenovou nabídku, za zpracování studie proveditelnosti částku 200 000 Kč, za zpracování žádosti o dotaci 30 000 Kč a za dotační management 0,7 % z uznatelných výdajů, nejméně však 100 000 Kč.

- Z emailu vyplývá (č. l. 14000, sv. 63), že dne 30. 6. 2010 Pavel Ch. zasílá z emailové adresy xxx příjemci Ivo K. v předmětu „info“ požadované informace. Jejím obsahem jsou kontaktní údaje na tři firmy (IČo, sídlo), a to společnost RPSC ideas, GRANIKA České spořitelny a.s. a ECONOMY RATING a.s.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 14018, sv. 63), že dne 7. 7. 2010 rada města rozhodla o schválení mimo jiné přípravy a podání žádosti o dotaci z IOP 09 na projekt *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, včetně seznamu vyzvaných společností k podání nabídek na poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci tohoto projektu (jako veřejná zakázka malého rozsahu), kdy mezi vyzvané společnosti patří EUNICE, RENARDS s.r.o., GRANIKA České spořitelny a.s., RPSC ideas s.r.o. a ECONOMY RATING a.s., byla současně ustanovena komise pro otevírání obálek, posouzení kvalifikace a hodnocení nabídek, jejímž členem byl mimo další i Bc. Ivo K., člen rady města.

- Z Výzvy k podání nabídek vyplývá (č. l. 14047 – 14050, sv. 63), že dne 8. 7. 2010 Statutární město Přerov jako zadavatel vydalo Výzvu k podání nabídek na poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu (zpracování studie proveditelnosti a žádosti o finanční podporu a následný management po dobu realizace projektu v rámci IOP výzva 09, prioritní osa – 2. Zavádění ICT v územní veřejné správě, oblast intervence – 2.1 Zavádění ICT v územní veřejné správě, název výzvy – *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě*) se lhůtou pro podání nabídek do 20. 7. 2010 do 10:00 hodin. Následně, s ohledem na dodatečné dotazy, byl termín pro podání nabídky prodloužen do 27. 7. 2010 do 10:00 hodin. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 800 000 Kč bez DPH.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 14053, 14054 – 14055, 14065 – 14066, 14067 – 14068, sv. 64), že dne 12. 7. 2010 František H. posílá emailem Pavlu Ch. na email xxx návrh Smlouvy o poskytnutí subdodávky pro výzvu č. 09 pro město Přerov. Předmětem smlouvy je poskytnutí poradenství při zpracování projektové žádosti o dotaci pro projekt výzvy 09 Přerov, rozsah dodávky je v objemu 30 %. Pavel Ch. reaguje emailem ze dne 14. 7. 2010, a prosí H. o vyjádření ke komentářům ke smlouvě, ať to zvládnou ještě zpracovat, případně je ochoten dát H. kontakt na kolegu jednatele, který by s ním a případně i s panem K. příští týden doladil detaily. Současně Ch. posílá dne 16. 7. 2010 podklady ke smlouvě Romanu Š. s tím, že to má řešit příští týden i přes Iva (pozn. soudu Bc. Ivo K., člen rady města Přerova a člen hodnotící komise k této zakázce), musí se to uzavřít, dohoda byla 200 tis. Kč ..., přičemž od Iva má Š. zjistit, pokud se s ním uvidí, některé relevantní podrobnosti k výchozí situaci na přerovském úřadu, konkrétně zda na úřadu je funkční Servisdesk nebo Helpdesk a zda existuje nějaká analýza stavu HW a SW vybavení na úřadu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 14071, sv. 64), že dne 23. 7. 2010 František H. sděluje emailem Michalu V., že by potřeboval Pavlu Ch. poslat do pondělí upravenou smlouvu o spolupráci s tím, že se k žádné jiné než poradenské práci nezavazují, jen jim slíbil spolupráci na digitalizaci a že chtějí jen procenta za to poradenství, pokud budou chtít (*RPSC ideas*) nějakou práci mimo dohodnutý rozsah, hlavně co se týká dotačního managementu a vyplnění benefitu, tak to jim zaplatí zvlášť nad dohodnutou částku. V. v odpovědi slibuje, že se na to přes víkend podívá a pošle nazpět.

- Z emailů vyplývá (č. l. 14072 - 14074, sv. 64), že ve dnech 23. až 26. 7. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Luděkem T. (SEVERITY a.s. z emailu xxx), Romanem Š. (RPCS) a Pavlem Ch. T. píše Š., že potřebuje k nabídce text, ať to jen dosadí do dokumentu. Š. tuto žádost dne

24. 7. 2010 přeposílá Ch., Ch. zpracovává 26. 7. 2010 text s názvem „členění nabídky“, jehož obsahem jsou informace o tom, co má nabídka obsahovat a jak má být členěna. Text posílá Š. s žádostí, ať jej předá dál, snad to takto bude stačit.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14075 - 14077, sv. 64), že dne 26. 7. 2010 Roman Š. posílá emailem Pavlu Ch. v předmětu „čísla“ v příloze fotografii ve formátu jpg (IMAG0014.jpg) ručně psaných poznámek, kdy fotografie byla vytvořena dle úředního záznamu PCR dne 19. 7. 2010 Mgr. Romanem Š. na jeho mobilní telefon, kdy dokument obsahuje seznam firem které byly osloveny k podání nabídky do soutěže o veřejnou zakázku na Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, doplněný o nabídkové ceny a poznámky, kdo se účastní a kdo ne (EUNICE), včetně nabídkových cen vč. DPH rozčleněnou na žádost spolu se studií a na dotační management. U spol. RENARDS je poznámka – *víc než 2 MIL - zaručeno* (pozn. soudu: přičemž až do dne 27. 7. 2010 do 10:00 hod. bylo možno podávat nabídky a až dne 29. 7. 2010 došlo k otevření obálek).

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 14079 – 14082, 14083 – 14084, 14085, 14086 - 14088, sv. 64), že dne 26. 7. 2010 proběhla další emailová komunikace mezi Ch., RNDr. H. a V. ke smlouvě o poskytnutí subdodávky mezi RPSC a EUNICE (navazuje na č. l. 14071).

- Ze Seznamu doručených nabídek, Protokolu komise o otevírání obálek a Protokolu hodnotící komise vyplývá (č. l. 14165 - 14171, sv. 64), že dne 29. 7. 2010 se sešla hodnotící komise (stejněho dne byly otevřeny obálky), jejímž členem byl i Bc. Ivo K. Hodnotící komise hodnotila tři podané nabídky od soutěžitelů RENARDS s.r.o. s nabídkovou cenou 1 950 000 Kč, GRANIKA České spořitelny a.s. s nabídkovou cenou 1 950 000 Kč a RPSC ideas s.r.o. s nabídkovou cenou 1 333 200 Kč. Základním hodnotícím kritériem přitom byla nejnižší nabídková cena. Komise pak doporučila zadavateli podpis smlouvy se spol. RPSC ideas a.s.

- Z Mandátní smlouvy vyplývá (č. l. 14178 – 14183, sv. 64), že dne 1. 9. 2010 byla uzavřena mandátní smlouva mezi RPSC a Statutárním městem Přerov, jejímž předmětem je poradenská činnost při přípravě a realizaci projektu – zpracování studie proveditelnosti a žádosti pro podání projektu o finanční podporu a následný dotační management po dobu realizace projektu. Smlouva na straně RPSC byla podepsána Pavlem Ch. a rovněž Romanem Š. Hodnota plnění z této smlouvy byla sjednaná na částku 541 600 Kč bez DPH za přípravu žádosti o dotaci včetně studie proveditelnosti a za dotační management ve výši 791 600 Kč bez DPH, celkem tedy plnění ve výši 1 333 200 Kč bez DPH (1 599 840 Kč s DPH).

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 14193, 14194 – 14202, 14204-14205, sv. 64), že dne 15. 9. 2010 Pavel Ch. posílá email Luděkovi T. (SEVERITY) v předmětu „IOP 09“ s textem, že zasílá sken požadavků města Přerova a smlouvu o subdodávce. V příloze dokumenty nazvané: „IOP 09 požadavky město.pdf“, „návrh smlouvy RPSC-L.T..doc“. Z přílohy Smlouvy (kde je sjednána odměna ve výši 200 000 Kč vč. DPH) a z následující emailové komunikace, kdy se T. ujistí, zda je to opravdu 200 000 Kč vyplývá, že Luděk T. se subdodavatelsky podílí na zpracování studie proveditelnosti.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14208, 14209 – 14223, sv. 64), že dne 22. 9. 2010 Josef T. ml. posílá Davidu T. a Michalu T. v příloze emailu dokument s názvem „Přehled možných řešení Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerova.doc“, obsahující přehled možných řešení projektu IOP 09 v Přerově. (pozn. soudu, jde o finální dokument, který ve fázi jeho vzniku Josef T. připomínkoval a rovněž zasílal oběma jmenovaným dne 19. 6. 2010).

- Z emailu vyplývá (č. l. 14203, sv. 64), že dne 22. 9. 2010 od 12:00 hodin se koná schůzka v Motorestu Podkova v Kelčicích mezi zástupci TESCO SW (Michalem T.) a Luděkem T. (SEVERITY).

- Z emailového kalendáře P. Ch. a Josefa T. vyplývá (č. l. 14224 – 14225, sv. 64), že dne 23. 9. 2010 proběhla schůzka mezi Josefem S. a Josefem T., jejímž předmětem je jednání v souvislosti s výzvou 09 Přerov. Josef S. v souvislosti s pozvánkou na vzájemnou výměnu informací k přípravě 09.Přerov sděluje Josefu T. ml., že se sejde s panem Ch. a připraví vstupy za AC a žádá jejich

stranu o totéž. Navrhovaný termín této schůzky navazuje na schůzku Josefa S. s Pavlem Ch. Agenda, která bude předmětem jednání: Informace o záměrech AutoContu (oblasti pro AC a jejich rámcová obsahová náplň), Informace o záměrech TESCO (oblasti a rámcová obsahová náplň) a Stanovení finančního rámce za jednotlivé oblasti plnění v souladu se záměrem města.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14226, 14227 – 14233, sv. 64), že dne 24. 9. 2010 Michal T. posílá Davidu T. v příloze emailu dokument s názvem „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerova(2).doc“. Jedná se o podkladový materiál k jednotlivým aktivitám projektu výzvy č. 09 IOP v Přerově, částečně dle obsahu kopírují znění dokumentu Přehled možných řešení. (pozn. soudu: o kterém již bylo shora uváděno, že sloužil jako prvotní podkladový materiál). Z vlastností dokumentu vyplývá, že dokument naposledy upravoval a uložil Josef T.

- Z USB flashdisku Ing. Pavla Ch. zajištěného při domovní prohlídce dne 30. 9. 2014 vyplývá (čl. 14235 – 14245, sv. 64), že dne 29. 9. 2010 Pavel Ch. ukládá na flash disc do složky: „napis_rozhoduj_II.“ následující dva soubory. Jednak soubor „IOP09 -základní body řešení.docx“, kdy se jedná o dokument popisující jednotlivé části projektu s vysvětlením. Z vlastností dokumentu vyplývá, že byl vytvořen dne 28. 9. 2010 a upravován dne 29. 9. 2010 Davidem T. Jedná se o základ textu, který následný den 29. 9. 2010 vytvořil Pavel Ch. jako informativní materiál k projektu. V textu Pavla Ch. lze nalézt naprosto stejné chyby (překlepy) jako v textu od Davida T., takže materiál byl Pavlem Ch. přejat, částečně doplněn. Tento druhý dokument nese označení „IOP informativní materiál.docx“, kdy se tedy jedná o informativní materiál k projektu pro zastupitele a radní města Přerova (zpracovaný Ch. na podkladě předchozího dokumentu Davida T.), přičemž ve vlastnostech tohoto druhého dokumentu je jako autor uveden PC. Text je vytvořen, resp. přejat a částečně doplněn na základě textu vytvořeného Davidem T.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14250, 14251 – 14252, sv. 64), že dne 1. 10. 2010 Václav Z. zasílá email Miroslavu B. s předmětem „Fw: projekt 09 IOP – záznam z jednání“ v příloze dokument nazvaný jako „Záznam 29-09-10.doc“, obsahující záznam z pracovního jednání ve věci přípravy projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ do výzvy č. 09 IOP, konaného dne 29. 9. 2010 v kanceláři primátora města.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14257, 14258 – 14264, sv. 64), že dne 6. 10. 2010 Pavel Ch. zasílá Ludku T. email s předmětem „09 aktivity Přerov“, v příloze je dokument nazvaný „IOP informativní materiál_Rada.docx“, a to jako upravený pohled na finanční limity aktivit (viz č. l. 14255) s tím, že by to takto snad už mělo zůstat. Jedná se o mírně pozměněný materiál připravovaný pro Radu města Přerova, který Pavel Ch. ukládá na flash disc do souboru „napis_rozhoduj_II.“. Dokument „IOP09 – základní body řešení“, jehož podkladem byl materiál od Davida T. Jde o popis jednotlivých částí projektu s vysvětlením (pozn. soudu stále ještě obsahující stejné písařské chyby či překlepy, respektive ještě jednu poslední neodhalenou ve slově: Ž.).

- Z emailu vyplývá (č. l. 14304, sv. 65), že dne 7. 10. 2010 Pavel Ch. zasílá email Josefu S. s předmětem „něco na čtení“ s textem: „Posílám něco na čtení, možná bude ještě novější vydání :-D“. Josef S. dne 8. 10. 2010 reaguje poděkováním s tím, že není nad kvalitní beletrii.

- Z emailů vyplývá (č. l. 14308 – 14311, sv. 65), že dne 11. 10. 2010 Pavel Ch. zasílá emailem Michalu T. pod předmětem: „čísla“ číselné údaje. Porovnáním čísel je zřejmé, že jde o finanční limity k jednotlivým aktivitám připravovaného projektu IOP 09 Přerov – viz porovnáním s č. l. 14255. Emailem ze dne 12. 10. 2010 Michal T. děkuje a navrhuje osobní schůzku. Dalšími emaily potvrzují detaily schůzky.

- Z emailu vyplývá (č. l. 14341, sv. 65), že dne 14. 10. 2010 Luděk T. emailem kontaktuje Michala T. s tím, že tvorba studie je již v procesu, a proto se na něj obrací s žádostí o informace. Potřeboval by nejlépe textaci o oblasti, která TESCO zajímá, aby jí mohl vhodně implementovat a pokud by to bylo nutné, tak se mohou nad tím i potkat. Michal T. přeposílá tuto zprávu stejného dne Josefu a Davidu T. s tím, že to zkonzultují na zítřejší schůzi. Schůze se má konat od 10:00 hod. u nich.

- Z emailového kalendáře Josefa T. vyplývá (č. l. 14342, sv. 65), že na den 15. 10. 2010 od 10:00 do 10:30 byla plánovaná schůzka Josefem T. ml., které se tedy měli zúčastnit i Michal a David T. a zřejmě i Pavel Ch. (přítomnost i Luděk T. na rozdíl od obžaloby viz. bod 158. soud nedovodil).
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14351, 14352 - 14353, sv. 65), že dne 3. 11. 2010 Miroslav B. zasílá Pavlu Ch. email s předmětem „FW: Bach repository“ v příloze dokument nazvaný „repository.pdf“ s textem, že se omlouvá, že toho moc není. Kolega většinu věcí probral s AC ústně. Dokument pak obsahuje vysvětlení produktu BACH Archivní repository.
- Z emailů vyplývá (č. l. 14361 – 14369, sv. 65), že dne 4. 11. 2010 proběhla komunikace mezi Františkem H. a Miroslavem B., podstatou je mimo jiné i H. dotaz na B., zda může v části „digitalizace“ studie proveditelnosti k Přerovu, kterou jinak píše Ch., ale kterému přislíbil (Ch.), že část digitalizace pro něj napíše, použít část materiálů, které má od B. z minula. Dále domlouvají k problematice schůzku.
- Z emailu vyplývá (č. l. 14370 – 14372, sv. 65), že ve dnech 5. až 7. 11. 2010 probíhá komunikace mezi Luděkem T., který emailem sděluje Pavlu Ch. s předmětem „seznam budov“, že jdou do finále, ale pokud dodavatelé části digitalizace a HW nedodají podklady, bude nucen použít vlastní standardní zdroje, čekat nemohou. To je třeba zdůraznit, aby se posléze nevztekali, že něco nepůjde. Politická situace v Přerově bude složitá, takže na nějaké zákulisí moc nebude prostor. Pavel Ch. odpovídá, že už je taky několikrát urgoval, ale připomínání není nikdy dost, takže jim to bude opakovat a dnes je pošťouchne.... Pavel Ch. v dalším emailu dále sděluje, že pány popohnal, digitalizaci by měl mít nejpozději v pondělí odpoledne, připravují to pro další dvě města, takže by to mělo jít hladce...jinak posílá dotazníky a jejich stručné vyhodnocení, neví, jestli to k něčemu bude, ale třeba se to hodit bude....
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 14373, 14374 – 14387, sv. 65), že dne 8. 11. 2010 František H. emailem posílá Miroslavu B. a Pavlu Ch. podklady pro studii proveditelnosti k části digitalizace za účelem úprav technické specifikace, které má B. provést hlavně k DMS. Jako přílohu posílá dokument nazvaný: „Digitalizace.doc“. Jak rovněž v textu emailu H. uvádí, nepoužil žádné formátování, aby šlo bez problémů vkládat části studie do SP.
- Z emailů vyplývá (č. l. 14405 – 14413, sv. 65), že dne 10. 11. 2010 proběhla komunikace mezi Miroslavem B., který emailem sděluje Františku H. a Pavlu Ch., že proletěl text, žlutě zvýraznil změny s tím, že je potřeba zvýraznit hlavně požadavek na vytvoření specializovaného historického portálu „Historica publica“. Zvažoval i variantu přidat tuto část jako nedílný požadavek na proces digitalizace historických fondů ve vazbě na vytváření příslušných metadat. Velmi to spolu souvisí a navíc není mnoho firem, které to dokážou tímto způsobem realizovat. Rozhodnutí nechá na H. V příloze posílá dokument „Digitalizace revize B.doc“. H. odpovídá B. a na vědomí Ch., že projde dokument a přijme B. změny a opravy. Následně H. emailem v předmětu: „digitalizace“ sděluje B. a na vědomí dává Ch., že to proletěl a přijal všechny úpravy, tu specifikaci pro DMS smazal, není to důležité. V příloze zasílá dokument „Digitalizace_po_revizi_Prerov.doc“. Pavel Ch. přílohu obratem přeposílá Luděku T. s textem: „ještě nějaké doplnění...“.
- Z emailů vyplývá (č. l. 14414 - 14415, sv. 65), že dne 10. 11. 2010 se Luděk T. dotazuje Davida T. emailem v předmětu: „otázka“, zda umí jeho společnost (TESCO SW) nabídnout řešení docházkového systému pro veřejnou správu. David T. odpovídá emailem Luděkovi T. v předmětu: „otázka“, zda tento docházkový formulář může být součástí portálu úředníka. Luděk T. odpovídá Davidu T. emailem v předmětu: „otázka“, že proto se na to ptá. Oni (SEVERITY) naopak umí a chtějí dodat tu tvrdou část, a to je karta + terminál. David T. přeposílá emailovou konverzaci s Luděkem T. Josefu T. ml. a Michalu T. a prosí o jejich názory.
- Z emailů vyplývá (č. l. 14427 – 14428, sv. 65), že dne 12. 11. 2010 David T. sděluje Luděku T. emailem, že probíral situaci u nich a dohodli se, že pokud bude finanční prostor, tak souhlasí s doplněním docházky do portálu úředníka s tím, že oni (TESCO SW) by udělali SW část a oni (SEVERITY) by dodali HW část + karty. Dále se T. ptá, v jakém stavu je připravovaný materiál a zdali je třeba zajistit z jejich strany další součinnost. Uvítali by nějaký mezi stav.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 14530 – 14531, 14573, 14574 – 14746, sv. 66), že dne 19. 11. 2010 Pavel Ch. z emailu xxx posílá Davidu T. na email xxx a ve skryté kopii Josefu S. zprávu s předmětem: „něco na čtení před spaním“ v příloze dokumenty nazvané: „Dokument využití metropolitní sítě MMPPr.doc“, dále „harmonogram_Prerov.xls“ a „SP IOP09Prerov_v19112010.docx“. V textu emailu sděluje, že posílá literaturu na čtení před spaním, ještě nejsou všechny básničky úplně hotové.... Část těchto dokumentů posílá na shodnou adresu Ch. T. opakovaně z důvodu přeplněnosti schránky, dne 29. 11. a 2. 12. 2010. Jde tedy o dokumenty zpracované RPSC v podobě Přílohy studie proveditelnosti: Dokument využití metropolitní sítě, dále samotnou Studii proveditelnosti Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov.
- Ze Studie proveditelnosti vyplývá (Volná příloha II./sk. 7, stopa č. 6), že tato byla zpracována ke dni 25. 11. 2010 společností RPSC ideas s.r.o. k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, předpokládaný rozpočet: 95 813 000 Kč, předpokládaná dotace: 81 441 050 Kč. Studie proveditelnosti je zpracována jako povinná příloha žádosti o finanční podporu projektu.
- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 14548 – 14572, sv. 66), že dne 26. 11. 2010 Miroslav L. ml., zaměstnanec spol. EMOS, s.r.o., uložil na svůj služební notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\Onedrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní síť Přerov rozvaha“ dokument nazvaný „Dokument využití metropolitní sítě MMPPr_final.pdf.“, obsahující přílohu zpracované dosud neveřejné studie proveditelnosti vztahující se k řešení metropolitní sítě.
- Z emailového kalendáře Miroslava L. ml. k emailu xxx vyplývá (č. l. 14954 – 14955, sv. 67), že dne 2. 6. 2011 byla od 10:30 do 11:30 plánovaná schůzka zástupců EMOS Miroslava L. ml. a Pavla K. s Pavlem Ch. (označen jako Croust) s předmětem „Metropolitní síť Přerov, Olomouc“ s místem konání v Přerově „Šířava zasedací místnost“. Ze se schůzky zúčastnil i Pavel Ch. vyplývá z obsahu emailu ze dne 28. 6. 2011 (viz. č. l. 15034).
- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 14956 – 14963, sv. 67), že dne 2. 6. 2011 Miroslav L. ml. uložil v době schůzky na svůj notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\Onedrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní síť Přerov rozvaha“ dokument nazvaný „budovy sítě.docx.“, obsahující údaje k umístění projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ a zejména k prioritám budov zapojených do metropolitní sítě, aby byla vytvořena páteří síť, do které se mohou později připojovat další příspěvkové organizace města. Ve vlastnostech dokumentu je jako autor uvedeno PC.
- Z emailu vyplývá (č. l. 15018, sv. 68), že dne 7. 7. 2011 Ing. Lukáš N. generální ředitel GRANTIKA České spořitelny a.s. potvrzuje emailem Pavlu Ch., že jsou schopni tam dát 5 referencí nad 30 mil. – dotační management.
- Z emailu vyplývá (č. l. 15020, sv. 68), že dne 18. 7. 2011 Josef S. emailem sděluje Pavlu Ch. ve věci „ad strategie Pr.“, že podle něj je třeba splnit tři podmínky a pak by mohli věc úspěšně zvládnout. Jde o: - Chut' úřadu do spolupráce v úrovni nad Jitkou - Externí společnost pro řízení - Třetí firmu pro nabídku. Závěrem S. píše, že třetí odrážku si bere za své a zajistí.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15021, 15022 – 15032, sv. 68), že dne 22. 7. 2011 Pavel Ch. emailem posílá Josefu S. pod předmětem „09“ v příloze finální verzi dokumentu „využití metropolitní sítě MMPPr_final.pdf“ a dokumentu „SP IOP 09 Přerov_final.pdf“.
- Z emailu vyplývá (č. l. 15034, sv. 68), že dne 28. 7. 2011 Miroslav L. ml. žádá emailem Pavla Ch., zda nemá nějaké nové informace týkající se vývoje záležitosti metropolitní sítě v Přerově s tím, že na jejich poslední schůzce začátkem června se dohodli, že se zavolají v průběhu července. Ch. reaguje dne 31. 7. 2011, že nové informace zatím nejsou, první schůzka k tématu je plánována v rámci pracovní skupiny města na cca 15.-18.8.2011. Potom se nějak ozve.
- Z emailové komunikace a emailových kalendářů vyplývá (č. l. 15046 – 15051, sv. 68), že dne 2. 9. 2010 byla v Olomouci plánovaná schůzka týkající se metropolitní sítě v Přerově s účastníky Miroslavem L. ml., Josefem S., Davidem T. a Pavlem K.

- Ze Záznamu z pracovního jednání vyplývá (č. l. 15063, sv. 68), že dne 12. 9. 2011 proběhlo na Magistrátu města Přerov jednání k projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* výzvy č. 09 IOP. Předmětem schůzky bylo stanovení postupu a jednotlivých úkolů pro zajištění zadávacího řízení na zpracování projektové dokumentace projektu IOP 09. Předmětem plnění má být zpracování projektové dokumentace a expertní posouzení nabídek uchazečů na realizaci projektu. Osloveno bude min. 5 firem a dojde ke zveřejnění na webových stránkách města. Přílohou zadávací dokumentace bude studie proveditelnosti. Mezi účastníky schůzky byl i Pavel Ch.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15070, sv. 68), že dne 14. 9. 2011 Hana M. sděluje emailem příjemci Josefu K. (náměstek primátora města Přerov), že pokud včera dostal email s podklady ohledně projektu 09 IOP, tak prosí, aby nikam dál neposkytoval Studii proveditelnosti, která byla rovněž jednou z příloh. Dohoda zatím zní, že nebudou FS (tzn. studii proveditelnosti – fleasibility study) zveřejňovat s ohledem na zákon o veřejných zakázkách.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15074, 15075 – 15091, sv. 68), že dne 20. 9. 2011 zasílá Pavel Ch. zástupcům města Přerov, konkrétně Haně M., Jitce K., Jiřímu B. a Petru K., návrh zadávací dokumentace s žádostí o připomínky. Jde o zadávací dokumentaci k zakázce na dodávku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* – zakázka na tvorbu zadávací dokumentace. Dodává, že u některých bodů se jedná jen o předběžný návrh (například u kvalifikace), protože se snaží tyto věci předjednat s CRR a MVČR, ale ještě od nich nemá zpětnou reakci.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15092, 15093 – 15095, sv. 68), že dne 20. 9. 2011 probíhá emailová komunikace mezi Pavlem Ch. a Františkem H. v předmětu: „kvalifikace“ – domlouvají se na technických kvalifikačních předpokladech a složení týmu pro zadávací dokumentaci a H. zmiňuje problém s oslovením dalších tří firem. H. rovněž píše ve vztahu ke kvalifikaci, že jsou tam dvě takové důležité „drobnosti“, a to ITIL a pak osvědčení prokazující znalost systému řízení jakosti projektů dle ČSN EN ISO 10006.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15097, 15098 - 15114, sv. 68), že dne 22. 9. 2011 zasílá Pavel Ch. Haně M. a částečně upravenou zadávací dokumentaci s ohledem na kvalifikace. Ze zasláné zadávací dokumentace pak vyplývá, že oproti původnímu návrhu č. l. 15075 – 15091, tak do nového návrhu č. l. 15098 – 15114 v části Technické kvalifikační předpoklady, zapracoval zcela návrh, který mu zaslal František H. emailem s přílohou č. l. 15092 – 15093.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15118, sv. 68), že dne 30. 9. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Pavlem Ch. a Františkem H. v předmětu „doporučení“. Pavel Ch. v emailu žádá H. o doporučení nějakých vhodných společností, že se pokusí seznam doplnit. Potřebuje to do pondělí.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 15120 – 15167, sv. 68), že dne 4. 10. 2011 rada města schválila zadání veřejné zakázky na zpracování projektové dokumentace na projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Ze zápisu z jednání vyplývá, že Mgr. Josef K. doplňuje do seznamu navržených devíti společností k oslovení pro zakázku na zpracování projektové dokumentace další dvě společnosti, a to EUNICE a Falco Computer s.r.o. Byla rovněž ustanovena komise pro posouzení kvalifikace, pro otevírání obálek a hodnotící komise, mezi nimiž byli jako členové ustanoveni i Mgr. Josef K. a Ing. Pavel Ch. (pozn. soudu: toto usnesení bylo následně revokováno usnesením rady ze dne 30. 11. 2011 – viz. bod níže)

- Z Poznámkového bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 6319 – 6323, sv. 30), že v poznámkovém bloku ONE NOTE Josefa S. se nacházejí dokumenty v oddílu „09.PŘEROV“, obsahující záznamy o jednání ve vztahu k projektu 09 a specifikace úkolů:

jednání ze dne 10. 10. 2011 je uvedeno:

pod bodem d) Obsazení/osoby- Luděk – ze hry

- Dotační dohled (RPSC)

- ZD – EUNICE (H.)

Řešitelé:

i. TSW (TESCO SW)

ii. Bach (Bach systém, a. s).

iii. AC (AutoCont)

iv. ???- Metropolitní

-Termíny:

i. ZD – ASAP („as soon as possible“ = co nejrychleji)

ii. Vypsání 12/2011

iii. Realizace H1/2012

- pod bodem
- e) Rozdělení kapitol
 - f) A z toho plynoucí příprava ZD pro AC
 - g) Účast Petra Z. (lze alokovat časový fond)
 - h) Pozor – zájem IBM stát se formálně přímým dodavatelem

- jednání dne 17. 10. 2011 je uvedeno:

Josef:

David - technický garant, věnovat se tomu bude cca příští týden

Cca 80% požadavků na infrastrukturu závisí na Tescu

Digitalizace (Bach) – asi tescu moc nevoní

Nemám odkryto, kdo stojí za metropolitní sítí, není to samozřejmě původní kabelovka. Je to „stavební“ firma, která stála za prvotní výstavbou metropolitní sítě. Mají vlastní projektanty. Hledám hranici mezi kapitolou metropolitní sítí a ICT infrastruktura

Úkoly:

- Přes Pavla Ch. jméno „kabelovky“

- Načíst předmět studie (přiložen dokument studie proveditelnosti k projektu)

- Oponentura AC na návrh metropolitní sítě

- jednání ze dne 20. 10. 2011 je uvedeno:

Pavel ch

1) První krok – soutěžení dodavatele technického řešení (budeme osloveni, je to signál, že se věci hnuhy)

2) Zastupitelstvo cca 20.12. výsledně zadání potvrdí a obratem se vypíše ZD

3) Problém řešitele metropolitky. Kabelovka to prodala, majitel francouz. Politická diskuse zda jako partner zůstanou nebo bude jiná volba.

a) Toto zřejmě neovlivníme, leda se spolčit s O2 a vyrazit do útoku.

b) Dále z toho plyne, že nemám s kým vést technickou debatu ve věci bezšňového napojení části metropolitky a ICT infrastruktury pod aplikace....

4) Klíčové osoby tajemník + K. (šéf OVV)

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15195 - 15206, sv. 68), že dne 18. 10. 2011 Miroslav L. ml. uložil na svůj pracovní notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\Onedrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní sítí Přerov rozvaha“ dokument nazvaný „MMP-IOP09-zadání-v02.docx“, obsahující část rozpracované technické specifikace v připravované projektové dokumentaci k zakázce Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je společnost TESCO SW, dokument naposled uložil T. David.

- Ze záznamu z emailové schránky Josefa S. vyplývá (č. l. 15211, sv. 68), že dne 19. 10. 2011 je záznam v emailové schránce Josefa S. ve složce úkoly, v předmětu „Přes Pavla Ch. – jméno „kabelovky“, tak tento úkol je ve stavu: dokončeno.

- Z emailů vyplývá (č. l. 15252 – 15254, sv. 69), že dne 13. 11. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Pavlem Ch. a Františkem H., kde Ch. žádá o zaslání slibovaných podkladů na alternativní email. H. odpovídá, že podklady již poslal. Ch. obratem sděluje, že to nějak neprošlo a žádá opětovné zaslání ještě na jiný email. Následně tentýž den posílá František H. z emailové adresy xxx Pavlu Ch. zprávu s textem obsahujícím kvalifikační předpoklady pro veřejnou soutěž na poradenství a projektovou dokumentaci pro IOP 09 Přerov, kde posléze EUNICE vítězí.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15374 - 15409, sv. 69), že dne 29. 11. 2011 Josef S. sděluje emailem v předmětu „výzva 09 pro Přerov“ Petru V. a Petru Z., že jsou aktuálně na dobré cestě, aby (podobně jako při TC ORP) měli šanci na realizaci potřebných ICT technologií v rámci výzvy 09 pro Přerov. Momentálně si připravují půdu pro vhodné znění ZD a případné pozice u výrobců příslušných technologií.

- Z usnesení Rady města Přerova, včetně výzvy k zakázce a Zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 15265 – 15337, sv. 69), že dne 30. 11. 2011 rada města schvaluje změnu usnesení ze dne 4. 10. 2011 a schvaluje nově zadání veřejné zakázky na zpracování projektové dokumentace a souvisejících poradenských služeb na projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, výzvu pro podání nabídek a zadávací dokumentaci na služby a ustanovuje komisi pro posouzení kvalifikace, otevírání obálek a hodnotící komisi, jejímž členem je i Ing. Pavel Ch. ze spol. RSCP a Mgr. Josef K. Oproti usnesení rady ze dne 4. 10. 2011 je tedy předmětem veřejné zakázky nejen projektová dokumentace, ale i poradenské služby.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15338, 15339 – 15370, sv. 69), že dne 30. 11. 2011 David T. posílá v příloze emailu Josefu S. dokument „Šablona.docx“ s textem, že dle dohody zasílá slíbenou šablonu s tím, že pro ně je relevantní část týkající se plnění „ICT Centrum“. Prosí o návrh plnění do kapitoly 2.2.3 vycházejícího z definice uvedené v tabulce v kapitole 2.1 a specifikaci požadavků na řešení viz 2.3.1.C. Zmíněná příloha obsahuje část rozpracované projektové dokumentace k veřejné zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Ve vlastnostech tohoto dokumentu je uveden jako autor spol. TESCO SW a poslední, kdo uložil změny T. David.

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 15371, sv. 69), že dne 30. 11. 2011 je uložen záznam v kalendáři Josefa S. k jednání plánovanému dne 30. 11. 2011 s předmětem: 09 pro přerov a účastníkem Petr Z. Záznam obsahuje text:

Příprava ZD

Termíny:

Rada 3 týden v prosinci

S předstihem dokončit ZD, rozpočty

Následují poznámky, jakou metodikou se k tomu postavit (následuje fotografie z poznámkového bloku).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15410, 15411 - 15419, sv. 70), že dne 5. 12. 2011 Miroslav L. ml. posílá Davidu T. na adresu xxx pod předmětem „MMP-IOP09-zadání-v02.docx“ druhou verzi projektové dokumentace k zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15420, 15421 – 15422, sv. 70), že dne 5. 12. 2011 Josef S. prosí Davida T. emailem v předmětu „Šablona plnění“ o vyplnění šablony základních HW požadavků.

- Z emailů vyplývá (č. l. 15423, 15425, sv. 70), že ve dnech 7. až 10. 12. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Pavlem Ch. a Františkem H. ve věci podkladů. H. sděluje, že vyšla poptávka, cena 500 a ptá se jakou lhůtu pro termín dodání. Ch. reaguje, že konec ledna je reálný s tím, podklady budou od jiných subjektů do konce roku a pak je prostor je jít komunikovat na úřad a doladit... takže má H. nastavit konec ledna.

- Z Protokolu o jednání komise pro otevírání obálek vyplývá (č. l. 9078 – 9088, sv. 42), že dne 28. 12. 2011 proběhlo jednání komise pro otevírání obálek (zakázka na vypracování projektové dokumentace). Bylo zjištěno, že byla podána jediná nabídka od EUNICE. Komise rozhodla o doporučení zrušit zakázku z důvodu doručení pouze jedné nabídky. Ing. Ch. upozornil na riziko časového prodloužení a navrhl oslovit další firmy. Nutno upozornit na skutečnost, že se takto vyjádřil jako jediný člen komise, ostatní navrhovali zrušit soutěž a vypsát nové výběrové řízení, obálku vůbec neotevírat. Přílohou protokolu je čestné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 zák. č. 137/2006 Sb., včetně prohlášení Ing. Pavla Ch., který prohlásil, že se nepodílel na zpracování žádné z podaných nabídek, nemá osobní zájem na zadání příslušné veřejné zakázky, s žádným

uchazečem jej nespojuje osobní, pracovní či jiný obdobný poměr a není ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjatý.

- Z usnesení Rady města Přerova, ze zveřejnění a ze zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 15452 – 15461, sv. 70, volná příloha), že dne 29. 12. 2011 rada města zrušila zakázku na zpracování projektové dokumentace, nově schvaluje zadání této zakázky, zároveň schvaluje výzvu k podání nabídek adresovanou vybraným zájemcům dle doplněného seznamu, ustanovuje komisi pro posouzení nabídek a hodnotící komisi. Opět je členem komisí Ing. Pavel Ch. a Mgr. Josef K. Rada rovněž schválila vybrané zájemce, celkem šlo o 15 společností, mezi nimi i AutoCont CZ, TESCO SW, EUNICE. Termín dodání projektové dokumentace byl v zadávací dokumentaci stanoven na 30. 4. 2012, zahájení plnění ihned po podpisu smlouvy. Předpokládaná hodnota zakázky činila opět 1 mil. Kč bez DPH. Kritéria hodnocení nabídek byla stanovena dvě, a to nabídková cena (s váhou 70 %) a termín dodání projektové dokumentace (s váhou 30 %). Lhůta pro podání nabídek byla stanovena na 17. 1. 2012 v 10.00 hod.

- Z emailů vyplývá (č. l. 15470 – 15471, 15476 – 15477, sv. 70), že dne 2. 1. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Tomášem M., Petrem V., Josefem S. a Petrem Z. (AutoCont) v souvislosti s přípravou (zadávací dokumentace) pro IOP – 09 – Přerov.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15562, sv. 70), že dne 2. 1. 2012 Petr Z. zasílá Michalu V. (Avnet) a v kopii Romanu H. (IBM) a Josefu S. v předmětu „Příprava HW pro výzvu 09 Přerov“, email s žádostí o přípravu rozpočtu pro návrh HW do výzvy 09 pro město Přerov (v textu zasílá seznam HW).

- Z emailu vyplývá (č. l. 15472 - 15474, sv. 70), že dne 2. 1. 2012 Miroslav L. ml. emailem komunikuje s Davidem T. na adrese xxx, sděluje, že má již písemné souhlasné stanovisko operátora (O2) s cenovou kalkulací na odkoupení tras v rámci výstavby metropolitní sítě. Žádá o termín schůzky na obvyklém místě. Následně si dohodnou na schůzku v pátek dne 6. 1. 2012 v 9:00 hodin.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15557 - 15562, sv. 70), že dne 2. 1. 2012 Petr Z. zasílá email Petru K. (Avnet) v předmětu „FW:Příprava HW pro výzvu 09 Přerov“ s textem: „Ahoj Petře, Níže je uvažovaný HW pro 09. Dále je tady seznam, ze kterého jsem vyházel věci, co kolidují „politicky“ s někým dalším. Následuje seznam HW včetně cen.“

- Z emailu vyplývá (č. l. 15476 - 15477, sv. 70), že dne 4. 1. 2012 Tomáš M. zasílá emailem Petru Z. a Josefu S. kalkulaci HW pro IOP9 - Přerov a současně navrhuje konfiguraci s tím, že ústupky jsou možné, ale povedou k tomu, že se bude ZD hůře ladit proti konkurenci. Ptá se, zda dohoda zní tak, že AC bude dodávat veškerou aktivní infrastrukturu ve více kapitolách IOP. Znamená to tedy i aktivní prvky MAN, NAC infrastrukturu atd.? Bude totiž potřeba se začít věnovat i tomu. Ve studii a v rozpočtech jsou o tom pouze teoretické informace a reálný základ chybí. V rámci emailu si pak stěžuje, že Petr nemá certifikát, s kterým se dá zašifrovat email, tudíž posílá nešifrovaně.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15482, 15483 - 15484, sv. 70), že dne 13. 1. 2012 Miroslav L. ml. posílá zprávu Davidu T. na email xxx, v předmětu: „postup výstavby MAN Přerov“ přeposílá postup výstavby MS (metropolitní sítě), pro první část výstavby v pořadí, tak jak bude výstavba postupovat. Druhou prioritou by se zabýval později. Pokud bude třeba něco doplnit či konzultovat je k dispozici. V příloze emailu pak posílá dokument nazvaný „MAN Přerov“ obsahující postup výstavby zmiňovaný v textu emailu.

- Z emailového kalendáře Davida T. vyplývá (č. l. 15486, sv. 70), že na den 16. 1. 2012 v 14:00 – 15:00 byla plánovaná schůzka mezi zástupci Bach systems a TESCO SW.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15487, sv. 70), že dne 17. 1. 2012 David T. sděluje emailem příjemcům Josef T. ml., Michal T. a Libor P. v předmětu: „Bach – jednání“, že včera mluvil s ředitelem B. (Bach systems) a domluvili se na spolupráci pro jedno město.

- Z protokolu o jednání komise pro otevírání obálek vyplývá (č. l. 9241 - 9267, sv. 43), že dne 17. 1. 2012 proběhlo nové jednání komise pro otevírání obálek, bylo zjištěno podání tří nabídek, od společnosti EUNICE v cenové nabídce 500 000 Kč bez DPH, od RELSIE s.r.o. s cenovou

nabídkou 954 000 Kč bez DPH a od AutoCont CZ a.s. s cenovou nabídkou 980 000 Kč bez DPH. Další jednání komise bylo stanoveno na 19. 1. 2012. Čestné prohlášení Ing. Pavla Ch. ve smyslu § 74 odst. 7 zák. o veřejných zakázkách ze dne 17. 1. 2012 je přílohou protokolu (čl. 9249, sv. 43). Společnost EUNICE byla vyzvána ke zdůvodnění mimořádně nízké cenové nabídky.

- Z Protokolu o jednání Komise pro posuzování a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 9267 - 9279, sv. 43), že dne 19. 1. 2012 se sešla hodnotící komise, bylo rozhodnuto o vyžádání dalších dodatečných odpovědí od společností RELSIE a AutoCont a datum dalšího jednání komise bylo stanoveno na 26. 1. 2012. Z vysvětlení mimořádně nízké cenové nabídky vyplývá, že pod zprávou pro komisi je podepsán Bc. Michal V. a tento zdůvodňuje mimořádně nízkou cenovou nabídku množstvím poskytovaných služeb obdobného charakteru pro další klienty (Statutární město Zlín, Statutární město Olomouc, Havířov, Jihomoravský kraj, Zlínský kraj), kdy cenová nabídka pro obdobné zakázky je cenově srovnatelná i s těmito dalšími zakázkami.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15503, 15504 – 15508, 15509, sv. 70), že dne 24. 1. 2012 Miroslav B. zasílá emailem Davidu T. na adresu xxx v předmětu „Popis Archivní portal a digitalizace“ v příloze stejně nazvaný dokument, obsahující řešení digitalizace. Stejný materiál posílá i Milanu N. (Elsyst Engineering) s dovětkem, že materiál poslal D. do TSW, ať to případně ve čtvrtek upřesní.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15516 - 15517, sv. 70), že dne 25. 1. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Davidem a Josefem ml. T., v níž řeší termín schůzky se zástupci Elsynt, na něž získali kontakt od Miroslava B., a jejich případné zapojení do projektu.

- Z Protokolu o jednání Komise pro posuzování a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 9279 – 9280, sv. 43), že dne 26. 1. 2012 se sešla tato hodnotící komise na svém druhém jednání. Hodnotící komise neprovedla hodnocení nabídek, jelikož by hodnotila pouze jednoho uchazeče, tedy EUNICE. Hodnotící komise posuzovala, zda cena komplexnost nabídky od EUNICE je odpovídající předmětu plnění a je pro zadavatele přijatelná a doporučuje zadavateli uzavřít smlouvu o dílo v souladu s nabídkou uchazeče EUNICE v ceně 500 000 Kč bez DPH.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 15518 – 15524, sv. 70), že dne 27. 1. 2012 rada města Přerova vylučuje z další účasti na veřejné zakázce „Projektová dokumentace a související poradenské služby, k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ uchazeče RELSIE a AutoCont pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 zákona, dále rada rozhoduje o výběru nejhodnější nabídky EUNICE a schvaluje uzavření smlouvy s touto společností s nabídkovou cenou 500 000 Kč bez DPH.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15528 – 15531, 15549 – 15556, sv. 70), že dne 3. 2. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Petrem Z. a adresáty Tomáš M., Vít Š. (Avnet), a Jiří B. (Avnet) jejímž obsahem je žádost Petra Z. o texty do zadávací dokumentace, aby se 09 pohla kupředu. Oslovení reagují zaslání textů dne 10. 2. 2012.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15533 – 15538, sv. 70), že dne 6. 2. 2012 byl uložen v domovské složce S. (AutoCont) na externí paměti (zajištěná na pobočce společnosti AutoCont v Olomouci) dokument, jehož autorem je podle vlastností dokumentu „PC“ (*Pozn. soudu: zřejmě skutečně jde o obř. Pavla Ch., neboť označení jeho osobního počítače a jím vytvořené soubory nesou stejné označení PC, byť obžalovaný toto popírá*). Dokument obsahuje excelovskou tabulku s čísly, která korespondují s cenami jednotlivých aktivit projektu 09 a potažmo připravované veřejné zakázky „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 15539 - 15540, 15542 - 15543, sv. 70 – navazuje na č. l. 15528 - 15529), že ve dnech 6. - 7. 2. 2012 Tomáš M. zasílá v předmětu „RE: IOP9 – Přerov“ příjemcům Petr Z. a v kopii Josef S. a Petr V. email s dotazem na formu a rozsah textu. Žádá bližší podrobnosti a přesné zadání, aby to nebylo „věštění z křišťálové koule“ jako minule. Nemá z toho dobrý pocit, že bez zpětné vazby má dělat zadáváčku. Petr Z. reaguje sdělením, že nic detailnějšího nemá a ani mít nebude. V Přerově teď probíhá analýza a příprava prováděcího projektu, nicméně realita je taková, že ty věci, co požaduje, musí přijít do toho prováděcího projektu.

- Z emailů vyplývá (č. l. 15546, 15563, sv. 70), že dne 9. 2. 2012 Miroslav L. ml. emailem prosí Davida T. (xxx) o zaslání kontaktu na osobu, která připravuje projekt, pro konzultaci. T. reaguje dne 11. 2. 2012 sdělením, že si asi nerozuměli, že koncepci zadání připravuje on osobně. Kolegové z dotčené firmy budou působit jako oficiální předkladatel v rámci dané organizace. Má hotové ZD na jejich část (EMOSu) a rád by to s ním v úterý ve 14:00 hod osobně prošel. Prosí o zpětnou vazbu.

- Ze Smlouvy vyplývá (č. l. 15632 – 15634, sv. 70), že dne 6. 3. 2012 byla uzavřena smlouva mezi objednatelem Statutárním městem Přerov a zhotovitelem EUNICE o poskytování služeb při zpracování zakázky Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ mezi Statutárním městem Přerov a EUNICE. Rozsah plnění je specifikován dodávkou projektové dokumentace, posouzení souladu nabídek s projektovou dokumentací a nezbytné poradenství v oblasti eGovernmentu a součinnost při přípravě projektové dokumentace. Předmět díla má být dodán do 25 dnů od podpisu smlouvy. Za EUNICE smlouvu podepsal Bc. Michal V. Ve smlouvě se zhotovitel mimo jiné zavázal neposkytnout dílo ani jeho část dalším jiným osobám než objednateli nebo jim určeným zástupcům. Cena za poskytnutí těchto služeb byla sjednána na částku 500 000 Kč bez DPH (600 000 Kč s DPH).

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15635 – 15645, sv. 70), že dne 9. 3. 2012 František H. ukládá ve svém notebooku zn. DELL VOSTRO 1310 v adresáři EUNICE\Prerov\ dokument „MMP - IOP09 ZD – v07.docx“. Jedná se o sedmou verzi zadávací dokumentace, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že dokument upravovala dne 7. 3. 2012 osoba označená jako zaměstnanec 1034. Z metadat dalších dokumentů vyplývá, že se jedná o zaměstnance společnosti TESCO SW Petra Z.

- Z vyhodnocení dat a ze znaleckého posudku vyplývá (č. l. 11653 – 11708, sv. 52), že dne 12. 3. 2012 Miroslav L. ml. uložil na svůj služební notebook zn. DELL LATITUDE 5440 nahrávku z jednání nazvanou „Olomouc 12.3.wav“. Z nahrávky je patrné, že jednání se zúčastnili Miroslav L. ml. (EMOS), Pavel K. (EMOS) a Josef S. (AutoCont) a jednání se týkalo přípravy zadávací dokumentace k budoucí veřejné zakázce „Zajištění přenosu a informací v územní samosprávě města Přerova“.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15655 – 15676, sv. 70), že dne 12. 3. 2012 Miroslav L. ml. uložil na svůj služební notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\OneDrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní síť Přerov rozvaha“ dokument nazvaný „MetroSit.docx“, obsahující rozpracovanou projektovou dokumentaci k zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, konkrétně zejména část týkající se specifikace plnění předmětu zakázky. Ve vlastnostech tohoto dokumentu je uložen jako autor společnost TESCO SW a naposled jej upravoval David T.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 15717, 15718 – 15750, 15751, 15752 – 15784, 15787, 15789 – 15822, sv. 71), že dne 13. 3. 2012 Josef S. zasílá email Petru Z. s předmětem: „word“ a přílohou: „Sablona plneni-AC_v1.docx“, která obsahuje rozpracovanou projektovou dokumentaci k budoucí veřejné zakázce. Ve vlastnostech dokumentu je jako autor uvedena společnost TESCO SW a autorem poslední změny Josef S. Tentýž den vrací Petr Z. po dvojím doplnění dokument Josef S.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15847 - 15928, sv. 71), že dne 14. 3. 2012 František H. ukládá ve svém notebooku DELL VOSTRO 1310 dva dokumenty: jednak „MMP - IOP09 ZD – v07.doc“ - jedná se o sedmou verzi zadávací dokumentace a jednak „MMP - IOP09 ZD – v01.doc“ - jedná se o první verzi zadávací dokumentace, přičemž z vlastností dokumentů vyplývá, že je upravovala dne 7. 3. 2012 osoba označená jako zaměstnanec 1034 (zaměstnanec společnosti TESCO SW Petr Z.).

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15932 - 15945, sv. 72), že dne 14. 3. 2012 František H. ukládá ve svém notebooku DELL VOSTRO 1310 dokument „ZD_v01.rar“. Jedná se o první verzi zadávací

dokumentace, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že dokument upravovala dne 7. 3. 2012 osoba označená jako zaměstnanec 1034.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 15950 - 15979, sv. 72), že dne 16. 3. 2012 Miroslav L. ml. uložil na svůj notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\OneDrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní síť Přerov rozvaha\20 července 2012“ dokument nazvaný „MetroSit_pr.docx“, obsahující rozpracovanou projektovou dokumentaci k zakázce, konkrétně zejména část týkající se specifikace plnění předmětu zakázky. Ve vlastnostech dokumentu je uveden jako autor TESCO SW a tento dokument naposledy před přijetím a uložením do notebooku M. L. upravoval a uložil dne 15. 3. 2012 David T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 15980, sv. 72), že dne 18. 3. 2012 David T. zasílá email Michalu T., Petru Z. a v kopii Josefu T. ml. v předmětu „Podklad“ s textem, že v jejich adresáři udělal další verzi jejich materiálu. Jedná se o verzi 9. Petra prosí o kontrolu, zdali z verze 7 byly do verze 9 promítnuty všechny jím prováděné změny. Pravděpodobně nikoliv. Michala prosí o poskytnutí verze 9 p. H. s tím, že ji očekává. Jinak verze 9 ještě není kompletní, ale už to vypadá znatelně lépe. Během dvou dnů by materiál dorazil, neboť tento týden by se měl finalizovat. Jinak H. zajišťuje pouze věcnou část podkladu. Ostatní části by měli zajišťovat právníci, ale s těmito nikdo nemluvil. Michala tedy prosí o navázání komunikace.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 15981, 15982 – 15984, sv. 71), že dne 18. 3. 2012 Josef S. emailem žádá Davida T. v předmětu: „tabulka – sizing serverů“ o zaslání podkladů pro sizing servery, pokud jsou dokončené. David T. reaguje odesláním slíbeného podkladu přílohou „podklad.xlsx“ a prosí o zaslání specifikace pro bod „Doplnění systémové infrastruktury pro již implementované aplikační služby IS, jejichž systémové vybavení vykazuje nedostatky“.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 19985 - 16067, sv. 72), že dne 19. 3. 2012 Michal T. uložil ve složce xxx/Homedir/moje/TeM_private na serveru TESCO SW zašifrovaný dokument „podklad_v10.doc“. Jedná se o desátou verzi rozpracované zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Z vlastností dokumentu dále vyplývá, že jako autor je uveden HF (zkratka jména H. František) a společnost Eunice.

- Z emailu vyplývá (č. l. 16068 – 16070, sv. 72), že dne 19. 3. 2012 Petr Z. zasílá email Davidu T., Michalu T. a v kopii i Josefu T. ml. v předmětu „Podklad“ s textem: „Zdravím, konsolidovaný dokument pro odeslání je v adresáři ve verzi 10. Ve středu mám ještě dostat části týkající se ICT centra, které poté zapracuji. Musíme si pohlídat, aby se nám nerozjely verze. Petr Z.“. Jde o reakci na emailovou zprávu z č. l. 15980.

- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 16071, 16077- 16156, sv. 72), že dne 19. 3. 2012 Michal T. posílá email z adresy xxx Michalovi V. na adresu xxx pod předmětem „podklad pro FH“ s textem „Ahoj, zasílám ještě materiál pro kolegu. M.“. V příloze je zašifrovaný dokument „podklad_v10.doc“. Jde o zadávací dokumentaci k veřejné zakázce na Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Michal V. dokument přeposílá obratem Františku H.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 16157 – 16167, sv. 72), že dne 19. 3. 2012 František H. tento dokument ukládá ve svém notebooku DELL VOSTRO 1310 v adresáři EUNICE\Prerov.

- Z emailu, emailových kalendářů (č. l. 16203 – 16027, sv. 73) a dále ze zvukových záznamů vyplývá (č. l. 11653 – 11708, sv. 52), že dne 26. 3. 2012 proběhla koordinační schůzka k MAN a ICT v prostorách společnosti TESCO SW, schůzku zorganizoval Petr Z., mezi účastníky byli Miroslav L. ml., Pavel K., Petr Z., Josef T. ml. a David T. Obsahem byl stav příprav zadávací dokumentace k budoucí zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Toto zcela jednoznačně vyplývá ze zajištěných zvukových záznamů, konkrétně ze záznamů zajištěných z počítače Miroslava L. ml. jako soubory „Zvuk. Klip 09.wav“ a „Zvuk. Klip 10.wav“, jejichž vyčištěný záznam je obsahem znaleckého posudku. Z průběhu tohoto jednání je zřejmé, že ho řídí zástupci TESCO SW, zejména Ing. David T., který postupně shrnuje, co již mají zpracováno, případně, co je potřeba doplnit a kdo to udělá. Rozebírá společně s ostatními účastníky schůzky

stav u jednotlivých oblastí, místy cituje text z připravované zadávací dokumentace, rovněž tak je na schůzce probíráno, že dodávka bude placena z peněz evropského fondu.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 16208, 16209 - 16288, sv. 73), že dne 26. 3. 2012 Michal T. posílá email z adresy xxx Michalu V. na adresu xxx pod předmětem „Re: podklad pro FH“ s textem „Ahoj, zasílám aktualizovaný materiál pro F“. V příloze je zašifrovaný dokument „podklad_v11.doc“, jde o rozpracovanou ZD k zakázce zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Michal V. dokument obratem přeposílá Františku H.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 16834 – 16838, sv. 75), že dne 27. 3. 2012 Petr Z. upravuje dokument nazvaný „MMP_IOP09_ZD_v12- ac1.doc“ obsahující rozpracovanou projektovou dokumentaci k zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž se jedná o úpravy části týkající se dodávek ICT centra (dokument posílá emailem Josefu S. dne 18. 9. 2012 – viz č. l. 16742 – 16833, sv. 75), ten provádí konečné úpravy a ukládá soubor na HDD svého notebooku, kde je zajištěn).

- Z emailu vyplývá (č. l. 16289 – 16291, sv. 73), že dne 28. 3. 2012 František H. zasílá Davidu T. v předmětu: „požadavky – nejen MP“, souhrn požadavků, které obdržel od zástupce ředitele Městské policie Přerov Ladislava P. a z jednotlivých odborů magistrátu. David T. tuto korespondenci následující den 29. 3. 2012 přeposílá Petru Z. s pokynem zpracovat požadavky do verze č. 12 dle poznámek (červený text). V příloze Z. připojuje soubor „untitled-[1.2]; Metropolitní síť – seznam cílových bodů.xlsx“.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 16296, 16298), sv. 73), že dne 29. 3. 2012 v 14:00 - 17:00 je v kalendáři outlooku v pracovní emailové schránce Aleše M. zachycena schůzka s povinnými účastníky Alešem M. a Hynkem G. Na schůzce mají být probírány obchodní případy mimo jiné: Statutární město Přerov, Metropolitní síť a dodávka IT. Aleš M. ke schůzce v souvislosti s touto v té době budoucí zakázkou poznamenal: *Pracovali jsme na zakázce od jejího vzniku, nyní se připravuje zadávací dokumentace a je potřeba se v ní najít a uzavřít koalici firem, se kterými poskládáme nabídku. Je proti nám jeden výrazný konkurent, který se nepodílel na přípravě dokumentace, ale věří si, že vyhraje.* V dalším záznamu téhož kalendáře Aleše M. (stejný den) přibírá ke schůzce týkající se Přerova dalšího účastníka – Petra D. s textem „Čau, společně s Hynkem G./Imparta probereme zakázku SM Přerov, MAN síť a spol. a najdeme cestu k úspěchu v zakázce.

- Z předávacího protokolu a projektové dokumentace vyplývá (stopa č. 5, volná příloha II/3), že dne 30. 3. 2012 EUNICE předala zadavateli, tedy Statutárnímu městu Přerov vyhotovenou Projektovou dokumentaci. Z Projektové dokumentace tedy vyplývá, že předmětem veřejné zakázky Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova je komplexní dodávka (analýza, architektura, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pro účely zadávací dokumentace rozumí plnění v podobě dodání: Metropolitní síť (pořízení optické sítě a infrastruktury propojující jednotlivé budovy Magistrátu města Přerova), Portál úředníka, ICT centrum, Portál občana, datový sklad, manažerský informační systém, Digitalizace a DMS a integrace agendových systémů.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (čl. l. 16306, 16307 – 16347, sv. 73), že dne 4. 4. 2012 emailem zasílá Hana M. členům řídicího výboru projektu a zástupci EUNICE Františku H. a rovněž Pavlu Ch. v předmětu: „ŘV 09 IOP – pozvánka“ jednak pozvánku na jednání řídicího výboru projektu 09 IOP na den 10. 4. 2012 a jednak k připomínkování zpracovanou projektovou dokumentaci od EUNICE. V textu dále zdůrazňuje, že tento materiál bude nedílnou součástí zadávací dokumentace pro vyhlášení „velké VZ“ na generálního dodavatele projektu 09. Nesmí se tedy v žádném případě dostat ke třetím osobám, resp. k osobám, které by se, byť jen teoreticky mohly do výběrového řízení v budoucnu přihlásit. Pokud by se materiál dostal ven předčasně, budeme v nepochybně těžkém rozporu s ust. § 6 odst. 1 zák. o VZ a v konečném důsledku by to mohlo vést ke zmaření celého zadávacího řízení a s ohledem ke lhůtám by potencionální povinnost vyhlásit nové zadávací řízení výrazně ohrozila samotnou realizační fázi

projektu. Přílohou emailu je tedy pozvánka a rovněž EUNICE zpracovaná a odevzdaná Projektová dokumentace.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (16587 – 16588, 16589 – 16610, sv. 74), že dne 11. 4. 2012 Jitka K. zasílá emailem Františku H. připomínky Magistrátu města Přerova k projektové dokumentaci (pozn. soudu: v návaznosti na jednání Řídícího výboru projektu zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova konané dne 10. 4. 2012, jak vyplývá z předcházejícího bodu). Tentýž den je František H. přeposílá Josefu T. ml. s přípisem: Jen pro zajímavost vám posílám, co dokáží až skoro nenávidění úředníci jednoho města vyplodit. Domnívám se, že lidská blbost nevyžaduje žádné utajování. Zdraví FH. V příloze je připomínkováná Projektová dokumentace ze strany pracovníků MU Přerov formou komentářů k textu.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 16493 – 16580, sv. 74), že dne 12. 7. 2012 Miroslav L. ml. uložil na svůj notebook zn. DELL LATITUDE 5440 v adresáři „G\Users\Lupacm\OneDrive\Mirek\MIREK2\Metropolitní síť Přerov rozvaha\20 července 2012“ dokument nazvaný „PD_Eunice_připomínkyMMP_r_13_07_2012.doc“, obsahující rozpracovanou projektovou dokumentaci k zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Tento dokument oficiálně zpracovala společnost EUNICE, z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je HF, avšak poslední změny před uložením na předmětný notebook provedl T. jr. dne 12. 7. 2012 v době od 22.30 do 23.12 hod., jak vyplývá ze záznamů o komentářích.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 16624, 16626 – 16699, sv. 75), že dne 24. 7. 2012 Pavel K. ze EMOS posílá emailem Miroslavu L. ml. dokument nazvaný jako PD_Eunice_připomínkyMMP_r_13_7_2012.doc a v textu emailu sděluje, že provedl minimální úpravy. Z vlastností dokumentu je zřejmé, že úpravy jsou formou komentářů a týkají se přípojných bodů metropolitní sítě. Z vlastností dokumentu také vyplývá, že v části technických kvalifikačních předpokladů přidal komentáře dne 12. 7. 2012 Josef T. ml. (č. l. – ovšem pouze ve vztahu k tomu, že vypustil v kolonce ceny, že tato má být vč. DPH)

- Z emailového kalendáře a záznamu o telefonním hovoru vyplývá (č. l. 16721 – 16723, sv. 75), že dne 29. 8. 2012 od 9:00 do 11:00 Aleš M. organizuje schůzku s Františkem H. ohledně Magistrátu města Přerova, místo konání je ve Zlíně v obchodním domě TESCO s tím, že chce zjistit situaci v Přerově. Přítomen i Jan P.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 16726 – 16727, sv. 75), že dne 31. 8. 2012 Jan P. organizuje schůzku na Rohlece s předmětem MMP: Tesco SW – spolupráce na zakázce. Účastní se i Aleš M.

- Z emailu vyplývá (č. l. 16736, sv. 75), že dne 14. 9. 2012 Josef S. emailem sděluje Josefu T. ml., že dle dohody zanechal dokument u JS (Jitka Š.). Prosí o vyjádření, jaký text je/bude v ZD. Už to docela spěchá.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 16738 – 16739, sv. 75), že na den 14. 9. 2012 v době mezi 15:00 – 18:00 byla v kalendáři Jana P. plánovaná schůzka mezi P., M. a T. k MMP na benzince AGIP na D1 188 km směr Brno.

- Z emailového kalendáře a z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 16741A, 16839, sv. 75), že na den 18. 9. 2012 v době mezi 15:00 – 18:00 byla v kalendáři Jana P. plánovaná schůzka mezi P. a zástupci EUNICE v Buchlově k projektové dokumentaci pro Přerov a Zlín. Z hovoru mezi P. a H. a H. a V. je zřejmé, že ke schůzce skutečně došlo nejméně ve složení P. - H.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 16742, 16743 – 16833, sv. 75), že dne 18. 9. 2012 Petr Z. posílá emailem Josefu S. v předmětu „09 přerov“ jako přílohu dokument „MMP_IOP09_ZD_v12-ac1.doc“ a v textu emailu mu sděluje, že v příloze má poslední verzi pro tesco, co upravoval. Předmětem je rozpracovaná zadávací dokumentace.

- Z emailu vyplývá (č. l. 16847, sv. 76), že dne 21. 9. 2012 Jan P. z O2 zasílá email Radimu F. z AutoCont na pracovní adresu xxx a v kopii Aleši M. pod předmětem „Kontakt“ v němž se ptá, jak to vypadá s jejich (AutoCont) prime účastí na tendru v Přerově, případně se závazky v této

věci vůči jiným partnerům? Pokud jim to bude obchodně „sedět“, tak by mohli v nejbližší době nastartovat diskuse o HW a SW pro tuto zakázku.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem V. a Františkem H. ze dne 26. 9. 2012 vyplývá (č. l. 16850, sv. 76), že obsahem hovoru je diskuse o nejnovější verzi zadávací dokumentace, kterou František H. posílal Michalu V.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 14. 11. 2012 vyplývá (č. l. 16873, sv. 76), že účastníci rozebírají společnosti, které nabízí software na správu majetku. Z hovoru mimo jiné (od 1:40) vyplývá, že František H. sděluje, že zadávací dokumentaci na Přerov má Miroslav B. a že je zejména napsaná ve prospěch společnosti TESCO SW.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 16914 – 16941, sv. 76), že dne 13. 2. 2013 rada města schválila vyhlášení veřejné soutěže na „Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP, reg. CZ.1.06/2.1.00/09.07382, k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, schválila výzvy k podání nabídky v seznamu specifikovaným zájemcům (SIKS a.s., CORTIS Consulting s.r.o., GLEIPNIR a.s., M2M s.r.o. ANECT a.s.), dále schválila komisi pro otevírání obálek, pro posuzování kvalifikace a hodnotící komisi, a schválila kvalifikační dokumentaci, zadávací dokumentaci a obchodní podmínky k této zakázce.

- Z internetového výpisu, z CD a ze Zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 16948 – 17028, sv. 76), že dne 20. 2. 2013 byla zadavatelem Statutárním městem Přerov zveřejněna veřejná zakázka v otevřeném zadávacím řízení na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, lhůta pro odevzdání nabídek je do 14. 5. 2013 do 10.00 hod. (později prodloužena z důvodu dodatečných dotazů do 5. 6. 2013 do 10.00 hod.). Administrátorem byla společnost GORDION s.r.o. Předpokládaná hodnota zakázky činila 119 865 000 Kč bez DPH, z toho částka 77 365 000 Kč bez DPH připadá na hodnotu veřejné zakázky dotačního projektu a částka 42 500 000 Kč bez DPH na hodnotu servisní smlouvy. Předmětem veřejné zakázky je komplexní dodávka (od analýzy, přes architekturu, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pak rozumí dodávka Metropolitní sítě (pořízení optické sítě a realizace nezbytné infrastruktury, která propojí jednotlivé budovy magistrátu a příspěvkové organizace je jednotné komunikační sítě (MAN)), Portál úředníka (vybudování technologického a aplikačního prostředí pro servisní a komunikační rozhraní), dále ICT centrum (zajištění, rozšíření a doplnění všech nezbytných služeb systémové infrastruktury), dále Portál občana (obsahem je řešení pro elektronickou komunikaci mezi občanem a magistrátem umožňující přistupovat ke službám MMP vzdáleně), dále Datový sklad (zavedení integrační platformy, realizaci vazeb nezbytných pro zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova a vytvoření datové základny), dále Manažerský informační systém, dále Digitalizace a DMS (předmětem plnění jsou digitalizovaná a bezpečně dlouhodobě uložená data a dokumenty, zpřístupnění digitalizovaných archiválií a pořízení systému pro správu dokumentů) a nakonec Integrace agendových systémů (integrace a konsolidace systémů provozovaných na MMP a nově dodávaných v rámci projektu 09). Ve Věstníku veřejných zakázek byla veřejná soutěž zveřejněna 20. 2. 2013 pod evidenčním číslem 222199 a ve Věstníku Evropských zakázek dne 22. 2. 2013. Součástí zadávacích podmínek je Projektová dokumentace zpracovaná EUNICE jako příloha č. 2, rovněž tak studie proveditelnosti zpracovaná RPSC.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi RNDr. Františkem H. a Radkem Č. ze dne 21. 2. 2013 vyplývá (č. l. 17035, sv. 76), že (od 4:00) František H. sděluje, že by měli platit dohody, že by tam dělali (MOIS) subdodávku minimálně dvěma uchazečům. Dohodu potvrdí na zítřejší schůzce s P. a M.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17035 - 17036, sv. 76), že dne 21. 2. 2013 zasílá SMS František H. Janu P. o obsahu: Zítřka s IMPROMATEM se potkáme na Tesco v Malenovicích v kavárně. FH. P. obratem potvrzuje schůzku taktéž prostřednictvím SMS.

- Z internetového výpisu a ze Zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 17044 – 17078, sv. 77), že dne 27. 2. 2013 byla na internetových stránkách Statutárního města Přerova zveřejněna zakázka

malého rozsahu na „Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP - Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, lhůta pro odevzdání nabídky do 15. 3. 2013 v 10:00 hod. Předmětem veřejné zakázky je fakticky nominace dvou členů a dvou náhradníků jako členů komise pro otevírání obálky, kontrolu kvalifikace a komise pro posouzení a hodnocení nabídek a dále zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 15. 3. 2013.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 17088, sv. 77), že dne 4. 3. 2013 proběhla komunikace mezi Petrem Z. a Josefem S. mimo jiné i k zakázce v rámci výzvy 09 v Přerově, kdy S. informuje Z. o tom, že prý zveřejnili zakázku a zda se Z. nezmínila Jitka (*zřejmě Jitka K.*). Z. odpovídá, že nezmínila, ale jak byl v pátek v Emosu, tak to tam zmiňovali. K. z Emosu mu říkal, že proti přípravě mu dost změnili texty v kapitolách.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17091, sv. 77), že dne 5. 3. 2013 proběhl hovor Františka H. a Michala T., kdy obsahem hovoru (od 01:50) je informace pro T., že EUNICE se nebude hlásit do soutěže na technický dozor.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17092, sv. 77), že dne 5. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Roberta H. z Expirit s.r.o. Obsahem hovoru je dojednání osobní schůzky.

- Z emailů vyplývá (č. l. 17094, sv. 77), že dne 7. 3. 2013 Miroslav L. ml. sděluje emailem Josefu T. ml. v předmětu: „Požadavek na účast pracovníka technického dozoru – specialista komunikačních technologií“ kontakt na firmu, které poptala kolegu na společnou účast ve VŘ. Jedná se o firmu Expirit zastoupenou Robertem H. Josef T. ml. odpovídá textem: „To je ok...“

- Z emailů vyplývá (č. l. 17098, sv. 77), že dne 8. 3. 2013 Josef T. ml. se dotazuje emailem Miroslava L. ml. v předmětu: „Požadavek na účast pracovníka technického dozoru – specialista komunikačních technologií“, zda platí, že jeho kolegové podají nabídku?

- Z emailu vyplývá (č. l. 17102 – 17104, sv. 77), že dne 10. 3. 2013 Josef S. zasílá email Martinu S. v předmětu: „otázky viz. LM“. V textu emailu sděluje:

Ad výzva 09 Přerov

- *Do textu se zasahovalo bez vědomí Josefa*

- *Prověřujeme publikované texty kapitol ZD*

- *paralelně k výzvě 09 město soutěží roli TDI – překvapení. Silná úloha (začíná už při hodnocení nabídek na realizaci 09, kontroly plnění, odborné a metodické vedení projektu). Přímou osloveny firmy Cortis, anct, Siks, M2M (společníkem je M.), Gleipnir.*

Otázky:

Získat stanovisko O2 k jejich postupu v tomto projektu (dotaz Josefa)

Koho nominovat do soutěže na TDI. Podání nabídek je již v pátek 15. března.

Požadavky technické kvalifikace nejsou jednoduché.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17099, sv. 77), že dne 11. 3. 2013 proběhl hovor Josefa T. a Michala T., ve kterém řeší situaci, kdy Josefu T. volal H. a že ten borec, co měl dokladovat toho stavebního technika, tak že mu to odřekl. Josef dává pokyn Michalovi, aby zavolal L. a sdělil mu tuto informaci, protože tím padá to, že H. nebude podávat nabídku.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17100, sv. 77), že dne 11. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Miroslava L. ml., obsahem hovoru je soutěž na technický dozor a důvody odřeknutí, které spočívali v nízké nabídce, kdy mu poslali smlouvu s maximem 30 % vysoutěžené částky, kdežto představa dotyčného byla 50 %.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17100, sv. 77), že dne 11. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Josefa T. ml., kdy obsahem hovoru je soutěž na technický dozor, v průběhu hovoru Josef T. uvádí, že garantoval uchazeči případné doplacení ceny.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17100 - 17101, sv. 77), že dne 11. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Roberta H., obsahem hovoru je soutěž na technický dozor a finanční participace společnosti TESCO SW na ceně.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17109, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhl další hovor Roberta H. a Michala T. Obsahem hovoru je soutěž na technický dozor. H. sděluje T., že mluvil včera s tím člověkem a on nemá zájem do toho jít, pochopil, že hlavní problém nejsou peníze, ale nestandardnost.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17111, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhl hovor Josefa S. a Michala T., kdy obsahem hovoru je soutěž na technický dozor, oba účastníci se snaží zajistit osobu, která má to „ČKAIT“. S. uvádí, že se taková jedna jeví, ale není to na sto procent, dodává, že je to dáma. Zkusí T. přeposlat telefonem kontakt.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17111, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 posílá Josef S. Michalu T. SMS o obsahu: SLP H. Telefon - Ostatní: xxx.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17113, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhl hovor mezi Josefem T. ml. a Michalem T., obsahem hovoru je nadále soutěž na technický dozor, je popisován aktuální stav a snaha zajistit osobu i otázka možné finanční spoluúčasti.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17113 - 17114, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhly dva hovory Michalem T. a Robertem H., kdy obsahem obou hovorů je soutěž na technický dozor. T. sděluje H., že se jedná o jednu paní z Olomouce, ale H. odpovídá, že neví, zda je to vhodný typ tady do té. H. požaduje zaslání CV (životopis).
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17114, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhl další hovor Josefa S. a Michala T., Josef S. se ptá Michala T., zda je na jejich straně nějaký posun v tom stanovisku, které tam bylo trošku ve vzduchu. T. říká, že to poslal a ta osoba to bude číst až v šest hodin a dá vědět. S. říká, že dobře a podle všeho má variantu, která by to dokázala řešit. Domluvili se na schůzce druhý den dopoledne.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17114 - 17115, sv. 77), že dne 12. 3. 2013 proběhl hovor Roberta H. a Michala T., obsahem hovoru je soutěž na technický dozor. H. sděluje, že to spolu prošli a ona z toho vycouvala, protože nikdy nedělala stavební dozory a pokud se jedná o technický dozor, že to taky nikdy nedělala a dělat nechce. Dále spolu řeší zejména možnosti, jak soutěž zbrzdít, případně vypsát znovu za příznivějších podmínek.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17116, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhl hovor Miroslava L. ml. a Michala T., obsahem hovoru je soutěž na technický dozor. L. sděluje T., že s ohledem na čas nejsou schopni to dát dohromady.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17116, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhl hovor Josefa T. ml. a Michala T., obsahem hovoru je soutěž na technický dozor, je projednávána možnost pomocí dodatečných dotazů průběh zbrzdít.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17116 - 17117, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhl hovor Miroslava L. ml. a Michala T., obsahem hovoru je formulace dotazu, který má zbrzdít průběh soutěže na technický dozor.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17117, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhl hovor Miroslava L. ml. a Michala T., obsahem hovoru je stále formulace dvou dotazů v soutěži na technický dozor a jejich doručení. Následují další SMS zprávy a hovory mezi těmito účastníky k doručení zmíněných otázek.
- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17119, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Josefa T. ml., obsahem hovoru je aktuální stav soutěže na technický dozor. Michal sděluje Josefovi, že to nějak zprocesoval a nějak to odešlo. Dále sděluje, že má ještě někoho, kdo by byl schopen to zrealizovat teďka, ale jen jako podat ale potom by s tím potřeboval hodně pomoci, chce garanci, že v tom nezůstane sám.
- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 17122 – 17125, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S. a Davidem J. v souvislosti s účastí J. v soutěži o zakázku na zajištění technického dozoru.
- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 17130 – 17171, sv. 77), že již dne 13. 3. 2013 Josef S. disponuje ve svém notebooku ACER Aspire S7 v adresáři: users/S./Prerov/Prerov/2013 Vyzva 09 TDozor/09.nabidka DJ dokumenty nazvanými: „DJ dokument.txt“ (*jedná se text, připravený Davidem*

J., který přenesl do zprávy, zasláné na email iop@hcmcomputers.cz, a sdílel jej nejméně s Josefem S. Text obsahuje v odrážkách podmínky nutné k realizaci soutěže o zakázku na zajištění technického dozoru). „Nabídka_HCM_TDI_Prerov“ (jedná se o k tomuto datu rozpracovanou nabídku společnosti HCM COMPUTERS s.r.o. do soutěže na zajištění technického dozoru). „Kvalifikace.doc“ (jedná se o dosud nefinalizovaný dokument kvalifikace, který je náležitostí připravované nabídky). „Platebni prikaz jistina.pdf“ (jedná se o doklad o zaplacení jistiny 16 000 Kč Davidem J. v souvislosti s účastí v soutěži o zakázku na zajištění technického dozoru). „Prokázání kvalifikace.doc“ (obsahuje kvalifikační podmínky a jejich splnění HCM COMPUTERS s.r.o., na posledním listu je uvedeno: Doplnit certifikace Jožka a dále Doplnit čestné prohlášení o pravdivosti údajů v CV od JS – jméno Jožka a iniciály JS = Josef S., kvalifikační podmínky jsou náležitostí připravované nabídky). „SOD.doc“ (Smlouva o dílo mezi Statutárním městem Přerov a HCM COMPUTERS s.r.o., která je náležitostí připravované nabídky). „Životopis H. 2013.pdf“ (jedná se o doklad potřebný k prokázání kvalifikace).

- Z emailu vyplývá (č. l. 17126, sv. 77), že dne 13. 3. 2013 Josef S. přes email iop@hcmcomputers.cz odpovídá Davidu J. a navrhuje mu další postup při zpracování a odevzdání nabídky (email iop@hcmcomputers.cz sdílí David J. společně s Josefem S.).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17172 – 17175, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 Michaela Š. z TESCO SW posílá Michalu T. dodatečné informace k VZ na zajištění technického dozoru s tím, že jej rovněž informuje, že město odmítlo prodloužení termínu pro podání nabídek.

- Z emailu vyplývá (č. l. 17176 – 17177, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 David J. přeposílá z emailu xxx na email iop@hcmcomputers.cz dodatečné informace 2 v souvislosti s VZ na technický dozor. Jde o odpovědi vznesené samotným Davidem J. dne 13. 3. 2013.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17178, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 proběhl hovor mezi Josefem S. a Michalem T., obsahem hovoru je příprava nabídky společnosti HCM do soutěže o technický dozor, její kompletace a doručení na přerovský magistrát. S. v podstatě z časových důvodů (je zaneprázdněn) požaduje po Michalu T., aby si vyzvedl u kolegy v poště dokumenty, vytiskl je, zkontroloval, zkompletoval a fyzicky připravil, protože on to nestíhá, zkrátka, aby tam nenašli nějakou formální chybu. T. uvádí, že je taky pryč, ale pošle tam kolegyni. T. rovněž slibuje, že zajistí odevzdání nabídky.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17180, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 píše v SMS Michal T. Josefu T. ml.: Mam jednu nab. Dam tam necelych 500 ok?? Josef reaguje textem „Ok“.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17181, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 proběhl hovor Jitky Š. a Michala T., obsahem hovoru je kontrola a kompletace nabídky společnosti HCM Computers do soutěže o technický dozor a doručení nabídky k podpisu do Brna.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17181 - 17182, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 proběhl několik hovorů a SMS mezi Michalem T. a Josefem S., které se vztahují k doručení nabídky společnosti HCM Computers do soutěže o technický dozor Davidu J. k podpisu. S. mimo jiné posílá Michalu T. adresu, kam má dojet k podpisu a tel. kontakt xxx.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17183, sv. 77), že dne 14. 3. 2013 proběhl hovor Davida J. a Michala T., kdy je volá David J. právě z tel. č. xxx Michalu T. a navrhuje jej k místu schůzky, kde dojde k podpisu nabídky.

- Z knihy jízd a ze Seznamu podaných nabídek vyplývá (č. l. 17185 – 17188, sv. 77 a dále Volná příloha II/3 stopa 9 a 10), že dne 15. 3. 2013 je zaznamenána v záznamech o provozu referentského vozu TESCO SW u Michala T. cesta služební vozidlem z Olomouce do Přerova a zpět mezi 8:30 hodin a 9:30 hodin. V tuto dobu pak byla podána nabídka na Magistrátu města Přerova na podatelně, konkrétně v čase 08:35 hodin, jak vyplývá ze Seznamu doručených nabídek – podpis osoby podávající nabídku či vypsání iniciály chybí, jen je uvedeno, že nabídka HCM COMPUTERS je podána *osobně*.

- Z emailu Jana P. vyplývá (č. l. 17190 – 17192, sv. 77), že ve složce úkoly v emailu xxx byly zajištěny záznamy o úkolech s termínem od 15. 3. 2013 do 22. 3. 2013 a to k jednotlivým zájmovým zakázkám. V části týkající se Přerova je uvedeno:

Už vyšla ZD – nastudovat – analyzovat rozdíly a posuny oproti ZD kterou máme z minula deadline = 14.5.

- Udělat plán postupu

- Aleš dohodne, že T. dodá jméno protějšku pro mě – kontrolovat, připomínat se – potřebujeme to

- Rozzebrat se Zdenou kvalifikace !! – viz mail viz předané papíry

- Připravit dotazy pro Aleše na probrání s T. 25.3. bude zřejmě schůzka

- Ze záznamu o jednání hodnotící komise, z protokolu o otevírání obálek a z Posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 17193 – 17195, sv. 77), že dne 18. 3. 2013 proběhlo jednání hodnotící komise k veřejné zakázce na zajištění technického dozoru. Žádný z přímo zadavatelem oslovených subjektů nabídku nepodal. Podána jediná nabídka od HCM COMPUTERS., jejímž jednatelem je obž. David J., s cenovou nabídkou 489 000 Kč bez DPH.

- Z nabídky společnosti HCM COMPUTERS vyplývá (č. l. 8929 – 8985, sv. 41), že nabídka ze dne 14. 3. 2013 neobsahuje jmenný seznam osob, které se budou podílet na případné realizaci zakázky, tyto osoby byly dodány následně až po výzvě k prokázání kvalifikace.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17201, sv. 77), že dne 21. 3. 2013 proběhl hovor Josefa S. a Michala T., kdy obsahem hovoru je otázka doplnění nabídky společnosti HCM Computers do soutěže o technický dozor o další osobu s potřebným certifikátem. V rámci hovoru Michal T. sděluje, že se pokusí zavolat na Novell, zda by takového člověka neměli, aby byl z venku, tedy ani od nich (TESCO SW) a ani od AutoCont.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17201 - 17202, sv. 77), že dne 21. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Radka N. z Novell, obsahem hovoru je prosba Michala T. o pomoc při zajišťování osoby s potřebnou kvalifikací do nabídky společnosti HCM do soutěže o technický dozor. T. sděluje, že už je to podaný a je tam někdo, kdo by potencionálně uzavíral smlouvy a ten to potřebuje doložit. N. sděluje, že s tím nemá problém.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17202, sv. 77), že dne 21. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Josefa S., obsahem hovoru je opět otázka kvalifikace do nabídky společnosti HCM do soutěže o technický dozor. T. sděluje S. výsledek hovoru s N. a domlouvají předání podkladů k doložení do nabídky.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17202, sv. 77), že dne 21. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Radka N., kdy obsahem hovoru je opět osoba s potřebnou kvalifikací pro společnosti HCM, N. se ptá, zda je opravdu nutné dodat ověřený vysokoškolský diplom, T. vysvětluje, že je to proto, že oni už prokazují, jsou vlastně před podpisem smlouvy.

- Z emailů vyplývá (č. l. 17204 – 17213, sv. 77), že ve dnech 21. až 22. 3. 2013 proběhla emailová komunikace mezi Františkem H. a Radkem Č. týkající se dohod kolem projektu Přerov 09. František H. se ptá Radka Č. (s uvedením dodatku u jeho jména v hlavičce emailu MOIS), zda někoho z nich oslovil někdo ohledně spolupráce na přípravě nabídky s tím, že na podzim sice byly nějaké ústní dohody, ale netuší, zda vůbec platí. Aby něco neprošvihli. Jeho osobně nikdo tedy nekontaktoval. Č. na to odpovídá, že ano, že to řešil s Johanem Sebastianem. Úložiště součást řešení .. 0,9M. H. v dalším emailu dále zjišťuje, zda bude Johan subdodavatelem i pro kyslíky. Č. reaguje, že to neví, to neřešili, protože pro MOIS z toho patrně nic nekyne. Pokud ano, tak o tom nic neví a je mu divné, že není obeznámen, pokud se tam má dodávat nějaký produkt od MOIS. H. sděluje: Budou přece minimálně dvě nabídky, jednu bude dávat supermarket a druhou kyslík. Johan S. je domluvený se supermarketem a my jsme se domlouvali, že kyslík nás vezme s Johanem taky na subdodávku. Č. odpovídá „Aha já jsem myslel, že to máš na mysli nějakou tu knihovnu. Subdodávka řešení Johana by mělo být všude stejné, taková byla dohoda, ne?“ H. reaguje emailem o obsahu „Rade, ověř to u Johana, prosím, jestli komunikuje a připravuje dvě subdodávky, Děkuji. F.“ Č. sděluje „ANO, Johan hraje na klavír s dvěma řadami kláves. R.“ H. konverzaci končí přáním „Super, doufám, že se koncert podaří!“ Všechny tyto emaily dostává v kopii Michal V.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17214, sv. 77), že dne 22. 3. 2013 proběhl hovor Radka N. a Michala T. k otázce prokazování kvalifikace společnosti HCM. N. sděluje, že

mu pošle email, kde jsou veškeré podklady, aby se na to podíval, kdyby tam bylo potřeba něco upravit. T. diktuje email na Jitku Š.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17214, sv. 77), že dne 22. 3. 2013 proběhl hovor Michala T. a Jitky Š. k otázce prokazování kvalifikace společnosti HCM, T. Š. informuje, že očekává email od N. a dává Š. pokyny.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17216 – 17224, sv. 77), že dne 24. 3. 2013 David J. posílá emailem Josefu S. pod předmětem Přerov jednak Čestné prohlášení a jednak materiály k prokázání kvalifikace. Dále ještě doplňuje změnu v souboru prokázání kvalifikace.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17225, sv. 77), že dne 25. 3. 2013 proběhly další hovory Michala T. a Josefa S. k otázce prokazování kvalifikace společnosti HCM. Týkají se společné schůzky Josefa S., Michala T. a Davida J. související s doplněním nabídky společnosti HCM o další osobu s potřebnou kvalifikací.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 17248, sv. 77, č. l. 17250 – 17254, 17256 – 17257, sv. 77 a 78) že ve dnech 9. až 10. 4. 2013 proběhla emailová komunikace týkající se plánované schůzky na den 16. 4. 2013 zástupců společností zúčastněných na předmětné zakázce - Michal T., Miroslav B., Miroslav L., Josef S. a další. Obsahem jsou okolnosti technického plnění a příprava nabídky pro zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 17259 – 17290, sv. 78), že dne 10. 4. 2013 rada města schvaluje uzavření smlouvy o dílo mezi Statutárním městem Přerov jako objednatel a HCM jako dodavatelem plnění veřejné zakázky Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Cena za plnění je stanovena na 489 000 Kč bez DPH.

- Z emailu vyplývá (č. l. 17301 – 17302, sv. 78), že dne 16. 4. 2013 Lubomír V. rozesílá zástupcům AutoCont (Petr Z., Petr V.), EMOS, Bach systems a Nej TV a.s. zápis z jejich jednání konaného dne 16. 4. 2013. Pozvánku na schůzku přitom zasílal V. i zástupcům TESCO SW (č. l. 17300), zda se tito účastnili, není zřejmé.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 17311 – 17324, sv. 78), že ve dnech 16. až 17. 4. 2013 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S. a Lubomírem V. v souvislosti s žádostí o dodatečné informace ve věci veřejné zakázky. S. podává dotazy tak, jak zněla dohoda s tím, že odsouhlasení proběhlo přes Michala T. V. Lubomír přeposílá tuto komunikaci dne 17. 4. 2013 Josefu T. ml.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 17327 – 17329, sv. 78), že dne 22. 4. 2013 byla uzavřena Smlouva o dílo mezi Statutárním městem Přerov jako objednatel a HCM jako zhotovitelem na zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Ze smlouvy vyplývá povinnost pro zhotovitele plnit předmět této smlouvy sám, nebo za pomoci subdodavatele na podkladě řádně uzavřené smlouvy.

- Z emailu Jana P. vyplývá (č. l. 17373 – 17378, sv. 78), že ve složce úkoly s datem dokončení 23. 4. 2013 v kalendáři emailu xxx byly zaznamenány následující úkoly ve vztahu k Přerovu:

Studie je jasně napsaná na TESCO SW, je to brožurný blábol

ZD taky – stejné pičoviny jako v OL

Rozdělení kompetencí verze 1 probráno s Alešem

Klíčové je navázat vztahy s Magistrátem s lidmi, kteří budou moci ovlivnit VŘ – částečně se stalo H.

Klíčoví hráči:

- *bratři T. – Tesco SW: neustoupí, vybrají*
- *Luděk T. – psal studii, dle Aleše již ztratil vliv. T. kope za Tesco*
- *H. – chystá ZD, v rámci připomínek je možno dostat tam svoje myšlenky (xxxx)*

Aleš se dohol s Tescem – tajné – zatím velmi obecně

POSTUP a ÚKOLY:

Schůzka s Tescem – jak se dohodneme dále a detailněji. Taký poslat zadávacíku k připomínkám??

*Po dohodě s T. lze řešit ovlivnění ZD u H. (technikálie) a právní kanceláře
(obchodní podmínky)*

Ovlivnit ZD dokumentací požadovaným způsobem !!! páčky na víř!!!

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 17384, sv. 78), že dne 23. 4. 2013 proběhl hovor Miroslava L. ml. a Michala T., kdy obsahem hovoru je spolupráce na dotazech na zadavatele.
- Z emailu vyplývá (č. l. 17488 – 17489, sv. 79), že dne 3. 5. 2013 Jan J. z TESCO SW se emailem obrací na Petra V. a v kopii posílá i Jaromíru B., Josefu S. a Lubomírovi V., se žádostí o spolupráci v oblasti MM Přerova s tím, že dnes jednali s firmou EMOS na téma metropolitní síť. EMOS čeká na AutoCont, že jim potvrdí dohodu ohledně aktivních prvků, kdy veškeré aktivní prvky by měli dodávat oni (*AutoCont*) a EMOS dodávají pouze pasivní část zakončenou SC konektorem. J. prosí V., jestli by mohl potvrdit EMOSu dohodu z jednání dodavatelů. Dále by J. a zástupci TESCO SW rádi se zástupci AutoContu prošli technické řešení navazující na dodávku od společnosti EMOS a technologie ICT centra. Jako termíny jednání navrhují příští úterý 7.5. po 13:00 v Olomouci nebo čtvrtek 9.5. kdykoli.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17431 -, 17432 – 17435, sv. 79), že dne 7. 5. 2013 Jan P. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu „Dokument o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný *Závazná nabídka ke spolupráci*. Jde o písemnou závaznou nabídku adresovanou TESCO SW společnosti Telefónica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které TESCO se zavazuje ke spolupráci buď ve formě subdodávky pro spol. Telefónica, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefónica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu).
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17439, 17440/17442, sv. 79), že dne 9. 5. 2013 Jan P. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu: „Poptávka na plnění veřejné zakázky“ v příloze dokument nazvaný: „Poptávka_ALL pro MMPR.docx“ a v textu emailu prosí Michala T. o zpracování nabídky specifikované v příloze.
- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 17491 – 17493, 17494 – 17495, sv. 79), že dne 10. 5. 2013 Josef S. zasílá Martinu S. email v předmětu „pro info – Marbes“ a textem: „Martine ahoj, Abys měl info – přerov 09. Marbes (Z.) se sám objevil a sondoval náš postoj k výzvě (bylo to v den Vašeho odletu nebo den předem). Dostal info, že stavíme vlastní nabídku bez Josefa. Důvody, proč jsem mlžil, „něco jako vyšší moc“. Nabízí svou účast v koalici a je faktem, že slibuje plnit nám chybějící reference. Mně se do toho nechce – obávám se, že rozkryjí pravdu. Budu mu volat a sdělím mu důvod odkladu rozhodnutí takový, že situaci vyhodnotíme v pondělí (využiji nepřítomnosti svých nadřízených...) a nutnosti věc řešit osobně. Možná si bude jinými cestami věci ověřovat nebo tě kontaktovat přímo. V pondělí skutečně do Brna jedu, pokud bude prostor se vidět, tak to bude jen dobře. Josef S.“. Martin S. reaguje emailem téhož dne: (příjemci K. Petr a S. Josef) v předmětu „FW: pro info – Marbes“ s textem: „Já nebudu. Proberte to s Petrem, ale osobně bych se tomu možná až tak nebránil... museli bychom si pohlídat smluvní vztahy s Marbesem, abychom se po vítězství TESCO nedostali do nějakých smluvních problémů a nesměla by k nim utéct cena. Dej na to téma řeč s JT. Myslím, že bude souhlasit. MS“. Na to odpovídá Josef S. téhož dne S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“ s textem: „Proberu, ale bojím se „úniku informace“ a pak to bude průser. Nebo si to nemyslíš? ☺ Ještě mi „vnitřně“ chybí mandát pro Pavla M. nebo pro mne, abychom „vymáčkali“ podklady z fabrik pro přípravu nabídky. Mohl bys k tomu formálně přidat palec?“ Jako přílohu zasílá email ze dne 10. 5. 2013 13:40 v němž oznamuje zúčastněným pracovníkům AutoCont CZ start přípravy nabídky s dokumentem: „Obsahová část nabídky“.
- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 17496 – 17497, 17498 – 17515, 17516 – 17517, sv. 79), že dne 10. 5. 2013 Martin S. zasílá emailem Janu M., Pavlu Š. a Josefu S. v předmětu „příprava nabídky pro Přerov.výzva 09“ zprávu s textem: „Ahoj, vím, že motivace dávat vstupy do nevyherní

nabídka není velká, ale prosím Vás o součinnost. S velkou pravděpodobností budou v Přerově odevzdány pouze dvě nabídky (AC je skrytě i v té druhé), takže pokud by zadavatel krycí nabídku AC vyřadil, tak nám vypadne několik desítek milionů tržeb v ITI...aplikační a portálové věci bohužel dlouhodobě řeší a chystá TESCO pro sebe... metropolitka je O2. Díky moc a omlouvám se za termíny. M^č. Jako přílohu zasílá dokument: „Obsahová část nabídky Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov Verze 1.0“. Josef S. reaguje téhož dne stejným adresátům textem: „Martine díky. Jen požádám, aby slůvko „nevýherní“ nešlo v týmech dále.“.

- Z emailové komunikace a příloh vyplývá (č. l. 17531 – 17534, 17545 – 17563, 17577 – 17619, sv. 79), že ve dnech 13. až 23. 5. 2013 proběhla emailová komunikace mezi osobami Lubomír V., Michal T., Jaromír B. (TESCO SW), Petr Z., Petr V., Josef S. (AutoCont), Miroslav B. (Bach systems), Jan P. (O2), Miroslav L. (EMOS) a H. (NEJ TV) v souvislosti s dodatečnými informacemi č. 5 a č. 6 a v souvislosti s blížícím se termínem podání nabídky na MMP a s tím souvisejícími smlouvami o spolupráci.

- Z emailů vyplývá (č. l. 17673 – 17679, sv. 79), že dne 23. 5. 2013 Martin S. emailem sděluje Janu M. a Josefu S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“, s textem: „Myslím, že by bylo vhodné pustit některým lidem z týmu info, že se jedná o krycí nabídku. Postavíme portál úředníka a Portál občana na vlastním vývoji (splníme zadání licenčních požadavků a kompatibility s SQL a ORACLE), který nikdy nenastane, ale nějaké maso, splňující zadání, musíme dát do nabídky???“ Jan M. reaguje tentýž den textem: „Ahoj, Dnes jsem se ujistil, zda to vědí a prý vědí. Nevím, kde je zádrhel, nejsem v tom tak ponořen. Ale vidím, že se musím ponořit. Zítra se Martine vidíme, přinesu řešení.“.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 17692 – 17707, sv. 79), že dne 23. 5. 2013 proběhla komunikace mezi Martinem S. a Josefem S. S. se dotazuje S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“ s textem: „Ty subdodavatele, jejich vstupy do nabídek a subdodavatelské smlouvy máš pod kontrolou?“ Josef S. odpovídá: „Principiálně dojednané. Potřebuji se jim pověsit na krk. Smlouvy mi pomůže řešit Čeněk Č. Musím to dát“. Martin S. se dotazuje: „Kdo to je“. Josef S. odpovídá:

„Majetek - ikadata
Docházka - anet z Brna

Digitaliace a DMS

Digitalizace a-scan

Archivní portál, DMS ixtent (kontakt přes A-scan)“.

S. Martin se dále dotazuje: „Koho z nich Ti pls doporučilo TESCO?“ Josef S. odpovídá: „Tip dali na ikadata, anet je dodavatel úřadu (soutěž z prosince), josef je bere, slíbil mi data a-scan“.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 17940 – 18218, sv. 81), že již ode dne 4. 6. 2013 nejméně od 9od 10:54 Josef S. disponuje ve svém notebooku Lenovo ThinkPad T430s kompletní nabídkou sdružení TESCO SW a O2, tedy „konkurenční“ nabídkou do veřejné soutěže. Dokument byl uložen v adresáři: Users/šturc/onedrive/#realizace/Prerov/REALIZACE.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 18223, 18227, sv. 82), že dne 4. a 5. 6. 2013 proběhly dva hovory Davida J. a Heleny H., jejímž obsahem je společná schůzka před radnicí v Přerově a popis markantů, podle kterých se vzájemně poznají, aby jak J. uvádí, to nevypadalo, že se vidí poprvé.

- Z Protokolu o otevírání nabídek vyplývá (č. l. 18228 – 18244, sv. 82), že dne 5. 6. 2013 se sešla v 10:00 hodin komise pro otevírání obálek. Komise se sešla ve složení Mgr. Jana H., Ing. Jiří B., Bc. Václav Z. a Ing. David J. Členové komise prohlásili, že budou zachovávat mlčenlivost ve smyslu § 71 odst. 2 ZVZ o skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti se svou účastí v komisi. Z protokolu dále vyplývá, že byly podány pouze dvě nabídky, první od společností TESCO SW a O2 se subdodavateli Ing. Ivan S. (8 % zakázky), Nej TV a.s. (30 % zakázky), ANeT s.r.o. (2 % zakázky). Druhá nabídka od AutoCont CZ a.s. se subdodavateli: IKA DATA, s.r.o. (14 % zakázky), A-Scan s.r.o. (6 % zakázky), IBA CZ s.r.o. (15 % zakázky) a EMOS s.r.o. (23 % zakázky). Nabídka

TESCO SW (které jedná za obě strany, tedy i za Telefónica Czech Republic je cca o 2 miliony Kč levnější, konkrétně s nabídkovou cenou 111 969 500 Kč bez DPH, nabídková cena AutoCont činí 114 077 395 Kč bez DPH.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 18246 - 18247, sv. 82), že dne 5. 6. 2013 proběhl hovor Davida J. a Heleny H., obsahem hovoru je účast Heleny H. na jednání komise. J. se omlouvá, že ji tahal zbytečně, nebyla to jeho chyba, ve smlouvě má dva lidi, uvidí se až na hodnocení, od H. se nečeká nic dramatického a čeká do mejlu její cenu za tohle všechno.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 18371, 18371 – 18372, sv. 82), že dne 9. 7. 2013 proběhl hovor Davida J. a Josefa S., v hovoru David J. sděluje Josefu S. informace o průběhu jednání komise, zejména o výhradách souvisejících s transparentním šifrováním a očekávaných dotazech zadavatele k upřesnění nabídky v tomto směru. Další hovor probíhá přes live meeting, kdy obsahem hovoru je hodnocení nabídky AutoCont a informace z jednání komise.

- Z Protokolu o Posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 18380 – 18372, sv. 82), že dne 10. 7. 2013 proběhlo první jednání komise, přítomen na jednání komise byl kromě dalších i Ing. David J. a Ing. Helena H. Všichni členové komise přítomni podepsali, že jsou nepodjatí ve smyslu § 74 odst. 7 ZVZ.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 18426, sv. 83), že dne 16. 7. 2013 proběhla elektronická konverzace mezi Josefem S. a Petrem V.: S. v 11:23 sděluje, že se díval na ty nejasnosti kolem Přerova a ptá se, kdy vidí V. jejich reakci s tím, že jde na věžák, tak by jim rád dal info alespoň o čase, kdy bude jejich reakce. Petr V. v 11:24 sděluje, že srozumitelné to je...jen nepochopil, že mají reagovat před offiko dotazem..... vidí to tak do pátku...je to o.k.? Josef S. v 11:35 sděluje, že pátek je max – v pátek (pozn. soudu 19.7.2013) dostanou najisto dotazy na ostro. Účel je připravit si argumentaci předem a s věžákem odsouhlasit. Bo pak bude asi dost málo času na diskuse. Jestli jim dají 3 dny... Navíc připomínky jsou shodné k oběma, tak musí stejné myšlenky argumentace formulovat 2x.

- Z Protokolu o Posouzení nabídek vyplývá (č. l. 18434 – 18438, sv. 83), že dne 19. 7. 2013 proběhlo 2. jednání hodnotící komise, opět kromě dalších členů byl přítomen obž. David J. a Ing. Helena H. Mimo jiné hodnotící komise žádá vysvětlení bodu C10 od obou soutěžitelů (TESCO a AutoCont) týkající se transparentního šifrování, lhůta pro doručení písemného vysvětlení byla stanovena na 4 dny.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru vyplývá (č. l. 18443, sv. 83), že dne 22. 7. 2013 proběhl hovor Michala T. a Jana P. (z O2), jejímž obsahem jsou dotazy zadavatele k objasnění nabídky.

- Z Protokolu o dokončení posouzení nabídek vyplývá (č. l. 18505 – 18510, sv. 83), že dne 29. 7. 2013 proběhlo další jednání hodnotící komise, opět jejím členem byli obž. David J. a Ing. Helena H., výstupem je, že na den 6. 8. 2013 budou zástupci obou soutěžitelů pozváni na ústní vysvětlení nabídky.

- Z emailu vyplývá (č. l. 18554 - 18555, sv. 83), že dne 31. 7. 2013 Helena H. sděluje emailem Davidu J. celkovou cenu za účast v hodnotící komisi. Jedná se o částku 6 600 Kč bez DPH. David J. se obratem dotazuje prostřednictvím sdíleného emailu iop@hcmcomputers.cz Josefa S., zda souhlasí s cenou, kterou poslala H. Josef S. se stejnou cestou ptá v reakci na J. dotaz, zda je opodstatněná cifra a kolik vykazuje hodin s tím, že J. říkal, že dva tři litry.... David J. reaguje, že to byl jeho odhad a že H. napíše, kde to je.

- Z protokolu o dokončení posouzení nabídek (č. l. 18589 – 18599, sv. 83 a č. l. 18616 – 18626, sv. 84), že další jednání komise proběhlo dne 6. 8. 2013 a 4. 9. 2013. Na komisi dne 6. 8. 2013 byli za uchazeče přítomni Petr Z. (AutoCont) a za sdružení TESCO SW a Telefónica Bc. Josef T. ml., MBA. Závěr jednání komise zněl, že uchazeči nesplnili zadávací podmínky, když jim nabízené licence nesplňují všechny požadované funkcionality stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci, uchazeči tak podali nabídku nesplňující požadavky zadavatele na předmět plnění veřejné zakázky. Komise tak vyřadila obě nabídky a doporučila zadavateli vyloučení obou uchazečů a veřejnou zakázku zrušit. Odlišný názor člena hodnotící komise vyjádřil jediný člen, a to David J., který se neztotožnil s názorem ostatních a domnívá se, že oba členové splnili podmínky v plném rozsahu.

- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 18645 – 18658, sv. 84), že dne 10. 9. 2013 rada města rozhodla o vyloučení obou uchazečů na základě doporučení hodnotící komise.
- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 18674 – 18723, sv. 84), že dne 2. 10. 2013 rada města rozhodla o zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky na služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ z důvodu vyloučení obou uchazečů, tedy z důvodu ust. § 84 odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách. Současně schválila uzavření mandátní smlouvy se společností GORDION, na zajištění přípravy a realizace zadávacího řízení veřejné zakázky na služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Písemná zpráva zadavatele o důvodech je součástí spisu na čl. 18724 – 28739, sv. 84.
- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 18740, 18741 – 18748, 18749, 18750 – 18753, 18754, 18755 – 18762, 18763, sv. 84), že dne 10. 10. 2013 Jiří L., primátor města Přerova, zasílá emailem Davidu J. a Michalu V. v předmětu: „Projekt 09 IOP – změny v ZD“ poslední verzi navrhovaných úprav zadávací dokumentace k projektu 09 IOP a prosí o jejich stanovisko. Stejný den totožným příjemcům v předmětu: „Fw: Přerov_ICT_JRSU_V2.docx“ zasílá odborné stanovisko GORDION a prosí o případné připomínky. Michal V. oba dokumenty přeposílá Radku Č. David J. tentýž den reaguje odpovědí Jiřímu L. s tím, že do ZD doplnil své připomínky, které dle jeho soudu nebyly nijak řešeny, upozorňuje, že v případě trvání zadavatele na podmínce „licencovaný pod smlouvou evidovanou u Open Source Initiative“ budou vyřazeni oba dosavadní uchazeči (TESCO SW a AutoCont) a ptá se, zda je toto opravdu v pořádku? V příloze odpovědi zasílá zpět jím připomínkový dokument „návrh změn v ZD 7.10.2013“, kde mimo další navrhuje, aby zadávací dokumentace neobsahovala požadavek, aby licence celého řešení byla otevřená. Celou zprávu včetně dokumentu v příloze odeslal skrytě také Josefu S.
- Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 18780 – 18814, sv. 84), že dne 13. 11. 2013 rada města rozhodla o vyhlášení jednacích řízení s uveřejněním v souladu s ust. § 22 ZVZ č. 137/2006 Sb. Schválila rovněž vyjednávací tým ve složení Ing. Jiří L., Ing. Jiří B., Bc. Václav Z., Bc. Kamil V. a Ing. Lukáš P.
- Z Výzvy k podání nabídky vyplývá (č. l. 18910 – 18915, sv. 85), že dne 6. 12. 2013 byli zadavatelem vyzváni dva stávající uchazeči k podání nabídek, tedy TESCO SW ve sdružení s O2 a AutoCont. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 23. 12. 2013 do 10:00 hodin.
- Z Protokolu o dokončení posouzení nabídek vyplývá (č. l. 19209 -19214, sv. 86), že dne 3. 2. 2014 pověřením zástupci zadavatele, mezi nimiž byl kromě dalších i obž. David J., dokončili posouzení nabídek
- Z usnesení Rady města Přerova a z rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky vyplývá (č. l. 19231 – 19268, 19269 - 19271, sv. 87), že dne 12. 2. 2014 rada města rozhodla o výběru nejvhodnější nabídky, a to nabídky TESCO SW a O2.
- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 19288 – 19304, sv. 87), že dne 17. 3. 2014 byla uzavřena smlouva o dílo mezi zhotovitelem TESCO SW a O2 a objednatelem Statutárním městem Přerov, jejímž předmětem tedy byla kompletní dodávka integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Dílo se skládá z dílčích plnění v podobě pořízení: Metropolitní sítě, Portálu úředníka, ICT centra, Portálku občana, Datového skladu, Manažerského informačního systému (MIS), zajištění služeb a dodávek v rámci dílčího plnění Digitalizace a DMS, zajištění integrace agendových systémů a technická a uživatelská podpora, publicita projektu. Celková cena díla byla ve výši 113 997 500 Kč bez DPH (z toho dílčí plnění ve výši 76 692 500 Kč bez DPH a technická podpora na dobu 5 let ve výši 37 305 000 Kč bez DPH).
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 19541, 19542 – 19552, sv. 88), že dne 10. 6. 2014 Josef S. zasílá příjemcům Lubomíru V. a v kopii Karlu H. z AutoCont v příloze emailu připomínky ke smlouvě mezi TESCO SW a COMA zálohovací systémy. Předmětem smlouvy je subdodávka v podobě dodání části dodávky funkční oblasti Metropolitní síť včetně následné technické a uživatelské podpory
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 19555 – 19556, 19557 – 19567, sv. 88), že dne 10. 6. 2014 Martin D. zasílá emailem Josefu S. v předmětu „RE: kontrola smlouvy přerov“ v příloze

dokument nazvaný „TSC x AC – v 02_MD.doc“, obsahující rozpracovanou druhou verzi smlouvy o dílo mezi TESCO SW a COMA zálohovací systémy, jejímž předmětem je realizace části dodávky funkční oblasti Metropolitní síť veřejné zakázky včetně přílohy č. 1 technického popisu díla. Z přílohy této zprávy obžaloba dovozovala, že AutoCont se pod společností COMA zálohovací systémy, podílel na plnění části předmětu díla této veřejné zakázky, a to v části Metropolitní síť, konkrétně: návrh a architekturu/prováděcí projekt, Dodávka a implementace aktivních prvků pro zajištění logické sítě LAN Přerov, Dodávka implementace přístupových aktivních prvků na straně CSS, Dodávka a implementace aktivních prvků na straně jednotlivých subjektů Statutárního města Přerov a Příprava kritické infrastruktury koncového bodu.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 19579, 19580 – 19599, sv. 88), že dne 16. 6. 2014 Lubomír V. přeposílá emailem Josefu T. ml. a Michalu T. info ohledně smlouvy s dodavatelem HW pro SMP. Zmiňuje se i o schůzce dne 17. 6. od 11:00 hod. V příloze zasílá rozpracovanou smlouvu o dílo na dodávku HW označenou jako TSC x AC. Z vlastností dokumentu je zřejmé, že tento naposledy upravoval a uložil Josef S. z firmy AutoCont.

- Z rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (dále jen: „Úřad“) ze dne 15. 4. 2019 č. j. ÚOHS-S0236/2017/KD-10816/2019/852/HMa vyplývá (č. l. 40361 – 40391, sv. 177), že úřad rozhodl ve výroku I. ve věci účastníků řízení, konkrétně společností RPSC ideas s.r.o., RENARDS s.r.o., EUNICE CONSULTING a.s., ECONOMY RATING a.s. a Erste Grantika Advisory a.s. o tom, že tito účastníci řízení tím, že v blíže nezjištěné době přede dnem 19. 7. 2010 do 27. 7. 2010 koordinovali účast a nabídky do výběrového řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerova“, vyhlášenou Statutárním městem Přerovem, jejímž předmětem byla poradenská činnost při přípravě a realizaci projektu – zpracování studie proveditelnosti a žádosti pro podání projektu o finanční podporu a následný management po dobu realizace projektu v rámci integrovaného operačního programu (výzva č. 9), s lhůtou pro podání nabídek dne 27. 7. 2010 v 10:00 hodin, a to tak, aby z nich nejvýhodnější nabídku podala společnost RPSC ideas s.r.o., se sídlem 17. listopadu 1126/43, 779 00 Olomouc, IČO 28607368, pro niž bude společnost EUNICE CONSULTING a.s., se sídlem Praha 2, Belgická 642/15, PSČ 12000. IČO 27073301, v pozici subdodavatele a vlastní nabídku nepodá, a společnosti RENARDS s.r.o., se sídlem Vídeňská 228/7, Štýřice, 63900 Brno, IČO 25327275, a Erste Grantika Advisory a.s., se sídlem J. 448/10, Brno – město, 602 00 Brno, IČO 25597001, podali méně výhodné nabídky, jednali ve vzájemné shodě, čímž ovlivnili výsledek uvedeného zadávacího řízení a narušili hospodářskou soutěž na trhu dotačního poradenství v ČR a tím v období nejméně od 19. 7. 2010 do 27. 7. 2010 porušili zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a změně některých zákonů. Dále bylo rozhodnuto, že ve správním řízení nebylo prokázáno toto jednání dalšímu účastníku řízení, a to společnosti ECONOMY RATING a.s. se sídlem Lidická 1869/28, Černá Pole 602 00 Brno, IČO 27663761. Dalším výrokem Úřad společně s RPSC ideas, RENARDS, EUNICE CONSULTING a Erste Grantika Advisory zakázal do budoucna plnění tohoto zakázaného a neplatného jednání ve vzájemné shodě specifikovaného v prvním výroku. Nakonec Úřad rozhodl o uložení pokut za správní delikt, konkrétně společnosti RPSC byla udělena pokuta ve výši 50 000 Kč, společnosti RENARDS pokuta ve výši 880 000 Kč, společnosti EUNICE pokuta ve výši 94 000 Kč a společnosti Erste Grantika Advisory pokuta ve výši 859 000 Kč. Toto správní řízení, jak z odůvodnění vyplývá, bylo zahájeno dne 28. 6. 2017, a to na podkladě podnětu předaného Úřadu ze strany Policie ČR. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí dále vyplývá, že (citace z bodů 104. až 112.): *role RPSC jako budoucího realizátora zakázky Zajištění přenosu dat byla dle názoru Úřadu předjednána již v průběhu dubna 2010, což vyplývá z poznámek pana S. ze společnosti AutoCont, a koresponduje se zjištěním, že zástupce spol. RPSC Ing. Ch. konzultoval přinejmenším postup při přípravě na plnění veřejné zakázky zajištění přenosu dat se zástupci budoucích uchazečů o navazující veřejnou zakázku (TESCO SW a AutoCont), a to již v období předcházejícím schválení výzvy k podání nabídek městem Přerov (viz emaily z června 2010). Zástupci účastníka RPSC a EUNICE si vzájemně sjednávali uzavření subdodavatelské smlouvy na plnění části veřejné zakázky Zajištění přenosu dat, včetně objemu subdodávaných prací již předtím, než jim byla doručena výzva*

ke podání nabídek, obsahující zadávací dokumentaci. Na základě této subdodavatelské smlouvy byla dohodnuta cena za služby společnosti EUNICE ve výši cca 250 000 Kč. Úřad má za to, že role společnosti EUNICE byla v Úřadem posuzovaném jednání velmi významná a společnost EUNICE byla předem srozuměna se skutečností, že ve výběrovém řízení na zakázku zajištění přenosu dat vítězí RPSC a to na základě řetězce následujících událostí. Zástupci účastníka EUNICE v dubnu 2010 upozornili pracovníci města Přerov na výzvu předkládání žádosti o podporu v rámci výzvy Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě. Zástupce účastníka EUNICE se dále účastnil schůzky v červnu 2010 s představiteli města Přerova, jejímž účelem byla „Dohoda na dalším postupu v přípravě výzvy 09“. Společnost EUNICE byla následně oslovena ze strany města Přerov ke předběžnému nacenění zakázky zajištění přenosu dat. Společnost EUNICE figurovala předvyplněná v předloze pro schůzku rady města Přerova ze dne 2. 7. 2010. EUNICE si sjednávala subdodávku se společností RPSC již v době před doručením výzvy ke podání nabídek, kdy teoreticky nemohla ani společnost EUNICE ani spol. RPSC vědět, co přesně je předmětem zakázky. Rozsah subdodávky navrhla společnost EUNICE nejprve obecně v objemu 30 % (ke tomu také viz email, kde stojí „Chceme jen svoje procenta“) a předmětem mělo být dle tohoto prvotního návrhu EUNICE obecné poradenství pro zakázku „Zpracování projektové žádosti o dotaci pro projekt...“. Přesná specifikace jednotlivých prvků subdodávky měla být dohodnuta později dodatkem ke smlouvě. Z uvedeného mimo jiné vyplývá, že více než o konkrétní obsah subdodávky šlo o to, jakou částku dostane spol. EUNICE a jaká část zbude společnosti RPSC (viz email s textem „Dohoda byla 200 000 Kč“ rovněž z doby před doručením výzvy ke podání nabídek společnosti EUNICE a RPSC), respektive společnosti Severity a.s. (ke tomu viz email s textem psaným zástupcem Severity „To je opravdu 200k včetně DPH?“). O schůzce v červnu 2010 byl zástupce účastníka RPSC předem informován a připravil pro tento účel informativní materiál „pro snažší orientaci úředníků a politiků v Přerově“, jehož verzí komunikoval se zástupci společnosti TESCO SW a AutoCont, kdy společnost TESCO SW byla jedním z pozdějších realizátorů navazující veřejné zakázky. Uvedené opět podporuje závěr Úřadu o tom, že o společnosti RPSC, jako o budoucím realizátoru zakázky Zajištění přenosu dat bylo v této době již rozhodnuto. Z popsané emailové komunikace je zřejmé, že tehdejší jednatel spol. RPSC Ing. Ch. řešil s tehdejším členem rady města Přerova a pozdějším členem komise pro otevírání obálek a hodnocení nabídek na předmětnou zakázku Bc. Ivo K., a to v době předcházející rozhodnutí o tom, které společnosti budou obslány výzvou ke podání nabídky na zakázku Zajištění přenosu dat, počty dodavatelů, které mají být výzvou osloveny a rovněž poskytl Bc. K. identifikační údaje společnosti Grantica a ECONOMY, které byly později (spolu s dalšími účastníky řízení) využívány ke podání nabídek ke předmětné zakázce. Identifikační údaje spol. EUNICE nebyly Ivo K. dle názoru Úřadu zaslány proto, že byly zástupcům města Přerov dobře známy, což platí i pro spol. RENARDS. Způsob zapojení zástupce města Přerov do stanovení obslaných společností a rovněž do řešení obsahu subdodávky mezi spol. EUNICE a RPSC (viz email Ing. Ch. Františku H. s textem „...i s panem K. příští týden doladil details“, nebo vnitřní email RPSC „Řeš to prosím příští týden i přes Iva“) vede Úřad ke přesvědčení, že někteří zástupci města Přerov (minimálně Ivo K.) museli být předem přinejmenším informováni o roli RPSC, jako budoucího vítěze zakázky a EUNICE jako jejího subdodavatele, přičemž z titulu své funkce znali rovněž ostatní budoucí schválené uchazeče ještě předtím, než o nich bylo oficiálně rozhodnuto. Tato skutečnost může vysvětlovat, jakým způsobem mohlo dojít ke transferu informací o budoucí účasti a ceně společnosti RENARDS ke společnosti RPSC, kdy zástupci města Přerov mohli sehrát roli prostředníka. Společnost RENARDS, která uvedla, že ona sama mohla sdělit zástupci města Přerova, že se bude ucházet o předmětnou zakázku a že mohla být v obecné rovině komunikována i předpokládaná cena, nemohla nevědět, že sdělovat nabídkovou cenu, byť hrubý odhad (notabene v situaci, kdy nabídková cena je jediným kritériem výběru) před oficiálním otevřením obálek s nabídkami není běžnou praxí a že tato informace může být využita pro ovlivnění výsledků výběrového řízení. Dokument Číslo (obsah dokumentu Číslo je popsán v bodu 60 rozhodnutí) byl vypracován před koncem lhůty pro podání nabídek a současně před doručením jednotlivých nabídek účastníků řízení, kteří nabídku podali. Fotografie tohoto dokumentu byla pořízena zástupcem budoucí „vítězné“ společnosti RPSC. Dle úřadu dokument Číslo obsahoval informace o postupu účastníků řízení ve výběrovém řízení, a to zejména o výši cenové nabídky, případně o účasti/neúčasti konkrétních účastníků řízení. Dokument Číslo tak spolu s ostatními skutečnostmi (zejména skutečně podanými nabídkami, komunikací mezi zástupci účastníků řízení RPSC, EUNICE a představiteli města Přerova) dle úřadu prokazuje koordinaci jednání společností RPSC, RENARDS, EUNICE, Grantica a ECONOMY spočívající v předjednání účasti/neúčasti v daném výběrovém řízení a výše jejich cenových nabídek za účelem sjednání výhody, resp. vítězství účastníka RPSC s tím, že v případě spol. RENARDS mohla koordinace proběhnout

nepřímo, prostřednictvím zástupce města Přerov. Kromě toho jmenované společnosti postup dle dokumentu Číslo realizovaly. Úřad zjistil, že účastníci RPSC sjednával v průběhu září 2010 subdodavatelskou smlouvu se společností Severity a.s., jejímž předmětem bylo zpracování části studie proveditelnosti. Město Přerov zaplatilo spol. RPSC za část veřejné zakázky označené „Žádost o dotaci včetně studie proveditelnosti“ na základě mandátní smlouvy celkem 649 920 Kč. Se společností EUNICE si RPSC dohodla cenu za subdodávku EUNICE ve výši 250 000 Kč. Z uvedeného má úřad za to, že cena za část veřejné zakázky označené „Žádost o dotaci včetně studie proveditelnosti“ zaplacená městem Přerovem byla nadhodnocená. Společnost ECONOMY nabídku do daného výběrového řízení nepodala, zástupci společnosti sdělili, že důvod nepodání nabídky jim není znám, na místním šetření u této společnosti úřad nepřevzal žádné dokumenty a ani úřad nezjistil žádnou relevantní komunikaci ani vzájemné jednání mezi společností ECONOMY a ostatními účastníky správního řízení.

- Z rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (dále jen: „Úřad“) ze dne 17. 12. 2019 č. j. ÚOHS-R72, 74, 75, 78/2019/HS-34912/2019/310/HMk vyplývá (č. l. 40240 – 40269, sv. 177), že Úřad rozhodl v řízení o rozkladech, které proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0236/2017/KD-10816/2019/852/HMa ze dne 15. 4. 2019 podali účastníci řízení, tedy společnosti RPSC, RENARDS, EUNICE a Erste Grantika Advisory tím způsobem (zkráceně), že se uvedeného jednání nedopustila společnost RENARDS a dále Úřad změnil výši pokuty udělené společnosti EUNICE, a to na částku 41 000 Kč. Ve vztahu ke společnosti RENARDS rozkladová komise v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla (viz. bod 93. rozhodnutí Úřadu), že závěry správního orgánu I. stupně nemusejí být jedinými logickými závěry, které vysvětlují všechny zjištěné skutečnosti bez důvodných pochybností a s ohledem na to, že i v oblasti správního práva trestního je nutné respektovat zásadu in dubio pro reo, je proto nezbytné zohlednit existenci těchto pochybností ve prospěch společnosti RENARDS a uzavřít, že nebylo prokázáno, že se společnost RENARDS dopustila porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

- Z rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (dále jen: „Úřad“) ze dne 10. 2. 2020 č. j. ÚOHS-S0257/2017/KD-04641/2020/851/EDI vyplývá (č. l. 40330 – 40360, sv. 177), že Úřad rozhodl ve věci účastníků řízení, jimiž byly společnosti AutoCont a.s., TESCO SW a.s., O2 Czech Republic a.s., EMOS s.r.o. a BACH systems s.r.o., tak, že ve výroku I.: si tyto společnosti prostřednictvím vzájemných kontaktů a výměny informací rozdělili plnění veřejné zakázky Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Města Přerova, jejímž zadavatelem bylo Statutární město Přerov, se sídlem Přerov, Bratrská 709/34, PSČ 750 11, a všichni s výjimkou společnosti O2 Czech Republic a.s. se sídlem Praha 4 – Michle, Za Brumlovkou 266/2, PSČ 140 22, IČ 60193336 se podíleli i na tvorbě zadání předmětné zakázky, a to vše s cílem ovlivnit její výsledek tak, aby nabídka na jejímž plnění se budou všichni účastníci řízení podílet, byla vítězná, což následně realizovali tak, že dne 23. 12. 2013 byly podány dvě nabídky, a to vítězná nabídka sdružení společností TESCO SW a.s. a O2 Czech Republic a.s., ve které společnosti AutoCont, EMOS a BACH systems vystupovaly jako subdodavatelé a krycí, nevýherní nabídka společnosti AutoCont, kdy tímto jednaly ve vzájemné shodě, čímž ovlivnily výsledek uvedeného zadávacího řízení a narušily hospodářskou soutěž v oblasti informačních technologií v České republice a tím porušily zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže. Těmto společnostem bylo ve výroku II. plnění tohoto zakázaného a neplatného jednání ve vzájemné shodě specifikovaného ve výroku I. do budoucna zakázáno. Za tento správní delikt pak úřad uložil účastníkům následující pokuty. Společnosti AutoCont a.s. pokutu ve výši 36 552 000 Kč, společnosti TESCO SW pokutu ve výši 36 552 000 Kč, společnosti O2 Czech Republic pokutu ve výši 38 284 000 Kč, společnosti EMOS s.r.o. pokutu ve výši 7 038 000 Kč a společnosti BACH systems pokutu ve výši 227 000 Kč. Jak z odůvodnění rozhodnutí úřadu vyplývá, i toto správní řízení bylo zahájeno na základě podnětu PČR ze dne 31. 10. 2016 týkajícího se podezření z uzavření zakázaných dohod souvisejících s veřejnou zakázkou Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Města Přerova. Dne 4. 2. 2019 Úřad vyzval všechny účastníky řízení k vyjádření, zda mají zájem v rámci daného správního řízení využít proceduru narovnání. Vzhledem k tomu, že o využití této procedury projevíli zájem všichni účastníci daného řízení, Úřad dne 11. 3. 2019 proceduru zahájil a proběhla bilaterální jednání úřadu s účastníky řízení. Dne 20. 5. 2019 byla

Úřadem procedura narovnání ukončena z důvodu, že jeden z účastníků řízení rozporoval zjištěné skutečnosti Úřadu. Vzhledem k tomu, že daný účastník řízení se na úřad následně obrátil se žádostí o znovuzahájení procedury narovnání, a protože si Úřad vyžádal od ostatních účastníků vyjádření, v němž potvrdili zájem o znovu zahájení této procedury, Úřad dne 1. 10. 2019 proceduru narovnání v daném správním řízení znovu zahájil. Dne 25. 11. 2019 vydal úřad výhrady k dohodě, ve kterých účastníkům řízení sdělil základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení, odkázal na důkazy obsažené ve správním spise a informoval je o sankcích, jež hodlá účastníkům řízení uložit. V zákonem stanovené 15 denní lhůtě od doručení výhrad k dohodě obdržel od všech účastníků žádosti o snížení pokut. Vzhledem ke splnění všech podmínek pak Úřad vydal v rámci procedury narovnání pouze stručné odůvodnění. Ze závěrů odůvodnění tohoto rozhodnutí pak vyplývá, že: (citace z rozhodnutí body 217. – 220.), *v souvislosti s projektem Přerov byly společnosti AutoCont a TESCO SW v kontaktu přinejmenším od 23. 9. 2010, kdy si vzájemně vyměnily informace ke přípravě tohoto projektu a informovaly se o svých záměrech. Podklady a aktuální informace ke projektu Přerov zajišťoval těchto společností vítěz veřejné zakázky Poradenské služby, tedy společnost RPSC. RPSC zajišťovala společnosti AutoCont kontakt se společností BACH, která jí dne 21. 10. 2010 po předchozí ústní konzultaci poslala popis repository/ archivu (dílní části projektu Přerov). Na podzim 2010 je již zřejmé, že společnost TESCO SW by měla podávat nabídku (prime), TESCO SW a BACH budou dodavatelé HW požadavků, s těmi je počítáno i na podzim 2011, kdy byla zahájena příprava zadávací dokumentace a za řešitele projektu Přerov jsou označeny společnosti TESCO SW, BACH a AutoCont. Přinejmenším od 25. 10. 2011 započala spolupráce spol. TESCO SW a AutoCont i se společností EMOS, která se podílela na tvorbě dokumentace v oblasti metropolitní sítě a zajišťovala pro projekt Přerov soublasné stanovisko operátora na odkoupení tras (2. 1. 2012). Spol. AutoCont pak zpracovávala podklady za oblast ICT centra a aktivních prvků MAN. Spol. TESCO SW, která vytvořila šablonu a kompletovala podklady pro projekt Přerov, se dne 16. 1. 2012 sešla se společností BACH a následně jí tato společnost zaslala dokument obsahující popis archivního portálu a digitalizace, část, kterou následně ve veřejné zakázce Přerov spolu se společností Elyst, se kterou byla v té souvislosti v kontaktu, zajišťovala/plnila. Přinejmenším ke dni 31. 8. 2012 spol. O2 začala se společností TESCO SW jednat o možné spolupráci v souvislosti s veřejnou zakázkou Přerov. V kontaktu v souvislosti s danou zakázkou byla společnost O2 i se spol. AutoCont (17. 9. a 21. 9. 2012 – v písemném vyhotovení písařská chyba v podobě data 2019), spol. O2 zjišťovala možnost spolupráce. Spol. O2 dne 7. 5. 2013 zaslala společnosti TESCO SW závaznou nabídku ke spolupráci, ve které bylo uvažováno o poskytnutí kompletního a úplného plnění v souladu se všemi podmínkami v zadávací dokumentaci ze strany spol. TESCO SW a O2, ač v té době byla společnost TESCO SW připravována a kompletována její vlastní nabídka, za účasti společností AutoCont, EMOS a BACH (se společností Elyst a její referencí v oblasti digitalizace) tak, jak již dříve bylo sjednáno. Společnost O2 jako garant oblastí metropolitní sítě a digitalizace „převzala“ subdodavatele TESCO SW v těchto oblastech, a to společnost EMOS a BACH, včetně společnosti Elyst (a její reference). Spol. AutoCont podala krycí, nevybírnou nabídku ke nabídce společností TESCO SW a O2 (ve které byly společnosti AutoCont, EMOS a BACH jako subdodavatelé), kterou začala připravovat již v květnu 2013 a součinnost jí z účastníků řízení poskytovala společnost TESCO SW. Dne 23. 12. 2013 byly podány opět dvě nabídky, a to nabídka společnosti AutoCont a výhodnější společná nabídka TESCO a O2 (ke změně subdodavatelů a jejich plnění nedošlo); podáním dvou nabídek bylo zajištěno, že zadávací řízení nebylo zrušeno.*

201. K bodu **D.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:
- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 19995 – 19997, 19998 – 20046, sv. 90), že dne 12. 11. 2009 Mgr. Jirí Š. jako vedoucí odboru informačních technologií Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen: „OIT KÚOK“) zasílá emailem z adresy xxx Josefu T. ml. v předmětu „RE: dokumenty“ na předcházející žádost Josefa T. ml. ze stejného dne, v příloze dokument obsahující Informační koncepci Olomouckého kraje ze dne 27. 10. 2009. V textu emailu T. sděluje, že tento dokument půjde do rady v prosinci. Josef T. ml. přeposílá tento dokument dne 19. 2. 2010 příjemcům Vladislav K., David T. a Michal T.
 - Z emailu vyplývá (č. l. 20087 - 2088, sv. 91), že dne 4. 5. 2010 obž. Jirí Š. emailem z adresy xxx zasílá Josefu T. ml. pod předmětem „podklady“ již dříve slíbený podklad s tím, že v případě, že budou chtít něco okomentovat, upřesnit, doplnit, tak nemá váhat. Bude rád, pokud se budou moci krátce setkat a sladit jejich záměry. Následuje tabulka s rozpisem částí projektu

Rozvoje služeb eGovernmentu v krajích, včetně odhadu finančních objemů za jednotlivé části a předpokladem subjektu, který bude konkrétní část dodávat. U částí projektu je jako řešitel uvedena zkratka TSW, jen u technologického centra zkratka MG. Josef T. ml. přeposílá email od Š. také Davidu T. v předmětu „Podklady“ s textem, že se jedná o reakci od Š. mladšího.

- Z výzvy k podání nabídky vyplývá (č. l. 20109 – 20116, sv. 91), že dne 20. 5. 2010 byla Olomouckým krajem rozeslána výzva k podání nabídky na zpracování studie proveditelnosti k projektu *Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích*, v rámci průzkumu trhu byli vyzváni EUNICE CONSULTING, RELSIE s.r.o., BDO IT a.s., NAVIGA4 s.r.o., Deloitte Advisory s.r.o. Předmětem plnění veřejné zakázky je vypracování tří studií proveditelnosti, konkrétně Digitální mapy veřejné správy, Digitalizace a ukládání dat a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS a k tomu další činnosti zpracovatele (konzultace, vyplnění žádosti o dotaci formou Benefit, zpracování žádosti o dotaci, vypořádání připomínek). Výzva tedy byla zaslána pěti shora uvedeným společností. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 3. 6. 2010 do 10:00 hodin. Předpokládaný termín zahájení plnění zakázky stanoven na 10. 6. 2010 a studie měly být předloženy do 31. 7. 2010.

- Ze seznamu podaných nabídek a nabídky samotné vyplývá (č. l. 20117, 20118 – 20139, sv. 91), že ve stanovené lhůtě byla podána jediná nabídka, a to od EUNICE, konkrétně dne 2. 6. 2010 s nabídkovou cenou ve výši 882 000 Kč včetně DPH.

- Ze Zápisu o otevírání obálek a posouzení a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 20156 – 20157, sv. 91), že dne 3. 6. 2010 proběhlo jednání komise, kdy následně hodnotící komise doporučila zadavateli k výběru zhotovitele studie proveditelnosti jako vhodnou nabídku společnosti EUNICE. Členem komise byli Mgr. Jiří Š., Ing. Zdeněk D. a Ing. Aleš H.

- Ze Smlouvy vyplývá (č. l. 20275 – 20280, sv. 92), že dne 24. 6. 2010 byla uzavřena smlouva o dílo mezi Olomouckým krajem jako objednatel a EUNICE jako zhotovitelem pro zpracování žádosti o dotaci k projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ v rámci IOP. Zhotovitel se tedy zavázal k provedení díla spočívajícího jednak ve zpracování tří studií proveditelnosti k dílčím částem typizovaného projektu, a to Digitální mapy veřejné správy, dále Digitalizaci a ukládání dat a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, jednak ve vyplnění žádosti o dotaci Benefit k dílčím částem typizovaných projektů a jednak ve vypracování manažerského souhrnu k celému projektu, který bude nedílnou součástí žádosti o dotaci.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20287, 20288-20294, sv. 92), že dne 13. 7. 2010 Zdeněk D. (*projektový manažer IT Krajského úřadu Olomouckého kraje*) posílá z adresy xxx Michalu V. dle dohody v příloze seznam členů projektového týmu pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“, dále zasílá související realizované projekty a nakonec zasílá souhlasy ROK a ZOK (rada/zastupitelstvo Olomouckého kraje) s přípravou jednotlivých částí projektů. Michal V. přeposílá téhož dne obdrženy materiál Františku H., Vlastě M. a Radku Č.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20299, 20300, sv. 92), že dne 14. 7. 2010 Mgr. Jiří Š. (vedoucí OIT KÚOK) zasílá Michalu V. upravený návrh rozdělení financí na jednotlivé části výzvy 08. Částky upravili dle dostupných podkladů od zpracovatelů studií proveditelnosti. Michal V. obratem přeposílá materiál Michalu Š.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20301, 20302 – 20306, sv. 92), že dne 22. 7. 2010 Vlasta M. zasílá Josefu T. ml. emailem z pracovní adresy EUNICE na základě dohody s Michalem V. v předmětu „OL_Finanční_plán.xls“ v příloze jednak finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj a Manažerské shrnutí eGovernment – pracovní verze podkladů pro Olomoucký kraj (výzva č. 08) s tím, že v dokumentech ještě není doplněna část DMVS, protože nemají zatím relevantní podklady.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20307, sv. 92), že dne 22. 7. 2010 Josef T. ml. přeposílá Davidu T. a Michalu T. v předmětu „OL_Finanční_plán.xls“ v příloze dokumenty obdržené od Vlasty M. z EUNICE nazvané „OL_Finanční_plán.xls“ a „Manažerské_shrnutí_eGovernment1.doc“ a prosí je o připomínky.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20308 – 20309, 20310 – 20327, sv. 92), že dne 22. 7. 2010 Vlasta M. zasílá Josefovi T. ml. po konzultaci s Olomouckým krajem nově upravený finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj a další aktuální verze souvisejících dokumentů s tím, že v části TC upravili některé částky tak, aby byly v souladu s typizovaným projektem, nesouhlasí tedy se studií proveditelnosti. V příloze dále zasílá i Manažerský souhrn eGovernmentu strategie v Olomouckém kraji, který zpracovala EUNICE (jeho přílohou je předpokládaný finanční plán jednotlivých kapitol projektu).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20328, 20329 – 20340, sv. 92), že dne 24. 7. 2010 Zdeněk D. emailem posílá Michalu V. popis technického řešení projektu včetně příloh s tím, že se jedná o materiál do ROK (Rady Olomouckého kraje) a nebude se už upravovat. Na vědomí posílá stejný materiál i Mgr. Jirímu Š. z KÚOK.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20342, 20343 – 20345, sv. 92), že dne 29. 7. 2010 Vlasta M. zasílá emailem Josefu T. ml. upravený Finanční plán pro projekt výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj verzi 2.

- Z předávacích protokolů a u CD s materiály vydanými ze strany Centra pro regionální rozvoj, pobočka NUTS II Střední Morava vyplývá (č. l. 20346, sv. 92, CD na č. l. 9365, sv. 43), že dne 30. 7. 2010 společnost EUNICE předala Olomouckému kraji vypracované studie proveditelnosti a manažerské shrnutí k dílčím částem typizovaných projektů ve výzvě 08 IOP zpracované na základě smlouvy o dílo ze dne 24. 6. 2010 a dále dne 31. 8. 2010 na podkladě stejné smlouvy o dílo předala Olomouckému kraji vyplněnou žádost o dotaci BENEFIT k projektu. Studie proveditelnosti jsou součástí listinných podkladů na CD č. l. 9365 u zadávací dokumentace. Konkrétně se jedná o Studii proveditelnosti - Digitální mapa veřejné správy s investičními náklady 18 800 000 Kč vč. DPH, dále Studie proveditelnosti Digitalizace a ukládání dat s předpokládanými investičními náklady 39 140 670 Kč a nakonec Studie proveditelnosti – 4. verze – Vnitřní integrace úřadu a integrace ISVS OK s předpokládanými investičními náklady 28 659 330 Kč. Dále byla předána Souhrnná studie proveditelnosti zpracovatele EUNICE s předpokládanou výší investice 158 800 000 Kč včetně DPH. Jak i ze Souhrnné studie proveditelnosti vyplývá, další dílčí studie zpracovaly společnosti Deloitte Advisory v části Technologické centrum s předpokládanými investičními náklady 53 200 000 Kč a ARS rozvojová agentura s.r.o. v části Datový sklad s investičními náklady 14 000 000 Kč. *(pon. soud: je třeba mít na paměti, že byly ze strany CRR předloženy poslední a definitivní verze studií proveditelnosti, které byly součástí zadávací dokumentace a nikoli verze ve stavu odevzdání spol. EUNICE dne 30. 7. 2010 Olomouckému kraji – kdy byly odevzdány verze č. 1, do kterých bylo po odevzdání dále zasahováno až do konečné verze č. 4 u např. Vnitřní integraci).*

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 20366 – 20377, sv. 92), že dne 2. 8. 2010 Josef T. ml. žádá emailem Michala V., zda mu může jako podklad pro zítřejší jednání poslat aktuální stav studií VIU a DIG OIK. Michal V. dává stejný den pokyn Vlastě M., Františku H. a Radku Č., aby poslali T. aktuální studie s tím, že neví, u koho jsou teď aktuální verze. Josefu T. současně sděluje, že email přeposlal kolegům a měli by mu to zaslat. Následně František H. a Radek Č. posílají Josefu T. ml. každý svoji část aktuální verze studie proveditelnosti (H. část Digitalizace, Č. část VIU – 1. verze). Josef T. ml. obdržené materiály obratem přeposílá Davidu T. a Michalu T. s textem, že zítra bude V. u nich a měli by vědět připomínky.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20378, sv. 92), že dne 3. 8. 2010 Vlasta M. žádá emailem v předmětu „SP“ Radka Č., aby přeposlal jí nebo T. aktuální verzi SP VIU pro Olomouc.

- Z emailového kalendáře Josefa T. vyplývá (č. l. 20379, sv. 92), že dne 3. 8. 2010 od 12:00 do 12:30 proběhla schůzka nejméně mezi zástupcem EUNICE Michalem V. a zástupcem TESCO SW Josefem T. ml. Že se schůzka uskutečnila, vyplývá z následujícího emailu z č. l. 20380. Ze stejného emailu vyplývá, že obsahem jednání na schůzce byla studie proveditelnosti na vnitřní integraci Olomouckého kraje a úpravy finančního plánu projektu.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20380, 20381 – 20384, sv. 92), že dne 4. 8. 2010 Michal V. posílá emailem Josefu T. ml. v předmětu: „Fw“ jako přílohu „OL_Finanční_plán_3.xls“ s

tím, že posílá na základě jejich včerejší schůzky zaktualizovaný finanční plán projektu výzvy č. 08 pro OL. kraj v Kč včetně DPH.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20385, 20386 – 20388, sv. 92), že dne 4. 8. 2010 Michal T. přeposílá v předmětu: „FW: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v1 (2).doc“ Studii proveditelnosti_VIU_OK_v1 Ing. Radku Č. s tím, že se jedná o aktualizovanou verzi.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20389, sv. 92), že dne 5. 8. 2010 Vít S. (*ze spol. IXTENT*) zasílá email ze své adresy xxx příjemcům Vlastimil P., Ivo U., Jan W., Josef T. ml. s textem: „Dobrý den, pan H. (E.) souhlasí s kontrolou, případnou editací materiálu pro OL. Termínově průběh příštího týdne. Pane T., prosím o zaslání dokumentů k doplnění, revizi. LB čeká na příjezd pan Han. (G.) z dovolené, který si vymínil revizi před odevzdáním. Pan H. je připraven i do tohoto materiálu akceptovat návrhy. Takže je tu taky prostor. Z. již leží na stole a ani nebylo možno se časově do toho strefit – již několik týdnů out. Tedy zde budeme muset příležitost řešit v dalším kole. Děkuji. VS“.

- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 20390 – 203982, 20393, 20394 – 20402, sv. 92), že ve dnech 10. až 11. 8. 2010 proběhla emailová komunikace mezi Františkem H., Vlastimilem P., Vitem S., Ivo U., Davidem T., Josefem T. ml. a dalšími ke studii proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání dat a Vnitřní integraci úřadu.

- Z emailů vyplývá (č. l. 20405, sv. 92), že dne 22. 8. 2010 Michal V. přeposílá Františku H. a Radku Č. pozvánku od TESCO SW na Setkání zákazníků a partnerů společnosti TESCO SW, které se uskuteční 16. 9. 2010 v obci Véska nedaleko Olomouce. Činí na oba jmenované dotaz, zda tam chtějí jet, bude jim (T.) totiž psát.

- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 20427 – 20428, 20429 – 20439, 20440 -20445, sv. 92), že dne 17. 8. 2010 Radek Č. zasílá Michalu T. slíbenou druhou verzi studie proveditelnosti (VIU_OK_v2 – vnitřní integrace Olomouckého kraje) k nahlédnutí a případným revizím. Michal T. reaguje poděkováním a dotazem, kolik mají času. Radek Č. odpovídá, že se mají pokusit připomínkovat to do pátku.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20446 – 20447, sv. 92), že dne 18. 8. 2010 Michal T. zasílá Ing. Radku Č. v předmětu: „FW: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v2.docx“ v příloze rozpracovanou druhou verzi Studie proveditelnosti „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS Olomouckého kraje“. Z vlastností dokumentu vyplývá, že jej naposled uložil T.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20448 – 20589, sv. 92, 93), že dne 23. 8. 2010 ve složce „fs.kr-olomoucky.int/G/users/spolecne/S_K“ užívané vedoucím OIT Jirím Š. uložen dokument nazvaný: „VD_OLK_SPDMVS_004.doc“, obsahující rozpracovanou Studii proveditelnosti Digitální mapa veřejné správy, verze 0.4 srpen 2010 s hlavičkou společnosti EUNICE zpracovávané v rámci IOP výzvy č. 08 – Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích. V dokumentu jsou zažluceny některé nedoplněné části s poznámkou EUNICE, nebo doplní EUNICE. Ve vlastnostech dokumentu je jako autor uvedena společnost Asseco CE a jako autor poslední změny, provedené dne 23. 8. 2010 v 15:29, Martin S. Z podoby a vlastností dokumentu vyplývá, že základ dokumentu zpracovali zástupci společnosti Asseco, s poznámkami EUNICE a doplní EUNICE u nedopracovaných kapitol (č. l. 20476, 20482, 20483, 20565, 20576, 20579) a následně pak byl dopracován do konečné podoby oficiálním zpracovatelem EUNICE.

- Z usnesení Rady Olomouckého kraje vyplývá (č. l. 20590, sv. 93), že dne 24. 9. 2010 Rada Olomouckého kraje rozhodla o schválení projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ a o podání projektu do výzvy č. 08 a ukládá předložit zastupitelstvu Olomouckého kraje ke schválení financování tohoto projektu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20604, sv. 93), že dne 6. 1. 2011 Petr W. posílá Jirímu Š. (oba z MERIT) v předmětu „konkurence IT ol. kraj“ odpovědi vybraných pracovníků společnosti MERIT GROUP na otázku Jirího Š. položenou podřízeným znějící: „Vážení kolegové prosím Vás, napište mi každý individuálně 5 firem které považujete v OL. kraji za naši konkurenci z pohledu IT. Nic za tím nehledejte, prostě napište Váš názor (5 názvů firem bez dalšího komentáře), prosím ještě

dnes.“ Dále v obsahu emailu následují odpovědi pracovníků W., H., M. a P. Mezi firmami, které považují za konkurenci, se mimo jiné objevují i TESCO SW a AutoCont.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20605, sv. 93), že dne 21. 1. 2011 Petr W. posílá email Jiřímu Š. (MERIT), v němž akceptuje jednání s předmětem Olomoucký kraj – příprava zadávací dokumentace TCK (technologické centrum kraje), organizátor Jiří Š., povinní účastníci pracovníci MERIT.

- Z emailového kalendáře a záznamu v poznámkovém bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 20611, 20614 - 20617, sv. 93), že dne 28. 1. 2011 od 7:45 do 8:15 je záznam v kalendáři emailu Josefa S. o schůzce s Davidem T. a Josefem T. ml., s předmětem schůzka AC výzva 08. S tímto záznamem o schůzce koresponduje záznam v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. ze dne 28. 1. 2011, založený v záložce označené „01“ (složka 08.výzva), který souvisí veřejnými zakázkami v rámci výzvy 09 v Přerově a výzvy 08 v Olomouci a v rámci kterého jsou popsány plánované postupy, dohody o rozdělení částí zakázek a hráči připadající v úvahu (gordic/AC/TSW/MRT/digi Hradec).

- Z emailu vyplývá (č. l. 20620, sv. 93), že dne 3. 2. 2011 Jitka Š. upozorňuje Josefa T. ml., Davida T., Michala T. a v kopii Radka T., Michaelu M. a Vladislava K. na zřízení složky, ve které je uložena zadávací dokumentace k VZ Olomouckého kraje. Téhož dne reaguje David T. emailovou zprávou, v níž kolegům mj. sděluje, že do nabídky půjdou v konsorciu.

- Z emailů vyplývá (č. l. 20626, 20629, sv. 93), že dne 8. 2. 2011 Josef S. zasílá email Petru W. s předmětem „reakce na schůzku“ a v textu sděluje: „*V reakci na naše jednání:*

a) *Jsmo připraveni zastat roli prime*

b) *Digitalizace – zřejmě naplníme částečně. Bude potřeba podrobněji rozkrýt potřeby....*

c) *IDM - ano*

d) *Datový sklad – fakticky práce pro spisovkáře, znalost datových struktur*

Myslím, že pro další posun bude nutné rozebrat věci ve třech.....

Petr W. tentýž den reaguje: „*Tožn. a)b)c) ano, d) ne??*“

Současně preposílá svoji emailovou komunikaci se S. (viz výše) Jiřímu Š. (MERIT).

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 20631, 20632 – 20633, sv. 93), že dne 9. 2. 2011 Josef T. ml. zasílá emailem Jiřímu Š. (OIT OK) v předmětu „slíbený podklad“ v příloze dokument nazvaný „Projekt – návrh harmonogramu – v01.xlsx“. Jde o harmonogram průběhu projektu počínaje úpravou žádosti do Benefitu, přes výběr právní kanceláře, přes vydání předběžného oznámení, zpracování zadávací dokumentace, odhad délky výběrového řízení, po vyhodnocení a uzavření smluv, konče samotnou realizací jednotlivých částí projektu včetně poznámek jako: *Zpracování změny na 1 velké VŘ na dodávku a 1 VŘ na projektový dohled.*

-Z emailu vyplývá (č. l. 20637, sv. 93), že dne 21. 2. 2011 Mgr. Jiří Š. (OIK OK) reaguje na email Josefa T. ml. (z č. l. 20631) v předmětu „RE: slíbený podklad“ na zaslaný návrh harmonogramu projektu s tím, že navrhuje schůzku ve středu s programem:

1. Upřesnění

2. Detaily některých bodů

3. Informace o možnostech VZ (viz. příloha).

- Z emailů vyplývá (č. l. 20638 – 2040, sv. 93), že dne 23. 2. 2011 Mgr. Jiří Š. (OIT OK) zasílá emailem Josefu T. ml. komentář k problematice týkající Výzvy 08 IOP a to konkrétně komentář CRR k otázkám režimu zadávání těchto veřejných zakázek. V kopii zasláno rovněž obž. Jiřímu Š. (MERIT). Téhož dne preposílá Josef T. ml. tento text Davidu T. a Michalu T., přičemž následuje vzájemná komunikace, zda lze najít cestu proč zakázku soutěžit v celku.

- Z emailů vyplývá (č. l. 20651 – 20653, sv. 93), že ve dnech 10. až 11. 3. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Petrem W. a Radkem P. s předmětem: „servery TCK Olomouc“ vztahující se k přípravě řešení technologického centra Olomouckého kraje.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20656, 20657 – 20660, sv. 93), že dne 14. 3. 2011 v 14:17 hod. Michal T. posílá emailem Davidu T. v předmětu „tabulka.xlsx“ v příloze stejně nazvaný heslem chráněný dokument, obsahující tabulku v souvislosti s výzvou 08 IOP. V textu emailu

žádá Michal T. Davida T., aby na to „mrknul“ a sděluje mu zároveň heslo k souboru, které je „IOP08“. Tabulka obsahuje jejich poznámky k jednotlivým krajům ve sloupcích s názvy: „Co už od nás mají“ - „Co chceme dodat“ - „Strategie“ - „úroveň komunikace“ ve vztahu k TOP managementu, IT odborům krajů, komunikace s klíčovými partnery a „nejbližší událost“. K Olomouckému kraji z těchto kolonek a zejména z kolonky „strategie“ a kolonky „komunikace“ vyplývá, že plánují vytvoření koalice dodavatelů: TESCO SW, MERIT GROUP, AutoCont CZ a GORDIC a s tím, že na prime bude AutoCont CZ, lobovat bude TESCO SW, mají plánováno dodání jednotlivé části plnění zakázky jednotlivými dodavateli, mají zajištěnu komunikaci na úrovni TOP managementu kraje, na úrovni IT odboru kraje a komunikaci s klíčovými partnery MERIT a GORDIC. Pokud se jedná o nejbližší událost, pak plánují zpracování specifikace dodávek a návazně přípravu podkladů pro zadávací dokumentaci.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20671 – 20677, sv. 93), že dne 22. 3. 2011 Josef T. ml. vytvořil v jedné z osobních složek dokument nazvaný *zpráva.doc* chráněný heslem: *olké*, který měl připraven v konceptu. V uvedeném dokumentu (neoznačený list A4) je text: Dobrý den, Prosím zašlete nejlépe během dneška seznam tří právních kanceláří (VKŠ+2) pro oslovení. Paní doktorka by měla vědět, o co jde. Spěchá. Děkuji JT“.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20678, sv., 93), že dne 25. 3. 2011 Josef S. zaslal obž. Jiřímu Š. (MERIT) v předmětu schůzka email s textem: „Dobrý den, Navrhuji pátek 1. Dubna, dopoledne, řekněme 10:00. S díky Josef S.

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 20680, sv. 93), že dne 1. 4. 2011 od 15:00 do 16:00 zorganizoval Josef S. schůzku s předmětem „merit“ za účasti zástupců AutoCont, MERIT GROUP a.s. a TESCO SW s poznámkou „dělba“.

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 20689, sv. 93), že dne 5. 4. 2011 od 14:00 do 15:00 byla organizována schůzka uvnitř společnosti AutoCont dle záznamu v kalendáři emailu Josefa S. v předmětu: „plán pro Olomoucký kraj + statutární města Ol. Kraje a další“ s účastníky – Vladimír D., Martin S. a Josef S. V programu mimo jiné i Olomoucký kraj – konkrétní plán postupu, stanovení architekta řešení, možné aliance.

- Ze záznamu v poznámkovém bloku OneNote Josefa S. vyplývá (č. l. 20614 – 20617, sv. 93), že dne 5. 4. 2011 byl vytvořen další záznam v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S., v záložce označené „01“ (složka 08.výzva), který obsahuje ve vztahu k předmětné zakázce cíle a poznámky k nim.

- Z výzvy, doručenek a dalších podkladů a z podaných nabídek vyplývá (č. l. 20690 – 20736, 20745 – 20792, sv. 94), že dne 7. 4. 2011 vydal Olomoucký kraj výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu spolufinancovanou ze zdrojů EU: „Výkon práv a povinností zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, souvisejících se zadáním veřejné zakázky v rámci projektu Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“. Předmětem této zakázky je pak zpracování zadávacích podmínek a výkon práv a povinností zadavatele souvisejících se zadáváním uvedené veřejné zakázky a poskytování právních konzultací souvisejících s touto veřejnou zakázkou. Termín podání nabídek byl stanoven na 20. 4. 2011 v 10:00 hodin. Dle výzvy byl předpokládán termín zahájení zadavatelských činností 13. 5. 2011 a jejich ukončení 30. 9. 2011. V rámci průzkumu trhu byly vyzvány advokátní kanceláře: Vyroubal K. Školout, advokátní kancelář s.r.o., dále ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o. a KŠD Šťoviček, advokátní kancelář s.r.o. Nabídku do soutěže podaly všechny tři kanceláře. Soutěž vyhrála advokátní kancelář Vyroubal K. Školout s nejnižší nabídkovou cenou 430 000 Kč včetně DPH (další nabídky KŠD Šťoviček s nabídkovou cenou 468 000 Kč a ROWAN LEGAL s nabídkovou cenou rovněž 468 000 Kč).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20738, 20739 – 20740, sv. 94), že dne 12. 4. 2011 Petr W. zasílá příjemci Igorovi S. na email xx a v kopii Ondřeji V. a na adresu xxx email s předmětem „poptávka“ a textem: „Dobrý den pane S., dle dohody s VMware-kama Vás oslovuji s poptávkou pro OL Kraj, projekt TC Kraje. Zatím jsme se domluvili nad řešením a zasílám Vám licence k ocenění. Pokud by Vám cokoli nesešlo, rádi si necháme poradit. Momentálně jsme ve

fázi chystání ZD pro OL Kraj. V příloze najdete jednoduchý popis funkce TCK. Od Vás budu po odsouhlasení specifikace a nabídky potřebovat vypracovat popis řešení pro ZD tak, aby to jednoznačně vedlo k produktům VMWARE z nabídky, ale nebyly tam zmíněny jejich názvy. Registraci jsem nyní zpracoval, měla by být bez problémů schválena. Pokud cokoli, jsem k dispozici.“ V příloze zasílá dokumenty nazvané „Řešení TCK-VMware.docx a TC_Olomouc_version_110329.xls“ obsahující řešení VMware včetně konkrétních produktů.

- Z emailů, jeho přílohy a z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20793 - 20794, 20795 – 20823, 20827 – 20844, sv. 94), že dne 20. 4. 2011 Mgr. Jiří Š. z pozice vedoucího odboru informačních technologií zasílá Ivanu R. (OIT OK) v předmětu „FW: digitalizace GORDIC“ email s dokumenty v příloze nazvanými: „ZD_digitalizace.doc“ a „DIGI_SAF.txt“. Jedná se o dokument „ZD_digitalizace.doc“ s připravovanou zadávací dokumentací k části předmětné veřejné zakázky – digitalizace, konkrétně obsahující zadávací dokumentaci k „Implementaci Krajské digitální spisovny a krajského digitálního repozitáře“. Z vlastností tohoto dokumentu vyplývá, že byl vytvořen dne 7. 1. 2011 v 14:47 a naposledy jej uložila dne 13. 4. 2011 v 15:20 uživatel: K. Stejný dokument následně ukládá Ing. Ivo U. ze společnosti A-Scan dne 29. 4. 2011 v 11:42 hod. do svého počítače do složky „02.merit.podklady“. Druhým dokumentem s názvem „DIGI_SAF.txt“ je stanovisko Mgr. Jiřího Š. k dokumentu prvnímu, v němž vyjadřuje obavu, zda některé technické detaily, kterým nerozumí, nesměřují ke konkrétnímu produktu a ptá se, co s tím.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 20873 - 20874, 20875 – 20899, sv. 94), že dne 27. 4. 2011 obž. Jiří Š. (MERIT) zasílá z emailu xx Josefu S. v předmětu „DU“ slíbené podklady do ZD k digitalizaci s tím, že se jedná o materiál z provenience Gordic, zaměřeno na spisovku. Josef S. dále žádal emailem ze dne 29. 4. 2011 obž. Jiřího Š. (č. l. 20873) o zaslání materiálu ke spisové službě jako takové, a dne 3. 5. 2012 mu obž. Jiří Š. zasílá dokument s názvem Svazek 1 – zadávací dokumentace_SSL_01_02.doc s textem v emailu, že by byl nerad (obž. Jiří Š.), kdyby dokument obletěl celé AC. Jde o zadávací dokumentaci k dílčí části projektu v podobě „Elektronická spisová služba“. Jedná o rozpracovanou zadávací dokumentaci k elektronické spisové službě, která byla původně připravována k samostatné soutěži v rámci projektu. Následně pak po rozhodnutí soutěžit projekt jako celek byla zapracována do zadávací dokumentace k zakázce „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“. V metadatech je jako autor dokumentu uvedena spol. RTS s.r.o.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20827 - 20844, sv. 94), že dne 29. 4. 2011 ukládá Ivo U. (A-Scan) do svého počítače do složky označené „02.merit.podklady“: 1. dokument Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ týkající se části výzvy III. – Digitalizace a ukládání dat. Jedná se o druhou verzi dokumentu, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autor dokumentu je *eu* (pozn. soudu takto měl označen svůj počítač František H.) a byl vytvořen dne 27. 4. 2011 v 08:38 hod. Dokument naposledy uložil Jiří Š. (pozn. soudu nezjištěno, zda z OIT OK, nebo z MERIT). Dále ukládá druhou rozpracovanou verzi zadávací dokumentace dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ týkající se „digitalizace“, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že ho naposledy uložil K. Jedná se o verzi rozpracované zadávací dokumentaci k části projektu Digitalizace a ukládání, kterou zaslal emailem dne 20. 4. 2011 v 9:37 hod. Mgr. Jiří Š. Ivanu R. (viz č. l. 20793 a násl.).

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 20900, sv. 94), že dne 3. 5. 2011 je v kalendáři záznam o plánované schůzce v prostorách TESCO SW v předmětu „digitální mapa Olomouc“ za účasti Josef S. (AutoCont CZ), Bc. Josef T. (TESCO SW), David R. (Asseco).

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20827 – 20828, 20845 - 20872, sv. 94), že dne 4. 5. 2011 ukládá Ivo U. do svého počítače rozpracovanou verzi zadávací dokumentace dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji – Elektronická spisová služba“, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je spol. RTS a.s., dokument byl vytvořen dne 22. 3. 2011 a uložil jej S. Jedná se o stejný dokument, který zaslal obž. Jiří Š. (MERIT) dne 27. 4. 2011 v 10:04 emailem Josefu S.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20901, sv. 94), že dne 5. 5. 2011 v 08:56 hod. Josef S. z emailové adresy [xxx](#) zasílá Davidu Ř. na emailovou adresu [xxx](#) v předmětu „digitální mapa“ slíbené dokumenty s tím, že snad není poslední. Stejněho dne 5. 5. 2011 v 12:21 hod. David Ř. z emailové adresy [xxx](#) Josefu S. děkuje, email odesílá ze svého mobilního telefonu HTC.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20902, sv. 94), že dne 6. 5. 2011 Josef S. zasílá příjemci Josefu B. v předmětu „FW: eGON – příprava workshopu IOP 08 kraj olomouc – podklady“ email, ve kterém je uvedeno datum (středa – pozn. soudu odpovídá dni 11. 5. 2011) a místo (ASSECO Brno) jednání zástupců společností sdružených v koalici (Asseco, AutoCont, TESCO SW a GORDIC), časový průběh jednání a jeho obsah.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20903 – 20904, sv. 94), že dne 6. 5. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Davidem Ř. a Josefem S. Konkrétně v 11:08 hod. David Ř. žádá emailem z adresy [xxx](#) Josefa S. v předmětu „Dotazy na technologie digitální mapa“ o zodpovězení dotazů týkajících se technologií a jak to vidí S. jako integrátor.

Dotazy: Ve studii proveditelnosti doporučujeme, aby databáze, ve které budou uložena data účelové katastrální mapy (ÚKM) i územně analytických podkladů (ÚAP) bude mít nativní prostředky pro práci v dlouhých transakcích, pro práci s historií a pro práci s prostorovými daty. Zároveň ve studii předpokládáme, že nákup této databáze bude proveden z dílčího projektu Technologické centrum, tedy ne z dílčího projektu DMVS. Otázka zní: jaká databáze (jaké databáze) budou z prostředků na TC nakoupeny? Všechny výše uvedené databáze má jen databáze Oracle. Jaké aplikační servery budou v rámci TC nakoupeny? My potřebujeme J2EE aplikační server, ve studii uvádíme příklad Oracle Application Server. Na klientech potřebujeme prostředí Microsoft.NET. Bude k dispozici? P.S. předběžně informuje o připravované prezentaci v Brně příští čtvrtek.

- Na tento email odpovídá Josef S. v čase 14:07 Davidu Ř. na emailovou adresu [xxx](#) v předmětu „Dotazy na technologie digitální mapa“, že studie je skutečně psána tak, že koncentruje všechny HW a systémové prostředky do kapitoly TC. Z toho odvozuje: Databáze Oracle. Ověříme, zda je kalkulována v TC, pokud ne, dodají ji tam J2EE. Vidí to stejně Microsoft.NET – upozorníme kraj na tuto podmínku. Osobně ji nevnímá problematically

Určitě následně v určitých objemových setech, budou dotazy tohoto typu konzultovat s krajem a souběžně kontrolovat rozpočty daných kapitol. Ty je budou také limitovat.

- Z emailu (č. l. 20905 - 20906, sv. 94) vyplývá, že dne 9. 5. 2011 v 9:21 hod. Josef S. emailem zasílá příjemci Davidu Ř. akceptaci jednání ke koordinaci projektu Olomouc, konkrétně prezentaci řešení Digitální mapy.

- Ze záložek poznámkového bloku OneNote Josefa S. zajištěného v jeho notebooku Lenovo vyplývá (č. l. 20912 – 20913, 20918 – 20924, sv. 94), že dne 11. 5. 2011 byly vytvořeny záložky pod složkou „08.výzva“ označené: jednak „03. Brno“ obsahující souhrny a plány postupu ve vztahu k AutoCont v souvislosti s plánovanými dohodami a zpracováním ZD k předmětné veřejné zakázce. Dokonce z poznámek vyplývá, že Josef S. si poznamenal, že AC bude muset zastat roli prime kontraktora, tato role bude skutečná, nikoli formální. Jednak záložku označenou „00.Osoby.zdroje.šablony“ obsahující popis AC role a role partnerů v souvislosti se zpracováním ZD, dále revize dostupných pracovních ZD podle kapitol a revize dokumentů SP podle kapitol.

- Z emailového kalendáře Josefa T. a Josefa S., z vyhodnocení dat a záznamů o schůzce vyplývá (č. l. 20925 – 20939, sv. 94), že dne 11. 5. 2011 skutečně proběhla schůzka v Brně v prostorách společnosti Asseco a.s. mezi zástupci Asseco (D. Ř., D. Š.), Tesco SW (David T., Michal T.), GORDIC (Z. K., J. K.) a AutoCont CZ (V. D., J. B., J. S., M. S., L. F., T. J.), jejímž předmětem je koordinace projektu Olomouc (v podrobnostech viz zápis z jednání na č. l. 20935 - 20936). Mezi cíle jednání je však uvedeno ve vztahu k zadávací dokumentaci její doplnění o obecnou část (kvalifikační a hodnotící kritéria), specifikace dodávek (technická specifikace do ZD – seznam funkcionalit+ rozsah dodávek) a byl stanoven termín na dopracování ZD na 24. 5. 2011. Mezi úkoly je u společnosti ESCO mimo jiné zaslání šablony technické specifikace a poskytnutí ZD ke kontrole náležitostí Tento zápis z tohoto jednání uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby

Sharepoint(4).pst“ na externí paměť jako dokument nazvaný „OLK_Zapis_z_jednani_c1_11052011.doc“. Tentýž den je vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) v notebooku Josefa S. pod složkou „08.vyzva“ označená „Zápis.11.května 2011“ obsahující zápis z tohoto jednání. Ze zápisu vyplývá, že byla dohodnuta podstatná část plnění zakázky mezi společnostmi Asseco a GORDIC, byl dohodnut harmonogram dalšího postupu, úkoly do dalšího období. Mimo jiné ze záznamu také vyplývá, že kvalifikace u budoucí zakázky musí být nastavena tak, aby umožňovala podání 1-2 řízených nabídek.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20940 – 20947, sv. 94), že dne 11. 5. 2011 byl Terezou J. uložen do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť dokument nazvaný „02 – ZD_digitalizace.doc“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci, konkrétně se jedná o Implementaci Krajské digitální spisovny a krajského digitálního repozitáře. Dokument naposledy uložil K. (Gordic), stejný dokument již dne 29. 4. 2011 ukládá do svého počítače Ivo U. (A-Scan).

- Z emailu vyplývá (č. l. 20948, sv. 94), že dne 12. 5. 2011 obž. Jiří Š. (MERIT) zasílá emailem pod předmětem „Mapy“ Josefu S. požadované podklady.

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 20949, 20950 – 20997, sv. 95), že dne 12. 5. 2011 Josef S. zasílá email příjemci Davidu Ř. pod předmětem „DMVS“ heslem chráněnou přílohou nazvanou „02.DMVS.7z“. V emailu sděluje, že se k němu dostal požadavek znění ZD musí být v pondělí k dispozici (*pozn. soudu podklady obdržel Josef S. od Jiřího Š. – viz č. l. 20948*). Dle S. je termín nereálný a navrhuje to uchopit formou oponentury dokumentů. Vyznačit a okomentovat místa či pasáže nevhodného znění a okomentovat proč. Upozornit na chybějící či neřešené věci či vazby, apod. A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace. Ve vztahu k příloze tohoto emailu bylo zjištěno heslo „podkova“. Po otevření souboru tímto heslem bylo zjištěno, že příloha obsahuje následující dokumenty: „P01 Výzvy Pravidla pro tvorbu UKM.docx“, obsahující přílohu č. 1 Pravidla pro tvorbu ÚKM (Účelová katastrální mapa) Olomouckého kraje včetně technické specifikace, „Předmět zakázky_k_ÚAP_upraveno_3.docx“, obsahující návrh řešení části Nástroje ÚAP (*Územně analytické podklady*) – portál ÚP a „Výzva k podání nabídky“ k původně plánované dílčí veřejné zakázce v rámci výzvy č. 08 Úpravy Účelové katastrální mapy Olomouckého kraje.

- Z emailu vyplývá (č. l. 20998, sv. 95), že dne 12. 5. 2011 Tereza J. přeposílá sobě a Josefu S. emailem v předmětu „Zmeškaná konverzace s účastníkem Tereza J.“, vzájemnou konverzaci, z níž je zřejmé, že dohody o podílu jednotlivých společností na budoucí zakázce jsou předběžné a ne zcela vyladěné.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 20999 – 21030, sv. 95), že dne 12. 5. 2011 Tereza J. ukládá do složky „Olomoucký kraj“ na externí paměť nacházející se v AutoCont dokument nazvaný „předmět zakázky_k_UAP_Upraveno_3docx“, obsahující územně analytické podklady. Z vlastností dokumentu vyplývá, že jej vytvořil Ing. Zdeněk D. (OIT OK). Jedná se o rozpracovanou postupně upravovanou dílčí zadávací dokumentaci v tomto případě verze 3 upravenou zástupci AutoCont k části DMVS, kterou získal Josef S. prostřednictvím Jiřího Š. z (MERIT) dne 12. 5. 2011.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21033 – 21065, sv. 95), že dne 13. 5. 2011 ve složce „fs.kr-olomoucky.int/G/users/spolecne/S_K“ na Krajském úřadu Olomouckého kraje, užívané Jiřím Š. (OIT OK) byl uložen dokument nazvaný: „VIU_05_rev1.docx“, obsahující předmět řešení veřejné zakázky a to komplexní dodávku SW řešení pro vnitřní integraci Krajského úřadu. Jedná se o rozpracovaný dokument k této části předmětu plnění veřejné zakázky. Ve vlastnostech dokumentu není autor uveden, a dokument revidovali nejméně dne 30. 3. 2011 T. (Michal T.) a David T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21066 – 21067, sv. 95), že dne 12. 5. 2011 Tereza J. žádá emailem v předmětu „OLK – žádost o zaslání podkladů“ Davida T. (v kopii zasílá i Josefu S.) dle včerejší dohody o zaslání následujících náležitostí: - věcná šablona pro technickou specifikaci řešení (seznam funkcionalit + rozsah plnění), - kontakt na osobu, která má podklady shromážďovat, - prezentace.

- Z emailů, příloh a vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21135, 21136 – 21145, 21146 – 21158, 21159 – 21160, 21220 sv. 95), že dne 16. 5. 2011 Michal T. z emailu txxx, kde vystupuje pod přezdívkou Roy M., zasílá Tereze J. a Jirímu K. v předmětu „podklad – šablona“ v příloze dokument nazvaný sablona.docx. V textu emailu sděluje, že zasílá slíbený podklad a žádá, aby dotčení v „přednabídkové“ fázi respektovali „distribuční kanály“ v závislosti na obsahu Obsahem dokumentu jsou technické specifikace k řešení Vnitřní integrace úřadu. J. reaguje žádostí ze stejného dne o upřesnění k distribučním kanálům a o zaslání kontaktu na osobu/osoby, u kterých se budou podklady shromažďovat. Současně dokument pod názvem „ZD-sablona_pro_VIU.docx“ ukládá do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť a rozesílá dne 16. 5. 2011 příjemcům Petr Č., Lubomír F. a v kopii Josef S. a Vladimír D. v předmětu „FW: Olomoucký kraj – podklad – šablona“, včetně cesty na sdílené úložiště a termínu, do kterého má být šablona vyplněna (20. 5. 2011) a pokyny.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21161 – 21162, sv. 95), že dne 16. 5. 2011 Tereza J. emailem zasílá Josefovi S. doplňující dotazy k OLK včetně přílohy (Šablona od Ing. Michala T.). V emailu uvádí, že je tedy nutno vyjasnit následující otázky, a to vyjasnit vztahy s MERIT + ostatními partnery? (Chtějí, abychom jim poslali podklady a přitom dohoda zněla, že dostaneme od TESCO SW kontakt na osobu, u které se mají podklady shromažďovat, také než poskytneme nějaké podklady komukoliv k jakékoliv části, je potřeba z nich dostat nějaké vstupy. AC má koordinační roli a jsme na prime, tak by měli mít přehled o celkové podobě jak technické tak obecné části ZD), zda dostanou podobu ZD k připomínkovému řízení? (Potřebují si pohlídat kvalifikační kritéria, aby nebyla pro AC diskvalifikační), jak moc je možné měnit podmínky stanovené v SP.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 21167 – 21194, sv. 95), že dne 17. 5. 2011 David Ř. z Asseco ze svého emailu xxx zaslal Josefu S., v kopii Daliboru Š., v předmětu „dokument“ zprávu s textem, že přeposílá zapracované informace v dokumentu a prosí o zaslání konečné verze. Dodává ještě stručný popis k úpravám. V příloze zasílá zašifrovaný dokument nazvaný „Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“. V rámci vyhodnocování (č. l. 21169) bylo zjištěno heslo „podkova“, jehož pomocí se podařilo dokument otevřít. Dokument v příloze obsahuje upravenou čtvrtou verzi popisu řešení části Nástroje ÚAP – portál ÚP (pozn. soudu Územně analytické podklady - územní plánování) a to včetně základních, profesních, ekonomických i technických kvalifikačních požadavků. Dokument obsahuje upravenou čtvrtou verzi k části DMVS, kterou získal původně S. od Š. (MERIT) dne 12. 5. 2011.

- Z emailu, emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 21165 - 21166, 21195, sv. 95), že dne 17. 5. 2011 plánuje Ivo U. schůzku s Josefem S. na den 18. 5. 2011 mezi 14:30 až 15,30 hodin. V emailovém kalendáři Josefa S. je schůzka dne 18. 5. 2011 potvrzena. Na schůzce bylo projednáváno část plnění v předmětu Digitalizace a ukládání. Předmět jednání pak dle soudu vyplývá i z následující emailové komunikace mezi oběma viz. č. l. 21212 – kde S. zasílá U. doplňující informace.

- Z emailového kalendáře Josefa T. vyplývá (č. l. 21210 - 21211, sv. 95), že dne 18. 5. 2011 proběhla rovněž schůzka Bc. Josefa T. a Ivo U.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21196 – 21209, sv. 95), že dne 18. 5. 2011 byl uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť spol. AutoCont dokument nazvaný „Zadani_IDM_docx“, obsahující SW řešení vnitřní integrace Krajského úřadu Olomouckého kraje. Jedná se o šablonu zaslouanou Michalem T. a vyplněnou Petrem Č. v části Identity management (viz komunikace J.-Č. na č. l. 21261).

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 21212, 21213 – 21217, sv. 95), že dne 18. 5. 2011 Josef S. zasílá emailem Ivo U. a v kopii Tereze J. v předmětu „Priloha_c1_Studie_proveditelnosti_Digitalizace_a_ukládání“ stejně nazvaný dokument v příloze. V textu emailu sděluje, že doplňuje informace k tématu o příslušnou kapitolu ze studie. Požádá zadavatele o schůzku se zaměřením především na vyjasnění provozního modelu skenovací linky ve vztahu ke skenovacím službám. O sjednané schůzce bude U. informovat V mezičase U. požádá o připomínkování textu, který již má a přiložené kapitoly studie.

- Z emailů a příloh vyplývá (č. l. 21225, 21226 – 21234, 21247 – 21248, 21249 – 21258, sv. 96), že dne 19. 5. 2011 Tereza J. zasílá Vladimíru D. a v kopii Josefu S. v předmětu „OLK – šablona Tesca SW pro technické řešení ke kontrole“ v příloze dokument nazvaný „OLK_sablona_technicke_reseni.docx.“ a doplňuje textem, že se jedná o šablonu, kterou dostali z Tesca SW na VIU, upravenou i pro ostatní technické části. Prosí o kontrolu šablony, zda v ní nic nechybí. Není moc profesionálně vytvořená (mísí se tam různé styly apod.) a pokud bude jednotlivé části ZD konsolidovat AC, dodatečně ji spraví. Pokud nebudou celou zadávací dokumentaci tvořit sami, je minimálně zapotřebí mít důkladně popsáno:

1. technický popis řešení (do šablony technického řešení zaslaného Tescem SW)
2. kvalifikační předpoklady za AC
3. způsob hodnocení nabídek (navrhuje cenu + řešení)
4. specifikace nabídkové ceny (rozdělení maximální hodnoty zakázky)

Zprávu se stejnou přílohou a podobným textem posílá následující den Pavlu S. a v kopii Hynku C. a Josefu S.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21235, sv. 96), že dne 19. 5. 2011 Josef S. zasílá email z adresy xxx na adresu xxx (*Michal T.*) v předmětu „služby skenování“ s textem: Včera jsme se potkali. Proběhla kontrola dokumentů, které máme k dispozici a diskuse k jejich obsahu. Momentálně jsou nevyřešené dvě zásadnější otázky, pánové nejsou vybaveni znalostí modelu požadovaných skenovacích služeb a on také ne (následují varianty řešení).

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21265 – 21297, sv. 96), že dne 20. 5. 2011 byl uložen Josefem S. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť ve spol. AutoCont dokument nazvaný „01 – zadávací dokumentace_SSL_01_02“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k části projektu Elektronická spisová služba Olomouckého kraje.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21301 – 21302, sv. 96), že dne 23. 5. 2011 Michal T. z emailu xxx odpovídá Tereze J. v předmětu „podklad – šablona“ na její dotazy ze dne 16. 5. 2011 (viz č. l. 21135-21145) textem:

- 1) varianta „C“ je správně – omlouvám se, pokud to bylo zavádějící
 - 2) podklady můžete zaslat na tento email.
- S pozdravem MT.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21303 – 21304, sv. 96), že dne 23. 5. 2011 Josef S. potvrzuje emailem příjemci Pavlu S. a v kopii příjemci Tereze J. v předmětu: „RE: Olomouc zítra“ svoji účast na zítřejší schůzce v prostorách společnosti TESCO SW s tím, že si večer mohou zavolat.

- Z poznámkového bloku Josefa S. a emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 21308 – 21311, sv. 96), že dne 24. 5. 2011 Josef S. vytvořil záložku v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) pod složkou „08.výzva“ ve svém notebooku Lenovo, do níž následně vložil „zápis z jednání“ a „úkoly z jednání“ uskutečněného téhož dne 24. 5. 2011 v době 14:00 až 15:00. Z dokumentu vyplývá, že architektem řešení je Pavel S., vstupním místem do úřadu je MERIT a také příprava druhé, řízené nabídky s vyšší cenou s předpokladem oslovení společností IBM, MERIT, ICZ nebo Techniserv. Také ze záznamu vyplývá, že k tomuto dni jsou aktuálně dokončené kapitoly ze ZD, konkrétně SSL a TC. Podrobný zápis z tohoto jednání je uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť jako dokument nazvaný „OLK_Zapis_z_jednani_PSek_25052011.doc“ na č. l. 21362 - 21365.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21314 – 21315, sv. 96), že dne 24. 5. 2011 Radek B. ze společnosti ICZ zasílá emailem z adresy xxx Vladimíru D. z AutoCont v předmětu „podklady“ zašifrované soubory k části digitalizace „DA_Technicka_specifikace_KDR.docx“ a „DA_Technicka_specifikace_KDS.docx“. Tentýž den D. přeposílá tyto přílohy Pavlu S. (v kopii Tereza J. a Josef S.) s textem: „Tady jsou podklady od ICZ. Zítra mám s nimi jednání, ve čtvrtek s Gordicem“.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21339 – 21361, sv. 96), že dne 25. 5. 2011 byl uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť ve spol. AutoCont dokument

nazvaný „VIU_07_k_oponenture.docx“, obsahující SW řešení vnitřní integrace Krajského úřadu Olomouckého kraje. Text je vložen do šablony předtím dodané Michalem T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21367, sv. 96), že dne 25. 5. 2011 Pavel S. zasílá email Josefu S. v předmětu „Kontakt“, který je určen zaměstnancům AutoCont a v němž se vyjadřuje k šifrované komunikaci s tím, že je třeba navrhnout způsob šifrování. Dále informuje o plánovaných schůzkách se subdodavateli, o kterých bude informovat kolega S. Dále uvádí, že z těch šesti připravovaných částí má jen tři zdokumentovány.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21368 – 21374, sv. 96), že dne 25. 5. 2011 Vladimír D. z AutoCont zasílá email pod předmětem „OIK – zápis ze včerejška“ příjemcům Jaroslav B., Jan S., Martin S. a v kopii Josef S. (všichni AutoCont) a to včetně historie, jehož obsahem je zápis z jednání dne 24. 5. 2011. V emailu mimo jiné informuje o aktuálním stavu projektu, zatím je to rozehrané tak, že AC by byl systémový integrátor a dodavatel IDM, technicky na tom maká Pavel – musí udělat celou architekturu a projednat ji uvnitř aliance. Obchodně je na tom také ještě dost práce mimo jiné uvádí, že je nutno doladit ZD, postavit celý komplex smluv, dokoupit pojištění, uřídit podání nabídky... Bude to náročné a vidí pro ně tak cca 10 – 12M, celkem to bude za 150M. Tentýž den reaguje Pavel S. emailem s textem „Ahoj doplnil jsem svoje poznámky do Pepova zápisu“.

- Z poznámkového bloku Josefa S. vyplývá (č. l. 21376 – 21382, 21384 – 21385, sv. 96), že dne 26. 5. 2011 byly vytvořeny záložky v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) v notebooku Lenovo Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označené:

- „D.LM. zápis PSek“ (*pozn. soudu LM = live meeting, PSek = Pavel S.*) obsahující stanovené úkoly vyplývající z uskutečněného live meetingu a termíny plnění,

- „C.LM. zápis JS“ obsahující stanovené úkoly vyplývající z uskutečněného live meetingu.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21389 – 21394, sv. 96), že dne 26. 5. 2011 byl uložen v domovské složce S. na externí paměti v AutoCont dokument naposledy upravený dne 25. 5. 2011 ve 21:11 Pavlem S., obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, stav zpracování ZD pro jednotlivé části projektu, potažmo předmětné veřejné zakázky. Z materiálu vyplývá, že AutoCont bude tzv. na „prime“, TESCO SW má strategickou roli a společnost Merit bude dodávat HW. Ve vztahu k jednotlivým částem projektu pak:

- oblast I. Elektronickou spisovou službu s cenou 5 milionů Kč bude garantovat společnost MERIT a skutečně dodávat společnost GORDIC

- oblast II. Digitální mapu veřejné správy s cenou 18 milionů Kč bude garantovat AutoCont a skutečně dodávat společnost Asseco (Asseco Central Europe, a.s.)

- oblast III. Digitalizace a ukládání s cenou 39 milionů Kč bude garantovat AutoCont a skutečně dodávat v části

a) KDJ (*Krajská digitalizační jednotka = scan jednotka*) společnost AutoCont

b) KDS (*Krajská digitální spisovna*) společnost Gordic

c) KDR (*Krajský digitální repozitář*) společnost ICZ

d) Službu skenování společnost A-Scan, s.r.o.

- oblast IV. VIU a integrace s ISVS s cenou 28 milionů bude garantovat TESCO SW, část Portál a integrační sběrnici s cenou 23 milionů bude dodávat společnost TESCO SW a část IDM s cenou 5 milionů bude dodávat společnost AutoCont

- oblast V. Datové sklady, manažerské informační systémy s cenou 14 milionů bude garantovat TESCO SW, část datové pumpy pro VIU i dodávat TESCO SW, zbytek bude dodávat prostřednictvím subdodávek uskutečněných společností Asseco a Gordic

- oblast VI. TC (*Technologické centrum*) s cenou 53 milionů bude garantovat a zároveň kompletně dodávat společnosti MERIT GROUP.

Součástí tohoto dokumentu je i průběžný stav zpracovaných částí zadávací dokumentace pro jednotlivé oblasti včetně provedených revizí a soupisu jednotlivých souborů. Soud pak má za potřebu upozornit na pasáž Úkoly, kde je uvedeno mimo jiné: Každý dodavatel musí dodat jako součást svého plnění reálný rozpočet za svoje plnění.

- Z emailu, příloh a vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21396 -21479, sv. 96), že dne 26. 5. 2011 Josef S. prosí emailem obž. Jiřího Š. z MERIT pod předmětem „revize dokumentů“ o kontrolu dokumentů a doplnění dokumentů chybějících s tím, že klíč zasílá jiným kanálem. V rámci vyhodnocování bylo zjištěno heslo „podkova“, prostřednictvím kterého byl soubor otevřen. V dokumentu v příloze této vzájemné komunikace je uveden souhrn dokumentace k připravované veřejné zakázce Rozvoj eGovernmentu Olomouckého kraje a dokumenty Studie proveditelnosti podle kapitol a následně pracovní verze zadávací dokumentace podle kapitol. Z vlastností dokumentu vyplývá jako autor Josef S. ze společnosti AutoCont, který ho i naposledy uložil a dokument byl vytvořen dne 26. května 2011 v 14:53 a změněn 26. května 2011 15:53. Na tento email reaguje Jiří Š. z adresy xxx obratem textem, že za něj v pořádku, přikládá chybějící část a žádá o stručnou informaci o výsledku dnešních jednání. Současně v příloze zasílá stejným heslem šifrovaný dokument nazvaný „ZD_TC_V5.zip“.
- Z emailu vyplývá (č. l. 21483, sv. 97), že dne 27. 5. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S. a Davidem T. za jeho adresy xxx týkající se aktuální verze „datového skladu“.
- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 21487 – 21491, sv. 97), že dne 27. 5. 2011 byla uzavřena Mandátní smlouva mezi mandantem Olomouckým krajem a mandatářem Vyroubal K. Školout, advokátní kancelář s.r.o. Předmětem smlouvy je výkon práv a povinností zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách na nadlimitní veřejné zakázce na služby „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“, dále specifikovaný jako organizační zajištění celého průběhu zadávacího řízení formou otevřeného řízení. Mimo jiných činností je předmětem smlouvy i zpracování textové části zadávací dokumentace a zpracování předmětu zakázky, včetně technické specifikace. Dle předpokládaného harmonogramu průběhu zadávacího řízení, který byl součástí mandátní smlouvy, mělo dojít ke schválení zadávací dokumentace zadavatelem dne 26. 7. 2011 a možnému uzavření smlouvy s vítězným uchazečem ve veřejné zakázce Olomouc pak dne 23. 11. 2011. Ze smlouvy dále vyplývá, že Olomoucký kraj se zavazuje dodat advokátní kanceláři vyhotovení technické specifikace, včetně rozsahu požadovaných služeb v tištěné i elektronické podobě.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 21492 – 21499, sv. 97), že dne 29. 5. 2011 Pavel S. zasílá emailem Martinu S., Vladimíru D. a v kopii Josefu S. soubor nazvaný „Olk8vyzva_v01“ v němž je rozděleno plnění předmětné veřejné zakázky včetně dodavatelů jednotlivých částí plnění a subdodavatelů a tabulka obsahující jednotlivé dokumenty k rozpracovaným částem zadávací dokumentace a jejich současnému stavu. V textu emailu se Pavel S. dotazuje příjemců, jak dopadly výsledné dohody na rozdělení KDS/KDR a dále sděluje, že nemá Gordicovskou verzi, a navrhuje další postup včetně seznamu úkolů. V návrhu postupu v emailu je uvedena poznámka, zda lze jednu z částí poslat na kraj...
- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21500 – 21507, sv. 97), že dne 30. 5. 2011 byl uložen v domovské složce S. na externí paměti v AutoCont dokument naposledy upravený dne 29. 5. 2011 ve 20:19 Pavlem S., obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, stav zpracování ZD pro jednotlivé části projektu, potažmo předmětné veřejné zakázky. Jedná se o aktualizovaný materiál zpracovaný S. dne 25. 5. 2011. Materiál je doplněný (rozšířený) v části týkající se zpracovávaných dílčích dokumentů zadávací dokumentace a jejich současnému stavu včetně revizí, prováděných jednotlivými zúčastněnými subjekty.
- Z emailu vyplývá (č. l. 21509, 21510 – 21511, sv. 97), že dne 30. 5. 2011 Jiří K. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. v předmětu „podklady pro integraci projektu.doc“ v příloze dokument nazvaný „podklady pro integraci projektu_nacenění.doc“ obsahující návrh řešení integrace PROJECT/GINIS, návrh oblastí, které budou vhodné pro integraci včetně cen za licence a služby.
- Z emailů, příloh a vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21512, 21513 – 21516, 21517, 21518 –21519, 21520 - 21524, sv. 97), že dne 30. 5. 2011 Ivo U. emailem z adresy xxx zasílá Josefu S. přílohu označenou „Olomouc_podklady pro digitalizaci_úprava1.doc“ s textem, že posílá doplněné (modře) technické podklady k části digitalizace a ukládání, včetně technických kvalifikačních

předpokladů. S. email obratem přeposílá Tereze J. s dovětkem „tohle vypadlo z A-scanu“. Současně materiál ukládá do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“, podsložky „Podklady A-scan“ na externí paměť a podsložky „Podklady A-scan“.

- Z emailů, přílohy a vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21526, 21527 – 21528, 21529 – 21562, sv. 97), že dne 30. 5. 2011 Josef S. z emailové adresy [xxx](#) zaslal Davidu T. na emailovou adresu xxx v předmětu „revize dokumentů“ email s textem, že přílohou posílá IDM a DMVS a zítra večer by rád doposlal digitalizaci. U T. se připomíná znovu o pracovní verzi Datový sklad. V příloze emailu zasílá dokumenty šifrované heslem „podkova“ nazvané: IDM_techicke_reseni.docx, Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4psw.docx, kdy jde o části zadávací dokumentace.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21576 – 21582, sv. 97), že dne 2. 6. 2011 byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou 08.výzva, označená „F.Olomouc KDR“ v jeho notebooku Lenovo obsahující emailovou komunikaci mezi zástupci AutoCont a Gordic v rámci které získali zástupci AutoCont Martin S. a Vladimír D. od Jaroslava H. z GORDIC řešení KDR v souvislosti s předmětnou zakázkou, přičemž toto řešení získané prostřednictvím emailu přeposílá Martin S. i Pavlu S. a Josefu S.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 21585, 21586 – 21615, sv. 97), že dne 5. 6. 2011 Pavel S. zasílá emailem v předmětu „OIK – III KDS/KDR“ Martinu S., Josefu S. a v kopii Tereze J. soubor nazvaný „III-a- 02_ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02“, který obsahuje vypracovanou zadávací dokumentaci k částem zakázky KDS (Krajská digitální spisovna) a KDR (Krajský digitální repozitář). Zasláný soubor doplňuje textem s tím, že posílá jím oponované materiály ZD pro KDS a KDR a ptá se, zda už mají jasno, kdo to bude dělat. Zda KDS = Gordic, KDR = ICZ???, nebo jenom jeden z nich? Z textu dále vyplývá, že v případě vrácení materiálu na kraj by měla Terka (Tereza J.) překlopit poznámky S. do fialového textu a zničit stopy po editaci AC. Dále řeší ještě připomínkování dokumentu ze strany ICZ/Gordic.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21616 – 21617, sv. 97), že dne 6. 6. 2011 v notebooku Josefa S. v záložce v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) pod složkou „08.výzva“ byl založen soubor pod názvem „G.rozdeleni“ v němž je uvedeno, který subjekt bude dodávat některé dílčí části plnění předmětu zakázky.

- Z emailu, přílohy a vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 21651, 21652 – 21653, 21654, 21655 – 21722, sv. 97), že dne 10. 6. 2011 Josef S. zasílá email Davidu T. (xxx) a Jiřímu Š. (MERIT GROUP – xxx) v předmětu „materiály od architekta“ zazipované dokumenty. V textu emailu sděluje, že se jedná o materiál ZD oponovaný architektem (Pavlem S.). Sada dokumentů zašifrovaných heslem „podkova“ obsahuje:

- III-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR (nový) s tím, že oponentura je zvýrazněna zeleně, poznámky vpravené do textu fialově

- IDM technické řešení (předáno již dříve)

- Podklady pro digitalizaci úprava1 (předáno již dříve)

- Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw (předáno již dříve)

Prosí dokumenty jako draft předat na úřad s tím, že jejich další úpravy jsou možné.

- Z vyhodnocení dat a emailů vyplývá (č. l. 21723 – 21834, sv. 98), že dne 10. 6. 2011 Jiří Š. (MERIT) uložil do své domovské složky na serveru obchodní společnosti MERIT dokument s názvem: „ZADÁVACÍ DOKUMENTACE_eGovernment_draft(1).docx“, obsahující již zkompleťované jednotlivé rozpracované dílčí zadávací dokumentace k jednotlivým částem předmětné veřejné zakázky „Rozvoj Služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“. Jedná se o rozpracovanou verzi zadávací dokumentace. Z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je Tomáš N. (AK VKŠ). Stejný dokument, jak vyplývá z dalšího sledu emailové komunikace, rozesílá Mgr. Jiří Š. (OIT OK) jako neveřejný dokument jednotlivým vedoucím odborů na Krajském úřadu Olomouckého kraje k provedení připomínek formou revizí (viz č. l. 21863 - 21968). Jak Mgr. Jiří Š. v emailu zdůrazňuje, dokument je neveřejný a je chráněn vnitřním kódem, který umožňuje

identifikaci přeposlání, tisku, nahrání a jiných operací, tímto opatřením zabrání zveřejnění dokumentace před jejím schválením, případně vysledování cesty dokumentu.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 21835, 21836 – 21862, sv. 98), že dne 12. 6. 2011 Josef S. zasílá emailem Jiřímu K. (xxx) v předmětu „materiál kapitoly KDS/KDR“ v příloze dokument nazvaný „III-a-02_ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ.doc“ s textem: Posílám konsolidovaný materiál ZD k Olomouci. Materiál připravil AC architekt na základě samostatných vstupů „dvou společností“. Dokument je neveřejný, zacházejte s ním prosím uvážlivě! Dokument je draft. Žádám Vás o urychlenou kontrolu a připomínkování dokumentu. AC oponentura je zvýrazněna zeleně, AC poznámky vpravené do textu fialově. Jedná se o připravovanou zadávací dokumentaci k části digitalizace, konkrétně KDS a KDR. Dle obžaloby – bod 451. – ony dvě společnosti, které dle textu vstoupily do tvorby dokumentu, jsou AutoCont a TESCO SW, kdy tato skutečnost má vyplývat ze zkratk v názvu dokumentu a to – psek02 což má znamenat Pavel S. a TJ znamená T. Josef.

- Z emailu a z přílohy vyplývá (č. l. 21969 – 21984, sv. 98 a 99), že ve dnech 14. až 15. 6. 2011 je organizována prostřednictvím emailů společná schůzka k dosud nezveřejněné zakázce na Olomoucký kraj. Josefem S. jsou obesláni: Dalibor Š. (Asseco), Jiří K. (GORDIC), Ing. Michal T. (TESCO SW), Jiří Š. (MERIT), Pavel S. (AutoCont) a Roman Z. (ICZ). Nakonec dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic a ICZ dne 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti spol. Asseco.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21985, sv. 99), že dne 17. 6. 2011 proběhla prostřednictvím emailu Josefa S. komunikace s Pavlem S. v předmětu „Konverzace s účastníkem S. Pavel“. Z jejího obsahu vyplývá, že Pavel S. pracuje na zadávací dokumentaci. Doslova uvádí v průběhu komunikace ... zůstanu doma a budu lepit zadávacíky.

- Z emailu vyplývá (č. l. 21986 – 21989, sv. 99), že dne 17. 6. 2011 Jiří K. ze spol. Gordic zasílá emailem Josefu S. v předmětu „RE: materiál kapitoly KDS/KDR“ připomínky k oblastem, které se jim jeví jako nestandardní a případně problematické z pohledu VŘ. Jak dodává, s ohledem na dosud nevyjasněné souvislosti obecně může konstatovat, že cenově se projekt jeví vzhledem k požadavkům, podhodnocen. K tomuto emailu vytvořena dne 17. 6. 2011 ve 14:07 záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „materiál kapitoly KDS/KDR“ v jeho notebooku.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 21990, 21991 – 22137, sv. 99), že dne 17. 6. 2011 Pavel S. zasílá emailem Josefu S., Pavlu M. a v kopii Tereze J. a Martinovi S. v předmětu „OLK – první draft“ dokumenty „ZD_Olk_8vyzva_all_07“ a „Olomoucký kraj 8.výzva“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k zakázce s tím, že to bude přes víkend ještě čistit a jak dostane vstupy KDS (Gordic), KDR (ICZ) a Datové sklady (Tesco), tak příslušné části doplní. K tomuto emailu vytvořena dne 18. 6. 2011 záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „OLK – první draft“ v jeho notebooku. Přílohou je zasílán první draft kompletované zadávací dokumentace k veřejné zakázce „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“.

- Z emailu vyplývá (č. l. 22138 – 22139, sv. 99), že dne 17. 6. 2011 Josef S. reaguje na připomínky Jiřího K. v předmětu: „RE: materiál kapitoly KDS/KDR“ v němž mimo jiné sděluje, že si myslí, že v textech je mnoho věcí, jejichž původ už nikdo nedohledá. Připomínky bere na vědomí.

- Z emailového kalendáře, vyhodnocení dat a zápisu ze schůzky vyplývá (č. l. 22158 – 22162, 22166 – 22170, sv. 99), že dne 21. 6. 2011 proběhla schůzka v Olomouci za účasti nejméně zástupců TESCO SW a AutoCont v souvislosti s projektem v rámci výzvy 08 na Olomouckém kraji – sestavování ZD a dohoda o rozdělení plnění a cenové nabídky. Stručný zápis jednání včetně termínovaných úkolů pořídil Josef S. do kalendáře a následně uložil do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť ve spol. AutoCont jako dokument nazvaný „OLK_Zapis_z_jednani_JSz_21062011.doc“. Téhož dne S. vytvořil záložku v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) ve svém notebooku Lenovo pod složkou „08.výzva“ označenou „I.ukoly do 1.7.2011“ obsahující finální shrnutí úkolů. Jedná se o podrobnější verzi části zápisu ze

schůzky 21. 6. 2011. Mimo jiné mezi úkoly zaznamenal změnu dokumentu formou revize do finálního textu, neměnit hlavní myšlenky ZD, měnit konkrétní věci v rozporu s jinou částí ZD.

- Z emailů vyplývá (č. l. 22171 - 22172, sv. 99), že dne 21. 6. 2011 obž. Jiří Š. (MERIT) zasílá emailem Josefu S. s odkazem na dnešní jednání v předmětu „Podklady“ slíbenou tabulku. S. reaguje zasláním zápisu ze schůzky 21. 6. 2011.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 22174 – 22181, 22260 – 22262, sv. 99), že ve dnech 21. až 23. 6. 2011 Josef S. rozesílá jednotlivým společnostem (Asseco – Dalibor Š., ICZ – Roman Z., A-scan – Ivo U., Gordic – Jiří K.) emailem úkoly a nabídky ke schůzkám v duchu dohodnutých závěrů na jednání ze dne 21. 6. 2011.

- Z emailového kalendáře a z předcházejících emailů Josefa S. vyplývá (č. l. 22164 - 22165, č. l. 22176 s přílohou 22177 – 22178, č. l. 22179 s přílohou 22180 – 22181, vše sv. 99), že dne 21. 6. 2011 odeslal Josef S. Romanu Z. ze spol. ICZ email s akceptací schůzky plánované na 23. 6. 2011 v AutoCont v Brně. Z emailu Josefa S. Ing. Romanu Z. ze dne 22. 6. 2011 vyplývá, že mu v emailu zasílá body, které s ním bude nutno projednat (23.6.) a urychleně dořešit, zejména tedy cenový rozklad za KDS (a přikládá v příloze strukturu vzorové tabulky s tím, že členění může být podrobnější), dále odhad počtu potřebných OS, kvalifikace – přidaná hodnota (obraty, pojištění, reference, odborná certifikace osob). Stejněho dne obesílá ke schůzce i Ivo U. ze spol. A-Scan, tomuto zasílá stejné body jen s tím rozdílem, že požaduje cenový rozklad za digitalizování dokumentů.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 22182 – 22189, sv. 99), že dne 22. 6. 2011 byl Pavlem S. ze spol. AutoCont uložen do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť, podsložky „Podklady Merit“ dokument nazvaný „VI – a –Zadávacídokumentace_TCK_V2.docx“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k části projektu Technologické centrum včetně příloh č. 1-9. Dokument obsahuje zadávací dokumentaci k jedné z částí veřejné zakázky dodávané následně v rozsahu 100% společností MERIT. Z vlastností dokumentu vyplývá, že byla provedena revize č. 21, celková doba úprav dokumentu je 1730 minut.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 22191, 22192 – 22217, sv. 100), že dne 22. 6. 2011 Pavel S. zasílá emailem Petru Z. a Josefu S. v předmětu „II – Předmět zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw“ dokument v příloze „II – Předmět zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“. Dokument byl šifrován heslem „podkova“ a obsahuje rozpracovaný dokument k územně analytickým podkladům souvisejícím s částí předmětu plnění budoucí zakázky DMVS.

- Z poznámkového bloku vyplývá (č. l. 22218 – 22221, sv. 100), že dne 22. 6. 2011 byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „kvalifikace“ v jeho notebooku Lenovo, obsahující AC limity, které umí dát do ZD. Současně obsahuje poznámku ke kvalifikačním předpokladům.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 22242, 22243 – 22258, sv. 100), že dne 23. 6. 2011 Josef S. emailem poslal Davidu T. na adresu xxx v předmětu „idm soubory“ v příloze nazvané „idm.zip“ heslem chráněné soubory k IDM, nazvané „IV - IDM_techické_reseni.docx“ a „Sumar_AC_IdM.xlsx“. Soubory byly chráněny heslem „podkova“. Jedná se o dokumenty vztahující se k přípravě zadávací dokumentace v části Vnitřní integrace úřadu.

- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 22263 – 22264, 22265 – 22281, 22282 – 22284, sv. 100), že dne 24. 6. 2011 Jiří K. reaguje na email Josefa S. s uloženými úkoly z jednání 21. 6. 2011, táže se v předmětu „OLK“ S., zda položené dotazy jsou pouze k digitalizaci, nebo ke všem oblastem. Nemá finální stav ZD po jejich připomínkách. Pokud se má vyjadřovat k ceně části digitalizace (což je pro ně klíčová oblast), musí znát věcné plnění. Dále S. sděluje, že nejprve domlouval schůzku, na které se toto mělo domlouvat, a tu nakonec zrušil, takže (K.) neví na čem je a ani jaké jsou závěry. S. obratem reaguje ve stejném předmětu „OIK“ zasláním souboru (chráněn heslem „podkova“) „III – ZD_digitalizace_KDR_02 – kopie.zip“ a sděluje, že AC je garantem digitalizace a proto ho trápí odpovědi k této oblasti. Účast Gordicu v dalších oblastech budou vůči Gordicu komunikovat příslušní garanti za oblast nabídky. Platí dohody sjednané, změny stávajících dohod

nebyly tématem schůzky. Příkládá finální ZD – KDR (a tuto v příloze zasílá). Na tuto výměnu emailů reaguje Martin S. emailem příjemcům Josef S. a Pavel S. v předmětu: „OIK“, že S. má opatrně začít komunikovat, že budou dělat KDR pokud se domluví na ceně. S. má dva plány jak to celé dát ICZ a držet GORDIC na uzdě.

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 22285 - 22286, sv. 100), že na den 24. 6. 2011 je plánován Live Meeting k finální kontrole technické části ZD Olomouc – organizuje Josef S. a dále se účastní S. Pavel (AutoCont), Milan K. (ICZ) a Roman K. (ICZ).

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22287, 22288 – 22329, sv. 100), že dne 24. 6. 2011 Milan K. ze spol. ICZ posílá Josefu S. a Romanu K. pod předmětem „podklady“ v příloze heslem chráněné dokumenty:

„Popis_HW_SW.zip“ a „III-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.zip“. Oba dokumenty jsou chráněny heslem „podkova“. Jedná se o druhou verzi dokumentu vztahujícího se k části digitalizace, který byl k datu 24. 6. 2011 upravován Pavlem S., Josefem T., Romanem K. a Milanem K. Dokumenty se vztahují k přípravě zadávací dokumentace v části Digitalizace.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22336, 22337 – 22365, sv. 100), že dne 24. 6. 2011 Josef S. emailem zasílá obž. Jířímu Š. (MERIT) v příloze dokument „II – Předmět _zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“ a dokument „II – DMVS systém požadavky.docx“ s textem: K projektu DMVS v příloze - technická část. Kapitoly 3-6 jsou v logičtější skladbě. Tabulka požadavků rozšířena o body 44-61. Nahrazuje požadavky dříve v textech různých podkapitol. - Systémové požadavky. Dokumenty se vztahují k přípravě zadávací dokumentace v části DMVS a jsou chráněny heslem „podkova“.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 22366 – 22368, sv. 100), že dne 24. 6. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S. a Jířím K. navazující na č. l. 22263 a násl. K. vyjadřuje nespokojenost s rolí společností Gordic, má pocit, že není plnohodnotným partnerem, polovina materiálu je odstraněna. Stav dohod nepovažuje za uspokojivý. S. reaguje, že materiál zbavil balastu záměrně, K. výhrady a požadavek osobní schůzky avizoval M. S.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22375, 22376 – 22424, sv. 100), že dne 24. 6. 2011 Josef S. emailem Jířímu Š. (MERIT) zasílá v předmětu „digitalizace“ v příloze dokumenty „III – digitalizace.KDS system požadavky.docx“, „III – ZD_digitalizace_all_04.doc“ (chráněn heslem „podkova“), „III. – digitalizace.KDJ systém požadavky.docx“ s textem: k projektu digitalizace v příloze

- Technická část s revizemi

- Systémové požadavky pro KDS

- Systémové požadavky pro KDR uvažujeme analogické jako u KDS

- Systémové požadavky KDJ

Jedná se o dokumenty vztahující se k přípravě zadávací dokumentace v části Digitalizace.

- Z emailu vyplývá (č. l. 22425 – 22426, sv. 101), že dne 26. 6. 2011 Ivo U. sděluje Josefu S. v předmětu „OIK“, že tabulky a požadované informace pošlou příští týden. Dodává, že získali referenci na skenování dokumentů v režimovém pracovišti s dohledem. Tato reference má vyšší hodnotu než 500 000 Kč. Doporučuje tuto referenci dát do podmínek.

- Z emailu vyplývá (č. l. 22427 – 22430, sv. 101), že dne 27. 6. 2011 Jiří K. sděluje Josefu S. v předmětu „OIK“ technické informace k částem digitalizace a datové sklady.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 22436 – 22473, sv. 101), že dne 28. 6. 2011 ve složce „fs.kr-olomoucky.int/G/users/spolecne/S_K“, užívané Mgr. Jířím Š. (OIT OK) uložen dokument nazvaný: „III – ZD_digitalizace_all_04.doc“, obsahující zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku na komplexní dodávku Implementace Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře. Vlastnosti dokumentu neobsahují údaje o autorovi, dokument však vyžaduje heslo „podkova“ a je totožný s dokumentem zasláným dne 24. 6. 2011 Josefem S. Jířímu Š. (MERIT).

- Z emailu vyplývá (č. l. 22474 – 22478, sv. 101), že dne 28. 6. 2011 Josef S. zasílá emailem Milanu K. (ICZ) pod předmětem „nejasnost délky podpory“ dotaz k ověření nejasnosti v části zadávací dokumentace pro digitalizaci (*jedná se o dokument: III – ZD_digitalizace_all_04.doc*). Jde o stejný

dokument, který ukládá Mgr. Jiří Š. dne 28. 6. 2011 do složky „fs.kr-olomoucky.int/G/users/spolecne /S_K“ (viz výše). Tentýž den odpovídá Milan K. formou dokumentu chráněného heslem „podkova“.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22479 – 22481, sv. 101), že dne 29. 6. 2011 Ivo U. zasílá emailem Josefu S. pod předmětem „OLK“ v příloze tabulku s cenami, obecný ceník k digitalizaci a referenci na režimové pracoviště s dohledem. Jde o reakci na email Josefa S. s rozdělením úkolů po jednání z 21. 6. 2011 (viz výše č. l. 22174 a další).

- Z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 22482, sv. 101), že dne 30. 6. 2011 od 11:00 do 12:00 Josef S. organizoval schůzku s Jiřím K. Jako další povinný účastník Martin S. (AutoCont). Program jednání vyplývá z předchozí emailové komunikace Josefa S. a Jiřího K. – zapojení společnosti GORDIC do dříve dohodnuté koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 22483 – 22632, sv. 101), že dne 1. 7. 2011 byl uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť, do podsložky „Podklady AC“ dokument nazvaný „ZD_Olk_8vyzva_all_07.doc“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci na kompletní projekt „Rozvoj e-Governmentu v Olomouckém kraji“ včetně všech částí budoucí veřejné zakázky. Z vlastností dokumentu vyplývá, že naposled jej uložil Pavel S.

- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 22633, 22634 – 22636, 22637, sv. 102), že dne 1. 7. 2011 Milan K. (ICZ) sděluje emailem Josefu S., v kopii také Romanu Z. (ICZ), že na základě proběhlé komunikace posílá rámcový nástřel. S. ho má považovat za důvěrný, byli by neradi, kdyby to nějakým způsobem uteklo. Předmět emailu je návrh a příloha „Sumar_digitalizace.ICZ.zip“. Soubor je chráněn heslem „podkova“, jedná se o dokument s cenovými údaji vztahující se k přípravě zadávací dokumentace v části Digitalizace. S. tentýž den odpovídá s tím, že partnera řešení informoval a dále domlouvá termín osobního jednání.

- Z emailu vyplývá (č. l. 22638, sv. 102), že dne 1. 7. 2011 Dalibor Š. zaslal Josefu S. v předmětu „ceny“ slíbené informace k dodávkám DMVS a DWH a BI a to co se týká jejich rozsahu a ceny, které dle domluvy bude zabezpečovat Asseco.

- Z emailové komunikace a příloh vyplývá (č. l. 22639 – 22654, sv. 102), že ve dnech 1. až 4. 7. 2011 proběhla emailová komunikace mezi účastníky Josef S., Jiří Š. (MERIT), Martin S. (AutoCont) a Dalibor Š. (Asseco) týkající se cen od jednotlivých společností podílejících se na zpracování zadávací dokumentace, referencí a pojištění.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 22664 – 22674, sv. 102), že dne 4. 7. 2011 obž. Jiří Š. si ukládá do své domovské složky na serveru společnosti MERIT soubory nazvané „Záruky TCK_OL_TESCO SW.xlsx“ a „ZD-připomínky II.docx“. První soubor obsahuje popis záručních lhůt a reakční doby. Druhý soubor je Jiřím Š. (MERIT) připomínkový, resp. upravovaný text formou otázek a odpovědí týkající se technologického centra.

- Z emailu vyplývá (č. l. 22675 – 22676, sv. 102), že dne 7. 7. 2011 proběhla emailová komunikace Josefa S. uvnitř společnosti AutoCont v předmětu „sběr vhodných referencí pro účely výzvy 08“, kdy sděluje, že účelem tohoto „sběru“ je správné nastavení kvalifikačních požadavků v ZD, a proto sbírá využitelnou množinu referencí, které umí (AutoCont) dokladovat.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22677, 22678 – 22690, sv. 102), že dne 8. 7. 2011 David T. si preposílá na email xxx v předmětu „Dokument1“ v příloze dokument označený „doc.1.doc“, obsahující rozpracované požadavky na prokázání a splnění kvalifikace, určené do zadávací dokumentace k zakázce. Tentýž den si stejným způsobem preposílám v předmětu „podklad2.docx“ v příloze dokument označený „podklad2.docx“, obsahující stejně jako v předcházejícím emailu rozpracované požadavky na prokázání a splnění kvalifikace, určené do zadávací dokumentace k zakázce, tentokrát rozšířené o body týkající se technických kvalifikačních předpokladů. Ve vlastnostech tohoto dokumentu je uveden jako autor N. Tomáš, jako poslední, kdo dokument k datu 8. 7. 2011 v 10:59 uložil a dále naposledy dne 22. 6. 2011 ve 14:13 prováděl připomínky v části 1.10. technické kvalifikační předpoklady, je uveden xxx.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22694, 22695 – 22696, sv. 102, že dne 11. 7. 2011 Josef S. posílá emailem obž. Jiřímu Š. (*MERIT*) v předmětu „reference digitalizace“ v příloze heslem chráněný dokument „reference digitalizace Ascan.docx“ a doplňuje textem „Rozšiřuji sbírku možných referencí digitalizace“. Dokument je chráněn heslem „podkova“ a obsahuje přehled význačných referencí v oblasti digitalizace u společností A-Scan a AutoCont.
- Z emailové komunikace a příloh vyplývá (č. l. 22697 – 22716, sv. 102), že ve dnech 11. až 13. 7. 2011 proběhla emailová komunikace mezi Daliborem Š. a Josefem S. o úpravách ceny v části DMVS zadávací dokumentace a návrhů technických kvalifikačních kritérií a požadavků na reference.
- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22717, 22718 – 22719, sv. 102), že dne 13. 7. 2011 Dalibor Š. (*Asseco*) zasílá Michalu T. a v kopii Davidu Ř. v předmětu „zpráva“ v příloze dokument nazvaný „Sumar_DWH Asseco 13.7.2011.xlsx“ a dokument nazvaný „Sumar_DMVS Asseco 13.7.2011.xlsx“ s tím, že se omlouvá za nejasnost a přeposílá jasnou strukturu cen. Tento email navazuje na předchozí komunikaci, kdy Michal T. původně zaslané ceny Daliborem Š. označuje za neakceptovatelné, protože jednak výrazně překračují rozpočet projektu (cca 5,5 mio) uvedený ve SP a je tudíž neakceptovatelná, žádá tedy o její úpravu nejen směrem k rozpočtovému stropu, ale především ke konkurenceschopné ceně....
- Z emailového kalendáře a komunikace vyplývá (č. l. 22721 – 22724, sv. 102), že dne 14. až 15. 7. 2011 proběhla emailová komunikace a osobní jednání mezi zúčastněnými subjekty týkající se konečných úprav cen.
- Z emailu vyplývá (č. l. 22725, sv. 102), že dne 19. 7. 2011 Josef S. žádá emailem Romana Z. (*ICZ*), v kopii Milana K. (*ICZ*) a Martina S. v předmětu „rozdělení rolí pro Olomouc“, o návrh možného termínu společné schůzky *ICZ*, *Gordic* a *AutoCont* na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce (ze strany *Gordicu*) nad Olomoucí. Na stanovený termín S. pozve pány z *Gordicu* a jako vhodné místo pro schůzku navrhuje prostory *AC* v Brně.
- Z usnesení Rady Olomouckého kraje vyplývá (č. l. 22739 – 22762, sv. 102), že dne 30. 8. 2011 rada kraje rozhodla o změnách v harmonogramu při realizaci projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“, vzala na vědomí upravenou důvodovou zprávu, schválila navrhované změny v projektu dle upravené důvodové zprávy. Z důvodové zprávy vyplývá (tuto soud nemá k dispozici, je však citována v odůvodnění rozhodnutí ÚOHS-39345/2020/851/LŠt ze dne 7. 12. 2020) vyplývá, že byla fakticky schválena mimo jiných zejména následující změna: původně plánované dělení, na sobě nezávislé řízení 10 nadlimitních veřejných zakázek, zadat jako jednu nadlimitní, integrovanou veřejnou zakázku.
- Z emailu vyplývá (č. l. 22770, sv. 102), že dne 26. 10. 2011 Dalibor Š. (*Asseco*) kontaktuje emailem některé své kolegy a dále Josefa S. (*AutoCont*) a Jiřího K. (*Gordic*) v předmětu „aktualizace stavu – Olomouc“, s žádostí o schůzku, na které má dojít mimo jiné k přípravě na „výkop“ nabídky. Schůzka je dalším emailem z 1. 11. 2011 přeložena z důvodu oddálení termínu vypsání veřejné soutěže
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 22774, 22775 – 22874, sv. 102), že dne 17. 1. 2012 Tomáš N. (*AKVKŠ*) posílá Zdeňku D. upravenou zadávací dokumentaci v předmětu „FW: ZD + výzva k JŘBÚ“. Totožné dokumenty Zdeněk D. následující den přeposílá dalším pracovníkům úřadu, mimo jiné i Mgr. Jiřímu Š. (*OIK OK*).
- Z usnesení Rady Olomouckého kraje vyplývá (č. l. 22875 – 22889, sv. 103), že dne 7. 2. 2012 rada schvaluje zadávací podmínky veřejné zakázky „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ a jmenuje personální složení komisí pro otevírání obálek a pro posouzení kvalifikace a hodnotící komise.
- Z usnesení Rady Olomouckého kraje vyplývá (č. l. 22892 – 22903, sv. 103 a stopy č. 1/27 ve volné příloze II/4), že dne 20. 3. 2012 rada revokovala své usnesení ze dne 7. 2. 2012 v části týkající se veřejné zakázky „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ a schválila konečné znění zadávacích podmínek k této veřejné zakázce. Změna nastala především ve změně váhy u kvality poskytnutých služeb tak, aby nepřesahoval 20 %, kdy tato změna byla učiněna na podkladě zprávy

a požadavku Ministerstva financí ze dne 20. 2. 2012, kdy ministerstvo požadovalo úpravu váhy u tohoto dílčího kritéria (aby tedy nepřesahovalo 20 %).

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 22903, 22904 – 22908, sv. 103), že dne 21. 3. 2012 František J. zasílá emailem příjemci Ivan R. v předmětu „FW: Mrkni na to“ v příloze dokument nazvaný „Výběrové řízení KDJ verze 2“. Tento dokument František J. obdržel předchozího dne 20. 3. 2012 od Mgr. Jiřího Š. (OIK OK).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 22909, 22910 – 22946, sv. 103), že dne 21. 3. 2012 František J. zasílá emailem příjemci Ivan R. (oba KÚ OK) v předmětu „FW: a ještě toto, ale to je zaheslované a heslo neznám“ v příloze zašifrovaný dokument nazvaný „III – ZD_digitalizace_all_04.doc“. Dokument obdržel František J. od Mgr. Jiřího Š. (OIK OK) dne 20. 3. 2012, je chráněn heslem „podkova“. Že je dokument zaheslována heslo nezná, uváděl již ve svém emailu Mgr. Jiří Š. (OIK OK).

- Ze zprávy Ministerstva vnitra, emailu, zveřejnění a zadávací dokumentace a seznamu oslovených firem vyplývá (č. l. 23038, 23039, 23040 – 23048, 23049 – 23106, 23107 - 23109, sv. 104), že dne 27. 3. 2012 byla zveřejněna v Informačním systému veřejných zakázek a v Evropském věstníku zakázka zadavatele Olomouckého kraje „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, včetně zadávací dokumentace datované na 26. 3. 2012 a seznamu zájemců, kterým byla zaslána, s termínem podání nabídek do 30. 4. 2012. Jak ze zadávací dokumentace vyplývá, její součástí jako přílohy jsou rovněž Souhrnná studie proveditelnosti a Studie proveditelnosti k jednotlivým funkčním oblastem, kdy funkční oblasti byly v zadávací dokumentaci rozděleny na: Digitální mapy veřejné správy, Digitalizace a ukládání, Integrace vnitřního chodu úřadu (předmětem dodávky je komplexní dodávka SW řešení pro vnitřní integraci úřadu (VIU) zahrnující oblasti Portál úředníka (Office desk), Identity management (IDM), Integrovaná sběrnice, Portál majetku), Technologické centrum, Datový sklad, Investiční fáze (Analýza současného stavu a architektura řešení, dodávka HW a systémového SW, dodávka aplikačního SW, implementace řešení, Dokumentace), Provozní fáze (záruční a pozáruční servis, technická uživatelská podpora). Součástí předmětu plnění (investiční fáze) byly i související dodávky a stavební práce. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 163 413 688 Kč bez DPH. Hodnotící kritéria byla stanovena následujícím způsobem (zadavatel jim přidělil následující váhu) 70 % celková cena nabídky, 15 % technická úroveň nabízeného řešení, 10 % kvalita poskytovaných služeb a 5 % kvalita digitalizovaného obrazce UTF. Mezi finanční a ekonomické kvalifikační předpoklady pro účastníky soutěže zadávací dokumentace stanovila mimo další odpovědnost za škodu způsobenou dodavatelem třetí straně ve výši minimálně pojistné částky 100 mil. Kč, a jako objemově nejmenší doloženou zakázku pak zakázku alespoň na 500 000 Kč bez DPH na službu digitalizace dokumentů (jiné požadované prokázání dodávky a služby byly vždy ve vyšších finančních objemech).

- Z emailu vyplývá (č. l. 23135 – 23136, sv. 104), že dne 4. 4. 2012 Petr W. (MERIT) zasílá příjemci Jiří B. a v kopii Petr K. (oba ATS) v předmětu „Olomoucký kraj“ email s textem: „Ahoj Jirko, tak se konečně podařilo vypsát projekt TCK. Níže posílám zadání, které jsme chystali. Mrkněte i s panem K. zda je vše ok. Zmáčkne IBM o super cenu, je to fakt hodně“.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 23160, 23161 – 23162, sv. 104), že dne 11. 4. 2012 Pavel M. zasílá emailem v předmětu „Olomoucký kraj – nabídka“ Milanu K. (ICZ), v kopii Romanu Z. (ICZ) a Josefu S. v příloze dokument nazvaný „OLK_StrukturaNabídka_ICZ_120411.docx“, obsahující požadovanou strukturu podkladů pro nabídku společností ICZ. V textu emailu příjemci K. sděluje, že dostal na něj kontakt ohledně přípravy nabídky pro Olomoucký kraj. V koordinaci s TESCO SW pracují na kompletaci nabídky a posílá zadání (strukturu) pro doplnění požadovaných kapitol za oblast ICZ. Termín odevzdání podkladů je pátek 20. 4. 2012 do 12:00.

- Z emailu vyplývá (č. l. 23216, sv. 104), že dne 17. 4. 2012 Josef S. sděluje emailem Romanu Z., že potřebuje navázat kontakt s firmou určenou do jejich nabídky a není si jist, zda to může řešit s jeho kolegou K.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 23224 – 23227, sv. 105), že dne 18. 4. 2012 Milan K. zaslal Pavlu M. v reakci na jeho žádost z předchozího dne v předmětu „Olomoucký kraj – Doplnující

informace“ v příloze dokument nazvaný jako „požadavky_SW_HW_pro_KDS_KDR.docx“ obsahující SW a HW k řešení těchto částí digitalizace společnosti ICZ. V textu emailu Milan K. sděluje, že posílá materiál s popisem SW a HW požadavku pro KDS/KDR.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 23253 – 23254, 23294 – 23295, sv. 105), že dne 19. 4. 2012 proběhla emailová komunikace týkající se podílu společnosti ICZ na nabídce společnosti AutoCont. Josef S. sděluje Pavlu M. v předmětu „náhrada za ICZ“, že náhrada nakonec nebude a že ICZ bude v roli nekvalifikovaného subdodavatele s tím, že nepotřebují jejich referenci – tu dodá asseco.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 23285, 23291-23292, 23294-23295, sv. 105), že ve dnech 20. až 23. 4. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Josefem T. ml. a Radkem B. včetně historie, ze které vyplývá, že účastníci koordinují přípravu, formulaci i autora dotazů na zadavatele.

- Z emailu vyplývá (č. l. 23296 – 23297, sv. 105), že dne 23. 4. 2012 Petr W. zasílá emailem obž. Jiřímu Š. v předmětu „dotazy“ připravené odpovědi zadavatele k dotazům stran bodů 7., 8. a 9. včetně odpovědi na případný dotaz MERIT k rozšiřitelnosti diskových polí. Nabádá zadavatele k zamítnutí prodloužení lhůty s tím, že na vše bylo dostatek času a bude odpovězeno obratem a také uchazeč mohl tyto dotazy podat i dříve než nyní.

- Z emailové komunikace a příloh vyplývá (č. l. 23315, 23316-23317, 23318, 23319 – 23320, 23321, sv. 105) že dne 24. 4. 2012 Milan K. (ICZ) zasílá emailem třikrát T. Josefovi ml. a v kopii Radkovi B. v předmětu „kalkulace“ zašifrovaný dokument s kalkulací za digitalizaci a ukládání s tím, že heslo je jeho mobil. Příloha obsahuje tabulkově zpracovanou nabídkovou cenu pro část Digitalizace a ukládání včetně podrobného rozpisu. Josef T. ml. obratem přeposílá dokument Josefu S.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 23342 – 23345, 23346 – 23356, sv. 105), že dne 24. 4. 2012 Josef S. zasílá Milanu K. a Radku B. v předmětu „rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ v příloze nazvané „AC_ICZ x subdod smlouva o smlouvě budoucí 2012_1.doc“ návrh smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky týkající se subdodávky v oblasti digitalizace a ukládání.

- Z dodatečných informací vyplývá (volná příloha II/4 – stopa 1/23 - Dodatečné informace), že dne 25. 4. 2012 zadavatel ve svých odpovědích na dodatečné informace prostřednictvím AK Vyroubal, K., Školout formuloval odpovědi v bodech 7., 8. a 9. zcela ve shodě s návrhem odpovědí, které koncipoval ve svém emailu ze dne 23. 4. 2012 Petr W. (viz. č. l. 23296 – 23297). Dále zadavatel zveřejnil ve stejném dokumentu v jeho závěru dle § 49 odst. 4 zák. o veřejných zakázkách sám dodatečnou informaci, že vznikla tisková chyba, která uvádí špatnou hodnotu v rozšiřitelnosti HDD u těchto dvou úložišť „Sekundární a Digitalizační“. Zadavatel oznamuje, že maximální požadovaná rozšiřitelnost u obou polí je 96 HDD při dodržení ostatních parametrů včetně požadovaných datových kapacit. Jde dle soudu o reakci na uvažovaný dodatečný dotaz ze stejného emailu avizovaný ze strany MERIT GROUP (viz. č. l. 23296 – 23297), který byl tedy vyřešen samotným zadavatelem.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 23369, 23370 – 23373, sv. 105), že dne 25. 4. 2012 Milan K. zasílá emailem Josefu T. ml. (kopie Radek B. a Roman Z.) v předmětu „kalkulace“ s odkazem na včerejší jednání podklady pro DA s optimalizovanou variantou. Přístup do souboru zůstává stejný. T. Josef ml. obratem přeposílá soubor Josefu S.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 23437, 23438 – 23423441, sv. 105), že dne 25. 4. 2012 Milan K. posílá emailem Michaele M. (TESCO SW) v předmětu „VZ – Olomoucký kraj kvalifikace“ v příloze subdodavatelskou smlouvu pro zajištění kvalifikace v nabídce. M. dokument obratem přeposílá Josefu T. ml.

- Z emailové komunikace a příloh vyplývá (č. l. 23442 – 23458, sv. 105), že dne 25. 4. 2012 probíhala emailová komunikace mezi Milanem K., Josefem S., Jiřímu Š., Pavlem M. a Josefem T. ml. týkající se sestavování druhé „řízené“ nabídky společnosti ICZ.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 23475 – 23476, 23477 – 23509, sv. 105), že dne 26. 4. 2012 Milan K. zasílá email Josefu S. v předmětu „pomoc k nabídce“ v příloze rozpracovanou nabídku společnosti ICZ jako dokument nazvaný „Obchodní nabídka_Olomouc_s-Gov-docx“ s tím, že

ji posílá k ohodnocení modifikací. Josef S. odpovídá dne 25. 4. 2018, že ví, že to není snadné, ale co nejvíce změnit texty. Ze souvislých textů udělat bodové odrážky a naopak. Nějaké myšlenky a věty dofabulovat, apod.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 23523, 23524 – 23526, 23527, sv. 105), že dne 26. 4. 2012 Milan K. zasílá email Josefu S. v předmětu „cena za DA“ v příloze dokument nazvaný „Příloha_c02_nabídková_cena.zip. Příloha obsahuje tabulkově zpracovanou cenu za část digitalizace a ukládání. Josef S. emailem stejného dne ceny akceptuje.

- Z protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 23571 – 23572, sv. 106), že dne 30. 4. 2012 v 10:30 hodin zasedla komise pro otevírání obálek. Složení komise Mgr. Tomáš N., Ing. Martina J. a Ing. Svatava Š. Nabídku podaly čtyři společnosti, všechny dne 30. 4. 2012, konkrétně K-net Technical International Group s.r.o. s nabídkovou cenou 163 412 230 Kč bez DPH, dále ICZ s nabídkovou cenou 162 200 000 Kč bez DPH (pod nabídkou podepsán Ing. Bohuslav C., předseda představenstva), dále sdružení dvou společností Aquasoft s.r.o. a K2 atmitec s.r.o. s nabídkovou cenou 152 000 000 Kč bez DPH a AutoCont s nabídkovou cenou 159 927 087 Kč bez DPH (pod nabídkou podepsán člen představenstva Ing. Jaroslav B. a jako kontaktní osoba Josef S.).

- Z nabídky AutoCont a ICZ vyplývá (volná přílohy II/4), že jako subdodavatelé v nabídce AutoCont byly uvedeny společnosti A-Scan s.r.o., podílející se plnění v kapitole 1.2 Digitalizace a ukládání, dále společnost TESCO SW podílející se na plnění kapitoly 1.3 Integrace vnitřního chodu úřadu, GORDIC podílející se na plnění kapitoly 1.5 Datový sklad, MERIT GROUP podílející se plnění kapitoly 1.4 Technologické centrum a společnost Asseco Central Europe podílející se na plnění kapitoly 1.1 Digitální mapa veřejné správy. Z nabídky ICZ vyplývá, že jako subdodavatelé byli v nabídce uvedeni TESCO SW (plnění kapitoly 1.3 Integrace vnitřního chodu úřadu), EXON s.r.o. (plnění kapitoly 1.2 Digitalizace a ukládání) a GORDIC (plnění kapitoly 1.5 Datový sklad). Porovnáním obou nabídek pak dle soudu vyplývá, že nabídky jsou skutečně obsahově podobné po obsahové i formální stránce. Pro dokumentaci toho tvrzení lze například porovnat úvodní pasáž u kapitol Digitální mapa veřejné správy. Tuto kapitolu vybral soud proto, že v nabídce společnosti ICZ (str. 144 verte nabídky) měla být tato kapitola dodávána přímo ze strany ICZ (nikoli subdodavatelem) a v nabídce AutoCont (str. 475 nabídky) měla být dodávána společností Asseco (nešlo tedy o případ stejného subdodavatele, který by poskytl stejné řešení pro oba soutěžitele). Porovnáním hned začátku popisu kapitoly je zřejmé, že se jedná o totožné znění po obsahové stránce, jen s nepatrnými změnami. Popřípadě je možno srovnat stranu 160 a následující nabídky ICZ a stranu 477 a následující nabídky AutoCont.

- Z protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 23629 – 23630, sv. 106), že dne 16. 5. 2012 proběhlo první jednání komise ve složení Ing. Miroslav K., Ing. František J., Mgr. Jiří Š., Ing. Zdeněk D. a Mgr. Tomáš N. Jak z protokolu vyplývá, v průběhu předběžného posouzení nabídek bylo zjištěno, že subdodavatel uchazeče č. 4, tedy společnosti AutoCont je společnost MERIT GROUP a.s. Člen hodnotící komise Mgr. Jiří Š. upozornil komisi, že se společností jej prostřednictvím předsedy představenstva pana Jiřího Š. pojí osobní vztah a mohlo by toto zpochybnit jeho nestrannost. Vznikl tedy u něj důvod k podjatosti. Komise ukončila z tohoto důvodu své jednání s tím, že dalšího jednání se na místo Mgr. Š. účastní jeho náhradník. Další člen komise Ing. František J. (bratr většinového vlastníka MERIT) pokračuje v hodnotící komisi i nadále.

- Z protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 23641 – 23644, sv. 106), že dne 24. 5. 2012 proběhlo druhé jednání hodnotící komise, na němž byl zamítnut návrh Ing. Zdeňka D. na přizvání experta s příslušnou kvalifikací, kdy tento měl za to, že komise v aktuálním složení není schopna řádně posoudit předložené nabídky. Důvodem zamítnutí je dle protokolu skutečnost, že členové komise (Ing. František J. a Ing. Ivan R.) jsou osoby s příslušnou kvalifikací. Komise dále v průběhu jednání vyřadila nabídku spol. Aquasoft spol. s.r.o. a K2 atmitec s.r.o. Důvody vyřazení jsou specifikovány v protokolu.

- Z protokolu o jednání hodnotící komise a z rozhodnutí vyplývá (č. l. 23645 – 23662, sv. 106), že dne 24. 5. 2012 proběhlo třetí jednání hodnotící komise, na němž byly posuzovány již pouze

nabídky ICZ a AutoCont. Doporučeno vybrat nabídku AutoCont. Nabídka spol. K-net Technical International Group s.r.o. byla vyřazena již komisí pro posouzení kvalifikace.

- Z usnesení Rady Olomouckého kraje vyplývá (č. l. 23663 – 23707, sv. 106), že dne 5. 6. 2012 rada rozhodla o výběru dodavatele dle důvodové zprávy a o uzavření smlouvy se společností AutoCont CZ a.s. – UR/91/46/2012.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 23708 – 23721, sv. 106), že dne 3. 8. 2012 byla uzavřena Smlouva o zajištění rozvoje e-Governmentu v Olomouckém kraji mezi objednatelem Olomouckým krajem a dodavatelem AutoCont. Celková cena díla činila 159 927 087 Kč bez DPH. Cena za jednotlivé funkční oblasti činila i) digitální mapa veřejné správy 18 977 563 Kč bez DPH, ii) digitalizace a ukládání 37 169 333 Kč bez DPH, iii) integrace vnitřního chodu úřadu 32 070 000 Kč bez DPH, iv) technologické centrum 57 610 191 Kč bez DPH a v) datový sklad 14 100 000 Kč bez DPH. Cena za poskytování služeb v provozní fázi v době od 1. 10. 2013 do 30. 9. 2018 činila 7 333 866,60 Kč bez DPH.

- Z emailu vyplývá (č. l. 23722, sv. 106), že dne 9. 8. 2012 proběhla emailová komunikace mezi zástupci AutoCont (Martin S., Petr K., Josef S., Jaroslav B.) v souvislosti s dotazem médií na Z. (ICZ) ohledně shodných pasáží v nabídkách konkurentů.

- Z emailu vyplývá (č. l. 23723, sv. 106), že dne 13. 8. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Tomášem H. (IBM) Petrem W. (MERIT) a dalšími v souvislosti se článkem v tisku „Jak se v Česku soutěží o zakázky – variace z Olomouckého kraje“. Petr W. odkaz na tento článek posílá obž. Jířímu Š. a Jaroslavu B. se slovy „A je to tady.....“.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 23744, 23745 – 23759, sv. 107), že dne 29. 8. 2012 Josef S. zasílá email Hynku V. (WV Systems) v předmětu „návrh smlouvy se subdodavatelem“ s textem: „Dobrý den, v příloze zasílám návrh smlouvy. Prosím o schvalovací/oponovací kolečko na Vaší straně. Cenu jsem v této fázi nevyplňoval záměrně, možná to uvidí ještě příliš mnoho očí. Ve Vašem případě předpokládám dle dohody, že pod tuto smlouvu si „uklidíte“ další dodavatele potřebné pro naplnění kapitoly (typicky skenovací linka + SW, služba skenování). Z komunikace záměrně vypouštím Milana K. – info už si předáváte interně. Souhlasíte? S díky Josef S.“. Přílohou emailu je rozpracovaná subdodavatelská smlouva. Ze smlouvy vyplývá, že předmětem dodávky je dodávka pro funkční oblast Digitalizace a ukládání a dále v rámci investiční fáze provést analýzu současného stavu a architekturu řešení, dodat HW, systémový a aplikační SW, implementovat řešení, poskytnout související dokumentaci a zajistit školení zaměstnanců objednatele, rovněž poskytnout pozáruční servis a technickou a uživatelskou podporu.

- Z emailové komunikace a přílohy vyplývá (č. l. 23790 – 23791, 23792, sv. 107), že dne 8. 9. 2012 zasílá Martin D. (AutoCont) příjemcům z TESCO SW, Asseco, Gordic, A-Scan, Merit, ale také na emailovou adresu xxx v předmětu „KUOL: body ze schůzky 7.9., organizace projektu“ email s textem obsahujícím body ze schůzky ze dne 7.9., zakládací listinu projektu a nejbližší kroky. V příloze emailu pak zasílá kontaktní list, v němž jsou mimo jiné uvedeny kontakty na zástupce WV Systems s.r.o. Hanu B., Hynka V. a Milana K.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 23864, 23865 – 23896, sv. 107), že dne 31. 10. 2012 zasílá Milan K. z emailové adresy xxx Josefu S. a v kopii Hynku V. v předmětu „návrh smlouvy“ připomínkový návrh smlouvy mezi AutoCont a WV systems, jejímž předmětem je plnění v části zakázky Digitalizace a ukládání. Emailová komunikace o úpravách této smlouvy pak pokračuje až do 27. 11. 2012.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Josefem T. ml. ze dne 4. 4. 2013 vyplývá (č. l. 23987, sv. 107), že oba řeší rozpor v cenách, z průběhu hovoru vyplývá, že byly v minulosti učiněny předchozí cenové dohody mezi Milanem K. a Josefem T. ml.

- Z emailu vyplývá (č. l. 24024, sv. 108), že dne 30. 4. 2013 Roman Z. (ICZ) zasílá v souvislosti s fakturací (společnosti WV Systems) email Martinovi S. (AutoCont), ve kterém řeší faktury společnosti WV Systems související s předmětnou zakázkou. S obratem potvrzuje platnost dohody k fakturaci.

- Z emailu vyplývá (č. l. 24029, sv. 108), že dne 3. 5. 2013 zasílá Hana B. ze spol. WV Systems email Josefu S. a v příloze Martinu D., Hynku V. a Milanu K., kdy v emailu uvádí, že z pověření pana K. zasílá draft dopisu pro předložení zadavateli, kterým jej v souvislosti se smluvními podmínkami dodávky žádáme o převzetí dodávky skenovacích technologií

- Z rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (dále jen: „Úřad“) ze dne 7. 12. 2020 č. j. ÚOHS-39345/2020/851/LŠt vyplývá (č. l. 40270 – 40329, sv. 177), že Úřad rozhodl ve výroku I. ve věci účastníků řízení, konkrétně společností: AutoCont CZ a.s., TESCO SW a.s., ICZ a.s., MERIT GROUP a.s., A-Scan s.r.o., Asseco Central Europe a.s., FPO s.r.o., že si prostřednictvím vzájemných kontaktů a výměny informací rozdělili plnění veřejné zakázky Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji, jejímž zadavatelem byl Olomoucký kraj, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, PSČ 779 11 (oznámení o zakázce bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek 27. 3. 2012) a podíleli se na tvorbě a zadání předmětné zakázky, a to vše s cílem ovlivnit její výsledek tak, aby nabídka, na jejímž plnění se budou všichni účastníci podílet, byla vítězná, což následně realizovali tak, že dne 30. 4. 2011 byly podány dvě sladěné nabídky, a to výhodnější nabídka spol. AutoCont, ve které byli ostatní účastníci řízení jako subdodavatelé a krycí nabídka spol. ICZ, čímž jednali ve vzájemné shodě a ovlivnili zadání a výsledek uvedeného zadávacího řízení a narušili hospodářskou soutěž v oblasti informačních technologií v ČR a tím porušili zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Ve výroku II. bylo všem ve výroku I. uvedeným společnostem (jakožto účastníků řízení) plnění zakázaného a neplatného jednání ve vzájemné shodě, specifikovaného rovněž ve výroku I., do budoucna zakázáno. Ve výroku III. a následujících výrocích pak byly účastníkům řízení uloženy pokuty, konkrétně společnosti AutoCont ve výši 11 422 000 Kč, společnosti TESCO SW ve výši 5 252 000 Kč, společnosti ICZ ve výši 26 867 000 Kč, společnosti MERIT GROUP ve výši 15 444 000 Kč, společnosti A-Scan ve výši 232 000 Kč, společnosti Asseco Central Europe ve výši 15 000 000 Kč a společnosti FPO ve výši 405 000 Kč. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí, toto správní řízení zahájil Úřad dne 18. 5. 2017 na základě podnětu PČR ze dne 31. 10. 2016. Z odůvodnění dále vyplývá, že: (následuje citace z odůvodnění body 353. až 370.) *účastníci řízení byli před vyhlášením výběrového řízení pro veřejnou zakázku Olomouc a v souvislosti s ní v kontaktu, přinejmenším od konce ledna 2011 s různou intenzitou a zapojením se scházeli a vyměňovali si informace v souvislosti s projektem Olomouc nezbytné pro tvorbu/úpravu relevantních dokumentů, zadávací dokumentace a následně pro tvorbu společné nabídky do předmětné zakázky, na jejím plnění se všichni účastníci řízení podíleli, a to tak, jak bylo mezi nimi postupně již dříve dohodnuto a rozděleno. V době před vyhlášením veřejné zakázky malého rozsahu Výkon práv a povinností zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v rámci projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, jejímž předmětem bylo mimo jiné zpracování zadávací dokumentace, si společnosti AutoCont, TESCO SW a MERIT GROUP začínají sjednávat dvoustranné a případně trojstranné schůzky a vyměňovat si informace v souvislosti s projektem Olomouc. V době před schválením vyhlášení jedné komplexní zakázky na projekt Olomouc si domlouvají strategii pro společný postup ve všech částech daného projektu (bez ohledu na to, které z nich jsou schopni zajistit), dělí si práci, určují své role a sladují své záměry, neboť vidí ve společném postupu velkou šanci na úspěch. Za účelem zajištění všech částí projektu Olomouc navazují spolupráci se společností Asseco, která se podílela na tvorbě studie proveditelnosti v oblasti digitálních map, dále se společností FPO (zástupce distributor společnosti Gordic), se společností ICZ a A-Scan. Pro účely sestavení zadávací dokumentace pro Olomoucký kraj je sestavena koalice firem a rozděleny jednotlivé části výzvy IOP 08. Společnosti TESCO SW a MERIT GROUP společně se zadavatelem v únoru 2011 projednávají a následně si odsouhlasují možnost zadání jediné komplexní zakázky pro všechny dílčí části projektu Olomouc, ač je původně uvažováno o deseti samostatných zakázkách (dne 30. 8. 2011 rada Olomouckého kraje schvaluje zadání jediné zakázky). Všichni účastníci řízení se vědomě různou měrou podílejí na zpracování zadávací dokumentace pro jednotlivé části projektu Olomouc, rovněž i na vymezení/stanovení kvalifikačních kritérií, či způsobu hodnocení nabídek. Za tím účelem spolu vzájemně komunikují, sjednávají si schůzky a vyměňují rozpracované dokumenty. Šablonu pro zadávací dokumentaci připravila společnost TESCO SW a pracovníci spol. AutoCont zadávací dokumentaci následně kompletovali z jednotlivých dokumentů vypracovaných a připomínkových účastníky řízení. Zpracování/připomínkování zadávací dokumentace konkrétní části projektu Olomouc bylo přiděleno vždy*

společnosti, která měla zajišťovat její budoucí plnění; pro jednotlivé části projektu Olomouc byli přiděleni rovněž jejich garanti z řad společností AutoCont, TESCO SW a MERIT, kteří za danou část odpovídali. Kvalifikační kritéria pro danou zakázku měla umožnit podání jedné až dvou řízených nabídek (v květnu 2011 je uvažováno o druhé řízené nabídce spol. ICZ) a neměla být pro AutoCont jako prime, tedy subjekt podávající nabídku, diskriminační. Z důkazů obsažených ve spise je patrná snaha účastníků řízení o takové znění zadávací dokumentace, které povede poptávku k jejich produktům, resp. takovým zadávacím podmínkám, které budou schopni plnit. TESCO SW bylo v období od června do konce března 2012 (období finalizace a připomínkování zadávací dokumentace veřejné zakázky Olomouc) v kontaktu s pracovníkem společnosti (vítězem veřejné zakázky na Výchon práv a povinnosti zadavatele...), který měl na starosti vypracování předmětné zadávací dokumentace a administraci veřejné zakázky Olomouc (což dokládají sjednané schůzky v kalendáři a vlastnosti rozpracované zadávací dokumentace). Počátkem dubna 2012 spol. ICZ informovala společnost AutoCont, která byla v pozici prime a zajišťovala přípravu nabídky AutoCont do veřejné zakázky Olomouc, na základě jejího předcházejícího dotazu o tom, že disponuje pojištěním převyšujícím 100 000 000 Kč, které vyžadovala zadávací dokumentace pro podání nabídky do předmětné zakázky a následně 25. 4. 2012 také o „zádném“ projití schvalovacím procesem prací na nabídce a bankovní záruce (v daný den proběhlo jednání poradního orgánu generálního ředitele ICZ, které schválilo podání samostatné nabídky spol. ICZ a nezbytné jistoty ve výši 1 milion Kč). Ještě týž den společnost AutoCont poskytla ICZ podklady do její samostatné nabídky, zaslala jí např. dokumenty obsahující technickou úroveň nabízeného řešení a kvalitu poskytovaných služeb (dvě kritéria pro hodnocení nabídek), dále dokumenty zpracované společnostmi FPO/Gordic a MERIT GROUP, ale i rady, jak měnit texty, neboť panovaly obavy, že jedno autorství by čpělo. V případě kvality poskytovaných služeb společnost ICZ ve své nabídce nenavrhl lepší podmínky, což dle Úřadu mj. svědčí o tom, že neměla zájem danou zakázku získat. O „tápání“ společnosti ICZ při tvorbě její nabídky a následné kontrole jejího „výtvoru“ společnost AC informovala TESCO SW a MERIT. Kontroly se měla ujmout společnost TESCO SW, která byla uvedena v nabídce společnosti ICZ jako kvalifikovaný subdodavatel. Dne 26. 4. 2012 společnost ICZ zaslala AutoContu svou rozpracovanou nabídku do veřejné zakázky Olomouc k obhodnocení modifikace. Přestože dle rad společnosti AutoContu společnost ICZ přistoupila k modifikaci některých částí své nabídky, nabídky společností AC a ICZ, které byly podány do předmětné zakázky dne 30. 4. 2012, jsou z převážné většiny shodné, včetně chyb v psaní a překlepu. Společnost ICZ podala tedy pouze modifikovanou nabídku společnosti AC včetně nabízeného technického řešení a digitalizovaného obrazce UTT (dalšího z kritérií), která byla z hlediska hodnotících kritérií méně výhodná než nabídka společnosti AutoCont. Společnosti TESCO SW, MERIT, Asseco, Gordic (jejímž distributorem je společnost FPO) a A-Scan společnost ICZ označila jako své případné subdodavatele, se kterými počítala pro plnění (jejich plnění odpovídá plnění pro společnost AutoCont); společnost AutoCont, ač posílala podklady společnosti ICZ pro tvorbu její nabídky, nebyla za případného subdodavatele označena. Účastníci řízení svým jednáním vyloučili mezi sebou nejistotu o svém budoucím chování na trhu a i nejistotu o splnění zadávacích podmínek včetně kvalifikačních kritérií veřejné zakázky Olomouc. Za účelem naplnění jednotného cíle posuzovaného jednání účastníků řízení, kterým bylo získání projektu Olomouc, resp. konkrétních jeho částí jednotlivými účastníky řízení, je patrná snaha účastníků řízení ovlivnit zadání zakázky (jako jedné komplexní) a ovlivnit její podmínky, což nezbytně vedlo k získání výhody v soutěži a omezení počtu uchazečů. Ještě před schválením jedné komplexní zakázky již účastníci řízení společně připravovali zadávací dokumentace do jednotlivých veřejných zakázek (částí projektu Olomouc). Zadání bylo připravováno tak, aby účastníci řízení byli schopni zadávací podmínky naplnit a aby společně získali projekt Olomouc. Za účelem dosažení svého cíle spolupracovali účastníci řízení s dalšími subjekty např. vítězi souvisejících zakázek. Časově Úřad vymezil počátek trvání protiprávního jednání soutěžitelů od data, kdy jednotliví soutěžitelé byli v kontaktu v souvislosti s projektem Olomouc se záměrem jej ovlivnit a docházelo mezi nimi prokazatelně v této věci k výměně informací, a to u společnosti AutoCont a TESCO SW přinejmenším od 28. 1. 2011, u společnosti MERIT přinejmenším od 8. 2. 2011, u společnosti Asseco přinejmenším od 3. 5. 2011, u společnosti FPO přinejmenším od 11. 5. 2011, u společnosti A-Scan přinejmenším od 18. 5. 2011 a u společnosti ICZ přinejmenším od 14. 6. 2011. Jednání účastníků řízení se projevilo vypracováním společné nabídky a sladěné (krycí) nabídky na základě zadávací dokumentace, na jejíž tvorbě se podíleli. Plnění veřejné zakázky Olomouc bylo účastníky řízení zajištěno tak, jak bylo dříve dohodnuto/rozděleno. Společnost AutoCont jako prime podala výhodnější nabídku, ve které byli ostatní účastníci řízení jako subdodavatelé jednotlivých částí projektu Olomouc, které jim byly „přiděleny“. Společnost ICZ pak podala sladěnou (krycí), nevyherní nabídku. Lhůta pro podání nabídek v rámci veřejné zakázky Olomouc

byla v otevřeném řízení stanovena na 30. 4. 2012. Nabídka společnosti AutoCont, ve které byli i další účastníci řízení jako subdodavatelé, a sladěná nabídka společnosti ICZ byly doručeny zadavateli dne 30. 4. 2012, proto Úřad považuje den 30. 4. 2012 za datum realizace sladěného záměru účastníků řízení. Příčinnou souvislost mezi sladěním postupů mezi účastníky řízení a jeho následnou realizací má Úřad také za prokázanou. Společnosti AutoCont, TESCO SW, MERIT, ICZ, Asseco, A-Scan a FPO se podílely různou měrou na vypracování zadání projektu Olomouc, resp. veřejné zakázky Olomouc; společnosti se vždy podílely na vypracování té části zadání, jejíž plnění měly v budoucnu ve společné nabídce, jak bylo dříve před vypsáním veřejné zakázky Olomouc rozhodnuto, zajišťovat. Společnost AutoCont pak za součinnosti TESCO SW a MERITU, jako budoucí prime, vše koordinovala a finalizovala. Zadávací dokumentace vyhlášená zadavatelem obsahovala texty zpracované účastníky řízení včetně kvalifikačních kritérií. Společnosti AutoCont, TESCO SW, MERIT, ICZ, Asseco, A-Scan a FPO vypracovaly společnou nabídku tak, jak bylo naplánováno a její plnění rozděleno, a tato nabídka byla zadavateli ve lhůtě pro podání nabídek podána. Společnost ICZ zejména za součinnosti společnosti AutoCont vypracovala sladěnou (krycí) méně výhodnou nabídku. Účastníci řízení své nezávislé chování v soutěži nahládli praktickou kooperací vedoucí k zamýšlenému cíli podání společné vítězné nabídky v jedné veřejné zakázce, na jejímž plnění se budou všichni podílet tak, jak bylo postupně rozděleno/sjednáno. Účastníci řízení svým jednáním mezi sebou odstranili nejistotu o svém budoucím chování v soutěži, ovlivnili zadání veřejné zakázky Olomouc, dále hodnocení nabídek a výsledek výběrového řízení v dané veřejné zakázce. Zadání veřejné zakázky Olomouc bylo připraveno tak, aby nabídka účastníků řízení podaná společností AutoCont zadání splnila; zadání splnila rovněž i sladěná nabídka podaná společností ICZ, která byla jakousi „kopii“ nabídky AC, další dva uchazeči o veřejnou zakázku byli z důvodu nesplnění kvalifikačních kritérií anebo dalších zadávacích podmínek obsažených v zadávací dokumentaci, na jejíž tvorbě se účastníci řízení podíleli, vyloučeni. Vzájemné předchozí sladění záměru účastníků řízení AutoCont, TESCO SW, MERIT, ICZ, Asseco, A-Scan a FPO postupovat v projektu Olomouc tak, že tyto společnosti podají společnou nabídku do jediné komplexní veřejné zakázky, na jejíž tvorbě zadání se budou všechny podílet, rovněž i realizovali, čímž splnili předpoklady potřebné k naplnění skutkové podstaty jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě. Úřad na základě výše uvedeného uzavírá, že účastníci řízení, a to společnosti AutoCont, TESCO SW, MERIT, ICZ, Asseco, A-Scan a FPO se popsáním jednáním dopustili správního deliktu v souvislosti s veřejnou zakázkou Olomouc (projektem Olomouc) ve formě jednání ve vzájemné shodě a tím porušili § 3 odst. 1 zákona na ochranu hospodářské soutěže. Svým jednáním ovlivnili průběh a výsledek výběrového řízení pro veřejnou zakázku Olomouc a narušili hospodářskou soutěž v oblasti informačních technologií v České republice. Za dané jednání v souvislosti s veřejnou zakázkou Olomouc činí Úřad odpovědnými společnosti AutoCont, TESCO SW, MERIT, ICZ, Asseco, A-Scan a FPO, jako distributora společnosti Gordic, neboť tyto společnosti se přímo dopustily zakázaného jednání a společnost AUTOCONT a.s. jako nástupnickou společnost společnosti AutoCont CZ a.s., která se zakázaného jednání dopustila.

- Z rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 8. 2021 č.j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa vyplývá (č. l. 40559 – 40596, sv. 177), že v řízení o rozkladu byly potvrzeny prvostupňové výroky I. a II. z rozhodnutí ze dne 7. 12. 2020 č.j. ÚOHS-39345/2020/851/LŠt, zbývající výroky (týkající se výše uložených pokut a sankcí pro účastníky řízení) byly zrušeny a vráceny k novému rozhodnutí s tím, že nebyla dostatečně odůvodněna výše uložených sankcí.

202. K bodu E. rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z Výzvy k podání nabídky ve výběrovém řízení v souladu s ust. § 18 odst. 3 zák. o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb., na veřejnou zakázku malého rozsahu spočívající ve „Zpracování studie proveditelnosti a žádosti o dotaci v rámci projektu Zajištění Přenosu dat a informací v územní samosprávě statutárního města Zlína“ ze dne 27. 9. 2010 vyplývá (č. l. 24251 – 24256, sv. 109), že předmětem zakázky bylo zpracování studie proveditelnosti a komplexní žádosti o dotaci v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě“ se zaměřením na aktivitu č. 1. „Komunikační infrastruktura regionů a měst a konektivita“, ovšem ve studii proveditelnosti mohou být zohledněny všechny další aktivity, včetně aktivity Portál občana. Studie proveditelnosti musí být v souladu s výzvou č. 09 Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě. Zadavatel pak dle Výzvy k podání nabídky požaduje po dodavateli při zpracování studie proveditelnosti mimo jiné provedení místních šetření v rozsahu potřebném ke zpracování požadovaných dokumentů

v rámci studie proveditelnosti, dále průběžné předávání zpracovaných dokumentů zadavateli dle termínů v návrhu smlouvy o dílo, zpracování podrobného položkového rozpočtu, zpracování souhrnného dokumentu obsahujícího komplexní studii proveditelnosti pro všechny oblasti tak, aby mohla být podána jedna komplexní žádost v rámci výzvy č. 09. Zpracovaná studie proveditelnosti a související dokumentace se pak následně stane součástí projektu s předpokládaným názvem Zajištění Přenosu dat a informací v územní samosprávě statutárního města Zlín, který zadavatel hodlá předložit v rámci výzvy č. 09. Předpokládaná výše hodnoty této veřejné zakázky činí částku 300 000 Kč bez DPH. Výzva dále obsahuje jak obecné kvalifikační předpoklady, tak technické kvalifikační předpoklady a rovněž požadavky na zpracování nabídky, návrh Smlouvy o dílo včetně jeho povinných ustanovení. Jako hodnotící kritérium byla zvolena nejnižší nabídková cena v Kč bez DPH. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 8. 10. 2010 do 10:00 hod.

- Z Potvrzení o uveřejnění veřejné zakázky SMZ vyplývá (č. l. 24250, sv. 109), tato byla na webu města Zlína zveřejněna ode dne 27. 9. 2010 od 13:07 hodin do 8. 10. 2010 do 24:00 hodin.

- Z Výzvy k podání nabídky ze dne 27. 9. 2010 vyplývá (č. l. 24257 - 242659, sv. 109), že jsou Magistrátem města Zlín zaslány výzvy k podání nabídky třem společnostem AQE Advisors a.s., dále EUNICE CONSULTING a Sofyscon s.r.o. a v rozmezí od 27. 9. 2010 do 29. 9. 2010 všechny tři oslovené společnosti obdržely tuto výzvu do datové schránky. Doručenky jsou ve volné příloze (volná příloha II/7).

- Nabídku podaly písemně tři společnosti (č. l. 24260 - 24262, sv. 109), konkrétně EUNICE s nabídkovou cenou 198 000 Kč, Sofyscon s.r.o. s nabídkovou cenou 240 000 Kč a neoslovená společnost DIGI TRADE s.r.o. s nabídkovou cenou 275 000 Kč.

- Z listiny Jmenování hodnotící komise ze dne 5. 10. 2010 vyplývá (volná příloha II/7), že Mgr. Hynek S. jako náměstek primátorky Statutárního města Zlín jmenoval hodnotící komisi ve složení Ing. Alois G., Mgr. Hynek S. a Bc. Jirí V., náhradníkem byl RNDr. Vladimír B., všichni tři jmenovaní členové podepsali Čestné prohlášení o nepodjatosti vůči nabídkám uchazečů.

- Z Protokolu o výběrovém řízení vyplývá (č. l. 24263 - 24265, sv. 109), že jednání komise proběhlo dne 11. 10. 2010 a komisí bylo vyhodnoceno, že všechny tři podané nabídky splňují všechny předepsané předpoklady pro hodnocení. S ohledem na zvolené hodnotící kritérium v podobě nejnižší ceny byla komisí vybrána nabídky EUNICE jako nejvhodnější a byla doporučena k uzavření smlouvy.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 24273 - 24278, sv. 109), že dne 1. 11. 2010 byla uzavřena smlouva o dílo mezi Statutárním městem Zlín jako objednatel a EUNICE jako poskytovatelem, předmětem bylo zpracování studie proveditelnosti a komplexní žádost o dotaci včetně všech povinných příloh v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě“ se zaměřením na aktivitu č. 1 „Komunikační infrastruktura regionů a měst a konektivita“. Studie proveditelnosti musí být dle podmínek smlouvy v souladu s výzvou č. 09. Ve studii proveditelnosti musí být zohledněny také další následující tematické oblasti (aktivity) z výzvy č. 09, kdy jsou uvedeny všechny vypsání aktivity, tedy včetně Portálu občana. Smlouva o dílo pak výslovně ukládá poskytovateli, tedy EUNICE, realizovat místní šetření v rozsahu potřebném ke zpracování požadovaných dokumentů v rámci studie proveditelnosti, průběžné předávání zpracovaných dokumentů objednateli, zpracování podrobného položkového rozpočtu a nakonec zpracování souhrnného dokumentu obsahující komplexní studii proveditelnosti pro všechny oblasti, aby mohla být podána jedna komplexní žádost v rámci výzvy č. 09. Smlouvu o dílo za EUNICE podepsal předseda představenstva Bc. Michal V.

- Z usnesení Rady města Zlín vyplývá (č. l. 24279 – 24280, sv. 109), že na své 22. schůzi konané dne 1. 11. 2010 schválila rada města záměr doplnit již dříve schválené usnesení, konkrétně ze dne 4. 10. 2010 o záměru podat žádost o finanční podporu v rámci výzvy MV ČR 09 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě“ ve vztahu k aktivitě č. 5 Portál občana a aktivitě č. 8 Digitalizace archívů a problematika „document management“, také o další aktivitu, a to konkrétně o aktivitu č. 9 Integrace agendových systémů.

- Z Předávacího protokolu vyplývá (č. l. 24281, sv. 109), že studii proveditelnosti EUNICE předala Statutárnímu městu Zlín dne 19. 11. 2010, na předávacím protokolu je za EUNICE podpis Zdeňky M.

- Samotná Studie proveditelnosti (č. l. 24300 – 24409, sv. 109) byla zpracovaná EUNICE a byla zaměřena na aktivity v rámci Výzvy 09, konkrétně na aktivity č. 1 – Komunikační infrastruktura, č. 5 CzechPoint@home (portál občana), č. 8 – Digitalizace archivů a problematika „dokument management“ a č. 9 – Integrace agendových systémů Statutárního města Zlín. Za řešitelský tým EUNICE je ve studii samotné uveden Bc. Michal V. jako koordinátor přípravy dokumentace k IOP, dále Ing. Vladimír S. jako specialista na finanční analýzy a RNDr. František H. jako specialista IT, marketing a ekonomika.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 17. 10. 2011 vyplývá (č. l. 24410 – 24413, sv. 109), že rada svým usnesením 164/21R/2011 schválila výjimku z povinnosti provést výběrové řízení dle vnitřní směrnice č. 9/2011 o veřejných zakázkách malého rozsahu, a to za účelem přímého zadání veřejné zakázky malého rozsahu vybranému dodavateli a schválila uzavření smlouvy o poskytování služeb spočívajících v projektovém dohledu, dotačního managementu, zhotovení technických specifikací a zpracování zadávací dokumentace v rámci aktivit Výzvy 09 s dodavatelem EUNICE, přičemž cena plnění bude sjednána ve výši 565 000 Kč bez DPH. Usnesení bylo odůvodněno jednak tím, že se jedná z hlediska realizace o náročný projekt po stránce jak odborné, tak časové, a proto Odbor informatiky města Zlín navrhuje zajištění externího poradenství při realizaci výše uvedených aktivit. Rovněž z důvodu časové tísně a z důvodu návaznosti na zpracovanou studii proveditelnosti projektu a z důvodu úspěšných referenčních projektů tedy odbor informatiky navrhl uzavření smlouvy vybranému dodavateli. Za účelem splnění podmínky č. 12 směrnice, že uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem nesmí být pro zadavatele zjevně nevýhodné a veřejná zakázka musí být plněna za cenu obvyklou, vyzval odbor tři dodavatele z oblasti projektového řízení a dotačního poradenství k podání cenové nabídky na realizaci uvedených služeb. Na podkladě výzvy město Zlín obdrželo následující nabídky, od společnosti Cautor Projects & Advising a.s. nabídku ve výši 680 000 Kč bez DPH, od společnosti JVM-RPIC s.r.o. nabídku ve výši 620 000 Kč bez DPH a nakonec od společnosti EUNICE ve výši 565 000 Kč bez DPH. Proto i vybraný dodavatel, tedy EUNICE, splňuje dle rady města podmínku obvyklé ceny pro uzavření smlouvy.

- Ze Smlouvy o poskytnutí služeb vyplývá (č. l. 24414 – 24425, sv. 109), že dne 16. 11. 2011 Statutární město Zlín uzavírá na základě shora uvedené výjimky smlouvu s EUNICE o poskytování služeb spočívajících v projektovém dohledu, dotačním managementu, ve zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlínem v rámci aktivit 1, 5, 8, 9. Smlouvu za EUNICE uzavřel Bc. Michal V. Jako členy týmu dodavatele smlouva uvádí Bc. Michala V. jako odborného garanta IOP, dále Františka H. jako odborného garanta ICT a vedoucí projektového týmu a Ing. Zuzanu M., jako administrátora. EUNICE jako dodavatel se mimo jiné zavázala činit kroky v souladu se zájmy objednatele.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 24426, 24427 - 24432, sv. 109), že dne 12. 1. 2012 Michal V. zasílá email Františku H. a Radku Č. s předmětem „FW: Portál občana“ a přílohami: „MMZ-Portál občana-ZD-v01.docx“ a „MMZ-Portál občana-ZD-v01.docx“ se sdělením, že to mají brát jako první výkop a že je třeba se o tom bavit kromě magistrátu s Radkem a Davidem T. David se o tom chce ještě bavit. V příloze pak zasílá rozpracovanou zadávací dokumentaci

- Dne 30. 9. 2014 byla na podkladě příkazu k domovní prohlídce OS v Olomouci ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. ONt 2525/2014, provedena domovní prohlídka v rodinném domě Františka H. V rámci domovní prohlídky byl vydán Notebook jmenovaného zn. DELL a byla provedena bitová kopie otisku disku. Po vytěžení datových souborů nacházejících se v uvedeném notebooku bylo policejním orgánem zjištěno, že uživatelský účet Františka H. byl označen: eu (č. l. 24435, sv. 110). V adresáři: EUNICE\Zlín\portál občana byly nalezeny soubory v podobě rozpracované části zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku „CzechPoin@home - portál občana“, kdy jde o část projektu v rámci výzvy IOP – „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Zlín“

(č. l. 24436). Tyto soubory jsou označeny jako: MMZ - Portál občana - ZD - v01.doc, MMZ - Portál občana - ZD - v01.docx, portál_občana_tech_specifikace.doc, Portál_Osнова.doc.docx, Příloha c. 4 – Technická specifikace – CzechPoint@home – portal obcana, ZD_IOP_09_Portal obcana2_DT.docx. Z názvů souborů a z jejich obsahu vyplývá, že se skutečně jedná o různé rozpracované části zadávací dokumentace pro tuto veřejnou zakázku. Dokument uložený v notebook Františka H. dne 12. 1. 2012 pod názvem „MMZ – Portál občana – ZD - v01.doc“ (č. l. 24444) obsahující tedy rozpracovanou zadávací dokumentaci k předmětné zakázce (č. l. 24438 – 24442), tak z vlastností tohoto dokumentu vyplývá, že jeho autorem je osoba pod značkou „windowsXP“ z TESCO SW (č. l. 24433). Dále dne 18. 1. 2012 uložil František H. ve svém notebooku (č. l. 24436) dokument pod názvem: „Příloha č. 4 - Technická specifikace - CzechPoint@home – portál občana“. Tento dokument obsahuje rozpracovanou technickou specifikaci pro tuto veřejnou zakázku (č. l. 24466 - 24473) a z jeho vlastností vyplývá, že dokument upravoval tentýž den David T. (č. l. 24474 – 24476), úpravy však spočívaly pouze ve změně formátování některých pasáží. Dne 19. 1. 2012 pak uložil František H. ve svém notebooku dokument pod názvem „ZD_IOP_09_Portal občana 2_DT.docx“ (č. l. 24436). Dokument obsahuje druhou verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce CzechPoint@home – portál občana (č. l. 24477 – 24498), kde z vlastností dokumentu vyplývá, že jej naposledy uložil David T., který dne 18. 1. 2012 upravoval část týkající se technických kvalifikačních předpokladů a část týkající se hodnotících kritérií pro zadávání veřejné zakázky (č. l. 24499 – 24502, sv. 110), ovšem pouze opět ve smyslu změny formátování textu.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 6. 2. 2012 vyplývá (č. l. 24503 - 24508, sv. 110), že došlo ke schválení zadání nadlimitní veřejné zakázky na dodávku „CzechPoint@home - portál občana“, realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, a to formou otevřeného řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2026 Sb., o veřejných zakázkách a Ing. Alenu Z., jako náměstkyni primátora, pověřila rada města realizací některých úkonů v zadávacím řízení, zejména schválením zadávacích podmínek, výkonem pravomoci zadavatele vyloučit uchazeče v zákonem stanovených případech a podpisem samotné smlouvy s vybraným uchazečem.

- V Informačním systému o veřejných zakázkách bylo uveřejněno oznámení o otevřeném výběrovém řízení k veřejné zakázce „CzechPoint@home – portál občana“ (aktivita č. 5), která bude realizována v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ dne 29. 3. 2012. Odhadovaná cena zakázky byla ve výši 9 583 333 Kč s jediným kritériem nejnižší nabídkové ceny. Lhůta pro otevírání nabídek byla stanovena na 15. 5. 2012 v 11:30 hod. (č. l. 24509 - 24512, sv. 110). Stejněho dne byla tato veřejná zakázka uveřejněna rovněž v Evropském věstníku veřejných zakázek (č. l. 24513 – 24527, sv. 110).

- Samotná Zadávací dokumentace „CzechPoint@home - portál občana“ je pak včetně příloh součástí spisového materiálu (č. l. 24528 – 24558, sv. 110). Součástí technické specifikace dodávky je i dodávka a zprovoznění 5 ks serverů pro aplikační vizualizaci, 1 ks diskového pole a další specifikované hardware s požadovanými hodnotami.

- Ze Seznamu žádostí o poskytnutí zadávací dokumentace (č. l. 24559, sv. 110) a emailu (č. l. 24561, sv. 110) vyplývá, že TESCO SW požádalo o zaslání zadávací dokumentace dne 29. 3. 2012, kromě této společnosti o zadávací dokumentaci požádalo dalších 20 subjektů. Zadávací dokumentaci TESCO SW obdrželo dne 2. 4. 2012.

- Z emailové komunikace ze dne 5. 4. 2012 vyplývá (č. l. 24567 – 24568, sv. 110), že dne 5. 4. 2012 píše David T. Josefu T. ml. dotaz, *zda půjdou do města Zlína za každou cenu?* V odpovědi se dotazuje Josef T. ml. Davida T., *zda je součástí výběrového řízení v Přerově rovněž portál občana a zda jej budou chtít dodávat oni, či někdo jiný?* V odpovědi píše David T., *že je součástí a budou chtít dodat jejich řešení.* Na to reaguje Josef T. ml. emailem, *že poté doporučuje se zúčastnit, kdy není možné postavit financování takového produktu na jednom městě.* V odpovědi David T. *vyslovuje souhlas s dodatkem, že má problém v tom, zda jsou schopni stihnout v požadovaných termínech a co budou dělat?*

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem V. a Františkem H. ze dne 2. 5. 2012 vyplývá (č. l. 24580 – 24581, sv. 110), že Josef T. ml. mluvil s V. a stěžoval si mu, že zadávací dokumentaci někdo změnil a vložil tam specifickou technologii, kterou je schopna dodat pouze jedna firma. H. reaguje, že zadávací dokumentaci psali T. a zbytek možná doplňoval S. Shodli se, že je třeba podívat na finální verzi, kterou EUNICE odevzdala magistrátu. K této nahrávce je nutno dle soudu poznamenat, že František H. v rozhovoru s V. uvedl, že si psali zadávací dokumentaci T. na Portál úředníka, ovšem z celého obsahu nahrávky vyplývá, že tyto dva pojmy - tedy portál občana a portál úředníka - užívá H. opakovaně k jedné zakázce a zřejmě mylně o ni občas hovoří jako o Portálu úředníka, protože pokud mluví o tom, že si tam město přihodilo hardware v podobě 5 serverů, tak 5 ks serverů obsahuje technická specifikace právě pro portál občana – viz č. l. 24555 verte). Je dále nutno poukázat na záznam o hovoru ze dne 3. 5. 2012 uskutečněného mezi Františkem H. a zástupcem jiné obch. společnosti (č. l. 24583), kde tento zástupce uvádí, že je to napsané na DELL, tak H. odpovídá, že si to tam musel napsat někdo na radnici, z obsahu jejich komunikace dále vyplývá, že ten hardware se zakázkou vůbec nesouvisí, že to může někdo z tohoto důvodu shodit. Rovněž v telefonátu ze dne 3. 5. 2012 (č. l. 24584) mezi Františkem H. a Zuzanou M. tak František H. opakuje, že kolem zakázky Portál občana ve Zlíně je docela rozruch, protože ty servery, které tam jsou, mají parametry jenom DELL, s velkou pravděpodobností to bude shozené. Je potřeba zjistit, ve které verzi až se to objevilo, že T. to budou chtít shodit, stejně jako Impromat to bude chtít shodit.

- Z usnesení Rady města Zlín ze dne 4. 5. 2012 pak vyplývá (č. l. 24589, sv. 110), že rada města jmenuje pro veřejnou zakázku „CzechPoint@home – portál občana“ realizovanou v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ komisi pro otevírání obálek s nabídkami, která bude současně komisí pro posouzení kvalifikace. Členy komise jsou Ing. Alena Z. jako náměstkyně primátora, Libor S. jako vedoucí Obdobu informatiky a Pavla Š. jako pověřená zastupováním vedoucího Odboru právního.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Františkem H. ze dne 4. 5. 2012 vyplývá (č. l. 24592, sv. 110), že obsahem hovoru je debata o kalkulaci na HW u předmětné zakázky. Takové parametry splňuje pouze DELL. Podle T. je to záležitost Impromatu, který má ceny HW u DELL domluveny dlouhodobě, když podle jejich kalkulace je tam hardware jen za cca 4,5 mil. Kč bez software. H. slibuje, že se pokusí nenápadně zjistit, kdo za tím stojí. Z vyjádření H. rovněž vyplývá, že hardware do zadávací dokumentace dodali sami úředníci magistrátu a z vyjádření T. vyplývá, že hardware nemá s projektem vůbec souvislost. Z hovoru mezi Františkem H. a zástupcem dalšího subjektu ze dne 4. 5. 2012 dále vyplývá (č. l. 24593), že František H. opět komunikuje ohledně zakázky v části týkající se požadované dodávky hardware, opět opakuje, že tuto část do zadávací dokumentace dodal někdo z úřadu.

- Z Rozhodnutí o změně zadávacích podmínek ze dne 9. 5. 2012 vyplývá (č. l. 24596 – 24597, sv. 110), že Statutární město Zlín rozhodlo u předmětné zakázky o změně zadávacích podmínek – konkrétně o prodloužení lhůty pro podání nabídek, a to do 25. 6. 2012 do 11:30 hod. Současně bylo prodloužení lhůty oznámeno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 5. 2012 a stejného dne odesláno i do Věstníku TED (č. l. 24600, sv. 110). Zdůvodněno toto posunutí bylo tím, že bylo zjištěno pochybení ze strany zadavatele spočívající v zaslání nesprávné verze zadávací dokumentace některých uchazečům.

- Z Dodatečných informací č. 3 k zadávací dokumentaci pak vyplývá (č. l. 24610 – 24611, sv. 110), že zadavatel, tedy Statutární město Zlín, odmítlo vydat Studii proveditelnosti jednomu z uchazečů, konkrétně společnosti QBSW a.s. s odůvodněním, že všechny záměry obsažené ve studii zadavatel ještě nerealizoval, respektive ještě u všech záměrů neučinil investiční rozhodnutí. Jde o odpověď č. 6 na dotaz soutěžitele QBSW a.s., zda lze získat studii proveditelnosti. Jak totiž zadavatel dále uvádí, zveřejnění studie proveditelnosti by zadavatel zveřejnil informace, které slouží, resp. budou případně sloužit, jako podklad pro rozhodnutí o investičním záměru a současně by tím mohl zadavatel do budoucna zvýhodnit postavení uchazečů, kteří by se seznámili s obsahem nezrealizovaných záměrů obsažených ve studii a kteří by se následně zúčastnili zadávacího řízení

na realizaci těchto záměrů. Co se týče otázky č. 5, která byla vnesena ze strany TESCO SW, tak tento dotaz obsahuje znění: *Pro námi navrhované řešení CzechPoint@home – portál občana je HW vybavení explicitně požadované zadavatelem předimenzované, diskriminační (technickou specifikaci bez zbytku splňuje jen jeden dodavatel HW) a vůči technickým požadavkům na aplikační řešení portálu občana zcela nerelevantní. Smysl projektu CzechPoint@home – portál občana neleží ve vytváření HW infrastruktury. Mezi cíle projektu podle studie proveditelnosti patří založení informačních a znalostních systémů, které zajistí jednoduchou a bezpečnou cestu formuláře od občana na příslušné místo úřadu s možností sledování na cestě úřadem, zjednodušení komunikace s občany, snížení počtu fyzických návštěv občanů na úřadě a získání přehledu o tom, co občany města nejvíce zajímá a zajištění možnosti na tyto změny pružně reagovat. Tyto cíle nebudou naplněny, pokud se zdroje projektu vyčerpají na nákup HW. Prosí tedy o vysvětlení, proč zadavatel považuje takto specifikovaný HW za nezbytný pro realizaci předmětu zakázky, navrhuje, aby specifikace HW vybavení byla z technické specifikace úplně vypuštěna nebo aby každý uchazeč do nabídky zahrnul takové HW a SW vybavení, na kterém je schopen zajistit plnou provozuschopnost dodaného portálového řešení.* Z uvedeného dotazu č. 5 vzneseného ze strany TESCO SW tedy dle soudu vyplývá, že otázka v podstatě obsahuje naprosto doslovné citace ze Studie proveditelnosti zpracované společností EUNICE (viz str. 8 předmětné studie proveditelnosti: Cílem aktivity č. 5...) a i samotný dotaz je formulován tak, že TESCO SW s dosud neveřejnou studií proveditelnosti de facto disponuje.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 21. 5. 2012 vyplývá (č. l. 24614, sv. 110), že Rada města Zlína rozhodla o ustanovení hodnotící komise a o přizvání poradce hodnotící komise – zástupce spol. EUNICE (na základě smlouvy o poskytnutí služeb podpory řízení projektu ze dne 16. 11. 2011, na jejímž podkladě poskytuje městu poradenské služby v zadávacím řízení v rámci uvedeného projektu). Členové komise byli zvoleni Ing. Alena Z. jako náměstkyně primátora, Ing. Josef K. a Ing. Jan K. jako členové zastupitelstva, Libor S. jako vedoucí Odboru informatiky a Pavel S. z Odboru informatiky.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zbyňkem S. (*pozn. soudu poradce a bratr náměstkyně primátora Ing. Z.*) ze dne 8. 6. 2012 vyplývá (č. l. 24622, sv. 110), že obsahem hovoru je diskuse na téma, jak vyřešit situaci, že jeden ze soutěžitelů měl k dispozici studii proveditelnosti. Z hovoru je zřejmé, že oba dva jsou si vědomi, že TESCO SW disponovala na rozdíl od ostatních soutěžitelů touto studií. Diskutují o tom, že citace nemohlo TESCO SW použít ani z typového projektu, protože typový projekt k tomuto není, zvažuje se varianta, že se studie zveřejní na webu, protože ta studie není nic tajného, některá města nebo i kraje to normálně vyvěšují. S. pak sděluje H., že až bude s někým z TESCO SW mluvit, tak je má pozdravovat a říct jim, že když něco píšou, tak aspoň ať přemýšlí. H. odpovídá, že jim to mohl říct včera, když byli na kraji, jednak se jich mohl zeptat, proč tak blbě formulují, když nic nemají a mají jenom typové projekty (*pozn. soudu u tohoto se směje*). Stejněho dne pak František H. hovoří s Michalem T. (č. l. 24623), kdy H. upozorňuje Michala T. na skutečnost, že TESCO SW poslalo na město Zlín otázku, ve které cituje ze studie proveditelnosti. Problém je v tom, že město Zlín již odpovědělo jinému soutěžiteli, že studie proveditelnosti je neveřejná a že ji nikomu nedávají. Takže H. sděluje T., že v případě, že by se jich někdo nedej bůh někdo ptal na studii, tak popravdě odpovědět, že tu studii určitě nemají a že to byla nešťastně naformulovaná otázka. Je však současně pravda, že H. ať už v hovoru se S., tak s T., tak v následném hovoru s Michalem V. (č. l. 24624) navrhoval, aby studie byla zveřejněna.

- Z námitek společnosti QBSW a.s. ze dne 1. 6. 2012 (č. l. 24625, sv. 110) vyplývá, že společnost podala námitku vůči nesprávnému postupu zadavatele. Nesprávný postup spatřuje v záměrně nerovnému přístupu k uchazečům, když nejméně jednomu z uchazečů odpírá přístup ke studii proveditelnosti, ačkoliv jiní uchazeči takovým dokumentem disponují, což vyvozují z odpovědi města Zlín č. 5 na dotaz vznesený TESCO SW. Z uvedeného dotazu dovozují, že tento soutěžitel má studii proveditelnosti jednoznačně k dispozici. Takové jednání považuje za diskriminační. Statutární město Zlín na tuto námitku reaguje zveřejněním studie proveditelnosti na internetových stránkách úřadu (č. l. 24626, sv. 110) s tím, že studie ani nadále není součástí zadávací dokumentace.

- Z nabídky TESCO SW vyplývá (č. l. 24931 – 25008, sv. 112), že tuto nabídku podala společnost osobně dne 25. 6. 2012 (č. l. 24645, sv. 111), pod nabídkou je podepsán Bc. Josef T., MBA jako

místopředseda představenstva společnosti a spolu s ním je pod nabídkou podepsán Ing. Svatopluk B. Jako subdodavatelé jsou uvedeni ESMEDIA a.s. a dále společnost MERIT GROUP a.s. která bude plnit dodávku hardware a u software bude dodávat vyvolávací a objednávkový systém.

- Z nabídky Handicap – výrobní družstvo invalidů vyplývá (č. l. 24 647 – 24824, sv. 111), že jako subdodavatelé jsou uvedeni DATOR3 Services a.s., Multimedia ateliers s.r.o. a Software602 a.s., která ale není dle nabídky subdodavatelem pro prokazování žádného z kvalifikačních předpokladů, ale dodavatelem hotového řešení, které bude součástí implementace jejich návrhu portálu.

- Z Protokolu o otevírání nabídek vyplývá (č. l. 25009-25013, sv. 113), že dne 25. 6. 2012 proběhlo na Magistrátu města Zlín jednání komise pro otevírání obálek s nabídkami. Přítomni byli i zástupci všech tří účastníků, kteří podali nabídku. Za Handicap - výrobní družstvo invalidů se subdodavatelem společností Software602 byl přítomen Zdeněk S., za společnost QBSW a.s. Pavel B. a za TESCO SW Michal T. Všechny tři nabídky byly postoupeny do dalšího hodnocení.

- Z Námitky proti zadávacím podmínkám vyplývá (č. l. 25017, sv. 113), že spol. TESCO SW podalo dne 2. 7. 2012 u Statutárního města Zlín námítky proti zadávacím podmínkám k veřejné zakázce „CzechPoint@home – portál občana“. Obsahem námitek bylo opět tvrzení, že požadovanou technickou specifikaci na dodávku HW splňuje pouze jedna společnost, a to DELL EqualLogic. Takový jediný dodavatel může ovlivnit veřejnou zakázku tak, že dle svého uvážení nabídne jednotlivým uchazečům o zakázku rozdílné, respektive až diametrálně odlišné ceny za poptávané HW. Rozhodnutím ze dne 12. 7. 2012 zadavatel námítky odmítl (č. l. 25019 – 25020, sv. 113) s tím, že existuje více alternativ, jak požadavek zadavatele splnit a požadavek na HW není naddimenzovaný, a navíc vyplývá ze zadávací dokumentace.

- Z Protokolu o posouzení kvalifikace uchazečů vyplývá (č. l. 25021 - 25028, sv. 113), že dne 16. 7. 2012 komise pro otevírání obálek, která současně plní funkci komise pro posouzení kvalifikace, provedla posouzení splnění kvalifikace uchazečů. Komise posoudila předložené kvalifikační podklady všech tří uchazečů jako částečné a doporučila je vyzvat k doplnění kvalifikačních podkladů.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. (Novell) ze dne 25. 7. 2012 vyplývá (č. l. 25029 - 25030, sv. 113), že v průběhu hovoru rozebírají výsledky veřejné soutěže a její možný další vývoj v souvislosti se snahou TESCO SW o zrušení celé soutěže, protože i kdyby nabídka družstva invalidů se subdodavatelem Software602 byla vyloučena, ještě před TESCO SW jsou s cenou druzí v pořadí nějací Slováci, proto jde TESCO SW o zrušení celé soutěže (*pozn. soudu: slovenská firma QBSW a.s. však podala nejvyšší nabídkovou cenu ze všech tří*).

- Na podkladě výzvy k doplnění kvalifikačních předpokladů podali písemné vysvětlení a doplnění nabídky všichni tři soutěžící, tedy QBSW a.s. (č. l. 25059 – 25095, sv. 113), rovněž tak TESCO SW (č. l. 25095 – 25096, sv. 113) i Handicap – výrobní družstvo invalidů (č. l. 25098 – 25102, sv. 113), následně Handicap ještě na výzvu zadavatele podruhé doplňovala vysvětlení nabídky (č. l. 25112 – 25116, sv. 113).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. (Novell) ze dne 17. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25153 - 25154, sv. 113), že v průběhu hovoru H. uvádí, že ještě není rozhodnuto o portálu úředníka u výzvy 09. Podíl společnosti Software602 byl prý plánovaný 50 % na 50 %. H. uvádí, že společnost Software602 nikomu nic neřekla a za zády všech se nějakým stylem domluvila. Tudíž by nyní mohl být její podíl menší.

- Z emailu ze dne 19. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25155, sv. 113), že Antonín D. ze společnosti Software602 zasílá emailem obž. Josefu T. a v kopii obž. Michalu T. v předmětu: Smlouva + rozpočet, v příloze dokumenty nazvané jako: „rozpocet_TSW.xlsx“ a „Smlouva o budoucí smlouvě_602_TSW.doc“. V textu sděluje, že v návaznosti na jejich včerejší jednání, jim zasílá návrh smlouvy o smlouvě budoucí a k ní rozpočet. V této smlouvě předpokládá učiněnou dohodu, tzn. že TSW bude mít garantovaný příjem ze zakázky cca 1,6M. Ve smlouvě o dílo předpokládá, že dojde k upřesnění této částky. Smlouva o smlouvě budoucí (č. l. 25157 – 25159, sv. 113) je pak koncipována jako návrh mezi společnostmi TESCO SW a Software602 s tím, že pokud nabídka TESCO SW učiněná k veřejné zakázce „CzechPoint@home - portál občana“ bude vítězná a

zadavatel uzavře Smlouvu o dílo, zavazuje se Software602 uzavřít smlouvu o dílo s TESCO SW, jejímž předmětem bude dodávka HW Dell, dodávka SW VMware, zajištění dodávky HW hlasovací systém Kadlec a dodávka SW a prací pro zajištění formulářového řešení. Součástí emailu je navrhovaný rozpočet rozdělení zakázky mezi TESCO SW a Software602 (č. l. 25156, sv. 113).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Antonínem D. z Software602 ze dne 22. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25172 - 25173, sv. 113), že hovor je veden ohledně neurčené pravděpodobně subdodavatelské smlouvy a o cenových položkách. TESCO SW má zájem dohodu naplnit, chce spolupracovat se Software602. Od času 9:10 nahrávky T. sděluje D., že dostal za úkol ho ubezpečit o té dohodě a o té chuti tam postupovat společně, pro to udělá cokoli bude nutné, je zájem dohodu uskutečnit a naplnit. Ptá se D., co oni po nich potřebují, aby se to pohnulo tím pozitivním směrem. D. má zájem spolupracovat na této zakázce (Zlín), i do budoucna na dalších zakázkách. V odůvodnění obžaloby v bodě 569. pak bylo uvedeno, že: *z hovoru vyplývá (od 9:10 a dále), že mezi společnostmi TESCO SW a AutoCont došlo k dohodě o tom, že AutoCont jako subdodavatel předpokládaného vítěze soutěže, tedy spol. HANDICAP – výrobní družstvo invalidů zajišťí zrušení soutěže, nebo neúčast HANDICAP v další soutěži a dále bude spolupracovat se společností TESCO SW!!!* Soud několikrát poslechl nahrávku a dle soudu takový závěr z hovoru vůbec nevyplyvá. Navíc je v obžalobě chybně uveden AutoCont, jedná se o Software602, protože AutoCont vůbec nebyl subdodavatelem Handicap.

- Z emailu ze dne 23. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25174, sv. 113), že Michal T. sděluje emailem Antonínu D. v předmětu „RE: Smlouva + rozpočet“, že ho dle dohody informuje o podpisu smlouvy o smlouvě budoucí. Vzhledem k proběhlé komunikaci a jejich včerejšímu telefonátu taktéž předpokládají návazné upřesnění dělby práce a následně s tím dílčí úpravu částek. Pro jistotu znovu deklaruje, dohoda učiněná jeho kolegou a jím minulý týden zcela jistě platí. D. obratem sděluje, že zahájili domluvený proces na straně mm.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Michalem V. z Software602 ze dne 30. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25178, sv. 113), že obsahem hovoru je otázka podpisu smlouvy, kterou posílal na společnost TESCO SW Antonín D. a domluva osobní schůzky k předání smluv a projednání podrobností plynoucích ze smlouvy. Mezi stejnými osobami dále proběhl hovor dne 31. 10. 2012 (č. l. 25179, sv. 113), obsahem je domluva osobní schůzky V. se zástupci TESCO SW v Olomouci.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 1. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25180 – 25181, sv. 113), že složení komise bylo Ondřej B. jako náměstek primátora, Ing. Josef K. a Ing. Jan K. jako členové zastupitelstva, Vladimír B. a Pavel S. za Odbor informatiky. Všechny tři nabídky splnily požadavky zadavatele. Bylo doporučeno vybrat nabídku Handicap výrobní družstvo invalidů s nejnižší nabídkovou cenou, jak vyplývá ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (č. l. 25183).

- Z usnesení Rady města Zlín ze dne 5. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25189 verte, sv. 113), že Rada města Zlína schválila pořadí uchazečů předmětné veřejné soutěže a výběr nejvhodnější nabídky soutěžitele Handicap – výrobní družstvo invalidů a schválila uzavření Smlouvy o dílo s tímto subjektem. Jako druhá v pořadí byla vyhodnocena nabídka TESCO SW.

- Z Dopisu Handicap – výrobní družstvo invalidů ze dne 5. 11. 2012 doručenému Magistrátu města Zlín stejného dne vyplývá (č. l. 25202, sv. 113), že s ohledem na uplynutí lhůty vázanosti jejich nabídky ze dne 22. 6. 2012 tato marně uplynula, proto se výběrového řízení na dodávku „CzechPoint@home – portál občana“ nezúčastňují.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 6. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25203, sv. 113), že obsahem hovoru je mimo jiné odchod společnosti Software602 (pravděpodobně se jedná o Handicap) ze soutěže portál občana a výhra společnosti TESCO SW v soutěži. M. to sděluje H. jako novinku, H. uvádí, že to ví již 3 týdny, protože mu to říkali T. M. se tomu diví, protože ji paní B. uváděla, že T. to ještě oficiálně neví, a že se to nesmí nikde říkat a H. odpovídá, ať se ho na to zeptá zítra, nebude to říkat do telefonu.

- Z Oznámení a výzvy k uzavření smlouvy ze dne 21. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25208 - 25209, sv. 113), že Statutární město Zlín vyzvalo TESCO SW k uzavření Smlouvy o dílo ve veřejné zakázce

„CzechPoint@home - portál občana“, neboť původní výherce zakázky Handicap – výrobní družstvo invalidů se vzdalo účasti v projektu a neposkytlo tak řádnou součinnost k uzavření smlouvy.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Davidem T. a Michalem T. ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25226, sv. 113), že obsahem hovoru je výsledek jednání ve Zlíně a skutečnost, že jsou v situaci, kdy sice byli vybráni, avšak dosud není podepsána smlouva a vypadá to na zrušení soutěže, protože dle kontroly mělo město soutěžitele vyloučit ze soutěže, protože měl nějakou formální chybu v nabídce. V té souvislosti David T. konstatuje, že „to harakiri dělali úplně zbytečně“.

- Z emailu Aleše M. ze dne 11. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25232, sv. 113), že jmenovaný jako projektový manažer Centra pro regionální rozvoj, pobočka pro střední Moravu sděluje Monice V. z Magistrátu města Zlín, že po kontrole shledal důvodné podezření na porušení zákona 137/2006 z důvodu neposkytnutí dodatečných informací všem uchazečům ve stejném rozsahu (§49/3), což mohlo mít vliv na průběh zakázky. V. přeposílá toto sdělení dne 14. 11. 2013 Zuzaně M. z EUNICE.

- Z další emailové komunikace ze dne 23. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25237 a 25239 až 25240, sv. 113), že Zdeňka B. z odboru informatiky Magistrátu města Zlína žádá emailem v předmětu: „mimo protokol“ Zuzanu M. o pomoc s tím, že pro Záchranu „Portálu“ má Statutární město Zlín oslovit firmy, které nedostaly DI č. 1, zda to mělo vliv na podání jejich nabídky. Sděluje firmy (PROFINIT, Česká pošta s.p., Asseco Solutions, a.s., Marbes Consulting s.r.o., AutoCont CZ a.s.). B. se dále ptá, zda nemají s některou firmou „blíží kontakt“, který by jim byl ochoten pomoci. M. přeposílá email obratem Františku H. V následné emailové komunikaci posílá B. na vyžádání M. kontakty na osoby, které za společnosti vyžadovaly zadávací dokumentaci. I tuto komunikaci M. dne 24. 1. 2013 přeposílá Františku H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zdeňkou B. ze dne 23. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25238, sv. 113), že H. sděluje B., že u těch účastníků, co si vyžádali zadávací, by se dalo zeptat. B. uvádí, že již hovořila s Českou poštou, H. uvádí, že by byl schopen domluvit Asseco a AutoCont i Marbes.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Michalem T. ze dne 24. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25241, sv. 113), že obsahem hovoru je rozdělení si společností, které neobdržely dodatečné informace a jejichž seznam pošle František H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Zuzanou M. a Františkem H. ze dne 24. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25242, sv. 114), že M. sděluje H., že ji volala B. a ptá se H., jestli budou oslovovat všechny ty firmy i ten Marbes a Profinit. H. odpovídá, že B. řekl, ať mu pošle kontakty a že se podívají, že některé mohou znát. M. sděluje, že B. stejně bude muset nakonec ty firmy oslovit sama, ale po EUNICE chce, aby to měla předjednané. H. pak uvádí, že jsou schopni předjednat Asseco, AutoCont a eventuálně Marbes, kdy mu TESCO řeklo, že by ještě pomohl Marbes. Profinit se pokusí, ale nemůžou to B. slíbit, aby nebyli za blbce. V následném telefonátu M. sděluje H., že čestné prohlášení oficiálně firmám pošle magistrát, ona ho chtěla jen proto, aby se vědělo, o čem se s těmi firmami baví. H. se ujistí, že to mají předjednat a oficiálně jim to přijde.

- Z emailu ze dne 24. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25243, sv. 114), že Zdeňka B. posílá emailem Zuzaně M. v předmětu: „prohlášení“. Tento email M. přeposílá H. s tím, že posílá čestné prohlášení – v příloze „Čestné prohlášení_Portál_občana.doc“ (č. l. 25244, sv. 114), které mají jednotlivé společnosti (Asseco, AutoCont, popřípadě Marbes) podepsat. H. přeposílá následující den 25. 1. 2013 zprávu a přílohy Josefu T. ml. s tím, že u těchto firem (dále v textu emailu uveden seznam s kontakty) je potřeba předjednat, zda by byly ochotny podepsat prohlášení v příloze, pokud ano, pak by jim ho poslal Magistrát města Zlín oficiálně (č. l. 25249, sv. 114).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Františkem H. ze dne 25. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25255, sv. 114), že obsahem hovoru je dohoda, že na oslovování společností, které neobdržely od zadavatele dodatečné informace, se bude podílet i společnost TESCO SW. Z obsahu hovoru vyplývá, že tento postup oficiálně vzešel z CRR, aby se nemusela zakázka rušit. T. sděluje, že se dnes bude konat schůzka za účasti pána, kterého oba znají také v této věci a předpokládá, že dojdou ke stejnému závěru. H. dále sděluje, že Česká pošta už je domluvená,

Asseco by zařídilo EUNICE, chybí AutoCont, Marbes a Profinit. T. sděluje, že to předjednájí, aby to fungovalo, že to zajistí.

- Z emailu ze dne 25. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25256, sv. 114), že T. Josef ml. zasílá Jirímu Z. (MARBES) emailem v příloze čestné prohlášení včetně dodatečných informací č. 1 s tím, že dle jejich hovoru zasílá návrh textu prohlášení, které by potřebovali od nich podepsat. Pokud bude za ně OK, pak jim ho MMZ poslal oficiálně. Z. má dát info, zda je za ně OK, případně je Josef T. ml. připraven se setkat a probrat, co bude potřeba.

- Z emailu ze dne 28. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25263, sv. 114), že Antonín D. z Software602 zasílá Josefu T. ml. email v předmětu: „RE: prohlášení“, v němž sděluje, že: profinit přislíbil kooperaci, bude třeba pouze předat informaci, kdy a jakým kanálem požadavek odešel...

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Františkem H. ze dne 31. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25264, sv. 114), že obsahem hovoru je aktuální situace stran oslovování společností, které neobdržely od zadavatele dodatečné informace. T. sděluje, že dvě oslovené společnosti u nich je to v pořádku, chybí mu reakce od spol. začínající na A, ale myslí si, že ani tam to nebude problém. Dá vědět H. do pondělí do 10:00 hod., kdy má H. jednání na magistrátu.

- Z emailu ze dne 1. 2. 2013 vyplývá (č. l. 25265 až 25267, sv. 114), že Martin S. z AutoCont píše Josefu T. v předmětu: prohlášení, aby to poslali. Následně Josef T. ml. píše Františku H. email, že i AC je domluven a odepisuje Martinu S., že děkuje.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Františkem H. ze dne 5. 2. 2013 vyplývá (č. l. 25268, sv. 114), že Josef T. se dotazuje H., zda to v pondělí proběhlo v pořádku, H. odpovídá, že dopisy poslali na konci minulého týdne a všichni by to měli mít.

- Z emailu ze dne 19. 2. 2013 vyplývá (č. l. 25277, sv. 114), že Josef T. ml. žádá Františka H. emailem o zaslání kontaktů na zbývající společnosti, ať to můžou pohlídat. H. obratem posílá T. kontakt na Asseco (č. l. 25279), s tím, že poštu musí zjistit, to si zajišťovali na magistrátu sami. Tentýž den Josef T. emailem kontaktuje Dalibora Š. ze spol. Asseco ve snaze zajistit podpis prohlášení, kdy je ochoten se s nimi potkat v případě potřeby.

- Z emailů ze dne 21. 2. 2013 vyplývá (č. l. 25296 - 25299, sv. 114), že Lucie J. ze spol. Asseco zasílá email Josefu T. ml. s tím, že dnes bylo čestné prohlášení odesláno datovou schránkou. V odpovědi T. děkuje. Zdeňka B. stejného dne píše Zuzaně M., že posílá info od Asseca s dodatkem, že neví, proč to jde v kopii TESCO SW ☺.

- Z emailu ze dne 26. 2. 2013 vyplývá (č. l. 25300, sv. 114), že Josef T. ml. žádá emailem Antonína D. ze spol. Software602, zda to umí na poště pohlídat, dále sděluje kontakt na pracovníci z České pošty - xxx s tím, že jsou poslední, co neposlali. D. obratem odpovídá, že se pokusí to zařídit a dá vědět.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Michalem T. ze dne 26. 3. 2013 vyplývá (č. l. 25321, sv. 114), že obsahem hovoru je situace ve Zlíně stran předmětné zakázky, kdy B. ze Zlína volala Josefu T., že smlouva jde na podpis. Dále řeší další postup společností TESCO SW a Software602 při realizaci zakázky, tedy nachystat subdodavatelskou smlouvu, nachystat informace o změně subdodavatele a jak to budou mít podepsané, informovat po změně.

- Z emailu ze dne 2. 4. 2013 vyplývá (č. l. 25324 a 25327, sv. 114), že Michal T. sděluje emailem Milanu M. ze spol. Dator3.cz a v kopii Antonínu D. v předmětu „portál občana“, že v této věci pro MMZ došlo k posunu a mají zaslat smlouvu k podpisu. V návaznosti na jejich předchozí jednání ohledně specifikace/úpravy dodávky HW a SSW M. prosí o součinnost s kontrolou či případnou úpravou příslušné tabulky (příloha č. 1 specifikace SSW a HW), která je přílohou smlouvy. M. obratem sděluje T., že dojde ke změnám v číselném označení, v příloze posílá technickou specifikaci.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Josefem T. ml. a Zdeňkou B. ze dne 3. 4. 2013 vyplývá (č. l. 25328, sv. 114), že obsahem hovoru je změna specifikace HW, kterou T. vysvětluje změnou trhu v mezidobí, kdy mu B. sděluje, že v takovém případě to musí poslat na kontrolu na CRR ke schválení, protože je to něco jiného, než si vysoutěžili. Následně T. sděluje, že v tom případě to nechají tak, jak to je a na telefonát má zapomenout. V telefonátu ze dne 9. 4. 2013 sděluje

B. (č. l. 25334, sv. 114), že smlouvy nechal podepsat a poslal tak, jak byli v nabídce, ale při realizaci se budou muset domluvit, protože co se hardware týče, na trhu je již jiná řada. Teď už to nekomplikoval a nechal smlouvy podepsat.

- Ze Smlouvy o dílo ze dne 18. 4. 2013 vyplývá (č. l. 25345 – 25376, sv. 114), že uvedeného dne byla uzavřena smlouva na projekt „CzechPoint@home - portál občana“ mezi Statutárním městem Zlín a TESCO SW. Cena díla bez DPH byla stanovena ve výši 6 389 658 Kč, s DPH činí cena díla částku 7 731 486 Kč. Podpis na smlouvě za TESCO SW byl učiněn již dne 8. 4. 2013. Ze smlouvy, konkrétně z její přílohy v podobě technické specifikace, vyplývá přesné označení dodávaného hardware. Dle smlouvy tak má být mimo jiné dodáno 5 ks serverů Dell – PowerEdge R710, dále 1ks diskového pole DFEell – EquallLogic PS6110XS, 2 ks switch pro SAN značky Dell – PowerConnect 8024F, dále UOPS pro zálohování celé infrastruktury v podobě Dell UPS, Rack, 3750W. Ke smlouvě přistupuje Smlouva o komplexní podpoře provozu a užívání (č. l. 25367 - 25376, sv. 114), kdy cena za poskytování technické podpory na dobu 60 měsíců (tedy za dobu trvání smlouvy) činí 2 500 000 Kč bez DPH. Celkem tedy plnění veřejné zakázky v hodnotě 8 889 658 Kč bez DPH.

- Ze Smlouvy o dílo (č. l. 25336 – 25344, sv. 114) vyplývá, že dne 17. 4. 2013 byla podepsána smlouva mezi TESCO SW a společností Software602 a.s., ačkoli hned v čl. I. je uvedeno, že TESCO SW jako zhotovitel uzavřelo dne 18. 4. 2013 Smlouvu o dílo na projekt „CzechPoint@home - portál občana“ (pozn. soudu tedy den následující) a smluvní strany tedy uzavírají tuto smlouvu o dílo mající subdodavatelský charakter. Předmětem je dodávka HW Dell, dodávka vizualizačního SW, zajištění dodávky HW a SW hlasovacího systému společnosti Kadlec elektronika, dodávka SW a prací pro zajištění formulářového řešení a dodávka OS 64bitový. Cena za dílo je sjednána na 4 766 576 bez DPH a částky 100 000 Kč za poskytnutí navazující servisní podpory za dobu následujícího 1 roku.

- Z Kontrolního listu veřejné zakázky včetně příloh (č. l. 25384 – 25448, sv. 114) vyplývá, že předmětná zakázka byla kontrolována ze strany Centra pro regionální rozvoj bez negativních zjištění.

- Z faktury č. 1124432 vyplývá (č. l. 25455, sv. 114), že společnost Software602 uvedenou fakturou ze dne 30. 7. 2013 fakturovala TESCO SW dodávku hardware na předmětnou dodávku. Oproti smlouvě o dílo ze dne 18. 4. 2013 (smlouva mezi TESCO SW a Zlín), dle které mělo být dodáno 5 ks serverů Dell – PowerEdge R710, bylo dodáno, jak z faktury vyplývá, 5ks DELL PowerEdge R720 Rack Chassis a mimo 2 ks switch pro SAN značky Dell – PowerConnect 8024F, byl dodán DELL PowerConnect 8132F.

203. K bodu **F.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy (s ohledem na skutečnost, že se jedná o projekt ze stejného programu IOP 099, jsou v prvotní fázi listinné důkazy stejné jako u bodu E rozsudku):

- Výzva k podání nabídky ve výběrovém řízení (č. l. 25467 – 25472, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění skutkových zjištění z listiny bod E, kdy se jednalo o výzvu na zpracování SP i pro aktivitu Integrace agendových systémů.

- Potvrzení o uveřejnění veřejné zakázky SMZ (č. l. 25466, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Výzva k podání nabídky ze dne 27. 9. 2010 (č. l. 25473 - 225475, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Nabídku podaly písemně tři společnosti (č. l. 25476 - 25478, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Smlouvy o dílo (č. l. 25490 - 25495, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Z Usnesení Rady města Zlín vyplývá (č. l. 25496, sv. 115), že na své 22. schůzi konané dne 1. 11. 2010 schválila rada města záměr, doplnit již dříve schválené usnesení konkrétně ze dne 4. 10. 2010, o záměr podat žádost o finanční podporu v rámci výzvy MV ČR č. 09 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě“ i ve vztahu k aktivitě č. 5 - Portál občana a aktivitě č. 8 -

Digitalizace archivů a problematika „document management“, také o další aktivitu, a to konkrétně o aktivitu č. 9 - „Integrace agendových systémů“.

- Předávací protokol (č. l. 25497, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Ze Studie proveditelnosti vyplývá (č. l. 24300 – 24409, sv. 109), že tato tedy byla zpracovaná EUNICE a je tedy zaměřena na aktivity v rámci výzvy č. 09, konkrétně na aktivity č. 1 – Komunikační infrastruktura, č. 5 CzechPoint@home (portál občana), č. 8 – Digitalizace archivů a problematika „dokument management“ a rovněž na aktivitu č. 9 – Integrace agendových systémů Statutárního města Zlín. Za řešitelský tým spol. EUNICE je ve studii samotné uveden Bc. Michal V. jako koordinátor přípravy dokumentace k IOP, dále Ing. Vladimír S. jako specialista na finanční analýzy a RNDr. František H. jako specialista na IT, marketing a ekonomiku. (pozn. soudu ve svazku 115 je založeno pouze prvních 12 stran studie, celá studie je tedy na č. l. 24300 – 24409, sv. 109). Ze studie mimo další vyplývá, že Investiční náklady na Integraci agendových systémů úřadu byly ve studii odhadnuty na částku 10 mil. Kč.

- Z emailu ze dne 26. 4. 2011 vyplývá (č. l. 25512, sv. 115), že Michal V. píše Františku H. email v předmětu Zlín ICT znění: „Zavolej prosím ještě tomu Michalu T. a zkuste si zkontaktovat to, co víš o té integraci na magistrátu“.

- Z emailové komunikace vyplývá, že dne 23. 6. 2011 František H. posílá emailem Josefu T. ml. předmětnou studii proveditelnosti zpracovanou pro Statutární město Zlín společností EUNICE v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ (č. l. 25513 - 25514, sv. 109) a tentýž den 23. 6. 2011 Josef T. přeposílá předmětnou studii D. a Michalovi T. se sdělením, že: od 1.7. je tam nový informatik, Michal by se měl k němu nahlásit (podchytit) a následně udělat podobnou prezentaci jako na krajích. Pro Davida přikládá nejdůležitější výcuc z projektu týkající se konkrétně investičních nákladů jednotlivých aktivit (č. l. 24299, sv. 109). Z hlavičky emailu od H. dále vyplývá, že kopie tohoto emailu byla zaslána na vědomí Michalu V.

- Usnesení Rady města Zlína ze dne 17. 10. 2011 (č. l. 25517 – 25520, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Smlouva o poskytnutí služeb (č. l. 25521 – 225532, sv. 115), soud odkazuje na odůvodnění bod E.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 30. 4. 2012 vyplývá (č. l. 25533, sv. 115), že tito spolu hovoří mimo jiné i o zakázce na vnitřní integraci v rámci výzvy 06, následně se N. ptá, jaká je představa o té 09ce, kdy to chtějí řešit. H. říká, že zatím neví, říká „my jsme jim tam dali zatím první nástřel té zadáváčky“. Jaké mají termíny, to neví. Má to navazovat tady na tO. Vyberou a zas vypíšou. Musí se počkat, H. mu to zjistí. Uvidí se, jak rozhodnou tady o té první části. Má dojem, že by to ale mělo být ještě letos v létě.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 10. 8. 2012 vyplývá (č. l. 25536, sv. 115), že obsahem hovoru je problematika dodávky formserveru ve smyslu, ve které zakázce je vlastně plánován a ve které bude skutečně dodán. Hovor ze stejného dne mezi stejnými účastníky (č. l. 25536 až 25537, sv. 115) se týká řešení společnosti Software602 z pohledu chybějícího formserveru a navazuje na jejich předchozí hovor. Hovor stejných účastníků z 15. 8. 2012 se opět týká projektu výzvy 09 ve Zlíně a personální změny na magistrátu, kdy Radek N. o projekt jeví zájem (č. l. 25538, sv. 115). Hovor ze dne 30. 8. 2012 (č. l. 25539, sv. 115) mezi stejnými účastníky, v jehož průběhu oba řeší technický problém související s návazností projektu výzvy 06 na výzvu 09, probírají výsledky veřejné soutěže „CzechPoint@home – portál občana“, možné duplicity v projektech v obou výzvách. H. upozorňuje, že pokud by soutěž na výzvu 09 vyhrál jiný soutěžitel, musel by dodat chybějící hardware z projektu 06.

- Z emailu ze dne 9. 9. 2012 (č. l. 25541, sv. 115) vyplývá, že František H. sděluje emailem Radku N., že jediná cesta je uzavření výběru na portál občana a podle toho úprava ZD na integraci.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 24. 9. 2012 vyplývá (č. l. 25544 - 25545, sv. 115), že obsahem hovoru je podoba zadávací dokumentace k výzvě 09, která se odvíjí od ukončení projektu výzvy 06.

- Z emailu ze dne 16. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25548, sv. 115), že Zdeňka B. sděluje emailem Františku H. v předmětu „vnitřní integrace úřadu II“, že by ráda začala pracovat na vnitřní integraci úřadu II. V příloze mu zasílá agendy, které chtějí implementovat/dodat a součástí emailu je příloha dokumentu „VIU_09_ZLIN-v2.doc“ (technické specifikace k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ č. l. 25549-25567, sv. 115) a žádá jej o schůzku.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 17. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25568 - 25569, sv. 115), že obsahem hovoru je finanční objem vyčleněný Zlímem na projekt 09 a obsah plnění. H. slibuje předat informace z jednání vedoucí oddělení IT ve Zlíně, N. má zájem o účast v soutěži projektu 09, potvrzuje ochotu případně se zúčastnit schůzky na magistrátě, kterou by zorganizoval H. Z hovoru mezi stejnými účastníky ze dne 25. 10. 2012 vyplývá (č. l. 25570), že jeho obsahem je obsah projektu 09, resp. počet integrovaných systémů v projektu a co vlastně bude obsahem zadávací dokumentace.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 5. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25571 - 25572, sv. 115), že obsahem hovoru je souvislost projektů 06 a 09 s tím, že co není v 06, lze pořídit v rámci 09, kde je více peněz. Domlouvají se, jakým způsobem pro magistrát nacení aktivity, které jsou průnikové v obou projektech.

- Z emailu ze dne 9. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25573, sv. 115), že Zdeňka B. posílá emailem Jirímu B. ze společnosti GORDIC v předmětu „RE: důvěrné-projekty“ v příloze nazvané „ZD.doc“ nástřel „technické specifikace“ na projektové řízení a k jejich včerejšímu jednání a sděluje, že chtějí elektronický oběh faktur, včetně schvalovacího řízení cca pro 50 uživatelů. Jirí B. reaguje emailem ze dne 11. 11. 2012 odpovědí (č. l. 25579, sv. 115), že zítra zjistí možnosti, snad mu je někdo od minulého týdne připravil a ozve se. Zdeňka B. pak urguje podání odpovědi emailem ze dne 19. 11. 2012 (č. l. 25579) s dotazem, jak moc se „domluvili“ a co má, či nemá dělat ona.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 16. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25577, sv. 115), že obsahem hovoru je problém externích identit, H. N. upozorňuje, že to si má s magistrátem řešit sám, žádá ale o skrytou kopii, aby magistrátu nebylo zřejmé, že spolu o těchto věcech komunikují.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 22. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25580, sv. 115), že obsahem hovoru je řešení nevhodnosti schůzky v EUNICE za účasti úředníků magistrátu a B. z GORDICU zvláště, když B. tam chce něco dodávat a když na magistrátu už začínají Michalovi (V.) naznačovat, že se (EUNICE) s některými společnostmi znají, navíc se schůzka týká projektu 09. Z hovoru vyplývá, že schůzku měl na půdě EUNICE navrhnout a sjednat Jirí B., kdy ani H. a ani Zuzka o tom neví, H. ani neví, jestli to Michal (V.) dovolil. Stejného dne později komunikují oba stejní účastníci (č. l. 25581, sv. 115) a řeší výsledky schůzky, snahu Gordicu preferovat systém s Minoltou. H. naznačuje, že řešení už mají, ale před B. to nemohl říct. Z hovoru dále vyplývá, že se s B. nakonec na řešení vyhovujícím všem domluvili, že B. připraví technické specifikace, odhadne cenu a zařadí se to až do té integrace (je ovšem nutno poznamenat, že se na tom dohodli na magistrátu za účasti H., B. a B.).

- Z emailu ze dne 23. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25582, sv. 115), že Zdeňka B. zasílá emailem Zuzaně M. a Františku H. v předmětu „vnitřní integrace“ nástřel rozpočtu k části formulářů a v příloze části technických specifikací zakázky (č. l. 25583 – 25595, sv. 115). Z emailu vyplývá, že B. uvádí, že na formuláře ji zůstalo 4,7 mil. Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Antonínem D. ze Software602 ze dne 26. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25595, sv. 115), že obsahem hovoru je podoba zadávací dokumentace ve vztahu k formulářovým systémům, H. informuje D., že mu posílá technické specifikace k připomínkám a potřebuje předpokládanou hodnotu nabídky. Upravené technické specifikace má D. vrátit tak, ať připomínky nejsou vidět. H. D. přímo mimo jiné uvádí, že cena pro formulářové systémy je plánovaná na 4,6 mil. Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 26. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25595 - 25596, sv. 115), že obsahem hovoru je podoba zadávací dokumentace, kterou H. poslal N. na gmail a žádá N. o úpravy a návrhy cen. H. rovněž sděluje N., že ji zaslal i D. a mají se podívat na ceny, které tam B. naplánovala. Dle H. je tam na formuláře 4,6 a na ně (Novell) zbývá jeden, ale dá se s těmi penězi ještě nějak šachovat, šlo by vzít jeden milion a přesunout a i D. se musí smířit s tím, že to budou mít za 3,6 a oni (Novell) budou mít miliony dva. Dále H. sděluje, že mu B. dovolila, že může oficiálně kontaktovat 602ku i je (Novell) a zkonzultovat to. Z hovoru vyplývá, že N., resp. společnost Novell získala zakázku na projektu 06 ve Zlíně, kde se část plnění prolíná s projektem 09, a oba se domlouvají, jaké části z projektu 06 lze přesunout do projektu 09, kde je více peněz. V hovoru rovněž probírají nastavení cen mezi společnostmi Software602 a Novell. V navazujícím hovoru stejného dne mezi oběma účastníky (č. l. 25596 – 25597, sv. 115), během něhož si Radek N. si čte mail, konkrétně zadávací dokumentaci, kterou mu poslal H. a sděluje H. své připomínky k ní. H. říká, ať mu do toho textu připiše všude komentáře, jen aby ale nebylo vidět, že to je od něj a H. jí to pošle (B.). N. říká, že se ještě dnes musí potkat s D. Další hovor stejného dne mezi oběma účastníky (č. l. 25598, sv. 115), jehož obsahem je opět diskuze nad podobou zadávací dokumentace a podílu ceny za plnění mezi společnostmi Software602 a Novell. H. sděluje, že B. ceny ověřila z prospektů firem, sečetla si cenu a zbyl jí nějaký zbytek a ten rozdělila v nějakém klíči a poprosila ho, aby ceny u nich, tedy u 602ky a Novellu ověřil, jestli jsou ceny v pořádku. Střelila to od boku a hodně podstřelila do IDMko, kdy N. říká, že to podstřelila krutě a zda je tam prostor něco udělat. H. sděluje, že je, jen nechce, aby se D. začal cukat, jako že se mu ta částka líbí a říká N., aby se s D. sešel. Tam se musí to číslo snížit, a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí a ať nejsou nenažraní. V telefonátu ze stejného dne (č. l. 25599, sv. 115) Radek N. sděluje Františku H., že se s D. sešli.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem V. ze společnosti Software602 ze dne 26. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25599 - 25600, sv. 115), že obsahem hovoru je upřesnění zadávací dokumentace. Michal V. sděluje, že volá na žádost kolegy D. ohledně toho, co posílala paní B. Z hovoru mimo jiné vyplývá, že již na zpracování studie proveditelnosti se podíleli i zástupci společnosti Software602, protože k dotazu V., že potřebuje upřesnit, co se skrývá pod body 3 až 7, respektive co by mělo být jejich obsahem, zda je nějaká představa ze strany města, tak H. sděluje, že není, většina toho, co tam má, tak je rok a půl stará, když se připravovala studie a ta se dělala ve spolupráci s nimi (tedy se Software602), takže jsou to stejné materiály, které byly od nich. Jinak H. dále v telefonátu vysvětluje V., že zadáváčka se týká 6 dílčích plnění, jich se týká jenom ty formuláře, IDMko se týká novellu, na vše bude samostatné výběrové řízení, bude jich 7 a jich se týká jednička. V té zadáváčce, v té technické specifikaci je uvedeno, co by ta vaše jednička měla umět, což je vzaté z těch původních materiálů ze studie, nebo z té části, která byla ve spolupráci s nimi. Mají se zkrátka zaměřit na tu jejich část formulářů a podívat se, co a za kolik tam požadují, jestli je to nějaký problém, nebo není. Když se to chystalo, tak to bylo napsané tak, že to nebyl žádný problém jim to prostě dodat. H. dodává, že bude 7 výběrovek na jednotlivá dílčí plnění a mají na to asi 10 mil. Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell/newps.cz ze dne 28. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25621, sv. 115), že obsahem hovoru jsou úpravy zadávací dokumentace. N. sděluje H., že už má úpravy jak za ně (Novell), tak ze 602ku, ale 602ka udělal úpravy, něco vyškrtala a něco nového tam dopsala, ale nedala tam komentáře. On jim to vrátil, že potřebuje pro něj (H.) komentáře proč tam ty úpravy jsou. H. však spíše zajímá, zda se oni spolu nějak domluvili (Novell a Software602) na tom rozdělení peněz. N. sděluje, že jo, domluvili, za ně je to 2,7 (mil. Kč) a 3 (mil. Kč) za 602kou. Z hovoru rovněž vyplývá, že zadávací dokumentace by měla znít na rozšíření technologií pořízených v rámci projektu výzvy 06, aby nedošlo k tomu, že jiný soutěžitel nabídne paralelní systém za nižší cenu, třeba MARBES. Domlouvají se, že ceny pošle N. v emailu.

- Z emailu ze dne 28. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25622, sv. 15), že Radek N. zaslal Františku H. email s předmětem: „Rozpočet Novell a SW 602“ o obsahu: dle naší předchozí domluvy je rozpočet následující. Novell 2,7 mil SW602 3 mil.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. ze společnosti Novell/newps.cz ze dne 29. 11. 2012 vyplývá (č. l. 25632 - 25634, sv. 115), že obsahem hovoru je opět podoba zadávací dokumentace. V obžalobě bylo uvedeno, že (bod 641.): *v dalším průběhu hovoru H. vyzývá N., aby si upravil kvalifikační kritéria tak, aby byla zvýhodněna společnost Novell, probírají spolu i podobu referencí.* Z obsahu telefonátu dle soudu vyplývá, že: N. sděluje, že si teď čte, co mu H. poslal emailem. H. říká, že tam jsou jenom dvě věci, ale ona musí pochopit, že takhle nemůže uvažovat (*z kontextu vyplývá, že se jedná o B.*). N. se ptá, jestli to bude soutěženo jako jedna zakázka, nebo tam budou dílčí plnění. H. říká, že tam budou dílčí plnění. Dál říká, že: „Vy budete jedno dílčí plnění“, samostatné. To bude samostatná soutěž. H. dál říká, že tam bude sedm samostatných nabídek, ale bude to v tom režimu velké zakázky deseti milionové, to kvůli těm dotačním penězům a bude tam sedm dílčích plnění. N. říká, takže se bude dávat formuláře zvlášť a ... zvlášť a nejde to spojit. Budou to dvě zakázky. H. říká, že město to chtělo tak rozdělit. Předpokládá se, že to bude muset být vždycky jiný dodavatel. N. říká, že to právě řešil kvůli subdodávkám, aby byl schopný podat nabídku. N. se dál ptá, že tam mají soutěžit v soutěži na IDMko 4 nebo 10 systémů? H. říká, že to ještě není dané, ale asi těch 10, že to je jeden z indikátorů. N. říká, že se ptá kvůli tomu, že ona (B.) tam píše, jestli to není na to moc peněz. N. říká, že když tam dá za 4, kde stačí milion a ona pak po soutěži řekne, že tam chce 10, tak to už neovlivníme. H. říká, že at' N. počítá s 10, že to je indikátor. H. dál uvádí, že ona (B.) si myslí, že ta cena za to propojení je ... nedořekne. N. na to říká, oni to bez nás neudělají. Vzápětí říká: „jako po pravdě, oni to můžou udělat bez nás, ale bude to prostě sračka“. N. říká, že když by pak chtěli po něm součinnost, tak bude chtít cenu, kterou teď nemá brát H. vážně, ale třeba v hodnotě „mandayů“ za třeba sto tisíc. A s tím nebude nikdo počítat. Pak ale budou muset hledat jinou cestu. N. říká, že nechce, aby měli referenci, že na zlínském městě udělali, vyhráli soutěž, teďka zkusí vyhrát druhou a vyhrajem dvě soutěže a bude tam IDMko, které bude stát za prd. N. říká, že když se on s D. (*Software602 a.s.*) bavil, tak si myslel, že jde o jednu soutěž. A že kalkuloval s tím, že tam bude těch 10 konektorů. H. říká, že si myslí, že jich musí být 10 a že si to dokáže i zdůvodnit. A myslí si, že jediné co se dá napsat u těch nově pořizovaných systémů je to, že poskytnou pokud možno bezplatně součinnost a to bezplatně je v uvozovkách a ty konektory musíte dělat „Vy“ (*NEWPS.CZ*). N. říká, že ano. Říká, že mají mezi sebou (*Zlín a NEWPS.CZ*) smlouvu a když zjistí, že by tam někdo zasáhl, hned jim spadne záruka. (pozn. myšlena záruka z předchozí soutěže a díla, výzva 06) a pak jsou v háji. To si ona (B.) nemůže dovolit. N. říká, že to bez nich nikdy neudělá. H. říká, že je mu to jasné, že potřebuje jednu, dvě, tři věty, že jí prostě řekne, že 10 konektorů musíte udělat „Vy“ (Novell) a druhá věc, neví, že v ceně je dalších 400 licencí. N. říká, že v tom mailu co ona psala je asi 115 nebo 140 licencí. Ona prý bude muset koupit dalších 450 licencí. H. říká, že bude od něj chtít tyto argumenty. V další části hovoru H. dál prosí N. o to, jestli si chtějí jenom speciálně pro to nastavit i ty kvalifikační předpoklady. N. říká, že to určitě, že to tam chce nastavit, nebo mít nastavený, aby to byl jak ona (B.) tam psala, aby se tam nepřihlásil nikdo jinej. Když tam bude napsané: „chceme rozšíření systému, který byl nastaven v rámci výzvy 06, chceme dokoupit 10, 20, 400 licencí. Když jich tam dá už 10, tak už je jasný, že to nemůže dodávat žádnéj jinej systém, a že to tam chce dát reference, aby byly „tři reference na implementaci v rozsahu tohlenc toho množství za poslední nějaký období“ a vypíšou si to. N. říká, že to je jednoduché, že mají z výzvy 06 nakoupen nějaký produkt, tak ve výzvě 09 vypíšou, že chtějí rozšíření produktu z výzvy 06 a není šance, aby jim tam dodal někdo nějaký produkt, který oni nechtějí. H. říká jasně. Oni se samozřejmě bojí, od doby, kdy tam byl upgrade od Gordicu, že se tam někdo do toho přihlásí. N. říká, že by ji směřoval k tomu, že tam mají na to peníze a že je už jindy neuvidí, at' si to vypíšou, že chtějí nakoupit těch 450 licencí na rozšíření toho stávajícího řešení, takže se tam napíšou přesně, jaký specifikace mají ty licence bejt a jaký práce s těma licencema mají být udělaný. A není šance, tedy samozřejmě je šance, je to veřejná zakázka, ale eliminují tím to riziko, že jim tam někdo dodá excelovskou tabulku za 3,50. N. říká, že mu to pošle.

H. říká, ať tam hodí nějaké kvalifikační kritéria, nějaké reference, to znamená na 3 nebo 5 zakázek státní správy obdobného rozsahu, nebo prostě rozsahu kde byly IDMka. Počítejte s tím, že by tam teoreticky kromě Marbesu (*Marbes Consulting*) nikdo jiný nešel, ale radši aby oni (*Marbes*) s tím měli co nejvíc problémů. N. se ptá, jak je to s podporou. H. říká, že podporu chtějí oni (*město*) vysoutěžit z té 09ky. To bude město platit ze svého. Bude to těch 15 %. H. říká, že ona (*B.*) předpokládá, že samozřejmě to rozšíření vyhrajete vy (*NEWPS.CZ*) a že v rámci toho rozšíření už požadují i podporu a tu jim začnete poskytovat, až to celé skončí. Baví se o ceně, jakou za podporu mají (*NEWPS.CZ*) dát. N. říká, že to si musí spočítat. H. říká, že samostatně se to soutěžit nebude. N. se ptá, jak se tvářila B., jestli něco neříkala o té stávající implementaci. H. mu říká, že ji asi 10 dnů neviděl a že předtím mu neříkala nic. N. děkuje a loučí se.

- Z emailu ze dne 29. 11. 2012 (č. l. 25636, sv. 115) vyplývá, že Radek N. posílá email Františku H. s předmětem „Projektové řízení“ a přílohou „Priloha_VIU_09_ZLIN-v2-1rev01.doc“. V textu zdůrazňuje, jaké požadavky musí obsahovat zadávací dokumentace. Konkrétně uvádí, že: musí být požadováno - rozšíření stávajících licencí (stejně je nakoupili v rámci 06, tak ať jim někdo nedodá něco jako Geovap, proto doporučuje jasně specifikovat, co chtějí, navíc tím chrání investici z 06) - v dalších požadavcích zadavatele doporučuje požadovat autorizovaného partnera Novell - a dále 3 reference za poslední tři roky v implementaci Novell IDM v rozsahu alespoň 200 uživatelů. Tato emailová komunikace je reakcí na žádost H. N., že potřebuje racionální zdůvodnění pro B. a posílá mu email od B., které se dotazuje, že se dívala do podkladů ZD a zdá se jí cena 2,7 mil. Kč na IDM trochu moc (proto potřebuje racionální zdůvodnění). Z emailu Zdeňky B. pro H. pak vyplývá, že tato se kromě pozastavení se nad částkou za IDM navíc výslovně uvádí, že ...Navíc se fakt bojím, aby nám za tuto částku nedodal někdo nové IDM (nabídka Marbesu byla kolem 1,8 mil. Kč) ... ale nechám na Vás. Příloha emailu pak obsahuje rozpracovanou zadávací dokumentaci část technická specifikace „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ (č. l. 25640 – 25658, sv. 115), z vlastností dokumentu vyplývá údaj o posledním uložení tak, že jej naposled uložil Michal V. ze společnosti Software602, u údaje celková doba úprav je uvedeno: 0 minut (č. l. 25659, sv. 115). Dne 30. 11. 2012 Radek N. email doplnil o další vysvětlení (č. l. 25667 - 25668, sv. 116).

- Z emailu ze dne 30. 11. 2012 (č. l. 25672, sv. 116) vyplývá, že Jiří B. z GORDIC posílá email Zdeňce B. na adresu xxx v předmětu „upravená specifikace VZ“, s přílohou nazvanou „M1201 vlastnosti technická specifikace.docx“. V textu Jiří B. uvádí, že příjemce má o tom považovat. Samotná příloha je na č. l. 25673 – 25675.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 3. 12. 2012 (č. l. 25676 – 25680, sv. 116) vyplývá, že rada svým usnesením č. 106/24R/2012 schválila zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na 7 jednotlivých částí, konkrétně: část A (Integrační systém - založený na formulářové bázi spočívající v zajištění elektronické komunikace mezi občany a Statutárním městem Zlín pomocí elektronických formulářů), část B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM – tedy zajištění komunikace čtyř aplikací statutárního města Zlína), část C (Událostní informační systém a jeho integrace – včetně dodávky hardwarového vybavení v počtu 20 mobilních telefonů, 10 tiskáren a 10 tabletů, vše pro potřeby městské policie), část D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), část E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů), část F (Informační systém pro silniční správní řízení) a část G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace), kteréžto jsou realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, a to formou otevřeného řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Předpokládaná hodnota zakázky činí 14 833 333 Kč bez DPH. Investované finanční prostředky jsou z 85 % uznatelnými náklady v rámci výzvy č. 09 IOP.

- Z emailu ze dne 3. 12. 2012 (č. l. 25681, sv. 116) vyplývá, že Zdeňka B. zasílá email Zuzaně M. v předmětu „RE: Podklady k vnitřní integraci“. Přílohou emailu je dokument nazvaný „M1201 vlastnosti technická specifikace docx“. M. email obratem přeposílá H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Radkem Č. a Františkem H. ze dne 3. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25683, sv. 116), že obsahem hovoru je příprava části plnění projektu 09 společností MOIS – konkrétně elektronického oběhu faktur.

- Z emailu ze dne 3. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25684, sv. 116), že František H. se dotazuje emailem Radka Č. v předmětu: „Fwd: FW: Podklady k vnitřní integraci“, zda název předmětu zakázky, může znít jako - viz dole?. Připojuje email mezi Zdeňkou B. a Zuzanou M., v jehož textu je „první náštel textu předmět: bezpečné úložiště dat k provozovanému ekonomickému systému s podporou elektronického oběhu faktur při realizaci finanční kontroly“. Doplňuje, že zítra jde na magistrát dokončovat ZD. Č. obratem reaguje, že myslí, že ano, že na rozdíl od jiných zakázek, kde název neodpovídá tomu, co zákazník chce, tak tady by to sedělo.

- Z Oznámení předběžných informací k zakázce vyplývá (č. l. 25686 – 25700, sv. 116), že ve Věstníku veřejných zakázek je dne 4. 12. 2012 Statutárním městem Zlín zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 15 583 000 Kč bez DPH. Předpokládané datum zahájení zadávacího řízení dne 7. 1. 2013.

- Výpis z telekomunikačního hovoru mezi Radkem N. z Novell/newps.cz a Františkem H. ze dne 5. 12. 2012 (č. l. 25703 - 25704, sv. 116). Dle obžaloby v bodě 649. je *obsahem hovoru je formulace kritérií, technických specifikací ve vztahu k IDM, které by výrazně ztížily snahu jiného soutěžitele dodat tuto část plnění na úkor právě společnosti Novell. H. žádá o příslušné formulace kvalifikačních kritérií a technických specifikací Radka N.* Fakticky H. informuje N., že se bavil s B. a taková drobnost, jestli by N. nepomohl dvě tři věty a neposlal mu je do mailu, jak naformulovat, nebo co dát buď do kvalifikačních, nebo prostě do toho, do těch kritérií nebo technických specifikací, aby zůstal ten, kdo bude dodávat tady to pokračování systému IDM, aby bylo jednoznačně jasné, že zůstává stávající systém, ten, který teďka koupil magistrát od nich, přitom je tam problém, aby to nebylo diskriminační, aby zas někdo neřekl, tedy jakýmsi způsobem tam najít nějakou vhodnou formulaci, dvě, tři věty. CRR je v tomhle tak pitomé prostě, že oni v rámci těch příležitostí, aby se mohl každý zúčastnit, že nesmí být v žádném případě ohrožena konkurenceschopnost, tam se na nějaké šetření státu kašle. Tahle zakázka, pokud bude za dva sedm, tak se může stát, že někdo tam dá milion osmset, že on to komplet celé udělá. Takže tam musí být věta, že samozřejmě bude zachován stávající systém. N. se dotazuje, zda to oni (magistrát) nemohou navlíknout na to, že to je jako v rámci té šestky (výzva 06) koupili. H. se obává, že CRR je v tomhle tom tak pitomé, kdy oni by tvrdili, že v rámci příležitostí, aby se mohl zúčastnit každý, aby to nebylo diskriminační, tak budou tvrdit, že když to za ty peníze dodá někdo celé a tak dál. H. to uzavírá, že je to zkrátka nutné dvěma třemi větami zkomplikovat, aby to jiní při splnění podmínek nebyli schopni udělat levněji, než třeba za 5 mil.

- Z emailu ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, (č. l. 25713 - 25714, sv. 116), že se jedná o komunikaci mezi Zdeňkou B. a Jiřím B. na adresách xxx a xxx. Předmětem komunikace jsou úpravy znění zadávací dokumentace pro část E tak, aby vítěz soutěže musel pracovat na bázi stávajícího systému provozovaného zadavatelem.

- Z uveřejnění dodatečných informací vyplývá (č. l. 25705 – 25710, sv. 116), že dne 6. 12. 2012 jsou v Evropském věstníku veřejných zakázek (TED) rovněž uveřejněny dodatečné informace k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s uvedením odhadovaných hodnot dílčích částí zakázky. Předpokládané datum zahájení zadávacího řízení dne 7. 1. 2013. Předpokládaná hodnota zakázky Integrovaný systém založený na formulářové bázi a technická podpora po dobu 5 let je v odhadované ceně 4 375 000 Kč bez DPH. Předpokládaná hodnota zakázky Zajištění komunikace vybraných agend s IdM s technickou podporou na 5 let je předpokládaná cena zakázky 3 937 500 Kč bez DPH.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Radkem N. z Novell/newps.cz a Františkem H. ze dne 7. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25717, sv. 116), že obsahem je opět formulace kritérií, technických specifikací ve vztahu k IDM, jde o navazující rozhovor jmenovaných ze dne 5. 12. 2012, kdy se H. připomíná a N. sděluje, že na to zapomněl.

- Z emailu ze dne 11. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25719 - 25720, sv. 116), že obž. Josef T. navrhuje emailem Radku N. z newps.cz a v kopii Antonínu D. setkání v Praze k prodiskutování věci týkající se MMZ a příp. VR?. Radek N. reaguje obratem, že kolega D. se domluví na podrobnostech.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 12. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25722, sv. 116), že obsahem hovoru je připravované setkání Františka H. s Michalem T. a zvažovaná pomoc společnosti TESCO SW ve vztahu k části plnění budoucí zakázky (jak uvádí v hovoru na ty měšťáky a na ten událostní systém).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Davidem T. ze dne 12. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25723, sv. 116), že obsahem hovoru je potřeba urychlených připomínek dokumentu, který Michalovi předal František H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 12. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25724, sv. 116), že obsahem hovoru je informace Františka H. z jednání s Michalem T. H. v hovoru vylučuje T. požadované změny, protože již s tím nelze nijak hýbat, už by to nijak nezdůvodnil, na CRR by se musely udělat změny, a to nejde. Jednání bylo dle H. úplně zcestné, to je tak, když se někdo probudí 4 měsíce pozdě.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem T. ze dne 12. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25725, sv. 116), že obsahem hovoru je vyjasnění materiálů předaných H. Michalu T. na schůzce 12. 12. 2012 ve vztahu k části 7 – Projektové řízení budoucí veřejné zakázky.

- Z emailu ze dne 13. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25727, sv. 116), že Lubomír V. z TESCO SW posílá email Michalu T. v předmětu „ZD-SMZ“ s přílohou „Technická specifikace-část D_doc“ upravenou část zadávací dokumentace, konkrétně technickou specifikaci v části Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace (č. l. 25728 – 25732, sv. 116). Michal T. reaguje emailem ze dne 17. 12. 2012 (č. l. 25734 – 25735, sv. 116) doplněním materiálu formou tabulky a vrací jej V. s žádostí o zapracování úprav. V. po úpravách obratem emailem vrací zpět (č. l. 25734, sv. 116) upravenou technickou specifikaci (č. l. 25736 – 25740, sv. 116).

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 17. 12. 2012 č. 1/25R/2012 vyplývá (č. l. 25741 – 25747, sv. 116), že rada města rozhodla o schválení uzavření mandátní smlouvy na výkon zadavatelských činností dle zák. č. 136/2007 Sb., o veřejných zakázkách mezi Statutárním městem Zlín a společností RECTE.CZ s.r.o., a to za cenu 50 000 Kč, za účelem zastupování města Zlína v rámci výše uvedeného zadávacího řízení, tedy na nadlimitní veřejnou zakázku na dodávky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“. Předmětem je tedy výkon zadavatelských činností dle zákona o veřejných zakázkách, kdy společnost bude zastupovat město Zlín a organizačně zajišťovat celý průběh zadávacího řízení.

- Z emailu ze dne 17. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25748, sv. 116), že Zdeňka B. zasílá emailem z adresy xxx Jiřímu B. na adresu xxx v příloze nazvané „Technická specifikace-částE.doc“ rozpracovanou zadávací dokumentaci pro část zakázky Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů (č. l. 25749 – 25756, sv. 116) s textem *Děkuji*.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem V. ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25762, sv. 116), že obsahem hovoru je skutečnost, že V. jede mimo jiné do Olomouce na TESCO za H., H. jej žádá, aby pro něj přivezl od T. nějakou flešku. V. neví, jestli něco přiveze, protože neví, jestli to stihne. V hovoru stejného dne později (č. l. 25763, sv. 116) opět ke konci hovoru H. sděluje V., že mu Michal něco nahraje na flešku.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Michalem T. a Lubomírem V. (*zaměstnanec TESCO SW*) ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25764, sv. 116), že obsahem hovoru je podoba materiálu, který má V. poslat Zdeňce B. Má jej upravit tak, aby odmazal případné úpravy a poslat jen samotný text začínající podstatou dodávek integrace. T. netrvá na kopii, popřípadě pouze jako skrytý adresát.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Radkem Č. a Františkem H. ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25765, sv. 116), že obsahem hovoru je stav zadávací dokumentace v oblasti projektového řízení, kde zase něco vymýšlí „bratři brouci z Olomouce“.

- Z emailu ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 25766 – 25767, sv. 116), že Lubomír V. zasílá emailem Zdeňce B. zprávu s předmětem: „Slíbené informace“. Text zprávy v podstatě obsahuje pohled společnosti TESCO SW na možnou podobu integrace. B. dne 2. 1. 2013 přeposílá tento návrh s komentářem Zuzaně M. s tím, že s částí A by souhlasila, část D je asi zbytečná, protože to bude interní SW, ale neví, co s částí B.... M. jej obratem přeposílá pro informaci Františku H. H. obratem reaguje s tím, že záměrem Tesca je, aby v zadávací byla propojen Portál úředníka s částí A, B a D. Takže aby se dalo do zadávací u těch tří částí, že budou propojeny s Portálem občana. V emailu ze dne 2. 1. 2013 pak píše František H. Zuzaně M. (č. l. 25763, sv. 116), že asi chápe, proč chtějí T., aby IDM bylo napojeno na PO. Třeba se plete, ale možná vůbec nemají vyřešenou práci s identitou občanů, tedy jak každého občana jednoznačně identifikovat do PO (portál občana) a chtějí k tomu využít IDM. Ale to by jasně měli říct úřadu. Doporučoval by, ať se p. B. zeptá TESCO, proč chtějí to IDM připojit na PO.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 2. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25769, sv. 116), že obsahem hovoru je aktivita zástupců společnosti TESCO SW směrem k podobě zadávací dokumentace a nakolik takové úpravy mohou být diskriminační vůči jiným soutěžitelům (navazuje na předchozí emailovou komunikaci z č. l. 25766 a násl.), kdy M. se i s H. shodují na tom, že takové případné požadavky do zadávací dávat nebudou.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem T. ze dne 3. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25769, sv. 116), že obsahem hovoru je skutečnost, že H. sděluje zapracování připomínek zástupců společnosti TESCO SW do zadávací dokumentace v oblasti projektového řízení, které byly H. dodány na flash disc. Řeší také otázku, zda rozsah plnění odpovídá předpokládané ceně. H. se doslova ptá, zda nevadí, že je tam tolik bodů na částku kolem 1 mil. Kč, Michal T. odpovídá, že si myslí, že to odpovídá.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. ze dne 3. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25770, sv. 116), že obsahem hovoru je mimo jiné konkrétní podoba části zadávací dokumentace v oblasti SSO a rozšíření OTP, kterou prosadil N., H. požádal o zaslání dokumentu ve skryté kopii, aby nebyl viditelný jako další příjemce.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Radkem N. a Michalem T. ze dne 3. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25770 - 25771, sv. 116), že obsahem hovoru je způsob řešení části projektové dokumentace, který by byl v oboustranném zájmu společností TESCO SW i Novell. Jedná se o propojení portálu občana přes IDM. T. mimo jiné doslova uvádí, že samozřejmě nebude zastírat, že se snažili zohlednit, což si myslí je v jejich zájmu to, že jim tam jako něco vzniklo jak v té části IDM, tak v té části portálu občana, aby ten návazný projekt na to reflektoval nějak. Ovšem opět z hovoru vyplývá, že to byla sama B., která požadovala, aby se uživatelé portálu občana (TESCO) spravovali v jejich (Novell) IDemku.

- z emailu ze dne 8. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25772, sv. 116), že Zdeňka B. přeposílá emailem Zuzaně M. s předmětem „FW: Rozsírání OTP + rozsírání licen na externí uživatele“ texty od pana N. k SSO, OTP a portálu (nějak se s TESCO SW domluvil a ji přesvědčil, že je to pro občana výborné). V příloze přiložen email od Radka N. zasláný Zdeňce B. dne 7. 1. 2013 včetně písemných příloh. M. obratem přeposílá zprávu Františku H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 16. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25777, sv. 116), že obsahem hovoru je stav projektové dokumentace, M. sděluje H., že ji volala B., která ji také přeposílala email s jednotlivými částmi té integrace, které pak posílá těm, co jí budou dělat tu veřejnou zakázku a M. si všimla, že třeba některé věci – to projektové řízení a právě neví jestli omylem tam dala jinou verzi než co byla ta poslední od těch T., ale ona ji (B.) na to upozornila.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 18. 2. 2013 č. 62/4/2012 vyplývá (č. l. 25741 – 25747, sv. 116), že rada města v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku na dodávku „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, realizovanou v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, rozhodla o jmenování komisi pro otevírání obálek s nabídkami, která bude současně komisí pro posouzení kvalifikace, ve složení Vladimír B.

z Odboru informatiky, Zdeňka B. pověřená zastupováním vedoucího Odboru informatiky, Markéta M. ze spol. RECTE.CZ s.r.o. Dále jmenovala rada města hodnotící komisi ve složení Ondřej B. jako náměstek primátora, Ing. Miroslav H. a Karel D. jako zastupitelé města, Zdeňka B. a Markéta M. z RECTE.CZ s.r.o.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 21. 1. 2013 vyplývá (č. l. 25788, sv. 116), že obsahem hovoru je část zakázky, o kterou má zájem jako subdodavatel společnosti MOIS a ke které záměrně nebyly v kvalifikačních předpokladech vymezeny reference. Tento stav požaduje CRR napravit, oba účastníci se domlouvají, jak tyto refence nastavit, aby společnost MOIS splnila kvalifikační předpoklady.

- Z Oznámení předběžných informací vyplývá (č. l. 25796 – 25799, sv. 116), že dne 27. 8. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 14 710 743 Kč bez DPH (typ opravný). Předpokládané datum zahájení zadávacího řízení dne 30. 9. 2013.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 7. 10. 2013 č. 50/20R/2013 vyplývá (č. l. 25800 – 25804, sv. 116), že rada města schválila zadávací podmínky nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“.

- Z Oznámení o zakázce vyplývá (č. l. 25805 – 25837, sv. 116), že dne 31. 10. 2013 bylo ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“. Lhůta pro doručení nabídek 10:00 hod. dne 3. 1. 2014. Veřejná zakázka bude zadávána jako otevřené nadlimitní zadávací řízení. Stejně zveřejnění bylo učiněno v Evropském věstníku veřejných zakázek.

- Z Dokumentace o veřejné zakázce (č. l. 25738 – 25918, sv. 117) vyplývá, že dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín zveřejnilo zadávací podmínky na Dodávku agendových systémů SMZ k jednotlivým částem A (Integrační systém založený na formulářové bázi), B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM), C (Událostní informační systém a jeho integrace), D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F (Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace) a G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace) veřejné zakázky včetně technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je jednotlivým žadatelům. Ve vztahu k části A – Integrační systém založený na formulářové bázi mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele NEWPS.CZ s.r.o. a Portál občana dodavatele TESCO SW.

- Z Oznámení o zakázce vyplývá (č. l. 25919 - 25921, sv. 117), že ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek. Nová lhůta je 11:30 hodin dne 20. 1. 2014.

- Z emailu ze dne 16. 1. 2014 vyplývá (č. l. 25924 – 25925 a 25937, sv. 117), že probíhala emailová komunikace účastníků Radek Č. ze společnosti MOIS, Michaely O. ze společnosti DATAB konsult, Zuzany M. z EUNICE a Jirí B. ze společnosti GORDIC týkající se subdodavatelské smlouvy o dílo (č. l. 25926 – 25936, sv. 117), jejímž obsahem je závazek společnosti MOIS dodat prostřednictvím společnosti GORDIC zákazníkovi – Statutárnímu městu Zlín řešení úložiště pro elektronické dokumenty.

- Z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947, sv. 117), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otevírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“. Bylo podáno celkem 9 nabídek, od následujících uchazečů k následujícím částem, k části B předmětu veřejné zakázky nabídky newps.cz s.r.o. a SOITRON s.r.o., k části C předmětu veřejné zakázky nabídky FT Technologies a.s., ERIKA a.s. a MARBES CONSULTING s.r.o. a k části D předmětu veřejné zakázky nabídky newps.cz s.r.o.,

Neit Consulting s.r.o., TESCO SW a.s. a AutoCont CZ a.s. Komise se sešla ve složení RNDr. Vladimír B., Bc. Zdeňka B. a Petr H.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 10. 2. 2014 č. 96/3R/2014 vyplývá (č. l. 25948 – 25950, sv. 117), že rada města schválila zrušení zadávacího řízení v částech A, E, F a G veřejné zakázky z důvodu nepodání nabídek ve stanovené lhůtě.

- Z emailu ze dne 18. 2. 2014 vyplývá (č. l. 25951, sv. 117), že Michaela O. ze společnosti DATAB odesílá email Jiřímu B., předmět: „smlouva GORDIC x EUNICE“, přílohy: „Smlouva o dílo EUNICExGordic.docx“. Smlouva je totožná jako smlouva o dílo mezi společnostmi GORDIC a MOIS (č. l. 25952 – 25960, sv. 117).

- Z Protokolu o posouzení nabídky vyplývá (č. l. 25964 – 25979, sv. 117), že posouzení podaných nabídek k částem B, C, D veřejné zakázky proběhlo ve dnech 20. 1., 12. 2. a 19. 2. 2014, včetně zprávy o posouzení a hodnocení nabídek za účasti odborných poradců ze dne 31. 3. 2014. Z protokolu pak vyplývá, že hodnotící komise navrhla Radě města Zlína o výběru nejvhodnější nabídky uzavření smlouvy na část B předmětu veřejné zakázky s uchazečem newps.cz s.r.o., jehož nabídka (předmět zakázky včetně podpory na 5 let ve výši 3 800 Kč bez DPH) byla vyhodnocena jako nabídka s nejnižší nabídkovou cenou, jako druhý v pořadí se umístil uchazeč SOITRON s.r.o. s nabídkovou cenou 3 886 289 Kč. Na část C předmětu veřejné zakázky uzavření smlouvy s uchazečem FT Technologies a.s. s nabídkovou cenou 1 527 532 Kč, jako druhý se pak umístil soutěžitel MARBES CONSULTING s.r.o. s nabídkou 1 967 354 Kč, a na část D předmětu veřejné zakázky uzavření smlouvy s uchazečem newps.cz s.r.o. s nabídkou 521 000 Kč, jako druhý se umístil soutěžitel AutoCont CZ a.s. s nabídkou 783 000 Kč, jako třetí Neit Consulting s.r.o. s nabídkou 889 000 Kč a jako čtvrtý v pořadí se umístil uchazeč TESCO SW a.s. s nabídkovou cenou 989 000 Kč. Jinak předpokládaná cena části D předmětu veřejné zakázky činila 578 512 Kč a technická podpora po dobu 5 let činila 433 884 Kč, což soud uvádí, když ve skutkové větě jsou tyto částky uvedeny jako možný prospěch spol. TESCO SW.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 22. 4. 2014 č. 68/8R/2014, č. 69/8R/2014 a č. 76/8R/2014 vyplývá (č. l. 25980 – 25997, sv. 117), že rada města Zlína schvaluje opakované zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ na původní části A, E, F, G, rozdělené nově na části A, B, C a D realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, dále schvaluje uzavření příkazní smlouvy se společností RECTE.CZ s. r. o. na výkon zadavatelských činností v opakovaném zadávacím řízení a nakonec rovněž dále schvaluje výběr nejvhodnějších nabídek v původních částech B (newps.cz, dříve Novell), C (FT Technologies) a D (newps.cz, dříve Novell), a uzavření smlouvy o dílo s těmito uchazeči.

- z emailu ze dne 7. 8. 2014 vyplývá (Příloha II/7- stopa 40 – černý šanon), že společnost RECTE.CZ oznamuje, že veřejná zakázka byla zveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 8. 2014.

- CD na č. l. 10134 (Dokumenty vydané ze strany CRR), na kterém jsou mimo další uloženy listiny ve vztahu k tomuto druhému výběrovému řízení, kdy dle zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá, že nabídku na část A podaly dvě společnosti, jednak Software602 s nabídkovou cenou včetně technické 5 leté podpory ve výši 3 394 000 Kč, jednak newps.cz s nabídkovou cenou včetně technické 5 leté podpory ve výši 3 630 000 Kč. Komise doporučila radě města uzavřít smlouvu se Software602, kdy v hodnotící komisi zasedli Ondřej B., RNDr. Bedřich L., Zdeňka B. a Vladimír B.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 26060 – 26063, sv. 117), že dne 5. 11. 2014 byla uzavřena Smlouva mezi Statutárním městem Zlín jako objednatel a společností FT Technologies a.s. jako zhotovitelem na Dodávku integrace agendových systémů, část C – Událostní informační systém a jeho integrace za cenu 1 582 114 Kč vč. DPH.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 26067 – 26070, sv. 117), že dne 27. 11. 2014 byla uzavřena Smlouva mezi Statutárním městem Zlín jako objednatel a společností newps.cz s.r.o. jako zhotovitelem na Dodávku integrace agendových systémů, část B – Zajištění komunikace

vybraných agend s IdM za cenu 2 200 000 Kč bez DPH a část D – Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace za cenu 298000 Kč bez DPH. Souhrnná cena včetně smluv o komplexní podpoře na dobu 5 let pak činila 4 321 000 Kč bez DPH.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 26074 – 26086, sv. 117), že dne 19. 12. 2014 byla uzavřena Smlouva mezi Statutárním městem Zlín jako objednatelem a společností GORDIC s.r.o. jako zhotovitelem na Dodávku integrace agendových systémů, část B (podle nového rozdělení v opakovaném zadávacím řízení) – Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace za cenu 537 400 Kč bez DPH. Souhrnná cena včetně smlouvy o komplexní podpoře na dobu 5 let pak činila 798 400 Kč bez DPH.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 26087 – 26101, sv. 117), že dne 19. 12. 2014 byla uzavřena Smlouva mezi Statutárním městem Zlín jako objednatelem a společností Software602 a.s. jako zhotovitelem na Dodávku integrace agendových systémů, část A (podle nového rozdělení v opakovaném zadávacím řízení) – Integrovaný systém založený na formulářové bázi za cenu 2 399 000 Kč bez DPH. Souhrnná cena včetně smluv o komplexní podpoře na dobu 5 let pak činila 3 394 000 Kč bez DPH.

204. K bodu **G.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z emailu vyplývá (č. l. 26110, sv. 118), že dne 21. 5. 2010 Michal V. posílá email Davidu T. v předmětu „FW: Pasport aplikací“ s přílohou „pasporty-zkrácená verze.xls“ a prosbou, co integrovat a co v žádném případě. Z historie emailu vyplývá, že pasport aplikací obdržel emailem dne 19. 5. 2010 od Jakuba R. z Oddělení informatiky, Odboru kanceláře ředitele z Krajského úřadu Zlínského kraje.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26111, sv. 118), že dne 30. 5. 2010 Michal V. zasílá emailem Aleně G. z EUNICE (xxx) v předmětu: „k tisku“ v příloze dokument nazvaný „požadavkyERP_100517.doc“, obsahující specifikace požadavků na řešení ERP Krajského úřadu Zlínského kraje k datu 17. 5. 2010.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26139, 26140 – 26168, sv. 118), že dne 4. 6. 2010 Michal V. zasílá emailem Jířimu B. v předmětu „Požadavky na ERP“ stejný dokument, který zaslal v předmětu k tisku Aleně G. B. dne 7. 6. 2010 vrací revidovaný dokument V. s vysvětlujícím textem. V. obratem stejného dne přeposílá revidovaný dokument Františku H. Z vlastností dokumentu vyplývá, že byl naposled uložen Jířím B.

- Ze Studie proveditelnosti vyplývá (volná příloha II/9), že tato je nazvaná: Studie proveditelnosti pro projekt „Na rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“, je zpracována ve stavu ke dni 26. 7. 2010 a doporučuje konání tří výběrových řízení: Analýza současného stavu systému řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, dále Integrace Krajského úřadu (IDM, Integrovaná platforma, portál úředníka) a Rozvoj ERP systému.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26169 - 26170, sv. 118), že dne 6. 8. 2010 Michal V. posílá emailem Františku H. a Radku Č. v předmětu „FW: Studie proveditelnosti vnitřní integrace“ v příloze pátou verzí Studie proveditelnosti vnitřní integrace Zlínského kraje s poznámkou, že je to dobré, snad tam nic zásadního není, točí se to kolem ERP.

- Z usnesení Rady Zlínského kraje, zadávací dokumentace a potvrzení o zveřejnění vyplývá (č. l. 10140 – 10261, sv. 46), že dne 8. 8. 2011 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky s názvem „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úpravu“ formou otevřeného nadlimitního řízení, jmenovala komisi pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Veřejná zakázka byla zveřejněna dne 19. 8. 2011 ve Věstníku veřejných zakázek a také v evropském věstníku veřejných zakázek. O zadávací dokumentaci k zakázce se přihlásilo 17 společností, mezi nimi i EUNICE. Ze Zadávací dokumentace, konkrétně z její přílohy v podobě Kvalifikační dokumentace (bod 8 písm. b) vyplývá, že zadavatel požadoval, aby soutěžitel v nabídce doložil mimo další seznam členů řešitelského (projektového) týmu s minimálním počtem 5 stálých členů s odpovídající odbornou praxí, kteří se budou podílet na realizaci veřejné zakázky po celou její dobu a mezi stálými členy musí být vedoucí týmu a 4 odborníci, z toho 1 odborník v oblasti

IDM (identity management systém), 1 odborník v oblasti interních i externích integrací IS, 1 odborník v oblasti Portál úředníka a DMS (dokument management systém) a 1 odborník v oblasti Rozvoj ERP – evidence majetku. Pokud členové řešitelského týmu nejsou zaměstnanci dodavatele, jsou považováni za jeho subdodavatele a je nutno, aby dodavatel zadavateli předložil smlouvu uzavřenou s tímto subdodavatelem. Zadávací dokumentace dále obsahuje požadavky na osvědčení odbornosti těchto řešitelů apod.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26171 - 26172, sv. 118), že dne 16. 9. 2011 Michal V. emailem sděluje Radku N., Michalu T. a Josefu T. ml. v předmětu „FW: Zlínský kraj“ ve věci Analýzy řízení úřadu Zlínského kraje, že potřebuje do nabídky od jejich společnosti EUNICE řešitelský tým, konkrétně 4 členy týmu. Konkrétně jeden odborník v oblasti IDM, jeden odborník v oblasti interních a externích integrací IS, jeden odborník v oblasti Portál úředníka a DMS (dokument management systém) a jeden odborník v oblasti Rozvoj ERP – evidence majetku a posílá kvalifikační kritéria pro členy týmu. Musí jít navíc o rozdílné osoby, více odborností nelze kumulovat v jedné osobě. (pozn. soudu, jde o požadavky přepsané ze zadávací dokumentace shora v bodě popsané).

- Z emailu vyplývá (č. l. 26173, sv. 118), že dne 19. 9. 2011 Michal V. zasílá Josefu T. ml. a v kopii Radku N. zadávací dokumentaci a související dokumentaci v podobě příloh jako vzory životopisů, čestná prohlášení apod.

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 26174, 26175 – 26188, 26197 – 26198, sv. 118), že dne 3. 10. 2011 Michal T. posílá Michalu V. podklady pro nabídku dle dohody s doplněnými osobami. V. přeposílá obratem zprávu Aleně O. s žádostí o doplnění a vymazání loga Tesca s tím, že ještě pošle Novell odborníka na IDM. O. tam má doplnit iniciály a poslat mu to zpět, on to pak pošle do Tesca, ať zajistí podpisy a pošlou jim to poštou. Komunikace mezi Michalem V. a Alenou O. ke stejné problematice probíhá i dne 4. 10. 2011. Jednalo se pak o dokumenty v podobě vyplněných údajů u členů týmu, kdy pro oblast interních a externích integrací IS byl uveden jako člen týmu řešitelů Mgr. Martin K., kdy v údajích o relevantní pracovní pozici bylo uvedeno, že tento od roku 2000 dosud pracuje jako designér na živnostenský list pro TESCO SW a.s. a současně od roku 2010 dosud jako lektor pro Moravskou vysokou školu o.p.s. Jako člen týmu v pozici odborníka v oblasti Portál úředníka byl uveden Ing. Jaroslav B., kdy opět v kolonce relevantní pracovní pozice bylo uvedeno, že tento pracoval od 2007 dosud na živnostenský list pro TESCO SW a.s., konkrétně v období od 2007 do 2009 jako analytik IT, od 2009 dosud jako Aplikační projektant. Současně od 2010 dosud na živnostenský list jako lektor pro Moravskou vysokou školu o.p.s. Jako další člen týmu v pozici odborník v oblasti DMS byl uveden Ing. Jaroslav M., kdy opět v kolonce relevantní pracovní pozice bylo uvedeno, že tento pracoval od 2005 dosud na živnostenský list pro TESCO SW, konkrétně v období od 2005 do 2008 jako specialista, od 2008 dosud jako architekt. Současně od 2010 dosud na živnostenský list jako lektor pro Moravskou vysokou školu o.p.s. Jako poslední člen týmu v pozici odborník v oblasti Rozvoj ERP – evidence majetku, byl uveden Petr P., kdy opět v kolonce relevantní pracovní pozice bylo uvedeno, že tento pracoval od 1993 dosud na živnostenský list pro TESCO SW, konkrétně v období od 1993 do 2007 jako analytik, od 2007 dosud jako implementátor. Současně od 2010 dosud na živnostenský list jako lektor pro Moravskou vysokou školu o.p.s.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26189, sv. 118), že dne 3. 10. 2011 Radek N. z Novell posílá emailem Michalu V. v předmětu „CV- pracovník IDM“ vyplněný formulář pracovníka IDM. V. přeposílá následující den zprávu Aleně O. s tím, že se jedná o životopis k IDM.

- Z Přejímajících protokolů a nabídky EUNICE vyplývá (č. l. 10414 – 10421, 10486 – 10530, sv. 47), že dne 10. 10. 2011 EUNICE podala nabídku ve veřejné soutěži k zakázce „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“. Další nabídky podaly společnosti MARBES CONSULTING s.r.o. a ITEG a.s. V nabídce EUNICE jsou do řešitelského týmu zařazeni zaměstnanci společnosti TESCO SW, konkrétně Mgr. Martin K., Ing. Jaroslav B., Ing. Jaroslav M. a Petr P., dále zaměstnanec společnosti Novell v osobě Ing. Tomáše Ř. U Ing. Ř. je v nabídce uvedeno, že pracoval v letech 2007 až 2011 na živnostenský list pro Novell

Professional Services ČR s.r.o. U osob K., B., M. a P. bylo uvedeno, že pracovali na živnostenské oprávnění pro TESCO SW.

- Z emailů vyplývá (č. l. 26190 – 26196, sv. 118), že v době od 11. do 15. 11. 2011 probíhala emailová komunikace mezi Jiřím B., Jaroslavem O. ze Zlínského kraje, Michalem T. a Radkem Š. týkající se domlouvání termínu společné schůzky a spolupráce GORDIC a TESCO SW na KÚZK. Jako vhodné místo je ze strany Ing. B. navrhována půda kraje ve Zlíně. Schůzka vyplynula z požadavku kraje samotného, vyplývá to z emailu ze dne 9. 11. 2011, kdy Ing. Jiří B. píše Michalu H. jako vedoucímu odboru Zlínského kraje (a v příloze dalším osobám, včetně Michala T.), že dle požadavku kraje se sešli s firmou TESCO SW, projednali body směřující k realizaci požadavků kraje a následujícím krokem by mělo být společné jednání s krajem!!!

- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 10531 – 10555, sv. 47), že dne 14. 11. 2011 rada Zlínského kraje schválila výběr nejvhodnější nabídky vítěze veřejné soutěže na „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“, kterou předložil dodavatel EUNICE a uzavření smlouvy s tímto dodavatelem.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 10556 – 10577, sv. 47), že dne 13. 12. 2011 byla uzavřena smlouva o dílo mezi EUNICE jako zhotovitelem a Zlínským krajem jako objednatel, na základě které bude EUNICE vypracovávat analýzu současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav. Výstup analýzy bude ve třech dokumentech: 1. Podrobná analýza současného stavu řízení úřadu a Komplexní návrh řešení vnitřní integrace úřadu, 2. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS) a 3. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na rozvoj ERP systému. Ze smlouvy vyplývá, že se zhotovitel zavazuje, že obchodní a technické informace, které mu byly poskytnuty objednatel, zneprístupní třetím osobám bez písemného souhlasu objednatele, nepoužije tyto informace k jiným účelům, než je k plnění této smlouvy.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26227, sv. 118), že dne 7. 1. 2012 Michal V. žádá emailem Zuzanu M. v předmětu „RE: Prezentace VI ZK“, aby mu doplnila do toho týmu ERP ještě Jirku B.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26228, 26229 – 26238, sv. 118), že dne 19. 1. 2012 Ivana Š. z Krajského úřadu Zlínského kraje (xxx) zasílá emailem v předmětu „požadavky ERP“ Michalu V. pracovní verzi požadavků na rozvoj oblastí ekonomika a majetek. V kopii posílá stejný dokument do emailu i Jiřímu B. V. obratem přeposílá zprávu i s přílohami Zuzaně M.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26239 - 26240, sv. 118), že dne 20. 1. 2012 Michal T. zasílá emailem Josefu T. ml. v předmětu „Zlín“ stručný komentář k zaslaným podkladům týkající se budoucí zakázky na ERP s návrhem dalšího postupu. V komentáři mimo jiné zmiňuje, že je třeba zjistit od GORDIC očekávaný finanční rámec projektu a sjednat s GORDIC schůzku ohledně vzájemné dělby práce. V textu emailu sděluje Josefovi, že něco zplodil a prosí o připomínky. Josef T. obratem vrací drobně upravený text zpět Michalu T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26241, sv. 118), že dne 20. 1. 2012 Michal T. emailem posílá v předmětu „KUZL ERP+MAJ“ Michalu V. Josefem T. ml. schválený text komentáře k zaslaným podkladům a žádá termín schůzky. V. reaguje dne 22. 1. 2012 návrhem několika termínů schůzky.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26242, 26243 – 26244, sv. 118), že dne 24. 1. 2012 Michal V. v předmětu „upravený zápis“ zaslal Zuzaně M. v příloze emailu zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace na Zlínském kraji, které proběhlo dne 23. 1. 2012, z něž vyplývá, že se jednání účastnil za EUNICE mimo jiné i Jiří B. Předmětem jednání pak byla zejména Analýza současného stavu IS na KÚ ZK a návrh jeho úprav v oblasti ERP. Jak z obsahu zápisu vyplývá, v dokumentech specifikací požadavků na řešení nových oblastí v rozvoji ERP a v řešení majetku, které zaslala p. Š. minulý týden, chybí ... Jde o dokument, který poslala dne 19. 1. 2011 Ivana Š. Michalu V. Za EUNICE se schůzky kromě B. zúčastnili V., M.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26287, 26288 – 26293, sv. 118), že dne 24. 1. 2012 Jaroslav O. z Krajského úřadu zlínského kraje posílá emailem Michalu T. a Petru P. z TESCO SW v předmětu: „Majetek“ v příloze dokument „požadavky 20120119a.doc“. V textu emailu sděluje, že posílá pracovní verzi požadavků na evidenci majetku.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26294, 26295 – 26309, 26310, 26311 – 26331, sv. 118), že dne 26. 1. 2012 Petr Z. posílá Michalu T. emailem v předmětu: „Majetek“ v příloze dokument „Zadání_01.docx“. Jde o „Rozvoj řešení evidence a správy majetku kraje ve vazbě na ERP“. V textu emailu sděluje, že zasílá průběžný stav, zítra to dorazíme. Následující den Z. posílá T. stejný dokument v konečné úpravě.
- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26421, 26422 – 26427, sv. 119 a 26265, 26266 - 26286, sv. 118), že dne 27. 1. 2012 Ivana Š. posílá emailem Michalu V. a Jirímu B. dvě zprávy s přílohami v předmětu „Ekonomika PO – upravená specifikace“ dokument s přepracovaným materiálem k požadavkům EKO-PO, v předmětu „požadavky na ERP-doplnění“ dokument s žádostí o doplnění v oblasti majetku o plánování údržby a oprav a o opakované činnosti (revize).
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26332, 26333 – 26358, sv. 118), že dne 28. 1. 2012 předchozí dokument „Rozvoj řešení evidence a správy majetku kraje ve vazbě na ERP“ zasílá Michal V. Jirímu B. v předmětu ZD a s požadavkem, zda by to mohl proletět? – jde o rozpracovanou zadávací dokumentaci k zakázce označenou: podklad_vecna.spec.docx.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26359, 26360 – 26394, sv. 119), že dne 29. 1. 2012 Michal V. si přeposílá z emailové adresy eunice.cz na soukromou emailovou adresu xxx v předmětu „Veřejná zakázka majetek + ERP“ v příloze dokumenty „podklad_vecná.spec.docx“, „podklad2-kvalifikace.doc“ a „podklad_hodnocení.doc“. Z vlastností dokumentů „podklad2-kvalifikace.doc“ a „podklad_hodnocení.doc“ je zřejmé, že ve vlastnostech dokumentu je uvedena TESCO SW, zřejmě Radek T.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26395, 26396 – 26420, sv. 119), že dne 30. 1. 2012 Michal V. zasílá emailem Ivaně Š. z krajského úřadu a v kopii i Jirímu B. v předmětu „první verze specifikace – majetek“ v příloze dokument „majetek – specifikace.docx“ před jednáním s tím, že za hodinu budou u ní. Jde o konečnou podobu dokumentu, který byl dříve k dispozici zástupcům TESCO SW a GORDIC pod názvem „Zadání_01.docx“ a „podklad_vecná.spec.docx“.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26428, 26430 - 26457, sv. 119), že dne 2. 2. 2012 Michal V. přeposílá emailem Michalu T. v předmětu „FW: připomínky k ZD majetek“ dokument „majetek - specifikace 20120130 pozn JO.docx“, který obdržel od Ivany Š. ze Zlínského kraje. Dokument obsahuje připomínky kraje k zadávací dokumentaci předložené dříve Michalem V. (viz č. l. 26396 - 26420). Tento dokument Ivana Š. zaslala kromě Michala V. i Jirímu B. na adresu: xxx a dále svým kolegům na KÚ ZK. Jak Š. v emailu uvádí, vzhledem k tomu, že většina jejich původních požadavků je přeformulována v tomto dokumentu, není jim zcela jasné, jsou-li jejich požadavky zohledněny a jak budou řešeny, některé požadavky postrádají úplně. Na pondělním jednání je nutné sporná témata prodiskutovat. Michal T. dokument obratem přeposílá Josefu T. ml.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26458, 26459 – 26483, sv. 119), že dne 3. 2. 2012 Michal T. emailem přeposílá Josefu T. ml. v předmětu „KUZL majetek“ v příloze dokument nazvaný „majetek - specifikace 20120130 pozn MV.docx“ k nahlédnutí či případným doplněním. Dále v textu emailu uvádí, že zpět to pošle během víkendu. Má domluveno s MV (Michalem V.), že to bude číst až v neděli večer. Jedná se o již částečně upravený dokument, dle připomínek KÚ ZK, který Michal T. dostal předchozí den od Michala V.
- Z emailů a jejich příloh vyplývá (č. l. 26484, 26488, 26489 – 26511, sv. 119), že ve dnech 5. až 6. 2. 2012 proběhla emailová komunikace mezi Michalem T. a Michalem V. k připomínkám a komentářům k majetku. V emailu ze dne 6. 2. 2012 Michal V. posílá Michalu T. aktuálně upravený dokument, kde byla dnes vypořádána většina připomínek. Jde o návaznost na schůzku ze dne 6. 2. 2012 viz následující bod.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26485, 26486 – 26487, sv. 119), že dne 6. 2. 2012 Michal V. posílá Zuzaně M. a pracovníkům KÚ ZK zápis z jednání pracovního týmu na Krajském úřadu Zlínského kraje k zakázce konané dne 6. 2. 2012, které se za EUNICE účastní kromě Michala V. a Františka H. i Jirí B.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26515, 26516 – 26521, sv. 119), že dne 14. 2. 2012 Petr P. zasílá emailem Josefu T. ml. a Michalu T. v předmětu „KUZL-podklad pro čtvrtetční jednání“ v příloze „KUZL Majetek - podklady pro jednání 16.2.2012.docx“ aktuální verzi dokumentu k případným připomínkám, jako podklad pro čtvrtetční jednání, jehož předmětem je návrh řešení evidence majetku na KÚ a PO a vyjádření k připomínkám.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26528, 26529 – 26530A, 26531, 26532 – 26554, 26555, 26556, sv. 119), že dne 6. 3. 2012 Michal V. posílá dva emaily Michalu T. v předmětu „FW majetek“ a v předmětu „FW zápis z jednání ERP“. V příloze první zprávy je dokument „požadavky 20120206.docx“ obsahující jak v textu emailu uvádí O. požadavky s otázkou, zda jim je také poslal a konstatováním, že se dokument nikam moc neposunul. Ptá se, zda se v průběhu času vyřešily i ty zbývající komentáře, které JT (Josef T.) říkal, že proberou. V příloze druhé zprávy je dokument „majetek-specifikace 20120206“ obsahující zatím poslední verzi připravované zadávací dokumentace. Michal T. oba emaily přeposílá 7. 3. 2012 Vladislavu K. a Petru P.

- Z Protokolu o kontrole plnění vyplývá (č. l. 10764, sv. 48), že dne 12. 3. 2012 Zlínský kraj převzal část díla smlouvy vymezené jako „Technická část zadávací dokumentace VZ na rozvoj ERP systému“.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26560, 26561 – 26565, sv. 119), že dne 19. 3. 2012 Petr P. vrací Michalu T. v příloze dokument nazvaný: „majetek – specifikace 20120206 doplněk.doc“. V textu emailu P. sděluje, že zasílá zpět doplněnou specifikaci o požadavky p. O. (mimo požadavků na vazby). Jsou podbarveny modře.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26573, 26574 – 26599, sv. 119), že dne 22. 3. 2012 Michal V. posílá emailem Jiřímu B. v předmětu „Podklad k převodu z Oracle na MS“ mimo jiné dokument nazvaný „majetek – specifikace 20120319 doplněk.doc“. V textu emailu žádá Jiřího B. o úpravu tak, aby z toho byla technická část pro VŘ. Snad se jim z toho podaří udělat jednacím řízením bez uveřejnění (JŘBU).

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26600, 26601 – 26617, 26618, sv. 119), že dne 5. 4. 2012 Michal V. posílá emailem Michalu T. v předmětu „M“ aktuální verzi dokumentu „porovnání 20122703.doc“. T. email obratem přeposílá Vladislavu K. a Petru P.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26619, 26620 – 26641, sv. 120), že dne 9. 4. 2012 Michal V. posílá emailem Jiřímu B. v předmětu „technická specifikace-prosba“ dokumenty „VIUa_techická_specifikace_majetek 20122903“ a „požadavky na rozvoj ERP(2).docx“. V textu emailu uvádí, že změna na Zlínském kraji byla schválena a znamená to, že jdou do finále a zakázka bude vyhlášena v celkové hodnotě přes 8 mil Kč. Majetek mají víceméně dopřesněný, ale dělá mu problém ta druhá část a potřeboval by se s ním na to zítra podívat. Problémem je, že to půjde ven jako jedna zakázka v otevřeném řízení a ty specifikace, které napsal Š., se musí trochu zobecnit.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26648, 26649 – 26652, sv. 120), že dne 12. 4. 2012 Ivana Š. zasílá Michalu V. emailem v předmětu „FW: VIUa-technická_specifikace-majetek 20122903 upr j.doc“ a v příloze stejně nazvaný dokument - aktualizovanou verzi požadavků na oblast Majetek. V. přeposílá zprávu 13. 4. 2012 Petru P. na jeho adresu xxx.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26653 – 26654, sv. 120), že dne 13. 4. 2012 Petr P. posílá Michalu V. v textu emailu úpravu textu technické specifikace – majetek. V kopii dostává zprávu i Michal T.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26656, 26657, 26658, 26659 – 26674, 26675, 26676 - 26691, sv. 120), že dne 23. 4. 2012 Ivana Š. posílá Michalu V. emailem v předmětu „specifikace požadavků – rozvoj ERP“ v příloze „ERP 20120423.doc“ revidovaný dokument se specifikací požadavků na majetek s žádostí o posouzení, zejména, zda jejich požadavky odpovídají finančním možnostem této VZ, nebo je potřeba to zredukovat. V. přeposílá dokument obratem Michalu T. s žádostí, aby se na to podíval. T. přeposílá dokument 24. 4. 2012 Vladislavu K. a Petru P., tentýž den Petr P. vrací Michalu T. dokument s několika komentáři. Jde však zejména o komentáře technického charakteru.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26696, 26697 – 26714, 26715, 26716 - 26733, sv. 120), že dne 30. 4. 2012 Ivana Š. posílá emailem Michalu V. v předmětu „specifikace VZ ERP“ v příloze

dokument „ERP 20120430.doc“ upravený dokument specifikace VZ ERP. Michal V. přeposílá zprávu téhož dne Michalu T. a Jiřímu B.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26734, 26735 – 26782, sv. 120), že ve dnech 2. až 4. 5. 2012 si Michal T. a Josef T. ml. mezi sebou emailem přeposílají verze dokumentů nazvané: „ERP 20120430 v02“, a „ERP 20120430 v03“, které upravují.

- Z emailů vyplývá (č. l. 26783 - 26784, sv. 120), že dne 11. 5. 2012 Josef T. ml. posílá emailem Michalu V. v předmětu „podklady“ v příloze dokumenty „Projekty Majetek a Vnitřní integrace na Zlínském kraji2.docx“. Dokumenty jsou chráněny heslem. V textu emailu V. sděluje, že posílá slíbené první teze materiálu. Prosí, aby je V. považoval za důvěrné s tím, že případný komentář uvítá. Dále sděluje, že v dokumentu je uvedeno autorství a prosí nikomu neposílat. Michal V. tentýž den vrací dokumenty Josefu T. s tím, že doplnil pouze drobnosti a v pondělí jde ještě ve 14:00 ke S.

- Z emailů vyplývá (č. l. 26785, sv. 120), že dne 15. 5. 2012 Ivana Š. posílá emailem Michalu V. v předmětu „FW: požadavky“ v příloze doplněné dokumenty „ERP 20120514.docx“ a „příloha 2 Podmínky zajištění podpory.docx“. Michal V. obratem přeposílá dokumenty Josefu T. ml. a v kopii Michalu T.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26786, 26787 – 26790, 26791, 26792, 26793 – 26796, sv. 120), že dne 18. 5. 2012 Michal V. zasílá Jaroslavu O. z KÚ ZK emailem v předmětu „upravená verze“ dokument „ERP 20120515.docx“, kdy se jedná o technické specifikace k části evidence majetku. Následně téhož dne posílá tuto aktuální verzi dokumentu ERP Vladislavu K. a Jiřímu B.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26797, 26801, 26802 - 26803, sv. 120), že dne 21. 5. 2012 Michal V. posílá emailem Jaroslavu O. a Ivaně Š. z KÚ ZK v předmětu „nová verze“ v příloze pročištěnou verzi dokumentu ERP nazvanou „ERP 20120521.docx“ a „Schéma majetku v02.vsd“ s tím, že musí doladit požadavky licence a požadavku na 3 čtečky. První z dokumentů obsahující aktuálně upravené technické specifikace k zakázce posílá tentýž den také Josefu T. ml. a Michalu T. a v kopii dalším dvěma zaměstnancům TESCO SW, konkrétně Vladislavu K. a Petru P.

- Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 26804, 26805 - 26827, sv. 120, 26828, 26829 – 26874, sv. 121), že dne 22. 5. 2012 Michal V. posílá emailem Vladislavu K. a Petru P. (v kopiích Josefu T. ml. a Michalu T.) v předmětu „RE: Aktuální verze“ dokumenty „ERP_MAJ_20120522.docx“ a „příloha 2 – Podmínky zajištění podpory“ s tím, že ty poslední dvě změny už nebylo možné řešit. Pokud budou mít připomínky, tak do zítřka. Už ale nemohou měnit to, co se odsouhlasilo v pátek. Stejný dokument plus další týkající se ERP (ERP_EKO_20120522.doc) posílá tentýž den i Jiřímu B.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26875, sv. 121), že dne 23. 5. 2012 Vladislav K. zasílá emailem Michalu V. připomínky k poslední verzi dokumentu, kterou dle dohody upřesnili a provedli drobné úpravy. Změny: 1) V technické specifikaci upřesnili parametry čtečky, 2) V podpoře provedli drobnou úpravu rozsahu, hlavně odstranění implementace u upgradů, úpravu sazby.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26878, 26879 - 26946, sv. 121), že dne 23. 5. 2012 Michal V. posílá emailem Ivaně Š. a dalším zástupcům zadavatele v předmětu „dokumentace majetek“ v příloze upravené dokumenty: „ERP OP MAJ v2doc“, „ERP_MAJ_20120523.docx“ a „příloha 2 Podmínky zajištění podpory v03“. V textu sděluje, že zasílá dokumenty pro část majetek s tím, že drobné úpravy provedli do části čteček, drobné úpravy do podpory a návrh zpřesnění předmětu plnění do souladu s přílohou. Zároveň navrhují prodloužit harmonogram implementace. U souboru „příloha 2 Podmínky zajištění podpory“ jde v podstatě o Přílohu č. 2 samotné Smlouvy o dodávce a implementace řešení jednotné evidence majetku a o zajištění jeho podpory.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 26947, sv. 121), že dne 23. 5. 2012 Michal V. posílá emailem Ivaně Š. a dalším zástupcům zadavatele v předmětu: „dokumentace VI-ERP“ v příloze dokumenty k části zakázky ekonomika s tím, že k ní nemají žádné připomínky v popisu. Do podmínek přidali 2 komentáře, ale obecně přestože jim to zřejmě nepřísluší, navrhují se zabývat především oblastí nesrovnalostí a přebírání díla, aby se vzhledem ke stávajícím podmínkám firmy chtěly přihlásit.

- Z oznámení vyplývá (č. l. 26981 – 26990, 26991 - 26997, sv. 121), že dne 20. 7. 2012 došlo k oznámení předběžných informací o zakázce „Rozvoj ERP systémů“ ve věstníku veřejných zakázek.
- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 27001 – 27027, sv. 121), že dne 6. 8. 2012 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky s názvem „Rozvoj ERP systémů“ formou otevřeného nadlimitního řízení, jmenuje komisi pro otevírání obálek, komisi pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi.
- Z oznámení, zadávací dokumentace a jejich příloh, z žádostí o zadávací dokumentaci vyplývá (č. l. 27030 – 27157, 27163 – 27171, sv. 122), že dne 24. 8. 2012 byly zveřejněny zadávací podmínky k veřejné zakázce Rozvoj ERP Systémů jak na profilu zadavatele, tak ve Věstníku veřejných zakázek a Evropské věstníku. Ze zadávací dokumentace mimo další vyplývá, že projekt je spolufinancován z prostředků Evropské unie, zakázka bude soutěžena v otevřeném řízení. Zakázka je rozdělena na 2 samostatné části, předmětem části 1. je řešení jednotné evidence majetku Zlínského kraje a obsahem je komplexní dodávka služeb a SW nástroje pro rozvoj řešení evidence a správy majetku kraje, včetně zajištění podpory po dobu udržitelnosti projektu, tj. 5 let. Předmětem části 2. veřejné zakázky je rozšíření funkcionalit stávajícího systému ERP zadavatele (GINIS) v oblasti rozpočtu a dále propojení dalších agend, dále je součástí plnění migrace dat z databázové platformy DB ORACLE 10g na DBV Microsoft SQL u provozovaných aplikací systému GINIS. Jako alternativa je připuštěn nasazení nového informačního systému. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je 8 749 998 Kč bez DPH, pro část 1. je předpokládaná hodnota 6 124 999 Kč bez DPH (z toho dílo 4 583 333 Kč bez DPH, zbytek technická podpora po dobu 5 let), pro část 2. Je předpokládaná hodnota zakázky 2 624 999 Kč bez DPH (z toho dílo 2 083 333 Kč bez DPH a zbytek technická podpora na 5 let). Jako hodnotící kritéria byla zvolena nabídková cena 60% a funkční a technická úroveň nabízeného plnění 40%.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27160, sv. 122), že dne 29. 8. 2012 proběhl hovor Josefa T. ml. a Michala T., jehož obsahem je právě vypsána veřejná zakázka „Rozvoj ERP systémů“. Oba se shodují, že je třeba sejít se s Jiřím B. a domluvit se na dalším společném postupu. Ačkoli není přímo jméno Jiřího B. uvedeno, hovoří o něm jako o tom druhém, co řeší tu druhou půlku právě vypsané zakázky Zlína. V další části hovoru uvádí mezi sebou, že to vypsání nevypadá, to opakuje i Michal T. a krátce se tomu směje.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27161, sv. 122), že dne 29. 8. 2012 píše Michal T. SMS zprávu Jiřímu B. ve znění: Ahoj, vim, ze jsi asi na dovolené. Kraj uz vypsals ten ERP, tak bychom se radi potkali az to bude mozne. Diky. Michal
- Z kalendáře emailu Josefa T. a odpovědi Jiřího B. vyplývá (č. l. 27172, sv. 122), že dne 11. 9. 2012 byla naplánovaná schůzka mezi TSCxB. v restauraci Octárna v Kroměříži. Jiří B. přislíbujee účast (email č. l. 27175, sv. 122). V návaznosti na to dne 12. 9. 2011 Radovan K. ze spol. GORDIC zažádal o zaslání zadávací dokumentace k veřejné zakázce, email šel na vědomí Jiřímu B. (č. l. 27170, sv. 122).
- Z kalendáře emailu Josefa T. vyplývá (č. l. 27173, sv. 122), že dne 17. 9. 2012 v době od 09:30 do 11:30 se dle kalendáře Josefa T. ml. měla uskutečnit další schůzka nejméně mezi Josefem T., Petrem P. a Jiřím B. v prostorách společnosti TESCO SW v Olomouci.
- Z Dodatečných informací vyplývá (č. l. 27176, sv. 122), že přípisem ze dne 12. 10. 2012 TESCO SW se dotazuje zadavatele, tedy Krajského úřadu Zlínského kraje, v souvislosti s rozhodnutím zadavatele o rozdělení veřejné zakázky na dvě samostatné části, zda může soutěžitel podat nabídku pouze na část 1 nebo pouze na část 2, pokud na obě, zda samostatně, či na obě plnění současně?
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27187, sv. 122), že dne 22. 10. 2012 proběhl hovor Michala T. a Jiří B., kdy obsahem hovoru je domluva společné schůzky. T. připomíná, že B. jim slíbil dodat ten odborný text, na který od něj čekají. Potvrzení schůzky dne 23. 10. 2012 si potvrzují oba aktéři během hovoru stejného dne (č. l. 27189, sv. 122).

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27191, 27192, sv. 122), že dne 26. 10. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., kdy obsahem hovoru je koordinace nabídek obou společností do soutěže.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27193, sv. 122), že dne 26. 10. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., kdy obsahem hovoru je opět koordinace některých technických částí nabídek do soutěže a otázka cen. Z hovoru vyplývá, že si tykají.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27197, sv. 122), že dne 30. 10. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., B. sděluje T., že už to tam je, že byl první, kdo podal nabídku, ale na otevírání obálek tam nebude, Michal T. sděluje, že on na otevírání obálek jede.
- Ze seznamu doručených nabídek a protokolu o otevírání nabídek vyplývá (č. l. 27199 – 27210, sv. 122), že do soutěže o veřejnou zakázku podaly nabídky 3 společnosti, konkrétně GORDIC s.r.o., TESCO SW a MARBES CONSULTING s.r.o. (tato společnost pouze na část 1).
- Z protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 27213 – 27271, sv. 122), že všechny tři nabídky splnily kvalifikace a budou předány k posouzení a hodnocení hodnotící komisi. Nabídka TESCO SW činila pro část 1 (včetně podpory řešení) částku 5 962 000 Kč, pro část 2. částku 2 600 000 Kč, nabídka GORDIC činila pro část 1. 6 106 720 Kč, pro část 2. částku 2 490 000 Kč.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27272, sv. 123), že dne 30. 10. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., B. se informuje o průběhu soutěže, uvádí, že všichni udělali své a budou čekat, až zahřmí. Michal T. sděluje, že je to nadějně a B. reaguje, že hlavně úsměvy a pak půjdou na večírek.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27273, sv. 123), že dne 8. 11. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., T. se dotazuje, zda má B. nějaké průběžné info, jak se vyvíjí, B. informace nemá.
- Z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 8. a 13. 11. 2012 vyplývá (č. l. 27288 – 27291, sv. 123), že dne 13. 11. 2012 byla jako nejvhodnější nabídka pro část 1. stanovena nabídka společnosti TESCO SW a.s. s nabídkovou cenou 5 962 000 Kč bez DPH a pro část 2. nabídka společnosti GORDIC s.r.o. s nabídkovou cenou 2 490 000 Kč bez DPH.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27306, sv. 123), že dne 16. 11. 2012 opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., T. se znovu dotazuje, zda má B. nějaké průběžné info, jestli už se sešli, proběhlo nějaké jednání? B. sděluje, jestli se sešli, neví, každopádně to probíhá až na nějaké formality bez problémů, neměl by nastat problém, vypadá to dobře, bude se hodnotit, jinak by si nevyžadoval věci. T. žádá v případě, že se B. něco dozví, aby mu dal vědět. B. uvádí, že jasně a ten večírek je nemine, to ví.
- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 27308 – 27327, sv. 123), že dne 19. 11. 2012 Rada Zlínského kraje bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení a schvaluje výběr nejvhodnější nabídky pro část 1. TESCO SW a pro část 2. GORDIC. Rada schválila uzavření smluv s těmito dvěma uchazeči.
- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27307, sv. 123), že dne 23. 11. 2012 proběhl hovor Michala T. a Josefa T. ml., kdy si navzájem gratulují k úspěchu.
- Ze smluv o dodávce vyplývá (č. l. 27334 – 27345, sv. 123), že dne 30. 1. 2013 byla uzavřena smlouva mezi Zlínským krajem jako objednatelem a TESCO SW jako zhotovitelem o dodávce a implementaci řešení jednotné evidence majetku a o zajištění jeho podpory. Celková cena plnění představuje 5 962 000 Kč bez DPH. Stejněho dne byla uzavřena smlouva mezi Zlínským krajem a společností GORDIC s.r.o. o rozšíření funkcionalit ERP systému a o provedení změny DB platformy a o zajištění podpory, celková cena plnění činila 2 490 000 Kč bez DPH. Smlouvu za TESCO SW podepsal RNDr. Josef T. a za GORDIC s.r.o. Ing. Jiří Ř.
- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 27421 – 27460, sv. 123), že dne 17. 7. 2013 byla uzavřena smlouva o dílo č. GORDP004PZRW o dodávce a implementaci a řešení jednotné evidence majetku a o zajištění jeho podpory mezi objednatelem TESCO SW a zhotovitelem GORDIC na částku 462 900 Kč bez DPH. Za GORDIC jednal v souvislosti s uzavřením smlouvy Jiří B.

205. K bodu **H.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:
- Z emailu vyplývá (č. l. 27463, sv. 124), že dne 21. 5. 2010 Michal V. posílá email Davidu T. v předmětu „FW: Pasport aplikací“ s přílohou „pasporty-zkrácená verze.xls“ a prosbou, co integrovat a co v žádném případě. Z historie emailu vyplývá, že pasport aplikací obdržel emailem dne 19. 5. 2010 od Jakuba Ř. z Oddělení informatiky, Odboru kanceláře ředitele z Krajského úřadu Zlínského kraje.
 - Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27464, 27472, 27465 -27471, 27473 – 27499, sv. 124), že dne 23. 6. 2010 Radek Č. zasílá emailem Michalu T. a v kopii Josefu T. ml. pod předmětem „VI ZK 7“ v příloze rozpracovanou část studie proveditelnosti týkající se integrace vnitřního chodu úřadu Zlínského kraje. V textu emailu sděluje, že mají projít prozatím kapitolu 7 s tím, že některé věci DMS tam Č. doplnil s napojením do portálu úředníka. Ke kapitole 5 se snad dostanou dnes. Michal T. přeposílá zprávu obratem Davidu T.
 - Z emailu vyplývá (č. l. 27500, sv. 124), že dne 29. 6. 2010 Radek Č. sděluje emailem Josefu T. ml. pod předmětem „RE: VI ZK 7“, že zatím řešili jenom kapitoly 7, ke vnitřní integraci má domluvenou schůzku v budoucnu, dále informuje příjemce o podrobnostech jednání. Až uzavřou kapitolu 7, budou řešit ostatní kapitoly.
 - Z emailu vyplývá (č. l. 27502, sv. 124), že dne 8. 7. 2010 Pavel K. zasílá Václavu B. ze spol. Assec o v předmětu: Konzultace vnitřní integrace úřadu mimo jiné i rozpracovanou studii proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, potvrzuje termín 14. 7. 2010 od 09:00 hod.
 - Z emailu vyplývá (č. l. 27505, 27507 sv. 124), že dne 26. 7. 2010 Radek Č. zasílá v příloze emailu Josefu T. rozpracovanou studii proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ část výzvy IV. – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS pro Zlínský kraj, jedná se o pátou verzi dokumentu s tím, že j zasílá jako slíbenou dle dnešní SMS. Josef T. ml. obratem přeposílá studii Davidu T. s přípisem: studie ze Zlína, možná se dnes bude hodit.
 - Z emailů vyplývá (č. l. 27509 - 27512, sv. 124), že dne 26. 7. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Radkem Č. a Václavem B. z Assec o týkající se nacenění portálu úředníka. Potřeboval by hrubý odhad, kolik by stála implementace portálu jejich společností.
 - Ze Studie proveditelnosti vyplývá (volná příloha II/9), že tato je nazvaná: Studie proveditelnosti pro projekt „Na rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“, je zpracována ve stavu ke dni 26. 7. 2010 a doporučuje konání tří výběrových řízení: Analýza současného stavu systému řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, dále Integrace Krajského úřadu (IDM, Integrovaná platforma, portál úředníka) a Rozvoj ERP systému.
 - Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27515, 27516 – 27525, sv. 124), že dne 9. 8. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Josefem T. a Radkem N. k návrhu smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o dílo a samotné smlouvy o dílo mezi TESCO SW a Novell v souvislosti s veřejnou zakázkou na krajském úřadu Zlínského kraje na zajištění části vnitřní integrace úřadu dle výzvy 8 IOP.
 - Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27526, 27527 - 27531, sv. 124), že dne 24. 1. 2011 David T. posílá emailem Josefu T. rozpracovaný dokument k řešení Vnitřní integrace úřadu, verzi 11. ke Krajskému úřadu Zlínského kraje.
 - Z emailů a jeho příloh vyplývá (č. l. 27532, 27533 – 27539, 27540, 27541 – 27544, 27545, 27546 - 27549, sv. 124), že dne 13. 5. 2011 Radek N. emailem sděluje Michalu V. v předmětu „Technická specifikace“, že dle jejich domluvy přeposílá technickou specifikaci za Novell. V. materiál dne 14. 5. 2011 přeposílá Františku H. a Radku Č. s prosbou, ať se podívají na technickou část, co by šlo udělat ještě v rámci analýzy, současně poskytuje zpětnou vazbu Radku N.
 - Z pracovního souboru Michala T. vyplývá (č. l. 27550 – 27553, sv. 124), že dne 20. 5. 2011 uložil Michal T. na serveru obchodní společnosti TESCO SW soubor nazvaný: „SI_KNTB Manažerské shrnutí.docx“, obsahující provedené a plánované činnosti mimo jiné i ve vztahu k předmětné veřejné zakázce – vnitřní integraci úřadu pod bodem 4) shrnutí o obsahu:
 - a) Proběhla prezentace TSC pro IT – kladný ohlas
 - b) V 1. fázi bude realizována analýza (předpoklad zapojení EUNICE)

- c) Ze strany TESCO „pozitivní“ komunikace s klíčovými partnery KÚ (EUNICE, GORDIC, KS Program, Novell)
- d) Zvážit možnost součinnosti externího subjektu při přípravě podkladů pro VŘ.
- Z usnesení Rady Zlínského kraje, zadávací dokumentace a potvrzení o zveřejnění vyplývá (č. l. 10140 – 10261, sv. 46), že dne 8. 8. 2011 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky s názvem „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úpravu“ formou otevřeného nadlimitního řízení, jmenovala komisi pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Veřejná zakázka byla zveřejněna dne 19. 8. 2011 ve Věstníku veřejných zakázek a také evropském věstníku veřejných zakázek. O zadávací dokumentaci k zakázce se přihlásilo 17 společností, mezi nimi i EUNICE.
 - Z emailu vyplývá (č. l. 27714 – 27715, sv. 124), že dne 16. 9. 2011 Michal V. emailem sděluje Radku N., Michalu T. a Josefu T. ml. ve věci Analýzy řízení úřadu Zlínského kraje, že potřebuje pro zpracování nabídky EUNICE řešitelský tým a posílá podmínky pro zařazení do týmu. Upozorňuje, že zadavatel požaduje 5 různých osob, kdy více odborností nelze kumulovat v jedné osobě.
 - Další materiály týkající se obsazení řešitelského týmu pro Analýzu jsou popsány u předchozího skutku G., soud na tyto listiny odkazuje.
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27725, sv. 125), že dne 5. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Davida T. Obsahem hovoru jsou podklady k analýze, H. žádá nějaký text k tomu, co by se v portálu úředníka mělo objevit, aby mohly být korigovány představy úředníků kraje. Obsahem by mohly být případně už i technické specifikace pro zadávací dokumentaci. David T. slibuje dodat podklady.
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27729, sv. 125), že dne 17. 4. 2012 proběhl hovor Josefa T. a Františka H. Obsahem hovoru je informace o současném stavu analýzy, H. uvádí, že analýzu odevzdali a nyní očekává připomínky od úředníků kraje a slibuje, že oponovaný materiál pošle T., buď přímo jemu, nebo D., k zapracování připomínek a k opravě. V závěru hovoru Josef T. uvádí, aby H. poslal materiály na Michala.
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27729 - 27730, sv. 125), že dne 17. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Radka N., kdy obsahem hovoru je informace o současném stavu analýzy, H. sděluje, že odevzdal minulý týden na kraji nějakou verzi a teď očekává připomínky od úředníků kraje a slibuje, že oponovaný materiál pošle na společnost Novell k zapracování případných připomínek, konkrétně to pošle H., vykopíruje před tím jen to, co se týče IdMka, aby to nemusel pročítat celé.
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27731, sv. 125), že dne 18. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Zuzany M., kdy z hovoru vyplývá, že plánované cenové rozpětí na jednotlivé části budoucí veřejné zakázky řeší H. s budoucími soutěžiteli. Konkrétně M. sděluje, že H. pošle tabulku s konkrétními čísly, kolik mají na IDM, integraci, portál, protože oni v tom průzkumu ještě nemají od Novellu a Tesca řečené, kolik těch IT připojí za ty peníze a kolik jich tam dávat.
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27731 - 27732, sv. 125), že dne 18. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Marka H. ze spol. Novell, kdy z hovoru vyplývá, že jde o hovor navazující na telefonát mezi H. a Radkem N. ze dne 17. 4. 2012. H. doslova sděluje, že H. pošle do emailu část analýzy ze Zlínského kraje týkající se IDMka, sděluje H., jak má na připomínky reagovat, vykopíroval mu 15 až 20 stránek týkající se jich, tedy IDMka. Nemusí nic formátovat, ona si to potom kolegyně bude upravovat do toho velkého dokumentu. To IDMko by mělo vypadat tak, aby se na to nehodil EOS. Oni (Zlínský kraj) nemají problém, aby to IDMko bylo kompletně psané na ně (Novell).
 - Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27732, sv. 125), že dne 18. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Michala T., kdy z hovoru vyplývá, že jde o navazující hovor na telefonát mezi H. a Josefem T. ml. ze dne 17. 4. 2012, kdy H. jednak sděluje, že poslal emailem připomínky Zlínského kraje týkající se portálu úředníka a ESBéčka, dále objasňuje, jakým způsobem a do kdy

je třeba reagovat na připomínky kraje a nabízí případně pomoc tomu pracovníkovi, který bude připomínky ve společnosti TESCO SW zpracovávat.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27732, sv. 125), že dne 18. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Radka Č., kdy z hovoru vyplývá, že obsahem hovoru je (v čase hovoru od 5:25) žádost H. Č. o reakci na připomínky kraje DMS.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27733, 27734 – 27736, sv. 125), že dne 18. 4. 2012 František H. zasílá emailem Michalu T. část analýzy vnitřní integrace pro Zlínský kraj s připomínkami zaměstnanců kraje týkající se Portálu úředníka a Integrovaná sběrnice, není potřeba upravovat věci týkající se DMS. Součástí emailu jsou připomínky úředníků, k nimž H. přidává komentář, že největší problém mají na kraji s tím, že se jim prý snaží vnutit nový helpdesk a že ten v žádném případě na kraji měnit nechťejí. Jen potřebuje zpracovat připomínky úředníků kraje do pondělí 23.4.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27737 – 27738, 27739 – 27786, sv. 125), že dne 21. 4. 2012 David T. zasílá emailem Františku H. v předmětu „FW: KUZL: ESB+Portál úředníka“ v příloze dokumenty „Připomínky_PU.doc“ a „Připomínky_ESB.doc“, které zpracovali zaměstnanci TESCO SW, jak vyplývá z historie emailu (dokumenty zaslal Davidu T. dne 20. 4. 2012 Vladislav K. s tím, že dle dohody s Davidem zasílá připomínkový dokument, kdy David chce před odesláním projít a připomínkovat svůj komentář p. H.), konkrétně zasílá, jak uvádí, vyjádření k připomínkám KÚ v souvislosti s řešením vnitřní integrace a portálu úředníka. Dodává, že snad uvedené argumenty pomohou korigovat představu některých pracovníků KÚ.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27787, sv. 125), že dne 25. 4. 2012 proběhl hovor Františka H. a Zuzany M., kdy z jeho obsahu vyplývá, že aktuální verzi analýzy po úpravách, kterou bude Zuzana M. odesílat na Krajský úřad Zlínského kraje, odešle také společně s TESCO SW a Novell. Doslova se M. ptá H., zda analýzu ve skryté kopii poslat T. a Novellu, pochopitelně, aby to kraj neviděl, nebo jim to má potom přeposlat. H. odpovídá, že ano, a dopsat, že jim posílají verzi, kterou dneska...aby prostě věděli co to je.

- Z emailů vyplývá (č. l. 27789 – 27790, sv. 125), že dne 25. 4. 2012 Zuzana M. zasílá emailem Marku H. ze spol. Novell, Michalu T. a Davidu T. v předmětu: 2. Verze analýzy – vnitřní integrace ZK s textem, že v příloze zasílá aktuální verzi analýzy pro Zlínský kraj a následující postup je takový, že do 1.5. mají (EUNICE) na Zlínský kraj odevzdat návrh technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace. David T. reaguje, že termín je značně nereálný vzhledem k nevyjasněné koncepci řešení VIU. Je nutné spojit se se Zlínem a rozhodnout, co se má udělat, ať nedělají něco, co K. následně rozkope.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27791 - 27792, sv. 125), že dne 30. 4. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Zuzanou M., kdy z obsahu hovoru vyplývá, že H. mimo další projevuje skepsi, zda u hodnotících kritérií, které tam dalo TESCO, aby to vůbec bylo měřitelné, když TESCO tam uvádí takové kritéria jako kvalita řešení apod. V další průběhu hovoru řeší možné spojení tří dílčích plnění budoucí zakázky do dvou (spojení integrační platformy s IDM), což navrhuje N. Od 4:50 hovoru H. upozorňuje, že nějaké připomínky mohou přijít ještě od zástupců společnosti Novell.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27793, sv. 125), že dne 3. 5. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Zuzanou M., kdy z obsahu hovoru vyplývá, že jeho předmětem je konečná podoba analýzy a schůzka s garanty. Z hovoru také vyplývá, že mezi garanty jsou zástupci TESCO SW a Novell a také, že poslední varianta k IDM se musí poslat ještě na TESCO SW.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27794, sv. 125), že dne 3. 5. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Radkem N. ze spol. Novell, jehož obsahem je domluva schůzky k analýze zpracovávané pro krajský úřad.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27797, sv. 125), že dne 3. 5. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Michalem T., jehož obsahem je opět domluva schůzky k analýze zpracovávané pro krajský úřad. H. sděluje, že K. z úřadu chce schůzku k těm jednotlivým tématům té analýzy a to i s odborným garantem. Za TESCO to znamená, že to musí být garant za tu

informační sběrnici a portál úředníka, ideální by byl David T., protože to bude boj s K. a tak to musí být někdo, kdo bude schopný ho regulovat. Už mají domluvený jeden den, kdy přijede N. ohledně IDMka z Novellu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 26783, sv. 120), že dne 11. 5. 2012 Josef T. posílá Michalu V. k projektům majetku a vnitřní integrace na Zlínském kraji první teze materiálů, které má V. považovat za důvěrné s tím, že uvítá případný komentář a že v dokumentu je uvedeno autorství a prosí nikomu neposílat. V. posílá tentýž den zpět po drobném doplnění.

- Z Protokolu o kontrole plnění vyplývá (č. l. 10766 – 10767, 10768 - 10769, sv. 48), že dne 11. 5. 2012 zadavatel, tedy Zlínský kraj, přebírá od EUNICE část díla smlouvy vymezené jako „Technická část zadávací dokumentace VZ na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS)“ a dále předmět díla samotný. První dokument je součástí spisu na č. l. 10533 – 10616, sv. 48, samotná Analýza je součástí spisu na č. l. 10617 – 10759, sv. 48. Kontrola těchto výstupů pak probíhala do 31. 7. 2012, jak vyplývá z Protokolu o vypořádání drobných vad a nedodělků ze dne 31. 7. 2012 (č. l. 10770 – 10771, sv. 48).

- Z emailu a příloh vyplývá (č. l. 27804, 27805 - 27829 sv. 125), že dne 16. 5. 2012 Zuzana M. zasílá emailem příjemcům David T. a Michal T. v předmětu: „KÚZK: Zápis z včerejšího jednání“ v příloze dokumenty „VIUa_zapis_013PSVI_20121505.doc“ a „VIUa_priloha_1zapis_Body ze smlouvy_20121505.xls“, vztahující se k analýze. Jde o Zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace uskutečněné dne 15. 5. 2012 na Krajském úřadu Zlínského kraje. V zápise z jednání je uveden jako přítomný za společnost EUNICE - T. (z předchozí a následné komunikace vyplývá, že šlo o Michala T.).

- Z emailového kalendáře a emailu s přílohou (č. l. 27803, 27830 – 27835, sv. 125) vyplývá, že dne 18. 5. 2012 proběhla schůzka zaměstnanců TESCO SW k výstupům a připomínkám Zlínského kraje z koordinačního jednání k analýze VIU, kterou dělá TESCO jako subdodávku pro EUNICE. Z jednání vyplynuly závěry, které je třeba dopracovat do zpracovávané analýzy, David T. tedy žádá o prostudování zaměstnance (žádost je adresována: Vladislav K., Petr Z., Jaroslav B., Martin V., Michal T., Josef T. ml.). Projednávaný dokument - zpřesnění požadavků PU4 a PU6 a jejich podrobnější popis odesílá den před schůzkou, tedy 17. 5. 2012, emailem Zuzana M. Davidu T. a Michalu T., když jej tentýž den obdržela od Pavla K. z KÚZK.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27836, sv. 125), že dne 4. 6. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Radkem N. z Novellu. V hovoru oba vyjadřují nelibost nad tím, že úředníci KÚZK posílají analýzu (resp. její část) k posouzení Microsoftu. Tím může dojít k úpravám zadávací dokumentace tak, že by zakázku mohl vysoutěžit kdokoli, nebo nakonec nikdo. N. doslova sděluje, že to se tomu K. vymstí, jednak, když bude všechny tahat za fusekly, tak mu s tím pak nebude nikdo chtít pomoci a jednak to nakonec bude paskvil, protože oni mu tam dají svoji část, oni (Novell) zase svoji část, další jinou a pak z toho bude řešení, který nebude schopen nikdo udělat a hlavně to nebude za ty peníze udělaný.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27837, 27838 – 27860, sv. 125), že dne 8. 6. 2012 Martin V. posílá emailem Davidu T., Petru Z. a Michalu T. tři dílčí soubory analýzy v souvislosti s vnitřní integrací na Krajském úřadu Zlínského kraje. Jde o dokument popisující varianty integrace, dále dokument obsahující ostatní kapitoly analýzy kde zbývá doplnit 4 podkapitoly (obsah všech kapitol je závislý na tom, jaké agendy se rozhodnou zvolit pro integraci) a třetím souborem je tabulka, ve které jsou shrnuty informace o variantách integrace a ze které vyplývá použití varianty s ESB.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27868, 27870 – 27902, sv. 125), že dne 19. 6. 2012 František H. posílá emailem Radku N., Davidu T. a Michalu T. v předmětu „Fw: zadávací dokumentace“ v příloze dokumenty „zadavaci_dokumentace_VIU_v13_f.docx“ a „soucasny_strav_VIU_v3.docx“, které předtím obdržel od Ivo S. z Krajského úřadu Zlínského kraje. Dokumenty (jedná se tedy o Zadávací dokumentaci VIU verze č. 13 z data 18. 6. 2012 a Současný stav IS verze č. 3, ze dne 13. 5. 2012) H. posílá adresátům k připomínkování formou komentářů do textu ZD. Dokument Současný stav IS je následně jako příloha součást zadávací dokumentace k zakázce.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27905, sv. 125), že dne 21. 6. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Michalem T., kdy obsahem hovoru jsou připomínky spol. TESCO SW k zadávací dokumentaci na zakázku vnitřní integrace úřadu. H. se ptá, zda to budou připomínkovat, Michal T. sděluje, že budou a domlouvají se na podobě připomínek formou komentářů a termínu jejich odevzdání. Dle H. je to v podstatě opsaná zadávačka z Jihlavy a něčím doplněná. Michal T. upozorňuje, že minimálně v té části portál úředníka to neodpovídá té studii proveditelnosti vůbec. H. uvádí jasně, jako Novell bude dělat IDeMko, to taky neodpovídá studii proveditelnosti, základ všeho je studie proveditelnosti, to znamená všude, kde to neodpovídá studii proveditelnosti, klidně říct neodpovídá studii proveditelnosti. T. sděluje, že u nich je to již procesu a nejspíše v sobotu jim to pošlou (EUNICE).

- Z emailu vyplývá (č. l. 27929, 27932, sv. 125), že dne 22. 6. 2012 Petr Z. posílá emailem v předmětu „RE: zadávací dokumentace“ Michalu T. připomínkové dokumenty pro předání do EUNICE. T. zprávu obratem přešlává Františku H.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27934, sv. 125, 27936, svazek 126 a 27938 – 27961, sv. 126), že dne 22. 6. 2012 Radek N. posílá emailem Františku H. a Michalu V. v předmětu „Dokumentace KU Zlín“ připomínky k zadávací dokumentaci s vysvětlujícím textem. Mimo jiné sděluje, že některé části nekorespondují s požadavkem K. (a ptá se, zda zase změnil názor), některé části jsou diskriminující a u nich by se bál, že to někdo napadne a zakázka se neúměrně protáhne, nebo jsou tam části, které zakázku posouvají mimo finanční rámec určený pro projekt. V. zprávu přešlává 23. 6. 2012 Zuzaně M.

- Z emailu vyplývá (č. l. 27962, sv. 126), že dne 23. až 24. 6. 2012 probíhá emailová komunikace mezi Michalem V., Františkem H. a Zuzanou M. v souvislosti se zadávací dokumentací připomínkovanou od Novellu a TESCO SW. Předmětem komunikace je, v jakém rozsahu a formě má EUNICE připomínky předat Zlínskému kraji. Michal V. ale rovněž píše dne 23. 6. 2012, že další připomínky od AC (AutoCont) nebude mít k dispozici z časových důvodů, od Asseco a Nessu nemá žádnou zpětnou vazbu a ptá se H., zda něco dorazilo od IBM nebo od Microsoftu? H. odpovídá, že od IBM a MS nic nepřišlo, oba ale termíny znají, asi se na to vykašlali. V jiném emailu píše Zuzana M. Michalu V. a H., že by jim poslala určité připomínky TESCA, jen by ten dokument uložila pod nimi, aby ve vlastnostech nebyl uvedený p. Z. z Tesca.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 27982, 27983 – 27984, sv. 126), že dne 24. 6. 2012 Michal V. posílá emailem v předmětu „zadávací dokumentace“ dokument „Připomínky k ZD_VI_Zlín.docx“, jehož obsahem jsou finální připomínky od nich a jejich garantů k zadávací dokumentaci. Zprávu přešlává Zuzaně M. a Františku H. (č. l. 27985, sv. 126).

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 27987 - 27988, sv. 126), že dne 27. 6. 2012 proběhl hovor mezi Františkem H. a Michalem T., jehož obsahem jsou připomínky zástupců TESCO SW k zadávací dokumentaci a nakolik lze z některých ustoupit a na kterých je nutno trvat.

- Z emailu vyplývá (č. l. 27991 - 27992, sv. 126), že dne 27. 6. 2012 Pavel K. z Krajského úřadu Zlínského kraje posílá emailem Františku H. v předmětu „zadávací dokumentace_VIU_v22“ nejnovější verzi technické části zadávací dokumentace s tím, že není nutno připomínkovat, jen kdyby narazili na něco zásadního. H. zprávu včetně přílohy obratem přešlává Michalu V., Michalu T. a Radku N.

- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 28014, 28015 - 28037, sv. 126), že dne 4. 7. 2012 Pavel K. z krajského úřadu Zlínského kraje posílá emailem Františkovi H. v předmětu „zadávací dokumentace VIU ZK“ aktuálně poslední verzi zadávací dokumentace VIU s prosbou o revizi. František H. obratem zprávu přešlává Radku N. a Michalu T.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 28038, sv. 126), že dne 9. 7. 2012 proběhl hovor mezi Michalem T. a Františkem H., kdy obsahem hovoru jsou možné připomínky ze strany TESCO SW k poslední verzi zadávací dokumentace. H. sděluje, že se jedná o poslední verzi od K., který mu psal, aby se na to v EUNICE podívali, takže by doporučoval se na to podívat a kdyby tam byla nějaká totální zhuvěřílost, tak aby něco dopsali, zkrátka se jen pro jistotu na to podívat. K. totiž vyrábí verze jak na běžícím pásu, už jich má 25, nebo kolik takže doporučuje se na to

mrknout. Michal T. slibuje se na to podívat, když tak dá vědět. T. se dále ptá, kdy to kraj plánuje vypsat a H. sděluje, že možná mluvili o září.

- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28054 – 28080, sv. 126), že dne 6. 8. 2012 rada kraje schválila předběžné oznámení a odůvodnění účelnosti veřejných zakázek, mimo jiné zakázky „Vnitřní integrace Krajského úřadu“.

- Z oznámení vyplývá (č. l. 28086 – 28095, sv. 126), že dne 8. 8. 2012 byly ve Věstníku veřejných zakázek oznámeny Předběžné informace k zakázce, v Evropském věstníku došlo ke zveřejnění dnem 11. 8. 2012.

- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28146 – 28157, sv. 126), že dne 3. 9. 2012 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“ formou otevřeného nadlimitního řízení a současně jmenuje komise pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi.

- Z oznámení a zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 28158 – 28186, sv. 127 a Volná příloha II/9), že dne 14. 9. 2012 byla zakázka zveřejněna na veřejném portálu Zlínského kraje včetně zadávací dokumentace, stejného dne byla zveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek a Evropském věstníku, s datem podání nabídek do 22. 11. 2012 do 10.00 hod. Předpokládaná hodnota byla stanovena na částku 18 845 589 Kč bez DPH. Zakázka je rozdělena a dvě části. Část 1. Identity management a integrační bod (IDM a IB), kdy předmětem zakázky je dodávka a implementace Identity management systému a integračního bodu, kdy IDM bude sloužit pro centralizovanou správu interních a externích identit, integrační bod zajistí prostředí pro vzájemnou komunikaci mezi vnitřními IS a centrálními IS. Část 2. Portál úředníka, kdy předmětem zakázky je dodávka webového prostředí, které uživatelům poskytne jednotný personifikovaný přístup k definovaným informacím. Zadávací dokumentaci si vyžádala i spol. Novell. Součástí zadávací dokumentace jako přílohy byly následující dokumenty: jednak pod přílohou 1. Předmět veřejné zakázky (vychází ze zpracované Analýzy), dále je přílohou zadávací dokumentace Studie proveditelnosti pro projekt „Na rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“, část výzvy IV. – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS zpracovaná EUNICE a rovněž je součástí zadávací dokumentace jako příloha Popis současného stavu IS.

- Ze seznamu nabídek, přijímacích protokolů, protokolu o otevírání nabídek, nabídky uchazeče č. 6 a protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 28346 – 28433, 28438 – 28451, sv. 127 a Volná příloha II/9), že nabídku podali následující uchazeči: AutoCont CZ a.s., MARBES CONSULTING s.r.o., IBA CZ s.r.o., atlantis software s.r.o., TESCO SW a.s. a Corpus Solutions a.s. Z nabídky TESCO SW vyplývá, že cenová nabídka činila částku 4 002 786 Kč včetně DPH (3 335 655 Kč bez DPH), kdy TESCO SW podalo nabídku jen pro Část 2. veřejné zakázky soutěže, pro Část 1. se TESCO SW neúčastnilo. Nabídku za společnost podepsal RNDr. Josef T. z pozice předsedy představenstva.

- Ze Žádostí o doplnění, objasnění nabídky vyplývá (č. l. 28454 – 28481, sv. 127), že komise pro posouzení kvalifikace vyzývala soutěžitele o objasnění podaných nabídek.

- Z Protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 28482 – 28483, sv. 127), že komise se sešla na svém druhém zasedání dne 7. 12. 2012 a rozhodla, že všechny podané nabídky splnily kvalifikaci a budou předány k posouzení a hodnocení hodnotící komisi.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 28492 – 28504, 28515 – 28518, sv. 127), že hodnotící komise se sešla dne 14. 12. 2012 na svém prvním jednání, a opět po dalších výzvách k objasnění nabídek, na základě provedeného hodnocení byla dne 2. 1. 2013 na svém třetím jednání pro Část 1. jako nejvhodnější vybrána podle hodnotícího kritéria v podobě nejnižší nabídkové ceny nabídka Corpus Solutions a.s., pro Část 2. nabídka společnosti IBA CZ s.r.o. TESCO SW se svou nabídkou ve výši 3 335 655 Kč bez DPH (4 002 786 Kč s DPH) skončila až jako třetí v pořadí, před ní tedy skončila jako první s nabídkou společnost IBA CZ s.r.o. ve výši 2 237 843 Kč bez DPH a jako druhá v pořadí společnost atlantis software s.r.o. s nabídkou 3 280 000 Kč bez DPH, jako čtvrtá v pořadí spol. AutoCont CZ a.s. s nabídkovou cenou 5 462 499 Kč bez DPH.

- Z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28519 – 28529, sv. 129), že rada krajského úřadu dne 7. 1. 2013 vzala na vědomí závěry hodnotící komise veřejné zakázky „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“ a schvaluje: 1) výběr nejvhodnější nabídky pro Část 1 – Corpus Solutions a 2) výběr nejvhodnější nabídky pro Část 2 – IBA CZ. Rada rovněž schválila uzavření smluv s uvedenými společnostmi.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 28548 – 28566, sv. 129), že dne 14. 2. 2013 byla uzavřena smlouva mezi Zlínským krajem jako objednatelem a společností Corppus Solutions a.s. na dodávku a implementaci identity management systému a provedení vnitřní integrace (vytvoření integračního bodu) Krajského úřadu Zlínského kraje. Celková cena plnění činí 7 860 000 Kč bez DPH.

- Ze smlouvy vyplývá (č. l. 28570 – 28590, sv. 129), že dne 13. 2. 2013 byla uzavřena smlouva mezi Zlínským krajem jako objednatelem a společností IBA CZ s.r.o. na dodávku a implementaci Portálku úředníka Krajského úřadu Zlínského kraje. Celková cena plnění činí 2 237 843 Kč bez DPH.

206. K bodu **CH.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z Výzvy a ze zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 28705 – 28716, sv. 130), že dne 1. 4. 2010 Pardubický kraj zveřejnil výzvu k předložení nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na služby v podobě Zpracování studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ včetně zadávací dokumentace k zakázce. Jako osoba oprávněná jednat za Pardubický kraj byl uveden Ing. Martin H. (xxx). Součástí výzvy jsou kromě zadávací dokumentace další přílohy, mezi nimi i vzorové osnovy Studie proveditelnosti a eGovernmentová strategie kraje. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 21. 4. 2010 do 12:00 hod. s tím, že jediným kritériem pro hodnocení nabídek je nejnižší nabídková cena.

- Z usnesení Rady Pardubického kraje vyplývá (č. l. 28720 – 28721, sv. 130), že dne 6. 5. 2010 Rada Pardubického kraje rozhodla o výběru nejvhodnější nabídky na zpracování Studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ v podobě nabídky uchazeče Naviga 4, s.r.o.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 28723, sv. 130), že dne 8. 7. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Michalem T. a Barborou S. ze spol. Naviga4 týkající se vývoje věcí v Pardubicích. Michal T. žádá o konzultaci vývoje věcí a žádá S., protože se jí nemůže dovolat, aby se S. ozvala kolegovi Josefu T. ml., na kterého ji poskytuje telefon. S. v odpovědi uvádí, že se s ním spojí zítra ráno.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 28724, 28725 – 28747, 28748, sv. 130), že dne 25. 7. 2010 David T. posílá emailem Josefu T. ml. v předmětu „Emailing: KÚPK-IOP (část 4)-Vnitřní integrace úřadu-v01“ v příloze „KÚPK-IOP (část 4)-Vnitřní integrace úřadu-v01“ podkladový materiál k vnitřní integraci pro Pardubický kraj, žádá od něj připomínkování a přeposlání na BS (zřejmě myšleno na Barboru S.). Josef T. ml. tentýž den materiál po úpravách vrací Davidu T. s dotazem, zda budou posílat ještě separé doplněný materiál k helpdesku od H.? Josef T. ml. obratem reaguje, že: Nikoliv. Poslal by jí jejich materiál, ať ho zapracuje.

- Z emailu vyplývá (č. l. 28750 – 28751, sv. 130), že dne 25. 7. 2010 opět probíhá další emailová komunikace mezi Josefem T. ml. a Barborou S. (stejný předmět komunikace, jako výše). T. přeposílá S. poslední verzi materiálu VIU pro KUPK. Uvádí, že posílá poslední verzi, jsou v ní zapracovány připomínky Dr. B. a v rámci Office desk požadavky na helpdesk Ing. H. Upravil i část Majetku pro potřeby kraje. S. děkuje, projde to a zítra určitě zavolá.

- Z emailu vyplývá (č. l. 28754 – 28756, sv. 130), že dne 3. 8. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Barborou S. a Martinem H., v rámci níž S. sděluje H., že pracuje na studii s tím, že čeká ještě na nabídky a odešle mu ji v sobotu rozpracovanou a v neděli večer finální verzi. V emailu se navzájem oslovují: AH. ... Zdar... a Barbora S. email ukončuje slovem Barča.

- Z emailu a jeho přílohy v podobě studie proveditelnosti vyplývá (č. l. 28757 – 28758, 28759 – 28844, 28845, 28847 - 28934, sv. 130), že dne 13. 8. 2010 probíhá emailová komunikace mezi Michalem T., Barborou S. a Josefem T. ml. Michal T. se připomíná S. ohledně materiálu z Pardubic

(viz prvotní email ze dne 8. 7. 2010). Barbora S. v odpovědi posílá rozpracovanou studii proveditelnosti a sděluje, že materiál je pracovní a budou tam ještě připomínky a po debatách s H. se tam ještě dost změní. Michal T. zprávu obratem přeposílá Josefu T. ml. Josef T. ml. obratem zprávu přeposílá Davidu T. s pokynem, ať doplní majetek, podívá se na popisy VIU a doplní formou editace. V emailu uvádí, že na první pohled tam, toho od nich moc není. Téhož dne Michal T. vrací ve 14:40 hod. upravený dokument Josefu T. (příloha „Studie proveditelnosti INT_Pardubickř krajv4.doc“). Z rozpracovaného dokumentu vyplývá, že jej Michal T. v době před odesláním Josefovi upravoval či doplňoval v části 7. Technické řešení, kam zapracoval softwarové řešení společnosti TESCO SW v podobě FaMa+.

- Z emailu vyplývá (č. l. 28935 – 28937, sv. 130), že dne 16. 8. 2010 Michal T. zasílá emailem Jaroslavu M. z TESCO SW v předmětu: „Studie proveditelnosti INT_Pardubickř krajv4.doc“ v příloze stejně nazvaný dokument, přičemž v textu emailu sděluje, že má zkusit doplnit to barevně (červeně/žlutě) zvýrazněné. Téhož dne M. vrací T. upravený dokument, přičemž v textu emailu sděluje, že doplněné/upravené části vyznačil zeleně. Neví, jestli to má být pro FamaPlus, pokud ne, má si Michal T. opravit na jiný název IS.

- Ze Studie proveditelnosti vyplývá (část studie proveditelnosti č. l. 28939 – 28960, sv. 130), že studie byla zpracována ke dni 30. 8. 2010 společností Naviga4 s.r.o. Kompletní studie proveditelnosti je součástí Volné přílohy II/10 jako stopa č. 2. Z této studie vyplývá, že například kapitola 7.3.2. – tedy technické řešení - je ve studii podle návrhů zaslaných dle emailové komunikace a změn ze dne 13. 8. 2010. Nicméně z kapitoly 2 písm. a) vyplývá, že požadavek na integraci v sobě zahrnuje požadavek na sjednocení systémů v rámci kraje, tedy mezi nimi integraci stávajícího systému GINIS, integraci stávajícího personálního systému VEMA a integraci stávajícího portálu nemovitého majetku FaMa+. Ze studie dále vyplývá, že tato je zpracována jako nedílná součást žádosti o dotaci do integrovaného operačního programu opatření 2.1 zavádění ICT na území veřejné správy výzvy č. 08.

- Z usnesení Rady Pardubického kraje vyplývá (č. l. 28961 – 28967, sv. 130), že dne 2. 9. 2010 byl radou schválen projekt pro uplatnění v rámci výzvy č. 08 IOP a schválila předložení žádosti o spolufinancování vybraných projektů včetně části IV. Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 28968, sv. 130), že na den 23. 11. 2010 od 9:15 do 9:45 měl Ing. Martin H. záznam v kalendáři emailu (xxx) o schůzce s předmětem „Tesco SW, T.“ na oddělení informatiky na Pardubickém kraji. Povinným účastníkem je Michal T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 28969 – 28970, sv. 131), že dne 29. a 30. 11. 2010 probíhá emailové komunikace mezi pracovníky TESCO SW k plánu údržby majetku i ke Krajskému úřadu Pardubického kraje. Jde o komunikaci mezi osobami Josef T. ml., David T., Vladislav K., Petr Z., Petr P.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 28971, 28972 – 28978, sv. 131), že dne 22. 12. 2010 Petr Z. ze spol. TESCO SW vrací emailem Josefu T. ml. dokument s drobnými úpravami v modré barvě. Obsahem dokumentu jsou specifikace k zakázce Vnitřní integrace řadu Pardubického kraje.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 28981, 28982 – 28985, sv. 131), že dne 14. 3. 2011 Michal T. posílá emailem Davidu T. v předmětu „tabulka.xlsx“ v příloze stejně nazvaný heslem chráněný dokument s prosbou, ať na to mrkne, obsahující tabulku v souvislosti s výzvou č. 08 IOP. Tabulka obsahuje jejich poznámky k jednotlivým krajům ve sloupcích „Co už od nás mají“, „Co chceme dodat“, „Strategie“ a „úroveň komunikace“ ve vztahu k TOP managementu a IT odborům krajů, komunikace s klíčovými partnery a „nejbližší událost“. K Pardubickému kraji z těchto kolonek a zejména z kolonky „komunikace“ vyplývá, že již v této době nejméně zástupci TESCO SW a.s. ovlivňovali průběh zadávacího řízení zakázky, přičemž plánují dodání části plnění zakázky VIU (vnitřní integrace úřadu), mají zajištěnu komunikaci na úrovni TOP managementu kraje, na úrovni IT odboru kraje a komunikaci s klíčovými partnery, doposud jen GORDIC. Pokud se jedná o nejbližší událost, pak plánují přípravu podkladů pro ZD (zadávací dokumentaci) pro majetek/VIU.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 28986, sv. 131), že na den 8. 12. 2011 a 9. 3. 2012 měl Ing. Martin H. záznam v kalendáři emailu (xxx) o schůzce s Michalem T.
- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 28988, 28990 – 29095, sv. 131), že dne 21. 5. 2012 Michal T. emailem žádá Martina H. o zaslání finální podoby studie proveditelnosti pro vnitřní integraci s tím, že má k dispozici jen pracovní/průběžnou verzi. H. reaguje obratem a v příloze „STUDIE_INT.pdf“ zasílá studii. Tato zasláná studie proveditelnosti je s datem 1. 9. 2010.
- Z emailů a přílohy vyplývá (č. l. 29098, 29099-29109, sv. 131), že dne 1. 8. 2012 Michal T. zasílá z emailu xxx Martinu H. v příloze dva dokumenty. Konkrétně „Analýza_současného_stavu ICT_final.doc“ a „VIU_Příloha_1_Globalní_úroveň-final.doc“. V textu uvádí, že klíčovým dokumentem je především ta příloha VIU_Příloha_1_úroveň_final a žádá H., aby s materiály nakládal důvěrně.
- Z emailů a příloh vyplývá (č. l. 29110, 29111 – 29135, 29137, 29138, 29139 – 29162, 29163, 29165 – 29188, sv. 131), že dne 6. 8. 2012 si Martin H. přeposílá emailem v předmětu „sám sobě“ přílohu nazvanou „ZD_INT_2012_08_06.docx“, obsahující rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“. Dne 10. 8. 2012 tento dokument přeposílá Bohumilovi P. Dne 14. 8. 2012 tento dokument přeposílá Vladimírovi Ř. a Petrovi Š. s tím, že uvítá připomínky a doplnění.
- Z emailu a přílohy vyplývá (č. l. 29189, 29190 - 29221, sv. 131), že dne 16. 8. 2012 Martin H. posílá email Michalu T. na adresu xxx pod předmětem „konzultace – integrace“ v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci k budoucí veřejné zakázce „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“. Dokument v příloze je nazván „INT.docx“. Jedná se o stejný dokument, který H. dříve poslal za účelem připomínek a doplnění Ř. a Š.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 29224, 29225 – 29308, sv. 132), že dne 20. 8. 2012 Martin H. zasílá emailem zaměstnancům úřadu k témuž dni dopracovanou zadávací dokumentaci k integraci úřadu za účelem připomínek. Příjemci emailu jsou výslovně uvedeni Jana H. PhDr., Ing. Jaroslava P., Ludmila V., Bc. Marcela B., Naděžda H. a dále zřejmě pod složkou Informatika další zaměstnanci z tohoto odboru.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 29310, 29311 – 29347, sv. 132), že dne 22. 8. 2012 Martin H. zasílá emailem Jaroslavu D. ze spol. AutoCont v předmětu „Konzultace“ v příloze rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce jako dokument nazvaný „ZD_INT_2012_08_22.docx“.
- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Davidem T. a Michalem T. ze dne 24. 8. 2012, mezi Michalem T. a Martinem H. ze stejného dne a z SMS zprávy vyplývá (č. l. 29348, 29349, sv. 132), že obsahem hovoru mezi Davidem a Michalem T. jsou okolnosti předání jedné z verzí zadávací dokumentace Martinu H. Následně Michal T. informuje Martina H., že na tom ještě popracoval a dotazuje se, zda předání k určitému dni je dostačující. V SMS ze dne 27. 8. 2012 píše Michal T. Martinu H. zprávu o obsahu: Dobry den, pripominky jsem poslal dnes rano. Dejte mi, prosim, vedet, zda to doslo. MT. H. reaguje obratem SMS zprávou „Doslo, mh“.
- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 29350, 29351 – 29394, sv. 131), že dne 27. 8. 2012 Martin H. zasílá emailem Michalu T. na adresu xxx pod předmětem „Konzultace – Docházka“ v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci (verzi z 27. 8. 2012) k budoucí veřejné zakázce „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ jako přílohu nazvanou „ZD_INT_2012_08_27.docx“. Tuto však rozesílá k připomínkám i dalším osobám, jako např. Ivanu K. (č. l. 29395), včetně obdržených připomínek (č. l. 29483)
- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Davidem T. a Michalem T. ze dne 5. 9. 2012 vyplývá (č. l. 29484, sv. 133), že obsahem hovoru je aktuální stav procesu veřejných zakázek v Pardubicích a Hradci Králové. David T. mimo jiný potvrzuje probíhající komunikaci prostřednictvím emailu.
- Z usnesení Rady Pardubického kraje vyplývá (č. l. 29485, sv. 133), že dne 6. 9. 2012 rada kraje schválila předběžné oznámení k zakázce „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“.
- Z emailů vyplývá (č. l. 29486, sv. 133), že dne 17. 9. 2012 probíhá komunikace mezi Martinem H. a Michalem T. ve vztahu ke vzájemné schůzce.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Josefem T. a Michalem T. ze dne 2. 1. 2013 a následně mezi Michalem T. a Martinem H. vyplývá (č. l. 29540, 29541, sv. 133), že obsahem hovoru je aktuální stav procesu veřejné zakázky v Pardubicích, z hovoru vyplývá dohoda, že Michal T. ověří aktuální stav telefonicky u Martina H. Následně Michal T. telefonuje H., žádá o schůzku a ptá se jej, zda se to u nich chýlí ke konci. H. sděluje, že to má před vypuštěním, tento týden ještě něco dorazí, ale už té zadáváčky má nad hlavu a závěrem dodává: „no uvidíte“. Michal T. následně o výsledku hovoru obratem informuje Josefa T. ml.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Josefem T. ml. a Michalem T. ze dne 17. 1. 2013 vyplývá (č. l. 29545, sv. 133), že obsahem hovoru je dokument, který měl přijít na emailovou adresu Michala T. na yahoo.com. Sdělují si, že zatím nic nepřišlo, mají jen dva měsíce starý dokument.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 29546, 29547-29554, sv. 133), že dne 17. 1. 2013 Martin S. posílá obž. Josefu S. (oba ze spol. AutoCont) emailem v předmětu „info“ přílohou dokument „ZD_INTEGRACE_2012_12_17.doc“. V textu je uvedeno, že je to dokument pro Pepu T., jen pokud se sám ozve. Jedná se o rozpracovanou zadávací dokumentaci k předmětné zakázce ve verzi k 17. 12. 2012.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 29558, 29559-29591, 29592, sv. 133), že dne 22. 1. 2013 Richard N. ze spol. Oracle z emailu xxx posílá Davidu T. v předmětu „Dokument“ v příloze dokument nazvaný: „Integrace V5.docx.“ Dokument obsahuje rozpracovanou zadávací dokumentaci k předmětné zakázce a ve vlastnostech tohoto dokumentu je uveden jako autor Ing. H. Martin. David T. obratem přeposílá zprávu Michalovi T. a Josefovi T.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 29625 – 29627, sv. 133), že dne 22. 1. 2013 probíhala komunikace mezi Davidem T. a Josefem T. ml. k umožnění přístupu k dokumentu z Pardubic. Následující den informuje David T., že provedl změny a uložil ve verzi 2013-01-23.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Michalem T. a Davidem T. ze dne 24. 1. 2013 vyplývá (č. l. 29628, sv. 133), že obsahem hovoru jsou připomínky TESCO SW k aktuální verzi zadávací dokumentace. David upozorňuje Michala na technologickou podmínku znemožňující případnou účast společnosti TESCO SW v budoucí soutěži.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Michalem T. a Martinem H. ze dne 25. 1. 2013 vyplývá (č. l. 29630, sv. 133), že T. sděluje, že posílá H. slíbený email a ptá se, zda došel. H. obratem potvrzuje doručení.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Martinem H. a Michalem T. ze dne 30. 1. 2013 vyplývá (č. l. 29632, sv. 133), že obsahem hovoru jsou cenové údaje k portálu majetku. T. slibuje poslat ještě vysvětlující text.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Michalem T. a Martinem H. ze dne 14. 2. 2013 vyplývá (č. l. 29633, sv. 133), že obsahem hovoru je žádost T., že kdyby byla nějaká aktualizace k dispozici, že by mu to vůbec nevadilo, H. sděluje, že bude konečná verze. T. dodává, že myslel aktualizace, v závorce konečnou verzi, kdyby do toho bylo možno nahlédnout, ať to zvaží. H. mu odpovídá: „Vy to v podstatě máte, no ale v tomto stavu je to o hubu, protože když by to někdo zjistil, tak víte, jak to je, no“. T. odpovídá? No dobře, tak to nechme být. Nakonec T. žádá o schůzku příští týden.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 29634, sv. 133), že dne 19. 2. 2013 probíhala emailová komunikace mezi Michalem T. a Martinem H. týkající se domluvy termínu schůzky na čtvrtek 21. 2. 2013 cca v 10:00 hodin.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Josefem T. ml. a Michalem T. ze dne 21. 2. 2013 vyplývá (č. l. 29635, sv. 133), že obsahem hovoru jsou aktuální informace o stavu veřejných zakázek jednak v Pardubicích a jednak v Hradci Králové. Z hovoru vyplývá, že podstatou otázek Josefa na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy společnosti TESCO SW promítly do textu zadávací dokumentace.

- Z usnesení rady Pardubického kraje ze dne 15. 4. 2013 vyplývá (č. l. 29636 – 29639, sv. 133), že dne 15. 4. 2013 rada rozhoduje o provedení zadávacího řízení veřejné zakázky „Vnitřní integrace

úřadu a integrace s ISVS“ způsobem otevřeného řízení podle § 27 zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách na výběr dodavatele a schvaluje zadávací dokumentaci veřejné zakázky.

- Z uveřejnění vyplývá (č. l. 29725, sv. 134), že veřejná zakázka byla zveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek dne 16. 4. 2013, taktéž byla zveřejněna a v Evropském věstníku (č. l. 29741, sv. 134).

- Ze zadávací dokumentace včetně příloh vyplývá (č. l. 29640 – 29726, sv. 133), že předpokládaná cena zakázky činí 18 932 045 Kč bez DPH, lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 3. 6. 2013 v 10:00 hodin.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 29759 – 29762, sv. 134), že dne 23. až 30. 4. 2013 probíhala emailová komunikace mezi Filipem N., Jaroslavem D. (oba ze spol. AutoCont), Josefem T. ml. a Michalem T. Snahou je sjednávání schůzky v souvislosti s vyhlášenou zakázkou.

- Z usnesení Rady Pardubického kraje vyplývá (č. l. 29763 – 29777, sv. 134), že dne 16. 5. 2013 rada jmenovala hodnotící komisi s funkcí komise pro otevírání obálek a posouzení kvalifikace na výběr dodavatele veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“.

- Z emailu vyplývá (č. l. 29778, sv. 134), že dne 17. 5. 2013 probíhala emailová komunikace mezi Michalem T. a Jaroslavem D. ze spol. AutoCont ohledně cen pro Pardubice.

- Z emailů a z výpisu telekomunikačních hovorů vyplývá (č. l. 29802 – 29816, sv. 134), že ve dnech 24. až 28. 5. 2013 probíhala komunikace mezi Martinem Š., Jaroslavem D., Filipem N. (všichni ze spol. AutoCont), Milošem K., Petrem N. (oba ze spol. O2), Vítem Š. (ze spol. ANet), Alešem H. (ze spol. IBA CZ), Josefem T. ml. a Michalem T. ze spol. TESCO SW, týkající se dohod o koalicích, cenách za jednotlivé části zakázky v souvislosti s připravovanými nabídkami do soutěže.

- Z emailů a z výpisu telekomunikačních hovorů vyplývá (č. l. 29828 – 29848, 29852, 29854 – 29856, sv. 134), že ve dnech 24. až 28. 5. 2013 probíhala komunikace Michalem T., Milošem K. (oba ze spol. O2), Martinem Š., Petrem N., Filipem N. (všichni ze spol. AutoCont), Alešem H. (ze spol. IBA CZ), Janem B. (ze spol. Atlantis), Radkem E. (ze spol. ITG, a.s.) a Miroslavem H. (ze spol. CESA) o cenách a dodávkách jednotlivých částí v připravovaných nabídkách.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 29853, sv. 134), že dne 5. 6. 2013 kontaktuje Martin H. Michala T. a žádá jej o radu při sestavování odpovědi na dodatečné otázky, kterých obdržel od jedné společnosti celkem 12. Dokonce s ním sjednává, že mu pošle odpovědi a T. mu k tomu pošle nějaký komentář. T. žádá o zaslání na adresu yahoo.com, pomůže mu, dá mu k tomu komentář.

- Z výpisu z telekomunikačního provozu vyplývá (č. l. 29853, 29854, sv. 134), že dne 5. 6. 2013 Michal T. informuje Josefa T. ml. o doplňujících dotazech na zadavatele, ke kterým má vypracovat odpovědi. Josef navrhuje zjistit původce dotazů a odpovědět „inteligentně“, podle toho, jak tam vypadá situace. Stejného dne posílá Martin H. Michalu T. SMS o obsahu: Viz uprava, carpenterm.mh.

- Z emailu vyplývá (č. l. 29864 – 29865, sv. 134), že dne 6. 6. 2013 Filip N.0 ze spol. AutoCont zasílá emailem Milanovi V. (ze spol. NESS) za AutoCont a TESCO dnes kompletované ceny. Také mu posílá jasné dělení plnění mezi AC a TESCO SW.

- Z Dodatečných informací vyplývá (č. l. 29866 – 29889, sv. 134), že dne 7. 6. 2013 Pardubický kraj sděluje Dodatečné informace č. 9 v podobě 12-ti otázek jednoho z dodavatelů a 12-ti odpovědí zadavatele.

- Z výpisu z telekomunikačních hovorů vyplývá (č. l. 29866 – 29889, sv. 134), že dne 7. 6. 2013 probíhá telefonická komunikace mezi Martinem Š., Filipem N. (oba bez spol. AutoCont), Michalem T., Josefem T. ml. ze spol. TESCO SW, Vítem Š. (ze spol. ANet), Janem B. (ze spol. Atlantis), Milanem V. (ze spol. Ness), Miroslavem H., Michalem K. (ze spol. CESA) a Radkem E. (ze spol. ITG). Obsahem komunikace je sestavování koalic do soutěže, otázka cen a rozsahu plnění.

- Z krycích listů nabídek a nabídek samotných vyplývá (č. l. 29909 – 29934, sv. 134 a dále stopy č. 21, 22, 23 a 24 ve volné příloze II/10), že nabídku podaly celkem 4 společnosti. Konkrétně společnosti 1) Ness Czech s.r.o. s nabídkovou cenou 15 486 000 bez DPH (cena je uváděna včetně

ceny za technickou podporu a servis po dobu 5 let), 2) atlantis software s.r.o. s nabídkovou cenou 15 795 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat část Analýza v hodnotě 600 000 Kč bez DPH, Integrace v hodnotě 2 000 000 Kč bez DPH, ServisDesk(HelpDesk) v hodnotě 1 650 000 Kč bez DPH a další blíže nespecifikované služby, vše v celkovém rozsahu 42,77% z celkového objemu zakázky), 3) Tayllor & Cox s.r.o. (dříve ITEG s.r.o.) s nabídkovou cenou 15 950 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat pouze Majetkový portál, Facility Management v hodnotě 2 450 000 Kč bez DPH) a nakonec společnost 4) CESA a.s. s nabídkovou cenou 17 923 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat část Integrace v hodnotě 1 860 000 Kč bez DPH, ServisDesk(HelpDesk) v hodnotě 1 860 000 Kč bez DPH a Majetkový portál, Facility Management v hodnotě 2 511 000 Kč bez DPH). Ve všech nabídkách tedy figuruje TESCO SW jako subdodavatel v různém rozsahu, ale je jako subdodavatel ve všech nabídkách výslovně uváděna. Z nabídky spol. Ness Czech s.r.o. dále vyplývá, že TESCO jako subdodavatel pro něj mělo zpracovat a dodat část A) Analýza, dokument aktuálního stavu v ceně bez DPH 800 000 Kč, dále Integrace – integrační platforma v ceně 1 818 182 Kč bez DPH, dále Service desk (HelpDesk) v ceně 1 818 182 Kč a nakonec Majetkový portál, Facility Management v ceně 2 454 545 Kč bez DPH, což v součtu představuje plnění v hodnotě 6 890 909 Kč bez DPH. Tedy vyhrála nabídka, v níž TESCO jako subdodavatel dodával největší část objemu veškeré zakázky z finančního hlediska.

- Z Prezenční listiny a čestného prohlášení vyplývá (č. l. 29918, 29923 sv. 134), že Ing. Martin H. byl členem hodnotící komise (která plnila roli i komise pro otevírání obálek) a který dne 13. 6. 2013 podepsal Prohlášení o nepodjatosti člena hodnotící komise, ve kterém podpisem stvrdil, že není ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjatý a že jej se žádným uchazečem nespojuje osobní, pracovní ani jiný obdobný poměr.

- Z usnesení Rady Pardubického kraje vyplývá (č. l. 30107, sv. 135), že dne 1. 8. 2013 rada kraje rozhodla o vyloučení uchazeče Tayllor & Cox s.r.o. ze zadávacího řízení a o výběru nejhodnější nabídky, kterou se stala nabídka spol. NESS Czech, s.r.o.

- ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 30117 – 30133, sv. 135), že dne 4. 9. 2013 byla uzavřena smlouva o dílo mezi Pardubickým krajem jako objednatel a spol. NESS Czech s.r.o. jako zhotovitelem, a to na dodávku a implementaci „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“. Sjednaná cena činí 14 150 909 Kč bez DPH za dodávku a implementaci.

207. K bodu I. rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30467, 30468 – 30472, sv. 137), že dne 10. 3. 2010 Jaroslav H. ze spol. GORDIC posílá email Michalu T. na adresu xxx v předmětu „podklad pro GR – T“ v příloze dokumenty k vyhodnocení rychlého průzkumu mezi kraji, zpracovaný formou emailového průzkumu oslovených vedoucích odborů informatiky na jednotlivých krajích v době od 5. do 10. 2. 2010, ze kterého vyplývá, že zástupci společností GORDIC a TESCO SW plánují v souvislosti s veřejnými zakázkami na jednotlivých krajích společný postup mimo jiné při přípravě a zpracování studií proveditelnosti a přípravách projektových dokumentací.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30147 – 30148, sv. 136), že dne 16. 3. 2010 T. Josef ml. přeposílá v rámci společnosti TESCO SW (konkrétně Vladislav K., Michal T., David T. a Vojtěch B.) zápis z jednání na KÚ Královéhradeckého kraje ze dne 15. 3. 2010. Jak ze zápisu vyplývá, na úřadu používají Fénix, protože nic jiného nemají, jsou si vědomi technologické zastaralosti a udělali stručný přehled co nabízí. Nebrání se novým věcem, o TESCO vědí. Během 14 dnů učiní výzvu na VIU, osloví konzultační firmy – pošle oček. věcné požadavky na SP VIU. V rámci dalšího postupu je nutná koordinace s konzultační firmou směrem k SP VIU.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30149, 30150 – 30161, sv. 136), že dne 26. 4. 2010 Ivo U. z A-Scan zasílá Vlastimilu P. z IXTENT s.r.o. v příloze dosud neverejnou zadávací dokumentaci na zpracování studie proveditelnosti k projektu Vnitřní integrace úřadu a uvádí, že posílá další dokument, který půjde ven 30.4. a žádá o sdělení dalšího postupu z jejich (IXTENT) strany.

- Z usnesení Rady Královéhradeckého kraje vyplývá (č. l. 30179 - 30192, sv. 136), že rada rozhodla dne 28. 4. 2010 usnesením RK/9/542/2010 o schválení zadávací dokumentace k zakázce na zpracování studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, schválila seznam dodavatelů, kteří budou písemně vyzváni k podání nabídky a prokázání kvalifikace, a to konkrétně ORTEX s.r.o., ORTIS Consulting s.r.o., Deloitte Advisory s.r.o., EUNICE CONSULTING a.s. a INstrategy a.s. Také rada jmenovala členy hodnotící komise pro otevírání obálek, posouzení a hodnocení nabídek, mezi nimiž je i Ing. Martin K., Ph.D. Tomuto rada města dále uložila, jako vedoucímu odboru informatiky, aby zjistil (zřejmě myšleno zajistil a jde jen o překlep ve výpisu z usnesení) realizaci veřejných zakázek a předložil zprávu hodnotící komise Radě Královéhradeckého kraje k rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.

- Z emailu a jeho příloh vyplývá (č. l. 30193, 30196 - 30218 sv. 136), že dne 29. 4. 2010 v 15:34 hod. Martin K. z emailové adresy xxx zasílá email Michalu T. pod předmětem „vnitřní integrace a datové sklady“, dle jejich předchozí dohody důvodovou zprávu projednávanou na Radě Královéhradeckého kraje ke Zpracování studie proveditelnosti projektů dle výzvy IOP č. 08 a dále mu zasílá dvě dosud neveřejné finální verze zadávací dokumentace na zpracování studií proveditelnosti projektu, a to jednak na „Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS“ a jednak na „Datové sklady a nástroje Business Intelligence Královéhradeckého kraje“, které by měly být dne 30. 4. 2010 zveřejněny – jak doslova píše: „by mely jít ven zítra“. Z emailu dále vyplývá, že se Martin K. dne 29. 4. 2010 i osobně setkal a jednal s Ing. Michalem T.

- Z oznámení a zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 30219 - 30225 sv. 136), že dne 30. 4. 2010 v 9:00 hod. byla ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněna výzva Krajského úřadu Královéhradeckého kraje k podání nabídek na zakázku malého rozsahu na zpracování Studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“. Přílohou výzvy je zadávací dokumentace veřejné zakázky, jedná se o tu zadávací dokumentaci, kterou (kromě druhé další) dne 29. 4. 2010 poslal Ing. Martin K. v předchozím emailu.

- Z usnesení Rady Královéhradeckého kraje vyplývá (č. l. 30226 - 30241, sv. 136), že rada rozhodla dne 26. 5. 2010 usnesením RK/11/660/2010 o přidělení veřejné zakázky s názvem „Zpracování Studie proveditelnosti projektu Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ společnosti Deloitte Advisory s.r.o. a uložila Ing. Martinu K. zajistit realizaci schváleného usnesení.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30242, sv. 136), že dne 11. 6. 2010 Ivo U. ze spol. A-Scan z emailové adresy xxx píše Martinu K. na jeho email xxx, kdy v rámci komunikace si sjednávají schůzku na odpoledne a U. dále žádá K., aby mu sehnal kontakty na V. a dr. K, za což by mu byl vděčný. K. mu zasílá kontakty na EUNICE a Bc. Michala V. (emaily, www stránky), s tím, že u něj ještě byl RNDr. František H. – senior manager pro IT projekty a dále posílá kontakt na TESCO SW a RNDr. Josefa T. s tím, že u něj ještě byl jeho syn Ing. Michal T., MBA, jako obchodní manažer společnosti. U. v odpovědi za kontakty děkuje.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 30244, sv. 136), že dne 22. 6. 2010 se dle kalendáře emailu Ivo U. (xxx) uskutečnilo jednání v předmětu: Schůzka TescoSW, A-Scan, Ixtent s místem konání v Olomouci, na ulici Jeremenkova 42 za účasti zástupců výše uvedených subjektů Ivo U., Michala T., Jana W. a Víta S.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 30247 – 30250, sv. 136), že dne 24. až 25. 6. 2010 probíhala komunikace mezi Ivo U., Janem W., Josefem T. ml. a Vítem S. s předmětem „Zlínský kraj – VR“. Vít S. ze spol. Ixtent, s.r.o. píše Josefu T. ml., že aby podpořili jejich rodící se vztahy, rozhodli se do tendru na projektovou podporu KÚ Zlín nejít s konkurenčním produktem, čímž současně bude o jednoho zájemce méně. Josef T. ml. děkuje za info a píše, že i tak asi nějakí další zájemci mimo ně budou. Ivo U. píše Vítu S.: Ahoj Vítku, tak super, a ještě info pro něj, mají ve Zlíně přístup k náměstkovi hejtmana panu L. (přes 2 osoby) a tak mi pošli, jak to chceš s prezentací a pomůžeme ti to podpořit.

- Z emailové komunikace a její přílohy vyplývá (č. l. 30251, 30252 - 30253, sv. 136), že 25. 6. 2010 Ivo U. posílá emailem Josefu T. ml. v předmětu „KHK 25.06“ v příloze dokument: „Dopis_KHK_T_25062010.docx“, obsahující doporučení nasazení software firmy TESCO SW

v rámci výzvy 08 na evidenci údržbu a správu majetku na Královéhradeckém kraji. V textu emailu sděluje Ing. U. Josefu T., že mu posílá dopis, který dnes doručili (přes vlivnou osobu) panu ekon. náměstkovi T., který přislíbil pomoc a vše bude konzultovat s Ing. K. Těší se na setkání dne 30.06. v HK.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (volná příloha II/11), že dne 29. 6. 2010 podepsal smlouvu o dílo na Studii proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ zástupce Deloitte Advisory, podpis za Královéhradecký kraj byl na smlouvě připojen dne 16. 7. 2010.

- Z emailového kalendáře a emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30254, 30262 – 30268, sv. 136), že dne 30. 6. 2010 se dle kalendáře emailu Ivo U. (xxx) uskutečnilo jednání v předmětu „Schůzka Královéhradecký kraj – vedoucí IT“ s místem konání na Úřadu Královéhradeckého kraje za účasti zástupců kraje (Martin K.), Deloitte Advisory (Š.) což vyplývá ze zápisu ze schůzky, TESCO SW (Josef T. ml.), A-Scan (U., W.), Ixtent (Vít S.). Následující den 1. 7. 2010 rozesílá Ivo U. účastníkům zápis z jednání, kde v rámci vnitřní integrace se uvádí, že náměstek pro ekonomiku T. má od nich informace a podpoří nákup SW od TESCO SW, rozpočet na část vnitřní integrace je 28 mil. Kč (viz tabulka), J. T. mají připraveny podklady pro SP a mohou je předat Deloitte. Výsledek: společná aktivita všech subjektů (KHK, Deloitte, TESCO SW, Ixtent, A-Scan, dále zajistit nasměrování nákupu SW TescoSW do výzvy na vnitřní integraci, stejně tak nasměrovat nákupu SW DMS Ixtentu do výzvy na vnitřní integraci, pomoci s řešením SP, TescoSW dodá demo JUDr. J. (náměstek přes majetek) a proškolí ho, K. půjde za hejtmanem s info a za J. s info, dohoda o technických schůzkách (první dne 13.7. ve 13,00 Praha, Deloitte). J. T. navrhl, aby K. reprezentoval několik krajů jako koordinátor, K. souhlasí a zajistí výměnu za P. za svou osobu v komisi IT asociace krajů a požádá hejtmana o tuto změnu. Přílohou emailu je zmíněná tabulka obsahující finanční rozpočet výzvy 08 v Královéhradeckém kraji. Z vlastností dokumentu (tabulky) vyplývá, že byla naposledy uložena Bohumilem P. z krajského úřadu královéhradeckého kraje.

- Z úředního záznamu ze dne 26. 7. 2018 (č. l. 5430 – 5433, sv. 26) a z uloženého souboru (č. l. 5499 – 5524, sv. 26) vyplývá, že znalec RNDr. Vlastimil Klíma dne 30. 1. 2018 vyhotovil znalecký posudek č. 040/2017, kdy znalec zkoumal data obsažená na magnetických páscích TESCO SW zajištěných při prohlídce jiných prostor dne 30. 9. 2014. Vytěžením byly zajištěny soubory týkající se programu výzvy IOP 08. Ze zajištěných souborů vyplývá, že dne 1. 7. 2010 Michal T. uložil na server TESCO do složky „KRAJ“ dokument nazvaný „SP_VI_7.docx“, obsahující technické řešení integrace vnitřního chodu úřadu, určené do připravované studie proveditelnosti pro Královéhradecký kraj k části vnitřní integrace úřadu. Z vlastností dokumentu vyplývá, že jej naposledy uložil „xxx“.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30512, 30513-30589, sv. 137), že dne 1. 7. 2010 Michal T. z emailové adresy xxx posílá Michalu Š. (Deloitte) na adresu xxx v předmětu „Podklady“ email s přílohou, jak vyplývá z textu: „Viz. příloha MT“. Příloha obsahuje řešení vnitřní integrace úřadu zpracovávané společností TESCO SW v desáté verzi a studii proveditelnosti ke vnitřní integraci v sedmé verzi.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30271, sv. 136), že dne 8. 7. 2010 probíhala emailová komunikace mezi Ivo U. a Martinem K., kdy na začátku komunikace Martin K. zasílá Ivo U. podklady k aktuálnímu stavu studie proveditelnosti, jež obdržel téhož dne emailem od Bohumila P. Ivo U. děkuje a píše, že četl poslaný zápis a je to podle jejich dohod s Cortisem, takže SUPER!!! Zkusí uplatnit tento zápis na jednání s Deloitte, TescoSW a Ixtentem na společné schůzce 13.7. v Praze. Rád by ho dostal do SP, které zpracovávají v Eunice!!! V závěru komunikace se U. ptá K.: A co odstranění P. z jednání?

- Z emailového kalendáře, emailu a zápisu ze schůzky vyplývá (č. l. 30273, 30280 – 30283, sv. 136), že dne 13. 7. 2010 se dle kalendáře emailu Ivo U. uskutečnilo jednání v předmětu: „Společné jednání pro 08“ s místem konání Deloitte, termín schůzky rozesílá U. emailem zástupců Deloitte Advisory (Š.), TESCO SW (T. ml.), A-Scan (U., W.), Ixtent (Vít S. a Vlastimil P.). Ručně psané poznámky z konaného jednání následně rozesílá U. zúčastněným emailem dne 15. 7. 2010. V emailu U. mimo dalších věcí sděluje, že Ing. K. (KÚ KHK) souhlasí s dodatkem na studii proveditelnosti pro vnitřní integraci, má plnou informaci z jejich jednání a souhlasí s nimi. Díky J.

T. získal kontakt na pana H. (brněnská pobočka Gordicu) a v pátek 16.7. za ním jede do Brna se snahou představit A-Scan, Ixtent a rodící se spolupráci jejich firem, poslal pozvánky na další jednání dne 21.7., 9,00, restaurace KÚ KHK. Z poznámek vyplývá, že schůzky dne 13.7. se zúčastnili: J. T., D. T., Jaroslav B. ze spol. Ixtent, Štěpán J. a M. Š. ze spol. Deloitte. Poslední jméno je nečitelné. - Z emailu vyplývá (č. l. 30274 - 30279, sv. 136), že dne 14. 7. 2010 Ivo U. emailem sděluje Josefu T. ml. mimo jiné, že pokud má požadavky ke vnitřní integraci, které by bylo vhodné nebo nutné dát do studie proveditelnosti v části digitalizace, tak mu to má poslat nebo se může přímo zúčastnit jednání dne 16.7. nebo 19.7., kdy se U. potká s T. Kubu z Cortisu. Josef T. ml. obratem reaguje výčtem agend, se kterými je třeba zajistit integraci. Současně dalším emailem přeposílá komunikaci s U. Davidu T.

- Z emailového kalendáře, emailu a zápisu ze schůzky vyplývá (č. l. 30289, 30293 – 30296, sv. 136), že dne 21. 7. 2010 se dle kalendáře emailu Ivo U. uskutečnilo jednání v předmětu: „Schůzka HK 21.07.“, a to se zástupci spol. Ixtent, TESCO SW a Deloitte. Závěry z jednání opět rozesílá U. účastníkům emailem téhož dne. Ze zápisu vyplývá, že v jednotlivých studiích proveditelnosti bude použita dohodnutá architektura řešení, snaha o přesun finančních prostředků z části „železářství“ do části „práce“, nekoupí se tolik storage, ale více SW řešení a více digitalizace. Je nutno přesunout tuto otázku i do „politických“ jednání.

- Z emailů vyplývá (č. l. 30290 – 30292, 30298 – 30301, 30303 – 30304, sv. 136), že dne 21. 7. 2010 probíhala emailová komunikace mezi Vlastimilem P., Ivo U. a Martinem K., v rámci které žádá P. ze spol. Ixtent o upřesnění velikosti ukládaných dokumentů, Ivo U. přeposílá žádost Martinu K. s tím, aby odpověď poslal ze své soukromé adresy přímo P. a jemu to poslal v kopii. Na jeden z emailů reaguje dne 22. 7. 2010 Michal Š. ze spol. Deloitte žádostí, aby nebyli adresáty emailů, které jsou považovány za konfliktní s ohledem na smluvní závazky Deloitte vůči klientům.

- Z emailů vyplývá (č. l. 30310 – 30315, sv. 136), že dne 23. 7. 2010 probíhala emailová komunikace mezi Štěpánem J. (Deloitte), Davidem T. a Ivo U., v rámci které J. z adresy xxx posílá T. na adresu xxx podklady k vnitřní integraci, T. je slibuje zapracovat do další verze. Dále uvádí, že pro potřeby ostatních připravil verzi obsahující popis řešení (kapitola 7), kde je zapracováno DMS. Detail DMS musí dodat Ixtent. Prosí pana U. o řízené předání na ostatní.

- Z emailů a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30316, 30317 – 30339, 30340, 30341 – 30364, sv. 136), že dne 25. 7. 2010 David T. zasílá emailem Josefu T. ml. v předmětu: „Emailing: KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu - v02“ v příloze dokument nazvaný „KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu - v02.docx“ s tím, že mu posílá řešení vnitřní integrace pro HK. Tentýž den David posílá Josefovi další, aktualizovanou, čtvrtou verzi vnitřní integrace.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30367 – 30369, sv. 136), že dne 26. 7. 2010 Ivo U. posílá emailem příjemcům David T., Martin K., Jan W. a Vít S. aktualizované schéma VIU podle představ společnosti Ixtent, bezprostředně poté, co jej obdržel od Vlastimila P.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30371, 30372 – 30400, sv. 136), že dne 26. 7. 2010 David T. posílá emailem Josefu T. ml. v předmětu: „Emailing: KÚHK – IOP (část4) – Vnitřní integrace úřadu – v06“ poslední, šestou verzi VIU, přičemž mj. sděluje, že se nepodařilo doručit ji J.

- Z úředního záznamu ze dne 26. 7. 2018 (č. l. 5430 – 5433, sv. 26) a z uloženého souboru (č. l. 5439 – 5598, sv. 26) vyplývá, že znalec RNDr. Vlastimil Klíma dne 30. 1. 2018 vyhotovil znalecký posudek č. 040/2017, kdy znalec zkoumal data obsažená na magnetických páskách TESCO SW, zajištěných při prohlídce jiných prostor dne 30. 9. 2014. Vytěžením byly zajištěny soubory týkající se programu výzvy IOP č. 08. Konkrétně soubor „KUHK – IOP(část 4) – Vnitřní integrace úřadu_v06 (2).docx“ obsahující návrh řešení vnitřní integrace úřadu do studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, zpracovávané pro zadavatele Královéhradecký kraj. Ve vlastnostech dokumentu je uvedeno, že jej naposledy uložil Josef T. ml. Dále soubor „KUHK – IOP(část 4) – Vnitřní integrace úřadu_v06.docx“ obsahující taktéž návrh řešení vnitřní integrace úřadu. Z vlastností dokumentu je zřejmé, že jej naposled uložil David T.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30417 - 30418, sv. 136), že dne 27. 7. 2010 Ivo U. emailem s předmětem „info 27.7.“ sděluje Martinu K., že by se měl před pondělní schůzkou T. domluvit s J. a sladit se na stejnou linku. J. je od TESCO SW o jejich SW informovaný, proškolený a má jejich demo verzi. Tuto komunikaci dává U. skrytě na vědomí Josefovi T. ml.

- Z emailového kalendáře vyplývá (č. l. 30419, 30424 – 30425, sv. 136), že dne 28. 7. 2010 dle kalendáře emailu Ivo U. se uskutečnilo jednání v předmětu: „Finální schůzka“ v Hradci Králové s účastníky: Ivo U., Vít S., David T. a Jan W. Závěry ze schůzky jsou následně prezentovány v emailové korespondenci mezi Vítem S., Ivo U., Josefem T. ml. a Štěpánem J. (xxx). Mimo jiné je úkolem pro všechny provést kontrolu obsahu včetně cen, verifikovat vůči vzorovému projektu, do konce týdne se zaměří na Integraci úřadu, pak budou pokračovat v digitalizaci a datovými sklady, Tesco dodá HW požadavky pro své aplikace.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30504 - 30511, sv. 137), že dne 8. 8. 2010 David T. zasílá emailem Štěpánovi J. za účelem zpracování do studie proveditelnosti v předmětu „Poptávka na portál úředníka“ odhad nákladů na OfficeDesk a zhodnocení variant řešení pro oblast podpory a řízení uživatelů.

- Z úředního záznamu ze dne 26. 7. 2018 (č. l. 5430 – 5433, sv. 26) a z uloženého souboru (č. l. 5525 – 5655, sv. 26 a sv. 27) vyplývá, že znalec RNDr. Vlastimil Klíma dne 30. 1. 2018 vyhotovil znalecký posudek č. 040/2017, kdy znalec zkoumal data obsažená na magnetických páskách TESCO SW, zajištěných při prohlídce jiných prostor dne 30. 9. 2014. Vytěžením byly zajištěny soubory týkající se programu výzvy IOP č. 08. Konkrétně pracovní verze Studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, zpracovatele Deloitte, zpracovávané pro zadavatele Královéhradecký kraj. Soubor byl uložen dne 9. 8. 2010. Ve vlastnostech dokumentu je uvedeno, že jej naposledy uložil xxx a dále pak, že dokument nejméně dne 6. 8. 2010 upravoval, respektive doplňoval Štěpán J. Součástí této pracovní verze studie proveditelnosti je i částečně rozpracovaná zadávací dokumentace k budoucí předmětné veřejné zakázce na komplexní integraci.

- Z Protokolu o předání a převzetí díla vyplývá (č. l. 30605, sv. 137), že dne 14. 8. 2010 Ing. B. N. za Deloitte Advisory předává Ing. Bohumilu P. z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje Studii proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, tato je převzata s výhradami, které jsou v protokolu specifikovány, dokument bude opraven ve lhůtě do 9. 9. 2010.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30606, sv. 137), že dne 11. 8. 2010 píše Ivo U. Vlastimilu P. a v kopii Vítu S. a Janu W. mimo další, že myslí, že se znalostí studie proveditelnosti by měli mít hotové nabídky dopředu!!! Časový úsek je o tom, že v říjnu a listopadu 2010 budou kraje vypisovat VŘ. Od 15.8. do 30.8. jim končí SP, pak si musí na krajích schválit (rada, zastupitelstvo) a dát přihlášku na MV. Ti jim to musí schválit a potom teprve se může začít vypisovat výběrová řízení.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30612 - 30613, sv. 137), že dne 19. 8. 2010 Štěpán J. z adresy xxx posílá email Davidu T. v předmětu „Studie – argumentační podpora“ s prosbou o argumentační podporu v následujících oblastech: zapojení integrační sběrnice do návrhu řešení IDM, smysl/výhody nově navržených integračních vazeb, smysl/výhody zpřístupnění portálu úředníka i pro externí uživatele. David T. reaguje obratem zpracováním stanoviska.

- Z usnesení Rady Královéhradeckého kraje vyplývá (č. l. 30615 - 30624, sv. 137), že dne 1. 9. 2010 Rada Královéhradeckého kraje schvaluje mimo jiné předložení projektu „IV. Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ do 8. Výzvy Integrovaného operačního programu, oblast podpory 2.1. v celkové max. částce 21 670 000 Kč způsobilých výdajů, z nichž max. 15 %, tj. 3 250 500 Kč bude zajištěno z vlastních zdrojů žadatele.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 30639 - 30643, sv. 137), že dne 14. 3. 2011 Michal T. posílá emailem Davidu T. v příloze heslem chráněný dokument „tabulka.xlsx“ s výzvou, ať na to mrkne. Dokument obsahuje tabulku k jednotlivým krajům, kde v jednotlivých sloupcích je popsáno, jaké mají kontakty na IT oddělení kraje, kdo zpracovává studii, předpokládaný rozpočet, co chtějí dodávat, jaká je strategie a jaká je komunikace se zástupci kraje, s klíčovými partnery, jaká je nejbližší událost. U Královéhradeckého kraje je uvedeno, že komunikace na úrovni TOP managementu je spíše společenská, ale je zajištěna komunikace na úrovni výkonné/IT odbor a je na dobré úrovni

je zajištěna komunikace s klíčovými partnery (A-Scan) a mezi úkoly je zaznamenáno mimo jiné: *návazná příprava podkladů pro ZD.*

- Z usnesení Rady Královéhradeckého kraje vyplývá (č. l. 30644 - 30661, sv. 137), že dne 30. 3. 2011 Rada Královéhradeckého kraje schvaluje účelově vázaný finanční příspěvek pro Centrum EP (pozn. soudu Centrum Evropského projektování a.s. jehož jediným vlastníkem je Královéhradecký kraj) a pověřuje tento subjekt přípravou a realizací výběrových řízení k projektům předložených do 8 výzvy do Integrovaného operačního programu, tedy včetně projektu „IV. Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“. Realizací přijatého usnesení byl pověřen Ing. Martin K.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30759, sv. 138), že dne 13. 12. 2012 Michal T. posílá Ivo U. email v předmětu „2 materiály od MK“, v němž se připomíná s těmi dvěma materiály a děkuje za pomoc. U. obratem reaguje sdělením, že „mu“ včera říkal, slíbil, že to pošle. V pondělí bude urgovat.

- Z výpisu ze dvou telekomunikačních hovorů mezi Ivo U. a Michalem T. ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 30760, 30779, sv. 138), že obsahem hovoru je žádost U. o soukromý email T., na který mu pošle zadávku. Michal T. diktuje soukromou emailovou adresu ve formátu: xxx. U. ještě zdůrazňuje, že je pouze pro ně, ne aby slyšel, že B. si P. stěžuje, že se jejich zadávka potuluje někde po světě. V hovoru ze dne 28. 1. 2013 T. žádá, zda by U., na jehož email pošle T. upravené soubory, mohl tyto soubory předat dále.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Davidem T. a Michalem T. ze dne 29. 1. 2013 vyplývá (č. l. 30779 - 30780, sv. 138), že se Michal se ujišťuje, že odeslal tu správnou verzi dokumentu. V SMS ze dne 29. 1. 2013 píše Michal T. Ivo U.: Ahoj, jen se připomínám s tím emailem. Díky. M.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Martinem K. a Michalem T. ze dne 5. 2. 2013 vyplývá (č. l. 30781, sv. 138), že nejdříve T. K. sděluje, že mu poslal email a K. děkuje, T. domlouvá schůzku na pátek, dále se Michal T. ujišťuje, zda K. od něj obdržel dva emaily. V tom posledním byla nějaká zpětná vazba, a v tom předcházejícím dostal za úkol tam to, co psal, tak jen jestli to nechají na pátek (na schůzku), nebo kdyby měl K. možnost, tak kdyby se na to podíval. K. uvádí, že ví jen o tom emailu s poznámkami. Podívá se.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30782 - 30783, sv. 138), že dne 5. 2. 2013 probíhá ještě emailová korespondence mezi Michalem T. a Martinem K. stran osobní schůzky pro kolegu Josefa T. v návaznosti na telefonický hovor ze stejného dne.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Josefem T. a Michalem T. ze dne 21. 2. 2013 vyplývá (č. l. 30784, sv. 138), že obsahem hovoru jsou aktuální informace o stavu veřejných zakázek v Pardubicích a Hradci Králové. Z hovoru vyplývá, že podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW promítly do textu zadávací dokumentace, zda má k dispozici Michal T. poslední verzi, ten mu sděluje, že nemá, protože se kolem toho bavili a řekl, že de facto se to v ničem zásadním neliší. Josef T. odpovídá, že nejde o posílání, ale o to, jestli věci, co oni dali, jestli se to promítlo. Michal odpovídá, že mu řekl, že ano.

- Z usnesení Rady Královéhradeckého kraje vyplývá (č. l. 30788 - 30789, sv. 138), že dne 22. 4. 2013 rada Královéhradeckého kraje schválila vyhlášení nadlimitní veřejné zakázky Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje formou otevřeného nadlimitního zadávacího řízení. Schválila dále zadávací dokumentace k veřejné zakázce. Schválila zástupce zadavatele v subjektu Centrum EP a jmenovala členy a náhradníky hodnotící komise, která bude současně plnit funkci komise pro otvírání obálek. Jako člen komise je jmenován Ing. Martin K.

- Z oznámení a jeho příloh v podobě studie proveditelnosti a zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 30790 – 30863, sv. 138), že dne 30. 4. 2013 byla ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněna zakázka „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“, součástí materiálů je studie proveditelnosti projektu vnitřní integrace úřadu a zadávací dokumentace včetně příloh. Taktéž byla zakázka odeslána do Úředního věstníku EU, a to dne 30. 4. 2013.

- Z výpisu telekomunikačních hovorů mezi Josefem T. ml. a Ivo U. ze dne 26. 6. 2013 vyplývá (č. l. 30870, 30871 sv. 138), že obsahem hovoru je aktuální stav zakázky v Hradci Králové, T. vyjadřuje obavu, že se dostávají na vedlejší kolej, zda by U. nemohl zjistit situaci. V návaznosti na tento hovor

stejného dne volá Ivo U. Josefu T. ml., kdy obsahem hovoru je opět stav aktuální situace týkající se vypsané veřejné zakázky.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30901 - 30904, sv. 138), že dne 12. 7. 2013 Michal T. zasílá Josefu T. ml. pořadí odevzdaných nabídek. Jako první je nabídka O2 v ceně 6 816 150 Kč, druzí v pořadí s nabídkovou cenou 7 169 536 Kč je nabídka TESCO SW.

- Z protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 30911 – 30916, sv. 138), že Martin K. byl členem hodnotící komise, která na svém 5 jednání vybrala jako vítěznou nabídku Telefonica Czech Republic, jako druhá v pořadí skončila nabídka společnosti TESCO SW. Celkem podalo do výběrového řízení nabídku 11 uchazečů, k hodnocení jich bylo postoupeno v konečné fázi 6, zbylí byli vyloučeni. Martin K. jako člen hodnotící komise podepsal opakovaně dne 26. 9. 2013 a 24. 10. 2013 čestné prohlášení o nepodjatosti, ve kterém podpisem stvrdil, že se nepodílel na zpracování nabídek, nemá osobní zájem na zadání veřejné zakázky, jej nespojuje s uchazečem osobní ani pracovní či jiný poměr.

- Z podaných nabídek vyplývá (volná příloha II/11), že Telefonica Czech Republic a.s. jako svého subdodavatele v nabídce uvedla atlantis software s.r.o. Co se týče nabídky TESCO SW, tato podala nabídku bez subdodavatele.

- Ze Smlouvy vyplývá (č. l. 30920 – 30934, sv. 138), že dne 9. 1. 2014 byla uzavřena smlouva o dílo mezi Krajským úřadem Královéhradeckého kraje a společností Telefonica Czech Republic a.s. na dodávku a implementaci „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“ včetně poskytnutí licencí a dalších souvisejících služeb. Hodnota zakázky činila v souhrnu částku 6 816 150 Kč bez DPH.

- Z emailu vyplývá (č. l. 30935, sv. 138), že dne 17. 1. 2014 zasílá Josef T. ml. Janu B. ze společnosti Atlantis email s akceptací pracovního setkání.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 30937, 30958 – 30963, 30988 - 31000, sv. 139), že ve dnech od 23. 1. 2014 do 22. 4. 2014 probíhala emailová komunikace týkající se podílu společnosti TESCO SW na dodávce části veřejné zakázky „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“. Komunikaci vedli za TESCO SW zejména Josef T. ml. a Michal T., a to spolu s Janem B. z Atlantis.

- Ze Smlouvy o dílo a servisní smlouvy vyplývá (č. l. 31128 – 31165, sv. 139), že dne 3. 6. 2014 byla uzavřena smlouva o dílo a servisní smlouva mezi Atlantis software s.r.o. jako objednatele a TESCO SW a.s. jako zhotovitele jednak na dodávku části veřejné zakázky „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“ (hodnota plnění 3 454 000 Kč bez DPH) a jednak na jeho servisní podporu na dobu 5 let (hodnota plnění 309 000 Kč bez DPH). Celková hodnota plnění u obou smluv představovala částku 3 736 000 Kč.

208. K bodu **K**. rozsudku je pak možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Ze Souhrnné studie proveditelnosti pro projekt eGovernment v kraji, část výzvy I – VI., (č. l. 31750 – 31761, sv. 142), že tuto studii zpracovala EUNICE zastoupená Michalem V. Jak z úvodu studie vyplývá, Ministerstvo vnitra ČR vyhlásilo v lednu 2010 novou výzvu 08 IOP, která rozšířila původní oblast vybudování technologického centra a rozvoj spisové služby oblastmi digitalizace a ukládání dat, datové sklady, digitálně technické mapy nebo vnitřní integrace úřadu. Rada Jihomoravského kraje na své 64. schůzi konané dne 25. 3. 2010 schválila usnesením č. 4366/10/R64 projektový záměr na projekt Jihomoravského kraje „eGovernment v kraji, část výzvy I – VI. s cílem podání žádosti o podporu v rámci kontinuální výzvy 08 IOP. Zastupitelstvo Jihomoravského kraje dále na 13. zasedání konaném dne 29. 4. 2010 v bodě 28. schválilo usnesení č. 784/10/Z13 - Financování projektů ICT připravovaných pro žádost o podporu ze strukturálních fondů EU k realizaci typových projektů eGovernmentu. Za řešitelský tým je ve studii uveden RNDr. František H., Ing. Radek Č. a Ing. Radim W. Mezi osoby kontaktní za Jihomoravský kraj studie mimo další jmenuje Ing. Miloše P. a Ing. Miroslava B. Studie proveditelnosti rovněž obsahuje seznam užívaných zkratk, pokud tedy soud uvádí ve svém odůvodnění definici některých zkratk, vychází z této studie proveditelnosti.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31762 – 31764, sv. 142), že jde o komunikaci mezi Alešem M. z Telefónica Czech Republic a.s. a Františkem H. H. potvrzuje dne 30. 3. 2011 M. přijetí draftu zadávací dokumentace na MAN Brno III. etapa (pozn. MAN zn. metropolitan area network, tzn. metropolitní síť), kterou M. posílá s tím, že ji H. má použít pro svoji potřebu a dále ji nešířit. Obsahem další komunikace ze dne 6. 4. 2011 jsou informace o stavu projektů z výzvy 08, 09, kdy se M. dotazuje H., zda neví, které projekty byly schváleny na Ministerstvu vnitra ČR. H. odpovídá dne 7. 4. 2011, že komise by měla zasedat dnes, ale zatím hlavně pro 08, neví, kolik SP z 09 již bylo vyhodnoceno.

- Ze Záznamu o posouzení a hodnocení nabídek (č. l. 31765 – 31767, sv. 142), že dne 25. 7. 2011 komise Jihomoravského kraje posoudila nabídky na veřejnou zakázku „Nákup služeb na řízení projektu“, kdy bylo zjištěno, že komisi byla předána jediná nabídka, a to nabídka EUNICE s nabídkovou cenou 400 000 Kč bez DPH.

- Z výpisu usnesení ze 125. schůze rady Jihomoravského kraje konané dne 8. 8. 2011 vyplývá (č. l. 31767, sv. 142), že rada vzala na vědomí Záznam o posouzení nabídek k realizaci veřejné zakázky malého rozsahu „Nákup služeb na řízení projektu“, dále schválila jako nejvhodnější nabídku uchazeče EUNICE a schválila uzavření smlouvy mezi Jihomoravským krajem jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem.

- Z emailové komunikace a Zázpisu z jednání vyplývá (č. l. 31768 – 31771, sv. 142), že mezi Milošem P. z Krajského úřadu Jihomoravského kraje a Bc. Michalem V. probíhá komunikace, jejímž obsahem je záznam z jednání k projektu „eGovernment v kraji, část výzvy I – VI“, která se konala 23. 8. 2011 na KÚJK. Konkrétně Ing. P. žádá o kontrolu zápisu a případné připomínky. Ze zápisu vyplývá, že jako zpracovatel zadávací dokumentace byla vybrána MT Legal s.r.o., jako externí konzultant při řízení projektu v rámci veřejné zakázky byla vybrána EUNICE. V rámci realizace plnění zakázky bude vyhlášeno 9 výběrových řízení (Pořízení elektronické spisové služby, Pořízení krajské digitální spisovny a krajského digitálního depozitáře, Dodávka digitalizace dokumentů, Dodávka integrace vnitřního systému úřadu, Dodávka datového skladu, Digitální mapa veřejné správy, část účelová katastrální mapa, Digitální mapa veřejné správy, část nástroje na tvorbu a údržbu UAP, Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC (*pozn. soudu TC zn. technologické centrum*) a Pořízení HW a SW TC. Výběrové řízení na Síťovou infrastrukturu (Propojení lokalit TC) bylo dle zápisu nejdůležitější výběrové řízení, v rámci kterého se propojí lokality Žerotínova náměstí a Cejl formou nákupu kabelu (optického vlákna), které je potřeba zahájit co nejdříve z důvodu rizika nutnosti provedení výkopových prací a s tímto spojeným zajištěním stavebního povolení. Technická specifikace tohoto výběrového řízení je ve fázi finalizace a bude co nejdříve předána firmě EC a po předběžné kontrole bude opět předána zástupcům Jihomoravského kraje a po chválení předána firmě MT Legal k zapracování do zadávací dokumentace pro výběrové řízení. Následně MTL předá zpracovanou ZD zástupcům JMK pro projednání a schválení na Centru pro regionální rozvoj a ve statutárních orgánech JMK. Dne 21. 9. 2011 má proběhnout závěrečné čtení zpracované ZD.

- Z Předávacího protokolu vyplývá (č. l. 31772, sv. 142), že dne 2. 9. 2011 EUNICE předává Jihomoravskému kraji technickou specifikaci pro veřejnou zakázku: Síťová infrastruktura, DMVS – část ÚKP (*pozn. soudu: „digitální mapa veřejné správy – část účelová katastrální mapa*), DMVS – část ÚAP (*pozn. soudu: „digitální mapa veřejné správy – část na tvorbu a údržbu územně analytických podkladů*).

- Ze Smlouvy o poskytnutí služeb podpory řízení projektu „eGovernmentu v kraji, část výzvy I. – VI.“ vyplývá (č. l. 31773 – 31780, sv. 142), že dne 5. 9. 2011 byla podepsána smlouva mezi Jihomoravským krajem jako objednatelem a EUNICE jako dodavatelem, zastoupené Michalem V., jejímž předmětem je zajištění poskytnutí komplexních služeb podpory řízení projektu „eGovernment v kraji, část výzvy I. – VI.“ financovaného z prostředků Evropského fondu regionálního rozvoje, konkrétně se tedy EUNICE zavázala k poskytování projektového dohledu, podpoře dotačního managementu a poradenství k technické specifikaci osmi částí projektu uvedených v odst. 4 tohoto článku smlouvy, tedy mimo jiné pod bodem 4.7 k projektu „Síťová

infrastruktura (propojení lokalit TC)“ – jejímž předmětem je propojení lokalit primárního a záložního TC (Brno, Žerotínovo nám. – Brno, Cejl).

- Z emailové komunikace a Kvalifikační dokumentace vyplývá (č. l. 31781 – 31795, sv. 142), že dne 10. 10. 2011 Milan Š. z MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, zasílá Bc. Michalu V. email v předmětu JMK – zadávací podmínky s tím, že zasílá finalizované kvalifikační dokumentace, revidované zadávací dokumentace dle dnešního jednání a žádost o informaci ve vztahu ke zpracování smlouvy na síťovou infrastrukturu a prosí o poskytnutí odpovědi. Dne 11. 10. 2011 Michal V. přeposílá tento email Františku H. Přílohou je mimo další Kvalifikační dokumentace k veřejné zakázce Zadávací řízení – síťová infrastruktura (propojení lokalit TC).

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31796, sv. 142), že dne 14. 10. 2011 Mgr. David M., Ph.D. ze společnosti MT Legal s.r.o. zasílá Bc. Michalu V. email v předmětu: VZ_Síťová infrastruktura v příloze řadu dokumentů týkajících se předmětné zakázky (dle obsahu zasílá další verzi zadávacích podmínek, kvalifikační dokumentace je ve finální podobě, zadávací dokumentace a vzor smluv rovněž příkládají). Michal V. následně přeposílá tuto zprávu včetně příloh dne 11. 10. 2011 Františkovi H.

- Z Oznámení vyplývá (č. l. 31797 – 31800, sv. 142), že dne 16. 11. 2011 bylo ve Věstníku veřejných zakázek vyvěšeno oznámení o veřejné zakázce „Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)“.

- Z Výzvy k podání nabídky ze dne 16. 2. 2012 vyplývá (č. l. 31805 – 31806, sv. 142), že Jihomoravský kraj jako zadavatel veřejné zakázky „Zadávací řízení – Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC), vyzval k podání nabídky v užším řízení dle § 28 odst. 5 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zájemce k podání nabídky na plnění této veřejné zakázky. Osloveno bylo 6 společností, mezi nimi i O2 (tehdy pod názvem Telefonica Czech Republic a.s.) a součástí výzvy byla i zadávací dokumentace. Lhůta pro podání nabídky byla stanovena do 3. 4. 2012 a místo pro podání nabídky MT Legal s.r.o.

- Z Předávacího protokolu vyplývá (č. l. 31807, sv. 142), že dne 3. 4. 2012 EUNICE předala Jihomoravskému kraji Technickou specifikaci pro výběrové řízení, konkrétně - Síťová infrastruktura, DMVS – část ÚKM, DMVS – část ÚAP, Digitalizace dokumentů, sloučené VŘ „Rozvoj eGovernmentu v Jihomoravském kraji“.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 31809 – 31810, sv. 142), že dne 4. 4. 2012 proběhlo jednání hodnotící komise o otevírání obálek s nabídkami na veřejnou zakázku „Zadávací řízení - síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)“. Vzhledem k tomu, že dle zprávy zadavatele nebyla ve lhůtě pro podání nabídky podána žádná nabídka, doporučila komise zadavateli zrušení zadávacího řízení. Členem komise byl i František H.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 4. 4. 2012 vyplývá (č. l. 31811, sv. 142), že obsahem hovoru jsou okolnosti zrušení veřejné soutěže pro nepodání žádné nabídky. H. navrhuje přímé oslovení zadavatele před vyhlášením nové soutěže, doslova uvádí, že se kraj bude snažit zjišťovat a obvolávat, proč se někteří nezúčastnili a je to tam zralé na obchodní působení a začít nějakým stylem to ovlivňovat a říct jim třeba, že servisní smlouva byla nevýhodná a tak. M. informuje, že problémy byly dva, jednak jak to vypsal, kdy tam mají spoustu chyb a je to na zrušení zadávací, jsou tam chyby až v rozporu se zákonem, ale pokud H. dokáže u zadavatele zvednout cenu o dva miliony, O2 nemá problém plnění dodat do 2 měsíců, ale za cenu tam uvedenou to nejsou schopni dodat. H. slibuje, že to projedná na kraji, kdy je problém v investiční ceně, těch 5 milionů, s čím bude moci pohybat jsou ty servisní věci. M. mu sděluje, že je jim to jedno, ať zvednou servisní část a investiční nechají. H. nakonec informuje, že mají schůzku dnes informatici na kraji, kdy mají jasný úkol od vedení, že to musí za každou cenu tu trasu postavit a utratit těch 5 milionů z IOP.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 5. 4. 2012 vyplývá (č. l. 31812, sv. 142), že obsahem hovoru je informování H., že dostali pokyn z Jihomoravského kraje oslovit potenciální soutěžitele na Síťovou infrastrukturu s dotazem, proč se nezúčastnili, takže kolegyně to zpracuje a pošle jim to, aby s nějak vyjádřili, že třeba byla nedostatečná cena nebo špatně definované vstupní podmínky a až to bude posílat, tak H. žádá M., aby mu tento

neoficiálně o poskytnutí připomínek, toho, co by se mělo objevit v nové zadávací dokumentace, týkající se smluv a podmínek na servisní podporu. M. slibuje, že to pošle.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 11. 4. 2012 vyplývá (č. l. 31813, sv. 142), že H. informuje M., že mu poslal finální zadávací dokumentaci k úpravám a že byl na kraji informován, aby v tom udělal takové úpravy, aby to byl někdo schopný vyhrát. M. reaguje, že vedle ceny je nutno změnit servisní a záruční podmínky (SLA – *pozn. soubdu Service-level agreement, tedy smlouva mezi prodejcem služby a jejím uživatelem o zajištění provozu služby po určité době, zejména v oblasti IT*). Následně tedy H. sděluje, že je potřeba to udělat do zítra dopoledne, jemu to poslat a H. to přepošle, jako že do toho zasahovali oni, čili podívat se, mrknout do toho a formou komentářů upravit, on se pak podívá, aby tam někdo nebyl v těch metadatech. Jinak H. sděluje, že kraj následně s upravenou zadávací osloví všech předchozích 6 soutěžitelů, kteří byli osloveni původně.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem V. ze dne 12. 4. 2012 vyplývá (č. l. 31814, sv. 142), že obsahem hovoru je mimo jiné informace o stavu zakázky v Brně. H. uvádí, že zadávací dokumentaci upravuje přímo O2 prostřednictvím M., navíc s polooficiálním tichým souhlasem kraje, že oni si tam některé věci řeknou, co by tam mělo být. Doslova uvádí, že: *aby se mohlo provést nové výběrové řízení tak, že se osloví jen těch 6 původních firem, tak se nesmí změnit původní podmínky, takže změna sice bude, napíše se to znovu na těch 5 mil. Kč, ale nenápadně se tam dá věta, že to není limitující, protože oni chtějí, aby to bylo nad 6 mil. Kč. A pak se trochu upraví ve smlouvě to SLAčko, řeší to s M. z O2 v podstatě polooficiálně s tichým souhlasem kraje. Na technických specifikacích se však nic měnit nebude. Problém je cena.*

- Z Výpisu z usnesení Rady Jihomoravského kraje a z oznámení vyplývá (č. l. 31816, 31817 - 31818, sv. 142), že rada rozhodla dne 19. 4. 2012 o zrušení užšího řízení na nadlimitní veřejnou zakázku na služby „Sít'ová infrastruktura (propojení lokalit TC)“. Dne 23. 4. 2012 bylo toto oznámeno ve věstníku veřejných zakázek.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31819 – 31824, sv. 142), že mezi CRR Brno a Krajským úřadem Jihomoravského kraje probíhala komunikace týkající se možnosti další soutěže předmětné zakázky s upravenou zadávací dokumentací, jejímž obsahem je mimo jiné i email Miloše P. z krajského úřadu, v němž konstatuje, že po konzultaci s poradenskou firmou (EUNICE) odpovídající za technické zadání byla zadávací dokumentace upravena v některých technických parametrech (převážně v oblasti servisní záruky – č. l. 31824) a dopracována právní firmou do nové podoby pro jednací řízení bez uveřejnění s otázkou, zda je možno za popsanych okolností pokračovat v soutěži formou jednacího řízení bez uveřejnění.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31827, sv. 142), že Lukáš N. z AK KŠD posílá email Miloši P. (v kopii mimo jiné Františku H. a Vlastě M.) s předmětem: „VZ Sít'ová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, kde v přílohách zasílá první návrh zadávací dokumentace k této veřejné zakázce (č. l. 31826 – 31851, sv. 142). V této zadávací dokumentaci je stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky na 5 mil. Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Vlastou M. ze dne 27. 7. 2012 vyplývá (č. l. 31852, sv. 142), že M. sděluje H., že už přišla zadávacíka na tu sít'ovou infrastrukturu z toho Brna, nějak tam upravovali cenu, že tam daly o dvě stovky pod 5 milionů. H. sděluje, že to viděl a nechápe to, že už psal P. minulý týden, že to přece mělo jít k těm 7 mil. Kč, O2 se prý nasere a nedá jim přihlášku a nikdo jiný jim to nesplní. M. sděluje H., že by se měla ještě napsat jedna připomínka, že je ta částka nízká.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31853, sv. 142), že František H. posílá email Dušanu K. z krajského úřadu jihomoravského kraje s předmětem „RE: FW: VZ Sít'ová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, v němž upozorňuje na nízkou hodnotu zakázky, která byla důvodem nepodání žádné nabídky v předchozí soutěži s tím, že podle jejich průzkumu by se hodnota zakázky měla pohybovat kolem 7 mil. Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Pavlem M. z Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 1. 8. 2012 vyplývá (č. l. 31854, sv. 142), že obsahem hovoru jsou

úpravy zadávací dokumentace na síťovou infrastrukturu. H. se snaží prosadit zvednutí ceny o 2 mil. Kč, M. mu sděluje, že to tam napsat nemohou, že to nepovolí CRR, ale že to tam napíší tak, že překročení nabídky není důvod pro vyřazení uchazeče. Když pak budou žádat o to navýšení, musí tam napsat a zdůvodnit, že původní odhad, se kterým počítala studie proveditelnosti, je dnes již nerealizovatelný. V další části hovoru řeší formulace SLA ustanovení ve smlouvě, oba se shodují, že se musí změnit, nejlépe tak, aby to vyhovovalo O2. M. dodává, že když to nebudou schopni dodržet, tak se vykašlou na zakázku.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Vlastou M. ze dne 1. 8. 2012 vyplývá (č. l. 31855, sv. 142), že obsahem hovoru je snaha zjistit, zda se někde v EUNICE nenachází formulace SLA ustanovení podle O2.

- Z Výpisu z usnesení Rady Jihomoravského kraje a z oznámení vyplývá (č. l. 31867 - 31868, 31887, sv. 142), že rada rozhodla dne 30. 8. 2012 o schválení zahájení zadávacího řízení, schvaluje zadávací dokumentaci, schvaluje ustanovení komise pro posouzení a hodnocení nabídek. Dne 6. 9. 2012 je ve Věstníku veřejných zakázek oznámena veřejná zakázka „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“.

- Z Čestného prohlášení vyplývá (Příloha II/13 – stopa 1 – bílý šanon), že dne 10. 10. 2012 podepsal RNDr. František H. čestné prohlášení člena hodnotící komise, ve kterém podpisem tvrdil, že se nepodílel na zpracování nabídky žádného uchazeče, nemá osobní zájem na předmětu veřejné zakázky, s žádným z uchazečů jej nespojuje osobní, pracovní ani jiný obdobný poměr, bude postupovat při hodnocení nabídek objektivně a nestranně, bud zachovávat mlčenlivost o jeho průběhu a dílčích výsledcích a to i po jeho skončení, informace o průběhu může podávat pouze při výkonu funkce předsedy či místopředsedy komise a to ve vztahu k zadavateli nebo jím pověřené osobě.

- Ze Zadávací dokumentace k zakázce „Síťová infrastruktura 2 (Propojení lokalit TC)“ vyplývá (č. l. 31872 – 31887, sv. 142, k tomu kompletní zadávací dokumentace včetně všech příloh je obsažena ve spisovém materiálu v Příloze II/13, stopa 1 – bílý šanon), že předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 4 999 800 Kč včetně DPH. Tato zadávací dokumentace je pak částečně obsahově rozdílná oproti původní zadávací dokumentaci. V původní zadávací dokumentaci (Příloha II/13 – stopa 2 – černý šanon) jsou v „Příloze č. 1 Specifikace parametrů pasivní síťové infrastruktury“ v bodě 6. uvedeny požadavky zadavatele na záruky s garancí SLA, porovnáním s návrhem Smlouvy o dílo jakožto „Přílohy č. 2 Návrh smlouvy na plnění veřejné zakázky“ v zadávací dokumentaci „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“ pro soud vyplývá, že se jedná o změnu těchto parametrů, například je změna v reakční době na řádné zahájení práce na odstranění závad, která byla prodloužena, stejně tak došlo k prodloužení doby k odstranění takových vad apod. – viz. bod VIII. návrhu smlouvy.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 16. 10. 2012 vyplývá (č. l. 31902, sv. 142), že H. se informuje, zda O2 podá přihlášku do výběrového řízení na Síťovou infrastrukturu, M. uvádí, že zúčastní, ale jsou tam nějaké chyby, teď již psali třetí dotaz a z kraje jim nejsou schopni ani odpovědět, tam jsou chyby týkající se pojištění, zda jsou na kraji natvrdlí? H. odpovídá, že natvrdlí jsou, ale vysoutěžili si tam jinou advokátní kancelář, takže to dělají s nima a oni (EUNICE) tam vlastně nic nedělali, oni jenom upozornili na ty věci, že se to tehdy nerealizovalo s ohledem na cenu a ať si na to dávají pozor. Z hovoru ze dne 30. 10. 2012 vyplývá (č. l. 31906, sv. 142), že H. sděluje M., že je zítra otevírání obálek na infrastrukturu, takže bude na kraji. M. uvádí, že to je ta zakázka, která vejde do učebnic (smějí se), H. uvádí, že to radši nekomentuje, oni se teď již v tom neangažovali, protože tam se technicky nic neměnilo.

- Z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 31907 – 31909, sv. 142), že komise se sešla dne 31. 10. 2012, předmětem tedy bylo otevírání obálek s nabídkami na veřejnou zakázku „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, členem komise byl mj. František H. Byly přijaty 3 nabídky, konkrétně od společnosti COM PLUS CZ a.s. s nabídkovou cenou 7 917 724 Kč, od společnosti MAXPROGRES s.r.o. s nabídkovou cenou 14 9410 000 Kč a od Telefónica Czech Republic a.s. s nabídkovou cenou 8 470 300 Kč.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 31. 10. 2012 vyplývá (č. l. 31910, sv. 142), že H. informuje Aleše M. ještě ten den o ceně vítězné nabídky u zakázky v Brně, respektive M. sděluje, že ví o třech nabídkách a H. jej informuje, že vítězná nabídka byla o 500 000 Kč levnější než jejich, M. uvádí, že nechápe, jak jsou to schopni udělat. V hovoru ze dne 1. 11. 2012 spolu H. a M. plánují schůzku v restauraci někde na samotě u Buchlovic na oběd ten samý den.

- Z emailu ze dne 1. 11. 2012 vyplývá (č. l. 31914, sv. 142), že František H. posílá email Pavlu M. z Krajského úřadu Jihomoravského kraje s předmětem: „RE: VZ Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“ s prosbou o kopie mapek s vedením tras jednotlivých uchazečů, a sdělení o počtu metrů souběhů tras u každého uchazeče.

- Z Protokolu o posouzení kvalifikace a posouzení nabídek a z Žádosti o písemné objasnění předložených informací vyplývá (č. l. 31918 - 31922, č. l. 31923 – 31924 a 31928 – 31930, sv. 142), že dne 8. 11. 2012 proběhlo posouzení kvalifikace a posouzení nabídek na veřejnou zakázku „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, členem komise byl opět mj. František H. Výsledkem jsou žádosti o objasnění nabídek společností MAXPROGRES s.r.o. a COM PLUS CZ a.s.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 13. 11. 2012 vyplývá (č. l. 31940, sv. 142), že obsahem hovoru je aktuální situace kolem předmětné zakázky, H. sděluje, že to vypadá, že by se to mohlo rušit, MaxProgres zřejmě nesplní kvalifikace, protože tam nedali výpis z rejstříku trestu právnických osob a pokud to nemá někde starší, než bylo datum, kdy se to mohl podávat, tak bude vyloučený. Šéf odboru M. má obavu, že to padne a nevysoutěží se to. O2 tam prý dalo nabídku bez chyb. V pátek nebo v pondělí šly ty dotazy těm dvěma firmám a budou mít pět dnů na odpověď. Tak kdyby náhodou M. mluvil s tím MaxProgresem, tak jim má říct, ať se na to nevyfláknou, pokud tam mají možnost něco tam dodat, protože kdo ví, jak to dopadne.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 31941, 31942 – 31947, sv. 142), že dne 13. 11. 2012 píše Aleš M. Františku H. mimo jiné, že MAX výpis z rejstříku trestů má s datem před odevzdáním nabídky a dodá. Ostatní dotazy jsou formální. U COM Plus se diví dotazům, jsou poměrně mírné. I když dodají potřebné informace, musí je vyřadit. Podle něj jsou jakékoliv doplnění nabídky o subdodavatelské smlouvy ... jsou změnou nabídky. To není možné. Stejně je to například se souběhem. Pokud prohlásí, že je větší, je to změna nabídky. V příloze emailu pak zasílá M. H. písemné žádosti o objasnění předložených nabídek, které byly zaslány společností COM PLUS CZ a.s. a MAXPROGRES s.r.o.

- Z emailové komunikace ze dne 22. 11. 2012 vyplývá (č. l. 31953-31957, sv. 143), že nejprve H. přeposílá dne 22. 11. 2012 M. žádané materiály v předmětu „síťová infrastruktura“, na což M. reaguje dvěma vyjádřeními k nutnosti (za daných okolností) vyřadit jednoho z uchazečů ComPlus. Zdůvodňuje to tím, že pokud je KŠD vyzvali k doplnění a ComPlus něco poslal, tak pokud pomine, že dodání dalšího subdodavatele je nepřijatelné a má vést k vyloučení, tak navíc ComPlus nedodal ani povinné podklady podle zákona, tj. mají starý výpis z OR a nedodali prohlášení podle písmena j). Měli je hned vyřadit a už se neptat. K dalším dotazům už nebyl důvod. Pokud je chtějí vyřadit na souběhu, tak to bude těžké (a zdůvodňuje proč). V emailu uvádí, že KŠD dle něj postupuje v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Z té situace se dle něj lze dostat tak, že 1) KŠD napíše ihned dopis ComPlus, že KŠD administrativní chybou odeslal jiný dokument a poslat nový, kde napíšou, že je vylučují, nebo 2) po obdržení druhé odpovědi ComPlus vyloučit z důvodu změny nabídky (další subdodavatel). Vyloučení z důvodu souběhu je diskutabilní. Další shrnutí zasílá Aleš M. Františku H. stejného dne v pozdních hodinách (22:14), v obou uvádí, že je to na vyloučení soutěžitele ComPlus a podrobně opět zdůvodňuje předchozí argumenty.

- Z Protokolu o posouzení kvalifikace a posouzení nabídek vyplývá (č. l. 31959 – 31968, sv. 143), že dne 28. 11. 2012 proběhlo posouzení kvalifikace a posouzení nabídek na veřejnou zakázku „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“, členem komise byl opět mj. František H. Výsledkem je rozhodnutí komise vyřešit nesrovnalosti v nabídce COM PLUS CZ a.s. přizváním

zástupce tohoto uchazeče na další jednání komise, aby jednak osobně doložil chybějící doklady prokazující splnění kvalifikace a zároveň objasnil nesrovnalosti ve své nabídce ve vztahu k souběhu telekomunikačních tras.

- Z Protokolu o posouzení kvalifikace a posouzení nabídek vyplývá (č. l. 31973 – 31989, sv. 143), že dne 10. 12. 2012 proběhlo další jednání o posouzení nabídek, členem komise byl opět mimo další i František H. Výsledkem jednání komise je doporučení k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky s uchazečem COM PLUS CZ a.s.

- Z Výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 11. 12. 2012 vyplývá (č. l. 31990 - 31991, sv. 143), že obsahem prvního hovoru je výsledek jednání hodnotící komise o předmětné veřejné zakázce, kdy H. podrobněji popisuje včerejší jednání komise, v závěru nabádá M., že by měli (O2) oficiálně nahlédnout do protokolu, aby to nevypadalo, že všechno ví a ani se tam nezastavili. Ve druhém hovoru M. mimo jiné sděluje, že už to musí řešit úplně nejvíc, protože to jinak nejde. Dále říká, že COM PLUS se v případě výkopů musí domluvit s O2, že jim (O2) prostě stanoví takové podmínky, že to nepostaví ani kilometr dál. H. v závěru sděluje, že komise to uzavřela a už to půjde do rady jako oznámení o pořadí a už se s tím nedá nic dělat.

- Z Výpisu z usnesení Rady Jihomoravského kraje vyplývá (č. l. 31992 - 31995, sv. 143), že rada přijala dne 13. 12. 2012 rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky předmětné veřejné zakázky, a to nabídky uchazeče COM PLUS CZ.

- Z Písemného podání ze dne 2. 1. 2013 vyplývá (č. l. 31996 – 31997, sv. 143), že společnost Telefónica Czech Republic a.s. podala písemně námitky u Jihomoravského kraje a u KŠD Šťoviček advokátní kancelář s.r.o. dle ust. § 110 odst. 4 zák. č. 137/2006 Sb. Námitky směřují proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, jakož i proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 31998 – 31999, sv. 143), že probíhala komunikace mezi zástupci Jihomoravského kraje a Lukášem N. z KŠD. Lukáš N. informuje dne 3. 1. 2013 krajský úřad o podaných námitkách ze strany Telefónica s tím, že jsou připraveni vypracovat návrh rozhodnutí o podaných námitkách. Dušan K. z Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 4. 1. 2013 Františku H. sděluje, že se objevila první komplikace v podobě námitek, které přeposílá na vědomí a chtěl by požádat o spolupráci při přípravě odpovědi z pohledu technického s panem Mgr. N.

- Z podání ze dne 11. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32006, sv. 143), že Telefónica požaduje po Krajském úřadu Jihomoravského kraje poté, co obdržela rozhodnutí o námitkách, zaslání kopií Seznamu subdodavatelů veřejné zakázky z nabídky vítězného uchazeče COM PLUS CZ, aby rozptýlila své obavy. O tyto kopie již žádala v námitkách, ovšem zadavatel se k tomu v rozhodnutí o námitkách nijak nevyjádřil. Pokud uvedenou kopii subdodavatelů neobdrží do 16. 1. 2012, podá návrh na zahájení správního řízení, aby nezmeškala lhůtu. Pokud jej obdrží, je možné, že tak budou rozptýleny pochybnosti jejich společnosti.

- V Odpovědi KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o. dne 16. 1. 2013 (č. l. 32010, sv. 143) sděluje, že ačkoli mají za to, že Telefónica nemá právní nárok na sdělení subdodavatelů, přesto jej zasílají s ohledem na důraz na maximální transparentnost zadávacího řízení. V příloze pak zasílají Seznam subdodavatelů veřejné zakázky.

- Z podání ze dne 21. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32017 – 32019, sv. 143), že Telefónica Czech Republic a.s. podala u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 21. 1. 2013 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce „Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 32020 - 32021, 32025 sv. 143), že Miroslav B. z Krajského úřadu Jihomoravského kraje posílá emailem mimo jiné i Františku H. v předmětu: „Návrh na přezkoumání VŘ Síťová infrastruktura 2 k UHOS“ žádost o spolupráci v souvislosti s návrhem společnosti O2 na přezkoumání VŘ, zejména v části týkající se technické části. Žádá o účast na

schůzce dne 25. 1. 2013 v budově Jihomoravského kraje a František H. emailem dne 22. 1. 2012 potvrzuje osobní účast.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 24. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32026, sv. 143), že obsahem hovoru je domluva společné schůzky, H. má pro M. drobnou informaci z Brna, ale není to na telefon, pro M. by se mohlo jednat o důležitou informaci.

- Z rozhodnutí o námitkách ze dne 25. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32029 – 32031, sv. 143), že Jihomoravský kraj jako zadavatel nevyhověl vzneseným námitkám ze strany Telefónica Czech Republic a.s.

- Z Rozhodnutí vyplývá (č. l. 32050 – 32067, sv. 143), že dne 17. 5. 2013 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl, že zadavatel – Jihomoravský kraj, nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, když nevyločil uchazeče COM PLUS CZ a.s., který neprokázal splnění profesního kvalifikačního předpokladu, dále zadavatel porušil § 76 odst. 1, 6 stejného zákona tím, že hodnotící komise nevyřadila nabídku uchazeče COM PLUS CZ a.s., když tento doplnil seznam subdodavatelů po lhůtě podání námitek a tím, že se hodnotící komise blíže nezabývala možností splnění podmínek souběhu tras, přičemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Bylo tedy zrušeno rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 13. 12. 2012 a všechny úkony zadavatele související s hodnocením nabídek a s posouzením kvalifikace nabídky uchazeče COM PLUS. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že byly akceptovány námitky Telefónica.

- Ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 32076 – 32085, sv. 143), že dne 7. 6. 2013 proběhlo jednání hodnotící komise, opět včetně Františka H., kdy komise dospěla k závěru o vyloučení nabídky COM PLUS s ohledem na rozhodnutí ÚOHS a vybralo jako ekonomicky nejvhodnější nabídku od společnosti Telefónica Czech Republic a.s. a tuto doporučila k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky.

- Z Výpisu z usnesení Rady Jihomoravského kraje vyplývá (č. l. 3199231995, sv. 143), že dne 13. 6. 2012 rada Jihomoravského kraje rozhodla o vyloučení z účasti v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku nabídku uchazeče COM PLUS CZ, přijímá rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky předmětné veřejné zakázky uchazeče Telefónica Czech Republic a.s. a schvaluje přijetí návrhu smlouvy o dílo na realizaci předmětné veřejné zakázky za podmínky, že v zákonné lhůtě nebudou podány námitky společností COM PLUS.

- Ze Smlouvy o dílo vyplývá (č. l. 32098 – 32107, sv. 143), že dne 25. 7. 2013 byla uzavřena smlouva mezi Jihomoravským krajem jako objednatel a Telefónica Czech Republic a.s. v postavení zhotovitele jako výsledek zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Sít'ová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)“ cena díla byla sjednána ve výši 8 470 300 Kč bez DPH. Za Telefónicu (O2) smlouvu podepsal přímo z pověření Ing. Aleš M.

- Z Předávacího protokolu vyplývá (č. l. 32121, sv. 143), že dne 17. 12. 2014 došlo k předání díla mezi Jihomoravským krajem a společností O2 Czech Republic a.s.

209. K bodu L. rozsudku je pak možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:
- Z Výzvy k podání nabídky, z podaných nabídek a smlouvy vyplývá (Volná příloha II/7 – stopa 30), že v návaznosti na usnesení Rady města Zlína č. 88/16R/2010 ze dne 9. 8. 2010 byly písemnou výzvou ze dne 27. 9. 2010 dle § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (nejednalo se o zadávací řízení v režimu zák. č. 137/2006 Sb.), ze strany zadavatele Statutárního města Zlín osloveny tři společnosti k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu „Zpracování studie proveditelnosti a žádosti o dotaci v rámci projektu zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě statutárního města Zlína“. Studie má být zaměřena především na aktivitu č. 1 „Komunikační infrastruktura regionů a měst a konektivita“, ale v rámci studie mohou být zohledněny i další tematické oblasti z výzvy 09 (Portály subjektů územní veřejné správy, Spisová služba, Centrum ICT služeb, Portál občana, Manažerský informační systém, Digitalizace archivů a problematika „documents management“ a Integrace agendových systémů). Zadavatel rovněž

požaduje provedení místních šetření a rovněž předložení komplexní studie pro všechny oblasti tak, aby mohla být podána jedna komplexní žádost v rámci Výzvy 09. Hodnotícím kritériem bude nejnižší nabídnutá cena, kdy předpokládaná hodnota plnění je 300 000 Kč bez DPH a termín pro podání nabídek stanoven do 8. 10. 2010 do 10:00 hodin. Mezi oslovené společnosti patřily společnosti Sofyscon s.r.o., EUNICE CONSULTING a.s. a AQE Advisors a.s., výzva byla současně zveřejněna dne 27. 9. 2010 na internetových stránkách zadavatele www.zlin.eu. Z oslovených subjektů, jak vyplývá z Protokolu o výběrovém řízení, podaly nabídky oslovené společnosti Sofyscon a EUNICE a neoslovená společnost DIGI TRADE s.r.o. V rámci jednání komise pro výběrové řízení ze dne 11. 10. 2010 bylo konstatováno předložení úplných nabídek a po hodnocení jako nejvhodnější s ohledem na nabízenou cenu 198 000 Kč byla vybrána nabídka EUNICE a navrženo uzavření smlouvy s touto společností. Smlouva o poskytnutí služeb pak byla mezi zadavatelem Statutárním městem Zlín a poskytovatelem EUNICE uzavřena dne 1. 11. 2010, smlouvu za EUNICE podepsal Pavel V. Studie proveditelnosti pro projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín (s ohledem na aktivity č. 1. – Komunikační infrastruktura, č. 5. – CzechPoint@home (portál občana), č. 8. – Digitalizace archivů a problematika „documents management“ a č. 9. – Integrace agendových systémů Statutárního města Zlín) byla EUNICE zpracována a je obsahem volné přílohy.

- Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (Volná příloha II/7, stopa 56), že dne 17. 10. 2011 rada rozhodla o schválení uzavření smlouvy o poskytování služeb spočívajících v projektovém dohledu, dotačním managementu, zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných statutárním městem Zlín v rámci mimo jiné i aktivity č. 1. – Komunikační infrastruktura s EUNICE. Před uzavřením smlouvy byly osloveny na podání nabídky tři firmy, a to EUNICE (nabídková cena 565 000 Kč bez DPH), JVM-RPIC s.r.o. (nabídková cena 620 000 Kč bez DPH) a Cautor Projects & Advising a.s. (nabídková cena 680 000 Kč bez DPH). Z důvodu časové tísně, z důvodu návaznosti na zpracování studie proveditelnosti projektu a z důvodu úspěšných referenčních projektů, doporučil Odbor informatiky uzavřít smlouvu se společností EUNICE.

- Z emailové komunikace vyplývá (č. l. 32141 - 32146, sv. 144), že dne 14. 11. 2011 Monika V. z Magistrátu města Zlín (projektová manažerka) posílá emailem Františku H. v předmětu „Oznámení o změně projektu“ dokument s posuny termínů výběrových řízení, mimo jiné i u zakázky „Dodávka komponent a vybavení Komunikační infrastruktury SMZ – část II.“ včetně odůvodnění změn. Z odůvodnění změn vyplývá, že 003 Dodávka komponent a vybavení Komunikační infrastruktury SMZ - část I. a 007 Dodávka komponent a vybavení Komunikační infrastruktury SMZ - část II., tak v rámci předložené a schválené žádosti Benefit bylo plánováno jedno výběrové řízení v nadlimitním režimu, ovšem z důvodu problematického technického řešení budování metropolitní sítě se zadavatel rozhodl postupovat následovně: vypsat výběrové řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách v nadlimitním režimu na dodavatele optické sítě – část I. Po realizaci optické sítě vypsat výběrové řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách v nadlimitním režimu na dodavatele komponent optické sítě (VŘ 007). Zadavatel tímto volí efektivnější způsob při výběru dodavatele a dále tímto rozšiřuje počet možných účastníků veřejné soutěže. Pro stanovení podmínek plnění veřejné zakázky z části II. musí být známy výsledky, tj. návrh technického řešení části I. Dále se nejedná o dělení veřejné zakázky, tj. zadavatel nepoužije mírnější způsob při zadávání veřejné zakázky, ale bude u obou výběrových řízení vyhlášovat zakázky v nadlimitním režimu.

- Z výpisu z kalendáře emailu Aleše M. vyplývá (č. l. 32147, sv. 144), že na den 29. 3. 2012 je záznam o plánované schůzce s dalšími zaměstnanci O2 (obchodníci) mimo jiné i s bodem Statutární město Zlín, Metropolitní síť. K tomuto bodu Aleš M. poznamenal, že před dvěma roky byli aktivní a O2 se podařilo prosadit do studie proveditelnosti část vlastního řešení a zákazník pak získal dotaci. Mezi tím se na magistrátu vyměnilo několik lidí a všechno se změnilo. Vypadá to, že jejich části (O2), které chtěli dodávat, tam vůbec nebudou, nebo je bude dodávat někdo jiný.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. a v jednom případě mezi H. a Michalem V. ze dnů 2. 7. 2012, 3. 7. 2012, 12. 7. 2012 a 25. 7. 2012 vyplývá (č. l. 32148 - 32152, sv. 144), že obsahem hovoru ze dne 2. 7. 2012 je plánování schůzky kvůli projektu na Magistrátu města Zlín, chystá se tam již aktivní část a potkají se zítřejšího dne na Rohlece. Dne 3. 7. 2012 komunikuje František H. s Michalem V. a sděluje mu, že má jednání s O2 a nakonec dne 12. 7. 2012 František H. s Alešem M. komunikují. Dle soudu nelze však dovodit, co je uvedeno v obžalobě v bodě 1039. obžaloby. Dne 13. 7. 2012 Aleš M. urguje u H. zaslání studie proveditelnosti. Nakonec dne 25. 7. 2012 se Aleš M. ptá Františka H., zda se už potkal s V. (AutoCont), jak dále uvádí, bylo by vhodné potkat se ve třech.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Petrem V. z AutoCont ze dne 31. 7. 2012, ze dne 1. 8. 2012 a nakonec ze dne 10. 8. 2012 vyplývá (č. l. 32153, 32154, 32156, sv. 144), že obsahem prvního hovoru je domluva schůzky na čtvrtek 9:00. Obsahem druhého hovoru ze dne 1. 8. 2012 je změna termínu schůzky a dále je v počátku hovoru komunikace ohledně studie proveditelnosti, kdy H. vyslovuje domněnku, že ji stejně dělali oni, kdy V. mu oponuje, že ji nedělali, sice ji dělat měli, ale nakonec dva dny před tím mu volal z radnice Z., že není politicky vhodné, aby to dělal s AutoCont a tak to udělal se Zlínnetem, ale tehdy to neřešil, říkal si, že je to jen studie a někdo to prostě napíše. Na to H. uvádí, že nyní je politicky vhodné a potřebné, aby to bylo vhodně napsané, ale i z hlediska logiky, aby to bylo navázané na tu krajskou síť, ale nechce to po telefonu rozebírat. Následně se H. ptá V., zda by potřeboval něco poslat, nebo jestli má ty základní materiály u sebe, V. sděluje, že nic nemá. H. sděluje V. svůj email, V. má zkusit poslat spojení a H. mu do zítřka naposílá vše, co potřebuje. V podstatě se jedná o studii a podívá se, jestli nemá zadávачku na pasiva, protože tam byly přesně upřesněné body, včetně krajských, což je důležité. Obsahem hovoru ze dne 10. 8. 2012 je zpoždění dokumentu - jedné z prvních verzí zadávací dokumentace, kterou měl zpracovat V. a předat H. k odevzdání na zlínský úřad. V. výslovně uvádí, že ta část o sítích by mohla být ještě dnes, tu technickou část by zkusil doplnit.

- Z emailu ze dne 13. 8. 2012 vyplývá (č. l. 32198, sv. 144), že Tomáš M. z AutoCont (viz. xxx posílá emailem Petru V. a Františku H. v předmětu „RE: Dokument“ v příloze druhou verzi zadávací dokumentace, část Technická specifikace díla. Jak uvádí, ve formě komentářů dopsal otázky, které by potřeboval zodpovědět. Další komunikaci navrhuje šifrovat. Přílohou je tedy soubor v podobě Technická specifikace předmětu plnění (č. l. 32199-32215, sv. 144).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 13. 8. 2012 vyplývá (č. l. 32216, sv. 144), že hovor je veden o finální podobě zadávací dokumentace upravené zástupci AutoCont. M. se ptá H., jestli tam má nechat ty komentáře a H. uvádí, ať se raději na ně podívá, aby tam nezůstalo nějaké jméno. M. odpovídá, že to dělá pod svým jménem, ale zda tam má všechny nechat, na což ji H. odpovídá, že je tam má klidně nechat ty, o kterých si myslí, že se mají nějak doplnit, protože to aspoň vypadá, že oni to poslali, že si svoje splnili.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Tomášem M. z AutoCont ze dne 14. 8. 2012 vyplývá (č. l. 32219, sv. 144), že obsahem hovoru jsou připomínky a úpravy AutoCont v zadávací dokumentaci a plán dalšího postupu v tom smyslu, že zadávací dokumentaci ještě bude možné upravovat, zatím se poslala zadavateli dle sjednané smlouvy, ale prostor pro upravování ještě bude. H. dále rovněž v hovoru doslova uvádí, že na straně zadavatele v podstatě není s kým se domluvit, je to spíše na jejich straně (EUNICE), co jim tam navrhnout, než aby nějaký zákazník řekl, že má takovou nebo makovou představu. Má to své plusy i mínusy, plusy to má proto, že jim (AutoCont) nebo EUNICE samotné do toho nikdo nekecá, zatím tedy, mínusy, že taky nedostanou žádný nápad nebo upřesnění toho, co by tam mohlo být.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Vlastimilem W. z Impromat ze dne 13. 9. 2012 vyplývá (č. l. 32249 - 32250, sv. 144), že obsahem hovoru je finanční objem zakázky a podoba budoucí zadávací dokumentace, W. zjišťuje informace o stavu výběrového řízení a o možných ambicích případných soutěžitelů či o jejich koalicích.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Vlastimilem B. (Zlínnet, TC servis) ze dne 25. 9. 2012 vyplývá (č. l. 32253, sv. 144), že v průběhu hovoru Vlastimil B. domlouvá

společnou schůzku subjektů O2, EUNICE a Zlínnet a jestli ještě AutoCont, to neví. H. uvádí, že by začal tím, že by se potkali jen ve třech. Sice je ještě měsíc čas, ale už kolem toho začal kroužit Impromat apod., takže by bylo dobré se nějak pobavit.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Tomášem J. z Cross Zlín s.r.o. ze dne 16. 10. 2012 vyplývá (č. l. 32262 - 322164, sv. 144), že obsahem prvního hovoru je aktuální stav veřejné zakázky a přípravy zadávací dokumentace, J. jeví zájem o zakázku, H. slibuje pomoc. Ve druhém hovoru si účastníci vyměňují emailové adresy a slibují spolupráci při zakázce. V rámci prvního hovoru ještě H. uvádí, že mu byla včerejšího dne představena na radnici firma, který se má starat a bude dohledovat, aby ta zakázka byla v pořádku a člověk z té firmy mu řekl, že oni dokonce budou upravovat i tu technickou specifikaci. To znamená, že oni (EUNICE) ze smlouvy jim připraví nějaký návrh technické specifikace a pak si to začne žít nějakým vlastním životem na té radnici. J. dodává, že za současného tendrového zákona, kdy radnice potřebuje, aby přišly dvě platné nabídky, tak to nemůžou technicky podvázat tak, aby to nesplnil nikdo jiný, než jedna firma s jednou technologií, takže on se na to dívá jako na otevřenou hru. V rámci druhého hovoru sděluje H. předpokládaný objem zakázky a uvádí, že ví o tom, že do zakázky chce jít AutoCont, Impromat, O2, což jsou velcí hráči.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32266, sv. 144), že dne 8. 11. 2012 posílá Petr V. Jiřímu V. ze Statutárního města Zlín na adresu xxx v předmětu „osobní mail – V.“ prosbu o zaslání podkladů k designu sítě a IP telefonie.

- Z Oznámení předběžných informací vyplývá (č. l. 32267 – 32272, sv. 144), že dne 16. 11. 2012 bylo ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení předběžných informací k veřejné zakázce „Dodávka komponent komunikační infrastruktury SMZ – část II. – dodávka a implementace aktivních prvků“.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 19. 11. 2012 vyplývá (č. l. 32273 – 32286, sv. 144), že uvedeného dne rada města schvaluje svým usnesením 77/23R/2012 zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka komponent komunikační infrastruktury SMZ – část II. – dodávka a implementace aktivních prvků“ realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Zlín“, a to formou otevřeného výběrového řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Z důvodové zprávy vyplývá (Volná příloha II/7 stopa 25), že předmětem veřejné zakázky je dodávka implementace aktivních prvků rozšiřované metropolitní sítě statutárního města Zlína, záměrem je vybudování komunikační infrastruktury, která synergicky naváže na další projekty realizované Statutárním městem Zlínem. Komunikační infrastruktura umožní transport služeb z centrálních systémů až k jednotlivým odběrným místům. Dodané a implementované aktivní prvky zajistí propojení dvou centrálních lokalit, čtyř distribučních lokalit a 80 koncových bodů. Jde o část veřejné zakázky – Aktivita č. 1. – Dodávka komponent a vybavení komunikační infrastruktury SMZ, která byla dne 1. 11. 2011 rozdělena na dvě samostatné veřejné zakázky, a to: „Dodávka komponent a vybavení komunikační infrastruktury SMZ – část I. – Rozšíření optické pasivní infrastruktury SMZ“ a „Dodávka komponent a vybavení komunikační infrastruktury SMZ – část II. – Dodávka a implementace aktivních prvků“.

- Z emailů vyplývá (č. l. 32287 a 32313, sv. 144), že dne 19. 11. 2012 Jirí V. ze Statutárního města Zlín posílá emailem z adresy xxx příjemcům Zuzana M. a František H. v předmětu: „Zadávací dokumentace aktivní části“ v příloze dokument „ZD_Metropolitka_aktiv.doc“, obsahující zadávací dokumentaci části Metropolitní sítě (č. l. 32288 – 32311). V textu emailu zmiňuje, že by se už neměla měnit a že ji poslal na jejich právní oddělení. Stejný dokument posílá emailem tentokrát z adresy xxx Petru V. na adresu xxx s textem, že dokument by měl být finální a jde na právní kontrolu. V. at' se podívá zejména na kvalifikační předpoklady, kde došlo ke zpřísnění.

- Z emailů vyplývá (č. l. 32312, sv. 144), že toho samého dne 19. 11. 2012 František H. přeposílá Tomáši J. z Cross Zlín s.r.o. zprávu Jiřího V. včetně přílohy se zadávací dokumentací a sdělením, že technické specifikace dodělává p. V. J. reaguje obratem otázkou, zda by šlo v dohledné době získat i technické specifikace pro přípravu nacenění.

- Z emailů vyplývá (č. l. 32339 - 32344, sv. 144), že v době od 20. 11. do 27. 11. 2012 mezi sebou komunikují Petr V. z AutoCont a Jiří V. ze Statutárního města Zlín, a to na soukromých emailových adresách, jejímž předmětem je zadávací dokumentace k zakázce (technické specifikace) a domluva osobní schůzky. Petr V. navazuje na zaslání zadávací dokumentace v podobě technických specifikací.

- Z emailů vyplývá (č. l. 32346, sv. 144), že dne 12. 12. 2012 Jiří V. posílá emailem příjemcům Zuzana M. a František H. v předmětu „Zadávací dokumentace a technická specifikace“ v příloze dva dokumenty, jednak „ZD-Technická specifikace-aktivní prvky (5).doc“ (32391 – 32416, sv. 145) a jednak „ZD_Metropolitka_aktiv_3.doc“ (č. l. 32347 – 32390, sv. 144) obsahující zadávací dokumentaci a technickou specifikaci ke kontrole. František H. přeposílá zprávu následující den, tedy 13. 12. 2012 (č. l. 32349, sv. 144) Tomášovi B. (Huawei) na základě předchozího hovoru (č. l. 32345, sv. 144) a Tomášovi J. (CROSS) s žádostí o kontrolu z hlediska případné diskriminace. V odpovědi Tomáš B. děkuje, zkontroluje, dá vědět, za ně stále platí zájem dodat HW a SW a nebyť na prime.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32422 - 32424, sv. 145), že dne 19. 12. 2012 proběhla komunikace mezi Petrem V. z AutoCont a Jiřím V. ze Statutárního města Zlín ze soukromých emailových adres týkající se technické specifikace. V. posílá V. v příloze kompletní technickou specifikaci k zakázce (č. l. 32425 – 32462, sv. 145).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Tomášem J. z Cross Zlín s.r.o. ze dne 19. 12. 2012 vyplývá (č. l. 32503, sv. 145), že obsahem hovoru je diskuse nad zadávací dokumentací, kterou J. obdržel od H. k připomínkám. J. sděluje své přesvědčení, že je to napsané na CISCO, protože tam byly parametry a funkce, které nikdo jiný ani nemá, ani jimi nedisponuje a bylo do tak na napadení na UOHS. H. naopak sděluje, že slyšel, že to bylo napsané na HPčko, měl v emailu, že nic jiného než HP to nesplňuje, proto je potřeba to zobecnit. J. dále sděluje, že to od něj bude mít napsané tak, aby to skutečně bylo otevřené pro více hráčů a no a pak se děj vůle boží. H. sděluje, že právě proto chtěl, aby jim to magistrát poslal, aby to mohli dát takové nějaké firmě jako je J., aby se na to podívali, myslí si, že je hlavně v zájmu magistrátu, aby to bylo otevřené a co nejvíce transparentní.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32504, sv. 145), že dne 19. 12. 2012 nejprve Petr V. posílá Pavlu S. podklady k technické specifikaci, které obdržel od Jiřího V. a S. reaguje textem, že jsou tam HP formulace, úplná klasika, a dotazem: To Impromat?

- Z emailu vyplývá (č. l. 32508, sv. 145), že dne 19. 12. 2012 Petr V. z AutoCont posílá email Jiřímu V. ze Statutárního města Zlín k technické specifikaci, že se s ním potřebuje spojit přes Lync k několika otázkám. Emailová komunikace probíhá ze soukromých emailových adres.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32510, sv. 145), že dne 20. 12. 2012 Tomáš J. z Cross Zlín s.r.o. posílá emailem Františku H. v předmětu: „ZD aktivky Zlín“ v příloze dokument „ZD-Technická specifikace – aktivní prvky (5).doc“ (č. l. 32511 - 32549) a stejný dokument se zobrazenými změnami (č. l. 32550 – 32591, sv. 145). V textu emailu H. sděluje, že zde je komentář a předmětné změny. H. má zvážít, co s tím. V původní verzi to bylo šité na jednu technologii. Soubor se zobrazenými změnami má H. použít pro sebe a uvolnit pouze soubor, který má všechny změny přijaté a nelze dohledat, kdo to dělal. Dodává, že uvidí, jak to dopadne. V původní verzi ZD by se do soutěže vůbec nepřihlásili. Dále pak popisuje body vedoucí na Cisco (funkce, které má v dané kombinaci jen CISCO).

- Z emailu vyplývá (č. l. 32593, sv. 145), že dne 20. 12. 2012 posílá Zuzana M. emailem Jiřímu V. a v kopii Zdeňce B. v předmětu „Aktivní prvky“ v příloze dokument „ZD-Technická specifikace – aktivní prvky (5) – zobrazené změny (4).doc“. V textu uvádí, že v příloze zasílá ještě připomínky k technické specifikaci pro aktivní prvky. Některé požadavky by mohly být diskriminující. Jedná se o dokument ZD včetně připomínek Ing. Tomáše J. Jiří V. dokument přeposílá obratem Petrovi V. (emailová komunikace na soukromých adresách).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Petrem V. z AutoCont ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 32634, sv. 145), že obsahem hovoru je snaha V. domluvit si osobní

schůzku nad tématem zadávací dokumentace a mezní doby jejich případných úprav. H. sděluje, že se to bude vypisovat v lednu, tak se mohou kdykoliv potkat. H. ujistí uje V., že dokud to není venku, vždy se dá ještě něco změnit.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 17. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32639, sv. 145), že obsahem hovoru je podoba technická specifikace k zakázce.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32640, sv. 145), že dne 17. 1. 2013 Petr V. posílá emailem Františku H. a v kopii Aleši M. v předmětu „Fotky“ v příloze dokument „Příloha č. 2-Technická specifikace-aktivni prvky_21122012.doc.doc“, obsahující technickou specifikaci (č. l. 32641 – 32679, sv. 145). V textu sděluje, že posílá slíbené podklady ... za sebe prošel LAN a Security, přičemž IP PBX dodá dle dohody zrevidováno „kolega“. Dále uvádí, že veškeré úpravy hodnot tabulek nebo odstranění řádků jsou bez dopadu na finální funkci a řešení MAN jako celku, ale eliminující diskriminaci klíčových výrobců, jako je např. CISCO. V reálném projektu MAN Zlín, technologie MPLS nepřináší žádnou výhodu, naopak diskriminuje klíčové výrobce a snižuje efektivitu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32680, sv. 146), že dne 17. 1. 2013 Petr V. posílá emailem Aleši M. v předmětu „Fotky-IPT“ v příloze dokument „Technická specifikace-aktivni prvky_ (5)-1_Mozne ZmenyPro:IP PBX_ABezMPLS.doc.doc“ (č. l. 32681 – 32723, sv. 146). V textu sděluje, že posílá slíbené komentáře k tomu, aby to mohla být Cisco IPT Petr. Aleš M. tento dokument následující den 18. 1. 2013 přeposílá Františku H. s textem: „Posílám v příloze s komentářem“ (č. l. 32724, sv. 146) včetně připojeného souboru (č. l. 32725 – 32772, sv. 146).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Alešem M. ze dne 18. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32773, sv. 146), že obsahem hovoru je informace Aleše M. o tom, že Františku H. poslal emailem připomínky k technickým specifikacím a pošle k tomu ještě krátký komentář. H. uvádí, že tedy dá instrukce a že to tam zapracují. M. mu dále uvádí, aby to dál nepřeposílal. H. mu sděluje, že ne, že to většinou dělají tak, že do toho dokumentu se to jakoby ty připomínky dávají, ale jakože je tam vkládali oni.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32774, sv. 146), že dne 18. 1. 2013 Aleš M. posílá emailem Františku H. v předmětu „Info“ jeden malý komentář k zaslanému dokumentu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32775, sv. 146), že dne 18. 1. 2013 František H. posílá z emailové adresy xxx Zuzaně M. nejprve v předmětu: „Bioaktiv“, dokument, který obdržel předchozí den připomínkový od V., a který obsahuje technickou specifikaci k zakázce, s poznámkou v textu „Toto je základ“ (č. l. 32776 – 32813, sv. 146), a poté v předmětu: „Fwd: info“ (č. l. 32814 - 32815, sv. 146), kde H. posílá dokument, který obdržel téhož dne připomínkový od Aleše M., a který obsahuje technickou specifikaci k ústředně, s poznámkou „Tady je ještě něco k ústředně“.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 18. 1. 2013 vyplývá (č. l. 32816, sv. 146), že v průběhu hovoru František H. udílí pokyny Zuzaně M. stran dnes odeslaných emailů – navazuje na č. l. 32775 - 32815. Uvádí doslova, že je tam popsána technologie MPSV, kterou používá jen CISKO a kdysi, když jim pomáhal Zlínprojekt, tak to tam dal, a je to prý diskriminační podmínka, tak se musí vyškrtnout. Má si také dát bacha na metadata. A neoficiálně o tom prý V. ví (pozn. soudu úředník z odboru IT). Během pondělka to má M. poslat B. s tím, že tyto změny doporučují, ale nechají to na nich.

- Z usnesení Rady města Zlína vyplývá (č. l. 32824 – 32857, sv. 146), že dne 18. 2. 2013 rada města jmenovala komisi pro otevírání obálek s nabídkami, která bude současně komisí pro posouzení kvalifikace, a to ve složení Ondřej B. jako náměstek primátora, Zdeňka B. jako pověřená zastupováním vedoucího Odboru informatiky a Pavla Š. jak pověřená zastupováním vedoucího Odboru právního. Jako přizvaný poradce hodnotící komise dle § 76 odst. 2 zák. č. 137/2006 Sb., je společnost EUNICE na základě Smlouvy o poskytnutí služeb podpory řízení projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín ze dne 16. 11. 2011“.

- Z emailu vyplývá (č. l. 32865 – 32866, sv. 146), že dne 18. 2. 2013 posílá Zuzana M. Zdeňce B. poslední návrhy změn v technické specifikace pro aktivní prvky. Jak v emailu uvádí, veškeré úpravy hodnot tabulek nebo odstranění řádků jsou bez dopadu na finální funkci a řešení MAN jako celku, ale eliminují diskriminaci klíčových výrobců, jako je např. Cisco. Stejný klíč je použit i u odstranění

nutnosti technologie MPLS. V reálném projektu MAN Zlín technologie MPLS nepřináší žádnou výhodu, naopak diskriminuje klíčové výrobce a snižuje efektivitu (pozn. soudu, jde o komentář, který posílá 17. 1. 2013 V. H. - viz výše) Technická specifikace je součástí emailu (č. l. 32867 – 32904, sv. 146).

- Z Oznámení o zakázce vyplývá (č. l. 32905 - 32912 a čl. 32921, sv. 146), že dne 27. 5. 2013 došlo ke zveřejnění zakázky „Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. – Dodávka a implementace aktivních prvků“ ve Věstníku veřejných zakázek a rovněž věstníku evropských zakázek. Z důvodu prodloužení termínu k podání nabídek proběhlo další zveřejnění zakázky v opravném typu dne 13. 8. 2013.

- Ze Zadávací dokumentace vyplývá (volná příloha II/7 stopa 25 popřípadě je kompletní Zadávací dokumentace obsahem CD na č. l. 32863, sv. 146), že tato byla zpracována ke dni 27. 5. 2013 Statutárním městem Zlín. Předmětem veřejné zakázky je tedy dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – dodávka implementace aktivních prvků pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Zlína. Záměrem zadavatele je vybudování komunikační infrastruktury, která synergicky naváže na další projekty realizované Statutárním městem Zlín spolufinancované Evropskou unií. Zadávací dokumentace pak obsahuje mimo další jako Přílohu č. 2 Technickou specifikaci (studie proveditelnosti není součástí zadávací dokumentace).

- Z Nabídek společností vyplývá (Přílohy II/7 stopa 57 a stopa 25), že do prodloužené lhůty k podání nabídek, tedy do 28. 8. 2013, byly podány nabídky těchto společností 1) CompuNet s.r.o., 2) NESS Czech s.r.o., 3) IMPROMAT-COMPUTER s.r.o., 4) CROSS Zlín s.r.o. a 5) Telefónica Czech republic a.s. Nabídku společnosti Telefónica podal a podepsal Ing. Aleš M. jako Manažer regionální veřejné správy – Morava.

- Ze Zprávy o posouzení nabídky (CD č. l. 32863, sv. 146) vyplývá, že dne 17. 10. 2013 se sešla hodnotící komise a stanovila následující pořadí: 1. místo Impromat-Computer s.r.o. s nabídkovou cenou bez ceny za poskytování služeb 14 885 300 Kč, 2. místo v pořadí Telefónica Czech Republic a.s. se subdodavatelem AutoCont s nabídkovou cenou 14 979 441 Kč, 3. místo v pořadí CompuNet s.r.o. s nabídkovou cenou 19 400 000 Kč a 4. místo v pořadí CROSS Zlín a.s. s nabídkovou cenou 36 717 170 Kč. Nabídka společnosti NESS Czech s.r.o. byla vyloučena. Jako přízvaný poradce hodnotící komise byla přizvána Zuzana M. z EUNICE.

- Z usnesení Rady města Zlína ze dne 21. 10. 2013 vyplývá (č. l. 32924 – 32927, sv. 146), že rada města schvaluje výběr nejvhodnější nabídky uchazeče IMPROMAT-COMPUTER s.r.o. s nabídkovou cenou 14 885 300 Kč.

210. K bodu **M.** rozsudku je možno poukázat jako na podstatné na následující listinné důkazy:

- Z emailu vyplývá (č. l. 33051, sv. 147), že dne 30. 9. 2011 Vladimír D. z AutoCont informuje emailem spolupracovníky (Hynka C., Josefa S., Martina Š., W. P., Lubomíra F., Jaroslava B., Martina S. a Jana M.) o šanci dostat AutoCont do projektu IOP 09 do města Olomouce. Josef S. dostává za úkol připravit stručné info o stavu na městě, navrhnout potřebnou alianci a svolat Live Meeting.

- Z emailového kalendáře Josefa S. (č. l. 33052, sv. 147) vyplývá, že v rámci záznamu ze dne 3. 10. 2011 k plánovanému Live Meetingu na téma IOP 09 – město Olomouc – rámcový obsah nabídky, si Josef S. učinil poznámku ve smyslu, že podklady poslouží pro debatu o jedné z možných koalic po ose AutoCont - Marbes.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33114, 33118 sv. 147), že dne 9. 10. 2011 zasílá Michal V. emailem nejprve Janu H. ze Statutárního města Olomouc, a poté dne 10. 10. 2011 Š. z advokátní kanceláře MT Legal v předmětu „Nabídka spolupráce“ nabídku EUNICE na provedení revize projektu „Centrální informační systém MMOI, II. etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizaci“ pro možné financování projektu z výzvy 9 IOP (č. l. 33115 – 333317, sv. 147).

- Z emailu vyplývá (č. l. 33148 sv. 148), že Michal H. ze Statutárního města Olomouc posílá dne 12. 12. 2011 emailem Michalu V. v předmětu „Návrh SoD“ návrh smlouvy o dílo na zpracování „Revize žádosti projektu Centrální informační systém MMOI“. Předmětem smlouvy o dílo je revize

(aktualizace) studie proveditelnosti a vypracování Oznámení o změně projektu (č. l. 331489 – 33152, sv. 148).

- Z emailu vyplývá (č. l. 33362 sv. 149), že Michal H. jako projektový manažer ze Statutárního města Olomouc posílá dne 20. 1. 2012 emailem Michalu V. žádost o poskytnutí informací, týkajících se revize projektu výzvy 09. Jaké aktivity budou obsahem a v jakém rozsahu, či případně další informace.

- Z emailů vyplývá (č. l. 33363 - 33404 sv. 149), že v rozmezí dnů od 23. 1. do 27. 1. 2012 probíhá komunikace mezi osobami Michal V., František H., Vlasta M. a Romana H. (všichni z EUNICE) a Jan H. ze Statutárního města Olomouc, jejímž předmětem vypracování a zaslání první verze revize projektu. Například dne 25. 1. 2012 píše Michal V. Františku H. a v kopii Vlastě M., že byl na jednání v Olomouci u pana náměstka a byla velká kritika toho, že zatím neexistuje žádný kvalifikovaný výstup toho, co se má do 31.1. předložit. Prvotní návrh zasílá Michal V. Janu H. dne 27. 1. 2012 (č. l. 33389 - 33403, sv. 149).

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Josefem T. ml. ze dne 16. 8. 2012 vyplývá (č. l. 32419, sv. 149), že si sjednávají schůzku na čtvrtek, Josef T. uvádí, že má nějaké otázky, které si potřebuje vyjasnit, H. však netuší jaké, takže pokud to není na telefon, tak to nechají na čtvrtek. Dále H. uvádí, že by potřeboval adresu, na kterou by jim mohl poslat jednu studii. Nebo druhá varianta je, že jim to dá ve čtvrtek na flešce, na čemž se dohodli.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Josefem T. ml. ze dne 11. 9. 2012 vyplývá (č. l. 32420, sv. 149), že se Josef T. ml. informuje na částky, které byly u té výzvy v Olomouci, kterou EUNICE pomáhala přepracovat. T. sděluje, že se tam jde představit a projevit zájem. H. sděluje, že tam byla nějaká dohoda v tom smyslu, že první vyberou firmu, která bude chystat zadávací, pak právníky, pak by začali chystat zadávací a oni (EUNICE) by se chtěli také zúčastnit.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Radkem Č. ze dne 20. 12. 2012 vyplývá (č. l. 32423, sv. 149), že se mezi sebou baví o tom, že je třeba zajistit čtyři hráče včetně nich (EUNICE) a to na Magistrát v Olomouci – výběrové řízení a je to nutné do konce týdne. H. sděluje, že se tam mají dělat dvě, jedna na vedení projektu a druhá na technický dohled a H. by chtěl, aby se zúčastnili obojího. Z hovoru ze dne 7. 2. 2013 mezi stejnými účastníky vyplývá, že obsahem hovoru je mimo jiné otázka výběrového řízení v Olomouci na projektové vedení a přípravu zadávací dokumentace k projektu 09. V Hovoru mimo jiné H. uvádí, že se musí domluvit s Michalem na cenu co nejnižší, protože tady by se to potom mohlo vyplatit... na to mu Č. skáče do řeči s tím, aby byl ticho, že to chápe a jen aby to nepochopil i operátor.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 33429 – 33431, sv. 149), že Michal V. dne 22. 2. 2013 zasílá emailem Vlastě M. v příloze žádost Statutárního města Olomouc o objasnění mimo jiné i mimořádně nízké nabídkové ceny. Nabídková cena ze strany EUNICE činí 30 000 Kč bez DPH a požadují písemní zdůvodnění takto nízké ceny.

- Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 33432, sv. 149), že dne 4. 3. 2013 Vlasta M. posílá pro info Michalu V. vysvětlení a zdůvodnění pro SMO (č. l. 33433 – 33434, sv. 149) s tím, že to odešlo poštou minulé pondělí. Zdůvodnění spočívá v tom, že EUNICE zpracovávala projektovou dokumentaci a technické specifikace v rámci výzvy IOP 06, také realizovala podobné zakázky týkající s poradenské činnosti/řízení projektu z výzvy IOP 09, tudíž má jejich společnost již dostatek zkušeností a odborných kapacit k tomu, aby zajistili požadované plnění řádně a včas. Navrhovaná cena na Nákup služeb na řízení projektu/poradenská činnost ve výši 30 000 Kč bez DPH tedy dle jejich zkušeností odpovídá, protože tato činnost negeneruje takové náklady, jako ostatní ryze odborné IT technické specifikace zadávací dokumentace.

- Z oznámení vyplývá (č. l. 33436, sv. 149), že dne 22. 3. 2013 Statutární město Olomouc vybralo EUNICE jako uchazeče s nejvýhodnější nabídkou v rámci veřejné zakázky „Výběrové řízení na analytickou a konzultační podporu při zpracování projektové dokumentace“, nicméně k posouzení a hodnocení nabídek byla postoupena jediná nabídka.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Michalem T. ze dne 28. 3. 2013 vyplývá (č. l. 32438, sv. 149), že obsahem hovoru je žádost Michala T. o poskytnutí studie studii proveditelnosti na Olomouc. H. sděluje, že by ji měla mít kolegyně M., možná i on sám, že podle ní by se měla dělat ta zadávající a slibuje ji T. poslat. V SMS zprávě stejného dne zasílá Michal T. Františku H. svou emailovou adresu: xxx.

- Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Vlastou M. ze dne 28. 3. 2013 vyplývá (č. l. 32438, sv. 149), že H. žádá M. o poslání aktuální či poslední verze té jejich upravené studie pro Olomouc, to co bylo zredukované.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33439 – 33441, sv. 149), že dne 28. 3. 2013 Vlasta M. posílá emailem Františku H. v předmětu „Odesílání e-mailu: P1_SP_IOP_Olomouc_finál“ ve stejnojmenné příloze finální verzi studie proveditelnosti k předmětné zakázce. V textu upozorňuje, že studie se nemá dostat nikam jinam a žádné jednání v této věci se nemají konat, upozorňuje jej na to, protože ji to říkal šéf. Dokument v příloze si H. následující den přeposílá na jinou svou emailovou adresu xxx.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33459 – 33500, sv. 149), že dne 11. 5. 2013 Martin S., ředitel regionálního centra JIH v AutoCont, posílá emailem Josefu S. v předmětu IOP 9 Olomouc v příloze zazipované dokumenty, konkrétně:

a) důvodová zpráva z 13. 12. 2011 k revizi projektu CIS MMOI, II etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizaci,

b) koncept studie proveditelnosti projektu CIS MMOI, II etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizaci archivu Olomouc,

c) studie proveditelnosti projektu CIS MMOI, II etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizaci archivu Olomouc z 31. 3. 2012,

d) technická specifikace projektu CIS MMOI, II etapa a vybudování komunikační infrastruktury a digitalizaci archivu Olomouc, „Centrum ICT služeb“.

V textu emailu píše, že *se potkal s přáteli a dostal soubory, které posílá v příloze*. EUNICE měla do konce dubna odevzdat F. zadávací dokumentaci na ICT centrum pro IOP 09, ale F. nespolečuje a nechce s tím nic moc mít, nepředal EUNICE popis stávajícího stavu, takže je to v klinči. Olomouc chce AutoCont a technologie HP, které asi byly i v IOP 06, dokumenty jsou rovněž v příloze a EUNICE prosí o technickou část zadávací dokumentace do konce příštího týdne. Navrhuje dát dokumenty dohromady bez komunikace se SMO, neví, nakolik je předání dokumentů partyzánská akce, jinak navrhuje komunikovat s EUNICE jen tváří v tvář bez telefonu, dotazy jen šifrovaně přes jeho osobu. Tentýž den ukládá Josef S. dokumenty (vyjma důvodové zprávy) na svůj notebook a v odpovědi píše S. v emailu dotaz, jak budou předávány výstupy, zda elektronicky právě přes S. nebo osobně, pokud osobně, tak chce znát správné místo a čas v pátek 17. 5. 2013. (viz. rovněž vyhodnocení domovní prohlídky č. l. 7230 a další).

- Z emailu vyplývá (č. l. 33501 – 33502, sv. 149), že dne 17. 5. 2013 Josef S. informuje emailem Martina S. a Radima F. v předmětu „RE: IOP 09 Olomouc“ o technických specifikacích serverů – v příloze info o Blade šasi.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33503 – 33504, sv. 149), že dne 19. 5. 2013 David T. posílá emailem Josefovi S. v předmětu „Reference“ parametry požadovaných referencí a odkazuje na páteční (17.5) jednání.

- Ze záznamu z kalendáře (č. l. 33533, sv. 149) vyplývá, že 13. 8. 2013 dle záznamu v kalendáři emailu Josefa S. se uskutečnila na Statutárním městě Olomouc koordinační schůzka mezi Jirím F., Josefem S. a Rudolfem L., jejímž předmětem byla konfigurace ICT centra 09.

- Z emailu a jeho přílohy (č. l. 33534 – 33549, sv. 149), že dne 13. 8. 2013 Jirí F. posílá emailem Josefovi S. a Rudolfovi L. v předmětu „V09 k připomínkování“ v příloze dokument nazvaný „Technická specifikace ICT centrum_jf_přip.doc“. Jedná se o rozpracovanou technickou specifikaci ke dni 6. 8. 2013 k předmětné zakázce. Vytisknutá a připomínkováná verze tohoto dokumentu byla zajištěna v rámci prohlídky v AutoCont (č. l. 33521 - 33532), opatřená ručně psanými poznámkami. Stejný dokument, opatřený připomínkami S., byl dne 15. 8. 2013 uložen

do jeho pracovního notebooku a jako příloha tentýž den odeslán emailem v předmětu „FW: V09 k připomínkování“ Jiřímu F. Z vlastností dokumentu vyplývá, že jako autor je uvedena Vlasta M. a dále, že dokument připomínkoval dne 8. 8. 2013 Jiří F. a dne 15. 8. 2013 prováděl úpravy Josef S.

- Ze dvou emailů vyplývá (č. l. 33595 - 33599, sv. 149), že dne 18. 8. 2013 Jiří F. posílá emailem S. odpověď na jeho připomínky k V09. V textu emailu mimo jiné navrhuje, že EUNICE, která zpracovává jejich připomínky, zapracuje jeho prostřednictvím i připomínky S. Dne 22. 8. 2013 probíhá emailová komunikace, kdy Jiří F. ze své soukromé emailové adresy xxx žádá o zoponování kvalifikačních předpokladů (možnost výběru a odůvodnění), jejichž návrh předkládá, a to tak, aby kritérium označené červeně nebylo moc snadné, nebo nesmyslné, ale zároveň nebylo diskriminační. V odpovědi Josef S. dává návrh na znění ekonomických a kvalifikačních předpokladů a technických kvalifikačních předpokladů. Z nich vyplývá, že navyšuje požadavek v rámci technických kvalifikačních předpokladů jednak v počtu dodávek (ze dvou na tři zakázky) a jejich rozsah (z min. 1,5 mil. Kč pro každou z nich na 10 mil. Kč bez DPH za každou z nich).

- Z usnesení Rady města Olomouc vyplývá (č. l. 33571 – 33594, sv. 149), že dne 27. 8. 2013 Rada města Olomouce schvaluje zahájení a podmínky zadávacího řízení k zakázce „Centrum ICT služeb“ a ustanovuje komise pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33606 – 33611, sv. 149), že dne 19. 9. 2013 Josef S. posílá emailem Jiřímu F. na adresu xxx v předmětu „V09 k připomínkování“ kalkulaci cen včetně rozpadu na HW podporu, rozpadu podpory virtualizace a rozpadu podpory MS licence k zakázce.

- Z Oznámení předběžných informací vyplývá (č. l. 33612-33619, sv. 150), že dne 16. 9. 2013 byly ve Věstníku oznámeny předběžné informace o zakázce centrum ICT služeb a dne 19. 9. 2013 v Evropském věstníku.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 7230 – 7231 a 7314 – 7356 a 7357 - 7380, sv. 35), že v rozmezí od 22. 9. 2013 do 17. 10. 2013 Josef S. uložil postupně ve svém notebooku několik verzí souboru „technické požadavky.docx“, obsahující technické požadavky k veřejné zakázce „Centrum ICT služeb“. Ve vlastnostech dokumentů je uveden jako autor „Jozka S.“, dokumenty ukládal Josef S. Dne 30. 12. 2013 Josef S. uložil ve svém notebooku soubor „verze_1_0_13099_Kvalifikační dokumentace_Centrum ICT služeb.doc“, obsahující rozpracovanou kvalifikační dokumentaci a pokyny pro uchazeče k veřejné zakázce „Centrum ICT služeb“. Ve vlastnostech dokumentu je uveden jako autor „vacal“ a „MMOL“ a dále, že dokument uložil a upravoval dne 30. 12. 2013 Michal H.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33634 – 33635, sv. 150), že dne 23. 1. 2014 Josef S. poslal emailem Karlu M. (Hewlett Packard) a Pavlu P. (Avnet) v předmětu „olomouc“ informace k zakázce „Centrum ICT služeb“. Z dalšího textu emailu je zřejmé, že je schopen určitým způsobem ovlivnit technické řešení budoucí zakázky u zadavatele. V emailu uvádí, že posílá rekapitulaci informací k plánované poptávce magistrátu na Centrum ICT služeb, předběžné zveřejnění bylo na podzim 2013 a uvádí, že zvažovaný termín zveřejnění ZD je únor 2014, zasílá skladbu dodávky, rozpočet, rozklad ceny. Navrhuje postavit agresivní cenový rozpočet korespondující se zadáním a soustředit se na zbytné položky, pojmenovat je v rozpočtu (podpora, servis, licence...). Následně se zadavatelem nalezne shodu nad technickou skladbou řešení (možná něco uberou, proto je potřeba bod výše). Souhlasné řešení popíší a hurá do toho.

- Z vyhodnocení dat vyplývá (č. l. 7230 – 7231 a 7381 – 7405 a 7406 - 7420, sv. 35), že dne 4. 2. 2014 Josef S. uložil ve svém notebooku soubor „verze_1_0_13099_Kvalifikační dokumentace_Centrum ICT služeb - kopie.doc“, obsahující rozpracovanou kvalifikační dokumentaci a pokyny pro uchazeče k veřejné zakázce „Centrum ICT služeb“. Ve vlastnostech dokumentu je uveden jako autor „vacal“ a „MMOL“ a dále, že dokument uložil a v bodě 9. Technické kvalifikační předpoklady upravoval dne 4. 2. 2014 Jozka S. Dále dne 23. 4. 2014 Josef S. uložil ve svém notebooku soubor „rozpočet souhrn HW_SW (3e) – JSxls“, v němž jsou pod jednotlivými záložkami rozepsány HW a SW požadavky, služby, kalkulace zakázky, cenová

nabídka Avnet a úkoly mimo jiné i v souvislosti s přípravou zadávací dokumentace, včetně úkolu zpracovat technické popisy pro ZD.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33638 – 33642, sv. 150), že v rozmezí od 2. do 7. 5. 2014 probíhá emailová komunikace mezi Josefem S. a Jiřím F. týkající se domlouvané schůzky s datem 16. 5. 2014 za účasti Karla M. (ze spol. Hewlett Packard).

- Z emailu vyplývá (č. l. 33643 – 33658, sv. 150), že dne 26. 5. 2014 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S., Petrem Z. a Karlem M. vztahující se ke specifikacím části zadávací dokumentace k budoucí zakázce ICT Olomouc, konkrétně technických specifikací pro páskovou knihovnu archivu.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33660 – 33670, sv. 150), že dne 26. 5. 2014 proběhla emailová komunikace mezi Josefem S., Petrem Z. a Jiřím F. v souvislosti s předáním upravených specifikací, rozpočtem konkrétního HW do zadávací, resp. kvalifikační dokumentace a domluvou osobní schůzky s datem 30. 5. 2014.

- Z emailu vyplývá (č. l. 33671 – 33797, sv. 150), že v období od 23. 6. 2014 do 20. 7. 2014 probíhá emailová komunikace mezi Josefem S., Karlem M., Petrem Z. a zástupci společnosti Avnet, týkající se technického řešení zadávací dokumentace, servisních služeb budoucí zakázky a cenových kalkulací.

- V rámci prohlídky jiných prostor v AutoCont (č. l. 33798 – 33824, sv. 150) pak byly nalezeny materiály v podobě průběžné verze kvalifikační dokumentace, návrh kupní smlouvy a technická specifikace.

- Ze zprávy pro schůzi Rady města Olomouc vyplývá (č. l. 10833 - 10837 – CD soubory uložené v adresáři *dokumentace k VŘ 009*), že dne 30. 9. 2014 Rada města Olomouce schvaluje zahájení a podmínky zadávacího řízení pro veřejnou zakázku Centrum ICT služeb a ustanovuje komise pro otevírání obálek, posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Jako odpovědná osoba za odbor informatiky je uveden Ing. Jiří F.

- Z oznámení a zadávací dokumentace vyplývá (č. l. 33828 – 33839 a 33853 – 33891, sv. 150), že dne 16. 12. 2014 bylo ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce včetně zadávací dokumentace, v Evropském věstníku je veřejná zakázka zveřejněna dne 18. 12. 2014.

- Z Protokolu o otevírání nabídek vyplývá (č. l. 10833 – 10837, sv. 49 – CD soubory uložené v adresáři *dokumentace k VŘ 009*), že dne 3. 2. 2015 proběhlo otevírání obálek s nabídkami. Nabídky podaly společnosti: 1) Computer Systems cz s.r.o. s nabídkovou cenou 9 986 800 Kč bez DPH, 2) 3S.cz s.r.o. s nabídkovou cenou 8 612 418,47 Kč bez DPH, 3) M Computers s.r.o. s nabídkovou cenou 10 217 000 Kč bez DPH a 4) AutoCont CZ a.s. s nabídkovou cenou 9 965 400 Kč bez DPH. Nabídku za AutoCont podepsal na podkladě plné moci Josef S. Obálky s nabídkami otevírala komise ve složení Ing. Jiří F., JUDr. Alena V., Mgr. Barbora H. Z. a Mgr. Miroslav P.

- Z Protokolu o jednání hodnotící komise vyplývá (č. l. 10833 – 10837, sv. 49 – CD soubory uložené v adresáři *dokumentace k VŘ 009*), že dne 16. 3. 2015 proběhlo poslední jednání komise s výsledkem na návrh vyřazení uchazečů M Computers s.r.o. a Computer Systems cz s.r.o. a s pořadím nabídek dle ceny v podobě 1) 3S.CZ s.r.o. a 2) AutoCont. Komise doporučila uzavření smlouvy se společností 3S.cz s.r.o. Komise zasedala ve složení Ing. Jaromír C. jako předseda komise, Ing. Jiří F. jako místopředseda komise a členové ve složení JUDr. Alena V., Bc. Renáta L., David S., Ing. Josef M. a Bc. Jan V.

- Ze zprávy pro schůzi Rady města Olomouc vyplývá (č. l. 10833-10837, sv. 49 – CD soubory uložené v adresáři *dokumentace k VŘ 009*), že dne 17. 3. 2015 Rada města Olomouce rozhoduje o výběru nejvhodnější nabídky dle návrhu hodnotící komise, také rozhodla o vyloučení uchazečů, kteří nesplňují podmínky.

- Ze Smlouvy vyplývá (č. l. 10833-10837, sv. 49 – CD soubory uložené v adresáři *dokumentace k VŘ 009*), že dne 17. 4. 2015 byla uzavřena Kupní smlouva mezi Statutárním městem Olomouc a společností 3S.cz s.r.o. Hodnota předmětu dodávky činila 7 665 056,87 Kč bez DPH a hodnota údržby po dobu 5 let 947 361,60 Kč bez DPH. V součtu tedy částka 8 612 418,47 Kč bez DPH.

Listiny obecně

211. Ze svazku 159. provedl soud k důkazům **opisy rejstříky trestů a zprávy o pověsti** obžalovaných (č. l. 35611 – 35796). Obž. Michal T., obž. David T., obž. Michal V., obž. Radek Č., obž. Josef S., obž. Pavel Ch., obž. Jiří B., obž. Aleš M., obž. Jan P., obž. David J., obž. Jiří Š., obž. Jiří K., obž. Antonín D., obž. Michal V., obž. Martin H., obž. Martin K., obž. Roman Z., obž. Milan K., obž. David Ř., obž. Dalibor Š. a obž. Pavel S. nemají žádný záznam o odsouzení v opise z evidence rejstříku trestů fyzických osob, nebyli projednáváni pro přestupek. Obž. Josef T. má jeden záznam v rejstříku trestů o narovnání na podkladě rozhodnutí Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. 9 T 34/2015, kdy byl stíhán pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148 odst. 1 tr. zákoníku. Pro přestupek projednáván nebyl. Obž. Radek N. má záznam o odsouzení, kdy byl rozsudkem Okresním soudem v Příbrami ze dne 10. 4. 2012 sp. zn. 2 T 169/2011 ve znění rozsudku Krajského soudu Praha ze dne 4. 9. 2012 sp. zn. 10 To 367/2012 uznán vinným přečinem pytláctví dle § 304 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen peněžitý trest ve výši 20 000 Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu držení, nošení a používání střelné zbraně na dobu 2 roků. Peněžitý trest byl uhrazen a odsouzení je zahlazeno, trest zákazu činnosti vykonal ke dni 4. 9. 2014. Pro přestupky nebyl projednáván. Obž. Ivo U. nemá záznam o odsouzení v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, má záznam o dopravním přestupku (č. l. 35718, sv. 159). Obž. TESCO SW a.s. a obž. EUNICE CONSULTING a.s. nemají záznam o odsouzení v opisu z evidence rejstříku trestů právnických osob.
212. Dále soud provedl **hodnotící zprávy zaměstnavatelů** ve vztahu k některým obžalovaným. Obž. Josef S. je dle sdělení zaměstnavatele od 1. 1. 1998 minimálně k datu podání zprávy, tj. k datu 8. 8. 2018, zaměstnancem AutoCont, v letech 1998 až 2003 na pozici odborný pracovník pro sítě, v letech 2004 až 2009 na pozici ředitel pobočky Olomouc a od 2010 na pozici ředitel krajského obchodního zastoupení Olomouc. Z pohledu zaměstnavatele pracuje svědomitě, dbá na potřeby a zájmy zaměstnavatele, dodržuje pracovní kázeň, právní předpisy i vnitropodnikové směrnice a nebyl s ním řešen žádný pracovní problém. K osobě obž. Pavla Ch. bylo zjištěno, že od 1. 1. 2012 do 31. 8. 2012 a dále od 1. 10. 2013 do 31. 3. 2013 pracoval na základě dohody o pracovní činnosti pro Ministerstvo průmyslu a obchodu, od 1. 11. 2013 do 30. 6. 2013 v pracovním poměru na pozici poradce náměstka ministra a následně jako ředitel odboru implementace strukturálních fondů, od 1. 7. 2015 jako státní zaměstnanec na pozici vrchní ministerský rada – ředitel odboru implementace strukturálních fondů, kdy dne 19. 11. 2015 mu bylo doručeno rozhodnutí o změně služebního poměru a byl zproštěn výkonu služby. Stále však je ve služebním poměru, a v roce 2018 požádal o povolení jiné výdělečné činnosti než služby, která mu byla povolena. Obž. Aleš M. byl v době od 6. 6. 1994 do 31. 3. 2018 zaměstnancem O2, z pohledu zaměstnance měl jak požadované vzdělání, tak i postupně odpovídající praxi, vynikal samostatností, byl aktivní ve vyhledávání nových obchodů a nalézání nových řešení, vždy respektoval jak interní, tak vnější pravidla a nařízení. Z hlediska pracovních povinností byl spolehlivý a u kolegů i podřízených měl přirozený respekt. Stejný zaměstnavatel hodnotil i obž. Jana P., který byl u O2 zaměstnán od 1. 2. 2013 i k datu podání zprávy, tj. k 21. 8. 2018, kdy podle hodnocení zaměstnavatele obžalovaný ve své snaze o rozvoj a získání dalších technologických znalostí se aktivně zapojuje do rozvojových aktivit nových zákaznických řešení. Je oceňován jeho smysl pro technický detail, koordinaci velkých technických architektonických řešení, schopnost komplexního technického nadhledu - vizionářství. Jeho zapojení do projektu nasazení řešení O2 SOS na Zdravotnických záchranných službách pro zajištění funkcionality řízení tzv. First Responderů je rovněž velkým přínosem pro jejich společnost. Obž. Jiří Š. je svým zaměstnavatelem One Click Business Solutions s.r.o. hodnocen jako jeden z nejlepších zaměstnanců dosahující vynikajících pracovních výsledků, s vynikající pracovní morálkou, pečlivý, spolehlivý a zodpovědný. Na hlavním pracovním poměru je pak u společnosti zaměstnán od 1. 8. 2016 na pozici finančního manažera. Obž. Jiří K. je svým zaměstnavatelem FPO, kde je zaměstnán od 1. 6. 1997 a pracuje na pozici Vedoucí úseku služeb,

vedoucí úseku marketingu a obchodu, Ředitel segmentu ICT, hodnocen jako pracovník s velmi dobrou pracovní morálkou, jako pečlivý, ochotný a svědomitý. Kladně je hodnocena jeho komunikace, schopnost týmové práce, iniciativa a snaha prohlubovat své znalosti. Spol. Software602 poskytla hodnocení jejich dvou zaměstnanců, a to obž. Antonína D., který je u nich zaměstnán od 1. 5. 2012, nejdříve na pozici obchodní ředitel pro komerci a samosprávu ČR a následně jako obchodní ředitel pro komerci ČR a SR, pracovní povinnosti plní náležitě a dodržuje pracovní předpisy. Obž. Michal V. je pak zaměstnán od 19. 1. 2019 na pozici technická podpora, následně junior obchodní manažer, následně obchodní manažer a následně jako obchodní ředitel pro samosprávu. Pracovní povinnosti rovněž plní náležitě a dodržuje pracovní předpisy. Obž. Martin H. byl zaměstnán od 1. 4. 1992 do 6. 3. 2017 na Krajském úřadu Pardubického kraje, kdy k 1. 1. 2001 přešel na Pardubický kraj delimitací z Okresního úřadu Pardubice. Jeho pracovní pozice byla vedoucí oddělení informatiky a pracovní poměr byl ukončen dohodou ke dni 6. 3. 2017 z důvodu dovršení důchodového věku. Jmenovaný pak byl dle zaměstnavatele odborným profilem i pracovním nasazením pilířem pracovního týmu zaměstnanců Pardubického kraje, byl odborníkem ve své profesi, zkušeným rutinním pracovníkem i lídrem s vizí do budoucna. Měl vždy zájem na tom, aby výsledkem práce byl systém nejen funkční s určitým potencionálem do budoucna, ale udržitelný ekonomicky i provozně. Navíc byl opakovaně prověřován Národním bezpečnostním úřadem pro stupeň confidential, naposledy v roce 2010 dokonce i NATO confidential. Krajský úřad Královéhradeckého kraje pak poskytl hodnocení obž. Martina K. s tím, že je zaměstnán od 1. 7. 2009 jako vedoucí oddělení informatiky. Jeho hodnocení je velmi dobrý pracovník, jeho odborné znalosti a dovednosti jsou dokonce hodnoceny jako excelentní s tím, že si navíc své odborné znalosti dále prohlubuje, je zkrátka uznáván pro svou odbornost, správně rozhoduje a organizuje podmínky k práci a podporuje pracovníky při plnění jejich cílů. Má rád svou práci a je ztotožněn s politikou kraje a úřadu. Patří k velmi schopným vedoucím, nejen odbornými znalostmi a získanými zkušenostmi, ale také schopností reagovat na zadané úkoly, dokončit je včas a v požadované kvalitě. Obž. Roman Z. je od 1. 7. 2002 zaměstnán u ICZ jako obchodní ředitel, následně manažer obchodu, následně Obchodní ředitel ČR a od 1. 2. 2018 jako Key Account Manager. Hodnocen je jako svědomitý, pečlivý a zodpovědný, zvláště je ceněna iniciativa při řešení úkolů, aktivní přístup v rámci svěřených pracovních úkolů a ve vztahu k zákazníkům. Je vnímán jako důležitý člen obchodního týmu, v němž uplatňuje zejména schopnost bezkonfliktní komunikace a pozitivní přístup k plnění pracovních povinností. Nedochází k porušování povinností vyplývajících z pracovních nebo interních předpisů, nebyla vůči němu uplatněna žádná disciplinární odpovědnost. Obž. Milan K. je pak hodnocen ze strany svého zaměstnavatele Hlavního města Prahy, kde je zaměstnán od 1. 8. 2016 na pozici administrátor informačního systému v odboru informatiky. Po příchodu se velmi rychle zapracoval, úkoly plní svědomitě a včas i nad rámec pracovní doby, v kolektivu oblíben a ze strany uživatelů nebo dodavatelů nejsou žádné stížnosti. Je pro činnost oddělení přínosem a díky zkušenosti je respektován ostatními, je svědomitý a pečlivý. Obž. Pavel S. je pak hodnocen ze strany AutoCont s tím, že byl zaměstnán od 1. 5. 2008 do 31. 12. 2012 na pozici architekt řešení/senior konzultant divize ITI. Úkoly plní svědomitě, dbal na potřeby zaměstnavatele, dodržoval pracovní kázeň, právní předpisy i vnitropodnikové směrnice, nebyl s ním řešen žádný problém a pracovní poměr ukončil jmenovaný výpovědí. Obž. David Ř. byl od 15. 1. 2016 do 30. 4. 2018 zaměstnancem T-Mobile Czech Republic na pozici Senior manažer ICT prodeje, pracovní poměr rozvázal jmenovaný výpovědí. Po dobu zaměstnání podával stabilní výkon, svěřené úkoly plnil v požadovaném čase i kvalitě, byl uznáván zejména pro své profesionální znalosti v oblasti ICT obchodu. Mezi jeho nedostatky patřily zejména jeho manažerské schopnosti týkající se vedení podřízených zaměstnanců. Nakonec obž. Dalibor Š. byl hodnocen svým zaměstnavatelem Asseco Central Europe a.s., kde byl zaměstnán od 1. 10. 2009 do 31. 12. 2013 na pozici Segment Leader/Senior Sales Manager, šlo o manažerskou i výkonnou pozici útvaru obchodu s odpovědností za získávání a rozvíjení obchodních příležitostí u velkých zákazníků. Pracovní poměr ukončil bez udání důvodu. Šlo o výkonného a svědomitého pracovníka.

213. Ze svazku 158. soud k důkazům provedl listiny ve vztahu k EUNICE, resp. k její spolupráci s osobami Františkem H. a obž. Radkem Č. (č. l. 35282 – 35309). Ze zprávy ze dne 1. 6. 2015 a ze dne 3. 6. 2015 vyplývá (zpráva byla zpracována obž. Michalem V. č. l. 35282 – 35283 a č. l. 35308 - 35309), že František H. působil ve společnosti na základě mandátní smlouvy (č. l. 35285 – 35289) uzavřené dne 1. 4. 2009 a spolupráce souvisela s vyhlášením výzvy číslo 04 IOP, která byla následně zrušena a místo ní byly vyhlášeny výzvy číslo 06 a 08. H. jednal za EUNICE s některými klienty, vyhledával obchodní příležitosti a pracoval především u klientů na technické části jednotlivých projektů. Spolupráce s ním byla ukončena k 31. 10. 2012 dohodou. Dodatky k mandátní smlouvě nevyhotovili, vyúčtování služeb bylo opět určeno dohodou, neboť H. měl zajišťovat komplexní služby pro jednotlivé klienty. Tento přístup se však neosvědčil a u každého projektu musela zároveň působit projektová manažerka a osoba pro finanční a ekonomickou analýzu. Na vyúčtování činnosti se tak domlouvali měsíčně, dle odvedené práce a následně po ukončení výzev započítali provizi, od které byly odečteny měsíční paušální platby. Od 1. 11. 2012 do 31. 3. 2013 jim H. dále poskytoval konzultační služby prostřednictvím firmy MOIS s.r.o., která jim poradenství v technické oblasti poskytuje od 1. 11. 2012, vždy ke konkrétním projektům, smlouva nebyla uzavřena. MOIS platili na základě skutečně odvedené práce. H. s nimi ještě krátce spolupracoval v období od dubna do června 2014, k této činnosti nebyla uzavřena žádná smlouva, bylo to na základě ústní dohody a činnost byla vyfakturována k 30. 6. 2014. Současně byl předložen přehled vystavených a uhrazených faktur (č. l. 35290 – 35294), ze kterých vyplývá, že František H. fakturoval v roce 2009 EUNICE celkovou částku 261 200 Kč, v roce 2010 celkovou částku 476 636 Kč, v roce 2011 celkovou částku 462 000 Kč, v roce 2012 celkovou částku 435 000 Kč, v roce 2014 ve dvou fakturách částku v celkové výši 76 351 Kč. Spolupracoval dále i na výzvě číslo 09, konkrétně pro Statutární město Přerov zajišťoval subdodávku pro RPSC při tvorbě studie proveditelnosti pro výzvu č. 09 IOP v oblasti digitalizace a ukládání dat, byl zpracovatelem projektové dokumentace a následně projednával a zapracovával připomínky, které vzešly od Statutárního města Přerov. Na projektu působil s Vlastou M., která byla projektovou manažerkou tohoto projektu a zajišťovala vedení dokumentace, zápisy apod. V Přerově působil na této zakázce od počátku, předával první verzi projektové dokumentace k 31. 3. 2012 a následně zapracovával s paní M. připomínky na základě zápisů z jednání a emailových požadavků magistrátu. Připomínkové řízení probíhalo do června 2012, kdy ho pan K. ukončil emailem. Dále pro Statutární město Zlín byl zpracovatelem technické části studie proveditelnosti a následně i původních technických specifikací k veřejným zakázkám. Se Statutárním městem Zlín za ně jednal ve věcech technických od uzavření smluv až do 31. 3. 2013. Dále H. spolupracoval u projektu Statutárního města Olomouc při přepracování studie proveditelnosti a po přehodnocení projektu se podílel na úpravách studie proveditelnosti. Zde technická část zůstala z velké části z původní studie proveditelnosti, která byla zpracována Regionální agenturou pro rozvoj střední Moravy. Co se týče Radka Č., tento působil v EUNICE rovněž na podkladě mandátní smlouvy (č. l. 35295 - 35297) především pro výzvu číslo 08 ode dne 21. 4. 2010 do 30. 11. 2010, kdy byla výzva ukončena. V roce 2011 jim Č. dodával aplikaci pro průzkum trhu, který prováděli u klienta, a poskytoval jim dodatečné konzultační služby v technické oblasti pro výzvu číslo 08. Technické konzultační hodiny jim poskytoval i v průběhu roku 2012, tyto byly vyúčtovány fakturou na konci roku 2012. Od listopadu 2012 k datu podání zprávy, tj. k datu 1. 6. 2015 jim Č. poskytuje technické konzultace především prostřednictvím MOIS a služby jsou fakturovány průběžně dle skutečně odvedené práce. Současně byl předložen přehled vystavených a uhrazených faktur (č. l. 35300 – 35306), ze kterých vyplývá, že Radek Č. fakturoval v roce 2010 EUNICE celkovou částku 362 840 Kč, v roce 2011 celkovou částku 40 000 Kč, v roce 2012 celkovou částku 62 400 Kč, v roce 2013 a dále již fakturovala MOIS celkovou částku 51 480 Kč, v roce 2013 celkovou částku 146 920 Kč, v roce 2014 celkovou částku 152 958 Kč a nakonec v roce 2015 celkovou částku 16 940 Kč.
214. Ze svazku 158. a 159. soud dále provedl k důkazům listiny ve vztahu ke spolupráci AutoCont s osobou obž. Josefa S., konkrétně pracovní smlouvu (č. l. 35329 - 35335) a k tomu přehled jeho

zařazení, kdy jmenovaný pracoval v období 1998 až 2003 na pozici odborný pracovník pro síť, v letech 2004 až 2009 na pozici ředitel pobočky Olomouc a od 2010 na pozici ředitel krajského obchodního zastoupení Olomouc (č. l. 35344), jeho pozice v organizační struktuře společnosti pak vyplývá ze schématu organizační struktury (č. l. 35345). O2 Czech Republic a.s. ke spolupráci s obž. Alešem M. a obž. Janem P. dle zprávy ze dne 12. 6. 2015 (č. l. 35365) sdělila, že obž. Aleš M. je ve společnosti zaměstnán (včetně předchozích společností SPT Telecom a Telefónica a.s.) od 6. 6. 1994 (pracovní smlouva č. l. 35367 - 35368), naposledy na pozici Top Account Manager. Obž. Jan P. je ve společnosti zaměstnán (včetně předchozích společností SPT Telecom a Telefónica a.s.) od 31. 1. 2013 (pracovní smlouva č. l. 35370 - 35375) na pozici Presales konzultant a od 1. 7. 2013 jako Business Development Manager (č. l. 35375). Ze zprávy ze dne 3. 6. 2016 (č. l. 35377 – 35383) pak vyplývá, že obž. Aleš M. a ani obž. Jan P. nebyli nikdy členy statutárního orgánu nebo jiného orgánu, který je ze zákona za právnickou osobu oprávněn jednat, ani nezastávali jakékoliv řídicí pozice či vedoucí místa v rámci společnosti. GORDIC s.r.o. sdělila (č. l. 35396), že obž. Jiří B. v období od 1999 do 2015 pracoval na pozici ředitel jejich distributora, tedy společnosti DATAB Consult s.r.o. a obž. Jiří K. v období od 1997 do 2015 jako projektový manažer FPO s.r.o. Oba jmenovaní jsou tedy členy obchodně - servisní sítě společnosti. Vyjádření bylo doloženo Mandátní smlouvou mezi GORDIC a společností DATAB Consult s.r.o. (č. l. 35468 - 35481). Dále je doložena mandátní smlouvou mezi GORDIC a BNSOFT s.r.o. (č. l. 35398 – 35409) a smlouvou na realizaci jednotlivých činností mezi BNSOFT s.r.o. a FPO s.r.o. (č. l. 35416 - 35429) a nakonec pracovní smlouvou mezi FPO s.r.o. a obž. Jiřím K. (č. l. 35449 – 35451). Software602 odmítla uvést a vydat informace ve vztahu k osobám obž. Michala V. a obž. Antonína D. ve smyslu v jakém postavení pracovali u společnosti (č. l. 35488 – 35490). Novell Professional Services Česká republika s.r.o. (od 7. 3. 2012 přejmenovaná na newps.cz) poskytla ve vztahu k zaměstnanci obž. Radku N. pracovní smlouvu (č. l. 35529 - 35533) s tím, že smlouva byla ukončena k datu 1. 12. 2014, jmenovaný pracoval na pozici Direct account manager (č. l. 35236). ICZ sdělila (č. l. 35549), že obž. Milan K. byl zaměstnancem společnosti od 1. 10. 2000 do 31. 1. 2014 a po celou dobu vykonával pracovní pozici manažer pro klíčové zákazníky v sekci aplikační řešení. Obž. Roman Z. byl zaměstnancem společnosti od 1. 7. 2002 a nejprve vykonával pracovní pozici obchodní zástupce, dále od 1. 10. 2008 do 23. 12. 2013 zastával pracovní pozici manažer obchodu v sekci aplikační řešení a od 1. 1. 2014 dosud (k datu podání zprávy, tj. k datu 23. 5. 2016) zastává pozici obchodní ředitel ČR v sekci centrální CZ obchod. Asseco Central Europe sdělila (č. l. 35563), že obž. Dalibor Š. u společnosti pracoval od 1. 10. 2009 do 31. 12. 2013 na pozici segment leader a David Ř. od 1. 6. 2010 do 31. 12. 2013 na různých pozicích za dobu trvání, jednak do 31. 3. 2011 jako Sales manager a Segment leader, od 1. 4. 2011 jako Key account manager. Oba jmenovaní byli tedy v neřídicích pozicích.

215. Ze zprávy Ministerstva financí ČR ze dne 3. 10. 2016 (sv. 152, č. l. 34086) ze dne 21. 11. 2016 a z doložených podkladů (sv. 152, č. l. 34097 - 34196) vyplývá, že Česká republika zastoupená Ministerstvem financí se připojila jako poškozená s nárokem na náhradu škody s částkou ve výši 271 564 396,33 Kč (sv. 152, č. l. 34086). Svůj nárok poškozená odůvodnila tím, že Odbor 55 – Národní fond Ministerstva financí ČR plní funkci Platebního a certifikačního orgánu a jako takový tedy plní úkoly, které vyplývají z přímo aplikovatelných předpisů EU, zejména vyhotovuje a předkládá Evropské komisi certifikované výkazy výdajů a z nich vyplývající žádosti o platbu z rozpočtu EU a spravuje prostředky poskytnuté České republice z rozpočtu EU. Tyto prostředky na základě podkladů od jednotlivých řídicích orgánů refunduje do rozpočtu předfinancujících kapitol státního rozpočtu. Certifikace výdajů představuje specifickou činnost stanovenou předpisy EU, jejímž cílem je, aby PCO (Platební a certifikační orgán) před odesláním žádosti o platbu za daný operační program do Evropské komise získal ujištění o řádném vynakládání výdajů v rámci daného operačního programu. Certifikace výdajů zahrnuje ověření výše způsobilých výdajů vynaložených příjemci při provádění projektu a ověření, zda nastavený systém implementace celého programu poskytuje řádné ujištění, že výdaje zahrnuté ve výkazu výdajů byly vynaloženy v souladu

s předpisy EU a předpisy ČR a zároveň byly vynaloženy pouze na projekty vybrané pro financování v souladu s kritérii platnými pro daný operační program. Tyto úkoly PCO jsou přímo stanoveny v čl. 61 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006. Financování projektů v rámci Integrovaného operačního programu, které jsou předmětem trestního stíhání, je založeno na principu předfinancování prostředků z rozpočtu EU z prostředků organizační složky státu (v tomto případě se jedná o předfinancovanou kapitolu Ministerstva pro místní rozvoj – dále jen „MMR“). Předfinancování prostředků probíhá na základě žádostí o platbu předložených příjemci dotace. V případě, že jsou prostředky na základě provedené kontroly příjemci dotace převedeny (z kapitoly MMR), vystavuje řídicí orgán MMR souhrnnou žádost o platbu prostředků z rozpočtu EU ze zdrojového účtu Platebního a certifikačního orgánu na příjmový účet správce kapitoly MMR, které poskytlo ze svého rozpočtu prostředky na předfinancování prostředků z rozpočtu EU. Na základě souhrnné žádosti dojde k refundaci prostředků do předfinancující kapitoly státního rozpočtu (tj. MMR), a to z prostředků na účtu Platebního a certifikačního orgánu vyplacených z rozpočtu EU. Pokud Platební a certifikační orgán není ujistěn o řádném vynakládání výdajů, případně existují-li pochybnosti o způsobilosti výdajů daného operačního programu, může Platební a certifikační orgán na nezbytně nutnou dobu pozastavit platby a certifikace na daný projekt, prioritní osu nebo celý program, považuje-li to za nezbytné k ochraně finančních zájmů Evropské unie. V případě prokázání spáchání trestného činu je Platební a certifikační orgán nucen odečíst výdaje projektu od výkazů výdajů předkládaného EU, následkem čehož tyto výdaje nebudou Evropskou komisí refundovány. Tímto postupem je zajištěno, že neoprávněné výdaje nebudou započteny do souhrnného rozpočtu EU, respektive výše popsaným jednáním nebude rozpočet EU vůbec dotčen. Na straně Ministerstva financí by tak vznikla škoda ve výši prostředků odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za shora uvedená výběrová řízení, které byly/budou refundovány prostřednictvím souhrnných žádostí z účtu Platebního a certifikačního orgánu do kapitoly MMR. Ve vztahu k jednotlivým projektům se pak jedná o následující částky:

- projektu CZ.1.06/2.1.00/06.06794 (bod A.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 3 „Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP“ činily částku 1 600 366,38 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 1; příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 24. 6. 2013.

- projektu CZ.1.06/2.1.00/06.06685 (bod B.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 3 „Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína“ činily částku 1 120 725 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 1; příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 24. 6. 2013.

- projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07382 (bod C.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 5 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ činily souhrnnou částku 78 770 498,75 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 3 (ve výši 40 032 046,25 Kč) a v rámci žádosti o platbu č. 4 (ve výši 38 738 542,50 Kč).

- projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07240 (bod D.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 1 „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ činily souhrnnou částku 102 553 297,42 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 4 (ve výši 71 957 855,54 Kč) a v rámci žádosti o platbu č. 5 (ve výši 30 595 441,88 Kč).

- projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07389 (bod E.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 4 „CzechPoint@ - portál občana“ činily souhrnnou částku 6 571 763,10 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 3 (ve výši 2 099 845,10 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 24. 11. 2014 a v rámci žádosti o platbu č. 4 (ve výši 4 471 918 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 26. 11. 2014.

- projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07389 (bod F.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 10 „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlín“ činily souhrnnou částku 6 688 677,20 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 6.
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07170 (bod G.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 16 „Rozvoj ERP systémů“ činily souhrnnou částku 6 728 447 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 4 (ve výši 1 660 101,85 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 24. 11. 2014 a v rámci žádosti o platbu č. 5 (ve výši 5 068 345,15 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 26. 11. 2014.
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07170 (bod H.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 15 „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“ činily souhrnnou částku 9 482 608,53 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 4 (ve výši 3 502 034,43 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 24. 11. 2014 a v rámci žádosti o platbu č. 5 (ve výši 5 980 574,10 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 26. 11. 2014.
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07330 (bod CH.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 9 „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ činily souhrnnou částku 14 255 009,92 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 1; příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 15. 5. 2015.
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07380 (bod I.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 2 „Komplexní integrace Krajského úřadu královéhradeckého kraje“ činily souhrnnou částku 7 010 410,27 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 1 (ve výši 6 558 207,56 Kč) a v rámci žádosti o platbu č. 1001 (ve výši 452 202,71 Kč).
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/08.07386 (bod K.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 19 „Síťová infrastruktura 2 Propojení lokalit TC“ činily souhrnnou částku 7 137 576,07 Kč a tato byla příjemci proplacena nadvakrát, nejdříve v rámci žádosti o platbu č. 5 (ve výši 5 947 980,06 Kč); příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 8. 12. 2015 a v rámci žádosti o platbu č. 1005 (ve výši 1 189 596,01 Kč).
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07389 (bod L.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 7 „Dodávka komponent komunikační infrastruktury SMZ- část II. – Dodávka a implementace aktivních prvků“ činily souhrnnou částku 10 761 504 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 5; příkaz k úhradě k refundaci do předfinancující kapitoly MMR byl vydán s datem splatnosti 15. 5. 2015.
 - projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07363 (bod M.) výdaje odpovídající podílu spolufinancování ze zdrojů EU za výběrové řízení č. 9 „Centrum ICT služeb“ činily souhrnnou částku 7 590 854,71 Kč a tato byla příjemci proplacena v rámci žádosti o platbu č. 5.
- Nárok pak poškozená podložila listinami, zejména Souhrnnými žádostmi o převod prostředků z účtu Platebního a certifikačního orgánu na příjmový účet organizační složky státu – konkrétně na účet Ministerstva pro místní rozvoj spolu s příkazy k úhradě těchto částek a spolu s Rozpisem projektů k jednotlivým souhrnným žádostem.

216. Soud dále k důkazům provedl jednotlivé výzvy Ministerstva vnitra ČR, včetně Příruček pro žadatele a příjemce. Konkrétně Výzvu č. 06 k předkládání žádostí o finanční podporu v rámci Integrovaného operačního programu na Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích (č. l. 34199 – 34203). Tato výzva byla vyhlášena dne 27. 10. 2009 a ukončení výzvy a ukončení příjmu žádostí bylo stanoveno na 31. 5. 2010. V rámci výzvy byly podporovány aktivity v podobě elektronizace služeb veřejné správy, a to zejména formou elektronizace procesních postupů u jednotlivých agend vykonávaných orgány územní veřejné správy. Výzva byla určena pro žadatele z okruhu obcí

s rozšířenou působností. Dotace z Evropského fondu regionálního rozvoje (ERDF) činí 85 % celkových způsobilých výdajů, žadatel se na financování projektu podílí 15 % spolufinancováním způsobilých výdajů. Jak dále z výzvy vyplývá, všechny projekty musí projít kontrolou přijatelnosti, kontrolou formálních náležitostí a hodnocením kvality. Předkládané projekty musí vycházet z koncepčních dokumentů zpracovaných Ministerstvem vnitra a Ministerstvem pro místní rozvoj, které jsou dostupné na www.mvcr.cz a jsou součástí Příručky pro žadatele a příjemce. Příjemce je povinen informovat poskytovatele dotace průběžně o průběhu realizace projektu a naplňování jeho výstupů, kdy opět bližší postupy stanovila Příručka pro žadatele a příjemce. Způsob financování byl stanoven jako ex-post, tzn., že finanční prostředky jsou převáděny příjemci zpětně po předložení Žádosti o platbu v souladu s Příručkou pro žadatele a příjemce. Výzva pak měla 3 části. Část I. výzvy - Zřízení technologického centra obce s rozšířenou působností, včetně zajištění povinných služeb (kdy výdaje musí souviset s pořízením a rozšiřováním informačních systémů za použití informačních a komunikačních technologií). Část II. výzvy - Pořízení elektronické spisové služby obce s rozšířenou působností a řešení spisové služby obcí ve správním obvodu obce s rozšířenou působností (šlo o výdaje na pořízení elektronické spisové služby nebo o upgrade stávající elektronické spisové služby pro obce nebo pro obcí zřizované organizace). Část III. výzvy - Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností (výdaje musí souviset s pořizováním a rozšiřováním informačních systémů za použití informačních a komunikačních technologií). Obec s rozšířenou působností může podat na tuto výzvu jeden projekt, nebo podává na každou z částí I. – III. této výzvy samostatný projekt nebo podá projekt, v němž bude obsažena kombinace jednotlivých částí. Výzva dále specifikuje způsobilé výdaje hrazené z dotace a výdaje nezpůsobilé. U všech částí je stanovena maximální výše možné dotace. Žadatel o dotaci pak předkládá projekt prostřednictvím webové služby BENEFIT7 a písemnou žádost prostřednictvím podatelny nebo osobním doručením na pobočky Centra pro regionální rozvoj ČR. Na podporu není právní nárok. Podrobnosti výzvy a pravidla pro čerpání dotace pak obsahovala Příručka pro žadatele a příjemce pro 6 kontinuální výzvy (č. l. 34204 – 34281). Jak z Příručky vyplývá, konkrétně z bodu 5.3, součástí přípravy projektu a následně povinnou přílohou žádostí o podporu je studie proveditelnosti, která slouží jako nástroj ke zdůvodnění projektu z ekonomického, právního a technického hlediska. Obsah osnovy studie proveditelnosti je v příloze č. 1b Příručky. Studie proveditelnosti slouží poskytovateli jako podklad k posouzení realizovatelnosti projektu a ověření jeho smysluplnosti. Pro žadatele o podporu představuje jeden z klíčových nástrojů samotného projektového řízení. Smyslem studie je provést všestrannou analýzu projektového investičního záměru, resp. jeho variant. Musí obsahovat analýzu současného stavu, odhad budoucího vývoje řešené oblasti, vnitřní integraci úřadu a návrh možných věcných variant řešení včetně analýzy případných změn parametrů projektu, stability cílů projektu a jeho následné udržitelnosti. Studie proveditelnosti musí informovat o záměru z hlediska stávajícího stavu řešené problematiky, prokázat, že pro samotný projekt, o jehož podporu se žádá, byla vybrána nejlepší a ekonomicky nejvýhodnější varianta, prokázat správnost a reálnost plánovaného rozpočtu, opodstatněnost jednotlivých výdajů, prokázat udržitelnost projektu a schopnost jeho financování ze strany žadatele po ukončení finanční podpory ze strukturálních fondů. Bod 6. Příručky pak upravuje formu projektové žádosti, způsob podávání žádosti a povinné přílohy žádosti. Dle Příručky v bodě 8.6 je každý zadavatel povinen při zadávání (veřejné) zakázky dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a dále také zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků. Jeli žadatel/příjemce zadavatelem podle zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, je povinen při realizaci projektu uskutečňovat zadávání veřejných zakázek v souladu s tímto zákonem. Centrum pro regionální rozvoj pak poskytuje při přípravě zadávacích podmínek odborné konzultace, cílem spolupráce s CRR s příjemcem je ověřit, že zadávací řízení proběhlo nebo proběhne v souladu s podmínkami programu a platnými předpisy. Příjemce dotace je povinen do 10 pracovních dnů před plánovaným zahájením zadávacího řízení předložit zadávací podmínky ke konzultaci CRR. CRR se pak může zúčastnit hodnotící komise jako pozorovatel a

zadavatel je povinen předložit CRR ke kontrole dokumentaci k průběhu zadávacího řízení před uzavřením smlouvy.

217. Dále soud k důkazům provedl Výzvu č. 08 k předkládání žádostí o finanční podporu v rámci Integrovaného operačního programu na Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích (č. l. 34282 – 34287). Tato výzva byla vyhlášena dne 29. 1. 2010 a ukončení výzvy a ukončení příjmu žádostí bylo stanoveno na 30. 9. 2010. V rámci výzvy byly podporovány aktivity v podobě integrace s centrálními projekty, sdílení dat s centrálními registry ve veřejné správě, zřízení technologického centra kraje (TCK), budování komunikační infrastruktury v územní veřejné správě, vybudování přístupových míst pro komunikaci s informačními systémy veřejné správy, elektronizace služeb veřejné správy. Výzva byla určena pro žadatele z okruhu Krajů. Dotace z Evropského fondu regionálního rozvoje (ERDF) činí 85 % celkových způsobilých výdajů, žadatel se na financování projektu podílí 15 % spolufinancováním způsobilých výdajů. Jak dále z výzvy vyplývá, všechny projekty musí projít kontrolou přijatelnosti, kontrolou formálních náležitostí a hodnocením kvality. Předkládané projekty musí vycházet z koncepčních dokumentů zpracovaných Ministerstvem vnitra a Ministerstvem pro místní rozvoj, které jsou dostupné na www.mvcr.cz a jsou součástí Příručky pro žadatele a příjemce. Příjemce je povinen informovat poskytovatele dotace průběžně o průběhu realizace projektu a naplňování jeho výstupů, kdy opět bližší postupy stanovila Příručka pro žadatele a příjemce. Způsob financování byl stanoven jako ex-post, tzn., že finanční prostředky jsou převáděny příjemci zpětně po předložení Žádosti o platbu v souladu s Příručkou pro žadatele a příjemce. Výzva pak měla 6 částí. Část I. výzvy - Elektronická spisová služba, část II. výzvy – Digitální mapa veřejné správy (účelová katastrální mapa, digitálně technická mapa), část III. výzvy – Digitalizace a ukládání dat, část IV. výzvy – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, část V. výzvy – Datové sklady, manažerské informační systémy a nástroje Business Intelligence a část VI. výzvy – Zřízení technologického centra na úrovni kraj. Kraj může podat na tuto výzvu jeden projekt, nebo podává na každou z částí I. – VI. této výzvy samostatný projekt nebo podá projekt, v němž bude obsažena kombinace jednotlivých částí. Výzva dále specifikuje způsobilé výdaje hrazené z dotace a výdaje nezpůsobilé. Žadatel o dotaci pak předkládá projekt prostřednictvím webové služby BENEFIT7 a písemnou žádost prostřednictvím podatelny nebo osobním doručením na pobočky Centra pro regionální rozvoj ČR. Na podporu není právní nárok. Podrobnosti výzvy a pravidla pro čerpání dotace pak obsahovala Příručka pro žadatele a příjemce pro 8 kontinuální výzvy (č. l. 34288 – 34365). Podmínky v této příručce jsou pak v podstatných rysech shodné jako v Příručce pro žadatele a příjemce č. 6.
218. Dále soud k důkazům provedl Výzvu č. 09 k předkládání žádostí o finanční podporu v rámci Integrovaného operačního programu na Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě (č. l. 34366 – 34369). Tato výzva byla vyhlášena dne 15. 4. 2010 a ukončení výzvy a ukončení příjmu žádostí bylo stanoveno na 1. 12. 2010. V rámci výzvy byly podporovány aktivity v podobě elektronizace služeb veřejné správy, a to zejména formou elektronizace procesních postupů u jednotlivých agend vykonávaných orgány územní veřejné správy a pro budování komunikační infrastruktury územní veřejné správy. Výzva byla určena pro žadatele z okruhu statutárních měst. Dotace z Evropského fondu regionálního rozvoje (ERDF) činí 85 % celkových způsobilých výdajů, žadatel se na financování projektu podílí 15 % spolufinancováním způsobilých výdajů. Jak dále z výzvy vyplývá, všechny projekty musí projít kontrolou přijatelnosti, kontrolou formálních náležitostí a hodnocením kvality. Příjemce je povinen informovat poskytovatele dotace průběžně o průběhu realizace projektu a naplňování jeho výstupů, kdy opět bližší postupy stanovila Příručka pro žadatele a příjemce. Způsob financování byl stanoven jako ex-post, tzn., že finanční prostředky jsou převáděny příjemci zpětně po předložení Žádosti o platbu v souladu s Příručkou pro žadatele a příjemce. Výzva pak měla 9 částí, respektive v tom případě aktivity: 1. Komunikační infrastruktura regionů a měst a konektivita, 2. Portály subjektů územní veřejné správy, 3. Spisová služba, 4. Centrum ICT služeb, 5. Czechpoint@home (portál občana), 6. Datový sklad, 7. Manažerský

informační systém, 8. Digitalizace archivů a problematika „dokument management“, 9. Integrace agendových systémů. Podrobné vymezení obsahu aktivit pak bylo uvedeno v příloze Příručky pro žadatele a příjemce č. 15. Statutární město jako žadatel pak mohlo podat na tuto výzvu jeden projekt, nebo více projektů. Výzva č. 09 dále specifikuje způsobilé výdaje hrazené z dotace a výdaje nezpůsobilé. Žadatel o dotaci pak předkládá projekt prostřednictvím webové služby BENEFIT7 a písemnou žádost prostřednictvím podatelny nebo osobním doručením na pobočky Centra pro regionální rozvoj ČR. Na podporu není právní nárok. Podrobnosti výzvy a pravidla pro čerpání dotace pak obsahovala Příručka pro žadatele a příjemce pro 9 kontinuální výzvu (č. l. 34370 – 34445).

219. Soud k listinným důkazům mimo další provedl k žádosti obž. Pavla Ch. přehled hodnocení projektů doporučených k financování u výzvy 09, z něhož vyplývá, že projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov na základě žádosti reg. č. CZ 1.06/2.2.1.00/09.07382 přijaté dne 26. 11. 2010, byl přidělen druhý nejvyšší počet bodů (č. l. 8). K žádosti obž. TESCO SW byl čten podnět k žádosti o vydání příkazu k odposlechu (č. l. 4069), návrh na vydání příkazu k odposlechu a záznam tel. provozu (č. l. 4083) a příkaz k odposlechu a záznamu tel. provozu (č. l. 4089 – 4092) v souvislosti s vytýkanými vadami, které dle obhajoby vedou k absolutní nepoužitelnosti důkazů na jejich podkladě získaných (blíže argumentace na čl. 42117 verte a 42118), což se týká i navazujících žádostí o prodloužení (č. l. 4107 – 4114), návrhu na prodloužení (č. l. 4114 – 4120) a příkaz KS Ostrava na prodloužení doby pořizování odposlechu a záznamu (č. l. 4121 – 4126), včetně dalších listin v podobě povolení ke sledování osob a věcí. Dále soud k žádostem obžalovaných postupně četl k důkazům listiny jako příkazy k domovní prohlídce či prohlídce jiných prostor a protokoly o provedení samotných prohlídek, např. ve spol. TESCO SW (č. l. 5303 – 5313) apod., dále protokoly o vydání věcí, kdy po provedení jednotlivého důkazu byly obhajobou vznášeny námitky proti těmto procesním postupům, bylo postupně poukazováno na dle obhajoby nezákonné postupy a vady. Dále byly soudem k důkazům předkládány postupem dle § 213 odst. 1 tr. řádu svazky 41 až 49, obsahující elektronická data a listiny vydané CRR, konkrétně obžalovanými označené listiny soud u hlavního líčení k důkazům provedl. U hlavního líčení dne 28. 3. 2022 (č. l. 42326 a násl.) byly k důkazům prováděny listiny založené do spisu po podání obžaloby, konkrétně obž. Roman Z. do spisu doložil podklady týkající se interního schvalovacího procesu ve spol. ICZ v podobě zápisů z jednání REDTeamu a vyjádření spol. ICZ, které bylo podáno na ÚOHS ve správním řízení, v rámci nějž předložili rovněž subdodavatelem strukturou podané nabídky s rozpadem nabízeného plnění (č. l. 39944, 39946 – 39948, 39949 – 39959). Ze zápisu z jednání REDTeamu ze dne 25. 4. 2012 vyplývá (č. l. 39944), že ICZ se rozhodlo podat nabídku jako prime contractor a jednu jako subdodavatel pro AutoCont, podání obou nabídek je v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, protože jako subdodavatel neprokazují kvalifikaci a zakázka je zařazena do forecastu, jednání byl přítomen i Roman Z. Rozhodnutí bylo učiněno 5 dnů před termínem odevzdání nabídky. Dále soud k důkazům provedl jednotlivá rozhodnutí ÚOHS (č. l. 40237 a násl.), fakticky jsou řazena za jednotlivé skutky. Dále závaznou osnovu studie proveditelnosti (č. l. 40641). Dále emailovou komunikaci včetně technických výkresů a devátou verzi Studie proveditelnosti projektu „Technologické centrum a elektronické spisové služby“, vše doloženo obž. Jiřím Š. (č. l. 40830 – 40834, 40856 – 40886 a 40834 – 40857). Dále listiny předložené obž. Antonínem D. v podobě formulářových řešení (č. l. 40893 – 40897). Dále listiny předložené obž. Martinem H. (č. l. 40909 – 40931), kdy přehled listin je na č. l. 40908), součástí listin je i zpráva o Auditě operace Ministerstva financí, týkající se projektu „Část IV. Výzvy – vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ se závěrem, že v průběhu auditu nebylo identifikováno žádné zjištění (č. l. 40926 – 40931). Obž. Pavel S. do spisu doložil jednak Výzvu č. 08 a zejména Typizovaný projektový záměr Digitalizace a ukládání ze dne 1. 10. 2009 (č. l. 40946 – 40947, 40948 – 40966). Obž. Ivo U. soudu doložil zprávu Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 10. 2021 (č. l. 41381 – 41382) dle obžalovaného prokazující, že nebyla způsobena žádná škoda. Obž. Michal V. do spisu doložil zprávu o realizaci projektu č. 12 (č. l. 41391 – 41395)

obsahující zhodnocení a časové milníky průběh projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, v níž je rovněž obsaženo sdělení, že *Kompletní organizace výběrového řízení byla zkontrolována a odsouhlasena ze strany CRR a byla podepsána smlouva s dodavatelem. Začátkem října 2013 byl podepsán dodatek smlouvy k realizaci, výběrové řízení bylo schváleno CRR*. Dále obž. Michal V. do spisu doložil Zápisy z jednání pracovního týmu vnitřní integrace (č. l. 41477 – 41480), a to ze dne 9. 2. 2012, který nebyl součástí spisu a dále ze dnů 6. 2. 2012 (ve vztahu k IDM), 7. 2. 2012, 16. 2. 2012, kdy tyto zbývající zápisy byly součástí spisu již při podání obžaloby. Dále soud k důkazům provedl zprávu Ministerstva financí (č. l. 41553 – 41559). Obž. Martin H. doložil do spisu a soudu k důkazům provedl (č. l. 41577 – 41590) zprávu pro 30. řádné jednání Rady Pardubického kraje ze dne 1. 4. 2010, vyvracející tvrzení sv. Barbory S. v tom smyslu, že byla přímo oslovena s nabídkou na dodávku služeb v podobě studie proveditelnosti na vnitřní integraci, když ze zápisu z jednání rady naopak vyplývá, že i tato zakázka byla řádně vysoutěžena. Obž. Pavel Ch. soudu předložil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2021, č. j. 29 Af 14/2020-169 ve věci žalobců RPSC ideas s.r.o. a Erste Grantika Advisory a.s. proti žalovanému ÚOHS, šlo o žaloby proti rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 17. 12. 2019, č. j. ÚOHS-R72, 74, 75, 78/2019/HS-34912/2019/310/HMk. Žaloba byla zamítnuta s tím, že je proti žalobě podána kasační stížnost k NSS. Soud dále k důkazům provedl zprávu Mgr. Tomáše N. (č. l. 41705), který k dotazu soudu sděluje poté, co byl obž. TESCO SW zproštěn mlčenlivosti, že v letech 2010 až 2012 jako právní praktikant a advokátní koncipient AK Vyroubal Krajkanzl Školout nebyl přímým zástupcem TESCO SW, ale v souvislosti s řízením před ÚOHS uvedené společnosti byly poskytnuty služby, na kterých se podílel. Není schopen definovat sp. zn. ÚOHS, ovšem jednalo se o zakázku zadavatele Technologická agentura ČR, kdy v zakázce TESCO SW neuspěla a právní služby souvisely s napadením rozhodnutí o výběru. S obž. Josefem T. měl v souvislosti s poskytováním právních služeb jednání, a to v sídle AK VKS, v sídle spol. TESCO SW a v Brně u ÚOHS, stanovit data jednotlivých schůzek není schopen. Komunikovali i prostřednictvím emailů, komunikaci však nedohledal, ať už emailovou či písemnou. Obž. Radek N. do spisu doložil Zápisy z jednání pracovního týmu (č. l. 41876 – 41903), jde o zápisy pracovního týmu Krajského úřadu Zlínského kraje týkající se Analýzy současného stavu IS KÚZK a návrh jeho úprav ze dnů 16. 12. 2011, a ze dne 6. 2. 2012, 7. 2. 2012, 16. 2. 2012 (tyto tři předložil i obž. V.), dále z 1. 3. 2012, 23. 3. 2012, 5. 4. 2012, 13. 4. 2012, 22. 5. 2012 a Zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace ze dnů 12. 1. 2012 (oblast ERP), 23. 1. 2012 (oblast ERP), 30. 1. 2012 (oblast ERP), 11. 1. 2012 (oblast IDM), 18. 1. 2012 (oblast IDM), 25. 1. 2012 (oblast IDM), 31. 1. 2012 (oblast IDM), 9. 2. 2012 (oblast IDM) atd. Poukázal na to, že pokud je v zápisech jméno N. (konkrétně č. l. 41877, č. l. 41878, č. l. 41879 – kde je uveden v kolonce ZK – tedy Zlínský kraj), nejedná se o jeho osobu, ale o pana N. z Krajského úřadu Zlínského kraje, který měl na starosti ERP, on sám problematice ERP nerozumí, nezabývá se jí, takže konstrukce o ovlivňování zakázky nebo zvýhodnění jakékoliv firmy se nezakládá na pravdě, ale na mylné informaci, že se měl zúčastnit jednání ohledně ERP. Obž. Michal V. dále do spisu doložil emailovou komunikaci (č. l. 41904 – 41929) mezi EUNICE, Zlínským krajem a technologickými firmami dokladující, že všechny požadavky na konzultaci vyšly ze strany jejich klienta, tedy Zlínského kraje. Obž. Antonín D. do spisu doložil žalobu spol. ICZ a.s. proti ÚOHS, jde o žalobu proti rozhodnutí ÚOHS ze dne 18. 8. 2021 č. j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa. Obž. TESCO SW založila do spisu zadávací dokumentaci na dva dílčí projekty z výzvy IOP (č. l. 40076 – 42087 a 42088 – 42098), konkrétně Technologického centra obce Dačice a Břeclavi, dokladující obdobně dlouhé doby pro podání nabídky u jiných zadavatelů jako v případě projednávané zakázky výzvy 06 v Přerově. Dále obž. TESCO SW doložila stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 2. 3. 2022 (č. l. 42182 – 42183) k otázce tržních konzultací za účinnosti právní úpravy dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Stanovisko za ministerstvo podal JUDr. Mgr. Vlastimil F., ředitel Odboru práva veřejných zakázek. Tento ve svém stanovisku mj. uvedl, že při stanovení předpokládané hodnoty bylo zadavateli umožněno vycházet z dřívějších údajů, provést průzkum trhu nebo jiný vhodný způsob, kdy protože zák. o veřejných zakázkách z roku 2006 již dále nespécifikoval, jak by měl

průzkum trhu vypadat, bylo nutno obecně v souladu s ust. § 6 dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Samotná skutečnost, že byl dodavatel osloven zadavatelem v rámci průzkumu trhu, nebránila účasti takovému dodavateli v zadávacím řízení. Stejně tak tato skutečnost nepresumovala, že byl tento dodavatel oproti jiným dodavatelům zvýhodněn, vždy záleželo na konkrétní situaci, rozsahu, charakteru a podrobnosti poskytnutých informací. Zákaz komunikace zadavatele s dodavatelem při přípravě zadávacího řízení, resp. přípravě zadávacích podmínek, který se následně ucházel o veřejnou zakázku, zákon z roku 2006 výslovně neupravoval. Smyslem institutu předběžného oznámení bylo uvědomění potenciálních dodavatelů o tom, že veřejný zadavatel v určitém časovém horizontu plánuje zadat veřejnou zakázku, neboť předmětem tohoto oznámení byla i specifikace předmětu plnění. K žádosti obž. Jana P. byla čtena zpráva Statutárního města Zlín ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 39308), z níž vyplývá, že studii proveditelnosti zpracovala firma EUNICE v roce 2010 a byla zpracována jako povinná příloha k žádosti o dotaci. Hodnotitelem studie bylo CRR nebo jím pověřený externí hodnotitel, ale jméno hodnotitele jím není známo, vzhledem k obdržení dotace předpokládají, že Studie proveditelnosti byla hodnocena kladně. Studie nebyla zveřejněna. Dále k žádosti obž. Jana P. a obž. Aleše M. byla čtena zpráva Statutárního města Přerov ze dne 27. 3. 2019 (č. l. 39309 – 39310), z níž vyplývá, že k datu 5. 12. 2011 byly na webové stránce města zveřejněny dokumenty jako Výzva IOP, zadávací dokumentace, příloha č. 3, dodatečné informace č. 1 a oznámení o zrušení dokumentace IOP 09. Z výše uvedené zprávy vyplývá, že studie proveditelnosti týkající se zajištění Přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova byla zveřejněna již 5. 12. 2011 jako Příloha š. 3, tudíž údaje v ní byly veřejně dostupné ještě v době před uveřejněním veřejné soutěže na „Zajištění dat a informací v územní samosprávě města Přerov“, uveřejněné Statutárním městem Přerov až dne 20. 2. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek. Ze zprávy města Přerov (č. l. 39935 – 39938) vyplývá, že 17. 4. 2013 Statutární město Přerov jménem Mgr. Petra K., vedoucího odboru vnitřní zprávy, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Přerov, informoval policejní orgán v tom smyslu, že Rada města Přerova schválila zadání veřejné zakázky na služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Cílem projektu je vybudování sofistikovaného systému moderních ICT řešení pro výkon územní veřejné správy, kdy z celkového množství 9 aktivit bylo vybráno 8 a protože se jedná o zakázku významnou, jejíž předpokládaná hodnota je bezmála 120 mil. Kč bez DPH a zvláště s ohledem na skutečnost, že IT zakázky jsou obecně považovány v prostředí ČR za kontroverzní, žádají o možnou spolupráci, kdy s odvoláním na § 6 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, proto žádají o účast v komisi pro posouzení a hodnocení nabídek, kdy rada města má zájem na to, aby byl proces vyhodnocení této zakázky pod co největší veřejnou kontrolou. Žádají tedy o návrh jednoho člena komise a jednoho náhradníka. Obdobná žádost je policejnímu orgánu ze strany města Přerov adresována i dne 13. 12. 2013, kdy v odpovědi za Územní odbor Přerov sděloval rada plk. JUDr. Martin L., že Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje člena komise a ani jeho náhradníka nenavrhuje. K návrhu obž. TESCO SW soud k důkazům provedl protokol o jednání před ÚOHS ze dne 27. 3. 2019 (č. l. 42425 – 42432) z něhož vyplývá tzv. procedura narovnání, kdy co je z obsahu protokolu a z průběhu narovnání dovozováno a proč na ní bylo přistoupeno, soud odkazuje na vyjádření obžalované TESCO SW na č. l. 42423 – 42424. Dále soud k důkazům provedl žalobu spol. TESCO SW proti ÚOHS, konkrétně proti rozhodnutí Předsedy Úřadu ÚOHS ze dne 18. 8. 2021, č. j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa (č. l. 42435 – 42443). Dále soud k návrhu obž. Jiřího Š. k důkazům provedl jím předložené listiny (č. l. 42497), dokladující zejména práce ze strany obž. Š. a spol. MERIT na technologickém centru Olomouckého kraje, jejíž tvorba na žádost kraje započala již v roce 2010. Zejména byly předloženy návrhy technologického centra v podobě výkresové části, jejímž byl obžalovaný spoluautor (a dále fotografie), kdy následně Olomoucký kraj tyto výkresy bez svolení jejich autora užil v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji. Obž. Jiří B. do spisu doložil a soud k důkazům provedl Smlouvu o komplexní podpoře provozu a užití systému pro správu a automatizaci systému GINIS

ze dne 21. 11. 2008, mezi Statutárním městem Zlín jako objednatelem a GORDIC jako zhotovitelem a Smlouvu o komplexní podpoře aplikačních programových produktů a rozvoji systému uzavřenou dne 26. 7. 2007 mezi Zlínským krajem jako objednatelem a GORDIC jako zhotovitelem (č. l. 42548 – 42575). Obě smlouvy jsou stále v platnosti a ze smluv dle obž. vyplývá, že vzájemná spolupráce mezi městem Zlín a GORDIC a Zlínským krajem a GORDIC, v obou případech souvisejících se systémem GINIS, probíhala již v době před obdobím vymezeným v obžalobě a před vyhlášením výzev č. 06, 08 a 09. Z obsahu smluv rovněž vyplývá, že systém GINIS dodávaný GORDIC a systém FAMA dodávaný TESCO SW byly oběma úřady využívány již před obdobím vymezeným v obžalobě. Spolupráci spol. newps.cz s Ministerstvem vnitra je dokládána smlouvou o poskytování služeb CzechPOINT (č. l. 42632 – 42645). Obž. Antonín D. do spisu doložil a soud k důkazům provedl program konference ISSS z roku 2010 a z roku 2012 (č. l. 426456 - 42653), kdy obž. je mezi přednášejícími (Elektronizace dokumentů – úřad potřebuje data). Dálek návrhu obž. Pavla Ch. soud k důkazům provedl CD (č. l. 42509), kdy obsahem CD jsou dokumenty vztahující se k výzvě 09 jako Manuál interních postupů, Metodické pokyny obsahující postupy a metodiku jednotlivých řídicích orgánů, upravující samotný mechanismus podávání dotací, celý proces administrace a finanční kontroly. Vyjádření k důkazům obž. Ch. poskytl u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 (č. l. 43057 – 43061). Obž. David Ř. do spisu doložil listinné důkazy (č. l. 42471 – 42496, popřípadě v lepší kvalitě na č. l. 42847 – 42996), dokladující jednak jeho učiněné vyjádření k obžalobě, např. k průběhu jeho pracovního poměru, výpovědi apod., a dále pak soudu doložil na jednotlivých emailech, jak vypadá email, když je vytisknutý a jak naopak vypadá v situaci, kdy je učiněn printscreen, vyjadřoval se k časovým údajům emailů a jejich možné změně apod. Obž. TESCO SW do spisu založila listiny k důkazům (č. l. 42679 – 42840), dle obhajoby jde o ozřejnění jednotlivých fází přípravy projektů souvisejících s rozvojem e-Governmentu, jaké informace byly v konkrétní fázi veřejně k dispozici a dovozují nemožnost časového zvýhodnění obžalované.

220. Listinné důkazy prováděl soud i u hlavního líčení konaného dne 21. 6. 2022. Konkrétně obž. Antonín D. soudu k důkazům předložil vyjádření spol. ICZ vůči ÚOHS ze dne 13. 11. 2017 (č. l. 43140 – 43142) a Zadávací dokumentaci k veřejné zakázce Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji včetně přílohy v podobě Specifikace předmětu veřejné zakázky (č. l. 43143 – 43193), kdy zejména zadávací dokumentací prokazuje, že soutěžitelé de facto při zpracování nabídek kopírují zadávací dokumentaci do svých nabídek, proto je to jedna z možností, proč mohlo dojít k jakýmsi shodným částem jednotlivých nabídek různých soutěžitelů. Další podstatnou část listinných důkazů soudu doložil obž. David Ř. (modrý šanon jako volná příloha spisu – viz ÚZ na č. l. 43066).
221. Při seznamování se spisem soud rovněž ve spise „nacházel“ listiny obsahující důležité informace pro meritorní rozhodnutí, s nimiž bylo v obžalobě pracováno, ovšem nebyly přímo vytisknuty v jednotlivých svazcích (svazky 53 po 150), které podrobněji mapovali průběh jednotlivých skutků v podobě zadávacích řízení k jednotlivým veřejným zakázkám. Zejména šlo o listiny, které byly součástí Volné přílohy II. Jejich konkrétní výčet je obsažen v protokolu z hlavního líčení konaného dne 24. 5. 2022 na č. l. 43065 a násl. Soud tedy tyto listiny z procesní opatrnosti předložil stranám k důkazům.
222. Poslední listinné důkazy byly prováděny u hlavního líčení dne 16. 1. 2023. Emailovou komunikaci předložil obž. Michal V. (č. l. 43275 – 43315 a 43525 – 43528). Obž. Jiří Š. rovněž předložil emailovou komunikaci a dále stejnopis žaloby na ochranu autorského práva (č. l. 43575 – 43576 a č. l. 43577), dále emailovou komunikaci doložil rovněž obž. Aleš M. (č. l. 43430 – 43521). Dále soud k důkazům provedl listiny navržené obž. TESCO SW (č. l. 39869 a č. l. 42317 – 42318, 42324 – 42325, 42357 – 42359 a 42379 a násl.). Jde o stanovisko CRR a zejména emailovou komunikaci,

kdy docházelo k porovnání listinné podoby emailu vytisknutého PČR a samotnou elektronickou verzí emailu, kdy listinná podoba dle obsahu podání neodpovídá elektronické podobě.

223. Jako poslední před závěrečnými návrhy bylo stranám předloženo k důkazům jednak CD včetně úředního záznamu (č. l. 43328 – 43346) a úřední záznam a CD (č. l. 43546, 43529, 43530). V prvním případě jde o extrakci požadovaných dat v podobě emailových záznamů zajištěných u zaměstnanců TESCO SW po 2. 5. 2011 a dohledání předmětného emailu či předchozí komunikace u protistrany, ať už v postavení příjemce či odesílatele. V druhém případě jde o situaci, kdy soud rozhodl o nepřipuštění emailové komunikace zajištěné z technologického disku obsahující data stažená ze serveru TESCO SW při nebytové prohlídce, kdy v návaznosti na to byl opatřením státního zástupce přibrán znalec Ing. Jirí Bernatík, za účelem zpřístupnění souborů z datové pásky TSC143L5. Výstupem znaleckého zkoumání je export pst archivů emailové komunikace vybraných zaměstnanců TESCO SW, kdy z předmětných archivů byly získány elektronické kopie dat. Policejní orgán tak předkládá jedno DVD, na kterém se nacházejí mimo další zejména emaily zajištěné z Blue ray disku znaleckého posudku Ing. Bernatíka a emaily mimo HDD zajištěného v TESCO SW. Obsah tohoto DVD je vysvětlen na č. l. 43529.

Skutková zjištění

224. V rámci dokazování soud postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a po takto provedeném hodnocení důkazů dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že je nutno všechny obžalované zprostit podané obžaloby.
225. V rámci odůvodnění soud nejdříve obecně zhodnotí podanou obžalobu VSZ v Olomouci ze dne 28. 5. 2020 sp. zn. 4 VZV 2015. V další části odůvodnění se soud bude věnovat nepřipuštění důkazu ve vztahu k datům zajištěným při prohlídce nebytových prostor ve společnosti TESCO SW formou kopie serveru společnosti. Vyjádří se následně obecně k důvodům zprošťujícího výroku, kdy uvedené důvody obecně dopadají v různé míře na jednání všech obžalovaných. Pro posouzení věci je pak dle soudu nutné odůvodnit jednání každého z obžalovaných samostatně, čemuž je věnována zbývající část odůvodnění. Obecně je možno uvést, že pokud obžaloba po veškerém provedeném dokazování navrhuje uznat všechny obžalované vinnými, navrhuje všem obžalovaným poměrně vysoké nepodmíněné tresty s náhradou značné škody, oproti tomu dojde ze strany soudu u všech obžalovaných ke zprošťujícímu výroku, pak musel nastat nějaký zásadní rozkol v posouzení skutku jako takového, v posouzení právního výkladu, o nějaké zásadní pochybení při vedení trestního řízení jako takového apod. Že s projednávaným trestním řízením, resp. kauzou jako takovou, není „něco v pořádku“, tak první indicie dávalo již samotné přípravné řízení, ve kterém postupně „odpadávali“ jednotliví obžalovaní, rušila se trestní stíhání několika fyzických osob, několika právnických osob, postupně se měnila právní kvalifikace ve prospěch obžalovaných a z organizované zločinecké skupiny se zůstala skupina organizovaná. Částečným „kamenem úrazu“ může být samozřejmě samotný rozsah projednávané věci. V řízení bylo nakonec obžalováno 26 osob pro celkem 13 dílčích skutků, kterých se navíc někteří z obžalovaných měli dopustit jako členové organizované skupiny v různém propojení. Každý z těchto 13 skutků, spojených ke společnému projednání, by sám o sobě vydal za dost náročné samostatné trestní řízení, zejména se to pak dotýká skutků projednávaných v bodech C. a D. obžaloby. Samotný rozsah tedy může být jedním z důvodů, proč se v podané obžalobě dle soudu vyskytuje značné množství nepřesností, nelogičností a dokonce i nepravdivých skutkových tvrzení.

226. Soud na některé příkladně poukáže s tím, že u každého z obžalovaných pak v další části svého odůvodnění upozorní na další nepřesnosti, či na další výhrady soudu ke skutkové větě, jejímu koncipování či k závěrům, které obžaloby činila ze zajištěných důkazů. Již při přednesu obžaloby u prvního konaného hlavního líčení bylo ze strany VSZ detekováno pochybení v popisu skutku v bodě L. obžaloby. Konkrétně v předposledním odstavci obžaloby, kde byla chybně popsána veřejná zakázka a v návaznosti na to i nesprávně uvedena výše údajného neoprávněného prospěchu. Namísto v obžalobě uvedené veřejné zakázky *Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)*, mělo být správně uvedeno *Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. – dodávka a implementace aktivních prvků* a namísto v obžalobě uvedeného prospěchu v hodnotě 8 470 300 Kč, mělo být správně uvedeno 14 885 300 Kč. V bodě L. obžaloby byly totiž mylně uvedeny citace z předposledního odstavce bodu K. obžaloby. Další četná pochybení byla drobného charakteru v podobě písařských chyb, jako když v úvodní části obžaloby u § 3 je citován zákon o hospodářské soutěži, ale fakticky jde o zákon o ochraně hospodářské soutěže. U identifikace GRANTIKA České spořitelny a.s. v bodě C. je nesprávně uvedené IČo v podobě 2559700, namísto správného 25597001. Jde samozřejmě o drobnosti, které se mohou vyskytnout, ovšem v takto rozsáhlé a závažné věci, kdy obžalobu dozoruje a k soudu podává Vrchní státní zastupitelství, a rovněž s ohledem na okruh osob, vůči kterým obžaloba směřovala a jejich postavení ve společnosti, osob dosud zcela netrestaných, by soud očekával takových písařských pochybení daleko méně a věnování více pozornosti samotnému textu obžaloby, alespoň tedy v popisu samotného skutku. Není hlavním úkolem soudu nyní na všechny písařské chyby poukazovat, ale je jich poměrně značné množství (str. 4 *jend*, str. 8 *dokumentce a Mgr. Mgr.*, str. 9 *na veřejnou zakázkou*, str. 9 *vznění*, str. 12 *že by se nabídku nepodal*, str. 13 *vznění*, str. 14 *od Michal*, str. 21 *zpracování*, str. 23 *republiceškodu*, str. 26 *novell*, str. 32 *sámi*, str. 35 *K.*, str. 38 *Franištkem*, str. 39 *příčemž příčemž, ze zástupcem* atd.). Chyby se nevyhnuly ani samotnému odůvodnění obžaloby, kdy opět jen namátkově v bodech 607., 608. a 610. obžaloby, které se týkají obecných skutkových závěrů učiněných ke skutku E., je v obžalobě uváděn rok 2011, namísto správného roku 2012. Skutečně soud nepoukazuje nyní na všechny, pouze konstatuje, že obžalobu od VSZ by v tomto stavu nečekal. Chyb se samozřejmě dopustí soud sám i v tomto písemném vyhotovení s ohledem na samotný rozsah, ovšem v rámci výroku obžaloby či výroku soudu by k nim v dnešní době již docházet nemělo.
227. Při hodnocení obžaloby samotné musí soud věnovat samostatný bod a část svého odůvodnění bodu 1181. obžaloby, který se týká trestného činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, fakticky bodu E. obžaloby, kdy je uvedeno: *U této veřejné zakázky byl užít jiný typ „bid riggingu“, tentokrát ve formě „utlumení nabídky“, v praxi méně častý (neboť obsahující riziko, že pokud v zadávacím řízení zůstane jediný účastník, může zadavatel v souladu s ustanovením § 127 odst. 2 písm. b zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek), nicméně v rozhodovací praxi Úřadu již popsán.* Nejen, že samotná věta nedává smysl, že myšlenka ve větě není dokončena, kdy z ustanovení citovaného paragrafového znění lze sice soudem dovodit, že obžaloba zřejmě chtěla uvést, že dle § 127 odst. 2 písm. h) může zadavatel *zrušit veřejnou soutěž v případě jedné nabídky*. Ovšem je si nutno uvědomit, že obžalobou ve vztahu ke skutku popsanému v bodě E., který je časově omezen obdobím od 23. 6. 2011 do 18. 4. 2013, je obžalobou fakticky argumentováno zněním zákona o veřejných zakázkách přijatým až v roce 2016, který byl účinný až od 29. 4. 2016. Nemožnost posuzovat jakýkoliv skutek zpětně podle právního předpisu, který v době jednání nebyl platný (nebyl dokonce ještě ani přijatý), patří mezi zcela základní principy právního řádu. Jde o případ pravé retroaktivity, která je zcela v rozporu s legitimním očekáváním a právní jistotou. Nejde v tomto případě ani o tzv. nepravou retroaktivitu, kdy pravidla nového zákona o veřejných zakázkách nemohou být posouzena jako příznivější úprava pro obžalované. Soud k tomuto bodu snad nad rámec nutného odůvodnění ještě dodává, že nelze argumentovat v tomto případě ani tím, že jde o „překlep“, že se měl na mysli zákon č. 137/2006 Sb., který s novelou účinnou od 1. 4. 2012 měnil pravidla a zadavatel musel zrušit veřejnou zakázku, pokud byla podána jen jedna nabídka. Jednak totiž jde o úplně jiný paragraf, který tuto novou povinnost či postup zadavatele přinášel, a rovněž novelizace uváděla ve svých závěrečných

ustanoveních, že zadávání veřejných zakázek zahájené před účinností tohoto zákona (1. 4. 2012) se dokončí podle dosavadních pravidel. Ostatně není náhodou ta skutečnost, že tato veřejná zakázka byla vyhlášena dne 29. 3. 2012, tzn. jeden den před účinností novelizačního zák. č. 55/2012 Sb., který přinášel právě onu změnu v povinnosti zrušit veřejnou soutěž v případě jedné nabídky, aby se právě stihlo realizovat výběrové řízení podle starých pravidel, a defacto není tedy pravdivé tvrzení obhajoby o nutnosti dvou nabídek, protože dvou nabídek v soutěži nebylo dle zákona o veřejných zakázkách v době vyhlášení veřejné zakázky potřeba. Ostatně, že zakázka byla soutěžena podle zákona o veřejných zakázkách z roku 2006, nikoli zákona z roku 2016, to vyplývá i ze samotného znění skutkové věty v bodu E. obžaloby, kde je zák. č. 137/2006 Sb. ve třetím odstavci výslovně uveden.

228. Pokud soud dále hovořil o nelogičnostech znění obžaloby, aby dal konkrétní příklady, nebylo soudu např. zřejmé, proč v bodě D. obžaloby jsou jako zvýhodněné společnosti uvedeny v úvodním odstavci pouze dvě, konkrétně TESCO SW a AutoCont, ale v předposledním odstavci stejného skutku jsou mezi zvýhodněnými subjekty zařazeny další společnosti, už ne toliko TESCO SW a AutoCont, ale i GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Nebo proč u skutku v bodě C. obžaloby jsou v úvodním odstavci mezi zvýhodněnými subjekty vyjmenovány společnosti TESCO SW, O2, EUNICE a RPSC, kdy všechny jsou tam relativně správně, např. RPSC je tam obžalobou zařazena s ohledem na tvrzení obžaloby, že byly zmanipulovány i související zakázky malého rozsahu, předcházející zakázce hlavní, kterých se tyto společnosti účastnily. Ale pak není soudu zřejmé, proč mezi zvýhodněnými společnostmi s ohledem na stejnou logiku věci není uvedena i společnost HCM Computers obž. Davida J., která také vyhrála jednu z dílčích zakázek, konkrétně veřejnou zakázku na *Zajištění technického dozoru*, kdy navíc v bodu 1154. obžaloby je i výslovně tvrzeno, že obž. J. zmanipuloval veřejnou zakázku na *Zajištění technického dozoru*. Takže mezi zvýhodněnými společnostmi HCM nefiguruje, není uvedena ani v závěru popisu obžaloby u skutku C., kde je opět pojednáno o zvýhodnění společností RPSC a EUNICE (v souvislosti s dílčími zakázkami), ale naopak zcela paradoxně je ve vztahu k osobě obž. J. v obžalobě tvrzeno, že zvýhodnil právě RPSC a EUNICE, kdy jde o společnosti, s nimiž absolutně neměl nic společného a na dílčích veřejných soutěžích, které vyhrály tyto dvě konkrétní společnosti, se ani náznakem (ani dle obsahu samotné obžaloby) nepodílel. Nebo proč je u obž. Davida J. v rámci nesprávných dokladů uvedeno, že *vyhotovil nesprávné doklady, nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy v podobě technických specifikací*, když na zadávací dokumentaci a ani na její části v podobě technických specifikací se tento obžalovaný nijak nepodílel ani u dílčích veřejných zakázek malého rozsahu, ani u „hlavní“ zakázky, což navíc vyplývá i ze samotného popisu skutku v obžalobě, kde takové jeho potencionální jednání není vůbec popsáno. Ostatně o tom, že ve vztahu k nesprávným dokladům si obžaloba nedala vůbec tu práci rozlišit u jednotlivých bodů, kdo z obžalovaných měl jaké doklady vyhotovit, to byl rovněž dle soudu další problém podané obžaloby, jak bude postupně u jednotlivých obžalovaných uváděno. Nehledě k tomu, že mezi nesprávné doklady obžaloba zařadila obecně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a nabídky společností do veřejné zakázky (dílem ještě čestná prohlášení a zřejmě ještě prohlášení o nepodjatosti). Tyto nesprávné doklady pak v různé obměně obžaloba uváděla v posledním odstavci každého skutku, ovšem často nelogicky. Příkladně v bodě D. obžaloby, kde je popis jednání ve vztahu k studii proveditelnosti, ve vztahu k zadávací dokumentaci a ve vztahu k nabídkám, jsou v posledním odstavci u tohoto skutku všechny tyto tři dokumenty obecně zmíněny. V bodě C. obžaloby, kde je rovněž popisováno protiprávní jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti, k zadávací dokumentaci i k nabídkách soutěžitelů, je oproti tomu v posledním odstavci mezi nesprávnými doklady pouze zadávací dokumentace, ale zcela absentuje studie proveditelnosti a nabídky soutěžitelů. Proč je však například v bodech F., CH. a I. obžaloby v posledním odstavci mezi nesprávnými doklady uvedena vždy i nabídka do veřejné soutěže, není soudu jasné, když k nabídkám jako takovým (ve smyslu předstíraných nabídek) se skutek F., CH. a I. nijak nevěnuje.

229. Jak dále správně poukázala obž. TESCO SW, vyskytly se v obžalobě chyby i v samotných identifikacích veřejných zakázek, či projektů a dle soudu navíc v úvodních odstavcích u jednotlivých skutků nebyla identifikace veřejných zakázek ani sjednocená. V bodu A. obžaloby je veřejná zakázka správně identifikována celým názvem, a dále je uvedeno, že šlo o veřejnou zakázku z *projektu z výzvy IOP*, je uvedeno správné číslo výzvy 06 a dále je uvedeno *registrační číslo projektu*. Obdobným způsobem, ačkoli však zcela chybně, je identifikována veřejná zakázka projednávaná v bodě B. obžaloby, ale již v bodě C. obžaloby chybí jak číslo výzvy, tak registrační číslo projektu. V bodě D. obžaloby je správně uveden název veřejné zakázky, ale je u ní uvedeno registrační číslo, které se však netýká veřejné zakázky, veřejná zakázka nebyla vedena pod tímto registračním číslem, ale šlo o registrační číslo projektu, nikoli veřejné zakázky. Pokud je v následujícím odstavci uvedeno: ... *v souvislosti se zpracováním celkové studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“*, tak jde o pět o chybné označení projektu v obžalobě, protože projekt se nazýval „*Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*“. V tomto případě byl název projektu dokonce shodný s názvem následně vyhlášené veřejné zakázky. V bodě E. obžaloby je správně identifikována veřejná zakázka, chybí ovšem číslo výzvy IOP a navíc je kromě registračního čísla uveden i samotný název projektu, ačkoli v předchozích bodech v úvodních odstavcích název projektu uváděn vůbec nebyl, bylo uváděno pouze jeho registrační číslo. V bodě G. obžaloby chybí číslo výzvy, v bodě H. obžaloby zase chybí registrační číslo projektu, v bodech CH. a I. obžaloby chybí číslo výzvy. V bodě K. obžaloby chybí registrační číslo projektu, chybí číslo výzvy, ale zase je oproti většině předcházejících bodů uvedeno evidenční číslo zveřejnění samotné veřejné zakázky ve Věstníku veřejných zakázek, navíc jen evidenční číslo první veřejné zakázky, nikoli evidenční číslo druhé, opakované. V bodě L. obžaloby chybí číslo výzvy a číslo projektu. Jen v bodě M. je uveden jak název veřejné zakázky, tak správný název projektu, tak registrační číslo projektu, tak číslo výzvy. Proč nebyly všechny projednávané veřejné zakázky identifikovány v obžalobě jednotně ale zejména alespoň správně, například podle vzoru v bodu M., není soudu zřejmé.
230. Pokud ve vztahu k bodu B. obžaloby o odstavec výše soud uvedl, že veřejná zakázka nebyla identifikována správně, kdy byla obžalobou označována jako *Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrátu města Zlína*“ jak vyplývá z Výzvy k podání nabídky ze dne 30. 6. 2011 (č. l. 13113 a násl.), tak ovšem obžaloba jaksi v popisu skutku opomněla, že následně byla tato výzva zadavatelem dne 8. 8. 2011 zrušena, kdy ze strany obž. Radka N. mělo dojít k protiprávnímu jednání v podobě zasahování do zadávacích podmínek až v souvislosti s následnou druhou výzvou, kdy druhá (nová) výzva k podání nabídek byla vyhlášena až dne 15. 3. 2012 (nikoli v obžalobě uváděného dne 14. 3. 2012), a navíc již byl používán jiný název veřejné zakázky (zkrácený) v podobě *Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína*. Takto tedy měla být veřejná zakázka v obžalobě označena. V obžalobě popisované údajně protiprávní jednání se totiž vůbec netýká zakázky, která byla v obžalobě v úvodním odstavci identifikována. K bodu B. obžaloby pak má soud daleko více výhrad, kdy tato veřejná zakázka nebyla *soutěžena v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách*, jak je v obžalobě uvedeno. Tato veřejná zakázka totiž nebyla soutěžena v zadávacím řízení, ale dle § 18 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách byla soutěžena ve výběrovém řízení jako veřejná zakázka malého rozsahu, tedy v žádné z forem zadávacího řízení (viz. č. l. 13319 – 13356). K datu výzvy ještě soud dodává, že z důkazů vydaných samotným magistrátem vyplývá, že město Zlín jako zadavatel, vydalo dvě výzvy. První výzvu dne 14. 3. 2012, kde uvedlo zřejmě nesprávné paragrafové znění Výzvy, konkrétně § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (č. l. 13319), který však na tuto veřejnou zakázku nemohl dopadat, proto zřejmě došlo k opravě a k vydání nové Výzvy zadavatele datované na 15. 3. 2012, tentokrát s již správným zněním § 18 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (č. l. 13335), ale navíc i s jinými dílčími změnami, například v základních kvalifikačních požadavcích (byl přidán nový bod k.), nebo ve finančních a ekonomických kvalifikačních předpokladech (navýšený pojistný limit) apod. Tato projednávaná veřejná zakázka tedy byla soutěžena podle Výzvy k podání nabídek ze dne 15. 3. 2012, která byla (výzva) kromě zaslání

konkrétně osloveným společností, rovněž ještě dne 16. 3. 2012 zveřejněna zadavatelem na veřejných stránkách Věstníku veřejných zakázek, což v tomto skutku v obžalobě chybělo, kdy opět není soudu zřejmé, proč v některých skutcích obžaloby bylo uvedeno, kdy byla výzva ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněna, ale u některých bodů obžaloby toto absentovalo. V návaznosti na shora uvedené by tedy nemělo být ve skutkové větě obžaloby v bodě B. ani uváděno, že veřejná zakázka byla soutěžena v *žadavacím řízení*, ale správně mělo být uvedeno ve *výběrovém řízení*, neboť tedy šlo o zakázku malého rozsahu a nemělo být užíváno sousloví *žadavací dokumentace*, ale sousloví jako *podklady v podobě výzvy k podání nabídky, čestná prohlášení, krycí list nabídky, detailního vymezení dodávek* apod. K nekoexistenci skutkových vět v jednotlivých skutcích obžaloby je možno dále zařadit tu skutečnost, že v některých bodech byly uváděny ceny veřejných zakázek s DPH, v některých bez DPH, opět bez nějakého logického či evidentního důvodu.

231. V uvozuující části obžaloby, kde je obecně popisována činnost organizované skupiny a kde je tedy některým obžalovaným kladeno za vinu vytvoření této organizované skupiny, je jim všem rovněž kladeno za vinu jednání v rozporu s ust. § 3 zákona č. 143/2001 Sb., o (ochraně) hospodářské soutěže, což následně u některých obžalovaných vyústilo v právní kvalifikaci jednání dle § 248 tr. zákoníku, ovšem dle názoru soudu nelze takto paušalizovat jednání v rozporu s ust. § 3 zák. č. 143/2001 Sb. u všech jmenovaných obžalovaných, zejména tedy u těch, jejichž jednání nebylo po právní stránce následně jako trestný čin dle § 248 tr. zákoníku vůbec posouzeno, což se týká konkrétně obž. Michala V., Radka Č., Radka N. a Pavla Ch. Nešlo pak jen o uvozuující část obžaloby, ale stejné pochybení se opakovalo i v popisu u některých dílčích skutků, např. v bodě C. či v bodě D. obžaloby je jednání v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb. kladeno opět za vinu všem obžalovaným bez ohledu na následnou právní kvalifikaci jejich jednání (např. obž. Jiřímu Š.). Takové nedůvodné rozšiřování skutkové věty obžaloby ve smyslu přičítání údajného protiprávního jednání ve vztahu k jednotlivým obžalovaným, např. ve zcela nedůvodném rozšiřování doby údajného páčání trestné činnosti a faktického jednání, pak soud zaznamenal celou řadu, jak opět bude dále podrobně rozvedeno u jednotlivých obžalovaných.
232. Pokud soud na počátku uváděl, že je obžaloba v některých pasážích nelogická, příkladně soud dále poukazuje na úvodní pasáž, kde je ve vztahu k osobě obž. Pavla Ch. uvedeno, že tito (spolu s V. a Č.) rámci činnosti organizované skupiny měli za úkol mimo další *spolupracovat se zástupci subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci*, kdy to však byla právě spol. RPSC, kterou zastupoval obž. Pavel Ch., která podávala za žadatele (město Přerov) samotnou žádost o dotaci. De facto je obž. Ch. v obžalobě vytýkáno, že spolupracoval sám se sebou. Stejně nelogické pasáže, alespoň z hlediska hodnocení soudu, jsou např. v bodě D. obžaloby, kde je popisováno jednání obžalovaných v souvislosti s podáním dvou kontrolovaných nabídek, kde je dále uvedeno, že takto *jednali za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli*. Těto pasáži skutečně soud nerozumí. Na další soud opět upozorní v rámci odůvodnění konkrétních obžalovaných, např. u obž. Antonína D. A opět soud vynechává hodnocení nelogických částí obsažených v odůvodnění, kdy opět namátkově je nutno domýšlet znění třeba znění bodu 1177. obžaloby.
233. Předchozí pochybení pak nejsou natolik vážná, jako dle soudu značné množství popisu skutkového děje, který byl v obžalobě uváděn zcela v rozporu s důkazy samotnou obžalobou předloženými. Je možno poukázat na popis skutku v bodě C. na str. 9 dole v posledním odstavci obžaloby, kde je uvedeno, že *společnost EUNICE podává nabídku do soutěže, přestože má subdodávku se společností RPSC na poradenství*. Z důkazů předložených samotnou obžalobou však jednoznačně vyplývá, že jednak EUNICE vůbec nabídku do soutěže na Poskytnutí poradenských služeb nepodala a jednak, že smlouva o subdodávce mezi RPSC a EUNICE nebyla, jak je v obžalobě uvedeno, na poradenství, ale fakticky byla uzavřena smlouva na subdodávku části studie proveditelnosti v předmětu digitalizace. Pokud by toto bylo zjištěno až v průběhu dokazování v hlavním líčení s ohledem např.

na dodatečně předložené důkazy, je to v pořádku. Změna skutkové stavu při dokazování před soudem je běžná věc. Ovšem tyto skutečnosti v podobě nepravdivého popisu skutku v obžalobě byly zjistitelné a detekovatelné již před podáním samotné obžaloby, protože vyplývají jednoznačně z důkazů ve spisech obsažených a předložených samotnou obžalobou. A jen pro dokreslení, v bodě 1154. obžaloby v souhrnných skutkových zjištěních je uvedeno, že obž. Michal V. zmanipuloval zadávací řízení na tuto zakázku (poskytnutí poradenských služeb). Jak se však měl obž. Michal V. dopustit manipulace tohoto výběrového řízení, o tom se v obžalobě ve skutkové větě nikde v bodě C. nehovoří. Jak naopak z dokazování vyplynulo, tak se takového manipulování obž. V. s touto dílčí veřejnou zakázkou nedopustil, když kromě toho, že mu dnes již zemřelý František H. předložil ke schválení a podpisu subdodavatelskou smlouvu mezi společnostmi EUNICE a RPSC, tak neměl s tímto konkrétním dílčím výběrovým řízením absolutně nic společného.

234. Když už soud poukázal na tento skutek, pak ke skutku C. obžaloby soud dále uvádí, že u uvedení paragrafového znění otevřeného řízení byl pouze uveden § 21, bez uvedení odstavce 1 a písmena a) (oproti bodům A. a B. obžaloby) a v další části, kdy je uvedeno ... *následně soutěženou v jednacím řízení s uveřejněním...* již odkaz na § 21 odst. 1 písm. c) zák. č. 137/2006 Sb. není uveden vůbec. Soutěž na veřejnou zakázku malého rozsahu na *Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“* byla zveřejněna výzvou k podání nabídek ze dne 15. 7. 2010, nikoli v obžalobě uvedeného dne 14. 7. 2010. V odstavci sedmém na str. 9 obžaloby, kde je popsáno jednání údajně spřízněných subjektů, tak mezi nimi je uvedena i společnost ECONOMY RATING, a dále je ve stejném odstavci uvedeno, že tyto společnosti, včetně tedy ECONOMY RATING, figurují následně v této dílčí veřejné soutěži pouze formálně, bez zájmu skutečně konkurovat předem dohodnutému dodavateli. Že EUNICE do této soutěže vůbec nepodala nabídku, již soud uváděl. Ovšem to samé se týká i společnosti ECONOMY RATING. Není tedy vůbec pravdivé tvrzení obžaloby, že ECONOMY RATING *figuruje v této dílčí veřejné soutěži pouze formálně, bez zájmu skutečně konkurovat*, neboť ani tato společnost vůbec nabídku nepodala. Pokud je v posledním odstavci u skutku C. výčet obžalovaných osob, které se údajně podílely na vyhotovení nesprávných dokladů, konkrétně v podobě *nejméně zadávací dokumentace a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění* a mezi obžalovanými jsou výslovně uvedeni obž. Jan P. a obž. Aleš M., pak soud jen dodává, že v předchozí části popisu skutku C. obžaloby chybí jakýkoliv popis takového jednání jmenovaných. Naopak, údajné protiprávní jednání obou těchto obžalovaných je v obžalobě popsáno poprvé až od okamžiku, kdy je již veřejná zakázka zveřejněna, tedy již musela být z logiky věci zadávací dokumentace dávno vyhotovena, bez možnosti do ní zasahovat. U skutku D. ve druhém odstavci obžaloby je správný název dílčí studie proveditelnosti „Digitalizace a ukládání dat“, namísto v obžalobě užitému názvu „Digitalizace a ukládání“. A u skutku D. obžaloby opět z dokazování vyplynulo, že ne všichni obžalovaní se podíleli na vyhotovení všech v obžalobě obecně uvedených nesprávných dokladů, kdy zásahy do studie proveditelnosti by mohly být sice přičteny obž. Josefu T., Michalu T., Michalu V. a Radku Č., ovšem poslední dva jmenovaní již nemají např. žádný podíl na vyhotovení a ovlivňování zadávací dokumentace, takový popis jejich jednání obžaloba opět vůbec neobsahuje, přesto je jim kladeno za vinu vyhotovení nesprávných dokladů i v podobě zadávací dokumentace. K bodu E. snad jen jediná připomínka, a to k době ovlivňování zadávací dokumentace obžalobou vymezenou od 12. 1. 2012 do 10. 5. 2012, kdy veřejná zakázka byla vyhlášena dne 29. 3. 2012, tedy pouze do tohoto data bylo možno teoreticky ovlivňovat zadávací dokumentaci. V obžalobě uvedený termín 10. 5. 2012 je opravný termín a ten souvisí pouze s tím, že byl posunut termín pro přijetí nabídek z důvodu pochybení na straně zadavatele, který poslal některým uchazečům nesprávné znění zadávací dokumentace. Ovšem v době od 29. 3. 2012 do 10. 5. 2012 již žádná úprava zadávací dokumentace nemohla probíhat. Také není pravdivé tvrzení obžaloby u tohoto skutku v odstavci, kde se hovoří o tom, že TESCO SW dodalo v rámci plnění hardware odlišný od hardware uvedeného v zadávací dokumentaci a že *tuto skutečnost zadavatelé neoznámili*. Opak je pravdou, stačilo nahlédnout do záznamu o telekomunikačním provozu ze dne 3. 4. 2013. Jde o

telefonát mezi obž. Josefem T. a Zdeňkou B. (č. l. 25328), kde obž. T. zástupce zadavatele o této skutečnosti výslovně informuje. V bodě G. a H. obžaloby je opakovaně nesprávně uváděn název projektu, kdy namísto správného znění „*Rozvoj služeb e-Governmentu ve Zlínském kraji*“, bylo užíváno označení „*Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji*“. Dle soudu měly být v obžalobě v bodě G. i přesně identifikovány obě samostatné části této veřejné soutěže (šlo konkrétně o část 1. *Dodávka služeb a SW pro řešení evidence majetku a souvisejících úprav ERP včetně provozní podpory* a část 2. *Rozšíření stávajícího systému ERP zadavatele (GINIS) v oblasti rozpočtu či nasazení hotového systému včetně provozní podpory*), kdy se obžaloba spokojila s konstatováním, že *veřejná zakázka byla pro účely nabídky rozdělena na dvě části*, aniž by tyto přesně identifikovala. Pokud tedy bylo u skutku G. obžaloby uvedeno, že veřejná zakázka byla pro účely podání nabídek *rozdělena na dvě samostatné části*, je opět pro soud nepochopitelné, proč toto nebylo konstatováno i u skutku H. obžaloby, kdy opět veřejnou zakázku zadavatel rozdělil pro účely podání nabídek na dvě samostatné části, část 1. *Identity management systém a integrační bod (IDM a IB)* a část 2. *Portál úředníka*. Pokud by tak bylo obžalobou učiněno, pak by možná obžaloba předešla dalšímu pochybení, kdy v popisu skutku v bodě H. je v předposledním odstavci hovořeno o nabídce TESCO SW, je identifikována zakázka a předpokládaný prospěch odpovídající hodnotě realizace předmětu plnění v případě úspěchu TESCO SW. V tomto odstavci je v obžalobě uveden i celý název veřejné soutěže, a nebylo tedy jakkoliv obžalobou reflektováno právě rozdělení veřejné zakázky, kdy TESCO SW podalo nabídku jen na část 2 veřejné soutěže, tedy pouze a jen na *Portál úředníka*, nikoli na veřejnou zakázku v obžalobě specifikovanou jako *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje*, a na to konto případný prospěch ze zakázky nemůže být v obžalobě uvedená celková hodnota plnění 13 171 012 Kč, ale případně a jen hodnota plnění u zakázky na *Portál úředníka*, což byla částka 2 237 843 Kč bez DPH, kteroužto veřejnou soutěž nakonec vyhrála IBA CZ s.r.o. Znovu soud opakuje, že TESCO SW nepodávala nabídku do části 1. na *Identity management systém a integrační bod*. A jen pro dokreslení, soudu vůbec není zřejmé, jak obžaloba dospěla k částce 13 171 012 Kč včetně DPH, když součet plnění z obou částí 1. a 2. činil částku 12 117 411,60 Kč včetně DPH. K bodu I. obžaloby je snad možno doplnit, že v předposledním odstavci byl uveden prospěch ze subdodávky ve výši 3 454 000 Kč bez DPH, kdy se však jedná jen o částku za plnění, bez částky za servisní smlouvu, tedy fakticky by prospěch měl činit částku 3 763 000 Kč bez DPH, tedy k hodnotě plnění dodávky samotné ještě připočítat hodnotu plnění z uzavřené servisní smlouvy na dobu 5 let ve výši 309 000 Kč bez DPH, když v jiných skutcích obžaloby byla výše prospěchu vždy uváděna jako součet nejen samotného plnění, ale i servisní podpory. K bodu I. má soud tu poznámku, že veřejná zakázka na zpracování studie proveditelnosti byla vyhlášena dne 30. 4. 2010, proto teoreticky období, po které by mohlo docházet k ovlivnění zadávací dokumentace, by bylo jen od 16. 3. 2010 do 30. 4. 2010, nikoli až do v obžalobě uvedeného data 14. 8. 2010. K bodu K. a k jeho druhému odstavci, kdy je uvedeno, že *obž. Aleš M. ze společnosti O2, poslal nejpozději dne 30. 3. 2011 Františkovi H., mandatáři společnosti EUNICE externího konzultanta zadavatele pro řešení projektu, provádějícího kontrolu kvalifikační dokumentace, včetně technické specifikace k zakázce, draft zadávací dokumentace a poté přijímal prostřednictvím emailu od Františka H. informace o průběhu přípravy této zadávací dokumentace*, tak je nutno uvést, že František H. skutečně vykonával pro zadavatele, tedy pro Jihomoravský kraj, činnost externího konzultanta, ovšem tuto činnost vykonával na základě Smlouvy o poskytnutí služeb podpory řízení projektu, která ovšem byla sjednána až dne 5. 9. 2011 (č. l. 31772). Dávat do souvislosti dne 30. 3. 2011 zasláný draft zadávací dokumentace s činností H. v podobě konzultanta zadavatele je tedy nesmyslné a zcela zavádějící. Dokonce i výběrové řízení na dodávku těchto služeb bylo konáno až ode dne 25. 7. 2011, tzn. 4 měsíce po obdržení draftu. Spojitost zasláného draftu s činností H. pro zadavatele tedy skutečně nelze dovodit. K bodu L. obžaloby soud uvádí, že dne 16. 11. 2012 nebyl zveřejněn *řádný typ* vypsání veřejné zakázky, jak je v žalobě mylně uvedeno. Tohoto dne bylo pouze zveřejněno *předběžné oznámení* veřejné zakázky. Samotné zveřejnění veřejné zakázky proběhlo až dne 27. 5. 2013, tedy až za půl roku později, než tvrdí obžaloba, následně opravný typ z důvodu prodloužení lhůty k podání nabídek byl zveřejněn správně uvedeného dne 13. 8. 2013. Jde skutečně jen o jakýsi úvodní výčet zřejmých nesprávností obsažených v popisu skutku obžaloby.

235. Pokud soud uváděl, že podrobněji rozebere většinu nepřesných či dokonce nepravdivých skutkových tvrzení obžaloby až v rámci odůvodnění ve vztahu k jednotlivým obžalovaným, musí učinit jednu výjimku, a to ve vztahu k osobě zemřelého Františka H., kterému se odůvodnění rozsudku již dále podrobněji nevěnuje. Ve druhém odstavci bodu A. obžaloby je konkrétně ve vztahu k jeho osobě uvedeno, že: *nejprve v době od 7. 8. 2009 do 29. 1. 2010, po uzavření smlouvy o provedení díla při „Zpracování studie proveditelnosti pro projekt Technologické centrum ORP Přerov a pořízení elektronické spisové služby v území“ mezi Statutárním městem Přerov a EUNICE, již zemřelý RNDr. František H., mandatář společnosti EUNICE, po vzájemné dohodě s nezjištěným zástupcem obchodní společnosti AutoCont, zpracoval do studie konkrétní hardware nabízený společností AutoCont pro technologické centrum, který byl v rámci veřejné zakázky následně dodán.* Z dokazování však dle soudu vyplynulo, a opět šlo o důkazy předložené samotnou obžalobou, že byly zpracovány dvě studie proveditelnosti, první na technologické centrum na podkladě smlouvy s EUNICE ze dne 7. 8. 2009, druhá studie dne 11. 3. 2010 na vnitřní integraci úřadu, kdy obě studie byly posléze součástí zadávací dokumentace jako její přílohy. Do první studie na technologické centrum tedy měl být H. zapracován konkrétní hardware od AutoCont. Pokud by do studie proveditelnosti František H. skutečně zapracoval konkrétní hardware od konkrétního dodavatele, byla by taková studie proveditelnosti zcela jistě diskriminační a zcela jistě by neprošla přes kontrolní orgány. František H. totiž fakticky do této studie proveditelnosti uvedl předpokládanou hodnotu realizace budoucí veřejné zakázky, a to nejen za hardware, ale i za software a rovněž za instalaci a implementaci dle hodnot, které mu byly dodány např. i z podkaldů od AutoCont v podobě zřejmě poptávané nabídky. Jde o předmětnou nabídku ze dne 9. 12. 2009 č. PN00085663-3, kdy dále nebylo dle soudu prokázáno, že takto učinil H. po dohodě s nezjištěným zástupcem AutoCont (jak je uvedeno v obžalobě), taková dohoda nebyla prokázána. Naopak s ohledem na to, že nabídka AutoCont byla určena přímo pro zástupce zadavatele, konkrétně pro sv. Ing. Jitku K., pro její osobu jmenovitě byla nabídka sestavena (a která v jedné z komunikací s H. sama uvádí, že si její zaměstnanci udělali předběžný průzkum), tak pokud nějaká taková dohoda byla, tak spíše z dokazování vyplývá, že ji sjednala s AutoCont sama zástupkyně města, nikoli František H. Jak navíc z dokazování vyplývá, byla sv. Jitka K. dříve zaměstnankyní AutoCont. Soud pak nemá ani za prokázané, že z této nabídky AutoCont konkrétně naceněný HW a SW byl i reálně dodán v rámci následné realizace veřejné zakázky, jak bylo rovněž v obžalobě tvrzeno a což opět vyplývalo z důkazů předložených samotnou obžalobou. Jednak nabídka AutoCont byla učiněna v prosinci 2009 a dodávka byla fakticky realizována až po uzavření smlouvy v srpnu 2011, tedy skoro po dvou letech. Soud pak porovnal nabídku z 9. 12. 2009 (č. l. 11920) a realizovanou dodávku, kdy položkový rozpočet spolu s cenami si vyžádalo CRR (č. l. 12961 - 12962), a i když jde o podobné názvy dodávek hardware či software, přece se jen liší (minimálně jde o jiné označení z důvodu vývoje produktů, jde o další vývojovou řadu apod.). Jde tedy o další tvrzení v obžalobě, které vůbec neodpovídalo důkazům shromážděným již v přípravném řízení.
236. Soud v řízení provedl velmi rozsáhlé dokazování. Umožnil všem obžalovaným se k podané obžalobě vyjádřit a měl za potřebné jejich vyjádření do svého rozhodnutí uvést v co nejširším rozsahu, neboť s naprosto většinou námitek či připomínek se soud v konečném důsledku ztotožnil (zejména ve vztahu k samotnému meritu projednávané věci). Pro soud samý bylo až překvapivé, v jakém rozsahu dává za pravdu argumentaci obžaloby a jedním z důvodů rozsahu odůvodnění tohoto rozsudku byla právě snaha soudu ukázat, že nedošlo k nekritickému převzetí této argumentace. Dále soud v řízení vyslechl značné množství svědků, ke všem učiněným svědeckým výpovědím soud uvádí, že tyto jsou procesně použitelné, včetně výpovědí, které přes námítky obhajoby soud četl postupem dle § 211 odst. 4 tr. řádu. Týká se to zejména osob, které podaly svědeckou výpověď v řízení přípravném, následně však u hlavního líčení odmítly vypovídat s odkazem na okolnost, že proti jejich osobě je vedeno trestní stíhání (usnesení o tomto trestním stíhání je založeno na č. l. 41269 a násl.). Týká se to konkrétně čtených svědeckých výpovědí RNDr.

Petra K., Ing. Jiřího F. a Miroslava L. Stejně také hodlal soud číst postupem dle § 211 odst. 4 tr. řádu svědeckou výpověď učiněnou v přípravném řízení svědkem Ing. Miroslavem B., toto však bylo soudem opomenuto, nicméně je nutno konstatovat, že ani její provedení by nic nezměnilo na meritorním rozhodnutí soudu. Ve vztahu k některým námitkám obhajoby k provedeným znaleckým posudkům obžaloby se soud vyjádřil v rámci části tohoto rozsudku v části odůvodnění, kde jsou znalecké posudky soudem popsány a rozebrány.

237. K jediné věci má soud za důležité se podrobně vyjádřit, a to k otázce částečného nepřipuštění důkazu obžaloby, o čemž bylo soudem rozhodnuto u hlavního líčení konaného dne 24. 5. 2022. Dne 30. 9. 2014 proběhla v sídle TESCO SW nebytová prohlídka. Dle protokolu o prohlídce (č. l. 5303 – 5313) došlo k zajištění prostor společnosti, bylo zjištěno, že všechna data jsou uchovávána na serveru společnosti, který je fyzicky sice umístěn mimo prostory, nicméně připojení k němu je možné z počítače ze sídla společnosti. V čase 8:30 hod. bylo započato s kopírováním dat ze serveru společnosti, kdy předseda představenstva společnosti RNDr. Josef T. souhlasil s poskytnutím dat, konkrétně byly kopírovány pracovní emaily osob mimo jiných i RNDr. Josefa T., obž. Bc. Josefa T., obž. Davida T., obž. Michala T. a zaměstnanců společnosti Michaely Š., Jitky Š., Vladislava K., Lubomíra V., Petra P., Martina V., Jaroslava M. a Jaroslava K. Výzva k vydání věcí byla adresována i ve vztahu k další počítačové technice v podobě harddisků počítačů užívaných uvedenými osobami, notebooků, flashdisků, diářů a dalších. Na technologický disk (přinesený pracovníky PČR) došlo ke zkopírování síťového disku společnosti, kde byly domovské adresáře všech zaměstnanců společnosti a dále byl zkopírován síťový disk obsahující projekty. Všechna data ze serveru společnosti TESCO SW tedy byla policií exportována na technologický disk UOKFK Western Digital WD3200AAKX, s.n. WCC2ELZ38689. Po skončení úkonu byl tento technologický disk uložen do plastového obalu a následně i do papírové obálky, obálka byla opatřena podpisem nezúčastněné osoby, podpisem RNDr. Josefa T. a za policejní orgán pplk. Z. Jak vyplývá z protokolu, domovní prohlídky se zúčastnili a správnost takto zajištěných dat garantovali pracovníci Kriminálního ústavu v Praze, konkrétně nprap. Martin Z. a kpt. RNDr. Jan W., popřípadě kpt. Bc. Jiří F., vrchní inspektor ÚOKFK SKPV, Odbor analytiky a informatiky z expozitury Praha.
238. V průběhu trestního řízení před soudem bylo z podnětu obhajoby vedeno soudem důsledné šetření k tomu, jak bylo s tímto technologickým diskem dále nakládáno. Pro soud bylo skutečně těžko pochopitelné (a stále je), že v tomto trestním řízení, kdy hlavním účastníkem mají být zástupci IT společnosti a IT společnost sama, dojde k tak zásadnímu pochybení. Z dokazování vyplývá, zejména z písemného vyjádření Kriminálního ústavu, které učinili právě jmenovaní por. Bc. Martin Z. a pplk. RNDr. Jan W. (č. l. 42408) a rovněž z výsledků vyšetřujících policistů Mgr. Ondřeje J. (bod 147. rozsudku) a Mgr. Petra R. (bod 146. rozsudku), že po skončení prohlídky ten samý den, protože vyšetřující policisté měli informace od zástupců skupin provádějící prohlídku o tom, že zřejmě došlo k prozrazení realizace, z důvodu ověření, zda se podařilo v TESCO SW zajistit dokumenty k jednotlivým veřejným zakázkám, o kterým měli informace, že by se měly ve společnosti nacházet ve složkách na serveru společnosti, proto, když se skupina vrátila a přinesla zajištěné listiny a zajištěnou výpočetní techniku, mj. i předmětný technologický HDD: *tak je zajímalo, jestli se do toho můžou podívat, jestli je to zajištěno ve formě, aby to mohli vytěžovat. Nepamatují si, jestli to byl plk. H., nebo někteří ze zřalců Z. a W., ale od někoho z nich jim bylo řečeno, že Kriminální ústav provedl, co měl, že je jim to předáno k využití a vytěžení dat. Protože jim tedy bylo řečeno, že se může s daty pracovat, bylo jen řečeno, že se mají data stáhnout do technologického PC, a aby nedošlo k poškození, dál na to (technologický disk) nesabal, že se jedná o jednu kopii a časem si mají udělat druhou kopii, ale že můžou data po zkopírování do PC normálně vytěžovat. To tedy udělali, na kopii pak již nikdo nesabal, dala se do skříně k ostatním důkazům a následně po čase se z ní nechala udělat druhá kopie z důvodu, kdyby se nějak manipulací to poškodilo. Nikdo netušil, že nebyl proveden kontrolní součet k zajištěným datům na technologickém disku.*

239. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že HDD se staženými daty ze serveru TESCO SW byl následně bez přítomnosti nezúčastněné osoby rozbalen na služebně PČR, samotnými vyšetřujícími policisty nahrán do technologického počítače (počítač mimo připojení na internet) a z takto nahranych dat byly potom prováděny úkony v podobě vyhodnocování zájmových emailů. Samotný harddisk (a tedy data na něm obsažená) nebyl opatřen kontrolním součtem, samotný harddisk rovněž nebyl mechanicky zabezpečen tak, aby šlo o nepřepisovatelné médium, kdy i k tomuto faktu soud prováděl šetření. Předmětný harddisk je pak součástí spisu pod poř. č. 1. Součástí spisu jsou rovněž úřední záznamy o vyhodnocení emailových schránek, např. u schránky xxx jde o úřední záznam na č. l. 5341 a násl., z něhož vyplývá, že v rámci analýzy byly vyhodnoceny z emailové schránky zájmové emaily včetně příloh a záznamy o schůzkách a tyto byly zařazeny do spisového materiálu podle toho, ke které z prověřovaných veřejných zakázek se týkají. A dokonce z úředního záznamu na č. l. 5354 vyplývá, že na shora uvedeném disku (disk Western Digital), tak přímo na něm byla pracovníky Odboru analytiky a informatiky provedena detekce a obnova smazaných dat v archivech elektronické komunikace. Stejně úřední záznamy jsou ve vztahu i ke zbývajícím emailovým schránkám xxx (č. l. 5341 a další), xxx (čl. 5392 a další), xxx (čl. 5417 a další), xxx (čl. 5423). xxx (čl. 5424 a 5425), xxx (čl. 5426 a další) a xxx (čl. 5429).
240. Soud po výslechu znalce Ing. Marka Fialy (bod 175. a 1765. rozsudku) dospěl k závěru, že takto získané důkazy v podobě emailové komunikace či záznamů z emailových kalendářů, nelze k důkazům připustit. Co se týče digitálních stop, v České republice je stále v platnosti a účinnosti zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) z roku 1961, který digitální stopy nijak neupravuje a neupravuje ani jejich zajišťování. Na digitální stopu je vždy nutné nahlížet jako na důkaz, který bude předkládán soudním orgánům, proto již od okamžiku zajištění digitální stopy, nebo zařízení, které digitální stopu obsahuje, je nezbytně nutné zabezpečit, aby v celém průběhu práce s těmito stopami nemohla být zpochybněna jejich pravost a aby zajištěná data nemohla být jakkoliv modifikována. Z těchto důvodů je nutné digitální stopy a média obsahující digitální stopy autentizovat. Autentizace spočívá v prokazatelném potvrzení, že digitální stopa je shodná s původní zajištěnou stopou a během celého vyšetřování nebyla změněna, nebo upravena. Toto ověření pravosti pak musí být kdykoliv možné provést opakovaně. V případě přímého zajišťování dat, například při jejich vykopírování, nebo při vytváření bitové kopie zajištěného paměťového média, je autentizace zajišťování prostřednictvím vytvořeného kontrolního otisku tzv. HASH. Digitální stopa – tedy dle definice jakákoliv informace s vypovídající hodnotou, uložená nebo přenášaná v digitální podobě, je sama o sobě nehmotná. Teprve okamžikem uložení na paměťové médium se materializuje. Na uložené digitální stopy na paměťových médiích se již pohlíží jako na stopy materiálního charakteru. Proto i autentizace těchto stop se musí vztahovat k uloženým datům. Za nejspolehlivější metodu autentizace dat je všeobecně považován kontrolní otisk pomocí hašovací funkce. Výstupem tohoto postupu (není nutné popisovat postup vytvoření) je kontrolní otisk (popř. suma, miniatura, případně hash, nebo haš). Kontrolní otisk je unikátní hodnota fixní délky vypočítaná pomocí hašovací funkce z obsahu souboru. Důvody, proč jsou hašovací funkce vhodné k autorizaci digitálních stop, spočívají v jejich vlastnostech, kdy jen malá změna ve vstupním souboru dat vede k velké změně vytvořeného vstupního kontrolního otisku, tj. k vytvoření zásadně odlišného otisku (ale i další vlastnosti, které opět není nutno více rozvádět). Kontrolní otisk pak musí být nedílnou součástí zajištěných dat, nebo pořízených bitových kopií digitálních stop. Hodnota tohoto kontrolního otisku se ukládá do textového souboru na stejné paměťové médium, kde jsou uložena i zajištěná data. Kdykoliv později je tak možno provedením výpočtu kontrolního otisku opakovat za účelem ověření, že data nebyla žádným způsobem modifikována. V souladu s interními akty PČR musí být hodnoty kontrolních otisků zároveň uvedeny i v příslušných protokolech prováděných úkonů, při kterých se digitální stopy zajišťují, nebo se kterým se zajištěná data dále předávají k forenznímu zkoumání. V případě vytváření bitových kopií zajištěných paměťových médií je doporučeno, aby oprávněná osoba, která provádí vytvoření bitové kopie, provedla autentizaci pomocí kontrolního otisku před pořízením bitové kopie i po ní, aby se ujistila o neporušení integrity dat. Mnohdy se stává, například při zajištění dat

vykopírováním (jako v tomto případě při prohlídce nebytových prostor), že je zajištěno velké množství souborů dat a vytváření kontrolních otisků probíhá dlouho. V takovém případě se provede uložení všech zajištěných souborů do jednoho souboru archivu bez komprese, pro který se provede výpočet kontrolního otisku a jako digitální stopu je možno brát tento archiv. Pokud ani toto není možné, je nutné vypočítat kontrolní otisky pro každý zajištěný soubor, což opět může vést k velkému množství kontrolních otisků. V takovém případě se z těchto otisků vytvoří jeden textový soubor, ve kterém budou uvedeny všechny názvy zajištěných souborů a u každého jeho vypočtený kontrolní otisk a tento textový soubor bude následně také opatřen kontrolním otiskem k zaručení jeho autentičnosti a uvede se do příslušného protokolu název tohoto textového souboru a hodnota jeho kontrolního otisku. Pokud jsou však zajištěná data při úkonu uložena na nepřepisovatelné médium CD nebo DVD, pak je nutné toto médium řádně a nesmazatelně označit číslem jednacím, datem, časem a podpisem zajišťující osoby a nezúčastněné osoby přímo na toto médium. V tomto případě pak již není nutné vytvářet kontrolní otisk, protože se jedná o nepřepisovatelné médium a autentizaci splňují uvedené podpisy na médiu.

241. Zajišťování dat je tedy jednou z možností zajištění digitální stopy. Tento úkon vyžaduje odbornost osoby, která zajišťování provádí a pro účely trestního řádu jej může provádět pouze osoba soudního znalce, nebo specialista na zajišťování dat, který je držitelem osvědčení o odborné způsobilosti k provádění kriminalisticko-technických úkonů při zajišťování výpočetní techniky a dat na místě činu. Přímé zajištění dat se provádí v případech, pokud je nemožné nebo neúčelné provést vytvoření bitové kopie digitálních stop, pokud se jedná o dobrovolné vydání dat, nebo při získávání dat z veřejných zdrojů. V případě přímého zajištění dat je ve většině případů provedeno vykopírování dat, například ze síťového serveru na datové médium Policie ČR a takto vykopírovaná data jsou následně opatřena kontrolními otisky HASH, které slouží k jejich autentizaci. Takový úkon se provádí za účasti nezúčastněné osoby, popřípadě za účasti správce, nebo vlastníka dat. Možnosti zajištění dat navrhuje znalec, nebo specialista na zajišťování dat a vyšetřovatel případu rozhoduje, jaký způsob zajištění bude proveden.
242. Jak uvedl znalec Ing. Fiala ve svém posudku, poté, co popsal pojmy jako digitální stopa, autenticita digitální stopy a její integrita, že obecně se postupuje při zajištění digitální stopy tak, že vždy musí být stopa nějakým způsobem zabezpečena proti vnějšímu zásahu a proti pozměnění jejího obsahu. Dělá se to, například v případě PC nebo notebooku tak, že se vezme notebook, vloží se do bezpečnostní obálky, ta se zalepí, příp. ji podepíše jedna, druhá strana (například advokáti zúčastnění při úkonu), a takto zajištěná stopa se předá znalci. Při prohlídce při zajišťování by se měla stopa nafotit, aby bylo vidět, v jakém stavu je, v jakém stavu jsou pečeti. Znalec, když dostane ke zkoumání stopu, nafotí, co je potřeba, tedy obaly, pečeti, atd. a fotí ještě další věci, které se týkají již konkrétně stopy, jako typové štítky, jejich vzhled, poškození atd. V dalším kroku následuje tzv. forenzní záloha, tj. obsah pevného disku je převeden do souboru nebo souborů a tento soubor nebo soubory se uloží na disk (zpravidla na optická média). Tato optická média jsou nedílnou součástí znaleckého posudku a na těchto (forenzní záloze) provádí znalec zkoumání. Je totiž velké riziko provádět zkoumání na původní stopě, celé zkoumání se tedy provádí na forenzní záloze. Záloha je popsána, dokumentována interními mechanismy znaleckého systému, nebo je popsána kontrolní sumou. V případě, pokud se data zajišťují ze serveru nebo diskového pole, pak se jednotlivá data, která jsou označena jako zájmová (už při prohlídce se dělá předběžná analýza, tu si dělá zpravidla policejní orgán), vyhodnotí se, že chce tyhle adresáře, nebo tyto osoby, tak se data vykopírují, uloží se na pevný disk, a protože většinou není čas dělat forenzní zálohu, pevný disk se zajistí, tzn. zalepí, zapečetí a předá znalci.
243. Tyto jím popsané postupy jsou best practice, jsou přebírané z anglosaských států a jsou dva závazné pokyny, závazný pokyn policejního prezidenta č. 100 z roku 2001, který definuje počítačové stopy, je to procesní dokument a metodický pokyn ředitele kriminalistického ústavu, ten popisuje, jak by měly být stopy zajištěny. Tento postup pak dle něj nebyl dodržen u zajištěných digitálních stop

v případě prohlídky jiných prostor a pozemků v kancelářích na adrese sídla TESCO SW. Respektive přímo ve společnosti to bylo dodrženo, ale následný potup tomu neodpovídal, protože pevný disk, na který byly staženy zálohy ze serveru, tak s ním policejní orgán pracoval, jako kdyby to byl disk se zálohou. Kontrolní součet optimálně měl být učiněn předtím, než se odnesl pevný disk, tedy už v TESCO SW. Kriminalistický technik měl již na místě prohlídky připojit disk na notebook a provést součet. Popřípadě, když se disk otevřel (na policejní stanici rozpečetili), tak se měl připojit na nějakou výpočetní techniku a měla se spočítat kontrolní suma za přítomnosti nezúčastněné osoby. Anebo za třetí, zapečetěné to předat znalci.

244. Uvedený postup znalce Ing. Fialy, popřípadě jím popisovaný best practices, odpovídá i obsahu normy ISO, a to již dodává soud na podkladě vlastního šetření, kdy mezinárodní organizace pro standardizaci ISO se zaměřuje na tvorbu a vydávání standardů pro téměř všechny oblasti lidské činnosti. Jedná se o standardy pro výrobky, služby a nejlepší postupy v praxi. Bezpečnost informací řeší normy ISO/IEC 27037:2012 (2012) – dále jen ISO 27037. Norma ISO 27037 se tedy specializuje na postupy pro sběr digitálních stop a patří do skupiny standardů pro nejlepší postupy v praxi (best practices). Norma shrnuje postupy, které by měly být dodrženy při identifikaci, sběru, zpracování a uchování digitálních stop. Tato norma v úvodních kapitolách (dosud nebyla přeložena do českého jazyka) definuje některé své pojmy, mezi základní pojmy pak náleží tzv. DEFR (Digital evidence first responder), což je fyzická osoba, která je oprávněna, vyškolená a kvalifikována ke sběru a hledání digitálních důkazů na místě činu. V České republice se jedná o policistu s osvědčením o odborné způsobilosti k provádění kriminalisticko-technických úkonů při zajišťování výpočetní techniky a dat na místě činu (alternativně se může jednat o soudního znalce). Mezinárodní norma ISO 27037 se zabývá jen prvotním procesem manipulace potencionálními digitálními důkazy a nezohledňuje další práci s těmito stopami, jako je již jejich následná analýza, prezentace a likvidace. Tyto činnosti jsou obsahem jiných ISO norem. ISO 27037 se tedy zabývá pouze identifikací, zajištěním a uchováváním digitálních stop. Norma stanovuje základní rámec pro zacházení s digitálními stopami. Mezi základní požadavky sběru digitálních stop tedy patří: relevantnost, spolehlivost a dostatečnost. Při zacházení s digitálními stopami by měly být podle normy ISO dodrženy hlavně požadavky na: kontrolovatelnost, ospravedlnitelnost, opakovatelnost a reprodukovatelnost. Mezi normou popsané dílčí procesy patří, zejména při procesu zajištění dat, prvotní zpracování digitální stopy, spočívající především ve vytvoření bitové kopie digitální stopy (např. obsahu celého harddisku) a dokumentace použitých metod při jeho vytváření. Veškeré další forenzní kroky se pak provádí na kopiích digitálních stop. V rámci uchování digitálních stop je pak nutné ochránit jejich integritu tak, aby byla zajištěna jejich použitelnost při vyšetřování. DEFR by měl být schopen prokázat, že důkazy nebyly změněny od doby jejich sběru, případně poskytnout odůvodnění a dokumentaci všech akcí, které vedly k jejich změně. Po dokončení procesu zajištění digitálních stop by DEFR měl zaznamenat výsledky ověřovací funkce (hash), případně použít další postupy, které umožní kontrolovat správnost dat využitých pro následnou forenzní analýzu. Proto musí použít příslušnou ověřovací funkci, která umožní poskytnout důkaz o tom, že kopie se kterými pracuje, jsou shodné s originály.
245. Závěrem je tedy možno shrnout, že i tato norma opakovaně hovoří o nutnosti kontrolního součtu pro ověření autenticity zajištěných dat, stejně jako interní předpisy policie. Je přitom dle soudu zapotřebí neztrácet ze zřetele skutečnost, že účelem trestního řízení není jenom „spravedlivé potrestání pachatele“, ale rovněž „fair“ proces. Za situace, kdy nebyla při získání podstatného důkazu respektována základní pravidla, stanovená samotným policejním orgánem, kdy stanovený postup má právě garantovat, že zajištěná digitální data budou v celém dalším průběhu práce s nimi naprosto nezpochybnitelná co do pravosti a rovněž, aby zajištěná data nemohla být jakkoliv modifikována, kdy z tohoto důvodu je nutné digitální stopy a média obsahující digitální stopy autentizovat, kdy tedy tato autentizace v případě dat zajištěných ze serveru TESCO SW zcela chybí, pak takový důkaz je dle soudu absolutně nepřijatelný. Nyní již totiž v řízení před soudem při provádění důkazů a jejich hodnocení není možné soudem jakkoliv zpětně ověřit, zda digitální stopy

jsou ve stavu, v jakém se nacházely v době jejich zajišťování, a nelze z nich tedy dle soudu činit jakékoliv validní závěry. Soud odkazuje i na nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. I. ÚS 1677/13, dle kterého je povinností orgánů činných v trestním řízení přistupovat při provádění rekognic striktně v souladu s trestním řádem a za situace, kdy tomu tak není, není možné informace z takové rekognice přičítat k tíži osoby, vůči níž se trestní řízení vede, a to ani zprostředkovaně. Analogicky lze stejný závěr použít na zajištění digitálních stop a tedy tyto stopy jakožto důkazy nelze připustit k důkazům, pokud chce soud zachovat fair proces ve vztahu ke všem obžalovaným. Na podporu argumentace soudu je dále možno odkázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2016, sp. zn. I. ÚS 368/15, dle kterého orgány činné v trestním řízení jsou povinny vždy pečlivě posuzovat, zdali důkazní prostředek, z něhož plyne usvědčující důkaz, byl opatřen způsobem, jenž nezpochybňuje spolehlivost v něm obsažené informace, a v případě pochybností o spolehlivosti takto opatřeného důkazu byl následně objektivním způsobem prověřen. Taktéž je pro posouzení spolehlivosti důkazů nevyhnutelné, aby byl důkazní prostředek opatřen a přechováván způsobem, o němž nejsou pochybnosti, že mohl být jakkoliv, úmyslně, z nedbalosti nebo pouhou náhodou, upraven, pozměněn nebo zaměněn za prostředek jiný (zachování integrity důkazu).

246. Soud tedy uzavírá, že v rámci prohlídky nebytových prostor v TESCO SW dne 30. 9. 2014 byla všechna data (domovské adresáře zájmových osob, včetně obsahu emailových schránek a další síťový disk s názvem Projekty) ze serveru společnosti TESCO SW vyexportována na technologický disk UOKFK Western Digital WD3200AAKX, s.n. WCC2ELZ38689. Disk byl uložen do plastového obalu a papírové obálky, opatřen podpisy nezúčastněné osoby. Nabízí se otázka, proč byl tento disk pečeten a opatřován podpisy nezúčastněných osob při této nebytové prohlídce, když s ním bylo následně pracováno jako s pouhou kopií (otiskem apod.). Z šetření pak dále vyplynulo, že tento konkrétní technologický disk byl přepisovatelné médium, data na disk uložená (kopie serveru) nebyla opatřena (zajištěna) kontrolním součtem k zajištění autenticity a integrity dat, disk byl rozpečeten policejním orgánem bez přítomnosti nezávislé osoby a bylo s ním nadále pracováno opět před tím, než by byl případně ex post vyhotoven kontrolní součet a zájmová data v podobě různých souborů a emailů byla policejním orgánem kopírována přímo z takto zajištěného HDD a na uvedeném HDD došlo dokonce k obnovování smazaných emailových schránek, nebyl vyhotoven úplný otisk takto zajištěného disku, ze kterého mělo být prováděno vytěžování zájmových souborů, pokud by zůstal původní HDD nezajištěn kontrolním součtem. Tento postup by mohl být ještě dodatečně zhojen vytvořením kontrolního součtu po řádném rozpečetení v přítomnosti nezúčastněných osob či znalce. Protože toto nenastalo, má soud za to, že došlo i k nesprávnému následnému zacházení s ním.
247. Nicméně celý shora učiněný rozbor se v důsledku dalších kroků obžaloby stal víceméně akademickou otázkou, neboť následně v řízení před soudem byla de facto veškerá předmětná emailová komunikace zajištěna jinými dílčími kroky. Soud nejdříve postupem dle § 183 odst. 1 tr. řádu požádal o zajištění dílčího důkazu, konkrétně o zajištění emailové komunikace ve vztahu k emailovým schránkám xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, a to tak, aby tato emailová komunikace či záznamy o schůzkách z emailových kalendářů označených emailových účtů byla dohledána a vyexportována na samostatné čitelné HDD (CD či DVD) z dat, které byly zajištěny v rámci znaleckého zkoumání znalcem RNDr. Vlastimilem Klímou. Jde o jeho znalecký posudek č. 40/2017 a zejména jeho přílohu č. 3 v podobě HDD Seagate 8TB, S/N: ZA18KBQL, který je ve spise uložen v rámci Volné přílohy IV/5. Důvodem bylo, že soud již tehdy pomalu šel k závěru, že emailové schránky vytěžené z technologického disku nebudou zřejmě připuštěny k důkazům, kdy ke stejným emailům by se soud mohl „dostat“ přes data uložená na zálohovacích páskách TESCO SW zajištěných při nebytové prohlídce, kdy data z magnetické pásky zajistil znalec RNDr. Klíma (viz ÚZ na č. l. 41866). Jak vyplývá z podání VZS ze dne 22. 2. 2022 a ze dne 23. 2. 2022 (č. l. 42033, 42039), na magnetické páse byla uložena záloha emailové pošty, ovšem pouze do měsíce května 2011, konkrétně do 2. 5. 2011. Navíc u některých emailových schránek, konkrétně

Lubomíra V., Martina V., Vladislava K., Jitky Š. a Petra P., nebyly zajištěny žádné emaily, neboť jejich zájmová emailová komunikace probíhala až po datu 2. 5. 2011. Nosič v podobě DVD se zajištěnými emaily do 2. 5. 2011 je na č. l. 42046.

248. Ze strany obžaloby pak bylo navrženo několik dalších postupů, jak znovu zajistit veškerou emailovou komunikaci. Jednak bylo navrženo učinit srovnání dat zajištěných ze serveru a dat zajištěných z magnetické pásky (DVD na č. l. 42046), s tím, že pokud by nebyly nalezeny rozdíly (změny apod.), připustit soudem k důkazům původní data zajištěná na technologický disk ze serveru TESCO SW. Tento postup nemohl být soudem akceptován, zvláště v situaci, kdy u některých obžalovaných je vina dovozována např. i jen z několika málo emailů (v některých případech i jen na podkladě jednoho či dvou). Navíc takové částečné (ne úplné) porovnání provedl obž. Josef T. a ve svém podání ze dne 25. 3. 2022, kdy předložil soudu konkretizované emaily, ve kterých dle něj nesouhlasí data těchto elektronických stop a dle něj nesouhlasí u některých jím označených emailů ani samotný obsah (č. l. 42314 – 42318). Soud jen dodává, že sám tuto kontrolu neprováděl a tvrzení obž. Josefa T. neobjektivizoval. Podobné vyjádření soudu poskytl i obž. David T. (č. l. 42322 – 42323), obž. Michal T. (č. l. 42354 – 42356) a obž. TESCO SW (č. l. 42378 - 42399). Další obžalobou navržený postup v podobě žádosti na TESCO SW o pořízení opětovné kopie dotčených emailových schránek, toto (logicky) nebylo ze strany obž. TESCO SW umožněno. Další návrh učinila obžaloba v tom smyslu, že některé z emailů z předmětných emailových schránek pracovníků TESCO SW by bylo možno zajistit tzv. „doprotívky“, tzn. pokud se jedná o komunikaci, která byla vedena s emailovou schránkou, která byla rovněž v přípravném řízení zajištěna, lze zajistit emaily, které jsou k důkazům navrhovány, z této druhé emailové schránky. K tomu bylo nakonec přistoupeno a obžaloba do spisu doložila emaily zajištěné tzv. doprotívky (viz ÚZ na č. l. 43328 a CD na č. l. 43332). Přehled zajištěných emailů k jednotlivým bodům na č. l. 43346.
249. Nakonec v rámci výslechu svědků mimo hlavní líčení, kdy tento úkon proběhl dne 1. 9. 2022 (č. l. 43320 - 43326) navrhl při tomto úkonu státní zástupce formou znaleckého posudku vytěžit jednu z magnetických pásek, která dosud nebyla vrácena TESCO SW. Jde o magnetickou pásku LT 05, která nebyla do té doby znalecky zkoumána a která má obsahovat emailovou poštu až k datu 27. 6. 2014. Za tímto účelem byl opatřením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci – pobočky v Ostravě ze dne 4. 10. 2022 č. j. 4 VZV 4/2015-2672 (č. l. 43396 – 43397) přibrán jako znalec Ing. Jiří Bernatík, který zpracoval znalecký posudek (bod 169. až 171. rozsudku). Z dat zajištěných znalcem z magnetické pásky pak policejní orgán provedl vytěžení zájmových emailů, tyto byly uloženy na DVD na č. l. 43546.
250. Jinými slovy, v tomto trestním řízení soud připustil k důkazům a při hodnocení skutkového stavu vycházel z komunikace přes emailové schránky xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, pouze a jen, pokud byla taková emailová komunikace zajištěna jednak u emailové schránky „doprotívky“, ať už v pozici adresáta či odesílatele, kdy tyto emaily jsou uloženy na CD na č. l. 43332, nebo pokud byly zajištěny z dat zajištěných znalcem Ing. Bernatíkem, kdy tyto jsou obsaženy na DVD na č. l. 43546 v bodě 3. (viz ÚZ č. l. 43529), nebo které byly vytěženy z dat zajištěných znalcem RNDr. Klímou z další magnetické pásky, které však obsahují komunikaci jen do 2. 5. 2011, kdy emaily jsou uloženy na DVD na č. l. 42046. Tímto způsobem se pak obžalobě podařilo de facto soudu opětovně předložit veškerou zájmovou emailovou komunikaci. Pouze nebyly dohledány v bodu A. obžaloby emaily pod body 49. a 50. V bodu D. obžaloby nebyly již zajištěny záznamy či komunikace popsána v bodech 381. a 448. obžaloby. V bodu E. jde pouze o email pod bodem 544. V bodech B., C., F., G., H., CH., I. a M. se podařilo všechny emaily, které obžaloba sama označila jako podstatné, zajistit.
251. K důvodům, proč došlo ke zprošťujícímu výroku, je nutno obecně konstatovat následující. Základem a podstatou celého trestního stíhání obžalovaných je úprava studií proveditelnosti a

návazné zadávací dokumentace k jednotlivým veřejným zakázkám. Tyto dva stěžejní dokumenty, první pro účely dotační žádosti jako takové, druhý pro samotné zadávací řízení, měly dle obžaloby obžalovaní obecně upravovat způsobem utajeným před zadavatelem (ve dvou případech CH. a I. ovšem přímo prostřednictvím obžalovaných zástupců zadavatele), a to prostřednictvím zejména poradenské firmy EUNICE, RPSC, popřípadě zprostředkovaně (nezjištěný zástupce zadavatele, nezjištěný zástupce poradenské firmy). Úpravy pak byly dle obžaloby činěny tak, aby podmínky zejména zadávací dokumentace byly výhodné pro společnost, kterou obžalovaní zastupovali (případně pro i pro jinou společnost v rámci tvrzené organizované skupiny), kdy tímto způsobem a tím, že tyto dokumenty obžalovaní získali v různé fázi rozpracovanosti (dilem i ve finální verzi) ještě před oficiálním vyhlášením veřejné soutěže, získali obžalovaní pro své zaměstnavatele (budoucí soutěžitele) rovněž i časový předstih ve veřejné soutěži, tedy další (druhou) výhodu.

252. Ačkoli na to obhajoba upozorňovala již v přípravném řízení, obžaloba zcela pominula specifika vyplývající z poptávaného předmětu dodávek těchto veřejných soutěží, kdy šlo zakázky na pořizování IT systémů úřadů měst a krajů, ovšem o systémy, které nebylo možno běžně zakoupit, ale nejprve vyvinout. Soud na začátku odkáže na body 216., 217. a 218. rozsudku, kde jsou ve stručnosti popsány jednotlivé výzvy, jejich jednotlivé části a co mohlo být úřady v rámci výzev pořizováno. Z veškerého pak provedeného dokazování bez výjimky vyplývá, že nebylo v silách, schopnostech a zejména odborných možnostech zástupců zadavatele zpracovat ať už obecnější studii proveditelnosti a už vůbec ne detailní a podrobnou zadávací dokumentaci (zejména v její části technických specifikací), bez součinnosti s IT firmami působícími na trhu. Nebylo to absolutně možné. O jak technicky odborný a náročný dokument v podobě zadávací dokumentace jde např. u zakázek C. či D. (opět zejména v části technických specifikací), soud doporučuje nahlédnout do těchto dvou zadávacích dokumentací. Šlo o dodávky řešení, které povětšinou nebylo možno pořídit na trhu jako ucelený hotový systém za ceníkovou cenu, ale o dodávku samostatných, ale vzájemně integrovaných částí specifického software v podobě např. ekonomiky, spisové služby, správy majetku, dále o dodávky hardware jako servery, PC, datová úložiště a síťové prvky, dodávky databází a operačních systému, kdy tyto věci jako například architekturu vnitřní integrace úřadu nebyli samotní pracovníci jakéhokoliv IT oddělení schopni ani vyřešit a ani nespecifikovat. Soud příkladně poukazuje na následující svědecké výpovědi, z nichž plyne zcela stejný závěr soudem učiněný, ostatně z těchto svědeckých výpovědí toto své tvrzení soud čerpá. Svědek Ing. Aleš M. (bod 44. rozsudku) jako pracovník CRR uvedl, že *zakázky byly technicky náročné*. Svědek Ivo K. (bod 45. rozsudku) jako radní města Přerov uvedl, že *v případě technologicky náročných zakázek je 100 % nutné provádět průzkum trhu, magistrát měl projektové oddělení, které tyto průzkumy zpracovávalo, mockrát byl v kontaktu s paní M., která průzkumy realizovala a komunikovali spolu o těch možnostech, kolik subjektů je na trhu, s kým mají dobré zkušenosti, to bylo poměrně důležité, protože několikrát se spálili. Průzkum trhu se u velkých zakázek řešil i na úrovni rady města a úředníků, byla to natolik velká akce, že informace proudily všemi směry*. Svědek Ján G. (bod 50. rozsudku) jako zaměstnanec IT oddělení magistrátu v Přerově uvedl, že *při vyhotovování studie proveditelnosti externí firma, která studii připravovala, komunikovala s technologickými firmami na trhu, zjišťuje tak technologické možnosti a předpokládanou cenu*. Svědek dokonce uvedl, že *v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti zástupci města sami komunikovali s firmami, vzpomíná si na AutoCont a Datron, kdy pro projekt z výzvy 06 v rámci dodávky hardware vybavení a virtualizaci diskových polí nebyl František H. schopen navrhnout nějaké řešení, takže při jednání s ním byl přítomen zástupce AutoCont*. Svědek popisuje onu pasáž, která se v obžalobě projevila u skutku A. ve druhém odstavci, kdy bylo právě Františku H. kladeno za vinu, že do studie jaksi bez vědomí zadavatele propašoval konkrétní hardware od AutoCont. Evidentně nepropašoval nevěděl si jen rady a zástupce AutoCont byl přiznaně u zadavatele pomoci s řešením. Pokud pak výsledná zadávací dokumentace byla technicky neutrální a plnění mohlo dodat více dodavatelů, šlo o zcela typický případ tržní konzultace. Svědek Michal S. (bod 55. rozsudku) jako zástupce CPS, která zpracovávala zadávací dokumentaci uvedl, že *technické specifikace zadávací dokumentace jim musel dodat zadavatel, oni v CPS nebyli schopni vydefinovat technické specifikace* (tedy poptávaný předmět dodávky, který má být vysoutěžen). Svědek Petr K. (bod 58. rozsudku) jako vedoucí vnitřní správy magistrátu v Přerově uvedl, že *projekt (C.) byl velmi*

složitý, neví o jiném městě, kde by byl takto realizovaný, nejednalo se jen o jednom tématu, ale řadově o osmi různých aktivitách, které byly navzájem ještě provázané. Projekt byl mimořádně technicky složitý a náročný. Žádný produkt k této zakázce, který by byl na trhu v podobě „krabicového řešení“ neexistoval, jednalo se o zákaznický velmi složitý, sofistikovaný, plně integrovaný systém, který navíc integroval klíčové agendové informační systémy města. Ani celé oddělení ICT magistrátu by technické zadání nedalo dohromady. Svědek Vladimír B. (bod 61. rozsudku) jako správce sítí na magistrátu ve Zlíně uvedl, že v rámci zpracování zadávací dokumentace konzultoval podobu dokumentace s firmou Cortis, od nich mělo software, který pouštěl lidi do základních registrů a potřebovali, aby na to navázala zakázka na vnitřní integraci, aby se to dostalo na ty základní registry a Cortis jim vypracoval zcela konkrétní materiály toho dalšího postupu. Se společnostmi z oblasti informačních technologií komunikoval o technologických možnostech, o cenách ne. Vzpomíná si, že Marbes jim prezentovala, jak si představuje vnitřní integraci. Poradenská firma EUNICE při tvorbě studie proveditelnosti dělala průzkum trhu, musela je dělat, protože jinak by se zakázky nemusely vejít do nějakých limitů. Svědek Jiří Z. (bod 62. rozsudku) jako zástupce Marbes dle soudu mimo jiné popsal svou obchodní činnost shodně, jako je vytykána obžalobou obžalovaným. Uvedl, že klientům jako potencionálním zákazníkům (soud podotýká že se jedná o klienty z veřejné správy) poskytl informace, tedy produktové materiály, byla to tehdy běžná praxe a běžný způsob, a bylo na klientovi, co si z toho vezme, jak si to seskládá, nejen oni, i konkurence standartně posílala podklady ke svým produktům. Často potom z finální verze zadávací dokumentace viděli, že v něčem byli úspěšní, v něčem konkurence, to bylo normální. Rovněž uvedl, že v projednávané době byly integrace na prvo počátku, řešilo se, jak je vůbec provádět, firmy, jejichž systémy se měly integrovat, byly proti sobě v konkurenčním prostředí, nechtěly své systémy integrovat, na dotazy nereagovaly. V té době průměrné IT oddělení nebylo schopné bez konzultace nadefinovat, co chce. Soud opět na tuto pasáž upozorňuje, že skutečně nebyl o v silách zaměstnanců úřadu vyvíjet a vymýšlet postupy na integraci systémů jejich úřadu od různých dodavatelů apod. Nikdo jiný, než zástupce některé z IT firem na trhu nemohl přijít s konkrétním řešením. Svědek Petr M. (bod 63. rozsudku) dokonce uváděl, že při zpracovávání zadávací dokumentace úřady většinou využívaly někoho externího, aby jednak byli nezávislí a aby odpovědnost přenesly na někoho jiného. Oni ve firmě Marbes běžně prezentovali svá řešení potencionálním zákazníkům, z veřejné správy, je to běžná věc, stejně jako tito zákazníci s nimi konzultují technické parametry stávajících řešení, pokud je potřeba je prointegrovanými. Pokud je požadováno v zakázce C. vybudování metropolitní sítě, je dle soudu opět zcela nemožné navrhnout a následně soutěžit řešení v podobě napojení na stávající sítě (aby nemuselo docházet k rozkopání ulic za účelem natažení zcela nové optické sítě) bez konzultací s majitelem sítě, jak o tom hovořil svědek Jaroslav H. (bod 74. rozsudku) ze společnosti EMOS, takové řešení dle soudu žádný zaměstnanec IT oddělení úřadu není schopen navrhnout (pokud před tím nepracoval x let v telekomunikační společnosti). Svědek Rostislav B. (bod 77. rozsudku) jako zaměstnanec Microsoft uvedl, že konzultace s IT firmami jsou nezbytné pro úspěšnou přípravu veřejné zakázky. Veřejní zadavatelé, když připravují veřejnou zakázku, potřebují konzultovat nejen s dodavateli IT řešení, ale rovněž i s dodavateli stávajících řešení, která již provozují, protože jejich zaintegrování není jednoduchá záležitost. Bylo běžné, že zpracovatel studie proveditelnosti se dotazoval na informace. O nutnosti konzultovat hovoří svědek Michal Š. (bod 79. rozsudku). Že nebylo v silách zaměstnanců IT odboru ani krajského úřadu vypracovat, byť jen studii proveditelnosti, natož podrobnější a konkrétnější zadávací dokumentaci, o tom vypovídal svědek Ing. Zdeněk D. (bod 80. rozsudku). Uvedl, že při studii proveditelnosti se komunikovalo s odborným sektorem, s IT firmami. Na úřadu nebyli odborníci na to, aby zpracovali studii proveditelnosti na digitální mapy, nebo na vnitřní integraci úřadu. Nevěděli nic o digitálních skenerech, nebylo úkolem zaměstnanců zpracovávat studie proveditelnosti, ani neví, jestli by to byli schopni dát do požadované formy a rozsahu, jakoby vnitřně zpracovat. Svědek Radek B. (bod 83. rozsudku) jako zaměstnanec ICZ uvedl, že je zadavatelé z veřejného sektoru oslovovali s technickými dotazy v rámci průzkumu trhu, součástí sdělování informací z jejich strany (ICZ) byly i technické detaily. Svědek Ivan R. (bod 85. rozsudku) jako zaměstnanec IT odboru krajského úřadu v Olomouci výslovně uvedl, že technickou část zadávací dokumentace, jak má vypadat digitální archiv, integrační procesy, to zpracovávali sice oni na odboru IT, odpovědnost byla na nich, ovšem dělali konzultace s různými dodavateli v rámci toho, že rozsah té zakázky byl takový, že nedokázali vlastními silami tu zadávací dokumentaci postavit tak, aby odpovídala těm požadavkům výzvy. Konzultovali se společnostmi jako MERIT, AutoCont, Gordic, komunikovali

se zástupci těchto společností osobními setkáními či emaily. nejsou na té úrovni, aby mohli sledovat všechny moderní výstřelky tak, aby za ty peníze, které do projektu půjdou z ministerstva či evropských fondů, se dostalo nejlepší řešení. Tedy dle něj prováděli tržní konzultaci, protože bez toho taková zakázka takového rozsahu nelze postavit. Svědek Mgr. Jirí Š., otec obžalovaného Jirího Š. (bod 87 rozsudku) uvedl, že *komunikace s jednotlivými formami byla jednoznačně nezbytná pro to, aby měli dostatečné informace pro výkon své práce. technickou část zadávací dokumentace zpracovával oni z IT oddělení, po konzultacích s jednotlivými firmami, jako například s Asseco, Merit, TESCO SW a dalšími. Zvali si ty firmy a konzultovali s nimi, jaké dávat parametry nabídky, aby byla realizovatelná, konzultace probíhaly i výměnou spousty písemných materiálů, elektronických podob technických specifikací a aby nebyli diskriminační a aby takové konzultace nepřinášely časovou výhodu, všechno uveřejňovaly na stránkách kraje, kde byl prostor pro každého potenciálního zájemce, aby se podíval, v jakém stavu rozpracovanosti ty podklady jsou.* Soud jen podotýká, že svědek hovoří o stejném postupu, který vedl následně u původního bodu pod písmenem J., který byl součástí trestního řízení v přípravné fázi, k jeho zastavení. V případě zakázky D. však tyto okolnosti nebyly dále zkoumány Další zástupce veřejné správy svědkyně Zdenka B. (bod 94. rozsudku) uvedla, že *bez komunikace s technologickými firmami působícími na trhu by těžko mohli zpracovat technické specifikace, není možné, aby měli přehled o tom, co je aktuálně na trhu dostupné. Při přípravě zadávací dokumentace je nutno komunikovat i se stávajícími dodavateli stávajících systémů, které jsou provozovány, proto předpokládá, že nějaká komunikace v tomto směru rovněž musela proběhnout.* Svědek Petr Š. (bod 105. rozsudku) uvedl z pozice poradce hejtmana Pardubického kraje, že *byly nutné minimálně konzultace s dodavateli stávajících řešení, součinnost s nimi byla nutná, udělat integraci je složitá věc.* Shodně vypovídal další svědek Vladimír Ř. (bod 106. rozsudku). Svědek David R. (bod 114. rozsudku) jako referent oddělení informatiky Pardubického kraje uvedl, že *zpracovatel studie komunikuje s trhem, zjišťuje, co je na trhu, musí znát nejen trh, ale i alternativní řešení, ani zástupce Naviga4 to bez konzultace s trhem nebyl schopen sestavit. Navíc měli na kraji již některé informační systémy a i s těmito dodavateli bylo nutno konzultovat.* O nutnosti konzultace podrobně vypovídal svědek Bohumil P. (bod 115 rozsudku), dále zástupce Deloitte zpracovávající studii proveditelnosti Štěpán J. (bod 116. rozsudku). Ačkoli trestní stíhání týkající se veřejné soutěže zadavatele Moravskoslezského kraje (původní bod J.) bylo zastaveno, soud přesto vyslechl jako svědka zástupce zadavatele Aloise S. (bod 117. rozsudku), který rovněž velmi otevřeně vypovídal o nutnosti konzultovat s IT firmami. Soud má za to, že dal dostatečný průřezový přehled důkazů, z nichž vychází při svém tvrzení, že zadavatelé a ani poradenské firmy kolikrát nebyly schopni vydefinovat sami technické specifikace budoucího požadovaného plnění. Některé poradenské firmy ani odborníky na IT neměly, například CPS Consulting, přesto jim byla svěřena práce na zadávací dokumentaci. To samé konstatování se týká i ve vztahu k právnické firmě, která zpracovávala zadávací dokumentaci k veřejné zakázce pod bodem D. Právnická kancelář je schopna navrhnout kvalifikační kritéria, pohlídat samotný proces výběru nabídky, ale není zcela jistě schopna dodat technické specifikace, a nebyl toho sám schopen ani sám zadavatel, v tomto případě Olomoucký kraj.

253. Proto, aniž by musely společnosti, jejichž zástupci jsou stíháni v tomto řízení, sami činit aktivní a první krok (což je jim rovněž kladeno za vinu v rámci organizované skupiny), naopak sami byli poptáváni, ať již přímo zástupcem zadavatele v podobě zaměstnance IT oddělení, nebo vysoutěženou poradenskou firmou, o pomoc při přípravě zadávací dokumentace, nejčastěji v její části technických specifikací. Vypovídala o tom např. i svědkyně Vlasta M., která výslovně uvedla, že u zakázky v Přerově EUNICE dostala od města dokonce seznam firem, se kterými mají komunikovat. Obžalovaní jako zástupci těchto IT společností ve větší či menší míře se skutečně podíleli na přípravě zadávací dokumentace. V době, kdy tak činili, nebyla tato zcela nezbytná pomoc, bez níž by dle soudu vůbec nedošlo k vypsání ani jedné z projednávaných soutěží na veřejnou zakázku, nijak právně ošetřena. Toto je jeden z evidentních důvodů, proč některá komunikace mezi obžalovanými a zástupci zadavatele či zástupci poradenské firmy byla vedena například z alternativních emailových adres, proč v připomínkách či komentářích byli odmazáváni fiktivní autoři, nebo odmazávány stopy po editaci textu dokumentu apod. V jedné ze svědeckých výpovědí, konkrétně od svědka Martina H. zaznělo (bod 67. rozsudku), že pojem průzkum trhu

nebyl tehdy v zákoně definován, ale jde o to, že zadavatel za účelem řádné přípravy zadávacích podmínek zkoumá, jaké jsou podmínky na trhu, ať už formou dotazování, telefonem, emailem, je to neformální způsob, jak zjistit podmínky na trhu pro přípravu zadávacích podmínek. *Ze strany zadavatelů to dříve nebyl běžný postup, zadavatelé se toho zbytečně báli.* Jak dále svědek uvedl, v zákoně z roku 2016 o zadávání veřejných zakázek je již popsán institut předběžných tržních konzultací, využívá se mnohem víc a přispívá to k lepšímu zadání, *protože stěžejní fází zadávacího procesu je příprava zadávací dokumentace.* Toto tedy dle soudu byl jeden z důvodů „opatrné“ komunikace například ze strany zástupců zadavatele (poradenských firem) při nutné pomoci s technickými specifikacemi. Soud zcela souhlasí s vyjádřením jednoho z obžalovaných, že pokud by byl v platnosti zákon, který upravuje postup pomoci, jako nyní zákon upravuje tzv. tržní konzultaci, že by toto pro všechny zúčastněné bylo jednodušší a dnes by možná před soudem vůbec nestáli.

254. Institut předběžné tržní konzultace byl do zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb., účinného ode dne 1. 10. 2016, zaveden v ust. § 33. Předběžné tržní konzultace představují možnost zadavatele, aby předtím, než zahájí zadávání veřejné zakázky, mohl komunikovat s dodavateli, případně odborníky na oblast, do níž věcně spadá předmět veřejné zakázky, zjišťovat možnosti a návrhy variantních řešení. Předběžné tržní konzultace se uplatní především v případě, že poptávaný předmět plnění je natolik specifické povahy, že zadavatel nedisponuje dostatečnými vlastními informacemi o jeho provádění, přičemž tyto informace nejsou v dostatečné míře ani veřejně dostupné. Cílem předběžných tržních konzultací je tak zvýšení informovanosti zadavatele o poptávaném plnění veřejné zakázky, popřípadě identifikace jiných způsobů řešení, kterými lze splnit jeho potřeby, ve fázi přípravy samotného zadávacího řízení. **Smyslem začlenění institutu předběžných tržních konzultací je vyjádřit, že zákonodárce s nimi počítá a považuje je za přirozenou součást zadávacího procesu v širším smyslu slova. Zákonodárce tak reagoval na skutečnost, že ze strany dodavatelů byla mnohdy zpochybňována transparentnost zadávacího řízení právě z důvodu předchozích konzultací, aniž by reálně byla transparentnost zadávacího řízení jakkoli dotčena.** Právě s ohledem na jmenovanou zásadu s cílem omezit případy účelového či nepodloženého napadání postupu zadavatele zákon o zadávání veřejných zakázek v § 36 odst. 4 ukládá zadavatelům povinnost v případech, kdy část zadávací dokumentace byla formulována i na základě předběžných tržních konzultací, označit v zadávací dokumentaci části formulované na základě předběžné tržní konzultace, uvést osoby, které se na předběžné tržní konzultaci podílely, a rovněž uvést podstatné informace, které byly obsahem předběžné tržní konzultace. Dodržením této povinnosti zadavatelé ve značné míře omezí prostor, v jakém mohou dodavatelé (i účelově) spekulovat nad způsobem vymezení jednotlivých součástí zadávací dokumentace zejména v tom smyslu, zda zadávací podmínky mohou či nemohou poskytovat určitým dodavatelům konkurenční výhodu. V rámci předběžných tržních konzultací lze představit záměr zadavatele, včetně navrhovaných detailů jak předmětu veřejné zakázky, tak zadávacího řízení. Dodavatelé či odborníci se pak budou moci k navrhovaným parametrům zakázky vyjádřit. Zadavatel tak může získat relevantní a objektivní informace o možnostech trhu tak, aby mohl co nejpřesněji specifikovat vhodné řešení svých potřeb a přizpůsobit mu vymezení předmětu veřejné zakázky. **Zadavatel však nesmí vést předběžné tržní konzultace takovým způsobem, který by mohl narušovat hospodářskou soutěž, a to především v podobě diskriminace či naopak zvýhodnění takového dodavatele (či dodavatelů), se kterým byly konzultace vedeny. Tato skutečnost klade na zadavatele značnou míru odpovědnosti v tom smyslu, že by měl pečlivě zvážit a kriticky hodnotit veškeré informace, které se v rámci předběžných tržních konzultací dozví zejména z toho důvodu, aby nekritickým převzetím informací vzešlých z předběžných tržních konzultací nedošlo ke zvýhodnění dodavatele, který takové informace poskytl.**
255. Mantinely pro využití institutu předběžné tržní konzultace jsou tedy nastaveny jednak zákazem narušit hospodářskou soutěž a dále zásadami, které se vztahují na postup zadavatele při zadání veřejné zakázky, a to zejména zásadami výslovně uvedenými v ustanovení § 6 ZZVZ, tj. zásadou

transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Co se týče transparentnosti, tak úprava ustanovení § 33 ZZVZ přímo odkazuje na obdobné použití ustanovení § 211 odst. 1 ZZVZ, které upravuje komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem a stanovuje, že komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem by měla probíhat písemně nebo i ústně, a to za předpokladu, že její obsah bude v dostatečné míře zdokumentován, tj. zejména zápisy, zvukovými nahrávkami nebo souhrny hlavních prvků komunikace. V souladu se shora uvedeným by měl zadavatel postupovat již při oslovení účastníků předběžné tržní konzultace, čímž se vymezuje i jejich okruh, který může být v případě oslovení pouze některých účastníků omezený nebo neomezený, jestliže zadavatel např. využije profilu zadavatele k oznámení záměru provést předběžnou tržní konzultaci a za tímto účelem vyzve k účasti na konzultaci. Tyto varianty pak lze samozřejmě i kombinovat. V případě oslovení dodavatelů je transparentnější varianta vyzvání k účasti neomezeného počtu dodavatelů, nicméně jestliže by to pro zadavatele bylo praktické a rozhodl se pro variantu první, pak by měl i tak oslovit dostatečný počet dodavatelů, čímž se omezí možné pochybnosti nad účelovým postupem zadavatele při výběru účastníků konzultace. Naopak v případě konzultace s odborníky postačí oslovení i případně jediného odborníka, u kterého by transparentnost měla být zajištěna jeho nezávislostí a dostatečným zdokumentováním samotné konzultace. Vzhledem k tomu, že účastníci konzultace se mohou ať už přímo či nepřímo následně účastnit samotného zadávacího řízení, hrozí vzhledem k jejich zapojení do přípravy zadávací dokumentace střet zájmů ve smyslu ustanovení § 44 ZZVZ. Ideální by pak samozřejmě bylo, aby se účastníci konzultace následujícího zadávacího řízení neúčastnili, nicméně jestliže se účastnit budou, pak je zadavatel povinen přijmout dostatečná opatření, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže. Těmito opatřeními mohou být ve smyslu nové zadávací směrnice sdělení ostatním zájemcům a uchazečům příslušné informace vyměňované se zájemcem nebo uchazečem v rámci jeho účasti na přípravě zadávacího řízení nebo informace z této účasti vyplývající a stanovení odpovídající lhůty pro doručení nabídek. Dostatečná lhůta pro přípravu nabídky do zadávacího řízení by pak měla dostatečně odstranit počáteční výhodu dodavatelů, kteří měli vzhledem k informacím z předběžné tržní konzultace určitý časový náskok oproti jiným dodavatelům. Podrobněji se novým institutem zabýval ÚOHS (viz list 3/2016 Veřejné zakázky v novém, str. 22 a násl.), na závěry a doporučení úřadu v tomto článku lze odkázat. Například konkrétně Úřad doporučuje, aby předběžné tržní konzultace byly vedeny v přílehlavých případech nejen se zástupci dodavatelů, kteří jsou lídry trhu a globálními hráči, ale i například se zástupci malého a středního podnikání, aby zadavatel mohl získat včas zpětnou vazbu o svých excesivně nepřiměřených požadavcích, které mohou bránit efektivní soutěži o předmětnou veřejnou zakázku.

256. S ohledem na shora uvedený obecný rozbor institutu Předběžné tržní konzultace dospěl soud k závěru, že obžalovanými prokázané jednání více méně lze pod tento institut podřadit. Protože zákon v té době platný tento institut neznal, nelze samozřejmě po obžalovaných zpětně požadovat, nebo jim klást za vinu, že o své komunikaci veřejně, např. v samotné zadávací dokumentaci, neinformovali. Pokud docházelo za účelem tržní komunikace k zaslání přímo pasáží technické specifikace budoucí zadávací dokumentace, ať už ze strany zadavatele, či ze strany externí poradenské firmy, soud odkazuje např. na výpověď svědka Richarda N. (bod 110. rozsudku). Svědek byl v předmětné době obchodní zástupce společnosti Oracle, měl zejména na starosti zpracování nabídek této společnosti do veřejných soutěží a měl tedy technické know-how a svědek však mimo jiné zejména uvedl, že: 1) *Někteří zadavatelé používají tržní konzultace k tomu, aby zkonzultovali s potenciálními uchazeči jak schůdnost řešení, které požadují, tak i kvalifikace a podobné věci, jestli je to vůbec realizovatelné, je to standardní instrument. K dotazu, zda v rámci tržních konzultací jim předávají zadávací dokumentaci k zakázce předtím, než je vůbec vyhlášena, uvádí, že např. technické části zadavatelé sdílí tak, aby se k tomu mohl průmysl vyjádřit, zda to, co je vymyšlené, je vůbec dodatelné. 2) Průzkum trhu znamená, že zadavatel připravuje významnou veřejnou zakázku, před jejím vypsáním oslovuje společnosti na IT trhu a konzultuje s nimi, ať už technickou část zadání, zda to, co bude požadovat, je technicky realizovatelné, nebo jestli kvalifikace, které hodlá použít, jsou splnitelné a může očekávat nějakou nabídku. Tak to standardně probíhá ve většině případů. Vypsání zakázku na rozsáhlé systémy bez toho, že by měl detailní znalost technicky potenciálních*

software řešení, dle jeho odborného názoru by to bylo velmi komplikované, skoro nemožné. Dle soudu svědek ve dvou větách shrnul tehdejší běžnou praxi, popsal zcela přesně to, co je fakticky obžalovaným kladeno v různé míře rozsahu za vinu a popisuje tuto skutečnost jako zcela běžnou obchodní činnost v té době bez toho, že by ji vnímal jako protiprávní jednání. Soud tedy uzavírá, že prováděné konzultace zvolené touto formou, tedy sdílením částí rozpracované technické specifikace budoucí veřejné zakázky, nemůže být a priori samo o sobě trestně právně postihováno. Jako naprosto zásadní pro posouzení, zda jednání obžalovaných naplnilo skutkovou podstatu trestných činů, je jednak nutnost přesně zjistit, popsat a prokázat, jaké znění připomínky bylo tím kterým obžalovaný učiněno do zadávací dokumentace. Jednoduše řečeno, popsat, jakou konkrétní připomínku, který z obžalovaných, učinil (prosadil, navrhl, zapracoval). Dále zjistit a prokázat, zda se uvedená připomínka (návrh, změna) učiněné obžalovaným do zadávací dokumentace, fakticky prosadila v její finální verzi. Jen tak přece může logicky přinést potencionální výhodu. A za třetí prokázat, že takto do zadávací dokumentace v její kterékoli části obžalovaným prosazená připomínka (návrh, změna) byla schopna sama o sobě, či ve spojení s jinou částí zadávací dokumentace, ve výsledku nějakého konkrétního z potencionálních soutěžitelů diskriminovat, či společnost, kterou obžalovaný zastupoval, zvýhodnit.

257. Takto však obžaloba samotná nebyla vůbec koncipována ani v jednom z projednávaných skutků. Obžaloba pouze obecně (a velmi povrchně) popsala, které veřejné zakázky se skutek týká, vymezila období, kdy mělo docházet k ovlivňování zejména tedy zadávací dokumentace (často velmi nesprávně, jak bude u jednotlivých obžalovaných rozvedeno, kdy docházelo k nedůvodnému protahování období, kdy k těmto zásahům mělo docházet). Dále předložila soudu výčet obžalovaných, kteří se měli na znění zadávací dokumentace podílet. Pokud se zadávací dokumentace skládala z více samostatných aktivit, maximálně ještě obžaloba rozvedla, kterého z obžalovaných se která zájmová aktivita týkala, a v závěru obžaloba pouze opět jen obecně konstatovala, že obžalovaní prováděli *přijímání* takových rozpracovaných částí zadávací dokumentace, že tyto *připomínkovali*, nebo *upravovali* a následně *vraceli* a opět obecně konstatovala závěr, že tyto úpravy byly všemi obžalovanými bez výjimky prováděny ve prospěch té které společnosti jako potencionálního budoucího soutěžitele. Výjimečně je v obžalobě konstatováno, že připomínky byly akceptovány do finální zadávací dokumentace, ovšem i toto tvrzení se ve velké části případů neprokázalo.
258. Pokud pak byly připomínky obžalovaných skutečně promítnuty do finální verze zadávací dokumentace, tak je důležité ještě rozlišit tu skutečnost, že obecně se zadávací dokumentace skládala z několika částí. Zatímco jednou z částí jsou kvalifikační kritéria, u kterých si soud ještě cca troufá tvrdit, že s ohledem na prostudování spisového materiálu, s ohledem na prostudování všech možných schválených kvalifikačních kritérií v IT zakázkách, se kterými se při šetření věci seznámil, by teoreticky byl schopen bez odborného vyjádření vyhodnotit, zda prosazené kritérium je či není diskriminační. Ovšem tento závěr v části zadávací dokumentace, která se týká technických specifikací, toho ani soud, ani policejní orgán a ani obžaloba bez minimálně odborného vyjádření schopni tvrdit nejsou. Obžaloba ve své drtivé většině popisovaných skutků klade obžalovaným za vinu zejména úpravu technických specifikací (nebo dokumentů, ze kterých byly tyto technické specifikace následně použity, jako např. projektové dokumentace u skutků E. a H.), nepředložila však soudu ani jeden jediný znalecký posudek, který by se posouzením technické specifikace z pohledu potencionální diskriminace, zvýhodnění nebo znevýhodnění fakticky zabýval.
259. Pokud soud vytýká, že se obžaloba nezabývala povahou připomínky do zadávací dokumentace a jak je to pro posouzení věci důležité, soud opět odkáže na odůvodnění ve vztahu k jednotlivým obžalovaným, kde se soud, pokud to z důkazů bylo možné vyčíst (z řady předložených důkazů vůbec nelze konkrétní připomínku ke konkrétnímu obžalovanému přiřadit), snažil konkrétní připomínku identifikovat. Činil tak z jednoho prostého důvodu, například obžaloba u skutku L. obžalovanému Aleši M. kladla za vinu, že obžalovaný po dohodě s Františkem H. upravoval

jednotlivé verze zadávací dokumentace ve prospěch O2. Soud si provedl jednoduchý rozbor předložené komunikace, ze které byl tento závěr obžalobou učiněn a seznal, že obžalovaný neupravoval verze, ale pouze a jen jednu jedinou verzi, kdy do jemu zasláné verze vpravil jednu jedinou větu, a to ve vztahu k popisu stávající telefonní ústředny užívané magistrátem města Zlín, kdy jeho komentář (úprava) zněla následně: *a k jejímu budoucímu připojení prostřednictvím stávající servisní organizaci Eriserv s.r.o.*, kdy v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k tomuto obžalovanému. Soud si klade otázku, zda skutečně na podkladě této jediné připomínky (komentáře, návrhu), protože jiný zásah obžalovaného do návrhu zadávací dokumentace nebyl prokázán, zda obžaloba skutečně trvá na svém přesvědčení, že obžalovaný M. upravoval různé verze zadávací dokumentace ve prospěch O2? A navíc, tato jeho připomínka, jedna jediná k celé mu předložené zadávací dokumentaci, se nakonec ani ve finální verzi zadávací dokumentace neobjevila.

260. Důvodem zproštění jednání obžalovaných je tedy obecně ten, že případné připomínky obžalovaných do zadávací dokumentace, zejména do její části týkající se technických specifikací, obžaloba v dílčích bodech nekonkretizovala. Tvrzení, že byly tyto připomínky beze všeho vždy ve všech případech akceptovány do finální zadávací dokumentace, je rovněž obžalobou pouze tvrzeno, nebylo toto tvrzení však v řadě případů prokázáno, a na celé řadě případů soud dále doloží, že tomu tak nebylo. A zejména, nebylo nijak prokazováno, že takto výslednou zadávací dokumentaci obžalovaní ovlivnili případnými připomínkami ve svůj prospěch a zvýhodnili se. Pokud by obhajoba soudu nedoložila jimi zadané a následně zpracované znalecké posudky, musel by tak učinit soud sám. Nicméně obhajobě byl tento zásadní nedostatek evidentně jasný, proto soudu znalecké posudky předložila, tyto vyplývají jednoznačně ve prospěch objektivitě a technické neutrality u všech zkoumaných zadávacích dokumentací. Pokud by tak tedy neučinila obhajoba, musel by soud sám takové znalecké zkoumání nechat zpracovat, bez toho by nemohl uzavřít dokazování a ve věci rozhodnout. Obžalobou závěry těchto znaleckých zkoumání nebyly nijak rozporovány a s tvrzením obžaloby, že pro posouzení věci nejsou podstatné, se soud absolutně neztotožňuje.
261. Soud se musí doznat, že když byla obžaloba předložena, soud se seznamoval se spisem, procházel jednotlivé důkazy a viděl zásahy obžalovaných do různých verzí zadávací dokumentace, byl přesvědčen, že tak obžalovaní činili ve prospěch potenciálního soutěžitele, tedy svého zaměstnavatele. Tento svůj závěr ale soud přijal nekriticky a předpojatě s myšlenou, *proč by tak jinak obžalovaní sami a dobrovolně činili, než aby si sjednali výhodu*. Teprve v průběhu dokazování soud dospěl k závěru, že důvod mohl být zcela jiný. Jednak obžaloba zcela pominula a nijak se nezabývala tím, že všechny zadávací dokumentace, včetně předcházejících studií proveditelnosti, byly předkládány zprostředkujícímu orgánu, tedy CRR. CRR kontroloval zadávací dokumentace i studie proveditelnosti nejen po stránce formální, ale prostřednictvím odborníků i po stránce věcné, odhalovalo případné diskriminační kvalifikační předpoklady, odhalovalo přes odborné hodnotitele i případné diskriminační ustanovení v technických specifikacích. Je možno odkázat na výslech svědka Aleše M. (bod 44. rozsudku), popřípadě na č. l. 9377 až 9384, kde je založen tzv. *Kontrolní list veřejné zakázky*, který se týká kontroly veřejné soutěže popsané v bodu E. obžaloby, z nějž je patrné, co vše bylo v rámci předkládané zadávací dokumentace kontrolováno ze strany CRR jen po formální stránce. O objektivitě zadávací dokumentace pak hovoří, opět bez výjimky, všichni vyslechnutí svědci. Ať už jde o svědky na straně zadavatele, kdy jeden vedle druhého vypověděli, že měli vždy možnost připomínkovat zadávací dokumentaci, včetně technických specifikací, vždy bylo jejich finální znění dle jejich představ a připomínek. Rovněž všichni svědci z firem, které byly účastny projednávaných veřejných soutěží, vypovídali shodně v tom smyslu, že zadávací dokumentace nebyly jimi vnímány diskriminačně, ani nikoho zvýhodňující. Ostatně o tom fakticky nesvědčí jen znalecké posudky a svědecké výpovědi, nejvíce o tom svědčí samotný průběh veřejných soutěží, kdy v řadě případů, kdy soutěžitel, který prostřednictvím svého zaměstnance (obžalovaného) má činit úpravy zadávací dokumentace, nabídku do soutěže vůbec nepodává, nebo

nabídku podává, ale jeho nabídka není vítězná a úspěšná. A nejedná se o výjimečný případ, takových případů je v projednávané věci více. Pokud soud uváděl, že měl za to, že jaksi a priori předpojatě předpokládal, že pokud obžalovaní činili zásahy do zadávací dokumentace, že tak činili pouze a jen z důvodu zvýhodnit svého zaměstnavatele, pak po provedeném dokazování naopak dospěl soud k závěru, že tak bylo činěno s úmyslem, aby obžalovaní umožnili zadavateli (mnohdy svému předchozímu smluvnímu partnerovi) řádně vyhlásit veřejnou soutěž ve smyslu řádně popsat požadavky na technickou specifikaci a tím si teprve potencionálně vytvořit možnost se do takto vypsané veřejné soutěže přihlásit a potencionálně získat možnost ucházet se o plnění, navíc nikoli jen jednorázové, ale i s 5-ti letou další technickou finančně ohodnocenou podporou a tím tedy finančně profitovat. Ačkoli obžaloba směřovala proti 26-ti obžalovaným, je zřejmé, že nejvíce se trestní stíhání dotklo obžalované společnosti TECSO SW a jejich zástupců. V této chvíli není od věci poukázat na další znalecký posudek, předložený touto obžalovanou společností, kdy předmětem bylo posouzení hodnoty dodaného plnění ve vztahu k realizovaným zakázkám. Z posudku Ústavu kvalifikovaného pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020, jehož předmětem bylo posouzení obvyklé ceny plnění pro předmět specifikovaných zakázek projednávaných pod body A., B., C., D., E., F., G., H., CH., I. obžaloby v části realizované TESCO SW, z něhož tedy vyplývá, že znalecký ústav vyčíslil cenu obvyklou (bez DPH) za předmět plnění v části realizované TESCO SW s tím závěrem, že cenové plnění odpovídalo obvyklým cenám na trhu, nedošlo k žádným předraženým nabídkám ze strany této společnosti. Stejně tak nechal zpracovat obvyklou cenu plnění obžalovaný Ing. Aleš M., kdy soud odkazuje na posudky Ing. Vladimíra Kryštofa č. 35 – 2018 ze dne 30. 3. 2018, jehož účelem bylo ocenění zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, dále na znalecký posudek č. 40 – 2020 ze dne 21. 12. 2020, jehož předmětem bylo ocenění zakázky „*Síťová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)*“ a nakonec posudek č. 41 – 2020 ze dne 21. 12. 2020, jehož předmětem bylo ocenění zakázky „*Dodávka komponent Komunikační infrastruktury SMZ – část II. - Dodávka a implementace aktivních prvků*“. Opět bez negativního zjištění, ceny byly shledány jako ceny obvyklé, a tedy ani neúměrný či nadhodnocený finanční prospěch nebyl motivem pro jednání obžalovaných.

262. Soud uvádí, že s ohledem na specifika těchto veřejných soutěží a s ohledem na poptávaný předmět dodávek, nedošlo tím, že se obžalovaní mohli seznámit s potencionálním předmětem plnění dříve, než jiní soutěžitelé, ani k jejich časovému zvýhodnění pro podání nabídek. V rámci IOP byly výzvy 06 a 09 pro města a 08 pro krajské úřady vyhlášovány postupně a s časovým předstihem. K jednotlivým výzvám ministerstvo vytvořilo tzv. typové projekty a příručky pro žadatele, kde ministerstvo definovalo okruhy aktivit, které bude dotačně podporovat v rámci elektronizace veřejné správy. Jak zejména vyplývá z výpovědi obž. Z., společnost ICZ jen na podkladě výzev začala pracovat s předstihem na produktu Důvěryhodná spisovna, tzv. ICZ DESA. Jen na podkladě výzvy a typového projektu byla tato společnost schopna vytvořit produkt, který následně nabízela v rámci těchto veřejných zakázek. Dále před každým zveřejněním veřejné soutěže docházelo k předběžnému oznámení, kde opět budoucí zadavatel avizoval, co bude v brzké době poptávat, aby se potencionální soutěžitelé byli schopni předem připravit na veřejnou soutěž. Svědek Richard N. (bod 110. rozsudku) vypověděl, že skutečnost, že Pardubický kraj zvažuje zakázku, to věděl již z výzvy, že se generálně připravují tyto zakázky pro všechny kraje a ORP. Svědek Jaroslav H. uváděl, že bylo veřejným tajemstvím, že město Přerov bude vypisovat zakázku na metropolitní síť. Dále soud uvádí, že pokud by nebyla lhůta na zpracování nabídky dostatečná, byla možnost soutěžitelů požádat zadavatele o její prodloužení. A opět fakticky skutečnost, že do veřejných soutěží byly schopny podat nabídku i další společnosti, o kterých nebylo obžalobou tvrzeno, že by šlo o spřízněné subjekty, opět tato skutečnost dokládá, že žádná faktická časová výhoda nebyla způsobena. Soud k této okolnosti odkáže na písemné vyjádření obž. Tesco SW ze dne 23. 5. 2012 č. l. 42665 – 42678, kde je velmi podrobně popsán časový vývoj problematiky eGovernment v ČR, kde jsou popsány jednotlivé etapy a je právě dokladováno, že nemohlo dojít k časovému zvýhodnění, kdy je soudem konstatováno, že je opět možno s těmito úvahami obecně souhlasit.

263. V závěru obecného hodnocení se soud již jen krátce bude věnovat judikatuře, na kterou poukázal v závěrečném návrhu státní zástupce (č. l. 43860 – 43865). Pokud obžaloba odkázala v závěrečném návrhu na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 5 Tdo 811/2022 ze dne 9. 11. 2022, kde byla mimo jiné řešena problematika předběžné tržní konzultace, k tomu soud dodává následující. Je pravdou, že v tomto případě se Nejvyšší soud vyjadřoval k okolnostem podobným, kdy odsouzení v této věci se hájili tím, že jejich úpravy zadávací dokumentace spadají pod tzv. předběžné tržní konzultace. V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud rozebral tento institut, včetně odkazu na rozhodnutí ÚOHS, která se také tímto institutem zabývala. Nejvyšší soud pak konstatoval, že institut na jednání odsouzených nemůže být aplikován, že jde o ryze účelovou obhajobu a uvedl, že i když tento institut nebyl znám, i tak musel zadavatel jednat v souladu s § 6 tehdy platného zákona o veřejných zakázkách a dodržoval zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, které v této posuzované věci nebyly respektovány. Na to konto Nejvyšší soud teprve konstatuje, že zástupci zadavatele jednali se zástupci společnosti neformálně, bez jakékoliv evidence této komunikace a jejího obsahu a o jejich jednání nebyli informováni ostatní soutěžitelé. Skutečně podobnost s projednávaným případem zde existuje. Nicméně, jednak ve věci řešené judikátem nešlo o jednání vztahující se k tak specifickým zakázkám, jako v této projednávané věci, a zejména si soud dovolí obrátit pozornost obžaloby zejména na tu pasáž tohoto rozhodnutí, ze které vyplývá, že v tomto řízení, než soudy dospěly k odsuzujícímu rozhodnutí, tak nalézací soudy ve svém výroku ve skutkové větě rozsudku musely přesně identifikovat jednotlivé parametry, které měli obžalovaní do zadávací dokumentace včlenit a které (uvedené parametry) konkrétní společnost ve veřejné soutěži zvýhodňovaly. V obžalobě nyní projednávané není identifikován jediný konkrétní zvýhodňující parametr. Celý judikát dle obsahu je odůvodněním toho, že byly do zadávací dokumentace vloženy takové zejména kvalifikační předpoklady, které byly přímo zvýhodňující a byly přímo identifikovány, popsány a bylo zdůvodněno, proč omezují soutěž. Skutečnost, že nedošlo ke zveřejnění komunikace, je v tomto případě soudem vnímáno jen jako podpůrný argumentem, ovšem i v tomto judikátu je kladeno na první místo to, aby obecně výsledná zadávací dokumentace byla technicky neutrální, nediskriminační, což v této nyní projednávané věci bylo prokázáno. Proto nalézací soud právě klade maximální důraz na jednoznačné prokázání toho, zda technické specifikace a potažmo podmínky zadávací dokumentace jako celek, byly znevýhodňující, tzv. ušity na míru. Toto obžaloba vůbec nepopsala, pouze obecně tvrdila a obhajoba předloženými znaleckými posudky definitivně takové případné úvahy vyvrátila a soud sám se této problematice věnuje v rámci odůvodnění jednotlivých obžalovaných s konstatováním, že pokud už je zajištěna konkrétní komunikace obžalovaných o úpravách zadávací dokumentace, v konečném důsledku se připomínky do zadávací dokumentace nedostaly, nebo nebyly diskriminující či zvýhodňující.
264. Ve vztahu k jednotlivým obžalovaným se soud jako první bude věnovat obžalovaným, kteří byli soudem zproštěni postupem dle § 226 písm. a) tr. řádu, tedy z důvodu, že vůbec nebylo v řízení prokázáno, že by se staly skutky, pro něž byli tito obžalovaní stíháni. Konkrétně jde o obžalované Michala V., Jana P., Martina K. a Romana Z. Ačkoli soud by si odůvodnil i zprošťující výrok dle § 226 písm. b) tr. řádu, jako u zbylých obžalovaných, měl soud za potřebu s ohledem na jejich fakticky prokázané zcela minimální zapojení do trestné činnosti odlišit jejich podíl i tímto zprošťujícím důvodem. Po nich naváže soud zbývajících obžalovanými. U všech obžalovaných je zachován cca stejný postup odůvodnění. Nejprve je zkráceně zmíněna jejich obhajoba, jejich závěrečný návrh, včetně případně obsahu závěrečného návrhu obhájce obžalovaného. Následně je často soudem poukázáno i na průběh přípravného řízení, vždy je zdůvodněno, proč toto soud považoval za podstatné zmínit a následuje u každého z obžalovaných rozbor popisu skutku obžaloby ve vztahu ke konkrétnímu obžalovanému, který jim byl kladen za vinu a jeho porovnání s provedenými důkazy.

Obž. Bc. Michal V.

265. Obžalovaný ke skutku F. zkráceně vypověděl, že se cítí nevinný, neudělal nic protizákonného, neovlivňoval zadávací řízení v ničí prospěch. Dle něj se jedná o nešťastnou kombinaci pohledu na IT oblast a její fungování ze strany OČTŘ, zajištěná komunikace je zcela standardní komunikací mezi zákazníkem a firmou, nebo mezi firmami navzájem při jejich obchodní spolupráci. V bodě F. s Františkem H. komunikoval, kdy byl H. dotazován, jakým způsobem procesně může být komunikace s veřejností prostřednictvím formulářů řešena, tzn., jestli je vůbec možné danou věc realizovat bez ohledu na to, na jaké je to technologii, jestli zkratka dané agendy na úřadu jsou vůbec využitelné. Důležitou roli hrálo, že se řešila komunikace prostřednictvím datových schránek, aby to šlo vzdáleně. Myslí, že obsah samotné komunikace ve spise to zcela potvrzuje. Komunikace s obž. Michalem T. se týkala smlouvy o smlouvě budoucí, která byla zasílána za společnost Software602, ale týká se jiné zakázky, se kterou není spojován a není ve vztahu k ní trestně stíhán. Komunikace byla chybně interpretována, je spojována do nějakého kontextu, který neodpovídá realitě. Blíže soud odkazuje na bod 27. odůvodnění rozsudku s podrobným vyjádřením obžalovaného.
266. V závěrečném návrhu obžalovaný uvedl (č. l. 43716), že z výpovědi všech svědků a zúčastněných obžalovaných vyplývá, že nikdo z nich jeho osobu vůbec nezmiňuje, nebo pouze potvrzují jím tvrzené skutečnosti. U skutku F. je jeho osobě kladena vina pouze na podkladě tří jednání, kdy měl obdržet emailem dokument, který nijak neupravoval (metadata hovoří o času čtení dokumentu v délce 0 minut), a kdy až skoro za 2 roky poté byla zveřejněna samotná veřejná zakázka, která navíc prošla vývojem a interním připomínkováním ze strany samotného zadavatele. Ačkoli obžaloba stojí na tvrzení v tom smyslu, že snaha uchazečů byla připravit si lepší podmínky pro získání zakázky jako takové, oproti tomu všechny znalecké posudky potvrdily, že zadávací dokumentace nezvýhodňovala žádného z dodavatelů na trhu a Software602 dokonce podala svoji nabídku až v opakovaně zveřejněném termínu vypsání, nemluvě o zpětné kontrole ze strany CRR, která potvrdila řádné plnění veřejné zakázky.
267. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného (č. l. 43723 – 43727) uvedl, že v bodě F. je obž. V. kladeno za vinu, že se měl podílet na přípravě podoby a obsahu zadávací dokumentace ve prospěch Software602. Fakticky však pouze to, že si měl jednou otevřít nějaký dokument, který obsahoval seznam formulářů, respektive, že v jednom případě bylo jeho jméno v metadatech jistého wordového souboru, ze kterého ale rovněž vyplývá, že jej měl obžalovaný otevřen celých 0 minut a neměl v tomto dokumentu provést žádné úpravy. Jakákoliv další komunikace jeho osoby ve spise obsažená je velmi sporadická, neurčitá, nelze vůbec s jistotou říct, jakého jednání se měl obžalovaný dopustit, čeho se komunikace měla týkat.
268. V souvislosti s obžalovaným je nutno dodat, že usnesením VSZ v Olomouci, pob. v Ostravě ze dne 3. 4. 2020, č. j. 4 VZV 4/2015-2291 (č. l. 3941 – 39412) bylo trestní stíhání obž. V. zastaveno pro skutek označený pod bodem E., s tím, že nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obviněný. Jak z odůvodnění samotného usnesení vyplývá (soud poukazuje jen na jednu konkrétní pasáž z odůvodnění), tak bylo uvedeno, že: *ke jednání popsanému pod bodem E. byly shromážděny důkazy v podobě listin odrážejících zejména podobu zadávací dokumentace předmětné veřejné soutěže, její průběh, výsledek a nabídky jednotlivých uchazečů. K jednání byli rovněž vyslechnuti svědci (Zuzana M., Ing. Libor S., Milan M., Miroslav Č., Ing. Zdeňka B., Ing. Vlastimil W., Ing. Alena Z. a Lucie J.), tito však přinášejí ve většině jen obecný pohled na okolnosti, za jakých vznikala zadávací dokumentace ke předmětné veřejné zakázce, okolnosti, za jakých vznikaly dokumenty související s veřejnou zakázkou, nejsou však příliš konkrétní ve vztahu k roli jednotlivých obviněných a míře jejich účasti na vytýkaném jednání. Podstatným důkazem, který naopak velmi konkrétně popisuje úlohu obviněných a jejich podíl na vyšetřovaném jednání, je zajištěná elektronická komunikace.... A v závěru odůvodnění je ještě konstatováno, že: ve vztahu k obviněnému Michalu V. nebyl v průběhu vyšetřování zjištěn žádný důkaz, že by se tento dopustil nějakého aktivního, závažného jednání, směřujícího k vytvoření výhody či přednosti na úkor jiných soutěžitelů, či k uzavření výše zmíněné zakázané dohody.*

269. Obžaloba pak byla podána ve vztahu k obž. V. toliko pro skutek F., kdy v popisu skutku je mu konkrétně kladeno za vinu, že: *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži vybrané obchodní společnosti (ve vztahu k obž. V. přichází v úvahu zvýhodnění Software602), v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013 v situaci, kdy společnost EUNICE na základě smlouvy zpracovávala pro zadavatele zadávací dokumentaci, před zveřejněním a vyhlášením veřejné soutěže o zakázku, měl obž. Michal V. spolu s dalšími výslovně jmenovanými obžalovanými, prostřednictvím telefonické a emailové komunikace a při osobních jednáních, připravovat podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, řešit kvalifikační kritéria, technické specifikace i rozpočet zakázky, vše ve vztahu k jednotlivým částem zakázky, a současně se podílet na rozdělení těchto částí zakázky nejméně ve prospěch Novell, Software602, GORDIC a TESCO SW, včetně určení cen za jednotlivé dílčí části, přičemž zejména prostřednictvím emailové komunikace jim nejméně František H. umožnil provádět formou komentářů a připomínek úpravy této dokumentace, které pak měl František H. prosazovat u zadavatele, a to až do finální podoby zadávací dokumentace určené ke zveřejnění. Po tomto obecném popisu je v obžalobě konkretizováno faktické jednání obž. V. tak, že: měl s Antonínem D. ze Software602 a ve spolupráci a s obž. Radkem N. a s Františkem H., navrhnout úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se integračního systému založeného na formulářové bázi ve prospěch Software602. Tímto měl obž. V. získat pro Software602 výhodnější podmínky oproti jiným dodavatelům, na jejichž podkladě měli zástupci společnosti Software602 předložit nabídku zadavateli veřejné zakázky a zvýhodnit společnost Software602 jako vítěze soutěže, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 3 394 000 Kč bez DPH dosáhla tato společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích a současně se tedy obžalovaný podílel na vyhotovení nesprávných dokladů, nejméně zadávací dokumentaci včetně příloh obsahujících technickou specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace ke zadávacímu řízení.*
270. Ze samotného odůvodnění obžaloby lze dále vyčíst ve vztahu k osobě obž. V. (bod 692.), že: *jakmile v listopadu 2011 uzavřelo Statutární město Zlín se společností EUNICE smlouvu o poskytování služeb spočívající v projektovém dohledu, dotačním managementu, zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlín v rámci aktivit 1, 5, 8 a 9, kdy tedy v následujícím roce, tzn. 2012, jsou zpracovávány ze strany EUNICE zadávací dokumentace k jednotlivým veřejným zakázkám, tak především ze zajištěné elektronické a hlasové komunikace lze dle obžaloby učinit bezpečný závěr, že v oblasti integračního systému na formulářové bázi spoluvytváří s EUNICE zadávací dokumentaci Software602 prostřednictvím Antonína D. a Michala V. spolu s Novell prostřednictvím Radka N. Zadávací dokumentace tak jsou dle obžaloby upravovány za přispění budoucích soutěžitelů v oblasti technických specifikací a cenového rozsahu plánovaného plnění.*
271. Ve vztahu k osobám svědků vyslechnutých v hlavním líčení se soud shoduje se závěry dozorujícího státního zástupce v usnesení o zastavení tr. stíhání obž. V. ze dne 3. 4. 2020 v tom smyslu, že svědci vyslechnutí k průběhu zakázky E. podali v přípravném řízení skutečně *spíše obecný pohled na okolnosti, za jakých vznikala zadávací dokumentace ke předmětné veřejné zakázce, okolnosti, za jakých vznikaly dokumenty související s veřejnou zakázkou, nejsou však příliš konkrétní ve vztahu k roli jednotlivých obviněných a míře jejich účasti na vytýkaném jednání.* Shodně je totiž možno to samé konstatovat ke všem projednávaným zakázkám, že obsahově velmi obecné výpovědi shodní svědci podali i u probíhajícího hlavního líčení, kdy vypovídali navíc s dalším velkým časovým odstupem od projednávaných skutků, než v řízení přípravném. Jako svědky v souvislosti s touto zakázkou F. v hlavním líčení soud vyslechl zejména Vladimíra B., pracovníka odboru informatiky Magistrátu města Zlín (krátkodobě v období od 1. 4. do 30. 6. 2011 rovněž v pozici zastupující vedoucí odboru informatiky), který se ve své výpovědi o obž. V. nezmínil ani jednou. To samé, tedy absence jakékoliv zmínky o osobě obž. V., lze uvést o svědeckých výpovědích svědků Libora S., po krátkou dobu vedoucího odboru informací MM Zlín, Aleny Z., náměstkyně primátora na MM Zlín v době od listopadu 2010 do 31. 8. 2012, Zbyňka S., poradce náměstkyně pro ICT na MM Zlín, Zdeňky B., od roku 2012 pověřené vedoucí

odboru informatiky na MM Zlín, Davida O., projektového manažera Novell, Zuzany M., projektové manažerky EUNICE a nakonec ani Aleš K., jako jednatel Novell (newps.cz), ve své výpovědi ani jednou nezmínil jméno či osobu obžalovaného.

272. Soud se tedy zaměřil na dle obžaloby podstatné důkazy v podobě emailové komunikace či zajištěných hovorů ve vztahu k návrhům případných úprav zadávací dokumentace, zejména v části zakázky týkající se *integračního systému založeného na formulářové bázi* v údajný prospěch Software602. Jedná se konkrétně o hovor ze dne 26. 11. 2012 v 16:47 hod. mezi Františkem H. a obž. V. (podstatný přepis hovoru je na č. l. 25599 – 25600, zkráceně je uveden rovněž v odůvodnění u listin k bodu F. rozsudku). Obsahem hovoru je upřesnění zadávací dokumentace. Obž. V. sděluje, že volá na žádost kolegy D. ohledně toho, co posílala paní B. Z hovoru mimo jiné vyplývá, že již na zpracování studie proveditelnosti se zřejmě rovněž podíleli i zástupci Software602, protože k dotazu V., že potřebuje upřesnit, co se skrývá pod body 3 až 7, respektive co by mělo být jejich obsahem, zda je nějaká představa ze strany města, H. sděluje, že není, většina toho, co tam má, tak je rok a půl stará, když se připravovala studie a ta se dělala ve spolupráci s nimi (tedy se Software602), takže jsou to stejné materiály, které byly od nich. Nicméně i z této části hovoru lze dle soudu dovodit, že pokud by se obžalovaný podílel od počátku na ovlivňování budoucí veřejné zakázky, zcela jistě by se o ni zajímal podrobněji (sledoval by navazující vývoj), což však neodpovídá obsahu hovoru, kdy obž. V. některé pasáže ze zadávací dokumentace dokonce nejsou jasné, ptá se v hovoru, jaká je představa města (jakožto budoucího zadavatele), tedy nikoli, že by obžalovaný a priori prosazoval svou představu. H. dále v telefonátu vysvětluje obž. V., že zadávka se týká 6 dílčích plnění, jich (Software602) se týkají jenom ty formuláře, IDMko se týká Novell, na vše bude samostatné výběrové řízení, bude jich 7 a jich se týká jednička. V té zadávce, v té technické specifikaci, je uvedeno, co by ta jednička měla umět, což je vzaté z těch původních materiálů ze studie, nebo z té části, která byla ve spolupráci s nimi. Mají se zkrátka zaměřit na tu jejich část formulářů a podívat se, co a za kolik tam požadují, jestli je to nějaký problém, nebo není. Když se to chystalo, tak to bylo napsané tak, že to nebyl žádný problém jim (myšleno městu) to prostě dodat. H. dodává a opakuje, že bude 7 výběrovek na jednotlivá dílčí plnění a mají na to (zadavatel) asi 10 mil. Kč.
273. Na tento hovor navazuje další ze dne 27. 11. 2012 v 13:58 hod. (č. l. 25613), kdy volá obž. V. Františku H., kdy sděluje H., že již má připraven ten dokument. Jde zřejmě o návaznost na hovor z předchozího dne, ovšem nikde ve spise není navazující důkaz v podobě toho, zda obž. V. skutečně provedl nějaké připomínky v zadávací dokumentaci. Z logiky věci je možno soudem uvést, že zřejmě obž. V. pravděpodobně nějaké úpravy učinil, ovšem není vůbec zřejmé jaké, v jakém rozsahu, čeho se týkaly a již vůbec ne, zda někoho zvýhodňovaly, či zda naopak jen upřesňovaly zadávací dokumentaci tak, aby zakázka vůbec mohla být kýmkoliv vysoutěžená, a aby zadavatel skutečně dostal požadované řešení, a přitom tyto úpravy nemusely nikoho fakticky zvýhodňovat.
274. Obž. V. se ještě týká email ze dne 29. 11. 2012, kdy obž. Radek N. posílá email Františku H. s předmětem „RE: Projektové řízení“ s přílohou „Priloha_VIU_09_ZLIN_v2_1rev01.doc“. V textu Radek N. zdůrazňuje, jaké požadavky musí obsahovat zadávací dokumentace. Tato emailová komunikace je reakcí na žádost H. obž. N., že potřebuje racionální zdůvodnění pro B. a posílá mu email od B., která *se dotazuje, že se dívala do podkladů ZD a zdá se jí cena 2,7 mil. Kč na IDM trochu moc* (proto potřebuje racionální zdůvodnění). Příloha tohoto emailu pak obsahuje rozpracovanou zadávací dokumentaci v části Technické specifikace „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ (č. l. 25640 – 25658), a z vlastností dokumentu vyplývá, že tento dokument naposled uložil obž. V. (č. l. 25659). Jak však správně poukazuje obhajoba, v metadatech je celková doba úprav označena jako: *0 minut*. Je tedy možné, že obžalovaný sice měl nějaký dokument připravený pro H., ale vůbec jej neupravoval.

275. Jiné důkazy u skutku F. se ve vztahu ke konkrétnímu případnému jednání ze strany obž. V. ve spise nenacházejí. Z výše provedeného rozsahu dokazování pak nelze dle soudu konstatovat a dospět k závěru, že by obž. V. upravoval zadávací dokumentaci ve prospěch Software602 tak, aby tato společnost zvítězila v budoucí zakázce, jak tvrdí obžaloba, když tedy není vůbec zřejmé, jaké úpravy, a zda vůbec, byly činěny ze strany obžalovaného. Je na posouzení, zda obž. V. jako zaměstnanec Software602 zvýhodnil svého zaměstnavatele při podání nabídky tím, že znal návrh zadávací dokumentace předem. K tomu však soud musí jednak upozornit na to, že se jednalo o návrh zadávací dokumentace, nikoli o konečnou a finální verzi, dále dodat, že již dne 4. 12. 2012, tzn. jen 7 dnů poté, co se obž. V. seznámil s možnou podobou zadávací dokumentace (nikoli s finální verzí), tak dne 4. 12. 2012 je ve Věstníku veřejných zakázek Statutárním městem Zlín zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 15 583 000 Kč bez DPH s tím, že předpokládané datum zahájení zadávacího řízení je dne 7. 1. 2013. Přitom jak z dokazování vyplynulo, předběžné oznámení bylo činěno právě proto, aby se potenciální soutěžitelé mohli připravit na budoucí veřejnou zakázku. Definitivní podoba zadávacích podmínek byla radou města Zlín schválena až dne 7. 10. 2013, jak vyplývá z usnesení Rady města Zlína č. 50/20R/2013 (č. l. 25800 – 25804), kdy tedy rada města schválila zadávací podmínky nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín* s tím, že zakázka bude zadána v otevřeném řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Že by se obž. V. v tomto dalším navazujícím období, tedy od listopadu 2012 do 7. 10. 2013 podílel na jakýchkoliv dalších případných úpravách, nebo zda v mezidobí případně další úpravy podoby zadávací dokumentace vůbec byly učiněny, že by znal předem i finální podobu zadávací dokumentace a byl tedy teoreticky časově zvýhodněn, o tom nejsou ve spise ve vztahu k tomuto obžalovanému žádné další důkazy.
276. Následně, po schválení podoby zadávací dokumentace, bylo dne 31. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek tedy zveřejněno oznámení o zakázce *Dodávka integrace agendových systémů SMZ* rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hodin dne 3. 1. 2014. Dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín rovněž zveřejnilo samotné zadávací podmínky na Dodávku agendových systémů SMZ k jednotlivým částem veřejné zakázky, konkrétně části A (Integrační systém založený na formulářové bázi), B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM), C (Událostní informační systém a jeho integrace), D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F (Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace) a G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace), včetně zveřejnění technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je postupně jednotlivým žadatelům o zadávací dokumentaci. Ve vztahu k části A – Integrační systém založený na formulářové bázi mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele newps.cz a Portál občana od dodavatele TESCO SW (č. l. 25738 – 25918). Ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek s tím, že nová lhůta byla stanovena až do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014 (č. l. 25919 - 25921). Co je však pro soud nejpodstatnější z hlediska posouzení jednání obž. V., tak z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otevírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky. Bylo podáno celkem 9 nabídek, ovšem k části A., tedy k části *Integrační systém založený na formulářové bázi*, což byla část zakázky zájmová právě pro Software602, tak nebyla podána žádná nabídka na tuto vyhlášenou veřejnou soutěž. Tedy ani sama Software602 nabídku nepodala. Pro soud není většího důkazu toho, že veškerá případná komunikace ze strany obž. V. (ale vztahuje se toto konstatování např. i na obž. Antonína D., jak bude dále rozvedeno v jeho případě), nebyla vedena

snahou ovlivnit zakázku jako takovou, tedy od jejího samotného počátku do konce ve prospěch Software602. Pak by totiž vůbec nedávalo smysl, aby Software602, pokud si údajně dle obžaloby upraví kritéria technických specifikací zadávací dokumentace ve svůj prospěch, stanoví si i samotný cenový rozsah budoucí zakázky, či lépe řečeno její předpokládanou hodnotu, tedy činí údajně vše pro vlastní úspěch ve veřejné zakázce, nakonec vůbec nepodá nabídku do soutěže.

277. Soud již jen dodává, že ve skutkové větě v bodě F. obžaloby v jeho odstavci 5, kde jsou uvedena jména osob Františka H. a obžalovaných Radka N., Michala T., Davida T., Antonína D., Radka Č. a Jiřího B., a mezi nimi je tedy uveden i sám obž. V., a je dále obecně v této pasáži obžalobou konstatováno, jakým způsobem tyto jmenovaní obžalovaní měli v době od 30. 4. 2012 do 3. 4. 2013 připravovat podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, tak mezi uvedenými způsoby je i ve vztahu k obž. V. tvrzeno, že se tak mělo dít kromě telefonátů a emailovou komunikací rovněž při osobních setkáních. O žádném osobním setkání obž. V. s dalšími jmenovanými osobami není ve spise důkaz.
278. Opakovaně soud narážel na ten problém, že ve skutkové větě obžaloby je nejdříve souhrnně a obecně popsáno společné jednání několika obžalovaných osob, následuje v obžalobě popis konkrétního jednání konkrétního obžalovaného (v tomto případě navazující odstavec 6), ale konkrétní popis většinou již u některých obžalovaných neodpovídal obecnému popisu jednání. Je nutno v tuto chvíli, s platností i pro další body odůvodnění uvést, že *skutek* je to, co se ve vnějším světě objektivně stalo, zatímco *popis skutku* je slovní formou, jejímž prostřednictvím se skutek odráží ve vyjadřovacích projevech lidské komunikace. Pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení je samozřejmě významný samotný *skutek*, a nikoli jeho popis, protože trestní stíhání se vede ohledně *skutku*, nikoli ohledně *popisu skutku*. Nicméně popis skutku v obžalobě (v rozsudku) by měl skutečně odrážet samotné okolnosti, za nichž byl skutek spáchán. Měl by odrážet faktický průběh děje. Nelze dle soudu koncipovat *popis skutku* tak, aby vytvářel zdání rozsáhlejšího podílu jednání konkrétního obžalovaného, což se dle soudu pravidelně v podané obžalobě stávalo. V případě obž. V. se to netýká jen údajné osobní schůzky, ale i údajného řešení kvalifikačních kritérií, kdy opět v konkrétním popisu již o kvalifikačních kritériích není ve vztahu k jeho osobě jediná zmínka. Údajná konkretizace jednání obžalovaného v popisu skutku v odstavci 6 je paradoxně ještě obecnější, než popis v odstavci pátém. V odstavci 6 se vše schovalo za konstatování, že *navrhoval úpravu zadávací dokumentace*.
279. Ještě k problematice tvrzení obžaloby, že se obžalovaní v rámci protiprávního jednání podíleli na zadávací dokumentaci i z hlediska stanovení cen za jednotlivé dílčí plnění, kdy obecně je toto kladeno opět za vinu i obž. V. (pátý odstavec), ačkoli opět v konkrétním popisu skutku k jeho osobě se již takové tvrzení nevyskytuje (šestý odstavec). V této souvislosti je možno zdůraznit, že František H. ve své studii proveditelnosti odhadl částku na toto dílčí plnění ve výši 10 mil. Kč (listopad 2010). Zdeňka B. z pozice pověřené vedoucí odboru informatiky na MM Zlín v emailu ze dne 23. 11. 2012 „nastřeluje“ cenu na Formuláře na částku 4,7 mil. Kč, H. tuto informaci předává obž. D., tato částka se nakonec cca promítne i do zadávací dokumentace samotné, kde je stanovena na částku 2 479 339 Kč za dodávku Integračního systému na formulářové bázi a z částky 1 859 504 Kč za technickou podporu po dobu 5-ti let, celkem tedy ve výši 4 338 843 Kč bez DPH, aby nakonec Software602 vyhrálo (v druhé soutěži) s nabídkovou cenou cca 3,34 mil. Kč bez DPH, včetně 5 leté podpory. Z těchto souvislostí lze tedy usuzovat, že ani cena dodávky nebyla obžalovanými případně stanovena tak, aby byla nadhodnocená. Navíc soud odkazuje na záznam telekomunikačního hovoru, když se dne 26. 11. 2012 v telefonátu (č. l. 25598) baví obž. Radek N. s Františkem H., tak když se obž. N. ptá H.: *kde vzala B. částku 4,6 milionu Kč?* H. odpovídá, že *to je nastavené od oka, protože 602ku nezná a B. po něm chtěla, aby ty ceny ověřil u 602ky a od N. Prý to ona střelila od boku a hodně podstřelila to IDMko.* N. se ptá, *jestli tam je prostor něco udělat?* H. říká, *že je, pouze by nebyl, kdyby se D. začal nějak cukat, jako že se mu ta částka líbí.* B. prý po něm chtěla, aby u nich (Software602 a

Novell) ověřil, co se dá za ty peníze udělat. N. říká, že z jejich strany je to úplně mimo realitu. H. říká N., aby se sešel s D., tam se musí to číslo snížit a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí, a ať nejsou nenažraní. H. dodává, že B. chtěla, aby oni ty ceny společně nastavili. Na to navazují dva emaily, jednak ze dne 28. 11. 2012 (č. l. 25622), ve kterém obž. Radek N. posílá email Františku H. s předmětem: Rozpočet Novell a SW602, ve znění: *dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující, Novell 2,7 mil a SW602 3 mil*, aby dne 29. 11. 2012 (č. l. 25624) František H. přeposílá email Zuzaně M. (EUNICE) s předmětem Rozpočet Novell a SW 602, ve znění: *dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující, Novell 2,7 mil SW602 3 mil*. Z výše uvedeného opět soud má za to, že sama zástupkyně odboru informatiky Magistrátu města Zlín svědkyně B. navrhla rozpočet na tuto část zakázky, sama požádala EUNICE prostřednictvím Františka H., aby ověřil realitu ceny dodávky přímo konkrétně u Software602 a u Novell a mezi zástupci IT firem došlo k předběžnému nacenění v rámci tržní konzultace, a to v nižší částce, než předběžně odhadnuté ceně samotným zástupcem zadavatele.

280. Ještě k zakázce F. je možno obecně poukázat na závěry znaleckého posudku zpracovaného znalcem Ing. Jiřím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (bod 192. rozsudku), který soudu dodala obhajoba, kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce *Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína* (F.), a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v pokud ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní společnost Novell, TESCO SW, Software602 a GORDIC, a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Ze závěrů posudku vyplývá, že v případě této veřejné zakázky zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společností, případně jejich implementačním partnerům sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem a zejména, že v technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.
281. Již jen pro dokreslení, dne 10. 2. 2014 je usnesením Rady města Zlína č. 96/3R/2014 (č. l. 25948 – 25950) schváleno zrušení zadávacího řízení v to částí A (a dalších částí, na které nebyly ve stanovené lhůtě podány nabídky, tedy ještě v částech E, F a G). Usnesením Rady města Zlína ze dne 22. 4. 2014 č. 68/8R/2014, č. 69/8R/2014 a č. 76/8R/2014 (č. l. 25980 – 25997) je schváleno opakované zadání nadlimitní veřejné zakázky *Dodávka integrace agendových systémů SMZ* na původní části A, E, F, G, rozdělené nově na části A, B, C a D. Teprve této nově vyhlášené veřejné zakázce se Software602 zúčastňuje a podává nabídku, aby nakonec dne 19. 12. 2014 byla mezi Statutární městem Zlín a Software602 uzavřena smlouva o dílo na *Dodávku integrace agendových systémů SMZ na část A, tedy na Integrovaný systém založený na formulářové bázi*, a to za cenu 2 399 000 Kč bez DPH (č. l. 26087 a násl.) a rovněž Smlouva o komplexní podpoře provozu a užívání v částce 199 000 Kč ročně bez DPH. Cena uvedená v obžalobě jako částka realizace předmětu plnění ze strany Software602 v uváděné výši 3 394 000 Kč bez DPH je cena dodávky včetně 5 leté podpory. Samotná nabídka Software602, která, jak ze smluv o dílo vyplývá, byla podána dne 22. 9. 2014, není součástí spisového materiálu, není tedy vůbec zřejmé, kdo ji za Software602 podával, kdo na ni pracoval, zda se na ní a jakým způsobem obž. V. vůbec podílel. Ze strany CRR (viz. CD nosič na č. l. 10134) z listin vydaných k této zakázce pouze vyplývá, že nabídku na část A. podaly nakonec dvě společnosti, jednak Software602 a jednak newps.cz (s nepatrně vyšší nabídkovou cenou jak za předmět dodávky, tak za komplexní 5-ti letou podporu). Z těchto listin dále vyplývá, že obž. V. byl osobně přítomen otevírání obálek s nabídkami za Software602, ovšem jiná aktivita obž. V. ani

z těchto podkladů nevyplývá. Doba od prvního zveřejnění zakázky, tedy od 30. 10. 2013, přes nové zveřejnění, které proběhlo až dne 7. 8. 2014, až do doby lhůty pro podání nabídky, což bylo nejpozději ke dni 22. 9. 2014 (kdy podává nabídku Software602), je dostatečně dlouhou dobou pro přípravu nabídky pro jakéhokoliv potencionálního soutěžitele a nedošlo tedy ani k teoretickému časovému zvýhodnění ve prospěch Software602.

282. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Bc. Michalu V., že v řízení nebylo vůbec prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán. Z dokazování totiž nevyplývá, že by obž. V. připravoval podobu a obsah zadávací dokumentace, ani že by řešil podobu kvalifikačních kritérií, ani že by řešil rozpočet uvažované veřejné zakázky, ani že by se podílel na rozdělení jednotlivých částí zakázky, ani že by výsledná zadávací dokumentace vůbec obsahovala konkrétní zvýhodňující pasáže pro společnost, kterou zastupoval. K bodu F. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídky*, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídky, kterých společností se eventuálně jedná, a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neobsahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných ve smyslu podání nabídek předstíraných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a z bodu 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje k nabídkám skutečně jen předstíraným, což však není případ skutku F. Proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) tr. řádu.

Obž. Antonín D.

283. Obžalovaný ke skutku E. zkráceně uvedl, že odevzdání nabídek bylo původně v březnu 2012, a i když termín byl následně posunut, tak cenové kalkulace již byly vyhotoveny k březnu 2012. Do října 2012 neexistuje žádná komunikace mezi Software602 a TESCO SW, naopak, do této doby TESCO SW intenzivně zpochybňovalo jejich účast na veřejné zakázce a jejich spolupráci s družstvem Handicap. Protože během 8 měsíců, co zadavatel vyhodnocoval podané nabídky, uplynula časová vázanost nabídkou, fakticky vázanost vypršela ke dni 22. 6. 2012, tak se od družstva Handicap již v průběhu října 2012 dozvěděl, že Handicap bude odstupovat z výběrového řízení, protože nejsou schopni dodržet cenové podmínky v nabídce. Úmysl družstva Handicap z veřejné zakázky odstoupit nijak neovlivňoval. Teprve po této informaci se dotázal TESCO SW, druhé v pořadí, zda by neměli zájem o využití jejich formulářového řešení, neboť věděl, že TESCO SW formulářovou technologii nemá a muselo by ji samo vyvíjet. Hledali formu náhradního plnění, když jim hlavní dodavatel sdělil, že ze zakázky odstoupí. S TESCO SW se dohodli na spolupráci a ze strany Software602 bylo dodáno formulářové řešení za stejnou cenu, za jakou by bylo dodáváno družstvu Handicap. Zdůrazňuje další okolnost, která byla uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání, kde jim bylo původně kladeno za vinu i to, že v rámci realizace dodali jiný hardware, kdy tato pasáž v samotné obžalobě již nefiguruje. Toto má opět návaznost na 8 měsíců trvající vyhodnocování nabídek, kdy skutečně dodávali v rámci realizace novější řady nejen hardware, protože v té době už nebylo možné koupit to, co bylo v nabídkách před 8 měsíci nabízeno. Software602 nebyla na této zakázce závislá, nepotřebovala další reference, ani nepotřebovala zvyšovat obrát. Ke skutku F. zkráceně uvedl, že zakázka navazovala na již zavedené e-Governmentové projekty a již dodané komponenty od Software602, mj. pokud jde i o formulářová řešení uvedená u předchozího skutku. Úřad má mnoho systémů a chce, aby jednotlivá data se nemusela přepisovat z jednoho systému do druhého. Vyhlášení veřejné zakázky bylo v roce 2014, přitom důkazy proti jeho osobě jsou datovány především do roku 2012, tedy více než 2 roky před vyhlášením zakázky. V Software602 byl od roku 2013 pověřen jinou činností a nepodílel se již na spolupráci s veřejným sektorem. Toto nepřímě vyplývá i ze zajištěné komunikace, která ve vztahu k jeho osobě končí na počátku roku 2013. Obžaloba se vůbec nezabývá povahou komunikace zástupců zadavatelů s dodavateli, zda se nejednalo o komunikaci s dodavateli stávajících informačních systémů za účelem zajištění kompatibility systémů se systémy novými, či připravovanými. Pokud se má napojovat na nějaký systém, mají se přenést data, tak musí zadavatel

kooperovat. Komunikace uvedená ve spise z roku 2012 se v drtivé většině vztahuje k předchozí zakázce na Portál občana (skutek E.) a k technickým konzultacím, které předávali. Konzultace vnímá jako běžné a nezbytné, bez toho si nedovede představit zakázku, ve které je nutno napojit dva systémy. V okamžiku, kdy zadavatel již provozuje nějaké stávající systémy, nemůže si dovolit, aby nebyla zajištěna jejich vzájemná kompatibilita, v takovém případě by předchozí prostředky na jejich pořízení byly vynaloženy neúčelně. Tyto konzultace jsou nyní ukotveny v zákoně v podobě institutu předběžných tržních konzultací, a čelí tak situaci, kdy je trestně stíhán za něco, co je dnes běžné a zákonem umožněné. Pokud se týká jeho komunikace s ostatními obžalovanými z přelomu let 2012 a 2013, tato se týkala již v té době vysoutěžené zakázky E., a dále možné budoucí spolupráce, protože měli snahu navázat spolupráci s TESCO SW i do budoucna. Z hlediska komunikace v trestním spise se jedná o jediný jeho telefonický hovor, který proběhl dne 26. 11. 2012, téměř dva roky před vypsáním soutěže a týkal se pouze toho, zda je reálné za předpokládanou cenu dodat požadované plnění. Ve zbytku soud odkazuje na podrobnější výpověď obžalovaného v bodě 25. a 26. rozsudku.

284. V závěrečném návrhu obžalovaný zopakoval své argumenty (č. l. 43818 – 43819). K zakázce E. opět zdůraznil, že neexistuje žádná komunikace mezi ním a pracovníky TESCO SW před dobou, kdy se dozvěděl, že Handicap odstupuje ze soutěže, o čemž se neformálně dozvěděl před jejich oficiálním odstoupením, tedy ani před vyhlášením zakázky, ani před podáním samotných nabídek. Rovněž neexistuje žádná komunikace mezi TESCO SW a QBSW, přitom pokud by platila teorie obžaloby, muselo by TESCO SW ovlivnit i podání této nabídky, aby se TESCO SW ocitlo 100 % jako druhý uchazeč v pořadí. Pořadí v soutěži tedy nešlo předjímat, nehledě na to, že o zakázku projevil zájem 20 uchazečů. Z komunikace zajištěné k důkazům nevyplývá, že by se účelově domlouval na průběhu zakázky. K zakázce F. zdůrazňuje, že z hlediska důkazů byl předložen pouze jeden hovor z roku 2012, který se týkal otázky, zda je reálné za předpokládanou cenu požadované plnění dodat, přičemž zakázka samotná byla vypsána až v roce 2014.
285. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu obecně poukázal na to (č. l. 43723 – 43725), že koncepce dotčených operačních programů byla nastavena tak, že nebylo v silách a možnostech jednotlivých úřadů (obcí s rozšířenou působností, statutárních měst a krajů) zpracovat vlastními silami a kapacitami, bez nezbytné asistence minimálně poradenských společností, jak žádost o dotaci, tak přípravu veřejné soutěže včetně zadávacích podmínek, jejich administraci a samotný výběr výherce veřejné soutěže. Ve vztahu k obž. D. pak konkrétně ke skutku E. uvedl, že nebyl proveden jediný důkaz o tom, že by obžalovaný uzavřel dohodu s TESCO SW a na jejím podkladě zajistil odstoupení výherce Handicap. Obžaloba existenci dohody o odstoupení dovozuje z toho, že před oficiálním odstoupením se měla objevit informace o tom, že k odstoupení dojde. To ale byla obecná informace, která, jak vyplynulo i z výpovědi svědka Č., byla předem neformálně sdělena. Odstoupení Handicap není výsledkem jednání obž. D. Co se týče telefonické komunikace mezi obžalovaným a zástupci TESCO SW, ze které má vyplývat jejich dohoda na zajištění odstoupení Handicap, kdy obžaloba toto dovozuje z telefonátu mezi obž. D. a obž. Michalem T. (č. l. 25172 a násl.), z hovoru žádné takové ujednání ani v náznaku nevyplývá. Ve vztahu ke skutku F. bylo provedeno minimum důkazů k osobě obž. D., a to ještě důkazů derivativních, tedy nikoli jeho osobní komunikace, či dokumenty, které měl osobně vytvořit, jedná se pouze o jednotlivé zmínky o jeho osobě, ani z nich však nevyplývá žádné konkrétní jednání a stejně tak není obsahem spisu k tomuto skutku jediný písemný dokument, do kterého by obž. D. zasáhl. Zadávací dokumentace k projektu F. vznikla o dva roky později a je těžko představitelné, jak mohli obž. D. (ale i obž. N. a obž. V.) ovlivňovat její podobu.
286. Soud nejdříve poukazuje na skutečnost, že pokud obž. D. uváděl, že z obžaloby vypadlo tvrzení o dodávce jiného serverového systému, tedy jiného hardware, než který byl popsán v zadávací dokumentaci s tím, že tuto změnu při realizaci nesdělili zadavatelé, což bylo popsáno v usnesení o

zahájení jeho trestního stíhání (usnesení ze dne 31. 8. 2015, č. l. 185 a násl.), pak zřejmě obžalovaný přehlédl, že toto tvrzení je i nadále součástí podané obžaloby u skutku E. Nad rámec má soud za potřebné doplnit, že v usnesení o zahájení tr. stíhání obž. D. bylo naopak součástí popisu skutku tvrzení, že: „*družstvo Handicap VDI podávalo nabídku s nabídkovou cenou pouze formálně po dohodě se společností Software602 figurující v nabídce jako subdodavatel podstatné části plnění*“, kdy naopak toto tvrzení se tedy již v podané obžalobě nevyskytuje.

287. Ve vztahu k obž. D. je v podané obžalobě ve skutku E. popsáno, že se tento měl protiprávního jednání *dopustit v souvislosti s veřejnou zakázkou „CzechPOINT@home - portál občana“*, a to spolu s dalšími spoluobžalovanými, a tito všichni, včetně tedy *obž. Antonína D.*, *měli jednat ve prospěch společnosti TESCO SW s úmyslem tuto společnost zvýhodnit ve veřejné obchodní soutěži*. V následné pasáži skutkové věty, týkající se ovlivňování přípravy zadávací dokumentace, včetně jejích technických specifikací, není obž. D. žádné konkrétní jednání vytkáno. V obžalobě následuje popis konkrétního jednání obž. Antonína D. až ve fázi hodnocení již podaných nabídek ze strany zadavatele, a to následujícím způsobem: *v průběhu veřejné soutěže ve fázi hodnocení podaných nabídek, od druhé poloviny října 2012, do doby vyhodnocení nabídek, kdy bylo známo, že Handicap – výrobní družstvo invalidů, jejímž subdodavatelem části plnění byla Software602, podala nabídku s nejnižší nabídkovou cenou, obž. Josef T. a obž. Michal T. z TESCO SW, která podala ve veřejné soutěži nabídku s druhou nejnižší nabídkovou cenou, a obž. Antonín D. ze Software, s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap, v jehož nabídce figurovala Software602 jako subdodavatel podstatné části plnění, uskutečnili osobní a telefonická jednání, v rámci kterých se obž. Antonín D. zavázal učinit kroky k tomu, aby zadavatel nepodepsal smlouvu na plnění veřejné zakázky se soutěžitelem s nejnižší nabídkovou cenou, a dále se měli obžalovaní Josef a Michal T. zavázat k tomu, že v nabídce TESCO SW zamění současné subdodavatele části plnění za subdodavatele Software602, a dále si dojednali rozdělení částí této veřejné zakázky, včetně cen za jednotlivé části zakázky a v těchto jednáních pokračovali i v období po odstoupení Handicap ze soutěže až do podpisu smlouvy mezi TESCO SW a zadavatelem Statutárním městem Zlín, přičemž původního subdodavatele uvedeného v nabídce TESCO SW po dohodě se zadavatelem nahradili subdodavatelem Software602 a následně v rámci plnění dodali hardware odlišný od hardware uvedeného v zadávací dokumentaci, avšak tuto skutečnost zadavateli neoznámili*. V další části skutkové věty, kdy je pojednáváno o zajišťování čestných prohlášení od ostatních účastníků veřejné soutěže v době od 23. 1. 2013 do 18. 4. 2013, konkrétně v souvislosti se zjištěním zadavatele o jeho vlastním pochybení, spočívajícím v nezaslání dodatečných informací všem uchazečům (kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci), v této části opět není obž. D. jakékoliv jednání kladeno zavínou. V poslední části popisu skutku v bodě E. je ve vztahu k obž. D. uvedeno, že *tento tedy měl svým popsáním jednáním spolu s popsáním jednáním obžalovaných Josefa T. a Michala T. společně uzavřít dohodu s cílem odstranit konkurenta s nejnižší nabídkovou cenou z veřejné soutěže a dosáhnout přidělení této veřejné zakázky společností TESCO SW jako vítězi veřejné soutěže a Software602 jako subdodavatelí vítěze*.
288. Jen pro dokreslení, ačkoli je obžalovanému v souvislosti se skutkem E. kladeno za vinu i spáchání zvláště závažného zločinu Poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, kdy měl tedy vyhotovit nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných EU a tím umožnit nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, tak z popisu skutku v bodě E. nevyplývá, jakým způsobem měl obž. D. skutkovou podstatu tohoto trestného činu naplnit. Obžalovaný se nepodílel, alespoň dle znění skutkové věty, ani na zásazích do zadávací dokumentace, ani se dle obžaloby nepodílel na čestných prohlášeních zajišťovaných pro zadavatele, které rovněž byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení. Není tedy soudu vůbec zřejmé, o jaké nepravdivé doklady se mělo jednat, když v posledním odstavci skutkové věty obžaloby v bodě E. navíc není obž. D. vůbec uveden mezi osobami, které se naopak na vyhotovení nesprávných dokladů měly podílet. Pokud by se mělo jednat, ve smyslu nepravdivých dokladů, o nabídku Software602, soud jen dodává, že skutková věta obžaloby v tomto případě počíná až dobou, kdy již nabídky byly podány (zpracovány, předloženy zadavateli a byly ve fázi hodnocení zadavatelem). Nová nabídka Software602, jakožto subdodávka pro

TESCO SW, byla cenově stejná a na jiných nabídkách se obžalovaný nepodílel. Pokud se mělo jednat o to, že v usnesení o zahájení tr. stíhání tohoto obžalovaného bylo tvrzeno, že nabídka družstva Handicap nebyla vážně míněná a jde tedy o tento nepravdivý doklad v podobě předstírané nabídky (což by bylo možno dovodit i z odůvodnění obžaloby v bodě 1192.), tak nabídka družstva Handicap byla vážně míněná, nebyla rozhodně krycí, či předstíraná. Z žádného důkazu konstrukce obžaloby o nabídce Handicap jako o nabídce krycí nevyplývá. Navíc obž. D. v popisu skutku v obžalobě v bodě E. ani není uveden v předposledním odstavci popisu skutku mezi osobami, které se měly podílet na zvýhodnění TESCO SW ve veřejné soutěži, kdy však lze alespoň ze skutkové věty dovodit, že je mu i toto kladeno za vinu ve vztahu k jeho osobě.

289. O obž. D. je pojednáno ve vztahu ke skutku E. ještě v bodě 609. obžaloby, kdy soud cituje: „V průběhu procesu hodnocení nabídek v říjnu 2011 uzavřely společnosti TESCO SW a Software602 dohodu o dalším společném postupu, dle které v případě úspěchu ve veřejné soutěži společnost TESCO SW zamění své subdodavatele v části plnění v nabídce a nově uzavře subdodavatelskou smlouvu se společností Software602, která dosud figuruje jako subdodavatel soutěžitele Handicap, a společnost Software602 vyvine aktivitu směřující k tomu, že smlouva o dílo na předmětnou zakázku nebude podepsána Statutárním městem Zlín se společností Handicap, nýbrž se společností TESCO SW, kdy tuto popsanou dohodu dojednali za společnost TESCO SW Michal T. a Josef T. a za společnost Software602 obž. Antonín D. A ještě je o osobě obž. D. pojednáno v bodě 611. obžaloby, kde je konstatováno, že obž. D. se podílel na zajištění čestných prohlášení, citace: „Ještě před podpisem smlouvy o dílo se společností TESCO SW je ze strany CRR detekován nedostatek zakládající důvodné podezření z porušení zákona o veřejných zakázkách, spočívající v tom, že někteří ze soutěžitelů neobdrželi všechny dodatečné informace zadavatele. Nedostatek lze napravit prohlášením dotčených soutěžitelů, že tato skutečnost neměla vliv na jejich rozhodnutí nepodat v soutěži nabídku. Na předjednání takového prohlášení se ve vztahu k dotčeným soutěžitelům (soud cituje bez gramatických chyb) podílí také zástupci společností TESCO SW a Software602, tedy Josef T. a Antonín D. Zejména v důsledku jejich aktivit je zmíněný nedostatek zhojen.“ Soud podotýká, že ve skutkové větě obžaloby o zapojení obž. D. do získání těchto čestných prohlášení není v bodě E. uvedeno ničeho. Obž. D. se ještě týká bod 1180. a 1181. obžaloby, kde je uvedeno, že: *v případě bodu E. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obvinění Josef T., Michal T. a Antonín D., v době po podání nabídek do tohoto zadávacího řízení, před ukončením hodnocení nabídek, kdy bylo zřejmé, že nabídku s nejnižší nabídkovou cenou podal dodavatel Handicap, jejímž subdodavatelem byla společnost Software, a nabídku s druhou nejnižší nabídkovou cenou podal dodavatel TESCO SW, vzájemně koordinovali své jednání tak, že Antonín D. zajistil odstoupení z dalšího průběhu zadávacího řízení dodavatele Handicap, v rámci jehož nabídky figuroval v pozici subdodavatele, tím na pozici vítězného uchazeče postoupil dodavatel TESCO SW, a Josef T. a Michal T. změnili ve své nabídce původní subdodavatele za subdodavatele Software. U této veřejné zakázky byl užitý jiný typ „bid riggingu“, tentokrát ve formě tzv. „utlumení nabídky“, v praxi méně častý (neboť obsahující riziko, že pokud v zadávacím řízení zůstane jediný účastník, může zadavatel v souladu s ustanovením § 127 odst. 2 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek), nicméně v rozhodovací praxi Úřadu již popsán. K tomuto bodu soud dále odkazuje na pasáž, kdy se mu věnoval samostatně, konkrétně bod 227. rozsudku. Stejně jako v úvodní části upozornil na uvedení nesprávných roků v těchto bodech obžaloby.*

290. Ve vztahu k bodu E. tedy soud po provedeném dokazování uvádí, že samo znění skutkové věty není v pasáži týkající se údajné dohody logické. Dle znění obžaloby totiž činili obž. D. a obž. Josef T. a Michal T. kroky k tomu, aby se TESCO SW stalo vítězem veřejné soutěže v době, kdy věděli, že s nabídkou se TESCO SW umístilo jako druhé v pořadí za Handicap. Konkrétně, že obž. D. bude činit kroky k tomu, aby zadavatel neuzavřel smlouvu s Handicap, a TESCO SW naproti tomu zamění původního subdodavatele ve své nabídce za Software602, ovšem všechny tyto údajné kroky jsou v obžalobě uvozeny tvrzením: *s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap.* Pokud totiž Software602 a zprostředkovaně od obž. D. i v TESCO SW věděli, že Handicap hodlá odstoupit ze soutěže s časovým předstihem, než Handicap oficiálně oznamuje tento krok zadavateli, pak takové kroky, které obžalování činí, neshledává soud jednak jako problematické, jde pouze o vyjednávání

o potencionální spolupráci, ale zejména není soudu vůbec jasné, proč by měl obž. D. činit další kroky (a jaké vůbec) k tomu, aby zadavatel nepodepsal s Handicap smlouvu o dílo, když jak on sám, tak i obžalovaný T. vědí, že Handicap hodlá odstoupit.

291. Naopak, pokud by Software602 a TESCO SW nevěděly o úmyslu Handicap a TESCO SW, s vědomím druhé pozice v soutěži, chtělo nabídku Handicap jaksi „vyřadit“ ze soutěže ve fázi, kdy stále ještě probíhalo hodnocení nabídek, pak by teprve čistě teoreticky dávala skutková věta smysl, aby tedy Software602 prostřednictvím obž. D. činilo jakési nespécifikované kroky k tomu, aby zadavatel s Handicap smlouvu o dílo nepodepsal, s tím, že bude pro TESCO SW, pokud se Handicap podaří vyloučit, následně dodávat plnění jako s novým dodavatelem. Nicméně pak by soud očekával tvrzení (a prokázání) o nějaké další výhodě pro Software602, protože jinak není takové tvrzené jednání opět logické již jen z toho důvodu, že plnění zakázky z pozice subdodavatele pravděpodobného vítěze Handicap mělo Software602 s tímto uchazečem jisté. Proč by Software602 postupovala takové problematické (teoreticky protiprávní) jednání, s navíc nejistým výsledkem. O nesmyslnosti tvrzení: *s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap svědčí i odůvodnění obžaloby v bodě 609., dle kterého znění se spíše jedná o tu variantu, že kroky měli obžalovaní zástupci TESCO SW a obž. D. činit právě bez vědomosti o odstoupení Handicap s úmyslem, aby pravděpodobného vítěze vyřadili a sami dodávali. Nasvědčuje tomu i znění usnesení o zahájení tr. stíhání, kde je skutková věta koncipována ještě jiným způsobem, tedy že: TESCO SW mělo zájem o realizaci plnění této zakázky, tak v průběhu veřejné soutěže, avšak v době před vyhodnocením nabídek, kdy vše nasvědčovalo tomu, že v soutěži zvítězí Handicap, podávající nabídku pouze formálně po dohodě se Software602 figurující v nabídce jako subdodavatel podstatné části, s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap, uskutečnili jednání atd.* Takové znění je relativně více logické, ovšem oproti obžalobě se v tomto usnesení se zase hovoří o tom, že nabídka Handicap do veřejné soutěže byla pouze formální, nevázně míněná, co již obžaloba netvrdí.
292. Přes tyto výhrady soud uvádí, že toto konkrétní tvrzení obžaloby opět nebylo prokázáno. Obžaloba dovozuje uzavření zmiňované dohody z telefonátu ze dne 22. 10. 2012 (č. l. 25172 - 25173), kdy jde o hovor mezi obž. Michalem T. a obž. Antonínem D. Hovor je nejdříve veden ohledně neurčené pravděpodobně subdodavatelské smlouvy a o cenových položkách. TESCO SW má zájem dohodu naplnit, chce spolupracovat s firmou D. D. má zájem spolupracovat na této zakázce i do budoucna na dalších zakázkách. Řeší společně nějakou tabulku a T. si chce upřesnit číslo, které se vztahuje k firmě Software602. Jde o nacenění, jde o obchodní kalkulaci. D. říká, že: *se bavili s kolegou od T., že se bavili o těch licencích na ten datasever, ví, že tam proběhlo ještě upřesnění od pana M. (Dator3) vůči kolegovi T., že jde o částku 15 tisíc nebo tak a ty tři položky v té původní kalkulaci se počítaly s tím, že to je ta součást toho řešení od Vás (od TESCO SW). T. říká, že pro něj je tam drobná disproporce, že když veme tu dílčí sumu jakoby k vám, tak že od kolegy dostal info jakoby, že to končilo čtverkou, za tou desetinou čárkou. Takže jakoby to bylo, jakože 1,4 a tady v té tabulce je 1,8. Říká, že se snaží dopátrat, jestli nastala chyba v komunikaci nebo kde. Bavil se prý s kolegou, který mu řekl, že ty položky nacení a že je na to dvojnásobek. Jeden je levnej, ale on si myslí, že je tam potřeba to řešit tím druhým způsobem, který teda neznamená desetitisíce, ale jednotky statisíců. T. říká, že to je prý jedna věc, druhá věc je ta, že oni na tom jednání nebyli schopni jim odpovědět na tu jednu otázku. V tuto chvíli určitě vědí, že to, o čem se tam bavili, by tam chtěli řešit. Většina věcí, o čem se tam bavili, tak platí to, že to jsou pro ně jakoby subdodávky a tohle to, ten workflow, je pro ně to gró té jejich činnosti. Dál říká, že to, co on (D.) uváděl na závěr jednání je pro ně klíčová věc, takže oni by o to určitě měli zájem včetně toho workflow. Od Software by viděli tu práci především jako formuláře plus ty podpisy a tydle věci. D. říká, že to tak myslel. Když řekne za ně, tak je potřeba se domluvit v kontextu budoucího vývoje. V čase od 09:10 hod. nahrávky T. říká: *já jsem dostal za úkol jakoby vás ubezpečit o té dohodě a o té chuti tam postupovat společně, pro to udělá cokoli bude nutné, dožene pana ředitele a podpis vyhotoví. Dále uvádí, že: je zájem tu dohodu naplnit a uskutečnit. Ptá se D., co oni po nich potřebují, aby se to poblo tím pozitivním směrem. D. říká, že dohodnout se chtějí, že je čeká ale ještě cestou k té finální dohodě řada společných jednání k upřesnění. Uvádí: to si myslím, že je první výchozí bod. Další věc, kterou on tam vnímá jakoby dlouhodobě, je to, aby tydle strany, když realizují tuto jednu zakázku, tak aby ten rozvoj byl u obou subjektů i v dalších zakázkách, to si myslí, že pro oba**

subjekty podle jeho soudu důležitý atribut. A ten třetí pilíř je to, aby ten projekt nějakým způsobem jakoby začal. To znamená, aby věděli, teď to Zlín podepsal a nemůžou se začít dohadovat na detailech. Prostě on je člověk, který je příznivcem dohod, když mají dva chuť se dohodnout, tak jeden ustoupí zde anebo naopak, nemá s tím problém. Dále uvádí: Já jsem to tušil v té věci, nemám s tím problém, ale z hlediska toho workflow je tam řada věcí, který máme hotový, a vy je budete muset psát, ale to bych neřešil, to je spíš vaše věc jít do tohoto. Když se dohodneme na tom, že to bude tímto způsobem. Když bych to rámoval z hlediska času, tak pro mne je ideální stav, kdybyste mi cinknul - dobrý, mám to tady podepsaný a on tím pádem spustí ten proces s tím Zlínem, aby se případně zítra mohlo odebrat to, že se podepíše nikoliv naše, ale ta vaše část, nebo se minimálně ten podpis odloží, aby to bylo jednodušší. Bylo by dobrý si vyjasnit ten rozpočet z hlediska hardware a pak to řešit technicky. T. říká, že: po tomto rozhovoru, kde si to ujasnili, dojde ještě ke změně, jestli mu rozumí a že by si to třeba emailově vyřídili a potvrdili. D. mu rozumí, chápe, že se malinko o'ukávají a že pravdou je, že ta dohoda, kterou s kolegou T. učinili, to znamená, že tuhle částku chápe jako minimální, která jde za ně. Potvrdí mu to i po mailu, že tohle je výchozí částka. Tam prostě platí, že když budou oni mít na jejich straně méně práce, tak proč by tam měli jít s toutle částkou. T. říká, že to platí a že jsou domluveni a že to u nich interně posune dopředu. Podpis je prý formalita, že postup má od kolegy jasný.

293. V obžalobě je v bodě 569. k tomuto hovoru ještě uvedeno, že z hovoru vyplývá (od času hovoru 9:10 a dál), že mezi TESCO SW a AutoCont došlo k dohodě o tom, že AutoCont jako subdodavatel předpokládaného vítěze soutěže (HANDICAP) zajistí zrušení soutěže, nebo neúčast HANDICAP v další soutěži, a dále bude spolupracovat s TESCO SW. Jednak se nejedná o AutoCont, jak je v obžalobě chybně uváděno, ale o Software602, jednak žádná taková dohoda nelze absolutně z uvedeného hovoru dovodit. Jak k tomuto závěru dospěla obžaloba, to není soudu jasné, když takovou konkrétní dohodu v obžalobě popsanou, nelze dovodit ani z jiné, ať už navazující, či naopak předcházející komunikace. Tedy uvedenou dohodu o obžalobou deklarovaném postupu nelze dovodit ani z navazující emailové komunikace ze dne 23. 10. 2012 mezi Michalem T. a Antonínem D. (bod. 570. obžaloby), ani z další navazující ze dne 30. 10. 2012 mezi Michalem V. a Michalem T. (bod. 571. obžaloby). Taktéž nelze na jakýkoliv konkrétní obsah, či zda vůbec byla dohoda uzavřena, usuzovat ani s ohledem na telefonní hovor mezi Zuzanou M. a Františkem H. ze dne 6. 11. 2012 (bod 576. obžaloby), kde H. sděluje, že informaci o odstoupení Handicap má asi již 3 týdny od T., ale nic víc a nic méně nesděluje. Soud dodává, že TESCO SW mělo tuto informaci právě od obž. D., který hledal náhradní plnění.
294. Dne 1. 11. 2012 hodnotící komise doporučuje vybrat nabídku Handicap výrobní družstvo invalidů s nejnižší nabídkovou cenou (č. l. 25180 - 25181), dne 5. 11. 2012 Rada města Zlína schválila pořadí uchazečů předmětné veřejné soutěže a výběr nejvhodnější nabídky soutěžitele Handicap (č. l. 25189 - 25201), ale již podáním dne 5. 11. 2012 písemně sděluje družstvo Handicap zadavateli, že s ohledem na marné uplynutí lhůty vázanosti nabídkou se neúčastní výběrového řízení na zakázku *CzechPoint@home – portál občana*. Toto odstoupení je na Magistrát města Zlín doručeno dne 5. 11. 2012 (č. l. 25202).
295. Soud v řízení vyslechl jako svědka Miroslava Č., tehdejšího předsedu představenstva družstva Handicap (bod 90. rozsudku), který k zakázce vypověděl, že obecně tento typ zakázek vyhledávali, nebo je oslovovali partneři, nebo dostali poptávku napřímo. Pokud z materiálů vyplývá, že nebyli v seznamu těch dodavatelů, kteří si vyžádali zadávací dokumentaci, tak již neví a nezpomene si, jak se dostali k zadávací dokumentaci. Vzpomíná si, že v nabídkovém řízení vyhráli, aby následně z veřejné soutěže odstoupili. K tomu uvádí, že vždy museli zajistit to, aby ze zakázky zajistili možnost dodávky a pracovali pro to, aby vytvářeli přiměřený zisk. S ohledem na to, že lhůta vázanosti jejich nabídky byla do dne 22. 6. 2012, a tady jsou po 5. 11. 2012, lhůta uplynula marně, nebyli touto nabídkou již vázáni a odstoupili, protože v té době již neměli ceny, které by byly schopné garantovat, že zakázku dodají. K datu, kdy nabídku podávali, byli schopni dodat, nabídka byla myšlená vážně. Nátlak, aby odstoupili ze zadávacího řízení, na ně činěn nebyl, bylo to jejich rozhodnutí, o odstoupení od nabídky rozhodl přímo on sám. Důvodem byla neudržitelnost cen v cenové nabídce. Nevybavuje si jméno Antonína D. Nikdo nečinil žádné kroky, aby ze zakázky

odstoupili, nikdo na něj žádný nátlak nevyvíjel. Svědek jako zástupce Handicap tedy jednoznačně, a pro soud naprosto věrohodně dosvědčil, že na něj nebyl činěn nátlak z jakékoliv strany a důvodem odstoupení bylo pouze a jen nemožnost realizovat původní nabídku za nabídnuté ceny s důvodu značného časového odstupu, šlo o jeho vlastní, nezávislé rozhodnutí. Také vyvrací původní tvrzení v usnesení o zahájení tr. stíhání obž. D., že nabídka Handicap do veřejné soutěže na Portál občana nebyla vážně míněná.

296. Ani další svědek Milan M. (bod 91. rozsudku) jako ředitele Dator3 neuvedl nic, co by svědčilo o obžalobou tvrzené dohodě. Naopak vypověděl, že na veřejnou zakázku *CzechPoint@home - Portál občana* dodávali hardware v podobě serverů, diskového úložiště, záložních zdrojů i licencí Microsoft. Byli nejdříve subdodavatelem družstva Handicap, ale po odstoupení Handicap je oslovila Software602, zda by nechtěli předložit nabídku i pro ně a pro TESCO SW. Takovou nabídku předložili a na základě toho dodávali. Pro Handicap byl Dator3 subdodavatel hardware a Software602 byla subdodavatel uceleného formulářového řešení, tedy Dator3 a Software602 byli na stejné úrovni subdodavatelů pro Handicap. Co se týče dodávky pro TESCO SW, byli dotázáni od Software602, zda by byli schopni předložit subdodavatelemskou nabídku. S největší pravděpodobností se cenově lišila nabídka hardware a diskových polí v případě jejich původní nabídky pro Handicap a v případě následné nabídky pro Software602, protože tím, jak se zakázka vyvíjela a trvala poměrně dlouho, tak docházelo k vývoji ceny hardware. Jednal ze Software602 s panem D. a později s panem V. K dotazu, proč došlo k odstoupení Handicap, uvádí, že předpokládá, že právě tím, jak to dlouho trvalo, tak již nebyli schopni udržet ceny domluvené v okamžiku vypsání.
297. Nebyly tedy z veškerého provedeného dokazování detekovány žádné faktické kroky, kterými by obž. D. působil buď na Miroslava Č., nebo na jakéhokoliv zástupce zadavatele, ostatně ani nebylo prokázáno, že by se obž. D. vůbec k něčemu takovému vůbec zavázal. Že si pak obžalovaní rozdělili části veřejné zakázky včetně cen za jednotlivé části plnění, toto činili v době, kdy byly původní nabídky podány, byly ve fázi hodnocení ze strany zadavatele, vědělo se neformálně na straně obžalovaných, že družstvo Handicap bude odstupovat z veřejné soutěže a obžalovaní, tedy i obž. D. jako zástupce Software602, jednal o možnosti plnit subdodávku namísto pro družstvo Handicap, pro TESCO SW se zástupci této společnosti, tak na této komunikaci neshledává soud absolutně nic protizákonného. Jde o zcela běžný a standartní postup dvou podnikatelských subjektů. TESCO SW jako druhá v pořadí, byla vázána svou nabídkou v soutěži (nevyužila možnosti odstoupit) a její zástupci mohli jednat pouze a jen o cenách mezi sebou, tzn. mezi TESCO SW a Software602 v rámci potencionální subdodávky, pokud TESCO SW bude jako druhá v pořadí potvrzena a bude s ní smlouva o dílo (dodávce) zadavatelem uzavřena. Na této komunikaci tedy soud neshledává absolutně nic protiprávního. Je také pravdou tvrzení obž. D., že do října 2012 nebyla zajištěna komunikace mezi jeho osobou a zástupci TESCO SW na toto téma, žádná taková ve spise skutečně není obsažena. Nakonec dle soudu ani s ohledem na skutečnost, že si družstvo Handicap nevyžádalo zadávací dokumentaci k veřejné soutěži, přesto nakonec nabídku podalo, ani z toho nelze usuzovat na to, že by jeho nabídka nebyla vážně míněná, jak bylo uváděno v usnesení o zahájení tr. stíhání.
298. Ačkoli obž. D. nebyla ve skutku obžaloby v bodě E. kladena za vinu úprava zadávací dokumentace samotné, ale ani podíl na zajišťování čestných prohlášení, toto vyplývá pouze z následného odůvodnění obžaloby (již zmíněný bod 611.), soud z důvodu procesní jistoty krátce zdůvodní i tuto část skutkové věty. Ve vztahu k této okolnosti byl k důkazům proveden ve vztahu k obž. D. jediný email, a to ze dne 28. 1. 2013, kdy v čase 20:41 hod. obž. D. z emailové adresy xxx zasílá Josefu T. jr. v předmětu: RE: prohlášení, email s textem: „Dobrý den, Profinit přislíbil kooperaci, bude třeba pouze předat informaci, kdy a jakým kanálem požadavek odešel... S pozdravem, Antonín D., Software602 a.s.“. Jde o jediný email, který nějakým způsobem propojuje obž. D. s touto částí v obžalobě popsaného jednání, oproti zcela nepoměrně větší zjištěné aktivitě zbylých obžalovaných, včetně dalších osob,

jako například samotné sv. B. Jiné zapojení do této části obžalobou popisovaného skutku, nebylo na straně obžalovaného zjištěno. Z takového jediného emailu opět nelze dovodit ničeho konkrétního, než, že obž. D. maximálně zprostředkoval kontakt na firmu, která si vyžádala zadávací dokumentaci, a která neobdržela chybou zadavatele doplňující dotazy. Ve zbytku soud odkazuje na odůvodnění této části skutku ve vztahu k osobám zbývajících obžalovaných, kde je soudem podrobněji rozebráno a odůvodněno, že tuto část skutkové věty navíc shledává zcela neproblematickou. Soudu není vůbec zřejmé, jak by tyto popsané okolnosti v podobě zajištění čestných prohlášení, mohlo naplnit skutkovou podstatu jakéhokoliv trestného činu.

299. K poslední části skutku v bodě E. ve vztahu k dodávce jiného hardware oproti zadávací dokumentaci, pak z provedených důkazů skutečně vyplývá, že TESCO SW dodalo jiný hardware, než byl požadován v zadávací dokumentaci. Z faktury na č. l. 25455 ovšem vyplývá, že Dator3 fakturuje jako subdodavatel Software602 za hardware částku 2 630 329 Kč a tento hardware dodává TESCO SW městu Zlín. Za hardware však zaplatilo město Zlín obž. TESCO SW pouze částku 2 470 406 Kč (č. l. 25347). Obž. TESCO SW tedy de facto bylo v této části dodávky prodělečné. Jde však dále o skutečnost, na kterou poukazyval sám obž. D., že byla učiněna dodávka vyšší (novější) řady s ohledem na uběhlou dobu od podání nabídek do doby faktické realizace dodávky. Je nutné si uvědomit, že nabídka byla skutečně nastavena na ceny a na specifikaci hardware na trhu IT v době 29. 3. 2012 (byť následně byla lhůta pro podání nabídky prodloužena do 25. 6. 2012 do 13:00 hod. (č. l. 24596)), nikoli do 15. 8. 2012, jak je opět chybně uvedeno v bodě 556. obžaloby. Tam uvedené datum 15. 8. 2012 je datum předpokládaného uzavření smlouvy o dílo. Smlouva o dílo pak byla podepsána s TESCO SW dne 8. 4. 2013 (a dne 18. 4. 2013 za magistrát (č. l. 25354)), tzn. více než rok po odevzdané nabídce tohoto soutěžitele. V době realizace již tedy nebylo možné dodat původní plnění, neboť již nebylo na trhu k dostání. Pokud je však dodána vyšší řada stejného produktu za cenu, de facto dotovanou ze strany soutěžitele (s vyšší řadou obecně cena produktu je max. stejná, spíše narůstá), pak je takové jednání nutno spíše ocenit, než stíhat či dokonce trestat. Že skutečně byla dodána vyšší řada lze dovodit jednoduchým porovnáním specifikace zadávací dokumentace, která je např. přílohou smlouvy o dílo mezi MM Zlín a TESCO SW, kdy např. na č. l. 25360 je v zadávací dokumentaci specifikace parametrů DELL PowerEdge R710, fakticky bylo dle faktury na č. l. 25455 dodáno provedení DELL PowerEdge R720. Navíc není ani pravdivé tvrzení obžaloby, že faktická změna dodávky oproti zadávací dokumentaci se stala bez vědomí zadavatele, neboť z č. l. 25334 vyplývá, že sv. B. jako vedoucí odboru informatiky MM Zlín o tom věděla. Soud konkrétně odkazuje na telefonát ze dne 9. 4. 2013, kdy v čase 09:37 hod. sám obž. Michal T. sděluje sv. B., že: *ty smlouvy (o dílo) nechal podepsat (podepsaná byla ze strany TESCO SW 8. 4. 2012) a poslal, jak to bylo v nabídce, budou se muset ale následně domluvit při té realizaci, protože, co se týká hardware, tak byla na trhu nadcházející jiná řada. Teď už by to nekomplikoval a nechal smlouvy podepsat tak, jak to bylo v té nabídce. B. říká, že dobře. T. říká, že to poslal poštou.*
300. Ve vztahu ke skutku F. je jednání obž. D. popsáno tak, že obžalovaný spolu s obžalovanými v souvislosti s veřejnou zakázkou „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“, *jednal se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a se záměrem zvýhodnit ve veřejné soutěži vybrané obchodní společnosti TESCO SW, Novell, GORDIC a ve vztahu k osobě obž. D. zejména Software602. Tento záměr pak měli všichni obžalovaní obecně dle obžaloby realizovat tak, že v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013 v situaci, kdy společnost EUNICE na základě smlouvy zpracovávala pro zadavatele zadávací dokumentaci, před zveřejněním a vyhlášením veřejné soutěže o zakázku, měl obž. Antonín D. spolu s dalšími obžalovanými, prostřednictvím telefonické a emailové komunikace a při osobních jednáních připravovat podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, řešit kvalifikační kritéria, technické specifikace i rozpočet zakázky, vše ve vztahu k jednotlivým částem zakázky, a současně se podílet na rozdělení těchto částí zakázky nejméně ve prospěch spol. Novell, Software602, GORDIC a TESCO SW, včetně určení cen za jednotlivé dílčí části, přičemž zejména prostřednictvím emailové komunikace jim nejméně František H. umožnil provádět formou komentářů a připomínek úpravy této dokumentace, které pak měl František H. prosazovat u zadavatele, a to až do finální podoby zadávací dokumentace určené ke zveřejnění. Po tomto obecném popisu je pak v obžalobě konkretizováno faktické jednání obž. D. tak, že: *konkrétně s obž. Michalem V. ze**

Software602 a ve spolupráci s obž. Radkem N. z Novell a ještě s Františkem H. (EUNICE), navrhovali úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se integračního systému založeného na formulářové bázi ve prospěch Software602. Tímto měl obž. D. získat výhodnější podmínky oproti jiným dodavatelům, na jejichž podkladě měli zástupci obchodní společnosti Software602 předložit nabídku zadavateli veřejné zakázky a vyhodnit tak společnost Software602 jako vítěze soutěže v nově označené části zakázky A. (Integrační systém založený na formulářové bázi), přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 3 394 000 Kč bez DPH dosáhla tato společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, kdy se obžalovaný podílel na vyhotovení nesprávných dokladů, konkrétně zejména zadávací dokumentaci včetně příloh obsahujících technickou specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení.

301. Z odůvodnění obžaloby lze u skutku F. ještě dále vyčíst ve vztahu k obž. D. v bodu 692., že: *Jakmile v listopadu 2011 uzavřelo Statutární město Zlín se společností EUNICE smlouvu o poskytování služeb spočívající v projektovém dohledu, dotačním managementu, zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlín v rámci aktivit 1, 5, 8 a 9, kdy tedy v následujícím roce jsou zpracovávány ze strany EUNICE zadávací dokumentace k jednotlivým veřejným zakázkám, tak především ze zajištění elektronické a hlasové komunikace lze dle obžaloby učinit bezpečný závěr, že v oblasti integračního systému na formulářové bázi spoluvytváří se společností EUNICE zadávací dokumentaci Software602 prostřednictvím Antonína D. a Michala V. spolu s Novell prostřednictvím Radka N. Zadávací dokumentace tak jsou dle obžaloby upravovány za přispění budoucích soutěžitelů v oblasti technických specifikací a cenového rozsahu plánovaného plnění.*
302. Pokud soud vyhodnotil důkazy k bodu F. ve vztahu k obžalovanému, jednak je nutno zdůraznit, že se skutek nezabývá tvorbou či ovlivňováním studie proveditelnosti, jako např. v jiných bodech obžaloby, ale pouze a jen je protiprávní jednání dovozováno v souvislosti s tvorbou zadávací dokumentace jako takové. Příprava zadávací dokumentace probíhala v době od 16. 11. 2011, kdy Statutární město Zlín uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, jejímž předmětem je tedy i zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlínem v rámci aktivit 1, 5, 8, 9 (č. l. 24414 – 24425). Pokud je ve skutkové větě období zpracování zadávací dokumentace uvedeno až od 30. 4. 2012, je to zřejmě s ohledem na obsah hovoru mezi Františkem H. a obž. Radkem N. ze dne 30. 4. 2012 (č. l. 25533), kdy tito spolu hovoří mimo jiné i o zadávací dokumentaci v rámci výzvy 09, kdy H. sděluje, že dali na magistrát „první nástřel té zadávací““. Konec období zpracování zadávací dokumentace je pak obžalobou ohraničeno dnem 4. 3. 2013. Kdy však byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany zhotovitele městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, konec období je obžalobou opět ohraničen zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak schváleno Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku (č. l. 25800 - 258037).
303. V tomto období pak obžaloba dovozuje ovlivňování výsledné zadávací dokumentace ve prospěch Software602 na podkladě jediného přímého důkazu v podobě telefonátu ze dne 26. 11. 2012 v čase 10:02 hod., uskutečněného mezi Františkem H. a obž. Antonínem D. Z obsahu hovoru vyplývá (č. l. 25595), že: „H. říká, že volá polooficiálně ohledně přípravy zadávací dokumentace pro Magistrát města Zlína, který bude požadovat mimo jiné formulářové systémy, a prostě jsou tam dva dotazy. První dotaz je, ještě mu to (dotaz) přepoše, ohledně technických specifikací a druhá je předpokládaná hodnota té nabídky (pozn. soudu: spíše se jedná o předpokládanou hodnotu zakázky). Obž. D. říká, zda je to ta věc s tím Novellem, ta věc s tím IDMkem, pokud to správně chápe. H. říká, že ano, jenže oni si tam prý narvali ještě nějaké další systémy (oni myšleno magistrát), ale je to prý spíš na úkor toho Novellu. H. říká, že mu přepoše email, kde bude mít ty

technické specifikace, budou tam i dva dokumenty k těm klasickým podmínkám. H. mu říká, at' tam přepíše své připomínky, ale tak aby to nešlo poznat. Rovnou si říkají i plánovanou cenu 4,6 milionů pro formulářové systémy. D. se ptá, jak to spěchá. H. říká, že dost, že by to chtěli procesovat ještě do Vánoc a rádi by dali předběžné oznámení. D. říká, jestli stačí, když pošle ty připomínky do středy. H. říká, že ano, že to pak přepošle na radnici. Říká, že zavolá i N., protože to samé potřebuje porěšit i s ním.“

304. Následně jsou součástí spisu jen nepřímé důkazy v podobě hovorů Františka H. zejména s obž. Radkem N., at' už jde o hovory předcházející datu 26. 11. 2012, či následující. Konkrétně se jedná o hovor ze dne 10. 8. 2012 mezi Františkem H. a Radkem N. (č. l. 25536), kdy H. sděluje N., že: *se se S. domluvil, že už budou dodělávat tu nula devítka, která by na to měla navazovat. H. potřebuje vědět ty informace, jak to vypadá, jestli se už potkal s tou šestsetdvojkou (Software602), protože on (S.) mu dneska říkal, že oni tam vlastně i nabídli ten formserver a tím pádem by se tam muselo to zadání upravit, protože nemohou požadovat znovu ten server, pokud už bude dodaný. N. se má zkusit ho (zřejmě zástupce Software602) na to zeptat, protože by tam museli to zadání změnit a bylo by dobré, kdyby se vypsal i ta druhá část té integrace. N. říká, že to zjistí a ptá se, zda ta šestsetdvojka tam vybrala tu jinou soutěž? H. mu sděluje, že oni vybrali portál občana s nějakým družením invalidů a zatím je to ve stadiu, kdy se to rušit nebude, měly by to tudíž vybrát a byly tam dané nějaké doplňující dotazy, ale protože tím pádem, oni nabídnou nějaké řešení, tak to by jim každý smetl ze stolu, pokud by požadovali v rámci dalšího výběrového řízení něco, co oni tam teďka dodají v rámci tohoto. N. se domluví se šestsetdvojkou, co se tam děje a zeptá se na nějaké případné rozšíření toho. H. říká, že by se to muselo rozšířit, muselo by se to přeformulovat, to znamená, že by se nepožadoval formserver, muselo by se požadovat nějaká aplikace, nebo něco takového, nebo to natáhnou více směrem k tomu IDMku. N. říká, že případně se ty procesy dodělají do toho formserveru. N. slibuje, že se na to zeptá pana D. H. uvádí, že to budou už tlačit směrem k tomu vypisování toho dalšího výběrka. S. končí k 31.8. Další hovor je opět ze dne 10. 8. 2012 a je navazující na předchozí mezi obž. N. a Františkem H. (č. l. 25536). V hovoru obž. N. informuje H. o tom, že hned mluvil s D. Prý jim řešení 602ky problém nedělá. V té verzi, v jaké to tam je, tak se to dá považovat jako za rozšíření toho stávajícího řešení, s tím, že by bylo dobrý to vidět, aby tam něco nebylo duplicitně, ale nemůže se to stát. H. chce ještě mimo telefon domluvit, že by to ještě zkonzultovali, jak je to nachystané. N. chtěl jen, aby H. věděl, že tím žádná komplikace nevznikla. Jako další zprostředkovaný hovor je možno označit ten ze dne 24. 9. 2012 (č. l. 25544) mezi Františkem H. a obž. Radkem N., kdy N. teď říkal kolega, že na městě Zlín se tam tváří, že součástí té dodávky, samozřejmě té vnitřní integrace (pozn. výzva 06) bude i správa externích identit, což je nesmysl. Teďka je problém, že oni tam mají systémy, který tam chtějí napojovat jako tady od toho TESCO, které je hlavně pro přístup těch starostí. Jen to chtěl s ním zkonzultovat, zda si myslí, že je šance to dát do té devítky potom, až se bude dělat ta devítka, to bude navazovat ta devítka na to. H. si myslí, že určitě a řekne mu k tomu dvě věci. První věc, ta devítka se bude muset radikálně přepracovat a druhá věc, předpokládá, že, ono se to nějak, zatím to neřešili, ale že by se tam mělo trošinku upravit poměry pro šestsetdvojku a tady tohle, že by se ta šestsetdvojka tam měla trošku zkrátit, ale to je jedno. A třetí věc, je vysoce pravděpodobné, že se tam bude muset dokoupit, oni budou chtít dokoupit nějaký jeden nebo dva software, což jsou záležitosti statisíců, ne milionů, které zjistili, že jim tam chybí. Myslí, že jeden, nebo dva tam chtěli (MM Zlín) udělat. To znamená, až on bude vědět všechny data, čili, co si představují, co by chtěli, tak by se spojili, domluvil by se s ním (N.) a dali by to nějak dobromady, eventuelně on (N.) by se s D. domluvil a nějak by se to dopřipravovalo. Čili teďka hlavně všechno, co nejsou schopni udělat z té 06 vzhledem k nim, už vědí, že tak je to ADečko, teď třeba tady tohle, tak si to má značit bokem a pokud to půjde, tak by se to dalo do té 09. N. říká, že oni mají představu opravdu naprosto zkrácenou. Dál N. hovoří o nějakých sedmi systémech. H. netuší, kdo tam nakonec dal těch sedm systémů, mělo jich být pět, jenomže oni zjistili, že oni už teď nepotřebujou 10 konektorů, jim zbývá nějakých šest systémů, jenomže průser je v tom, že tam je indikátor, že v 09 se musí připojit 10 systémů, zatímco v 06 vůbec žádný indikátor nebyl. H. neví, který blbec tam prostě přesunul, protože tam počítalo maximálně 5 a je tam 7 systémů, to znamená, on dneska, minulý týden tam byli, on seděl u té zastupující šéfky na IT (sv. Zdenka B.) a zjistili, že oni teďka v té druhé části mají maximálně včetně ADečka 6 systémů na připojení, jenomže tam je indikátor 10, takže tam se bude muset v nejbližším napsat, že se připojilo 10 systému, i kdyby to byly nějaké drobnosti. Na již zmíněný osobní hovor H. s obž. D. ze dne 26. 11. 2012, navazuje hovor ze stejného dne 26. 11. 2012 mezi Františkem H. a Radkem N. (č. l. 25595), kdy H. říká, že poslal N. na gmail návrh zadávacíky z magistrátu*

ze Zlína. Chce po N., aby se na to podíval na tu jejich část. H. říká, že to poslal i D. H. říká, at' se podívají na ty finance, které tam ona (B.) naplánovala a pak na to, co tam ona požaduje a eventuelně jestli tam něco chybí. Protože ona se tváří, že požaduje jenom 4 konektory, ale dá se s téma penězma ještě nějak šachovat. N. odpovídá, že teď H. něco řekne, ale at' si to nechá opravdu pro sebe. Oni teď zacceptují tu 6ku a hned jí předají papír, že jsou podlicencovaní. Poté hovoří o tom, co má být připojeno v rámci 9ky. H. dále uvádí, že proto mu to posílá, aby se na to podíval a pokud by tam šlo něco cokoliv změnit, nebo prostě ji říct. H. si myslí, že je tam docela relativně dost peněz pro tu 602ku. N. to přijde jako neadekvátně hodně, protože tam na ně dávali dva miliony. H. říká, že to znamená, že by šlo prostě ztáma třeba milion vzít a přesunout do tohoto. I kdyby s tím D., nedej bůh, nesublasil, že to tak akorát oni to, tak prostě se můžou smířit s tím, že to budou mít za 3,6 a oni budou mít dva miliony. H. dále uvádí, že spíš je třeba ji (B.) upozornit, protože ona chce, aby on si to přečetl. Ona mu teda dovolila, že může oficiálně kontaktovat hlavně 602ku i je a zkontrolovat to, to znamená zavčas, než aby tam byl průser, ji na to upozornit. H. popisuje, že ona (B.) to tam do toho mailu popsala blbě a dále H. rozebírá, kolik co stojí a na koho to je napsané. Ceny si prý zjišťovala ona. N. do zakázky šel na ukrutný slevy. H. říká, at' se zkusí domluvit s D. H. říká, že teďka poslal jemu N. a vlastně minutu před ním to popsal i tomu D. a taky s ním mluvil telefonicky, aby se podíval hlavně na tu technickou specifikaci, a myslí si, že ta technická specifikace se neliší od toho, co oni, tak si myslí, že je jejich, a to jak se to tam před tím rokem a půl dávalo. N. tvrdí, že pokud tam bude milion, tak oni do toho ani nepůjdou, protože se na tom strašně vytrápili a dělali to s tím, že z toho bude něco dál a pokud z toho dál nic nebude. H. si myslí, že prostě aby se na to dal dvojnásobek, minimálně dva miliony, že ten prostor tam je. H. mu říká, proč to ona tak dala. Ona prý furt měla strach, aby ta 602ka neřekla, že tam je málo peněz a že do toho nepůjde. On jí říkal, a to ví, že nadsazuje, protože ví, že to dávaj, at' se nebojí, že ten samotný formserver stojí ani ne milion a zbytek už oni mají za práci. H. N. říká, že jí přece nemohl říct, že ví, že to někde dávali i za 300 tisíc, za 350 tisíc, nechce nikoho podrážet. Ale prostě tak jako v klidu, nadsazené, dobře, takže tady má milion a teď si myslí, že dva miliony, když by si vzali za práci maximálně, tak by měli dohromady tři miliony a že to je pěkné pro tu 602ku. A že ten 1,6 by tam tím pádem zbyly a mohlo by se to přesunout na ně (Novell) a mohli by mít 2,6. N. říká, že to začalo být takový jakože, podívá se na to a ptá se, do kdy mu to má poslat. H. říká, že se domlouval s D., že mu to stačí do středy odpoledne, aby i oni měli čas si to vyříkat. Další hovor je stále ze dne 26. 11. 2012 (č. l. 25596) opět mezi Františkem H. a obž. Radkem N. N. si čte mail a říká své připomínky. H. říká, at' mu do toho textu připíše všude komentáře, jen aby ale nebylo vidět, že to je od něj a H. jí to pošle. N. říká, že se ještě dnes musí potkat s D. Další hovor ze stále ze dne 26. 11. 2012 (č. l. 25598) mezi obž. Radkem N. a Františkem H. H. říká N., že má mít právě schůzku s O2. N. říká H., že se na to díval, ale že je tam kupka nepřesných věcí. Baví se o technických parametrech, o potřebě nákupu více licencí. H. mu radí, aby tam napsal, kde je místo, třeba k FAMA+, poznámku, zda je postačující počet licencí? N. se ptá, kdy bude kvůli tomu H. jednat s B. H. říká, že ne dřív než ve čtvrtek. N. se ptá, kde vzala B. částku 4,6 milionu Kč? H. říká, že to je nastavené od oka, protože 602ku nezná. H. říká, že po něm B. chtěla, aby ty ceny ověřil u 602ky a od N. Prý to ona střelila od boku a hodně podstřelila to IDMko. N. se ptá, jestli tam je prostor něco udělat? H. říká, že je, pouze by nebyl, kdyby se D. (Software602) začal nějak cukat, jako že se mu ta částka líbí. B. prý po něm chtěla, aby u nich (Software a Novell) ověřil, co se dá za ty peníze udělat. N. říká, že z jejich strany je to úplně mimo realitu. H. říká N., aby se sešel s D. Tam se musí to číslo snížit a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí, a at' nejsou nenažraní. N. říká, že jde za chvíli za D. H. dodává, že B. chtěla, aby oni ty ceny společně nastavili. Další hovor ze dne 26. 11. 2012 mezi opět Františkem H. a obž. Radkem N. (č. l. 25599). N. říká H., že byl právě na jednání s D. Řeší technické věci u zakázky. Další hovor je stále ze dne 26. 11. 2012 opět mezi Františkem H. a tentokrát obž. Michalem V. (č. l. 25599). V. říká H., že ho poprosil kolega D., aby se H. ozval. Jedná se o to, co posílali od paní B. V. se chtěl zeptat, co se skrývá pod některými body 3 až 7, co by mělo být obsahem těchto částí, jestli ze strany města není nějaká představa, co by tam mělo být, nebo tak. H. mu říká, že není, že většina toho, co tam má, tak je rok a půl staré, když se připravovala studie a ta se dělala stejně ve spolupráci s nima. Takže jsou to stejné materiály, které byly od nich. H. říká, že oni (město) nemají žádnou představu a to, co je tam napsané většinou spočívá v jejich materiálech, které jsou rok a půl staré. Čili oni chtějí a měli naplánované, chtějí to formserver, v rámci toho prostě chtějí formuláře s tím, že pokud některé budou umět ještě něco víc, než že to bude formulář, tím líp. V. říká, že z toho, co tam bylo navíc jakoby z těch původních věcí. Tak jsou třeba ty vodoprávní úřad, silniční správní úřad a událostní informační systém a projektové řízení má být nějaký software přímo na toH. mu říká, „bacha“ ta

žadávka se skládá z více částí, než dvě, skládá se z IDMka, formulářového systému, který má něco umět, ale pak jsou věci, které už jsou samostatné a to je projektové řízení, je tam asi pět nějakých věcí, policejní informační systém, to jde ale mimo formserver, mimo formuláře. Bude tedy asi 6 dílčích plnění. Bude dílčí plnění, takže jestli má ten mail, a v tom mailu jsou napsané nějaké hodnoty peněz, tak jich se týká jakoby potom v té žadávce jenom ta část toho formserveru, samozřejmě ale mohou jít i do čehokoliv jiného, ale myslí to jako, nad čím mají sedět. Čili jich se týká jenom ta za prvé formuláře. IDMko se týká Novellu a pak událostní informační systém, silniční správní řád, ten vodní úřad elektronický oběh faktur a projektové řízení už budou samostatná výběrová řízení, bude jich tedy sedm a „Vás“ se týká ta jednička. V té žadávce, v těch technických specifikacích je napsané, co by ta „vaše“ jednička měla umět, což je vzít z nějakých původních materiálů ze studie nebo z té části, která byla ve spolupráci s Vama. Čili na všechno ostatní můžete nebo nemusíte se zúčastnit, to už bude vždycky samostatné. V. říká, že to chápali, že to bude všechno dobromady. H. říká, že ne, není a nejsou to ani formuláře. Další je telefonát ze dne 28. 11. 2012 mezi Františkem H. a obž. Radkem N. (č. l. 25261). N. říká H., že už má udělané úpravy za ně i za 602ku, ale 602ka udělala úpravy, vyškrtala a něco tam novybo dopsala, ale nedala tam komentáře. On jim to vrátil, aby to dopsali, protože potřebuje mít pro H. komentáře, proč tam ty úpravy jsou. H. s tím souhlasí. H. se ptá, jestli se spolu (Novell a Software602) domluvili na rozdělení těch peněz. N. říká, že jo, určitě, domluvili se. Dál se baví, jak to má s těmi komentáři dát dobromady. N. říká, že pošle H. dokument za ně (newps.cz) a zvlášť dokument za 602ku. Bude to mít teda ve dvou dokumentech. H. říká, že dnes potřebuje tabulku s těmi penězi pro ty jednotlivé části. Ona (B.) to prý už teď definitivně chce ukončit. H. potřebuje vědět ty částky. N. mu říká, že za ně to je 2,7 a 3 za 602kou. H. říká, že jí to potvrdí a teď už budou doufat, že se do toho přihlásí alespoň dvě firmy, což spoléhá, že to nějak dopadne. N. mu na to říká, že jo, to určitě. Dál N. říká, že tam jde o to, aby si ona vypsal, že chce rozšíření těch licencí z té 06ky. N. zmiňuje, že jde o to, aby tam třeba nepřišel MARBES a aby jim neřekl, že jim dají licence za tři padesát, vezmou si jenom práci a to celé postaví paralelně a že by jely dva systémy vedle sebe. N. říká, že jelikož mají v tý 06ce z dotace nakoupenou tu technologii, tak si můžou podle něj říct do 09ky, že chtějí rozšíření této technologie. H. si myslí, že si to mohou říct, ale samozřejmě se musí předpokládat, že to rozšíření je schopno udělat víc firem. N. říká jasně, to není problém. H. říká, že udělat to tak určitě jde. N. dodává, že doporučuje, aby si vyžádali nějaké certifikace a reference. H. říká, že certifikace se tam už nesmí dávat, ale reference ano. N. říká, že třeba reference za poslední tři roky, do řeči mu skáče H., který říká, že jestli jsou schopni rovnou nadefinovat něco v tom smyslu, poslední tři roky objem ekonomický těch prací a zhruba v čem ta práce spočívala. To znamená, že by to mělo být něco obdobného charakteru nebo přímo implementace IDM a v minimální hodnotě třeba milion korun. H. říká, že něco tady v tomhle duchu. N. odpovídá, „dobře“. Ptá se, jestli to stačí, když mu to pošle všechno zítra. H. říká, že stačí. A jestli stačí ty čísla, které mu řekl po telefonu. H. říká, že by to raději chtěl do mailu, ať mu N. pošle, kolik chtějí oni a kolik ta druhá (Software602). H. říká, že ona chtěla ty čísla (B.) jenom za to IDMko a formserver. Další je komunikace ze dne 29. 11. 2012 mezi obž. Radkem N., který posílá email Františku H. s předmětem: Projektové řízení s přílohou: VIU_09_ZLIN-v2-1rev01.doc (č. l. 25636 – 25660) o obsahu: Dobry den, musí být požadováno: - rozšíření stávajících licenci IDM (stejně je potřebuji, nakoupili je v rámci 06 tak ať jim někdo nedodá něco jako Geovap, proto doporučuju jasně specifikovat, co chtějí, navíc tím chrání investici z 06), - v dalších požadavcích zadavatele doporučuji požadovat autorizovaného partnera Novell, - 3. reference za poslední 3. roky v implementaci Novell IDM v rozsahu alespoň 200 uživatelů. Zítř vám ještě pošlu detailnější popis na kvalifikace pro inspiraci. Dále se jedná o email ze dne 4. 12. 2012 (č. l. 25701), kdy obž. Josef T. navrhuje emailem obž. Radku N. a obž. Antonínu D. osobní jednání ohledně spolupráce v rámci veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“. Na vědomí: T. David, T. Michal a Ladislav K. (všichni TESCO SW) a navazující emaily z č. l. 25701, 25719, 25720 a 25778.

305. Z výše uvedeného dokazování, tedy z jednoho osobního telefonátu obž. D. a z další zprostředkované komunikace, lze tedy dle soudu dovodit pouze to, že obž. D. komunikoval za Software602 s Františkem H. z EUNICE, která na podkladě smlouvy měla dodat Magistrátu města Zlín zadávací dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, včetně technických specifikací apod. Nicméně ve vztahu k obž. D. není vůbec zřejmé, jakou verzi technických specifikací měl k dispozici, jaké faktické úpravy či připomínky do ní vnašel, zda se skutečně jednalo o takové, které by zvýhodňovaly Software602, není vůbec zřejmé, zda tyto případné změny byly do finální verze

zpracovány, protože žádné takové srovnávání nebylo učiněno. Nelze opomenout, že tato veřejná zakázka byla integrační a měla za úkol provázat stávající systémy, mezi nimiž byl tedy i Portál úředníka, který byl dodán ve výzvě 06 a bylo tedy nutno komunikovat se stávajícím dodavatelem, tedy se Software602, kdy skutečně by bylo nutno prostřednictvím minimálně odborného vyjádření, spíše však prostřednictvím znaleckého posudku posoudit, jaké veřejné zakázky se komunikace vůbec týká, a zda nejsou sdělovány informace nutné k provázání stávajícího systému na úřadu s nově uvažovanými k pořízení.

306. Naopak z výpovědí svědků vyplývá, že zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou zaměstnanců Magistrátu města Zlín. Vyplývá to jednoznačně ze svědeckých výpovědí těchto zaměstnanců, konkrétně RNDr. Vladimíra B., Ing. Zdeňky B. a zejména Ing. Libora S. Soud odkazuje plně na jejich výpovědi, ze kterých obecně, ale jednoznačně vyplývá, že skutečně jednotlivé návrhy zadávací dokumentace měli k dispozici, tyto byly z jejich strany připomínkovány a připomínky byly zapracovávány. Snad jen z výpovědi Ing. S. soud ocituje jeho pasáž, kdy uváděl, že: *konečné slovo, jak budou technické specifikace vypadat, jak půjdou ven, měl za zadavatele on, měl možnost ovlivnit to, co jim bylo dodáváno, určitě se tam spousta věcí změnila, když jim to EUNICE dodala, mohli to ještě konzultovat se spolupracovníky, byla na to spousta času.*
307. Jak dále vyplývá ze znaleckého posudku zpracovaného znalcem Ing. Jiřím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (bod 192. rozsudku), který dodala obhajoba, kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce *Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína* (skutek F.), a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a pokud ano, v čem spočívá její odlišnost a zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména společnost Novell, TESCO SW, Software602 a GORDIC, a takový případně nalezený požadavek identifikovat. Ze závěrů posudku naopak vyplývá, že v případě této veřejné zakázky zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společností, případně jejich implementačním partnerům, sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.
308. Ještě k problematice tvrzení obžaloby, že se obžalovaní, včetně tedy obž. D., v rámci protiprávního jednání podíleli na zadávací dokumentaci i z hlediska stanovení cen za jednotlivé dílčí plnění. V této souvislosti je možno zdůraznit, že H. ve své studii proveditelnosti odhadl částku na toto dílčí plnění ve výši 10 mil. Kč (listopad 2010). Zdeňka B. z pozice pověřené vedoucí odboru informatiky na MM Zlín v emailu ze dne 23. 11. 2012 „nastřeluje“ cenu na formuláře na částku 4,7 mil. Kč, H. tuto informaci předává obž. D., tato částka se nakonec promítne i do zadávací dokumentace samotné, kde je stanovena na částku 2 479 339 Kč za dodávku Integračního systému na formulářové bázi a z částky 1 859 504 Kč za technickou podporu po dobu 5-ti let, celkem tedy ve výši 4 338 843 Kč bez DPH, aby nakonec Software602 vyhrálo s nabídkovou cenou 3,34 mil. Kč bez DPH, včetně 5 leté podpory. Z těchto souvislostí lze tedy usuzovat, že ani cena dodávky nebyla obžalovanými případně stanovena tak, aby byla nadhodnocená. Navíc soud odkazuje na záznam telekomunikačního hovoru, když se dne 26. 11. 2012 v telefonátu (č. l. 25598) baví obž. Radek N. s Františkem H., tak když se obž. N. ptá H., *kde vzala B. částku 4,6 milionu Kč*, H. odpovídá, že *to je nastavené od oka, protože 602ku nezná a B. po něm chtěla, aby ty ceny ověřil u 602ky a od N. Prý to ona střelila*

od boku a hodně podstřelila to IDMko. N. se ptá, jestli tam je prostor něco udělat? H. říká, že je, pouze by nebyl, kdyby se D. začal nějak cukat, jako že se mu ta částka líbí. B. prý po něm chtěla, aby u nich (Software a Novell) ověřil, co se dá za ty peníze udělat. N. říká, že z jejich strany je to úplně mimo realitu. H. říká N.: aby se sešel s D., tam se musí to číslo snížit a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí, a ať nejsou nenažraní. H. dodává, že B. chtěla, aby oni ty ceny společně nastavili. Na to navazují dva emaily, jednak ze dne 28. 11. 2012 (č. l. 25622), ve kterém obž. Radek N. posílá email Františku H. s předmětem: Rozpočet Novell a SW 602, ve znění: dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující, Novell 2,7 mil a SW602 3 mil, aby dne 29. 11. 2012 (č. l. 25624) František H. přeposílá email Zuzaně M. (z EUNICE) s předmětem: Rozpočet Novell a SW 602, ve znění: dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující. Novell 2,7 mil SW602 3 mil. Z výše uvedeného opět soud má za to, že sama zástupkyně odboru informatiky MMZ sv. Zdeňka B. navrhla rozpočet na tuto část zakázky, sama požádala EUNICE prostr. Františka H., aby tento ověřil realitu ceny přímo u obou společností (Software602 a Novell) a mezi zástupci IT firem došlo k předběžnému odhadu ceny požadovaného plnění v rámci tržní konzultace, a to nižší, než předběžně odhadnuté ceny samotným zástupcem zadavatele.

309. Dle soudu tedy skutečnost, že se obž. D. určitým, blíže nezjištěným způsobem, seznámil předem s teprve rozpracovanou zadávací dokumentací, určité připomínky k ní mohl předat Františku H., nicméně je zřejmé, že pokud byly akceptovány a do zadávací dokumentace zaneseny, tak dle znaleckého posudku v konečném důsledku nebyly diskriminační. Nebylo však de facto ani prokázáno, zda vůbec byly do finální verze zapracovány. Finální podoba zadávacích podmínek (zadávací dokumentace) byla schválena Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, pracovníci města, jak bylo ze svědeckých výpovědí prokázáno, veškeré H. předkládané průběžné verze připomínkovali, není tedy vůbec zřejmé, jakým vývojem prošla zadávací dokumentace od cca listopadu 2012, kdy ji obž. D. teoreticky viděl v rozpracované verzi a teoreticky připomínkoval, do doby 7. 10. 2013.
310. Dne 31. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hodin dne 3. 1. 2014. Dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín rovněž tedy zveřejnilo samotné zadávací podmínky veřejné zakázky na Dodávku agendových systémů SMZ k jednotlivým částem A (Integrační systém založený na formulářové bázi), B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM), C (Událostní informační systém a jeho integrace), D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), E (Systém pro elektronický poběh účetních dokumentů a jeho integrace), F (Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace) a G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace), včetně technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je jednotlivým žadatelům. Ve vztahu k části A – Integrační systém založený na formulářové bázi mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele newps.cz, s.r.o. a Portál občana dodavatele TESCO SW, a.s. (č. l. 25738 – 25918). Ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek s tím, že nová lhůta je až do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014 (č. l. 25919 - 25921). Co je však pro soud nejpodstatnější z hlediska posouzení jednání obžalovaného Antonína D., tak z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky. Bylo podáno celkem 9 nabídek, ovšem k části A., tedy k části *Integrační systém založený na formulářové bázi*, což byla ta část zakázky týkající se právě Software602, tak nebyla podána žádná nabídka. Tedy ani Software602 sama nabídku nepodala. Pro soud není většího důkazu, že veškerá případná komunikace ze strany obž. D. (ale vztahuje se toto konstatování i na obž. Michala V.), nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou od počátku do konce v prospěch Software602, získat si jakýsi náskok před konkurencí a zajistit si tak časový předstih. Pak by totiž vůbec nedávalo smysl, aby Software602, pokud si údajně upraví kritéria technických specifikací

zadávací dokumentace ve svůj prospěch, stanoví si i samotný cenový rozsah budoucí zakázky, či lépe řečeno předpokládanou hodnotu zakázky, ale nakonec vůbec nepodá nabídku do soutěže.

311. Již jen opět pro dokreslení, dne 10. 2. 2014 je usnesením Rady města Zlína č. 96/3R/2014 (č. l. 25948 – 25950) schváleno zrušení zadávacího řízení v to částí A (a dalších částí, na které nebyly ve stanovené lhůtě podány nabídky, tedy ještě v částech E, F a G). Usnesením Rady města Zlína ze dne 22. 4. 2014 č. 68/8R/2014, č. 69/8R/2014 a č. 76/8R/2014 (č. l. 25980 – 25997) je schváleno opakované zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ na původní části A, E, F, G, rozdělené nově na části A, B, C a D. Nakonec je dne 19. 12. 2014 mezi Statutární městem Zlín a Software602 uzavřena smlouva o dílo na Dodávku integrace agendových systémů SMZ na část A, tedy na Integrovaný systém založený na formulářové bázi, a to za cenu 2 399 000 Kč bez DPH (č. l. 26087 a násl.) a rovněž Smlouva o komplexní podpoře provozu a užívání v částce 199 000 Kč ročně bez DPH. Cena uvedená v obžalobě jako částka realizace předmětu plnění ze strany Software602 v uváděné výši 3 394 000 Kč bez DPH, je cena dodávky včetně 5 leté podpory. Samotná nabídka Software602, která, jak ze smluv vyplývá, byla podána až dne 22. 9. 2014, není součástí spisového materiálu, není tedy vůbec zřejmé, kdo ji za Software602 podával, kdo na ní pracoval, a zda se na ní, a jakým případným způsobem, obž. D. vůbec podílel. Ze strany CRR (viz. CD nosič na č. l. 10134, sv. 46) a z listin vydaných k této zakázce pouze vyplývá, že nabídku na část A. podaly nakonec dvě společnosti, jednak Software602 a jednak newps.cz (s nepatrně vyšší nabídkovou cenou jak za předmět dodávky, tak za komplexní 5 letou podporu). Z těchto listin dále vyplývá, že otevírání obálek s nabídkami za Software602 byl osobně přítomen pouze obž. Michal V., nikoli obž. D., a jiná aktivita obž. Antonína D. tedy ani z těchto podkladů nevyplývá.
312. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Antonínu D., že pokud je popis skutku obžalobou koncipován tím způsobem, že obžalovaný se v obou bodech podílel na zmanipulování veřejných soutěží, v případě skutku E. dokonce ve prospěch společnosti TESCO SW, a nikoli v případný prospěch Software602, což opět takto koncipovaná skutková věta nedává logiku (když už, tak jednal obž. D. ve prospěch Software602), aniž by byl v řízení vůbec prokázán úmysl a faktické jednání, které by se ovlivňování veřejné zakázky blížilo, pak je nutno obžalovaného od podané obžaloby zprostit dle § 226 písm. a) tr. řádu, a to v obou bodech, které se jej týkají.

Obž. Ing. Martin K., Ph.D.

313. Obžalovaný ke skutku I. zkráceně uvedl, že ze své pozice vedoucího odboru ve vztahu k projektu vykonával jen dohledovou činnost, vše leželo na Ing. P., který zastřešoval celou technickou část projektu integrace. Ve vztahu k údajné výhodě, jež měla být poskytnuta TESCO SW, spočívající v hypotetickém *jiném prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od žadatelů veřejných zakázek, požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích*, takto abstraktně a spekulativně uváděná výhoda nemůže obstát jako základní prvek skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky. Byl to Ing. P., který připravoval dokumentaci ke studii proveditelnosti, následnou zadávací dokumentaci k veřejné zakázce, včetně finálních verzí. Bez jeho vědomí nebylo možné v těchto dokumentech provádět jakékoliv změny, kdy Ing. P. svědecky vyloučil, že by v zadávací dokumentaci byly jakékoliv parametry, které by mohly, byť potencionálně, kohokoliv zvýhodnit. Také Ing. P. ve vztahu k jeho osobě uvedl, že si nevybavuje, že by měl nějaké připomínky ke studii proveditelnosti, co se týká její technické části, nebo k samotné zadávací dokumentaci. Rovněž žádný jiný důkaz obsažený ve spise nepotvrzuje jeho případný zásah do zadávací dokumentace, či do předcházející studie proveditelnosti. Navíc prakticky celý projekt měl Ing. P. připravený už do výzvy 06, tedy v době, kdy on sám ještě na úřadu nepůsobil, a do výzvy 08 byly tyto dokumenty upravovány jen dílčím způsobem.
314. K jednotlivým důkazům obžaloby obžalovaný uvedl, že jeho osoby se týkají pouze bod 919. (č. l.

30193 - 30218), kdy tam uvedený email odeslaný z adresy xxx na email obž. Michala T. obsahoval dokumenty, včetně zadávací dokumentace pro vypsání veřejné zakázky na zpracování Studie proveditelnosti předmětné zakázky. Tento email odeslal dne 29. 4. 2010 v 15:34 hod., tedy jeden den po schválení zadávací dokumentace radou kraje, kdy na webových stránkách krajského úřadu byla zadávací dokumentace k zakázce na Studii proveditelnosti zveřejněna hned následujícího dne. Je tak zjevné, že zadávací dokumentaci nemohla být po schválení Radou Královéhradeckého kraje již měněna, jednak nemohl adresátovi zjednat výhodu v rámci veřejné zakázky s ohledem na její faktické zveřejnění v následujících několika hodinách. Doznává, že k odeslání emailu zřejmě nemělo dojít, přesto by se mohlo jednat maximálně o pochybení mající za následek kárný postih od zaměstnavatele. Nadto je třeba upozornit na důkaz na č. l. 30149 (email ze dne 26. 4. 2010 od obž. Ivo U., obsahující předmětnou zadávací dokumentaci), ze kterého plyne, že předmětná zadávací dokumentace již „kolovala“ mezi potencionálními soutěžiteli z jiného zdroje. Z předmětných listin je prokázáno jeho tvrzení, že osobou odpovědnou za projekt byl Ing. Bohumil P. (v metadatech je v části *Uložil* uveden Bohumil P., viz č. l. 30150). Bod 921. obžaloby (č. l. 30242 - 30243), kdy tam uvedený email se netýká předmětné zakázky, jde jen o předání veřejně dostupných kontaktů na osoby z oblasti IT, souvislost s předmětnou zakázkou ze zprávy nelze dovodit. Bod 925. obžaloby (č. l. 30254, 30262 - 30268), kdy nebyl účastníkem komunikace a této se neúčastnil. Jestliže byl uveden jakožto příjemce kopie, stěží mohl ovlivnit vůli odesílajícího, aby mu takovou zprávu odeslal. Navíc tato komunikace se týkala zejména jiných projektů, než jen předmětné zakázky, kdy v souvislosti se zakázkou *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS* není v uvedené komunikaci a jejich přílohách kromě nadpisu nic konkrétního. Bod 928. obžaloby (č. l. 30271) a email ze dne 8. 7. 2010, kdy dokumentace se netýká projektu vnitřní integrace. Bod 929. obžaloby (č. l. 30273, 30280 - 30283) jde o zprávu včetně přílohy, která zachycuje písemné poznámky z jednání, kterého se neúčastnil a nemohl jej logicky ovlivnit. Navíc převážná část „zápisů“ se týká jiných projektů, než veřejné zakázky na vnitřní integraci. Bod 932. obžaloby (č. l. 30290 - 30292, 30298 - 30301, 30303 - 30304), kdy jde o dokumenty, týkají se projektu Digitalizace a ukládání, nikoliv vnitřní integrace úřadu. Bod 935. obžaloby (č. l. 30367 - 30369), i v tomto případě byl pouze příjemcem zprávy, bez možnosti toto ovlivnit, nicméně ani tento důkaz neprokazuje, že by mělo dojít k vytýkanému jednání. Bod 938. obžaloby (č. l. 30417 - 30418), kdy z obsahu je zjevné, že ani tato komunikace se netýká veřejné zakázky vnitřní integrace, ale se jedná o zakázku týkající se software evidence majetku, kdy tento projekt neměl žádnou návaznost na operační programy EU a opět byl pouze pasivním příjemcem zprávy třetích osob. Bod 951. obžaloby (č. l. 30781) a 952. (č. l. 30782 – 30783) zachycující jeho komunikaci s obž. Michalem T. bez vazby na vnitřní integrace úřadu. Zbylé body obžaloby ke skutku I. se jej netýkají, má však potřebu upozornit, že některé z dalších bodů obžaloby se vůbec netýkají této veřejné zakázky, konkrétně 930. obžaloby (č. l. 30274 - 30279), 943. (č. l. 30612 - 30613), 946. obžaloby (č. l. 30759), 947. obžaloby (č. l. 30760), 948. obžaloby (č. l. 30779), 955. obžaloby (č. l. 30870), 959. obžaloby (č. l. 30935). Body 960. a 961. již nemohly reálně, ale ani hypoteticky, ovlivnit zadávací řízení již v té době vysoutěžené zakázky.

315. Dále poukazuje na to, že spolupráce mezi Atlantis software a TESCO SW vznikla až po vysoutěžení celé zakázky. V dané době na úřadu tedy i další projekty, které nebyly dotovány z EU, např. projekty na evidenci majetku, proto valná část sesbírané emailové komunikace se netýkala zakázky vnitřní integrace, ale dalších projektů, které neměly s integrací nic společného. S obž. U. se znají dlouhou dobu, úzce s ním spolupracoval v rámci A-Scan, ve které byl několik let společníkem. Jakmile nastupoval na úřad, tak se ze všech společností vyvázal, o společnost A-Scan se nezajímal, ale skrze sporty s obž. U. zůstal v kontaktu. Vždy jednali v obecné rovině, tedy mu sděloval pouze standardní informace, které jsou veřejně dostupné. K TESCO SW uvádí, že první kontakt proběhl u hejtmana kraje, kam byl přizván a šlo o obecnou prezentaci společnosti. Další kontakty či setkání se týkaly software evidence majetku, toto řešil finanční náměstek T., a to z toho důvodu, že stávající software od MARBES byl zastaralý. Další kontakty se společností a jejími zástupci probíhaly ve věci

energetického managementu. Obě zakázky nakonec vysoutěžila TESCO SW, s jejich odborem byly obě zakázky řešeny pouze stran technické stránky a samotného procesu vysoutěžení se nijak neúčastnil. A co se týká software pro evidenci majetku, zakázka nebyla financována z prostředků EU, u energetického managementu si to nevybavuje. Odmítá, že mohl být jakkoli podjatý vůči soutěžiteli TESCO SW, když s touto společností neměl nadstandardní vztahy, pouze čistě pracovní. Navíc se prvních dvou (či dokonce tří) jednání komisí ani neúčastnil. Předmětná zakázka nebyla ovlivněna a proběhla standardně. O tom svědčí také samotný výsledek veřejné soutěže, a to nejen co do subjektu výherce, ale také skutečnost, že proti výsledkům se žádný ze soutěžitelů neohradil. To samo svědčí o jasné transparentnosti veřejné zakázky a o tom, že podmínky nebyly pro žádného ze soutěžitelů diskriminující, ani zvýhodňující.

316. V závěrečném návrhu (č. l. 43880 verte a násl.) obžalovaný opakoval argumentaci, opět zdůraznil, že to byl Ing. P., který připravoval veškeré podklady zmiňované zakázky na vnitřní integraci, byl na všech dokumentech uveden jako zpracovatel, na rozdíl od jeho osoby, kdy on sám nikde nefiguruje. Odkazuje na závěrečnou řeč obž. H., který opakovaně uváděl, že v rámci jednotlivých projektů komunikoval s IT oddělením Královéhradeckého kraje, což je jednak doloženo tím, že zakázky i smlouvy jsou si na těchto krajích podobné, a rovněž obž. H. uvedl, že s ním osobně nekomunikoval, vždy komunikoval za jejich kraj s Ing. P. Z výpovědi svědka P. samotné vyplývá, že na něj nečinil žádné tlaky, aby zakázka, resp. požadavky technických specifikací byly nějakým způsobem upraveny. Byl členem pětičlenné komise, takže ovlivnit komisi je nemožné. Navíc, na co se zapomnělo a obžaloba od toho zjevně abstrahuje, tak se ani prvních tří jednání, nejdůležitějších, nezúčastnil. Na první komisi se přitom obálky otevírají, zjišťují se nabídky, zda jsou v pořádku. Na druhé se nabídky studují po obsahové stránce, případně se někdo soutěžících firem doptá na vysvětlující dotaz. V další komisi už jsou odpovědi na případné dotazy provedeny a komise může končit. Vlastní realizace zakázky šla zcela mimo něj, nefiguroval v procesu implementace.
317. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného zdůraznil (č. l. 43777 a násl.), že TESCO SW nejen že danou zakázku nevyhrálo, výhercem byla O2, ale dokonce TESCO SW nebylo ani přímým subdodavatelem výherce O2, ale až subdodavatel subdodavatele, kdy pro O2 subdodávala část řešení ATLANTIS software a až tato společnost následně oslovila TESCO SW pro dílčí část subdodávky. Poté, co se obžalovaný dozvěděl, že má být TESCO SW subdodavatelem subdodavatele, řešil záležitost s právním oddělením kraje a byl ujistěn, že v tom problém není. Žádné důkazy o tom, že byla zakázka ovlivněna ve prospěch TESCO SW, a že by se takového jednání dopustil obžalovaný, a především jakým konkrétním způsobem tak učinil, takové důkazy v řízení nebyly provedeny. Naprostá většina dokumentů v obžalobě uvedených ke skutku I. s touto veřejnou zakázkou nesouvisí, což svědčí o neznalosti vyšetřujícího orgánu, který nebyl schopen rozlišovat mezi jednotlivými zakázkami, ať už se jednalo o zakázky z operačních programů EU, či projektů zcela mimo rámec těchto dotovaných programů.
318. V souvislosti obž. Ing. Martinem K. je nutno dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání obžalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1237/TČ-2012-252503 (č. l. 224 – 228) bylo trestní stíhání Martina K. popsáno konkrétněji, podrobněji. Např. ve vztahu ke studii proveditelnosti mu bylo kladeno za vinu, že do studie proveditelnosti prosazoval konkrétní *software od TESCO SW u vedení Královéhradeckého kraje a finanční plán pro Vnitřní integraci úřadu Královéhradeckého kraje*.
319. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. K. pro skutek I., kdy v popisu skutku je mu kladeno za vinu, že spolu s dalšími obžalovanými, že nejdříve *v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 Martin K., vedoucí odboru informatiky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, poté, co poslal dne 29. 4. 2010 Michalu T. dosud neveřejnou zadávací dokumentaci k veřejné zakázce „Zpracování studie proveditelnosti*

projektu Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, prostřednictvím přesně nezjištěného zástupce Deloitte, zpracovávající pro zadavatele tuto studii proveditelnosti, *připravili a poskytli prostřednictvím emailové komunikace tomuto zpracovateli studie podkladový materiál a následně prostřednictvím emailů a osobních jednání prováděli úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální verze*. Poté v době od 8. 3. 2012 do 30. 4. 2013, před vyhlášením veřejné zakázky, obžalovaní včetně obž. K. *prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních schůzek společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce zejména tak, že si předávali podklady k zapracování do zadávací dokumentace k této veřejné zakázce*, obž. Michal T. a obž. TESCO SW na základě pokynů obž. Josefa T. a obž. TESCO SW *připomínkovali a prováděli úpravy zadávací dokumentace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW*, které obž. Josef T. a obž. TESCO SW *schvalovali, posílali je přímo, nebo prostřednictvím Ivo U., obžalovanému Martinu K., jenž akceptoval jejich zapracování do zadávací dokumentace*, a zároveň obž. Michal T. a obž. TESCO SW *průběžně přijímali od obž. Martina K., přímo, nebo prostřednictvím Ivo U., neveřejné verze této zadávací dokumentace, případně její části až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku*. Obž. K. poté, co byl zadavatelem 22. 4. 2013 jmenován do hodnotící komise ve dnech 26. 9. 2013 a 24. 10. 2013, vědomě, jako člen této komise podjatý vůči soutěžiteli TESCO SW, *podepsal písemná prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže*. Tímto jednáním měl obž. K. spolu s ostatními *zvyhodnit TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže*, přičemž v případě úspěchu ve veřejné soutěži by tato společnost realizací předmětu plnění veřejné zakázky v hodnotě 6 816 150 Kč bez DPH dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadovaných referencí, potřebných pro účast v dalších veřejných soutěžích, a poté, kdy předmětnou zakázku získal jiný soutěžitel, využili výše popsaného zvyhodnění *k získání subdodávky části plnění zakázky v hodnotě 3 454 000 Kč bez DPH*, a zároveň tak *vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže*. Ve vztahu k takto koncipované skutkové větě obžaloby soud postrádá jakékoliv vysvětlení toho, proč je obž. Martinu K. kladlo za vinu vyhotovení nesprávného dokladu v podobě nabídek, když tento obžalovaný neměl na vyhotovení žádné z nabídek sebemenší vliv a na tomto jednání se nepodílel. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, v jakém rozsahu, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných, a to nejen v tomto bodu obžaloby. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech obecně vymezených nesprávných dokladech, tedy od studie proveditelnosti přes zadávací dokumentaci až po podanou nabídku (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle a závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Navíc, ačkoli je součástí popisu skutku v bodě I. i podrobná pasáž, věnující se ovlivnění studie proveditelnosti, a to i ve vztahu k osobě obž. K., přesto není studie proveditelnosti v posledním odstavci obžaloby u skutku I. uvedena mezi nesprávnými doklady.

320. Z odůvodnění obžaloby lze dále vyčíst ve vztahu k obž. K. následující pasáže, konkrétně v bodě 973. obžaloby je zdůvodněno, že *vedle komunikace s oficiálním zpracovatelem studie dostávají zástupci společnosti TESCO SW příležitost k úpravám studie také ze strany úřadu kraje, konkrétně od Martina K., který poskytuje některé verze studie zejména prostřednictvím Ivo U. a stejně tak je po úpravách přijímá zpět*. Podoba studie a např. i finanční rozsah budoucí zakázky je *projednáván i na základě osobních jednání na Krajském úřadu*. A nakonec v bodě 974. obžaloby je uvedeno, že *po schválení financování projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ Radou Královéhradeckého kraje a v průběhu zpracování zadávací dokumentace k této zakázce, se zástupci společnosti TESCO SW podíleli na podobě zadávací dokumentace, jejíž úpravy umožnil zejména prostřednictvím Ivo U. právě obžalovaný Martin K.*

321. Ve vztahu k jednání obž. K. je nutno nejdříve konstatovat, že v okolnosti, že tento dne 29. 4. 2010 v 15:34 hod. ze svého emailu xxx obž. Michalu T. pod předmětem „*vnitřní integrace a datové sklady*“, jak v emailu sám obž. K. uvádí: *dle jejich předchozí dohody*, zasílá jednak důvodovou zprávu projednávanou na Radě Královéhradeckého kraje a rovněž v obžalobě uvedené dosud neverejnou finální verzi zadávací dokumentace k zakázce na zpracování studií proveditelnosti projektů, a to jak na *Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS*, tak zadávací dokumentaci na studii proveditelnosti *Datové sklady a nástroje Business Intelligence Královéhradeckého kraje*, tak v tomto jeho jednání neshledává soud ničeho protizákonného, ani naplňujícího skutkovou podstatu jakéhokoliv trestného činu. Zadávací dokumentace na zpracování studie proveditelnosti byla Radou Královéhradeckého kraje schválena den před tím, tedy dne 28. 4. 2010, včetně schválení firem, které budou přímo osloveny k podání nabídky (č. l. 30179 - 30192), mezi kterými jsou mimo budoucího vítěze a faktického zpracovatele Deloitte, rovněž EUNICE. Soudu se nabízí otázka v souvislosti s organizovanou skupinou, proč tuto zakázku nevyhrála EUNICE, aby měli potencionálně ostatní údajní členové skupiny lepší přístup ke studii a měli teoreticky lepší možnost ji ovlivňovat? Nicméně po schválení radou nebylo možno do zadávací dokumentace vkládat žádné další úpravy. Následně již dne 30. 4. 2010 je zadávací dokumentace krajem zveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek v čase 09:00 hod. jako zakázka malého rozsahu na zpracování studie proveditelnosti projektu *Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*. Sám obž. K. v předmětném emailu píše, že *zadávací dokumentace zítra půjde ven*. Tímto zasláním tedy nemohl fakticky poskytnout žádnou výhodu, navíc sám uváděl v emailu, že zadávací dokumentace bude zítra oficiálně zveřejněna. Zaslal ji tedy evidentně s tímto vědomím, jak na to sám ve svém vyjádření upozorňoval. Je rovněž pravdou, že tato zadávací dokumentace „kolovala“ již před tímto datem mezi budoucími potencionálními soutěžiteli, jak např. vyplývá z emailu ze dne 26. 4. 2010, kdy ji obž. Ivo U. z A-Scan zasílá Vlastimilu P. z IXTENT. Uvedená část skutkové věty obžaloby zdůrazněná zejména ve vztahu k osobě obž. Martina K., může mít dle soudu potencionální význam maximálně ve vztahu ke zbylým obžalovaným v tomto skutku jmenovaným, tedy zástupcům TESCO SW a event. obž. Ivo U. z A-Scan s tím, že by mohla dokládat, že tito měli o následnou budoucí „hlavní“ veřejnou zakázku od počátku zájem, tedy již od doby přípravy a zpracovávání studie proveditelnosti, kterou se dle zdůvodnění obžaloby chystali ovlivňovat, ovšem dle soudu je zcela irrelevantní ve vztahu k obž. K. Navíc v emailu obž. K. oslovuje obž. Michala T. vykáním, což vylučuje nějakou osobní a užší známost, a má toto konstatování soudu návaznost na následné úvahy o tom, proč by měl tedy poskytovat obž. K. jakoukoliv výhodu firmě TESCO SW a také k úvahám soudu o možné případné podjatosti, jak bude dále uvedeno. Nakonec jen soud poukazuje na to, že obž. K. se pod email „podepsal“ zkratkou MMK, z čehož soud dovozuje jeho autorství u jiných zpráv k důkazům provedeným, jak bude dále rozvedeno. Z emailu lze ještě dovodit, že dne 29. 4. 2010 proběhla mezi jmenovanými schůzka, kdy obž. K. děkuje za dnešní schůzku.
322. Obžalobou je dále Martinu K. zejména kladeno za vinu, že v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010, prostřednictvím přesně nezjištěného zástupce Deloitte, zpracovávající pro zadavatele Studii proveditelnosti k projektu *Vnitřní integrace úřadu*, připravil a poskytl prostřednictvím emailové komunikace tomuto zpracovateli studie, spolu s dalšími obžalovanými v tomto skutku jmenovanými, podkladový materiál a následně prostřednictvím emailů a osobních jednání prováděl úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti k *vnitřní integraci úřadu*, včetně její finální verze. V obžalobě soud poněkud postrádá návazné tvrzení v této části skutkové věty v podobě, zda byla studie proveditelnosti případně těmito úpravami a revizemi zpracována ve snaze a s úmyslem zvýhodnit kohokoliv, z logiky věci zejména TESCO SW, v jakém konkrétním případném rozsahu, směru apod., když např. v usnesení o zahájení trestního stíhání alespoň nějaké konkrétní úpravy, zvýhodňující tuto obžalovanou obchodní společnost, popsány obecně byly, a to konkrétně ve znění: *prosažení software TESCO SW a finančního plánu*.

323. Pokud pak soud projde důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno toto skutkové tvrzení, soud má na mysli z důkazů zejména komunikaci emailovou, případně telefonickou, neboť z výpovědi svědků k tomuto skutku vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby absolutně nevyplývají, tak obž. K. se týká email na č. l. 30242 – 30243 (bod. 921. obžaloby), kdy předává skutečně veřejně dohledatelné kontakty na zástupce EUNICE a TESCO SW. S ohledem na skutečnost, že veřejná zakázka na zpracování studie proveditelnosti byla přidělena Deloitte již dne 26. 5. 2010, tedy v době předcházející této komunikaci, nelze ani usuzovat z uvedené komunikace, že by se snažil obž. K. nějak zařídit vítězství v zakázce na zpracování studie proveditelnosti pro EUNICE, která tedy byla navíc mezi přímo oslovenými firmami ze strany zadavatele na podání případné nabídky. Obžalovaného se dále týká email z č. l. 30245 (který není výslovně v odůvodnění obžaloby zmíněn mezi podstatnými důkazy), kdy obžalovaný je pouze adresátem zprávy a ani z tohoto emailu, jeho obsahu a přílohy (v podobě tabulky přehledu stavu zpracovávaných studií proveditelnosti na jednotlivých krajích v celé ČR), soud nedovozuje jakékoliv jednání, kterým by se obžalovaný mohl podílet na úpravě předmětné studie proveditelnosti.
324. Dále se dle kalendáře emailu Ivo U. (xxx) uskutečnilo dne 30. 6. 2010 jednání v předmětu: „Schůzka Královéhradecký kraj – vedoucí IT“ s místem konání na samotném Úřadu Královéhradeckého kraje (bod. 925 obžaloby, č. l. 30254, 30262 – 30268), kdy dle záznamu by schůzce měl být přítomen obž. K. jako zástupce Královéhradeckého kraje. V navazující emailové komunikaci je mezi osobami uváděn jako příjemce obž. K., kterému je mimo jiné adresován rovněž zápis z jednání ze dne 30. 6. (č. l. 30262), kdy ze zápisu vyplývá, že schůzky se zřejmě obž. K. skutečně účastnil. Soud zdůrazňuje, že šlo o schůzku konanou v samotném sídle úřadu kraje, ale ze zápisu spíše vyplývá, že byl řešen potencionální software pro majetkovou agendu kraje, což je skutečně okolnost, která nemá s vnitřní integrací úřadu nic společného (což by mohl být event. důvod toho, proč v obžalobě bylo vypuštěno tvrzení z usnesení o zahájení tr. stíhání obž. K., že se snažil upravit studii proveditelnosti v části vnitřní integrace úřadu v podobě dodávky software od TESCO SW). Dále se schůzka potencionálně skutečně týkala i rozpočtu na vnitřní integraci s tím, že je v poznámkách uvedeno, že rozpočet na část vnitřní integrace je 28 mil. Kč, což je doplněno tabulkou (č. l. 30265), ale z metadat vyplývá, že naposledy uložil tento dokument Ing. Bohumil P. (č. l. 30268). Ze zápisu tedy vyplývá, že tato skutečnost, že na vnitřní integraci je vyčleněna částka 28 mil. Kč, je pouze konstatování již daného faktu, dokument pochází z krajského úřadu, částku evidentně určil jako výchozí sám Ing. Bohumil P., což svědčí o tvrzení obž. K. ve smyslu, že Ing. P. měl skutečně tuto veřejnou zakázku, včetně předcházející studie proveditelnosti, pod svou výhradní kontrolou, a opět z výše uvedeného nevyplývá, že by jakkoliv byla cena účastníky schůzky v této době ovlivňována, a proto opět možná z obžaloby vypadlo tvrzení o ovlivnění studie proveditelnosti v podobě finančního plánu, uváděné v již zmiňovaném usnesení o zahájení tr. stíhání. Ze zápisu lze snad ještě dovodit, že snahou účastníků schůzky bylo pořídit software vybavení na správu majetku právě přes výzvu na Vnitřní integraci úřadu, současně však obž. K. dle zápisu ze schůzky sděloval, že peníze na SW Majetek mohou být i mimo EU fondy. Soud již nyní dodává, že z dalších důkazů vyplývá, že se snaha dodat software v rámci zakázky na vnitřní integraci nepodařila, jak bude dále odůvodněno.
325. Ve vztahu k emailové komunikaci ze dne 8. 7. 2010 (č. l. 30271 – 30272), kdy obž. K. má zaslat Ivo U. podklady k aktuálnímu stavu studie proveditelnosti (bod 928. obžaloby), tak je skutečností, že dne 8. 7. 2010 obdržel obž. K. od Ing. Bohumila P. *podklady k aktuálnímu stavu studie proveditelnosti DA*. Dle obsahu emailu ve znění: *... jedná se o zápis z úvodní schůzky na KÚ a zápis z koordinační schůzky ... v současné době se připravuje žádost možným dodavatelům o předběžnou cenovou nabídku jak na digitalizaci, tak i na případný nákup skenerů. Z výše uvedeného soud má rovněž ve shodě s obž. K. za to, že se uvedené podklady vůbec netýkají veřejné zakázky, ale jde o studii DA a podklady týkající se digitalizace, nikoli vnitřní integrace úřadu. Lze to dovodit i z navazující reakce obž. Ivo U., který děkuje obž. K. za preposlání, ale současně žádá o vysvětlení zkratk v zápisu v podobě KDS, KDR*

a KDU (obž. K. v další odpovědi vysvětluje obž. U., že jde o Krajskou digitální spisovnu, Krajské digitální uložště, Krajský digitální repozitář a každá část je určena pro jiné dokumenty). Navíc nejen z těchto užitých zkratek, ale i z obsahu další komunikace opět přímo vyplývá, že šlo o podklady do studie proveditelnosti na digitalizaci, nikoli o samotnou rozpracovanou studii proveditelnosti.

326. Dále je obž. K. uveden jako účastník plánované schůzky dne 13. 7. 2010 (bod 929. obžaloby (č. l. 30273), kdy poznámky z uskutečněného jednání rozesílá obž. U. emailem dne 15. 7. 2010. Jde o oskenované ručně psané poznámky (č. l. 30280 – 30282). Z uvedených důkazů jednak dle soudu skutečně nevyplývá, že by se obž. K. schůzky vůbec účastnil, není ani uveden mezi účastníky schůzky (č. l. 30281). Ze zápisů lze pak ke studii proveditelnosti na vnitřní integraci úřadu poukázat na odstavec: *1. Prošba – prodloužení o 14 dní pro Deloitte odevzdání SP Vnitřní integrace.* Z emailu, kterým jsou zápisky rozesílány, pak vyplývá, že obž. U. zbylým účastníkům schůzky sděluje, že obž. K. s prodloužením termínu souhlasí, kdy jde tedy o žádost o prodloužení termínu odevzdání studie proveditelnosti. Dále je ještě uvedeno ve vztahu k obžalovanému v uvedeném emailu obž. U., že obž. K. *byl o obsahu schůzky informován a souhlasí se závěry.* Kdy však schůzka se skutečně týkala vnitřní integrace jen okrajově, byla vedena i k části digitalizace, tedy zcela jiné veřejné zakázky. Z písemných poznámek pak soud pouze vyčte, že jde o technické parametry, ale není zřejmá další souvislost. Znovu soud opakuje, že obž. K. schůzce přítomen nebyl. Bod 932. obžaloby a emailová komunikace ze dne 21. 7. 2010 se týká projektu Digitalizace a ukládání, soud opět souhlasí s obžalovaným, že se netýkají veřejné zakázky vnitřní integrace.
327. Spisový materiál obsahuje rovněž i další emailovou komunikaci, která není mezi konkrétními body obžaloby přímo uvedena, nicméně je zmíněna obžalobou např. v jednom případě v obecném odůvodnění a je tedy součástí důkazů zařazených do spisového materiálu k tomuto bodu. Jde konkrétně o bod 972. obžaloby, který je dovozován z emailu ze dne 22. 7. 2010 (č. l. 30298), kdy obž. Ivo U. komunikuje ve věci upřesnění velikosti ukládaných dokumentů (nacenění storage) se zástupci IXTENT, CORTIS a rovněž s obž. K., kdy následně Michal Š. z emailu xxx sděluje Vlastimilu P., Josefu T. jr., Jaroslavu B., Vítu S., Ivo U., Janu W. a osobě B. N., že: *žádá o nezásílání emailů, které považuje za konfliktní s ohledem na jejich smluvní závazky vůči jejich klientům. Podrobnosti sdělí kolega Štěpán J.* Soud jen pro procesní jistotu dodává, že ačkoli je v ní zmínka o obž. K., a ačkoli je tato komunikace tedy řazena do důkazů k bodu I. obžaloby, tak komunikace se netýká zakázky na vnitřní integraci úřadu, ale na digitalizaci.
328. Další email, jehož je obž. K. příjemcem, mimo další osoby, je email ze dne 26. 7. 2010 (č. l. 30367 – 30369), kdy obž. Ivo U. z emailové adresy xxx zasílá příjemcům xxx, obž. K., Vít S. a Jan W. v předmětu: „FW: Kraje – Schéma vnitřní integrace úřadu, DMS a archiv“ v příloze dokument nazvaný „KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu – v02 – návrh IXTENT.vsd“, obsahující další verzi podkladu určeného do dokumentu studie proveditelnosti k části Vnitřní integrace úřadu. Uvedený email obž. Ivo U. obdržel od Vlastimila P. z IXTENT, kdy P. prosí v emailu obž. U., aby aktualizované schéma vnitřní integrace úřadu se začleněnými DMS a archivem, jak by si to za IXTENT představovali, tak aby U. tento distribuoval dál. Následného dne 27. 7. 2010 (č. l. 30417 – 30418) obž. Ivo U. emailem sděluje obž. K. s předmětem info 27.7., že *by se měl před pondělní schůzkou u T. domluvit s J. a sladit se na stejnou „linku“.* J. je od TESCO SW o jejich SW informovaný, proškolený a má jejich demo verzi. Tuto komunikaci dává U. na vědomí Josefovi T. jr. Opět soud zcela souhlasí s vyjádřením obž. K., že se tato emailová komunikace nevztahuje k studii proveditelnosti ve vztahu k vnitřní integraci úřadu, ale k software TESCO SW týkající se evidence majetku. Tedy tato komunikace, opět zařazená mezi důkazy ke skutku I., se tedy skutečně netýká projednávaného skutku.
329. Ačkoli není opět výslovně zmíněn v podstatných bodech obžaloby ke skutku I., přesto je mezi důkazy zařazen a týká se obžalovaného, jde o email ze dne 2. 8. 2010 (č. l. 30449), kdy opět obž. Ivo

U. emailem sděluje v textu Janu W. mimo jiné, že: *byl dnes u 1. náměstka KHK s Pavlem. Bylo to před jednáním, které W. svolal na 10,00 obledně ekonomiky a majetku. Hodně se snažili, ale MMK mu volal a vypadá to špatně. Zatím to nechce dát do výzvy 08 a chce počkat na další výzvu a spojit to s celou ekonomikou. T. je dost rozladěný z tohoto výsledku.* Jednak z emailu dle soudu vyplývá, že MMK (což je tedy dle soudu označení pro obž. Martina K., jak shora v jednom předchozím odstavci bylo na tuto zkratku upozorňováno), jednak skutečně z emailu nepřímo vyplývá, že ačkoli se nejedná o vnitřní integraci, ale o ekonomiku a majetek (přesto je zařazen mezi důkazy k této zakázce), tak ačkoli se dle obsahu zprávy MMK (obž. K.) hodně snažil, tak to (někdo) nechce dát do výzvy. Jinými slovy z toho soud dovozuje, že výzvy byly pod kontrolou ze strany samotného zadavatele. A jak bylo shora uvedeno, zařadit dodávku software na majetek od TESCO SW do této výzvy IOP se nepodařilo. Stejně tak se bodu I. netýká další email ze dne 3. 8. 2010 (č. l. 30453 – 30466), ve kterém Ivo U. emailem z adresy xxx posílá příjemcům, mezi nimiž je i obž. K., v příloze dokumenty nazvané „Podklady.doc; Poznámky_kraje_3082010.docx“, obsahující rozpracovanou studii proveditelnosti k části výzvy III. – digitalizace a ukládání dat a poznámky Ing. U. k této části výzvy. Jedná se skutečně o verzi studie proveditelnosti ke zcela jinému projektu, nejde o studii proveditelnosti k vnitřní integraci úřadu. Soud ji opět zmiňuje jen z procesní opatrnosti a z toho důvodu, že se v ní vyskytuje jméno obž. K. a je zařazena obžalobou mezi důkazy, dle soudu nesprávně, k tomuto skutku. Shora uvedené beze zbytku platí ve vztahu k emailu ze dne 4. 8. 2010 (č. l. 30485 – 30492), opět jde o komunikaci ve vztahu ke studii proveditelnosti k části digitalizace a ukládání.

330. V době do odevzdání studie proveditelnosti k Vnitřní integraci úřadu (14. 8. 2010) se obž. K. jako poslední týká emailová komunikace ze dne 11. 8. 2010 (č. l. 30592 – 30604), kdy obž. Ivo U. dává (pozn. soudu formou skryté kopie Josefu T. jr. na vědomí – viz č. l. 30600) svoji komunikaci právě s obž. K., v předmětu „Info 11.08.“ a fakticky přeposílá mu email obsahující v příloze podklady jako „Matice integrace a finanční plán pro Královéhradecký kraj“ ve dvou verzích. V textu emailu obž. Ivo U. sděloval obž. K., že *posílá 4 soubory. Jedná se o tabulky za SP na VNI. Verze 1 je snížený požadavek pana P. na 17 mil. Kč a příslušné vazby. Verze 2 je veřejší výsledek po 3 hodinách jednání, který si myslí, že je správný, a který je postaven na částce 28,8 mil. Kč. Žádá jej, aby se na to podíval, a když bude potřebovat, tak mu dá U. další vysvětlení. U. by rád znal jeho názor, aby ho mohl poslat dále.*
331. Toto jsou dle soudu veškeré podstatné důkazy listinného charakteru. Z výše uvedeného dle soudu skutečně nelze dovodit, že by se obž. K., jak je mu obžalobou kladeno za vinu, podílel v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 na přípravě podkladových materiálů pro zpracovávanou předmětnou Studii proveditelnosti pro Vnitřní integraci, nebo že by přímo prováděl úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti (kterých, v jaké části, v jakém rozsahu, zvýhodňující či jen umožňující zpracování samotné?), včetně její finální verze.
332. Druhou podstatnou pasáží obžaloby ve vztahu k obž. K. je popis skutku ve smyslu, že: *poté v době od 8. 3. 2012 do 30. 4. 2013, před vyhlášením veřejné zakázky všichni obžalovaní včetně Martina K. prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních schůzek společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce zejména tak, že si předávali podklady k zapracování do zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, Michal T. a společnost TESCO SW na základě pokynů Josefa T. a společnosti TESCO SW připomínkovali a prováděli úpravy zadávací dokumentace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, které Josef T. a společnost TESCO SW schvalovali, posílali je přímo, nebo prostřednictvím Ivo U., obžalovanému Martinovi K., jenž akceptoval jejich zapracování do zadávací dokumentace, a zároveň Michal T. a společnost TESCO SW průběžně přijímali od Martina K., přímo, nebo prostřednictvím Ivo U., neveřejné verze této zadávací dokumentace, případně její části až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku.*
333. Jde tedy o období od 8. 3. 2012 do 30. 4. 2013, kdy soud podotýká, že od doby odevzdání studie proveditelnosti, tedy od data 14. 8. 2010, uplynul 1 rok a 7 měsíců, kdy tedy navazuje další pasáž o ovlivnění zakázky jako celku, přesto je skutek popsán jako jediné navazující a trvající jednání. Ačkoli

v obžalobě ke skutku I. byl mezi podstatné body v odůvodnění zařazen ve vztahu k zadávací dokumentaci a ve vztahu k osobě obž. K. až telefonát ze dne 5. 2. 2013 (bod 951. obžaloby) a email následujícího dne (bod 952. obžaloby), ke kterým navíc obž. K. uvádí, že se vůbec netýkají obsahově vnitřní integrace, před tím jsou ve spise zařazeny a obž. K. se týkají další důkazy. Pokud je v obžalobě datováno období od 8. 3. 2012, má to zřejmě návaznost na email ze dne 8. 3. 2012 (č. l. 30719), kdy zástupci TESCO SW připravují prezentaci na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje v souvislosti s Vnitřní integrací úřadu, která proběhla dne 28. 3. 2012, kdy však soud podotýká, že prezentace je nazvána jako: *Prezentace zkušeností s projektem VIU KUKV*, tedy jde zřejmě o předání zkušeností s vnitřní integrací realizovanou na Krajském úřadu Karlovarského kraje. Obžalovaného se dále týká email ze dne 30. 3. 2012 (č. l. 30720), v němž Viktor S. (analytik TESCO SW) v souvislosti s prezentací TESCO SW v Hradci s názvem Vnitřní integrace úřadu, emailem zasílá obž. K. a B. P. neoficiální interní dokument TESCO SW nazvaný „Bezpečnostní požadavky na AIS – v1“, ze kterého je patrné, že jimi (TESCO SW) navrhovaný koncept s využitím integrační sběrnice je podporován i ze strany Správy základní registrů. Zároveň prosí o jeho nešíření. V žádném případě z toho emailu nelze dovodit jakékoliv ovlivnění zadávací dokumentace, pouze navazuje na prezentaci konceptu TESCO SW na vnitřní integrace a sděluje, že jejich koncept je tedy podporován i správou základních registrů. Soud upozorňuje, že v emailu je zahrnut mezi příjemci i Ing. P., jako oficiální zpracovatel zadávací dokumentace k této veřejné zakázce na Vnitřní integraci úřadu. Dokument samotný je součástí spisového materiálu. Dále se obž. K. týká emailová komunikace ze dne 5. 12. 2012 (č. l. 30755 – 30756), kdy obž. Ivo U. přeposílá obž. K. na email xxx žádost od Michala T. ohledně schůzky na IT v Hradci. V textu emailu prosí obž. K., aby *odpověděl T. co nejdříve a aby mu to poslal do kopie, že se chce s Michalem taky potkat*. Následně obž. Michal T. děkuje emailem Ing. Ivo U. s tím, že *se mu Martin K. už ozval a z navrhovaných dnů bude příští týden jen v pondělí 10.12. cca ve 12? Z č. l. 30757 a záznamu tel. hovoru pak vyplývá, že v plánovaný den schůzky 10. 12. 2012 v 11:49 hod. proběhl hovor mezi obž. Michalem T. a obž. K., kdy si pouze a jen upřesňují předjednanou schůzku za 15 minut v K. kanceláři*. Následuje email ze dne 13. 12. 2012, kdy v čase 8:19 hod. (č. l. 30759) obž. Michal T. z emailové adresy xxx v předmětu: *2 materiály od MK*, se připomíná obž. Ivo U., kdy konkrétně píše: *Aboj Ivo, připomínám se s těmi dvěma materiály... díky za pomoc*. Jak již soud uváděl, zkratka MK (popřípadě MMK) se týká osoby obž. K. Obž. Michal T. se tedy obrací na Iva U. s žádostí o připomenutí zaslání nějakých materiálů od obž. K., zřejmě tedy v návaznosti na schůzku z předchozího dne. Na to reaguje stejného dne 13. 12. 2012 v čase 14:49 hod. (č. l. 30759) obž. Ivo U., který sděluje emailem obž. Michalu T. v předmětu „RE: 2 materiály od MK“, že: *už mu včera říkal a slíbil, že pošle. V pondělí bude urgovat*. Následně byl zajištěn hovor dne 20. 12. 2012 v čase 14:20 hod. (č. l. 30760) mezi obž. Ivo U. a obž. Michal T., kdy obž. U. *žádá soukromý email, ať to neposílá do TESCOA. Michal T. diktuje emailovou adresu xxx. U. přeposílá s odkazem „topsecret“ a dodává, že ne aby zase slyšel, že B. si P. stěžoval, že se jejich zadávacíky potulují po světě a P. ho z toho viní. Dodává „jen pro vás“*. Čeho konkrétně se předmětné dva materiály týkaly, respektive co bylo přeposíláno, není zřejmé, nebyly totiž tyto dokumenty v řízení zajištěny. S větší pravděpodobností by se mohlo skutečně jednat o zadávací dokumentaci s ohledem na následující telefonát, který ale proběhl až s týdenním zpožděním, ale pokud ano, není zřejmé, v jaké fázi a variantě, popřípadě ani k jaké zakázce se případná zadávací dokumentace vztahuje apod.

334. Toto tedy byly jediné listinné důkazy ve vztahu k obž. K. předcházející telefonátu ze dne 5. 2. 2013, tedy bodu 951. obžaloby a hovoru mezi obž. K. a Michalem T. (č. l. 30781). *Obž. T. sděluje Ing. K., že mu posílal email. K. děkuje. T. domlouvá schůzku, předběžně na pátek, kterou emailově upřesní. Na chvílku se zastaví. Dále se Michal T. chce zeptat, poslal mu dva emaily. V tom posledním mailu byla nějaká zpětná vazba a pak ještě v tom předcházejícím mailu dostal za úkol tam to, co psal, tak jenom, buď jestli, možná to nechají na ten pátek, nebo když by měl možnost, tak kdyby se na to podíval. Ing. K. říká, že dobře, dobře. Ví jenom o jednom mailu s tím souborem s poznámkama. Podívá se. Michal T. děkuje a ještě mailově upřesní ten pátek*. Na tento telefonát navazuje emailová komunikace ze dne 5. 2. 2013 (č. l. 30782 – 30783), kdy v čase 13:53 hod. obž. Michal T. v návaznosti na dnešní telefonický hovor s obž. K. tohoto *žádá o schůzku pro*

kollegu Josefa T. tento pátek co nejpozději po obědě. Navazuje odpověď stejného dne v čase 14:29 hod., kdy obž. K. sděluje emailem, že *by měl být v práci do 17:00.* Nakonec se oba dohodnou na čase schůzky na 16:00 hodin s tím, že se u K. zastaví Josef T. jr. Mimochodem i v této komunikaci stále obž. K. obž. Michalu T. vyká a komunikaci obž. K. ukončuje slovní zkratkou MMK.

335. Ke zveřejnění zakázky Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, jejíž součástí je i studie proveditelnosti projektu Vnitřní integrace úřadu, a tedy samotná zadávací dokumentace, včetně příloh, došlo dne 30. 4. 2013. Ze shora zajištěných důkazů pak dle soudu opět nelze dovodit to, co je obžalobou kladeno obž. K. za vinu ve vztahu k zadávací dokumentaci. Ve vztahu k obž. K. byl jako přímý proveden k důkazům jediný telefonát ze dne 5. 2. 2013 a pokud obž. K. se k němu vyjadřuje ve smyslu, že se netýká této veřejné zakázky, pak soud skutečně uvádí, že nemá jak toto vyjádření obžalovaného vyvrátit, protože obsah komunikace je natolik obecný a vágní, že ani nepřímou nelze dovodit, čeho se telefonát fakticky týká. Nelze to dovodit ani z navazující komunikace např. mezi obž. Michalem a Josefem T. (č. l. 30784).
336. Protože nebylo prokázáno, že by obž. K. jakkoliv umožnil zástupcům TESCO SW připomínkovat studii proveditelnosti, to samé platí o zadávací dokumentaci, protože z obsahu zajištěné komunikace vyplývá, že bližší osobní vztahy mezi obž. K. a zástupci TESCO SW, mimo pracovní záležitosti, nepanovaly, nebyl dle soudu důvod pro to, aby byl obž. K. podjatý, jak je mu rovněž kladeno za vinu v případě, kdy se zúčastnil jednání hodnotící komise (a hodnotil i nabídku TESCO SW). K tomu již jen soud dodává, že do komise byl nejmenován na návrh Ing. P., schválen jako člen komise byl Radou Královéhradeckého kraje, nebylo prokázáno (ani tvrzeno), že by se jakkoli snažil do hodnotící komise „dostat“, aby mohl ovlivňovat výběr vítěze zakázky. Jak dále z dokazování rovněž vyplynulo, nezúčastnil se jako člen hodnotící komise všech jejich zasedání, ale pouze čtvrtého a pátého zasedání v pořadí, kdy opět, pokud by měl užší vazby na TESCO SW a snažil se v jejich prospěch ovlivňovat výherce veřejné zakázky, z logiky věci by se účastnil od samého počátku. Ve vztahu k podjatosti je možno odkázat na bod 945. obžaloby, kdy dne 14. 3. 2011 v čase 14:17 hod. Michal T. zasílá emailem Davidu T. v příloze zaheslovaný dokument „tabulka.xlsx“. V textu emailu sděluje heslo k otevření dokumentu, které je „IOP08“, kdy dokument obsahuje tabulku k jednotlivým krajům, kde v jednotlivých sloupcích je popsáno, jaké mají kontakty na IT oddělení kraje, kdo zpracovává studii, jaký je předpokládaný rozpočet, co chtějí dodávat, jaká je strategie a jaká je komunikace se zástupci kraje či s klíčovými partnery a jaká je nejbližší událost, tak ke Královéhradeckému kraji je v tabulce mimo jiné uvedeno, že mají zajištěnou komunikaci jak na úrovni TOP managementu – *ano (spíše společenská)*, tak na úrovni výkonné/IT odbor – *ano*, ale žádné konkrétní jméno není uvedeno. Z veškeré zajištěné komunikace vyplývá, že si obž. K. se zástupci TESCO SW vyká. Nelze tedy uzavřít, že by obž. K. byl podjatý v rámci své účasti v hodnotící komisi.
337. Ze svědků byli k této zakázce vyslechnuti zejména Ing. Bohumil P., vedoucí oddělení projektů a síťové infrastruktury Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a Ing. Štěpán J., jako konzultant Deloitte. Svědek Ing. Bohumil P. mimo jiné uvedl, že (bod 115. rozsudku), že někdy v dubnu 2010 byla schválena zadávací dokumentace na studii proveditelnosti, následně v květnu rada schválila na základě posouzení nabídek výběr dodavatele studie proveditelnosti, což byla Deloitte. Zpracovávala se studie a koncem roku 2010 kraj schválil podání projektu a příjem dotace a pověřil CEP k přípravě zakázek projektu. V rámci přípravy projektu se vycházelo ze zveřejněné výzvy 08 IOP, kdy součástí výzvy byla příručka pro žadatele a poskytovatele dotací, v rámci této byly typizované projektové záměry a nich byly definovány ukazatele i části, které projekty musí zahrnovat, aby dostali dotaci a taky tam byl povinný obsah studie proveditelnosti. Tyto dokumenty byly veřejné, k tomu měl přístup kdokoli. Na počátku r. 2013, na základě rozhodnutí, že se projekt má realizovat, se připravovala zadávací dokumentace veřejné zakázky na integraci. Připravoval s kolegy IT návrhy technických specifikací a v lednu to poslal v rámci jejich tehdejšího odboru k připomínkám kolegům, kterých se to týkalo. Šlo o správce serveru, aplikací, kterých se integrace

týkaly, a rovněž svému vedoucímu obž. Martinu K. Následně po zapracování jejich připomínek to poskytl CEP, které mělo zakázku připravit a administrovat, k jejich připomínce. Tam se připravovala smlouva o dílo, servisní smlouva, v rámci této přípravy spolupracoval s kolegou z Pardubického kraje Ing. H., spolu ladili, jak připravit smlouvu, ale specifikace měli každý své, protože stav informačních systémů v krajích byl různý. Vycházeli ve specifikaci i ze znalostí veřejných zakázek, které již byly zveřejněné, třeba Kraj Vysočina již měl vysoutěženo, to byl jeden ze základních podkladů, aby se nějak sladili, protože znalosti na jejich kraji vzhledem k tématům nebyly tak rozsáhlé, tak navzájem mezi kraji věci konzultovali, aby se dostali k tomu, že dokážou rozsah projektu naspecifikovat přesně a nediskriminačně. CEP to poslalo na oddělení veřejných zakázek KÚ, kteří se k tomu také vyjadřovali, po zapracování připomínek poslal finální verzi vedoucímu i na CEP. Probíhalo vypořádání připomínek, posléze materiál předkládal CEP radě kraje. Rada na svém zasedání schvalovala zadávací dokumentaci a rozhodovala o vypsání veřejné zakázky dle zadávací dokumentace, schvalovala hodnotící komisi a pověřila CEP k realizaci. Obž. K. byl vedoucí odboru a on sám pak byl vedoucí oddělení, tedy Ing. K. byl jeho nadřízený liniový vedoucí. Není si vědom, že by se na tvorbě studie proveditelnosti podílely jiné osoby kromě pracovníků KÚ a společnosti Deloitte. IXTENT si nevybavuje, A-Scan zná, s nimi dělali digitalizaci, dělali pro ně digitalizaci dokumentů pro vědeckou knihovnu. TESCO SW zná, ale v rámci studie proveditelnosti si ji nevybavuje. Ivo U. je z A-Scan, Jan W. také z A-Scan, s nimi měl jednání v rámci realizace projektu digitalizace, z TESCO SW některé T. zná, jen si je nevybaví podle jmen. Nemá povědomí o tom, že by se tyto osoby podílely na činnosti související s tvorbou studie proveditelnosti. Zadávací dokumentaci i její technickou část zpracovávali oni na odboru IT. K dotazu, zda žádali externí subjekty působící na trhu IT o podklady, konzultace, uvádí, že vycházeli z typizovaných projektů, ze zveřejněných zakázek z jiných krajů na stejný rozsah a v době, kdy se připravoval projekt, kdy se řešil rozsah a co budou pořizovat, museli konzultovat i s dodavatelem stávajících informačních systémů, které měli, protože potřebovali zjistit, jakým způsobem a v jakém rozsahu jsou integrovatelné s těmi informačními systémy veřejné správy, jak to bylo předepsané a navzájem konkrétně také s identity managementem. To byly konzultace s dodavatelem stávajících systémů, pak zakázky, konzultovali i možnosti licenční politiky s Microsoft, oslovovali Softwareone, protože šlo o přístupové licence Microsoft, jestli budou pořizovat nebo jim budou stačit stávající počty. Měli prezentace, firma AGcom jim prezentovala, jak vypadá IdM od Microsoft, také TESCO SW jim prezentovala jejich řešení v Karlovarském kraji. V době, kdy se připravovala zadávací dokumentace, to externím firmám neposílali, on upozorňoval na to, že se to nesmí posílat. Že by byla studie proveditelnosti diskriminační, nebo, že by byl někdo upřednostněn, to si v žádném případě nemyslí, a to ani z hlediska technického dodání. Určitě neměl pocit, že by obsah zadávací dokumentace zvýhodňoval uchazeče, nebo vylučoval jiné uchazeče, protože v nabídce bylo asi 11 uchazečů s nabídkou. V souvislosti s tvorbou zadávací dokumentace na něj nebyl vyvíjen nátlak, nic nestandardního ani nezákonného mu nepřišlo. V souvislosti s touto zakázkou na něj obž. K. nevyvíjel nátlak, byly běžné diskuse, které vedli, ale o nátlaku nic neví. Technickou specifikaci zadávací dokumentace zpracovával (P.) on s kolegy.

338. Svědek Ing. Štěpán J. vypověděl (bod 116. rozsudku), že v letech 2010 - 2011 pracoval jako konzultant v Deloitte, jeho práce souvisela s veřejnými zakázkami, jejich společnost poskytovala služby poradenství pro kraje. Nevzpomene si přímo na tuto zakázku, ale dělali pro kraj přípravné studie (pozn. soudu studie proveditelnosti) pro následné zakázky, které úřad poté vypsál. Na pozici konzultanta navštěvoval KÚ, pracovníky IT, připravovali, jakým způsobem by ty zakázky měly být koncipovány. Na tvorbě této studie se účastnil i jeho kolega Martin K., manažer Michal Š. a kolega Martin B. Pokud má uvést, jakým způsobem byla studie zpracována, uvádí, že byly vypsány typové projekty, co by jednotlivé zakázky měly obsahovat, asi jaká částka finančního objemu a v typových projektech hledal KÚ uplatnění, jestli se jim to hodí nebo ne. Oni typový projekt zpřesnili, studie je tím zpřesněním typových projektů. Za zadavatele se toho účastnili Ing. P. jako vedoucí IT oddělení a obž. K., za KÚ to bylo všechno. Na tvorbě studie proveditelnosti se nepodílela další

společnost přímo, ale byli v kontaktu s některými společnostmi, protože oni technologická řešení neznají, sami si vyžadují, jaké jsou technologické možnosti, k nějakému naplnění parametrů toho typového projektu. Tedy se nepodíleli, ale poskytli nějakou součinnost, materiály typu prezentace k nějakému produktu, který nabízí. Názvy společností, které poskytly konzultaci, si nevezpomene, možná TESCO SW a ještě další, bylo jich několik. Pokud je mu sdělen název společnosti A-Scan, tak je možné, že i tato společnost nějakým způsobem poskytla součinnost. Osoby obžalovaných se samy nepodílely na zpracování studie proveditelnosti, ale třeba zprostředkovaně poskytly, co jejich společnost nabízí, co má ve svém portfoliu služeb, oni z toho nějakým způsobem vycházeli a paralelně požádali jinou společnost o srovnání, aby pochopili, jaké to řešení je a jestli je vhodné o tom uvažovat. Je možné, že v rámci konzultace poskytl on, nebo někdo jiný, těm konzultantům pracovní verzi studie proveditelnosti. Protože oni jako konzultanti přesně nevěděli, co píšou, tedy jakoby nějaká oponentura, umožnit zvalidovat, že technické řešení je takové, jaké se nabízí. Nebyl v části jím zpracovávané nikým ovlivňován, ani tlačěn, aby uvedl závěr, který by byl v rozporu s jeho přesvědčením. Myslí si, že studie proveditelnosti neobsahovala skutečnosti, které by byly utajované, je velmi obecná, je víceméně veřejná. Studie proveditelnosti ve finální verzi nebyla diskriminační.

339. K výpovědi svědka Ing. P. soud jen zdůrazňuje, že svědek sám minimálně třikrát uvedl ve své výpovědi, že technickou specifikaci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Kompletní integraci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje* zpracovával on, spolu s kolegy z IT oddělení a z výpovědí obou svědků opět ve vztahu k obž. K. nebylo zjištěno ničeho negativního, nic, co by potenciálně naplňovalo skutkovou podstatu projednávaných trestných činů kladených mu za vinu. To samé je možno uvést u zbývajících svědků, kteří se ke skutku I. ve svých výpovědích vyjadřovali, jedná se o svědka Ing. Vlastimil P. (bod 81. rozsudku), Ing. Víta S. (bod 82. rozsudku), Aleše H. (bod 102. rozsudku), Ing. Jana B. (bod 108. rozsudku), Ing. Josefa T. (bod 120. rozsudku) a JUDr. Jana J., Ph.D. (bod 121. rozsudku).
340. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Martinu K., Ph.D. v žalobním návrhu popsáný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému, tak je mu obžalobou kladen za vinu, se vůbec nestal, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) tr. řádu.

Obž. Ing. Roman Z.

341. Obžalovaný ke skutku D. zkráceně uvedl, že pro výzvu 08 již jen na podkladě samotné výzvy začala ICZ na přelomu roku 2008/2009 s časovým předstihem vytvářet vlastní produkt ICZ DESSA, aby byla na výzvu připravena. Produkt DESA přišel na svět koncem 2009, kdy ho úspěšně začali implementovat ve veřejné správě, od přelomu 2009/2010 ho prezentovali na trhu. DESA prodávali přímo přes obchodní oddělení, nebo prostřednictvím sítě certifikovaných partnerů, kteří nabízejí tento produkt s vlastní přidanou hodnotou, např. konzultační činností, podporou apod. Popřípadě jej dodávali formou subdodávky do projektů jiných dodavatelů. Ve vztahu k nabídce do veřejné soutěže a k procesu schvalování nabídek, uvádí, že v případě nabídky, a i v případě subdodávky pro KÚ Olomouckého kraje, obě spadaly do kategorie schvalování vedením společností a akcionáři, tzv. REDTeamem. V rámci REDTeamu jsou projednána všechna rizika a je přijato rozhodnutí, zda podat či nepodat nabídku. Podklady do REDTeamu nepředkládá on, ale oddělení BID. Podání vlastní nabídky ze strany ICZ a rovněž schválení nabídky na subdodávku části řešení přes WV Systems, bylo schváleno vedením společnosti, sám o tom nerozhodoval. Zároveň je zcela zřejmé, že subdodávka WV Systems nebyla nikterak zvýhodněna, naopak cena ICZ do vlastní nabídky byla výhodnější, než ta, která se vyskytla ve WV Systems. S nabídkou AutoCont nepřišel do styku, neznal ji, ani neznal konečnou nabídku WV Systems. K šifrování uvádí, že všichni zaměstnanci ICZ jsou povinni šifrovat komunikaci nejen v rámci společnosti, ale zejména mimo společnost, tedy kriminalizace v oblasti šifrování komunikace je z tohoto pohledu absurdní. K veřejné soutěži uvádí, že v červnu 2011 byla ICZ oslovena od AutoCont ohledně spolupráce při řešení projektu Olomouckého kraje v roli subdodavatele (dnes poddodavatele). AutoCont měl

představu, že bude působit v roli systémového integrátora, jenž by zároveň část zvažovaného projektu řešil i částí jejich dodávek. Ze strany ICZ byl potvrzen zájem o subdodávku v části výzvy III., chtěli plnit a dodávat celou část Digitalizace a ukládání dat. Vedení ICZ rozhodlo, že budou působit jako subdodavatel AutoCont, pokud bude řešení dodáno v předpokládaném rozsahu daného částí výzvy III. Od AutoCont byly následně požadovány různé technické údaje k produktu DESA, včetně zcela běžných požadavků k podpoře (maintenance), zároveň se AutoCont chtěl seznámit s předpokládanými nároky i s rozsahem cen odpovídající části výzvy III., což je naprosto běžná projektová a obchodní praxe u systémových integrátorů. Před každým potencionálním projektem provádí každý dodavatel, jenž zvažuje podání nabídky, předběžnou kalkulaci, aby věděl, jestli se do projektu poskládaného z řady řešení finančně vměstná. Tyto údaje, jak technické, implementační či obchodní, ICZ poskytla AutoCont. AutoCont ovšem nejednal jen s nimi, ale i se zástupci jiných společností. ICZ několikrát upravovala na základě požadavků AutoCont předpokládaný rozsah řešení, kdy část plnění ze strany ICZ se podstatně ponížilo na úkor GORDIC. Proto došlo na základě jednání vedení ICZ k rozhodnutí, že bude zpracována vlastní, plně konkurenční nabídka. Vedení ICZ si bylo vědomo případných rizik, jenž tento krok přinesl, zejména z hlediska časové a nákladové náročnosti, zároveň vedení rozhodovalo, na jakých typech řešení bude vlastní nabídka postavena a s jakými dodavateli. Rozhodnutí bylo logické a efektivní, tedy využití JIŽ ověřených řešení od prověřených dodavatelů pro krajské úřady, tedy takových, jež obdobně jako řešení DESA již byla vysoutěžena a implementovaná v rámci jiných krajských úřadů, tedy řešení od GORDIC a od TESCO SW. O rozhodnutí o podání samostatné nabídky ICZ a o důvodech, jenž k tomu ICZ vedly, informoval obchodního ředitele AutoCont Martina S. AutoCont přijala jejich rozhodnutí a požádala je, zda by bylo možné řešit alespoň část jejich nabídky formou subdodávky přes certifikovaného partnera. Po posouzení této možnosti došlo ze strany ICZ k rozhodnutí, že tak lze učinit a předali AutoCont kontakt na certifikovaného partnera, tedy na WV Systems. Další komunikace ohledně smluvních záležitostí probíhaly již mezi AutoCont a WV Systems. ICZ poskytla partnerovi WV Systems následně běžnou vendorskou podporu pro oblast technickou a obchodní. V rámci ICZ řešil nabídku a subdodávku jeden tým. Komunikace ohledně subdodavatelů do nabídky ICZ běžela zcela odděleně, což je ze spisu zřejmé. Komunikace s certifikovaným partnerem WV Systems rovněž probíhala standardním způsobem. Obě nabídky, vlastní ICZ a subdodávka pro WV Systems, byly předloženy vedení ICZ k posouzení a schválení. On sám a ani nikdo z ICZ, neměli informaci o rozsahu a finančním nacenění konkurenční nabídky AutoCont. Kompletní znění nabídky a rozpočet nabídky za ICZ nebyly nikomu jinému poskytnuty. Po dokončení výběrového řízení došlo k výběru a následné realizaci projektu na základě vítězné nabídky AutoCont, kam WV Systems dodala licence produktu DESA, spolu s implementační podporou a maintenance. Nezasílal, ani nebyl příjemcem žádného dokumentu, ke kterému by se měl vyjádřit, žádný dokument nevytvářel, nebo ho jinak upravoval, či komentoval. Tím jsou myšleny dokumenty, které by měly vztah k nabídce ICZ či nabídce WV Systems, smlouvě a již vůbec ne k zadávací dokumentaci, či studii proveditelnosti. Nekomunikoval prokazatelně s nikým na straně zadavatele, před ani po vypsání výběrového řízení na téma zadávací dokumentace. Nekomunikoval prokazatelně s nikým z AutoCont, ani nikým z jejich subdodavatelů na téma zadávací dokumentace či jiného dokumentu. Pokud byl žádán o informace, tak se jednalo čistě o technické či obchodní informace k produktu DESA. AutoCont neposkytl žádné informace k složení či ceně nabídky ICZ. Zároveň prokazatelně neměl informace o složení a ceně nabídky AutoCont před podáním nabídky, a to až do uveřejnění výsledků výběrového řízení. Není prokazatelně uveden v žádné nabídce, ani smlouvě, a to jak u samostatné nabídky ICZ, tak ani subdodavatelské pro WV Systems. Ke konkrétním záznamům ve spise dodává, že je toliko pasivním příjemcem několika emailů. Není žádný důkaz, že mu emaily byly doručeny, a není důkaz, že by na emaily reagoval. Pokud ho obžaloba viní, že se měl podílet na úpravě zadávací dokumentace, tak neměl zadávací dokumentace před jejím zveřejněním a se zadávací dokumentací se seznámil až po uveřejnění zakázky. V té době, kdy podávali nabídku, nevyžadoval zákon o veřejných zakázkách podání více nabídek, stačila jedna. Nakonec nabídky byly čtyři, proto

spekulace, že se řešila nějaká krycí nabídka, je úplně nesmyslná. Nikde není vysvětleno, proč by měla být vytvářena druhá krycí nabídka, když v té době platný zákon o zadávání veřejných zakázek nevyžadoval podání druhé nabídky. Existenci tzv. krycí nabídky obžaloba dovozuje pouze ze zápisu, který si vytvořil obž. S. Smyšlenost o druhé krycí nabídce je nelogická i v souvislostech obsažených ve spise, kdy státní zástupce dovozuje, že již v polovině roku 2011 účastníci zamýšleli vytvoření krycí nabídky, ale po celou dobu jednali pouze o tom, že ICZ bude vystupovat v roli kvalifikovaného subdodavatele. Skutečnost, že ICZ nebude subdodavatelem, ale svůj produkt DESA prodá prostřednictvím licenčního partnera, byla partnerům sdělena až v polovině dubna 2012, tedy 14 dnů před podáním nabídky. Ještě 11. 4. 2012 (bod 495. obžaloby) je patrné, že AutoCont netušil, že ICZ nebude subdodavatelem. Naopak teprve z emailu ze dne 19. 4. 2012 (bod 498. obžaloby) vyplývá, že v rámci AutoCont si sdělují informaci, že ICZ nebude v roli kvalifikovaného subdodavatele a bude dodávat prostřednictvím své licenční firmy. Je zřejmé, že pro AutoCont to bylo překvapením.

342. Obžalovaný v rámci závěrečného návrhu shora popsanou argumentaci zopakoval (č. l. 43831 – 43838). Zkráceně opět zdůraznil, že AutoCont neposkytl žádné informace ke složení či ceně nabídky ICZ, zároveň neměl prokazatelně informace o složení a ceně nabídky AutoCont před podáním jejich nabídky. Nikterak neovlivňoval řešitelský tým při sestavování nabídky ICZ a ani výběru vhodných subdodavatelů do této nabídky. Fyzicky nevytvářel žádný ze zmiňovaných dokumentů, nemohl se tedy podílet ani na jejich modifikaci, či ovlivnění znění, a to jak vlastní nabídky ICZ, tak subdodávky WV Systems. Veškeré svědecké výpovědi jednoznačně potvrzují postup subdodávky a vlastní nabídky. Nabídka ICZ včetně kalkulace je prokazatelně v části dlouhodobého ukládání výhodnější pro nabídku ICZ, a to je nutno ještě započíst marži WV Systems a AutoCont, což je skutečnost, jenž zcela popírá nějaký úmysl něco ovlivnit.
343. V závěrečném návrhu obhájkyň obžalovaného uvedla (č. l. 43794 – 43746), že ačkoli je obžalovanému kladeno za vinu vytvoření nepravdivých dokladů, obžaloba však neuvádí, jakou konkrétní nepravdivou listinu, která svým obsahem neodpovídá skutečnosti, měl obžalovaný vyhotovit. Studie proveditelnosti a zadávací dokumentaci včetně jejich příloh, na jejich přípravě se obžalovaný ani dle obžaloby samotné nepodílel, jsou dokumenty, které nelze považovat za nepravdivé, neboť neobsahují informace, které by neodpovídaly skutečnosti. V tomto směru ani žádné dokazování nebylo vedeno. Navíc se jedná o dokumenty zadavatele, nikoliv soutěžitelů. Správnost a úplnost údajů uvedených v zadávací dokumentaci je ze zákona odpovědností zadavatele (§44/1 ZVZ „Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel“) (viz. také mj. Odborné stanovisko zpracované Mgr. Libuší P., spolu s odkazem na rozhodovací praxi ÚHOS, např. čj. S248/2009/VZ-14223/2009/510/MON, kde je výslovně uvedeno, že „v žádném případě není přípustné, aby zadavatel přenášel odpovědnost za správnost a úplnost údajů uvedených v zadávací dokumentaci na dodavatele, a to i z toho důvodu, že se mohl dostat do situace, že by obdržel vzájemně neporovatelné nabídky“). Za nepravdivé nelze považovat ani předložené nabídky do veřejné soutěže, neboť ani tyto neobsahují informace, které by neodpovídaly skutečnosti. Jediné, co bylo nabídkám vytýkáno, je podobnost některých částí nabídky ICZ a AutoCont. Jedná se však o dvě různé nabídky, kde míra shodnosti odpovídá detailnímu zpracování zadávací dokumentace a jejich příloh, obdobnému okruhu subdodavatelů, které oba uchazeči oslovili a s jejichž řešením kalkulovali do svých nabídek. Nebylo prokázáno, že by některá část nabídky, předkládané do výběrového řízení ICZ, byla nepravdivá. Zejména pak nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by se obž. Z. podílel na vyhotovení, či vyhotovil nepravdivou listinu obsaženou v podané nabídce. Postup realizace přes certifikované partnery podrobně popsala svědkyně Mgr. K. a zejména svědek Steven T., který popsal fungování WV Systems pro ICZ a další firmy. Obžaloba nepředložila jediný důkaz svědčící o tom, že by AutoCont sdělila ICZ cenovou kalkulaci své nabídky, nebo že by ICZ poskytla cenovou kalkulaci své nabídky AutoCont. Konstrukce obžaloby, že ICZ podala „krycí nabídku“ „jejímž cílem bylo u této veřejné soutěže vyloučit vzájemnou konkurenci a umožnit provedení veřejné soutěže v případě že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel“, nemá oporu nejen v provedeném dokazování, ale zejména ani v zákonem

definovaných podmínkách. Zadávací řízení bylo otevřeným řízením, směřovalo k neomezenému okruhu uchazečů, o čemž svědčí ta skutečnost, že došlo k podání dalších dvou nabídek. V zákoně ani zadávací dokumentaci zadavatele nebyla stanovena povinnost či možnost, zrušit výběrové řízení, pokud by zadavatel obdržel byť jedinou nabídku.

344. V souvislosti s obž. Romanem Z. je nutno soudem dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TČ-2016-417706 (č. l. 777 – 847), byl jmenovaný stíhán pro trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku vše ve spolupachatelství, kterých se dopustil v usnesení popsaným způsobem.
345. Na podkladě stížnosti obv. Romana Z. bylo jeho trestní stíhání usnesením NSZ ze dne 22. 6. 2017, č. j. 2 NZT 26/2015-404 v celém rozsahu zrušeno (č. l. 1430 a násl.), a bylo uloženo policejnímu orgánu, aby o věci znovu jednal. Bylo zejména vytýkáno, že absentuje popis skutku ve vztahu k udávané manipulaci se zadávací dokumentací a tedy ve vztahu k trestným činům dle § 256 a § 260 tr. zákoníku. Jednání obviněného mělo, podle napadeného usnesení, spočívat v aktivním jednání při vytváření koalic a dvou zdánlivě konkurenčních nabídek – konkrétně zapojení ICZ v pozici subdodavatele, dohledu na zpracování druhé nabídky do soutěže a následném krytí plnění ICZ společností WV Systems a dále měl řídit podřízeného Milana K., který měl jednat na základě dohody uskutečněné obv. Z. se zástupci subjektů sdružených v koalici. Uvedení pouze toho, že obv. Z. řídil činnost Ing. Milana K., nepovažuje stížnostní orgán za dostatečné, když je navíc v napadeném usnesení i tato forma účastenství dávana do souvislosti zejména se zpracováním dvou zdánlivě konkurenčních nabídek. Z popsaného jednání vůbec není zřejmé, jakým způsobem měl obv. Z. například dát konkrétní pokyny Milanu K. k manipulacím se zadávací dokumentací tak, aby z toho bylo možno dovodit trestní odpovědnost za spáchání uvedených trestných činů.
346. Následně bylo znovu zahájeno trestní stíhání obv. Romana Z. na podkladě usnesení ze dne 18. 10. 2017, č. j. NCOZ-610-3294/TČ-2016-417801 (č. l. 1663 – 1675), kterým byl jmenovaný stíhán pro trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku a porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku vše ve spolupachatelství. Byla tedy vypuštěna právní kvalifikace dle § 256 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Protiprávního jednání se měl obv. Z. dopustit v usnesení nově popsaným způsobem.
347. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. Romanu Z. pro skutek D., kdy je mu konkrétně kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na *Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, před zveřejněním zakázky, měl obž. Roman Z. z ICZ spolu se spoluobžalovanými *v různých personálních složeních uskutečnit nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání atd.*
348. Obž. Z. se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku pod bodem D. následující body obžaloby. Bod 539., kde je uvedeno, že: *po vyblášení veřejné soutěže na zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ je v duchu předchozích dohod sestavena nabídka společnosti AutoCont, na níž se podílí také společnost ICZ, ovšem pod firmou společnosti WV Systems, nicméně se stále stejnými zástupci, kteří se podílí na sestavení nevyherní nabídky – Milan K. a Roman Z. Zainteresované společnosti také koordinují*

přípravu dotazů na zadavatele a formulace odpovědí zadavatele na tyto dotazy. Současně je za pomoci Josefa S., Jiřího Š., Pavla M. a Josefa T., zpracována společností ICZ druhá, „krycí“ nabídka s vyšší cenou. Bod 1177. obžaloby, kde je uvedeno, že: v případě bodu D. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obv. Josef T., Michal T., David T., Roman Z., Milan K., Josef S. a Jiří K. vzájemně koordinovali přípravu nabídek společností AutoCont, se subdodavateli části plnění TESCO SW a GORDIC a ICZ, opět se subdodavateli části stejného plnění TESCO SW a GORDIC, tak, že společnost AutoCont byla sestavena jako nabídka vítězná, s nižší cenou, a nabídka společnosti ICZ byla sestavena jako krycí, s vyšší nabídkovou cenou. Obě nabídky byly následně podány a před zadavatelem Olomouckým krajem tím předstíraly vzájemnou konkurenci. A nakonec nepřímo v bodě 1191. a 1192. obžaloby, kde je uvedeno ve vztahu k tr. činu dle § 260 tr. zákoníku, že: Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku a to ve dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdanlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení. Všichni obvinění v této trestní věci tak nejméně jedním z výše popsaných způsobů, případně oběma způsoby, vyhotovili nejméně jeden, zpravidla však více dokladů, které byly podkladem k veřejné zakázce a byly stíženy obsahovými vadami. Zejména jde o studie proveditelnosti, zadávací dokumentace či technické specifikace, jejichž obsahová podoba vyhovuje konkrétnímu budoucímu dodavateli, nebo předstírané nabídky do zadávacích řízení a další doklady, které ve svém souhrnu prokazují, že ona zadávací řízení byla ovládána zásadami transparentnosti a zákazem diskriminace pouze zdanlivě.

349. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem D. obžaloby týkajícího se obž. Z. soud nemá tolik výhrad, jako v případě obžalovaných U., Ř. a Š., nicméně několik shodných poznámek je možno uvést i ve vztahu k tomuto obžalovanému. Opět není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i například obž. Jiřímu K. zastupujícímu GORDIC a rovněž obž. Milanu K. a právě obž. Romanu Z., oběma z ICZ a tedy i tyto dvě další společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. I v prvotním usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. Z. jsou uvedeny mezi zvýhodněnými společnostmi i další, mezi nimi i ICZ, kterou obžalovaný zastupoval. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. Z. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, na kterých se však obž. Z. ani dle znění skutkové věty obžaloby nijak nepodílel (není ani uveden mezi osobami podílejícími se na studii proveditelnosti v bodě 533. a 534. obžaloby a ani není uveden mezi osobami podílejícími se na podobě zadávací dokumentace, jak vyplývá z bodu 535. obžaloby). V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. Z. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdílné, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle a rozsáhleším, tedy i

závažnějším, způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Stejně tak lze vytknout, že ve vztahu k obž. Z., ačkoli je jeho jednání konkretizováno v období od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 pouze ve vztahu k zapojení ICZ do koalice zejména ve vztahu k druhé tzv. „krycí“ nabídce, v obecné uvozující pasáži je všem obžalovaným, včetně obž. Z. kladeno za vinu vytvoření koalice včetně dílčího cíle v podobě úpravy zadávací dokumentace ve prospěch společností v koalici zúčastněných (budoucích dodavatelů), kdy však ve vztahu k obž. Z. pak již žádné konkrétní jednání ve vztahu k zadávací dokumentaci v obžalobě popsáno není. A jen pro dokreslení, pokud je obžalovanému v popisu skutku kladeno za vinu, že měl jednat v úmyslu a *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích jmenované společnosti*, tak soud dodává, že obžalovaný není stíhán pro trestný čin dle § 256 tr. zákoníku, tedy pro zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, opět je tedy toto tvrzení obžaloby k osobě obž. Z. irrelevantní a je nedůvodně rozšiřováno znění skutkové věty v jeho neprospěch.

350. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. Z., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou či telefonickou komunikaci, neboť z výpovědi svědků ke skutku D. vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Z. se týkají ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy. Ve vztahu k jednání obžalovaného v období od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, je první zmínka o obžalovaném z data 14. 6. 2011 (č. l. 21969 – 21984), kdy je organizována společná schůzka k zakázce na Olomouckém kraji, která se měla konat 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti Asseco a je organizována obž. S., kdy jsou obesláni Dalibor Š. (Asseco), Jiří K. (GORDIC), Michal T. (TESCO SW), Jiří Š. (MERIT), Pavel S. (AutoCont) a samostatným emailem obž. Roman Z. (ICZ). Nakonec je však dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic a ICZ, konaná v dohodnutém termínu dne 21. 6. 2011 v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci na ulici Jeremenkova 1142/42, což vyplývá i z následujícího emailu ze dne 15. 6. 2011, kdy v čase 17:04 hod. (č. l. 21980 – 21981) obž. S. z emailové adresy xxx, zaslal příjemcům Dalibor Š., Jiří K., Roman Z. a v kopii Pavel S., Michal T., Jiří Š. a Martin S. email v předmětu: RE: OlcKr.schůzka 21.6. ve 09:00 s textem: „Dobrý den, Schůzku zorganizujeme dvoukolově ve dvou rozdílných termínech. Nejprve v navrženém termínu proběhne trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic, ICZ (tyto subjekty mají v úterý 21.6. volno). Výstupem této trojstranné schůzky bude termín společné schůzky všech účastníků a zpřesnění požadavků na přípravu partnerů na tuto schůzku tak, aby byla max. efektivní a smysluplná. Další informace a pokyny zašlu v úterý 21.6. nejpозději ve večerních hodinách. Prozatím apeluji na splnění požadavku vzneseného k verzím dokumentů, které máte aktuálně k dispozici: kontrola a připomínkování, rizika, která vidíte a základní cenový rámec řešení. Tyto vstupy zašlete nejlépe do tohoto víkendů. Jsou to podklady k tomu, abychom efektivně nastavili další kroky na společné cestě. S díky Josef S.“. Na email reaguje obž. Z. zprávou ze dne 16. 6. 2011 v 09:05 hod. (č. l. 21982 – 21984), kdy z pracovní emailové adresy xxx v reakci na email od Josefa S., tomuto a v kopii dává na vědomí Pavel S., xxx, xxx, S. Martin, xxx a xxx, že: *nerozumí organizaci a žádá vysvětlení, proč plánoval za sebe a odpovědné pracovníky dva termíny a vzápětí je ruší bez uvedení dalšího termínu?*
351. Dále dne 21. 6. 2011 v 16:01 hod. (č. l. 22163 – 22165) Josef S. zasílá emailem příjemci Roman Z. akceptaci jednání k *TC OLK AutoCont* na den 23. 6. 2011 v době od 10:30 do 12:00 hodin jako jednání s Ing. Romanem Z. Následující den 22. 6. 2011 v 11:38 hod (č. l. 22176 – 22178) Josef S. prostřednictvím emailu zaslal obž. Z. na email xxx v předmětu „*Jednání k TC OLK AutoCont*“ v příloze dokument nazvaný „*Sumar_digitalizaceICZ.xlsx*“ a v textu sděluje, že *potřebuje probrat a urychleně dořešit:*
1. *Cenový rozklad za KDS (1.7.)*
 - a. *přikládám strukturu vzorové tabulky. Členění může být podrobnější*
 2. *Odhad potřebných OS (24.6.)*

3. *Kvalifikace a přidaná hodnota (1.7.)*

a. *Obraty*

b. *Pojištění*

c. *Reference*

d. *Odborná certifikace osob*

352. Jde tedy zřejmě o body, které je nutno na plánované schůzce probrat. Přílohou je tabulka na doplnění na část Digitalizace a ukládání s kolonkou Krajská digitální spisovna a rozdělení na část investiční a část provozní k vyplnění právě pro ICZ. K tomu nutno dodat, že stejnou tabulku zasílá Josef S. i dalším osobám, např. Ivo U. z A-Scan a tohoto žádá o doplnění v části Digitalizace s tím, že je předpoklad, že A-Scan bude dodávat podčásti *Digitalizované a uložené dokumenty* a *Technická podpora*, popřípadě Asseco, resp. jejímu zástupci Daliboru Š., který má vyplnit tabulku za část DMVS. Dále je pak nutno upozornit na č. l. 22165, kde je uvedeno v emailovém kalendáři Josefa S.: *schůzka není v kalendáři, mohla být přesunuta nebo zrušena.*
353. Dále dne 1. 7. 2011 v 15:49 hod. (č. l. 22633 – 22636) Milan K. sděluje emailem Josefu S. a v kopii také Romanu Z., že na základě proběhlé komunikace *posílá rámcový nástřel. S. ho má považovat za důvěrný, byli by neradi, kdyby to nějakým způsobem uteklo.* Předmět emailu je návrh a příloha „*Sumar_digitalizace.ICZ.zjp*“. Přílohou je ona vyplněná tabulka, kterou obdržel obž. Z. dne 21. 6. 2011 od Josefa S. Krajská digitální spisovna byla naceněna na částku 6 mil. Kč za investiční fázi a 5,5 mil. Kč za provozní podporu, v případě dodávky Krajské digitální spisovny včetně repositáře (včetně licence a implementace) a včetně technické podpory v investiční fázi naceněna na 9,5 mil. Kč a v provozní fázi 8,5 mil. Kč. Je dále důležité poukázat na komunikaci mezi Josefem S. a Martinem S. ze dne 2. 7. 2011, kdy si S. dle obsahu stěžuje S. v tom smyslu, že mu posílá do emailu *rozpočet olomouc jak je to teď poskládané podle prvotní cen od Asseca, ICZ, ascan... zatím nic moc, budou velké diskuze.* Jak soud uváděl u ostatních obžalovaných, je to dle soudu jednoznačný důkaz toho, že se jedná o ceny, které AutoCont poptávala do své připravované nabídky a se kterými nebyla AutoCont spokojena, nejde rozhodně o ceny, které by měly být dodávány do zadávací dokumentace. Navíc i žádost obž. K., aby se návrh cen nikam dál nedostal, opět svědčí o tom, že šlo o návrh cen do veřejné nabídky, a to za situace, kdy část plnění mohla dodat i konkurenční GORDIC, se kterou AutoCont rovněž jednala. Poslední email je datovaný právě na 19. 7. 2011, kdy v čase 13:14 hod. (č. l. 22725) Josef S. sděluje emailem Romanu Z. a v kopii Milanu K. a Martinu S. v předmětu „*rozdělení rolí pro Olomouc*“, že: *na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce nad Olomoucí (ze strany Gordicu) je žádá o návrh možného termínu společné schůzky ICZ a Gordicu (za účasti AC) Předběžné info v minulých dnech určitě obdržel od kolegy M. K. Na stanovený termín by S. pozval pány z Gordicu. Jako vhodné místo schůzky navrhuji prostory AC v Brně.* Opět se dle soudu nejedná o schůzku, na které by mělo být plánováno cokoli ohledně zadávací dokumentace, ale ohledně chystané nabídky a rozsahu případného plnění stejné části, kterou tedy chtějí dodávat v nabídce AutoCont jak ICZ, tak GORDIC.
354. Z výše provedených důkazů pak dle soudu nelze konstatovat, že by se obž. Z. skutečně zúčastnil schůzky, zřejmě plánované až na den 23. 6. 2011. Zda se schůzka uskutečnila, kdy a zejména co se na schůzce fakticky vůbec řešilo, to nevyplývá z žádného přímého a ani nepřímého důkazu, kdy v tomto případě absentuje i případný vyhotovený záznam o obsahu této údajné schůzky. Navíc v samotném emailovém kalendáři Josefa S. je na č. l. 22165 uvedeno, že schůzka není v kalendáři, mohla být přesunuta nebo zrušena. Není možno z jakéhokoliv důkazu dovodit, že by obž. Z. byl zapojen do údajné koalice vědomě s tím, že koalice ovlivňovala zadávací dokumentaci. Z čeho vyplývá tvrzení obžaloby, že zde bylo sjednáno vytvoření a podání případné druhé nabídky ze strany ICZ do soutěže, opět není patrné. Naopak dle soudu z důkazů vyplývá to, co uvádí sám obž. Z., že byla ICZ oslovena ze strany AutoCont s poptávkou na dodávku části budoucí vypsané veřejné zakázky v části Digitalizace a ukládání, že ICZ poskytla prvotní cenový odhad ve dvou

různých variantách podle rozsahu plnění, že AutoCont nebyla s navrženými cenami od ICZ (ale ani od A-Scan a Asseco) spokojená, a že ani dne 19. 7. 2011 neměla ICZ žádné plnění jisté, protože stejnou část chce dodávat pro AutoCont i GORDIC, a je tedy plánována schůzka zástupců těchto tří společností.

355. Ve vztahu k druhé části jednání v období od 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012 soud k důkazům provedl následující komunikaci. Dne 11. 4. 2012 v 16:50 hod. a v 17:04 hod. (č. l. 23149 – 23159) Josef S. zasílá email příjemcům Pavel M., Pavel S. a Petr K. (pozn. soudu tedy na členy týmu AutoCont, který zpracovával a kompletoval nabídku) v předmětu: *RE: OLK – kontakty*, v textu kontakty na zástupce jednotlivých společností. Jako zástupce ICZ je uveden Z. s tím, že má být garantem dohody a dále jméno obž. K. s tím, že ICZ bude dodávat část Digitalizace. Dále dne 11. 4. 2012 v 17:13 hod. (č. l. 23160 – 23162) Pavel M. (projektový manažer AutoCont) zasílá emailem v předmětu „*Olomoucký kraj – nabídka*“ Milanu K. na emailovou adresu xxx a v kopii na vědomí Ing. Romanu Z. na adresu xxx a Josefu S. v příloze dokument nazvaný „*OLK_StrukturaNabídka_ICZ_120411.docx*“, obsahující požadovanou strukturu podkladů pro nabídku ICZ. V textu emailu příjemci Milanu K. M. sděluje, že *dostal na něj kontakt ohledně přípravy nabídky pro Olomoucký kraj. V koordinaci s TESCO SW pracují na kompletaci nabídky a posílá zadání (strukturu) pro doplnění požadovaných kapitol za oblast ICZ. Termín odevzdání podkladů je pátek 20.4.2012 do 12:00. Obsahem je požadavek na obvyklou nabídku, požaduje tedy zaslání dokladů prokazující kvalifikaci dle zadávací dokumentace, konkrétně dle bodu 9.10.12 a 9.10.13, tzn. 2 zakázky na řešení předarchivní péče, digitalizace a ukládání elektronických dokumentů a 1 zakázku na službu digitalizace dokumentů. Dále po nich požaduje popis bodu 7.3 zadávací dokumentace, tedy popis navrhovaného řešení dle kapitoly 2.2.2. Digitalizace a ukládání, dále požaduje vyplnění bodu 7.3.1. Požadavky na součinnost a 7.3.2. Ostatní informace.*
356. Dle soudu nelze tento email vyložit jinak, než jako shromažďování informací a podkladů od potencionálního subdodavatele ICZ do připravované nabídky AutoCont. Pokud by ICZ měla být nějakým skrytým dodavatelem, proč by svědek M. z AutoCont, který měl na starosti sestavení nabídky, žádal zástupce ICZ obž. K. o doložení kvalifikačních předpokladů. Navíc je zřejmé, že je v této fázi ani nežádá o zaslání nacenění, ale o podklady do nabídky jako takové v části, kterou má ICZ subdodávat, specifikovanou po částech přesně tak, jak požaduje zadávací dokumentace. Navíc opět z navazující komunikace mezi Josefem S. a Pavlem M. dne 11. 4. 2012, kdy M. informuje S. o výsledku dnešní dohody, tak ICZ je uvedena jako subdodavatel části 9.10.12, tedy části Digitalizace a ukládání. Dále dne 11. 4. 2012 v 17:28 hod. Josef S. emailem sděluje Milanu K. na adresu xxx a v kopii Romanu Z. v předmětu „*rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji*“, že: *v rámci přípravy a kompletace cenových vstupů zakázky rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji je žádá o závazný rozpočet ve struktuře zadavatelem požadovaných fází dodávky. Přílohu s cenami ať šifrují a heslo zaslou jiným kanálem (např. na mobil). Předpokládáné plnění jejich části je Digitalizace a ukládání.* Jinými slovy je zřejmé, že Pavel M. sice měl za úkol sestavit nabídku jako takovou, ovšem cenový rámec nabídky měl na starosti sám Josef S., který žádá o nacenění ICZ nabídky v části *Digitalizace a ukládání* samostatně a tuto zaslat v zašifrované podobě zpět jako *Příloha č. 02 ZD*. Dle soudu stále ještě skutečně v tuto dobu probíhala jednání ohledně zvažované subdodávky ze strany ICZ pro AutoCont.
357. V návaznosti na to dne 16. 4. 2012 v 7:00 hod. (č. l. 23214 – 23215) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá Josefu S. *v návaznosti na jejich páteční rozhovor požadovaný podklad* a následujícího dne 17. 4. 2012 v 18:36 hod. Josef S. Josef sděluje emailem Milanu K. a v kopii Romanu Z. a Pavlu M., že: *reaguje na zaslou kalkulaci s tím, že potřebuje otevřít diskusi nad nižšími mantinely. Napřímo v investiční fázi 8 milionů a v provozní fázi 900k ročně. Dále by potřeboval „naladit“ jejich spolupráci s A-scanem a společný výstup do nabídky. Měl k tomu (pro něj) přínosný telefonický hovor s panem B. S. navrhuje od emailové komunikace přejít k osobní komunikaci a navrhuje termín schůzky.*

358. Dne 17. 4. 2012 v 18:40 hod. (č. l. 23216) píše Josef S. emailem Ing. Romanu Z., že potřebuje navázat kontakt s firmou určenou do jejich nabídky a není si jist, zda to může řešit s jeho kolegou K. Dne 24. 4. 2012 v 7:06 hod. (č. l. 23321) Milan K. opravil jím zpracovanou kalkulaci a nyní ji jako přílohu nazvanou „*kalkulace – update 2*“ znovu zasílá Josefu T. (tabulka s částkami je na č. l. 23319). T. na to K. sděluje v 7:30 hod. (č. l. 23321), *že těm číslům vůbec nerozumí a že jsou úplně mimo rámeček. Je potřeba to probrat osobně. Za službu Digitalizace byli na 5,5 mil a teď jsou na 8 mil Kč.* Tuto svou komunikaci dává v kopii také Romanu Z., Radku B. z ICZ, Josefu S. z AutoCont a Jirímu Š. z MERIT.
359. Dne 25. 4. 2012 v 6:01 hod. (č. l. 23369 – 23373) Milan K. zasílá emailem Josefu T. a v kopii Radku B. a Romanu Z. v předmětu „*kalkulace*“ zprávu, *že na základě veřejších jednání posílá zapsifrované podklady pro DA s optimalizovanou variantou. Přístup do souboru zůstává stejný.* (jde o podrobnější rozpis, než u předchozí tabulky a je na č. l. 23370).
360. Jiné důkazy ke dni 30. 4. 2012 se ve vztahu k osobě obž. Z. ve spise nenacházejí. Následně až dne 30. 4. 2012 v 11:00 hod. Radek B. z ICZ zasílá emailem Milanu K. a Romanu Z. výsledky otevírání obálek (č. l. 23581). Následně je ještě zajištěna komunikace ze dne 9. 8. 2012 v čase od 19:12 hod. až do 21:45 hod. (č. l. 23722) mezi zástupci AutoCont v souvislosti s dotazem medií na Z. ze spol. ICZ ohledně shodných pasáží v nabídkách konkurentů. Dále až dne 30. 4. 2013 v 15:23 hod. (č. l. 24024 - 24028) Martin S. odpovídá emailem v předmětu „*fakturace*“ Romanu Z. a v kopii dává na vědomí i Hynku V. (nyní Steven T.) a Josefu S., *že ano (poznámka: dohoda ohledně fakturace) platí, ale potřebuje správně nastavit datum splatnosti. Sděluje, že je na Filipínách a má to řešit s Pepou S.* a v 17:14 hod. (č. l. 24024 - 4028) Josef S. z emailové adresy [xxx](#) sděluje v předmětu „*fakturace*“ Martinu S., Romanu Z. a v kopii dává na vědomí Hynku V., *že: s panem H. V. je v kontaktu a potvrdili si, že na již vystavených fakturách vůči AC není potřeba změny. Splatnost bude otázkou dalšího postoje úřadu. To uvidí následně.* Dne 30. 4. 2013 ve 21:08 hod. (č. l. 24024 - 24028) Ing. Roman Z. z emailové adresy [xxx](#) zasílá v souvislosti s fakturací email Martinu S. (řediteli Regionálního centra Jih AutoCont CZ a.s.) s textem: *Ahoj Martine, Obracím se na Tebe na základě veřejších informací o stavu předání na KU OL. Jen si potřebuji ověřit, že platí naše dohoda ohledně fakturace. Faktury dostal včera J. S. a potřebuji, aby je AC převzal a zúčtoval. Otázkou je jakou splatnost budete požadovat, případně její prodloužení a patřičný časový interval, který bude korespondovat s převzetím a se splatností faktur AC vůči KU OL z naší strany ani WV není problém – předpokládám, že ani na straně AC. Děkuji a máš to u mě.* Roman Z. Poslední zajištěný email je ze dne 2. 5. 2013 kdy v čase 8:12 hod. (č. l. 24024 - 24028) Roman Z. z emailové adresy [xxx](#) v předmětu „*fakturace*“ Josefu S. a Martinu S. děkuje za informaci.
361. Nejdříve soud k této části jednání, která je obž. Z. kladena za vinu, musí konstatovat, že nejdříve bylo zahájeno trestní stíhání obž. Z. usnesením ze dne 15. 9. 2016. Toto usnesení bylo ke stížnosti zrušeno usnesením NSZ ze dne 22. 6. 2017 (č. l. 1430 a násl.). V usnesení bylo vytknuto policejnímu orgánu, že jednání obž. Z. má spočívat zejména v aktivním jednání při vytváření koalice a dvou zdánlivě konkurenčních nabídek – konkrétně v podobě zapojení ICZ v pozici subdodavatele do nabídky AutoCont a v dohledu na zpracování druhé nabídky do soutěže ze strany samotné ICZ, kdy zejména tato vytýkaná jednání měl činit prostřednictvím podřízeného Milana K., kterého tedy z titulu své funkce měl za tímto účelem řídit. Jak dále uvedlo NSZ, uvedení pouze toho, že obv. Z. řídil činnost Milana K., nepovažuje stížnostní orgán (NSZ) za dostatečné, kdy navíc forma účastenství je dávana do souvislosti zejména se zpracováním dvou zdánlivě konkurenčních nabídek. Z popsání jednání, jak stále stížnostní orgán (NSZ) píše ve svém usnesení, není zřejmé, jakým způsobem měl obž. Z. například dávat pokyny Milanu K. k manipulacím se zadávací dokumentací.
362. Ačkoli bylo následně znovu zahájeno tr. stíhání obž. Z. usnesením ze dne 18. 10. 2017, kde, dle soudu paradoxně jednak byla vypuštěna právní kvalifikace dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr.

zákoníku, tedy jednání tehdy obviněného již nebylo posouzeno jako trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, tak došlo současně v tomto novém usnesení k poněkud podrobnějšímu popisu jednání obž. Z., a to tedy nepatrně ve smyslu údajného ovlivnění technických specifikací v zadávací dokumentaci, tak naopak ve vztahu k jednání týkajícím se údajných dvou jen zdánlivě konkurenčních nabídek, ačkoli i NSZ vnímalo, že se jedná na straně obž. Z. o účastenství zejména ve vztahu ke zpracování dvou zdánlivě konkurenčních nabídek, tak druhé usnesení o zahájení trestního stíhání zůstalo v popisu skutku právě ve vztahu ke zpracování údajných dvou zdánlivě konkurenčních nabídek zcela totožné s původním zněním, ve stejném rozsahu a o stejném obsahu. Ve stejném rozsahu, který již NSZ vyhodnotilo v červnu 2017 jako zcela nedostatečný popis skutku, byla pak podána obžaloba vůči osobě obž. Romana Z. k zdejšímu soudu.

363. Obžalovanému je tedy kladeno za vinu, že věděl o přípravě dvou zdánlivě konkurenčních nabídek, že řídil činnost svého podřízeného Milana K. při poskytování technických a cenových podkladů za ICZ v části Digitalizace obž. Josefu S. do nabídky AutoCont, že dohlížel na zpracování druhé nabídky ze strany ICZ připravované opět jeho podřízeným Ing. K., že dohodl krycí plnění v rámci nabídky AutoCont subdodavatelem WV Systems. Pokud je takto popsané jednání ze strany obžaloby porovnáno s provedenými důkazy, které se týkají výlučně osoby obž. Z., pak obž. Z. je označen jako garant dohody za ICZ v emailu ze dne 11. 4. 2012, kde je pouze pasivním příjemcem zprávy. Dále je obž. Z. pasivním příjemcem emailu ze dne 11. 4. 2012, navíc je příjemcem v kopii, kdy je požadováno po ICZ, zejména po obž. K., který měl na starost přípravu subdodávky v části Digitalizace ze strany ICZ pro nabídku AutoCont, a jak soud shora popsal, jde přesně o strukturu nabídky dle již vyhlášené zadávací dokumentace. Dále je obž. Z. pasivním příjemcem, opět jen v kopii, emailu od S. adresovaný jako hlavnímu adresátu obž. K., jde o email ze dne 17. 4. 2012. A až dne 17. 4. 2012 je přímým adresátem emailu, kdy jej S. žádá o kontakt na firmu určenou do jejich nabídky. Obž. Z. se pak v projednávaném období týkají již jen dva emaily, jednak je zahrnut do zprávy ze dne 24. 4. 2012, kdy Josef T. žádá Milana K. o vysvětlení finanční kalkulace, kdy obž. Z. je v kopii příjemcem zprávy a nakonec dne 25. 4. 2012 je obž. Z. v kopii příjemcem zprávy zasílané od Milana K. Josefu T. Z výše uvedených důkazů, aniž by soud nyní hodnotil, zda je vůbec prokázáno jednání ve smyslu koordinace několika subjektů ucházejících se o veřejnou zakázku formou dvou nabídek, nelze absolutně dospět k závěru o tom, že by obž. Z. řídil činnost obž. K., kdy navíc obž. Milan K. nebyl přímým podřízeným obž. Z. Není jediný důkaz toho, že by obž. K. zasílal podklady do nabídky AutoCont na základě pokynu obž. Z. Není žádný důkaz o tom, že by obž. Z. dohlížel na zpracování samostatné nabídky ze strany ICZ, označované v obžalobě jako druhá nabídka, tzv. krycí, či nevyherní. Také není prokázáno jakékoliv jednání ve smyslu dohody mezi obž. Z. a obž. S. ve smyslu skrytí dodavatele ICZ pro nabídku AutoCont za WV Systems. Nebylo prokázáno, že by obž. Z. jakýkoliv dokument ve smyslu samostatné nabídky ICZ či subdodávky prostřednictvím WV Systems připravoval, komentoval, činil v nich revize, navrhoval úpravy, není skutečně v žádné nabídce uveden, není uveden v žádné smlouvě týkající se skutku D., není důkaz o tom, že by znal či viděl (měl k dispozici) nabídku AutoCont před jejím zveřejněním zadavatelem.
364. Navíc ve vztahu k tomuto obžalovanému lze uvést to, co bylo soudem uvedeno v odůvodnění u obž. U. a zejména u obž. Milana K., tedy souhrnně (z jakých konkrétních důkazů tento skutkový závěr vyplývá, na to soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k těmto dvěma obžalovaným), že ICZ až do cca poloviny dubna 2012 byla vedena jako potencionální subdodavatel AutoCont v její zpracovávané nabídce, a to v části Digitalizace a ukládání. Následně IZC v polovině dubna 2012 odstupuje z této pozice a rozhoduje o vytvoření vlastní nabídky (se subdodavatelem), ovšem pro AutoCont nadále bude ICZ dodávat část Digitalizace, a to konkrétně produkt ICZ DESA. Také je pravdou, že AutoCont poskytla do nabídky ICZ podklady k zapracování pro Technologické centrum a pro část Datové sklady. Podklady k datovým skladům poskytl konkrétně Pavel M., což

vyplývá z emailu ze dne 23. 4. 2012 z č. l. 22434, kdy navíc GORDIC byla subdodavatelem ICZ pro Datové sklady. Rovněž Josef S. 25. 4. 2012 poskytl obž. K. dokument nazvaný „*Technická úroveň nabízeného řešení.docx*“ s tím, aby jej přepracoval. Jde o požadavek nutný do podané nabídky. Dokument, který S. zaslal K., je přesně ten samý, který se objevil v nabídce AutoCont od strany 638 nabídky dále, a který se v určité pozměněné podobě objevuje samozřejmě i v nabídce ICZ od strany 395 nabídky a dále (vše lze dohledat v nabídkách obou společností na CD na č. l. 9356). Rovněž obdržel Josef S. nabídku ICZ již dne 26. 4. 2012 v 9:06 hod. od obž. K. ke kontrole, ovšem šlo „jen“ o 32 stran (z celkových 439) týkající se Technologického centra bez vyplněných částek a týkající se právě kontroly, zda úpravy obž. K. z podkladů poskytnutých S., jsou dostatečně upraveny. Zda obž. S. nějaké úpravy dále navrhl, není zřejmé, reakce na tento email není. Jak však rovněž vyplývá z jiného emailu Josefa S. ze dne 25. 4. 2012 ve 21:46 hod. (č. l. 23442 - 23443), tak S. sděluje Jířimu Š., Josefu T. a v kopii Pavlu M., že *kolega K. „velmi“ tápe při tvorbě nabídky. Upřímně nemá S. jasné noty jak se vůči němu vybrat a jaká data může dostat. Předpokládal, že nutné informace běží přímou linkou od „jeho“ dodavatelů. Osobně odmítám dát mu naše dítě, obávám se, že jedno autorství by čpělo. Je třeba rychle reagovat, co dále. Aktuálně má od nás podklady z Gordicu a Meritu. Svůj výtvar pošle ke kontrole. Kontrolu předpokládá S. jiným okem, než AutoContu. Ujme se toho TSW? Z výše uvedeného tedy spíše vyplývá, že nabídka ICZ nebyla zase až tak pod kontrolou a taktovkou obž. S. či jiných. Proč obdržel obž. K. části plnění do jejich nabídky (Technologické centrum a Datové sklady) není zřejmé. Také, jak již soud uvedl, pokud bylo od počátku záměrem podat dvě řízené nabídky, proč svědkové hovoří o tom, a z důkazů vyplývá, že nabídka ICZ byla zpracovávána až na poslední chvíli, nebylo by naopak logičtější zpracovávat nabídku s předstihem, aby se stihla vůbec odevzdat. Okolnosti ve věci tvrzené krycí nabídky nejsou pro soud dostatečně prokázány. Proč by ICZ postupovala toto riziko, když dodávku produktu ICZ DESA mělo jistou, nicméně na tomto produktu byla postavena jen část nabídky pro kapitolu Digitalizace, je tedy zřejmé, že plnění v kapitole Digitalizace je větší, a ICZ měla zřejmě zájem o dodávku kompletní kapitoly Digitalizace, včetně HW, jak uváděl obž. Z.*

365. Nad nutný rámec odůvodnění zprošťujícího výroku u obž. Z. soud jen ve zkratce poukazuje na podání Mgr. Petry K. ze dne 13. 11. 2017 (č. l. 43140 – 4343142), které bylo adresováno ÚOHS k č. j. ÚOHS-S0191/2017/KD-33037/2017/851/LŠt, které bylo provedeno k důkazům a které obsahuje rozklad nabídky do veřejné zakázky (ve smyslu jakou část plnění hodlala dodávat v případě vítězství ICZ a jaké části její subdodavatel), včetně cenového ohodnocení, zpracované samotnou ICZ, a rovněž specifikovanou nabídku pro WV Systems. Z výše uvedené listiny však dle soudu nevyplývá skutečnost, kterou na svou obhajobu rovněž obž. Z. uváděl, tedy, že vlastní plnění ze strany ICZ bylo finančně výhodnější, než subdodávka poskytnutí VW Systems, což mělo tedy rovněž vyvracet tvrzení obžaloby o krycí nabídce (protože by nedávalo smysl, aby tzv. krycí nabídka byla levnější, než nabídka „vážně“ míněná). Z podání totiž vyplývá, že ICZ hodlala realizovat plnění v oblasti Digitalizace a ukládání, zejména část této kapitoly, kdy cena vlastního plnění zahrnutého do nabídky měla činit 17 302 750 Kč bez DPH (a bez podpory za 5 let), kdežto dle Smlouvy o dílo mezi WV Systems a ICZ činila hodnota vzájemného plnění částku 14 440 520 Kč bez DPH, navíc na podkladě dodatku č. 1 bylo následně plnění ještě poníženo na částku 13 440 520 Kč. Z výše uvedeného podání, na jehož podkladě obž. Z. argumentoval, jeho tvrzení dle soudu nevyplývá.
366. Z žádné provedené svědecké výpovědi rovněž nevyplývá tvrzení v obžalobě ve vztahu k bodu D. a osobě obž. Z., soud odkazuje na výpovědi svědků Pavla M. (bod 75. rozsudku), Petra K. (bod 76. rozsudku), Radka B. (bod 83. rozsudku) a Romana K. (bod 84. rozsudku). Zdůrazňuje pak výpověď svědka Stevena T. (dříve Hynka V., bod 89. rozsudku), který podrobně popsal fungování WV Systems jako certifikovaného partnera ICZ a potvrdil, že v zakázce Olomouckého kraje šlo o standardní postup, kdy jako subdodavatelé implementovali produkt DESA. A zejména na výpověď svědkyně Mgr. Petry K., právničky ICZ, která zpracovávala předmětné podání za ICZ ze dne 13.

11. 2017, a která velmi podrobně popsala důvod pro založení sítě certifikovaných partnerů pro distribuci produktů ICZ, popsala rovněž velmi podrobně proces tvorby a schvalování nabídek v ICZ, tedy složení a činnost REDTeamu, popsala interní šetření v ICZ v souvislosti s jednáním jejich obviněných pracovníků obž. K. a obž. Z.

367. Dále soud odkazuje na obsah odůvodnění ve vztahu k obž. Milanu K., kde se soud podrobněji věnoval rozboru nabídky AutoCont do veřejné zakázky D. s tím, že produkt ICZ DESA byl v této nabídce zcela transparentně uveden a poukazuje na souvislost tohoto zjištění s projednávaným trestním řízením. Konkrétně se jedná o ten závěr soudu, že tvrzení obžaloby, že se ICZ skrytě podílela na části plnění (schovaná za WV Systems), není možné přijmout, když část Digitalizace v části dodávky KDS a KDR byla v nabídce AutoCont přiznaně postavena na produktu společnosti DESA s tím, že jej dodá v celé části týkající se Digitalizace a ukládání A-Scan, včetně potřebných licencí, včetně toho, že proškolí pracovníky kraje s tímto systémem apod.
368. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obžalovanému Ing. Romanu Z., že v žalobním návrhu popsaný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému se skutek popsaný v obžalobě nestal, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) tr. řádu.

Obž. Ing. Milan K.

369. Obžalovaný k bodu D. uvedl, že celý proces zpracování nabídky probíhal dle platné metodiky zaměstnavatele, včetně kontrolních mechanismů. Jeho zaměstnavatel ICZ byl jeden z mála subjektů na trhu, který měl v době výzvy IOP 08 hotový a plně funkční systém zajišťující dlouhodobé a plně důvěryhodné uchování elektronických dokumentů a spisů podle platné legislativy pro veřejnou správu. Z toho důvodu se snažil toto řešení s názvem ICZ DESA prodat v co nejvíce krajích a městech, buď sám, nebo prostřednictvím partnerské sítě. Pro zakázku na Olomoucký kraj byla ICZ oslovena AutoCont za účelem spolupráce jako subdodavatel v části Digitalizace a ukládání. ICZ mělo produkt, know-how a již jednu úspěšnou implementaci tohoto řešení do krajů dle výzvy IOP 08. Oslovení ze strany AutoCont přišlo vhod, protože ICZ původně nechtěla podávat vlastní nabídku na celý rozsah, celý projekt byl velký a znamenal zapojení různých subdodavatelů pro specializace, kterými ICZ nedisponovala. Primárním zájmem bylo dodat do projektu řešení DESA. Řídit jako prime celý projekt v takovém rozsahu s sebou nese spoustu další práce, která již není zisková a současně prime dodavatel nese veškerá rizika i za oblasti, které nemůže ovlivnit. Při přípravě nabídky probíhá intenzivní komunikace a výměna desítek emailů a různých podkladů nejen s prime, ale i s dalšími subdodavateli, a to i napřímo, protože jednotlivé části se musí koordinovat a musí na sebe navazovat. V rámci části Digitalizace a ukládání ICZ neustále narážela na snahy GORDIC vytlačit ICZ jako subdodavatele pro tuto nabídku a uplatnit v nabídce vlastní řešení. Velmi krátkou lhůtu před podáním nabídek (2 až 3 týdny) padlo v ICZ rozhodnutí, že ICZ podá vlastní nabídku na celý předmět veřejné zakázky, když panovaly obavy, že AutoCont podlehne nátlaku GORDIC a dodá do své nabídky řešení od GORDIC, případně ICZ omezí rozsah původně dojednané subdodávky. Proto se ICZ rozhodla pro podání vlastní nabídky, opět to nebylo jeho rozhodnutí, ale dostal pokyn připravit vlastní nabídku. Musel tedy v rekordně krátké době připravit nabídku, na které ostatní uchazeči mohli pracovat celou dobu, a protože AutoCont se nakonec rozhodl pro jejich řešení DESA a poptal jako subdodavatele partnera ICZ, musel připravovat podklady i pro tohoto partnera, tedy pro WV Systems. Nebylo to jeho rozhodnutí a ani se neúčastnil rozhodovacích procesů, bylo to rozhodnutí ICZ, která samozřejmě chtěla vyhrát, když už se rozhodla podat vlastní nabídku. On pouze komunikoval s lidmi, kteří stejně jako on pracovali na přípravě nabídky, případně na přípravě podkladů pro nabídku, a to jak na straně subdodavatelů, kteří dodávali části do vlastní nabídky, kde ICZ neměla kompetence, tak i podkladů pro řešení DESA, o které ICZ poptal partner AutoCont. Nabídku AutoCont nikdy neviděl a jejich cenovou nabídku se dozvěděl až z oficiálního otevírání obálek.

Neví o tom a vylučuje, že by kdokoliv jiný znal nabídkovou cenu ICZ, ani ICZ neznala nabídkovou cenu AutoCont. Že řešení DESA dodával společnosti AutoCont implementační partner ICZ, tedy VW Systems, je naprosto normální situace, stejně jako podpora ICZ tomuto partnerovi během implementačního řešení. ICZ bylo jedno, zda řešení DESA dodává sama jako subdodavatel, nebo jako prime, nebo prostřednictvím svého partnera jako vendor. ICZ budovala pro dodávky a implementaci řešení DESA partnerskou síť a potřebovala, aby její implementační partneři získali co nejrychleji potřebné reference a mohli se sami zúčastnit dalších zakázek jako prime. ICZ z toho měla jisté výnosy za prodej licencí a případně i za další expertní služby, které si partneři od ICZ případně vyžádali. Rozhodnutím ICZ o přípravě vlastní nabídky mu přibýlo neskutečné množství práce, kterou musel ve velmi krátkém termínu stihnout, proto skutečně emailem popsala šablonu ICZ. Navíc s ICZ šablonou se mu špatně pracovalo, protože nevyužívala standartní prostředky Word, ale byla celá naprogramovaná a při vykopírování textu tento ztratil všechny své vlastnosti a totálně „se rozjel“ oproti předloze, včetně ztráty označení kapitol, podkapitol apod. V tomto čase mu volal V., jednatel implementačního partnera VW Systems, že se na něj obrátil AutoCont s požadavkem nejaktuálnějších podkladů pro řešení DESA s tím, že on je zrovna v zahraničí bez možnosti jim tyto podklady poskytnout, aby je tedy poslal napřímo AutoCont. Vzhledem k tomu, že nejaktuálnější podklady pro DESA byly v té době v šabloně z jejich nabídky, z důvodů již uvedených problémů při práci s textem v šabloně ICZ poslal AutoCont slepou šablonu.

370. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného zopakoval (č. l. 43839 a násl.) argumentaci obžalovaného, jen dodal, že obžalovaný nemohl, neboť k tomu nebyl oprávněn a ani k tomu neměl žádné prostředky, zjednat některému soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a způsobit takovým činem značnou škodu. Stejně tak nebylo prokázáno, že by obžalovaný vyhotovil jakékoliv nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu. Obžalovaný nikdy neuzavřel, a ani uzavřít nemohl, neboť k tomu nebyl oprávněn, v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže dohodu narušující hospodářskou soutěž.
371. V souvislosti s obž. K. je nutno soudem uvést, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TČ-2016-417706 (č. l. 777 – 847) byl jmenovaný stíhán pro trestný čin zjednaní výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku vše ve spolupachatelství, kterých se dopustil v usnesení popsaným způsobem.
372. V usnesení o zahájení trestního stíhání obž. Milana K. tedy bylo jeho jednání po právní stránce kvalifikováno i dle § 260 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, tedy že se jednání dopustil jako člen organizované skupiny. Tato právní kvalifikace pak vypadla bez upozornění obžalovaného, alespoň soud v předloženém spisovém materiálu takové upozornění nenašel, kdy již v návrhu na podání obžaloby na osobu jmenovaného se již tato kvalifikovaná skutková podstata nevyskytuje.
373. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. K. pro skutek D., kdy je mu konkrétně kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže v době vymezené nejdříve obecně od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011, tedy ještě před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Milan K. a další obžalovaní *prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali*

dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy: obž. K. jako obchodní manažer ICZ poskytl prostřednictvím emailu Josefu S. zaslíbené podklady k části předmětu plnění zakázky – Digitalizace a ukládání vyhovující společnosti ICZ za účelem zpracování do textů zadávací dokumentace a také návrh cen společnosti ICZ za dohodnuté plnění v této části předmětu zakázky za účelem zpracování celkového cenového rozpočtu. Poslední část obžaloby u skutku D. ve vztahu k obž. K. opět nejdříve obecně uvádí ve vztahu ke zpracování krycí nabídky ze strany ICZ, že: následně v době od 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012, po zveřejnění zakázky, se nejméně obž. Milan K. spolu s obžalovanými, jako zástupci členů vytvořené koalice, v duchu předchozích vzájemných dohod, za využití dříve, při zpracování zadávací dokumentace zjednaných výhodnějších podmínek, shodli na vytvoření dvou zdánlivě nezávislých a samostatných nabídek a následně společně, prostřednictvím spolupracovníků nebo podřízených pracovníků a také ve spolupráci se zástupci dalších subjektů vytvořeného sdružení, zajistili sestavení nabídky, ve které určili společnost AutoCont do primárního postavení soutěžitele a budoucího generálního dodavatele podávajícího nabídku, a do postavení subdodavatelů společnost TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost A-Scan v části Digitalizace a ukládání, společnost GORDIC v části Datorový sklad, společnost MERIT v části Technologické centrum, společnost Asseco v části Digitální mapa veřejné správy a do postavení skrytého dodavatele dílčího plnění v části Digitalizace a ukládání společnost ICZ, skrytou pod dodavatele obchodní společnost WV systems, s.r.o., IČ: 49060902, a zároveň druhé nabídky s vyšší cenou, ve které určili společnost ICZ do primárního postavení soutěžitele podávajícího nabídku a do postavení subdodavatelů jednotlivých částí zakázky mimo jiné společnosti TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost GORDIC v části Datorový sklad. Takto obecně popsané jednání je pak opět konkretizováno a ve vztahu k obž. K. je uvedeno, že: konkrétně Milan K., manažer pro klíčové zákazníky pro sektor státní a veřejná správa obchodní společnosti ICZ, na základě dohody uskutečněné Romanem Z. se zástupci subjektů sdružených v koalici, v souvislosti s přípravou nabídky společnosti AutoCont, poskytl Josefu S. závazný cenový rozpočet dohodnutého plnění obchodní společnosti ICZ v části Digitalizace a ukládání, prostřednictvím e-mailové komunikace přijal od Josefa S. modely skenerů, jako digitalizační sestavy, určené do obou připravovaných nabídek, včetně cenové kalkulace, opakovaně za účelem zpracování do nabídky společnosti AutoCont po průběžných úpravách zaslal e-mailem Josefu S. podklady společnosti ICZ obsahující popis požadavků na řešení dílčího plnění předmětu zakázky Krajské digitální spisovny, Krajského digitálního repozitáře a popis požadavků na vybavení Krajské digitalizační jednotky k části předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, včetně doplnění požadavků na předmět zakázky do obecného popisu nabídky, od Josefa S. e-mailem přijal smlouvu o spolupráci při sestavení nabídky a o uzavření budoucí smlouvy o dílo mezi objednatelům AutoCont a budoucím zhotovitelem ICZ, jejímž předmětem byla vzájemná spolupráce při sestavení nabídky a dílčí dodávky v části předmětu plnění zakázky Digitalizace a ukládání, včetně pokynů k doplnění ze strany ICZ za účelem jejího uzavření v návaznosti na kompletaci nabídky, dále prostřednictvím e-mailové komunikace poskytl Josefu T. cenovou kalkulaci společnosti ICZ za celou oblast digitalizace a ukládání po položkách pro dodávku i provoz, tuto obratem poskytl Josefu S. a následně ceny za tuto část v rámci osobního jednání s Josefem T., a dalšími zástupci společnosti ICZ upravil do „optimalizované“ varianty, v souvislosti s přípravou druhé nabídky obchodní společnosti ICZ s vyšší celkovou cenou za účelem zpracování této nabídky přijal prostřednictvím emailové adresy od Josefa S. rady a také podklady z připravované nabídky AutoCont, dodané společností MERIT a GORDIC a také podklady k technické úrovni nabízeného řešení s pokynem co nejvíce změnit texty a na základě doporučení Josefa S. mu prostřednictvím emailu předložil připravenou modifikovanou nabídku ke kontrole zástupců koalice, formou emailové komunikace poslal Josefu T., smlouvu o budoucí spolupráci při realizaci veřejné zakázky mezi ICZ a TESCO SW, jejímž předmětem bylo prokázání části technických kvalifikačních předpokladů a dodávky včetně služeb části plnění předmětu zakázky Integrace vnitřního chodu úřadu.

374. Tímto jednáním tedy obžalování, včetně obž. K., měli zvýhodnit AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho

subdodavatele na veřejnou zakázku, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 102 553 297,42 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

375. Obž. K. se ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku pod bodem D. následující body obžaloby. Bod 535. obžaloby, kde je uvedeno, že: *již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „první“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kancelář Vyroubal, K., Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace k jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-Scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se (na) zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., David Ř., Dalibor Š., Jiří K., Pavel S., Ivo U. a rovněž tedy obž. Milan K. Nepřímo rovněž bod 538. obžaloby, kde je obecně uvedeno, že: *průběžně až do března 2012, kdy byla zveřejněna zakázka včetně zadávací dokumentace, je tato zadávací dokumentace budoucími soutěžiteli vytvářena a dopracovávána a současně získává definitivní podobu koalice obchodních společností, která má zájem na dodávání jednotlivých částí zakázky. Je definitivně rozhodnuto, že nabídku bude podávat za tuto koalici společnost AutoCont, která koordinuje práce na jednotlivých částech zadávací dokumentace, je dohodnuto, které společnosti budou dodávat tu kterou část plnění, které společnosti odpovídají za zpracování příslušných částí zadávací dokumentace, přičemž z řady zajištěných e-mailových zpráv je také zřejmé, že zadávací dokumentace je připravována tak, aby vyhovovala představám té společnosti, která má zájem onu část plnění dodávat. Bod 539. obžaloby, kde je uvedeno, že: *po vyhlášení veřejné soutěže na zakázku „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ je v duchu předchozích dohod sestavena nabídka společnosti AutoCont, na níž se podílí také společnost ICZ, ovšem pod firmou společnosti WV systems/WV group, nicméně se stále stejnými zástupci, kteří se podílí na sestavení nevybírné nabídky – Ing. Milan K. a Ing. Roman Z. Zainteresané společnosti také koordinují přípravu dotazů na zadavatele a formulace odpovědí zadavatele na tyto dotazy. Současně je za pomoci Mgr. Josefa S., Jiřího Š., Pavla M. a Bc. Josefa T., MBA, zpracována společností ICZ druhá, „krycí“ nabídka s vyšší cenou. Dále bod 1155. obžaloby třetí odstavce, kde je uvedeno, že: *v dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., Dalibor Š., David Ř. a obž. Milan K., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení. A nakonec bod 1177. obžaloby, kde je uvedeno, že v případě bodu D. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že: *Josef T., Michal T., David T., Roman Z., Milan K., Josef S. a obž. Jiří K. vzájemně koordinovali přípravu nabídek společností AutoCont, se subdodavateli části plnění TESCO SW a GORDIC, a ICZ, opět se subdodavateli části stejného plnění s TESCO SW a GORDIC, tak, že (zřejmě nabídka) společnost(i) AutoCont byla sestavena jako nabídka vítězná, s nižší cenou, a nabídka společnosti ICZ byla sestavena jako krycí, s vyšší nabídkovou cenou. Obě nabídky byly následně podány a před zadavatelem Olomouckým krajem tím předstíraly vzájemnou konkurenci.*****
376. Ve vztahu k popsanému jednání pod bodem D. obžaloby, týkajícího se obž. K., soud nemá tolik výhrad, jako v případě obž. U., Ř. a Š., nicméně několik shodných poznámek je možno uvést i ve

vztahu k tomuto obžalovanému. Opět není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společnostmi, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných společností TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i například obž. Jířimu K. zastupujícímu GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a obž. K., oběma z ICZ, a tedy i tyto dvě další společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. I v usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. K. jsou uvedeny mezi zvýhodněnými společnostmi i další, mezi nimi i právě ICZ, kterou obžalovaný zastupoval. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické, když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. K. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i studie proveditelnosti, na které se však obž. K. ani dle znění skutkové věty obžaloby nijak nepodílel (není ani uveden mezi osobami podílejícími se na studii proveditelnosti v bodě 533. a 534. obžaloby). V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných, nejen obž. K. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdílné, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech „třech“ nesprávných dokladech (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle a závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. A jako poslední poznámku soud uvádí, že obž. K. je kladen za vinu, že měl upravovat zadávací dokumentaci na část předmětu veřejné zakázky Digitalizace, konkrétně týkající se Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře tak, aby vyhovovala ICZ, ovšem jen ob jeden odstavec výše je stejné jednání, tedy úprava zadávací dokumentace v části Digitalizace – KDS a KDR, kladena za vinu rovněž obž. K., který ji zase měl upravovat ve prospěch společnosti, kterou zastupoval, tedy ve prospěch GORDIC. Soud si klade otázku, kdo tedy z obou obžalovaných „vyhrál“ a v „čí prospěch“ byla nakonec zadávací dokumentace tedy upravena? Jde o další nejasnost v podané obžalobě, které soud příliš nerozumí a souvisí s tím, co je obžalobě rovněž vytýkáno, že nebyla v přípravném řízení věnována této okolnosti žádná pozornost. Úprava zadávací dokumentace v údajný prospěch té které společnosti byla pouze presumována každé osobě, která učinila připomínku, či dokonce jen obdržela dokument obsahující třeba návrh zadávací dokumentace, aniž by bylo zjištěno a následně objektivizováno, k jaké konkrétní změně (připomínce, úpravě) tedy došlo, zda skutečně šlo o diskriminující či zvýhodňující připomínku či změnu a už vůbec nebylo zjišťováno, zda se tato připomínka nakonec vůbec promítla do výsledné (finální) zadávací dokumentace. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. K., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou či telefonní komunikaci, neboť z výpovědí svědků ke skutku D. vyslechnutých, takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. K. se týká ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy.

377. Ve vztahu k jednání obž. K., kdy je mu kladeno za vinu, že se podílel na ovlivnění zadávací dokumentace tím, že J. S. poskytl zašifrované podklady za účelem zapracování do textů zadávací dokumentace, soud konstatuje následující. Z hlediska časového vymezení se dle obžaloby tohoto jednání měl obž. K. dopustit někdy v rozmezí od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011. Soud tedy vyhodnotil důkazy a zajištěnou komunikaci obž. K. zejména tedy s obž. Josefem S. v tomto období. Obž. K.

se tedy měl účastnit dne 24. 6. 2011 Live Meetingu k finální kontrole části zadávací dokumentace (č. l. 22285 – 22286). Soud podotýká, že je to vůbec první důkaz ve vztahu k osobě obž. K. a rovnou je pozván k finální kontrole, tedy evidentně neměl obž. K. moc prostoru pro ovlivnění znění zadávací dokumentace, pokud je k ní přizván až na finální kontrolu. Následuje email obž. K. ze stejného dne 24. 6. 2011 (č. l. 22287), kdy v čase 13:41 hod. Milan K. posílá z emailové adresy xxx Josefu S. a Romanu K. pod předmětem „*podklady*“ v příloze podklady, kdy přílohu emailu tedy tvoří dokumenty v podobě: *Popis_HW_SW.žip*; dále dokument označený jako: *III – a – 02 - ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.žip*. V případě prvního dokumentu jde o popis hardware a software nároků na zabezpečení implementace systémů ICZ DESA. V bodě 1.1.1 ve vztahu k serveru je uváděno obecně, že celé řešení je postaveno na přenositelných technologiích (Java, XML) a je jej tedy možné provozovat na různých HW a SW platformách., které podporují prostředí Java atd. Ve vztahu ke koncovému uživateli je uváděno, že aplikace ICZ DESA komunikuje s uživatelem prostřednictvím webového rozhraní a je tedy třeba běžný funkční internetový prohlížeč, např. MS Internet Explorer 7 a vyšší. Ve vztahu k SW je uvedeno, že systém nemá žádné zvláštní požadavky na další software a aplikaci ICZ DESA je možno provozovat na serverech typu Microsoft, Linux, Unix apod. Následuje tabulka se základními požadavky provozování aplikace ICZ DESA. Z výše uvedeného je zřejmé, že se nejednalo o dokument, který by byl jakkoliv zapracován do zadávací dokumentace. Šlo o dokument zapracovaný do nabídky AutoCont.

378. Ve vztahu k druhému dokumentu, kdy je zasílána obž. K. zadávací dokumentace „Implementace Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře“, k tomu soud uvádí, že jaké konkrétní úpravy této zadávací dokumentace a ani, zda se navržené úpravy dostaly do finální verze, to obžaloba neřeší, stejně jako neřeší, zda případné navržené úpravy mají charakter diskriminující vůči jiným potencionálním soutěžitelům, či naopak zvýhodňují zejména tedy ICZ. Pokud obž. K. činil úpravy, které jsou vyznačeny v dokumentu na č. l. 22294 – 22328, jednak soud nerozumí skutečnosti, že dokument měl zasílat dne 24. 6. 2011 v čase 13:41 hod., dle metadat poslední změna měla proběhnout 24. 6. 2011 v čase 13:39 hod. (č. l. 22294), ovšem celková doba úprav dle metadat činí 0 minut. Ze zkratk souboru lze rovněž dovodit, že se na případných úpravách mohly podílet kromě obž. K. (viz zkratka MKA), také další osoby, např. Pavel S. (viz zkratka psek), nebo Josef T. (viz zkratka TJ). Jak je rovněž soudem uvedeno v rámci odůvodnění tohoto rozsudku u obž. K., tento rovněž činil připomínky k této zadávací dokumentaci a bylo objektivizováno, že šlo jednoznačně o připomínky ve prospěch zadavatele, které fakticky otevíraly zadávací řízení většímu okruhu soutěžitelů – soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. K. Soud se pak zabýval jednak povahou navržených úprav (pokud je tedy provedl sám obž. K.), kdy úpravy spočívaly v tom, že byly přesunuty určité pasáže mezi kapitolami, došlo k formátování textu apod. A zejména, a to považuje soud za nejdůležitější, výsledná (finální) zadávací dokumentace je souhrnná, má 16 stran a vztahuje se na všechny dílčí části projektu. Zadávací dokumentace, kterou zaslal obž. K. dne 24. 6. 2011 obž. J. S., se týká pouze a jen Digitalizace a ukládání, má celkem 34 stran. Tato zadávací dokumentace mohla sloužit jako podklad pro zadavatele, výsledná zadávací dokumentace je však zcela jiná, a to jak po stránce formální, tak obsahové. Pokud např. v části Technické kvalifikační předpoklady obsahuje obž. K. zasláná zadávací dokumentace požadavek na *minimálně 5 významných obdobných služeb plnění veřejné zakázky, kdy z toho alespoň 3 musí být poskytnuty pro subjekt veřejné správy, každá musí mít hodnotu min. 500 tis. Kč bez DPH a hodnota předložených významných služeb musí být v celkovém rozsahu minimálně 15 mil. Kč* (vše na č. l. 22316), tak ve vyhlášené a zveřejněné zadávací dokumentaci jsou v rámci technických předpokladů (CD na č. l. 9365) požadovány ve vztahu k Digitalizaci a ukládání *alespoň 2 zakázky na služby v oblasti předarchivní péče, digitalizace a ukládání elektronických dokumentů, z nichž alespoň 1 zakázka musí být ve finančním objemu nad 3 mil. Kč bez DPH, a alespoň 1 zakázku na službu digitalizace dokumentů ve finančním objemu minimálně 500 tisíc Kč bez DPH zahrnující zpracování dokumentů, na které se vztahuje ochrana údajů ze zákona (osobní údaje, obchodní tajemství, utajované informace aj.) nebo kde je z jiného důvodu požadován provoz režimového pracoviště s dohledem (cenné*

tisky aj.) Výsledná zadávací dokumentace je tedy zcela jiná (formálně i obsahově), než její návrh zasílaný dne 24. 6. 2011 obž. K. obž. S. poté, co zřejmě určité připomínky obž. K. provedl, nelze však absolutně hovořit o tom, že by výsledná zadávací dokumentace byla vyhotovena ve prospěch ICZ. Dále pak převážně část technického řešení, které je rovněž součástí návrhu zadávací dokumentace zasílané obž. K. obž. S., se pak převážně promítla do Přílohy č. 1 Zadávací dokumentace v podobě Specifikace předmětu veřejné zakázky. Ovšem opět porovnáním návrhu zadávací dokumentace s potencionálními úpravami ze strany obž. K. a porovnání finální verze Přílohy č. 1 vyplývá, že učiněné návrhy nebyly zadavatelem akceptovány. Stačí srovnat např. znění návrhu úpravy z č. l. 22304, kdy tedy zřejmě obž. K. navrhuje vypustit část znění *...podpora minimálně rozhraní HTTP/S, WebDAV, a XAM API*, kdy tento údaj je červeně proškrtnutý, ovšem pokud soud nahlédne do finální verze zadávací dokumentace (CD na č. l. 9365), konkrétně do její Přílohy č. 1 - Specifikace předmětu veřejné zakázky, tak tento požadavek je v ní uveden (str. 36 této Přílohy), zkrátka zůstal přes připomínku obž. K., aby byl vyškrtnut, naopak zcela zachován. Jinými slovy je pravdou to, co uváděli někteří obžalovaní, že pomáhali krajskému úřadu zpracovat případně i znění požadavků zadávací dokumentace, ovšem bylo na úřednících kraje, zda návrhy budou či nebudou akceptovat. Výsledná (finální) zadávací dokumentace tak byla plně pod kontrolou zástupců kraje. Toto je navíc jediný email a potažmo důkaz, dle kterého je obž. K. kladena za vinu úprava zadávací dokumentace ve prospěch ICZ. Sice ohledně stejného dokumentu, tedy návrhu ZD na Implementaci KDS a KDR si ještě vyměnili komunikaci obž. K. a obž. S. dne 28. 6. 2011 (č. l. 22474), kdy si S. vyjasňuje okolnosti ZD ohledně délky podpory, a kdy obž. K. odpovídá emailem ze dne 28. 6. 2011 (č. l. 22475 – 22478), kdy dokument v příloze je na č. l. 22479, ovšem již v této komunikaci nedochází k žádným dalším úpravám.

379. Je dále pravdou, že dne 1. 7. 2011 (č. l. 22633 – 22636) v čase 15:49 hod. obž. K. sděluje emailem obž. S. a v kopii také Romanu Z., že na základě proběhlé komunikace *posílá rámcový nástrěl. S. ho má považovat za důvěrný, byli by neradi, kdyby to nějakým způsobem uteklo*. Předmět emailu je příloha „*Sumar_digitalizace.ICZ.zjp*“. Jde o návrh cen za případnou dodávku Krajské digitální spisovny (investiční fáze 6 mil. Kč a provozní fáze 5,5 mil. Kč) a dále Krajské digitální spisovny včetně repositáře (v takovém případě by činila investiční fáze 9,5 mil. Kč a provozní fáze 8,5 mil. Kč). Stejněho dne 1. 7. 2011 v 16:37 hod. (č. l. 22637) Josef S. jednak *děkuje za info, jednak sděluje, že partnera řešení informoval o odsunu termínu schůzky na týden od 18.7. a žádá o návrh konkrétního termínu*. Následně dne 14. 7. 2011 (č. l. 22721) organizuje Josef S. Live Meeting s obž. K., v rámci kterého *potřebuje rozebrat především jejich číslo za provozní část digitalizace*. Dle názoru soudu se jedná jednoznačně o nabídku potencionálního subdodavatele do veřejné zakázky, na níž soud neshledává cokoli protiprávního. O tom dle soudu jednoznačně svědčí i další emaily, např. ze dne 19. 7. 2011 (č. l. 22725), kdy v čase 13:14 hod. Josef S. sděluje emailem Romanu Z. a v kopii Milanu K. (oba z ICZ) a Martinu S. z AutoCont v předmětu „*rozdělení rolí pro Olomouč*“, že: *na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce nad Olomoucí (ze strany GORDIC) je žádá o návrh možného termínu společné schůzky ICZ a Gordicu (za účasti AC). Předběžné info v minulých dnech (Roman Z.) určitě obdržel od kolegy M. K. Na stanovený termín by S. pozval pány z Gordicu. Jako vhodné místo schůzky navrhuji prostory AC v Brně*. Dle soudu probíhají nadále jednání o tom, kdo, a v jakém rozsahu bude plnit předmět zakázky Digitalizace pro AutoCont. Vyplývá to i z celé řady další komunikace, kterou soud rozebírá v odůvodnění ve vztahu k dalším obžalovaným zastupujícím subdodavatele u této zakázky, např. u obž. U. či zejména obž. K. atd., kdy soud odkazuje na tato odůvodnění, jen příkladně pak odkazuje na listinu ze dne 26. 5. 2011 (č. l. 21384 – 21385), kdy byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „*08.výzva*“ označená „*C.LM. zápis JS*“ v notebooku Josefa S., obsahující stanovené úkoly vyplývající z uskutečněného live meetingu, kdy jde o záznam v podobě: *Pro kapitulu DIGITALIZACE nastavit role ICZ a Gordic*. Dále byl dne 26. 5. 2011 v 13:21 hod. (č. l. 21389 – 21394) uložen v domovské složce S. na externí paměti zajištěné na pobočce společnosti AutoCont v Olomouci dokument naposledy upravený dne 25. 5. 2011 ve 21:11 hod. Pavlem S. z AutoCont, obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně

cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, kdy z poznámek dále vyplývá, že AutoCont bude tzv. na „prime“, společnost TESCO SW má strategickou roli, Merit bude dodávat HW a ve vztahu k jednotlivým částem projektu pak oblast III. Digitalizace a ukládání s cenou 39 milionů Kč bude garantovat AutoCont a skutečně dodávat v části a) KDJ (Krajská digitalizační jednotka = scan jednotka) společnost AutoCont, b) KDS (Krajská digitální spisovna) společnost Gordic a c) KDR (Krajský digitální repozitář) společnost ICZ, nebo email ze dne 29. 5. 2011 (č. l. 21492 – 21499), kdy Pavel S. z AutoCont zasílá emailem Martinu S., Vladimíru D. a v kopii Josefu S. (všichni AutoCont) soubor nazvaný „*Olke8vyzva_101*“, v němž je rozděleno plnění předmětné veřejné zakázky včetně dodavatelů jednotlivých částí plnění a subdodavatelů a tabulka obsahující jednotlivé dokumenty k rozpracovaným částem zadávací dokumentace a jejich současnému stavu. V textu emailu se Pavel S. dotazuje příjemců emailu: *jak dopadly výsledné dohody na rozdělení KDS/KDR?* Dále sděluje, že *nemá Gordicovskou verzi*. Dále uvádí: *DIGITALIZACE ve svém volném čase vezmu níže uvedené dokumenty a slepím z toho novou zadávacíku vycházím z toho, že všechny KDR a KDS jsou stejné, a tedy že mohu použít dokumenty ICZ i pro GORDIC. Pokud tam bude něco trochu špatně, doladí se při revizi celkové zadávacíky*. Následuje výčet dokumentů, které jak *uvádí „zmixuje“ do sebe*.

380. Z provedených důkazů má soud za to, že se obž. K. nedopustil žádného protiprávního jednání ve vztahu k zadávací dokumentaci a ve vztahu k části tvrzení obžaloby týkající se cenového návrhu, v tomto případě dle soudu šlo o ceny nikoli k zapracování do zadávací dokumentace, ale do potencionální společné nabídky. Navíc i z emailů je zřejmé, že ještě ani k tomuto datu nebylo jasné, jakou část bude potencionálně ICZ dodávat, kdy posílá návrh ceny jednak jen za jednu část (KDS), ale současně i nacenění za případnou dodávku jak KDS tak KDR. Následně až dne 27. 3. 2012, tzn. po více jak 6 měsících po poslední zachycené komunikaci týkající se přímo obž. K., je teprve vypsaná veřejná zakázka na *Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*, kdy stejného dne žádá o zadávací dokumentaci jak TESCO SW, tak např. ICZ (č. l. 23107 - 23109).
381. Ve vztahu k druhé části protiprávního jednání obž. K., kdy mělo dojít ke zpracování dvou nabídek, jedné vážně míněné ze strany AutoCont, druhé tzv. „krycí“ s vyšší cenou ze strany ICZ a k účasti obž. K. na tomto jednání, soud provedl následující důkazy. Jako první má soud ještě za důležité zmínit tu skutečnost, že obžaloba v bodě D. je mimo jiné postavena na tom, že ICZ byla skrytým dodavatelem v části dílčího plnění Digitalizace a ukládání, skrytá pod obchodní společnost WV Systems. Aniž by bylo z obžaloby možno vyčíst, o jakou konkrétní část dílčího plnění přesněji šlo, přesto si soud prohlédl oficiální nabídku do veřejné soutěže podanou jednak ze strany AutoCont a jednak ze strany ICZ (obě nabídky jsou na CD na č. l. 9365, nebo v tištěné originální formě ve Volné příloze II/4). Z oficiální nabídky AutoCont do této veřejné soutěže pak vyplývá, že část Digitalizace a ukládání bude subdodávat A-Scan. Nicméně z nabídky rovněž vyplývá, že část dílčího plnění Digitalizace a ukládání bude postavena částečně na produktu ICZ DESA. Produkt ICZ DESA je v nabídce AutoCont zmíněn poprvé na straně 249 nabídky, a to v tabulce týkající se přehledu všech licencí, které uchazeč o nabídku, tedy AutoCont, navrhuje pro realizaci svého nabízeného řešení. Mezi licencemi je pak přímo v bodu 2.1.2.3.4. zmíněna licence ICZ DESA, která bude použita k realizaci KDS (Krajská digitální spisovna). Dále je výslovně zmíněna licence ICZ DESA mezi výčtem licenčních oprávnění na str. 257 nabídky. Nejde o jediné dvě zmínky, naopak o produktu ICZ DESA se dále hovoří v samotné nabídce na stranách 295 (KDS a KDR budou budované na prostřednictvím ICZ DESA), dále na str. 297 a 298, opakovaně na str. 303 až 306 nabídky. Nakonec na str. 508 až cca 518 nabídky AutoCont je dokonce celý produkt ICZ DESA – tedy Elektronická důvěryhodná spisovna – popsán, včetně podrobnějšího popisu rozsahu a funkcí. Produkt ICZ DESA tedy nebyl dle soudu nijak v nabídce AutoCont skrytý, naopak je o něm hovořeno otevřeně a opakovaně, na mnoha místech jsou popisovány jeho funkce a dle soudu muselo být členům hodnotící komise známo, že se jedná o produkt od společnosti ICZ. Pokud pak AutoCont poptává do své nabídky tento produkt, je zřejmé, že musí proběhnout určitá komunikace mezi zástupcem AutoCont zpracovávajícím nabídku AutoCont, tedy Josefem S. a zástupcem ICZ,

kteřá je vlastníkem produktu ICZ DESA a musí si samozřejmě minimálně nacenit podmínky dodávky apod. Toto je nutno mít na paměti při hodnocení zajištěné a soudu k důkazům předložené komunikace. Navíc v nabídce ICZ podané do veřejné soutěže, je rovněž část Digitalizace a ukládání vystavena zcela příznaně a otevřeně na produktu ICZ DESA, logicky, jde o produkt této společnosti. Produkt ICZ DESA je i v této nabídce ICZ opět velmi podrobně popsán. Proto soud konstatuje, že členům hodnotící komise muselo být zřejmé, že řešení části předmětu plnění na Digitalizaci a ukládání v nabídce AutoCont je postavena na produktu jiného soutěžitele v této soutěži. Tedy dle názoru soudu, tvrzení obžaloby, že ICZ se skrytě podílela na části plnění (schovaná za WV Systems), není možné přijmout, když část Digitalizace v části dodávky KDS a KDR byla příznaně postavena na produktu této společnosti s tím, že jej dodá v celé části týkající se Digitalizace a ukládání A-Scan, včetně potřebných licencí, včetně toho, že proškolí pracovníky kraje s tímto systémem apod. Toto odůvodnění je pak platné i vůči obž. Romanu Z., kdy v jeho části soud na tuto pasáž jen obecně odkázal.

382. Ve vztahu k nabídce ICZ jsou pak dle soudu relevantní následující důkazy. Dne 11. 4. 2012 (č. l. 23170) Josef S. emailem vyžádal od obž. K. vyjádření *ke výši pojištění ICZ s tím, že ZD vyžaduje 100 mil.*, kdy Milan K. odpovídá dne 12. 4. 2011, *že ICZ má pojistku 101 mio.* Ačkoli obž. K. se k tomu vyjádřil v tom smyslu, že se nemusí dotaz vůbec týkat projednávané zakázky, ale třeba nějaké budoucí spolupráci na jiných projektech, s tím zřejmě nelze souhlasit, neboť právě zadávací dokumentace na tuto veřejnou zakázku v bodě 9.9.1. požadovala odpovědnost za škodu způsobenou třetí osobě ve výši 100 mil. Kč. Nicméně dle soudu právě dotaz S. znamená, že se počítalo s ICZ jako s potencionálním dodavatelem části plnění pro AutoCont, proto byl obž. K. dotazován na výši pojistné smlouvy. Dále dne 11. 4. 2012 v 16:50 hod. (č. l. 23149 – 23159) Josef S. zasílá email příjemcům Pavel M., Pavel S. a Petr K. v předmětu *OLK – kontakty*, jména firem a jejich zástupce, kdy u firem je i uvedeno, kterou část by měly plnit. Konkrétně: *MERIT (TC), Š. – garant dohody, Ž. Marta, dále TESCO SW (vnitřní integrace), Josef T. – garant dohody, David T. – architekt, Š. Jitka – hrdlo do firmy, kompletace nabídky, dále Asseco (DMVS, datový sklad), Š. Dalibor – garant dohody, Jaroslav G. (DWH), Pavel R. (DMVS), dále ICZ (digitalizace), Z. – garant dohody, K. – digitalizace, A-scan, W. – garant dohody, garant nabídky U.* Dále ještě dne 11. 4. 2012 v 17:04 hod. (č. l. 23149 – 23159) Josef S. zasílá email příjemcům M. Pavel, S. Pavel a K. Petr v předmětu: *„FW: OLK – kontakty“* přílohu, obsahující kontaktní údaje na *Jiřího Š. (MERIT GROUP a.s.), Bc. MBA Josefa T. jr., Ing. Davida T., Ing. Jitku Š. (TESCO SW a.s.), Dalibora Š., Davida Š. (Asseco Central Europe, a.s.), Ing. Romana Z., Ing. Milana K. (ICZ a.s.), Jana W. a Ing. Ivo U. (A-Scan s.r.o.)*. Jak uvedl svědek Ing. Pavel M., pracoval v AutoCont na pozici projektového manažera, k zakázce Olomouckého kraje se dostal v okamžiku, kdy AutoCont začala připravovat nabídku. Ze své pozice měl na starosti přípravu nabídky, proto oslovovali subdodavatele či dodavatele do projektu, jak interní, tak externí, nabídku sestavoval s kolegou Petrem K. Je tedy logické, že Josef T. jmenovaným zasílá kontakty na jednotlivé subdodavatele s uvedením, jaká část nabídky se takového subdodavatele potencionálně týká. Sám svědek potvrdil, že kontakty zřejmě získal od kolegy S. Svědek Petr K. vypověděl, že pracoval v AutoCont a jeho náplní práce je ve vztahu k technické a věcné části plnění, spolupracoval se subdodavateli. Opět z výše uvedeného vyplývá, že stále byla ICZ zvažována ze strany AutoCont jako dodavatel částí plnění.
383. Dále dne 11. 4. 2012 v 17:13 hod. (č. l. 23160 – 23162) Pavel M. jako projektový manažer AutoCont zasílá emailem v předmětu *„Olomoucký kraj – nabídka“* obž. K. na emailovou adresu xxx a v kopii na vědomí Romanu Z. na adresu xxx a v kopii na vědomí rovněž J. S., v příloze dokument nazvaný *„OLK_StrukturaNabídka_ICZ_120411.docx“*, obsahující požadovanou strukturu podkladů pro nabídku ICZ. V textu emailu příjemci obž. K. sděluje, že: *dostal na něj kontakt ohledně přípravy nabídky pro Olomoucký kraj. V koordinaci s TESCO SW pracují na kompletaci nabídky a posílá zadání (strukturu) pro doplnění požadovaných kapitol za oblast ICZ. Termín odevzdání podkladů je pátek 20. 4. 2012 do 12:00.* V příloze jsou pak předmětné požadavky na nabídku ICZ s tím, že přesně kopírují požadavky

zadávací dokumentace a obž. K. je žádán, aby doložil v rámci požadavků na technické kvalifikační předpoklady dle zadávací dokumentace referenční zakázky v bodě 9.10.12 a 9.10.13, kdy jde právě o zakázky prokazující kvalifikaci pro část Digitalizace, dále je obž. K. žádán o vyplnění bodu 7.3.1. zadávací dokumentace, tedy Požadavky na součinnost atd. Dle soudu je z výše uvedeného opět patrné, že stále bylo jednáno projektovým manažerem AutoCont Pavlem M. z jeho pracovní emailové adresy s obž. K. na jeho oficiální pracovní email, jako zástupcem ICZ v pozici potencionálního dodavatele části plnění.

384. Dle soudu je rovněž podstatný důkaz na č. l. 23163 až 23165, kdy se jedná o email od Pavla M. adresovaný dne 11. 4. 2012 v čase 17:18 hod. Josefu S. v předmětu *Příprava nabídky*. Přílohou je položková struktura nabídky členěná dle již vyhlášené zadávací dokumentace s rozdělením, kterou část má kdo dodávat s tím, že ICZ má dodat technické kvalifikace k bodu 9.10.1.2. nabídky (pozn. soudu: má tedy *doložit alespoň 2 zakázky na služby v oblasti předarchivní péče, digitalizace a ukládání elektronických dokumentů, z nichž alespoň 1 zakázka musí být ve finančním objemu nad 3 mil. Kč bez DPH*), dále má *zajistit nabídku v kapitole 7.3 Digitalizace a ukládání* a podílet se na dodání požadovaného digitalizovaného obrazce spolu s A-Scan. Z výše uvedeného pro soud vyplývá, že ačkoli ještě krátce předtím Pavel M. požaduje po obž. K. referenční zakázky i pro body plnění 9.10.1.2 a 9.10.1.3. (v emailu předtím psal M. číslování 9.10.12 nebo 9.10.13, správné označení dle zadávací dokumentace je 9.10.1.2. a 9.10.1.3.), krátce na to sděluje S., že dle dohod ICZ bude plnit jen 9.10.1.2. a 9.10.1.3. bude plnit A-Scan. Dle soudu toto přesně odpovídá výpovědi obž. Romana Z. spočívající v tom, že postupně se role ICZ v nabídce AutoCont zmenšovala, rozsah požadovaného plnění byl ICZ postupně krácen, což vedlo ICZ k tomu, aby podala vlastní nabídku, byť bylo rozhodnutí učiněno na poslední chvíli.
385. Dále dne 11. 4. 2012 v 17:28 hod. (č. l. 23166 – 23169) Josef S. emailem sděluje Milanu K. a v kopii Romanu Z. v předmětu *„rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“*, že v rámci přípravy a kompletace cenových vstupů zakázky *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji* je žádá o závazný rozpočet ve struktuře zadavatelem požadovaných fází dodávky, tj. investiční/provozní a jejich zjemnění dle článku 4.1 zadávací dokumentace. Přílohu s cenami mají v odpovědi šifrovat. Předpokládané plnění z jejich strany je 1.2 Digitalizace a ukládání. Opět se dle soudu jedná o vyjednávání ve vztahu ke zvažované subdodávce plnění ICZ pro AutoCont. Navíc opět z obsahu emailu vyplývá, že ačkoli mají být nabídky odevzdány dle zadávací dokumentace do 30. 4. 2011, ještě dne 11. 4. 2011 píše S., že se jedná o nacenění předpokládaného plnění k části 1.2. Digitalizace a ukládání, nikoli, že je již rozhodnuto, že budou konkrétní část plnit. Opět to zcela zapadá do výpovědi obž. Z., který uváděl, že postupně byl rozsah plnění požadovaného po ICZ ze strany AutoCont ponižován, což vedlo k rozhodnutí ICZ, že sama podá vlastní nabídku. A ačkoli S. žádá obž. K. o nacenění kompletní části Digitalizace, již před tím má od M. email, že ICZ bude dodávat jen část Digitalizace. Dle soudu vše nasvědčuje tomu, že šlo o klasické obchodní jednání, kdy se do poslední chvíle čeká na to, s kým do zakázky jít, se kterým potencionálním subdodavatelem, v jakém rozsahu apod. Svědčí o tom dle soudu i email, který si mezi sebou přeposlávají Pavel M. a Josef S. dne 17. 4. 2012 (č. l. 23212), kde se mezi sebou baví o částech plnění a M. například S. píše: *...pochoopil jsem to správně, že má GORDIC zpracovávat oblast Digitálních skladů i samostatně? ..to je (dle něj) příprava na vyřechování Asseca?* atd.
386. Dne 16. 4. 2012 v 7:00 hod. (č. l. 23214 – 23215) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá Josefu S. v návaznosti na jejich páteční rozhovor požadovaný podklad. Jde zřejmě o nabídku ICZ za část Digitalizace, příloha však nebyla k důkazům zajištěna. Nicméně Josef S. si dne 17. 4. 2012 v 18:36 hod. v návaznosti na zaslouhou kalkulaci sděluje, že *potřebuje otevřít diskusi nad nižšími mantinely Investiční fáze/provozní fáze 8 mio/900k ročně. Dále by potřeboval naladit jejich (ICZ) spolupráci s A-Scan a společný výstup do nabídky, navrhuje osobní schůzku*. Opět dle soudu probíhá jednání nad finanční nabídkou části potencionální dodávky ze strany ICZ do nabídky AutoCont, kdy obž. S. není spokojen s finančním

nacenením, probíhá dle soudu klasické obchodní vyjednávání nad výší subdodávky. Opět to dle soudu mohl být impuls ke zpracování vlastní nabídky ze strany ICZ. Dne 17. 4. 2012 v 10:38 hod. (č. l. 23224) Pavel M. emailem poslal obž. K. v souvislosti s připravovanou nabídkou pro Olomoucký kraj ještě doplňující informace a požadavky: *a) Pokud bude mít oficiální dotaz na objednatele, tak jej má poslat jemu, b) Přednostně má zaslat soupis potřebného SW pro jejich (ICZ) řešení, c) Přednostně má zaslat vyjádření, zda jimi (ICZ) navrhované řešení je v souladu s popisem HW uvedeným v příloze č. 1, kapitola 2.2.4.6. Servery a d) Přednostně má potvrdit splnění kvalifikačních požadavků, aby včas eliminovali rizika plynoucí z neplnění.* Opět dle soudu klasické obchodní jednání nad přípravou nabídky. Ovšem stejného dne 17. 4. 2012 v pozdější době v 18:40 hod. (č. l. 23216) již Josef S. sděluje emailem Romanu Z., že *potřebuje navázat kontakt s firmou určenou do jejich nabídky a není si jist, zda to může řešit s jeho kolegou K. Žádá o zaslání kontaktu na informovaného člověka.* Pokud obž. Z. vypovídal, že okolo dne 10. či 11. 4. 2011 se rozhodli v ICZ, že půjdou do veřejné soutěže s vlastní nabídkou, odpovídá dle soudu výše uvedený email tomu, že ICZ již nemohla být subdodavatelem v nabídce AutoCont prokazující jim kvalifikaci, proto obž. S. požaduje kontakt na osobu z WV Systems za účelem dodávky produktu ICZ DESA do nabídky AutoCont. Odpovídá tomu i email ze dne 19. 4. 2012, kdy Josef S. sděluje Pavlu M. v předmětu: *nábrada za ICZ*, že ICZ nebude v roli nekvalifikovaného subdodavatele, proto nepotřebují jejich referenci – tu dodá Asseco. Navíc, není logické, pokud se v obžalobě uvádí, že zpracování dvou kontrolovaných nabídek (se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci) bylo sjednáno účastníky údajné koalice již v období do 19. 7. 2011, ovšem fakticky jsou práce na údajné druhé „krycí“ nabídce započaty v ICZ až takto pozdě. Naopak by bylo logické nabídku „krycí“ zpracovávat daleko dříve (nejpozději současně s řádnou nabídkou), již jen proto, aby se stihla podat a před tím „upravit“ tak, aby potencionálně neobsahovala shodné pasáže atd. Existence „krycí“ nabídky je tedy skutečně obžalobou zřejmě dovozována pouze a jen z jednoho jediného soukromého zápisu, který si vytvořil obž. Josef S. O krycí nabídce není v tomto případě jediný další důkaz. O stejném svědčí i email Pavla M. ze dne 19. 4. 2012 (č. l. 23235), který píše Josefu S. a Petru K. mimo jiné shrnutí jeho pocitů z přípravy nabídky pro Olomoucký kraj v tom smyslu, že *zbývá 11 dní do odevzdání nabídky a oni neví, kdo bude dílo realizovat. TESCO na poslední chvíli po nich chce vyjednávat ceny a koalici s potencionálními subdodavateli, proč toto neřešili v průběhu posledních 6 měsíců?* atd. Dle soudu se nabízí logická otázka, pokud TESCO SW chce vyjednávat v této chvíli o ceně, není to třeba právě z toho důvodu, že má nově možnost podat subdodávku do nově sestavované nabídky ICZ?

387. Ačkoli tedy ICZ přichází s rozhodnutím o vlastní nabídce, pokračuje komunikace mezi zástupci ICZ a AutoCont, neboť AutoCont požaduje do své nabídky pro část Digitalizace produkt ICZ, konkrétně ICZ DESA. Dne 18. 4. 2012 v 15:38 hod. (č. l. 23224 – 23227) obž. K. z emailové adresy xxx zaslal Pavlu M. v reakci na jeho žádost ze dne 17. 4. 2012 a v kopii Josefu S. v předmětu „*Olomoucký kraj – Doplnující informace*“ v příloze dokument nazvaný „*požadavky_SW_HW_pro_KDS_KDR.docx*“ s tím, že posílá materiál s popisem SW a HW požadavku pro KDS/KDR. Samotná příloha není součástí spisu. Pavel M. dne 19. 4. 2012 ve 2:22 hod. (č. l. 23236 – 23237) zaslal zástupcům TESCO SW, MERIT GROUP, AutoCont na emailové adresy xxx, xxx, xxx, xxx a xxx v předmětu „*Olomoucký kraj – upřesnění SW*“, takto od všech vyžádané podklady a píše: *předem děkuje za zaslání podklady a dále posílá sbromážděné informace ohledně SW licencí a kompatibility s popsáním HW. Bohužel nemá informace v zaslání tabulce, obeslal dodavatele dříve. Nicméně alespoň sestavil odpovědi do struktury dle kapitol. Prosí dále o případné přeposlání na zainteresované osoby. Bohužel nemá reakci ze strany Asseco na kapitulu č. V – datové sklady. Během dnešního dne ověří situaci. Podklady doufá, že pochopitelně neshromažďoval za TESCO SW a Merit.* Dále se v emailu rozepisuje k jednotlivým částem plnění předmětné veřejné zakázky s uvedením dodavatele, jeho zástupce a dosud těmto dodavateli předloženým podkladům. Konkrétně: *k Digitalizaci veřejné správy od společnosti Asseco – Petrem S., k Digitalizaci a ukládání od společnosti ICZ a.s. – Milanem K., k Datovým skladům od společnosti Gordic – Jiřím K.* Dne 19. 4. 2012 v 18:38 hod. (č. l. 23267 – 23268) Radek B. z ICZ z emailové adresy xxx prosí Josefa S. (v kopii obž. K.) v předmětu „*přehled KDJ*“ o *rekapitulaci limitů*

všech u KDJ, protože z jeho mailu mu není jasné, k čemu je vztažena ta částka, co psal. B. sděluje S., že s kolegou K. sdílí všechny informace a připravují nabídku. Dne 20. 4. 2012 v 0:33 hod. (č. l. 23269 – 23271) Josef S. sděluje Radku B. z ICZ a v kopii obž. K. v předmětu „přehled KDJ“, že na obě části KDJ + digitalizace koalice uvažovala cca 10-11 mio. Vycházelo se z pracovních kalkulací partnerů s tímto rozkladem: Služba skenování 6 mio, KDJ 4,5-5 mio. Provozní část je za celou kapitolu jedna položka a tu zná (900/rok) a čerpáte. Takže neví – ICZ má položit na stůl číslo a AutoCont bude reagovat. Dne 20. 4. 2012 v 11:48 hod. (č. l. 23274 – 23279) Josef S. zasílá emailem příjemci Josef T. jr. v předmětu „skenování“ v příloze vyplněnou tabulku s celkovou nabídkovou cenou za část předmětu veřejné zakázky KDJ + skenování, kdy tuto nabídku obdržel v 09:19 hod. emailem od A-Scan od Ivo U. Josef S. ji obratem zasílá Josefu T. a dne 20. 4. 2012 v 15:17 hod. ji Josef T. přeposílá emailem příjemci Radek B. z ICZ v předmětu: „skenování“ materiály s celkovou cenovou nabídkou za část předmětu veřejné zakázky KDJ + skenování. Dne 23. 4. 2012 v 14:35 hod. (č. l. 23301) Josef S. zaslal emailem Petru K. a Radku B. na adresu xxx v předmětu „FW: Dodavatel a modely“ slíbenou kalkulaci včetně cen v pořadí položek tabulky. Následně ji zasílá Milanu K. s tím, že ji omylem poslal osobě Petr K. Jde o nabídku skenerů od společnosti Konica Minolta. Dne 24. 4. 2012 v 5:57 hod. (č. l. 23315 – 23317) Milan K. zasílá emailem Josefu T. jr. a v kopii Radku B. na vědomí v předmětu „kalkulace“ zašifrovaný dokument s kalkulací za digitalizaci a ukládání s tím, že heslo je jeho mobil. Příloha obsahuje tabulkově zpracovanou nabídkovou cenu pro část Digitalizace a ukládání včetně rozpisu cen za podčásti KDS, KDR, Gordic napojení na ESS (pozn. elektronická spisová služba) KDJ a Digitalizace službou. Přitom je nutno si uvědomit, že již v této chvíli ICZ sestavuje vlastní nabídku, do které jako subdodavatele přizval TESCO SW a GO RDIC.

388. Dne 24. 4. 2012 v 6:43 hod. (č. l. 23322) Milan K. zasílá emailem Josefu S. v předmětu „podklady“ podklady zatím pro KDS/KDR (popis řešení a popis API) s tím, že ještě na nich budou pracovat + musí doplnit popis řešení KDJ. Popis digitalizace jako služby mají dostat přes ně, nebo přímo od A-Scanu. Dne 24. 4. 2012 v 6:54 hod. (č. l. 23318 - 23320) Milan K. zasílá emailem Josefu T. a v kopii Radku B. na vědomí v předmětu „kalkulace - update“ opětovně zašifrovaný dokument s kalkulací za Digitalizaci a ukládání s tím, že posílá update kalkulace za digitalizaci a ukládání, navýšení je v podpoře, kde přehlédl poslední nacenění k Siriu. Heslo zůstává. Dne 24. 4. 2012 v 7:06 hod. (č. l. 23321) Milan K. ještě jednou opravil jím zpracovanou kalkulaci a nyní ji jako přílohu nazvanou „kalkulace – update 2“ znovu zasílá Josefu T. T. na to K. sděluje v 7:30 hod., že těm číslům vůbec nerozumí a že jsou úplně mimo rámeček, kde byli .. za služby digitalizace byli na 5,5 mil a teď jsou na 8 mil. ..podpora je úplně mimo rozpočet. Je potřeba to probrat osobně. Tuto svou komunikaci dává v kopii také Romanu Z. z ICZ, Radku B. z ICZ, Josefu S. a Jiřímu Š. z MERIT GROUP. Dne 24. 4. 2012 v 9:57 hod. (č. l. 23342 - 23356) Josef S. zasílá obž. K. na emailovou adresu xxx a Radku B. na emailovou adresu xxx v předmětu „rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ v příloze nazvané „AC_ICZ x subdod smlouva o smlouvě budoucí 2012_1.doc“. Žádá oba adresáty, aby odkontrolovali vazbu na ZDS a sjednané řešení, poslední neveřejnou přílohou bude cena a popis sjednaného plnění. Koneční datum kompletní nabídky je tento pátek. Smlouva samotná je na č. l. 23344 – 23356 včetně metadat dokumentu. Z obsahu smlouvy vyplývá, že AutoCont jako objednatel se uchází o nadlimitní veřejnou zakázku na služby Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji, jejímž zadavatel je Olomoucký kraj a pro případ získání této zakázky má zájem na zajištění vybraných částí zakázky třetí osobou v pozici subdodavatele. Předmětem je návrh smlouvy obsahující budoucí závazek smluvních stran (AutoCont a ICZ) vzájemně spolupracovat při sestavení nabídky. ICZ se tak zavazuje v případě vítězství dodat část předmětu veřejné zakázky v podobě Digitalizace a ukládání, a to v části 4.1. zadávací dokumentace a přílohy č. 1 body 1.2, 2.1. a 2.2.2. V příloze je sjednána cena plnění, která nesmí přesáhnout v investiční fázi 6 000 000 Kč bez DPH (nacenění provozní fáze není sjednáno), jde přitom o nacenění za dodávku kompletní části Digitalizace, tedy jak KDS, tak KDR a KDJ včetně implementace. Dále dne 24. 4. 2012 v 15:22 hod. (č. l. 23358 - 23359) Petr K. z AutoCont sděluje obž. K. na emailovou adresu xxx v předmětu „Podklady“, že: na sebe dle jejich telefonické dohody posílá kontakt a že má ještě posečkat do 17 hodin se zpracováním jejich podkladů do nabídky.

Podklady má poslat obvyklou cestou na pana Josefa S. a jemu v kopii, aby mohl bez prodlení začít pracovat na zpracování jejich části. Dne 24. 4. 2012 v 22:03 hod. (č. l. 23366) Josef S. zasílá příjemcům Milan K. a Jan W. a v kopii dává na vědomí Pavlu M. a Petru K. s textem: „Dobrý den, Popis služby digitalizace dodá A – scan přímo ke nám. JS“. Dne 24. 4. 2012 v 22:05 hod. (č. l. 23367 - 23368) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá Petru K. a v kopii Josefu S. a Pavlu M. v předmětu „podklady“ v příloze dokumenty nazvané „OLK_NAB_KDS_KDR – verze 2.1.doc“, a „Priloha_c_3_Popis aplikačního rozhraní KDS.pdf“ s tím, že posílá popis řešení a vrhá se na tabulky. Co fakticky posílá, to není zřejmé, nebyly přílohy zajištěny. Dne 25. 4. 2012 v 6:01 hod. (č. l. 23369 - 23373) Milan K. emailem Josefu T. a v kopii Radku B. a Romanu Z. v předmětu „kalkulace“ na základě včerejších jednání posílá zašifrované podklady pro DA s optimalizovanou variantou.

389. Dne 25. 4. 2012 v 6:56 hod. (č. l. 23374 - 23389) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá email Petru K. a v kopii Josefu S. a Pavlu M. (všichni AutoCont) v předmětu: „Podklady“ s textem: „Dobrý den, posílám tabulky. Líp už to nesvedu...“ V příloze emailu nazvané „Splnění požadavku dle kap 2.2.2 Priloha_01_ZD.docx“ posílá tabulku s popisem řešení oblasti digitalizace, zejména KDS, KDR a KDJ. Samotná tabulka je vyplněná část zadávací dokumentace, kdy se jedná o tom, že součástí zadávací dokumentace je Příloha č. 1 Specifikace předmětu veřejné zakázky. V této příloze je v kapitole 2.2.2. Digitalizace a ukládání popis požadavků zadavatele pod jednotlivými body, jako např. DAU01, DAU02 atd. Tuto tabulku tedy obž. K. převzal ze zadávací dokumentace a do tabulky vkládá vlastní reakci na každý požadavek (vyplňuje tabulku). Jak vyplývá z dokumentu obž. K., tento celou dobu do tabulky vkládá řešení založené na produktu ICZ DESA a uvádí u každého kterého požadavku zadávací dokumentace, zda produkt ICZ DESA splňuje požadované technické a jiné parametry. Tato tabulka se pak jednoznačně promítla do oficiální nabídky AutoCont. Je to logické, pokud AutoCont požaduje dodání tohoto produktu - ICZ DESA, že zřejmě jen zástupce ICZ bude schopen specifikovat, zda požadavky zadávací dokumentace jejich IT produkt splňuje. Toto zcela odpovídá obhajobě obžalovaného, že byl postaven do role, kdy na jedné straně zpracovával nabídku pro ICZ samostatně, na straně druhé poskytoval pomoc AutoCont jako smluvnímu partnerovi, který po nich požadoval dodání ICZ DESA. Jak soud zpočátku uváděl, na produktu ICZ DESA byla v nabídce AutoCont postaveno plnění v části Digitalizace.
390. Dne 25. 4. 2012 v 13:23 hod. (č. l. 23394 - 23404) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá email příjemci Petr K. a v kopii na vědomí příjemcům Pavel M. a Josef S. v předmětu „Podklady ICZ“ s textem „Dobrý den, posílám požadované doplnění „křížovky“. Zdarne jsme prosli schvalováním práci na nabídce a bankovní záruky, takže vzhuru.... © Hezký den Milan K.“. V příloze emailu nazvané „Doplnění informací do nabídky_120424_v2.docx“, obsahující doplněné požadavky na předmět zakázky. V této části obž. K. do nabídky AutoCont doplňuje informace k licencím, tedy, že: *licence ICZ DESA ke realizaci KDS bude poskytnuta pro neomezený počet ...* atd. Jde o následně opět oficiální část nabídky AutoCont, kdy pokud soud shora uváděl, že v nabídce se mluví o produktu ICZ DESA přiznaně a opakovaně, poprvé na straně 247 a 259 v souvislosti s licencemi, tak přesně toto je ta část, kterou si mezi sebou vyměňují a kterou pro AutoCont opět tedy zpracovával obž. K. za ICZ.
391. Dne 25. 4. 2012 v 16:58 hod. (č. l. 23437 - 23441) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá email Michaele M. z TESCO SW v předmětu „VZ – Olomoucký kraj kvalifikace“ v příloze subdodavatelskou smlouvu pro zajištění kvalifikace v nabídce. Děkuje za vstřícnost. Tady jde dle soudu o smluvní podchycení spolupráce na vlastní nabídce ICZ. Dne 25. 4. 2012 v 19:40 až 19:50 hod. (č. l. 23422 - 23435) Milan K. z emailové adresy xxx Josefu S. nejprve sděluje v předmětu „licence“, že si není jistý tabulkou uvedenou v textu, a to jak a kdo všechno ji vyplňuje a kam se umístí, poté v předmětu „OLK – Doplnění informací“ příloze dokument nazvaný „Doplnění informací do nabídky_120424_v2.docx“ a v předmětu „OLK – Schéma“ posílá schéma ve visiu a prosí o jeho převod do jiného formátu. Dále sděluje, že kolegovi M. posílal tu vyplněnou křížovku.

392. Jako první potencionální email, ze kterého vyplývá určitá spolupráce či pomoc Josefa S. při zpracování samostatné nabídky ICZ, je až email ze dne 25. 4. 2012 v 20:01 hod. (č. l. 23436), kdy Milan K. z emailové adresy xxx zasílá Josefu S. v předmětu „*pomoc k nabídce*“, v němž shrnuje S. rady, které obdržel na podkladě jejich telefonického hovoru k jednotlivým kapitolám a prosí o náповědu a věnuje se např. kapitole 6. - Podrobný položkový výkaz - Technologické centrum s poznámkou, že by ji měl mít vyplněný od Meritu. Také uvádí, že žádá k části 8. zadávací dokumentace, podbodům 8.2.2. a 8.2.3. (pozn. soudu což jsou hodnotící kritéria v podobě technické úrovně nabízeného řešení a kvalita poskytnutých služeb), aby *na základě dohody S. poskytl mistr, který zmodifikuje tak, aby se tvaril úplně jinak*. Na tuto žádost o pomoc dne 25. 4. 2012 ve 22:28 hod. (č. l. 23445 - 23458) reaguje Josef S. emailem Milanu K. v předmětu „*pomoc k nabídce*“ v příloze dokument nazvaný „*Technická úroveň nabízeného řešení.docx*“ tak jak se dohodl s M. V emailu sděluje K., *že ví, že to není snadné, ale co nejvíce změnit texty. Ze souvislých textů udělat bodové odrážky a naopak. Nějaké myšlenky a věty dofabulovat apod.* Z přílohy vyplývá, že se jedná o popis Technické úrovně nabízeného řešení.
393. Ještě předtím Josef S. dne 25. 4. 2012 ve 21:46 hod. (č. l. 23442 - 23443), sděluje emailem Jiřímu Š. na emailovou adresu xxx a Josefu T. na emailovou adresu xxx a v kopii Pavlu M. v předmětu „*pomoc k nabídce*“, že *kolega K. „velmi“ tápe při tvorbě nabídky. Uprímně nemá S. jasné noty jak se vůči němu vybrat a jaká data může dostat. Předpokládal, že nutné informace běží přímou linkou od „jeho“ dodavatelů. Osobně odmítám dát mu naše dítko, obávám se, že jedno autorství by špělo. Je třeba rychle reagovat, co dále. Aktuálně má od nás podklady z Gordicu a Meritu. Svůj výtvar pošle ke kontrole. Kontrolu předpokládá S. jiným okem, než AutoCont. Ujme se toho TSW? A také je zájmová komunikace mezi Josefem S. a Pavlem M. ze dne 25. 4. 2012, kdy ve 22:22 hod. (č. l. 23444) Josef S. sděluje emailem Pavlu M. v předmětu „*I.CZ – Nabídka*“, v souvislosti s připravovanou nabídkou ICZ, *že: vězí v něčem k čemu nemají žádná data. A zájem na tom, aby to zmastili mají co nejmenší. Seru na to, píšu na TSW a merit, že by si to měli kočírovat.... K. ještě pošle popis z pohledu hodnotících kritérií.* (pozn. soudu, což je dokument, který popsal v 22:28 hod.).*
394. Dne 26. 4. 2012 v 9:06 hod. (č. l. 23475 - 23509) obž. K. z emailové adresy xxx zasílá email Josefu S. v předmětu „*pomoc k nabídce*“ v příloze rozpracovanou nabídku společnosti ICZ jako dokument nazvaný „*Obchodní nabídka_Olomouc_s-Gov-docx*“ s tím, že ji posílá k ohodnocení modifikací. V příloze pak skutečně zasílá J. S. rozpracovanou nabídku ICZ do veřejné soutěže na Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji. Nutno však podotknout, že nabídka obsahuje pouze 32 stran (konečná nabídka má 439 stran) a obž. K. jsou zaslány zejména část týkající Technologického centra s Podrobný položkový výkazem na Technologické centrum, ale nejsou vyplněny částky a dále část týkající se Technická úroveň nabízeného řešení, tedy pouze a jen ty části, se kterými si obž. K. evidentně nevěděl rady a popřípadě, aby S. zkontroloval, zda jeho modifikace v části Technická úroveň jsou dostatečné. A nakonec dne 26. 4. 2012 v 12:27 hod. (č. l. 23523 - 23527) Milan K. z emailové adresy xxx zasílá email Josefu S. v předmětu „*cena za DA*“ v příloze dokument nazvaný „*Příloha_02_nabídková_cena.zíp*“. Dokument je zašifrovaný s tím, že heslo je S. mobil. Příloha obsahuje tabulkově zpracovanou cenu za část Digitalizace a ukládání, S. obratem v 12:35 ceny odsouhlasuje. V příloze je cena za dodávku Digitalizace a ukládání stanovena na částku 20 669 900 bez DPH a za provozní fázi 5 486Kč bez DPH.
395. Následně je dne 30. 4. 2012 podána nabídka od AutoCont se subdodavateli A-Scan s.r.o., TESCO SW a.s., GORDIC s.r.o., MERIT GROUP a.s. a Asseco Central Europe a.s. Nabídku podává rovněž ICZ, a to se subdodavateli TESCO SW a.s., EXON s.r.o. a GORDIC s.r.o. Nabídky podávají i další společnosti. Nabídková cena ICZ na část Digitalizace byla ve výši 31 520 000 Kč za investici a 6 960 000 Kč za fázi provozní. Nabídková cena AutoCont pak za část Digitalizace činí 31 500 000 Kč v části investiční a 5 669 333 Kč za část provozní. Z výše uvedených cen pak

vyplývá, že nabídka obž. K. zasláná dne 26. 4. 2012 za Digitalizaci je nabídka za dodávku ICZ DESA. Po podání nabídky je ještě možno poukázat na následující důkazy. Jednak dne 30. 4. 2012 v 11:00 hod. (č. l. 23581) Radek B. z ICZ zasílá emailem Milanu K. a Romanu Z. výsledky otevírání obálek. Dne 1. 5. 2012 (č. l. 23581) Josef T. děkuje Radku B. za informaci a za spolupráci při přípravě nabídky s tím, že věří, že vše dobře dopadne. Dne 4. 5. 2012 v čase 15:24 hod. (č. l. 23582) proběhl hovor mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell, v němž mimo jiné H. sděluje N.: *at' si to nechá pro sebe, ale TESCO SW se ještě posichrovali a ještě tam šli s ICZtkou taky jako subdodavatel. H. se jich prý ptal, jak to vypadá, co Olomouc a oni mu říkali, že se posichrovali a že do toho šli s obouma dodavatelemi s AutoContem a s ICZkou. N. říká, že taky AutoCont je druhý a ICZtka je první. H. říká, že to neví, že on (Michal T.) mu říkal, že první je nějaký Aquasoft, ale s tím nešli. Říkal mu, že tam byl rozdíl snad ve dvou nebo třech milionech. N. říká: „a co s tím? Předpokládám, že to si T. ošěfuje, tohle to“.*

396. Mezi důkazy týkající se jednání obž. K. lze dále ještě poukázat na následující komunikaci. Dne 29. 8. 2012 v 13:15 hod. (č. l. 23744 - 23759) Josef S. zasílá email Hynku V. (nyní Steven T.) na emailovou adresu [xxx](#) v předmětu „*návrh smlouvy se subdodavatelem*“ s textem: „*Dobrý den, v příloze zasílám návrh smlouvy. Prosím o schvalovací/ oponovací kolečko na Vaší straně. Cenu jsem v této fázi nevyplňoval záměrně, možná to uvidí ještě příliš mnoho očí. Ve Vašem případě předpokládám dle dohody, že pod tuto smlouvu si „uklidíte“ další dodavatele potřebné pro naplnění kapitoly (typický skenovací linka + SW, služba skenování). Z komunikace záměrně vypouštím Milana K. – info už si předáváte interně. Souhlasíte? S díky Josef S.“* a v příloze emailu pak Josef S. posílá rozpracovanou subdodavatelskou smlouvu.
397. Dne 8. 9. 2012 v 9:33 hod. (č. l. 23792 - 23792) zasílá Martin D. z emailové adresy [xxx](#) zástupcům TESCO SW, Asseco, Gordic, A-Scan, Merit Group, ale také na emailovou adresu [xxx](#) v předmětu „*KUOL: body ze schůzky 7.9., organizace projektu*“ email s textem obsahující body ze schůzky ze dne 7.9., základací listinu projektu a nejbližší kroky. V příloze emailu pak zasílá kontaktní list, v němž jsou mimo jiné uvedeny kontakty na zástupce WV Systems Hanu B., Hynka V. a Milana K. Dne 31. 10. 2012 ve 14:20 hod. (č. l. 23864 - 239896) zasílá Milan K. z emailové adresy [xxx](#) Josefu S. a v kopii Hynku V. v předmětu „*návrh smlouvy*“ připomínkový návrh smlouvy mezi objednatelem AutoCont a WV Systems, jejímž předmětem je plnění v části zakázky Digitalizace a ukládání. Z této smlouvy vyplývá, že nakonec dodávala WV systems pro AutoCont část nabídky specifikované body 4.1 zadávací dokumentace a zejména Přílohou č. 1, zejména jeho části 1.2., 2.1 a bod 2.2.2., tedy Digitalizace a ukládání mimo kapitolu DAU62 (tato se však v příloze nenachází, příloha končí kapitolou DAU61). Cena dodávky ve smlouvě je uvedena v částce 14 919 900 Kč bez DPH a v ceně 6583 200 Kč bez DPH za provozní fázi. Smlouva však není podepsána, jde o návrh smlouvy k připomínkování. Již dne 2. 11. 2012 v 7:43 hod. (č. l. 23897) Milan K. z emailu [xxx](#) zasílá Josefu S. a v kopii Hynku V. v předmětu „*návrh smlouvy – update*“ s textem: „*Dobrý den, posílám update návrhu smlouvy, našel jsem chybu v ceně podpory, kdy jsem zaměnil cenu za 5 let celkem s roční cenou – opraveno. S přáním příjemného dne Milan K.“* Dne 4. 11. 2012 ve 21:33 hod. (č. l. 23897) pak Josef S. zasílá emailu Milanu K. v předmětu „*návrh smlouvy – update*“ v příloze druhou verzi subdodavatelské smlouvy mezi AutoCont a WV Systems a v textu emailu informuje Milana K. o úpravách této smlouvy, které udělal. Jako jedna z posledních znění smlouvy je ta, která byla zasílána dne 28. 11. 2012 (č. l. 23956, kde v části ceny a platební podmínky nadále figuruje cena ve výši 14 919 900 Kč bez DPH, cena za provozní fázi byla změněna, zřejmě právě na podkladu emailu K. ze dne 2. 11. 2012 a byla stanovena jako roční výše poskytování služeb. Dne 29. 4. 2013 v 15:17 hod. (č. l. 24022) asistentka ředitele společnosti WV Systems Michaela Ž. z emailové adresy [xxx](#) zasílá Josefu S. a v kopii Haně B. a Hynku V. v předmětu „*faktury*“, faktury k vytištění a zaúčtování. Zároveň prosí o potvrzení přijetí faktur. Faktura není součástí spisu.
398. Z výše uvedených důkazů pak dle soudu vyplývá, že ICZ až do cca poloviny dubna 2012 byla brána jako potencionální subdodavatel AutoCont v její nabídce, a to v části Digitalizace. Následně ICZ odstupuje z této pozice a vytváří vlastní nabídku, ovšem pro AutoCont nadále bude dodávat část

Digitalizace, konkrétně produkt ICZ DESA. Také je pravdou, že AutoCont poskytla do nabídky ICZ podklady k zapracování pro Technologické centrum a pro část Datové sklady. Podklady k datovým skladům však poskytl nikoli Josef S., ale Pavel M., což vyplývá jednoznačně z emailu ze dne 23. 4. 2012 z č. l. 22434, kdy navíc GORDIC byla subdodavatelem ICZ pro Datové sklady. Josef S. 25. 4. 2012 poskytl obž. K. až dokument nazvaný „*Technická úroveň nabíženého řešení.docx s tím, aby jej přepracoval. Jde o požadavek nutný do podané nabídky.*“ Dokument, který S. zaslal K., je přesně ten samý, který se objevil v nabídce AutoCont od strany 638 nabídky a který se v určité pozměněné podobě objevuje samozřejmě i v nabídce ICZ od strany 395 nabídky a dalších (vše CD na č. l. 9356, nebo Volná příloha II./4). Rovněž obdržel Josef S. nabídku ICZ již dne 26. 4. 2012 v 9:06 hod. od obž. K. ke kontrole, ovšem šlo „jen“ o 32 stran z celkových 439, týkající se pouze Technologického centra bez vyplněných částek a týkající se právě kontroly, zda úpravy obž. K. S. poskytnutého podkladu do nabídky jsou dostatečně upraveny. Jak však rovněž vyplývá z jiného emailu Josefa S. ze dne 25. 4. 2012 ve 21:46 hod. (č. l. 23442 - 23443), tak S. sděluje Jiřímu Š., Josefu T. a v kopii Pavlu M., že: *kolega K. „velmi“ tápe při tvorbě nabídky. Upřímně nemá S. jasné noty jak se vůči němu vybranit a jaká data může dostat. Předpokládal, že nutné informace běží přímou linkou od „jeho“ dodavatelů. Osobně odmítám dát mu naše dítě, obávám se, že jedno autorství by čpělo. Je třeba rychle reagovat, co dále. Aktuálně má od nás podklady z Gordicu a Meritu. Svůj výtvor pošle ke kontrole. Kontrolu předpokládá S. jiným okem, než AutoContu. Ujme se toho TSW?* Z výše uvedeného tedy spíše vyplývá, že nabídka ICZ nebyla zase až tak pod kontrolou a taktovkou obž. S. či jiných obžalovaných. Proč obdržel obž. K. části plnění do jejich nabídky (Technologické centrum a Datové sklady) není zřejmé. Také, jak již soud uvedl, pokud bylo od počátku záměrem podat dvě řízené nabídky, proč svědkové hovoří o tom, a z důkazů vyplývá, že nabídka ICZ byla zpracovávána až na poslední chvíli, že jak soud uváděl, bylo by naopak logičtější zpracovávat „krycí“ nabídku s předstihem, aby se stihla vůbec odevzdat. Je také nutno uvést, že nebylo nutné do veřejné zakázky podat 2 nabídky, aby nebyla soutěž zrušena, takový požadavek, se kterým obžaloba opakovaně pracuje, platný zákon o veřejných zakázkách nevyžadoval jako nutný. Tvrzení obžaloby o tzv. krycí nabídce tak nemá soud za prokázané.

399. Co se týče svědků, soud odkazuje na rozbor svědků u odůvodnění obž. Z. Protože soud shora odůvodnil, že nemá za prokázané, že by se obž. K. podílel na ovlivňování zadávací dokumentace, pak má za nadbytečné dále poukazovat na znalecký posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 994-140/2020 ze dne 30. 12. 2020 (Volná příloha č. l. 42030), z něhož vyplývá, že podmínky zadávací dokumentace zakázky *Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. Nebyly v zadávací dokumentaci zjištěny parametry, které by měly vliv na deformaci trhu a které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů, zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení možnosti podání nabídky více dodavateli.
400. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Milanu K., že v žalobním návrhu popsáný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému se sice částečně stal, není však trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Ivo U.

401. Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že založil v roce 2000 firmu A-Scan, kdy cítil příležitost v digitalizaci dokumentů a jejich zpracování v elektronické podobě. A-Scan vlastnil a pracoval v ní jako jednatel až do podzimu roku 2014, kdy z firmy odešel krátce po prohlídce firmy ze strany policie, kdy jim byla zabavena technika, dokumenty a došlo ke zkopírování firemních disků z PC. Firmu si převzal společník J. W., který ji vlastní a dále pokračuje v obchodní činnosti digitalizace dokumentů. Ke skutku D. uvádí, že v roce 2009 vydalo Ministerstvo vnitra Výzvu k předkládání žádostí a Vzorovou dokumentací pro e-Government, jejíž součástí byla i digitalizace a ukládání dokumentů. Nabídlí TESCO SW své služby a výsledkem bylo, že dostali pozvánku na Setkání zákazníků a partnerů firmy TESCO SW na 16. 9. 2010, kde se seznámili s obž. Josefem S. z

AutoCont. Ve skutkové větě obžaloby k této části jsou uváděny jejich schůzky v období května až června 2011, kdy potvrzuje, že se několikrát sešli, ale ne proto, aby se snažili o úpravu zadávací dokumentace, ale naopak hledali technické i obchodní řešení zpracování dokumentů, jejich skenování a ukládání. AutoCont potřebovala znát, jakým způsobem a na jaké technice by bylo možné provést digitalizaci pro odhadované počty 1 300 000 ks stran periodik. Ohledně zpracování se v A-Scan domnívali, že s ohledem na ochranu soukromých dokumentů by se tyto měly zpracovávat na režimovém pracovišti, což obž. S. doporučil s tím, že A-Scan režimové pracoviště má a dokumenty s osobním charakterem na něm zpracovává. Vymezuje se proti tomu, že tímto chtěli někomu způsobit škodu, nebo sobě opatřit prospěch. Nikdy nevytvořil zadávací dokumentaci, nepodílel se na její tvorbě, pouze poskytl odborně technickou, nebo cenovou tržní konzultaci svému potenciálnímu obchodnímu partnerovi. V zadávací dokumentaci pro tuto veřejnou zakázku v její specifikaci pro digitalizaci dokumentů je režimové pracoviště požadováno, ale vzhledem k tomu, že se výběrového řízení zúčastnily 4 firmy, nebyly tyto přihlášené firmy kvůli tomuto požadavku vyloučeny, splňovaly ho a tento požadavek nijak nezvýhodnil jiné uchazeče o veřejnou zakázku. Dvě následně vyloučené firmy byly vyloučeny pro chybějící listy dokumentace a špatné technické řešení (AQUASOFT) a pro další formální nedostatky (K-net). K této zakázce podávali nabídku na subdodávku dne 20. 4. 2012, tedy až po jejím vyhlášení ze dne 26. 3. 2012, a AutoCont podávala nabídku do soutěže dne 27. 4. 2012. Vítězná AutoCont dne 3. 8. 2012 podepsala smlouvu s Krajským úřadem Olomouckého kraje a dne 6. 4. 2013 s A-Scan subdodavatelskou smlouvu na částku 5 750 000 Kč bez DPH, kdy A-Scan mělo provést skenování z mikrofilmů a z listinných originálů, provést úpravu obrazových souborů, a vytvořit popisná data (tzv. SIP balíčky). Práce byla provedena a dílo bylo v pořádku odevzdáno. Celková částka projektu vysoutěžená AutoCont činila 159 927 087 Kč bez DPH, rozsahem se jednalo o velké dílo, protože jen zadávací dokumentace má 16 listů a specifikace k ní dalších 84 listů. Ovšem specifikace pro část Digitalizaci je pouze na jednom listu. Ke skutku I. uvádí, že v letech 2009 až 2011 A-Scan spolupracovala s firmou IXTENT a.s. z Prahy, což byl dodavatel řešení ukládání a správy digitalizovaných dokumentů, tzv. DMS systém, kdy DMS je software produkt. Součástí „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ Královéhradeckého kraje měla být i Digitalizace a ukládání dokumentů. V emailech ve spise mezi ním a obž. Martinem K. z Krajského úřadu Královéhradeckého kraj, dále s V. P. z IXTENT, s V. S. z IXTENT je komunikace pouze ohledně možného technického provedení Digitalizace dokumentů. Emaily jsou datovány od 26. 4. do 5. 8. 2010 a v emailech se snaží specifikovat technické vybavení, velikosti ukládaných dokumentů a použitých software řešení, proběhly i schůzky. Nikdy od něj nebyla snaha ovlivnit pro sebe či pro jinou firmu zadávací dokumentaci, ale naopak jeho snahou bylo najít správné řešení digitalizace a ukládání s tím, aby vynaložené prostředky byly využity správně a účelně. Nebyl odborníkem na vnitřní integraci úřadu, kde dochází ke spojení jednotlivých agent a softwarových produktů, nemohl proto měnit ani doplňovat dokumenty k této tématice. Byl pouze odborníkem na skenování listinných dokumentů a jejich ukládání.

402. V závěrečném návrhu (č. l. 43877) ve vztahu ke skutkům obžaloby odkázal na závěrečný návrh svého obhájce a dále upozornil na skutečnost, že A-Scan žádnou zakázku nesoutěžila, byla jen malým subdodavatelem pro dodávku Digitalizace dokumentů a připadá mu divné v tomto kontextu, že druhý jednatel A-Scan, který se zúčastnil většiny jednání a plně věděl o činnosti firmy, nebyl v tomto trestním stíhání obviněn. Nikdy nevytvořil žádnou zadávací dokumentaci, nepodílel se na její tvorbě, jen poskytl odbornou, technickou a cenovou tržní konzultaci svému potenciálnímu obchodnímu partnerovi a během těchto konzultací hledali nejlepší technické řešení pro digitalizaci dokumentů a jejich ukládání.
403. V závěrečném návrhu obhájce zkráceně uvedl (č. l. 43799 a násl.), že skutečnosti popsané v obžalobě považuje za popis legálního postupu potenciálního uchazeče o subdodávku ve veřejné zakázce. Obž. U. jsou kladeny za vinu dva skutky, z nichž navíc pouze v jednom přijal plnění za poskytnutou subdodávku. Obžaloba tvrdí, že obžalovaní získali pro sebe či jiné osoby přednost,

tedy časovou výhodu, zcela však rezignovala na její specifikaci, na určení hranice, kdy o časovou výhodu jde a kdy již nikoliv. Nebyly navrženy a provedeny důkazy k tomu, zda předchozí znalost rozhodných dokumentů byla výhodou pro obžalované a pokud ano, jak intenzivní oproti dalším potencionálním soutěžitelům. Ke skutku D. uvádí, že od vyhlášení výzvy k předkládání žádostí včetně vzorové dokumentace pro e-Government roce 2010, jejíž součástí byla i Digitalizace a ukládání, A-Scan zajímalo, zda by nemohla nabídnout své služby v rámci jednotlivých krajských úřadů a začali vyhledávat obchodní kontakty, s nimiž by se mohli o veřejné zakázky ucházet. Od počátku bylo zřejmé, že půjde o zakázky rozsáhlé, náročné na zkušenosti a znalosti z velmi širokého spektra IT služeb a že nebude dodavatel, který by dokázal celou veřejnou zakázku zajistit vlastními silami. Od počátku bylo všem zřejmé, že bude muset docházet ke sdružování sil a subdodávání jednotlivých částí plnění. A-Scan se specializovala na digitalizaci (skenování) dokumentů a byla schopna dodat v rámci předpokládaných zakázek pouze malou část plnění. Část plnění, které nakonec A-Scan poskytla, činila 5 750 000 Kč bez DPH, tedy cca 3,6% plnění z celé zakázky a její specifikace byla obsažena na jednom listu zadávací dokumentace, která jako celek měla celkem listů 100. U skutku D., který je obžalobou vymezen v časovém rozsahu od 2. 6. 2010 až do 30. 4. 2012, měl být obž. U. účasten svým aktivním jednáním pouze po relativně krátkou dobu, a to od 18. 5. 2011 do 19. 7. 2011. Obžalovaný se neúčastnil tvorby a úpravy studie proveditelnosti, neúčastnil se vytváření tvrzené koalice a neměl povědomí o tom, že by měly být údajně podávány dvě „spřízněné“ nabídky. Uvedené dokazuje, že obžalovaný, potažmo A-Scan, nebyl součástí tvrzené koalice, ale pouze na vyžádání poskytl v rámci své odbornosti a zaměření odborné poznatky týkající se předmětu veřejné zakázky V období měsíců května až června 2011 se obžalovaný opakovaně sešel s obž. S., nešlo však o schůzky a jednání za účelem nezákonného ovlivnění zadávacího řízení, úpravy zadávací dokumentace ve prospěch A-Scan, nebo v neprospěch konkurentů na trhu, ale šlo o hledání nejvhodnějšího řešení po stránce technologické a finanční v části zpracování dokumentů, jejich skenování a ukládání. V této souvislosti vždy jednal o subdodávce pro AutoCont, která potřebovala vědět, jakým způsobem a na jaké technice by bylo možné provést odhadované počty cca 1 300 000 ks stran periodik, kdy velká část dokumentů byla uložena na mikrofilmech. Protože se do soutěže přihlásili celkem 4 uchazeči, přičemž nikdo z nich nebyl vyřazen z důvodu, že by nebyl schopen zajistit část plnění, které vzešly z poznámek a doporučení obž. U., to dokládá, že případné jeho připomínky nebyly nijak diskriminační. Takto kupříkladu považoval obž. U. za důležité, s ohledem na ochranu osobních a citlivých údajů v dokumentech, tyto dokumenty zpracovávat na režimovém pracovišti. V zadávací dokumentaci pro tuto veřejnou zakázku a v její specifikaci pro digitalizaci dokumentů je nakonec režimové pracoviště požadováno. Protože se však soutěže účastnily 4 společnosti, a protože režimová pracoviště používá více firem, nebyla žádná ze společností vyřazena z důvodu, že by režimové pracoviště neměla. Jednání obžalovaného tak vždy mělo charakter technické konzultace. Nikdy nevytvořil žádnou zadávací dokumentaci, nepodílel se na její tvorbě, pouze poskytl odbornou, technickou, nebo cenovou tržní konzultaci svému potenciálnímu obchodnímu partnerovi. Email ze dne 11. 8. 2010 (č. l. 30606) odesílaný obž. U. Vlastimilu P. zcela jednoznačně prokazuje, že cílem obžalovaného bylo dodat moderní, funkční a po delší dobu použitelné řešení, kdy se v emailu obžalovaný pozastavuje nad tím, proč Ministerstvo vnitra trvá na obsahu typového projektu, který je dle jeho přesvědčení starý a špatný. V komunikaci s Vlastimilem P. se řeší nabídka na DMS úložiště jako moderní technologie s budoucností, tedy jako lepší řešení pro kraj. Na druhou stranu pro část plnění, které měla potencionálně získat A-Scan, bylo nerozhodné, jaká technologie úložiště dat bude použita. Své potencionální plnění byla A-Scan schopna provést bez ohledu na použitou technologii úložiště. Obžalovaný nebyl autorem finální verze zadávací dokumentace. Případné změny v obsahu neměl možnost ovlivnit. Dokladem toho je např. návrh požadavku na referenci týkající se skenování v režimovém pracovišti s dohledem, aby nedocházelo ke zničení nebo ztracení cenných historických listin, který považoval obž. U. za důležitý, navíc nijak diskriminační, neboť uvedenou referenci nebylo problematické pro soutěžitele opatřit. Uvedená reference se nakonec v zadávací dokumentaci neobjevila, což svědčí o tom, že obžalovaný neměl žádný přímý vliv na to, co nakonec

z jím předložených podnětů bude obsahem zadávací dokumentace. Ve spise není jediný důkaz o tom, že by obž. U. navržené a poté do zadávací dokumentace případně implementované změny, byly jakkoliv diskriminační, tedy znevýhodňující jednoho účastníka trhu před druhým. Kromě několika obecných konstatování skutková věta přes svou rozsáhlost žádné konkrétní případy zvýhodnění či znevýhodnění soutěžitelů nepopisuje a nejen, že nejsou konkrétní případy tvrzeny, ale nebyly k nim státním zástupcem navrženy a soudem provedeny žádné důkazy. Nekonkrétnost popisu jednání je velkým nešvarem obžaloby, neboť ve svém důsledku kráčí právo obžalovaného na obhajobu, protože tito přesně nevědí, proti jakým konkrétním žalobním tvrzením se mají bránit. Obžalobou je dále tvrzeno, že obžalovaný vyhotovil nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, obžaloba však opět žádné konkrétní nepravdivé, neúplné či nesprávné údaje nebo doklady neuvádí. Ke skutku I. uvádí, že v trestním spise je založena četná emailová komunikace obž. U. s dalšími osobami, která se týkala studie proveditelnosti. Z uvedené komunikace je však také zřejmé, že obž. U. rozhodně nebyl důležitým aktérem, navíc předmětná zakázka pro Královéhradecký kraj neměla pro A-Scan význam, neboť jejím obsahem nebylo plnění, které by společnost mohla poskytnout. Obž. U. se tak ocitl spíše v roli „pošťáka“, či technické pomoci, bez osobního zájmu na této zakázce a bez možnosti výběrové řízení na dodavatele IT jakkoliv ovlivnit. Zakázka se týkala Vnitřní integrace úřadu, přičemž A-Scan se touto činností nezabývala. Obžalovaný tak neměl žádný důvod, proč by se měl jakkoliv podílet na nelegálním jednání ve vztahu k této zakázce. Poukazuje na bod 931. obžaloby, kde je zmíněn email ze dne 21. 7. 2010, kterým obž. U. rozesílá jednotlivým účastníkům závěry z jednání z téhož dne (č. l. 30289, 30293 - 30296), kdy zápis ze schůzky opět dokládá snahu nalézt optimální řešení pro KHK. Nikde není zmíněno, že by mělo jít o technologie, či architekturu celé vnitřní integrace, která by omezovala soutěž, tedy vylučovala jiné konkurenty na trhu. Nijak též z komunikace a zápisu neplyne, zda vůbec a jakou měrou se na dohodě podílel obž. U. Poukazuje na komunikace na č. l. 30485 a dále na poznámky na č. l. 30493, kdy v reakci na email od Tomáše K. z Cortis je dokonce zřejmé, že obž. U. se důrazně pozastavuje nad tím, že je stále tlačena technologie LPT a že je ve studii proveditelnosti navrhováno zastaralé řešení za 20 mil. Kč, když se dá pořídit moderní se stejnými vlastnostmi za 5 – 7 mil. Kč. Dokonce tento přístup považuje za rozkrádání. Na č. l. 30606 je další email od obž. U. adresovaný Vlastimilu P., v kopii Vítu S. a Janu W., který opět dokládá aktivní snahu obž. U. zajistit pro kraje co nejlepší technické řešení, moderní technologii DMS. Aktivita obž. U. v těchto jednáních je proto, aby se obžalovaný seznámil se silnými hráči na trhu a navázal obchodní vazby. V rámci technické konzultace v období přípravy studie proveditelnosti v části, která odpovídala jeho odbornosti a předmětu činnosti A-Scan, navrhoval řešení, která dle jeho osobního přesvědčení byla moderní a pro zadavatele nejvýhodnější, rozhodně nešlo o řešení diskriminační. Podstatné je, že obžalovaný neměl žádný vliv na finální znění studie proveditelnosti, už vůbec ne na obsah zadávací dokumentace, kdy tvorby zadávací dokumentace se vůbec neúčastnil, pouze její finální podobu přeposlal. Dále je podstatné, že část plnění, které mohl obž. U., resp. A-Scan dodat, nakonec vůbec nebylo předmětem veřejné zakázky na integraci úřadu. Digitalizace a ukládání dokumentů není v tomto případě součástí obžalovaného skutku. Pokud by měl mít obž. U. cestou svého známého obž. Martina K. tak podstatný vliv na obsah veřejné zakázky, je k zamyšlení, proč část plnění, které by mohla plnit A-Scan, tedy Digitalizace a ukládání dokumentů, nakonec vůbec předmětem veřejné zakázky nebyla. A-Scan žádnou subdodávku v této veřejné zakázce nedodávala a žádnou výhodu či prospěch nezískala.

404. V souvislosti s obž. Ing. Ivo U. je nutno soudem dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání tohoto obžalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1240/TČ-2012-252503 (č. l. 248 – 253) bylo jeho jednání popsáno poněkud podrobněji než v podané obžalobě.
405. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. Ivo U. rovněž pro dva skutky. Jednak tedy pro skutek D., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu zejména jednání v době vymezené nejdříve *obecně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011*, tedy ještě před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Ivo U. jako zástupce A-Scan a další spoluobžalovaní: *měli v různých personálních*

složených uskutečnit nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž měli společně dohodnout a vytvořit koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco, GORDIC (a dle soudu zřejmě i se spol. A-Scan, kterou právě měl zastupovat obž. U., ale která není v obžalobě v tomto odstavci výslovně uvedena, ačkoli v usnesení o zahájení jeho tr. stíhání uváděna byla), kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly dle tvrzení obžaloby podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku. Jednání takto obecně popsané je pak v obžalobě ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. U. se konkrétně: zúčastnil se schůzky dne 18. 5. 2011, na které dohodli plnění dílčí části plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost. V další části obžaloby je pak obžalovanému kladeno za vinu nejdříve opět obecně, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně spolu s obž. Davidem T., Michalem T., Josefem S., Pavlem S., Jirím Š., Jirím K., Davidem Ř., Daliborem Š. a Milanem K.: prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací ke jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. U. měl: prostřednictvím emailové komunikace přijmout za účelem úprav nejméně od Mgr. Josefa S. dokumenty obsahující rozpracované texty zadávací dokumentace ke částem Digitalizace a ukládání a Elektronická spisová služba a sám nebo za pomoci spolupracovníků ze společnosti A-Scan upravil a doplnil technické podklady, včetně profesních a technických kvalifikačních předpokladů pro část plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání týkající se zejména služby skenování a služby digitalizace, vyhovující společnosti A-Scan, a tyto podklady a následně i cenový rozpočet za plánovaná plnění části předmětu zakázky společnosti A-Scan poskytl prostřednictvím emailové komunikace Mgr. Josefu S. ke zpracování do textů zadávací dokumentace. Tímto jednáním tedy obžalovaní, včetně tedy obž. Ing. Ivo U., měli zvýhodnit obchodní spol. AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference atd.

406. Obžalovaného se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku pod bodem D. následující body obžaloby. Jednak bod 533., kde je nejdříve pojednáno o podílu obžalovaných Josefa, Michala a Davida T. na zásazích do připravovaných studií proveditelnosti zpracovávaných EUNICE a zejména je dále uvedena pasáž, že: *Po prvním projednání v radě Olomouckého kraje byl materiál (průběžné verze finančního plánu projektu), včetně studií, stažen a došlo k úpravám v rámci rozpočtu a k přepracování materiálu. Došlo nejméně k přesunu finančních prostředků z části digitalizace (později dodává jako subdodavatel A-Scan) ve prospěch dílčího plnění vnitřní integrace úřadu (později dodává jako subdodavatel TESCO SW) v řádu 2 milionů Kč. Dále navazující bod 534. obžaloby, kde je uvedeno: *V dalším průběhu se na konečném znění souhrnné studie proveditelnosti až do rozhodnutí rady Olomouckého kraje o podání projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ v září 2010 podílí vedle zástupců společnosti TESCO SW také Ing. Ivo U. (A-Scan), Vlastimil P. a Vít S. (IXTENT) v oblasti „Digitalizace a ukládání dat“ a „Vnitřní integrace úřadu“ a zástupci společnosti Asseco v oblasti „Digitální mapa veřejné správy“.* K tomu*

soud musí dodat, že ve vztahu ke studii proveditelnosti není v obžalobě obž. U. (opět na rozdíl od usnesení o zahájení tr. stíhání) popsáno jakékoliv konkrétní, ale ani obecné jednání. Dále bod 535. obžaloby, kde je uvedeno, že: *již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „prime“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyroubal, Krajbanz, Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace k jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-Scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., Jiří K., Pavel S., Milan K., Dalibor Š., David Ř. a rovněž tedy obž. Ivo U. A nakonec ještě bod. 1155., kde je uvedeno, že se obvinění Josef T., Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Dalibor Š., David Ř., Roman Z. a právě obž. Ivo U., dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Dalibor Š., David Ř., Milan K. a obž. Ivo U., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení.*

407. Ve vztahu ke skutku pod bodem I. obžaloby je pak obžalovanému kladeno za vinu, že: v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejnou soutěží související s veřejnou zakázkou „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“, zveřejněnou Krajským úřadem Královéhradeckého kraje dne 30. 4. 2013, *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW, v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 obž. Ing. Ivo U. spolu s obž. Josefem T., Davidem T., Michalem T. a Martinem K., vedoucím odboru informatiky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, poté, co Martin K. poslal dne 29. 4. 2010 Michalu T. dosud neverejnou zadávací dokumentaci k veřejné zakázce na zpracování studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, dále prostřednictvím přesně nezjištěného zástupce obchodní společnosti Deloitte Advisory, zpracovávající pro zadavatele studii proveditelnosti k projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, připravili a poskytli prostřednictvím emailové komunikace tomuto zpracovateli studie proveditelnosti podkladový materiál a následně prostřednictvím emailů a osobních jednání prováděli úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální verze. Poté v době od 8. 3. 2012 do 30. 4. 2013, před vyhlášením veřejné zakázky „Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje“, obž. Ing. Ivo U. spolu s obž. Josefem T., Michalem T., společností TESCO SW a s Martinem K. prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních schůzek společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce zejména tak, že si předávali podklady k zpracování do zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, obž. Michal T. a obž. spol. TESCO SW na základě pokynů Josefa T. připomínkovali a prováděli úpravy zadávací dokumentace ve prospěch obchodní spol. TESCO SW, které Josef T. a společnost TESCO SW schvalovali, posílali je přímo, nebo prostřednictvím obž. Ivo U. Martinu K., jenž akceptoval jejich zpracování do zadávací dokumentace, a zároveň obž. Michal T. a společnost TESCO SW průběžně přijímali od Martina K. přímo, nebo prostřednictvím obž. Ivo U., neverejné verze této zadávací dokumentace, případně její části až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku. Tímto jednáním tedy měli obžalovaní ve skutku I., včetně obž. Ivo U., společně zvýhodnit obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže ..., a současně obžalovaní, včetně obž. Ivo U., měli vyhotovit nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže ... atd.*

408. Obžalovaného Ing. U. se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku pod bodem I. následující body obžaloby. Bod 970. obžaloby, kde je uvedeno ve vztahu ke zpracování studie

proveditelnosti, že: *Ještě před oslovením Rady Královéhradeckého kraje vybraných uchazečů k podání nabídky na zpracování studie proveditelnosti k projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, ke kterému došlo 30. 4. 2010, zástupci společnosti TESCO SW vyvíjí nejpозději v březnu 2010 aktivity směřující k podchycení zakázek tohoto typu a možnosti ovlivňovat podobu jak studie proveditelnosti, tak zadávací dokumentace k těmto zakázkám. V případě Královéhradeckého kraje tuto aktivitu vyvíjí i prostřednictvím Ing. Ivo U. ze spol. A-Scan, v důsledku přátelského osobního vztahu Ing. Ivo U. s vedoucím odboru informatiky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje Martinem K. Bod 972. obžaloby, kde je uvedeno, že: V průběhu měsíce srpna 2010 se na podobě studie proveditelnosti podílí také zástupci společnosti IXTENT a A-Scan. Intenzita jejich zásahů do podoby studie dosahuje takových rozměrů, že na jeden z emailů reaguje Michal Š. ze společnosti Deloitte žádostí, aby takto konfliktní emaily dále neposílali společnosti Deloitte pro rozpor s jejich smluvními závazky. Další citlivou komunikací stran studie se společnost Deloitte následně zajišťuje pouze její zaměstnanec Štěpán J. prostřednictvím alternativní emailové adresy xxx. Bod 973. obžaloby, kde je uvedeno, že: Vedle komunikace s oficiálním zpracovatelem studie dostávají zástupci společnosti TESCO SW příležitost k úpravám studie také ze strany úřadu kraje, konkrétně od Ing. Martina K., který poskytuje některé verze studie zejména prostřednictvím Ing. Ivo U. a stejně tak je po úpravách přijímá zpět. Podoba studie a např. i finanční rozsah budoucí zakázky, je projednáván i na základě osobních jednání na Krajském úřadu. Bod 974. obžaloby, kde je uvedeno, že: Po schválení financování projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ Radou Královéhradeckého kraje a v průběhu zpracování zadávací dokumentace k této zakázce, se zástupce společnosti TESCO SW podíleli na podobě zadávací dokumentace, jejíž úpravy umožnil zejména prostřednictvím Ing. Ivo U. Ing. Martin K. A nakonec bod 1161. obžaloby, kde je uvedeno, že: V případě jednání specifikovaného pod bodem I. se podíleli na zpracování studie proveditelnosti obvinění Josef T., Michal T., David T., Martin K. a obž. Ivo U. Úpravy zadávací dokumentace do podoby vyhovující společnosti TESCO SW prováděli obvinění Josef T., Michal T., Martin K., obž. Ivo U. a společnost TESCO SW.*

409. Ve vztahu k jednání pod bodem D. je tedy nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty obžaloby v bodě D., podobně jako v případě obž. Ing. Ř. a Mgr. Š., je soudem vnímáno jako poněkud problematické až rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se vztahuje na všechny obžalované, včetně obž. U., je mimo identifikaci veřejné zakázky, které se protiprávní jednání týká, nejdříve specifikován úmysl slovy: *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zrychlit ve veřejné soutěži společnosti TESCO SW a AutoCont, a navazuje další znění skutkové věty o obsahu: v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.* Zejména tato část skutkové věty obžaloby se však dle soudu netýká obž. U., který v souvislosti se skutkem D. není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku. Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu D. vyjmenovaným, včetně obž. U. (to samé lze konstatovat o obž. Jirím Š., Michalu V., Radku Č., ale i některých dalších, kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin dle § 248 tr. zákoníku, přesto z obžaloby i jim je vytýkáno porušení § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb.). Také není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných společností v prvním odstavci obžaloby návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, pak soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i obž. Jirímu K. zastupujícímu GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a obž. Milanu K., oběma z ICZ, a tedy i tyto společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. I v usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. U. jsou uvedeny mezi zvýhodněnými společnostmi AutoCont a A-Scan. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. U. vyhotovit, když v posledním odstavci je mezi

takovými doklady uvedena i *studie proveditelnosti*, na které se však obž. U. dle znění skutkové věty obžaloby nijak nepodílel (ačkoli naopak v bodě 534. obžaloby je tvrzen opak), a rovněž ani na *nabídce do veřejné soutěže ICZ*, na této se opět obž. U. nijak konkrétně nepodílel, kdy právě tato je obžalobou označována jako krycí, nevázně míněná, tedy jako nesprávný doklad. Ačkoli dle konstrukce skutkové věty i tyto nesprávné doklady jsou mu kladeny za vinu, v konkretizaci jeho jednání není popsáno žádné jednání obž. U. ve vztahu ke studii proveditelnosti ani k nabídce. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal totiž v takovém případě trestnou činnost déle, tedy i závažnějším způsobem), než případně obžalovaný, který by se podílel jen na hypoteticky „krycí, či nevyherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. U koncipování skutku D. vidí soud jako další problém ten, že se dle soudu obžaloba jednak snažila popsat v relativně samostatných pasážích jednak jednání naplňující znaky tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku (jde o část na str. 14 obžaloby poslední odstavec dole počínající slovy: ...*Poté v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 před zveřejněním nabídky* atd.) a jednak samostatně popsat jednání naplňující zákonné znaky zbývajících dvou projednávaných trestných činů (jde o část na str. 17 první odstavec nahoře počínající slovy: ...*Dále v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod* atd.). Potom však, pokud jednání obž. U. nebylo posouzeno ani v přípravném řízení jako tr. čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, čemuž odpovídá i bod 1177. obžaloby, kde obž. U. není uveden mezi obviněnými osobami, které se měly podílet na sestavení dvou nabídek, jedné řádné (vítězné s nižší cenou) a jedné nevázně míněné (krycí s vyšší cenou – nabídka ICZ), je zařazení osoby obž. Ivo U. do skutku obžaloby popisující zejména vytvoření koalice a její cíle, což je část obžaloby předcházející části o ovlivnění zadávací dokumentace a předcházející části popisující již vytváření údajných dvou nabídek, nedůvodné. Jinými slovy a zkráceně, je složité se v popisu skutku zorientovat a zjistit, že ačkoli je obž. Ivo U. uveden jako osoba, která se *podílela na vytvoření koalice obchodních společností mezi jinými i s cílem zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně*, tak přes toto tvrzení v obžalobě, kdy v tomto popsaném jednání je obžalobou spatřováno spáchání tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, tak tento tr. čin není obž. U. vůbec kladen za vinu. Bez tohoto je pak konkrétnější popis jeho jednání v podobě ...*se zúčastnil schůzky dne 18. 5. 2011, na které dohodli plnění dílčí části plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost* jen popis zcela běžného obchodního jednání bez trestně právního rozsahu. Nehledě opět na to, že A-Scan s ohledem na velmi úzký okruh jejího zaměření v podobě Digitalizace jen stěží mohla podat nabídku do vypsání veřejné soutěže, když zcela jednoznačně nebyla A-Scan schopna samostatně dodat zbylé části plnění. Tento poslední soudem uvedený problém se pak týká např. i obž. Mgr. Dalibora Š. a obž. Ing. Ř., kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, přesto je jim kladeno za vinu, že dohodli a vytvořili koalici obchodních společností mimo jiné s cílem zpracovat dvě kontrolované nabídky atd.

410. Ve vztahu k jednání obž. Ivo U. znění skutkové věty obžaloby v bodě I. je soudem opět vnímáno jako poněkud neurčité a nejasné, kdy je obž. U. kladen za vinu, že spolu s ostatními obžalovanými připravili a poskytli Deloitte podkladový materiál, kdy Deloitte zpracovávala pro Krajský úřad Královéhradeckého kraje studii proveditelnosti na projekt „Vnitřní integrace úřadu“, kdy v této

části soud postrádá uvedení, jaké konkrétní podkladové materiály, kdo konkrétně je poskytl, kdo je vypracoval či zajistil, čeho se týkaly a zejména koho zvýhodňovaly a jak, a které z nich tedy přímo poskytl obž. U. To samé se týká údajně prováděné úpravy a revize jednotlivých verzí studie proveditelnosti, kdy opět chybí konkrétnější popis, jaké verze se k obž. U. dostaly a jakou úpravu, či připomínku provedl, zvláště v návaznosti na obhajobu obžalovaného, který se hájí tím, že pokud nějakou technickou připomínku provedl, byla ku prospěchu samotného zadavatele, nikoli, že by měla zvýhodnit TESCO SW a jiné potencionální budoucí soutěžitele znevýhodnit (kdy, jelikož se takto obžalovaný hájil až v řízení před soudem, očekával soud ze strany obžaloby alespoň podrobnější rozbor v závěrečném návrhu). Ve zbývajících částech popisu skutku v bodě I. ve vztahu k obž. U. je spíše jeho jednání popsáno jako účastenství ve formě pomoci dle § 24 písm. c) tr. zákoníku, než jako přímé pachatelství či spolupachatelství. Obhájce obž. U. popsal jeho postavení v tomto skutku slovy, že byl obžalovaný v pozici „pošťáka“, neboť jeho A-Scan v této uvažované veřejné zakázce na Vnitřní integraci úřadu, nemohla dodávat jakékoliv uvažované plnění a že takto obžalovaný činil, aby se A-Scan dostala k větším firmám na trhu. Dle soudu však skutečně byla, jak je tvrzeno v bodě 970. obžaloby, spíše využita přátelská vazba obž. U. na osobu Martina K. z krajského úřadu, kdy jak vyplývá z veřejně dostupných zdrojů, tak Martin K. byl v době od 18. 4. 2006 do 25. 6. 2009 veden jako jednatel A-Scan a od 20. 4. 2006 do 30. 6. 2009 jako společník této obchodní společnosti. Pokud se soud vrátí ke skutkové větě v bodě I. obžaloby, pak pokud je obž. U. kladeno za vinu i vyhotovení nesprávných dokladů v podobě zejména zadávací dokumentace k veřejné soutěži a ve vztahu k nabídce TESCO SW do veřejné soutěže, opět není ve skutkové větě obžaloby popsáno jakékoliv konkrétní jednání obž. U. ve vztahu k jeho úpravám zadávací dokumentace. Tuto měl pouze předávat mezi zástupci TESCO SW a zástupcem kraje Martinem K., není mu však kladena za vinu jakákoliv její úprava či podíl na ní, na rozdíl od úpravy studie proveditelnosti. Ve vztahu k nabídce TESCO SW pak popis konkrétní participace jeho osoby na této nabídce v obžalobě absentuje zcela. Naopak, v tomto případě mezi nesprávnými doklady potencionálně v obžalobě chybí např. právě studie proveditelnosti, ačkoli na této se měli všichni obžalovaní podílet (popis protiprávního jednání obžalovaných v obžalobě v bodě I. ve vztahu ke studii proveditelnosti přitom odpovídá cca popisu poloviny skutku k tomuto bodu). Naopak s ohledem na bod 1191. obžaloby mezi nesprávné doklady v tomto případě je zřejmě chybně zařazena předmětná nabídka do veřejné soutěže učiněná TESCO SW. V tomto případě nemůže být považována za nesprávný doklad, jelikož nešlo o žádnou krycí nabídku, ale nabídku vážně míněnou a v konečném důsledku navíc nevyhěrní (zvítězila nabídka O2). Ačkoli je v obžalobě jednání ve vztahu k obž. U. časově vymezené jako u ostatních obžalovaných již od doby 16. 3. 2010, tak jak správně poukazuje sám obž. U., kontakty na zástupce TESCO SW obž. U. shání od Martina K. až emailem ze dne 11. 6. 2010 (č. l. 30242). Je tedy logické, že před tímto datem obž. U. neznal zástupce TESCO SW a těžko mohl již od 16. 3. 2010 činit dle obžaloby kroky ve prospěch této společnosti. Jde o opět o zcela nedostatečný popis skutku v obžalobě ve vztahu ke konkrétnímu jednání konkrétního obžalovaného.

411. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. Ivo U., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou komunikaci, neboť z výpovědí svědků, k oběma skutkům vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Ivo U. se týkají ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy.
412. Přestože obž. Ing. U. není spojován v souvislosti se svým trestním stíháním (na rozdíl od řízení přípravného) v bodě D. se studií proveditelnosti, soud jen pro úplný výčet poukazuje na emaily vztahující se k jeho osobě a studii proveditelnosti. Jde konkrétně o email ze dne 5. 8. 2010 (č. l. 20389), kdy v čase 17:29 hod. Vít S. z emailové adresy xxx zasílá email příjemcům Vlastimil P., Ivo U., Jan W., Josef T. jr. o obsahu, že pan H. (E) souhlasí s kontrolou, případnou editací materiálu pro Ol. Z navazujících emailů vyplývá, že šlo o zasloupanou studii proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání, kdy jde o emaily ze dne 10. 8. 2010 až 11. 8. 2010 (č. l. 20390 - 20396), kdy František H. komunikuje emailem s Ing. Vlastimilem P. z IXTEXT v souvislosti se studií proveditelnosti na

Digitalizaci a ukládání dat a Vnitřní integraci úřadu s tím, že ve studiích ještě nejsou zapracovány finance. Jako na důležitý soud upozorňuje na email ze dne 10. 8. 2010, kdy František H. píše Ing. Vlastimilu P. z IXTENT zprávu o obsahu, že *finance ještě skutečně nejsou ve Studii proveditelnosti zpracované, nejprve se dělá celková tabulka přes všechny projekty a teprve po jejím schválení KU se pak přenesou do jednotlivých studií. Co ví, tak ještě dnes se mezi jednotlivými položkami přesunovalo. Určitě to ale nebude podle vašeho návrhu, ale tak, jak to navrhl KÚ.* Tuto jejich komunikaci s informacemi o financování dostávají i Vít S., Ivo U., Vladimír S., Radek Č. a David a Josef T. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že rozpočet byl zcela pod kontrolou zadavatele, přes případné návrhy jiných subjektů. A nakonec email ze dne 11. 8. 2010 (č. l. 20400 - 20404), kdy obž. Ivo U. komunikuje emailem s Ing. Vlastimilem P. z IXTENT v souvislosti se studií proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání dat. Jak upozornil obž. U., v emailu se skutečně pozastavuje nad tím, proč se Ministerstvo vnitra snaží dodržet typový projekt, když všichni ví, že je starý, účelově napsaný a nemá opodstatnění. V další části píše v emailu o schůzce, na které by se mohl dozvědět více informací, aby *mohl zpracovat předběžnou nabídku na DMS a úložiště, které by obsahové, funkční a cenové stránce bylo schopno nabídnout (a tím být konkurence schopné) navrhovaná řešení podle typového projektu.*

413. Ve vztahu k projednávanému jednání v období obžalobou časově vymezeném od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 se obž. U. pak přímo či nepřímo týkají následující důkazy řazené ve spise ke skutku D. Dne 20. 4. 2011 v 9:37 hod. (č. l. 20793 - 20823) Mgr. Jiří Š., vedoucí Odboru informatiky Olomouckého kraje zasílá Ivanu R. (pracovníku Odboru informatiky Olomouckého Kraje) v předmětu „FW: digitalizace GORDIC“ email s dokumenty v příloze nazvanými: „ZD_digitalizace.doc“ a „DIGI_SAF.txt“. Jde o připravovanou zadávací dokumentaci k části předmětné veřejné zakázky na digitalizaci, konkrétně obsahující dokumentaci k implementaci Krajské digitální spisovny a krajského digitálního repozitáře. Stejný dokument následně ukládá obž. Ivo U. stejného dne 29. 4. 2011 v 11:42 hod. do svého počítače do složky „02.merit.podklady“ (č. l. 20827). Následně dne 29. 4. 2011 v 11:04 hod. (č. l. 20827 - 20836) ukládá obž. Ivo U. do svého počítače do složky označené „02.merit.podklady“ dokument Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ týkající se části výzvy III. – Digitalizace a ukládání dat (jedná se o druhou verzi dokumentu, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autor dokumentu je označen jako *eu* (pozn. soudu pravděpodobně EUNICE), kdy dokument byl dle metadat vytvořen dne 27. 4. 2011 v 08:38 a dokument naposledy uložil Jiří Š. (není zřejmé, zda obžalovaný, či jeho otec Mgr. Jiří Š.). Dále dne 4. 5. 2011 v 11:29 hod. (č. l. 20827 - 20828, 20845 - 20872) ukládá obž. U. do svého počítače rozpracovanou verzi zadávací dokumentace dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji – Elektronická spisová služba, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je spol. RTS, a.s., dokument byl vytvořen dne 22. 3. 2011 a dokument naposledy uložil: J. Dále dne 17. 5. 2011 v 10:53 hod. (č. l. 21165 - 21166) obž. Ivo U. akceptuje plánovanou schůzku mezi zástupci spol. AutoCont a A-Scan na den 18. 5. 2011 v době od 14:30 do 15:30. Dne 18. 5. 2011 (č. l. 21195) tedy proběhla schůzka J. S. a obž. Ivo U. v Olomouci a stejného dne i schůzka obž. U. a Josefa T. (č. l. 21210 - 21211), což vyplývá z emailového kalendáře Josefa T. Na schůzku navazuje emailová komunikace ze dne 18. 5. 2011, kdy v čase 16:45 hod. (č. l. 21212 - 21217) Josef S. zasílá emailem obž. Ivo U. na emailovou adresu xxx a v kopii Tereze J. v předmětu „Priloha_c1_Studie_proveditelnosti_Digitalizace_a_ukladani.pdf“ stejně nazvaný dokument v příloze. V textu emailu sděluje, že doplňuje informace k tématu a o příslušnou kapitolu ze studie. Požádá zadavatele o schůzku se zaměřením především na vyjasnění provozního modelu skenovací linky ve vztahu ke skenovacím službám. O sjednané schůzce bude U. informovatV mezinárodním U. požádá o připomínkování textu, který již má a přiložené kapitoly studie. Na to navazuje email ze dne 25. 5. 2011, kdy v čase 10:22 hod. (č. l. 21338) Josef S. komunikuje emailem z adresy xxx s obž. Ivo U. na emailové adrese xxx v souvislosti s variantami požadovaných skenovacích služeb. Jak píše: *přímý kontakt nebude možný a musí se v tuto chvíli spokojit s formou neosobního vyjasnění hlavních rozporů.* (pozn. soudu: zřejmě se tedy J. S. nepodařilo dojednat osobní schůzku se zadavatelem za účelem vyjasnění modelu skenovací linky). Dále dne 30. 5. 2011 v 11:15 hod. (č. l. 21512 - 21516) obž. Ivo U. emailem zasílá Josefu S. přílohu označenou

„*Olomouc_podklady_pro_digitalizaci_úprava1.doc*“ s textem, že posílá doplněné technické podklady k části digitalizace a ukládání, včetně technických kvalifikačních předpokladů. Jak dále píše, modře jsou doplněné nové věci. Z Přílohy samotné je pak zřejmé, že do dokumentu obžalovaný učinil návrh změn či doplnění tak, jak je popsal obhájce obž. ve svém vyjádření č. l. 43799 a násl.), tedy v kapitole A/1 doplnil formáty výstupů souborů pro digitalizaci (JPEG, TIFF nebo PDF), v bodě A/2 opět rozšířil formáty výstupů. Doplněná věta v bodě A/3 v podobě Popisná data mohou být změněna podle požadavku NK ČR. Pokud jde o parametry popsané v bodech A/4, A/5 a A/6, pak jde o požadavky na postup při digitalizaci ve znění, že originální dokumenty budou po dobu digitalizace na straně dodavatele uloženy v prostředí, které zajistí jejich bezpečnost a ochranu před negativními vlivy vnějšího prostředí, dále velmi obecné požadavky na uložení digitalizovaných, vrácení zapůjčených dokumentů v původní podobě. Ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům je zanesen požadavek na výpis z obchodního rejstříku, doklad o oprávnění k podnikání, pojistná smlouva na odpovědnost za škodu s pojistným plněním 5 mil. Kč a čestné prohlášení o výši pohledávek vůči zadavateli. Ve vztahu k technickým kvalifikačním kritériím je požadavek na minimálně 2 zakázky za poslední 3 roky s min. hodnotou 500 000 Kč a certifikáty ISO 9001 (kvalita poskytovaných služeb zahrnujících digitalizaci) a ISO 27001 týkající se bezpečnosti poskytovaných služeb zahrnující opět služby digitalizace.

414. Z tohoto emailu je tedy obžalobou vycházeno, pokud je obž. U. kladeno za vinu ovlivnění zadávací dokumentace ve prospěch A-Scan. Tento dokument následně Josef S. rozesílá dne 30. 5. 2011 emailem Tereze J. a Pavlu S. (č. l. 21517 - 21519) a ukládá u sebe v počítači (č. l. 21520 - 21524). Dále dne 22. 6. 2011 v 11:54 hod. a opakovaně dne 23. 6. 2011 v 12:15 hod. (č. l. 22179 - 22181) Josef S. zasílá na email xxx v předmětu OIK a v souvislosti s jejich olomouckým jednáním žádost o reakci na níže uvedené body s tím, že *se mohou potkat a předat si podrobnější info osobně*. Body: 1. *Cenový rozklad za digitalizování dokumentů (k tomu přikládá strukturu vzorové tabulky)*, 2. *Odhad počtu potřebných OS*, 3. *Kvalifikace a přidaná hodnota: a) obraty, b) pojištění, c) reference, d) odborná certifikace osob*. V příloze zasílá prázdnou tabulku s žádostí o vyplnění finančního návrhu v části Digitalizace a ukládání. Navazuje email ze dne 26. 6. 2011, kdy v čase 15:00 hod. (č. l. 22425 - 22426) obž. Ivo U. sděluje Josefu S. v předmětu OIK, že *tabulky a požadované informace pošlou příští týden*. Dodává, že *získali referenci na skenování dokumentů v režimovém pracovišti s dohledem. Tato reference má vyšší hodnotu než 500 000 Kč. Doporučuje tuto referenci dát do podmínek*. V odpovědi Josef S. *děkuje za info*. A konečně dne 29. 6. 2011 v čase 11:11 hod. (č. l. 22479 - 22481) obž. Ivo U. zasílá emailem Josefu S. pod předmětem OIK v příloze tabulku s cenami a obecný ceník k digitalizaci. V části Digitalizované a uložené dokumenty vyčíslil v investiční fázi částku 9 971 500 Kč.
415. V návaznosti na finanční návrh je dle soudu nutno poukázat na dle soudu důležitý záznam o komunikaci ze dne 2. 7. 2011 (č. l. 22640), kdy spolu komunikují Martin S. a Josef S. S. posílá S. *rozpočet olomouc do mailu tak, jak je to teď poskládané od Asseco, ICZ, Ascan, zatím nic moc. Budou velké diskuse...* Což, jak soud uvede u odůvodnění obž. Mgr. Š., svědčí o tom, že šlo o nabídku do uvažované veřejné zakázky pro hlavního dodavatele, tedy pro AutoCont, jehož zástupci S. se nabízené ceny nezdály konkurenční a tlačil na jejich snížení. Což dále vyplývalo např. i z dalšího emailu rozebraného v části odůvodnění u obž. Mgr. Š., kde J. T. tlačí po obdržení cenové nabídky od Asseco na *nižší, konkurence schopné ceny* (email ze dne 1. 7. 2011 v 14:15 hod. č. l. 22717). Z uvedeného soud rovněž v souladu s obhajobou obž. U. má za to, že šlo o nabídku subdodavatele pro budoucího partnera, tedy pro AutoCont.
416. Toto jsou veškeré důkazy předložené obžalobou k jednání obž. U. popsanému pod bodem D. obžaloby. Následující důkazy zařazené do skutku D. jsou totiž až z období, pro které již není obžalovaný stíhán a počínají až ode dne 11. 4. 2012, kdy v čase 16:50 hod. (č. l. 23149 - 23159) Josef S. zasílá email příjemcům Pavel M., Pavel S. a Petr K. v předmětu: RE: OIK – kontakty na jednotlivé zástupce společností, konkrétně, kdy v závorce je zřejmě uvedena i zájmová část veřejné

zakázky. Konkrétně: MERIT (TC) Š. – garant dohody, Ž. Marta. TESCO SW (vnitřní integrace) Josef T. – garant dohody, David T. – architekt, Š. Jitka – hrdlo do firmy, kompletace nabídky. Asseco (DMVS, datový sklad) Š. Dalibor – garant dohody, Jaroslav G. (DWH), Pavel R. (DMVS). I.CZ (digitalizace) Z. - garant dohody, K. – digitalizace. A-Scan W. – garant dohody, garant nabídky, U. Další kontaktní údaje na další osoby zasílá Josef S. stejného dne ještě v čase 17:04 hod. Následuje emailová komunikace dne 16. 4. 2012 (č. l. 23200 - 23202) osob S., W. a obž. U. k zakázce rozvoj e-Governmentu Olomouckého kraje. A dne 20. 4. 2012 v 9:19 hod. (č. l. 23272 - 23273) obž. Ivo U. zasílá Josefu S. pod předmětem *A-Scan nabídka 20.4.* v příloze cenovou nabídku A-Scan pro veřejnou zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“.

417. Z výše uvedených důkazů tedy dle soudu vyplývá, že obž. Ivo U. sám žádné změny v zadávací dokumentaci neprováděl, pouze v jednom emailu zaslal obž. S. případné doplnění znění jemu zasláního návrhu části rozpracovaného textu zadávací dokumentace, do kterého tedy obž. U. učinil návrhy změn. Jde o jeho zmíněný email ze dne 30. 5. 2011 v 11:15 hod. (č. l. 21512 - 21516). Z uvedených navrhovaných změn je pak obžalobou dovozováno, že obž. U. učinil změny v zadávací dokumentaci tak, aby tato vyhovovala potřebám A-Scan. Ačkoli obecně soud u jiných obžalovaných konstatoval, že v rámci těchto závěrů postrádá zpracované minimálně odborné vyjádření již v přípravném řízení, v případě změn učiněných obž. U. tento závěr nečiní, neboť po jejich podrobném prozkoumání i bez odborných znalostí je možno konstatovat a jednoznačně souhlasit s obhajobou, že návrhy změn či doplnění nebyly zvýhodňující pro A-Scan a ani nebyly vůči jiným potenciálním soutěžitelům diskriminační. V bodě A/1 doplněné formáty výstupů pro digitalizaci ve formě JPEG, TIFF nebo PDF jsou skutečně naprosto běžné formáty souborů. Pokud obžalovaný nyní uvádí na svou obhajobu, že jeho doplnění těchto formátů naopak umožnilo účast širšímu okruhu potenciálních soutěžitelů, nelze než s tímto závěrem obecně souhlasit. Tyto formáty byly dále obžalovaným doplněny do bodu A2. Doplněná věta v bodě A/3 odkazuje na případné požadavky orgánu veřejné správy. Pokud jde o parametry popsané v bodech A/4, A/5 a A/6, pak lze konstatovat, že ani tyto nejsou žádným způsobem diskriminační, jakkoliv nedůvodně zužující okruh potenciálních uchazečů. Jde o požadavky na výstupy digitalizace, na vrácení zapůjčených dokumentů v řádném stavu, doložení oprávnění k podnikání, pojištění, referenční zakázky a certifikáty kvality a bezpečnosti, které skutečně i dle soudu nijak nevybočují z obvyklých parametrů jiných obdobných veřejných zakázek. Navíc soud porovnal tyto obž. U. navržené doplnění rozpracované zadávací dokumentace s finální a zveřejněnou verzí (obsaženou v CD na č. l. 9365). Opět soud souhlasí s obhajobou, že obž. U. neměl jakkoliv možnost ovlivnit, že jimi učiněné návrhy budou akceptovány a do ZD zapracovány a ani v tomto smyslu žádnou aktivitu nevyvíjel. Pokud totiž obžalovaný navrhuje v rámci kvalifikačních kritérií *minimálně 2 zakázky za poslední 3 roky s min. hodnotou 500 000 Kč*, tak ve finální verzi je požadována pouze jedna zakázka na služby digitalizace dokumentů ve finančním objemu alespoň 500 000 Kč za poslední 3 roky. Stejně tak se ve finální verzi zadávací dokumentace neobjevují obžalovaným navrhované ISO, ale úplně jiné apod. Soud skutečně postrádal minimálně zpracované odborné stanovisko k tvrzenému závěru o změnách učiněných pouze a jen ve prospěch potenciálního soutěžitele, kdy tento závěr učiněný policejním orgánem a přejetým obžalobou je dle soudu skutečně jako fakt v obžalobě ve všech případech jen presumován, nebyl však vůbec objektivizován, přitom šlo ve většině případů o odbornou otázku a dále rovněž soud postrádal porovnání, zda učiněné návrhy změn se vůbec projeví ve finální verzi zadávací dokumentace, protože jen tak lze s jistotou dospět k v obžalobě tvrzenému závěru, že jednotliví obžalovaní zapracovali do zadávací dokumentace návrhy a požadavky takového rázu, které jejich společnost, kterou zastupovali, tímto popsaným způsobem zvýhodňovaly (mysleno nikoli z hlediska časového, ale z hlediska zapracování vyhovujících podmínek pro ně samotné). S ohledem na skutečnost, že nabídku do veřejné soutěže i na část Digitalizace a ukládání podaly další dvě společnosti, a rovněž ze znaleckého posudku vyplývá, že výsledná zadávací dokumentace nebyla vůči žádnému potenciálnímu uchazeči o zakázku diskriminační a nijak nezvýhodňovaly samotného subdodavatele, tedy A-Scan, nebylo dle soudu

nijak prokázáno, že by se obžalovaný dopustil úpravy zadávací dokumentace do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím se účastnit budoucí veřejné soutěže a tedy nemohl získat výhodu v tom smyslu, že by ovlivnil výslednou zadávací dokumentaci. S ohledem na skutečnost, že nabídku byly schopni podat ve lhůtě zadavatelem stanovené i další soutěžitelé, nezískala A-Scan fakticky ani časovou výhodu tím, že znali možnou (potencionální) podobu znění zadávací dokumentace. Z hlediska tvrzení obžaloby o zapracování ceny do zadávací dokumentace soud uvádí, že je skutečností, že zadavatel musí do zadávací dokumentace navrhnout cenový odhad (který však nemůže překročit maximální horní hranici daný výzvou samotnou) a tento kvalifikovaný odhad může dodat jen subjekt působící na trhu zabývající se předmětem požadované dodávky. Protože se soutěží v otevřeném zadávacím řízení, kdy hlavním hodnotícím kritériem byla cena, v případě zakázky Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji činila 70 % hodnotícího kritéria, pak má soud za to, že návrh obž. U. učiněný obž. S. na dodávku části Digitalizace, byl jednak jednoznačně zamýšlen a zaslán jako návrh ceny subdodávky pro potencionálního budoucího partnera a zda byl vůbec jakkoliv zapracován do předpokládané ceny zadávací dokumentace, to není z dokazování patrné. Pro úplnost posouzení věci je nutno dodat, že v rámci Studie proveditelnosti v části Digitalizace a ukládání zpracované EUNICE, která byla vyhotovena již dne 30. 7. 2010 (viz. CD na č. l. 9365), tzn. dávno předtím než obž. U. komukoliv vůbec posílá cenový odhad, byl odhad ceny Digitalizace a ukládání v dílčí studii proveditelnosti odhadnut v souhrnné výši 37 916 670 Kč, z toho část Digitalizační jednotka (zájmová dodávka A-Scan) ve výši 9 200 000 Kč. V Souhrnné studii proveditelnosti zpracované dne 31. 7. 2010 rovněž EUNICE (viz. CD na č. l. 9365) byly náklady na Digitalizaci odhadnuty v investiční části na částku 39 140 670 Kč vč. DPH a na 3,3 mil Kč vč. DPH za provozní část. V Příloze č. 1 Zadávací dokumentace nazvané *Specifikace předmětu veřejné zakázky* v kapitole 2.1.6. Požadavky na cenu a platební podmínky, pak byla stanovena předpokládaná cena části Digitalizace ve zveřejněné zadávací dokumentaci takto: investiční fáze 37 916 670 Kč vč. DPH a provozní fáze 8,5 Kč vč. DPH. Je tedy zřejmé, že pokud obž. U. posílá dne 29. 6. 2011 v emailu J. S. odhad plnění na část Digitalizace ve výši 9 971 500 Kč (což cca odpovídá studii proveditelnosti), evidentně nijak neovlivnil odhadovanou cenu v zadávací dokumentaci. Jednak nabízí cenu skutečně do již zvažované a chystané nabídky. Ostatně obžaloba sama klade obžalovaným za vinu vzájemné jednání o dílčím plnění a cenách za ně probíhající již od doby 28. 1. 2011, tedy email obž. U. ze dne 29. 6. 2011 zapadá do této doby.

418. Ve vztahu k tvrzení obžaloby o zapojení obž. U. do vytvoření koalice obchodních společností (ve které navíc není v obžalobě uvedena výslovně A-Scan), kdy cílem koalice mělo být ovlivnit a upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění zakázky, určit ceny za ně a zapracovat dvě jimi kontrolované nabídky, toto je obž. U. kladeno za vinu pouze na podkladě dvou skutečností, a to jednak na podkladě schůzky ze dne 18. 5. 2011. Schůzka měla proběhnout pouze mezi obž. J. S. a obž. U., zápis ze schůzky nebyl vyhotoven, obsah schůzky naznačený obžalobou nelze dovodit ani z navazující emailové komunikace ze stejného dne mezi zúčastněnými, když z emailu ze dne 18. 5. 2011 pouze vyplývá, že J. S. plánuje schůzku se zadavatelem na *vyjasnění provozního modelu skenovací linky*. Zda se obž. U. účastnil jakékoliv schůzky organizované v rozmezí dnů od 21. 6. až do 23. 6. 2011, nevyplývá z žádného důkazu. Komunikace obž. U. de facto končí s datem 29. 6. 2011, další komunikace je zajištěna až po vypsání veřejné zakázky samotné. Navíc v emailu ze dne 11. 4. 2012 je jako *garant dohody a garant nabídky* (zde se ale zcela jistě již jedná o nabídku subdodávky do veřejné soutěže) za A-Scan je Josefem S. jmenovaný Jan W., nikoli obž. U. Tuto část obžaloby týkající se obž. U. tedy nemá soud vůbec za prokázanou. V části obžaloby týkající se popisu přípravy dvou zdánlivě konkurenčních nabídek pak již obž. U. nijak nefiguruje.
419. Ve vztahu k jednání pod bodem I. obžaloby soud uvádí následující. V rámci výzvy IOP 08 na Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích, která se skládala z celkem 6 aktivit, se projednávaného skutku týká pouze a jen část IV. - Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Proto jako relevantní důkazy dle soudu může sloužit pouze komunikace ve vztahu ke studii proveditelnosti, a ve vztahu

k zadávací dokumentaci, jen k této části veřejné zakázky, nikoli k dalším částem, jako např. Digitalizace a ukládání, Datovým skladům apod. Ačkoli je zřejmé, že v počátečních fázích Královéhradecký kraj poptával studii proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, na Datové sklady a nástroje Business Intelligence (č. l. 30192), z usnesení rady (č. l. 30623) ze dne 1. 9. 2010 vyplývá, že rada kraje schválila předložení všech projektů výzvy 08, včetně tedy vnitřní integrace s maximální částkou 21 670 000 Kč způsobilých výdajů, z nichž 15 %, tedy 3 250 500 Kč bude zajištěno z vlastních zdrojů žadatele. Soud má zapotřebí toto zdůraznit, neboť v listinných podkladech ke skutku I. je součástí spisového materiálu opakovaně spousta podkladů vztahující se k právě k dalším částem této veřejné zakázky, tedy ke zbylým aktivitám výzvy 08.

420. Ve vztahu k jednání obžalovaného ke studii proveditelnosti pak relevantní důkazy tvoří následující listiny. Je pravdou, že dle obsahu emailu ze dne 26. 4. 2010 (č. l. 30149 – 30174) zasílá v čase 14:01 hod. obž. U. Vlastimilu P. (IXTENT) a Janu W. (A-Scan) v předmětu „Dokumenty 26.4.“ v příloze dosud neveřejnou zadávací dokumentaci na zpracování studií proveditelnosti projektu jednak na *Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS* a jednak i na *Datové sklady a nástroje Business Intelligence Královéhradeckého kraje*, kdy v dokumentu sám obžalovaný uvádí, že zadávací dokumentace bude již dne 30. 4. 2010 zveřejněna. Dále dne 11. 6. 2010 (č. l. 30242 – 30243) probíhá emailová komunikace mezi obž. U. a obž. Martinem K. (xxx), v rámci níž si domlouvají schůzku a předávají kontakty. Konkrétně Martin K. posílá obž. U. kontakt na zástupce EUNICE obž. Michala V. a Františka H., rovněž na zástupce TESCO SW v podobě předsedy představenstva RNDr. Josefa T. a obž. Michala T. Uvedené dle soudu potvrzuje, že před tímto datem se obž. U. a zástupci TESCO SW neznali a obž. U. dle soudu skutečně nemohl vykonávat činnost pro obžalované již od data uvedeného v obžalobě, tzn. od 16. 3. 2010. Dále je v emailovém kalendáři xxx obž. U. dne 22. 6. 2010 (č. l. 30244) záznam o schůzce v předmětu: *Schůzka TescoSW, A-Scan, Ixtent s místem konání v Olomouci, na ulici Jeremenkova 42*, za účasti zástupců výše uvedených subjektů, tedy obž. U., Michala T., Jana W. a Víta S. (Ixtent). O schůzku žádá sám obž. U. Dne 23. 6. 2010 v 8:40 hod (č. l. 30245 – 30246) zasílá obž. U. příjemcům xxx, xxx a Martin K. v předmětu „Tabulka 23.06.“ v příloze dokument nazvaný „*Kraje_studie_proveditelnosti_23062010.xls*“, obsahující stav studií proveditelnosti na jednotlivých krajích v ČR týkající se všech projektů (I. až VI.) výzvy 08. V emailu ze dne 24. a 25. 6. 2010 (č. l. 30247 – 30250) probíhá a komunikace včetně její historie mezi obž. U., Janem W. (A-Scan) a Vítem S. (Ixtent) s předmětem „*Zlínský kraj – VR*“, kdy v historii komunikace se poprvé objevuje i obž. Josef T. jr. Ačkoli se komunikace týká jiného kraje, je nutno poukázat na obsah emailu ze dne 24. 6. 2010, který píše Josefu T. Vít S. z IXTENT a v textu poukazuje na *rodící se vztahy*. Jde zřejmě o tu část obhajoby, kdy obž. U. uváděl, že činil kroky vůči TESCO SW za účelem potencionální budoucí spolupráci TESCO SW a A-Scan a Ixtent. V emailu ze dne 25. 6. 2010 (č. l. 30251 – 20254) obž. U. zasílá příjemci xxx v předmětu „*KHK25.06*“ v příloze dokument: „*Dopis_KHK_T_25062010.docx*“, obsahující doporučení nasazení software firmy TESCO SW na evidenci, údržbu a správu majetku v rámci výzvy č. 08 na Královéhradeckém kraji. V textu emailu sděluje obž. U. Josefu T., že *mu posílá dopis, který dnes doručili (přes vlivnou osobu) panu ekon. náměstkovi T., který přislíbil pomoc a vše bude konsultovat s Ing. K. Vedoucí IT odboru nasazení nového software podporuje, protože v současné době je na kraji pro evidenci a správu majetku zastaralý software firmy Asseco. Jsou v dopise popsány výhody nového software (již nasazen v 6 krajích, další 3 kraje o nasazení uvažují apod.). Na závěr Ivo U. dodává, že vše je na dobré cestě.... Přeje hezký víkend a těší se na setkání 30.6. v HK*. Zde soud sice souhlasí s obhajobou v tom směru, že snaha TESCO SW nasadit na krajský úřad jejich software produkt na evidenci majetku nelze nijak kriminalizovat, v popsaném rozsahu jde o akceptovatelnou obchodní činnost. Je rovněž pravda, že stávající software na krajském úřadu na správu majetku byl zřejmě nevyhovující (vyplývá např. z č. l. 30147). Potud soud souhlasí s tím, že tato snaha nejde kriminalizovat, na straně druhé nesouhlasí s tím, že tato komunikace se skutkem pod bodem I. vůbec nesouvisí, neboť zde byla snaha dodat tento software právě v rámci výzvy 08 v části na Vnitřní integraci. Z emailového kalendáře obž. Ivo U. (č. l. 30254) pak vyplývá, že dne 30. 6. 2010 se uskutečnilo jednání v předmětu: „*Schůzka Královéhradecký kraj – vedoucí IT*“ s místem konání na

Úřadu Královéhradeckého kraje, a to za účasti zástupců kraje (Martin K.), TESCO SW (J. T. jr.), A-Scan (U., W.), Ixtent (Vít S.). Ačkoli je v obžalobě v bodě 925. tvrzeno, že se měl účastnit schůzky i zástupce Deloitte Advisory, tento není mezi pozvanými a jeho účast pro soud z ničeho nevyplývá (ani z následné komunikace). Z té je možno pouze dovodit, že p. Š. z Deloitte byl pouze příjemcem emailu ze dne 1. 7. 2010 (č. l. 30262 – 30263), kdy v čase 12:18 hod. obž. Ivo U. posílá Š. (Deloitte), Josefu T., Vítu S. (Ixtent), W. (A-Scan) a v kopii Martinu K. zápis z jednání na Královéhradeckém kraji ze dne 30. 6. 2010. Ze zápisu vyplývá mimo jiné, že: *náměstek pro ekonomiku T. podpoří nákup SW od TESCO SW; že současný stav software na majetek na kraji je nerybovující; že rozpočet je na část vnitřní integrace 28 mil. Kč; že zástupci TESCO SW mají připraveny podklady pro SP (studii proveditelnosti) a mohou je předat Deloitte. Jako výsledek schůzky je uvedeno: „společná aktivita všech subjektů (KHK, Deloitte, Tesco SW, Ixtent, A-Scan), zajistit nasměrování nákupu software TESCO SW do výzvy na vnitřní integraci, TESCO SW dodá demo JUDr. J. (zástupce kraje) a proškolí ho, K. půjde za hejtmanem a za J. s info, dohoda o technických schůzkách (první dne 13.7. ve 13:00 na Deloitte Karolínská 654/2 Praha).* Z uvedeného zápisu však nelze dovodit jakékoliv faktické jednání obž. U., než zřejmě zprostředkování kontaktu pro TESCO SW na krajském úřadu prostřednictvím Martina K. Ještě dále dne 1. 7. 2010 (č. l. 30264 – 30268) v 12:20 hod. obž. U. posílá příjemcům M. Š. (Deloitte), Josef T., Vít S. (Ixtent), W. (A-Scan) a v kopii Martinu K. email s předmětem: „Tabulka 1.07.“ a přílohou: „KHK-výzva08_peníze_1072010.xls“, obsahující finanční rozpočet na všechny zvažované projekty výzvy 08 v Královéhradeckém kraji. V textu emailu Ing. U. sděluje, že zapomněl přiložit tabulku k zápisu. Z tabulky je patrné to, co je uváděno v zápisu z jednání, že rozpočet kraje na vnitřní integraci činí 28 mil. Kč, přesně dle tabulky 28 823 529 Kč, ačkoli maximální možná výše dotace činí 40 mil. Kč. Z metadat dokumentu však vyplývá, že soubor (tabulku) naposledy uložil Ing. P. Z výše uvedeného tak pro soud vyplývá, že rozpočet do samotné studie proveditelnosti ve výši 28 mil. Kč stanovil sám Ing. P. z KÚ. Dne 13. 7. 2010 (č. l. 30273) od 13:00 do 14:00 dle kalendáře emailu obž. U. se uskutečnilo jednání v předmětu: „Společné jednání pro 08“ s místem konání Deloitte, Karolínská 654/2, Praha za účasti zástupců Deloitte Advisory (M. Š.), TESCO SW (Josef T. jr.), A-Scan (U., W.), Ixtent (Vít S.). Ačkoli email ze dne 14. 7. 2010 (č. l. 30274) od obž. Ivo U. adresovaný příjemci xxx se týká zejména digitalizace, část z něj je i ve vztahu k vnitřní integraci, kdy obž. uvádí: *Pokud by měl (T.) cokoli ve vazbě na vnitřní integraci a dále, které by bylo vhodné nebo nutné dát do studie proveditelnosti v části digitalizace, tak mu to má poslat nebo se může přímo zúčastnit jednání.* Dle obsahu ale obžalovaný jen žádá o cokoli ve vazbě na vnitřní integraci, ale informace vhodné dodat do studie proveditelnosti, tak tato část se týká jen studie na digitalizaci, ne na vnitřní integraci – digitalizace není součástí vnitřní integrace. V odpovědi dne 14. 7. 2010 (č. l. 30276 – 30277) Josef T. sděluje emailem: *Vazby na okolí, že Projekty v rámci „digitalizace a ukládání“ musí zajistit integraci zejména s a následuje výčet agend, se kterými je třeba zajistit integraci, přičemž integrace těchto agend by měla probíhat prostřednictvím jednotné integrační platformy dodané jako součást projektů v rámci „vnitřní integrace úřadu“.* V odpovědi dne 14. 7. 2010 (č. l. 30278 – 30279) v čase 18:09 hod. obž. U. emailem děkuje Josefu T. za poznámky a dále dává info o tom, že na Gordic mluvil s panem H. a mají schůzku v pátek (16.07.) v Brně. Následně bude mluvit s T. K. (Cortis), kteří se vrací v pátek z jednání ve Zlíně a dostanou jejich poznámky technického řešení ukládání, které by mohli vázat na část vnitřní integrace. V emailu ze dne 15. 7. 2010 (č. l. 30280 – 30285) obž. U. posílá příjemcům xxx, Xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, Jaroslav B., xxx, Jan W. v předmětu: „A-Scan Zápis z jednání 13.7.“ včetně přílohy nazvané „Jednání_Deloitte_13072010.tif“. V textu emailu k tomu dodává: *„Dobrý den, v příloze posílám pouze oskenované ruční poznámky (2 strany) z našeho společného jednání v Praze u Deloitte dne 13.7...Doufám, že to bude takto stačit a přečtete je. Další informace: Ing. K. (KÚ KHK) souhlasí s dodatkem na studii proveditelnosti pro vnitřní integraci (možný posun do 15.- 20.08.), Ing. K. má plnou informaci z našich jednání a souhlasí s nimi; M. Š. ode mne obdržel spojení na pana S. (koordinátora všech částí pro KÚ KHK); díky J. T. jsem kontaktoval pana H. (brněnská pobočka Gordicu) a v pátek 16.7. za ním jedu do Brna se snahou představit A-Scan, Ixtent a rodící se spolupráci našich firem; zároveň v pátek proběhne jednání s T. K. (děkuji za rychlé připomínky J. T.) – prosím M. Š. o poznámky ze strany Deloitte; poslal jsem pozvánky na další společné jednání v Hk (středa 21.07., 9:00, restaurace KÚ KHK). Pokud máte cokoli*

ke projednání, prosím o zaslání. Ing. Ivo U. “. Součástí jsou písemné poznámky obž. U. a soud konstatuje, že jde skutečně o obsah pouze technického charakteru, část poznámek se týká digitalizace (je dokonce uvedeno, že Deloitte požaduje technickou část digitalizace od Cortisu), část poznámek vnitřní integrace ve smyslu z čeho se bude skládat, je dále poznámka, že Deloitte má zájem na schůzce s architektem řešení atd. Dále se dle kalendáře emailu Ing. Ivo U. (xxx) dne 21. 7. 2010 od 9:00 do 10:00 hod. (č. l. 30289) uskutečnilo jednání v předmětu *Schůzka HK 21.07.* s místem konání v restauraci KÚ s účastníky: [xxx](#), Xxx, xxx, [xxx](#), xxx, xxx, Jaroslav B. a Jan W. V emailu ze dne 21. 7. 2010 v 14:54 hod. (č. l. 30290) obž. U. zasílá příjemci Martinu K. v předmětu: „*Kraje – upřesnění velikosti ukládaných dokumentů (nacenění storage)*“ žádost o zjištění množství (TB) ukládaných dokumentů a dat celkem za všechny výzvy, včetně tedy spisové služby, integrace úřadu, digitalizace a ukládání dat, GIS ... aby mu to poslal ze své soukromé na Vlastu a mu to dal jenom v kopii. Žádá K., aby údaj přeposlal přímo Vlastimilu P. (viz. následující email č. l. 30291, kde obž. U. o tomto P. informuje). V emailu ze dne 21. 7. 2010 (č. l. 30293 – 30296) obž. Ivo U. zasílá příjemcům Jan W., xxx, Vlastimil P., Jaroslav B., xxx email v předmětu: „*Info ze schůzky*“ s textem: „*Posílám jen závěry I. U.*“. V příloze emailu nazvané „*Jednání_21072010.docx*“ zasílá závěry z jednání dne 21.7. Ve vztahu ke studiím proveditelnosti se uvádí, že: *bude použita dohodnutá architektura, dále bude snaha o přesun finančních prostředků z části „železářství“ do části „práce“. Nekoupí se tolik storage, ale více SW řešení a více digitalizace a je nutno tuto otázku přesunout i do politických jednání.* V bodě 3. je uvedeno: *související části výzvy budou spojeny a poptány ve výběrovém řízení společně (II. + IV. + V), možnost zvážení i pro část I. + VI.* V emailu ze dne 21. 7. 2010 (č. l. 30297) Vít S. sděluje emailem příjemcům Ivo U., Jan W., Vlastimil P., Jaroslav B., David T. v předmětu: „*Info ze schůzky*“, že děkuje za zápis. S obsahem souhlasí a dává komentář k bodu 2 a 3. V komentáři Vít S. ze spol. IXTEXT uvádí mimo jiné: *ke bodu 2. o rozdělení se pokusíme tam, kde to obchodně i technicky je možné – po fixaci architektury – není to triviální minimálně z licenčního pohledu, dělba musí dávat logiku. K bodu 3. vypsání „velkého VŘ“ – přikláníme se k této alternativě, zatím pracovní. Finální stanovisko si řekneme na dalších schůzkách – dohoda všech zúčastněných s definicí omezujících podmínek pro zdání VŘ.* Dále v emailu ze dne 22. 7. 2010 (č. l. 30298 – 30304) obž. U. komunikuje ve věci upřesnění velikosti ukládaných dokumentů (nacenění storage) se zástupci IXTEXT, CORTIS s Martinem K. Jak píše následně Vlastimil P. Vítu S., *tak mi právě volal Ivoš (U.) velmi čerstvou informací od K., že mají pro stanovení ceny úložiště počítat s následujícími údaji a je velmi pravděpodobné, že tomu tak bude i na jiných krajích včetně Vysočiny, jelikož cena 1 TB dnes a cena 1 TB za 3 - 4 roky bude podstatně nižší a raději si pořídí SW a služby (což je velmi rozumné rozhodnutí). Tedy celková kapacita 30 TB, statické dokumenty 40% (EMC Centera nebo Hitashi), dynamické dokumenty 60% (diskové pole) s tím, že již v ceně TCK se počítá s kapacitou 7TB, kterou musíme od 30TB odečíst, takže zbývá 23TB, ale stále musí počítat s uložením dokumentů v HA...S ničím dalším počítat nemáme, raději si to dokoupí za několik let v případě potřeby.* Následně Michal Š. z emailu xxx dne 22. 7. 2010 zasílá Vlastimilu P., Josefu T. jr., Jaroslavu B., Vítu S., Ivo U., Janu W., B. N. následující zprávu: *Dobrý den pane P., dovoluujeme si Vás požádat o nezaslání e-mailů, které považujeme za konfliktní s ohledem na naše smluvní závazky vůči našim klientům. Podrobnosti Vám sdělí kolega Štěpán J. při nejbližší příležitosti. S pozdravem M. Š.* U tohoto bodu se musí soud zastavit. V obžalobě v bodě 972. je zdůrazněno, že: *se na podobě studie proveditelnosti podílejí v měsíci srpen 2010 také zástupci A-Scan a Ixtent a intenzita jejich zásahů do podoby studie proveditelnosti dosahuje takových rozměrů, že na jeden z emailů reaguje Michal Š. z Deloitte žádostí, aby takto konfliktní emaily dále neposílali společnosti Deloitte pro rozpor s jejich smluvními závazky.* S tímto výkladem soud až tak nesouhlasí, když dle soudu je email ze strany Martina Š. jednak výslovně adresován Vlastimilu P. z IXTEXT (nikoli obž. U. či W. z A-Scan). Vlastimil P. a ani IXTEXT nejsou a ani nebyli v dané věci trestně stíháni. Vlastimil P. z IXTEXT zejména s ohledem na *nacenění storage* požádal adresáty komunikace o *zjištění informací ohledně množství (TB) ukládaných dokumentů a dat celkem za všechny výzvy, tj. kolik TB dokumentů (dat) lze očekávat, že by se přes archiv Open textu ukládalo na storage technologického centra, včetně rozlišení, kolik TB celkově jsou dynamické dokumenty a které vyžadují rychlý přístup a dále, zda dokumenty budou potřebovat uložit kvůli redundanci 2x, pak by bylo nutné uvedené množství potřebných TB na storage násobit 2. Prosi o rychlou reakci, aby měli prostor na vyjednávání ceny u výrobce a zpracování.* V rámci této komunikace, zejména dle obsahu, ale i s ohledem na č. l. 30299, je dle soudu evidentní, že

požadované informace mají opět vztah ke studii proveditelnosti zejména na část digitalizace a ukládání dat, nikoli přímo na vnitřní integraci. Navíc jak P. rovněž píše: *potřebují to odhadnout i z toho důvodu, aby mohl u DELL zadat poptávku na dodávku v souvislosti s Technologickým centrem*. Na to konto zřejmě píše Michal Š. z Deloitte uvedený email, kdy dle soudu Š. má za to, že z uvedeného obsahu by mohlo být právě usuzováno, že IXTENT je jasný potenciaální dodavatel. Nejde však o zásahy do studie proveditelnosti na vnitřní integraci, která by Š. vedla k napsání tohoto emailu. Navíc, soud ani tento obsah nepovažuje za jakkoliv konfliktní a nabízí se spíše otázka, zda nebylo reagováno na email Víta S. z 21. 7. 2011, který se mohl dostat přes P. k Š., a který soud považuje jako jediný za možný důkaz o snaze ovlivnit v budoucnu zpracovávanou zadávací dokumentaci (zejména s ohledem na jeho poznámku k bodu 3 zápisu ze schůzky, jak ještě bude rozvedeno). Dále dne 23. 7. 2010 (č. l. 30310 – 30315) obž. U. zasílá příjemcům Vít S., Vlastimil P., Jaroslav B., Jan W. a v kopii xxx (pozn. email obž. Davida T.) v předmětu „*FW:HK*“ v příloze dokument nazvaný „*KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu – v01.docx*“, obsahující podklady určené do dokumentu studie proveditelnosti. Jde o Cílový koncept k Vnitřní integrace úřadu, kdy z tohoto emailu je patrné, že jde o koncept dodaný Davidem T. z adresy xxx (a zřejmě obecně zpracovaný spol. TESCO SW, včetně možného návrhu finančního řešení, harmonogramu, architektury samotné apod.) na email xxx, kterou sdělil Štěpán J. jako soukromou adresu pro sdílení dokumentů, kde obž. U. je uveden v kopii jako příjemce tohoto dokumentu a de facto opět jen v kopii obdrženy dokument přeposílá zbylým účastníkům shora jmenovaným. Dne 26. 7. 2010 (č. l. 30367 – 30369) obž. U. z emailové adresy xxx zasílá příjemcům xxx, Martin K., Vít S., Jan W. v předmětu „*FW: Kraje – Schéma vnitřní integrace úřadu, DMS a archiv*“ v příloze dokument nazvaný „*KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu – v02 – návrh IXTENT.vsd*“, obsahující další verzi podkladu určeného do dokumentu studie proveditelnosti k části vnitřní integrace úřadu s tím, že tento obdržel stejného dne krátce před tím od Vlastimila P. s uvedením, že takto si vnitřní integraci představují za IXTENT a žádá U. o jeho distribuci. Dne 26. 7. 2010 (č. l. 30370) se dle kalendáře emailu obž. U. (xxx) se uskutečnilo jednání v předmětu: „*Info schůzka*“ s místem konání v restauraci U Jana v Hradci Králové s účastníky: Ing. Ivo U., xxx, xxx, xxx, Jaroslav B. a Jan W. Dne 27. 7. 2010 (č. l. 30417 - 30418) obž. U. emailem sděluje Martinu K. (IT Královéhradecký kraj) s předmětem info 27.7., že by se měl před pondělní schůzkou T. domluvit s J. a sladit se na stejnou linku. J. je od TESCO SW o jejich software informovaný, proškolený a má jejich demo verzi. Tuto komunikaci dává U. na vědomí Josefovi T. jr. Dne 28. 7. 2010 (č. l. 30419) se dle kalendáře emailu obž. U. (xxx) uskutečnilo jednání v předmětu „*Finální schůzka*“ s místem konání v restauraci U Jana v Hradci Králové s účastníky: Ing. Ivo U., xxx, xxx, a Jan W. Na schůzku navazují emaily ze dne 29. 7. 2010 (č. l. 30424 – 30425) kdy Vít S. ve věci dalšího postupu sděluje obž. Ivo U. závěry ze včerejška a prosí o distribuci Deloitte a TESCO SW (*přípravit finální tabulky cen nákladové, nabídkové, ceny studií realizovatelnosti, v provedení skrytou, normální a upravenou výši maintenance – platí pro všechny partnery, provést kontrolu obsahu studií včetně cen, verifikovat vůči vzorovému projektu, do konce týdne se zaměřit na integraci úřadu, pak budou pokračovat digitalizací a datovými sklady*). Dále se obžalovaného U. týkají emaily z 29. 7. 2010 (č. l. 30422 - 30423), 30. 7. 2010 (č. l. 30424 - 30425), 30. 7. 2010 (č. l. 30426 - 30441). Soud poukazuje zejména na email ze dne 29. 6. 2010, kdy píše Vít S. Ivo U. a Janu W. zprávu o obsahu: *Aboj Ivoši, nevím, zda to byl záměr, možná i trochu omyl, ale T. se poměrně snadno podařilo díky tvému přístupu vrazit mezi IXTENT a A-Scan klín, vyzkoušel si míru loajality mezi námi a zjistil, že to nebude tak borké. Co z toho pro Tesco plyne je zřejmé. Tím se značně snižuje pravděpodobnost úspěchu našich dvou společností a na jiných hřištích. Celá situace byla zbytečná a navíc nekonstruktivní. Já bych doporučoval, aby další jednání vedl Honza (W.).* Na to odpovídá obž. U. následujícího dne, že: *souhlasí, ať vede jednání Honza*. Dne 30. 7. 2010 v 16:23 hod. (č. l. 30442 – 30448) obž. U. posílá Tomáši K. *ze spol. Cortis* v předmětu „*Info 30.7.*“ v příloze emailu dokument „*KÚHK – IOP (část 4) – Vnitřní integrace úřadu – v05(IXT).docx*“ s textem: „*Dobrý den, dle domluvy posílám SP na vnitřní integraci. Ještě není úplně kompletní, ale je to tak 98 %. Můžete mi poslat Vaši studii na digitalizaci, prosím?*“ Dne 2. 8. 2010 v 14:09 hod. (č. l. 30449) obž. U. emailem sděluje v textu Janu W. mimo jiné, že: *byl dnes u 1. náměstka KHK s Pavlem. Bylo to před jednáním, které W. svolal na 10:00 ohledně ekonomiky a majetku. Hodně se snažili, ale MMK*

(Martin K.) mu volal a vypadá to špatně. Zatím to nechce dát do výzvy 08 a chce počkat na další výzvu a spojit to s celou ekonomikou. T. je dost rozladěný z tohoto výsledku. Dne 3. 8. 2010 v 16:43 hod. (č. l. 30476 – 30484) obž. Ivo U. zasílá Radku B. (ICZ) v předmětu info v příloze dokument k vnitřní integraci KÚHK v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti, jde o Cílový koncept Vnitřní integrace úřadu. Dne 11. 8. 2010 v 11:38 (č. l. 30592 – 30604) obž. Ivo U. dává formou skryté kopie Josefovi T. jr. na vědomí svoji komunikaci s Martinem K. v předmětu „Info 11.08.“ a přeposílá mu email obsahující v příloze podklady jako Matice integrace a finanční plán pro Královéhradecký kraj ve dvou verzích. V textu emailu Ivo U. sděluje Martinu K., že posílá 4 soubory. Jedná se o tabulky za SP na VNI. Verze 1 je snížený požadavek pana P. na 17 mil. Kč a příslušné vazby. Verze 2 je včerejší výsledek po 3 hodinách jednání, který si myslí, že je správný, a který je postaven na částce 28,8 mil. Kč. K. se má na ně podívat, a když bude potřebovat, tak mu dá U. další vysvětlení. U. by rád znal jeho názor, aby ho mohl poslat dále. Závěrem soud doplňuje, že samotná vypracovaná Studie proveditelnosti na Vnitřní integraci byla převzata Ing. Bohumilem P. dne 14. 8. 2010, za Deloitte předával B. N. Z převzetí vyplývá, že dílo je akceptováno s výhradami, kdy budou opraveny tabulky č. 4, 27, 28, 38 a rozpočet projektu.

421. Z výše uvedeného soud uzavírá, že obž. U., resp. společnost A-Scan, nemohla v rámci projektu Vnitřní integrace dodávat jakékoliv plnění a na budoucí veřejné zakázce týkající se vnitřní integrace jakkoli finančně participovat z pozice subdodavatele. Z doložených důkazů je rovněž zřejmé, že se A-Scan a IXTENT snažily prostřednictvím svých zástupců (jednatelů a společníků) zahájit větší spolupráci do budoucna s TESCO SW (svědčí o tom jednoznačně emaily o rodící se spolupráci, emaily se vzájemnými pozvánkami na akce pořádané pro klienty TESCO SW, či naopak pořádané A-Scan, které však soud neměl za potřebu konkrétně vypisovat do tohoto odůvodnění). Rovněž o této motivaci svědčí vyčítavý email z 29. 6. 2010 od Víta S. adresovaný obž. U., kde je přímo uvedeno, že *spolupráce se nedaří a jejich společnosti (A-Scan a IXTENT) zřejmě nebudou mít úspěch na jiných bříštích*. Ve zbytku soud musí opětovně konstatovat, že obhajoba obž. U. vůči skutku I. je opět soudem shledána jako zcela důvodná. Konání obžalovaného shora již částečně postupně soudem rozebrané, lze skutečně hodnotit jen jako zprostředkující činnost. Obžalovaný navázal spolupráci se zástupci TESCO SW, umožnil jim na krajském úřadu prezentovat jejich software produkt na správu a evidenci majetku, kdy byla snaha tento produkt zpracovat a dodat v rámci výzvy 08, tedy v rámci projektu vnitřní integrace, což se však v konečném důsledku nepodařilo, přes osobní jednání zástupců TESCO SW na krajském úřadu. Dále je evidentní, že jakýkoliv osobní zásah do studie proveditelnosti na vnitřní integraci obž. U. neprovedl, nebyl zajištěn žádný rozpracovaný dokument v podobě budoucí verze zadávací dokumentace, který by obžalovaný připomínkoval, komentoval, prosazoval. Také je nutno souhlasit s tím, že pokud byly zajištěny poznámky ze schůzek, či emaily zejména s Martinem K., tak ve všech bylo komunikováno o technických záležitostech a valná část se skutečně týká zejména Datových skladů. Ačkoli obhájce např. poukazuje, že pokud obž. U. zasahoval v rámci technické konzultace do případných podkladů pro studii proveditelnosti a odkazuje na poznámky obž. U. na č. l. 30463 – 30465, tak je nutno uvést, že se sice jedná o jeho poznámky ke studii proveditelnosti, ale ke studii proveditelnosti na *Digitalizace a ukládání*, šlo navíc o studii proveditelnosti, kterou zpracovávala EUNICE a která nemá s vnitřní integrací na Královéhradeckém kraji souvislost. Soudu není zřejmé, proč je tento dokument a komunikace zařazena do skutku pod bodem I. Navíc se soud shoduje s výkladem obhajoby, že i v těchto poznámkách se obžalovaný navíc pouze a jen snaží o nejlepší a nejefektivnější řešení. Soud tyto poznámky ani neuváděl v rámci listinných důkazů k tomuto skutku, právě pro nadbytečnost a nesouvislost s projednávaným jednáním. V této části je možno opět poněkud vytknout, že spousta podkladů v bodě I. k důkazům založeným se skutečně týká jiného projektu (souběžně zpracovávané studie proveditelnosti k datovým skladům a nikoli vnitřní integrace, nebo v případě listin na č. l. 30453 – 30466 vůbec nesouvisejících s popsáním skutkem). Jako zřejmě nejzávažnější lze hodnotit jednání obž. U. v podobě přeposílání a sdílení návrhu na architekturu řešení vnitřní integrace, kdy takto přeposílá jednak návrh z TESCO SW v podobě Cílového konceptu, jednak návrh, jak si architekturu vnitřní integrace představuje CORTIS. Na

straně druhé, sama Deloitte, jak z poznámek ze schůzek vyplývá, požadovala toto řešení dodat a měla o tyto podklady zájem (nutnost uvést variantní řešení do studie). Uvažovaný rozpočet budoucí zakázky do studie proveditelnosti stanovil sám vedoucí IT kraje Ing. P. a na konečnou verzi studie sám dohlížel, jak vyplývá nejen z jeho svědecké výpovědi, ale i z přebírajícího protokolu samotné studie proveditelnosti. Obžalovaný dále rozpracovanou studii proveditelnosti blížící se finální verzi dne 30. 7. 2010 sice přeposlal zástupci CORTIS, ale tato společnost se na budoucí veřejné zakázce rovněž nijak nepodílela. Soud dále opět postrádá srovnání podkladů zasílaných TESCO SW a CORTIS prostřednictvím obž. U. společnosti Deloitte a finální verze studie proveditelnosti ve smyslu, zda se některé konkrétní věci z podkladů do studie vůbec promítly, a zda vůbec byly schopny jakkoliv zvýhodnit právě TESCO SW, toto tvrzení je skutečně obžalobou pouze presumováno, ale nijak prokazováno.

422. Jen pro dokreslení, soud paradoxně jako nejzávažnější komunikaci, která by mohla prokazovat manipulaci s budoucí veřejnou zakázkou, hodnotí tu ze dne 21. 7. 2010 (č. l. 30297), kdy Vít S. emailem příjemcům Ivo U., Jan W., Vlastimil P., Jaroslav B., David T., děkuje za informace ze schůzky a dává k jejímu obsahu připomínky. Zejména pak jeho připomínka č. 3, kde uvádí: *K bodu 3. výpsání „velkého VŘ“ – přikládáme se k této alternativě, zatím pracovní. Finální stanovisko si řekneme na dalších schůzkách – dohoda všech zúčastněných s definicí omezujících podmínek pro zdání VŘ.* Jmenovaný Vít S. však není trestně stíhán a na jeho uvedenou připomínku není nijak ze strany adresátů nikdy dále reagováno.
423. Ve vztahu k jednání obžalovaného k zadávací dokumentaci pak relevantní důkazy tvoří následující listiny. Konkrétně email ze 4. 12. 2012 (č. l. 30755 - 30756) o plánované schůzce, a dále několik dalších navazujících emailů či hovorů a SMS týkající se plánování schůzky ze dne 5. 12. 2012 (opět č. l. 30755 – 30756 - 30758). Dále dne 13. 12. 2012 (č. l. 30759) Michal T. z emailové adresy xxx *se připomíná s těmi dvěma materiály ...* Ing. Ivo U. v předmětu „2 materiály od MK“ a děkuje za pomoc. Soud jen poznamenává, že MK je zřejmě zkratka pro Martina K. Obž. U. odpovídá, že *už mu věru říkal a slíbil, že pošle. V pondělí bude urgovat.* Dne 20. 12. 2012 14:20 hod (č. l. 30760) proběhl hovor obž. U. a Michala T. U. žádá soukromý email, ať to neposílá do TESCO. Michal T. diktuje emailovou adresu xxx. U. přeposílá s odkazem „topsecret“ a dodává, že ne, aby zase slyšel, že B. si P. stěžoval, že se jejich zadáváčky potulují po světě a P. ho z toho viní. Dále dne 28. 1. 2013 v 19:31 hod. (č. l. 30779) proběhl hovor obž. U. a Michala T. Michal T. konstatuje, že U. posílal tak čtrnáct dní zpátky tři soubory a on slíbil, nebo se minulý týden domluvili, že během dneška zase pošlou něco zpátky a chce poprosit, až bude u emailu, jestli by to nemohl přepinknout, jestli by to mohl udělat přes něho. Michal T. dále říká, že to teďka posílá na tu adresu, jak mu ji poslal a ať je tak hodný a přepošle to tomu kolegovi. Další den 29. 1. 2013 v 09:32 hod. (č. l. 30780) posílá SMS Michal T. Ivo U. o obsahu, že se mu jen připomíná s tím emailem. To je veškerá dle soudu relevantní komunikace týkající se obž. U. v předmětném období, potencionálně se týkající zadávací dokumentace. Že mezi zaslánými soubory byla zadávací dokumentace, je relativně možné dle obsahu telefonního hovoru, ovšem fakticky tyto dokumenty nejsou zajištěny a jistotu soud nemá. Navíc, již dne 30. 4. 2013 (č. l. 30790 – 30863) je zveřejněna zakázka Komplexní integrace Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, kdy součástí materiálů je studie proveditelnosti projektu Vnitřní integrace úřadu a zadávací dokumentace včetně příloh. A na to navazuje hovor ze dne 2. 5. 2013 ve 13:14 hod. (č. l. 30864 mezi obž. Ivo U. a Michalem T., kdy obž. U. informuje o tom, že *30 dubna byla vyhozena ven Hradecká integrace. T. říká, že to zaregistrovali. U. dále říká, že to není úplně tak jasný, jak si Pepa myslí, že by to měli hradečáci tady rozjetý. Je to naprosto otevřený, naprosto volný podle toho, kdo to zvládne.*
424. Dle soudu z uvedených důkazů vyplývá, že obž. U. nečinil žádné změny zadávací dokumentace, jak je uvedeno v bodu 1161. obžaloby, ani, že by se obž. U. vůbec jakkoliv podílel na zpracování zadávací dokumentace, jak by šlo případně rovněž vyčíst ze znění skutkové věty z její úvodní

uvozující a obecné části. V návaznosti na hovor, kde sami obžalovaní hovoří o naprosto otevřeně vypsané veřejné zakázce, tak tento důkaz naopak hovoří o tom, že příprava zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou samotného zadavatele, a zda vůbec byly činěny nějaké připomínky k zadávací dokumentaci, jaké a v jakém rozsahu, zda byly či nebyly zapracovány, není nejen ve vztahu k obž. U. prokázáno.

425. Již jen závěrem k úvaze obhajoby ve smyslu, pokud měl mít Martin K. takový vliv na veřejnou zakázku, proč do vnitřní integrace nezpracoval část Digitalizace a ukládání, což by bylo plnění výhodné pro A-San a obž. U., soud jen poznamenává, že Digitalizace a ukládání byla část projektu výzvy 08 a nemohla být zapracována do vnitřní integrace. Kraje mohly v rámci výzvy IOP 08 požadovat buď jeden projekt, nebo podat na každou z částí I. – VI. této výzvy samostatný projekt, nebo podat projekt, v němž bude obsažena kombinace jednotlivých částí, ale nemohla být Digitalizace a ukládání zapracována do Vnitřní integrace.
426. Protože ani z výpovědí svědků nelze dovodit jakékoliv protiprávní jednání obž. U., ať už svědků, kteří byli vyslýcháni ke skutku D. obžaloby, ani ve vztahu ke skutku I. obžaloby, soud svědecké výpovědi již nerozebírá, odkazuje na ně. Snad jen u skutku I. zdůrazňuje výpověď sv. Štěpána J., který sám připustil, že pracovní verze studie proveditelnosti zpřístupnil zástupcům IT firem a uvedl pro to své důvody (bod 116. rozsudku). Taktéž má soud za nadbytečné rozebírat znalecké posudky předložené obhajobou, které se týkaly hodnocení zadávacích dokumentací z hlediska, zda potenciálně obsahují diskriminační prvky, což ani v jednom případě nebylo shledáno, opět soud na znalecké posudky předložené obhajobou pouze obecně odkazuje.
427. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Ivo U., že v žalobním návrhu popsáný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, ani v případě bodu D. a ani v případě bodu I. obžaloby, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Mgr. Dalibor Š.

428. Obžalovaný ke skutku D. využil svého práva nevypovídat, popřel však spáchání trestného činu. Následně se k obžalobě, ale rovněž k již do té doby provedeným důkazům, vyjádřil až ve svém písemném podání ze dne 17. 6. 2022 (č. l. 43120, sv. 185). Protože je toto jeho vyjádření z převážné části obsahově totožné se závěrečným návrhem jeho obhájce, soud jej nebude duplicitně uvádět a odkazuje na obsah vyjádření obhájce obžalovaného. Závěrečný návrh obžalovaný nepřednesl, tohoto práva se vědomě vzdal.
429. V závěrečném návrhu obhájce uvedl (č. l. 43812 a násl.), že v obžalobě popsáný skutek D. je natolik obecně popsán, že vzhledem k množství obžalovaných, k nekonkrétnosti popisu jednání, následku a jejich vzájemné příčiny, které by se vztahovalo k tomu kterému obžalovanému, nemůže vůbec obstát. Obžalobou nebyly ani předloženy konkrétní důkazy na podporu skutkové verze. Není pravdou, že by se obžalovaný účastnil jednání, která předcházela datu 11. 5. 2011, stejně tak obžalovaný popírá, že by dne 11. 5. 2011 proběhlo jakési „startovní jednání“, na kterém by bylo dohodnuto sestavení koalice zúčastněných subjektů. Zápis z jednání ze dne 11. 5. 2011 vypracovaný pí. J. není obžalovaným, tím méně kýmkoliv odpovědným z Asseco, nijak stvrzen, jeho jméno se v něm nevyskytuje; obžaloba má patrně na mysli, že obžalovaný je „D. Š.“, což je jméno v zápisu z jednání uvedené. Obžalovaný se předmětného dne žádného koordinačního jednání neúčastnil, pouze se účastnil v pozici obchodníka prezentace DMVS (digitální mapy veřejné správy) pro AutoCont, jakožto stálého zákazníka Asseco. Vlastní DMVS prezentovali pracovníci brněnské divize Asseco (původně samostatné společnosti BERIT Services s.r.o., IČ: 27723470), a to vzhledem k tomu, že tento unikátní produkt oni vyvinuli. Právě odbornost pracovníků této samostatné divize a technické složitosti dané věci byla důvodem toho, že se předmětná schůzka odehrávala v sídle divize v Brně. Obžalovaný s problematikou DMVS neměl žádné zkušenosti a ve

věci komunikoval pouze jako obchodník poté, co se Brněnská divize ocitla bez této pracovní pozice. Z obžalobou předložené komunikace je patrné, že pokud se měla po 11. 5. 2011 uskutečnit jakákoliv další schůzka, konkrétně třeba dne 21. 6. 2011 (na které údajně mělo dojít dle obžaloby k dohodě ohledně sestavování zadávací dokumentace), pak se konala bez účasti zástupců Asseco, tedy bez účasti obž. Š. To vyvrací jakýkoliv podíl obžalovaného na jakékoliv koordinovanosti s ostatními subjekty. O to více zarážející je, že i po provedeném dokazování obžaloba ponechává skutky v nezměněné podobě. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by obžalovaný měl k dispozici jinou listinu, než před inkriminovaným obdobím zveřejněnou studii proveditelnosti, která byla zveřejněna v roce 2010. Pokud obžaloba dovozuje z komunikace vedené obž. S. s obž. Ř., že měl zadávací dokumentací v květnu 2011 disponovat také obž. Š., pak rozbořem emailové komunikace provedené obž. Ř. v rámci jeho výpovědi a doprovodných materiálů, resp. znaleckým posudkem znalce Dr. Ludvíka, je vyvráceno, že by předmětem emailové komunikace z 12. 5. 2011 byla právě zadávací dokumentace, jak je obžalobou tvrzeno. Naopak je prokázáno, že obž. Ř. obdržel a dále přeposlal právě v té době již zveřejněnou studii proveditelnosti, kdy však dokumenty vložené do přílohy předmětného emailu byly modifikovány 31. 3. 2011, nikoliv 12. 5. 2011, jak tvrdí obžaloba. Je-li obžalovanému kladeno za vinu, že v rámci emailové komunikace jedná o cenách se zástupcem AutoCont, jde o email obžalovaného ze dne 1. 7. 2011, pak je nutné vyjít z obsahu a okruhu adresátů této komunikace, jakož i postavení obžalovaného v rámci struktury Asseco. Podstatou komunikace, kterou obžalovaný coby dočasně dosazený obchodník zajišťoval s klíčovým zákazníkem AutoCont, není nic jiného, než reakce na cenovou poptávku obchodního partnera. V období, které je obžalovanému kladeno za vinu, jednal obžalovaný především s obž. S. a reaguje na jeho požadavky. O jiné komunikaci, kterou by případně obž. S. vedl s kýmkoliv jiným, věděl obž. Š. pouze sporadicky, protože do ní zapojován nebyl, stejně jako se neúčastnil žádných jiných schůzek. Se zástupci Olomouckého kraje také nikdy nejednal. Nemohl tak ovlivnit jakoukoliv podobu zadávací dokumentace. Obdobně obžalovaný nevěděl o tom, že by snad měla být připravována jakákoliv jiná konkurenční nabídka, která je popsána v bodě D. Obžalovaný od počátku roku 2011 zastával pozici řadového obchodníka s tím, že nad sebou měl svého nadřízeného, který mu přiděloval pracovní úkoly. Nikdy nebyl v postavení, že by Asseco zastupoval, či jednal jejím jménem. Jednání za Asseco patřilo výhradně do kompetence statutárního orgánu, popřípadě vyššího managementu, a nikoliv do kompetence obžalovaného coby zaměstnance. V rámci Asseco existovala samostatná divize, původně samostatná společnost BERIT Services s.r.o., IČ: 27723470, která byla dislokována v Brně, a která se zabývala vývojem a tvorbou digitálních map použitelných zejména pro subjekty veřejné správy. Tato samostatná divize sestávala z vlastních vývojářů, techniků a pracovníků obchodního oddělení. Někdy počátkem 2011 z této divize odešel její obchodní zástupce Mgr. Michal Š. V současné době je již obžalovanému známo, že s pracovníky této divize byl obsah studie proveditelnosti orgány Olomouckého kraje konzultován, případně se k požadavku krajských úředníků podíleli na jejím zpracování. O tom, že samostatná divize v Asseco na studii proveditelnosti určitým způsobem participovala, v té době nevěděl. Je opětovně nutné zdůraznit, že obsah studie proveditelnosti byl zveřejněn právě pro účely, aby se dostala do rukou subjektům způsobilým k podání nabídky do veřejné soutěže. Pracovní zařazení obžalovaného a jeho působení mimo samostatnou divizi neumožňovalo, aby obžalovaný detailně znal povahu a charakter produktů, které byly touto divizí vyvíjeny; konkrétně digitální mapy veřejné správy (DMVS). Vzhledem k nedostatku odborných informací, jakož i vzhledem k nedostatku oprávnění jednat za Asseco, nelze ani po subjektivní rovině obžalovanému klást za vinu, že by se měl vědomě podílet na nějakém rozsáhlém jednání, jak je prezentováno obžalobou. Ze znaleckého posudku znalce Dr. Miroslava Ludvíka č. 34/1/2022 pak vyplývá, že obsah emailové komunikace, který probíhal mezi obž. S., obž. Ř. a rovněž obž. Daliborem Š., je zcela nezávadný. Ze znaleckého posudku dále vyplývá také to, že pokud obsahuje technické parametry hardware, bylo toto plnění splnitelné širokým okruhem soutěžitelů. Nejednalo se tedy o podmínky, které by byly přizpůsobeny potřebám a produktům či službám pouze některého či některých soutěžitelů.

430. V souvislosti s obž. Š. je nutno dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TC-2016-417706 (č. l. 777 – 847) bylo jeho jednání popsáno opět poněkud podrobněji, konkrétně pro skutek, že: „společně s dalšími uvedenými obviněnými v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, uveřejněnou zadavatelem dne 27. 3. 2012, v úmyslu zjednat nejméně dodavatelům TESCO SW, AutoCont, MERIT GROUP, Asseco, A-Scan a GORDIC výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů (v obžalobě jsou pak pouze dvě z těchto společností) v rozporu s ustanoveními zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a v úmyslu uzavřít se svým konkurentem dohodu narušující hospodářskou soutěž v rozporu s ust. § 3 zák. č. 143/2001 Sb., o hospodářské soutěži a tím ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení s cílem dosáhnout prospěchu uvedeným společností ve formě zadání této veřejné zakázky buď v postavení dodavatele či subdodavatele a zároveň tím způsobit újmu jiným soutěžitelům, tak v období před zveřejněním zakázky nejméně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 nejméně Josef T., David T., Michal T. ze spol. TESCO SW, Josef S. ze spol. AutoCont jako členové organizované skupiny a dále Josef D. ze spol. AutoCont, Jiří Š. ze spol. MERIT GROUP, Jiří K. jako pracovník FPO s.r.o. vystupující jako mandatář spol. GORDIC, Ivo U. ze spol. A-Scan, David Ř. spolu s obž. Mgr. Daliborem Š., oba ze spol. Asseco, spolu s Romanem Z. ze spol. ICZ, v různých personálních složeních uskutečnili nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT GROUP, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o spol. ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku, tak konkrétně obž. Dalibor Š. jako zástupce Asseco spolu s nejméně s Davidem T., Michalem T., Josefem S., Vladimírem D., Davidem Ř. a Jiřím K. na „startovním“ jednání dne 11. 5. 2011 dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, dohodli harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice. Souběžně a následně v průběhu období od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod David T., Michal T., Josef S., Vladimír D., Jiří Š., Jiří K., David Ř., Ivo U., Tereza J., Pavel S., Milan K. a obž. Dalibor Š. nejprve prostřednictvím spřízněného dosud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali, za účelem tvorby a úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených subjektů, dokumenty obsahující rozpracované texty části zadávací dokumentace a následně formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou tyto dokumenty předávali a nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravu a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky, přičemž konkrétně Dalibor Š. jako zástupce jednoho ze členů koalice, po předchozích dohodách, nejméně prostřednictvím emailové komunikace přijal od Josefa S. předpokládané ceny v rozpočtu k části plnění Digitální mapa veřejné správy, na základě těchto Josefu S. následně poskytl podklady vyhovující společnosti Asseco se soubrem předem dohodnutého kompletního plnění části předmětu zakázky touto společností - Digitální mapa veřejné správy a dohodnutého dílčího plnění části předmětu zakázku - Datové sklady, konkrétně se týkající dodávek systémů DWH a B, včetně cen za tyto části plnění, dále poskytl návrh technických specifikací a návrh požadavků na reference, které společně dále upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici, na žádost Ing. Michala T. mu prostřednictvím emailové komunikace za obchodní společnost Asseco poskytl strukturu cen za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici. V další části usnesení se pak již obž. Dalibora Š. týkalo ustanovení o zjednání výhody dodavatelům AutoCont, TESCO SW, Asseco, A-Scan, MERIT GROUP, GORDIC a ICZ v podobě výhodnější podmínky na úkor ostatních dodavatelů nebo soutěžitelů, kdy tímto opatřili vítězi soutěže a generálnímu dodavateli AutoCont prospěch ve formě zadání a realizace plnění předmětu veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH a prospěch ve formě skutečné

realizace dosud přesně nezjištěné dílčí části plnění předmětu této veřejné zakázky dalším dodavatelům, včetně tedy Asseco a *dále pak se svými konkurenty uzavřeli dohodu narušující hospodářskou soutěž* a získali tak ve větším rozsahu neoprávněné výhody rovněž mezi jinými i pro Asseco a souběžně *vyhotovili nepravdivé doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže o zakázku*. Obž. Dalibor Š. tak byl původně stíhán i pro spáchání tr. činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

431. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obžalovanému pro skutek D., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu zejména jednání v době vymezené nejdříve obecně *od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011*, tedy ještě před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Š. a obž. Josef T., David T., Michal T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., David R. a Roman Z. *měli v různých personálních složeních uskutečnit nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž měli společně dohodnout a vytvořit koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco, GORDIC (a dle soudu zřejmě i s A-Scan, která však není v obžalobě v tomto odstavci uvedena), kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly dle tvrzení obžaloby podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku*. Jednání takto obecně popsané je pak v obžalobě ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. Mgr. Š. se konkrétně: *zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice*.
432. V další části obžaloby je pak obžalovanému kladeno za vinu nejdříve opět obecně, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně spolu s obž. Davidem T., Michalem T., Josefem S., Pavlem S., Jiřím Š., Jiřím K., Davidem R., Ivo U. a Milanem K. *prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací ke jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky*. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy obž. Š. *jako zástupce společnosti Asseco po předchozích dohodách, nejméně prostřednictvím emailové komunikace měl přijmout od Mgr. Josefa S. předpokládané ceny v rozpočtu ke části plnění Digitální mapa veřejné správy, na základě těchto Mgr. Josefu S. následně poskytl podklady vyhovující společnosti Asseco se souhrnem předem dohodnutého kompletního plnění části předmětu zakázky touto společností - Digitální mapa veřejné správy a dohodnutého dílčího plnění části předmětu zakázku - Datové sklady, konkrétně se týkající dodávek systémů DWH a B, včetně cen za tyto části plnění, dále poskytl návrh technických specifikací a návrh požadavků na reference, které společně dále upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici, na žádost Ing. Michala T. mu prostřednictvím emailové komunikace za obchodní společnost Asseco poskytl strukturu cen za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici*.
433. Tímto jednáním tedy obžalovaní, včetně obž. Š., *měli zvýhodnit AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku ... a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do*

veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace ke zadávacímu řízení atd. Obžalovaný Mgr. Š. tedy podanou obžalobou oproti usnesení o zahájení tr. stíhání již není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

434. Obž. Š. se ještě obecně přímo či nepřímo týkají následující body obžaloby. Bod 534. obžaloby, kde je uvedeno: *... V dalším průběhu se na konečném znění souhrnné studie proveditelnosti až do rozhodnutí rady Olomouckého kraje o podání projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ v září 2010 podílí vedle zástupců společnosti TESCO SW také Ing. Ivo U. (A-Scan), Vlastimil P. a Vít S. (IXTENT) v oblasti „Digitalizace a ukládání dat“ a „Vnitřní integrace úřadu“ a zástupci společnosti Asseco v oblasti „Digitální mapa veřejné správy“.* K tomu bodu musí soud rovnou dodat, že ani obž. Mgr. Š., ale ani obž. Ř., nebylo ve skutkové větě obžaloby ve vztahu ke studii proveditelnosti (ani původním jednotlivým studiím a už vůbec ne ve vztahu k souhrnné studii) popsáno žádné konkrétní jednání. Bod 535., kde je uvedeno, že: *již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „prímě“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyronbal, Krajhanz, Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci ke předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace ke jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., Jiří K., Pavel S., Milan K., Ivo U., David Ř. a obž. Dalibor Š. A nakonec ještě bod. 1155., kde je uvedeno, že: *se obvinění Josef T., Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., David Ř., Roman Z. a právě obž. Dalibor Š., dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., David Ř., Milan K. a obž. Dalibor Š., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení.**
435. Ve vztahu k jednání obžalovaného je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty obžaloby v bodě D., podobně jako v případě obž. Ř. z Asseco, je soudem vnímáno opět jako poněkud problematické až rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se tedy vztahuje na všechny obžalované, včetně obž. Š., je mimo identifikaci veřejné zakázky, které se protiprávní jednání týká, nejdříve specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži společnosti TESCO SW a AutoCont*, a navazuje další znění skutkové věty o obsahu *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel.* Zejména tato část skutkové věty obžaloby se však dle soudu netýká obž. Š., který v souvislosti se skutkem D. obžaloby již není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku (na rozdíl od řízení přípravného). Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu D. vyjmenovaným, včetně tedy obž. Š. (to samé lze konstatovat o obž. Jiřím Š., Michalu V., Radku Č., ale i některých dalších, kteří rovněž nejsou stíhání pro tr. čin dle § 248 tr. zákoníku, přesto z obžaloby i jim je vytýkáno porušení § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb.). Také není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi uvedeny rovněž společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud

upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i obž. Jiřímu K. zastupujícímu GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a obž. Milanu K. z ICZ, a tedy i tyto společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. I v usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. Š. jsou uvedeny mezi zvýhodněnými společnostmi i další v podobě všech subdodavatelů. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. Š. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i *studie proveditelnosti*, na které se však obž. Mgr. Š. nijak nepodílel, a rovněž ani na *nabídce do veřejné soutěže* společnosti ICZ, na této se opět obž. Š. nijak konkrétně nepodílel, kdy právě tato je obžalobou označována jako krycí, nevázně míněná, a tedy brána jako nesprávný doklad. Dle konstrukce skutkové věty i tyto nesprávné doklady jsou obžalovanému kladeny za vinu, ačkoli v konkretizaci popisu skutku není popsáno žádné jednání obž. Š. ve vztahu k studii proveditelnosti ani k nabídce. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. Š. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal totiž v takovém případě trestnou činnost déle a závažnějším způsobem), než ten který obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí, či nevyherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Také, jak vyplývá z dokazování, nelze obž. Š. přičítat získání *dokumentů obsahující rozpracované texty části zadávací studie prostřednictvím neustanoveného zástupce zadavatele*. Na tomto se obžalovaný nijak aktivně nepodílel, ani na jejich dalším přeposílání, přesto i tato část je mu obecně v úvodu jednoho z odstavců obžaloby rovněž kladena za vinu. Tento obžalovaný navíc není obžalobou zařazen mezi členy organizované skupiny a nelze mu tedy ani z tohoto důvodu toto jednání přičítat.

436. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obžalovaného, soud má na mysli z důkazů skutečně zejména emailovou komunikaci, neboť z výpovědí svědků, k tomuto skutku vyslechnutých, takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Š. se týkají následující důkazy. První je záznam o schůzce konané dne 11. 5. 2011. V obžalobě je obž. Š. v její souvislosti kladeno za vinu, že na této schůzce označené v obžalobě jako „startovací jednání“ (zřejmě s ohledem na takovéto její označení v samotném zápisu ze schůzky - č. l. 20935), *dobodl spolu s ostatními spoluobžalovanými sestavení koalice obchodních společností, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení si úkolů v rámci koalice*. Obsah schůzky je obžalobou dovozován z jeho zápisu, konkrétně zápis z tohoto jednání byl uložen Terezou J. z AutoCont do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť jako dokument nazvaný „OLK_Zapis_z_jednani_c1_11052011.doc“ (č. l. 20935 - 20937) a současně tentýž den je vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) v notebooku Josefa S. pod složkou „08.vyzva“, označená „Zápis.11.května 2011“, obsahující rovněž zápis z tohoto jednání (č. l. 20938 - 20939), ovšem vyhotovený zřejmě samotným obž. S. Obžalobou je dovozováno z obsahu těchto dvou zajištěných zápisů z jednání (rozdílné podrobnosti), že na této schůzce byla dohodnuta podstatná část plnění zakázky mezi společnostmi Asseco a GORDIC, byl dohodnut harmonogram dalšího postupu, úkoly do dalšího období. Mimo jiné ze záznamu také vyplývá, že kvalifikace u budoucí zakázky *musí být nastavena tak, aby umožňovala podání 1-2 řízených nabídek* (bod 411. obžaloby).

437. S ohledem na skutečnost, že sám obž. Ing. Ř. emailem ze dne 6. 5. 2011 (č. l. 20926) informuje Dalibora Š. o termínu, čase a místu schůzky, s ohledem na skutečnost, že sám obž. Mgr. Š. účast na schůzce nepopírá (popírá jen účel konání a její výstup), lze s vysokou mírou jistoty tvrdit, že jméno zástupce Asseco na zápisu ze schůzky v podobě „D. Š.“ je jen zkomolení jména samotného obžalovaného. Na straně druhé, sám obžalovaný se hájí tím, že na schůzce byl pouze z důvodu prezentace řešení Asseco pro potenciálního partnera, tedy pro AutoCont. Shodně se vyjadřuje obž. Ř. a soud poukazuje na již zmíněný email Ing. Ř. na č. l. 20929, kde je v kolonce *Subjekt* výslovně uvedeno: *Digitální mapa, prezentace řešení*, a rovněž soud dále odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Ř., kde jsou soudem zmíněny další dva emaily, ze kterých rovněž vyplývá, že na schůzce byla prováděna prezentace řešení digitální mapy ze strany Asseco. Dále je pak skutečně nutno částečně zopakovat odůvodnění k této schůzce, jako soud učinil v případě obž. Ing. Ř., tedy, že z obsahu záznamů o schůzce ve vztahu k Asseco skutečně vyplývá, že se jí měli jako její zástupci účastnit obž. David Ř. a obž. Dalibor Š., ale i v samotném zápisu ze schůzky vyplývá, že mezi její předmět bylo výslovně uvedeno: *prezentace řešení digitální mapy veřejné správy (Asseco pro AC)*. Jako cíle schůzky a cíl jednání je v zápisech uvedeno: *sestavení koalice AC + Tesco SW + MERIT + Asseco + Gordic (+ICZ?)*. Ve vztahu k zadávací dokumentaci je uvedeno v zápisu: *Zadávací dokumentace a) doplnění ZD o obecnou část (kvalifikační kritéria, hodnotící kritéria, apod.) b) specifikace dodávek (technická specifikace do ZD – seznam funkcionalit + rozsah dodávek) c) smluvně organizační záležitosti. Stanovení termínu na dopracování ZD = 24.5.2011*. Nicméně v zápisu ze schůzky od T. J. se dále v kolonce SEZNAM ÚKOLŮ obecně ve vztahu k Asseco uvádí: *podklady do ZD a Supportní model (stanovení rámce a specifikace ZD)*. Ovšem v navazující kolonce, kde je jinak uvedena konkrétní osoba odpovídající za tento úkol, pak není vyplněno žádné jméno, na rozdíl od jiných kolonek se seznamy dalších úkolů (č. l. 20936). Zápis, který si vytvořil zřejmě obž. Josef S., je sice konkrétnější, hovoří o: *Asseco/Gordic 65%/35%*, a ve vztahu k zadávací dokumentaci uvádí, že: *jsou 2 týdny na přípravu textů ZD. Dodat Vlastnosti a Rozsah dodávky* a ve vztahu ke kvalifikačním kritériím se uvádí: *Kvalifikace nebudou limitující a nebudou rozhodovat, musí se nastavit tak, aby umožnily podání 1-2 řízených nabídek*. (č. l. 20938). Nicméně ani v tomto není jméno obž. Mgr. Š. nikde uvedeno.
438. Soud tedy ve shodě s obhajobou musí konstatovat, že s vyhotovením těchto záznamů o schůzce nemá obž. Š. nic společného, jeho konkrétní aktivitu na schůzce s ohledem na přítomnost minimálně dvou zástupců z Asseco, lze jen opět těžko dovozovat. Zápis ze schůzky mu nebyl zasílán např. k odsouhlasení, či za účelem plnění případných tam uvedených závěrů a úkolů, taková emailová komunikace nebyla zachycena, nebyla zachycena ani ve vztahu k obž. Ing. Ř. Ačkoli je obžalobou jednoznačně tvrzeno, že již na této schůzce došlo k sestavení koalice a k rozdělení úkolů v rámci koalice, upozorňuje soud na následující email ze dne 12. 5. 2011, kdy v čase 15:36 hod. píše Tereza J. mimo jiné i obž. S., že: *mu bude volat Martin S. a jde o to, že nechce zatím úkolovat další firmy (Asseco, Gordic apod.) když ještě nejsou doladěny dohody, kdo a co konkrétně bude dělat* (č. l. 20998). Tento email dle soudu přímo popírá, že by byly uzavřeny již dne 11. 5. 2011 jakékoliv koalice a dohody s Asseco, či jejími zástupci. Přitom tento email je obžalobě známý, je o něm pojednáno v bodu obžaloby 415. Další důkaz o tom, že by obž. Š. byl přítomen na jakékoliv jiné schůzce v obžalobě časově označených jednotlivými dny, kdy se měly konat, nebyl v řízení proveden.
439. Dále se obž. Š. týká emailová komunikace do data 19. 7. 2011. Konkrétně dne 17. 5. 2011 v 12:11 hod. (č. l. 21167 - 21194) obž. David Ř. z emailové adresy xxx zaslal Josefu S. a v kopii Daliboru Š. v předmětu „dokument“ email s textem, že přeposílá S. *zpracované informace v dokumentu a prosí o zaslání konečné verze. Dodává ještě stručný popis k úpravám a v příloze zasílá zajiřovaný dokument nazvaný „Předmět zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“*. K tomuto dokumentu soud zcela odkazuje na své podrobné odůvodnění v části týkající se obž. Ř., kde je podrobně rozebráno, o jaký dokument původně šlo (jednalo se o rozpracovanou dílčí zadávací dokumentaci k části DMVS, kterou získal Josef S. prostřednictvím Jiřího Š. z MERIT GROUP dne 12. 5. 2011), ale zejména zdůvodněno, že byly činěny nezjištěnými pracovníky Asseco pouze formální úpravy dokumentu, nikoli úpravy

věcné, a že do kvalifikačních a hodnotících kritérií nebylo vůbec ze strany nezjištěných zaměstnanců Asseco jakkoliv zasahováno. Také bylo soudem vysvětleno, že není vůbec zřejmé, kdo se fakticky na formálních úpravách za Asseco podílel. Obž. Mgr. Š. je pak pouze adresátem tohoto emailu v kopii a z tohoto emailu pro něj nevyplývá ničeho závadného, v žádném případě na podkladě tohoto emailu nelze tvrdit, že by zasahoval ani jen do těchto formálních úprav této teprve připravované zadávací dokumentace, které jsou mu dány pouze na vědomí a není tedy ani zřejmé, zda se s obsahem emailu či zejména s obsahem jeho přílohy vůbec seznámil.

440. Dále byla dne 14. 6. 2011 či 15. 6. 2011 (č. l. 21969 - 21984) organizována společná schůzka k zakázce na Olomouckém kraji, která se měla konat 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti Asseco. Josefem S. jsou obesláni i obž. Dalibor Š. a dále Jiří K., Michal T., Jiří Š., Pavel S. a Roman Z. Nakonec však bylo dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic a ICZ konaná dne 21. 6. 2011 v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci na ulici Jeremenkova 1142/42, jak vyplývá z emailu ze dne 15. 6. 2011 odeslaného J. S. (č. l. 21980 - 21981). V emailu Josef S. totiž konkrétně mimo jiné píše příjemcům (včetně Dalibora Š.): *Dobrý den, schůzku zorganizujeme dvoukolově ve dvou rozdílných termínech. Nejprve v navrženém termínu proběhne trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic, ICZ (tyto subjekty mají v úterý 21.6. volno). Výstupem této trojstranné schůzky bude termín společné schůzky všech účastníků a zpřesnění požadavků na přípravu partnerů na tuto schůzku tak, aby byla max. efektivní a smysluplná. Další informace a pokyny zašlu v úterý 21.6. nejpозději ve večerních hodinách. Prozatím apeluji na splnění požadavku vzneseného k verzím dokumentů, které máte aktuálně k dispozici: kontrola a připomínkování, rizika, která vidíte, základní cenový rámec řešení. Tyto vstupy zašlete nejlépe do tohoto víkendu. Jsou to podklady k tomu, abychom efektivně nastavili další kroky na společné cestě. S díky, Josef S.* Těto schůzky se tedy obž. Š. neúčastnil.
441. Navazuje emailová komunikace, nejdříve ze dne 21. 6. 2011 v 18:51 hod. (č. l. 22174 - 22175), kdy Josef S. zaslal emailem Daliboru Š. na email xxx a v kopii Martinu S. v předmětu „OLK“, v příloze dokument nazvaný „Sumar_DMVS.Asseco.xlsx“ a současně si upřesnil termín schůzky v Brně s tím, že *se bude chtít bavit o níže uvedených bodech: 1. Cenový rozklad za DMVS s termínem splnění do 1.7. a k tomuto přiložil strukturu vzorové tabulky s tím, že členění může být podrobnější. 2. Odhad počtu potřebných OS s termínem splnění do 24.6. a 3. Kvalifikace – přidaná hodnota s termínem splnění do 1.7. a. Obraty, b. Pojištění, c. Reference, d. Odborná certifikace osob.* V tabulce je tedy přehled možného rozčlenění dodávky Digitální mapy veřejné správy na 6 podsložek (v podobě názvů: Vytvoření a implementace nástrojů pro tvorbu a údržbu ÚAP; Sjednocení dat; Aktualizace ÚKM; Penetrační testy; Školení a dále Provozní náklady v rozdělení na investiční fázi a na provozní fázi). Částky však nejsou uvedeny žádné. Jde o tabulku, kterou dle soudu žádá S. po obž. Š., aby vyplnil zvažované ceny a vrátil mu ji takto vyplněnou.
442. Navazuje dne 24. 6. 2011 v čase 15:32 hod. (č. l. 22330 - 22331) emailová komunikace včetně její historie mezi Josefem S. a Petrou T. (oba z AutoCont) v předmětu: OLK, týkající se rozdělení si části plnění, nastavení hranic mezi AutoCont a Asseco. Z emailu jednak vyplývá, že J. S. mimo jiné uvádí, že tabulku, kterou Mgr. Š. poslal dne 21. 6. 2011 (email shora), tak tabulka (respektive poznámka soudu její rozčlenění na jednotlivé části) odpovídá Studii proveditelnosti. Dále uvádí, že s Mgr. Š. se dne 23. 6. nesetkal a že od něj ještě na email nemá od Mgr. Š. reakci. Navazuje emailová komunikace ze dne 1. 7. 2011 (č. l. 22638), kdy Dalibor Š. zasílá Josefu S. na podkladě telefonické domluvy slíbené informace a následuje vyčíslení dodávky takto: *dodávka DMVS 18,8 mio CZK vc DPH a dodávka DWH a BI 18,4 mio CZK vc. DPH. Obě dodávky zabezpečuje Asseco, se subdodavatelé jsou projednány detaily rozdělení odpovědnosti. Nemá zatím cenu supportu – zajistí a dodá. Rozsah dodávky DMVS je: Vytvoření a implementace nástrojů pro tvorbu a údržbu ÚAP; Sjednocení dat ÚAP z ORP s prvotní naplnění systému daty; Aktualizace ÚKM; Penetrační testy; Školení. Rozsah dodávky DWH a BI je: dodávka SW; instalace SW; registrace datového skladu; Metadata; Statistika; Ekonomika a rozpočet úřadu; Vybraná služba – Školství; Spisová služba; Ekonomika obcí; Dotace; Zdravotnictví; Příspěvkové organizace; vytvoření prezentačních*

vrstev a web services pro publikaci dat. S pozdravem Dalibor Š.

443. Navazuje odpověď Josefa S. emailem ze dne 3. 7. 2011 v čase 11:42 hod. (č. l. 22641 - 22643), kdy Josef S. sděluje Mgr. Daliboru Š. v předmětu „Ceny“, že *si potřebuje jejich data rozříkat a ptá se, kdy to bude možné? Dále odkazuje na další body v jeho emailu, který příkládá v příloze. Především reference a odborné certifikace osob.* Zasláná příloha obsahuje email mezi Josefem S. a Daliborem Š. již ze dne 21. 6. 2011 v 18:51 (shora uvedený), tedy ze dne, kdy byla uskutečněna schůzka v užším složení bez účasti zástupců Asseco a Josef S. tímto oznamuje zástupci Asseco, co bude po nich požadováno na další schůzce.
444. Důležité je upozornit na email ze dne 1. 7. 2011 v 14:15 hod. (č. l. 22717), kdy Michal T. z emailové adresy xxx zasílá Mgr. Daliboru Š. a v kopii Ing. Davidu Ř. v předmětu „zpráva“ *poděkování za zasláné materiály, avšak v případě, že Š. zasláná cena nezahrnuje i náklady na provozní fázi musí konstatovat, že cena DWH překračuje výrazným způsobem rozpočet projektu (cca 5,5 mil) uvedený ve SP a je takto zcela neakceptovatelná. Žádá Š. o úpravu, a to nejen směrem k rozpočtovému stropu, ale především ke konkurenceschopné ceně.* Také je dle soudu důležitý záznam o komunikaci ze dne 2. 7. 2011 (č. l. 22640), kdy spolu komunikují Martin S. a Josef S. S. posílá S. *rozpočet olomouc do mailu tak, jak je to teď poskládané od Asseco, ICZ, ascan, zatím nic moc. Budou velké diskuse...*
445. Následuje email ze dne 11. 7. 2011 v čase 15:51 hod. (č. l. 22697 - 22698), kdy Josef S. sděluje Daliboru Š. v předmětu „Ceny pro inspiraci“ předpokládaná čísla v rozpočtu DMVS. Email obsahuje tabulku vztahující se k části zakázky „Digitální mapa veřejné správy“ a předpokládané ceny za její jednotlivé části. Konkrétně za dodávku Digitální mapa veřejné správy je pro investiční fázi v tabulce celková částka 10 509 966,67 Kč a skládá se z následujících oceněných položek (Vytvoření a implementace nástrojů pro tvorbu a údržbu ÚAP 4 154 375; Sjednocení dat ÚAP a prvotní naplnění systému daty 1 280 029,17; Aktualizace ÚKM 4 280 812,50; Penetrační testy bez vyplněné částky; Školení 72 250; Provozní náklady DMVS 680 000) a dále v části Provozní fáze je souhrnně uvedená částka 3 612 500.
446. Navazuje email ze dne 13. 7. 2011 kdy v čase 12:09 hod. (č. l. 22699 - 22702) Dalibor Š. zasílá Josefu S. v předmětu „Ceny DMVS“ požadovaný rozklad cen, včetně poznámek k cenám v části DMVS a ÚKM. K části DMVS uvádí: *část DMVS která je pro nás (a CAD Studio) snížena ve Vašich požadavcích z 9,3 mil. (ze studie proveditelnosti) resp. z 9 mil (z finančního plánu TCK) na 6,1 mil (doufám, že provozní náklady DMVS zařazené do investiční fáze jsou také pro nás). To je obtížně akceptovatelné a chybí mi důvod snížení položen oproti uvedeným dokumentům. Velký problém je s částí ÚKM (účelová katastrální mapa), která měla být podle studie i finančního plánu 4x aktualizovaná za celkem 7,2 (resp. 7,1) mil. Nový návrh ceny je 4,3 mil. Nedošlo ke snížení počtu aktualizací? To by chtěli zjistit. Dále posílám návrh technických kvalifikačních kritérií: Návrh požadavků na reference – realizace minimálně jednoho projektu nadregionálního významu v oblasti veřejné správy dokončeného během posledních pěti let (2006 nebo později), v jehož rámci jsou udržována a využívána geoprostorová data nativně uložená v centrální databázi. Editaci dat provádí minimálně 100 koncových uživatelů přes WAN v rámci dlouhých transakcí a včetně historie změn. Dlouhé transakce a historizace dat jsou zajištěny nativními prostředky centrální relační databáze + Prokázání praktických zkušeností s digitální aktualizací dat poskytovatelů pro ÚAP v objemu minimálně 17 mil. Kč za každý z posledních 2 roků (2009, 2010). Návrh požadavků na experta v oblasti vývoje při využití GIS. Praxe v IT minimálně 7 let, z toho 5 let v oblasti GIS, práce na projektu, který využívá standardů definovaných Open Geospatial Consortium (OGC), práce na projektu z oblasti veřejné správy, který zahrnuje implementaci nativního uložení prostorových dat v relační databázi a implementaci dlouhých transakcí a historie nativními prostředky relační databáze. Navrhuji si v pátek ještě zavolat a projít ceny detailně.*
447. Stejného dne 13. 7. 2011 obž. Š. zasílá Josefu S. v čase 12:31 hod. (č. l. 22703 – 22716) v příloze ještě další soubor nazvaný „Kvalifikační_kriteriia.docx“, jehož předmětem je velmi podrobný a

formálně zpracovaný dokument v podobě *Kvalifikace dodavatelů* s možnými úpravami. Stejného dne v čase 12:41 hod. (č. l. 22717 - 22720) Dalibor Š. zasílá Michalu T. a v kopii Davidu Ř. v předmětu „zpráva“ v příloze dokument nazvaný „Sumar_DWH Asseco 13.7.2011.xlsx“ a dokument nazvaný „Sumar_DMVS Asseco 13.7.2011.xlsx“ s tím, že *se omlouvá za nejasnost a přeposílá jasnou strukturu cen.*
DWH: investice 15,3 mio CZK a provoz 2 mio CZK ročně
DMVS: investice 12,9 mio CZK a provoz 1,2 mio CZK ročně
Ještě probíhají jednání o úpravě cen jak se subdodavateli tak i interně

448. Další email je ze dne 14. 7. 2011, kdy v čase 14:19 hod. (č. l. 22722) Josef S. organizuje Live Meeting s Daliborem Š. na den 15. 7. 2011 od 10:00 do 10:30 v předmětu „TCK Olomouc update“ s tím, že se dotazuje Š., zda může vygenerovat připojení na livemeeting MS OCS. A dne 15. 7. 2011 v 7:47 hod. (č. l. 22722) Dalibor Š. sděluje emailem Josefu S. v předmětu „TCK Olomouc update“, že: *OK. Připoj se.* Dne 15. 7. 2011 v čase 11:15 hod. (č. l. 22723 - 22724) Dalibor Š. zasílá Josefu S. v předmětu „Ceny DMVS 15.7.“ tabulku s aktualizovanými cenami včetně DPH k části Digitální mapa veřejné správy. Investiční fáze ve výši 12 978 800 Kč a provozní fáze 5 184 000 Kč.
449. Toto je veškerá zajištěná komunikace týkající se obž. Dalibora Š. v době obžalobou vymezené jako doba páčání jeho údajné trestné činnosti. Pro úplnost soud ještě poukazuje na zbylé založené důkazy ve vztahu k tomuto obžalovanému, konkrétně na email ze dne 26. 10. 2011 (č. l. 22770), kdy v čase 9:13 hod. Dalibor Š. kontaktuje emailem některé své kolegy z Asseco a dále Josefa S. a Jiřího K. v předmětu: „aktualizace stavu – Olomouc“. V textu jim sděluje: *„Dobrý den panove, můžeme se prosím sejit v tomto složení vzájemně se představit (zmeny v týmu Asseco), Dát si navzájem aktuální info, Připravit se na „vykop“ přípravy nabídky (DWH, DMVS) – pracovní tým, role, proces. Dekuji. S pozdravem, Dalibor Š.“* Následného dne 1. 11. 2011 v čase 12:58 hod. (č. l. 22770) Dalibor Š. v předmětu: „RE: aktualizace stavu – Olomouc“ sděluje všem jim osloveným ze dne 26. 10. 2011, že vzhledem k tomu, že termín vypisání VŘ se posouvá cca na konec měsíce, není třeba zítřejší schůzky. Po domluvě s p. S. svolají schůzku později. Následuje komunikace ze dne 15. 12. 2011 kdy v čase 8:52 hod (č. l. 22773) Josef S. sděluje Daliboru Š. v předmětu: „info“, že *informace o rozdělení zakázky je mylná. Zakázka má být na pořadu prosincového jednání. Pokud projede, konečně se posuneme.* Následuje email ze dne 5. 4. 2012 (č. l. 23148), kdy v čase 11:23 hod. Michal T. z emailové adresy xxx zasílá v předmětu „Olomoucký kraj“ Daliboru Š. kontakt na kolegu z AutoCont. A dne 10. 4. 2012 v 13:01 hod. (č. l. 23145 - 23146) Dalibor Š. z emailové adresy xxx sdělil Pavlu M. a v kopii dal na vědomí Pavlu R., Jaroslavu G. a Josefu S. v předmětu „Nabídka pro Olomouc“, že *na čtvrtěční synchro schůzce s TESCO zaznělo jeho jméno jako člověka, který bude synchronizovat přípravu nabídky pro TCK Olomouc. Uloha Asseco Central Europe je vypracování nabídky na DWH a BI (ve spolupráci s Gordicem, kdy Asseco nabídku zastřešuje) a na DMVS. Zodpovědné osoby jsou na jejich straně Jaroslav G. (DWH) a Pavel R. (DMVS). M. má jednat s těmito osobami napřímo.*
450. Další zajištěný email je ze dne 11. 4. 2012 v čase 14:14 hod. (č. l. 23148), kdy Dalibor Š. z emailové adresy xxx sděluje Michalu T., že *zasílá shrnutí toho, co probírali po telefonu - původní nabídka 11,7 mio CZ bez DPH, současná nabídka 8,3 mio CZK bez DPH s tím, že Microsoft licence jdou mimo (2,5 mio CZK bez DPH). Sleva oproti původní nabídce 900 tis CZK. Š. předpokládá, že licence bude dodávat AutoCont v každém případě a předpokládaná cena 2,5 mio bude nižší vzhledem k jejich lepším podmínkám.* Tuto vzájemnou komunikaci s Daliborem Š. sám Michal T. ještě dne 11. 4. 2012 v čase 14:36 hod. přeposílá Josefovi T. (č. l. 23148). Dále dne 11. 4. 2012 v čase 16:50 hod. (č. l. 23149 - 23159) Josef S. zasílá email příjemcům Pavlu M., Pavlu S. a Petru K. v předmětu: RE: OLK – kontakty, MERIT (TC) Š. – garant dohody, Ž. Marta; TESCO SW (vnitřní integrace) Josef T. – garant dohody, David T. – architekt, Š. Jitka – brdlo do firmy, kompletace nabídky; Asseco (DMVS, datový sklad) Š. Dalibor – garant dohody, Jaroslav G. (DWH), Pavel R. (DMVS); I.CZ (digitalizace) Z. - garant dohody, K. – digitalizace; A-scan W. – garant dohody, garant nabídky, U. A dále stejného dne v čase 17:04 hod. Josef S. zasílá stejným příjemcům další kontaktní údaje na Jiřího Š. (MERIT GROUP a.s.), Josefa T., Davida T., Jitku Š. (TESCO SW a.s.), Dalibora Š., Davida Š. (Asseco), Romana Z., Milana K., Jana W. a Ing. Ivo U. Dne

19. 4. 2012 v čase 10:22 hod. probíhá emailová komunikace zástupců TESCO SW, AutoCont, Asseco a MERIT GROU ke specifikaci HW a systémového SW pro Technologické centrum (č. l. 23238 - 23243). A nakonec dne 26. 4. 2012 11:04 až 11:30 hod. (č. l. 23510 - 23511) probíhá emailová komunikace mezi Daliborem Š. a Josefem S. ohledně smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky, kdy nabídka AutoCont je fakticky podána dne 30. 4. 2012. Mezi subdodavateli AutoCont je i Asseco.

451. Pro úplnost posouzení věci je nutno dodat, že v rámci Souhrnné studie proveditelnosti zpracované EUNICE (viz. CD na č. l. 9365) byly náklady na DMVS odhadnuty v investiční části na částku 18 800 000 Kč vč. DPH a za provozní část na 10 250 000 Kč vč. DPH. Jde o částky převzaté z původní studie proveditelnosti, která přitom byla zpracována a vyhotovena již dne 30. 7. 2010 rovněž EUNICE, a kdy na části DMVS se přiznaně v této studii podílela sama společnost. Asseco. V této chvíli je dále nutno poukázat na skutečnost, že ze Studie proveditelnosti vyplývá (její str. 75 a 76), že *za účelem analýzy možností technického řešení DMVS a také pro získání hrubých odhadů cen SW a služeb, byly zpracovatelem osloveny kromě spol. Asseco rovněž firmy ArcData, DIGIS, Georeal, Geomap, Gepro, T-mapy, Gefos* a jak dále EUNICE uvádí: *vzhledem k tomu, že se blíží výběrová řízení na DMVS, odpověděly firmy obezřetně nebo neodpověděly vůbec, zejména v otázce možné ceny*. Dále soud uvádí, že ze zadávací dokumentace k této veřejné zakázce vyplývá (CD na č. l. 9365), že návrh technických specifikací učiněný obž. Daliborem Š. v emailech ze dne 13. 7. 2011, se ani v jednom případě (či jen v dílčí části) nijak nepromítl do kvalifikačních kritérií v oficiální (zveřejněné) zadávací dokumentaci samotné k této veřejné zakázce, alespoň tam tyto jeho pasáže, které podrobně shora vypsál, soud nenašel. Nakonec soud uvádí, že v Příloze č. 1 Zadávací dokumentace nazvané *Specifikace předmětu veřejné zakázky* v kapitole 2.1.6. Požadavky na cenu a platební podmínky, byla stanovena předpokládaná cena části DMVS takto: investiční fáze 17 506 000 Kč vč. DPH a provozní fáze 6 000 000 Kč vč. DPH.
452. V nabídce AutoCont pak byla nabídnutá cena za část DMVS ve výši 17 373 076 Kč vč. DPH na investiční fázi a 5 400 000 Kč vč. DPH za fázi provozní (CD č. l. 9365 s nabídkou AutoCont). Asseco byla přiznaný subdodavatel za část plnění kapitoly 1.1 Digitální mapa veřejné správy a jako kontaktní osoba uveden Martin S. Pro posouzení věci také dle soudu není od věci porovnat nabídku ostatních soutěžitelů v této části veřejné zakázky (samozřejmě s ohledem na obsah obžaloby mimo nabídku ICZ), kdy tedy další uchazeč K-net Technical International Group s.r.o. za část DMVS nabízel částku za investiční fázi 17 505 990 Kč vč. DPH a za provozní fázi částku 5 999 994 Kč vč. DPH, AQUASOFT s.r.o. ve své nabídce vycházela z ceny za investici 17 097 025,20 Kč vč. DPH a za provoz 4 800 000 Kč vč. DPH.
453. Ze shora provedených důkazů tak má soud za prokázané, že obž. Dalibor Š. se účastnil toliko schůzky konané dne 11. 5. 2011, na které Asseco prezentovala řešení DMVS objednané ze strany AutoCont. Žádné jiné schůzky v obžalobě datově vymezené se neúčastnil. Že by obž. Š. uzavřel dne 11. 5. 2011 jakoukoliv dohodu, či koalici, to rovněž není prokázáno, natož, co by mělo být předmětem činnosti takové koalice. Obž. Š. se žádným způsobem nepodílel na obsahu připravované zadávací dokumentace. Jediný důkaz k tomuto tvrzení obžaloby jsou jen dva emaily ze dne 13. 7. 2011, ve kterých zasílá obž. J. S. na jeho žádost návrh, jak by mohla vypadat technická kvalifikační kritéria a jak by mohly vypadat požadavky na experta. Soud učinil srovnání těchto jeho návrhů s finální zadávací dokumentací a žádný z těchto jeho návrhů zadávací dokumentace neobsahuje. Dokument, který obžalovaný zaslal jako přílohu druhého emailu ze dne 13. 7. 2011, ten je dle soudu navíc natolik podrobný, formální a odborně erudovaný (včetně právních termínů a paragrafů), že dle soudu pochází z jiné obdobné veřejné soutěže (z jedné poznámky by se dalo dedukovat, že šlo o již realizovaný projekt v Kraji Vysočina). Pokud obž. zasílá již jednou zveřejněné kvalifikační předpoklady z jiné veřejné zakázky k části DMVS, na tom nemůže být nic zvýhodňujícího pro Asseco. Ani z těchto se však nakonec ve zveřejněné zadávací dokumentaci

ničeho neobjevuje. Jak již shora soud uvedl, obžalovaný nebyl tím, kdo by získal od neustanovené osoby dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentace. Pouze dne 17. 5. 2011 byl v kopii příjemcem tohoto dokumentu, do kterého tedy žádným způsobem nezasahoval, ani není prokázáno, že by se s ním vůbec seznámil.

454. Co se týče tvrzení obžaloby ve vztahu k cenám, tak obž. Š. rozhodně neobdržel od J. S. předpokládané ceny rozpočtu k části plnění DMVS. Od obž. S. obdržel dne 21. 6. 2011 prázdnou tabulku s jednotlivými podsložkami plnění v rámci dodávky DMVS, jejichž názvy S. převzal do tabulky ze Studie proveditelnosti a požádal obž. Š., aby do tabulky zanesl jejich (Asseco) představu cen za dodávku DMVS roztríděnou podle těchto podčástí (s dodatkem, že může roztrdit a ocenit i podrobněji). K tomu je nutno uvést, že předběžný rozpočet na dodávku DMVS obsahovala již Studie proveditelnosti k části DMVS, s jejímž zpracováním neměl ani obž. Mgr. Š. a ani obž. Ing. Ř. nic společného, na této se nijak nepodíleli. Ze samotné Studie proveditelnosti vyplývá, že bylo složité již ke dni 30. 7. 2010 s ohledem na blížící se veřejné zakázky v realizaci DMVS, vůbec zjistit ceny dodávky, ať již software, či souvisejících služeb. Přesto ve Studii proveditelnosti byly ceny za dodávku DMVS již k datu 30. 7. 2010 odhadnuty v investiční části na částku 18,8 mil. Kč vč. DPH a v části provozní (udržitelnost po dobu 5-ti let) na částku 10,2 mil. Kč vč. DPH. Tyto částky se objevily cca ve stejné výši i v konečné zveřejněné zadávací dokumentaci (jejímiž přílohami byly i jednotlivé studie proveditelnosti, souhrnná studie proveditelnosti, včetně investičního záměru zpracovaného pro Krajský úřad Olomouc BERIT, tedy posléze zakoupené společností Asseco). Je tedy dle soudu evidentní, že v komunikaci s Josefem S. obž. Š. neupravuje cenu k zapracování do zadávací dokumentace jaksi ve svůj prospěch (ve Asseco), naopak opět soud souhlasí s obhajobou, že zejména tito dva mezi sebou řeší cenu do zvažované, a již v této době připravované, nabídky do budoucí veřejné soutěže, ačkoli tedy ještě nedošlo ani ke zveřejnění zakázky samotné (opět soud odkazuje na obsah Studie proveditelnosti k DMVS, kde již v roce 2010 je konstatováno zpracovatelem studie, že společnosti zabývající se touto činností očekávaly již v roce 2010 vypisování veřejných zakázek na DMVS a nechtěly sdělovat cenu). Že šlo o vyjednávání ceny budoucí nabídky, to dle soudu přímo vyplývá z emailů ze dne 1. 7. 2011, kde obž. Michal T. dle soudu dle samotného obsahu „vyčítá“ obž. Š., že jím navržené ceny, v tomto případě za DWH, výrazně překračují rozpočet projektu uvedený ve Studii proveditelnosti a žádá jej o dodání konkurenceschopné ceny. Popřípadě to dle soudu vyplývá z komunikace vedené mezi S. a S. ze dne 2. 7. 2011, kde S. hodnotí ceny dodané ze strany Asseco jako *nic moc, bude to ještě boj*. Dle soudu jde o typické vyjednávání budoucího dodavatele a jeho potenciálního subdodavatele nad nabízenou cenou subdodávky. Na to konto teprve J. S. posílá obž. Š. dne 11. 7. 2011 ceny, jak si je on (AutoCont) představuje. Opět se dá předpokládat, že jde o ceny plnění z již jiné proběhlé zakázky. Navrhuje navíc ceny nižší, než prvotně nabídl obž. Š. (konkurenceschopné). Jedná tedy dle soudu de facto ve prospěch budoucího zadavatele, tedy ve prospěch Krajského úřadu Olomouc. Že obž. Š. vycházel při prvotním stanovení cen za subdodávku z cen odhadnutých ve Studii proveditelnosti, to zase vyplývá z jeho emailu ze dne 13. 7. 2011, kde se proti navrženým cenám od S. ohrazuje a argumentuje studii a tam učiněnými odhady. Pokud je dále v obžalobě uvedeno, že obž. Š. poskytl S. *podklady vyhovující spol. Asseco se souhrnem předem dohodnutého kompletního plnění části předmětu zakázky touto společností*, jednak není soudu zcela zřejmé, co je myšleno těmito podklady. Je zřejmé, že Asseco s ohledem na svou brněnskou divizi (původně samostatná spol. BERIT) vyvinula a dodávala plnění DMVS, její zapojení do nabídky v této části je tudíž logické (jiné společnosti do společné nabídky sdružené nebyly schopny toto řešení dodat - což jednoznačně vyvrací tvrzení v obžalobě, kde je konstatováno, že plnění v rámci této veřejné zakázky mohly podat ve všech jeho dílčích částech jednotlivé společnosti samostatně). Je tedy rovněž logické, že spolu budoucí dodavatelé jednají o cenách za jednotlivé dílčí části do společné nabídky, kdy nakonec výsledná cena do nabídky za část DMVS ze strany Asseco jako subdodavatele AutoCont, jak soud zjistil z jednotlivých nabídek, byla cca ve shodné výši, jako podaly další dvě společnosti, které rovněž podaly nabídku do veřejné soutěže (každá se subdodavatelem, žádná samostatně – Knet

a AQUASOFT). K tvrzení obžaloby o možnosti podat nabídku do veřejné soutěže samostatně si soud neodpustí ještě jeden postřeh, a to srovnání tohoto tvrzení ve vztahu k bodu 532. obžaloby, kde je uvedeno, že obž. Jirí Š. posílá finanční odhad k jednotlivým částem projektu včetně předpokladu konkrétních subjektů, které mohou dodávat jednotlivé části projektu. Zde si tedy dle soudu obžaloba protřečí, neboť pokud by mohl plnění dodat jeden ze subjektů na všechny části, nemusel obž. Š. vypisovat možné dodavatele a rovnou případně oslovit hypoteticky jen právě TESCO SW. Nakonec soud dodává, že poslední části skutkové věty obžaloby ve vztahu k obž. Š. ve znění: *na žádost Ing. Michala T. mu prostřednictvím emailové komunikace za obchodní společnost Asseco poskytl strukturu cen za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady, týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici*, již ani soud příliš nerozumí. Zřejmě je dovozováno toto znění z emailu ze dne 1. 7. 2011, event. z 12. 4. 2012, což je však email po datu vymezené období kladenému obž. Š. za vinu jako doba páchaní trestné činnosti. Dle soudu zapadá věta do jednání mezi potencionálními dodavateli plnění, soud na ní neshledává z hlediska trestněprávního opět nic závadného.

455. Nad nutný rámec odůvodnění soud jen dodává, že jedině, s čím soud ve vyjádření obž. Š. nesouhlasí, je ta část, kde obžalovaný uváděl, že obdržel v komunikaci mezi Ing. R. a S. v květnu 2011 Studii proveditelnosti. V této části se dle soudu obhajoba mylí, protože komunikace mezi těmito dvěma (R. x S.) ve vztahu ke Studii proveditelnosti, byla pouze ze dne 5. 5. a 6. 5. 2011 a do této nebyl obž. Š. jakkoliv zapojen.
456. Opětovně má soud za nadbytečné se věnovat svědeckým výpovědím, když výpovědi svědků nepodporují obžalobu. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obžalovanému Mgr. Daliboru Š. že v žalobním návrhu popsáný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. David Ř., Ph.D., MBA

457. Obžalovaný k bodu D. uvedl, že ačkoli je skutek pod bodem v obžalobě časově vymezen obdobím od 2010 do 2014, jednání ve vztahu k jeho osobě je však popsáno jen v období necelých 14 dnů, konkrétně od 3. 5. 2011 do 17. 5. 2011, ve kterých je mu kladeno za vinu několik úkonů a jen v některých dnech. Konkrétně se měl dne 3. 5. 2011 účastnit schůzky, dne 5. 5. 2011 obdržel dva a odeslal jeden email, dne 6. 5. 2011 obdržel email a dále mu dne 6. 5. 2011 ještě přišla pozvánka na schůzku, dne 11. 5. 2011 se měl účastnit další schůzky, dne 12. 5. 2011 obdržel jeden email a nakonec dne 17. 5. 2011 jeden email odeslal. K těmto jednotlivým dnům uvádí, že pokud je mu kladeno za vinu, že se účastnil dne 3. 5. 2011 schůzky, na které měl se spoluobžalovanými projednávat plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné zprávy, tak tato schůzka proběhla proto, že obchodník Š. skončil v polovině února 2011 a on dostal místo něj pokyn, aby jel na schůzku a zjistil, o co jde. Dojel na schůzku, na schůzce se dozví, jestli umí společnost Asseco dělat DMVS, kdy on v té době ani nevěděl, co je DMVS. Přijel ze schůzky na centrálu do Prahy, šéfovi řekl, že se po nich chce, at' udělají prezentaci a ukázkou, dostal následně pokyn, at' Asseco požadavku vyhoví a udělá prezentaci. Dále je mu v obžalobě kladeno za vinu, že: *„jako manažer pro klíčové zákazníky po předchozím společném jednání přijal od Mgr. Josefa S. emailem dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentace v dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné zprávy.“* Tomu odpovídají emaily ze dne 5. 5. 2011, tedy email příchozí a odchozí. V emailu příchozím dne 5. 5. 2011 mu píše Josef S.: *„Dobrý den, zasílám slíbené dokumenty, snad nejsem poslední“*. Jeho odpověď S. je ve znění: *„Děkuji Vám. S pozdravem Ř. David“*. Musí přitom upozornit na skutečnost, že odpověď S. odeslal ze svého telefonu HTC. V tu dobu jeho telefon HTC a operační systém nebyl schopen dokument, který byl 142 stránkový ve formátu pdf otevřít. Dále upozorňuje na skutečnost, že v žádném případě nešlo v příloze emailu o zadávací dokumentaci, ale o Studii proveditelnosti. V této Studii proveditelnosti je dokonce Asseco výslovně uvedena jako zhotovitel Studie proveditelnosti, konkrétně na str. 76. Obdržel tedy dne 5. 5. 2011 email od S., tento dokument ani

neotevřel, pouze ho dál přeposlal a je přesvědčený, že se jednalo o Studii proveditelnosti a nikoli o Zadávací dokumentaci. Na tento obdržžený email on reaguje emailem ze dne 6. 5. 2011 adresovaný S. o obsahu: „Dobrý den pane S., chci vás poprosit o zodpovězení těchto dotazů týkajících se technologie, jak to vidíte vy jako integrátor. Dotazy: Ve studii proveditelnosti doporučujeme, aby databáze, ve které budou uložena data účelové katastrální mapy (ÚKM) i územně analytických podkladů (ÚAP) bude mít nativní prostředky pro práci v dlouhých transakcích, pro práci s historií a pro práci s prostorovými daty. Zároveň ve studii předpokládáme, že nákup této databáze bude proveden z dílčího projektu Technologické centrum, tedy ne z dílčího projektu DMVS. Otázka zní, jaká databáze (jaké databáze) budou z prostředků na TC nakoupeny? Všechny výše uvedené vlastnosti má jen databáze Oracle. Jaké aplikační servery budou v rámci TC zakoupeny? My potřebujeme J2EE, ve studii uvádíme příklad Oracle Application Server. Na klientech potřebujeme prostředí Microsoft.NET. Děkuji Vám, S pozdravem David R. P.S. Chci Vás předběžně informovat o připravované prezentaci v Brně příští čtvrtek“. Z tohoto emailu je obžalobou dovozováno, že měl u obž. Josefa S. předjednat zapracování požadavků do této části zadávací dokumentace, a to nejméně zakoupením databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitolu Technologické centrum a vytvoření prostředí Microsoft vyhovující Asseco. Znovu upozorňuje, že žádnou zadávací dokumentaci nedostal. Toto potvrzuje i rozhodnutí ÚOHS č. j. ÚOHS-39345/2020 ze dne 7. 12. 2020, kde v odůvodnění v bodě 121. tohoto rozhodnutí úřad rovněž konstatuje, že komunikovali o studii proveditelnosti, i když zde úřad pracuje s chybným datem emailu 6.5., namísto správného 5. 5. 2011. K závěru toho emailu ještě uvádí, že to je ta jediná schůzka, kterou on připravoval, protože dostal pokyn od svého šéfa, že mají vyhovět svému budoucímu zákazníkovi. K tomuto druhému emailu uvádí, že on do emailu napsal pouze úvodní a závěrečnou větu s dodatkem o připravované prezentaci. Na č. l. 20903 spisu mu pan S. odpovídá stejného dne 6. 5. 2011 v čase 14:07 hod.: „Dobrý den, studie je skutečně psána tak, že koncentruje všechny HW a systémové prostředky do kapitoly TC. Z toho odvozují: Databáze Oracle. Ověříme zda je kalkulována v TC, pokud ne, dodáme ji tam. J2EE vidíme to stejně. Microsoft.NET – upozorníme kraj na tuto podmínku. Osobně ji nevnímáme jako problematickou. Určitě následně, v určitých objemových setech, budeme dotazy tohoto typu komunikovat s krajem a souběžně kontrolovat rozpočty daných kapitol. Ty nás budou také limitovat“. Na tom mailu, na té odpovědi je naprosto jasně řečeno, že oni se jako Asseco ptají na technologii, komunikují ohledně technologie, dostávají odpověď ohledně technologie, ale nic o zadávací dokumentaci, anebo že by chtěli zapracovávat do zadávací dokumentace, že by pracovali na obsahu rozpracované části zadávací dokumentace dílčí části předmětu zakázky Mapa veřejné správy, že by do ní zapracovával nějaké informace. Celá komunikace se týkala technologického obsahu Studie proveditelnosti a dotazy byly prostě úplně jasné na technologii. Dále upozorňuje na podle něj stěžejní důkaz na č. l. 20642 a 20643 spisu, je to dokument, kdy pracovník Olomouckého kraje Ivan R. zasílá email, který se týká Technologického centra. Je tam napsáno: „V tabulce jsou doplněné a vyškrtané servery, které by se neměly migrovat. Chybí stále CITRIX, ale to by měl pokrýt jeden nějaký obyčejný server (3 virtuál)“. Tady ten důkaz prokazuje, že hardware a software specifikován ze studie proveditelnosti nemohl ani nepředjednat on, nezpracoval jej pro kapitolu Technologické centrum, protože již dne 23. 2. 2011 to udělal sám Olomoucký kraj. Jako poslední k tomuto uvádí, že v jím přeposlaných dotazech a odpovědi S. (emaily z 5. 5. a 6. 5. 2011) je uváděno Microsoft.NET, což je platforma, která je zdarma. Dále ke schůzce z 11. 5. 2011 uvádí, že jediné, co si z ní vybavuje je to, že se zúčastnil a šlo o nějaké technické prezentace ze strany Asseco, byla konána v divize Geografické informační systémy, tedy tam, kde už to 20-ti leté know-how bylo. Myslí, že tam byli dva až čtyři odborníci jako techničtí pracovníci, protože se ukazovala živá ukázka, proto to bylo v sídle Asseco, protože kdyby se ukazovala jenom prezentace, tak to může být na jakémkoliv místě. Na schůzku z 11. 5. 2011 navazuje inkriminovaný email z 12. 5. 2011 v 15:22 hod. ve čtvrtek. Ten dokument, který mu přišel, měl přílohu DMVS.7z, tzn., že ten dokument je zazipovaný, vůbec nevidí, co v tom dokumentu je. Mail samotný od S. je o obsahu: „Dostal se ke mně požadavek znění: ZD musí být v pondělí k dispozici. Dle mého je termín nereálný a navrhuji to uchopit formou oponentury dokumentů. Vyznačit a okomentovat místa či pasáže nevhodného znění a okomentovat proč. Upozornit na chybějící či neřešené věci či vazby, apod. A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace. Protože

z obsahu emailu vnímal, že je na to spěch a je potřeba to rychle udělat, tak musel sehnat někoho, kdo by se tím vlastně vůbec zabýval. Musel komunikovat na nějakou osobu v Asseco, která tady ten dokument otevřela (jednalo se dokonce o tři dokumenty), zpracovala je, poslala mu je zpět. Z toho mailu mu i dnes vyplývá, že v něm není nic závažného. V tom emailu se S. ptá na předmět DMVS, aby někdo okomentoval místa či pasáže nevhodného znění a okomentoval proč, upozornil na chybějící, či neřešené vazby. Dále je v emailu napsáno: „*A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace*“. On to logicky chápal tak, že se to komunikuje dál dovnitř organizace, aby to DMVS bylo dobře připraveno. Jemu tedy dne 12. 5. v čase 15:22 hod. přišel email a on na něj reaguje emailem ze dne 17. 5. 2011 v čase odeslání 12:11 hod. Přitom je vidět, že dokument ani neotevřel, ani se nijak nepodílel na jeho tvorbě, přípravě a úpravě, protože u toho emailu ze dne 17. 5. 2011 totiž vyplývá z jeho záhlaví FW, tedy *Forward*: Forward přitom znamená, že příjemce dokument dostane a jenom ho přepošle, tzn., že s dokumentem nedělá vůbec nic. Poslední, co k emailu ze dne 17. 5. uvede je, že on napsal z toho emailu pouze pasáž: „*Dobrý den, přeposílám Vám zpracované informace v dokumentu. S pozdravem Ř. P. S. Prosím o poslání konečné verze*“. Zbylou část emailu ve znění: „*Zde je stručný popis: Dokument je přeskládán do nového. Důvody: Původní dokument nese znaky původu ze tří zdrojů, popis systému (popis procesů, popis řešení) je v něm nekonsolidovaný, opakuje se, opakují se požadavky, někdy jsou požadavky protichůdné. Pokud bych to připomínkoval, musel bych stejné připomínky vznášet několikrát. Původní dokument je v některých místech nesrozumitelný. Původní dokument musí stejně někdo zkonsolidovat a učesat. Současný stav nového dokumentu je jen draft, není to publikovatelné. Chce to ještě čas na konsolidaci (některé požadavky i popisy řešení se zčásti opakují) a stylové i jazykové učesání. Můžeme to udělat nebo alespoň se na tom podílet, zkuste to nabídnout dále. Žlutě podbarvenými texty v dokumentu jsme se nezabývali*“, tuto část komunikace mu posílal autor těch učiněných změn. Dal si tu práci a porovnal příchozí dokument od pana S. a odchozí dokument a žádné věci, které jsou mu dávány za vinu v obžalobě, tam nejsou zapracovány. Tento dokument srovnal s finálním textem zadávací dokumentace, konkrétně s Přílohou č. 1 obsahující dílčí část DMVS (nachází se ve spise na č. l. 23066 a násl.), tak ty jím zabarvené části jsou ty části, kde je identický text z emailu a když se na to soud podívá, zjistí, že tam nedošlo k vůbec žádnému věcnému zásahu. Celých 14 nebo 15 stránek té finální zadávací dokumentace je vlastně všechno zkopírováno z toho dokumentu, který 12. 5. obdržel. Co je samozřejmě rozdíl, je to pouze textově přeskládáno. Ačkoli je mu kladeno za vinu jednání v rozmezí od 3. 5. 2011 do 17. 5. 2011, tak podpis mandátní smlouvy, která vůbec teprve mohla připravovat zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, byl až dne 27. 5. 2011. Když se navíc zabýval pouze zakázkou DMVS, nelze mu v žádném případě přičítat způsobenou škodu za 102 mil. Kč a na to konto zajišťovat veškerý jeho majetek. Ve skutečnosti Asseco pro AutoCont v nabídce subdodávala část DMVS za 13,5 mil. Kč. Vrátil se ještě ke dni 12. 5. 2011, kdy obdržel od S. emailem pod předmětem „DMVS“ v příloze soubory chráněné heslem *podkova*, což ale nevěděl, protože zazipovaný dokument pouze přeposlal. Ve skutečnosti dne 12. 5. 2011 obdržel tři soubory, ten první z nich nazvaný „Výzvy Pravidla pro tvorbu ÚKM.docx“, druhý dokument s názvem „Pravidla pro tvorbu ÚKM“ (Účelová katastrální mapa). Tento dokument je oficiálně součástí Studie proveditelnosti jako jeho příloha, byl připraven Ministerstvem vnitra jako podklad, jak to má oficiálně vypadat, tzn., Asseco by ho navíc mělo mít. A až poslední dokument je ten dokument, který srovnával s finální zadávací dokumentací, tedy dokument s názvem „Předmět zakázky_k_ÚAP_upraveno_3.docx. V odeslaném dokumentu je ještě uvedeno na č. l. 21167 „*Žlutě podbarvenými texty jsme se nezabývali*“, tzn., že v dokumentu nedošlo k žádným změnám pro kapitolu 7 na č. l. 21189, kapitolu 8 na č. l. 21191, kapitolu 9 na č. l. 21192, kapitolu 10 na č. l. 21193, kapitolu 11 na č. l. 21194, kde se právě nachází základní profesní, ekonomické a technické kvalifikační požadavky a navíc jsou to normální standardní věci. Žádné nepravdivé doklady nevytvořil, ve spise není jediný důkaz, že by něco vytvořil. Nikdy nebyl v projednávané době obchodním ředitelem Asseco, jak byl OČTŘ nejdříve označován. Od dubna do června 2011 nemohl zjednat to, co je mu kladeno za vinu. A žádná zadávací dokumentace nepřišla v emailu toho 5. 5. 2011. Obž. Dalibor Š. byl původně jeho podřízený, ale v inkriminované době byli již kolegové na stejné úrovni. Komu přeposílal ve firmě Asseco email od S. obdržení dne 12. 5. 2011

neví, mohli to být 4 lidi z divize Geografické informační systémy, mohl to být jeho šéf, mohl to být ředitel. Neočekával předem, že dostane tento dokument, o jeho obsah se nezajímal, protože jestli dostane v emailu informaci, že má během dvou dnů odpovědět, a je v názvu DMVS, takže ten email přeposlal na stejnou osobu, jako přeposílal první email.

458. V závěrečném návrhu obžalovaný částečně zopakoval svou argumentaci (č. l. 43924 a násl.), nově se vyjádřil ke Studii proveditelnosti, i když se jej tato část obžaloby netýká. Poukázal však na to, že ve spise jsou osoby s vazbou na Studii proveditelnosti z Asseco jmenovitě pan Š., pan R. a pan S. Pan Š. a pan R. jsou uvedeni jako zpracovatelé Studie proveditelnosti (Investiční studie) pro Olomoucký kraj, a to již v roce 2009, tedy ještě za společnost Berit. Následně je Studie proveditelnosti v roce 2010 v části DMVS realizována na základě smluvního vztahu, tedy neskrytě pro EUNICE společností Asseco Central Europe a.s., a to Divizí Geografické Informační Systémy. Jedná se o již zakoupenou společnost Berit (dále Asseco divize Berit), jak se prokazuje ve spise na č. l. 20167 a na č. l. 20168. Pan S. se podílel na Studii proveditelnosti z roku 2010, kde je uveden jako osoba, která provedla poslední změnu, jak je uvedeno na č. l. 20448. Pány Š., S. a R. do doby skutků popsáných v obžalobě neviděl, ani se s nimi nepotkal a navíc se tyto skutky staly v roce 2010 a jeho údajná trestná činnost je v obžalobě popsána až od 3. 5. 2011. Se Studií proveditelnosti tak nemohl mít nic společného a jakékoliv obviňování je naprosto nepravdivé. Navíc samotnou inicializaci aktivit ohledně Studie proveditelnosti vůči EUNICE v části týkající se DMVS učinil již dne 22. 6. 2010 sám zaměstnanec Olomouckého kraje pan D., a to tím, že předal EUNICE kontakt na zpracovatele již vypracované investiční studie GIS potažmo DMVS (z roku 2009) a to na společnost Berit (v té době Asseco - divize Berit), a to včetně uvedení telefonních čísel, konkrétně na Ing. Š. xxx, xxx a RNDr. R. tel: xxx, jak je toto prokázáno na č. l. 20167. Mezi Asseco a EUNICE dochází následně ke smluvně zajištěné spolupráci týkající se Studie proveditelnosti, kde použité podmínky vycházejí ze smlouvy s Olomouckým krajem ze dne 4. 7. 2010 viz č. l. 20286, když tuto aktivitu zajišťoval pan Š. Pánové Š., S. a R. byli zaměstnanci společnosti Asseco divize Berit. K tvrzení obžaloby na str. 18, že měl zajistit prostředí Microsoft vyhovující společnosti Asseco, uvádí, že ve skutečnosti se jednalo o platformu Microsoft.NET. V podstatě se jedná o platformu, kterou má v sobě každý počítač v ČR a ve světě, využívající operační systém Windows a kterou lze kdykoliv bezplatně stahovat a aktualizovat z internetu.
459. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného zopakoval již shora zkráceně soudem vypsanou argumentaci samotného obžalovaného (č. l. 43845 a násl.). Shrnl, že je absurdní se domnívat, že by byl obžalovaný během čtrnácti dnů v květnu 2011 ze své pracovní pozice schopen vytvořit koalici a zmanipulovat zakázku, jež byla vypsána o rok později. Jak ve výpovědích svědků z Olomouckého kraje opakovaně zaznělo, dlouho ani nebylo zřejmé, zda bude zadavatelem vypsána jako jedna velká komplexní zakázka, či několik dílčích řešící různé problematiky IT.
460. Je nutno dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání obžalovaného ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TČ-2016-417706 (č. l. 777 – 847) bylo jeho jednání popsáno opět poněkud podrobněji, konkrétně pro skutek spočívající zkráceně v tom, že: „společně s dalšími uvedenými obviněnými ... v úmyslu zjednat nejméně dodavatelům TESCO SW, AutoCont, MERIT GROUP, Asseco, A-Scan a GORDIC výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů v rozporu s ust. zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a v úmyslu uzavřít se svým konkurentem dohodu narušující hospodářskou soutěž v rozporu s ust. § 3 zák. č. 143/2001 Sb., o hospodářské soutěži a tím ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení s cílem dosáhnout prospěchu uvedeným společnostem ve formě zadání této veřejné zakázky buď v postavení dodavatele či subdodavatele a zároveň tím způsobit újmu jiným soutěžitelům, v období před zveřejněním zakázky nejméně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 nejméně Josef T., David T., Michal T. ze spol. TESCO SW, Josef S. ze spol. AutoCont jako členové organizované skupiny a dále Josef D. ze spol. AutoCont, Jiří Š. ze spol. MERIT GROUP, Jiří K. jako pracovník FPO s.r.o. vystupující jako mandátář spol. GORDIC, Ivo U. ze spol. A-Scan a obž. David Ř. spolu s Daliborem Š. ze spol. Asseco spolu s Romanem Z. ze spol. ICZ, v různých personálních složeních uskutečnili nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6.

2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT GROUP, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o spol. ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se zámětem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku, tak konkrétně obž. David Ř. jako zástupce Asseco spolu s nejméně Josefem S. a Josefem T. uskutečnili dne 3. 5. 2011 schůzku, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy určené pro tuto obchodní společnost, dále se dne 11. 5. 2011 účastnil s Davidem T., Michalem T., Josefem S., Vladimírem D., Daliborem Š. a Jiřím K. „startovacího“ jednání, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, dohodli harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice. Souběžně a následně v období od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod David T., Michal T., Josef S., Vladimír D., Jiří Š., obž. David Ř. a Dalibor Š., Ivo U., Tereza J. a Pavel S. a také Milan K. nejprve prostřednictvím spřízněného dosud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali, za účelem tvorby a úprav zadávací dokumentaci ve prospěch v koalici sdružených subjektů, dokumenty obsahující rozpracované texty zadávací dokumentace a následně formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou tyto dokumenty předávali a nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravu a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky, přičemž konkrétně David Ř. jako obchodní ředitel jednoho ze členů vytvořené koalice spol. Asseco po předchozím společném jednání přijal od Josefa S. na emailovou adresu xxx dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentace týkající se plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy a v této souvislosti nejprve formou emailové komunikace předjednal u Josefa S. zapracování požadavků do této části zadávací dokumentace a to nejméně zakoupení databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitolu technické centrum a vytvoření prostředí Microsoft, vyhovujících obchodní spol. Asseco a současně sám upravil nebo nechal upravit spolupracovníky ze spol. Asseco texty do této připravované části zadávací dokumentace a jako upravenou čtvrtou verzi tento dokument zaslal z emailové adresy xxx Josefu S. a současně si od něj vyžádal konečné verze. V další části usnesení se pak již obž. Davida Ř. týkalo ustanovení o zjednaní výbodu dodavatelům AutoCont, TESCO SW, Asseco, A-Scan, MERIT GROUP, GORDIC a ICZ v podobě výhodnější podmínky na úkor ostatních dodavatelů nebo soutěžitelů, kdy tímto opatřili vítězi soutěže a generálnímu dodavateli spol. AutoCont prospěch ve formě zadání a realizace plnění předmětu veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH a prospěch ve formě skutečné realizace dosud přesně nezjištěné dílčí části plnění předmětu této veřejné zakázky dalším dodavatelům, včetně tedy spol. Asseco a dále pak se svými konkurenty uzavřeli dohodu narušující hospodářskou soutěž a získali tak ve větším rozsahu neoprávněné výbodu rovněž mezi jinými i pro spol. Asseco a souběžně vyhotovili nepravdivé doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže o zakázku vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií, přičemž věděli, a byli srozuměni s tím, že na základě takto nesprávně vytvořených dokladů předložených při schválení dotace, konkrétně kompletní dokumentace k zadávacímu řízení ovlivněnému výše popsáním způsobem, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, budou nesprávně použity finanční prostředky ze strukturálního fondu EU a způsobili tak ČR škodu velkého rozsahu ve výši 102 553 289 Kč spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu. Obž. David Ř. byl tedy původně stíhán i pro spáchání tr. činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

461. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. Davidu Ř. pro skutek D., kdy v popisu skutku je mu kladeno za vinu jednání v době vymezené nejdříve obecně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, tedy před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Ing. David Ř. a spoluobžalovaní Josef T., David T., Michal T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., Dalibor Š. a Roman Z., v různých personálních složeních uskutečnili nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011,

23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž měli společně dohodnout a vytvořit koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco, GORDIC (a dle soudu zřejmě i se spol. A-Scan), kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly dle tvrzení obžaloby podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku. Jednání takto obecně popsané je pak v obžalobě ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. Ř. se konkrétně měl zúčastnit schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení úkolů v rámci koalice. V další části obžaloby je pak obž. Ř. kladeno za vinu nejdříve obecně, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně spolu se spoluobč. Davidem T., Michalem T., Josefem S., Pavlem S., Jiřím Š., Jiřím K., Daliborem Š., Ivo U. a Milanem K. prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací ke jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. Ř. jako manažer pro klíčové zákazníky společnosti Asseco po předchozím společném jednání měl přijat od Mgr. Josefa S. emailem dokumenty obsahující rozpracovanou část zadávací dokumentaci v dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy a v této souvislosti nejprve formou emailové komunikace předjednal u Mgr. Josefa S. zpracování požadavků do této části zadávací dokumentace, a to nejméně zakoupení databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitolu Technologické centrum a vytvoření prostředí Microsoft, vyhovujících obchodní společnosti Asseco, a současně upravil, nebo nechal upravit spolupracovníky ze společnosti Asseco texty do této připravované části zadávací dokumentace, a jako upravenou čtvrtou verzi tento dokument zaslal emailem Mgr. Josefu S. a současně si od něj vyžádal zaslání konečné verze.

462. Tímto jednáním obžalování, včetně tedy obž. Davida Ř., měli zvýhodnit AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 159 927 087 Kč bez DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 102 553 297,42 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.
463. Obžalovaného se pak ještě týkají následující body obžaloby. Jednak bod 535., kde je uvedeno, že: již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „prime“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyroubal, K., Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce,

uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace ke jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., Dalibor Š., Jiří K., Pavel S., Milan K., Ivo U. a obž. David Ř. A nakonec bod. 1155., kde je uvedeno, že se obvinění Josef T., Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., Dalibor Š., Roman Z. a právě obž. David Ř., dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., Dalibor Š., Milan K. a David Ř., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení.

464. Ve vztahu k jednání obž. Davida Ř. je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty obžaloby v bodě D. je soudem vnímáno opět jako poněkud problematické až rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se tedy vztahuje na všechny obžalované, včetně tedy obž. Ř., je mimo identifikaci veřejné zakázky, které se protiprávní jednání týká, nejdříve specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži společnosti TESCO SW a AutoCont*, a navazuje další znění skutkové věty o obsahu *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel*. Zejména tato část skutkové věty obžaloby se však dle soudu netýká obž. Ř., který v souvislosti se skutkem D. obžaloby není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku (na rozdíl od řízení přípravného). Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu D. vyjmenovaným, včetně tedy obž. Ř. (to samé lze konstatovat o obž. Jiřím Š., Michalu V., Radku Č., ale i některých dalších, kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin dle § 248 tr. zákoníku, přesto z obžaloby i jim je vytýkáno porušení § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb.). Také není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společnostmi, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i obž. Jiřímu K. zastupujícího GORDIC a dále obž. Romanu Z. a obž. Milanu K., oběma z ICZ a tedy i tyto společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. uvedeny. I v usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. Ř. jsou uvedeny mezi zvýhodněnými i další společnosti v podobě všech subdodavatelů, nejen tedy TESCO SW a AutoCont. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále podobnou nepřesností či nejasností se vyznačuje další odstavec skutkové věty obžaloby, kdy je nejdříve všem obžalovaným, včetně tedy obž. Ř., kladeno obecně za vinu, že se podíleli na úpravě zadávací dokumentace, a to včetně části týkající se kvalifikačních a hodnotících kritérií, aby v další části konkretizovaného jednání vůči obž. Ř. se v této části ničeho dalšího konkrétního ani náznakem neuvádí (ve smyslu kdy, jakým způsobem a v jakém rozsahu měl upravit kvalifikační a hodnotící kritéria). Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. Ř. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i studie proveditelnosti, na které se však obž. Ř. nepodílel, a rovněž nabídka do veřejné soutěže, na které se opět obž. Ř. nijak konkrétně nepodílel (ani na nabídce Asseco, ani na dle obžaloby údajných dvou vzájemně krycích nabídek od TESCO SW a od ICZ), ačkoli dle konstrukce skutkové věty i tyto obecné dokumenty jsou mu kladeny za vinu ve smyslu jejich zpracování. V této části obžaloby soud opět postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním

obžalovaným osobám, ve smyslu, kdo z obžalovaných měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se tedy týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. Ř. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal totiž v takovém případě trestnou činnost déle a i závažnějším způsobem), než ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí, nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Také, jak vyplývá z dokazování, nelze obž. Ř. přičítat získání dokumentů obsahujících rozpracované texty částí zadávací studie prostřednictvím neustanoveného zástupce zadavatele. Na tomto se obžalovaný nijak aktivně nepodílel, přesto i tato část je mu obecně kladena v úvodu za vinu. Navíc tento obžalovaný není obžalobou zařazen mezi členy organizované skupiny a nelze mu tedy ani z tohoto důvodu toto jednání přičítat.

465. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obžalovaného, soud má na mysli z důkazů skutečně opět zejména emailovou komunikaci, neboť z výpovědi svědků k tomuto skutku vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Ř. se skutečně týká důkazy časově spadající pouze do velmi krátkého období od 3. 5. 2011 do 17. 5. 2011 (ačkoli skutek D. je vymezen v obžalobě období od 2. 6. 2010 do 30. 4. 2012). Jako první je ve spise zařazen důkaz pod bodem 406., kdy z emailového kalendáře Josefa S. vyplývá (č. l. 20900), že ke dni 3. 5. 2011 je záznam o plánované schůzce v prostorách TESCO SW v předmětu „digitální mapa Olomouc“ za účasti Josefa S. (AutoCont), Bc. Josefa T. (TESCO SW), David Ř. (Asseco). Jiný záznam o schůzce se ve spise nenachází. Jak dospěla obžaloba ke skutkovému závěru, že *se na schůzce dojednalo plnění dílčí části předmětu zakázky*, to není soudu zcela jasné, když žádný záznam ze schůzky se nezachoval, účastníci schůzky (obžalovaní) toto popírají a nelze toto dovodit ani nepřímo z jiných důkazů. Pokud by obž. Ř., obž. S. a obž. Josef T. popřeli konání schůzky, zřejmě by soud ani nemohl konstatovat, že schůzka vůbec proběhla. Obž. Ř. však konání schůzky nepopírá, ovšem uvádí k jejímu obsahu tolik, že byl požádán o zajištění prezentace řešení digitální mapy veřejné správy ze strany Asseco, což tlumočil vedení Asseco a po kladné odezvě přislíbil prezentaci zajistit. Tomuto jeho vyjádření zcela nahrává i důkazy v podobě jeho emailu ze dne 6. 5. 2011, ve kterém píše Josefu S. mimo jiné v závěru: *PS: předběžně informuji o připravované prezentaci v Brně příští čtvrtek* (č. l. 20903 - 20904) a v dalšího emailu od J. S. ze dne 9. 5. 2011 (č. l. 20905 - 20906), kde S. *akceptuje prezentaci řešení Digitální mapy*.
466. Dále jsou ve spise zařazeny 2 emaily (absentují však mezi konkrétními body obžaloby u skutku D. vybranými jako podstatné důkazy). Konkrétně jde o email ze dne 5. 5. 2011, kdy v 8:56 hod. Josef S. z emailové adresy xxx zasílá obž. Ř. na emailovou adresu xxx v předmětu „digitální mapa“ *slíbené dokumenty s tím, že snad není poslední* (č. l. 20901). Na toto reaguje obž. Ř. stejného dne v čase 12:21 hod. emailem, kde pouze S. děkuje (č. l. 20901). Je také pravdou, že email s poděkováním odesílá obž. Ř. ze svého mobilního telefonu HTC, což vyplývá z obsahu emailu. Obž. Ř. k tomuto uvádí, že jednak dne 5. 5. 2011 materiál zasláný v příloze emailu S. ani neotevřel, ale přeposlal jej na dalšího zaměstnance Asseco, již neví, kterým konkrétně (což soud neklade obž. k tíži, když v Asseco ukončil pracovní poměr a neměl přístup k pracovní emailové adrese s doménou asseco-ce.com, aby případně tuto informaci měl možnost dohledat) a dále namítá, že obdržel od S. v příloze Studii proveditelnosti, nikoli rozpracovanou zadávací dokumentaci.
467. V této chvíli je nutno upozornit na jednu důležitou věc, a to tu, že Asseco v řízení před ÚOHS ve svém vyjádření přímo uvedla, že vykonávala konzultační činnost pro EUNICE CONSULTING a.s. pro oblast digitálních technických map a územně analytických podkladů, kdy tyto konzultační činnosti byly vykonávány na podkladě objednávky ze dne 15. 7. 2010 (viz. vyjádření Asseco adresované ÚOHS v jeho řízení vedeném pod č. j. ÚOHS-39345/2020, konkrétně na straně spisu č. l. 40280 verte v bodě 81. tohoto odůvodnění). O spolupráci svědčí i důkazy ve spise založené

v podobě emailové komunikace na č. l. 20281 až 20287, včetně dohody o spolupráci mezi EUNICE a Asseco, byť dohoda není s podpisy stran, byla však do spisu zařazena policií, nikoli obžalovanými. Společnost Asseco je pak skutečně ve Studii proveditelnosti výslovně příznána jako zpracovatel části DMVS. Pokud tedy obž. Ř. obdržel od J. S. dne 5. 5. 2011 Studii proveditelnosti, ačkoli se na její části měla podílet i sama Asseco, ani na tom nevidí soud nic závadného, jednak sám obž. Ř. se na ní osobně nepodílel, nemusela být Asseco ani poskytnuta ve finální či kompletní verzi atd. S ohledem na tak specifický předmět potencionálního plnění, jako jsou DMVS - Digitální mapa veřejné správy, pak je dle soudu zřela evidentní, že konzultační firma EUNICE nebyla schopna sama tuto pasáž studie proveditelnosti pro zadavatele zpracovat, musel najít konzultanta v podobě spol. Berit, která byla posléze sloučená s Asseco.

468. Že šlo tedy v příloze emailu o zaslanou Studii proveditelnosti, a nikoli o zadávací dokumentaci (přitom soud dále upozorňuje, že mandátní smlouva na vytvoření zadávací dokumentace mezi Olomouckým krajem a AK Vyroubal K. Školout, advokátní kancelář s.r.o. byla uzavřena až dne 27. 5. 2011, tedy ke dni 5. 5. 2011 se na zadávací dokumentaci včetně jejích technických specifikací ještě ani nezačalo oficiálně pracovat), to dle obž. Ř., ale i dle soudu, vyplývá z navazující komunikace ze dne 6. 5. 2011, kde se opakovaně jak obž. Ř., tak následně v odpovědi J. S. vyjadřují ke studii proveditelnosti. Ing. Ř. mimo jiné uvádí: *Ve studii proveditelnosti doporučujeme... Zároveň ve studii předpokládáme ... ve studii uvádíme příklad*, a obž. Josef S. odpovídá mimo jiné slovy: *...studie je skutečně psána tak, že koncentruje všechny HW a systémové prostředky do kapitoly TC*. Soud jen dodává, že příloha tohoto emailu z 5. 5. 2011 nebyla k důkazům zajištěna, vůbec není součástí spisového materiálu. Nelze tedy tvrdit, že přílohou byla rozpracovaná zadávací dokumentace k části plnění (zřejmě k části DMVS). Je pak s podivem, že se tyto dva emaily nevyskytly mezi podstatnými body obžaloby, když de facto na nich jediných stojí tvrzení obžaloby o tom, že se obž. Ř. snažil zapracovat do zadávací dokumentace požadavky vyhovující Asseco, a že se snažil zapracovat do Zadávací dokumentace, aby hardware byl pořízen z prostředků projektu na Technologické centrum. Na podkladě vyhodnocení obsahu vyměněných emailů ze dne 5. 5. 2011 a 6. 5. 2011 pak skutečně nelze dovodit, že by se obž. Ř. jakkoliv podílel, vědomě, na nějakých zásazích do teprve připravované budoucí zadávací dokumentace, která ještě v této době navíc ani nebyla zadavatelem fakticky objednána. Obž. Ř. tedy konkrétně píše S.: *Ve studii proveditelnosti doporučujeme, aby databáze, ve které budou uložena data účelové katastrální mapy (ÚKM) i územně analytických podkladů (ÚAP) bude mít nativní prostředky pro práci v dlouhých transakcích, pro práci s historií a pro práci s prostorovými daty. Zároveň ve studii předpokládáme, že nákup této databáze bude proveden z důlčího projektu Technologické centrum, tedy ne z důlčího projektu DMVS. Otázka zní: jaká databáze (jaké databáze) budou z prostředků na TC nakoupeny? Všechny výše uvedené databáze má jen databáze Oracle. Jaké aplikační servery budou v rámci TC nakoupeny? My potřebujeme J2EE aplikační server, ve studii uvádíme příklad Oracle Application Server. Na klientech potřebujeme prostředí Microsoft.NET. Bude k dispozici?* Dle soudu se skutečně nejedná o předjednání si jakýchkoli výhodných podmínek u S. ve vztahu k budoucím technickým specifikacím, nejedná se ani o zapracovávání požadavků Asseco vyhovujících. Pokud tyto dotazy soud porovná se Studií proveditelnosti, jak bude dále ještě podrobněji rozvedeno, obž. Ř. se pouze ptá obecně na informace, které byly takto přesně vydefinovány ve studii proveditelnosti, ale u kterých byly i ve studii proveditelnosti uvedeny možné různé verze a pouze se tedy ujišťuje, zda bude dodáván hardware ve Studii navržené, či jiné. Na tomto dotazu (ani se slovně nejedná o striktní požadavek, ale o pouhý dotaz), soud skutečně neshledává nic závadného a nelze jej interpretovat tak, jak činil policejní orgán a následně obžaloba.
469. Obžalovaného se dále týká schůzka ze dne 11. 5. 2011, kdy je mu v její souvislosti kladeno za vinu, že na této schůzce (na kterou dle emailů zajišťuje prezentaci) označené v obžalobě jako „startovací“, dohodl spolu s ostatními spoluobžalovanými sestavení koalice obchodních společností, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení si úkolů v rámci

koalice. Obsah schůzky je obžalobou dovozován ze zápisu, kdy konkrétně zápis z tohoto jednání byl uložen Terezou J. z AutoCont do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť jako dokument nazvaný „OLK_Zapis_z_jednani_c1_11052011.doc“ (č. l. 20925 - 20937) a současně tentýž den je vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) v notebooku Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „Zápis.11.května 2011“, obsahující rovněž zápis z tohoto jednání (č. l. 20938 - 20939), učiněný zřejmě samotným Josefem S. Obžalobou je dovozováno z obsahu těchto dvou zajištěných zápisů z jednání (rozdílné podrobnosti), že na této schůzce byla dohodnuta podstatná část plnění zakázky mezi společnostmi Asseco a GORDIC, byl dohodnut harmonogram dalšího postupu, úkoly do dalšího období. Mimo jiné ze záznamu také vyplývá, že *kvalifikace u budoucí zakázky musí být nastavena tak, aby umožňovala podání 1-2 řízených nabídek* (bod 411. obžaloby).

470. Z obsahu záznam o schůzce ve vztahu k Asseco pak vyplývá, že se jí měli jako její zástupci účastnit obž. David Ř. a obž. Dalibor Š. Mezi předměty schůzky byla výslovně uvedena *prezentace řešení digitální mapy veřejné správy (Asseco pro AC)*, což jak obž. Ř. uvádí, zajistit tuto prezentaci bylo jeho jediným úkolem na předmětné schůzce. Jako cíle schůzky a cíl jednání je v zápisech uvedeno: *sestavení koalice AC + Tesco SW + MERIT + Asseco + Gordic (+ICZ?)*. Ve vztahu k zadávací dokumentaci je uvedeno v zápisu: *Zadávací dokumentace a) doplnění ZD o obecnou část (kvalifikační kritéria, hodnotící kritéria, apod.) b) specifikace dodávek (technická specifikace do ZD – seznam funkcionalit + rozsah dodávek) c) smluvně organizační záležitosti. Stanovení termínu na dopracování ZD = 24.5.2011*. Zápis, který si vytvořil zřejmě obž. Josef S. je pak ještě konkrétnější, hovoří o: *Asseco/Gordic 65%/35%*, ve vztahu k zadávací dokumentaci uvádí, že: *jsou 2 týdny na přípravu textů ZD. Dodat Vlastnosti a Rozsah dodávky* a ve vztahu ke kvalifikačním kritériím se uvádí: *Kvalifikace nebudou limitující a nebudou rozhodovat, musí se nastavit tak, aby umožnily podání 1-2 řízených nabídek*.
471. Na tento zápis, s jehož vyhotovením neměl obž. Ř. nic společného, jeho konkrétní aktivitu na schůzce i s ohledem na přítomnost dvou zástupců z Asseco, lze jen těžko dovozovat. Zápis ze schůzky mu nebyl zaslán, taková emailová komunikace nebyla zachycena. Ještě ke kvalifikačním a hodnotícím kritériím má soud za podstatné uvést, že ze zápisu vyplývá, že tyto: *nebudou limitující a nebudou rozhodovat*. Ani z tohoto tedy nelze obecně usuzovat na ovlivňování kvalifikačních a hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci takovým způsobem, aby byly výhodné jen pro určité společnosti. Na tuto schůzku dále navazují 2 emaily týkající se obž. Ř., jde zřejmě o dva stěžejní emaily, z nichž tedy vychází obžaloba, pokud je obž. Ř. kladeno za vinu ovlivňování zadávací dokumentace.
472. První je email ze dne 12. 5. 2011 v 15:22 hod. (č. l. 20949 - 20997, jde o bod 411. obžaloby), kdy Josef S. zasílá Davidu Ř. z emailové adresy [xxx](#) pod předmětem „DMVS“ email se šifrovanou přílohou nazvanou „02.DMVS.7z“, v němž sděluje, že *se k němu dostal požadavek znění, ZD musí být v pondělí k dispozici. Dle S. je termín nereálný a navrhuje to uchopit formou oponentury dokumentů. Vyznačit a okomentovat místa či pasáže nevhodného znění a okomentovat proč. Upozornit na chybějící či neřešené věci či vazby, apod. A na základě toho následně dodat správné znění a změny komunikovat dovnitř organizace*. Příloha obsahuje dokumenty nazvané: „P01 Výzvy Pravidla pro tvorbu UKM.docx“, obsahující přílohu č. 1 Pravidla pro tvorbu ÚKM Olomouckého kraje včetně technické specifikace, dále „Předmět zakázky k ÚAP upraveno_3.docx“, obsahující návrh řešení části Nástroje ÚAP – portál ÚP a nakonec „Výzva Úpravy ÚKM OK.docx“ k původně plánované dílčí veřejné zakázce v rámci výzvy č. 08 Úpravy Účelové katastrální mapy Olomouckého kraje.
473. Druhým je email ze dne 17. 5. 2011 odeslaný v 12:11 hod. (č. l. 21167 - 21194), kdy David Ř. z emailové adresy xxx zaslal Josefu S. a v kopii Daliboru Š. v předmětu „dokument“ email s textem, že přeposílá S. zapracované informace v dokumentu a prosí o zaslání konečné verze. Dodává ještě stručný popis k úpravám. V příloze zasílá zašifrovaný dokument nazvaný

„Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“ Dokument v příloze obsahuje upravenou čtvrtou verzi popisu řešení části Nástroje ÚAP (Územně analytické podklady) – portál ÚP a to včetně základních, profesních, ekonomických i technických kvalifikačních požadavků, jak tvrdí obžaloba v bodu 421.

474. Obž. Ř. se ještě týká dle obsahu spisového materiálu k bodu D. následující emaily, jednak ze dne 9. 5. 2011 (č. l. 20905 - 20906), tedy ještě předcházející schůzce ze dne 11. 5. 2011, kdy v čase 9:21 hod. Josef S. emailem zasílá příjemci Davidu Ř. akceptaci jednání ke koordinaci projektu Olomouc, konkrétně presentaci řešení Digitální mapy. A nakonec nepřímo se jej týkají dva emaily, první ze dne 1. 7. 2011, kdy v čase 14:15 hod. Michal T. z emailové adresy xxx zasílá Daliboru Š. a v kopii právě Davidu Ř. v předmětu „zpráva“ poděkování za zaslání materiálu, *avšak v případě, že Š. zaslání cena nezahrnuje i náklady na provozní fázi musí konstatovat, že cena DWH překračuje výrazným způsobem rozpočet projektu (cca 5,5 mil) uvedený ve SP a je takto zcela neakceptovatelná.* Žádá Š. o úpravu, a to nejen směrem k rozpočtovému stropu, ale především ke konkurenceschopné ceně. Dále email ze dne 13. 7. 2011 (č. l. 22717 - 22719), kdy Dalibor Š. zasílá Michalu T. a v kopii opět Davidu Ř. v předmětu „zpráva“ v příloze dokument nazvaný „Sumar_DWH Asseco 13.7.2011.xlsx“ a dokument nazvaný „Sumar_DMVS Asseco 13.7.2011.xlsx“ s tím, že se omlouvá za nejasnost a přeposílá jasnou strukturu cen. Tento email tedy navazuje na předchozí komunikaci, kdy Michal T. původně zaslání ceny Daliborem Š. označuje za neakceptovatelné (jde o bod 485. obžaloby). Soud má za důležité zmínit i tyto dva poslední emaily, protože z nich pro soud vyplývá, že obž. Ř. je již veden jen jako příjemce zpráv v kopii, na komunikaci neparticipuje a nikdo z účastníků komunikace se na něj neobrací s jakýmkoliv přímými požadavky, přitom jde zřejmě o nadále probíhající jednání o spolupráci (oba emaily spadají do doby obžaloby ohraničené datem 19. 7. 2011) na budoucí dodávce plnění této veřejné zakázky. I z tohoto lze dovodit, že obž. Ř. se skutečně na dalších jakýchkoliv nabídkách, ani na jejich přípravách, nijak nepodílel. Pokud by byl aktivním členem údajné koalice obchodních společností a něco dojednával, soud by očekával jeho častější komunikaci, navíc přímo od jeho osoby či jeho osobě přímo adresované.
475. Pokud se však soud vrátí ke komunikaci a výměně dokumentů z emailové komunikace ze dne 12. 5. 2011 a 17. 5. 2011, soud stejně jako obžalovaný učinil srovnání dokumentu příchozího, zejména dokumentu v podobě „Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno3.docx“ č. l. 20959 - 20988, kdy tento dokument mezi dalšími dvěma obdržel obž. Ř. dne 12. 5. 2011, kdy dokument dle metadat byl uložen naposledy v čase 14:03 hod. dne 12. 5. 2011, tedy ještě před tím, než dokument obdržel dne 12. 5. 2011, což bylo až v čase 15:22 hod., a tento tedy srovnal s finální verzí zadávací dokumentace, konkrétně s Přílohou č. 1 obsahující dílčí část DMVS (nachází se ve spise na č. l. 23077 verte a násl.). Ani soud pak neshledal žádný rozdíl v obsahu dokumentu, který obž. Ř. obdržel k případným připomínkám a komentářům a mezi finální verzí zadávací dokumentace v části DMVS. Pouze finální verze má jiný formát, ovšem obsahově, co do technických pasáží, je prostým srovnáním totožná. Soud se opět shoduje s obžalovaným, že ze strany pracovníků Asseco nedošlo k žádným věcným zásahům, pouze k formální úpravě, což ostatně nakonec vyplývá i z obsahu emailu ze dne 17. 5. 2011 samotného, kdy je uvedeno, že: *dokument je přeskládán do nového a jsou vysvětleny důvody a dále je výslovně uvedeno, že se jedná o draft, není to publikovatelné, chce to ještě čas na konsolidaci, stylové i jazykové učesání.* I ze samotného emailu je patrné, že k zásahům věcným, odborným, či technickým nedocházelo. Srovnání obžalovaného je pak založeno ve spise na č. l. 41013 – 141044.
476. Nakonec ve vztahu k tvrzení obžaloby, že obž. Ř. předjednal u S. zapracování požadavku do zadávací dokumentace v podobě *zakoupení databáze k uložení účelové katastrální mapy a aplikačního serveru z prostředků kalkulovaných pro kapitulu Technologické centrum*, k tomu soud uvádí, že součástí spisu je Studie proveditelnosti (CD na č. l. 9365). Ve Studii proveditelnosti je v kapitole 7.3.4. uvedeno doslovně: *V následujících tabulkách uvádíme jako ilustraci požadavků na HW a základní SW. Jako příklad*

*databáze uvádíme databázi ORACLE, stejně tak může být využita i jiná databáze, například MS SQL Server. Je velmi výhodné, když databáze podporuje dlouhé optimistické transakce a ukládání prostorových dat, aby řešení IS DMVS mohlo tyto vlastnosti využít. Předpokládáme, že pokud bude projekt DMVS realizován, prostředky uvedené v následujících tabulkách nebo prostředky obdobně budou pořízeny na náklady projektu TC. Z výše uvedeného vyplývá, že již Studie proveditelnosti, na níž se obž. Ř. nijak nepodílel, předpokládala pořízení databázi i aplikačního serveru z projektu Technologického centra (TC). Obž. Ř. ve svém emailu ze dne 5. 5. 2011 se pouze dotazuje S., s ohledem na obsah Studie proveditelnosti, zda skutečně HW bude pořízen z projektu Technologického centra, jak studie předpokládá a v odpovědi je mu S. odpovězeno. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ani tento bod obžaloby není relevantní, obžalovaný se nijak nesnažil ovlivnit dodávku hardware (související s dodávkou DMVS), ani co do množství hardware, ani jeho kvality a ani se nesnažil případně zajistit jeho pořízení z prostředků jiné části dotace (aby tak třeba nebylo kráceno plnění pro jejich budoucí subdodávku). O podobě dodávky hardware v části Technologického centra rovněž rozhodovali pracovní KÚ Olomouckého kraje, jak vyplývá z emailu, na který opět poukázal obž. Ř. Konkrétně z emailu již ze dne 23. 2. 2011 (č. l. 20642) a jeho přílohy (č. l. 20643), kde pracovník Ivan R. píše ve vztahu k Technologickému centru, že jeho součástí bude dodávka hardware v podobě serverů uvedených i k části DMVS a doslova odkazuje na stranu 72 a 73 Studie proveditelnosti, kde jsou tyto servery jako možné dodávky specifikovány – s doslovem, že může jít i o jiné servery. O dodávce hardware tedy skutečně bylo rozhodnuto nikoli obžalovaným, ale samotnými pracovníky na podkladě Studie proveditelnosti. Soud musí chtít nechtít dát zapravdu obž. Ř., pokud se vyjadřoval ve smyslu, že veškerá konstrukce jeho obvinění postrádá základní logiku, jak by tyto informace vůbec mohl ovlivnit, jestliže tyto informace tam byly již před 3. 5. 2011, kdy údajnou trestnou činnost měl zahájit. Ve Studii proveditelnosti je rovněž uvedeno na str. 77, v části 7.3.9. *Porovnání variant technologických řešení*, ve vztahu k Asseco jako její nevýhoda, že společnost Asseco je jednoznačně zaměřena na databázi Oracle, tedy i tuto informaci pracovníci zadavatele měli k dispozici.*

477. Dále je nutno zdůraznit, že obž. Ř. v odpovědi dne 7. 5. 2011, kdy uvádí, že odstavec, ve kterém je pojednáváno o učiněných změnách (viz. odstavce počínající slovy *Stručný popis* (č. l. 21167)), že nepsal on, ale člověk z Asseco, který případné úpravy činil, tak v těchto poznámkách je uvedeno: *3. Žlutě podbarvenými texty v dokumentu jsme se nezabývali.* Z obsahu samotného dokumentu pak skutečně vyplývá, že zásahy do dokumentu nebyly činěny v kapitolách 2. *Vymezení některých pojmů* a v ani v kapitolách 7. *Požadavky na kvalifikaci*, 8. *Základní kvalifikační předpoklady*, 9. *Procesní kvalifikační předpoklady*, 10. *Ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady* a 11. *Technické kvalifikační předpoklady* (č. l. 21171 a násl.). Tyto kapitoly jsou jak v úvodním Obsahu, tak v jednotlivých konkrétních kapitolách týkajících se kritérií, skutečně zabarveny žlutě. Ze strany zástupce Asseco, ať už to byl obž. Ř., který toto popírá (a zde mu soud opět musí dát za pravdu s ohledem na skutečnost, že u dokumentu je v emailu ze dne 17. 5. 2011 uvedeno Fwd – tedy pouhé přeposlání bez aktivního otevření a případného zásahu do něj), či jiný zaměstnanec společnosti Asseco, tedy nebylo vůbec zasahováno ani do kvalifikačních a hodnotících kritérií budoucí zadávací dokumentace. Skutkové tvrzení na straně 17 obžaloby, kdy je obecně i obž. Ř. kladeno za vinu, že se v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 dopustil úpravy zadávací dokumentace včetně tedy úpravy kvalifikačních a hodnotících kritérií, z provedených důkazů nelze jakkoliv ve vztahu k jeho osobě dovodit.
478. Soud navíc musí konstatovat, pokud je např. obž. Ř. kladeno za vinu, že předjednal u S. zapracování do zadávací dokumentace vytvoření prostředí Microsoft vyhovující Asseco, tak soud značně postrádá u takto obžalobou učiněných odborných závěrů, převzatých z usnesení o zahájení tr. stíhání, minimálně zajištění odborného (vysvětlujícího) stanoviska k těmto, dle názoru soudu, vysoce odborným závěrům. Soud si klade otázku, jak může OČTŘ bez minimálně odborného stanoviska dospět k závěru na podkladě komunikace dvou IT pracovníků, že tímto způsobem si zajistil, např. právě v tomto případě obž. Ř., prostředí Microsoft vyhovující Asseco, jak je mu

kladeno za vinu v obžalobě na straně 18. V emailu z 5. 5. 2011 sice obž. Ř. uvádí, že: *na klientech potřebují prostředí Microsoft.Net*, ale na což obžalovaný rovněž poukázal, a jak si soud jednoduše ověřil na internetu, tak Microsoft.Net je platforma, kterou má v sobě skutečně každý počítač využívající operační systém Windows, kterou lze kdykoliv bezplatně stahovat a aktualizovat z internetu. Je tedy nutno dát obž. Ř. za pravdu, že takové tvrzení obžaloby ve skutkové větě je opět zcela irelevantní (jak to ostatně ještě podrobněji vysvětlil ve svém podání ze dne 4. 3. 2019 obsaženém ve spise na č. l. 39105 – 39110). Navíc soud poukazuje na skutečnost, že ve finální verzi zadávací dokumentaci, na což poukázal opět sám obž. Ř., je v požadavcích na API rozhraní uvedeno: *systém musí mít programové rozhraní (API) v JAVA nebo v některém jazyce platformy Microsoft.NET nebo WINDOWS COM* (č. l. 22818). Finální verze tedy opět obsahuje další možné řešení.

479. Ve vztahu k průběhu svého zaměstnání obžalovaný dodatečně do spisu doložil listiny, které jak uvedl, zakládal již v řízení přípravném, ale které se ve spise nenacházejí, konkrétně jde o výpověď z pracovního poměru (č. l. 42847), dodatek k pracovní smlouvě (č. l. 42848 - 42850) a potvrzení, z nějž vyplývá, že od 17. 1. 2013 již byl veden jako uchazeč o zaměstnání (č. l. 42851).
480. Toto jsou dle soudu veškeré důkazy listinného charakteru, ať už se jedná o důkazy v odůvodnění obžaloby ke skutku D. výslovně uvedené jako ty nejdůležitější, ale i ty, které byly k důkazům do spisu zařazeny ke skutku D. (a soudem provedeny), v obžalobě však nebyly podrobněji konkretizovány pod jednotlivými body. Z výše uvedeného dle soudu absolutně nelze dovodit, že by se obž. David Ř. dopustil jednání, jak je mu obžalobou kladeno za vinu. Obžalovaný se nepodílel aktivně na jakýchkoliv úpravách zadávací dokumentace, ani k tomu nedával nikomu pokyn, nepodílel se na kvalifikačních a hodnotících kritériích zadávací dokumentace, ani se nepodílel na sestavení koalice či aliance budoucích soutěžitelů a ani na zpracování jakýchkoliv nabídek do veřejné soutěže. Dle soudu s ohledem na odůvodnění shora rozebrané je skutečně nadbytečné se dále zabývat svědeckými výpověďmi, kdy skutečně žádný z vyslechnutých svědků k bodu D. nepodporuje obžalobu, má rovněž za nadbytečné se zabývat znaleckými posudky, které byly obhajobou postupně předkládány a které hodnotily zadávací dokumentaci k veřejným zakázkám, včetně bodu D, její případnou diskriminaci apod.
481. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Davidu Ř. Ph.D, MBA, že v žalobním návrhu popsány skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Jiří Š.

482. Obžalovaný ke skutku D. uvedl, že MERIT GROUP, kterou reprezentoval jako statutární zástupce a ředitel, začala v roce 2006 a 2007 budovat vlastní datové centrum v Olomouci, jednalo se o první komerčně dostupné datové centrum v regionu, tím získali zkušenosti a následně vytvářeli návrhy, poskytovali konzultace a prováděli realizace celé řady datových center v regionu. Mezi jedny z prvních nekomerčních zákazníků se zařadil i Olomoucký kraj, který se v roce 2007/2008 rozhodl, že v tomto datovém centru bude provozovat spisovou službu pro jím zřizované organizace a obce. Olomoucký kraj již v té době patřil mezi dlouhodobé zákazníky MERIT, Olomoucký kraj měl s nimi uzavřeno několik smluv na poskytování pravidelných servisních služeb. Již na podzim 2007 dochází k prvotní přípravě projektů spolufinancovaných z evropských fondů, mezi kterými je i technologické centrum a spisová služba. Tento materiál je odsouhlasen usnesením zastupitelstva Olomouckého kraje dne 18. 6. 2009 pod číslem usnesení ÚZ/14/64/2009. Na to navazuje zpracování studie proveditelnosti pro technologické centrum společností Deloitte Advisory, kdy pro tuto společnost kompletní studii proveditelnosti vypracovala Barbora S. V průběhu zpracování studie proveditelnosti potřebovala paní S. řadu informací a možných návrhů řešení. Pracovníci odboru informatiky krajského úřadu informace buď nebyli schopni poskytnout vůbec, nebo v dostatečné kvalitě, rozsahu a ani v požadovaném čase. Z tohoto důvodu odkázal vedoucí odboru informatiky paní S. na MERIT, coby servisní organizaci a nositele know-how o tom, co a jak

z hlediska IT infrastruktury na Olomouckém kraji funguje. Dokládá ke svému tvrzení do spisu čtyři emaily. První je datován na 11. 1. 2018 (č. l. 40830), kdy v této době již probíhalo trestní řízení, kdy žádal Barboru S. o schůzku. S. schůzku odmítla s odůvodněním, že s tím nechce mít nic společného. Nicméně v emailu je pasáž, ve které S., jakožto autor první studie proveditelnosti, která není vůbec v trestním řízení zmiňována a která se týkala pouze technologického centra, uvádí: „V roce 2010 jsem zpracovávala pouze dílčí část Studie proveditelnosti Technologického centra Olomouckého kraje pod společností Deloitte. Z důvodu neadekvátní součinnosti ICT pracovníků Olomouckého kraje při zajišťování vstupů dokumentace pro popis stávajícího stavu a stávajících potřeb datového centra, jsem po třech měsících prodlení z její strany byla odkázána vedoucím Odboru informatiky Olomouckého krajského úřadu na tehdejší servisní organizaci společnost MERIT GROUP pro zajištění těchto vstupních informací.“. Tato část potvrzuje jeho předchozí tvrzení. Druhé dva emaily jsou ze dne 14. 6. 2010 (č. l. 40833). V prvním Barbora S. píše: „Zdravím, v příloze posílám rozpracovanou studii proveditelnosti v kapitole č. 7 Technické řešení je zadání, dle domluvy to zasílám, prosím, podívejte se na to, ať to můžu nejspíše v úterý rozeslat na IBM apod., podklady pro R. byly opravdu nedostačující a ačkoliv to trvalo věčnost, stejně jsme nakonec nedostali vše co jsme chtěli, ve studii je zadání řešení pouze na nové typové projekty, co se týká přesunutí (migrace) stávajících aplikací na nový hardware, to Vám pošlu v následujícím mailu a s těmito podklady od p. R. nelze zaslat rozumné zadání na firmy typu IBM, takže to pošlu teď na Vás a buď si s tím poradíte, nebo ne.“. Ve druhém ze stejného dne (č. l. 40831), ve kterém uvádí: „Zdravím, v příloze posílám podklady od R. byly opravdu nedostačující...“. V emailech S. zmiňuje, že dostala naprosté minimum podkladů a že na základě toho není schopná sestavit patřičné zadání a popsat všechny agendy s tím, že si s tím mají (MERIT GROUP) poradit. Čtvrtý email je ze dne 15. 6. 2010 (č. l. 40832) a S. v něm uvádí: „Zdravím, včera jsem odpovídala bez informace a bez ověření, jak je to vážné, tlačí mě D. (na něj hejtman), tlačí na mne Deloitte - musím to dodělat co nejdříve a nemůžu už víc čekat víc jak den a vy mi s tím nedokážete pomoci, abych to ustála, tak jako jste nedokázali pomoci s tím, aby se mnou komunikovali na kraji (p. R.) a dával mi čas a kvalitní vstupy definované v nabídce, jež je přílohou objednávky, tudíž i smluvního vztahu, nebo mi přímo pomohli získat relevantní podklady, ačkoliv jsem to avizovala, že potřebuji pomoci.“. Paní S. se opět dožaduje podkladů a vstupů, které však oni (MERIT) neměli, ale nakonec jí s touto verzí pomáhali. Součástí přípravy studie proveditelnosti je také část, kdy zpracovatel studie proveditelnosti obesílá množství firem, kterým zašle zadání a požaduje po nich zpracování cenové nabídky, případně konkrétní návrh řešení. Tak to bylo i v tomto případě, kdy krom toho, že S. poskytli potřebné podklady, byli potom jednou z devíti obeslaných společností, které vytvářely prvotní cenovou nabídku a návrhy řešení technologického centra již v první verzi studie proveditelnosti, a to v červnu 2010. Pokud to má shrnout, tak na základě doporučení Olomouckého kraje se Barbora S. obrátila na MERIT, ta jí poskytla veškeré potřebné informace a značnou měrou se tak již v této fázi podílela na technickém řešení technologického centra tak, jak bylo následně popisované ve studii proveditelnosti. A protože součástí studie proveditelnosti jsou i finanční kalkulace, tak MERIT byla oslovena, stejně tak jako dalších devět společností, aby předložila předběžné nabídky na toto řešení. Do spisu tak zakládá studie proveditelnosti vypracovanou Deloitte Advisory, datovanou k červnu 2010 a jedná se o její pracovní verzi č. 9 (č. l. 40834 - 40857). Na str. 25 pod bodem 7 je uvedeno, že mezi oslovenými společnostmi je také MERIT (č. l. 40846). Tato informace však již není uvedena v poslední verzi studie, která byla publikována, neví, z jakého je to důvodu. Zde v této studii (verze č. 9) je tedy první zmínka o účasti MERIT na celé této věci, a to nejméně ještě o rok dříve, než je popisováno v obžalobě. Následně všechny vypsané výzvy byly zrušeny, evropské peníze se nečerpaly, projekty se nezpracovávaly až v únoru/březnu 2010 jsou znovu vyhlášené výzvy v rámci IOP. Tato nová výzva 08 s názvem Rozvoj e-Governmentu v krajích, byla podstatně obsáhlejší než ta původní, vyjma spisové služby a technologického centra obsahuje i další oblasti. Nicméně spisová služba a technologické centrum zůstávají součástí této výzvy 08 i nadále, a to v téměř nezměněné podobě. Dne 20. 5. 2010 je usnesením rady Olomouckého kraje evidovaném pod č. ÚR 39/30/2010 a následně pod č. UR 41/54/2010 schválen veřejný materiál pod názvem eGovernment strategie Olomouckého kraje. Někdy v červenci 2010 pak EUNICE zpracovává studie proveditelnosti pro projekt Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji. Tato studie potom obsahuje části s názvem Spisová služba a

Technologické centrum, a to v téměř shodné podobě, jako ta původní studie. On sám přitom nikdy nebyl v kontaktu s EUNICE, přitom část Spisová služba a Technologické centrum popisované ve studii od EUNICE, je z 90% či až z 99 % shodná jako ta, kterou vypracovávala Barbora S. Dne 13. 12. 2010 je zastupitelstvem Olomouckého kraje schváleno podání žádosti o poskytnutí dotace a již v průběhu měsíce prosince 2010 je MERIT ze strany Odboru informačních a komunikačních technologií požádána o prvotní konzultace, jak by Technologické centrum Olomouckého kraje mělo vypadat, kde by mělo být umístěno, jak by mělo být technicky vybaveno, aby splnilo všechny požadavky. Na základě tohoto požadavku Olomouckého kraje v lednu 2011 byla uskutečněna prohlídka prostor Olomouckého kraje. Tuto prohlídku domlouval on společně s vedoucím odboru. Prohlídky se účastnil za MERIT nejméně pan Jaroslav B. a Milan H., za Olomoucký kraj nejméně Ivan R. On sám se prohlídky neúčastnil, jednalo se o ryze technickou prohlídku, kde se procházela patra, otevíraly se sklady a přemýšlelo se, kde by mohlo být umístěno technologické centrum. Z tohoto prvotního místního šetření vyplynuly úplně první návrhy umístění budoucího technologického centra. Těchto variant ze strany MERIT bylo pro Olomoucký kraj vypracováno celkem 6, z nich si Olomoucký kraj vybral jednu a ta byla následně detailně rozpracována. V konečném důsledku se jednalo o kompletní výkresovou dokumentaci, technický popis řešení, včetně všech specifikací a jednotlivých položkových rozpočtů. V této souvislosti dokládá do spisu několik emailů, které toto opět potvrzují. Jedná se např. o emaily z 24. 1. 2011 (č. l. 40856), kdy Ivan R. jako zaměstnanec Olomouckého kraje posílá plán podzemí budovy krajského úřadu ve formátu dwg, byl to požadavek, který vznikl na té schůzce, aby vůbec bylo možné zakreslovat návrhy. Další email ze dne 25. 1. 2011 (č. l. 40859), kdy mu píše vedoucí odboru Olomouckého kraje Mgr. Š. a vyplývá z něj obava, jestli se jim podaří odhalit nějaké parametry, které by někoho mohly zvýhodňovat, protože se jedná o specifikaci, kterou použil ve svém projektu kraj Vysočina. Dále je ze strany vedoucího odboru v emailu zmíněna možnost, že by to mohli po úpravách dát vybraným značkám k připomínkování, anebo zveřejnit na webu před samotným vyhlášením. Z výše uvedeného emailu je tedy zřejmé, že vedoucí odboru informačních a komunikačních technologií má jednoznačný zájem na transparentním a nediskriminačním znění technické specifikace. V dalších emailech (č. l. 40860, 40864 a další) Milan H., projektant společnosti MERIT, posílá jemu osobně první tři varianty návrhu technologického centra, kdy on osobně tyto návrhy následující den přeposílá vedoucímu informatiky Mgr. Š. Další emaily se týkají plánované další schůzky na Olomouckém kraji, popřípadě se jedná o technologické otázky a odpovědi. Celkem již do této doby předložil 19 emailů, ve kterých je on sám aktivním účastníkem komunikace, a to pouze za období čtyř měsíců, tedy od počátku ledna 2011 do konce dubna 2011. Žádný z těchto emailů se ovšem ve spisovém materiálu nenachází, a to i přesto, že policie a státní zástupce je museli mít k dispozici. I tak je těch 19 emailů podstatně více, než je ve vztahu k jeho osobě doloženo v celém spisovém materiálu. A pokud je policie měla, je otázkou, proč tam nejsou založené. Tyto předložené emaily jednoznačně dokazují, že na základě iniciativy samotného Olomouckého kraje MERIT aktivně pomáhala Olomouckému kraji vytvořit kompletní projekt technologického centra. Ze všech doložených emailů je také zřejmé, že účastníci komunikace se naprosto věcně věnují technické stránce věci, nikdo nikomu nic nepodsouvá, nevnučuje, s ničím se nemanipuluje, nikdo se nezvýhodňuje. Veškerá komunikace je vedena přes oficiální pracovní emaily zúčastněných lidí a žádná konspirace se nekoná. V celé řadě emailů je zmiňována transparentnost a zájem o to, aby popisované řešení nikoho nezvýhodňovalo a ani neeliminoválo. Veškerá tato komunikace se navíc odehrála v době, kdy Olomoucký kraj neměl z Ministerstva vnitra schválenou žádost o poskytnutí dotace, ze strany zastupitelstva Olomouckého kraje nebylo rozhodnuto, zda bude předmětnou zakázku vůbec vypisovat, a navíc část emailů je z doby ještě před vyhlášením samotné výzvy IOP 08. Tento program byl vyhlášen v únoru 2011, ale prvotní komunikace proběhla již v prosinci 2010 a první návrhy z jejich strany na základě požadavku Olomouckého kraje přichází v lednu 2011. On a společnost MERIT jsou vlastníky autorských práv ke kompletní projektové dokumentaci k technologickému centru, a že tuto dokumentaci vytvořili v době, kdy nebylo zřejmé, zda se vůbec bude realizovat. Vytvořili ji, aniž by za ni Olomoucký kraj zaplatil. Olomoucký kraj ji od nich

neodkoupil a v době zahrnutí této dokumentace do veřejné zakázky je nepožádal o souhlas s jejím užitím. V době před jejím užitím v rámci zadávací dokumentace jako přílohy, někdo odmazal většinu informací o autorech. Z výkresů bylo odstraněno logo společnosti MERIT, její identifikační údaje, bylo odstraněno jméno jeho osoby, jako osoby, která projekt schválila, bylo odstraněno jméno pana S., který projekt kontroloval a byl v té době zaměstnancem MERIT. Jediné, co v hlavičce celého projektu bylo zachováno, bylo jméno Milana H., který byl v té době také zaměstnancem MERIT a projekt kreslil na základě jeho pokynů a na základě požadavků Olomouckého kraje. Na konci května 2011 je mezi AK Vyroubal, K., Školout uzavřena mandátní smlouva na administraci veřejné zakázky. Dne 21. 7. 2011 je ze strany Ministerstva vnitra rozhodnuto o přidělení dotace Olomouckému kraji. Někdy v tomto období si kraj uvědomuje, že nemá veškeré podklady dostatečně zpracované, že jejich kapacity a úroveň technických znalostí v některých oblastech nejsou dostatečné. Olomoucký kraj v té době potřeboval pomoc a požádal o ni téměř kohokoliv, kdo mu ji byl ochoten poskytnout a kdo samozřejmě o té dané problematice něco věděl. Z tohoto období, které zmiňuje, potom pochází maximum emailů, které jsou doložené ve spise. Ve vztahu k jeho osobě pak uvádí, že jeho skutečně zajímalo pouze a jen technologické centrum. Je to oblast, ve které má znalosti a zkušenosti, ve které je schopen vůbec někomu něco doporučit, nebo radit. Neví nic o spisové službě, neví nic o tom, jak digitalizovat archiválie, jak fotit letecké snímky pro katastr. Cokoli, co v té době, předtím, potom, nebo v průběhu vytvořil, ať se jednalo o komentáře, návrhy, připomínky, revize dokumentů, nebo revize jím původně vytvořené projektové dokumentace, které byly následně zaslány Olomouckému kraji, se týkaly vždy výhradně technologického centra. Olomoucký kraj následně tyto materiály, informace a podklady podrobil jejich vlastní vnitřní oponentuře. Nakonec to byl Olomoucký kraj sám, kdo se rozhodl, zda tyto podklady použije, jestli použije informace, návrhy zčásti, zcela nebo vůbec. V okamžiku, kdy tato dokumentace měla finální podobu, tak ji musel Olomoucký kraj poskytnout nejméně CRR, které dokumentaci znovu posuzovalo, a schválilo, nebo neschválilo. Rozhodně není pravdou, že součástí této dokumentace jsou jakékoliv informace, které by mohly jakkoli někoho zvýhodňovat, žádné takové v ní nejsou. Do veřejné zakázky byly podány 4 nabídky a každý z uchazečů přesně věděl, co zadavatel požaduje. Dále poukazuje na skutečnost, že na všech uskutečněných záznamech telefonních hovorů není ani v jednom případě osobou volanou, ani volající a na žádném ze 70 hovorů, které si poslechl, se o něm nehovoří. Nepodílel se na vzniku dvou nabídek. Navíc s ohledem na v té době platný zákon o zadávání veřejných zakázek dvě nabídky nebyly potřeba. V části obžaloby je také tvrzeno, že měl k dispozici konečnou verzi zadávací dokumentace, což není pravdou. Konečnou verzi zadávací dokumentace měl k dispozici pouze Olomoucký kraj, potažmo mandatář veřejné zakázky a on sám do okamžiku jejího zveřejnění neměl představu, jak bude nakonec vypadat. Nabídku společnosti ICZ, ani společnosti AutoCont neviděl, nemohl nic kontrolovat nebo odsouhlasovat. MERIT byla pouze subdodavatelem a žádný hlavní kontraktor neumožní svým subdodavatelům upravovat nebo kontrolovat jeho nabídky. Vyhověl Olomouckému kraji ve všech jeho požadavcích, po celou dobu jednal čistě v zájmu kraje a v jeho prospěch. Olomoucký kraj v nepřímém důsledku těchto činností získal dotaci, dotace mu byla vyplacena, Olomoucký kraj byl schopen vypsát a realizovat veřejnou zakázku, Olomoucký kraj dostal to, co chtěl za cenu odpovídající na trhu, a to všechno k jeho plné spokojenosti slouží dodnes. On sám žádný osobní prospěch z ničeho neměl. Pokud něco ze zajištěných emailových zpráv předložených obžalobou vyplývá, tak že se jedná o snahu vytvořit bezchybné technické řešení. Nikde v těch textech není ani slovo o nějaké manipulaci, zvýhodnění či cokoli jiného. Z emailů vyplývá, že jde o snahu vytvořit technické podklady tak, aby plně vyhovovaly zadavateli a poskytly mu přesně formulovaný popis, který v konečném důsledku uspokojí jeho potřeby. Tam nikde není to, aby to uspokojilo potřeby společnosti MERIT, aby to pasovalo společnosti TESCO, aby se toho nemusela účastnit společnost AutoCont.

483. V závěrečném návrhu se obž. Jiří Š. vyjádřil zejména k dopadu trestního stíhání na svou osobu (č. l. 43822 – 43830) a dále poukázal na výpovědi svědků Mgr. Jiřího Š., Ing. Ivana R., Ing. Františka

J. a Ing. Zdeňka D., jejichž obsah je zcela v protikladu tvrzení obžaloby o tom, že úpravy zadávací dokumentace byly údajně prováděny obžalovanými konspiračním způsobem (viz. bod 1191. obžaloby). Poukazuje na bod 405. obžaloby, že naopak dokumenty byly rozesílány dalším pracovníkům krajského úřadu za účelem připomínkování. Za zcela lživá tvrzení obžaloby či za vědomou dezinformaci považuje bod 538. obžaloby, kdy dle něj úpravy zadávací dokumentace nebyly činěny proto, aby vyhovovaly představám té které společnosti mající zájem onu část plnění dodávat, ale naopak ze zajištěných emailových zpráv dle něj vyplývá, že se jedná jen o snahu vytvořit technické podklady tak, aby plně vyhovovaly zadavateli, kdy opakuje, že zadavatel měl plně pod kontrolou znění jednotlivých technických specifikací, sám je oponoval a nakonec zadavatel sám rozhodoval, co a jak použije.

484. V závěrečném návrhu se obhájce obžalovaného (č. l. 43848 – 43854) věnoval rozboru usnesení státního zástupce NSZ č. j. 2 NZT 26/2015-404 ze dne 22. 6. 2017, ve kterém zavázalo dozorujícího státního zástupce k tomu, aby opatřil konkrétní důkaz, pokyn zněl takto: *Za fakticky závažnou otázku, kterou se musí policejní orgán dále zabývat, je nutno považovat argument, že na částech přílohy č. 5 datované k dubnu 2011 probíhaly práce již od roku 2009, tedy ještě před dobou publikace studie proveditelnosti uváděnou v napadeném usnesení policejním orgánem. Myšlenky obviněného při zpracování výkresové dokumentace měl do konkrétní podoby převádět zaměstnanec MERIT GROUP a.s., a to ještě před zveřejněním studie proveditelnosti, na kterou poukazuje policejní orgán. Výslednou výkresovou dokumentaci měl dále Olomoucký kraj použít ve výsledné zadávací dokumentaci bez vědomí a na úkor autorských práv společnosti MERIT GROUP a.s. Policejní orgán se musí dále zabývat podobnostmi přílohy č. 5 „Projektové dokumentace k technologickému centru“. Jestliže by finální podoba technologického centra byla neměnná de iure od dubna 2011 (de facto však již od poloviny roku 2010), nemohl by Jiří Š. ZD pozměňovat způsobem uvedeným v usnesení o zabavení trestního stíhání. Státní zástupce však uložený pokyn přes urgenci obžalovaného nesplnil. Státní zástupce dne 3. 6. 2020 ve vyrozumění o podání obžaloby odmítl návrhy obž. Š. na splnění jemu uloženého pokynu na dokazování s odkazem na získané odposlechy a záznamy telefonních hovorů bez ohledu na to, že již v roce 2016 dalo Nejvyšší státní zastupitelství Jiřímu Š. za pravdu v tom, že Jiří Š. nebyl odposloucháván. Státní zástupce pak opětovně staví za stěžejní důkazy pro podání obžaloby na obž. Š. získané odposlechy a záznamy telefonních hovorů, na kterých nebyl obžalovaný účasten, či jinak by z těchto záznamů vyplývala možná trestná činnost obžalovaného. Dále poukázal na skutečnost, že dne 16. 12. 2010 byla mezi MERIT GROUP a Olomouckým krajem uzavřena smlouva „DATACENTRUM MORAVIA - Service Level Agreement“ na poskytování služeb blízkých budoucímu řešení technologického centra. Tato smlouva byla vypovězena až dne 21. 5. 2014, přičemž důvodem pro výpověď byla ukončená migrace informačních systémů do vlastního technologického centra Olomouckého kraje vybudovaného v rámci projektu „Rozvoj Governmentu v Olomouckém kraji“. Jak je patrné, byla smlouva vypovězena až poté, co vzniklo technologické centrum a byla do něj naimportována data od MERIT GROUP. Je tedy opět zjevné, že MERIT GROUP musela být ze strany Olomouckého kraje ve vztahu k technologickému centru konzultována, neboť již v té době tato společnost spravovala data, která měla být následně do nového technologického centra Olomouckého kraje migrována (přesunuta). Muselo tedy být zajištěno, že nové technologické centrum bude schopné převzít veškerá data ze starého technologického centra, které pro Olomoucký kraj zajišťovala právě společnost MERIT GROUP.*
485. V souvislosti s obž. Jiří Š. je nutno soudem dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání tohoto tehdy obviněného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1239/TČ-2012-252503 (č. l. 242 – 247) bylo jeho jednání popsáno opět poněkud jinak (soud odkazuje na toto usnesení), kdy obžalovaný byl stíhán kromě zločinu dle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku a zvláště závažného zločinu dle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku, rovněž pro zločin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku ve spolupachatelství. Podáním VSZ v Olomouci ze dne 6. 4. 2020 sp. zn. 4 VZV 4/2015 byl obv. Jiří Š. upozorněn dle § 176 odst. 2 tr. řádu na změnu právní kvalifikace s tím, že ohledně jeho jednání je vypuštěna právní kvalifikace dle § 248 tr. zákoníku.

486. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obžalovanému pro skutek D., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu zejména jednání v době vymezené nejdříve obecně *od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011*, tedy ještě před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Š. jako zástupce MERIT GROUP a obž. Josef T., David T., Michal T., Josef S., Pavel S., Jiří K., Ivo U., Dalibor Š., David Ř. a Roman Z., všichni jako zástupci obchodních společností, *měli v různých personálních složeních uskutečnit nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž měli společně dohodnout a vytvořit koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC (a dle soudu zřejmě i s A-Scan, kterou měl zastupovat obž. U., ale která však není v obžalobě v tomto odstavci výslovně uvedena), kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly dle tvrzení obžaloby podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku.* Jednání takto obecně popsané je pak v obžalobě ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy obž. Š. se konkrétně: *zúčastnil schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice.* V další části obžaloby je pak obžalovanému kladeno za vinu nejdříve opět obecně, *že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně spolu s obž. Davidem T., Michalem T., Josefem S., Pavlem S., Ivo U., Jiřím K., Davidem Ř., Daliborem Š. a Milanem K. prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky.* Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. Š. měl *jako zástupce garanta dohody společnosti MERIT pro části plnění předmětu zakázky - Elektronická spisová služba a Technologické centrum, zajišťoval spojení mezi vytvořenou koalici subjektů a zadavatelem Olomouckým krajem, když prostřednictvím dosud přesně neustanoveného zástupce zadavatele opatroval dokumenty obsahující jednotlivé rozpracované části zadávací dokumentace a tyto za účelem provedení úprav ve prospěch v koalici sdružených subjektů přeposílal emailem nejméně Mgr. Josefu S., za společnost MERIT prováděl sám, nebo prostřednictvím spolupracovníků, úpravu podkladů určených k zapracování do zadávací dokumentace k části předmětu plnění – Technologické centrum ve prospěch obchodní společnosti MERIT, zajišťoval provedení revizí a kontrol upravených dokumentů zasílaných formou emailové komunikace ve většině případů chráněných heslem, zajišťoval podklady potřebné k doplnění a úpravám textů a zkompletované průběžné a konečnou verzi zadávací dokumentace s texty řešení, včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a technických specifikací, upravenými ve prospěch sdružených subjektů poskytl spřízněnému, dosud přesně neustanovenému zástupci zadavatele.* Tímto jednáním tedy obžalovaní, včetně tedy obž. Jiřího Š., měli zvýhodnit AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele ..., *a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení atd.*
487. O obž. Š. je pak ještě obžalobou hovořeno v bodě D. ve skutkové větě u popisu jednání osob obž. Josefa T. a Josefa S. ve vztahu k druhé nabídce ICZ, kde je obžalovaný Jiří Š. u obou uveden jako osoba, která se jmenovanými (J. T., J. S.) *provedla prostřednictvím emailové komunikace kontrolu odsouhlasení finální cenového rozpočtu určeného do nabídky spol. ICZ.*

488. Obžalovaného se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají následující body obžaloby. Bod 532. obžaloby, kde je uvedeno, že nejpozději koncem roku 2009 se společnost TESCO SW zajímá o záměry Olomouckého kraje v oblasti IT. Od vedoucího odboru informačních technologií KÚOK Jiřího Š. (Mgr.) dostává Josef T. dokument obsahující informační koncepci kraje. V květnu následujícího roku posílá obž. Jiří Š. jr. (syn vedoucího OIT KÚOK a zástupce společnosti MERIT) Josefu T. finanční odhad k jednotlivým částem projektu včetně předpokladu konkrétních subjektů, které mohou dodávat jednotlivé části projektu, s nabídkou, aby materiál okomentoval, upřesnil a doplnil s tím, že při osobním setkání mohou sladit své záměry. V této části obžalovaný upozornil na tu skutečnost, že ačkoli v bodě 532. obžaloby je uvedeno, že se jedná o předpoklad subjektů, které mohou budoucí plnění dodávat, tak v bodě 359. obžaloby, kdy z tohoto emailu je činěn uvedený skutkový závěr, je však naproti tomu uvedeno, že se jedná o subjekty, které budou konkrétní část dodávat. Poukazuje právě na rozdílné znění obžaloby, kdy v důkazech se hovoří o „jasných“ budoucích dodavatelích, ve skutkových závěrech se hovoří o potencionálních možných dodavatelích, kdy i dle soudu jde jednak o dosti podstatný rozdíl a rovněž soud souhlasí, že šlo o odhad a tvrzení obžaloby v bodě 359. v tom smyslu, že jde o budoucí dodavatele (což evokuje již v této době jakousi konečnou dohodu), není správný výklad. Dále bod 535. obžaloby, kde je uvedeno, že: již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „prime“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyroubal, K., Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace k jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-Scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., Jiří K., Pavel S., Milan K., Dalibor Š., David Ř. a rovněž tedy obž. Ivo U. Bod 537. obžaloby, kde se uvádí, že: ze zajištěné elektronické komunikace také vyplývá, že vstupním místem na úřad (Olomoucký kraj) je společnost MERIT. Přes tuto společnost, resp. její zástupce, se jednotlivé verze zadávací dokumentace dostávají na Olomoucký kraj, kde jsou podrobovány oponentuře a po uzavření mandátní smlouvy s AK Vyroubal, K., Školout vloženy do procesu úprav a kompletací prováděných zástupcem AK Tomášem N. Soud má za potřebu k tomuto bodu dodat, že je poněkud v rozporu s dalším bodem obžaloby, a to konkrétně s bodem 1191. obžaloby, kde je naopak tvrzeno, že úprava zadávací dokumentace probíhala ze strany obžalovaných konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel nevěděl a nemohl tak reagovat. Dále bod 539. obžaloby, kde je uvedeno, že: po vyhlášení veřejné soutěže na zakázku „Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji“ je v duchu předchozích dohod sestavena nabídka společnosti AutoCont, na níž se podílí také společnost ICZ, ovšem pod firmou společnosti WV systems/WV group, nicméně se stále stejnými zástupci, kteří se podílí na sestavení nevhodné nabídky – Ing. Milan K. a Ing. Roman Z. Zainteresané společnosti také koordinují přípravu dotazů na zadavatele a formulace odpovědí zadavatele na tyto dotazy. Současně je za pomoci Mgr. Josefa S., Jiřího Š. (MERIT), Pavla M. a Josefa T. zpracována společností ICZ druhá, „krycí“ nabídka s vyšší cenou. Ačkoli je obž. Jiří Š. v tomto bodě uveden jako osoba podílející se na krycí nabídce, paradoxně v bodu 1177. obžaloby, který se rovněž týká zakázané dohody, tak zde mezi osobami, které se na zakázané dohodě v bodě D. měly podílet, obž. Š. nefiguruje. A nakonec ještě bod. 1155., kde je uvedeno, že se obvinění Josef T., Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Ivo U., Jiří K., Dalibor Š., David Ř., Roman Z. a rovněž obž. Jiří Š., dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David

T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Dalibor Š., David Ř., Milan K. a obž. Ivo U., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení.

489. Ve vztahu k jednání obž. Š. je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty obžaloby v bodě D., podobně jako v případě např. obž. Ř. a Mgr. Š. z Asseco, či Ing. Ivo U. z A-Scan, je soudem vnímáno opět jako poněkud problematické až rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se vztahuje na všechny obžalované, včetně obž. Jiřího Š., je mimo identifikaci veřejné zakázky, které se protiprávní jednání týká, nejdříve specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži společnosti TESCO SW a AutoCont*, a navazuje další znění skutkové věty o obsahu *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel*. Zejména tato část skutkové věty obžaloby se však dle soudu netýká obž. Š., který v souvislosti se skutkem D. obžaloby již není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku. Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu D. vyjmenovaným, včetně tedy obž. Š. (to samé lze konstatovat o obž. Ivo U., Michalu V., Radku Č., ale i některých dalších, kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin dle § 248 tr. zákoníku, přesto z obžaloby i jim je vytýkáno porušení § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb.). Také není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, pak soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i obž. Jiřímu K. zastupujícího GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a obž. Milanu K., oběma z ICZ a tedy i tyto společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. Š. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i *studie proveditelnosti*, na které se však obž. Š. dle znění skutkové věty obžaloby nepodílel (fakticky však podílel, a to velmi), a rovněž ani na *nabídce do veřejné soutěže* ICZ, na této se opět obž. Š. nijak konkrétně nepodílel, kdy právě tato je obžalobou označována jako krycí, nevázně míněná a tedy jako nesprávný doklad. Ačkoli dle konstrukce skutkové věty i tyto nesprávné doklady jsou mu kladeny za vinu, v konkretizaci jeho jednání není popsáno žádné jednání obž. Š. ve vztahu ke studii proveditelnosti ani k nabídce ICZ. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. Š. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech, páchal totiž v takovém případě trestnou činnost déle a větším, tedy i závažnějším, způsobem, než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí, či nevážně“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. U koncipování skutku D. vidí soud jako další problém ten, že se dle soudu obžaloba jednak snažila popsat v relativně samostatných pasážích, jednak jednání naplňující znaky tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku (jde o část na str. 14 obžaloby poslední odstavec dole počínající slovy: *...Poté v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 před zveřejněním nabídky* atd.) a jednak samostatně popsat jednání naplňující zákonné znaky

zbývajících dvou projednávaných trestných činů (jde o část na str. 17 první odstavec nahore počínající slovy: ...*Dále v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod* atd.). Potom však, pokud jednání obž. Jiřího Š. nebylo obžalobou posouzeno, na rozdíl od řízení přípravného, jako trestný čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, čemuž odpovídá i bod 1177. obžaloby, kde obž. Š. není uveden mezi obviněnými osobami, které se měly podílet na sestavení dvou nabídek (ačkoli jak soud upozornil, tak v bodě 539. obžaloby je zase naopak uveden mezi osobami podílejícími se na „krycí“ nabídce ICZ), je zařazení osoby obž. Š. do skutku obžaloby popisující zejména vytvoření koalice a její cíle, což je část obžaloby předcházející části o ovlivnění zadávací dokumentace a předcházející části popisující již vytváření údajných dvou nabídek, nedůvodné. Jinými slovy a zkráceně, je složité se v popisu skutku zorientovat a zjistit, že ačkoli je obž. Jiří Š. uveden jako osoba, která se *podílela na vytvoření koalice obchodních společností mezi jinými i s cílem zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně*, tak přes toto tvrzení v obžalobě, kdy v tomto popsáném jednání je obžalobou spatřováno spáchání tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, tak tento tr. čin není obž. Š. vůbec kladen za vinu a ve vztahu k údajným dvěma nabídkám není ve skutkové větě další případné konkretizované jednání obž. Š. Tento poslední soudem uvedený problém se pak týká např. i obž. Mgr. Dalibora Š., Ing. Ivo U. a obž. Ing. Ř., kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, přesto je jim v úvodní obecné části kladen za vinu, že se dohodli a vytvořili koalici obchodních společností mimo jiné s cílem zpracovat dvě kontrolované nabídky atd. Nehledě opět na to, že MERIT GROUP, s ohledem na velmi úzký okruh jejího zaměření v podobě technologických center, jen stěží mohla podat samostatnou nabídku do vypsání veřejné soutěže, když zcela jednoznačně nebyla schopna samostatně dodat zbylé části plnění.

490. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obžalovaného, soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou komunikaci, neboť z výpovědi svědků obžaloby vyslechnutých, takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Jiřího Š. se týkají ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy. Obžalovaného se tedy týká projednávané období od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, kdy se měl podílet na vytvoření koalice obchodních společností a ve vztahu k jeho osobě je zřejmě pouze relevantní cíl takovéto koalice v podobě upravit ve prospěch subjektů v koalici zadávací dokumentaci k budoucí veřejné zakázce a dále ještě v období vymezeném úžeji, tedy od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 se měl podílet na získání dokumentů od přesně neustanoveného zástupce zadavatele obsahující texty části zadávací dokumentace, tyto návrhy si měli mezi sebou obžalovaní přeposílat a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali, zajistit tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem veřejné zakázky.
491. Před tímto obdobím se obž. Jiřího Š. týká pouze email ze dne 4. 5. 2010 (č. l. 20087 – 20088), kdy Jiří Š. z emailové adresy Xxx zasílá Josefu T. jr. pod předmětem „podklady“ již *dříve slíbený podklad s tím, že v případě, že budou chtít něco okomentovat, upřesnit, doplnit, tak nemá váhat. Bude rád, pokud se budou moci krátce setkat a sladit jejich záměry*. Email pak obsahuje tabulku s rozpisem částí projektu, včetně odhadu finančních objemů za jednotlivé části a předpokladem subjektů, kteří můžou konkrétní část dodávat. Dále interní email ze spol. MERIT ze dne 6. 1. 2011 (č. l. 20604), mezi Petrem W. a obž. Jiřím Š., email ze dne 21. 1. 2011 (č. l. 20605), v němž Petr W. adresuje obž. Jiřímu Š. akceptaci jednání s předmětem Olomoucký kraj – příprava zadávací dokumentace TCK (kdy dne 21. 1. 2011 je záznam v kalendáři emailu Petra W. o schůzce s předmětem „Jednání TESCO SW“, organizátor W. Petr č. l. 20605).

492. Dále je nutno uvést, že spisový materiál obsahuje ve vymezeném časovém úseku (i krátce před tím) komunikaci mezi zejména obž. Josefem S. a Petrem W., rovněž tehdejším členem představenstva MERIT GROUP, popřípadě záznamy o schůzkách z jeho emailového kalendáře. Jmenovaný Petr W. jako svědek využil svého práva ve věci nevypovídat. Jde však o poměrně rozsáhlou komunikaci či záznamy, např. dne 24. 1. 2011 (č. l. 20607 – 20608) dle kalendáře emailu Petra W. bylo plánované jednání s předmětem Olomoucký kraj – příprava zadávací dokumentace TCK s účastníky Jirí Š., Jaroslav B. (rovněž člen představenstva) a Petr W. Dne 26. 1. 2011 (č. l. 20609) záznam v kalendáři emailu Petra W. o schůzce s předmětem „*obed o tesácích*“, organizátor Petr W. Dne 8. 2. 2011 v 7:41 hod. (č. l. 20626) Josef S. zasílá z emailové adresy xxx Petru W. v předmětu „*reakce na schůzku*“ email o obsahu: *V reakci na jejich jednání sděluje: a) Jsme připraveni zastat roli prime, b) Digitalizace – zřejmě naplníme částečně. Bude potřeba podrobněji rozkrýt potřeby... c) IDM – ano, d) Datový sklad – fakticky práce pro spisovkáře, znalost datových struktur. Myslím, že pro další posun bude nutné rozehnat věci ve třech.....* Dále dne 8. 2. 2011 (č. l. 20626) Petr W. se emailem u Josefa S. v předmětu „*RE: reakce na schůzku*“ v odpovědi na email S. ze dne 8. 2. 2011 v 7:41 hod. ptá: *Dobrý den, Tozn. a)b)c) ano, d) ne??*. Dne 8. 2. 2011 (č. l. 20628) je rovněž záznam v kalendáři emailu Petra W. o konané schůzce s předmětem „*konzultace projekt TC*“, organizátor Petr W. Emailem ze dne 8. 2. 2011 (č. l. 20629) Petr W. emailem dává na vědomí svoji komunikaci s Josefem S. obž. Jiřimu Š. Dne 11. 2. 2011 (č. l. 20635) je záznam v kalendáři emailu Petra W. o schůzce s předmětem „*Schůzka r., t.*“, organizátor W. Petr. Přitom soud poznamenává, že Ivan R. byl v té době zaměstnancem Krajského úřadu. Další komunikace mezi Petrem W. a Ivanem R. je ze dne 23. 2. 2011 (č. l. 20642 – 20644), kdy Ivan R. z emailové adresy xxx sdělil Petru W. v předmětu „*TCK_struktura_v3_OIT.xlsx*“, že *v tabulce jsou doplněné a vyškrtané servery, které by se neměly migrovat. Chybí stále CITRIX, ale to by měl pokrýt jeden nějaký obyčejný fyzický server (3 virtuální)*. Tuto tabulku zasílá Petr W. dne 3. 3. 2011 (č. l. 20645 – 20647) emailem příjemci Jaroslavu B. z MERIT. Následují záznamy o schůzce 8. 3. 2011 mezi W. a S. (č. l. 20648, 20649, 20650). Další komunikace zejména technologického charakteru probíhá mezi Petrem W. a Robertem M. z IBM a Janem V. z ATS v předmětu „*TCK Olomouc*“. Konkrétně dne 16. 3. 2011 (č. l. 20661 – 20662, 20663 – 20664). Následně dne 18. 3. 2011 v 9:15 hod. (č. l. 20665 – 20666) Petr W. zasílá příjemci Michal Z. v předmětu „*nové schéma TCK*“ v příloze schéma Technologického centra Olomouckého kraje. Dne 12. 4. 2011 v 16:54 hod. (č. l. 20737) Petr W. zasílá příjemci Radek P. a Miroslav N. v předmětu „*TCK-finální kalkulace*“ email s aktualizací HW součástek. Dne 15. 4. 2011 v 8:17 hod. (č. l. 20742 – 20744) Petr W. zasílá příjemci Jaroslav B. (*oba MERIT GROUP a.s.*) v předmětu „*pelmeř*“ v příloze nové řešení TCK Alef s tím, že *tam bude potřeba poškrtat služby a taky vybrat variantu ASA*. Soud tuto komunikaci předkládá jen z toho důvodu, aby bylo zřejmé, že ve spol. MERIT nebyl obžalovaný Jirí Š. jediný, kdo jednal o zakázce. Nyní soud trochu předběhne odůvodnění a uvede, že ačkoli Petr W. není trestně stíhán, paradoxně soud jako jediný potencionálně závažný email (z hlediska možných trestněprávních následků) vyhodnotil ten jeho, kdy dne 12. 4. 2011 (č. l. 20738 – 20740) v čase 16:54 hod. Petr W. zasílá příjemci xxx a v kopii příjemcům xxx a Ondřej V. v předmětu „*poptávka*“ email s textem: *Dobrý den pane S., dle dohody s VMware-kama Vás oslovuji s poptávkou pro OL Kraj, projekt TC Kraje. Zatím jsme se domluvili nad řešením a zasílám Vám licence k ocenění. Pokud by Vám cokoli nesedělo, rádi si necháme poradit. Momentálně jsme ve fázi chystání ZD pro OL Kraj. V příloze najdete jednoduchý popis funkce TCK. Od Vás budu po odsouhlasení specifikace a nabídky potřebovat vypracovat popis řešení pro ZD tak, aby to jednoznačně vedlo k produktům VMWARE z nabídky, ale nebyly tam zmíněny jejich názvy. Registraci jsem nyní zpracoval, měla by být bez problémů schválena. Pokud cokoli, jsem k dispozici. V příloze zasílá dokumenty nazvané „*Řešení TCK-VMware.docx a TC_Olomouc_version_110329.xls*“ obsahující řešení VMware včetně konkrétních produktů. Obž. Š. však s uvedeným emailem nemá nic společného, soud tento email měl za potřebu zmínit z toho důvodu, že takto nějak si soud obecně představuje komunikaci potencionálně závadnou, vedoucí k případnému trestněprávnímu postihu, kdy však na straně obž. Jiřího Š. taková podobná „závadná“ komunikace zajištěna nebyla (a to ani předcházejí či následující období jemu obžalobou vymezenému jako doba páčání trestné činnosti).*

493. Ve vztahu k projednávanému období jsou pak ve spise ve vztahu k osobě obž. Š. založeny následující důkazy. Dne 25. 3. 2011 v 10:40 hod. (č. l. 20678) Josef S. zaslal obž. Š. na email xxx v předmětu *schůzka* email s textem: *Dobry den, Navrhujji pátek 1. Dubna, dopoledne, řekněme 10:00. Vybouvje? S díky Josef S.* O plánované schůzce je rovněž záznam v emailovém kalendáři Josefa S. (č. l. 20680), a to v s předmětem „*merit*“ za účasti zástupců AutoCont CZ a.s., MERIT GROUP a.s. a TESCO SW a.s. s poznámkou „*dělbá*“. Dne 14. 4. 2011 v 15:23 hod. (č. l. 20741) Josef S. zaslal obž. Š. v předmětu „*termín schůzky*“ email s textem: *Dobry den, Za sebe navrhujji - pondělí odpoledne od 13:00 či později - nebo v úterý v podstatě libovolný čas.* Dále dne 27. 4. 2011 v 10:04 hod. (č. l. 20873 – 20899) obž. Š. zasílá Josefu S. na emailovou adresu xxx v předmětu „*DU*“ slíbené podklady do ZD k digitalizaci s tím, že *se jedná o materiál z provenience Gordic, zaměřeno na spisovku* a dále na žádost Josefa S. obž. Š. ještě dne 3. 5. 2011 v 11:45 hod. (č. l. 20873 – 20899) zasílá Josefu S. v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci k dílčí části projektu Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji „*Elektronická spisová služba*“ s textem v emailu, že by byl nerad, kdyby dokument obletěl celé AC. V prvním případě tedy šlo o studii proveditelnosti týkající se části výzvy Digitalizace a ukládání dat, v druhém případě o dokument v podobě zadávací dokumentace na Elektronickou spisovou službu, jde o dokument vytvořený spol. RTS a.s., kdy soud odkazuje na odůvodnění obž. Ivo U., kde je toto vysvětleno. Dne 12. 5. 2011 (č. l. 20948) obž. Š. zasílá pod předmětem „*Mapy*“ z emailové adresy Xxx Josefu S. požadované podklady. Josef S. obratem v předmětu „*Mapy*“ dne 12. 5. 2011 v 15:03 hod. *děkuje*. O jaké podklady však šlo, to není zřejmé, nejsou součástí spisového materiálu. Dále dne 12. 5. 2011 v 17:06 hod. (č. l. 21031 – 21032) Petr W. zasílá obž. Š. v předmětu „*záruky – TCK*“ záruční podmínky pro část vybudování TC a ITC infrastruktury a požadavky na provoz a údržbu TC. Stejněho dne 12. 5. 2011 v 17:29 hod. (č. l. 21031 – 21032) ještě Petr W. sděluje obž. Š. v předmětu „*oprava - záruky – TCK*“, že zasílá opravu a že také opravil rozpočet. Dne 18. 5. 2011 v 16:56 hod. (č. l. 21218) Josef S. sděluje obž. Š. v předmětu „*výměna informací*“, že chce *krátce informovat o stavu projektu* a dotazuje se, *zda se sejdou do konce týdne?*. A dle emailového kalendáře Josefa S. (č. l. 21313), tento plánuje na 24. 5. 2011 od 15:30 do 16:30 hod. schůzku se zástupcem MERIT.
494. Je dále nutno upozornit na email ze dne 25. 5. 2011 v 10:13 hod. (č. l. 21336 – 21337), kdy Josef S. emailem sděluje Pavlu S. a Tereze J. z AutoCont, v němž mimo jiné uvádí: *Skloubit systémové požadavky syntetického plnění, za součinnosti úřadu, vstupní místo do úřadu = MERIT.* A dále na dokument ze dne 26. 5. 2011 (č. l. 21389 – 21394), který byl v čase 13:21 hod. uložen v domovské složce S. na externí paměti zajištěné na pobočce AutoCont CZ a.s. v Olomouci při nebytové prohlídce, kdy dokument dle metadat byl naposledy upravený dne 25. 5. 2011 ve 21:11 hod. Pavlem S. obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, stav zpracování ZD pro jednotlivé části projektu, potažmo předmětné veřejné zakázky. Ve vztahu ke spol. MERIT vyplývá, že Merit bude dodávat HW (hardware) a oblast VI. TC (*pozn. Technologické centrum*) s cenou 53 milionů (dle studie) bude garantovat a zároveň kompletně dodávat společnost MERIT.
495. Následně dne 26. 5. 2011 v 15:57 hod. (č. l. 21396 – 21479) Josef S. prosí emailem obž. Š. pod předmětem „*revize dokumentů*“ o kontrolu dokumentů a doplnění dokumentů chybějících s tím, že klíč zasílá jiným kanálem. Jak však vyplývá z č. l. 21400, tak zadávací dokumentace k části technologické centrum nebyla součástí zaslaných listin. Stejněho dne 26. 5. 2011 již v čase 16:08 hod. Jiří Š. sděluje obratem emailem S. v předmětu „*revize dokumentů*“, že za něj v pořádku a přikládá chybějící část a žádá o stručnou informaci o výsledku dnešních jednání. Současně v příloze zasílá šifrovaný dokument nazvaný „*ZD_TC_V5.zip*“ (č. l. 21396 – 21479), kdy jde o zadávací dokumentaci na dílčí část projektu Technologické centrum včetně příloh č. 1 až 9, což jsou jednak technické výkresy 02 až 08 návrhu Technologického centra zpracované sv. H., včetně položkového rozpočtu slepý – výkaz výměr. Jde o dokument, který dne 16. 5. 2011 v 8:28 hod. Mgr. Jiří Š., tedy vedoucí odboru informatiky Olomouckého kraje, zaslal emailem z adresy xxx příjemci Ivanu R. na email [xxx](#) v předmětu: „*Zadávací dokumentace finále.zip*“ (č. l. 21068-21133). Jde o verzi 2 tohoto

dokumentu, kdy verzi 5 dokumentu zasílá obž. Š. právě dne 26. 5. 2011 S. Na email reaguje Josef S. emailem ze dne 26. 5. 2011 v 16:33 hod. (č. l. 21480 – 21481) o obsahu, že *umí odpovědět na část „dříve avizovaných dotazů“*. Ty byly: 1) *příprava průvodního SIP balíčku k dokumentům: a) příprava ručně, b) možnost importu existujících dat např. provozovaného knihovního systému a 2) modelu požadovaných skenovacích služeb. Tady snad správně chápu odpověď už danou, tj. služba bude provozována na dodané lince. Konkrétní dokument k tomuto tématu mám přislíben zítra ve večerních hodinách... V danou chvíli jakákoliv odpověď nic nezmění, proto navrhuji s dotazy posečkat...* Ještě dne 26. 5. 2011 v čase 16:40 hod. (č. l. 21482) se Josef S. dotazuje obž. Š., *zda jsou podklady ke kapitole 05 u kolegů?*

496. Teprve dne 27. 5. 2011 je uzavřena Mandátní smlouva mezi mandantem Olomouckým krajem a mandatářem Vyroubal K. Školout, advokátní kancelář s.r.o., kdy předmětem smlouvy je výkon práv a povinností zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách na nadlimitní veřejné zakázce na služby Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji. Předmětem smlouvy je organizační zajištění celého průběhu zadávacího řízení. Mimo jiných činností je předmětem smlouvy i zpracování textové části zadávací dokumentace a zpracování předmětu zakázky, včetně technické specifikace (č. l. 21487 – 21491).
497. Dále dne 10. 6. 2011 v 9:29 hod. (č. l. 21651 – 21722) Josef S. zasílá email Ing. Davidu T. a obž. Š. v předmětu *„materiály od architekta“*. V textu emailu sděluje, že se jedná o materiál ZD oponovaný architektem. Sada dokumentů obsahuje: *III-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR (nový)*, oponentura je zvýrazněna zeleně, poznámky vpravené do textu fialově - *IDM technické řešení* (předáno již dříve) - *Podklady pro digitalizaci úprava1* (předáno již dříve) a *Předmět zakázky ke UAP_Upraveno_4_psw* (předáno již dříve). Prosí dokumenty jako draft předat na úřad s tím, že jejich další úpravy jsou možné. Dne 10. 6. 2011 v 11:03 hod. (č. l. 21723 – 21834) obž. Š. ukládá do své domovské složky na serveru obchodní společnosti MERIT dokument nazvaný: *ZADÁVACÍ DOKUMENTACE_eGovernment_draft(1).docx*, obsahující již zkompleťované jednotlivé rozpracované dílčí zadávací dokumentace k jednotlivým částem předmětné veřejné zakázky Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji. Následně dne 13. 6. 2011 v 12:36 hod. (č. l. 21863 – 21968) Mgr. Jiří Š., vedoucí Odboru informatiky Ol. kraje, zasílá emailem příjemcům Petr K., Ivan R., Petr T., Milan K., Miloš K. a v kopii Zdeněk D. v předmětu *„Zadávací dokumentace“* v příloze dokument označený jako: *„ZADÁVACÍ DOKUMENTACE_eGovernment_draft(1).docx“*. V textu emailu pak příjemce informuje o tom, že dokument není veřejný a žádá jednotlivé o připomínky formou revizí.
498. Následně je dne 14. 6. 2011 (č. l. 21969 – 21984) Josefem S. organizována společná schůzka k zakázce na Olomouckém kraji, která se má konat 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti Asseco, ke které jsou obesláni Dalibor Š., Jiří K., Michal T., obž. Jiří Š., Pavel S. a Roman Z. Nakonec je dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic a ICZ dne 21. 6. 2011 v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci na ulici Jeremenkova 1142/42. Výše uvedené vyplývá zejména z emailu Josefa S. ze dne 15. 6. 2011 (č. l. 21980 – 21981), kdy v čase v 17:04 hod. Josef S. zaslal Daliboru Š., Jiřímu K., Romanu Z. a v kopii Pavlu S., Michalu T., obž. Jiřímu Š. a Martinu S. email v předmětu: *RE: OlcKr.schůzka 21.6. ve 09:00 s textem: Dobrý den, schůzku zorganizujeme dvoukolově ve dvou rozdílných termínech. Nejprve v navrženém termínu proběhne trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic, ICZ (tyto subjekty mají v úterý 21.6. volno). Výstupem této trojstranné schůzky bude termín společné schůzky všech účastníků a zpřesnění požadavků na přípravu partnerů na tuto schůzku tak, aby byla max. efektivní a smysluplná. Další informace a pokyny zašlu v úterý 21.6. nejpozději ve večerních hodinách. Prozatím apeluji na splnění požadavku vzneseného k verzím dokumentů, které máte aktuálně k dispozici: kontrola a připomínkování, rizika, která vidíte a základní cenový rámec řešení. Tyto vstupy zašlete nejlépe do tohoto víkendu. Jsou to podklady k tomu, abychom efektivně nastavili další kroky na společné cestě.*

499. Dne 21. 6. 2011 (č. l. 22152, 22158) tedy proběhla schůzka v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci na ulici Jeremenkova 1142/42 a jednání za účasti nejméně zástupců TESCO SW a AutoCont v souvislosti s projektem v rámci výzvy 08 na Olomouckém kraji. Zápis z tohoto jednání (č. l. 22159 - 22162) uložil Josef S. do složky „*Seznamy služby Sharepoint(4).psf*“ na externí paměť (následně zajištěná na pobočce AutoCont v Olomouci při nebytové prohlídce) jako dokument nazvaný „*OLK_Zapis_z_jednani_JS_z_21062011.doc*“. Zápis obsahuje shrnutí současného stavu s termínem finálního doplnění ZD do 1. 7. 2011 včetně úkolů pro jednotlivé zúčastněné subjekty jako cenové nabídky podle kapitol. Pokud soud projede poznámky či úkoly, ani z nich dle soudu nelze dovodit, že by účastníci schůzky činily úpravy zadávací dokumentace ve svůj prospěch, naopak ve vztahu k zadávací dokumentaci je poznamenáno: *neměnit hlavní myšlenky ZD, měnit konkrétní věci v rozporu s jinou částí ZD*. Pokud je tedy obž. Š. kladeno za vinu, že na schůzce dne 21. 6. 2011 s dalšími účastníky dohodli sestavování ZD, tak ZD byla již dávno vyhotovena, byla dokonce předložena na Krajský úřad Olomouckého kraje k oponentuře a ve zbytku tvrzení v obžalobě, tedy že si dohodli rozdělení zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky, k tomu soud dodává, že jde o standardní obchodní jednání, evidentně měli snahu se zakázku zúčastnit, věděli, že se blíží fáze zveřejnění a ve vztahu k cenové nabídce je snad logické, že si sjednávají cenové nabídky, jak ještě bude dále rozvedeno. Explicitní záznam toho, že by se obž. Jiří Š. schůzky zúčastnil, není. Lze však jeho účast dovodit z emailu ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 22171 – 22172), kdy v čase od 14:19 hod. z emailové adresy Xxx zasílá Josefu S. s odkazem na dnešní jednání v předmětu „*Podklady*“ slíbenou tabulku. Co fakticky zaslal, to není zřejmé, tabulka není součástí spisového materiálu. Ovšem, pokud uvádí *s odkazem na dnešní schůzku*, je pravděpodobné, že se schůzky 21. 6. 2011 zúčastnil.
500. V návaznosti na tento email ještě dne 21. 6. 2011 v 16:23 hod. (č. l. 22171 – 22172) Josef S. emailem odpověděl obž. Jiřímu Š. s tím, že poděkoval za tabulku a přiložil zápis AC, se stanovením dalšího postupu, když jedním z bodů je změna dokumentu ZD formou revize do finálního textu. Následně dne 24. 6. 2011 v 16:18 hod. (č. l. 22336 – 22365) Josef S. emailem obž. Š. zasílá v příloze dva dokumenty, jednak „*II – Předmět _zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx*“ a jednak dokument „*II. – DMVS system požadavky.docx*“ s textem: *K projektu DMVS v příloze: - technická část, Kapitoly 3-6 jsou v logičtější skladbě. Tabulka požadavků rozšířena o body 44-61. Nabrazuje požadavky dříve v textech různých podkapitol. Systémové požadavky*. Dále dne 24. 6. 2011 v 17:38 hod. (č. l. 22375 – 22424) Josef S. emailem obž. Š. zasílá v předmětu *digitalizace* v příloze ještě dokumenty „*III – digitalizace KDS.system požadavky.docx*, *III – ZD_digitalizace_all_04.doc*, *III. – digitalizace.KDJ system požadavky.docx*“ s textem: *K projektu digitalizace v příloze - Technická část s revizemi - Systémové požadavky pro KDS - Systémové požadavky pro KDR uvažujeme analogické jako u KDS - Systémové požadavky KDJ*.
501. Soud si opět dal tu práci a nahlédl do dokumentů. Například v dokumentu v podobě zadávací dokumentace k „*Implementace Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře*“ (č. l. 22383 a násl.) soud vyhledal uvedené revize, na které obž. Š. upozorňuje obž. S. Fakticky se pak dle komentářů jedná buď o přesun textu mezi kapitolami (č. l. 22390), popřípadě jde o zvýrazněné formátování dílčích částí textu, zejména nadpisů kapitol. Soud nejvíce zajímalo, zda jsou činěny změny např. u kvalifikačních předpokladů. Je tomu tak, a např. na straně 26 zadávací dokumentace (č. l. 22411 spisu) je učiněna změna, kdy původní znění: *aspoň 1 zakázka v prostředí státní správy nebo samosprávy ve finančním objemu nad 10 mil. Kč bez DPH*, je změněno a je uvedena *zakázka ve finančním objemu 5 mil. Kč* s komentářem S., že finanční objem zakázky nad 10 mil. Kč v prostředí státní správy je moc vysoký. K tomu soud má dvě poznámky. První v tom smyslu, že z logiky věci jde naopak o otevření veřejné zakázky většímu okruhu potenciačních soutěžitelů. Druhá poznámka, že jde o změnu na podkladě návrhu obž. K. ze dne 17. 6. 2011 (soud odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Jiřímu K.). Opět soud naráží na opakovaný problém, který je obžalobě soudem vytýkán, že v řízení přípravném nebyla věnována absolutně žádná pozornost tomu, zda případné úpravy a zásahy do zadávací dokumentace jsou skutečně omezující, diskriminující a subjekty

v údajné koalici zvýhodňující, jak je v obžalobě tvrzeno, kdy tento závěr byl pouze presumován bez toho, aniž by byl objektivizován. Dokonce ani nebylo porovnáváno, zda se případné poznámky fakticky do finální zadávací dokumentace vůbec promítly. Bylo zkrátka předpokládáno, že tak obžalovaní jako zástupci právnických osob, svých zaměstnavatelů, činili automaticky ve prospěch společností, které zastupují, aniž by byly jejich námitky, že tomu tak není, ověřeny. Ostatně ona úprava není jediná, na straně 28 zadávací dokumentace (č. l. 22413) byla učiněna změna u vedoucího týmu, kdy byl snížen požadavek 10 leté praxe na 5-ti letou opět s vysvětlujícím komentářem, že 10 letá praxe je přehnaná a dále byl např. ponížěn průměrný počet zaměstnanců u uchazečů z 50 osob na 10 osob, opět s vysvětlením této učiněné změny, že 50 osob je opět přehnaný požadavek. Aniž by měl soud odborné zkušenosti, logika věci nasvědčuje tomu, že pokud kvalifikační kritéria byla ponižována, mírněna, jednoznačně tak otevírala dveře více uchazečům o zakázku. V termínech plnění rovněž došlo ke změně, a to např. k prodloužení doby implementace, opět na podkladě návrhu obž. K. Prodloužení doby na implementace opět nikoho nediskriminuje.

502. Pokud se soud vrátí k zajištěné komunikaci, tak dále dne 1. 7. 2011 v 17:26 hod. (č. l. 22639) Josef S. sděluje obž. Š. na emailovou adresu [Xxx](#) v předmětu „ceny“, že přes *neustálé urgencye se mu ceny v emailu objeví v nejbližších hodinách. Pošle je tedy večer, nebo během víkendu.* Nelze odhlédnout od emailu ze dne 2. 7. 2011 (č. l. 22640), kdy spolu komunikují Josef S. a Martin S., oba z AutoCont, kdy S. sděluje: *pošlu ti do mailu rozpočet olomouc, jak je teď poskládaný, podle prvotních cen od Asseca, ICZ, aseca... zatím nic moc, budou velké diskuze a S. reaguje, ať mu tedy raději nic neposílá.* Jde evidentně o reakci na schůzku z 21. 6. 2011, ze které vzešel požadavek na nacenění jednotlivých částí dodávek od potencionálních subdodavatelů. Dle soudu jde o stěžejní důkaz k tomu, že jde o naprosto běžnou obchodní činnost, kdy navíc ceny od subdodavatelů nejsou evidentně ze strany AutoCont přijímány s nadšením. Nehledě na email od Josefa T. ze dne 1. 7. 2011 (č. l. 22717) adresovaný Davidu Ř. a Daliboru Š. (oba z Asseco), kde jim mimo jiné píše, že *pokud jimi navržená cena nezabruje i náklady na prvotní fázi, tak musí konstatovat, že cena DWH překračuje výrazně rozpočet projektu uvedený ve studii proveditelnosti a je zcela neakceptovatelná a pak ne zcela chápe smysl takové nabídky. Žádá je tedy o její úpravu (ceny) a to nejen k rozpočtovému stropu, ale i ke konkurenceschopnosti.* Uvedené ceny ostatně Josef S. přeposílá i obž. Š. emailem ze dne 4. 7. 2011 v 7:51 hod. (č. l. 22644 – 22645). Dne 4. 7. 2011 v 18:57 hod. a v 19.56 hod. si obž. Š. ukládá do své domovské složky na serveru MERIT GROUP a.s. soubor nazvaný *Záruky TCK_OL_TESCO SW.xlsx* (č. l. 22664 – 22671), následně soubor nazvaný *ZD-připomínky II.docx* (č. l. 22672 – 22674).
503. Mezi poslední emaily či záznamy před koncem projednávaného období patří důkazy ve formě záznamu o jednání či schůzce ze dne 11. 7. 2011 (č. l. 22693) zástupců TESCO SW Davida T., Josefa T., Michala T. a zástupců MERIT GROUP. Dne 11. 7. 2011 v 15:33 hod. (č. l. 22694 – 22696) Josef S. posílá emailem Jirímu Š. na emailovou adresu Xxx v předmětu „reference digitalizace“ v příloze zašifrovaný dokument „reference digitalizace Ascan.docx“ a doplňuje textem *Rozšiřuji sbírku možných referencí digitalizace.* Jde o reference od A-Scan a AutoCont.
504. Toto jsou veškeré podklady zařazené ve spise ke skutku D. a mající vztah k osobě obž. Š. Následující důkazy jsou datovány již po 19. 7. 2011, kdy mělo dojít ještě zřejmě k několika schůzkám, jednak dne 21. 7. 2011 (č. l. 22726 – 22727), dne 6. 9. 2011 (č. l. 22765), dne 5. 10. 2011 (č. l. 22766), dne 11. 10. 2011 (č. l. 22767), dne 14. 10. 2011 (č. l. 22768) bez možnosti rozlišení, o kterého Jirího Š. jde, zda se schůzky vůbec konaly a co bylo faktickým předmětem jednání.
505. Dne 20. 3. 2012 jsou Radou Krajského úřadu Olomouckého kraje pod usn. UR/86/42/2012 schváleny zadávací podmínky veřejné zakázky a jmenována komise pro otevírání obálek a hodnotící komise (č. l. 22892 – 22902). Konečná podoba zadávací dokumentace je ke dni 26. 3. 2012, následující den je zveřejněna. Na to navazuje email ze dne 4. 4. 2012 v 11:05 hod. (č. l. 23135 – 23136), kde Petr W. z emailové adresy xxx zasílá příjemci Jirí B. a v kopii Petr K. (xxx) v předmětu

„Olomoucký kraj“ email s textem: „Ahoj Jirko, tak se konečně podařil vypsát projekt TCK. Níže posílám zadání, které jsme chystali. Mrkněte i s panem K. zda je vše ok. Zmáčkne IBM o super cenu, je to fakt hodně“. Následují důkazy ve vztahu k podání nabídky, jako např. email ze dne 23. 4. 2012 (č. l. 23286 – 23290), kdy Petr W. zasílá emailem obž. Š. a v kopii Jaroslavu B. v předmětu „Kraj“ v příloze podrobný položkový výkaz pro Technologické centrum včetně cen. V textu emailu sděluje: *aby mrkli na zjevné nesmysly do 9:00 s tím, že pak to posílá na AC.* Email ze dne 23. 4. 2012 (č. l. 23296 – 23297), kdy opět Petr W. zasílá emailem Jirému Š. v předmětu „dotazy“ vyjádření pravděpodobně s dotazy na zadavatele k bodům 7., 8. a 9. s poznámkou: *Prodloužení lhůty zamítnout s odkazem na to, že na vše bylo dostatek času a bude odpovězeno obratem a také uvažuje mohl tyto dotazy podat i dříve než nyní.* V textu emailu následuje připravený případný dotaz společnosti MERIT GROUP na HDD, týkající se rozšiřitelnosti diskových polí včetně připravené odpovědi na tento dotaz. Následuje různá komunikace k nabídce MERIT (č. l. 23299 – 23300, 23369 – 23373).

506. Ačkoli ve vztahu k nabídce ICZ není obž. Š. stíhán, tak dne 25. 4. 2012 (č. l. 23442 – 23443) ve 21:46 hod. Josef S. sděluje emailem Jirému Š. na emailovou adresu xxx a Josefu T. na emailovou adresu xxx a v kopii Pavlu M. v předmětu „pomoc k nabídce“, že kolega K. (ICZ a.s.) „velmi“ tápe při tvorbě nabídky. *Upřímně nemá S. jasné noty jak se vůči němu vybrat a jaká data může dostat. Předpokládal, že nutné informace běží přímou linkou od „jeho“ dodavatelů. Osobně odmítám dát mu naše dítě, obává se, že jedno autorství by čpělo. Je třeba rychle reagovat, co dále. Aktuálně má od nás podklady z Gordicu a Meritu. Svůj výtvar pošle ke kontrole. Kontrolu předpokládá S. jiným okem, než AutoContu. Ujme se toho TSW?* Nakonec dne 30. 4. 2012 jsou podány nabídky. Nabídku podává AutoCont se subdodavatelem A-Scan s.r.o., TESCO SW, GORDIC spol. s.r.o., MERIT GROUP a.s. a Asseco Central Europe a.s. Nabídku podává i spol. ICZ (se subdodavatelem TESCO SW, EXON s.r.o. a GORDIC s.r.o.) a dále sdružení AQUASOFT s.r.o. a K2 atmitec s.r.o. a spol. K-net Technical International Group s.r.o.
507. Toto jsou veškeré důkazy předložené obžalobou k jednání obž. Jiřího Š. popsanému pod bodem D. obžaloby. Než soud rozebere důkazy předložené samotnou obžalobou, je nutno konstatovat, že ačkoli obž. Š. není kladeno za vinu jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti, má tato skutečnost v jeho případě podstatný vliv na jeho následné jednání v obžalobě popsané a je nutno se mu věnovat. Obžalovaný předložil soudu k důkazům rozpracovanou 9-tou verzi Studie proveditelnosti, kterou pro Olomoucký kraj zpracovávala Deloitte, a která je datována na červen 2010. K této studii předložil obžalovaný komunikaci s Barborem S., která studii za Deloitte fakticky zpracovávala, ze které vyplývá, že tato byla odkázána samotným Olomouckým krajem na MERIT za účelem získání podkladů nutných pro její zpracování. Na studii proveditelnosti se tak podíleli zástupci MERIT, dokonce je MERIT uvedena jako jedna z oslovených společností v kapitole 7. Technické řešení v této obžalovaným předložené verzi. Je přímo uvedeno v této verzi studie, že kapitola 7 (v této fázi jen nastíněná a nedodělaná) bude doplněna na základě obdržných nabídek jednotlivých potencionálních dodavatelů, kdy pro oblast b) (vybudování ICT infrastruktury technologického centra Olomouckého kraje) byly poptány firmy IBM, FUJITSU, HEWLETT-PACKARD a MERIT GROUP. Pokud tuto rozpracovanou verzi studie proveditelnosti soud srovná s finální a zveřejněnou verzí Studií proveditelnosti (CD na č. l. 9365 jako součást zadávací dokumentace), která byla odevzdána Deloitte dne 31. 7. 2010, tak je nutno ve shodě s obžalovaným konstatovat, že v bodě 7. Technické již není uvedena MERIT, ale je v tomto bodě zpracováno již konkrétní řešení, které bylo dodáno právě MERIT (vyplývá z emailové komunikace Barbory S. s MERIT č. l. 40833 a 40831). MERIT se tedy skutečně významně podílela na řešení Technologického centra na Olomouckém kraji již v červnu a červenci 2010 v rámci přípravy studie proveditelnosti, včetně finančních kalkulací. V červenci 2010 EUNICE zpracovává souhrnnou Studii proveditelnosti, kdy ve vztahu k části Technologické centrum a Elektronická spisová služba se studie zabývá jen na několika málo řádcích. Dále skutečně od ledna do dubna 2011 probíhá emailová komunikace, kdy obžalovaný komunikuje s vedoucím odboru informačních technologií z KÚ Olomouckého kraje Mgr. Jiřím Š. (svým otcem), a dále se zaměstnancem MERIT Milanem

H., vše ohledně předávání různých variant řešení Technologického centra, jeho umístění apod. Z obžalovaným dodaných důkazů v podobě komunikace pak skutečně vyplývá, že MERIT zpracovávala projektovou dokumentaci k Technologickému centru na podkladě a z iniciativy samotného Olomouckého kraje, komunikace je zaměřena čistě technicky, je vedena z oficiálních emailových adres, jak poukazoval sám obžalovaný. Pokud tedy obž. Š. uvádí ve své obhajobě, že MERIT je vlastníkem autorských práv ke kompletní projektové dokumentaci k Technologickému centru a tuto projektovou dokumentaci na žádost kraje vypracovali v době, kdy ještě ani Olomoucký kraj neměl schválenou dotaci, dotace byla Olomouckému kraji přidělena až dne 21. 7. 2011, a že Olomoucký kraj ji zapracoval do zadávací dokumentace bez souhlasu MERIT, je nutno tomuto přisvědčit. Následně je součástí kompletní zadávací dokumentace jak Studie proveditelnosti zpracovaná Deloitte, v části Technologické centrum je zadávací dokumentace doplněna projektovou dokumentací s uvedením autora H., tak Souhrnná studie proveditelnosti zpracovaná EUNICE, týkající se Technologického centra a Elektronické spisové služby již jen okrajově.

508. Ve vztahu k zadávací dokumentaci samotné a osobě obž. Š. pak z důkazů vyplývá, že MERIT byla skutečně hlavním kandidátem na dodávku Technologického centra pro Olomoucký kraj. Ve vztahu k zadávací dokumentaci z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný obdržel dne 26. 5. 2011 od J. S. soubor dokumentů s žádostí S., aby provedl jejich kontrolu. Přehled těchto dokumentů je na č. l. 21400 a soud uvádí, že se jedná o dokumenty v podobě Studie proveditelnosti technologického centra a Elektronické spisové služby, Studie proveditelnosti Digitální mapa veřejné správy, Studie proveditelnosti Digitalizace a ukládání, Studie proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS Olomouckého kraje, Studii proveditelnosti na Datový sklad. Jde tedy o studie proveditelnosti, které již byly dávno kraji odevzdány, a nemohlo být do nich nijak zasahováno. Z hlediska možných úprav a revizí jsou tak tyto dokumenty zcela bezpředmětné. Dále pak S. zaslal pracovní verze zadávací dokumentace na Spisovou službu, Digitální mapa veřejné správy, Digitalizace a ukládání a vnitřní integrace. Jak vyplývá z emailu obž. Š., tento na zaslané dokumentu za 11 minut odpovídá S.: *za mě v pořádku*. Obžalovaný tedy věnoval těmto zaslaným dokumentům k revizi „celých 11 minut“, a žádné zásahy do dokumentů nečinil. Do studií proveditelnosti ani činit nemohl, kdy doba nahlížení do dokumentů nasvědčuje tomu, že za 11 minut by nebyl schopen ani jednu studii s ohledem na jejich faktický rozsah vůbec projít. Dále obž. Š. obdržel dne 10. 6. 2011 od S. draft zadávací dokumentace s žádostí obž. Š., aby tyto návrhy zaslal na krajský úřad k případným připomínkám. Pro soud asi není většího důkazu, že sice potencionální soutěžitelé se podíleli na přípravě zadávací dokumentace, ale že rovněž tak činili pro samotný kraj a s vědomím že jejich návrh bude samotným zadavatelem upraven, připomínkován, že projde jejich kontrolou a jak soud uvádí, odpovědnost za obsah zadávací dokumentace je vždy na samotném zpracovateli. Je tedy zcela nepravdivé tvrzení obžaloby v bodě 1191., že úpravy dokumentů, včetně zadávací dokumentace, probíhaly konspirativně tak, aby o nich zadavatel nevěděl. Obžalovaný si dne 10. 6. 2011 tento draft zadávací dokumentace již k jednotlivým částem zadávací projektu ukládá do svého počítače a dne 13.6.2011 vedoucí odboru informačních technologií Mgr. Jirí Š. tento návrh zadávací dokumentace rozesílá jednotlivým zaměstnancům Krajského úřadu k připomínkám. Z toho dle soudu vyplývá, že obžalovaný zřejmě poskytl tento materiál skutečně zadavateli, zřejmě prostřednictvím svého otce, ovšem šlo o dokument v podobě návrhu, který měl být a byl evidentně rozeslán mezi pracovníky úřadu k připomínkám.
509. Pokud je pak obž. Š. konkrétně kladena za vinu schůzka konaná dne 21. 6. 2011, obžalovaný popírá, že by byl účasten takové schůzky, ve svém diáři ji zaznamenanou nemá. Jak již soud výše uvedl, dne 21. 6. 2011 nemohl být na schůzce dohodnuto sestavování zadávací dokumentace, protože již k datu 21. 3. 2011 návrh zadávací dokumentace k celé veřejné zakázce byl vyhotoven a předán na krajský úřad k připomínkám. Ve zbytku tvrzení v obžalobě, tedy že si dohodli rozdělení zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky, k tomu soud dodává, že jde o standartní obchodní jednání, evidentně měli účastníci schůzky snahu se zakázky zúčastnit, věděli, že se blíží

fáze zveřejnění a ve vztahu k cenové nabídce je snad logické, že si sjednávají cenové nabídky, jak ještě bude dále rozvedeno. Explicitní záznam toho, že by se obž. Š. schůzky zúčastnil, není, lze však jeho účast dovodit, ačkoli ji popírá, z emailu ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 22171 – 22172), kdy v čase od 14:19 hod. obž. Š. z emailové adresy Xxx zasílá J. S. s odkazem na dnešní jednání v předmětu „Podklady“ slíbenou tabulku. Co fakticky zaslal, to není zřejmé, tabulka není součástí spisového materiálu. Ovšem, pokud uvádí s odkazem na dnešní schůzku, je pravděpodobné, že se schůzky 21. 6. 2011 zúčastnil.

510. Dále ve vztahu k zadávací dokumentaci obdržel obž. Š. dne 24. 6. 2011 od S. další dva dokumenty, jde o zadávací dokumentaci k dílčím projektům. K této komunikaci soud uvádí, že nebyly zajištěny emaily s případnými připomínkami, změnami či revizemi těchto dokumentů ze strany obž. Š. a jak soud výše rozebral, změny, na které S. upozorňuje, byly naopak změny ve prospěch budoucího zadávacího řízení k veřejné zakázce, když zaznamenané změny dle soudu fakticky kritéria ponížovala, „zjemňovala“ a otevírala zakázku širšímu okruhu potencialních uchazečů. Ve vztahu ke komunikaci o cenách již soud shora rozebral, že šlo v případě této komunikace o postupné dojednávání cen do zvažované nabídky. Z výše uvedených důkazů má soud za prokázané, že obž. Š. sice zřejmě poskytl zástupci krajského úřadu rozpracované verze zadávací dokumentace, ale to a jen za účelem jejich případné kontroly a připomínek. Ze zajištěné komunikace dále vyplývá, že i další zástupci obchodních společností se přímo obraceli na krajský úřad. Úpravy zadávací dokumentace nebyly činěny ve prospěch v koalici údajně sdružených společností. Sám obžalovaný neučinil změnu v zadávacích dokumentacích, taková komunikace, která by zachytila jeho případné poznámky, revize, změny, nebyla zajištěna. Podklady pro technologické centrum krajského úřadu navíc činila MERIT z popudu samotného krajského úřadu již v červnu a červenci roku 2010 při zpracování studie proveditelnosti ze strany Deloitte a následně fakticky v období od ledna do dubna 2011, opět z popudu a na žádost olomouckého kraje. MERIT je autorem projektové dokumentace k Technologickému centru, projektovou dokumentaci zpracovával jejich zaměstnanec H., a toto jeho řešení bylo součástí zadávací dokumentace. Na nabídce ICZ se obž. Š. nepodílel. S Elektronickou spisovou službou neměl obž. Š. co do činění, verze zadávací dokumentace k dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji – Elektronická spisová služba“, tak jak soud odůvodnil v části týkající se obž. Ivo U., z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je společnost RTS a.s., nikoli MERIT. A protože teprve emailem ze dne 23. 4. 2012 (č. l. 23286 – 23290) Petr W. zasílá obž. Š. a v kopii Jaroslavu B. v předmětu „Kraj“ v příloze podrobný položkový výkaz pro Technologické centrum včetně cen a v textu je žádá, *aby mrkli na zjevné nesmysly do 9:00 s tím, že pak to posílá na AC*, tak lze z tohoto emailu dovodit, že teprve dne 23. 4. 2012 MERIT předkládala AutoCont definitivní návrh cen za jejich předmět plnění (subdodávka Technologického centrum) do uvažované nabídky AutoCont. Není tedy možné, aby již dne 21. 6. 2011 na uvedené schůzce obžalovaní (ať už se obž. Š. schůzky zúčastnil, či nikoli) dohodli cenové nabídky všech členů koalice.
511. S ohledem na shora uvedené odůvodnění má soud opět za nadbytečné rozebírat svědecké výpovědi vztahující se k zakázce D., či uvádět zde znovu závěry obhajobou předložených znaleckých posudků, které hodnotily zadávací podmínky veřejné zakázky D., aniž by byly jakékoliv diskriminační prvky znalci identifikovány, o čemž fakticky svědčí i počet podaných nabídek do veřejné soutěže. Snad nad rámec soud odkazuje na nabídku AutoCont do veřejné soutěže (CD č. l. 9356), kde je na str. 449 a 452 nabídky osvědčení, že MERIT provozuje DATACENTRA MORAVA a že jejich zákazníkem je i sám Olomoucký kraj, který Datacentrum od MERIT využívá již od roku 2009. Jednak toto potvrzuje obhajobu obž. Š., jednak úřad musel skutečně komunikovat s MERIT minimálně v případě umožnění přenosu dat z užívaného Datacentra do nového zvažovaného technologického centra (již ve fázi přípravy zadávací dokumentace), jednak byla MERIT skutečně hlavním adeptem na dodávku části předmětu veřejné zakázky na technologické

centrum a s ohledem na své faktické, dlouhodobé a smluvně podchycené spolupráci s krajem, zřejmě oněmi „hypotetickými dveřmi“ na samotný krajský úřad.

512. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Jirímu Š., že v žalobním návrhu popsaný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Jiří K

513. Obžalovaný ke skutku D. uvedl, že od roku 1997 je zaměstnancem firmy FPO s.r.o., která je součástí distribuční sítě GORDIC. U Olomouckého kraje, který je zákazníkem GORDIC a využívá jeho informační systém GINIS již od svého vzniku, působil a působí v roli vedoucího zákaznického projektu, tedy poskytoval komplexní podporu implementovaného informačního systému GINIS, jeho rozvoj, metodickou podporu i integraci se systémy třetích stran, řešil požadavky a připomínky zákazníka, jak běžné provozní záležitosti, tak rozvoj informačního systému. V případě zakázky „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ ví, že koncem roku 2010 byla na portálu KÚ Olomouckého kraje uveřejněna informace, že radou a následně i zastupitelstvem Olomouckého kraje byla schválena žádost v rámci výzvy č. 08. Již v tuto dobu krajský úřad na svém portálu uveřejnil i studie proveditelnosti k tomuto projektu. V návaznosti na tyto informace se GORDIC začala o zakázku zajímat. Předmět výzvy 08 úzce souvisel s budováním jak informačního systému kraje, tak informačních systémů obcí a dalších organizací, měl tedy návaznost na celou šíři stávajícího IS GINIS. Předmět výzvy překračoval možnosti produktů GORDIC a firma se jí mohla sama účastnit pouze v případě, že by bylo možno soutěžit jednotlivé dílčí části. GORDIC byla ohledně této veřejné zakázky kontaktována AutoCont s poptávkou subdodávky některých částí. V rámci komunikace s AutoCont (popř. dalšími AutoCont vybranými subjekty) pouze reagoval na její poptávku, nebo odpovídal na položené dotazy. Jedná se o shodný postup, který současná právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek označuje jako předběžnou tržní konzultaci. Jediným důvodem oslovení GORDIC ze strany AutoCont byla skutečnost, že GORDIC dodal KÚ Olomouckého kraje informační systém GINIS v oblasti ekonomiky i spisové služby. Veškeré projekty musely na tento systém navazovat buď přímou integrací, nebo minimálně využitím jeho dat. Byli připraveni poskytnout subdodávku za stejných podmínek jakémukoliv dalšímu dodavateli, aby zamezili možnosti diskriminace. Ve spisovém materiálu, ani v žalobě, není definována jediná konkrétní výhoda, nebo diskriminační požadavek, který by byl jím do zadávací dokumentace zapracován. Za postup přípravy veřejné soutěže a jeho transparentnost navíc zodpovídá zadavatel, ten je však v podstatě z celého projednávaného případu vyloučen. Zadavatel je rovněž odpovědný za to, jakým způsobem vzniká zadávací dokumentace a nikdo jiný než zadavatel nemůže posoudit, zda zadávací dokumentace přesně vystihuje jeho požadavky a cíle. K tomu si musí provést, jako řádný hospodář, průzkum trhu ke zjištění, jaké produkty jsou k dispozici i k určení odpovídajícího rámce ceny. Pokud je mu obžalobou kladeno za vinu, že se *zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice atd.*, k tomu uvádí, že žádné dohody o koalici neuzavíral, pouze reagoval na poptávku potenciálních zákazníků. Veškerá komunikace s jeho osobou probíhala stylem poptávka AutoCont (popř. jím vybraný subdodavatel) a nabídka, nebo zodpovězení dotazu za GORDIC. O tom, kdo bude subdodavatelem AutoCont, neměl žádnou možnost rozhodovat a nijak se na výběru partnerů nepodílel. Výsledkem schůzky z 11. 5. 2011 byla poptávka AutoCont, aby poskytly subdodávku jím vybranému dodavateli části Datových skladů, tedy firmě Asseco, a to v části dodávky datových kostek, navazující na stávající informační systém zadavatele GINIS. Na jednání předložili Asseco nabídku na tuto subdodávku. Dále poptávka AutoCont na část Digitalizace. Ani jedna z těchto nabídek se nerealizovala dle této poptávky. Část Digitalizace vůbec a Datové sklady realizovali až na základě obchodního jednání po vyhlášení soutěže. Pokud je mu dále kladeno za vinu, že: *„...ve spolupráci nejméně s Mgr. Josefem S., uskutečňované prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních jednání, průběžně prováděl úpravy a připomínky nejméně dokumentů obsahujících*

rozpracované texty zadávací dokumentace k části plnění předmětu zakázky *Digitalizace a ukládání, konkrétně se týkající Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře, vyhovující obchodní společnosti GORDIC, a to zejména technické připomínky a schválení technického popisu této části zadávací dokumentace, cenový rozklad za subkapitoly repozitory a kvalifikační předpoklady, a dále ve spolupráci s Michalem T. poskytoval nejméně prostřednictvím emailové komunikace k zapracování podklady pro integraci projektu, vše v návaznosti na předem dohodnuté plnění dalších částí předmětu zakázky touto společností, tedy kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad.*“, k tomu uvádí, že potenciálním zákazníkem GORDIC byla AutoCont, která poptávala subdodávku pro svůj záměr zúčastnit se očekávané veřejné zakázky. V případě požadavků a dotazů AutoCont, případně i uváděného zástupce TESCO SW obž. Michala T., se tyto týkaly pouze upřesnění některých technických parametrů poptávaného řešení po firmě GORDIC, které nijak neovlivnily základní zadání, pokud vůbec. Neboť ani jedna oblast, která je ve výše uvedeném textu obžaloby zmiňována, nebyla firmou GORDIC dodávána a v případě zmiňovaném zapracování pro podklady integrace projektu komunikované s Ing. T. (a doložené v příložených důkazech) se vůbec v zadávací dokumentaci nezmiňuje a poptávka s touto zakázkou nijak nesouvisela. Rozhodně tedy nelze tvrdit, že zadávací dokumentace byla upravena tak, aby vyhovovala GORDIC. Kromě výše uvedených skutečností také obžaloba nikde nezmiňuje, v čem měla být zadávací dokumentace upravena tak, aby vyhovovala GORDIC, neboť neměl absolutně žádný vliv na to, jak s odpověďmi na otázky bude dále nakládáno a ani z doložených důkazů nic takového nevyplývá. Na zadávací dokumentaci neměl prakticky žádný vliv. Dále je zmiňována návaznost na další dohodnuté plnění jako: *kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad.* K tomu uvádí, že Spisová služba vůbec nebyla předmětem vypsání veřejné zakázky a plnění v oblasti Datového skladu, které nakonec GORDIC dodávala, nijak nesouvisí se zmiňovanou komunikací a ani žádný předložený důkaz to nenaznačuje. Všechna plnění, realizovaná v rámci zakázky GORDIC, byla projednána a naceněna až po vyhlášení soutěže v rámci přípravy nabídky, popř. až při přípravě subdodavatelské smlouvy na realizaci. Nebyl v pozici garanta jakékoli případné dohody. Nepředával obž. K. žádné podklady k nabídce datových skladů. S obž. K. řešil pouze nabídku na integraci řešení ICZ DESA na stávající informační systém kraje jako subdodávku subdodavatele a to dne 23. 4. 2012, kdy mu poslal cenovou nabídku na vlastní integraci i možnost dalších rozšířených služeb. Na základě této nabídky následně proběhla komunikace k upřesnění obsahu a rozsahu vlastní subdodávky. Neznal postavení firmy WV Systems a ICZ, neboť pracovníci, se kterými jednal, se v mailech podepisovali jako ICZ a to jak Ing. K. v období přípravy nabídky, tak i následně Ing. B. při její realizaci. K bodu 403. obžaloby uvádí, že dokument nevytvořil, jedná se o typovou zadávací dokumentaci pro krajské úřady. Je to jasné patrné z obsahu dokumentu, kde uváděn kraj xxx, v záhlaví text *logo*, prázdné údaje *identifikace zadavatele*. Konkrétně situaci na krajských úřadech v této době popisuje ve své výpovědi svědek Ing. R., když mimo jiné uvádí: *„...V rámci skupiny informatiků krajských úřadů byl vytvořen takový typový projekt krajského úřadu, to byly stanoveny standardy, na které by se měly ty krajské úřady po dokončení dostat, nebo kterým by se měly ty úřady přiblížit tak, aby se dostaly na stejnou úroveň...“*. Předpokládá, že tento vzor zadávací dokumentace vznikl pro jednotlivé oblasti, kterých se výzva týkala. K tomuto dokumentu se dostal při konzultaci v rámci vedení zákaznického projektu na úrovni běžícího týmu spisové služby v souvislosti s možnými dopady na stávající informační systém kraje, jehož dodavatelem je spol. GORDIC. K bodu 404. obžaloby uvádí, a jak potvrzuje i odstavec 407. obžaloby: *„ 4. 5. 2011 — ukládá Ivo U. do svého počítače rozpracovanou verzi zadávací dokumentace dílčí části projektu „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji - Elektronická spisová služba, přičemž z vlastností dokumentu vyplývá, že autorem je spol. RTS, a.s., dokument byl vytvořen dne 22. 3. 2011 a uložil jej S. Jedná se o stejný dokument, který zaslal Jiří Š. (MERIT) dne 27. 4. 2011 v 10:04 emailem Josefu S., tak autorem tohoto dokumentu je společnost RTS a.s. nikoliv GORDIC. K bodu 405. obžaloby uvádí, že se nejedná o druhou rozpracovanou verzi dokumentu, ale přesně ten stejný dokument, který nebyl nijak upravován, když dle statistiky má stejnou velikost, stejný počet stránek, slov, znaků a stejné číslo revize, viz odstavec 403. obžaloby. Rozdílné je pouze datum uložení. Podrobně se pak*

obžalovaný vyjadřoval k jednotlivým bodům obžaloby, týkajícím se jeho osoby. Obžalovaný Jiří K. práva přednést závěrečný návrh nevyužil.

514. V závěrečném návrhu obhájce zopakoval písemné vyjádření samotného obžalovaného (č. l. 43600 a násl.) a nad jeho rámec zdůraznil, že obžalovaný neuzavíral žádné dohody a v celém procesu vystupoval jakožto zástupce potenciálního subdodavatele, který odpovídal na poptávku ze strany AutoCont k dodání konkrétních částí řešení poptávané veřejné zakázky. Obžalovaný neovlivňoval, ani nebyl schopen ovlivnit a ani neměl důvod ovlivňovat jednání AutoCont se zadavatelem. Obžalovaný nebyl garantem dohody za GORDIC, tak jak předkládá obžaloba, když obžalovaný nefiguruje ve vedení GORDIC, dokonce ani není jejím zaměstnancem. Obžalovaný rovněž neměl informace o způsobu a organizaci tvorby nabídky v rámci veřejné zakázky, tedy to, jak je nabídka koncipována, kdo a jak se na tvorbě nabídky podílí, ani jaké bude finální složení subdodavatelů. Všechny podklady byly předávány na základě konkrétní poptávky pro danou dílčí část a v ceně určené GORDIC pro konkrétního zákazníka. Z tohoto všeho vyplývá, že obžalovaný neměl žádný vliv na celkovou podobu nabídky, využití podklady, ani celkovou nabídkovou cenu. Po vyhodnocení předaných emailových zpráv a jejich obsahu lze konstatovat, že neobsahují žádné úpravy zadávací dokumentace diskriminující ostatní potenciální uchazeče, nebo poskytující GORDIC (popř. jiným) zvýhodňující podmínky. Ostatně ani obžaloba sama neobsahuje jakékoliv informace o tom, jaké zvýhodňující podmínky měl obžalovaný do zadávací dokumentace prosadit. V rámci trestního řízení nebyl obž. K. prokázán jediný případ toho, že by v souvislosti se zadáním veřejné zakázky prosadil jediný konkrétní požadavek či konkrétní technické, nebo jiné podmínky, které by byly vnímány jako zvýhodňující, či diskriminační. V průběhu hlavního líčení byly naopak provedeny důkazy, které podporují obhajobu, když posudky k zadávacím dokumentacím potvrdily, že nejsou diskriminační. Z výpovědí pracovníků Krajského úřadu Olomouckého kraje týkající se dotčené zakázky se rovněž potvrzuje, že zadávací dokumentace byla připravována pracovníky zadavatele a nebyla diskriminační, kdy lze odkázat na výpověď svědků Mgr. Š., Ing. R., Ing. J. a Ing. D. Obžalovaný nevyhotovil žádný doklad, který by byl podkladem k veřejné zakázce a byl stížen obsahovými vadami.
515. V souvislosti s obž. K. je nutno soudem dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání obviněného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1236/TČ-2012-252503 (č. l. 216 – 220) byl jmenovaný stíhán jen pro trestný čin zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve spolupachatelství, kterých se dopustil v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“. Podáním VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě ze dne 6. 4. 2020, sp. zn. 4 VZV 4/2015 byl Jiří K. upozorněn na změnu právní kvalifikace postupem dle § 176 odst. 2 tr. řádu, kdy změna spočívá v tom, že jeho jednání bude nadále posuzováno i jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (č. l. 39428, sv. 174).
516. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. K. pro skutek D., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit *v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1 písm. a), § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, uveřejněnou dne 27. 3. 2012 Olomouckým krajem, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zrychlit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel, v době vymezené nejdříve obecně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, tedy ještě před zveřejněním veřejné zakázky, kdy obž. Jiří K. jako mandatář GORDIC a obž. Josef T., David T., Michal T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Jiří K., Dalibor Š., David Ř., Ivo U. a Roman Z., všichni jako zástupci obchodních společností (TESCO SW, AutoCont,*

MERIT GROUP, A-Scan, Asseco a ICZ), měli v různých personálních složeních uskutečnit nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž měli společně dohodnout a vytvořit koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC (a dle soudu zřejmě i s A-Scan, kterou právě měl zastupovat obž. U., která však není v obžalobě v tomto odstavci výslovně uvedena), kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly (dle tvrzení obžaloby) podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku. Jednání takto obecně popsané je pak v obžalobě ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. K. se konkrétně: zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení úkolů v rámci koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době do 30. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti GORDIC do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost. V další části obžaloby je pak obž. K. kladeno za vinu jednání ve vztahu k zadávací dokumentaci, nejdříve opět obecně, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně spolu s obž. Davidem T., Michalem T., Josefem S., Pavlem S., Jiřím Š., Ivo U., Davidem R., Daliborem Š. a Milanem K. prostřednictvím příslušného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty části zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. K. měl ve spolupráci nejméně s Mgr. Josefem S., uskutečňované prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních jednání, průběžně provádět úpravy a připomínky nejméně dokumentů obsahujících rozpracované texty zadávací dokumentace k části plnění předmětu zakázky - Digitalizace a ukládání, konkrétně se týkající Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře, vyhovující obchodní společnosti GORDIC, a to zejména technické připomínky a schválení technického popisu této části zadávací dokumentace, cenový rozklad za subkapitoly repository a kvalifikační předpoklady, a dále ve spolupráci s Ing. Michalem T., poskytovat nejméně prostřednictvím emailové komunikace ke zpracování podklady pro integraci projektu, vše v návaznosti na předem dohodnuté plnění dalších částí předmětu zakázky touto společností, tedy kompletní dodávku Elektronické spisové služby a dílčí plnění v rámci dodávky části Datový sklad. Poslední část obžaloby u skutku D. ve vztahu k obž. K. opět nejdříve obecně uvádí ve vztahu ke zpracování krycí nabídky ze strany ICZ, že: následně v době od 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012, po zveřejnění zakázky, se nejméně obž. Jiří K. spolu se spoluobž. Josefem T., Michalem T., Davidem T., Josefem S., Romanem Z. a Milanem K., jako zástupci členů vytvořené koalice, v duchu předchozích vzájemných dohod, za využití dříve, při zpracování zadávací dokumentace zjednaných výhodnějších podmínek, shodli na vytvoření dvou zdánlivě nezávislých a samostatných nabídek a následně společně, prostřednictvím spolupracovníků nebo podřízených pracovníků a také ve spolupráci se zástupci dalších subjektů vytvořeného sdružení, zajistili sestavení nabídky, ve které určili společnost AutoCont do primárního postavení soutěžitele a budoucího generálního dodavatele podávajícího nabídku, a do postavení subdodavatelů společnost TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost A-Scan v části Digitalizace a ukládání, společnost GORDIC v části Datový sklad, společnost MERIT v části Technologické centrum, společnost Asseco v části Digitální mapa veřejné správy a do postavení skrytého dodavatele dílčího plnění v části Digitalizace a ukládání společnost ICZ, skrytou pod dodavatele obchodní společnost WV systems, s.r.o., IČ: 49060902, a zároveň druhé nabídky s vyšší cenou, ve které určili společnost ICZ do primárního postavení soutěžitele podávajícího nabídku a do postavení subdodavatelů jednotlivých částí zakázky mimo jiné společnost TESCO SW v části Integrace vnitřního chodu úřadu, společnost GORDIC v části Datový sklad. Takto obecně popsané jednání je pak opět konkretizováno a ve vztahu k obž. Jiřímu K. je uvedeno, že obž. Jiří K., garant dohody za společnost GORDIC v části předmětu plnění Datový sklad,

předal postupně do nabídky společnosti AutoCont Ing. Michalu T., v tabulkovém zpracování předpoklad systémového SW, cenovou kalkulaci integrace TC, nástřel finančního vyjádření služeb při vlastní implementaci, tabulkové zpracování specifikace HW a systémového SW, dále Mgr. Josefovi S. cenovou kalkulaci k DWH, s tímto vedl komunikaci ke uzavření smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky mezi společnostmi AutoCont a GORDIC, a v souvislosti s přípravou nabídky společnosti ICZ předal Ing. Milanu K. podklady ke zpracování totožné části plnění (Datový sklad) také do nabídky společnosti ICZ. Tímto jednáním tedy obžalovaní, včetně tedy obž. K., měli zvýhodnit AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“ ... a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže atd.

517. Obž. K. se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku pod bodem D. následující body obžaloby. Bod 535. obžaloby, kde je uvedeno, že: *již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „príme“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyroubal, Krajhanz, Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace k jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-Scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., Ivo U., Pavel S., Milan K., Dalibor Š., David Ř. a rovněž tedy obž. Jiří K. Nepřímo rovněž bod 538. obžaloby, kde je obecně uvedeno, že *průběžně až do března 2012, kdy byla zveřejněna zakázka včetně zadávací dokumentace, je tato zadávací dokumentace budoucími soutěžiteli vytvářena a dopracovávána a současně získává definitivní podobu koalice obchodních společností, která má zájem na dodávání jednotlivých částí zakázky. Je definitivně rozhodnuto, že nabídku bude podávat za tuto koalici společnost AutoCont, která koordinuje práce na jednotlivých částech zadávací dokumentace, je dohodnuto, které společnosti budou dodávat tu kterou část plnění, které společnosti odpovídají za zpracování příslušných částí zadávací dokumentace, přičemž z řady zajištěných e-mailových zpráv je také zřejmé, že zadávací dokumentace je připravována tak, aby vyhovovala představám té společnosti, která má zájem onu část plnění dodávat. Ačkoli se bod 539. obžaloby týká zejména sestavení nevhodné nabídky ze strany ICZ, tak mezi osobami, které měly zástupcům ICZ, tedy obž. Milanu K. a Romanu Z. pomáhat se zpracováním druhé, tzv. krycí nabídky, tak mezi obžalovanými naopak Jiří K. výslovně uveden není. Dále bod 1155. obžaloby, kde je uvedeno, že se obvinění *Josef T., Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Ivo U., Dalibor Š., David Ř., Roman Z. a právě obž. Jiří K., dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Pavel S., Jiří Š., Ivo U., Dalibor Š., David Ř., Milan K. a obž. Jiří K., upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení. A nakonec bod 1177. obžaloby, kde je uvedeno, že v případě bodu D. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obž. Josef T., Michal T., David T., Roman Z., Milan K., Josef S. a obž. Jiří K. vzájemně koordinovali přípravu nabídek společností AutoCont, se subdodavatelem části plnění TESCO SW a GORDIC, a ICZ, opět se subdodavatelem části stejného plnění TESCO SW a GORDIC, tak, že společnost AutoCont byla sestavena jako nabídka vítězná, s nižší cenou, a nabídka společnosti ICZ byla sestavena jako krycí, s vyšší nabídkovou cenou. Obě nabídky byly následně podány a před zadavatelem Olomouckým krajem tím předstíraly vzájemnou konkurenci.***

518. Ve vztahu k jednání popsaným pod bodem D. obžaloby týkajícího se obž. K., mandátáře GORDIC, soud nemá tolik výhrad, jako v případě obžalovaných Ing. U., Ing. Ř. a Mgr. Š., nicméně

několik shodných poznámek je možno uvést i ve vztahu k tomuto obžalovanému. Opět není soudu zřejmé, proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných spol. TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i právě obž. Jirímu K. zastupujícího GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a Milanu K., oběma z ICZ a tedy i tyto dvě další společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. I v usnesení o zahájení tr. stíhání ve vztahu k obž. K. je uvedena mezi zvýhodněnými společnostmi i GORDIC. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. K. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i studie proveditelnosti, na které se však obž. K. ani dle znění skutkové věty obžaloby nijak nepodílel (není ani uveden mezi osobami podílejícími se na studii proveditelnosti v bodě 533. a 534. obžaloby). V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. K. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle a závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí, či nevyherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Jako zcela nepodložené tvrzení obžaloby pak soud hodnotí to, kde je uvedeno, že GORDIC (či kterékoliv další společnosti seskupené v údajné koalici) mohly podat každá samostatnou nabídku do veřejné soutěže. Z důkazů vyplývá, že to skutečně možné nebylo s ohledem na faktické zaměření a specializaci té které společnosti v porovnání s rozsahem veřejné zakázky. A jako poslední poznámku soud uvádí, že obž. K. je kladen za vinu, že měl upravovat zadávací dokumentaci na část předmětu veřejné zakázky Digitalizace, konkrétně týkající se Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře tak, aby vyhovovala GORDIC, ovšem jen objeden odstavcem níže je stejné jednání, tedy úprava zadávací dokumentace v části Digitalizace – KDS a KDR, kladena za vinu obž. K., který ji zase měl zpracovat ve prospěch společnosti, kterou zastupoval, tedy ve prospěch ICZ. Soud si klade otázku, kdo tedy z obou obžalovaných „vyhrál“ a v čí prospěch byla nakonec zadávací dokumentace tedy upravena? Jde o další nejasnost v podané obžalobě, které soud nerozumí a souvisí s tím, co je opakovaně vytýkáno, že nebyla v přípravném řízení věnována této okolnosti žádná pozornost, úprava zadávací dokumentace v údajný prospěch byla presumována každé osobě, která učinila připomínku, či dokonce jen obdržela dokument, aniž by bylo zjištěno a následně objektivizováno, k jaké konkrétní změně došlo, zda skutečně šlo o diskriminující či zvýhodňující připomínku či změnu a už vůbec nebylo zjišťováno, zda se tato připomínka promítla do výsledné (finální) zadávací dokumentace.

519. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. K., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou či telefonní komunikaci, neboť z výpovědí svědků ke skutku D. vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Jirího K. se týkají ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy.

520. Počátek projednávaného období v obžalobě od 28. 1. 2011 je zřejmě navázána na důkaz pod bodem 388. obžaloby, kdy jde o poznámku v emailovém kalendáři Josef S. o schůzce konané s Davidem a Josefem T. ze dne 28. 1. 2011 (č. l. 20611 – 20612) a zaznamenaná úvaha ve smyslu, že mezi potencionální uchazeče o zakázku výzvy 08 patří i GORDIC (č. l. 20614 – 20617). Obžalovaný Jiří K. rovněž nemohl ovlivnit dokument přeposílaný mezi Michalem a Davidem T. dne 14. 3. 2011 (č. l. 20656 – 20660), obsahující tabulku v souvislosti s výzvou 08 IOP, obsahující jejich poznámky k jednotlivým krajům, kdy ve vztahu k Olomouckému kraji oba dva obžalovaní zřejmě již nyní plánují vytvoření určité koalice potencionálních dodavatelů TESCO SW, MERIT GROUP, AutoCont CZ a GORDIC, s tím, že na prime bude AutoCont CZ, lobovat bude TESCO SW, mají plánováno dodání jednotlivých částí plnění zakázky jednotlivými dodavateli, mají zajištěnu komunikaci na úrovni TOP managementu kraje, na úrovni IT odboru kraje a komunikaci s klíčovými partnery MERIT a GORDIC. Dále v bodu 403. obžaloby je uvedeno, že dne 20. 4. 2011 v 9:37 hod. (č. l. 20793 – 20823) Mgr. Jiří Š. (vedoucí Odboru informatiky Olomouckého kraje) zasílá Ivanu R. (pracovník odboru informatiky Olomouckého kraje) v předmětu „FW: digitalizace GORDIC“ email s dokumenty v příloze nazvanými: „ZD_digitalizace.doc“ a „DIGI_SAF.txt“, kdy u dokumentu „ZD_digitalizace.doc“ se jedná o dokument v podobě připravované (rozpracované) zadávací dokumentace k části projektu předmětné veřejné zakázky Digitalizaci, konkrétně obsahující zadávací dokumentaci k „Implementaci Krajské digitální spisovny a Krajského digitálního repozitáře“. V emailu Mgr. Š. žádá kolegu R., aby si dokumenty přečetl s tím, že své stanovisko k tomuto návrhu zasílá v druhém dokumentu „DIGI_SAF.txt“. Dle obžaloby pak z vlastností dokumentu „ZD_digitalizace“ s ohledem na č. l. 20822 vyplývá, že autorem dokumentu, tedy autorem rozpracované zadávací dokumentace, je obž. Jiří K., kdy dokument měl být vytvořen dle metadat dne 7. 1. 2011 v 14:47 hod. a naposledy jej uložila dne 13. 4. 2011 v 15:20 hod. osoba jménem K. S ohledem na toto jméno je zřejmě dovozováno autorství dokumentu obž. K.
521. Dále je v obžalobě uvedeno, že ze sledu událostí má vyplývat, že návrh zadávací dokumentace vytvořil již v lednu 2011 právě obž. Jiří K., vystupující za firmu GORDIC a že se tento jím vytvořený dokument v různě upravovaných verzích postupně dále v čase vyskytuje na KÚ Olomouckého kraje a rovněž v MERIT GROUP a v AutoCont. Jen pro dokreslení má soud za potřebné upozornit na to, že pokud se nahlédne do předmětného dokumentu, pak se jedná o de facto precizní návrh zadávací dokumentace, včetně kvalifikačních (základních, profesních, ekonomických, finančních, technických) předpokladů zvažované veřejné zakázky, včetně hodnotících kritérií, včetně návrhů, jak má vypadat Smlouva a obchodní podmínky, včetně citace zákonů a paragrafů ve vztahu k zákonu o veřejných zakázkách a soud si klade otázku, kterou si zřejmě nepoložily vyšetřující orgány včetně VSZ, jak by mohl obž. Jiří K. s ohledem na svou profesi a náplň práce, zpracovat takto precizní návrh zadávací dokumentace, včetně paragrafového znění. Nad rámec soud upozorní na to, že sám Mgr. Š. (vedoucí odboru IT Olomouckého kraje) ve svých poznámkách k dokumentu uvádí, že: *některým termínům nerozumí, a proto žádá o konzultaci*, není totiž schopen garantovat, zda nesměřují ke konkrétnímu produktu (č. l. 20823), což je dle soudu dostatečný důkaz o tom, že i když šlo o „návrh zadávací dokumentace“, tak pracovník kraje Mgr. Š. požaduje konzultaci po kolegovi R., aby návrh ZD nebyl diskriminační. Jiným slovy i jednotlivé návrhy byly pod kontrolou pracovníků kraje, jak opakovaně poukazuje ve svém vyjádření sám obž. K. (a alší obžalovaní). Pokud se ale soud vrátí k tomuto dokumentu, tak obž. K. uvádí na svou obhajobu, že nebyl jeho autorem (dokonce uvádí, kdo je pravděpodobným autorem). Dokument pak skutečně neobdržel Mgr. Jiří Š. od obž. K., ale od Petra T. (č. l. 20793). Pokud obžalovaný uváděl, že se k dokumentu dostal, protože jako zástupce GORDIC dodávající na Olomoucký krajský úřad informační systém GINIS, tak mu byl předložen, aby případně posoudil dopady právě na stávající systém, nelze skutečně tuto obhajobu vyloučit a zřejmě proto se objevuje v metadatech dokumentu jeho příjmení. Z údaje o tom, že dokument uložila osoba označená jako K., však bez dalšího nelze skutečně dovodit, že je právě obžalovaný jeho autorem. Pokud obžaloba hovoří o

sledu událostí, není soudu zřejmé, jaký sled událostí má obžaloba na mysli, když do této doby se jméno obž. K. ve spise v listinných důkazech vůbec neobjevuje (žádná jeho předcházející komunikace není zajištěna), pouze v poznámkách shora je některými obžalovanými jako potencionální subdodavatel zmíněna GORDIC. Že obž. K. skutečně není (a ani nemohl být již jen s odkazem na samotný obsah) autorem tohoto dokumentu, bude soudem dále ještě podrobně odůvodněno.

522. Nepřímo se obž. K. týká bod 404. obžaloby, kdy *dne 27. 4. 2011 v 10:04 hod. obž. Jiří Š. zasílá z emailové adresy Xxx Josefu S. na emailovou adresu xxx v předmětu „DU“ slíbené podklady do ZD k digitalizaci s tím, že se jedná o materiál z provenience Gordic, zaměřeno na spisovku (elektronická spisová služba). Z historie komunikace mezi obž. Jiřím Š. a Josefem S. ze dne 3.5.2010 v 11:45 hod. pak vyplývá, že se jedná o rozpracovanou zadávací dokumentaci k elektronické spisové službě, která byla původně připravována k samostatné soutěži v rámci projektu (č. l. 20873 - 20899).*
523. Celý tento bod je pak dle soudu obžalobou zcela nesprávně vyhodnocen a je nutno jej vyhodnotit v souvislosti s bodem 405. obžaloby a s ukládanými dokumenty v počítači obž. U. Dle názoru soudu skutečně dne 27. 4. 2011 obž. Jiří Š. zasílá Josefu S. podklady pro digitalizaci, konkrétně píše *ZD digi...doc – materiál z provenience Gordic, zaměřeno na spisovku.* Tento samý dokument ukládá Ivo U. dne 29. 4. 2011 do svého počítače a jde skutečně o rozpracovanou verzi zadávací dokumentace „Implementace KDS a KDR“ vytvořený dne 7. 1. 2011 v 14:47 hod., kde v metadatech je jako *uložil* uvedeno K., jak byl tento dokument výše zmíněn. Ale Josef S. dále žádal emailem ze dne 29. 4. 2011 obž. Jiřího Š. (č. l. 20873) o zaslání *materiálu ke spisové službě jako takové*, a teprve dne 3. 5. 20121 mu obž. Jiří Š. zasílá dokument s názvem *Svazek 1 – zadávací dokumentace_SSL_01_02.doc*. Jde o zadávací dokumentaci k dílčí části projektu v podobě „Elektronická spisová služba“ (č. l. 20785 – 20899). K tomuto dokumentu se obž. Ivo U. dostal dříve než Josef S. a již dne 29. 4. 2011 jej skutečně ukládá do svého počítače (spolu s ostatními dokumenty). Jde konkrétně o dokument *01-zadávací dokumentace_SSL_01_02.doc*. Tedy ten samý, který obdržel S. od obž. Š. dne 3. 5. 2011. Z metadat tohoto dokumentu ukládaného obž. U. však vyplývá (č. l. 20871), že autorem dokumentu je spol. RTS, s.r.o. a dokument měl být vytvořen 22. 3. 2011 (č. l. 20872). Protože znění bodu 404. obžaloby evokuje, že GORDIC by měla být i autorem návrhu zadávací dokumentace pro Spisovou službu, tak z důkazů jednoznačně vyplývá, že nebyla. Dne 27. 4. 2011 totiž obž. Jiří Š. zaslal Josefu S. jen rozpracovanou verzi zadávací dokumentace k „Implementace KDS a KDR“ (kdy jak soud shora uváděl, autorství dokumentu přisuzované Jiřímu K. není prokázáno, ale jak bude dále odůvodněno, tak přímo důkazně vyvráceno), ale nešlo o zasílání zadávací dokumentace ke Spisové službě, tuto zasílá obž. Š. S. až dne 3. 5. 2011 a autorem dokumentu měla být spol. RTS s.r.o. Ostatně mýlí se i sám obž. K., pokud uváděl ve svém vyjádření, že zadávací dokumentaci na spisovou službu zasílal obž. Š. S. dne 27. 4. 2011, zasílal ji totiž skutečně až 3. 5. 2011.
524. Obžalovaný se pak skutečně zúčastnil schůzky dne 11. 5. 2011. Již nyní soud dodává, že jde o jedinou prokázanou schůzku. Před jejím konáním soud upozorňuje na listinu ohledně komunikace na č. l. 20911 a na zápis Josefa S. na č. l. 20912 k plánované schůzce. V emailu ze dne 10. 5. 2011 Josef S. píše kolegovi z firmy AutoCont Miloši L., že je nutno se co nejdříve potkat s technickými lidmi z Gordicu, aby bylo možno prověřit shodu technologií a nastavit dělicí čáru mezi AC/Gordic pro tuto kapitolu výzvy. Z poznámek Josefa S. k plánované schůzce mimo jiné vyplývá, že je nutnost, aby *členem byl Gordic ve vazbě na SSL*.
525. Obžalovanému je pak kladeno za vinu, že na schůzce konané dne 11. 5. 2011 označené jako „startovní jednání“, se *dohodlo sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení úkolů v rámci koalice.* Obsah schůzky je obžalobou dovozován z jeho zápisu, konkrétně jeden zápis z tohoto jednání byl uložen Terezou J. z AutoCont do složky „*Seznamy služby Sharepoint(4).psf*“ na externí

paměť jako dokument nazvaný „*OLK_Zapis_z_jednani_c1_11052011.doc*“ (č. l. 20935 - 20937) a současně tentýž den je vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) v notebooku Josefa S. pod složkou „*08.vyzva*“ označená „*Zapis.11.kvetna 2011*“, obsahující rovněž zápis z tohoto jednání (č. l. 20938 - 20939), učiněný zřejmě samotným obž. Josefem S. Obžalobou je dovozováno z obsahu těchto dvou zajištěných zápisů z jednání (rozdílné podrobnosti), že na této schůzce byla dohodnuta podstatná část plnění zakázky mezi zástupci jednotlivých společností, že byl dohodnut harmonogram dalšího postupu, úkoly do dalšího období. Mimo jiné ze záznamu také vyplývá, že kvalifikace u budoucí zakázky musí být nastavena tak, aby umožňovala podání 1 až 2 řízených nabídek (bod 411. obžaloby).

526. Z obsahu záznamu o schůzce ve vztahu k GORDIC pak vyplývá, že se jí měli jako její zástupci účastnit obž. J. K. a jednak Z. K. Mezi předměty schůzky bylo výslovně uvedeno *projednání části digitalizace Gordic/ AC (je potřeba časově dojednat)*. Jako cíle schůzky a cíl jednání je v zápisech uvedeno: *sestavení koalice AC + Tesco SW + MERIT + Asseco + Gordic(+ICZ?)*. Ve vztahu k zadávací dokumentaci je uvedeno v zápisu: *Zadávací dokumentace a) doplnění ZD o obecnou část (kvalifikační kritéria, hodnotící kritéria, apod.) b) specifikace dodávek (technická specifikace do ZD – seznam funkcionalit + rozsah dodávek) c) smluvně organizační záležitosti. Stanovení termínu na dopracování ZD = 24.5.2011*. Zápis, který si vytvořil zřejmě obž. Josef S., je pak ještě konkrétnější, hovoří o: *Asseco/ Gordic 65%/ 35%*, ve vztahu k zadávací dokumentaci uvádí, že: *jsou 2 týdny na přípravu textů ZD. Dodat Vlastnosti a Rozsah dodávky* a ve vztahu ke kvalifikačním kritériím se uvádí: *Kvalifikace nebudou limitující a nebudou rozhodovat, musí se nastavit tak, aby umožnily podání 1-2 řízených nabídek*. V části zápisu seznam úkolů pak ve vztahu k GORDIC či jejich zástupců uvedeno to, co ve vztahu ke všem ostatním, mimo jiné i dodat podklady do zadávací dokumentace (seznam funkcionalit, rozsah plnění), ovšem v kolonce, že za splnění úkolu odpovídá konkrétní osoba, není ani v jednom případě uvedeno jméno obžalovaného či jméno druhého zástupce spol. GORDIC pana K. Přes obsah tohoto zápisu, s jehož vyhotovením neměl obž. K. nic společného, lze na konkrétní aktivitu obž. K. na schůzce s ohledem na přítomnost dvou zástupců z GORDIC, jen těžko dovozovat. Zápis ze schůzky ani nebyl obž. K. zasílán, taková emailová komunikace nebyla zachycena. Ještě ke kvalifikačním a hodnotícím kritériím má soud za podstatné uvést, že ze zápisu vyplývá, že tyto: *nebudou limitující a nebudou rozhodovat*. Ani z tohoto tedy nelze obecně usuzovat na ovlivňování kvalifikačních a hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci takovým způsobem, aby byly výhodné jen pro určité společnosti.
527. Pokud dne 11. 5. 2011 v 17:02 hod. (č. l. 20940 – 20947) ukládá Tereza J. z AutoCont do složky „*Seznamy služby Sharepoint(4).psf*“ na externí paměť (zajištěnou na pobočce AutoCont CZ a.s. v Olomouci v rámci nebytové prohlídky) dokument nazvaný „*02 – ZD_digitalizace.doc*“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k digitalizaci, konkrétně se jedná o zadávací dokumentaci na „*Implementaci Krajské digitální spisovny a krajského digitálního repozitáře*“ (soud užívá někdy zkrácené znění KDS a KDR), soud jen upozorňuje, že nedošlo v mezidobí k případným podstatným změnám v dokumentu, stačí porovnat čas změn v případě prvním 20 minut (č. l. 20822) a v druhém případě 21 minut (č. l. 20942). Ovšem, jak obž. K. upozornil, u tohoto dokumentu je v metadatech uvedeno v položkách *uloženo a změněno* stejné datum, a jde však o datum 26. listopadu 2015 v čase 12:25 hod. Obžalovaný z tohoto dovozuje, že dokument tedy musel být upravovaný i po jejich získání ze strany PČR.
528. Ačkoli je obžalobou jednoznačně tvrzeno, že již na této schůzce 11. 5. 2011 došlo k sestavení koalice a k rozdělení úkolů v rámci koalice, upozorňuje soud na následující email ze dne 12. 5. 2011, kdy v čase 15:36 hod. píše Tereza J. mimo jiné i Josefu S., že: *mu bude volat Martin S. a jde o to, že nechce zatím úkolovat další firmy (Asseco, Gordic apod.) když ještě nejsou doladěny dohody, kdo a co konkrétně bude dělat* (č. l. 20998). Tento email dle soudu přímo popírá, že by byly uzavřeny již dne 11. 5. 2011

jakékoliv koalice či dohody s Gordic, či jejími zástupci. Ostatně sama obžaloba poukazuje na tento email ve svém bodě 415.

529. Obžalovaného Jiřího K. se dále týká email ze dne 16. 5. 2011 (č. l. 21135 – 21145), kdy v čase 9:32 hod. Michal T. z emailu xxx, kde vystupuje pod přezdívkou Roy M., Tereze J. z AutoCont a obž. Jiřímu K. zasílá v příloze dokument „podklad – šablona“ (pozn. technické specifikace k řešení části Vnitřní integrace úřadu). V emailu Michal T. sděluje, že *zasílá slíbený podklad a žádá, aby dotčení v „přednabídkové“ fázi respektovali „distribuční kanály“ v závislosti na obsahu*. Dokument zasílaný v příloze se týká připravované části zadávací dokumentace pro část týkající se komplexní dodávky SW řešení pro vnitřní integraci Krajského úřadu Olomouckého kraje. Pro tuto část je zúčastněnými užívána zkratka VIU. Na email reaguje dne 16. 5. 2011 (č. l. 21159 - 21160) v 17:07 hod. jmenovaná Tereza J. ze spol. AutoCont a žádá Michala T. (Roy M.) v souvislosti se zaslánou šablonou o upřesnění zasláných informací, konkrétně: *na základě zasláního emailu bych se ráda informovala a upřesnila si následující informace: Šablona technické specifikace řešení:*
- *Zaslaná šablona v příloze se týká pouze části Vnitřní integrace úřadu (VIU). Dostaneme tedy další šablony pro technické specifikace ostatních částí řešení?*
 - *Pokud je opravdu šablona pouze na část VIU. Mohla bych se zeptat (v závislosti na vaší P.S. ohledně distribučních kanálů ve vazbě na obsah), proč byla část VIU zaslána i na pana K. z Gordic?*
 - *Nebo mám tomu rozumět tak, že zasláná šablona se týká všech částí a je potřeba ji pro ostatní části technické specifikace upravit a rozeslat na ostatní partnery?*
530. Reakce obž. Jiřího K. na uvedený email obdrženy v kopii od Michala T. ze dne 16. 5. 2011 nebyla ve spise nalezena.
531. Dále je součástí spisového materiálu v bodě D. ve vztahu k obž. K. záznam v emailovém kalendáři Josefa S. ze dne 23. 5. 2011 (č. l. 21299 – 21300), kdy má obž. Michal T. organizovat schůzku v Olomouci za účasti své osoby, a dále za účasti obž. Josefa T. a obž. Jiřího K. Dále je ohledně GORDIC pojednáno v emailu ze dne 24. 5. 2011 (č. l. 21314 – 20315), kdy Vladimír D. sděluje emailem Pavlu S., Tereze J. a Josefu S. v předmětu „podklady ICZ“ s textem: *tady jsou podklady od ICZ. Zítřka s nimi mám jednání, ve čtvrtek s Gordicem*. V příloze nazvané „další_info.zip“ zasílá zašifrované dokumenty „DA_Technicka_specifikace_KDR.docx“ a „DA_Technicka_specifikace_KDS.docx“. Dokumenty však nejsou k dispozici. Následně dne 25. 5. 2011 (č. l. 21509 – 21511) Michal T. z emailové adresy xxx sděluje obž. K. na emailovou adresu xxx v předmětu „podklady pro integraci projektu.doc“, že: *dle dohody zasílá podklad pro nacenění integrační vazby pro část „projektové řízení“ a prosí o nacenění jednotlivých oblastí integrace*. V odpovědi dne 30. 5. 2011 (č. l. 21509 – 215011) obž. K. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. v předmětu „podklady pro integraci projektu.doc“ v příloze dokument nazvaný „podklady pro integraci projektu_nacenění.doc“ obsahující návrh řešení integrace PROJECT/GINIS, návrh oblastí, které budou vhodné pro integraci včetně cen za licence a služby. Obžalovaný pak poukazuje na to, že tato komunikace se netýká veřejné zakázky, ale nějakého napojení na systém PROJECT, podrobnosti si nepamatuje.
532. Ve vztahu ke GORDIC obsahuje spis listinu ze dne 26. 5. 2011 (č. l. 21384 – 21385), kdy byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „C.LM. zápis JS“ v notebooku Josefa S., obsahující stanovené úkoly vyplývající z uskutečněného live meetingu, kdy jde o záznam v podobě: *Pro kapitolu DIGITALIZACE nastavit role ICZ a Gordic*. Dále byl dne 26. 5. 2011 v 13:21 hod. (č. l. 21389 – 21394) uložen v domovské složce S. na externí paměti zajištěné na pobočce AutoCont v Olomouci dokument naposledy upravený dne 25. 5. 2011 ve 21:11 hod. Pavlem S. z AutoCont, obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, stav zpracování ZD pro jednotlivé části projektu, potažmo předmětné veřejné zakázky. Z materiálu vyplývá, že společnost AutoCont bude tzv. na „prime“, společnost TESCO SW má strategickou roli, Merit

bude dodávat HW a ve vztahu k jednotlivým částem projektu pak oblast III. Digitalizace a ukládání s cenou 39 milionů Kč bude garantovat AutoCont a skutečně dodávat v části a) KDJ (Krajská digitalizační jednotka = scan jednotka) společnost AutoCont, b) KDS (Krajská digitální spisovna) společnost Gordic a c) KDR (Krajský digitální repozitář) společnost ICZ, a.s. Dne 29. 5. 2011 (č. l. 21492 – 21499) Pavel S. z AutoCont zasílá emailem Martinu S., Vladimíru D. a v kopii Josefu S. (všichni AutoCont) soubor nazvaný „*Olk8vyzva_v01*“, v němž je rozděleno plnění předmětné veřejné zakázky včetně dodavatelů jednotlivých částí plnění a subdodavatelů a tabulka obsahující jednotlivé dokumenty k rozpracovaným částem zadávací dokumentace a jejich současnému stavu. V textu emailu se Pavel S. dotazuje příjemců emailu: *jak dopadly výsledné dohody na rozdělení KDS/KDR?* Dále sděluje, že *nemá Gordicovskou verzi*. Dále uvádí *DIGITALIZACE ve svém volném čase vezmu níže uvedené dokumenty a slepím z toho novou zadávacíku vycházím z toho, že všechny KDR a KDS jsou stejné a tedy že mohu použít dokumenty ICZ i pro GORDIC Pokud tam bude něco trochu špatně, doladí se při revizi celkové zadávacíky*. Následuje výčet dokumentů, které jak uvádí „*zmixuje*“ do sebe.

533. Jak dále vyplývá z listiny na č. l. 21576 – 21582, tak dne 2. 6. 2011 ve 11:31 hod. byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „*08.vyzva*“ označená „*F.Olomouc KDR*“ v notebooku Josefa S., obsahující emailovou komunikaci mezi zástupci AutoCont a GORDIC, v rámci které získali zástupci AutoCont Martin S. a Vladimír D. od Jaroslava H. z GORDIC řešení KDR v souvislosti s předmětnou zakázkou, přičemž toto řešení získané prostřednictvím emailu přeposílá Martin S. i Pavlu S. a Josefu S. Dále dne 5. 6. 2011 ve 22:54 hod. (č. l. 21585 – 21615) Pavel S. z AutoCont zasílá emailem v předmětu „*OIK – III KDS/KDR*“ Martinu S., Josefu S. a v kopii Tereze J. (všichni AutoCont) soubor nazvaný „*III-a 02-ZD-digitalizace_KDS_KDR_psek02*“, který obsahuje vypracovanou zadávací dokumentaci „*Implementace KDS a KDR*“. Zasílaný soubor doplňuje textem s tím, že *posílá jim oponované materiály ZD pro KDS a KDR a ptá se, zda už mají jasno, kdo to bude dělat? Zda KDS = Gordic, KDR = ICZ ???, nebo jenom jeden z nich?* Dále řeší ještě případné umožnění připomínkování tohoto dokumentu ze strany ICZ/Gordic. Další záznam o rozdělení plnění veřejné zakázky ve vztahu ke spol. GORDIC obsahuje soubor uložený dne 6. 6. 2011 v 9:56 hod. (č. l. 21616 – 21617) v notebooku Josefa S. v záložce v elektronickém poznámkovém bloku /OneNote/ Josefa S. pod složkou „*08.vyzva*“ pod názvem „*G.rozdeleni*“ v němž je uvedeno, který subjekt bude dodávat některé dílčí části plnění předmětu zakázky, konkrétně *KDR = Gordic, KDS = ICZ, KDJ = ??? a digitalizace = Ascan*. Ve vztahu k obž. K. je pak důležitý email ze dne 12. 6. 2011 (č. l. 21835 – 21862), kdy v čase 23:01 hod. Josef S. zasílá emailem Jiřímu K. na email xxx v předmětu „*materiál kapitoly KDS/KDR*“ v příloze dokument nazvaný „*III – a – 02 – ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ.doc*“ s textem: *Posílám konsolidovaný materiál ZD k Olomouci. Materiál připravil AC architekt na základě samostatných vstupů „dvou společností“. Dokument je neveřejný, zacházejte s ním prosím uvážlivě! Dokument je draft. Žádám Vás o urychlenou kontrolu a připomínkování dokumentu. AC oponentura je zvýrazněna zeleně, AC poznámky vpravené do textu fialově.*
534. Jak dále vyplývá z listin na č. l. 21969 – 21984, byla dne 14. 6. 2011 až 15. 6. 2011 Josefem S. organizována společná schůzka k zakázce na Olomouckém kraji, která se měla konat 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti Asseco a jsou obesláni Dalibor Š., Jiří K., Michal T., Jiří Š., Pavel S. a Roman Z. Nakonec však dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude dne 21. 6. 2011 v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic a ICZ, což vyplývá mimo jiné z emailu Josefa S. ze dne 15. 6. 2011 (č. l. 21980 – 21981), kdy tedy Josef S. zaslal příjemcům Dalibor Š., Jiří K., Roman Z. a v kopii Pavel S., Michal T., Jiří Š. a Martin S. email v předmětu: „*RE: OlcKr.schuzka 21.6. ve 09:00*“ s textem: *Dobrý den, schůzku zorganizujeme dvoukolově ve dvou rozdílných termínech. Nejprve v navrženém termínu proběhne trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic, ICZ (tyto subjekty mají v úterý 21.6. volno). Výstupem této trojstranné schůzky bude termín společné schůzky všech účastníků a zpřesnění požadavků na přípravu partnerů na*

tuto schůzku tak, aby byla max. efektivní a smysluplná. Další informace a pokyny zašlu v úterý 21.6. nejpozději ve večerních hodinách.

535. Na email Josefa S. ze dne 12. 6. 2011 odpovídá obž. K. dne 17. 6. 2011 (č. l. 21986 – 21989) v 13:59 hod., kdy zasílá emailem Josefu S. v předmětu „*RE: materiál kapitoly KDS/KDR*“ připomínky. Jak uvádí: *nevím, na základě čeho a z jakých důvodů vznikly některé požadavky a jak je můžeme ovlivnit. Shromáždil jsem připomínky k oblastem, které se nám jeví jako nestandardní a případně problematické z pohledu VŘ. Posílám připomínky...* Následuje výčet připomínek obž. Jirího K. (č. l. 21986). K tomuto je nutno dle soudu uvést následující. Jde o dokument v podobě zadávací dokumentace, který se poprvé objevuje v bodě 403. obžaloby a je tehdy ještě označený jako „*ZD_digitalizace.doc*“, jehož autorství je obžalobou přisuzováno obž. K. s ohledem na metadata z tohoto dokumentu. Následně je dokument tedy upravován zejména Pavlem S. z AutoCont, a je nově označován jako *III-a 02- ZD-digitalizace_KDS_KDR*. Jak již bylo uvedeno, obž. K. popírá autorství dokumentu. Soud je téhož názoru a na podporu argumentace již dříve uvedené dále uvádí, pokud by byl obž. K. autorem dokumentu, proč by nyní činil připomínky k jeho částem, které měl sám zpracovat před cca 4 měsíci? V původním dokumentu je v termínech plnění implementace navrhována doba 4 měsíců, nyní obžalovaný v připomínce naopak uvádí, že doba realizace 4 měsíce je krátká a měly by být optimálně 7 a více měsíců (T jako termín podpisu smlouvy, tak implementace T3 až T10 – tedy 7 měsíců). Proč obžalovaný nyní v připomínce brojí proti záručním podmínkám v režimu 24x7 s dobou odezvy do 2 hodin (č. l. 21986 druhý řádek), když je měl sám před několika měsíci navrhnout (č. l. 20800) atd. Z výše uvedeného pak soud již má za definitivně prokázané, že obž. K. nebyl autorem návrhu zadávacích podmínek pro „Implementaci KDS a KDR“. Pokud je pak důkladně prozkoumáno, jaké připomínky k zadávací dokumentaci obž. K. uváděl, musí soud upozornit například na bod, kdy se vyjadřuje k technickým kvalifikačním kritériím a uvádí: „alespoň 1 zakázka v prostředí státní správy nebo samosprávy ve finančním objemu nad 10 mil. Kč bez DPH“ – doporučujeme 5 mil. bez DPH. Opět stejná logická úvaha soudu, proč by obž. K. navrhoval v původním dokumentu v bodě 3.4. tento kvalifikační předpoklad (č. l. 20813) a sám jej o 4 měsíce měnil a jednak, pokud navrhuje v připomínce snížit objem referenční zakázky o polovinu, otevírá naopak dle soudu zakázku širšímu spektru potencionálních uchazečů a nelze tak hovořit o tom, že by přízpůsoboval podmínky zadávací dokumentace vyhovující GORDIC a jiného potencionálního soutěžitele diskriminoval. V závěru emailu po provedených připomínce obž. K. uvádí, že *cenovou relaci nemůže poskytnout, pokud nebudou vyjasněny všechny souvislosti – obecně můžeme konstatovat, že cenově se jeví projekt vzhledem k požadavkům podhodnocen.*
536. V odpovědi dne 17. 6. 2011 v 14:07 hod. (č. l. 22138 – 22139) Josef S. zasílá email Jirímu K. v předmětu „*materiál kapitoly KDS/KDR*“, v němž mu děkuje za odvedenou práci s tím, že myslí, že *v textech je dnes mnoho věcí, jejichž původ už nikdo nedobledá. Připomínky bere na vědomí.* Dle soudu tato poznámka o nedohledání původu, která je uvedena i v obžalobě v bodě 456., tak se nejedná o to, že by účastníci této komunikace kladli důraz na to, aby nebylo například zřejmé, kdo činil úpravy textu zadávací dokumentace, ale je nutno tuto poznámku dát do souvislosti s předcházejícím dotazem obž. K., který se ptá S., že *nevím na základě čeho a z jakých důvodů vznikly některé požadavky v zadávací dokumentaci.* A na to právě S. reaguje poznámkou, že *je v textech mnoho věcí a jejich původ nelze dohledat.* Dle soudu se tak nejedná o žádné konspirační vyjádření.
537. Probíhá ještě další komunikace, konkrétně dne 23. 6. 2011 (č. l. 22260 – 22262) Josef S. emailem posílá Jirímu K. pod předmětem *OIK* v příloze dokument „*Sumář digitalizace Gordic*“ s tím, že *zasílá podklady, na které potřebuje reakci v uvedených termínech. Urgentní jsou první dva body, tedy Rámcový odhad počtu potřebných OS/SQL a schválení technického popisu ZD* (jde o zvýrazněné body v emailu s datem splnění do 24.6.). Dále jej *žádá o cenový rozklad za subkapitulu repository a přikládá k tomu strukturovanou tabulku s tím, že členění může být i podrobnější.* Poslední čtvrtý bod pak je označen *Kvalifikace – přidaná hodnota s termínem do 1.7.* Jinak dále S. uvádí, že *technické připomínky za Gordic obdržel jeho kolega S. a zpracoval,*

takže zde je asi vše OK. V příloze pak J. S. zasílá tabulku za dílčí projekt Digitalizace a ukládání s tím, že Gordic žádá o na cenění subkapitoly Krajský digitální repozitář a technickou podporu jak v části investiční, tak v části provozní na dobu 5 let. Na to navazuje email Jiřího K. ze dne 24. 6. 2011 (č. l. 22263), kdy v čase 7:21 hod. Jiří K. se dotazuje v předmětu OIK S. emailem, zda uvedené dotazy jsou pouze k digitalizaci, nebo ke všem oblastem. Nemá finální stav ZD po jejich připomínkách. Ptá se zda ji S. má k dispozici. Pokud se má vyjadřovat k ceně, musí znát věcné plnění. Dále S. sděluje, že nejprve domlouval schůzku, na které se toto mělo domlouvat a tu nakonec zrušil, takže neví na čem je a ani jaké jsou závěry. V odpovědi dne 24. 6. 2011 v 8:07 hod. (č. l. 22263 – 22281) Josef S. emailem posílá Jirímu K. v příloze dokument „III – ZD_digitalizace_KDR_02 – kopie.zip“ s textem, že: AC je garantem digitalizace a proto ho trápí odpovědi k této oblasti. Přikládá finální ZD. Vaše účast v dalších oblastech budou vůči Vám komunikovat příslušní garanti za oblast nabídky. Věcné plnění v digitalizaci za Vás je KDR. Dále dne 24. 6. 2011 v 8:30 hod. (č. l. 22282 – 22284) Martin S. sděluje emailem příjemcům Josef S. a Pavel S. v předmětu: „OIK“, v návaznosti na komunikaci S. s K., že má opatrně začít komunikovat, že budou dělat kdr pokud se domluví na ceně . . . má dva plány jak to celé dat ICZ a držet GORDIC na uzdě.

538. *Stále ještě dne 24. 6. 2011 (č. l. 22366 – 22368) v čase 16:48 hod. obž. K. sděluje emailem Josefu S. v předmětu OIK, že vzhledem k tomu, že je polovina materiálu odstraněna nelze posoudit celkový rámeček zakázky a k tomu, co zbylo, není připomínka. Počet licencí musí upřesnit do pondělí. Může konstatovat, že mu jednání a dohody připadají v této oblasti velice nejasné a nemá pocit, že by byli plnohodnotným partnerem. Poněvadž se tato oblast dotýká významně zájmů firmy GORDIC nejen u jednoho zákazníka, nepovažuje současný stav dohod a hlavně informací o nich za uspokojivý. Žádá o vyjasnění si celé problematiky. I z výše uvedeného emailu je zřejmé patrné, že zřejmě nešlo o dohody partnerů na stejné úrovni, že probíhá klasické obchodní vyjednávání. V odpovědi dne 24. 6. 2011 (č. l. 22366 – 22368) v čase 17:10 hod. Josef S. emailem odpovídá obž. K., že děkuje za vyjádření s tím, že materiál zřivil balastu záměrně, aby mu práci usnadnil. Úkol pro dnešek byl „uzavřít“ technickou kapitolu = popis požadavků kladených na řešení tak, aby uchazeči vyhovovalo a nevznikly problémy s naplněním požadavků zadání. Na ceny dojdou. Dne 27. 6. 2011 v 7:54 hod. (č. l. 22427 – 22430) obž. K. z emailové adresy xxx Josefu S. v předmětu „OIK“ sděluje technické informace k částem digitalizace a datové sklady. Ve vztahu k OS uvádí: předpokládám, že kraj využívá licenci Datacenter – tím si mou nainstalovat libovolný počet OS WIN. Ve vztahu k SQL uvádí: v tomto případě asi není možné zvolit nic jiného než licencování SQL server 2008 Enterprise licence na procesor – kolik procesorů bude mít HW je otázka na AC nebo Merit info např. a uvádí internetový odkaz veřejně dostupný. A stejný den 27. 6. 2011 obž. K. po Josefu S. v předmětu „OIK“ žádá o poslání finálního kompletního materiálu (č. l. 22431-22434). Z emailového kalendáře Josefa S. pak vyplývá (č. l. 22482), že tento plánoval na den 30. 6. 2011 od 11:00 do 12:00 hod., schůzku s obž. K. Jako další povinný účastník byl označen Martin S. Zda se schůzka uskutečnila, to není zřejmé, žádný zápis či jiný podklad o jejím uskutečnění není ve spise k důkazům založen. Následně je ve spise založen email ze dne 19. 7. 2011 (č. l. 22725), kdy v čase 13:14 hod. Josef S. sděluje emailem Romanu Z. a v kopii Milanu K., Martinu S. v předmětu „rozdělení rolí pro Olomouc“, že na základě odlišného vnímání sjednané spolupráce nad Olomoucí (ze strany Gordicu) je žádá o návrh možného termínu společné schůzky ICZ a Gordicu (za účasti AC). Předběžné info v minulých dnech (Roman Z.) určitě obdržel od kolegy M. K. Na stanovený termín by S. pozval pány z Gordicu. Jako vhodné místo schůzky navrhuji prostory AC v Brně. Nelze než z výše uvedeného soudem dovodit, že ještě ani dne 19. 7. 2011, kdy je vlastně časově omezeno období protiprávního jednání obž. K., není evidentně žádná dohoda o spolupráci definitivně uzavřena.*

539. *Z výše uvedených důkazů pak má soud souhrnně a zkráceně za to, že nebylo prokázáno, že by se obž. Jiří K. dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu v období od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, kdy se prokazatelně zúčastnil pouze schůzky dne 11. 5. 2011, na které však nedošlo k žádné definitivní dohodě obžalobou tvrzené, další schůzka před 30. 6. 2011 s účastí obž. K. nebyla prokázána. Ve vztahu k zadávací dokumentaci nebyl obžalovaný autorem prvotního návrhu zadávací dokumentace na část „Implementace KDS a KDR“, a obdržel až dne 12. 6. 2011 od Josefa S. tento dokument, tedy rozpracovanou ZD k části „Implementace KDS a KDR“, kterou*

připomínkuje svým emailem dne 17. 6. 2011 (č. l. 21986 – 21989) a jeho připomínky nelze hodnotit jako takové, které by byly vyhovující GORDIC. Naopak jde o připomínky ve prospěch uvažované veřejné soutěže, ve prospěch proto, že dle soudu zejména rozšiřuje potencionální okruh soutěžitelů, nečiní do zadávací dokumentace žádné diskriminační požadavky. Sám obžalovaný uvozuje své připomínky větou, že jde o připomínky, které by mohly být *nestandardní a případně problematické z pohledu VŘ*, proto na ně reaguje svými připomínkami. Jak již soud uváděl u ostatních obžalovaných, kterých se týká pod D. obžaloby, jakožto zástupců subdodavatelů AutoCont, soud postrádá zpracované odborné vyjádření k této otázce. V obžalobě rovněž není konkrétně uvedeno, jakým způsobem mělo dojít k úpravě zadávací dokumentace ve prospěch společností sdružených do údajného seskupení, v čem konkrétně onen prospěch spočívá, v čem je eventuálně diskriminační vůči jiným soutěžitelům apod. Nedošlo dokonce ani k porovnání a k objektivizaci toho, zda připomínky obž. K. vyplývající z jeho emailu ze dne 17. 6. 2011, vůbec byly do zadávací dokumentace promítnuty a zda se ve finální verzi zadávací dokumentace vůbec objevily.

540. A navíc, pokud je obžalobou obecně kladeno obž. K. za vinu, že *postupně v návrzích zadávací dokumentace činil úpravy ve prospěch subjektu, který zastupoval a zároveň budoucího dodavatele dílčí částí plnění této veřejné zakázky, zajistil tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem tak, aby vyhovovaly spol. GORDIC*, tak je nutno poznamenat, že fakticky obž. K. činil připomínky k zadávací dokumentaci na „Implementaci KDS a KDR“, což je dodávka v části Digitalizace, ovšem GORDIC nakonec fakticky dodávala část Datové sklady. Takže i v této části není tvrzení obžaloby, že by obž. K. ovlivňoval zadávací dokumentaci pro část Digitalizace - Implementace KDS a KDR, protože už tehdy věděl, že ji bude GORDIC „dodávat“, respektive že GORDIC bude zahrnuta do nabídky AutoCont jako subdodavatel, že to měl tzv. jisté, proto se na tom podílel, tak faktický stav věci byl zcela jiný a GORDIC ve finále dodává úplně jinou část plnění, a to část v podobě Datových skladů. Obžalobou tedy předestíraný motiv jednání obž. K. rovněž nebyl prokázán. Obž. Jirí K. do 19. 7. 2011 neposkytl žádnou konkrétní cenovou kalkulaci, ani tedy pro zadávací dokumentaci jako předpokládanou cenu zakázky, ani do potencionální nabídky, jako případný subdodavatel, protože postavení subdodavatele GORDIC neměla jisté. Navíc, jak soud uvedl např. u obž. Ivo U. - v této části soud odkazuje na tam učiněné odůvodnění - v této fázi již šlo ze strany zástupců potencionálních soutěžitelů skutečně pouze a jen o cenovou kalkulaci do již v té době zvažované a již tehdy připravované nabídky. Stejně tak je zcela zřejmé, že GORDIC nebyla schopna dodat požadované plnění ve veřejné zakázce v celém rozsahu samostatně, jak je rovněž obžalovaným v obžalobě kladeno za vinu. Ve vztahu k tvrzení obžaloby že *ve spolupráci s Michalem T. obž. K. poskytoval nejméně prostřednictvím emailové komunikace k zpracování podklady pro integraci projektu vše v návaznosti na předem dohodnuté plnění dalších částí předmětu veřejné zakázky touto společností, tedy kompletní dodávku Elektronické spisové služby*, tak opět má obžalovaný pravdu v tom smyslu, že Elektronická spisová služba vůbec nebyla předmětem veřejné zakázky (možno zkontrolovat ve zveřejnění č. l. 23044). Toto znění skutkové věty je tedy zcela irelevantní. Nakonec soud dodává, že porovnal znění návrhu zadávací dokumentace „Implementace KDS a KDR“ s fakticky vyhlášenou zadávací dokumentací, k čemuž došlo dne 27. 3. 2012. Soud uvádí, že výsledná (finální) zadávací dokumentace je souhrnná, má 16 stran a vztahuje se na všechny dílčí části projektu. Zadávací dokumentace, kterou připomínkoval obž. K., se týká pouze a jen Digitalizace a ukládání a má celkem 34 stran. Tato zadávací dokumentace mohla sloužit jako podklad pro zadavatele, výsledná zadávací dokumentace je však zcela jiná. Liší se například v části Technické kvalifikační předpoklady. Výsledná zadávací dokumentace je tedy zcela jiná (formálně i obsahově), než její návrh, který koloval mezi obžalovanými k připomínkám, nelze tedy absolutně hovořit o tom, že by výsledná zadávací dokumentace byla vyhotovena ve prospěch kterékoliv společnosti. Dále pak převážně část technického řešení, které je rovněž součástí návrhu zadávací dokumentace, tak toto navrhované řešení se pak převážně promítlo do Přílohy č. 1 Zadávací dokumentace v podobě Specifikace předmětu veřejné zakázky. Ovšem i porovnáním návrhu zadávací dokumentace

s potencionálními úpravami ze strany kteréhokoliv obžalovaného a porovnání finální verze Přílohy č. 1, vyplývá, že ani učiněné návrhy nebyly bez dalšího akceptovány. Stačí srovnat např. znění návrhu úpravy z č. l. 22304, kdy je navrhováno (v tomto případě zřejmě obž. K.) vypustit část znění *...podpora minimálně rozhraní HTTP/S, WebDAV, a XAM API*, kdy tento údaj je červeně proškrtnutý, ovšem pokud soud nahlédne do finální verze zadávací dokumentace (CD na č. l. 9365), konkrétně do její Přílohy č. 1 - Specifikace předmětu veřejné zakázky, tak tento požadavek je v ní uveden (str. 36 této Přílohy). Zůstal tedy přes připomínku jednoho z obžalovaných zachován. Jinými slovy je pravdou to, co uváděli někteří obžalovaní, že pomáhali krajskému úřadu zpracovat případně i znění požadavků zadávací dokumentace, ovšem bylo na úřednících kraje, zda návrhy budou či nebudou akceptovat. Výsledná (finální) zadávací dokumentace tak byla plně pod kontrolou zástupců kraje.

541. Ve vztahu k poslední části obžaloby, kdy je obž. K. kladeno za vinu jednání v době obžalobou vymezené od 27. 3. 2012 do 30. 4. 2012 v podobě jeho účasti na vyhotovení dvou nabídek, jedné řádné a jedné krycí (nevýherní), soud k provedeným důkazům uvádí následující. Ačkoli veřejná zakázka byla zveřejněna dne 27. 3. 2012, již před tímto datem probíhá opět komunikace, kdy dne 26. 10. 2011 (č. l. 22770) Dalibor Š. kontaktuje emailem některé své kolegy z Asseco a dále Josefa S. a Jiřího K. v předmětu: *„aktualizace stavu – Olomouc“*. V textu jim sděluje, že by bylo vhodné se sejít, vzájemně se informovat a připravit se na „výkop“ přípravy nabídky. Emailem ze dne 13. 4. 2012 v 14:23 hod. (č. l. 223177 – 23178) Michal T. emailem z adresy xxx žádá po Jiřím K. v předmětu *„doplnění kalkulace DWH“* o *kalkulaci licencí SharePointu pro DWH rozčlenit z pohledu licencí pro interní a externí uživatele*. Obž. K. odpovídá emailem ze dne 13. 4. 2012 v 15:56 hod. a předává dle požadavku Ing. Michalu T. v předmětu *„doplnění kalkulace DWH“* předpoklad systémového SW v tabulkovém zpracování. Dne 16. 4. 2012 v 16:38 hod. (č. l. 23029) Pavel M. z AutoCont sděluje emailem Josefu S. v předmětu *OLK – Gordic*, že ho *kontaktoval pan Jiří K. z Gordicu, že by měl dostat nějaké smlouvy apod. Domluvil se s ním, že mu pošle to zadání na datové sklady (popsat řešení do nabídky). Pravděpodobně to bude správná osoba i na jednání o ceně za datové sklady. Napíše mu obledně nabídky a S. se s ním má spojit obledně ceny. Zasilá na K. emailový kontakt*. Dne 17. 4. 2012 v 8:58 hod. (č. l. 23211) Jiří K. emailem posílá Michalu T. v předmětu *„Cenová kalkulace Integrace TC KrÚ OI“* kalkulaci dle požadovaného rozsahu na XRG rozhraní GINIS. *Z předaného materiálu nebylo zcela jasné k jakým procesům a vazbám budou údaje využívány a např. popis „maximální množství údajů“ není zcela vypovídající. Vlastní řešení si bude vyžadovat ještě podrobnější zadání a analýzu požadované funkčnosti. Za stávajícího stavu předává následující ceny*. Dne 18. 4. 2012 v 8:17 hod. (č. l. 23217) Jiří K. emailem posílá Michalu T. v předmětu *„Služby při vlastní implementaci – integrace XRG“* nástřel finančního vyjádření služeb. Dne 18. 4. 2012 v 15:30 hod. (č. l. 23220 – 23223) Pavel M. zaslal Jiřímu K. a v kopii dal na vědomí Josefu S. v předmětu *„OLK-datové sklady“* v příloze požadavky na strukturu podkladů pro nabídku společností GORDIC s tím, že je *odpovědný za přípravu kompletace nabídky a v textu emailu mu dále uvádí, že navazuje na jejich telefonát a informace od kolegy S. Jak pochopil, K. se podílí na přípravě nabídky pro Olomoucký kraj, konkrétně na oblasti Datový sklad*. Dále v textu emailu K. sděluje informace k požadavkům do nabídky, přednostně přitom žádá o *zaslání soupisu SW pro realizaci jimi přepravovaného řešení, jedná se o licence jak pro serverovou, tak pro klientskou stranu, důvodem je to, že se SW musí centrálně vyhodnotit a pak dojde k rozpadu co bude finančně pokryto centrálně a co bude muset být řešeno v rámci jednotlivých kapitol*. Dne 19. 4. 2012 v 13:07 hod. (č. l. 23245) Jiří K. emailem posílá Josefu S. na adresu Xxx a v kopii Pavlu M. v předmětu *„Systémový SW pro část DWH“* předpoklad systémového SW pro oblast datových skladů v tabulkové podobě a v čase 13:59 hod. (č. l. 23246) Jiří K. posílá Josefu S. v předmětu *„cena“* cenovou kalkulaci k DWH za GORDIC v příloze jako zašifrovaný dokument nazvaný *„Nabídková cena DWH GORDIC_02.zjp“*. Tento dokument v příloze není k dispozici ve spisovém materiálu. Dne 19. 4. 2012 v 15:44 hod. (č. l. 23255) Jindřich P. z TESCO SW přeposílá emailem Jiřímu K. na adresu Xxx a v kopii Michalu T. v předmětu *„Specifikace HW a systémového SW pro TCK Olomouc – část DWH/BI“* info od Meritu ohledně SQL serveru a prosí o zaslání odpovědí na dotazy, obž. K. odpovídá dne 19. 4. 2011 (č. l. 23261). Dne

20. 4. 2012 v 16:09 hod. (č. l. 23280 – 23284) Jiří K. emailem posílá Jindřichu P. a v kopii Michalu T. v předmětu „*Specifikace HW a systémového SW pro TCK Olomouc - část DWH/BI*“ aktualizovanou tabulku a doplněné informace. Dne 23. 4. 2012 od 16:36 do 19:13 hod. (č. l. 23302 – 23314) Josef S. zasílá emailem Jiřímu K. na adresu Xxx v předmětu „*návrh smlouvy a podklady do nabídky*“ v příloze dokumenty „*Čestné prohlášení uchazeče že není na seznamu.doc*“ a „*AC_Gordic x subdod smlouva o smlouvě budoucí 2012_1.doc*“. V emailu dále specifikuje, co ještě potřebuje pro definitivní kompletaci nabídky. Rovněž uvádí S. v emailu, aby *neověřnou přílohou smlouvy byla cena s tím, že má použít čísla, která si sjednali v Jihlavě*. Dne 24. 4. 2012 v 5:57 hod. (č. l. 23315 – 23317) Milan K. z ICZ zasílá emailem Josefu T. a v kopii Radku B. na vědomí v předmětu „*kalkulace*“ zašifrovaný dokument s kalkulací za digitalizaci a ukládání s tím, že heslo je jeho mobil. Příloha obsahuje tabulkově zpracovanou nabídkovou cenu pro část Digitalizace a ukládání včetně rozpisu cen za podčásti *KDS, KDR, Gordic napojení na ESS, KDJ a Digitalizace službou*. Dne 25. 4. 2012 od 14:38 do 17:13 hod. (č. l. 23405 – 23421) Jiří K. komunikuje emailem s Josefem S. ohledně uzavření smlouvy o spolupráci při sestavení nabídky mezi AutoCont a GORDIC. K. sděluje, že *smlouvu předal vedení s doporučením ji akceptovat*.

542. Následně je dne 30. 4. 2012 podána nabídka AutoCont, kdy GORDIC je oficiálním subdodavatelem části plnění Datový sklad dle čl. 4 odst. 4.1 zadávací dokumentace a Přílohy č. 1 zadávací dokumentace, zejména jejich odstavce 1.5 a bodu 2.2.4., jak vyplývá ze znění subdodavatelé smlouvy. Nakonec, pro úplné dokreslení, po datu 30. 4. 2012 se ve spise nachází komunikace ze dne 3. 9. 2012 (č. l. 23773 – 23788, 23800), kdy Jiří K. emailem řeší připomínky k uzavření smlouvy mezi AutoCont a GORDIC s Josefem S. Rovněž dne 16. 10. 2012 (č. l. 23820 – 23825) a nakonec komunikace ze dne 5. 11. 2012 (č. l. 23898 – 23912) mezi zástupci TESCO SW v souvislosti se subdodavatelé smlouvou mezi TESCO SW a GORDIC.
543. Z výše uvedeného soud uzavírá, že pokud je obžalobou obž. K. kladeno za vinu, že v souvislosti s přípravou nabídky ICZ (údajně krycí nabídky) předal Ing. Milanu K. podklady pro zpracování totožné části plnění (datový sklad) také do nabídky společnosti ICZ, pak není soudu zřejmé, z jakých důkazů toto tvrzení vychází, když ze zajištěné, obžalobou předložené a k důkazům provedené komunikace, takové předání absolutně nevyplývá. Ostatně ani v bodě 539. obžaloby není obž. K. vyjmenovanými mezi osobami, které se měly na nabídce ICZ podílet. Naopak z emailu ze dne 23. 4. 2012 z č. l. 22434 vyplývá, že podklady k Datovým skladům poskytl obž. K. z ICZ nikoli obž. Jiří K., ale Pavel M. z AutoCont. Z emailů ze dne 18. 4. 2012 a z 19. 4. 2012 skutečně vyplývá, že teprve nyní, tedy až po vyhlášení veřejné soutěže, bylo rozhodnuto o tom, že se GORDIC stane subdodavatelem a bude začleněna do nabídky AutoCont. Protože nebylo prokázáno, že by se obž. K. jakkoliv podílel na nabídce ICZ, je pak popis předcházejícího jednání v obžalobě v bodě D. po vyhlášené veřejné zakázce jen obchodním jednáním bez trestněprávního přesahu.
544. Pokud se k něčemu obžalovaný podrobně nevyjádřil, tak pouze ke skutečnosti, že GORDIC byla subdodavatelem i pro ICZ. Ovšem i důkazní materiál k této skutečnosti ve spise zcela ve vztahu k osobě obž. K. absentuje. Obž. K. uvedl, že GORDIC byla připravena poskytnout subdodávku za stejných podmínek jakémukoliv dalšímu dodavateli, aby zamezili možnosti diskriminace, fakticky se tak nestalo, protože jak z nabídek vyplývá, nabídka GORDIC za datový sklad byla pro AutoCont 10,9 mil investice a 3,2 mil provoz, kdežto pro ICZ 10,98 mil investice a 4,12 mil provoz. S ohledem na vše shora rozebrané pak má soud opět za nadbytečné rozebírat svědecké výpovědi, či se podrobněji zabývat znaleckými posudky obhajoby, hodnotící zadávací dokumentaci, navíc jde opět o důkazy svědčící jen ve prospěch obžalovaného.

545. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Jiřímu K., že v žalobním návrhu popsaný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. RNDr. Pavel S.

546. Obžalovaný ke skutku D. uvedl, že do AutoCont nastoupil v roce 2006 a v roce 2012 dal ze své vůle výpověď, do té doby pracoval jako řadový zaměstnanec na pozici konzultant. Odmítá obvinění ze způsobené škody, nechtěl opatřit prospěch sobě, ani AutoCont, ani nikomu jinému, navíc to, jak obžaloba počítá škodu, mu nedává smysl, protože projekt na Olomoucký kraj byl dodán včas, v dostatečné kvalitě, za sjednané peníze a je doteď provozován. Poukazuje na skutečnost, že do soutěže podaly nabídku 4 subjekty. Ve vztahu k jednotlivým bodům obžaloby uvádí, že on sám v pozici konzultanta byl poslední v řadě v řetězci s přehledem o věcech, neměl žádnou pravomoc dohadovat cokoli s kýmkoli, nad ním v organizační struktuře byli další 3 až 4 lidé. Ze spoluobžalovaných osob dlouhodobě zná jen svého bývalého kolegu z AutoCont Josefa S., a v roce 2011 to byl jediný z těch 24 obžalovaných osob, kterého znal. V květnu 2011 se účastnil schůzky v Olomouci, na které asi byli někteří z T., ale neví kteří, nepamatuje si to. Nepopírá, že se s nimi na jedné schůzce setkal, že se bavili obecně o věcech, jakým způsobem se dají řešit návaznosti 08 výzvy. V tu dobu už byla venku studie proveditelnosti, už bylo vcelku jasné, co se s tím dá dělat. Jeho aktivita dokumentovaná ve skutku D. začíná koncem května 2011 a končí v červnu 2011, tj. 5 týdnů, kdy v tu dobu pracoval na několika jiných velkých zakázkách, poptávkách či projektech pro AutoCont. Olomouci se věnoval málo, pro něj tam žádná práce v tom okamžiku nebyla, to byly představy o tom, jak by to mohlo vypadat, z jakých technologií by se to dalo skládat, bavili se třeba o Oracle jakožto možné databázi, můžete mít buď Oracle, Microsoft equal service nebo IBM db2, to jsou technologie, které se budou prát o to, aby mohly být pro databáze velkých firem. Jeho jediná praktická otázka tehdy byla, zda Datagard, což je software produkt od firmy Oracle, který se používá na to, aby data v jedné a druhé lokalitě byla synchronní, což je zdánlivě jednoduchá funkce, ale ceníková licence v té době byla podle něj kolem 30 milionů Kč, a to znamená, že kdyby člověk nepamatoval na tuhle jednu softwarovou komponentu, a máte 150 milionů celkovou cenu toho všeho, tak vám z toho ukrojí tady tohle tolik, že musíte zákonitě prodělat. Studie proveditelnosti, která byla součástí žádosti o dotaci, byla publikovaná od prosince 2010 na webu. Předkládá soudu dva dokumenty, jeden je ta výzva 08, druhý je ukázka toho, co v rámci výzvy ministerstvo dalo k dispozici jednotlivým krajům, jak by to mohlo vypadat. Jsou tam kapitoly, které se zabývají krajskou digitální službou, krajským digitálním úložištěm, jsou tam obrázky, které ukazují, jak ta architektura má vypadat. Když někdo potom dělal studii proveditelnosti, dost často se tam objevují naprosto stejné myšlenky, a to i proto, že když se žadatel příliš odchýlil od toho, co bylo popsáno, tak by jim neschválili žádost o dotaci. AutoCont nepotřeboval zvyšovat reference, měl za sebou celou řadu referencí jak ve státní správě, samosprávě, tak i v soukromém sektoru. Výzvy 08 a 09 v okamžiku, kdy to byla poptávka na jednu dodávku, tak by pár firem ve světě našel, která by to dodala vše sama vlastními lidmi, ale nevešli by se penězi. V českých podmínkách nebyla na trhu žádná firma, která by to dala sama. Nikdo nebyl schopen dělat tyhle věci sám a nevidí na tom nic špatného, že se dělají koalice nebo obchodní seskupení, které dodávají to dílo společně. V ten okamžik ten systémový integrátor, u Olomouckého kraje to byl AutoCont, nese větší míru rizika, než všichni ostatní, protože na něm je to, aby uhlídal jednotlivé části, že se jednotliví subdodavatelé domluví, že to bude na sebe nasedat, že to všechno dojde ve správný čas. Na nabídce AutoCont na tuto poptávku někdy v roce 2012 již nepracoval, nemůže to dokázat, ale je to tak.
547. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného uvedl (č. l. 43680 a násl.), že v obžalobě absentuje konkrétní skutkové vymezení toho, čím konkrétně měl obžalovaný naplnit objektivní stránku žalovaných trestných činů. Není uvedeno, jakým konkrétním jednáním mělo docházet ke zjednání výhody na úkor jiného, jakými konkrétními neoprávněnými a nedůvodnými parametry měl ovlivňovat předmětnou veřejnou zakázku. Kterými konkrétními nedůvodnými požadavky měl na

zadávací řízení a jeho výsledek působit. Tedy konkrétně není uvedeno ono závadové konkrétní jednání, typicky, že by obviněný v nějakém emailu měl zasahovat konkrétním způsobem, např. nedůvodnými a neoprávněnými požadavky, které by byly způsobilé zvýhodnit jednoho dodavatele na úkor druhého. To však v celé obžalobě chybí a tento nedostatek nebyl nijak v rámci řízení před soudem zhojen. Ze znaleckého zkoumání znaleckého ústavu Znalecké kanceláře Dr. Ludvíka s.r.o., konkrétně z posudků č. 33/12/2021 a č. 34/1/2022 bylo prokázáno, že dané parametry veřejné zakázky mohl splnit jakýkoliv blíže neurčený dodavatel, že podmínky veřejné zakázky mohlo splnit vícero potencionálních dodavatelů. Zadání tak nebylo a ani nemohlo být tzv. „šito na míru“ nějakému privilegovanému subjektu. Naopak znalec Dr. Ludvík přímo seznal na základě svého znaleckého zkoumání, že případné změny dokumentace, které měl činit obžalovaný, nijak nezakládaly jakoukoliv neoprávněnou výhodu. Pokud by soud vzal za prokázané, že obžalovaný činil zásahy do dokumentace, pak je třeba zdůraznit, že takové změny nebyly a nejsou způsobilé založit jakoukoliv neoprávněnou výhodu nebo prospěch. Skutečnost, že veřejné zakázky byly v pořádku a probíhaly lege artis lze dovodit mj. také z toho, že žádný z potenciálních uchazečů jakékoliv z předmětných výběrových řízení nenapadl, a to ani v rámci námitek, nebo pak požadavkem na jejich přezkoumání příslušnými orgány. Nelze hovořit o vzniku škody ani vzhledem k tomu, že všechny veřejné zakázky byly řádně realizovány, splnily svůj účel a po potřebnou dobu fungovaly. Zadavatel obdržel adekvátní protiplnění za poskytnuté finanční prostředky. Dále pak obhajoba má za to, že v rámci dokazování nebyla prokázána ani existence jakýchsi „úkolů/pokynů“ kontaktovat zadavatele a další osoby, zajišťovat kontrolu nad přípravou a průběhem zadávacích řízení a zajišťovat spřízněné subjekty do dílčích soutěží. Z provedeného dokazování však plyne spíše to, že to byli naopak zadavatelé, kteří se obraceli na obžalovaného za účelem získání technických informací. Pakliže se tedy, jak bylo prokázáno, zadavatelé obraceli na dodavatele, ať už z důvodu jejich odborných znalostí, dobrých zkušeností z dřívější spolupráce nebo jen pro jejich dobré jméno, nelze takový postup jakkoli přikládat k tíži obžalovaných zástupců předmětných společností. Je třeba připomenout, že tehdejší zákon o veřejných zakázkách vůbec tzv. předběžné tržní konzultace neupravoval, a tedy s ohledem na zásadu legální licence ani nezakazoval. Nový zákon o veřejných zakázkách pak již tento prvek institucionálně upravuje, nicméně v zásadě ho povoluje. Jelikož tedy dřívější právní úprava účinná v době, kdy se měly udát dané skutky, vůbec tento prvek neznala, je třeba na něj hledět nejenom jako právně dovolený, ale také toliko nesvázaný omezeními danými novou právní úpravou. V řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaní měli mít jakýkoli vliv na finální znění zadávací dokumentace. Nebylo ani prokázáno časového zvýhodnění jakékoliv z uvedených společností. Pokud se jedná o argumentaci obžaloby, že obžalovaní měli zajistit některému subjektu časovou výhodu v rámci zadávacích řízení, jedná se dle obhajoby o argumentaci zcela bezpředmětnou, účelovou a nesprávnou. Toto bylo totiž v řízení vyvráceno, neboť podklady pro předmětné záměry o předmětu veřejných zakázek, tedy co se bude požadovat, byly známy z veřejných zdrojů, a to zejména mj. studií proveditelnosti a dalších dokumentů veřejně dostupných u zadavatele, např. na jeho webových stránkách. V rámci předmětných veřejných zakázek docházelo k zveřejnění studií proveditelnosti příslušnými úřady. Další možností je získat informace o zadávacím řízení na základě žádosti o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Stejně tak se v mnoha případech jednalo o typové projekty, a navíc mohlo být uvedené známo rovněž z pravidelných předběžných oznámení zadavatelů. To vše jsou skutečnosti, které jasně dokládají stejnou startovní pozici všech soutěžících dodavatelů. To, že potenciální dodavatelé všech těchto možností nevyužili, už pak nelze přičítat k tíži obžalovaným. Nutno také poukázat na skutečnost, že obžalovaní, resp. společnosti, které tito zastupovali, nebyli jedinými dodavateli, kteří se do zadávacího řízení včas přihlásili. Dokonce ani některé veřejné zakázky nezískali, což zcela zjevně popírá závěry o tom, že by byli jakkoli zvýhodnění na úkor jiných. Obžalovaní (Pavel S. a Josef S.) zaslali dne 23. 3. 2022 soudu Znalecký posudek č. 33/12/2021, který zhotovila znalecká kancelář Dr. Ludvíka, s.r.o., ústav kvalifikovaný pro znaleckou činnost. Účelem posudku bylo znalecky posoudit mailovou korespondenci vedenou v rámci spisu. Ze závěrů znaleckého posudku Dr. Ludvíka zcela zjevně plyne, veškeré předmětné

požadavky, které byly specifikovány v emailové korespondenci obžalovanými, jsou požadavky standardní, nezjednávací jakékoliv společnosti neoprávněnou přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů.

548. V souvislosti s obž. Pavlem S. je nutno soudem dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TČ-2016-417706 (č. l. 777 – 847), byl jmenovaný stíhán pro trestný čin zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství, kterých se dopustil v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“. V usnesení o zahájení trestního stíhání obž. Pavla S. tedy bylo jeho jednání po právní stránce kvalifikováno i jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, kdy však v obžalobě již byla tato právní kvalifikace vypuštěna. Na změnu právní kvalifikace ve smyslu § 176 odst. 2 tr. řádu byl obžalovaný upozorněn podáním VSZ v Olomouci, pob. v Ostravě ze dne 15. 4. 2020 (č. l. 39478).
549. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. Pavlu S. pro skutek D., kdy je mu konkrétně kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit *v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1 písm. a), § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, uveřejněnou dne 27. 3. 2012 Olomouckým krajem, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a AutoCont, v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel, v době vymezené nejdříve obecně od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011, před zveřejněním zakázky, Josef T., David T., Michal T., z obchodní společnosti TESCO SW a Josef S. a obv. RNDr. Pavel S. z obchodní společnosti AutoCont, Jiří Š. z obchodní společnosti MERIT GROUP, Jiří K., mandatář společnosti GORDIC, Ivo U. z obchodní společnosti A-Scan, David Ř. a Dalibor Š. z obchodní společnosti Assec a Roman Z. z obchodní společnosti ICZ, v různých personálních složeních uskutečnili nejméně ve dnech 28. 1. 2011, 3. 5. 2011, 11. 5. 2011, 18. 5. 2011, 24. 5. 2011, 21. 6. 2011, 23. 6. 2011, 30. 6. 2011 postupná jednání, v rámci nichž společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Assec a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku. Takto obecně popsané jednání je pak v obžalobě konkretizováno ve vztahu ke každému s uvedených obžalovaných, kdy konkrétně obž. Pavlu S. je kladeno za vinu, že: *se zúčastnil schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou. Dále je kladeno za vinu, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod nejméně obv. Pavel S. a spoluobv. David T., Michal T., Josef S., Milan K., Jiří Š., Jiří K., Dalibor Š., David Ř. a Ivo U. prostřednictvím spřízněného doposud přesně neustanoveného zástupce zadavatele získali dokumenty obsahující rozpracované texty částí zadávací dokumentace, tyto dokumenty formou osobních jednání nebo prostřednictvím emailové komunikace si mezi sebou předávali nebo přeposílali a postupně v nich ve prospěch subjektů, které zastupovali a zároveň budoucích dodavatelů dílčích částí plnění této veřejné zakázky, zajistili tvorbu, úpravy a doplnění textů zadávací dokumentace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií a také technických specifikací k jednotlivým dílčím částem předmětu plnění této veřejné zakázky. Jednání takto obecně popsané je pak opět ke každému z obžalovaných následně konkretizováno, kdy tedy obž. Pavel S.: *pracovník obchodní společnosti AutoCont, určený do pozice architekta řešení v souvislosti se zpracováním zadávací dokumentace, plnil úkoly mu zadané Josefem S. a na základě podkladů obdržovaných ze společnosti AutoCont a také podkladů od***

zástupců ostatních subjektů sdružených v koalici ke dílčí částem předmětu plnění zakázky, připravoval texty zadávací dokumentace k těmto jednotlivým částem předmětu plnění zakázky a tyto následně zkompletoval do jednoho dokumentu obsahujícího zadávací dokumentaci k zakázce, kterou následně doplnil a upravil do podoby určené k předání zadavateli a vyhovující subjektům sdruženým v koalici. Tímto jednáním tedy obvinění, včetně tedy obž. Pavla S., měli zvýhodnit obchodní spol. AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a společnosti TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele na veřejnou zakázku ... a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace atd.

550. Obž. Pavla S. se pak ještě obecně přímo či nepřímo týkají ve vztahu ke skutku D. ještě následující body obžaloby. Bod 535. obžaloby, kde je uvedeno, že: *již v prvním čtvrtletí roku 2011 byla v hrubých rysech dohodnuta koalice obchodních společností, které se budou ucházet o připravovanou zakázku, a to v podobě spol. TESCO SW, MERIT, GORDIC a AutoCont s tím, že na „prime“ bude AutoCont a TESCO SW bude mít strategickou roli. Současně začínají práce společností sdružených v koalici na podobě zadávací dokumentace, kterou v budoucnu hodlají prosadit do veřejné soutěže o zakázku. Ačkoli je mandátní smlouva mezi Olomouckým krajem a advokátní kanceláří Vyroubal, K., Školout, jejímž předmětem je mimo jiné závazek advokátní kanceláře zpracovat zadávací dokumentaci k předmětné zakázce, uzavřena až koncem května 2011, již před tímto datem jsou vytvářeny celé části zadávací dokumentace k jednotlivým částem plnění zástupci společností GORDIC, TESCO SW, AutoCont, MERIT, Asseco, A-Scan a ICZ. Zejména z emailové korespondence a souborů, zajištěných na datových nosičích ve výše uvedených společnostech, nebo přímo u obviněných, vyplývá, že se zpracování jednotlivých částí této zadávací dokumentace podílí různou měrou a různým způsobem Jiří Š., Josef S., David T., Michal T., David Ř., Dalibor Š., Jiří K., Milan K., Ivo U. a rovněž tedy obv. Pavel S. Nepřímo rovněž bod 538. obžaloby, kde je obecně uvedeno, že *průběžně až do března 2012, kdy byla zveřejněna zakázka včetně zadávací dokumentace, je tato zadávací dokumentace budoucími soutěžiteli vytvářena a dopracovávána a současně získává definitivní podobu koalice obchodních společností, která má zájem na dodávání jednotlivých částí zakázky. Je definitivně rozhodnuto, že nabídku bude podávat za tuto koalici společnost AutoCont, která koordinuje práce na jednotlivých částech zadávací dokumentace, je dohodnuto, které společnosti budou dodávat tu kterou část plnění, které společnosti odpovídají za zpracování příslušných částí zadávací dokumentace, přičemž z řady zajištěných e-mailových zpráv je také zřejmé, že zadávací dokumentace je připravována tak, aby vyhovovala představám té společnosti, která má zájem onu část plnění dodávat. Dále bod. 1155. obžaloby ve znění, že se obvinění Josef T., Michal T., David T., Josef S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., David Ř., Dalibor Š., Roman Z. a rovněž tedy obv. Pavel S. dohodli na vytvoření koalice obchodních společností za účelem úprav zadávací dokumentace ve prospěch v koalici sdružených společností. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Michal T., David T., Josef S., Jiří Š., Jiří K., Ivo U., David Ř., Dalibor Š., Milan K. a obv. Pavel S. upravili zadávací dokumentaci do podoby vyhovující v koalici sdruženým subjektům zamýšlejícím účastnit se budoucího zadávacího řízení.**

551. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem D. obžaloby týkajícího se obž. Pavla S. soud má opět několik výhrad. V úvodních pasážích skutkové věty, která se tedy vztahuje na všechny obžalované, včetně obž. S., je mimo identifikaci veřejné zakázky, které se protiprávní jednání týká, nejdříve specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži společnosti TESCO SW a AutoCont*, a navazuje další znění skutkové věty v podobě *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel*. Zejména tato část skutkové věty obžaloby se však dle soudu netýká obž. S., který v souvislosti se skutkem D. obžaloby již není stíhán pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku. Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu D. vyjmenovaným, včetně tedy obž. S. (to samé lze konstatovat o obž. Ivo U., Michalu V., Radku Č., Jiřímu Š., ale i některých dalších, kteří rovněž nejsou stíháni pro tr. čin dle § 248 tr. zákoníku, přesto z obžaloby i jim je vytykáno porušení § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb.). Opět není soudu zřejmé,

proč v prvním odstavci obžaloby u tohoto skutku je pojednáno o zvýhodnění pouze dvou společností, konkrétně TESCO SW a AutoCont, kdežto v předposledním odstavci obžaloby u skutku D. jsou mezi vyjmenovanými zvýhodněnými společnostmi rovněž uvedeny společnosti GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco. Pokud mělo mít uvedení pouze dvou zvýhodněných spol. TESCO SW a AutoCont v prvním odstavci obžaloby u skutku D. návaznost na porušení § 3 odst. 1 zák. o ochraně hospodářské soutěže, tak jen soud upozorňuje, že ve skutku D. je trestný čin dle § 248 tr. zákoníku kladen za vinu i například obž. Jířímu K. zastupujícímu GORDIC a rovněž obž. Romanu Z. a obž. Milanu K., oběma z ICZ a tedy i tyto dvě další společnosti minimálně měly být v takovém případě v úvodním odstavci u skutku D. výslovně uvedeny. Tyto nejasnosti či nepřesnosti jsou nejen pro soud problematické (určitě i pro obhajobu a obžalovaného), když není zřejmé, zda jde o jejich úmyslné vynechání, mající nějaký racionální a logický podklad, či jde skutečně jen o nepřesnost, opomenutí atd. U koncipování skutku D. vidí soud jako další problém ten, že se dle soudu obžaloba jednak snažila popsat v relativně samostatných pasážích jednak jednání naplňující znaky tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku (jde o část na str. 14 obžaloby poslední odstavec dole počínající slovy: *...Poté v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 před zveřejněním nabídky...* atd.) a jednak samostatně popsat jednání naplňující zákonné znaky zbývajících dvou projednávaných trestných činů (jde o část na str. 17 první odstavec nahoře počínající slovy: *...Dále v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 ve smyslu vzájemných dohod...* atd.). Potom však, pokud jednání obž. Pavla S. nebylo posouzeno oproti řízení přípravnému jako tr. čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, čemuž odpovídá i bod 1177. obžaloby, kde obž. S. není uveden mezi obviněnými osobami, které se měly podílet na sestavení dvou nabídek, jedné řádné (vítězná s nižší cenou) a jedné nevážně míněné (krycí s vyšší cenou – nabídka ICZ), je zařazení osoby obž. S. do skutku obžaloby popisující zejména vytvoření koalice a její cíle, což je část obžaloby předcházející části o ovlivnění zadávací dokumentace a předcházející části popisující již vytváření údajných dvou nabídek, zcela nedůvodné. Jinými slovy a zkráceně, je složité se v popisu skutku zorientovat a zjistit, že ačkoli je obž. S. uveden jako osoba, která se *podílela na vytvoření koalice obchodních společností mezi jinými i s cílem zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně*, tak přes toto tvrzení v obžalobě, kdy v tomto popsaném jednání je obžalobou spatřováno spáchání tr. činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, tak tento tr. čin přitom vůbec není obž. S. kladen za vinu a jakýkoliv popis jeho případného protiprávního jednání ve vztahu ke zpracování dvou nabídek v obžalobě rovněž zcela absentuje. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. S. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku D. je mezi takovými doklady uvedena i studie proveditelnosti, na které se však obž. S. ani dle znění skutkové věty obžaloby nijak nepodílel (není ani uveden mezi osobami podílejícími se na studii proveditelnosti v bodě 533. a 534. obžaloby). V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D., nejen obž. S. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle, a tedy i závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Ostatně ani na vytvoření tzv. dvou nabídek, jedné vážně míněné a jedné krycí, není opět v obžalobě žádný popis jednání ve vztahu k osobě obž. S., přesto i vyhotovení těchto je mu obecně kladen za vinu. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. Pavla S., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou či telefonní komunikaci, neboť z výpovědí svědků ke skutku D. vyslechnutých takováto skutková

tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. Pavla S. se týkají ve vztahu ke skutku D. obžaloby následující důkazy.

552. Email ze dne 20. 5. 2011 v 11:23 hod. (č. l. 21247 - 21258), kterým Tereza J. zasílá Pavlu S. a v kopii Hynku C. a Josefu S. pod předmětem *Olomoucký kraj – příprava ZD*, v příloze dokument „*OLK_sablona_technicke_reseni.docx*“ a k tomu v textu emailu podrobně popisuje aktuální situaci s tím, že v rámci utvořené koalice firem pro účely sestavení zadávací dokumentace pro OLK a rozdělení jednotlivých částí výzvy IOP 08 je *AutoCont na prime a TESCO SW má strategickou roli a je architektem koalice. Jednání však ještě stále probíhají, finální potvrzení dohod ještě nebylo finálně komunikováno. Rozdělení by mělo vypadat následovně ...* a dále popisuje rozdělení částí budoucí veřejné zakázky s předpokládanými cenami a které firmy se na jednotlivých částech budou podílet. Dále v textu emailu Pavlu S. sděluje, že pokud nebudou celou zadávací dokumentaci tvořit sami, je minimálně zapotřebí mít důkladně popsány (a pohlídat si) tyto části: 1. technický popis řešení (do šablony technického řešení zasláno Tescem SW), 2. kvalifikační předpoklady za AC, 3. způsob hodnocení nabídek (navrhuje cenu 80% + řešení 20%), 4. specifikace nabídkové ceny (rozdělení maximální hodnoty zakázky). V příloze posílá šablonu pro specifikaci dodávek, kterou dostali z TESCO SW pro část VIU a která je upravena i pro ostatní technické části. Prosí o kontrolu, zda v šabloně nic nechybí. Samotná šablona je jako příloha textu na č. l. 21250 – 21256 spisu. Dne 20. 5. 2011 14:03 hod. (č. l. 21264) Tereza J. zasílá Pavlu S. email v předmětu „*Olomoucký kraj – odkaz na web*“ s textem *Ahoj, posílám odkaz na web, kde jsou uloženy podklady k OLK: http://sproject02/projectserver/Program eGON Kraje/Podklady pro ZD/Forms/.....* a stejného dne 20. 5. 2011 v 15:01 hod. (č. l. 21264) Pavel S. přeposílá odkaz, na němž jsou uloženy podklady k OLK Josefu S. Dne 23. 5. 2011 v 16:04 hod. (č. l. 21303 - 21304) Josef S. zasílá příjemci Pavlu S. a v kopii příjemci Tereze J. v předmětu „*RE: Olomouc zítra*“ email s textem: „*Ahoj, Dobrá. Bylo mi naznačeno, že tam mám jít. Schůzka je již 100%? Místo: TESCO SW a.s., Jeremenkova 1142/42, 772 00 Olomouc, tescosw@tescosw.cz, GPS souřadnice.... Je to naproti blavního vlakového nádraží, parkování možné. Dresscode: standard, kalhoty a triko s límečkem stačí. Večer si můžeme zavolat...*“. S. tímto emailem odpovídá S., který v předchozím emailu sděluje Tereze J., že tam (na schůzku) jde on a Pepa (S.) a žádá S. o určení dress kódu, s kým bude schůzka a kde. Podepisuje se pod email jako *peka*. Dne 24. 5. 2011 ve 12:59 hod. (č. l. 21308 - 21312) Josef S. vytvořil záložku v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) pod složkou „*08.výzva*“ ve svém notebooku, do níž následně vložil „*zápis z jednání*“ a „*úkoly z jednání*“ uskutečněného téhož dne 24. 5. 2011 v době 14:00 až 15:00, jehož se účastní nejméně zástupci TESCO SW a AutoCont. Z dokumentu vyplývá, že architektem řešení je Pavel S. Mezi úkoly je uvedeno rovněž: *Příprava druhé řízené nabídky s vyšší cenou – IBM? (merit) – ICZ? - Techniserv?*. Dne 24. 5. 2011 v 14:00 – 15:00 hod. (č. l. 21308 - 21312) tedy schůzka v Olomouci, které se měli účastnit nejméně zástupci Tesco SW (nejméně T. David a T. Michal) a AutoCont (Josef S., Pavel S. a J.), jejímž předmětem je koordinace projektu Olomouckého kraje. Zápis z tohoto jednání uložen Terezou J. do složky „*Seznamy služby Sharepoint(4).pst*“ na externí paměť (která byla zajištěná na pobočce obchodní společnosti AutoCont v Olomouci) jako dokument nazvaný „*OLK_Zapis_z_jednani_PSeke_25052011.doc*“ (č. l. 21362 - 21365). Ze zápisu z jednání vyplývá, že předmětem tohoto jednání byl zúčastněnými sumarizován aktuální stav zpracování ZD, stanoven postup finalizace zadávací dokumentace s tím, že vstupním místem do úřadu = MERIT a všechny dotazy by měly jít touto cestou, stanoveny další úkoly, každý dodavatel musí podklady ke svému plnění včetně rozpočtu, dohodnuta příprava druhé řízené nabídky s vyšší cenou (uvažované společnosti jsou IBM, MERIT, ICZ a Techniserv). Josef S. dostal za úkol zaslat dotazy na Merit, pokud bude třeba informací z kraje a AC má dodat kvalifikační požadavky do ZD. Dne 24. 5. 2011 ve 21:27 hod. (č. l. 21314 - 21315) Vladimír D. sděluje emailem Pavlu S. a v kopii Tereze J. a Josefu S., v předmětu „*podklady ICZ*“ s textem: *tady jsou podklady od ICZ. Zítra s nimi mám jednání, ve čtvrtek s Gordicem, Vláda*. V příloze nazvané „*dalsi_info.zip*“ zasílá zašifrované dokumenty „*DA_Technicka_specifikace_KDR.docx*“ a „*DA_Technicka_specifikace_KDS.docx*“. Přílohy však nejsou součástí spisového materiálu. Z ICZ obdržel tyto doklady emailem od Radka B. Dne 25. 5. 2011 v 7:42 a 8:27 hod. (č. l. 21328 - 21330)

Josef S. sděluje Vladimíru D., Pavlu S. a Tereze J. v předmětu „*podklady ICZ*“, že mu přílohy nejdou rozbalit. J. žádá D. o hesla k těmto dokumentům. Dne 25. 5. 2011 v 16:52 hod. (21366) Josef S. sděluje emailem v předmětu „*RE: KÚ Olomouč*“ příjemci Tomáši D., že je na tom informačně asi jako D. Dále mu sděluje, že *včera byla schůzka za účasti P. S. jako architekta. Na pátek 9.00 je schůzka mezi Vládou a Martinem a Pavlem. S. si myslí, že by u toho měl D. být.* Dne 25. 5. 2011 ve 22:33 hod. (č. l. 21368 - 21374) Pavel S. zasílá emailem v předmětu „*OLK- zápis ze veřejná*“ příjemcům Josef S., Tereza J., Vladimír D. a Martin S. jím doplněný zápis z jednání dne 24. 5. 2011 s textem: *Aboj, doplnil jsem svoje poznámky do Pepova zápisu.* Dne 25. 5. 2011 ve 22:55 hod. (č. l. 21367) Pavel S. zasílá email Josefu S. v předmětu „*Kontakt*“, který je určen zaměstnancům AutoCont a v němž se vyjadřuje k šifrované komunikaci s tím, že je třeba navrhnout způsob šifrování. Dále informuje o plánovaných schůzkách se subdodavateli, o kterých bude informovat kolega S. Dále uvádí, že z těch šesti připravovaných částí má jen tři zdokumentovány, dvě z dřívějška, za které odpovídají oni a jednu ze včerejška. Dne 26. 5. 2011 v 9:43 hod. (č. l. 21367 - 21382) byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „*08.výzva*“ označená „*D.LM. zápis PSeK*“ v notebooku Josefa S. obsahující stanovené úkoly vyplývající z uskutečněného live meetingu komunikováno i prostřednictvím emailu a obsahující excelový soubor nazvaný „*Olč8výzva_v01*“, v němž je rozděleno plnění předmětné veřejné zakázky a aktuální stav zpracování zadávací dokumentace k jednotlivým částem předmětné zakázky. *Technicky na tom maká Pavel - musí udělat celou architekturu a projednat ji uvnitř aliance - musím si být jisti, že je to udělatelné.* Je na tom ještě dost práce – porovnat Gordic s ICZ v digitalizaci – usilovně na tom pracuji, dnes jsem měl ICZ a zítra mám Gordic. Dne 26. 5. 2011 9:58 hod. (č. l. 21383) probíhala komunikace uvnitř AutoCont, kdy Pavel S. posílá Martinu S., Vladimíru D., Tomáši D. a Josefu S. plán a úkoly pod předmětem Ol Kraj. Jeden z úkolů dostal Josef S., a to vymámit zbylé ZD od Tesca a Meritu. Dne 26. 5. 2011 14:57 hod. (č. l. 21395) Josef S. sděluje emailem příjemcům Pavel S. a Tereza J. v předmětu „*08.olomouc.KDJ*“, že přidal nabídkové soubory na portál. Z historie tohoto emailu vyplývá, že se jedná o předběžné nabídky na skenery od společnosti EXON s.r.o., které obdržel Josef S. od Thomase N. z této společnosti.

553. Dne 26. 5. 2011 16:08 hod. (č. l. 21396 - 21479) Jiří Š. sděluje emailem S. a v kopii Pavlu S. v předmětu „*revize dokumentů*“, že: *za něj v pořádku a přikládá chybějící část a žádá o stručnou informaci o výsledku dnešních jednání.* Současně v příloze zasílá šifrovaný dokument nazvaný „*ZD_TC_V5.zip*“. Jedná se o rozpracovanou zadávací dokumentaci na dílčí část projektu Technologické centrum včetně příloh č. 1 až 9, což jsou jednak technické výkresy 02 až 08 návrhu Technologického centra zpracované sv. H., včetně položkového rozpočtu slepý – výkaz výměr. Jde o dokument, který dne 16. 5. 2011 v 8:28 hod. Mgr. Jiří Š., tedy *vedoucí odboru informatiky Olomouckého kraje*, zaslal emailem z adresy xxx příjemci Ivanu R. na email xxx v předmětu: „*Zadávací dokumentace finále.zip*“ (č. l. 21068 - 21133). Jde o verzi 2 tohoto dokumentu, kdy verzi 5 dokumentu zasílá obž. Jiří Š. právě dne 26. 5. 2011 S. a v kopii S. Dne 26. 5. 2011 16:33 hod. (č. l. 21480 - 21481) Josef S. odpovídá Jirímu Š. emailem a v kopii dává na vědomí Pavlu S. v předmětu v předmětu „*revize dokumentů*“, že *umí odpovědět na část „dříve avizovaných dotazů“.* Ty byly: 1) *příprava průvodního SIP balíčku k dokumentům: a) příprava ručně, b) možnost importu existujících dat např. provozovaného knihovního systému.* 2) *modelu požadovaných skenovacích služeb. Tady snad správně chápu odpověď už danou, tj. služba bude provozována na dodané lince. Konkrétní dokument k tomuto tématu mám přísliben zítra ve večerních hodinách...V danou chvíli jakákoliv odpověď nic nezmění, proto navrhuji s dotazy posečkat...* Dne 29. 5. 2011 ve 21:22 hod. (č. l. 21492 - 21499) Pavel S. zasílá emailem Martinu S., Vladimíru D. a v kopii Josefu S. soubor nazvaný „*Olč8výzva_v01*“, v němž je rozděleno plnění předmětné veřejné zakázky včetně dodavatelů jednotlivých částí plnění a subdodavatelů a tabulka obsahující jednotlivé dokumenty k rozpracovaným částem zadávací dokumentace a jejich současnému stavu. V textu emailu se Pavel S. dotazuje příjemců emailu, jak dopadly výsledné dohody na rozdělení KDS/KDR? Dále sděluje, že nemá Gordicovskou verzi, sděluje návrh postupu a seznam úkolů vztahující se k jednotlivým dodavatelům, konkrétně Merit, Tesco SW, A-Scan. Dále uvádí: *jako třetí oříšek DIGITALIZACE –*

vezmu níže uvedené dokumenty a slepím z toho novou zadávacíku, vycházím z toho, že všechny KDR a KDS jsou stejné a tedy že mohu použít dokumenty ICZ i pro Gordic. Pokud tam bude něco trochu špatně, doladím se při revizi celkové zadávacíky. Součástí je výpis dokumentů, které tedy použije jako podklad pro zadávacíku. Dne 30. 5. 2011 8:46 hod. (č. l. 21500 - 21507) byl uložen v domovské složce S. na externí paměti (zajištěná na pobočce AutoCont v Olomouci) dokument naposledy upravený dne 29. 5. 2011 ve 20:19 hod. Pavlem S., obsahující rozdělení rolí, oblastí pro jednotlivé dodavatele včetně cen a garancí za jednotlivé oblasti projektu, stav zpracování ZD pro jednotlivé části projektu, potažmo předmětné veřejné zakázky. Jedná se o aktualizovaný materiál zpracovaný S. dne 25. 5. 2011. Materiál je doplněn (rozšířen) v části týkající se zpracovávaných dílčích dokumentů zadávací dokumentace a jejich současnému stavu včetně revizí, prováděných jednotlivými zúčastněnými subjekty. Dne 30. 5. 2011 12:53 hod. (č. l. 21517 - 21519) Josef S. zasílá emailem Tereze J. a Pavlu S. v předmětu „info“ v příloze dokument nazvaný „Olomouc_podklady_pro_digitalizaci_úprava1.doc“ a k tomu sděluje, že *tohle vypadlo z A-scannu*. Dne 2. 6. 2011 ve 11:31 hod. (č. l. 21576 - 21582) byla vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „F.Olomouc KDR“ v noteboku Josefa S., obsahující emailovou komunikaci mezi zástupci AutoCont a GORDIC, v rámci které získali zástupci AutoCont Martin S. a Vladimír D. od Jaroslava H. z GORDIC řešení KDR v souvislosti s předmětnou zakázkou, přičemž toto řešení získané prostřednictvím emailu přeposílá Martin S. i Pavlu S. a Josefu S. Dne 5. 6. 2011 ve 22:54 hod. (č. l. 21585 - 21615) Pavel S. zasílá emailem v předmětu „OIK – III KDS/KDR“ Martinu S., Josefu S. a v kopii Tereze J. soubor nazvaný „III-a 02- ZD-digitalizace_KDS_KDR_psek02“, který obsahuje vypracovanou zadávací dokumentaci k částem zakázky KDS a KDR. Zasílaný soubor doplňuje textem s tím, že *posílá jim oponované materiály ZD pro KDS a KDR a ptá se, zda už mají jasno, kdo to bude dělat? Zda KDS = Gordic, KDR = ICZ ???, nebo jenom jeden z nich?* Z textu dále vyplývá, že *v případě vrácení materiálu na kraj by měla Terka překlomit poznámky S. do fialového textu a zničit stopy po editaci AC*. Dále řeší připomínkování dokumentu ze strany ICZ/Gordic.

554. Dne 10. 6. 2011 v 9:29 hod. (č. l. 21611 - 21722) Josef S. zasílá email Davidu T. a Jirímu Š. v předmětu „materiály od architekta“. V textu emailu sděluje, že se jedná o materiál ZD oponovaný architektem. Sada dokumentů obsahuje:

- III-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR (nový)
oponentura je zvýrazněna zeleně, poznámky vpravené do textu fialově
 - IDM technické řešení (předáno již dříve)
 - Podklady pro digitalizaci úprava1 (předáno již dříve)
 - Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw (předáno již dříve)
- Prosí dokumenty jako draft předat na úřad s tím, že jejich další úpravy jsou možné

555. Dne 12. 6. 2011 ve 23:01 hod. (č. l. 21835 - 21862) Josef S. zasílá emailem Jirímu K. na email Xxx v předmětu „materiál kapitoly KDS/KDR“ v příloze dokument nazvaný „III – a - 02 – ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ.doc“ s textem: *Posílám konsolidovaný materiál ZD k Olomouci. Materiál připravil AC architekt na základě samostatných vstupů „dvou společností“. Dokument je neveřejný, zacházejte s ním prosím uvážlivě! Dokument je draft. Žádám Vás o urychlenou kontrolu a připomínkování dokumentu. AC oponentura je zvýrazněna zeleně, AC poznámky vpravené do textu fialově*. Dne 14. 6. 2011 (č. l. 21969 - 21984) je organizována společná schůzka k zakázce na Olomouckém kraji, která se měla konat 21. 6. 2011 v Brně v zasedací místnosti Asseco, a to Josefem S. Jsou obesláni Dalibor Š., Jirí K., Michal T., Jirí Š., Pavel S. a Roman Z. Nakonec dohodnuto dvoukolové jednání ve dvou rozdílných termínech, přičemž první bude trojstranná schůzka bez účasti Asseco, GORDIC a ICZ dne 21. 6. 2011 v zasedací místnosti TESCO SW v Olomouci na ulici Jeremenkova 1142/42. Toto vyplývá z následujícího emailu ze dne 15. 6. 2011, kdy v 17:04 hod. (č. l. 21980 - 21981) Josef S. z emailové adresy Xxx zaslal příjemcům Dalibor Š., Jirí K.), Roman Z. a v kopii Pavel S., Michal T., Jirí Š. a Martin S. email v předmětu: RE: OlcKr.schůzka 21.6. ve 09:00 s textem: *Dobrý den, Schůzku zorganizujeme dvoukolově ve dvou rozdílných termínech. Nejprve v navrženém termínu proběhne*

trojstranná schůzka bez účasti Asseco, Gordic, ICZ (tyto subjekty mají v úterý 21.6. volno). Výstupem této trojstranné schůzky bude termín společné schůzky všech účastníků a zpřesnění požadavků na přípravu partnerů na tuto schůzku tak, aby byla max. efektivní a smysluplná. Další informace a pokyny zašlu v úterý 21.6. nejpozději ve večerních hodinách. Prozatím apeluji na splnění požadavku vzneseného ke verzím dokumentů, které máte aktuálně k dispozici v podobě kontroly a připomínkování, rizika, která vidíte a základní cenový rámec řešení. Tyto vstupy zašlete nejlépe do tohoto víkendu. Jsou to podklady k tomu, abychom efektivně nastavili další kroky na společné cestě. S díky Josef S.

556. Dne 16. 6. 2011 v 09:05 hod. (č. l. 21982 - 21984) Roman Z. z emailové adresy xxx v reakci na email od Josefa S., kterým mu bylo oznámeno, že se zástupci ICZ a.s. nemusí účastnit jednání plánovaného na den 21. 6. 2011 sděluje v předmětu „RE: OlcKr.schůzka 21.6 ve 09:00“ příjemci Josefu S. a v kopii dává na vědomí příjemcům Pavel S., xxx, Xxx, S. Martin, Xxx a xxx, že nerozumí organizaci a žádá vysvětlení, proč plánoval za sebe a odpovědné pracovníky dva termíny a vzápětí je ruší bez uvedení dalšího termínu? Dne 17. 6. 2011 v 7:58 hod. (č. l. 21985) email mezi Josefem S. a Pavlem S. v předmětu „Konverzace s účastníkem Pavel S.“. Mimo jiné S. uvádí, že: *zůstanu doma a budu lepit zadáváčky.*
557. Dne 17. 6. 2011 ve 14:03 hod. (č. l. 21990 - 22137) Pavel S. zasílá emailem Josefu S., Pavlu M., v kopii Tereze J. a Martinu S. v předmětu „OlK – první draft“ dokumenty „ZD_Olk_8vyzva_all_07“ a „Olomoucký kraj 8.výzva“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k zakázce s tím, že to bude přes víkend ještě čistit a jak dostane vstupy KDS (Gordic), KDR (ICZ) a Datové sklady (Tesco), tak příslušné části doplní. Formátování nechá až na úplný konec. Z tohoto emailu tedy obžaloba dovozuje, že obž. S. připravoval jednotlivé texty zadávací dokumentace k jednotlivým částem a tyto následně zkompletoval do jednoho dokumentu obsahující zadávací dokumentaci k zakázce, kterou následně doplnil a upravil do podoby vyhovující subjektům sdruženým v koalici určené k předání zadavateli). Celá draft zadávací dokumentace má celkem 143 stran bez příloh.
558. Dne 20. 6. 2011 14:55 hod. (č. l. 22143 - 22144) proběhla emailová komunikace mezi Josefem S. a Pavlem S. v souvislosti s přípravou na schůzku dne 21. 6. 2011, když v předmětu „Free myšlenková mapa“ se připravovali na řešení jednotlivých níže uvedených bodů:
- Předvedení dokumentu
 - Dořešení zdroje/texty pro Datové sklady
 - vytvoření osnovy dokumentu, kde budou všechny informace potřebné pro uzavření smluv v režimu AC/maný
 - infiltraci osoby Pavla S. do přímých jednání na kraji.
559. Dne 20. 6. 2011 v 18:22 hod. (č. l. 22145 - 22150) Josef S. zaslal Pavlu S. v předmětu „OlK“ v příloze dokument nazvaný „ZD_sablona_TCK.v2.docx“ s tím, že v textu emailu sdělil S., že za sebe by viděl zhruba takovou strukturu informací, které je třeba požadovat. Dne 21. 6. 2011 od 08:35 hod. (č. l. 22153 - 22157) Pavel S. zasílá emailem Josefu S. v předmětu ZD_sablona:TCK.v2 v příloze stejně nazvaný dokument, obsahující šablonu zadávací dokumentaci k technologickému centru. Dne 21. 6. 2011 ve 16:12 hod. (č. l. 22166 - 22170) vytvořena záložka v elektronickém poznámkovém bloku (OneNote) Josefa S. pod složkou „08.výzva“ označená „I.ukoly do 1.7.2011“ v noteboku Josefa S. obsahující finální shrnutí úkolů, v níže uvedeném podrobnějším rozsahu: .. soud odkazuje na odůvodnění listin, kde je podrobněji vypsán obsah zápisu.
560. Dne 21. 6. 2011 v 16:29 hod. (č. l. 22173) Josef S. odesílá emailem příjemcům Martin S. a Pavel S. zašifrovaný dokument s názvem „Podklady Olomouc.kraj“. Dokument není součástí spisového materiálu. Dne 22. 6. 2011 v 13:09 hod. (č. l. 22182 - 22189) uložen Pavlem S. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť a podsložky „Podklady Merit“ dokument nazvaný „VI – a –Zadávací dokumentace_TCK_V2.docx“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k části

projektu Technologické centrum včetně příloh č. 1-9. Dne 22. 6. 2011 v 15:23 hod. (č. l. 22191 - 22217) Pavel S. zasílá emailem Petru Z. a Josefu S. v předmětu „II – Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw“ dokument v příloze „II – Předmět_zakázky_k_UAP_Upraveno_4_psw.docx“. Jedná se o rozpracovaný dokument k územně analytickým podkladům, souvisejícím s částí předmětu plnění DMVS budoucí zakázky. Dne 24. 6. 2011 v 8:30 hod. (č. l. 22282 - 22284) Martin S. sděluje emailem příjemcům Josef S. a Pavel S. v předmětu: „OLK“, v návaznosti na komunikaci S. s K., že má opatrně začít komunikovat, že budou dělat kdr pokud se domluví na ceně . . . S. má dva plány jak to celé dat ICZ a držet GORDIC na uzdě. Dne 24. 6. 2011 od 12:45 do 13:30 hod. (č. l. 22285 - 22286) Live Meeting k finální kontrole technické části ZD olomouc – organizuje S. a dále se účastní Pavel S., Milan K. ICZ a Roman K. (ICZ). Dne 24. 6. 2011 od 13:41 hod. (č. l. 22287 - 22329) Milan K. posílá z emailové adresy xxx Josefu S. a Romanu K. pod předmětem „podklady“ v příloze zašifrované dokumenty: *Popis_HW_SW.zip.III-a-02-ZD_digitalizace_KDS_KDR_psek02_TJ_RK_MKA_240611.zip*. Dne 24. 6. 2011 17:11 hod. (č. l. 22369 - 22371) Josef S. emailem sděluje v předmětu „OLK“ Pavlu S., že posílá poslední jeho variantu mimo jejich zdíva. Dne 24. 6. 2011 17:17 hod. (č. l. 22372 - 22374) Pavel S. odpovídá v předmětu „OLK“ Josefu S., že souhlasí, je to mimo jejich pravomoci. Dne 1. 7. 2011 v 9:27 hod. (č. l. 22483 - 22632) uložen Terezou J. do složky „Seznamy služby Sharepoint(4).pst“ na externí paměť a podsložky „Podklady AC“ dokument nazvaný „ZD_Olk_8vyzva_all_07.doc“, obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci na kompletní projekt Rozvoj e-Governmentu v Olomouckém kraji včetně všech částí budoucí veřejné zakázky. Dle metadat dokument naposledy uložil Pavel S.

561. Z výše uvedených důkazů pak má soud za to, že ačkoli je obž. S. kladeno za vinu, že byl mezi zakládajícími členy zástupců obchodních společností, on konkrétně zastupující AutoCont, kdy se tedy podílel na domluvení a vytvoření koalice obchodních společností s několika cíli, ovšem dle konkretizovaného popisu jednání v samotné obžalobě se obž. S. týká „jen“ cíl v podobě úpravy zadávací dokumentace. Ve vztahu k případné kontrolované druhé nabídce je ve vztahu k osobě obž. S. uvedeno, že se dne 24. 5. 2011 účastnil schůzky, na které mimo jiné projednali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou. K této části je nutno uvést jednak, že žádná druhá řízená nabídka nebyla v řízení prokázána. Obžaloba v této části vychází skutečně z poznámky, kterou si vytvořil obž. Josef S. Soud však dostatečně podrobně v rámci odůvodnění zprošťujícího výroku ve vztahu zejména k osobám Ing. Milana K. a obž. Ing. Romana Z. vysvětlil, že z důkazů nevyplývá, že by šlo o nějakou řízenou nabídku s vyšší cenou, tedy nevázně míněnou nabídku. V této části soud odkazuje na toto odůvodnění, nebude jej znovu opakovat. Proto se obž. S. nemohl dne 24. 5. 2011 jakkoliv účastnit projednávání druhé řízené nabídky. Navíc na den 21. 6. 2011 byla plánovaná schůzka, následně proběhla, ovšem, bez účasti některých společností, respektive jejich zástupců, mezi nimiž byl i obž. Roman Z., který se emailem ze dne 16. 6. 2011 právě podivuje a žádá vysvětlení, proč je účast ICZ na schůzce odvolána. Dle soudu, pokud by skutečně bylo již v této době plánováno podání jakési druhé řízené nabídky ze strany ICZ, nebylo by naopak logické, aby zástupce této společnosti, která má tak důležitý úkol, tedy dodat zdánlivou krycí nabídku, byl naopak osobně přítomen? Z veškeré zajištěné komunikace žádné práce na druhé krycí nabídce absolutně nevyplývají, žádné emaily v tomto znění, resp. z nichž by bylo možno vydedukovat výměnu informací ve vztahu k takové krycí nabídce, mezi účastníky nekolují. Skutečně obžaloba vychází ze soukromé poznámky v diáři J. S. Navíc schůzce dne 24. 5. 2011 byl kromě P. S. přítomen za AutoCont i Josef S., tedy jeho nadřízený a dá se předpokládat, že takové „choulostivé“ jednání by spíše vedl tento. Navíc z komunikace vyplývá, že obž. S. měl na starosti technickou část, tedy skutečně připravit znění zadávací dokumentace. Měl, jak se v obžalobě uvádí, roli architekta, kdy jednotliví zástupci společností měli dodat podklady pro zadávací dokumentaci v té které části, o kterou měli zájem ji v budoucnu dodávat a úkolem obž. S. bylo skutečně tyto dokumenty postupně upravit a zcelit do jedné zadávací dokumentace pro tuto zakázku. V této části soud s obžalobou zcela souhlasí. Je také pravdou, že návrhy zadávací dokumentace byly rozesílány do jednotlivých

společností k připomínkám, k úpravám či revizím, někteří připomínky činili (obž. K.), někteří nikoli (obž. Š.). Pokud však soud přímo detekoval nějaké úpravy, současně dospěl k závěru, že šlo o úpravy ve prospěch veřejné zakázky jako takové. V této části např. opět soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. K.

562. Je tedy prokázáno, že obž. Pavel S. skutečně takto vytvořil kompletní zadávací dokumentaci k veřejné zakázce na *Rozvoj služeb e-Governmentu Olomouckého kraje*. Jedna z posledních verzí je např. ve spise na č. l. 22486 a násl. Z vyhodnocení emailů však dle soudu současně vyplývá, že ani z jednoho emailu nevyplývá, že by byl učiněn kýmkoliv konkrétní požadavek na to, aby konkrétní část zadávací dokumentace byla ve prospěch budoucího potencionálního soutěžitele. Žádný takový email ve spise ve vztahu k obžalovaným nebyl zajištěn. Naopak v rámci komunikace ze dne 26. 5. 2011 (č. l. 21367 - 21382) Vladimír D. z AutoCont uvádí, že: *technicky na tom maká Pavel (S.) - musí udělat celou architekturu a projednat ji uvnitř aliance - musím si být jistí, že je to udělatelné*. Tedy z výše uvedeného vyplývá, že cílem práce obž. S. je architektura řešení dodávky, ale tak, aby byla skutečně vůbec realizovatelná.
563. Jak vyplývá ze zpracované zadávací dokumentace, tak tuto soud porovnal s finální a vyhlášenou verzí. Z návrhu zadávací dokumentace zpracovaných obž. S. vyplývá, že tento návrh má 146 stran. Část z toho je zadávací dokumentace na Technologické centrum, které již dříve pro Krajský úřad zpracovávala MERIT, zde soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k obž. Jiřímu Š. Finální zadávací dokumentace má 16 stran. Obž. S. zpracovaná zadávací dokumentace tedy mohla sloužit jako podklad pro zadavatele, výsledná zadávací dokumentace je však zcela jiná, jak po stránce formální, tak po stránce obsahové. Pokud např. v části technické kvalifikační předpoklady obsahuje cca obž. S. zpracovaná a např. K. připomínkováná zadávací dokumentace požadavek na *minimálně 5 významných obdobných služeb plnění veřejné zakázky, kdy z toho alespoň 3 musí být poskytnuty pro subjekt veřejné správy, každá musí mít hodnotu min. 500 tis. Kč bez DPH a hodnota předložených významných služeb musí být v celkovém rozsahu minimálně 15 mil. Kč* (vše na č. l. 22316), tak ve vyhlášené a zveřejněné zadávací dokumentaci jsou v rámci technických předpokladů (CD na č. l. 9365) požadovány ve vztahu k Digitalizaci a ukládání *alespoň 2 zakázky na služby v oblasti předarchivní péče, digitalizace a ukládání elektronických dokumentů, z nichž alespoň 1 zakázka musí být ve finančním objemu nad 3 mil. Kč bez DPH, a alespoň 1 zakázku na službu digitalizace dokumentů ve finančním objemu minimálně 500 tisíc Kč bez DPH zahrnující zpracování dokumentů, na které se vztahuje ochrana údajů ze zákona (osobní údaje, obchodní tajemství, utajované informace aj.) nebo kde je z jiného důvodu požadován provoz režimového pracoviště s dohledem (cenné tisky aj.)*. Výsledná zadávací dokumentace je tedy zcela jiná (formálně i obsahově), než její návrh obž. K. vyhotovený a rozesílaný mezi těmito společnostmi k připomínkování. Dále pak převážná část technického řešení, které je rovněž součástí návrhu zadávací dokumentace, se promítla do Přílohy č. 1 Zadávací dokumentace v podobě Specifikace předmětu veřejné zakázky. Ovšem opět porovnáním návrhu zadávací dokumentace s potencionálními úpravami ze strany např. obž. K. a porovnání finální verze Přílohy č. 1, vyplývá, že ani učiněné návrhy, které byly učiněny obž. K., které byly obž. S. do zadávací dokumentace zahrnuty, tak ve finálním výsledku nebyly zadavatelem akceptovány. Stačí srovnat např. znění návrhu úpravy z č. l. 22304, kdy tedy zřejmě obž. K. navrhuje vypustit část znění *...podpora minimálně rozhraní HTTP/S, WebDAV, a XAM API*, kdy tento údaj je červeně proškrtnutý, ovšem pokud soud nahlédne do finální verze zadávací dokumentace (CD na č. l. 9365), konkrétně do její Přílohy č. 1 - Specifikace předmětu veřejné zakázky, tak tento požadavek přesto je v ní uveden (str. 36 této Přílohy), zkrátka zůstal přes připomínku obž. K., aby byl vyškrtnut, zachován. Jinými slovy je pravdou to, co uváděli někteří obžalovaní, že pomáhali krajskému úřadu zpracovat případně i znění požadavků zadávací dokumentace, ovšem bylo na úřednících kraje, zda návrhy budou či nebudou akceptovat. Výsledná (finální) zadávací dokumentace tak byla plně pod kontrolou zástupců kraje. Ostatně vyplývá to i z komunikace mezi pracovníky kraje, kteří si tyto dokumenty mezi sebou preposílají a připomínkují (jen příkladně email Mgr. Jiřího Š. ze dne 20. 4. 2011). Stejně tak sami obžalovaní zpracovávali

zadávací dokumentaci a tuto připomínkovali s jasným vědomím, že jde o návrh, který bude zasílán Krajskému úřadu Olomouckého kraje jako podklad, a že bude podroben jejich dalším úpravám. Vyplývá to např. z emailu z 5. 6. 2011 (č. l. 21585 a násl.), nebo zcela výslovně z emailu ze dne 10. 6. 2011 (č. l. 21611 a násl.).

564. Že byla zadávací dokumentace plně pod kontrolou pracovníků zadavatele, tedy zástupců Olomouckého kraje, vyplývá jednoznačně ze svědeckých výpovědí. Svědek Ing. Zdeněk D. (bod 80. rozsudku) uvedl mimo jiné, že projektový tým kraje, jehož součástí byli jednotliví odborní garanti za jednotlivé části plnění, měli možnost si zadávací dokumentaci projít, vyjadřovali se k tomu, dávali připomínky. Těchto schůzek se účastnili pracovníci odboru IT, šéf odboru, jednotliví odborníci pro jednotlivá dílčí plnění. Řešili otázku, jestli to má či nemá diskriminační povahu, byla snaha zadávací dokumentaci definovat tak, aby to diskriminační povahu nemělo, hledali objektivní hodnotící kritéria. Ve fázi tvorby zadávací dokumentace nezaznamenal žádný tlak nebo intervenci ze strany pracovníků úřadu na konkrétní podobu nebo konkrétní parametry. Celou zadávací dokumentaci odesílali na Ministerstvo vnitra, které jako jakýsi předstupeň jim dávalo souhlas s podobou zadávací dokumentace, jestli je v pořádku. Svědek Ing. Ivo R. (bod 85. rozsudku) uvedl, že technickou část toho, jak má vypadat krajský digitální archiv, integrační procesy, to dávali dohromady oni na úřadu na IT odboru. Zodpovědnost byla na nich, dělali konzultace s různými dodavateli, protože vlastními silami nedokázali vzhledem k rozsahu zakázky dát celou zadávací dokumentaci dohromady, aby odpovídala všem požadavkům. Když připravovali technickou část zadávací dokumentace, jejich požadavky a připomínky byly zohledněny. Nikdo z obžalovaných ho neovlivňoval, aby zadávací dokumentaci upravil, nebo tam byly zahrnuty specifické požadavky. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, alespoň ne v části, kterou zpracovával. Svědek Mgr. Jirí Š. (bod 87. rozsudku) mj. uvedl, že ve vztahu k technickým parametrům zakázky samozřejmě byly prováděny konzultace mimo zaměstnance úřadu. Potřebovali získávat informace, takže probíhaly konzultace se zástupci firem, se zástupci Ministerstva vnitra, se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, se zástupci CRR a se spoustou lidí. Pokud jde o zadávací dokumentaci, ty konzultace probíhaly formou výměny písemných materiálů, elektronických podob technických specifikací apod. K dotazu, zda byla ošetřena skutečnost, aby takové konzultace nepřinášely výhodu těm společnostem, myslí, že se snažili od začátku o maximální transparentnost, zveřejňovali vše, co bylo k dispozici. I na webových stránkách byl vytvořen prostor, který byl k dispozici všem a byly tam uveřejňovány veškeré studie, typové projekty a další věci. Při zpracování technických specifikací zadávací dokumentace nebyl nikým ovlivňován, aby upravil obsah jednotlivých dokumentů. Neví o tom, že by někdo z kolegů na krajském úřadě byl takto ovlivňován. Postupně pracovali s několika verzemi, byla spousta připomínek, spousta jednání, pořád se to upravovalo. Vznášet připomínky, požadavky na doplnění s kolegy z IT mohli, bez toho se to neobešlo. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, snažili se o to, aby byla co nejlepší, neomezovali se jen na jednu technologii, na jedno řešení.
565. V případě obž. S. je nutno odkázat i na znalecký posudek Znalecká kancelář Dr. Ludvika s.r.o. č. 34/1/2022 ze dne 19. 5. 2022 (bod 193. rozsudku). Znalecký posudek byl vypracován pro účely tohoto trestního řízení a úkolem znalce bylo posoudit, zda informace obsažené v emailové komunikaci a přílohách uživatele obž. Pavla S. obsahovaly takové technické informace, které by vedly k jedinému možnému dodavateli. Soud odkazuje na bod 193. rozsudku, nebude opakovat závěry posudku, jen výslovně poukáže na jedno přímé konstatování znalce, kdy v případě komentářů uživatele *PSek* uvedených v podkladu na č. l. 21588 až č. l. 21614 spisu se v jednom případě jedná o otázku (komentář), která nezasahuje do technické podstaty podkladu a obžalovaný pouze upozorňoval na to, že uvedená kritéria jsou vysoká a nepřímo tím nabádá k jejich zmírnění a tedy fakticky k umožnění účasti většího okruhu uchazečů a tím i vyšší konkurence. A nejedná se o takovýto jediný závěr v celém posudku. Ostatně opět skutečnost, že byly podány 4 nabídky do

veřejné soutěže, hovoří jednoznačně o tom, že zadávací dokumentace nebyla diskriminační ani jinak zvýhodňující.

566. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. RNDr. Pavlu S., že v žalobním návrhu popsaný skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Mgr. Jan P.

567. Obžalovaný ke skutku C. uvedl (č. l. 40708-40711), že již usnesení o zahájení trestního stíhání bylo nekonkrétní, obecné, nebylo individualizované vůči jeho osobě, v podstatě se nedozvěděl, co měl spáchat, ovšem obžaloba je ještě kratší, ještě více strohá a ještě obecnější. Vyjadřuje se k období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, kdy měl dle obžaloby páchat trestnou činnost, konkrétně zorganizovat vytvoření dvou aliancí, dohodnout rozdělení částí zakázek a určení cen, vytvořit dohodu s cílem vyloučit konkurenci, kdy tyto tři body chápe tak, že měl sjednat kartelovou dohodu. Poté měl zajistit zpracování dvou konkurenčních nabídek, a nakonec vyhotovit nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy. Nikde v celé obžalobě není konkrétněji uvedeno, jak měl organizovat aliance, jak měl uzavírat kartelové dohody, s kým konkrétně. V O2 byl v předmětné době zaměstnán jako presales konsultant, což je funkce technická, není to funkce obchodní, ani manažerská. Činnost presales konsultant zjednodušeně znamená podporu obchodu, aby se obchodníci měli na koho obrátit s technickými věcmi, dostali odpovídající technickou podporu, protože portfolio produktů O2 je široké. Obecně zpracovává technické specifikace v nabídkách O2, jedná o technických věcech se zákazníky, s dodavateli, účastní se prezentací technických řešení u zákazníků a poskytuje konzultace, ať jsou to interní lidé z O2, ať už jsou to zákazníci, nebo partneři. Při přípravě nabídek O2 na zakázkách dělá celý další tým lidí a on zodpovídá za přípravu technických částí nabídek. Jeho odpovědností je, že pokud nabídku odevzdají, tak že je zadavatel nevyloučí za to, že porušili technické podmínky. V rozhodné době neměl žádné podřízené a v přímé linii měl čtyři nadřízené, tzn., že je na úplně nejnižším stupni organizačního řízení. Nemá žádné podpisové právo, není oprávněn cokoli za firmu podepisovat. Z uvedeného je zřejmé, že je iluzorní se domnívat, že z této pozice byl schopen sjednat kartelovou nebo jinou dohodou ve výši desítek miliónů Kč. K veřejné zakázce města Přerov poukazuje na skutečnost, že ve spise na č. l. 15453 a na č. l. 15460 – 15468 se nachází výzva jednomu uchazeči k účasti na veřejné zakázce na zpracování projektové dokumentace. V této výzvě je výslovně uvedena studie proveditelnosti a tato výzva byla zaslána celkem 15 firmám. V této výzvě je výslovně uvedeno, že zadávací dokumentace na zpracování projektové dokumentace včetně přílohy v podobě studie proveditelnosti, bude zveřejněna na webových stránkách města Přerov a dokonce je tam uveden tzv. URL, neboli odkaz, přes který se na zadávací dokumentaci dostali. Takže je nepopiratelný fakt, že studie proveditelnosti byla od 30. 12. 2011 veřejným dokumentem, tudíž ještě předtím, než O2 začalo zpracovávat nabídku a než byla zveřejněna zadávací dokumentace, tak O2 věděla, že se jedná o zakázku složitou, komplexní, že nebude schopna ji sama realizovat, musí jednat s partnery. Od 20. 2. 2013, kdy byla zveřejněna zadávací dokumentace, se v O2 postupovalo naprosto standardně. On jako jmenovaný technický garant měl zajistit zpracování technických specifikací do nabídky, měl technicky jednat s dodavateli a technicky jednat s TESCO SW, protože chystali společnou nabídku, měl poskytovat technické podklady do již zmiňovaného procesu schválení nabídek a měl poskytovat technické konzultace i v O2, tzn. obchodu, právníkům, architektům, managementu i projektovým manažerům. Spolupracoval rovněž při formulaci žádosti o dodatečné informace. Podávali několik dotazů, ten podstatný dotaz byl v tom, že zadavatel požadoval síť PON (Passive Optical Network), což je síť, ve které nejsou aktivní prvky. Oni se zadavatele tázali, zda je možné vedle tohoto řešení částečně navrhnout i řešení, které nazývali AON (Active Optical Network), čili jestli je možné nějaký aktivní prvek do sítě zakomponovat. Odpověď zadavatele byla záporná. Pokud by byla kladná, je přesvědčen, že O2 by mohla nabídnout řešení pro zadavatele nejvýhodnější a jelikož jediným kritériem byla cena, je přesvědčen, že O2 by mohla

nabídnout levnější řešení, byť třeba v koexistenci se stávající sítí. Záporná odpověď zadavatele prakticky znamenala, že síť se bude muset zrealizovat na bázi stávající sítě. V době od 20. 2. 2013 a dál s AutoCont nekomunikoval, AutoCont nezná, nezná obž. S., ani jeho kolegy, kteří se podíleli na zpracování nabídek. U TESCO SW z 95 % komunikoval s V. a Š., což byli jemu odpovídající zaměstnanci. Marginálně emailem komunikoval s obž. Michalem T. ve věci přípravy podkladů. S ostatními T. nekomunikoval vůbec, pokud by toto nebyla pravda, ve spise by o tom byl nějaký důkaz. Nabízí se otázka, jak tedy za této situace mohl sjednat kartelovou dohodu. Společnost O2 metropolitních sítí zrealizovala desítek, tedy mají k tomu kompetence. V další oblasti v podobě archivace a systémů na zpracování (správu) dokumentů, k tomu mají také vlastní produkt, který se jmenuje STA - důvěryhodný archiv. To jsou přesně věci, které uměli a které chtěli v zakázce realizovat. Naopak TESCO SW považovali za odborníka v ostatních částech zakázky, zejména v těch integracích a v majetkových agendách. Toto rozdělení zakázky z technického pohledu bylo jediné logické, možné, správné a smysluplné. Nemohl sjednat kartelovou dohodu, když se s obž. S. nezná, nikdy se neviděli, o obž. T. mluvil, v předmětné době se s nimi nesešel. O tom, že AutoCont podá nabídku, nevěděl, nic do AutoCont neposílal, s nikým netelefonoval, takže nemohl za této situace zajistit zpracování konkurenční nabídky. Na zpracování zadávací dokumentace se nepodílel a ani nemohl, protože dne 20. 2. 2013 zadávací dokumentace již byla zveřejněna, nikdo ji nemohl nezákonně ovlivňovat. Ke svým poznámkám v Outlooku, jde o důkaz v bodech 277. a 294. obžaloby, uvádí, že Outlook v této části používal na záznam svých interních poznámek, myšlenek, postřehů a dojmů, s nikým je nekonzultoval, s nikým je neprobíral, s nikým o nich nemluvil. Zapisoval si často některé věci jen pro zajímavost a zapisoval si i některé spekulace. Jedná se o naivní, laické komentáře hodnocení nějakého vývoje zadávacích řízení. Navíc poznámky byly napsány špatně, protože i z trestního spisu je patrné, že reálná situace byla jiná. Ve vztahu k emailové komunikaci s TESCO SW, jde o důkazy obžaloby pod body 297., 298., 301. a 314., uvádí, že jde o komunikaci, kterou vede se zástupci TESCO SW za účelem přípravy podkladů pro nabídku do zadávacího řízení, či pro žádost o dodatečné informace. Komunikuje pouze vůči TESCO SW, kdy TESCO SW v těchto řetězcích emailů komunikuje i s některými svými dalšími dodavateli. Tato komunikace musí být, kdyby nebyla, bylo by to nepochopitelné, protože on se musel s panem V. a paní Š. domluvit, jaké technické podklady mají poskytnout.

568. V závěrečném návrhu obžalovaný zopakoval svou argumentaci (č. l. 43781 a násl.), znovu poukázal na to, že slovo technika v rozhodovacích procesech O2, týkající se jakýchkoliv nabídek, je naprosto bezvýznamné. Neměl žádný motiv k páčání trestné činnosti, výsledek zadávacího řízení neměl na výši jeho odměny žádný význam a nechápe, proč by měl ve prospěch svého zaměstnavatele páchat trestnou činnost. Je to přesně naopak, kdy O2 tvrdě postihuje jakékoliv jednání v rozporu s firemním kodexem, nikdy by neriskoval ztrátu zaměstnání. Vysoutěžené plnění bylo řádně dodáno za obvyklou cenu, jak potvrdil znalecký posudek, tedy město Přerov obdrželo to, co požadovalo, za cenu v místě a čase obvyklou. Neměl nikdy nic společného se zadávací dokumentací. Dílčím způsobem se pouze podílel na komunikaci se zadavatelem po odevzdání nabídky při vysvětlování jejího obsahu, a nakonec se podílel na realizaci plnění za svého zaměstnavatele.
569. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného uvedl (č. l. 43751 a násl.), že jednání, pro které je obž. P. obžalován, do dnešního dne nebylo specifikováno. Byť na tento zásadní nedostatek opakovaně upozorňovali, tyto námitky OČTR buď ignorovaly, případně uvedly, že obžaloba jistě bude z hlediska popisu škodlivého jednání dokonale konkrétní (odkazuje na obsah usnesení státního zástupce NSZ ČR, č. j. 2 NZT 26/2015 - 475 ze dne 4. 4. 2018, jakož i na usnesení ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 1588/16 ze dne 16. 6. 2016). Je pak paradoxní, že ve vztahu k obžalovanému byla podaná obžaloba ještě obecnější, než usnesení o zahájení trestního stíhání. Opakuje tedy, že obžaloba v popisu skutku neobsahuje jakékoliv jednání obž. P., kterým by mohl naplnit skutkové podstaty trestných činů. Obžalovaný byl stíhán a následně obžalován za nekonkretizované jednání z období

od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, tedy po zveřejnění zadávací dokumentace k veřejné zakázce. Přitom je stíhán za to, že naprosto nekonkrétním způsobem vyhotovil *nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy*. Obžaloba je v části podané proti obžalovanému vnitřně rozporná, nesmyslná. Obžalovaný je stíhán jako samostatný pachatel, jeho nekonkretizované jednání není kvalifikováno ani popisováno jako spolupachatelství. Je přitom naprosto nesmyslné, aby naplnil skutkové podstaty dvou dotčených trestných činů samostatně. Z textu obžaloby, ale ani z dokazování vůbec nevyplývá, jakým způsobem, kdy a s kým konkrétně měl obž. P. zorganizovat vytvoření dvou aliancí, jakým způsobem, kdy a s kým měl zpracovat či zajistit zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže, a logicky pak ani, kdy, s kým a s jakým obsahem a podmínkami vytvořil dohodu s cílem vyloučit skutečnou vzájemnou konkurenci. Obžalovaný se nikdy nepodílel na přípravě nabídky AutoCont podávané do zadávacího řízení. Osobě obž. P. se státní zástupce v rámci odůvodnění obžaloby věnuje v jediné větě v bodě 356., když uvádí, že: „*V době po vyhlášení veřejné zakázky Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova vyplývá zejména ze zajištěné elektronické komunikace, že mezi zástupci společností TESCO SW, O2 a AutoCont, tedy Bc. Josefem T., Ing. Michalem T., Ing. Davidem T., Ing. Alešem M., Mgr. Josefem S. a Mgr. Janem P. vznikají dohody, jejímž výsledkem je podání nabídky sdružení společností TESCO SW a O2 jako nabídky „vítězná“ a podání nabídky společnosti AutoCont jako nabídky „krycí“, „nevýherní“, „s vyšší cenou“.* Jakým konkrétním způsobem se měl obžalovaný na uváděném vzniku údajných dohod podílet, se však ani v tomto bodě obžaloby nic konkrétněji neuvádí. Obžalovaný se měl zapojit do páčání trestné činnosti v období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, ale pokud měl naplnit skutkovou podstatu trestného činu dle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku tím, že vyhotovil nesprávné podklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci k zakázce a její přílohy, udělat to technicky nemohl, neboť zadávací dokumentace včetně všech příloh byla dne 20. 2. 2013 zveřejněna. V souvislosti s veřejnou zakázkou se obžalovaný podílel na tvorbě některých podkladů společné nabídky Telefónica Czech Republic a TESCO SW, ovšem trestní odpovědnost obžalovaného se zmíněnou společnou nabídkou nikde v popisu skutku nespojuje (a ani nemá důvod tak činit, neboť společná nabídka Telefónica Czech Republic a TESCO SW byla zpracována v naprostém souladu se zákonem). Opakovaně upozorňovali na skutečnosti, že ÚOHS, který na základě podnětu OČTŘ posuzoval průběh zadávacího řízení, dospěl k závěru, že Telefónica Czech Republic (tedy ani obž. P., který byl a je jejím zaměstnancem) se nepodílela na tvorbě zadávací dokumentace k zakázce. Jediné důkazy, ze kterých může být dovozováno jakékoliv aktivní jednání obžalovaného, jsou ty, v nichž obžalovaný komunikuje ve věci přípravy podkladů společné nabídky s TESCO SW do zadávacího řízení v období od 7. 5. 2013 do 5. 6. 2013, kdy komunikuje ve věci textace odpovědi na výzvu zadavatele (města Přerov) ve věci objasnění podané nabídky (ze dne 22. 7. 2013) a účastní se jednání u zadavatele v rámci jednacího řízení s uveřejněním (dne 4. 12. 2013) poté, kdy bylo původní zadávací řízení zrušeno a bylo vyhlášeno nové. Veškerá uvedená komunikace, realizovaná obž. P., se týká jen společné nabídky podané s TESCO SW do prvního zadávacího řízení a následné společné nabídky podané s TESCO SW do druhého zadávacího řízení realizovaného ve formě jednacího řízení s uveřejněním. Uvedenou komunikaci byl obžalovaný povinen realizovat v rámci plnění svých pracovních povinností. Z žádné komunikace nevyplývá, že by se jakkoliv zapojoval do přípravy druhé nabídky podané AutoCont. Město Přerov získalo od dodavatelů vybraných v zadávacím řízení plnění, které si od nich objednalo, získalo plnění za cenu obvyklou, což bylo potvrzeno Znaleckým posudkem č. 35 - 2018 vypracovaným soudním znalcem Ing. Kryštofem. V textu obžaloby je uvedeno 12 důkazů, které se, dle odhadu, pravděpodobně vztahují k osobě obžalovaného, přitom dva z nich (body 241. a 242.) nesouvisejí s předmětnou veřejnou zakázkou. Z důkazů nelze vyčíst nic jiného, než že se obžalovaný účastnil schůzek se zcela neznámým, či zjevně nezávadným obsahem (viz body 231., 232. a 234.), a dále že účastnil emailových či telefonických konverzací nezávadného obsahu týkajících se předmětné veřejné zakázky (body 236., 297., 298., 301. a 314.) a zaznamenával si své vlastní dojmy či postřehy ve svém pracovním účtu aplikace Microsoft Outlook (body 277. a 294.). Co se pak týče osobních poznámek (body 277. a 294.), jednalo se čistě o myšlenky, které byly často výsledkem vlastního subjektivního hodnocení

ohledně vývoje některých zadávacích řízení. Tyto s nikým nesdílel, neprobíral, a ani je jinak neventiloval navenek, natož aby se je pokoušel realizovat.

570. V souvislosti obž. Janem P. je nutno dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání tohoto obžalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1238/TČ-2012-252503 (č. l. 232 – 237) bylo jednání popsáno skutečně poněkud podrobněji, konkrétně pro skutek spočívající v tom, že: „*společně s Ing. Alešem M. v souvislosti s přípravou projektu a v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související se zveřejněnou zakázkou na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, uveřejněnou zadavatelem dne 20. 2. 2013, v rozporu s ust. § 6 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a v rozporu s ust. § 3 zák. č. 143/2001 Sb., o hospodářské soutěži, v úmyslu ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení s cílem dosáhnout prospěchu s úmyslem dosáhnout prospěchu a zisku (pozn. soudu doslovný přepis znění) pro společnost Telefónica O2 Czech Republic a.s. (od 17. 5. 2011 pod názvem Telefónica Czech Republic a.s. a od 21. 6. 2014 pod názvem O2 Czech Republic a.s.) ve formě získání realizace dílčích plnění této veřejné zakázky, ve spolupráci se zástupci dalších subjektů majících zájem o získání realizace plnění této zakázky v období nejméně od 10. 11. 2010 do 5. 6. 2013 v Brně, Olomouci, Přerově a případně na jiných místech, Ing. Aleš M. společně s Janem P., Presales konzultantem společnosti Telefónica Czech Republic a.s., v době po zveřejnění veřejné zakázky na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ se v období nejméně od 9. 5. 2013 do 5. 6. 2013 ve spolupráci nejméně se zástupci spol. TESCO SW Bc. Josefem T., Ing. Michalem T., spol. AutoCont CZ a.s. Josefem S. a spol. EMOS s.r.o. Miloslavem L., v souvislosti s přípravou nabídek do soutěže podíleli na vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení spol. TESCO SW ve sdružení se spol. Telefónica Czech Republic a.s. a ve druhé AutoCont CZ a.s., přičemž v návaznosti na vytvořené aliance se pak podíleli na rozdělení jednotlivých částí zakázky ve prospěch zúčastněných subjektů, na dohodách o určení cen za ně a dále na zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže související s touto veřejnou zakázkou, které se v postavení konkurentů spol. TESCO SW ve sdružení se spol. Telefónica Czech Republic s nabídkou připravenou jako „vítěznou“ v níž figuruje AutoCont jako skrytý dodavatel ICT centra a spol. AutoCont s nabídkou připravenou jako tzv. „krycí“, zúčastnily poté, když RNDr. Josef T., předseda představenstva TESCO SW společně s Ing. Alešem M. za sdružení TESCO SW a Ing. Josef S. za spol. AutoCont nejprve dne 5. 6. 2013 předložili zadavateli nabídky do veřejné soutěže zadané v otevřeném řízení a následně dne 23. 12. 2013 předložili zadavateli nabídky v jednacím řízení s uveřejněním. Takto obž. Mgr. Jan P. a Ing. Aleš M. společně se svým konkurentem uzavřeli dohodu o určení ceny a dohodu o rozdělení trhu, způsobili tak ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům a zadavateli a opatřili tak vítězi soutěže sdružení TESCO SW a Telefónica Czech Republic a.s. prospěch ve formě zadání a realizace předmětu této veřejné zakázky v hodnotě 137 966 975 Kč včetně DPH a dále nejméně budoucímu soutěžiteli a zároveň dodavateli AutoCont CZ a.s. skrytému za COMA Zálohovací systémy a.s. a skrytému dodavateli EMOS s.r.o. prospěch ve formě realizace dílčích plnění této veřejné zakázky, přičemž se také Ing. Aleš M. a Jan P. podíleli na vyhotovení nesprávných dokladů, vztahujících se k výdajům rozpočtu spravovaných EU, tyto předložili zadavateli, přitom věděli a byli srozuměni s tím, že na základě nesprávných dokladů předložených při schválení dotace, konkrétně kompletní dokumentace k zadávacímu řízení ovlivněnému výše popsaným způsobem, budou nesprávně použity finanční prostředky ze strukturálních fondů EU a způsobili ČR zastoupené Ministerstvem financí a Ministerstvem pro místní rozvoj škodu velkého rozsahu ve výši 78 878 236 Kč spočívajíc v zániku práva na vyplacení dotace z tohoto fondu.“*
571. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obžalovanému pro skutek C., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu, že: „V období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013, po zveřejnění hlavní veřejné zakázky na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, Bc. Josef T., Ing. David T., Ing. Michal T., Mgr. Josef S., Ing. Aleš M. a Mgr. Jan P., oba ze společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. (dále jen: „O2“), s využitím výše popsaných výhodnějších podmínek (pozn. soudu: přičemž však na získání výhodnějších podmínek se dle předchozího znění obžaloby obž. Jan P. nijak nepodílel), zorganizovali vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení společnost TESCO SW ve sdružení se společností O2 a ve druhé

společnost AutoCont, dále po vzájemných dohodách o rozdělení si jednotlivých částí zakázky a dohodách o určení cen, za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku, sami zpracovali nebo zajistili zpracování dvou zdánlivě konkurenčních nabídek do veřejné soutěže související s touto veřejnou zakázkou, kde první, tzv. „vítěznou“, podává sdružení obchodních společností TESCO SW a O2 a v níž figuruje jako subdodavatel obchodní společnost AutoCont jako skrytý dodavatel ICT centra, a druhou, tzv. „krycí“, podává obchodní společnost AutoCont. Tímto jednáním obžalovaní Josef T., David T., Michal T., Josef S., Aleš M. a Jan P. vytvořili dohodu s cílem vyloučit skutečnou vzájemnou konkurenci u této veřejné soutěže a umožnit její provedení v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel, a dále obžalovaní Josef T., Michal T., David T., Michal V., Pavel Ch., Josef S., David J., Aleš M., TESCO SW, EUNICE a Mgr. Jan P., vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 78 770 498,75 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.“

572. Z odůvodnění obžaloby se osoby obž. P. týkají přímo či zprostředkovaně, kromě již obhájcem zmíněného bodu 356. ještě následující pasáže. Konkrétně v bodě 1175. až 1176. obžaloby je zdůvodněno ve vztahu k trestnému činu dle § 248 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku, že: *V případě skutku C. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obvinění Bc. Josef T., Ing. Michal T., David T., Mgr. Josef S., Ing. Aleš M. a Mgr. Jan P. vzájemně koordinovali přípravu nabídek společností O2, TESCO SW (ve sdružení) a AutoCont do zadávacího řízení o tuto veřejnou zakázku tak, že sdružení společností O2 a TESCO SW sestavilo vítěznou nabídku s nižší cenou, a společnost AutoCont sestavila nabídku krycí s vyšší cenou, kterou oba subjekty následně podaly a před zadavatelem – Statutárním městem Přerov tím předstíraly vzájemnou konkurenci. Současně společnost AutoCont skrytá pod firmou COMA reálně subdodávala část plnění ve vítězné nabídce sdružení společností O2 a TESCO SW. A nakonec nepřímo v bodě 1191. a 1192. obžaloby, kde je uvedeno ve vztahu k tr. činu dle § 260 tr. zákoníku, že: *Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdánlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení. Všichni obvinění v této trestní věci tak nejméně jedním z výše popsaných způsobů, případně oběma způsoby, vyhotovili nejméně jeden, zpravidla však více dokladů, které byly podkladem k veřejné zakázce a byly stíženy obsahovými vadami. Zejména jde o studie proveditelnosti, zadávací dokumentace či technické specifikace, jejichž obsahová podoba vyhovuje konkrétnímu budoucímu dodavateli, nebo předstírané nabídky do zadávacích řízení a další doklady, které ve svém souhrnu prokazují, že ona zadávací řízení byla ovládána zásadami transparentnosti a zákazem diskriminace pouze zdánlivě.**
573. Ve vztahu k jednání obž. P. je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty je soudem vnímáno opět jako poněkud rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se vztahuje na všechny obžalované, včetně tedy obž. P., je mimo identifikaci veřejných zakázek, jichž se protiprávní jednání týká (přitom ne všech obžalovaných se týkají všechny veřejné zakázky, tedy ať už hlavní, tak tři zakázky hlavní zakázce předcházející), je dále specifikován úmysl slovy *se záměrem ovládnout přípravu a transparentní průběh zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích jmenované společnosti*. Přitom fáze přípravy se dle soudu nevztahuje k osobě obž. P., neboť jeho jednání je skutečně popsáno až ve fázi od vyhlášení veřejné soutěže na hlavní zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. Přitom sama obžaloba pojmy *příprava a průběh zadávacích řízení a veřejné soutěže* rozděluje, nevnímá je jako stejný (jeden) proces (viz. např. hned třetí odstavec popisu skutku v bodě C., popřípadě obdobné pasáže u zbývajících bodů obžaloby). Nehledě k tomu, a to soud zmiňuje nad rámec odůvodnění obž. P., tak hned další znění skutkové věty ve znění *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské*

*soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel, tak tato zbylá část již citované skutkové věty obžaloby se zase netýká obž. Michala V., Pavla Ch. a Davida J., kteří v souvislosti se skutkem C. nejsou stíháni pro trestný čin dle § 248 tr. zákoníku. Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu C. vyjmenovaným. Protože samotné jednání obž. P. je skutečně popsáno až v souvislosti s průběhem veřejné zakázky, kdy dne 20. 2. 2013 je veřejná zakázka vypsána a zveřejněna, pak se soud shoduje s obhajobou, že obžalovaný rovněž nemohl vyhotovit nesprávné doklady v podobě nejméně *žadavací dokumentace a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k žadavacímu řízení* k této veřejné zakázce samotné. Z logiky věci skutečně v této části obžaloby uvedené tvrzení samo sebe popírá. Soud by zřejmě dovodil, že v tomto posledním odstavci obžaloby ve skutku C. ve vztahu k obž. P. (ale i ve vztahu k obžalovaným, kteří se měli podílet na vytvoření aliancí a dvou zdánlivě konkurenčních nabídek, tedy Josefu T., Davidu T., Michalu T., Josefu S. a Aleši M.) chybí v obžalobě mezi nesprávnými doklady rovněž *předstíraná nabídka do žadavacího řízení* (což lze soudem vydedukovat ze znění bodu obžaloby 1191. a 1192.). Pokud by tedy soud shledal naplnění skutkových podstat trestných činů u obž. P., musel by skutečně upravit skutkovou větu a doplnit do posledního odstavce k bodu C. mezi nesprávné doklady i údajně „krycí“ či „nevýherní“ nabídku AutoCont, na jejímž zpracování se dle obžaloby měl obž. P. podílet (a konkrétně určit, kterého z obžalovaných se jaký doklad či doklady týkají, a to i s jejich přesnější specifikací), kdy nabídky společností do veřejné soutěže jsou skutečně rovněž následně předkládány zadavatelem jako součást kompletní dokumentace za účelem uvolnění čerpání dotačních prostředků na již zadavatelem zrealizované projekty. A jen pro dokreslení, pokud je obžalovanému v popisu skutku kladeno za vinu, že měl jednat v úmyslu a *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh žadavacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích jmenované společnosti*, tak soud dodává, že obžalovaný není stíhán pro trestný čin dle § 256 tr. zákoníku, tedy pro zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Stejně, pokud je mu kladeno za vinu, že se podíl na sjednání zorganizování a vytvoření dovu aliancí s využitím předem výhodnějších podmínek, tak obž. Jan P., u kterého absentuje předchozí popis jakéhokoliv jednání, si tedy nemohl pro O2 předem vytvořit výhodnější podmínky. Opět je mu kladeno za vinu něco, co nemá oporu v samotném předchozím znění obžaloby.*

574. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. P., soud má na mysli z důkazů skutečně zejména emailovou, případně telefonickou komunikaci, neboť z výpovědí svědků k tomuto skutku vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. P. se týkají následující důkazy. Jednak jde o zajištěné důkazy do data 20. 2. 2013, tedy do vypsání a zveřejnění veřejné zakázky samotné, a to v podobě záznamu z kalendáře emailu obž. Xxx ze dne 30. 3. 2013 (č. l. 16299) v podobě: „*přerov – schůzka s lidmi okolo*“. Dále záznam ze stejného kalendáře ze dne 25. 4. 2012 (č. l. 16375) v podobě: *aleš cf – pak H. ve 12:30*. Dále záznam ze dne 21. 6. 2012 ve znění: Předmět: „*Kopie: Magistrát Přerov: TESCO Olomouc T.*“; místo konání: „*u nich v Olomouci, sraz Rohlenka*“. Dále záznam z kalendáře ze dne 10. 7. 2012 (č. l. 16490) s předmětem „*Kopie: magistrát Přerov a osT.věci*“ s místem konání „*D1*“. Dále ze dne 17. 7. 2012 (č. l. 16586) s předmětem „*Magistrát Přerov: Signia – výměna informací, požadavky do ZD*“. Dále ze dne 25. 7. 2012 (č. l. 16703) s předmětem „*Kopie: Přerov. Dan K. – znalostní systémy v řešení pro Přerov*“ s místem konání „*Palmovka*“. Dále záznam z emailového kalendáře, ale tentokrát z emailového kalendáře obž. Aleše M., ze dne 26. 7. 2012 (č. l. 16704 - 16707), kde je výslovně zmíněn obž. P. jako povinný účastník schůzky s místem konání „*Babák*“ a předmět schůzky: „*Kopie: Přerov před Marbesem*“. Tyto shora vyjmenované záznamy v emailových kalendářích jsou sice zařazené ve spise ke skutku C., nebyly však mezi podstatnými důkazy explicitně uvedenými v odůvodnění obžaloby pod některým z bodů.

575. Tam se nachází až bod 231., kdy jde opět o záznam z emailového kalendáře obž. P. ze dne 29. 8. 2012 spolu s SMS zprávou Aleše M. (č. l. 16721 – 16723), z níž lze dovodit, že obž. Aleš M.

organizuje schůzku s H. ohledně Magistrátu města Přerova ve Zlíně v TESCO s tím, že chce zjistit situaci v Přerově. Zda je však přítomen i obž. P., jak je explicitně tvrzeno v obžalobě v tomto bodě 231., dle soudu z ničeho nevyplývá. Ačkoli byla zajištěna i kniha jízd vozidla r.z. xxx (viz. věc vydaná Telefónica (skupina 38), na CD 1), tak zde je sice potvrzena služební cesta dne 29. 8. 2012 v čase 7:50 až 12:42 vyznačená jako obchodní jednání, ale jako jediné jméno v knize jízd je uvedeno Aleš M. Kniha jízd vydaná ve vztahu k obž. P. počíná až od počátku roku 2013. Účast obž. P. na této schůzce tedy z ničeho pro soud nevyplývá. Dále se obž. týká bod 232. obžaloby, jde o záznam o schůzce ze dne 31. 8. 2012 (č. l. 16726-16727) opět však bez dalších poznatků. Dále byl opět v emailovém kalendáři obž. P. zjištěn záznam ze dne 3. 9. 2012 (č. l. 16730) s předmětem: „*Kopie: MMPR: Signia – řešení DMS a Portálu občana*“; schůzka není výslovně uvedena v podstatných bodech obžaloby a opět z ní nelze učinit dalších poznatků. V obžalobě se dále nachází pod bodem 234. další záznam o schůzce z emailového kalendáře obž. P. ze dne 17. 9. 2012 (č. l. 16738 – 16739) s předmětem schůzky „*MMPR: T.*“, místo konání: „*D1 Agip 188 km směr Brno*“ – *čas ještě upřesní, bude se vracet z Prahy.* Dále v obžalobě nečíslovaný bod (obž. Mgr. P. jej sám označuje ve svém vyjádření jako bod 235.), ale ve spise se jedná opět o záznam z emailového kalendáře obž. P. ze dne 17. 9. 2012 (č. l. 16741, 16741A a hovor č. l. 16839), kdy obž. P. je označen jako organizátor schůzky s předmětem *Autocont – Přerov, Zlín, atd.* s místem konání „*u nich – Sochorova 23*“ a dává ji na vědomí i obž. Aleši M. Dále jde o bod 236. obžaloby a email obž. P., který dne 21. 9. 2012 v 17:29 hod. (č. l. 16847) zasílá příjemci xxx a v kopii posílá email i Aleši M. v předmětu: *Kontakt, zprávu o obsahu: jak to vypadá s jejich (AutoContu) prime účastí na tendru v Přerově, případně se závazky v této věci vůči jiným partnerům? Pokud jim to bude obchodně „sedět“, tak by mohli v nejbližší době nastartovat diskuse o HW a SSW pro tuto zakázku.* Dále uvádí, že *tento týden také vyšla zadávacíka na vnitřní integraci kraje Zlín, ptá, se, zda se hodlájí o zakázku ucházet v pozici uchazečel/generálního dodavatele? Oni to zatím zvažují, pokud se nebudete bládit (AutoCont) jako prime, nebo pokud má informace, které by jim pomohli se rozhodnout, tak o ně prosí.* Potvrzuje dále v emailu společnou pondělní schůzku. Emailu předchází záznam z tel. hovoru ze dne 21. 9. 2012 v čase 16:53 hod. (č. l. 16845 - 16846) mezi obž. P. a Františkem H., kdy H. popisuje, že: *se dnes řešila blavně smlouva o dílo. Z hlediska technologického se nic neřešilo. Technickou specifikaci už považují za uzavřenou.* P. se ptá, *zda se potkají.* H. říká, že *k tomuto si momentálně nic neřeknou* (k hovoru je ze strany PČR ve spise poznamenáno, že H. byl uvedený den 21. 9. 2012 na jednání na Magistrátu města Přerov). Ve spise je dále založen email ze dne 20. 2. 2013 (č. l. 17030), ve kterém František H. zasílá obž. P. a Aleši M. informaci a internetový odkaz na zveřejněnou zadávací dokumentaci na zakázku „*Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*“.

576. Všechny tyto důkazy předcházejí dobu, kdy se měl obžalovaný dopouštět trestné činnosti. Obž. P. sám tyto důkazy označuje jako důkazy první skupiny a blíže se k nim z tohoto důvodu nevyjadřuje. Ačkoli dle soudu zřejmě nebude úplně pravdivé vyjádření obž. P., že AutoCont nezná, kdy email ze dne 21. 9. 2012 hovoří o něčem jiném (lze z něj dokonce dovodit schůzku obž. P. se zástupcem AutoCont), přesto soud opakuje, že se jedná o dobu předcházející a ze shora uvedených důkazů skutečně nelze ničeho protiprávního ve vztahu k osobě obž. P. dovodit. Není jasné, zda se schůzky vůbec uskutečnily, ani co konkrétně bylo jejich předmětem apod.
577. Dále je v obžalobě v bodě 242. specifikována SMS zpráva ze dne 21. 2. 2013, tedy den po zveřejnění veřejné zakázky, časově tedy zapadá do projednávaného období obž. P. kladeného za vinu (č. l. 17035 – 17036), kdy František H. zasílá obž. P. zprávu: *Zítřka s IMPROMATEM se potkáme na Tesco v Malenovicích. FH.* Obž. P. obratem v SMS potvrzuje schůzku. Této SMS zprávě předchází bod. 241. obžaloby a hovor mezi Františkem H. a Radkem Č. K oběma se obž. P. vyslovil v tom smyslu, že nemají se skutkem C. a veřejnou zakázkou pro Přerov, žádnou souvislost. Tomuto jeho vyjádření pak s ohledem na obsah předcházejícího hovoru H. a Č., kdy jsou zmiňované dodávky či společnosti, které skutečně tvoří předmět zakázky, nebo nesoutěžili v zakázce C., a ani nesoutěžili, ani se nepodíleli na subdodávkách v bodě C., soud dává obžalovanému za pravdu. Tyto dva body obžaloby 241. a 242., zařazené jako důkazy ve vztahu ke skutku C., se skutečně k veřejné

zakázce C. nijak nevztahují.

578. Následně jde tedy již o důkazy časově spadající do projednávaného období. Konkrétně jde o bod 277. obžaloby a záznam v emailovém kalendáři Xxx (č. l. 17190 – 17192) ze dne 15. 3. 2013 až 22. 3. 2013, kdy ve složce úkoly byly záznamy o úkolech s termínem od 15. 3. 2013 do 22. 3. 2013, a to zřejmě úkoly či poznámky k jednotlivým veřejným zakázkám. V části týkající se zřejmě zakázky Přerova je uvedeno:
- *Už vyšla ZD – nastudovat – analyzovat rozdíly a posuny oproti ZD kterou máme z minula deadline = 14.5*
 - *Udělat plán postupu!!!*
 - *Aleš dohodne, že T. dodá jméno protějšku pro mě – kontrolovat, připomínat se – potřebujeme to*
 - *Rozzebrat se Zdenou kvalifikace !! – viz mail viz předané papíry*
 - *přípravit dotazy pro Aleše na probrání s T. 25.3. bude zřejmě schůzka*
579. Dále je součástí spisu záznam v emailovém kalendáři Aleše M. ze dne 18. 3. 2013 (č. l. 17196) ke koordinační schůzce s předmětem: „Kopie: Statutární město Přerov“ s místem konání J. B., budova E, 2 patro, místnost 265, kterou organizuje Petr D. a jako povinní účastníci jsou uvedeni Aleš M., Jan P. a Milan D. V textu k záznamu v kalendáři je uvedeno „koordinační schůzka MAN Přerov“. Na č. l. 17238 – 17241 se opět nachází výpis z emailového kalendáře obž. P., kdy k datu 7. 4. 2013 je ve složce úkoly jako již splněné k Přerovu vyznačeno v části: *zanalizovat ZD, rozdělit předmět plnění, analyzovat rizika a připravit dotazy na Aleše. V. – analýza právních rizik, příprava smlouvy pro T.*
580. Bod 294. obžaloby a další záznam v emailovém kalendáři Xxx ze dne 23. 4. 2013 (č. l. 17373 – 17378) v němž je v části věnované Přerovu mimo jiné uvedeno:
- *studie je jasně napsaná na TESCO SW, je to brožový blábol*
 - *ZD taky – stejné pičoviny jako v OL*
 - *Rozdělení kompetencí verze 1 probráno s Alešem (pozn. nepřeceňujeme úlohu Marbesu?)*
 - *klíčové je navázat vztahy s Magistrátem s lidmi, kteří budou moci ovlivnit VŘ – částečně se stalo H.*
- Klíčová bráň:*
- *bratři T. – Tesco Sw: neustoupí, vybrají*
 - *Luděk T. – psal studii, dle Aleše již ztratil vliv. T. kope za TESCO SW, ale vzhledem k tomu, že je hodlá podvést s Marbesem v Olomouckém kraji, tak to klidně udělá i s námi*
 - *H. – chystá ZD, v rámci připomínek je možno dostat tam svoje myšlenky (xxx)*
- V části Jednoduchá strategie:*
- *prostě porazit TESCO SW na cenu (nedávat bokovky, at' se kluci udusí), nízkorozpočtové společnosti*
 - *vyměnit Olomouc za Přerov (TO2 prime)*
- V části Dohoda:*
- *Aleš se dohodl s Tescem – tajné – zatím velmi obecné*
- V části POSTUP a ÚKOLY:*
- *Schůzka s Tescem – jak se dohodneme dále a detailněji. Taký poslat zadávačku k připomínkám??*
 - *Po dohodě s T. lze řešit ovlivnění ZD u H. (technikálie) a právní kanceláře (obchodní podmínky)*
 - *Ovlivnit ZD dokumentaci požadovaným způsobem !!! páčky na vífi!!!*
581. K dalším důkazům k osobě obž. P. patří emaily ze dne 7. 5. 2013 (č. l. 17431 - 17435) a ze dne 9. 5. 2013 (č. l. 17439 – 17442). V prvním případě obž. P. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. a v kopii Aleši M. v předmětu „Dokument o kterém ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný Závazná nabídka ke spolupráci, ze které vyplývá, že O2 by plnilo část Metropolitní síť a část Digitalizace a DMS, TESCO SW by plnilo částí Portál úředníka, ICT centrum, Portál občana, Datový sklad, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů a Publicitu projektu. V druhém případě obž. P. sděluje, že *jak ráno avizoval, potřebují prodloužit termín (vstupy se zpozdují) – dostávají se do tenže s jejich procesy. Proto zažádali o posun termínu níže uvedeným způsobem.* Následuje obsah emailu v podobě Dodatečných informací k zadávací dokumentaci ve veřejné zakázce. Ve spise je dále zajištěn hovor mezi obž. P. a obž. Michalem T. (č. l. 17438), kdy hovoří o zaslání dokumentu,

aby následně dne 9. 5. 2013 v čase 10:53 hod. (č. l. 17439 – 17442) z emailu xxx byl zaslán emailem příjemci Michalu T. a v kopii Aleši M. v předmětu: „*Poptávka na plnění veřejné zakázky*“ v příloze dokument nazvaný: „*Poptávka_ALL pro MMPR.docx*“ a v textu emailu prosí Michala T. o zpracování nabídky specifikované v příloze.

582. Ve spisech jsou pak ještě založeny důkazy ve vztahu k osobě obž. P. na č. l. 17525, kdy se jedná o hovor ze dne 13. 5. 2013 mezi Petrem N. (z Telefonica Czech Republic) a obž. Michalem T., kdy volající N. sděluje Michalu T., že *dostal kontakt od kolegy P., se kterým dělá aktuálně na jednom projektu*. N. sděluje, že *má na starosti Vnitřní integrace na Pardubickém kraji, zdá se, že by TESCO tam mohlo mít nějaký podíl na zakázce a chce se sejít*. Dále emailová komunikace ze dne 13. až 23. 5. 2013 (č. l. 17531 – 17534, 17545 – 17563 a 17577 – 17619), kdy jde o komunikaci mezi osobami Lubomír V., Michal T., Jaromír B. (TESCO SW), Petr Z., Petr V., Josef S. (AutoCont), Miroslav B. (Bach systems), Jan P. (Telefónica Czech republic), Miroslav L. (EMOS), H. (NEJTV) v souvislosti s dodatečnými informacemi č. 5 a č. 6 a v souvislosti s blížícím se termínem podání nabídky na MMP a s tím souvisejícími smlouvami. Obž. P. je v dané řetězené komunikaci příjemcem emailu pouze ze dne 15. 5. 2013 od Lubomíra V., kdy jmenovaný rozesílá pouze dodatečné informace č. 6, kdy mezi příjemci je uvedeno jméno Josefa S., ovšem bez přímého zveřejnění emailové adresy v plném rozsahu, není tedy z hlavičky emailu patrné, z jaké firmy Josef S. pochází (není to patrné ani u dalších příjemců stejného emailu a současně zástupců AutoCont, tedy u Petra Z. a Petra V. (č. l. 17552)). Dále je obž. P. příjemcem emailu ze dne 13. 4. 2013 opět od Lubomíra V. v souvislosti s poptávkou firmy EMOS na dílčí plnění v zakázce. Obžalovaný komunikuje i s Pavlem K. z EMOS, popřípadě jej odkazuje na pana V. z TESCO SW. Dále se osoby obž. P. týká telefonní hovor ze dne 20. 5. 2013 (č. l. 17632), kdy v čase 10:38 hod. volá obž. Michal T. a ptá obž. P., *kam má poslat ty smlouvy o spolupráci, kterou mají k tomu obchodnímu případu*. P. říká, *že Aleš jede zítra do Olomouce, a když to bude podepisovat, tak to může podepsat přímo u nich*. V souvislosti s nabídkou EMOS se týká obž. ještě navazující komunikace, kdy 21. 5. 2013 (č. l. 17637 – 17643) v 9:48 hod. Pavel K. zasílá emailem Lubomíru V. a v kopii právě obž. P. v souvislosti s poptávkou na dílčí plnění MAN tabulku s popisem požadavků, kdy však ani v historii této emailové komunikace není propojenost se spol. AutoCont či jejich zástupci nijak zřejmá.
583. Pouze email ze dne 27. 5. 2013 (č. l. 17778 – 17792), ve kterém Lubomír V. v čase 16:58 hod. zasílá příjemcům xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a rovněž xxx a v kopii příjemci Jitka Š. v předmětu: „*Popis požadavků pro Přerov*“ včetně dokumentu v příloze nazvaného „*Přerov požadavky_sub.docx*“ s textem: „*Dobrý den, obracím se na Vás s prosbou o doplnění informací k nabídce pro město Přerov: 1) v příloze jsou vámi doplněné požadavky s popisy řešení. Prosim o jejich kontrolu a doplnění způsobu řešení (vím, že ne u všech bodů to lze). Zaměřte se tedy hlavně na to, jak budete daný požadavek řešit. 2) Do nabídky musíme uvést požadavky na součinnost. Pokud tedy víte o nějakých specifických požadavcích, které budete od magistrátu pro plnění své části požadovat, zašlete mi je. Obojí prosím zaslat nejpozději v průběhu středy! Ve čtvrtek budeme nabídku kompletovat. Předem děkuji za součinnost a dodržení termínů. S pozdravem L. V.*“, tak pouze tento email obsahuje v hlavičce emailu u osob příjemců i jejich plnou emailovou adresu, ze které je možno případně dovodit zaměstnavatele Petra Z., Petra V. a Josefa S. v podobě AutoCont.
584. Dále je součástí spisu telefonní hovor ze dne 29. 5. 2013 (č. l. 17824), kdy v čase 9:02 hod. Aleš M. hovoří s Miroslavem L. (EMOS), kdy se L. ptá M., že teď řeší ty smlouvy s jejich právním zástupcem (EMOS) a jestli by měl čas s panem P. přijet v pátek na 10 hod. do Přerova, ať to proběhnou a uzavrou. M. říká, že on nemůže, P. asi ano. L. říká, že on (P.) stačí, že on je tvůrcem smlouvy. M. se s ním domluví a dá jim vědět. L. žádá, aby mu schůzku potvrdil. Navazující hovor ze dne 29. 5. 2013 (č. l. 17824), kdy v čase 9:06 hod. Ing. Aleš M. Miroslavu L. potvrzuje, že v deset hodin (v pátek) přijede pan P. L. říká, že budou sedět na EMOSu na zasedačce na Širavě (centrum Přerova). Dále hovor ze dne 29. 5. 2013 (č. l. 17829), kdy v čase 15:46 hod. hovoří Miroslav L. a Pavel K. (EMOS), L. se ptá K., jestli to četl. K. říká, že může být problém, že tam nejsou přílohy a

že nebude V. mít z čeho čerpat. K. říká, že tam jsou furt odkazy na přílohy, ale ty tam nejsou. Je tam, že součástí té smlouvy musí být i projekt, ale ten se bude dávat, až bude součástí.... L. jej přerušuje a říká, že součástí jejich ceny bude cenová nabídka a na tom bude trvat. K. se ptá, jestli tam má tedy hodit tu cenovou nabídku. L. říká, že jo a ať to označí jako přílohu. A přílohu č. 2, to je ten seznam těch přípojných míst, ať dá do té smlouvy. A pak ať mu pošle mail. K. říká, že chtěl ty smlouvy P. a jestli „mám“ nějaké dotazy a aby se na to mohli připravit. L. říká, že jo, „však ty pošleme zítra“. Nakonec hovor ze dne 22. 7. 2013 (č. l. 18433), kdy v čase 14:46 hod. volá obž. Michal T. obž. P. Michal T. si u P. ověřuje, zda dostal ten materiál s dotazama, který mu dnes ráno poslal. P. potvrzuje, že to dostal a sděluje mu situaci. J. (Telefonica) se týkají části toho školení. Říká, že mluvil s panem B. (Bach systems), poslal to panu S. k digitalizaci. U EMOSU školení nebude, takže to bude mít dnes zkompletovaný a pošle mu to. A co se týče, to je důležitější je část toho překreslení blokového schématu, tak to pan K. (EMOS) říkal, že je s ním v kontaktu, že už na tom pracuje, že to překresluje a že je v kontaktu a AutoContem, protože tam je potřeba udělat tu návaznost jakoby na ty aktivní prvky, kterou síť jakoby, zapojení těch aktivních prvků to je na AutoCont. Michal T. říká, že s ním v kontaktu není, ale když říká, že na tom pracuje, tak děkuje za info. P. ještě dodává, že mu říkal, že měl dnes odpoledne komunikovat s někým s TESCO. Mluvil s ním, je to asi tak dvě hodinky. Pan K. by to měl poslat ještě dnes anebo zítra. P. se díval, že to přišlo devatenáctého, odpovědět je potřeba ve čtvrtek a neměl by být žádný problém a by alespoň za jejich stranu za Telefoniku nejpozději zítra dodali všechno, co bude TESCO potřebovat.

585. Poslední dva záznamy o osobě obž. P. obsahuje spisový materiál až po době vymezené v obžalobě jako doba páchaní trestné činnosti, tedy po 23. 12. 2013. Konkrétně jde o záznam v emailovém kalendáři obž. P. až ze dne 5. 6. 2014 (č. l. 19532 – 19535) o jednání k DMS za účasti osob V. Lubomír (TESCO SW), Miroslav B. (Bach), Ivan S. (ELSYST), Radek Č., Jan P. a Aleš M. a nakonec email ze dne 5. 7. 2014 (č. l. 19650 – 19659), kdy Radek Č. zasílá příjemci Miroslav B., Jan P. a Ivan S. v příloze analýzu Přerova.
586. Toto jsou veškeré důkazy listinného charakteru, ať už se jedná o důkazy v odůvodnění obžaloby ke skutku C. výslovně uvedené jako ty nejdůležitější, ale i ty, které byly k důkazům do spisu zařazeny ke skutku C. (a soudem provedeny), v obžalobě však nebyly podrobněji konkretizovány pod jednotlivými body. Z výše uvedeného však dle soudu absolutně nelze dovodit, že by se obž. P. dopustil jednání, jak je mu obžalobou kladeno za vinu, tedy, že se měl podílet v době od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013 na zorganizování dvou aliancí subjektů (TESCO SW a O2 na straně jedné a AutoCont na straně druhé) a dále po vzájemných dohodách o rozdělení si jednotlivých částí zakázky a dohodách o ceně za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku, se podílet na zpracování nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek, kde první nabídku, tzv. „vítěznu“ podává sdružení TESCO SW a O2, a v níž figuruje jako skrytý dodavatel části ICT centra i AutoCont, skrytá za COMA zálohovací systémy a.s. (jak je uvedeno až v odůvodnění v bodě 356.) a druhou, nevýherní či krycí, kterou podává AutoCont jen z toho důvodu, aby umožnili provedení veřejné soutěže v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel.
587. Jak již obž. P. uvedl v počátku svého vyjádření, jeho pracovní činnost u O2 byla skutečně technického charakteru. Z jeho pracovní smlouvy vyplývá, že byl zaměstnán od 1. 2. 2013 na pozici Presales konzultant (č. l. 35370) a od 1. 7. 2013 jako Business Development Manager (č. l. 35375). Ze zprávy společnosti ze dne 3. 6. 2016 (č. l. 35377 – 35383) mimo jiné vyplývá, že obž. P. (ale ani obž. Aleš M.) nebyl nikdy členem statutárního orgánu nebo jiného orgánu, který je ze zákona za právnickou osobu oprávněn jednat, ani nezastával jakékoliv řídicí pozice, či vedoucí místa v rámci společnosti. Z již jen jeho pracovního zařazení je dle soudu skutečně pochybné, zda by se mohl podílet za O2 na vytváření aliancí a na obžalobou velmi stručně a nekonkrétně popisovaném jednání, které soud skutečně spíše očekává u zástupce vrcholného managementu takové společnosti. Na straně druhé je to obž. P., který kontaktuje emailem dne 9. 5. 2013 obž. Michala T.

a zasílá mu v příloze Závaznou nabídku spolupráce za O2, nicméně ani z tohoto úkonu nelze dovodit, zda ji sám připravoval, rozhodoval o ní, o jejím obsahu, či ji jen přeposílal apod.

588. Zejména však z důkazů soudem provedených, a shora vypsáných, pak dle soudu skutečně nelze dovodit jakékoliv aktivní jednání obž. P. směřující k v obžalobě popsanému protiprávnímu jednání. Soud se i v tomto případě shoduje s obhajobou obžalovaného, že důkazy předcházející projednávanému období, tedy předcházející datu vypsání zakázky, jsou jednak irelevantní, jednak zcela neprůkazné, nelze z nich dovodit skutečně žádné konkrétní jednání obžalovaného ve vztahu ke skutku popsanému v bodě C. Ačkoli soud opět souhlasí s obhajobou obž. P., že obžaloba je skutečně v popisu jeho konkrétního jednání na slovo skoupá, není skutečně popsáno či podrobněji identifikováno jeho konkrétnější jednání, pak problém je přesto v tom, že takové obžalobou tvrzené jednání obž. P. nevyplývá ani ze zajištěné, soudu k důkazům předložené, samotné komunikace. Z důkazů z rozhodného období nelze skutečně najít jediný důkaz, že by obž. P. aktivně jednal s někým z AutoCont. Na žádného zástupce AutoCont se obžalovaný v komunikaci neobrací, ani od zástupce AutoCont nemá jediný email. Jediná zmínka ze strany obž. P. o AutoCont je v hovoru ze dne 22. 7. 2013, ale v žádném případě z něj nelze dovodit dohodu či znalost o plánované nabídce AutoCont do veřejné zakázky. Naopak dle soudu hovoří o napojení na stávající řešení dodané již dříve AutoCont (pozn. soudu zřejmě v rámci výzvy IOP 06, kde bylo dodáváno hardware technologického centra), jde tedy skutečně o poznámku o technickém řešení. Pokud obž. P. něco spojuje s jakoukoliv smlouvou, je to pouze komunikace ve vztahu k subdodávce od EMOS, a pokud tedy obžalovaný hovoří, nebo je spojován se smlouvami, tak pouze a jen s EMOS. Soud má ještě za potřebné se vyjádřit i k některým osobním poznámkám obžalovaného, pokud jde o poznámky o úkolech v týdnu od 15. 3. až do 20. 3. 2013 ve smyslu, že již vyšla ZD (zadávací dokumentace) a musí nastudovat a analyzovat rozdíly a posuny oproti ZD, kterou mají z minula, nelze jednoznačně identifikovat, jakou zadávací dokumentaci měl obž. P. k dispozici z minula pro srovnání, mohla se přitom týkat jiné, podobné a již realizované veřejné zakázky, čemuž nasvědčuje jeho další poznámky z týdne od 23. 4. 2013, kdy již evidentně zanalyzoval rozdíly v zadávací dokumentaci a uvádí: *stejně pičoviny jako v Olomouci*; popřípadě pokud se dostal k zadávací dokumentaci k této zakázce dříve, sám uvádí, že musí najít rozdíly, posuny, je tedy zřejmé, že neměl k dispozici finální verzi a neměl kontrolu nad její konečným stavem. Z důkazů je dle soudu skutečně patrné pouze to, že obž. P. nějakým způsobem participoval na vytvoření společné nabídky mezi jeho zaměstnavatelem O2 a TESCO SW, takové jednání je však zcela v pořádku a v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Obě společnosti zpracovávaly ty části nabídky (rozdělily si mezi sebou dílčí plnění), které se týkaly jejich zaměření (O2 část Metropolitní síť a Digitalizace a DMS, zbytek zakázky TESCO SW). Z žádného provedeného důkazu dle soudu nevyplývá, že by obž. P. byl zapojen do nabídky AutoCont, že by vůbec o zpracovávání jejich nabídky věděl, zbylá komunikace dle soudu se skutečně týká jen jeho práce na společné nabídce O2 a TESCO SW.
589. Ani ze svědeckých výpovědí nevyplývají skutková tvrzení v obžalobě uvedená, nicméně je možno alespoň krátce poukázat na svědka Ing. Pavla M. a svědka Petra K., kdy šlo o osoby, které za AutoCont zpracovávaly nabídku do předmětné veřejné soutěže. Svědek Ing. Pavel M. vypověděl (č. l. 41318 a násl.), že připravovali nějaké podklady pro nabídku, pracovali na tom s Petrem K., od koho konkrétně vzešlo zadání, to už si nepamatuje, bylo to určitě ze strany vedení společnosti, ale konkrétního člověka už neřekne. Myslí, že nabídka byla zpracovávána s nějakými subdodavateli, nevzpomene si, o které šlo. COMA byla společnost, která nějakým způsobem spolupracovala se AutoCont i obecně na jiných zakázkách, takže je mu známá, ale nedokáže říct, jestli konkrétně participovala na této zakázce, nebo dodávala nějaké podklady pro tu přípravu. Není si vědom, že by s ním hovořil Jan M. o tom, že nabídka, na které pracuje v souvislosti s městem Přerov, je nabídkou krycí, tedy nikoli vážně míněnou. K dotazu, zda z jiné strany mu byla známa skutečnost, že nabídka by byla krycí nikoli vážně míněnou, uvádí, že žádná taková informace přímo nezazněla, nicméně určitá pochybnost u něj existovala. Ta pochybnost vycházela z toho, že ty dodávané

podklady od subdodavatelů se jim nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale tohle byl jenom pocit, domněnka. A svědek Petr K. vypověděl (č. l. 41319 verte a násl.), že mu není nic známo o tom, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že asi s tou zakázkou není něco v pořádku, ale co přesně, to netuší, protože se v médiích objevily nějaké informace, tak pochopil, že se asi něco kolem té zakázky děje, ale v době podávání neměl tuhle informaci, nic netušil, že tam vytváří něco takového. On pracoval s plným vědomím, že to chtějí vyhrát. Kvalita podkladů, se kterými pracoval, byla podle něj běžná, standardní. Oba svědci, kteří měli s obž. Josefem S. na starost zpracování nabídky do této veřejné soutěže za AutoCont, tedy měli za to, že šlo o řádnou nabídku, pokud se vyjádřili o nějakých pochybnostech, tak ty eventuálně nastaly až poté, co se tato veřejná zakázka začala veřejně probírat jako „problematická“, přesto i tak neuvedli výslovně v rámci svého výsledku, že by při jejím zpracovávání věděli, nebo alespoň měli pocit, že by pracovali na nabídce krycí, vážně nemíněné.

590. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Mgr. Janu P., že v žalobním návrhu popsany skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému se vůbec nestal, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) tr. řádu.

Obž. Ing. David J.

591. Obžalovaný ke skutku C. uvedl, že o zakázku na Zajištění technického dozoru investora měla jeho společnost HCM zájem, ale podle vyhlášených podmínek nebyla schopna ze svých personálních zdrojů splnit kvalifikaci, začal proto shánět člověka s potřebnou kvalifikací. Na přelomu února a března 2013 kontaktoval obž. Josefa S. z AutoCont, sdělil mu zájem účastnit se veřejné soutěže a ptal se jej, jestli nezná cenově přijatelného certifikovaného pracovníka, obž. S. nikoho neměl. Předpokládal, že nabídku podávat nebude, ovšem po necelých dvou týdnech 12. 3. 2013 od obž. S. obdržel email, že by mohl někoho sehnat. Po krátkém váhání, je-li schopen z časového hlediska podání nabídky stihnout, se rozhodl nabídku podat. Dne 13. 3. 2013 večer nabídku vytvořil, téhož dne uhradil jistinu na bankovní účet Přerova, jakožto podmínku pro podání nabídky. Nabídka mohla být podána pouze v tištěné podobě s termínem do 15. 3. 2013 do 10:00 hod. na magistrát. Pokud by nabídku odeslal 14. 3. 2013 poštou, nebylo pravděpodobné, že by byla na magistrát doručena v čas. Rozhodl se pro doručení kurýrem a obrátil se opět na obž. S., že by mu nabídku poslal a S. ji doručil na magistrát. Důvodem, proč si dovolil obž. S. oslovit s žádostí o doručení byla skutečnost, že mu obž. S. pro zakázku dodal certifikovaného pracovníka Ing. Helenu H., kdy z komunikace s obž. S. nabyl dojmu, že S. dohodil H. práci, a službu (podání nabídky) tak obž. S. poskytl H., nikoliv jemu. Neznal sice osobní vztahy mezi H. a obž. S., ale vnímal to tak, že obž. S. chtěl H. pomoci. Obž. S. souhlasil a on mu vyhotovenou nabídku elektronicky poslal dne 13. 3. 2013 ve večerních hodinách. Na nabídku umístil oskenované razítko a oskenovaný podpis jednatele. Dne 14. 3. 2013 mu S. sdělil, že nabídku nelze doručit s oskenovaným podpisem, což si při jejím vyhotovení neuvědomil. Řekl mu, ať smaže naskenovaný podpis s razítkem HCM a s vytisknutou nabídkou přijede k němu domů, kde vyhotovenou nabídku orazítkuje a podepíše. Zpětně považuje za chybu, že oskenované razítko s podpisem neodstranil sám a nabídku i sám nevytisknul. Přestože nabídku dle jeho původní domněnky vytisknul obž. S., s vytvořením nabídky neměl S. ani jiná osoba nic společného. Obsah nabídky HCM vytvořil pouze on osobně a nikdo jiný. Dne 14. 3. 2013 v podvečer se jej obž. S. dotazoval na adresu bydliště, předpokládal, že přijede osobně, ale S. mu řekl, že přijede někdo jiný. Asi si adresu obž. S. špatně poznačil, protože mu po chvíli zavolaal znovu a sdělil telefonní číslo na muže, jehož považoval za kurýra, aby mu zavolaal a adresu upřesnil, což se stalo. Krátce na to ten večer onen neznámý muž přijel autem k jeho bydlišti v Brně, předal mu nově vytištěnou nabídku HCM, kterou nejprve obsahově zkontroloval a následně podepsal a orazítkoval. Dne 15. 3. 2013 se dozvěděl, že nabídka byla v pořádku ve stanoveném termínu doručena na magistrát. Co se týče zástupce společnosti Novell obž. Radka N., obžalobou uvedeným certifikátem Pavla D. z Novell společnost HCM neprokazovala svou kvalifikaci k zakázce, to je mylný předpoklad obžaloby. Osobami, kterými skutečně dokládala svou

kvalifikaci, byli on a dále Ing. Jiří H. a Ing. Helena H. Novell je totiž i název rovněž operačního systému, k němuž HCM nemá optimální úroveň znalostí, jelikož se tento operační systém moc nepoužívá. Do tohoto prostředí mělo být implementováno dílo hlavní zakázky projektu, protože město tento operační systém používalo. Proto si jeho společnost nad rámec jakékoliv povinnosti a nutnosti zajistila někoho, kdo má o tomto operačním systému hlubší znalosti pro případnou konzultaci. Šlo o to, aby bylo HCM schopno reagovat na možné problémy vážnějšího charakteru. Žádné doplnění kvalifikačních předpokladů nabídka HCM nepotřebovala, jakož nepotřebovala ani další certifikovanou osobu od Novell. Společnost HCM byla vybrána ve veřejné soutěži jako vítězná dne 18. 3. 2013, kdy byla hned poté písemně vyzvána k doložení celé řady dokumentů, včetně kvalifikačních předpokladů. Nabídka HCM byla vítězná i bez certifikovaného pracovníka z Novell. K doložení certifikované osoby z Novell tak sice došlo až po podání nabídky, jak tvrdí obžaloba, nicméně to bylo nejen po podání této nabídky, ale rovněž i po jejím výběru jako vítězné, což již obžaloba opomenula uvést. Dále odmítá tvrzení obžaloby, že by jeho společnost byla „spráteným“ subjektem s TESCO SW nebo s AutoCont. Z čeho konkrétně obžaloba tento závěr dovozuje, to mu není jasné. Nikoho z TESCO SW ani z rodiny T. neznal. O zájmu TESCO SW a AutoCont na hlavní zakázce projektu při vyhotovování nabídky pro zakázku na technický dozor neměl povědomí. K tomuto bodu by ještě doplnil, že nabídka HCM byla ve veřejné soutěži na zakázku jediná, konkurenční firmy nabídku nepodaly. S nepodáním konkurenčních nabídek on ani jeho firma neměli žádnou spojitost. Pokud by bylo HCM nebo jemu známo, že jiné firmy nepodají nabídky, potom by logicky využil cenového stropu 832 000 Kč bez DPH nabízeného zadavatelem jako předpokládaná hodnota zakázky, aby získal maximální výnos. HCM nabídku naopak uvedla o 41% nižší právě z konkurenčních důvodů s vědomím dalších možných nabídek. S městem Přerovem byla uzavřena smlouva dne 22. 4. 2013. Do dne 5. 6. 2013 byly na magistrát doručeny nabídky hlavní zakázky projektu v uzavřených obálkách. Obálky byly otevřeny 5. 6. 2013 v 10:00 hod. Jednalo se o společnou nabídku TESCO SW a O2, což byla jedna nabídka, a další nabídku podal AutoCont. Dne 10. 7. 2013 jako členové komise podepsal on a Ing. Helena H. prohlášení o nepodjatosti. K prohlášení uvádí, že neměl vztah k hlavní zakázce projektu ani k uchazečům, nepodílel se na zpracování nabídky do hlavní zakázky projektu, nebo zadávacích podmínek. Z výsledku zadávacího řízení mu nemohla vzniknout jakákoliv osobní výhoda nebo újma, neměl osobní zájem na zadání hlavní zakázky projektu a s uchazeči nebyl spojen osobním, pracovním či jiným obdobným poměrem. Obž. Josefa S. sice zná delší dobu, jedná se o známého, s nímž si tyká, nejedná se však o kamaráda, takovýchto známých má stovky v rámci IT profese. V čestném prohlášení není uvedeno nic o tom, že by tyto osoby z IT branže nesměl nebo neměl znát a komunikovat s nimi. To, že obž. S. doručil prostřednictvím kurýra nabídku pro zakázku dle jeho názoru nezakládá osobní, pracovní či jiný obdobný poměr, navíc AutoCont ve výběrovém řízení úspěšný nebyl a žádné jeho jednání k jeho zvýhodnění nesměřovalo. V době od 10. 7. 2013 do 4. 9. 2013 došlo k posouzení a hodnocení nabídek hlavní zakázky projektu, jehož výsledkem bylo doporučení hodnotící komise ze dne 4. 9. 2013 Radě města Přerova k vyloučení obou nabídek pro nesplnění zadávací dokumentace. Rada města Přerova akceptovala doporučení hodnotící komise a vyloučila obě nabídky z veřejné zakázky dne 10. 9. 2013 a dne 2. 10. 2013 Rada města Přerova hlavní zakázku zrušila. Poté CRR doporučila v průběhu října 2013 městu Přerovu vyhlásit hlavní zakázku projektu jako zakázku v režimu JŘSU a město Přerov dne 22. 11. 2013 tuto hlavní zakázku projektu vyhlásilo v tomto režimu. V rámci režimu zakázky JŘSU město Přerov vytvořilo vyjednávací tým z pracovníků Magistrátu města Přerova a tento tým modifikoval původní podmínky hlavní zakázky projektu o výhrady k nabídkám soutěžitelů. Vyjednávací tým Magistrátu města Přerova zahájil jednání s uchazeči o hlavní zakázku projektu, jimiž byly opět pouze TESCO SW s O2 jako jeden uchazeč a druhý AutoCont. Dne 23. 12. 2013 předkládají TESCO SW a O2 jednu nabídku, AutoCont CZ druhou. Téhož dne došlo k otevírání obálek a zjištění obsahu předložených nabídek. V rozmezí 27. 12. až 31. 12. 2013 mu telefonoval tajemník Magistrátu města Přerova Ing. Jiří B. a požádal jej, zdali by se mohl stát členem nové hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu. Souhlasil a práce byly objednány na společnost J. Consulting za cenu 32 000 Kč.

Došlo k sestavení hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu. Dne 22. 1. 2014 se realizovala první schůzka hodnotící komise hlavní zakázky projektu. V době od 22. 1. 2014 do 3. 2. 2014 hodnotící komise hlavní zakázky projektu jednala a vybrala vítěznou nabídku. Na základě doporučení hodnotící komise Rada města Přerova na jednání dne 12. 2. 2014 rozhodla o uzavření smlouvy s vybraným uchazečem a dne 17. 3. 2014 byla uzavřena smlouva na hlavní zakázku mezi městem Přerov a TESCO SW s O2. Dne 6. 10. 2014 informoval tajemníka Ing. Jiřího B., že u něj byla provedena domovní prohlídka Policíí ČR v souvislosti s veřejnými zakázkami města Přerova, nad kterými vykonával technický dozor a nabídl rezignaci a ukončení smlouvy, což bylo odmítnuto a řídicí výbor rozhodl, že i nadále trvá jeho závazek výkonu technického dozoru. Dne 20. 11. 2014 opět navrhoval ukončení smlouvy s ohledem na policejní vyšetřování jeho účasti na předemných veřejných zakázkách, ovšem dne 1. 12. 2014 primátor města Přerova stejně jako dříve jeho rezignaci a ukončení smlouvy odmítl. Dne 14. 9. 2015 byla hlavní zakázka projektu dokončena a následně, i přes seznámení s kompletním obsahem trestního spisu v listopadu 2015, došlo k úhradě celého projektu, tj. cca 78 miliónů Kč. Ministerstvo financí si nahlédnutí do trestního spisu výslovně vyžádalo, provedlo i vlastní audit bez zjištěných závad a částku refundovalo. Dále by doplnil, že hlavní zakázku projektu zkoumal ÚOHS, a to rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0257/2017/KD-04641/2020/851/EDI ze dne 10. února 2020. ÚOHS měl k dispozici trestní spis a vůči jeho osobě, potažmo vůči HCM, nevyvodil žádné sankce ani jen závěry o podjatosti. Podotýká také, že se ÚOHS zabýval hodnocením zakázky na zajištění technického dozoru a nic závadného na ní neshledal. Pokud tedy specialisté na veřejné zakázky nedovodili jeho podjatost, jak by ji mohl rozpoznat on sám jako právní laik. Nakonec co se týče tvrzení v obžalobě o tom, že měl společně s dalšími obžalovanými zvýhodnit **RPSC, EUNICE, TESCO a O2**. V případě RPSC se jedná o veřejnou zakázku Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, kdy na této zakázce se nijak nepodílel a ani nepodal za své společnosti nabídku. Dále nebyl členem žádné komise, ani nedodával jakékoliv podklady do studie proveditelnosti, tudíž nemohl nijak zvýhodnit RPSC. V případě EUNICE se jedná o veřejnou soutěž na Projektovou dokumentaci a související poradenské služby k projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, kdy v této souvislosti byla HCM oslovena, ale nabídku na tuto zakázku nepodal. Nebyl členem žádné komise, ani nedodával jakékoliv podklady do technické části zadávací dokumentace, tudíž nemohl nijak zvýhodnit EUNICE. Co se týče obchodních společností TESCO SW a O2 a jejich vítězství v hlavní zakázce projektu, tak byl členem hodnotící komise pro hlavní zakázku projektu, která z nabídek hlavní zakázky doporučovala radě města vítěze, ale tyto společnosti nikdy žádným způsobem nezvýhodnil. Co se týče str. 13 obžaloby a tvrzení o vyhotovení nesprávných dokladů, uvádí, že zadávací dokumentace k hlavní veřejné zakázce byla dle trestního spisu vyhotovena v průběhu roku 2012, kdy v ději nijak nefiguroval, tudíž se nepodílel na vyhotovení jakýchkoliv podkladů k zadávací dokumentaci a ani jejich příloh. Dále se nepodíleli na projektové dokumentaci a technické specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky. Jediný dokument, který má být dle obžaloby nesprávný a obžaloba jej s ním výslovně spojuje, je čestné prohlášení člena hodnotící komise u hlavní zakázky projektu, ovšem tento dokument je správný.

592. V závěrečném návrhu (č. l. 43731 a násl.) obžalovaný zopakoval své vyjádření, které v některých částech doplnil, když např. poukázal na výpověď sv. Vlasty M., která u hlavního líčení uvedla, že do veřejné soutěže se EUNICE nehlásila, protože nebyly dobré podmínky pro dodavatele. Poukazuje dále na to, že ačkoli dne 12. 2. 2014 Rada města Přerova rozhodla o výběru nejhodnější nabídky, a to nabídky TESCO SW a O2, tak obžaloba se v této souvislosti pouze omezuje na konstatování, že byla uzavřena smlouva, ale nepředkládá žádné důkazy o případném ovlivňování výběru vítězné nabídky ze strany členů komise. V důkazech se ani sami obžalovaní nikde nevyjadřují ve smyslu, že by v hodnotící komisi měli mít svého člověka. **K bodu 322.** obžaloby a emailu od primátora L. v době, kdy nebyl členem žádné komise, kdy mu přišel dotaz na navrhované změny v zadávací dokumentaci (myšleno podstatné nebo nepodstatné z pohledu ZVZ), podle jeho

názoru podmínka „licencovaný pod smlouvou evidovanou u Open Source Initiative“ byla podstatnou změnou zadávacích podmínek, což by znamenalo konec projektu a ztrátu možnosti čerpat dotace. Protože se na nabídkách uchazečů nepodílel, ale potřeboval se ujistit, zda skutečně tato úprava znamená zásadní změnu podmínek, považoval za vhodné znát na tuto otázku názor někoho z uchazečů o zakázku, kteří byli již daní. Jelikož měl kontakt na obž. S., tak ho automaticky napadlo zjistit jeho názor. Není si vědom, že by tím prozradil nějakou utajovanou informaci, nebo by tím někomu poskytl jakoukoliv výhodu. Obžaloba dovozuje spáchání trestné činnosti jeho osobou zejména vyhodnocením odposlechů telefonních hovorů a emailové komunikace, ovšem vyhodnocení je tendenční. Typickým příkladem účelově-tendenčního vyhodnocení jeho telefonické a emailové komunikace s obž. S., je podání nabídky na technický dozor, kdy z uvedené komunikace jasně plyne, že nezná obž. Michala T., ani jinou osobu z TESCO SW, přesto obžaloba tvrdí, že společně s obž. Josefem T., Michalem T. a S. zmanipuloval zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na zajištění technického dozoru (bod obžaloby č. 1154). Se zadávacím řízením na technický dozor přitom neměl naprosto žádnou spojitost. Při účasti v hodnotící komisi na hlavní veřejnou zakázku projektu postupoval s cílem odvést kvalitní práci člena komise a řídil se pouze vlastním odborným názorem. Z provedených důkazů nevyplývá, že by byl někým instruován, vždy jednal pouze sám za sebe. Sice vedl komunikaci s obž. S., ale nejednalo se o ovlivňování. Jeho komunikace i práce sledovala dodržení postupu stanoveného zákonem o zadávání veřejných zakázek ve specifickém prostředí IT projektů. V situaci jen dvou uchazečů o hlavní zakázku projektu v režimu JŘSU, po předchozím zrušení původní soutěže, hrozilo, že se i tato veřejná zakázka zruší, přitom bylo v zájmu zadavatele, aby touto veřejnou zakázkou získal vhodné IT řešení. V režimu JŘSU u hlavní zakázky projektu vznesl připomínky k rozsahu navrhovaných změn zadávací dokumentace v době, kdy nebyl členem hodnotící komise.

593. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného (č. l. 43729 a násl.) zdůraznil některé okolnosti projednávané věci, zejména, že obžalovaný nevyhotovoval žádné dokumenty obsažené či související se zadávací dokumentací. Obžaloba v některých pasážích, jako je tomu např. u bodu 1154., nepřímou naznačuje možné vazby obžalovaného na některé osoby z managementu TESCO SW, ale vyhýbá se přesnějším vysvětlení, z čeho to dovozuje. Takovéto vazby přitom v celém důkazním materiálu nejsou. Telefonní odposlechy dokazují, že osobu kurýra neznal, a že se kurýr (obž. Michal T.) do telefonu vůbec nepředstavil, což se nepředstavil ani při jejich jediném krátkém setkání. Jakákoliv vazba obžalovaného na TESCO SW je zcela nulová. Není tedy pochyb o tom, že obžalovaný nemá žádné spojení na TESCO SW, ale dochází u něj k opakované nárazové komunikaci s obž. Josefem S. z AutoCont. V takové situaci by předpokládal, že obžalovaný, pokud by chtěl někoho zvýhodňovat, tak by logicky zvýhodnil AutoCont, zastoupenou obž. Josef S. Ta ovšem ve výběrovém řízení hlavní zakázky projektu nevyhrála, vyhrála TESCO SW. Ačkoli je v obžalobě uvedeno, že nabídka AutoCont měla být jen „krycí“, kdy se dle tvrzení obžaloby s její prohrou předem počítalo. Podstatné ale je, že pokud by tomu tak bylo, tak kde je důkaz toho, že má obž. J. stranit TESCO SW, a naopak znevýhodnit AutoCont, nedohledal takový důkaz. Jakákoliv úvaha obžaloby o stranění TESCO SW je jen ničím nepodložená domněnka a fikce vytvořená v obžalobě.
594. V souvislosti obžalovaným je nutno dodat, že jeho trestní stíhání bylo zahájeno na podkladě usnesení ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1235/TČ-2012-252503 (č. l. 206 – 211).
595. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obžalovanému pro skutek C., kdy v popisu skutku obžaloby je mu konkrétně kladeno za vinu, že: *V době nejméně od 11. 3. 2013 do 14. 3. 2013, po zveřejnění další dílčí zakázky malého rozsahu na „Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP, reg. CZ.1.06/2.1.00/09.07382 „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“; obž. Michal T. na základě pokynu obv. Josefa T., TESCO SW, společně s obv. Josefem S. ze společnosti AutoCont, a obv. Ing. Davidem J., ze společnosti HCM COMPUTERS*

s cílem získat v budoucnu kontrolu nad prováděním technického dozoru projektu a zároveň kontrolu nad budoucím zadávacím řízením souvisejícím s hlavní zakázkou projektu, zajistili v souvislosti s touto dílčí veřejnou zakázkou spřízněný subjekt k podání nabídky tak, že ve spolupráci připravili nabídku obchodní společnosti HCM do soutěže, kterou dne 14. 3. 2013 ve večerních hodinách osobně obv. Michal T., doručil obv. Ing. Davidu J. k podpisu a následně dne 15. 3. 2013 ji osobně podal na Magistrátu města Přerova a ve dnech 21. 3. 2013 až 25. 3. 2013, po podání nabídky, vložili po dohodě se zástupcem společnosti Novell Radkem N. v rámci doplnění kvalifikačních předpokladů do dokladace materiálů, souvisejících s nabídkou HCM ještě jednu osobu ze společnosti Novell se záložním duplicitním certifikátem proto, aby si pojistili výběr spřízněného subjektu pro zajištění technického dozoru projektu. Dále Ing. David J. po výběru nabídky HCM v soutěži jako nevhodnější a po uzavření smlouvy se zadavatelem a poté, co byl zadavatelem ustanoven do funkce člena komise pro otvírání obálek a zároveň do funkce člena komise pro posouzení nabídek a hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, vědomě, jako člen těchto komisí podjatý vůči soutěžitelům TESCO SW a AutoCont, podepsal čestné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže. Tímto jednáním měl obviněný Ing. David J. spolu s obviněnými Josefem T., Michalem T., Davidem T., Michalem V., Pavlem Ch., Josefem S. a společnostmi TESCO SW a EUNICE společně zvýhodnit obchodní společnost RPSC jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Na poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 1 599 840 Kč včetně DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, obchodní společnost EUNICE jako vítěze veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Projektová dokumentace a související poradenské služby Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 600 000 Kč včetně DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích a obchodní společnosti TESCO SW a O2 jako vítěze veřejné soutěže (ve sdružení) na veřejnou zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 137 966 975 Kč včetně DPH dosáhly tyto obchodní společnosti jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a současně obvinění Josef T., Michal T., David T., Michal V., Pavel Ch., Josef S., Aleš M., Jan P., spol. TESCO SW, spol. EUNICE a rovněž David J., vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 78 770 498,75 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.“

596. Z odůvodnění obžaloby se osoby obžalovaného týkají přímo či zprostředkovaně ještě následující body. Bod 355. obžaloby, kde je uvedeno, že v souvislosti s přípravou další dílčí veřejné zakázky na provádění technického dozoru u zakázky Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ je ze zajištěné elektronické komunikace zjištěno, že Michal T., Josef T. a Josef S. ovlivňují tuto soutěž s cílem pojistit si úspěšný průběh realizace budoucí „hlavní“ zakázky. Nejprve se Michal T. a Josef T. snaží přesvědčit k podání nabídky Roberta H. (společnost Expirit s.r.o.), který však k prokázání kvalifikace potřebuje externího spolupracovníka. Prostřednictvím Miroslava L. zajistí (nezjištěného) externistu, jehož odměnu za účast je ochoten Josef T. Robertovi H. případně dorovnat. Po krachu těchto jednání Josef S. nejprve zajistí Helenu H. a osloví Ing. Davida J. (společnost HCM COMPUTERS s.r.o.) s nímž společně sestaví nabídku této společnosti do soutěže o technický dozor. Kompletaci a doručení této nabídky zajišťuje také Michal T. Součástí nabídky je participace Heleny H., která ve skutečnosti není zaměstnancem této společnosti. H. Ing. Davida J. v této době vůbec nezná a poprvé se potkali až těsně před otvíráním obálek s nabídkami do veřejné soutěže o zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, v rámci které se pak za HCM COMPUTERS s.r.o. účastnila pouze formálně společně s Ing. J. hodnocení nabídek, za což

*obdržela odměnu 7 986 včetně DPH. Bod 1154. obžaloby, kde je uvedeno v jeho posledním odstavci, že obvinění Josef T., Michal T., Josef S. a David J. jako člen hodnotící komise zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na zajištění technického dozoru. Zde je skutečně nutno konstatovat, že obž. J. nebyl členem hodnotící komise na dílčí veřejnou zakázku na zajištění technického dozoru, v této zakázce vystupoval pouze a jen z pozice uchazeče o zakázku, tedy z pozice jednatele HCM. Obž. J. byl členem hodnotící komise až na hlavní zakázku na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“. A nakonec nepřímě v bodě 1191. a 1192. obžaloby, kde je uvedeno ve vztahu k tr. činu dle § 260 tr. zákoníku, že: *Ve všech zde stíbaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku, a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdanlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení. Všichni obvinění v této trestní věci tak nejméně jedním z výše popsaných způsobů, případně oběma způsoby, vyhotovili nejméně jeden, zpravidla však více dokladů, které byly podkladem k veřejné zakázce a byly stíženy obsahovými vadami. Zejména jde o studie proveditelnosti, zadávací dokumentace či technické specifikace, jejichž obsahová podoba vyhovuje konkrétnímu budoucímu dodavateli, nebo předstírané nabídky do zadávacích řízení a další doklady, které ve svém souhrnu prokazují, že ona zadávací řízení byla ovládána zásadami transparentnosti a zákazem diskriminace pouze zdanlivě.**

597. Ve vztahu k jednání obž. J. je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty je soudem opět vnímáno jako rozporné. V úvodních pasážích skutkové věty, která se tedy vztahuje na všechny obžalované, včetně tedy obž. Davida J., je mimo identifikaci veřejných zakázek, jichž se protiprávní jednání týká (přitom ne všech obžalovaných v bodě C. se týkají všechny veřejné zakázky, tedy ať už hlavní, tak tři zakázky hlavní zakázce předcházející), je dále specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích jmenované společnosti*. Přitom fáze přípravy a průběh zadávacích řízení se dle soudu nevztahuje k osobě obž. Davida J., neboť jeho jednání je skutečně popsáno až ve fázi od vyhlášení veřejné soutěže na související zakázku na „Zajištění technického (odborného) dozoru investora“, vyhlášenou konkrétně až dne 27. 2. 2013. Přitom sama obžaloba pojem *příprava a průběh zadávacích řízení* a pojem *veřejné soutěže* rozděluje, nevnímá je jako stejný (jeden) proces (viz. např. hned třetí odstavec popisu skutku v bodě C., popřípadě obdobné pasáže u zbývajících bodů obžaloby). Hned další znění skutkové věty ve znění *v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel*, tak i tato zbylá část skutkové věty obžaloby se opět netýká obž. J. (ale např. ani obž. Michala V. či Pavla Ch.), který v souvislosti se skutkem C. obžaloby není stíhán pro trestný čin dle § 248 tr. zákoníku, tedy pro Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže. Přesto je obžaloba koncipována tak, že z jejího znění jsou tyto pasáže kladeny za vinu všem obžalovaným v záhlaví bodu C. vyjmenovaným. Dále soudu není zřejmé, proč mezi zvýhodněnými společnostmi v bodě C. zcela absentuje HCM COMPUTERS. Obž. J., ačkoli je uveden v uvozujícím záhlaví této dílčí části obžaloby mezi osobami, které se společně podílely na zvýhodnění obchodních společností, konkrétně RPSC jako vítěze dílčí veřejné zakázky na poskytnutí poradenských služeb, EUNICE jako vítěze rovněž další dílčí zakázky na projektovou dokumentaci a související poradenské služby, tak s těmito zakázkami nemá obžalovaný absolutně nic společného, kdy ani obžaloba sama nepopisuje žádné jednání obž. J. jako zástupce HCM ve vztahu k těmto dvěma souvisejícím zakázkám. Obžalovaný se nijak nepodílel na nabídkách těchto dvou společností (RPSC a EUNICE), nebyl členem žádné komise, ani nedodával jakékoliv podklady do studie proveditelnosti, či podklady do technické části zadávací dokumentace. Absentuje jakýkoliv popis jakéhokoliv zvýhodněného jednání vůči těmto dvěma společnostem a paradoxně případně absentuje mezi zvýhodněnými společnostmi právě HCM obž. J. Další problematické pasáže obžaloby soud spatřuje v její poslední části, kdy ačkoli samotné jednání obž. J. je popsáno pouze a jen až v souvislosti s průběhem jednak dílčí veřejné zakázky na technický

dozor a dále je jeho jednání popsáno až v souvislosti s údajným ovlivňováním hlavní zakázky na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, kdy dne 20. 2. 2013 je veřejná zakázka vypsána a zveřejněna (dílní zakázka, které se HCM účastnila byla vypsána a zveřejněna dokonce až poté, a to dne 27. 2. 2013), pak dle názoru soudu obžalovaný J. skutečně nemohl vyhotovit nesprávné doklady v podobě *žadavací dokumentace a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení* k této veřejné zakázce samotné. Navíc jiné nesprávné dokumenty u skutku C. nejsou v obžalobě uvedeny. Ani z obecné části obžaloby v bodech 1185. a násl. pojednávajících o trestném činu dle § 260 tr. zákoníku a o nesprávných dokladech, obžaloba pojednává pouze o studii proveditelnosti, o zadávací dokumentaci nebo o předstíraných nabídkách. Chybějící specifikace konkrétního nesprávného dokladu ve vztahu k tomuto obžalovanému soud opět považuje za pochybení, bránící obžalovanému se řádně hájit. Nelze přece po obžalovaném požadovat, aby dovozoval, který nesprávný doklad má vůbec obžaloba vůbec na mysli. Závěrem v této části odůvodnění soud dodává, že ačkoli dle bodu 355. obžaloby mělo být jednání obž. Michala T., Josefa T. a Josefa S. vedeno ve vztahu k obž. J. a spol. HCM u zakázky na provádění technického dozoru s cílem pojistit si úspěšný průběh realizace budoucí „hlavní“ zakázky, z tohoto důvodu tedy dle obžaloby zajišťují účast Ing. Heleny H., oslovují právě obž. Davida J., s nímž společně mají sestavovat nabídku HCM do soutěže o technický dozor atd., pak obžaloba samotná a ani její skutková věta neobsahují žádné informace a tvrzení v tom smyslu, že by obž. J. jakkoli fakticky působil ze své pozice člena hodnotící komise na hlavní zakázku, jak je jinak obžalobou v tomto bodu naznačováno.

598. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. Davida J., soud má na mysli z důkazů skutečně zejména emailovou, případně telefonickou komunikaci, neboť z výpovědí svědků k tomuto skutku vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. J. se týkají následující důkazy. Dne 13. 3. 2013 v 17:55 až 17:59 hod. (č. l. 17122 – 171024) probíhá emailová komunikace mezi obž. S. a obž. J. z emailu xxx v souvislosti s účastí J. v soutěži o zakázku na zajištění technického dozoru. J. sděluje, že *to pošle na IOP mail*. Stejněho dne 13. 3. 2013 v 20:31 hod. (č. l. 17125) obž. J. zasílá Josefu S. přes email iop@hcmcomputers.cz v předmětu: „*nabídka*“ v příloze rozpracované materiály k nabídce, mezi nimi jsou soubory jako *Platební příkaz jistina.pdf*, *Životopis H. 2013.pdf*, *Kvalifikace.docx*, *SOD.doc* a *Nabídka_HCM_Prerov.doc*. V textu emailu pak S. sděluje podmínky nutné k realizaci: *je nutné nominovat 2 členy komise – jako druhého člena je nutné nominovat pí. H., to je zákonná povinnost tam mít odborníky, to ošdít nepůjde. Jsou to 2dny po cca 2 hodinách (celkem 4), já posudky připravím, už to mám naslápnuté, ale musí to tam odsedět; za cenu 489.000 je v tom 70 dní po 7.000 Kč (každé 3 týdny schůzka a situační zpráva ☺ Ach jo, kdo jim to vymýšlí dělat takové kokotiny?); dodavatel není oprávněn prostřednictvím subdodavatele prokázat splnění kvalifikace – snad nebudou chtít vidět pracovní smlouvy ☺; je tam složení jistoty 16.000 den před otvíráním obálek, poslal jsem jim peníze, tak nevím, jestli to stihne banka udělat. Poslal jsem jim to a doufám, že to někdy uvidím zpět ☺. Dávám ti k dispozici verzi s naskenovaným podpisem*. Jak vyplývá z ÚZ PČR ze dne 6. 9. 2018 (č. l. 17130 – 17133), tak zasláné dokumenty Josef S. ukládá do svého notebooku. Konkrétně se jedná o následující dokumenty (č. l. 17134 – 17171) „*Nabídka_HCM_TDI_Prerov*“ (rozpracovaná nabídka HCM COMPUTERS s.r.o. do soutěže na zajištění technického dozoru, jde sice na nabídku rozpracovanou, ovšem v nabídce chybí k vyplnění pouze počet stran a počet listů na její straně 8, jinak je opatřena naskenovaným razítkem HCM a podpisem Ing. J.); „*Kvalifikace.doc*“ (jedná se o konečný dokument bez nutných dalších úprav); „*Platební příkaz jistina. pdf*“ (doklad o zaplacení jistiny 16 000 Kč Davidem J. v souvislosti s účastí v soutěži o zakázku na zajištění technického dozoru); „*Prokázání kvalifikace.docx*“ (obsahuje kvalifikační podmínky a jejich splnění spol. HCM COMPUTERS s.r.o., na posledním listu je uvedeno: *Doplnit certifikace Jožka* a dále *Doplnit čestné prohlášení o pravdivosti údajů v CV od JS*, kvalifikační podmínky jsou náležitostí připravované nabídky); „*SOD.doc*“ (Smlouva o dílo mezi Statutárním městem Přerov a HCM COMPUTERS s.r.o., která je náležitostí připravované

nabídky); „*Životopis H. 2013.pdf*“ (jedná se o doklad potřebný k prokázání kvalifikace). Stejného dne 13. 3. 2013 v 21:54 hod. (17126) Josef S. zasílá obž. J. přes email iop@hcmcomputers.cz další postup při zpracování a odevzdání nabídky. Konkrétně mu píše: *nerozumím obratu s kvalifikací pomocí subdodavatelů. Případá ti nutné je zatajit? Jak znám zadavatele, je při ověřování informací až absurdně důsledný. Zd požaduje razítko na obálce. Proto bych asi viděl jako cestu, že to v těch dvou výtiscích nachystáš, dočíslyješ, atd., já bych zařídil vyzvednutí a podání. Popřípadě to vše uděláme a dovezeme k orazítkování a zajistíme podání na místo.*

599. Dne 14. 3. 2013 v 9:28 hod. (č. l. 17176 – 17177) obž. J. přeposílá z emailu xxx na email iop@hcmcomputers.cz dodatečné informace 2 v souvislosti s veřejnou zakázkou na technický dozor. Tento doplňující dotaz zaslal předchozího dne 13. 3. 2013 na email Statutárního města Přerova, tedy na adresu veřejne.zaklázky@prerov.eu, spolu s žádostí o prodloužení lhůty k podání nabídky. Dne 14. 3. 2013 v 09:30 hod. (č. l. 17178) proběhl hovor Josefa S. a Michala T. S. říká, *že dostal v noci ten dokument, který potřebuji a on je dnes mimo Olomouc a napadá ho, má to v podobě oskenovaného dokumentu, to znamená, dá se to víceméně vytisknout, očíslovat stránky, svázat, připravit obálku, doplnit nějaký počty stran a to prohlášení, podpisy razítko, všechno je připraveno. Vidí to tak, jestli by se proto v té elektronické podobě mohl zastavit, nebo někdo z kolegyní. S. to má uložený u kolegy v poště, který kdysi mu píše, tak to nějaký USB klíček nebo něco nachystá a předá, aby se to stihlo zkontrolovat, protože on to nezvládl v noci. Pokud to bude OK, tak to bude připravený na ten zítřek. Kdyby se tam objevil nějaký zádrbel, tak by to v průběhu dne řešil. Michal T. se ptá, aby to pochopil, jestli je to potřeba zkontrolovat, nebo zkompletovat a jako fyzicky připravit. S. říká, že víceméně zkontrolovat, jestli tam na něco nezapomněl při té přípravě. Takový ty klasický opičárny, jestli jsou tam očíslované stránky a je to všechno v cajku, jak má být, aby tam nenašli nějakou formální blbůstku. On to proletěl a zdá se mu to docela dobrý. Ví, že tam bude potřeba na tom posledním prohlášení doplnit počty stran potom v tom reále, to se tam rukou dopíše. T. říká, že je taky pryč, ale pošle tam kolegyni. S. se ptá, jestli to bude paní Š., nebo neví, kdo je takový důvěryhodný. Když mu T. řekne jméno, kdo se objeví, tak S. to nachystá na jejich straně, ať si vezme s sebou klíče a dostane ty soubory. Michal T. se ptá, to vlastní doručení on má nějak poslat, nebo mají počítat s tím, že by to vyzvedli ráno. S. říká, že jestli to zvládnou doručit tak by byl rád. On by tam jinak musel poslat někoho ze svých lidí. S. tam jít nemůže, on je příliš známý, jeho obličej znají. T. říká, no, jasný, to je snad na podatelně. S. říká, že jo, ale člověk neví, koho tam potká. T. říká, takže platí to, že by zítřka vyzvedli, nebo dneska vyzvedli. S. říká, že určitě dneska, on by tu kontrolu udělal radši dneska, ať ví, že je všechno v cajku a pokud ne, tak aby měli čas to ještě napravit. T. říká, že kontrolu jo, ale to fyzický vyzvednutí. To se ještě domluví. T. se bláší k tomu, že to tam nějak zajistí, aby se to tam odevzdalo. S. říká, že má telefon na paní Š., čili pokud jí dá T. signál, že se jí ozve, tak jí řekne, kam mám přijít a co má udělat. T. říká, že ji hned zavolá. Bude to buď ona, anebo paní Š.*
600. Navazuje hovor ze dne 14. 3. 2013 v 09:35 hod. (č. l. 17178 – 17179) mezi Michalem T. a Jitkou Š. Michal T. sděluje volané, že má ještě jednu takovou variantu, tzv. rychlovku, má to připravené, někdo to připravil, ale požádal, aby se na to, co je připravené podívali a zkontrolovali. Následně Michal T. sděluje Josefu S. v SMS zprávě: *ví o tom.* Následně stejného dne 14. 3. 2013 v 10:02 hod. (č. l. 17179) proběhl hovor mezi Jitkou Š., která má kontrolovat dokument na žádost Michala T. Tato mu sděluje v souvislosti s kontrolovaným dokumentem, že je tam těch požadavků více, včetně tisku. Chtěla by, aby T. přijel a také se na to podíval. Stále dne 14. 3. 2013 ve 13:53 hod. (č. l. 17180) píše SMS Michal T. Josefu T.: *Mam jednu nab. Dam tam necelych 500 ok?? K tomu musí soud poznamenat, že částka 498 000 Kč v nabídce již byla před tím stanovena v nabídce samotným obž. J. Již nabídka odeslaná obž. J. obž. S. tuto částku obsahovala.* Dne 14. 3. 2013 v 14:06 hod. (č. l. 17181) Jitka Š., která kontroluje nabídku HCM, sděluje Michalu T. informace související s kontrolovaným dokumentem. Dále říká, že bude třeba s tím jet ráno do Brna to podepsat. Dne 14. 3. 2013 v 16:50 hod. (č. l. 17181) proběhl hovor Michala T. a Josefa S. T. říká, že je problém, aby ten dotýčný to podepsal. Ptá se, v tom dokumentu je výslovně uvedený jakoby originál, čili varianta, že by mu to, teď ho někde zastihl a dovezl dneska odpoledne, je nereálná? S. říká, že hodně se na to netvářil. On někde už odjíždí zítra, někde na hory, tak byl hrozně v tomhle nevstřícněj a sám mu navrhl tu variantu,

kteřou teď říká paní kolegyni, to znamená použít ta razítka, která tam jsou a parafy si mají použít a udělat si je sami. T. namítá, že ten sken je vidět jako, že je to sken a nejde udělat jako „origoš“. S. se ptá, i na tu nabídku? T. říká: „No, právě o to jde“. S. říká, že ještě může zkusit mu zavolat a domluvit se na nějaký čas. Ptá se, v jakém stavu ten dokument mají. T. říká, že může do půl hodiny vyjet z Olomouce. S. říká, že je to v centru Za Výstavištěm a ještě dohledá adresu. Dále domlouvají formální drobnosti. Dne 14. 3. 2013 v 17:40 hod. (č. l. 17182) Josef S. oznamuje Michalu T., že nemá žádnou dobrou zprávu, ani špatnou, nemůže se s dotyčným spojit. T. mu říká, že už vyrazil. Domlouvají se na tom, že to ještě zkusí. T. to chce mít podepsané, má to u sebe jede tím směrem. Ještě se spojí. Následuje SMS zpráva 14. 3. 2013 v 18:26 hod. (č. l. 17182) kdy Josef S. píše Michalu T.: xxx, a tel. č. xxx. Následně 14. 3. 2013 v 18:29 hod. (č. l. 17182) Josef S. volá Michalu T. a říká, *dotyčný se mu ozval a je připravený*. Následuje hovor ze dne 14. 3. 2013 v 18:33 hod. (č. l. 17183) mezi obž. Davidem J. a obž. Michalem T. Volající se představuje jako J. s tím, že dostal na něj čísílko od pana kolegy S., že ho shání po Brně. T. říká, že by měl být asi tři kilometry od té adresy. J. se ptá od které adresy? T. říká Kameny. J. se obával, aby ho nenasměroval do firmy. Upřesňuje adresu, je to Kamenomlýnská 2a. Soud zdůrazňuje, že obž. Michal T. se v hovoru nepředstavil. Dne 14. 3. 2013 v 19:28 hod. (č. l. 17183) proběhl hovor Michala T. a Jitky Š., *T. sděluje Š., že to má. Š. je ráda*. Dne 15. 3. 2013 v 08:35 hod. je nabídka HCM COMPUTERS s.r.o. odevzdána pravděpodobně Michalem T. na podatelně Magistrátu města Přerova. Že byla podána prostřednictvím tohoto obžalovaného Michala T., je obžalobou dovozováno z knihy jízd (č. l. 17185-17188).

601. Dne 18. 3. 2013 v 12:00 hod. proběhlo jednání hodnotící komise k veřejné zakázce na zajištění technického dozoru (č. l. 17193 – 17195). Byla podána jediná nabídka od HCM s cenou 489 000 Kč bez DPH. Přitom přímo bylo statutárním městem osloveno k podání nabídky 5 jiných firem. Jak vyplývá ze zápisu komise ze dne 18. 3. 2013, komise na základě provedeného posouzení doporučuje zadavateli, aby uzavřel smlouvu s HCM COMPUTERS s.r.o. za cenu plnění ve výši 489 000 Kč bez DPH. Podmínkou uzavření smlouvy je prokázání kvalifikace před podpisem smlouvy dle bodu č. 8.2. Zadávací dokumentace
602. Z nabídky společnosti HCM COMPUTERS vyplývá (č. l. 8929 – 8953, sv. 41), že nabídka ze dne 14. 3. 2013 neobsahuje žádná konkrétní jména osob, které se budou podílet na realizaci zakázky. Tato jména byla dodána až v po vybrání nabídky HCM jako vítězné v situaci, kdy byla HCM vyzvána k prokázání kvalifikace, a to podáním ze dne 25. 3. 2013 (č. l. 8954 – 8986).
603. Dne 21. 3. 2013 v 13:44 hod. (č. l. 17201) proběhl hovor mezi Josefem S., který volá Michalu T. s tím, že se s kolegou sedí kolem těch předpokladů, které je potřeba doložit v jejich akci, jeden bod je certifikát pro navrhování implementaci. Kolega dle něj něco má, nicméně předestírá dopředu, jestli se na tom nedokážou nějakým způsobem otáčet a napadnout to. Je to relativně staré, tam žádné omezení není, co se týká stáří. Projednávají, zda tam účelově nevložit ještě jednu osobu, která by měla záložní, duplicitní certifikát. Podotýká, že ani pro ně ani pro něj není šťastné, aby to byl člověk s jejich hlavičkou a napadlo ho, jestli by tam neuměli dát někoho od Novellu, aby to byl někdo zvenku mimo jejich. T. říká, že on to paradoxně po něm chtěl tehdy, když se to koncipovalo, pak to nějak tak proběhlo, jak to proběhlo a pak už po něm nic nechtěl. Může to zase zkusit. S. to připadlo jakoby nejbezpečnější pro všechny zúčastněné. Je to kapitola 7.2.3 v zadávací a je to ten poslední člen týmu. T. říká, že to by tam musely být všechny ty dokumenty, co tam jsou. S. uvádí, co vše je potřeba a dodává, že Novell mu připadá pro ně bezpečný, bylo by to zvenku. Jestli se jim to nelíbí, tak ať řeknou, ale nikde nespecifikovali, co chtějí, technologii nevynezovali. T. říká, že mu zkusí zavolat. S. říká, že jinak všechny věci mají, mají nachystáno. Jen debatí, jestli to tam v tomhle stavu předat, anebo počkat do pondělka, jestli by se tam zítra podařil ten člověk přidat. T. opakuje, že mu zkusí zavolat, jestli by někoho takového měl. T. dá S. vědět. S. říká, že tam teďka má Davida vedle sebe s tím, že mu řekne, že počkají na pondělek. Ještě J. argumentuje, jestli za tím

není nějaká hra, a to zejména v souvislosti s dokládáním nějakých dokumentů k bezdlužnosti, protože na to dali lhůtu do tří dnů.

604. Dne 21. 3. 2013 v 13:51 hod. (č. l. 17201 – 17202) obž. Michal T. volá obž. N. (Novell). Má prosbu s tím, že mezitím se událo to, že nějak proběhlo a dokladovalo se to čestným prohlášením a zda by mu nemohl takového člověka zajistit. N. říká, že s tím nemá problém. T. říká, že už je to podaný a je tam někdo, kdo by potenciálně uzavíral smlouvu a ten to potřebuje doložit. T. by potřeboval vše vyřídit během zítřka a v pondělí to poslat. Dále řeší podrobnosti ohledně podpisu a odeslání. Navazuje hovor ve 14:00 hod. (č. l. 17202), kdy Michal T. ihned sděluje S., že mu to pošle. S. říká, že všechno ostatní je připravené. T. se ještě ptá, zda to musí být fyzicky. S. říká, že už je to prokazování kvalifikace naostro, takže to musí být papírové dokumenty v originále, nebo ověřené kopie. T. se ptá, kdy to potřebují odeslat. S. říká, že v pondělí se to předává. T. to zkusí zařídit. V čase 15:09 hod. (č. l. 17202) Michal T. řeší s N. ten požadavek. Obž. N. se ptá, zda opravdu má být ověřený vysokoškolský diplom. T. mu vysvětluje, že je to proto, že oni to už prokazují, protože už jsou vlastně před uzavřením smlouvy. Dne 24. 3. 2013 v 18:13 hod. (č. l. 17216 – 17224) obž. J. posílá emailem Josefu S. pod předmětem Přerov jednak vzor Čestného prohlášení a materiály k prokázání kvalifikace s tím, že mu posílá seznam kvalifikací, které je potřeba doplnit od něj, viz žlutá políčka. Požaduje tedy od S. doplnění 4. člena v seznamu pracovníků včetně jeho podpisu čestného prohlášení. V 18:52 hod. ještě doplňuje změnu v souboru prokázání kvalifikace. Dne 25. 3. 2013 v 08:58 hod. (č. l. 17225) Michal T. sděluje Josefu S., že má pro něj ty materiály. Chce se zeptat, zda ten jeho kolega tam v Olomouci bude. S. říká, že on přijede za ním, protože to potřebuje fyzicky zkompletovat a případně korigovat. Michal T. chce S. navštívit společně s Josefem. Ten kolega S. přijede kolem jedenácté s tím, že S. mu pošle skeny těch dokumentů a mohl si připravit maximum u sebe a měl to vytištěný, kdyby něco opravovali. Domluvili se nakonec, že T. pošle skeny co má S. Na závěr se dohodli, že mezi jedenáctou a dvanáctou za S. přijdou. Dne 25. 3. 2013 v 11:39 hod. (č. l. 17225) Josef S. oznamuje Michalu T., že se mu to trošičku časově rozklížilo. Kolega už je u něj. Chce dodat potřebné papíry. Domlouvají se na setkání ohledně předání papírů. V 12:24 hod. Josef S. oznamuje Michalu T., že jsou připraveni a eventuálně se teď mohou zastavit cestou do toho Přerova na pět, deset minutek. T. říká, že se mohou zhruba za 10 minut čtvrt hodiny zastavit. Dne 10. 4. 2013 (č. l. 17259 – 17290) vydala rada města Přerova usnesení na své 60. schůzi, kterým schvaluje uzavření smlouvy o dílo mezi statutárním městem Přerov jako objednatel a HCM COMPUTERS jako dodavatelem plnění veřejné zakázky Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Cena za plnění bude činit 489 000 Kč bez DPH. Dne 11. 4. 2013 14:47 hod. (č. l. 17294 – 19295). Obž. J. dává prostřednictvím společně sdíleného emailu iop@hcmcomputers.cz na vědomí Josefu S., že HCM COMPUTERS byla vybrána jako dodavatel technického dozoru.
605. Dne 17. 4. 2013 (č. l. 17327 – 17329) je uzavřena smlouva o dílo mezi Statutárním městem Přerov a HCM COMPUTERS na Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu 09 IOP Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Dne 17. 4. 2013 12:52 hod. (č. l. 18280) obž. J. zasílá z emailu xxx příjemci xxx v předmětu: „*Přerov TDI*“ informace k účasti na otevírání obálek dne 14. 5. 2013 v Přerově na magistrátu. *Prosí ji o účast a následně také o účast v hodnotící komisi. V telefonu mluvil jen o hodnotící komisi, ale navzdory písemné dohodě, že jejich účast není na otvírání obálek nutná, mu z právního oddělení magistrátu sdělili, že požadují účast už na otvírání. Omlouvá se tedy za scestnou informaci, ale není to jeho chyba. Poprosí o ocenění Všeho člověkodne, aby se mohli spolu vyrovnat.* Dne 9. 5. 2013 (č. l. 17445 – 17479) vydáno usnesení na 63 schůzi Rady města Přerova, která schvaluje komisi pro posouzení nabídek a hodnotící komisi pro veřejnou zakázku Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Složení: Ing. Jiří B. (náhr. Ing. Jitka K.), Mgr. Dušan H. (Mgr. Josef K.), Ing. David J. (Ing. Jiří H.), Helena H. (Mgr. Karin J.), Bc. Kamil V., Ing. Lukáš P. - oddělení ICT, Ing. Jiří L. (Mgr. Přemysl D.), Ladislav M. (Ludmila

T.). Dne 4. 6. 2013 v 12:43 hod. (č. l. 18223) se telefonicky obž. J. domlouvá s Helenou H., že se potkají ve třičtvrtě na deset v Přerově před tou radnicí. Na závěr J. říká, že se tam aspoň představí, aby to nevypadalo, že se vidí poprvé. H. říká, že ji to taky napadlo. J. říká, že ho pozná snadno, že má dvě ruce, dvě nohy a jednu hlavu. H. dodává, že na hlavě bude mít majáček. J. říká, že v ruce bude držet velkou mrkev. Dne 5. 6. 2013 v 09:28 hod. (č. l. 18227) obž. J. sděluje Heleně H., že čeká na náměstí T.G. Masaryka č.1 v Přerově, přímo do vrat městské policie. J. H. popisuje, co má na sobě, aby ho poznala. H. se přesunuje z Bratrské. Dne 5. 6. 2013 11:16 hod. (č. l. 18246 – 18247) se David J. omlouvá H., že ji tam tabal zbytečně. Nebyla to jeho chyba. Ve smlouvě má dva lidi. S paní D. si to pak ujasnili. Domluvil se s nima, že na další už pojedou on sám a na hodnocení se ještě jednou uvidí. Dále H. říká, že se od ní nečeká nic, nic dramatického, nebo nic co by se mělo dělat. Ještě chce hodit do mežlu její cenu za tohle. Dne 12. 6. 2013 v 12:43 hod. (č. l. 18279) proběhl hovor, kdy osoba, která se představila jménem D., sděluje obž. J., že má na starosti posouzení kvalifikací v rámci zakázky v Přerově. V průběhu hovoru jí J. vysvětluje nejasnosti v termínech souvisejících s kvalifikacemi. Dne 12. 6. 2013 v 17:48 hod. (č. l. 18280) se Josef S. prostřednictvím emailu iop@hcmcomputers.cz dotazuje obž. J. v předmětu: „Re:Přerov TDI“, zda je potřeba se vidět? Dne 13. 6. 2013 v 9:50 hod. (č. l. 18286 – 18295) odpovídá obž. J.: Nn, stačí LM – potřebuju pár věcí porěšit, na úřadu je klasická panika. S. odpovídá, že je i na skype. Tak se mohou domluvit tam. Dne 18. 6. 2013 v 7:25 hod. (č. l. 18297 – 18300) Josef S. prostřednictvím emailu iop@hcmcomputers.cz sděluje příjemci obž. J. v předmětu: „Re(6):Přerov TDI“, že pojedou zítra odpoledne do Brna a stavil by se. Ptá se, jak je J. na tom. Dne 18. 6. 2013 v 15:25 hod. (č. l. 18302) proběhl hovor mezi obž. J. a Ing. K. vedoucí IT oddělení MM Přerov, kdy si J. domlouvá schůzku s Ing. K. na den 27.6. , aby se potkali před zahájením projektu, trošku si vyjasnit, co by chtěli , co od toho jedna a druhá strana čeká a měli nějak společně naladěný očekávání. Dne 25. 6. 2013 09:53 hod. (č. l. 18358) obž. J. sděluje telefonicky Heleně H., že si je pozvali 1.7. ve třináct hodin. Dále uvádí, že z neznámých důvodů se chce té komise účastnit i primátor města, tak jim dali 1.7. ve třináct hodin termín. H. říká, že jo, může být. J. jí pošle pozvánku, ať to má komplet. H. říká, takže zase tam jo, jako. J. říká, že jinak úhrada je domluvená. Dne 9. 7. 2013 15:51 hod. (č. l. 18371) si obž. J. domlouvá jednání s Ing. K. ještě před hodnotící komisí v Přerově, aby se sladili a nedohadovali se pak před primátorem. Dále dne 9. 7. 2013 17:01 hod. (č. l. 18371) obž. J. informuje S. výhradách souvisejících s transparentním šifrováním dat (C10) a radí mu, jak má postupovat. Na závěr J. říká S., ať na to mrknou, že tenhle dotaz jim bude s největší pravděpodobností uložen. J. by mu řekl víc přes „elemko“. S. jak dojde domu, tak se připojí. Zrovna si to otevrou a můžou o tom podebatit. V 18:07 hod. J. a S. se spojují přes live meeting. Bavi se o nabídce AutoCont Přerov. S. upozorňuje na problém s šifrováním dat, co mají v nabídce na straně 386 a 387. Prý by tam mohl být problém. Informaci prý dostal vtípně od ajťáků. Domlouvají se, že připraví půdu na to, aby s tím nebyl problém. J. říká, že bude zítra od 13h v Přerově a že mu dá vědět, kdyby něco bylo.

606. Dne 9. 7. 2013 v 14:09 hod. (č. l. 18378 – 18379) obdržel obž. J. email od Blanky D. z Gordion, kdy mu přeposílá na vědomí upozornění od zadavatele. Jde o email, který obdržela D. dne 9. 7. 2013 v čase 13:19 hod. od Petra K. o obsahu: ***Blíží se termín 1. jednání hodnotící komise k projektu 09IOP. Shodou okolností se nám právě teď podařilo „dostat“ z ŘO IOP stanovisko k provedené kontrole našeho dřívějšího projektu 06 IOP (Technologické centrum). Poskytovatel dotace bohužel konstatoval pochybení na straně zadavatele a odebral nám 30 % dotace. Protože jsme opakovaně žádali o detailní zdůvodnění tohoto rozhodnutí, nakonec nám poslali poměrně rozsáhlé stanovisko. Z něj vyjímám to, co je podle mého názoru klíčové s ohledem na budoucí pravděpodobný postup hodnotící komise. Pokud tedy komise použije institut „žádosti o vysvětlení nabídky“, což považuji s ohledem na stav nabídek a složitost projektu za prakticky jisté, hrozí, dle mého názoru, podstatná rizika s eventuální akceptací těchto „vysvětlení“. Věnujte prosím pozornost argumentaci poskytovatele dotace. Domnívám se, že hodnotící komise musí v této souvislosti kvalifikovaně předpokládat, že při kontrole projektu 09 IOP (stejnou institucí, stejnými lidmi) dojde kontrolní orgán v podobné situaci - přijetí***

vysvětlení spojené s „úpravou nabídky“ - k Identickým závěrům. Prosím Vás, abyste se nad tím zamyslely. Určitě pro zadavatele není přijatelné riziko, pokud by přijal potenciální vysvětlení nabídky ze strany uchazeče, které ve výsledku povede k „nějakým“ úpravám této nabídky, aby při následné kontrole poskytovatelem dotace přišel o část dotace v řádech desítek milionů korun. Mgr. Petr K., vedoucí odboru vnitřní správy.

607. Dne 10. 7. 2013 9:18 hod. (18376 – 18379) Blanka D. z Gordionu žádá emailem obž. J. o přiřazení bodů k subkriteriím technické úrovně nabízeného řešení obou hodnocených nabídek. Dne 10. 7. 2013 v 13:00 hod. proběhlo první jednání hodnotící komise (č. l. 18380 – 18394). Dne 13. 7. 2013 v 10:30 hod. (č. l. 18397) Helena H. sděluje příjemci xxx ceny za Přerov a táže se, jak to má vyfakturovat. Dne 21. 7. 2012 v 6:25 hod. (č. l. 18555) Helena H. sděluje obž. J., že celková cena bude 6600 bez DPH. Stejného dne v 18:28 hod. obž. David J. z emailu xxx obratem prostřednictvím sdíleného emailu iop@hcmcomputers.cz se dotazuje Josefa S., zda souhlasí s cenou, kterou poslala H. S. odpovídá v čase 19:08 hod. prostřednictvím sdíleného emailu iop@hcmcomputers.cz a ptá se, zda je odpodstatněná cifra a kolik vykazuje hodin s tím, že J. říkal, že dva tři litry.... J. odpovídá v čase 23:18 hod., že to byl jeho odhad a že jí napíše, kde to je. Dne 31. 7. 2013 v 23:19 hod. (č. l. 18556) se obž. J. dotazuje emailem Heleny H., kde to naskočilo, když k 10.7. to bylo 2500 Kč. Dne 1. 8. 2013 v 9:41 hod. (č. l. 18556) Helena H. sděluje emailem Ing. D. J., že to pak byla delší doba.
608. Dne 1. 8. 2013 v 10:10 hod. (č. l. 18557 – 18558) Kamil V. zasílá emailem příjemcům Š. Monika, Michal V., Ing. David J. a dalším v předmětu: „*Stanovisko odd. ICT k nabídkám*“. Dne 1. 8. 2013 v 11:42 hod. (č. l. 18557 – 18558) obž. J. sděluje emailem Kamilovi V. a dalším v předmětu: „*RE: Stanovisko odd. ICT k nabídkám*“, že se ve svém stanovisku bude držet podkladů, které obdrželi na schůzce hodnotící komise. Předpokládá, že se jedná o stanovisko stejné, pouze doplněné o stanovisko pana Mgr. K. Na dokumenty bude nahlížet jako na stejné. Dne 1. 8. 2013 v 12:11 hod. (č. l. 18557 – 18558) Kamil V. zasílá emailem příjemci obž. J. a dalším v předmětu: „*RE: Stanovisko odd. ICT k nabídkám*“, že pokud se nemýlí, tak má stejně jako oddělení ICT zpracovat nezávislé stanovisko k písemnému vysvětlení nabídek obou uchazečů, zda podle něj splnili podmínky uvedené ZD. Oddělení ICT své stanovisko předložilo členům komise dnes formou emailu tak, jak bylo požadováno na třetím jednání hodnotící komise. Nechápe důvod, proč pro vypracování svého nezávislého stanoviska potřebuje stanovisko odd. ICT, nicméně jeho finální znění má k dispozici. Komise na minulém jednání neprojednávala žádné stanovisko ICT.
609. Z protokolu o dokončení posouzení nabídek (č. l. 18589 – 18599, sv. 83 a č. l. 18616 – 18626, sv. 84), vyplývá, že další jednání komise proběhlo dne 6. 8. 2013 a 4. 9. 2013. Na komisi dne 6. 8. 2013 byli za uchazeče přítomni Petr Z. (AutoCont) a za sdružení TESCO SW a Telefónica obž. Bc. Josef T. Závěr jednání komise zněl, že uchazeči nesplnili zadávací podmínky, když jim nabízené licence nespĺňují všechny požadované funkcionality stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci, uchazeči tak podali nabídku nespĺňující požadavky zadavatele na předmět plnění veřejné zakázky. Komise tak vyřadila obě nabídky a doporučila zadavateli vyloučení obou uchazečů a veřejnou zakázku zrušit. Odlišný názor člena hodnotící komise vyjádřil jediný člen, a to obž. David J., který se neztotožnil s názorem ostatních a domnívá se, že oba členové splnili zadávací podmínky v plném rozsahu.
610. Dne 7. 8. 2013 v 19:01 hod. (č. l. 18600 – 18601) Helena H. zasílá emailem obž. J. fakturu na částku 7986 včetně DPH. Dne 9. 8. 2013 v 13:59 hod. (č. l. 18605) obž. J. emailem žádá primátora města Přerova Ing. Jiřího L. o zvážení možnosti prodiskutovat problematiku transparentního šifrování přímo s výrobcem a navrhuje schůzku na magistrátu za účasti představitele Microsoft. Dne 3. 9. 2013 v 14:41 hod. (č. l. 18614 – 18615) obž. J. zasílá Josefu S. prostřednictvím sdíleného emailu

iop@hcmcomputers.cz v předmětu: „FW“ Schůzka s primátorem“ na vědomí historii komunikace ohledně uskutečnění pracovního jednání na magistrátu dne 4. 9. 2013 v 9:00. Usnesením ze dne 10. 9. 2013 (č. l. 18645 – 18658) ze 75. schůze Rada města Přerova rozhodla o vyloučení obou uchazečů na základě doporučení komise.

611. Dne 10. 10. 2013 v 15:18 hod. (č. l. 18740 – 18748) Jiří L. z emailu xxx zasílá příjemcům xxx a xxx v předmětu: „Projekt 09 IOP – změny v ZD“ poslední verzi navrhovaných úprav zadávací dokumentace k projektu 09 IOP a prosí o jejich stanovisko. V čase 15:20 hod. (č. l. 18749 – 18753) dále Jiří L. z emailu xxx zasílá příjemcům xxx a xxx v předmětu: „Fw: Přerov_ICT_JRSU_V2.docx“ odborné stanovisko GORDION s.r.o. a prosí o případné připomínky. Dne 10. 10. 2013 v 19:17 hod. (č. l. 18754 – 18763) obž. J. emailem odpovídá na žádost Jiřího L. v souvislosti se změnami v ZD. J. v odpovědi sděluje, že do něj doplnil své připomínky a dále lobuje za oba dosavadní uchazeče. Současně v příloze emailu zasílá zpět Ing. L. jím připomínkový dokument: „návrh změn v ZD 7.10.2013“. Dne 13. 11. 2013 (č. l. 18780 – 18814) usnesením z 80. schůze Rady města Přerova rozhodla o zadání veřejné zakázky v jednacím řízení s uveřejněním. Dne 21. 4. 2014 ve 21:54 hod. (č. l. 19353 – 19387) obž. J. posílá emailem zástupcům zadavatele a dodavatele své připomínky, či spíše návrhy k analýze ICT centra. Dále dne 7. 5. 2014 v 17:15 hod. (č. l. 19435 – 19442) obž. J. přešlává příjemci Josefu S. svoji komunikaci se zástupci zadavatele k průběhu projektu. Dále dne 17. 6. 2014 v 20:14 hod. (č. l. 19605 – 19607) obž. J. odpovídá emailem příjemci Jaroslav H. (NejTV) a V. Lubomír (TESCO SW) a v kopii Aleš M. a T. Michal v předmětu: „Odpověď na připomínky k Analýze MES ze dne 26.5.2014“, že podle něj nikdo nechce, aby vyráběl samostatný projekt na body a PCO. Jde o to, že se musí vypořádat se ZD, kde jsou připojené body napsány, že se budou připojovat. Dohodli se tak, že je obejde a dá zdůvodnění, proč nejde něco připojit. Nic víc se v tuto chvíli nechce. Dne 17. 6. 2014 v 20:20 hod. (č. l. 19608 – 19610) H. obratem odpovídá J., že ano, to je naplánováno na zítra. Pricipiálně špatně, ale proběhne to. A dne 25. 7. 2014 v 20:58 až 30.7.2014 ve 23:18 (č. l. 19678 – 19688) Ing. David J. komunikuje se zástupci zadavatele a dodavatele v souvislosti se zpracovávanou analýzou metropolitní sítě a další související komunikace.
612. Pokud soud zhodnotí výše uvedené důkazy, jednak na počátku uvádí, že tvrzení obžalovaného, že měl jako zástupce svých obchodních společností zájem o tyto typy zakázek, to je dle soudu potvrzeno. Např. ve sv. 53 na č. l. 11709 a č. l. 11716, jde o listiny zařazené k důkazům ke skutku A., jsou založeny emaily sv. Jitky K., vedoucí odboru informatiky Magistrátu města Přerov, která oslovuje firmy s poptávkou na vytvoření studie proveditelnosti pro projekt Technologické centrum ORP Přerov, kdy mezi přímo oslovenými firmami je i firma obžalovaného HCM, jde o oslovení z 9. 6. 2009. HCM se dokonce účastnila a podala nabídku, což vyplývá z následujících emailů (č. l. 11716 a 11717), ovšem, nebyla úspěšná, zakázku vyhrála společnost EUNICE. Jinými slovy má soud za to, že se společnost obžalovaného skutečně pohybovala v tomto segmentu trhu a je tak potvrzováno vyjádření obžalovaného, že měl o tyto zakázky skutečně vlastní zájem.
613. Ze všech shora uvedených důkazů pak dle soudu dále vyplývá, že nabídku HCM do veřejné soutěže na technický dozor zpracoval skutečně pouze obž. J. Jakmile totiž obž. J. zasílá nabídku HCM dne 13. 3. 2013 v 20:31 hod. obž. Josefu S. přes email iop@hcmcomputers.cz v předmětu: „nabídka“, tak fakticky v příloze zasílá „rozpracované“ materiály k nabídce, ovšem ze zasláné samotné nabídky vyplývá, že v nabídce chybí k vyplnění pouze počet stran a počet listů na straně 8 nabídky, jinak je kompletní a je opatřena naskenovaným razítkem HCM a rovněž naskenovaným podpisem obž. J. Taktéž z důkazů vyplývá, že obž. J. uhradil jistinu na účet magistrátu ve výši 16 000 Kč ze svých soukromých prostředků, přitom nikde z důkazů dále naopak nevyplývá, že by tuto jistinu požadoval proplatit od zástupců AutoCont či TESSCO SW, ani že by mu proplacení bylo kýmkoliv z obžalovaných přislíbeno (samozřejmě s vědomím soudu, že po podpisu smlouvy v případě vítězství ve veřejné soutěži se jistina vrací). Taktéž z komunikace vyplývá, že cenu do nabídky ve

výši 498 000 Kč stanovil sám obž. J., protože tuto částku nabídka již obsahovala a opět není zachycena jediná komunikace, že by se na nabídkové ceně obž. J. předem domlouval s kýmkoliv ze spoluobžalovaných. Je sice pravdou, že obž. Michal T. píše dne 14. 3. 2013 v čase 13:53 hod. SMS obž. Josefu T. *dám tam necelých 500 ok?*, ovšem jde o SMS odeslanou v čase 13:53 hod., ovšem nabídku s částkou 498 000 Kč zaslal obž. J. již předchozího dne 13. 3. Je tedy otázkou, zda ona SMS vůbec souvisí s nabídkovou cenou do této veřejné zakázky na technický dozor.

614. S tvrzením obž. J., že zaslal nabídku obž. S. jen za účelem podání, soud nesouhlasí. Obžalovaný jednak opomněl, že obž. S. nabídku musel doregistrovat, jednak ani jejich vzájemná komunikace tomu nenasvědčuje. Tvrzenému totiž neodpovídá obsah jejich vzájemné komunikace ze dne 13. 3. 2013 (č. l. 17125 a 17126) a jednak tomuto neodpovídá následné fakticky zdokumentované a prokázané jednání samotného obž. S. Obž. S. musel v zasláné nabídce doplnit dokument v podobě „Prokázání kvalifikace.docx“, obsahující kvalifikační podmínky a jejich splnění společností HCM COMPUTERS s.r.o., kdy na posledním listu je uvedeno: *Doplnit certifikace Jožka* a dále *Doplnit čestné prohlášení o pravdivosti údajů v CV od JS*. Jde o doplnění podkladů za Helenu H. Jde však skutečně spíše o formální doplnění, protože v komunikaci ze dne 14. 3. 2013 obž. S. žádá obž. Michal T. poté, co mu sděluje, že dostal ten dokument (evidentně nabídku HCM), že se to dá *víceméně očíslovat a vytisknout, (svázat, doplnit počty stran) a případně zkontrolovat, jestli při přípravě nabídky on (myšleno J.) na něco nezapomněl. On (myšleno S.) to proletěl a zdálo se mu to docela dobrý*. Jinými slovy, nabídku po obsahové stránce skutečně připravil sám obž. J., nikoli obž. S. a nikoli obž. Michal T. Toto tvrzení v obžalobě, které je naopak koncipováno tak, že nabídku připravili po obsahové i po formální stránce obž. Michal T. a obž. S. a takto připravenou nabídku v podstatě pouze dovezli obž. J. k podpisu, není prokázáno. Ještě dne 13. 3. 2013 v 21:54 hod. (17126) Josef S. zasílá obž. J. přes email iop@hcmcomputers.cz další postup při zpracování a odevzdání nabídky a mimo jiné v tomto emailu S. uvádí obž. J., že jelikož zadávací dokumentace požaduje razítko na obálce, tak si to ve výtiscích nachystá obž. J. sám, nebo mu to dovezou a S. zajistí podání, popřípadě nabídku dodělá (očíslová on), doveze J. k orazítkování a opět zajistí podání na místě.
615. Na straně druhé je to obž. J., kdo dojednává s Ing. H. cenu za její služby pro HCM a kdo ji poté opět vyplácí, byť kontakt na ni skutečně obdržel přes obž. S. Pokud s něčím ve vyjádření obž. J. soud ještě nesouhlasí, pak s jeho tvrzením, že on žádal obž. S. o faktické podání nabídky na magistrát. Naopak, šlo o nabídku samotného S., jak vyplývá z emailu shora. Popřípadě ve vyjádření obž. J. soud postrádal vyjádření v tom smyslu, že se on sám pokoušel posunout termín pro podání nabídky, a to prostřednictvím dodatečných dotazů, které zaslal předchozího dne 13. 3. 2013 na email Statutárního města Přerova, tedy na adresu verejne.zakazky@prerov.eu, spolu s žádostí o prodloužení lhůty k podání nabídky, kdy o této skutečnosti rovněž následně emailem informoval obž. S. Nabízí se otázka, proč to dělal, když obž. S. neměl mít nic společného s nabídkou, než její faktické podání na magistrát.
616. Z důkazů dále vyplývá, že obž. J. skutečně nebyl v žádném osobním, pracovním při obdobném vztahu k zástupcům TESCO SW. Nepodílel se na nabídkách TESCO SW a AutoCont do veřejné soutěže o hlavní zakázku. Pokud spolu obž. J. a obž. Michal T. komunikují po telefonu, skutečně se obž. Michal T. při hovoru nepředstavil. Soud spíše než s verzí obž. J., jako věrohodnější a důkazům více odpovídající považuje vyjádření obž. Josefa T., který k tomuto bodu uvedl, že se snažili zajistit někoho, kdo podá nabídku do této veřejné soutěže na technický dozor investora z důvodu, že podmínky nebyly pro potenciálního výherce zakázky na technický dozor „zajímavé“ a oni nechtěli, aby hlavní zakázka byla kvůli nevysoutěžení technického (odborného) dozoru městem zrušena. Ostatně i sv. M. skutečně uvedla, že v EUNICE zvažovali účast do této soutěže, ale kvůli podmínkám se do soutěže nepřihlásili a nabídku nepodali. Navíc bylo přímo městem Přerov osloveno dalších firem několik firem s poptávkou na podání nabídky (HCM nebyla mezi přímo oslovenými) a přes dle soudu zajímavou odhadovanou cenou za zakázku se přihlásila

jediná firma obž. J. Určité pochybnosti může vzbuzovat nabídková cena, která oproti předpokládanému odhadu v zadávací dokumentaci byla o cca polovinu nižší, což může vést ke spekulacím, zda tak nebylo učiněno z toho důvodu, aby bylo „pojištěno“, že spol. HCM skutečně vyhraje, aby mělo potencionální možnost výběrové řízení ovlivňovat. Ovšem opět soud uvádí, že si cenu stanovil sám obž. J. a není důkaz o tom, že by mu kdokoliv z obžalovaných slíbil např. potencionální výtěžnost zakázky „dorovnat“. A ještě soud nesouhlasí s tvrzením obž. Josefa T., který uváděl, že v době, kdy takto sháněli někoho, kdo podá nabídku, nebylo údajně zřejmé, že *nakonec Ing. J. bude hodnotit nabídky, to nebylo v té době seznamitelné*. Stačí se totiž podívat do předmětu vyhlášené veřejné nabídky (konkrétně č. l. 17050), kde je jako první bod kapitoly o předmětu veřejné zakázky uvedeno, že předmětem jsou služby a mimo jiné jde o dodání dvou členů jako členů komise nejen pro otevírání obálek a kontrolu kvalifikace, ale i dvou členů do komise pro posouzení a hodnocení nabídek.

617. Co se však pro soud podstatné, ačkoli je tedy obžalobou tvrzeno, že jmenovaní obžalovaní (zejména Michal T., Josef S. a David J.), zajistili spřízněný subjekt (HCM) k podání nabídky do soutěže na technický dozor investora, aby získali kontrolu nad prováděním technického dozoru projektu a zároveň kontrolu nad budoucím zadávacím řízením s hlavní zakázkou projektu a právě za tímto účelem tedy měli ovlivnit zadávací řízení na soutěž týkající se technického dozoru, tedy zpracování nabídky HCM, tak zejména zcela v obžalobě následně absentuje jakýkoliv následný případný popis toho, že by tak fakticky obž. J. konal. Není v obžalobě uveden jediný případ, kdy by obž. J. cokoliv v pozici člena hodnotící komise ovlivnil, že by v něčí prospěch činil nějaké úkony, někoho protěžoval. Současně nebyl předložen a k důkazům proveden jediný email či komunikace, kde by docházelo k domluvě v tom smyslu, že by bylo úkolem obž. J. ovlivňovat průběh zadávacího řízení ve prospěch kterékoliv ze dvou společností (TESCO SW a AutoCont). Stejně tak z výpovědi svědkyně Heleny H. vyplývá, že tato neobdržela jediný pokyn ze strany obž. J. v tom smyslu, že by měla v průběhu své účasti v hodnotící komisi jakkoli konkrétně vystupovat, že by měla kohokoliv protěžovat apod. určitým způsobem by k tomu mohl svádět záznam o telekomunikačním hovoru uskutečněného dne 12. 3. 2013 mezi Robertem H. a Michalem T., kdy obsahem hovoru je soutěž na technický dozor a kdy H. sděluje T., že *mluvil včera s tím člověkem a on nemá zájem do toho jít, pochopil, že hlavní problém nejsou peníze, ale nestandardnost*. Nepřímo by tedy mohlo být dovozováno, že ta nestandardnost by mohla spočívat v pokynu zúčastnit se soutěže, tuto vyhrát a ovlivňovat budoucí hlavní výběrové řízení. Na straně druhé, nejen zástupci EUNICE hovořili o složitých podmínkách samotného výběrového řízení, a i sám obž. Josef S. si do svých osobních poznámek učinil záznam ve vztahu k zadávací dokumentaci na technický dozor, že *požadavky technické kvalifikace nejsou jednoduché*, jak vyplývá z č. l. 17102 – 17104. Je tedy možné rovněž tuto nestandardnost vykládat i ve vztahu k samotným vypsáním podmínkám a požadovanému plnění.

618. Soud rovněž vyslechl některé ze zástupců hodnotící komise. Například jde o svědka Kamila V. (bod 49. rozsudku), který uvedl k dotazu, zda *závěr hodnotící komise, zda nabídky odmítnout a soutěž zrušit, sice nebyl jednotný, vedla se zdlouhavá diskuze, ale nakonec převážil názor jejich IT oddělení, že účastníci nesplnili podmínky. Opačný názor měl obž. J. za technický dozor, on měl svůj výklad nabídky*. Na straně druhé svědek sám uvedl, že šlo pouze o technický spor o výkladu nabídek uchazečů a sám obž. J. k jeho výpovědi potvrdil, že s V. měli spory týkající se šifrování (šifrování dat či šifrování databází). On měl za to, že se jedná o šifrování dat, což obě nabídky splňovaly a V. o šifrování databází, kdy s tímto jeho názorem nesouhlasil. K tomu je nutno poznamenat, že obž. J. s tímto svým postojem, tedy že obě nabídky splňují podmínky zadávací dokumentace, se nijak netajil, neprojevoval tento svůj názor pouze na hodnotící komisi, ale i v situaci, kdy komise se rozhodla vyřadit obě nabídky z hodnocení, tak obž. svůj odlišný názor veřejně prezentoval a v protokolu o jednání komise je jeho odlišný názor, tedy že obě nabídky splnily zadávací podmínky, zachycen. Stejně tak svědek Ján G. (bod 50. rozsudku) uvedl, že jediný spor se na komisi vedl ohledně toho, zda u databázového serveru byl splněn požadavek na transparentní šifrování databáze, byl rozdílný názor mezi ICT

oddělením magistrátu a obž. J., ale jiný spor nad nabídkami si nevybavuje. Svědek Mgr. Petr K. (bod 58. rozsudku) uvedl, že členem hodnotící komise byl i obž. J. za technický dozor. Obecně si on u veřejných zakázek na IT nepamatuje žádnou, u které by nebyl problém, a nedošlo by k názorovému střetu, jedná se o složitou problematiku a spousta lidí to vidí jinak. K tomu právě soud dodává, že nemá možnost bez odborného stanoviska posoudit, zda případné výhrady obž. J. k technické části nabídek týkající se šifrování, byly či nebyly třeba důvodné (zda se nepletlo v tomto sporu oddělení IT). Nelze tudíž pouze s ohledem na odlišný technický názor konstatovat, že obž. J. činil faktické kroky ve prospěch kohokoliv. Jak svědek K. rovněž uvedl, v diskusi zazněla řada myšlenek, ale o žádném zásadním konfliktu, že by někdo natvrdo tlačil nějakou pozici, to si nevybavuje. Také je nutno poukázat na jeho vyjádření v tom smyslu, že v tom litala strašná spousta peněz, šlo o unikátní projekt a nechtěli o tyto peníze (myšleno dotaci) za město přijít, po zrušení hledali cestu, jak pokračovat v zadávacím řízení.

619. Již jen krátce soud doplňuje, že pokud je v bodu 355. obžaloby uvedeno, že: Josef S. nejprve zajít Helenu H. a osloví Ing. Davida J. (společnost HCM COMPUTERS s.r.o.) s nímž společně sestaví nabídku této společnosti do soutěže o technický dozor, kdy komplectací a doručení této nabídky zajišťuje také Michal T. Součástí nabídky je participace Heleny H., která ve skutečnosti není zaměstnancem této společnosti. K tomu tedy soud uvádí, že v nabídce HCM (sv. 41, č. l. 8929 a násl.) není Helena H. nikde uváděna jako zaměstnanec HCM. Není uváděna jako zaměstnanec ani v situaci, kdy byla nabídka HCM vybrána jako vítězná a na výzvu zadavatele prokazovala kvalifikaci podání ze dne 25. 3. 2013. Ostatně to samé platí o dalších členech v nabídce uvedených, tedy o Ing. Jiřím H. a Ing. Pavlu D. A nakonec, že z nabídky skutečně vyplývá, že požadavek zadávací dokumentace pro splnění kvalifikačních předpokladů je splněn doložením minimálně tří pracovníků, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, což splňují a kvalifikaci skutečně HCM splnila v osobách obž. Ing. Davida J., Ing. Jiřího H. a Ing. Heleny H.
620. Ve vztahu k tvrzení obžaloby, že ve dnech 21. 3. 2013 až 25. 3. 2013 po podání nabídky vložili po dohodě se zástupci Novell Radkem N. v rámci doplnění kvalifikačních předpokladů do dokladace materiálů, souvisejících s nabídkou HCM ještě jednu osobu ze společnosti Novell se záložním duplicitním certifikátem, aby si pojistili výběr spřáteleného subjektu pro zajištění technického dozoru projektu, k této části soud uvádí, že obžaloba nedává bližší vodítko, o koho se fakticky mělo jednat, ani v usnesení o zahájení tr. stíhání není osoba identifikována, ovšem zřejmě z logiky věci se skutečně jedná o osobu Ing. Pavla D. Je pak skutečností, co uváděl sám obž. J., že nabídka HCM byla jediná ve veřejné zakázce, hodnotící komisí dne 18. 3. 2013 byla doporučena zadavateli k uzavření smlouvy, kdy podmínkou uzavření smlouvy bylo prokázání kvalifikace. Ze zadávacích podmínek vyplývalo, že stačili 3 pracovníci, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky. Doložení čtvrté osoby v podobě Ing. Pavla D. tak skutečně nemohlo jakkoliv pojistit výběr „spřáteleného“ subjektu, nebylo důvod cokoli pojišťovat. K prokázání kvalifikace byl obžalovaný vyzván až podáním ze dne 19. 3. 2013 poté, co byla jeho nabídka doporučena jako vítězná. Soud sice k důkazům neprovedl stopu 9 – 10 z Volné přílohy II/3, kde se nachází složka k této veřejné zakázce, ze které vyplývá, že v rámci jednání o prokázání kvalifikace byl obž. J. jako zástupce HCM již vyzván 25. 3. pouze a jen k upřesnění údajů ve vztahu k Ing. H., ve smyslu doložení čestného prohlášení o délce praxe (což doložil) a dále k upřesnění třetí reference (což splnil dokumentem doručeným dne 27. 3. 2013), kdy obžalovaný doručil referenční list o zakázce realizované pro jedno konkrétní město, čímž zcela splnil podmínky pro uzavření smlouvy, tedy prokázal kvalifikaci. Tvrzení obžalovaného o důvodech doložení Ing. Pavla D. s jeho certifikací, byť skutečně v procesu prokazování kvalifikace jako podmínky k uzavření smlouvy, tedy nelze jakkoliv vyvrátit.
621. Na závěr soud dodává, že po zrušení otevřeného výběrového řízení skončila smlouva uzavřená mezi městem Přerov a spol. HCM. Účast obžalovaného v hodnotící komisi v druhé fázi v rámci JŘBU, v této komisi obž. J. zasedal již na podkladě nové smlouvy, uzavřené ze samotné

iniciativy města Přerova. Že by obžalovaní jakkoli zasahovali, či vyvíjeli aktivitu za účelem opětovného dosazení obžalovaného do druhé fáze výběru vítěze veřejné zakázky, nebylo prokázáno, ani obžalobou tvrzeno.

622. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Davidu J. v žalobním návrhu popsany skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Martin H.

623. Obžalovaný k bodu CH. uvedl, že v rámci výzvy IOP 08 na KÚ Pardubického kraje neřešili pouze jeden projekt, kdy je stíhán ve vztahu k zakázce na Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS, ale projektů měli několik. Začali technologickým centrem, pak spisovou službou, projednávanou integrací a další navazující. Všechny zakázky byly odsoutěženy v otevřeném výběrovém řízení, byly soutěženy na minimální cenu, proto zpracovávali striktně technické parametry dokumentací. Zadávací dokumentaci k projektům zpracovávala informatika kraje, jsou to podobné dokumenty, jednotné fonty písma s jednotnou strukturou. Zadávací dokumentace byly precizně udělané, protože nelze vysoutěžít projekt, aby pak měly vícenáklady. K projektům musely být dodány studie proveditelnosti a informační strategie. Jedinou zadávací dokumentaci, kterou zpracovávala pro kraj externí společnost, byla zadávací dokumentace na Regionální datovou síť. Nebyl zastáncem toho, aby zadávací dokumentace zpracovávaly externí, advokátní firmy, a tím, že zadávací dokumentace dělal se svými kolegy úřadu ušetřil značné peníze. To, jak zadávací dokumentace byly zpracované např. v oblasti smlouvy o dílo a smlouvy na servis, je zásluha Pardubického a Královéhradeckého kraje. Kolegové z kraje potvrdí, že když se obecně dělá zakázka za milion s 5-ti letou dobu udržitelnosti, předpokládá se, že ročně zaplatíte dalších 20 % z ceny té dodávky za provoz, ale nikoli z evropských peněz, ale z vlastních zdrojů. Proto zavedli, že cena za technickou podporu byla svázaná s cenou za dodávku a dle jimi vytvořených smluv mohla činit maximálně 10 % z nabídkové ceny zakázky. Dokládá do spisu tabulku (č. l. 40910), ze které vyplývají celkové náklady na realizované projekty IOP 08 na Pardubickém kraji, jejich celková cena činí 126 700 300 Kč, vysoutěžené provozní náklady za 5 let doby udržitelnosti tvoří 10 % z této částky. Z tabulky je rovněž vidět, které projekty řešili a kdo je vyhrál, a že na kraji nebyli dohazovači zakázek, neměli jednu firmu, která by jim dodávala řešení. Sám vrcholný managementem kraje si přitom rozhodl, které podsystemy budou požadovány. Mimo těch částí z typového projektu bylo ještě rozhodnuto, že budou dělat rozvoj majetkového portálu související s TESCO SW a docházkový systém. Studii proveditelnosti zpracovávala spol. Naviga4, konkrétně Barbora S., ve spolupráci s nimi. Obžaloba mu dává za vinu, že v rámci zpracování studie komunikoval s TESCO SW pro HelpDesk. On ale některé technické věci v části zadávací dokumentace, řešil i s jinými firmami, konkrétně HelpDesk řešil rovněž se společností ITEG. Zadávací dokumentace Pardubického kraje v oblasti Servise Desk (HelpDesk) a zadávací dokumentaci ostatních krajů, jako je třeba Zlínský kraj, tak skutečně v oblasti HelpDesk zadávací dokumentace odpovídá dokumentu, který použil od společnosti Computer asociaction technologies, konkrétně na základě vlastností jejich aplikace CA Servise Desk, poskytnuté v rámci marketingového průzkumu společností ITEG. Toto vše uvedl již na policii. K otázce veřejnosti studie proveditelnosti uvádí, že všechny studie proveditelnosti, které kraj zpracovává, jsou veřejné (č. l. 40911). Ke studii proveditelnosti s Barborou S. uvádí, že v té době už měli vytvořené oddělení rozvoje a oddělení evropských fondů, takže ohledně studie komunikoval i pan Vladimír Ř., projektovým manažer, který administroval projekty. Na žádost obž. Michala T. studii proveditelnosti poskytl, ale bez příloh, kdy studie má přílohy jako nabídky systémů, podrobný popis systému, zadání docházkového systému, zadání HelpDesk. Vůbec netušil, že když někdo požádá o studii proveditelnosti, že mu ji nemůže poskytnout. Co se týká rozvoje majetkového portálu v rámci projektu vnitřní integrace, oni majetkový portál nasadili v roce 2009 na základě výběrového řízení. Připravil pro soud dokument nazvaný Portál

nemovitého majetku Pardubického kraje (č. l. 40932 a násl.), který dokumentuje průběh výběrového řízení na jeho pořízení. Ta výběrová řízení byly dvě, první výběrové řízení byla zakázka malého rozsahu, a protože žádná z firem nesplnila limit pro zakázku malého rozsahu, všechny byly dražší, tak rada kraje rozhodla, že se zakázka zruší a vypsal se to znovu. Výběrové řízení se uskutečnilo v roce 2009, nejvýhodnější nabídku pro v celkovém finančním objemu 2 499 000 Kč podala TESCO SW, která nabídla řešení FAMA+. O uzavření smlouvy rozhodla Rada Pardubického kraje dne 3. 12. 2009 a smlouva byla uzavřena dne 19. 1. 2010, implementace provedena k 15. 4. 2010. Že se má řešit rozvoj pořízeného majetkového portálu v rámci projektu vnitřní integrace, to bylo rozhodnuto vedením Pardubického kraje. Dokládá to i přílohou v podobě úkolů z jednání vedoucích odborů krajského úřadu Pardubického kraje související s majetkovým portálem (č. l. 40912). Jedná se konkrétně o úkol uvedený v zápisu z jednání vedoucích odborů pod evidenčním číslem 203/10 (č. l. 40912). Úkol a jeho modifikace jsou dále zakotveny v zápisech z jednání počínaje zápisem Z 42/10 ze dne 16. 11. 2010 až končí zápisem Z 07/2013 ze dne 11. 2. 2013 (č. l. 40915). Ze zápisů je vidět, jak se úkol vyvíjel od roku 2010 až do realizace. Ve vztahu ke zpracování zadávací dokumentace uvádí, že podklady pro kvalifikované plánování rozvoje portálu nemovitého majetku, které použil v zadávací dokumentaci, si objednal sám Pardubický kraj na základě objednávky, která je na cenu 422 000 Kč (č. l. 40918). Objednávku podepsal ředitel krajského úřadu F., spolupodepisovala ji jeho šéfová paní H. Za něj byla ze strany TESCO SW odvedena velice dobrá práce, na studii se podílel i Dr. M. z ČVUT. Při uzavření studie, než proběhla platba, proběhla ještě její prezentace na Pardubickém kraji. Prezentace se zúčastnili vedoucí odborů z Pardubického kraje, kteří to měli i v kompetenci, v zápisech jsou zkratky jako MHA, to je on, MVO je Michal V., který byl vedoucím odboru majetkového. Bylo to tedy zpracované, proto použil tuto specifikaci, která tam byla, pro rozvoj majetkového portálu. Rovněž dále konzultoval jednotlivé další podsystémy vnitřní integrace s AutoCont, protože AutoCont dodával Technologické centrum za 40 mil. Kč, tam byla implementovaná integrace, za ně jednal s Ing. D. Dále s ITEG v části HelpDesk, za ně jednal s Mgr. K. a Dagmar D. Dále s OK system, s nimi konzultoval docházkový systém a jeho napojení na stávající mzdový a personální systém Vema, za ně jednal s Ing. K., dále s Profinet, což byl Ing. J. Nikdy nebyl manipulátorem veřejných zakázek, ani zjednávačem výhod, vždy mu šlo o to, aby když IT něco vysoutěží, aby to fungovalo, aby obstáli při kontrole z Ministerstva pro místní rozvoj. K samotné realizaci uvádí, že přišlo 52 dodatečných dotazů. Krajský úřad si objednal Český a moravský účetní dvůr s.r.o., jde o manžele D., kteří pro kraj dělali administraci výběrového řízení. Ve spise v obžalobě jsou uváděny emaily, kdy sám sobě přeposílá email. To bylo proto, že jak dělal šéfa IT a nedělal jenom zakázky, tak na zakázkách dost pracoval i doma. Protože měli administrátora, ale oni z informačního oddělení ty zakázky zpracovávali, tak když administrátor dostával dodatečné dotazy, tak on sám ani nevěděl, od koho dotazy přišly. Obdržel proto dodatečnou informaci č. 9, tak se na to podíval, co byl schopný z jejich zadáváčky zjistit, tak na to odpověděl, ale pár dotazů přeposlal i na TESCO SW, aby mu k tomu něco řekli. Nejdůležitější dotaz pro něj je, nebo odpověď, zda budou poskytnuta případnému jinému zájemci data. Protože vůbec nepočítali s tím, že když budou něco rozvíjet, že se zúčastní i někdo jiný než prvotní dodavatel a že budou muset poskytnout někde data. Dotazy směřovaly na nutnost budoucí spolupráce TESCO SW s případným uchazečem, který by realizoval část Majetkový portál vlastním dodaným řešením, proto to konzultoval s TESCO SW. Soutěž vyhrála společnost Ness, nabídku předkládal pan V., ale v době, když se začalo realizovat, už tam ale nepracoval. Na první schůzce jim paní Alena H. z NESS sdělila, že za ty peníze se zakázka nedá realizovat. On jí sdělil, že zakázka bude realizována tak, jak je nastavená, za ty peníze a žádné další vícenáklady nejsou možné. Odkazuje na výpověď svědka pana Milana V. z přípravného řízení, kde svědek potvrdil ztrátovost. Celý projekt Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS byl nakonec i auditován Ministerstvem financí a dle zprávy o auditu ze dne 22. 7. 2015 vyplývá, že všechno proběhlo správně, vyplacení proběhlo správně a zakázka byla proplacena. K bodu 860. obžaloby uvádí, že když ministerstvo vnitra vyhlásilo výzvu, řada firem tomu šla naproti a distribuovala na kraje dokumenty, které se týkaly integrace, např. společnosti Ami, Datasys, GORDIC, OK systém,

včetně tedy TESCO SW. Obdobných dokumentů existovalo několik, může je soudu doložit. Pokud by soud zajímalo, proč je v emailu uvedeno, aby s těmito dvěma dokumenty nakládal důvěrně, tak to je proto, že nikdo nechce, abyste to poskytl jiné firmě. K bodu 861. obžaloby, kdy si přeposílá sám sobě rozpracovanou zadávací dokumentaci k vnitřní integraci a posílá ji Bohumilu P., Vladimíru Ř. a Petru Š., tak z toho je vidět, s kým komunikoval. To odpovídá tomu, že zadávací dokumentace a výstupy, jak byly nakonfigurovány smlouvy, je zásluha Pardubického a Královéhradeckého kraje. Ten dokument přeposílal panu Bohumilovi P., je to podřízený spoluobžalovaného K. K bodu 862. obžaloby, kdy přeposílá obž. Michalu T. rozpracovanou zadávací dokumentaci, tak to je základní dokument, to není zadávací dokumentace, ale základní dokument, který popisuje, co by v té integraci mohlo být. K bodům 891. až 893. a 895., to již vysvětloval, jde o komunikaci mezi ním a Michalem T., kdy s TESCO SW konzultoval dodatečné informace pod číslem 9., tedy pouze ty, které souvisely s rozvojem portálu. K bodu 896. a údajnému sestavování koalice firem uvádí, i když u tohoto bodu vůbec nefiguruje, že mu skutečně není známo, zda byly sestavovány nějaké koalice. Dokonce jedna ze společností, která podala nabídku, vznesla po otevření obálek s nabídkami námitku a požadovala, aby společnost, která podala nabídku s nejnižší cenou, tj. společnost Ness, byla ze soutěže vyloučena. S dodatečnými dotazy se obrátil zrovna na TESCO SW, protože jednak TESCO SW na základě objednávky připravovalo portál a ty dotazy směřovaly na to řešení rozvoje, kvalifikovaný rozvoj majetkového portálu, proto se obrátil na ně. Ani nevěděl, kdo dal ten dodatečný dotaz. Neměl vůbec žádný pocit, že to je něco protizákonného, zkonzultovat dodatečný dotaz s firmou, která ví, o čem to je, jednal podle svého zdravého rozumu. Když posílal tu dokumentaci obž. Michalu T., to byl základní dokument, ta dokumentace vznikala v průběhu asi roku a půl. Na začátku byly parametry, co to bude, pak se ta dokumentace vyvíjela. Ta integrace je tak složitý dokument, že aby dokument byl popsán správně, musí to řešit s firmami, které to umí. On se sice staví do pozice odborníka, ale když se podíváte na portfolio zadávacích dokumentací v jím předložené tabulce, tak nevěděl, jak mají vypadat např. muzejní sbírky, tak to musel s někým řešit. Takže optikou, jak byl obžalován ve směru k TESCO SW, tak by mohl být obžalován ze všech zakázek v tabulce uvedených. TESCO SW nemělo k dispozici konečnou verzi zadávací dokumentace před tím, než byla zveřejněna. Souvisí to s tím požadavkem obž. T., který mu odmítl. Neví o tom, že se na zpracování studie proveditelnosti podíleli obž. Michal, David nebo Josef T. z TESCO SW prostřednictvím Barbory S., neví, jestli tam něco takového proběhlo. Schůzky s Barborou S. probíhaly u nich na krajském úřadě, byly tři, byly za účasti jeho kolegů, nejednal s ní ani separátně. Skutečnost, že TESCO SW zasílá základní dokument k zadávací dokumentaci a žádá je v další fázi o pomoc s dodatečnými odpověďmi otázky, pro něj nebyl důvod pro to, aby se z hodnotící komise vyloučil, když TESCO SW bylo subdodavatelem všech účastníků. Složení komise jednak stanovuje rada Pardubického kraje. Jednak v komisi musí být někdo, kdo tomu rozumí. Teď se u soudu řeší on a TESCO SW, ale on zadávací dokumentace konzultoval i s jinými firmami a má za to, že odvedl velice dobrou práci. Konzultoval zadávací dokumentaci s panem K. z KMS, která je distributorem GORDIC, která se nezúčastnila soutěže, ale která v rámci implementace celého řešení, a když se podíváte do analýzy, kolik je tam vazeb na GINIS a na spisovou službu, tak společnost KMS toto řešení implementovala v rámci servisní podpory, kterou jí platil Pardubický kraj a je přesvědčen, že to jenom přispělo k výsledku. K dotazu, zda upravil něco v zadávací dokumentaci na zakázku na základě připomínek TESCO SW, uvádí, že pokud takto něco upravil, tak to nebyly úpravy, které by někoho diskriminovaly. Sice před otevřením obálek u zakázky nevěděl předem, že se TESCO SW přihlásí se subdodávkou, ale vzhledem k tomu, že součástí bylo zadání od Pardubického kraje, že má rozvíjet majetkový portál, tak bylo jaksi nabíledni, že tam bude i subdodavatel na tuhle část, tedy TESCO SW. Systém vysoutěžený na základě zakázky, tzn. systém vnitřní integrace jednotlivých dřívějších systémů na Pardubickém kraji, funguje dodnes. TESCO SW a její lidé odvedli precizní práci. Zadávací dokumentace nebyla nikomu vytvořena na míru, nebyla diskriminační. Proti zadávací dokumentaci nevznesla žádná firma námitku. Žádná z firem se neozvala, neřekla, že něco tam je cíleně, že tam je něco nestandardního, že tam je nějaký technický

popis, který je někomu šitý na míru. Všechny dokumenty, i informační strategii, kontrolovalo CRR. On sám komunikoval ze svého emailu a to, co si přeposílal, tak si to přeposílal proto, aby se na ten dokument dostal z domu.

624. Obžalovaný v závěrečném návrhu obsahově zopakoval své vyjádření shora uvedené (č. l. 43877 verte a násl.).
625. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného uvedl (č. l. 43640 a násl.), že obžalovaný čelí obžalobě pro jediný skutek, který měl spočívat v tom, že komunikoval se zástupci TESCO SW v průběhu zadávání veřejné zakázky týkající se vnitřní integrace, konkrétně při zpracování studie proveditelnosti (v letech 2010 až 2012), při tvorbě zadávací dokumentace (2012 až 2013) a při zodpovězení dotazů na zadavatele (2013). Součástí skutku je také to, že obž. H. neprohlásil svou podjatost jako člen hodnotící komise. Uchazeči o zakázku týkající se vnitřní integrace byli celkem čtyři (Ness, Atlantis, Taylor&Cox, Cesa) a nakonec byla vybrána z hlediska nabídkové ceny jako nejvýhodnější nabídka Ness. Tato společnost jako jednoho ze svých subdodavatelů označila TESCO SW, podobně učinili i další uchazeči. Skutečnost, že TESCO SW byla označena jako subdodavatel (dílní dodavatel menší části) jednotlivými uchazeči, je naprosto přirozená a plyne z předmětu zakázky. Uchazeči dodávající nová IT řešení nemohli pominout dosavadní IT řešení, dodaná dříve TESCO SW. Skutek vytýkaný obž. H. vůbec není trestným činem, a to proto, že vůbec nenastal rozpor s právem veřejných zakázek, protože obžaloba nezjistila a dokonce ani netvrdila žádný zlý úmysl a z toho logicky plyne, že dotace z fondů EU byla čerpána řádně. Smyslem práva veřejných zakázek je nejen vysoutěžit co nejnižší možnou cenu, ale také najít funkční řešení. V daném případě se jednalo o integraci informačních systémů. TESCO SW v minulosti řádně pro Pardubický kraj realizovala jeden z těchto systémů, a to portál nemovitého majetku. Teprve poté vedení kraje rozhodlo o vnitřní integraci, čímž se rozumí vzájemná kompatibilita (slučitelnost) jednotlivých systémů, nových i těch dosavadních. Z toho důvodu bylo nezbytné, aby technické požadavky byly připraveny tak, že bude dosaženo kompatibility i s dosavadními systémy, jejichž dodavatelem byla TESCO SW. Toho lze dosáhnout jedině konzultacemi s touto společností. Dnes se tomu říká předběžné tržní konzultace (§ 33 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek). Nutnost konzultací v této věci potvrdili rovněž svědci, např. svědkyně Dr. H. a Ing. H. (dříve S.), které uvedly, že s ohledem na maximální míru hospodárnosti bylo nutno komunikovat se zpracovateli dosavadních systémů. Podobně svědci Bc. K., Ing. Š., Ing. Ř., Dr. K. a mnozí další uvedli, že komunikace se společnostmi na trhu je nezbytná obzvláště v situaci, kdy jde o integraci systémů. Bez předmětné konzultace v dané věci hrozilo, že nebude dosaženo kompatibility s dosavadními systémy a Pardubickému kraji vznikne škoda. Další věcí je forma konzultací. V dané věci je namítáno, že šlo o zaslání studie proveditelnosti, průběžné verze zadávací dokumentace a konzultací ohledně odpovědí na dodatečné dotazy. Žádný právní předpis nezakazuje osobě, která zpracovává zadávací dokumentaci, aby odborné pasáže konzultovala s odborníky či korporátní sférou. Zároveň platí, že zadavatel je oprávněn stanovit zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho konkrétním potřebám, a za tímto účelem může obsah zadávací dokumentace přirozeně též konzultovat v různých fázích jejího zpracování. Žádné ustanovení zákona také samo o sobě nezakazuje, aby část zadávací dokumentace byla poskytnuta dalším osobám. Zadávací dokumentace jako taková není tajným dokumentem. Obž. H. navíc nikdy nepředal finální verzi zadávací dokumentace, to dokonce výslovně odmítnul, jak uznává samotná obžaloba (bod 882. obžaloby). U studie proveditelnosti obžaloba uvádí, že jejím „formálním“ zpracovatelem byla Ing. S. (dnes H.). Jde o zjevný omyl, sama svědkyně přiznala, že studii zpracovala. Studii proveditelnosti zadala Rada Pardubického kraje na základě výběrového řízení. Studie proveditelnosti byla vedením kraje vydána výslovně jako veřejný dokument. Lze ji bezproblémově získat také prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. To potvrdila i svědkyně Ing. S., která ji navíc označila za nedostatečnou pro zpracování zadávací dokumentace a uvedla, že studie byla vyhotovena zcela nediskriminačně. Konečně ke

konzultaci dodatečných dotazů nutno uvést, že ji obž. H. vedl i s jinými firmami, navíc šlo o malou část z celkového počtu dotazů. Ani tyto konzultace nejsou zákonem zakázány. Připomíná, že k administraci zakázky v této fázi byla určena externí společnost, a to Český a moravský účetní dvůr s. r. o. Tato společnost dotazy zasílala obž. H. neadresně (bez uvedení tazatele) a obž. H. komunikoval s administrátorem jako odborník v oboru informačních a komunikačních technologií, neboť administrátor nedisponuje v tomto ohledu potřebnými znalostmi. Rozpor se zákonem není ani v tom, že obž. H. neprohlásil svou podjatost. Z hlediska dikce předmětných ustanovení § 74 odst. 7, 8 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, především odstavce 7, se obž. H. na zpracování nabídky nikterak nepodílel. S žádným z uchazečů obž. H. nekomunikoval, natož aby se podílel na zpracování nabídky. Nic takového ostatně ani není tvrzeno. Dále není ani tvrzeno, že se zřetelem k výsledku zadávacího řízení měla obž. H. vzniknout osobní výhoda nebo újma. Nic takového se opět nestalo a obž. H. nevyplýval z provedeného zadávacího řízení naprosto žádný benefit. Neexistuje ani žádný osobní zájem obž. H. na tom, aby byla předmětná veřejná zakázka zadána, a s žádným z uchazečů ho nespojuje osobní, pracovní ani jiný obdobný poměr. Dikce předmětných ustanovení navíc naznačuje, že podjatost se vztahuje k osobě uchazeče, kdy TESCO SW nebyla uchazečem, ale subdodavatelem. Navíc obžalovaného s touto společností nepojí žádný jiný vztah než odborný. I kdyby připustil výklad, že je podjatost dána též ve vztahu k subdodavateli a zároveň, že ryze odborná komunikace se subdodavatelem má vést k podjatosti člena hodnotící komise, nemělo by to na vyhodnocení předmětné zakázky žádný vliv, protože v daném případě zvítězil uchazeč s nejnižší nabídkovou cenou, což bylo jediné kritérium pro posouzení nabídek. Dospět k tomuto závěru by musela jakákoliv osoba bez ohledu na svou případnou podjatost. Pokud v daném případě uchazeč s nejnižší nabídkovou cenou skutečně zvítězil, stěží lze tvrdit, že došlo k jakémukoliv porušení pravidel vztahujících se k zadávání veřejných zakázek. Veřejná zakázka byla administrována externí společností, která rovněž dbala na zákonný postup a že obž. H. byl jen jedním z pěti členů hodnotící komise a disponoval v rámci komise jediným hlasem. U skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky (§ 256 trestního zákoníku) je ve smyslu § 13 odst. 2 téhož zákona požadován úmysl. Navíc zde musí být úmysl způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch. V daném případě tak pachatel dopředu musí být veden touhou, aby mohl zvítězit právě jediný (jím dopředu vybraný) uchazeč a všechny své kroky musí směřovat k tomuto cíli. Žádný obmysl obž. H. není v uvedeném slova smyslu obžalobou ani tvrzen a všechna uvedená svědectví naopak shodně prokazují jen nejlepší záměry obžalovaného. Z komunikace ve spisu neplyne ani implicitně, že jediným cílem komunikace je vítězství konkrétního uchazeče v zadávacím řízení. Naopak, veškerá komunikace je ryze odborná. Navíc TESCO SW byla jako subdodavatel uvedena v nabídkách všech uchazečů, v tomto ohledu tak pojmově nemohl být nikdo zvýhodněn na úkor jiného. Sama obžaloba (bod 864.) uvádí, že pracovní verze zadávací dokumentace byla ke konzultaci zaslána i Ing. D. z AutoCont. I to ukazuje na vnitřní přesvědčení obž. H. o správnosti jeho jednání a o tom, že vnitřní pohnutkou bylo kvalitní zadání zakázky. Nešlo tak v žádném případě o zvýhodnění TESCO SW, přitom součástí objektivní stránky daného trestného činu je zjednání přednosti či výhodnějších podmínek na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů. O vnitřní motivaci obž. H. v této věci nejlépe svědčí svědecké výpovědi provedené u hlavního líčení, např. svědkyně dr. H. obžalovaného označila za naprostého profesionála. Svědkyně žádnou část zadávací dokumentace nevnímá jako diskriminační či tendenčně zpracovanou. Svědek Bc. K. označil zadávací dokumentaci za nediskriminační a o obžalovaném se vyjádřil jako o vynikajícím nadřízeným jak po stránce lidské, tak odborné. Svědek Ing. Š. označil celou předmětnou veřejnou zakázku za povedenou a přinášející významné úspory oproti integraci realizované na jiných krajích. Svědek Ing. Ř. uvedl, že projekt prošel auditem Ministerstva financí a zakázku označil za úspěch. Přál by si, aby všichni připravovali technické specifikace tak zodpovědně jako obž. H. Svědek Bc. R. označil obž. H. za výborného odborníka a za člověka, který měl rozhodující roli v tom, že mimořádně komplikovaný projekt vnitřní integrace krajského úřadu dopadl výborně. Uvedl, že šlo o nejlepšího nadřízeného, jakého kdy měl. Žádný svědek nehovořil ani zčásti v neprospěch obž. H. Dále uvádí, že nikdo nevyhotovil, nepoužil ani

nepředložil nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady, ani v nich neuvedl nepravdivé nebo (natož hrubě) zkreslující údaje a obžaloba ani nikterak nerozvádí, jak k takovému jednání mělo dojít. Doklady vztahující se k veřejné zakázce, jež byly předloženy, nejsou doklady nesprávnými, neboť zadávací řízení proběhlo zcela v souladu se zákonem a zvítězila nabídka s nejnižší cenou. Ve spise je založen audit projektu provedený Ministerstvem financí realizovaný v červnu roku 2015, při auditu byla předložena kompletní dokumentace k veřejné zakázce a závěr auditu je jednoznačný, a to ten, že dotace byla čerpána zcela oprávněně a nemusí být tedy vrácena. V takovém případě je zcela nepřipadné tvrzení o vzniku jakékoliv škody.

626. V souvislosti s obž. Ing. Martinem H. je nutno soudem dodat, že jmenovaný byl trestě stíhán na podkladě usnesení o zahájení tr. stíhání ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1233/TČ-2012-252503 (č. l. 196 – 201).
627. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obž. H. pro skutek CH, kdy je mu konkrétně kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit *v souvislosti s přípravou projektu a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení, veřejné soutěže a zadáním veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ v rámci projektu „Část IV. Výzvy – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, reg. číslo CZ.1.06/2.1.00/08.07330, soutěžené v otevřeném řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněné dne 16. 4. 2013 Krajským úřadem Pardubického kraje, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW, v době od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012 obv. Josef T., David T. a Michal T., jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a obv. Ing. Martin H., vedoucí odboru informatiky Krajského úřadu Pardubického kraje a projektový manažer, ve spolupráci s Barborou S. nejprve připravili podkladový materiál k vnitřní integraci úřadu pro Krajský úřad Pardubického kraje a následně společně vypracovali studii proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, která byla podkladem pro zpracování zadávací dokumentace včetně technických specifikací, a jejímž oficiálním zpracovatelem byla společnost Naviga4, s.r.o., IČ: 26756102. Takto obecně popsané jednání je pak ve vztahu k obž. H. konkretizováno, kdy tedy tento poskytl zástupcům společnosti TESCO SW požadavky na helpdesk, které Josef T. a David T. doplňovali, předal na vyžádání Michalovi T. finální verzi studie. Poté v době od 28. 5. 2012 do 16. 4. 2013, tedy před vyhlášením zakázky, v návaznosti na předchozí spolupráci, Josef T., Michal T., David T., jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, společnost TESCO SW a obv. H., společně zpracovali zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že Michal T., David T. a společnost TESCO SW připomínkovali a prováděli úpravy průběžných verzí zadávací dokumentace a to zejména technických specifikací k této veřejné zakázce ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, které po schválení Josefem T. a společností TESCO SW obv. H. jako projektový manažer v zadávací dokumentaci akceptoval a průběžně poskytoval zástupcům TESCO SW neverejné verze zadávací dokumentace, případně její části, až do vyhlášení veřejné soutěže o zakázku. Konečně v době před termínem podání nabídek a otevřením obálek, mezi 5. 6. 2013 a 7. 6. 2013, Michal T. a společnost TESCO SW poté, co jim Ing. Martin H. telefonicky oznámil doručení celkem dvanácti dotazů na zadavatele na část majetku, s ním nejprve telefonicky dotazy konzultovali, následně na základě žádosti Ing. Martina H. přislíbili zpracování komentářů k odpovědím, a po obdržení rozpracovaných odpovědí na email xxx s ním dále ohledně odpovědí komunikovali telefonicky i prostřednictvím dalšího emailu carpenterm@email.cz, a nakonec tímto způsobem upravené odpovědi, schválené Josefem T., poskytl Ing. Martinovi H., který je zveřejnil dne 7. 6. 2013 v podobě dodatečných informací č. 9. Obv. H. poté, co byl zadavatelem jmenován do hodnotící komise v souvislosti s veřejnou zakázkou na „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“, a byl zvolen jejím předsedou, vědomě, jako člen této komise podjatý vůči soutěžiteli TESCO SW, podepsal písemné prohlášení člena komise dle § 74 odst. 7 ZVZ, neoznámil zadavateli důvody své podjatosti a umožnil tím pokračování veřejné soutěže. Takto měl obv. H. společně s obviněnými zvýhodnit na úkor ostatních dodavatelů společnost TESCO SW, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě nejméně 6 367 909 Kč bez DPH, odpovídající 45% z celkové nabídkové ceny vítězného uchazeče, společnosti NESS, s.r.o., dosáhla obchodní společnost TESCO SW jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy*

a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a zároveň tak měl obv. H. *vyhotovit nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a nabídky do veřejné soutěže*, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a způsobili tím České republice škodu ve výši 14 255 009,92 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu.

628. Podáním VSZ v Olomouci, pob. v Ostravě ze dne 6. 4. 2020 (č. l. 39425) byl obv. Martin H. upozorněn ve smyslu ust. § 176 odst. 2 tr. řádu na změnu právní kvalifikace, kdy trestný čin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bude nadále posuzováno i podle písm. b) tr. zákoníku ve druhém odstavci. Písm. c) tr. zákoníku bylo vypuštěno policejním orgánem při návrhu na podání obžaloby.
629. Obž. H. se ještě obecně přímo či nepřímo dotýkají následující body obžaloby. Konkrétně bod 911., kde je uvedeno, že poté, kdy v dubnu a květnu roku 2010 Rada Pardubického kraje zveřejnila výzvu k předložení nabídky na veřejnou zakázku na služby „Zpracování studie proveditelnosti projektu «Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS»“ a vybrala jako nejvhodnější nabídku společnosti Naviga4 s.r.o., obdrželi zástupci společnosti TESCO SW k připomínkám vybranou část podkladů k této studii, a to konkrétně část IV. Připomínky společnosti TESCO SW jsou odeslány Barboře S. ze společnosti Naviga4 k zapracování do studie. Současně je ze zajištěné elektronické komunikace zřejmé, že ve vztahu k další části materiálů studie týkajících se části helpdesk komunikují zástupci společnosti TESCO SW přímo s příslušným úředníkem Pardubického kraje Martinem H. Podoba studie proveditelnosti nejméně v oblasti vnitřní integrace je upravována zástupci společnosti TESCO SW průběžně a opakovaně v měsících červenci a srpnu 2010 až do její finální podoby, ve které je k datu 30. 8. 2010 odevzdána společností Naviga4 úřadu. Dále bod. 912. obžaloby, kde je uvedeno, že po schválení projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ pokračují zástupci společnosti TESCO SW v komunikaci ve vztahu k podobě zadávací dokumentace na tento projekt od května 2012 do dubna 2013 přímo s Martinem H., a to jednak při osobních schůzkách Martina H. a Michala T., a jednak formou připomínek a úprav jednotlivých verzí zadávací dokumentace a jejích technických specifikací, které od Martina H. dostávají v elektronické podobě a stejným způsobem ji H. po úpravách vrací. K této elektronické komunikaci jsou využívány tzv. alternativní e-mailové adresy, v tomto případě adresa xxx, užívaná Michalem T. Dále bod 1160. obžaloby ve znění u jednání pod bodem CH upravovali studii proveditelnosti obvinění Josef T., Michal T., David T., Ing. Martin H. a společnost TESCO SW. Na tvorbě části zadávací dokumentace se podíleli obvinění Josef T., Michal T., David T. a Ing. Martin H. jako člen hodnotící komise a společnost TESCO SW. Nakonec bod 1203. obžaloby pojednávající o kvalifikované skutkové podstatě.
630. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem CH. obžaloby týkající se obž. H. je opět nutno vytknout, že v obecné části je všem obžalovaným, tedy i obž. H., kladeno za vinu, že *společně připravili podkladový materiál k vnitřní integraci úřadu pro Krajský úřad Pardubického kraje a následně společně vypracovali studii proveditelnosti*, aby v části konkretizace skutku bylo obž. H. vytýkáno konkrétně to, že *poskytl zástupcům společnosti TESCO SW požadavky na helpdesk, které Josef T. a David T. doplňovali, a že dále předal na vyžádání Michalovi T. finální verzi studie*. Je opět pro soud poněkud složité vydedukovat, co vlastně je konkrétně obž. H. kladeno obžalobou za vinu. Co konkrétně poskytl, kdy, jakým způsobem, v jakém rozsahu, jakým způsobem se poskytnuté požadavky případně promítly do studie proveditelnosti, opět v jakém rozsahu je Josef. Michal a David T. případně doplňovali, co je z toho vůbec zkráceně řečeno dovozováno, jak tento postup měl případně zvýhodnit TESCO SW. Ačkoli ze znění skutkové věty obžaloby vyplývá, že se na vyhotovení studie proveditelnosti jako celku fakticky podíleli jen obž. Josef, Michal a David T. spolu s obž. H., z odůvodnění v bodě 911.

obžaloby je již rozsah ovlivnění omezen jen na dílčí část IV. studie a obž. H. sám měl ovlivnit studii proveditelnosti jen v další dílčí části, tedy v oblasti helpdesk. Ve vztahu k popisu protiprávního jednání týkajícího se studie proveditelnosti je v obžalobě jednání obžalovaných, včetně tedy obž. H., časově vymezeno dobou od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012, ovšem studie proveditelnosti byla zpracována a odevzdána krajskému úřadu zpracovatelem Naviga4 již dne 1. 9. 2010. Od tohoto data se již studie proveditelnosti neměnila, již na ní nebylo pracováno a až dne 21. 5. 2012, tj. po 20 měsících!!! od jejího vypracování, ji obž. Michal T. požaduje a obž. H. mu studii proveditelnosti zasílá, a to ještě nikoli celou, ale jen její úvodní obecnou část bez příloh. Obžaloba je však koncipována a byla soudem zpočátku vnímána tak, že práce na studii proveditelnosti byly prováděny a ovlivňovány jmenovanými obžalovanými po celou vymezenou dobu, tj. od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012. Je otázkou, zda tak obžaloba činí vědomě, aby překlenula období 20 měsíců bez jakéhokoliv jednání a zásahů do studie proveditelnosti a zdůvodnila tak pokračování trestné činnosti či návaznost na další část popisovaného jednání. Dále pak dle soudu není přesně v obžalobě specifikováno, jaké nesprávné doklady měl obž. H. vyhotovit, když v posledním odstavci u skutku CH. je mezi takovými nesprávnými doklady uvedena jednak zadávací dokumentace a její příloha obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, a jednak nabídky do veřejné soutěže. Obžaloba však současně nepopisuje ve skutku CH. jakoukoli participaci obž. H. na jakékoliv nabídce kterékoliv soutěžitele, podané do vyhlášené veřejné soutěže. Ve vztahu k nesprávným dokladům obžaloba ve skutkové větě CH. popisuje jednání obž. H. toliko ve vztahu k zadávací dokumentaci a ve vztahu ke studii proveditelnosti, nikoli však k jakékoliv nabídce. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, v jakém rozsahu, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných, a to nejen v tomto bodu obžaloby. S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech obecně vymezených nesprávných dokladech, tedy od studie proveditelnosti přes zadávací dokumentaci až po podanou nabídku (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost děle a závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Navíc, ačkoli je součástí popisu skutku v bodě CH. i podrobná pasáž, věnující se ovlivnění studie proveditelnosti, a to i ve vztahu k osobě obž. H., přesto není studie proveditelnosti v posledním odstavci obžaloby u skutku CH. uvedena mezi nesprávnými doklady. Opět je pro soud složité dešifrovat, zda se jedná o úmyslné vynechání, mající nějaký racionální důvod, či vynechání studie proveditelnosti mezi nesprávnými doklady má jiný důvod. Taktéž absentuje bližší popis toho, jaké konkrétní připomínky a úpravy zadávací dokumentace obž. H. akceptoval do vytvořené zadávací dokumentace, zda se skutečně objevily tyto úpravy či připomínky i v konečné (finální verzi) vyhlášené zadávací dokumentace a rovněž bližší popis toho, z čeho vyplývá tvrzení obžaloby, že tyto úpravy a připomínky byly činěny ve prospěch TESCO SW. Úprava zadávací dokumentace v údajný prospěch té které společnosti byla skutečně obžalobou ve všech případech pouze presumována každé osobě, která učinila připomínku, či dokonce jen obdržela dokument obsahující třeba návrh zadávací dokumentace, aniž by bylo zjištěno a následně objektivizováno, k jaké konkrétní změně (připomínce, úpravě apod.) tedy došlo, zda skutečně šlo o diskriminující či zvýhodňující připomínku či změnu a už vůbec tedy nebylo zjišťováno, zda se tato připomínka nakonec vůbec promítla do výsledné (finální) zadávací dokumentace.

631. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. H., soud má na mysli z důkazů opět zejména emailovou či telefonickou komunikaci, neboť z výpovědi svědků ke skutku CH. vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obž. H. se týkají ve vztahu ke skutku CH. obžaloby následující důkazy.

632. Ve vztahu ke studii proveditelnosti se jedná o email, kdy dne 18. 3. 2010 v 10:14 hod. (č. l. 28701 - 28704) RNDr. Ivan K. z emailové adresy xxx zasílá obž. H. v předmětu „*Vnitřní integrace*“ v příloze dokument nazvaný „*Pardubice.xls*“, obsahující rekapitulaci možností v rámci Vnitřní integrace. Dále, když dne 1. 4. 2010 (č. l. 28705 - 28716) Pardubický kraj zveřejnil výzvu k předložení nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na služby: „*Zpracování studie proveditelnosti projektu „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“, je jednou z kontaktních osob uveden obž. H. Dále je záznam o emailové komunikaci ze dne 4. 5. 2010 za účelem dojednání schůzky mezi Michalem T. a obž. H. (č. l. 28717), další žádost o schůzku je z 10. 5. 2010 (č. l. 28722). Dále dne 25. 7. 2010 v 15:07 hod. (č. l. 28724 - 28747) David T. posílá e-mailem Josefu T. v předmětu „*Emailing: KÚPK-IOP (část 4)-Vnitřní integrace úřadu-v01*“ v příloze „*KÚPK-IOP (část4)-Vnitřní integrace úřadu-v01*“ podkladový materiál k vnitřní integraci pro Pardubický kraj, žádá od něj připomínkování a přeposlání na BS (Barboru S.). Josef T. tentýž den materiál po úpravách vrací Davidu T. s dotazem, zda *budou posílat ještě separé doplněný materiál k helpdesku od H.* Josef obratem reaguje, že *nikoliv, poslal by jí jejich materiál, at' ho zpracuje.* Dále dne 25. 7. 2010 od 21:23 do 22:36 hod. (č. l. 28724 - 28747, 28750 - 28751) probíhá emailová komunikace mezi Davidem T., Josefem T. a Barborou S. k projektu výzva č. 8 IOP k vnitřní integraci úřadu Pardubického kraje. V komunikaci mimo jiné Josef T. zasílá Barboře S. dne 25. 6. 2010 email o obsahu, že přeposílá poslední verzi materiálu VIU pro Krajský úřad Pardubice, jsou v něm zpracovány připomínky Dr. B. a v rámci části Office desk požadavky na helpdesk Ing. H. Dne 27. 7. 2010 v 15:38 hod. (č. l. 28752) obž. Radek N. z emailové adresy xxx zasílá příjemci Martinu H. v předmětu „*Novell IDM*“ na sebe po předchozí domluvě kontakt s tím, že pokud bude H. potřebovat konzultaci na téma IDM, má se na něj obrátit. Dne 30. 7. 2010 v 14:40 hod. (č. l. 28752) Martin H. zasílá emailem příjemci Barboře S. v předmětu „*Novell IDM*“ svou komunikaci s Radkem N. ze dne 27. 7. 2010 v 15:38 hod., respk. jde o přeposlání kontaktních údajů na osobu Radka N. Dne 30. 7. 2010 ve 14:46 hod. (č. l. 28753) Martin H. sděluje Radku N. v předmětu „*Novell IDM*“, že ho bude kontaktovat Barbora S., jejich zpracovatel studie pro integraci. Dne 3. 8. 2010 9:21 – 10:17 hod. (č. l. 28754 - 28756) probíhá emailová komunikace mezi Barborou S. a Martinem H., v rámci níž S. sděluje, že pracuje na studii s tím, že čeká ještě na nabídky a odešle mu ji v sobotu rozpracovanou a v neděli večer finální verzi. Obž. H. ji odpovídá, že kapitola 08 *Ok* a kapitola 9 *viz příloha*. Dne 13. 8. 2010 9:24 – 11:17 hod. (č. l. 28757 - 28844) probíhá emailová komunikace mezi Michalem T., Barborou S. (*NAVIGA 4*) a Josefem T. Michal T. se připomíná ohledně materiálu z Pardubic. Barbora S. sděluje, že materiál je pracovní a budou tam ještě připomínky a po debatách s H. se tam ještě dost změní. V příloze Josef T. zasílá Michalovi T. dokument Studie proveditelnosti „*Studie proveditelnosti INT_Pardubický krajv4.zip*“, tedy verzi 4 tohoto dokumentu. Dne 13. 8. 2010 9:24 – 11:28 hod. dále Josef T. zasílá emailem Davidu T. v předmětu: „*Pardubice*“ v příloze dokument „*Studie proveditelnosti INT_Pardubický krajv4.zip*“ a v textu emailu mu dává pokyn k doplnění majetku. David se *má podívat na popisy VIU, formou editace doplň.* Na první pohled tam moc věcí od nás není. Téhož dne Michal T. vrací ve 14:40 hod. upravený dokument Josefu T. (příloha „*Studie proveditelnosti INT_Pardubický krajv4.doc*“). Z rozpracovaného dokumentu vyplývá, že jej Michal T. v době před odesláním upravoval či doplňoval v části 7. Technické řešení, kam zapracoval software řešení společnosti TESCO SW v podobě FaMa+.
633. Dále dne 19. 8. 2010 v 8:23 hod. (č. l. 28938) Michal T. zve Martina H. na setkání zákazníků a partnerů společnosti TESCO SW dne 16. 9. 2010. H. se emailem dne téhož dne v 9:24 emailem omlouvá. Dále je nutno upozornit, že ke dni 30. 8. 2010 byla studie proveditelnosti zpracována a odevzdána (č. l. 28939), schválena k datu 1. 9. 2010 (č. l. 28990), a protože dne 2. 9. 2010 (č. l. 28961 – 28967) byl Radou Pardubického kraje schválen projekt v rámci výzvy 08, nešlo již se studií proveditelnosti dále pracovat a jakkoliv ji měnit. Dále dne 23. 11. 2010 od 9:15 do 9:45 hod. (č. l. 28968) je záznam v kalendáři emailu Ing. Martina H. o schůzce s předmětem „*Tesco SW, T:*“ na oddělení informatiky na Pardubickém kraji. Povinným účastníkem je Michal T. Dne 8. 3. 2011 v

9:35 hod. (č. l. 28979 - 28980) Martin H. zasílá emailem příjemci Michalu T. v předmětu „*Příspěvek, Portál nemovitého majetku Pardubického kraje*“ v příloze dokument nazvaný Portál nemovitého majetku Pardubického kraje. V textu emailu sděluje Michalu T., že *je to pro info finální verze, s tím, že tu jeho trochu upravil.*

634. Ve vztahu ke studii proveditelnosti (ale i k navazující zadávací dokumentaci) je nutno ještě uvést širší souvislosti, které ozřejmil obž. H. u hlavního líčení a které důkazně zcela podložil. Jedná se zejména o skutečnost, že sama Rada Pardubického kraje již dne 30. 7. 2009 rozhodla o zahájení zadávacího řízení veřejné zakázky malého rozsahu na výběr dodavatele informačního systému pro správu majetku organizací zřizovaných a zakládaných krajem. S výzvou k podání nabídky se obrátila na 5 společností, mezi nimi i na GORDIC s.r.o., MERIT GROUP, a.s., TESCO SW a další. Dne 3. 9. 2009 však rada kraje musela zrušit výběrové řízení na dodání majetkového portálu z důvodů, že byly podány 3 nabídky (mezi nimi i GORDIC a TESCO SW), ale všechny nabídky překročily limit 2 mil. Kč bez DPH, bylo tedy nutné vypsat výběrové řízení znovu v jiném režimu, tedy jako podlimitní řízení. Rada města tak dne 8. 10. 2009 opět rozhodla o zahájení zadávacího řízení podlimitní veřejné zakázky na výběr dodavatele informačního systému pro správu nemovitého majetku, opět bylo vybráno stejných 5 společností jako v předchozím řízení k podání nabídky. Tentokrát bylo podání 5 nabídek a po jednání hodnotící komise byla jako vítězná vybrána nabídka TESCO SW, která dodávala v rámci plnění svůj produkt FAMA+. Smlouva o dodávce byla podepsána dne 11. 1. 2010 za stranu TESCO SW a 19. 1. 2010 na Pardubický kraj.
635. Následně bylo rozhodnuto vedením Pardubického kraje, že v rámci projektu IOP na vnitřní integrace se má řešit i rozvoj pořízeného majetkového portálu kraje. Toto obž. H. doložil zápisy z jednání vedoucích odborů krajského úřadu, jedná se konkrétně o úkol uvedený v zápisu z jednání vedoucích odborů pod evidenčním číslem 203/10 (č. l. 40912). Dále obžalovaný doložil postupně ukládané úkoly zápisy z jednotlivých jednání vedoucích odborů za dobu od 16. 11. 2010 až do 11. 2. 2013. Dokonce soud upozorňuje na zápis 203/10, dle kterého vyplývá, že probíhá již zkušební náběh portálu nemovitého majetku a dále, že *další prohloubení schopností systému bude zkoumáno prostřednictvím Studie proveditelnosti na téma vnitřní integrace úřadu* (č. l. 40912).
636. Návazně byl samotným Pardubickým krajem na podkladě objednávky č. 2011/00323 u TESCO SW objednan Projekt plánování reprodukce nemovitého majetku Pardubického kraje (č. l. 40918), který v sobě zahrnoval Analýzu současného stavu, návrh řešení cílového stavu a detailní návrh implementace nabízeného řešení, zahrnující v sobě mimo jiné i návrh integrace sestávajícími aplikacemi KÚ, časový harmonogram realizace jednotlivých etap. Pod objednávkou je podepsána Jana H. Ph.Dr. z pozice vedoucí kanceláře ředitele Projekt byl ze strany TESCO SW dodán, když za provedené práce TESCO SW vystavila fakturu č. 1111000 ze dne 11. 10. 2011 (č. l. 40919).
637. Ze všech takto provedených důkazů soud uzavírá, že TESCO SW dodávala jako vítěz veřejné zakázky Pardubickému kraji na podkladě smlouvy o dodávce ze dne 19. 1. 2010 na Pardubický kraj informačního systému pro správu majetku Fama+, jehož implementace probíhala v době od podpisu smlouvy minimálně ještě v roce 2010 (kdy probíhal zkušební návrh portálu). Sám Pardubický kraj rozhodl, že v rámci projektu na vnitřní integraci bude zvažovat rozšíření tohoto produktu, proto již v roce 2010 zadal úkol, aby další prohloubení schopností systému bylo zkoumáno prostřednictvím Studie proveditelnosti na téma vnitřní integrace úřadu (č. l. 40912). Z výše uvedeného vyplývá, že to bylo na pokyn samotného budoucího zadavatele, kdo se jako první obrátil na TESCO SW v rámci zpracovávané studie proveditelnosti s žádostí o zapracování dalších možností rozšíření tohoto informačního systému do studie proveditelnosti, kterou zpracovávala Barbora S. a která tedy z logiky věci musela komunikovat s TESCO SW a případně poskytovat rozpracované verze studie proveditelnosti za účelem splnění požadavku samotného kraje. Proto soud opět upozorňuje na emailovou komunikaci ze dne 13. 8. kdy mimo jiné Josef T.

zasílá emailem Davidu T. v předmětu: „Pardubice“ v příloze dokument „*Studie proveditelnosti INT_Pardubický krajv4.zip*“ a v textu emailu mu dává pokyn k doplnění majetku a pokud téhož dne Michal T. vrací ve 14:40 hod. upravený dokument Josefu T. (příloha „*Studie proveditelnosti INT_Pardubický krajv4.doc*“), tak z rozpracovaného dokumentu vyplývá, že jej Michal T. v době před odesláním upravoval či doplňoval v části 7. Technické řešení, kam zapracoval software řešení společnosti TESCO SW v podobě FaMa+. Proto byla právě ze strany obž. M. T. do studie proveditelnosti doplněna část Portál nemovitého majetku, jako stávajícího systému, který se jednak na Pardubickém kraji nachází a který bude nutno v rámci budoucí zakázky na integraci integrovat s ostatními systémy. Nešlo tedy o to, že by obž. Michal T. na pokyn obž. H. (či s jeho tichým souhlasem) do Studie proveditelnosti jaksi vpašoval konkrétní řešení z dílny TECO SW za účelem jeho budoucího pořízení, ale o popis stávajícího systému na úřadu, který bude nutno integrovat (popis požadavků pro provoz, požadavků na provozní prostředí, licence, rozhraní apod.) a rovněž o jeho možnosti potencionálního rozšíření, jak o tom rozhodla sama rada kraje. Stejně tak, pokud jsou k důkazům doloženy doklady o schůzkách zástupců TESCO SW a obž. H., vždy jde o schůzky oficiální, přes oficiální emaily a jde evidentně o schůzky týkající se vysoutěženého portálu a jeho postupné implementace do informačních systémů kraje.

638. Znovu soud upozorňuje na skutečnost, že ke dni 30. 8. 2010 byla studie proveditelnosti zpracována a odevzdána (č. l. 28939), schválena byla k datu 1. 9. 2010 (č. l. 28990), a protože dne 2. 9. 2010 (č. l. 28961 – 28967) byl Radou Pardubického kraje schválen projekt v rámci výzvy 08, nešlo již se studií proveditelnosti dále pracovat a jakkoliv ji měnit. Proto skutečně období v obžalobě uvedené, kdy mělo docházet k ovlivňování studie, vymezené obdobím od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012, je zcela nepřípustným rozšiřováním páčání údajné trestné činnosti
639. Teprve dne 21. 5. 2012 v 13:33 hod. (č. l. 28988) Michal T. emailem žádá obž. H. o zaslání finální podoby studie proveditelnosti pro vnitřní integraci s tím, že má k dispozici jen pracovní/průběžnou verzi. Jak vyplývá z předchozích emailů, tak má k dispozici verzi k datu 13. 8. 2010, kterou mu zaslala Barbora S. Soud podotýká, že od obdržení poslední verze ze dne 13. 8. 2010, uběhla doba skoro dvou let, kdy Michal T. žádá o zaslání studie ve finální verzi a kterou mu tedy dne 21. 5. 2012 v 13:38 hod. (č. l. 28988 - 29095) obž. H. obratem emailem posílá, tedy Studii proveditelnosti v podobě přílohy „*STUDIE_INT.pdf*“ zpracovanou k datu 1. 9. 2010!!! Navíc ji skutečně zasílá bez příloh, kdy jde celkem o 5 příloh (Usnesení rady, Nabídka systémů, Podrobný popis systémů, Zadání docházkový systém a Zadání HelpDesk), tyto nebyly zasílány.
640. Z výše uvedeného vyplývá, že obž. H. sice mohl poskytnout Josefu a Davidu T. požadavky na HelpDesk, které tito měli doplňovat. Byla však zajištěna nepřímá komunikace, není absolutně zřejmé, o jaké požadavky šlo, jak byly upraveny, navíc v té době již byla uzavřena smlouva mezi Pardubickým krajem a TESCO SW na *Dodávka a implementace informačního systému FAMA+ Portál nemovitého majetku Pardubického kraje*, který byl tedy v této době implementován a kdy část zajištěné komunikace či schůzky se opět dle soudu týká i tohoto souběžně vedeného projektu. Je pravdou a je prokázáno druhé tvrzení obžaloby, že obž. H. zaslal dne 21. 5. 2012 v 13:38 hod. finální verzi, poslal ji poté, co byla již 20 měsíců vytvořena a zaslal ji bez příloh. Z výše uvedeného nelze jakkoliv dovozovat trestní odpovědnost obž. H. Rovněž z veškeré komunikace vyplývá, že po celou dobu měl konečné slovo o tom, jak bude výsledná studie proveditelnosti vypadat, pouze a jen obž. H. Že Studii fakticky zpracovávala Barbora S., jak vyplývá i z její výpovědi, která k tomu byla zcela kompetentní, a nešlo jen o formálně nastrčenou osobu, jak je opět v obžalobě mylně uvedeno.
641. Ve vztahu k zadávací dokumentaci se jedná o následující důkazy. Dne 28. 5. 2012 v 11:02 hod. (č. l. 29096 - 29097) Michal T. zasílá z emailu xxx obž. H. v příloze slíbený materiál označený jako podklad s tím, že bude rád, když bude z jeho strany prostor a zájem věc dále konzultovat. Stejněho dne 28. 5. 2012 v 11:17 hod. obž. H. obratem na stejný email Michalu T. odpovídá, že děkuje a

ozve se. Dokument samotný nebyl zajištěn. Dne 1. 8. 2012 v 9:30 hod. (č. l. 29098 - 29109) Michal T. zasílá z emailu xxx obž. H. na email xxx slíbený podklad. Jedná se o Analýzu současného stavu, oponentura a sjednocení existujících podkladů pro projekt „*Rozvoj služeb eGovernmentu na území „xyž“ kraje*“ a dokument označený jako „*Příloha číslo 1 – Globální úroveň, upřesnění výstupů analýzy*“. Žádá H., aby s materiály nakládal důvěrně. Dne 6. 8. 2012 v 17:21 hod. (č. l. 29110 - 29135) obž. H. si přeposílá emailem v předmětu „sám sobě“ přílohu nazvanou „*ZD_INT_2012_08_06.docx*“, obsahující rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ včetně cenového odhadu. Dne 10. 8. 2012 v 12:49 hod. (č. l. 29137) obž. H. zasílá emailem příjemci Ing. Bohumil P. v předmětu „*integrace*“ v příloze rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce jako dokument nazvaný „*ZD_INT_2012_08_10.docx*“. Jde o stejný dokument, který si obž. H. přeposlal z jednoho svého emailu na druhý, jen s jiným datem úprav. Stejný dokument zasílá dne 14. 8. 2012 v 7:2 hod. (č. l. 29138 - 29162) obž. H. emailem příjemci Ing. Vladimíru Ř. v předmětu „*Integrace, technická část ZD*“, zasílá tedy v příloze rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce jako dokument nazvaný „*ZD_INT_2012_08_10.docx*“. Stejněho dne 14. 8. 2012 v čase 12:54 hod. zasílá v předmětu: *integrace, technická část ZD* tuto k připomínkám hromadně pracovníkům informatiky Pardubického kraje (č. l. 29138). A stejného dne jen v čase 14:06 hod. (č. l. 29163 - 29188) jej zasílá dalšímu příjemci, a to Ing. Petru Š. Dne 16. 8. 2012 v 14:01 hod. (č. l. 29189 - 29221) obž. H. zasílá Michalu T. na email xxx pod předmětem „*konzultace – integrace*“ v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci k budoucí veřejné zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ jako přílohu nazvanou „*INT.docx*“. Jde o stejný dokument, který si dříve poslal na svůj email a dále jej zasílal Ř. a Š.

642. Dne 17. 8. 2012 v 13:27 hod. (č. l. 29222) Jaroslav D. ze společnosti AutoCont zve emailem Ing. Martina H. na kafe, kde chce neformálně probrat, jak jim probíhá implementace. V čase 14:50 hod. (č. l. 29222) Ing. Martin H. potvrzuje účast. Dne 17. 8. 2012 v 14:52 hod. (č. l. 29222A) Ing. Martin H. si přeposílá z jednoho svého emailu na druhý přílohu nazvanou „*ZD_INT_2012_08_17.docx*“, obsahující rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ ke dni 17. 8. 2012. Dne 20. 8. 2012 v 17:19 hod. (č. l. 29265 - 29305) obž. H. zasílá emailem příjemcům H., P., V., B. a H., kdy jde dle emailových adres o pracovnice krajského úřadu, dopracovanou zadávací dokumentaci k zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ ke dni 20. 8. 2012, jde o předmětný dokument „*ZD_INT_2012_08_20.docx*“, a to za účelem připomínek. Stejněho dne v čase 17:22 hod. (č. l. 29224 - 29264) ji zasílá Ing. Vladimíru Ř., v čase 17:23 hod. (č. l. 29224 - 29264) ji zasílá Ing. Bohumilu P.
643. Soud má za potřebné dodat, že 17. 8. 2012 byl pátek a 20. 8. 2012 bylo pondělí, což přesně odpovídá vyjádření obž. H., že na zadávací dokumentaci pracoval i ve svém volném čase, tedy o víkendu.
644. Dne 22. 8. 2012 v 10:55 hod. (č. l. 29310 - 29347) obž. H. zasílá emailem příjemci Jaroslavu D. z AutoCont v předmětu „*Konzultace*“ v příloze rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ jako dokument nazvaný „*ZD_INT_2012_08_22.docx*“. Dne 24. 8. 2012 v 9:59 hod. (č. l. 29348) byl zaznamenán hovor Michala T. a obž. Martina H., kdy Michal T. sděluje H., že nějakým způsobem na tom popracoval, ještě čeká na jeden výstup, který bude mít dneska, zítra. Ptá se, zda je to pro H. nějak časově akceptovatelný třeba v neděli, jakoby, že by to poslal zpátky. H. říká, že je, určitě. Michal T. říká, že jen aby H. věděl, že to neZ. nikde a nějakým způsobem to bude mít po kupě. Dne 27. 8. 2012 v 11:54 hod. (č. l. 29349) zasílá Michal T. SMS zprávu Martinu H. ve znění: *Dobry den, pripominky jsem poslal dnes rano. Dejte mi prosim vedet, zda to doslo. MT.* Dne 27. 8. 2012 v 11:55 hod. (č. l. 29349) SMS zprávu Martin H. odpovídá Michalu T. ve znění: *Doslo,mb.* Dne 27. 8. 2012 v 16:47 hod. (č. l. 29350 - 29394) obž. H. zasílá Michalu T. na email xxx pod předmětem „*konzultace – docházka*“ v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci k budoucí veřejné zakázce „*Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS*“ jako přílohu nazvanou „*ZD_INT_2012_08_27.docx*“. Stejně tak dne 27. 8. 2012 v 16:49 hod. (č. l. 29395 -

29437) obž. H. zasílá Ivanu K. z GORDIC pod předmětem „konzultace – docházka“ v příloze rozpracovanou zadávací dokumentaci k budoucí veřejné zakázce „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ jako přílohu nazvanou „ZD_INT_2012_08_27.docx“. V textu emailu děkuje za případné připomínky. Dne 31. 8. 2012 v 9:47 hod. (č. l. 29483) Ivan K. vrací Ing. H. emailem v předmětu: „Konzultace_Integrace“ dokument v podobě rozpracované zadávací dokumentace s tím, že dali 3 komentáře na stranu 8 a 16. Dne 30. 8. 2012 v 13:18 hod. (č. l. 29438 - 29482) obž. H. zasílá emailem příjemci Ing. Vladimíru Ř. v předmětu „Integrace“ v příloze rozpracovanou Zadávací dokumentaci k zakázce jako dokument nazvaný „ZD_INT_2012_08_27.docx“. Dne 17. 9. 2012 v 15:39 až 18:22 hod. (č. l. 29486) probíhá emailová komunikace ke schůzce mezi obž. H. a Michalem T. Dne 18. 9. 2012 v 14:50 hod. (č. l. 29489 - 29539) obž. H. zasílá emailem příjemci Ing. Bohumilu P. v předmětu „INTEGRACE.7“ stejně nazvaný soubor v příloze, obsahující specifikace předmětu zakázky a zadávací dokumentaci. Dne 2. 1. 2013 v 10:02 hod. (č. l. 29541) byl zaznamenán hovor Michala T. a obž. H. T. žádá schůzku a ptá se, zda se to u nich chýlí ke konci. H. říká, že to mají před vypuštěním s tím, že tento týden ještě něco dorazí, ale už té zadávající má nad hlavu. Na závěr H. dodává „no uvidíte“. Následuje hovor dne 2. 1. 2013 v 10:04 hod. (č. l. 29541) mezi Michalem T. a Josefem T. Michal T. sděluje Josefovi, že mu H. říkal, že to má nachystané před vypuštěním a že se domluvili, že se za ním v pondělí, nebo v úterý zastaví. Josef T. chce dále zjistit informace ohledně jedné firmy, která se tam angažuje, chce vědět jak a za kolik. Michal to zjistí. Další hovor mezi Josefem T. a Michalem T. ze dne 2. 1. 2013 v 10:30 hod. (č. l. 29542), kdy Josef T. má ještě dotaz. Tam, jak se bavili (Pardubice), se předpokládá, že to budou dílčí plnění, anebo že to bude jedno dohromady. Michal T. říká, že naposled se bavili, že by bylo dobrý něco spojit, ale jakoby on (*pozn. H.*) říkal, že to bude jakoby dílčí, ale pak jakoby uznal, že by bylo něco dobrý spojit. Jak to je teďka jakoby to (*Michal T.*) neví. Čili on (*H.*) od počátku říkal, že to bude dílčí, ale pak když se v diskusi bavili, tak by se možná něco spojit dalo. Jeho (*H.*) původní představa byla to udělat dílčí. On (*H.*) říkal, že to potom budou muset jakoby říct ti právníci.

645. Dne 22. 1. 2013 v 9:56 hod. (č. l. 29558 - 29591) Richard N. ze spol. ORACLE z emailu xxx zasílá příjemci Davidu T. v předmětu „Dokument“ v příloze dokument nazvaný: „Integrace V5.docx.“, jde o rozpracovanou zadávací dokumentaci k předmětné zakázce a ve vlastnostech tohoto dokumentu je uveden jako autor Ing. Martin H. Dne 24. 1. 2013 v 16:42 hod. (č. l. 29629) byl zajištěn hovor mezi Josefem T. a Michalem T. Michal T. byl jednat v Pardubicích. V této souvislosti se Josef T. ptá, zda to padlo na úrodnou půdu. Michal T. informuje Josefa o nějakých změnách. Michal T. teď zrovna něco píše v souvislosti s nějakou nejasností a bude odesílat. Ústně to tam probrali a dotýčný přiznal, že tam udělal nějaké změny z důvodu, že se to opakovalo jako nekonsistentní, ale nebylo to nějak cílené. Michal T. sděluje Josefovi, že tam je prostě něco zpátky. Dotýčný, se kterým jednal, měl říct, že příští týden „finito“. Dne 25. 1. 2013 v 08:33 hod. (č. l. 29630) Michal T. zaslal SMS zprávu obž. H., přičemž T. sděluje, že *posílá H. slíbený email a ptá se, zda došel a na závěr děkuje.* Předmětný email však nebyl zajištěn k důkazům, není součástí spisu. V odpovědi (č. l. 29630) v čase 09:43 hod. Martin H. odepisuje SMS zprávou: *ok.mb.* Dne 30. 1. 2013 v 09:44 hod. (č. l. 29632) proběhl hovor mezi obž. H. a Michalem T. H. sděluje Michalu T., že *to číslo, které mu poslal (pozn. soudu cenové údaje k portálu majetku) se mu zdá nějaké nízké z hlediska k tomu, že tam byl rozpočet na rozšíření majetkového portálu myslí 2 miliony, nebo kolik. T. říká, že to je jen dílčí část. H. říká, no nic, že mu to takhle stačí a dá tam o něco vyšší částku. T. říká, že jestli se má specificky držet ten text, tak jakoby, on (Michal T.) by to jakoby nepovyšoval, však to není za celej „ten, ten“. Tak mohou napsat ještě něco jiného. Říká, že to není dodávka a implementace, vlastně to je jakoby na zpracování projektu, když se to přečte pořádně. To není jako dodávka už toho. H. nesouhlasí a tvrdí, že to je dodávka implementace a není to na zpracování projektu. T. uvádí, když se na to podívá...H. říká, ať na to mrkne a něco mu k tomu pošle, protože to je prostě na tu implementaci, to není jako za zpracování projektu. Michal T. říká že to je na služby a šlo to vlastně k tomu projektu, říká „víte ke kterému“. H. říká, ať na to mrkne, ale že to nebylo myšleno na projekt, bylo to myšlený na dodávku a implementaci toho podsystému majetkového. T. pošle ještě nějaký text.*

646. Další hovor proběhl dne 14. 2. 2013 v 17:20 hod. (č. l. 29633), kdy Michal T. sděluje obž. H., že zítra (15.2.) jede do Hradce. H. jede do Jihlavy. T. se ptá (od 0:45 hovoru) H., kdyby čistě teoreticky, kdyby náhodou byla nějaká aktualizace k dispozici, tak by mu to nevadilo. H. říká, že bude konečná verze. T. dodává no aktualizace v závorce finalizace, tak kdyby bylo možno do toho nahlídnout. Ať to zváží. H. říká: „Vy v podstatě to máte, že jo, no ale vono v tomhleto stavu už je to o hubu, protože když to někdo by zjistil, tak víte jak to je, no“. T. říká „Dobry, tak to nechme bejt“. T. se dále ptá, jak to vidí H. s tou realizací, zda je to záležitost týdnů, nebo koncem měsíce? H. by chtěl, aby to šlo do rady dvacátého osmého, to je za čtrnáct dní. T. na závěr říká, že pojedje zase příští týden a že by se zkusil na 5 minut vnutit a mohou to probrat. Ještě dne 19. 2. 2013 8:54 - 10:08 hod. (č. l. 29634) probíhá komunikace s Michalem T., T. navrhuje schůzku s obž. H. Nakonec se domluvili na čtvrtek 21. 2. 2013 cca v 10:00 hodin.
647. Následně je dne 16. 4. 2013 v 11:18 hod. zveřejněna zadávací dokumentace „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ (č. l. 29640 - 29753), kdy den předtím, tedy 15. 4. 2013 (č. l. 29636 - 29639) Rada Pardubického kraje rozhoduje o provedení zadávacího řízení veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS“ způsobem otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, na výběr dodavatele a schvaluje zadávací dokumentaci veřejné zakázky.
648. Z výše uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že průběžné verze zadávací dokumentace obž. H. konzultuje s mnoha osobami. V emailech, kterými rozesílá průběžnou verzi zadávací dokumentace, vždy žádá o připomínky, o konzultace, ale z výše uvedeného je patrné, že je zadávací dokumentace zcela pod kontrolou samotného obž. H. Zasílá rozpracovanou zadávací dokumentaci nejen pracovníkům informatiky, ale i dalším pracovníkům kraje (č. l. 29265) a žádá je o kontrolu a připomínky. Zasílá ji kolegovi ze sousedního kraje k připomínkám. Soud pak má za to, že zadávací dokumentaci sice na podkladě připomínek, včetně připomínek zástupců TESCO SW, zpracovává samostatně a má ji plně pod kontrolou. Naopak, pokud by ji chtěl obž. H. negativně ovlivňovat, tak ji dle soudu nebude takto zasílat ke konzultacím, bude ji spíše „držet pod pokličkou“. Navíc finální znění zadávací dokumentace na žádost obž. T. odmítl vydat. Současně je prokázáno tvrzení obž. H., že znění pro zadávací dokumentaci na rozšíření Portálu majetku použil z podkladů, které vypracovala TESCO SW, ovšem šlo o podklady, které objednal u TESCO SW a uhradil sám Pardubický kraj. Pokud je v rámci projektu krajem požadováno rozšíření stávajícího systému, tedy rozšíření stávajícího portálu nemovitého majetku, pokud rada kraje naprosto otevřeně na základě smluvního vztahu požádá TESCO SW o vypracování specifikace na jeho rozšíření, tyto jsou dodány, a obž. H. je zapracuje do zadávací dokumentace, postupuje dle soudu naprosto logicky, nikoli protiprávně. Je dle soudu naprosto logické, že rozšíření stávajícího portálu evidence nemovitého majetku nemůže dodat jako plnění nikdo jiný, než stávající dodavatel a provozovatel a pokud jde o vnitřní integraci, tedy o požadavek, aby tento systém se provázal s jinými systémy provozovanými či nově dodávanými, musí zadavatel tuto část zadávací dokumentace konzultovat s potencionálním dodavatelem. Výše uvedeného je rovněž důvodem toho, že spol. TESCO SW je ve všech čtyřech podaných nabídkách.
649. Na podkladě takto obž. H. zpracované zadávací dokumentace totiž nabídku do soutěže podaly celkem 4 společnosti. Konkrétně společnosti 1) Ness Czech s.r.o. s nabídkovou cenou 15 486 000 bez DPH (cena je uváděna včetně ceny za technickou podporu a servis po dobu 5 let), 2) atlantis software s.r.o. s nabídkovou cenou 15 795 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat část Analýza v hodnotě 600 000 Kč bez DPH, Integrace v hodnotě 2 000 000 Kč bez DPH, ServisDesk(HelpDesk) v hodnotě 1 650 000 Kč bez DPH a další blíže nespecifikované služby, vše v celkovém rozsahu 42,77% z celkového objemu zakázky, 3) Tayllor & Cox s.r.o. (dříve ITEG s.r.o.) s nabídkovou cenou 15 950 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat pouze Majetkový portál, Facility Management v hodnotě 2 450 000 Kč bez DPH) a

nakonec společnost 4) CESA a.s. s nabídkovou cenou 17 923 000 Kč bez DPH (kdy TESCO SW jako subdodavatel mělo dodat část Integrace v hodnotě 1 860 000 Kč bez DPH, ServisDesk(HelpDesk) v hodnotě 1 860 000 Kč bez DPH a Majetkový portál, Facility Management v hodnotě 2 511 000 Kč bez DPH). Ve všech nabídkách tedy figuruje TESCO SW jako subdodavatel v různém rozsahu, ale je jako subdodavatel ve všech nabídkách výslovně uváděna. Z nabídky spol. Ness Czech s.r.o. dále vyplývá, že TESCO jako subdodavatel pro něj mělo zpracovat a dodat část A) Analýza, dokument aktuálního stavu v ceně bez DPH 800 000 Kč, dále Integrace – integrační platforma v ceně 1 818 182 Kč bez DPH, dále Service desk (HelpDesk) v ceně 1 818 182 Kč a nakonec Majetkový portál, Facility Management v ceně 2 454 545 Kč bez DPH, což v součtu představuje plnění v hodnotě 6 890 909 Kč bez DPH. Tedy vyhrála nabídka, v níž TESCO SW jako subdodavatel dodával největší část objemu veškeré zakázky z finančního hlediska. Na straně druhé, a to je pro soud podstatnější, zakázku byly schopny podat celkem 4 společnosti, časový prostor pro podání nabídky byl tedy pro všechny dostatečný a zejména, žádná ze společností nenapadla zadávací dokumentaci s tím, že by byla v jakémkoliv aspektu diskriminační, že by kohokoliv zvyhodňovala apod. A soud upozorňuje na výpověď ástupce NESS svědka Ing. Milana V. (bod 132. rozsudku), který výslovně uvedl, že zadávací podmínky této veřejné soutěže byly velmi otevřené.

650. Ve vztahu k dodatečným informacím se jedná o následující důkazy. Dne 19. 4. 2013 v 13:57 hod. (č. l. 29754) proběhl hovor mezi obž. H. a Michalem T., kdy H. sděluje Michalu T., že ta integrace byla schválena v pondělí radou, mělo by se to zveřejňovat. T. říká, že to úspěšně dotlačili. H. mu sděluje, že si to má hlídat. H. říká, že je to první fáze. T. říká, že teď se zas musí snažit ti na druhé straně, myslí tím dodavatele a třeba to nějak dopadne. Následně dne 22. 4. 2013 v 11:11 hod. (č. l. 29755) obž. H. emailem Ing. Michalu T. v předmětu: „ZD na vnitřní integraci“ sděluje odkaz, kde najde zadávací dokumentaci. Dne 17. 5. 2013 15:14 – 15:53 hod. (č. l. 29779 - 29780) Jaroslav D. z AutoCont sděluje Michalu T. emailem, že by se potřeboval s ním a s Josefem T. potkat. O částkách platí to, co si říkali. Dále v textu zasílá část zadávací dokumentace s rozdělením částí včetně cen. Michal T. probere termín a dá vědět. Jak vyplývá, z dokumentu, jedná se o část zadávací dokumentace s rozdělení předmětu zakázky s tím, že za každou částí jsou uvedeny ceny stejně jako u dokumentů rozpracované zadávací dokumentace v době před zveřejněním ve verzi k datu 20. 8. 2012 Ing. H. zaslal za účelem připomínek a doplnění pracovníkům informatiky Pardubického kraje, resp. k datu 22. 8. 2012, kterou zaslal emailem dne 22. 8. 2012 Jaroslavu D. Dne 5. 6. 2013 v 14:30 hod. (č. l. 29853) proběhl hovor mezi obž. H. a Michalem T., kdy H. sděluje Michalu T., že se teď baví 12-ti dotazy jedné společnosti na část majetkového portálu. Je to pro něj docela nepříjemné. Ptá se T., co rozumí pod pojmem entita, jestli je k dispozici seznam entitních typů portálu nemovitého majetku, on (H.) v tom nemá jasno, co to je entitní typ portálu nemovitého majetku, jestli to je budova, pozemek. T. říká, že by si to tak myslel a logicky se to nabízí. Entita by měla být asi něco s tím majetkem, nicméně ptá se, zda to tak přesně zní. On se může pozeptat kolegy projektanta, jak by viděl tu odpověď, aby zněla jakoby.... H. říká, že se zeptá na rovinu jinak. Během půl hodky to T. pošle a on mu k tomu pošle obratem nějaký komentář. Dneska to musí H. odpovědět. Ptá se, zda je to možný, nebo to nechtějí. Říká dále, že všude odpovídá, že to je v zadávačce a že to není možný atd., ale nerad by si někde naběh. Je to bobužel výsledek toho, že přes jeho (H.) doporučení neprodloužili termín, jinak to mohli mít za sebou. H. říká, že to je úplně na hovno, tady zase jejich právníci. H. nechce, aby z toho byla nějaká vlna a ptá se na kterou adresu to má poslat. T. říká, že na to yahoo a diktuje mu emailovou adresu. T. ubezpečuje H., že mu pomůže, dá mu k tomu komentář. H. to pošle za chvíli. Navazuje hovor ze dne 5. 6. 2013 v 14:35 hod. (č. l. 29853 verte) mezi Michalem T. a Josefem T., kdy Michal T. má dotaz s tím, že se mu ozval jeden kolega známý defacto, co se týká toho tématu, které tam diskutují, ke kterému mají teďka tu schůzku a ozval se s žádostí o pomoc při formulaci, když to tak řekne, zas mu tam přišlo asi 12 otázek. Josef říká, že špatně slyšel a zda to nepočká na zítřek. Michal říká, že ne. Znovu říká, že teď k tomu tématu, ke kterému má Josef schůzku mu zavolal ten dotyčný, že má hlavu v pejru, že mu tam přišlo dalších x dotazů týkajících se té jedné specifické oblasti a žádal, jestli by mu nemohl na to dát nějaký názor. On to potřebuje dneska. Josef říká, ať mu to nachystá a nějak na to odpoví. Má být inteligentní a vědět, co se tam jako to, když to tak řekne vyV.je. Bylo by dobře vědět, kdo je původce, když jsou u toho.

Stejného dne 5. 6. 2013 v 15:17 hod. (č. l. 29853 verte) opět proběhl další hovor mezi Martinem H. a Michalem T. Z hovoru vyplývá, že Michal T. pracuje na odpovědích zadavatele na dotazy uchazečů. V čase 17:14 hod. (č. l. 29853 verte - 29854) proběhla SMS zpráva mezi Michalem T. a Martinem H.: *Viz uprava, carpenterm.mb* Následně dne 7. 6. 2013 (č. l. 29866 - 29889) Pardubický kraj sděluje Dodatečné informace č. 9. jde skutečně o odpovědi na 12 dotazů, mezi kterými je nejčastěji dotaz týkající se integrace systému FAMA+ a rovněž dotaz ve znění: *Je k dispozici seznam entitních typů Portálu nemovitého majetku?* Jde konkrétně o dotaz č. 8. v odpovědi je uvedeno, že: *Základními typy entit portálu nemovitého majetku jsou: parcela, budova, účetní informace o nemovitém majetku, informace z katastru nemovitostí a smlouva.*

651. Z výše uvedeného vyplývá, že obž. H. v žádosti i součinnost při pomoci odpovědi na dodatečné informace neuvedl, od koho dotaz vzešel, skutečně žádá o odpověď na definici *entitní typ*, kterému nerozumí, odpověď je zpracována. V jakém rozsahu se zástupci TESCO SW podíleli na odpovědích, či jen v tomto případě u dotazu 8, či i u dalších dotazů, kdy drtivá většina z nich se týká Portálu majetku a systému FAMA+, který tedy TESCO SW mělo na kraji již implementován, není zřejmé, nebylo zjištěno, jakou odpověď fakticky zástupci TESCO SW zaslali. Z výše uvedeného i tak opět vyplývá, že obž. H. požádal zástupce TESCO SW, aby mu pomohli s odpovědí, ne, aby odpověď byla v jejich prospěch. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že obž. Ing. H. rovněž nebyl podjatým členem komise. Rovněž všechny svědecké výpovědi svědčí jednoznačně ve prospěch obžalovaného. Svědkyně dr. H. obžalovaného označila za naprostého profesionála. Svědkyně žádnou část zadávací dokumentace nevnímá jako diskriminační či tendenčně zpracovanou. Svědek Bc. K. označil zadávací dokumentaci za nediskriminační a o obžalovaném se vyjádřil jako o vynikajícím nadřízeným jak po stránce lidské, tak odborné. Svědek Ing. Š. označil celou předmětnou veřejnou zakázku za povedenou a přinášející významné úspory oproti integraci realizované na jiných krajích. Svědek Ing. Ř. uvedl, že projekt prošel auditem Ministerstva financí a zakázku označil za úspěch. Přál by si, aby všichni připravovali technické specifikace tak zodpovědně jako obž. H. Svědek Bc. R. označil obž. H. za výborného odborníka a za člověka, který měl rozhodující roli v tom, že mimořádně komplikovaný projekt vnitřní integrace krajského úřadu dopadl výborně. Uvedl, že šlo o nejlepšího nadřízeného, jakého kdy měl. Žádný svědek nehovořil ani zčásti v neprospěch obž. H.
652. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Martinu H., že v žalobním návrhu popsany skutek ve vztahu k tomuto obžalovanému není trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Jiří B.

653. Obžalovaný ke skutkům pod body F. a G. popřel protiprávní jednání. V závěrečném návrhu obžalovaný opět jen krátce uvedl (č. l. 43717), že od roku 1999 je jednatelem společnosti, která se zabývá dodáváním a provozováním účetních, rozpočtových a evidenčních systémů pro obce, jimi zřizované a zakládané organizace, posléze k tomu přibýly nově vzniklé kraje a jeho organizace, či společnosti. Součástí je jeho náplní práce poskytování asistence, metodické a zákaznické podpory, v neposlední řadě i sdělování technických parametrů, které umožňují rozvoj těchto systémů, popř. jejich spolupráci s nově zaváděnými, či řešenými agendami. Od samého počátku čelí zcela neurčité obžalobě, bez uvedení jakýchkoliv konkrétních skutků, přímých či nepřímých důkazů, které by popisovaly jeho údajné nezákonné jednání. Všichni svědci potvrdili ve svých výpovědích, že svým počínáním pouze plnil svoji dřívějšími smlouvami zakotvenou povinnost umožnit rozvoj dalších programových a řídicích agend. Technické specifikace vždy dodával na základě jejich zadání, respektive požadavků s cílem umožnit instalaci jakéhokoliv dalšího programového vybavení od jakéhokoliv dodavatele.

654. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu uvedl (č. l. 43633 - 43638), že ve vztahu k bodu F. spoluobžalovaní neuvedli ve vztahu k osobě obž. Jiřího B. žádné skutečnosti, kterými by mohla být podpořena důvodnost obžaloby. Protiprávní jednání je v obžalobě popsáno nejasně a neurčitě. Z popisu skutku vůbec nevyplývá, jaké konkrétní výhodnější podmínky v podobě úprav v zadávací dokumentaci k veřejné zakázce ve prospěch GORDIC, případně jiných subjektů, měl obž. Jiří B. svým jednáním zjednat a případně jaké konkrétní dopady měly mít na průběh veřejné zakázky. Z popisu skutku nevyplývá, v čem by měla tvrzená nesprávnost dokladů k zadávací dokumentaci, obsahující technickou specifikaci, kterou měl obž. B. připravit. Dále v popisu skutku obecně tvrzená existence dohody mezi obž. Jiřím B. a obž. Radkem Č. o budoucí subdodávce systému DMS od společnosti MOIS bez jakékoliv konkretizace nebyla dokazováním provedeným u hlavního líčení prokázána. Navíc nebylo zakázáno, aby se uchazeč při návrhu řešení dohodl na subdodávce. Konečně žalobní tvrzení o vzniku a existenci škody způsobené ČR, stejně jako o vzniku a existenci jiného prospěchu dosaženého společností GORDIC, je zcela neurčité, neboť nevychází z žádných reálných podkladů odůvodňujících vůbec vznik jakékoliv škody. Důležitá pro posouzení věci je smlouva o komplexní podpoře provozu a užití systému pro správu a autorizaci systému GINIS, o jeho další obnově a rozvoji, která byla uzavřena dne 21. 11. 2008 mezi Statutárním městem Zlínem jako objednatel a GORDIC. s.r.o. jako zhotovitelem. Předmět této stále platné smlouvy je definován v bodě 4 a kromě jiného jím je dodávka a udržování programových produktů GORDIC a GINIS a v neposlední řadě poskytování služeb pro podporu a rozvoj dodaných programových produktů (systémů). Zhotovitele ve věcech technických zastupoval a nadále zastupuje obž. Jiří B. z pozice ředitele distributora GORDIC-jih. Z data uzavření uvedené smlouvy vyplývá, že závazkový vztah mezi městem Zlínem a GORDIC vznikl ještě před obdobím, jehož počátek je v podané obžalobě vymezen kalendářním měsícem srpnem 2009 a současně před vyhlášením výzev 06, č. 08 a č. 09. Předmětem veřejné zakázky v bodě F. byla *Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlín*, kdy z důvodu integrace agendových systémů nebylo možné veřejnou zakázku realizovat bez vzájemné komunikace zaměstnanců magistrátu Zlína a dodavatelů stávajících programových produktů, mezi které patřila GORDIC. Bez existence vzájemné komunikace by objektivně nebylo možné integrovat stávající agendové systémy s agendovými systémy požadovanými magistrátem, které měly být dodány v rámci této veřejné zakázky. Jednal-li obž. B. za distributora programových produktů GORDIC užívaných magistrátem s jeho úředníky, činil tak primárně z důvodu plnění povinností (závazků) vymezených v předmětu uvedené smlouvy, mezi které zcela nepochybně patřila povinnost poskytnout nezbytnou a potřebnou součinnost pro podporu a rozvoj stávajících programových produktů spočívajících v jejich vzájemné integraci s novými programovými produkty, které měly být dodány v rámci veřejné zakázky. Obžaloba nepředložila jediný důkaz, který by svědčil o opaku. Z logiky věci vyplývala nutná komunikace ze strany zaměstnanců magistrátu s distributorem stávajících účetních software, stejně jako nutná vzájemná komunikace mezi dodavateli (distributory) stávajících software navzájem, a to jednak z důvodů plnění předmětů jejich platných závazků vyplývajících z uzavřených smluv a jednak v souvislosti s veřejnou zakázkou, která měla být „nadstavbou“, kdy integrací musela být dosažena přenositelnost dat mezi různými software (stávajícími i dodanými v rámci veřejné zakázky) a přístroji. Jedním z dodavatelů programových produktů užívaných magistrátem již před obdobím obžalobou vymezeném od srpna 2009, byla kromě GORDIC dále TESCO SW se software FAMA+ pro správu a řešení majetku. Ke komunikaci zástupců TESCO SW a GORDIC, respektive distributora DATAB consult s.r.o. zastoupené obž. B., je možné odkázat na to samé, co bylo uvedeno ke komunikaci obž. B. a zaměstnanců magistrátu. Dále upozorňuje zejména na výpověď svědkyně Ing. Zdeňky B., zaměstnankyně a od prosince 2015 vedoucí odboru informatiky Magistrátu města Zlína. Tato k předmětné veřejné zakázce uvedla, že na veřejné zakázce vnitřní integrace se podílela od zpracování zadávací dokumentace až po uzavírání smluv a aby byl úřad schopen zadávací dokumentaci zpracovat, dělal se průzkum trhu a probíhala komunikace ohledně zpracování technické části zadávací dokumentace. Důležitá je rovněž ta část výpovědi, ve které svědkyně

hovoří o tom, že bez komunikace s technologickými firmami působícími na trhu by nebylo možné připravit podklady pro veřejnou zakázku a že při přípravě zadávací dokumentace bylo třeba komunikovat i s dodavateli stávajících provozovaných systémů. K osobě obž. B. svědkyně uvedla, že s ním v souvislosti s veřejnou zakázkou jednala a důvodem těchto jednání bylo to, že magistrát užíval celý účetní software od GORDIC, dodaný prostřednictvím distributora DATAB consult, za kterou jednal právě obž. B. Z výpovědi svědkyně vyplývá, že elektronický oběh účetních dokladů měl být nadstavbou nad stávajícím užívaným software od GORDIC. On k její výpovědi dodává, že pokud by magistrát Zlína sám disponoval údaji a informacemi nezbytnými pro přípravu zadávací dokumentace k veřejné zakázce, potom by zcela nepochybně nebyl dán žádný důvod ze strany zaměstnanců k průzkumu trhu a k jednáním se zástupci technologických firem. Z výpovědi svědkyně ovšem vyplývá, že bez průzkumu trhu a bez jednání se zástupci technologických firem nebylo možné ze strany zadavatele přinejmenším technickou část zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku připravit. Je-li ze strany obžaloby kriminalizováno jednání obž. B., spočívající v účasti na přípravě části zadávací dokumentace pro vypsání veřejné zakázky, do které navíc vstoupil až v průběhu její tvorby, potom by logicky vzato mělo být dáno stejné rovnítko k jednání zaměstnanců magistrátu Zlína zúčastněných na takových jednáních. Z provedeného dokazování totiž vyplývá, že se jednalo o vzájemnou, nikoliv jednostrannou komunikaci a že jednání probíhala z převážné části na úřadech a za účasti dalších úředníků, kdy v rámci takto vedených jednání sami úředníci formulovali požadavky na obsahové náležitosti zadávací dokumentace. Nutně vyvstává otázka, kde se tedy z pohledu uvedeného a podané obžaloby nachází pomyslná hranice mezi zákonností a protizákonností takto vedených jednání úředníky na straně jedné a obž. B. na straně druhé. Rovněž další svědci, např. Ing. Michal H., vedoucího ekonomického odboru KÚ Zlínského kraje a Ing. Jaroslav O., IT manažera pro majetek na KÚ Zlínského kraje, potvrdili nutnost konzultací a schůzek mezi zaměstnanci úřadu a zástupci technologických firem pro účely zpracování zadávací dokumentace k veřejným zakázkám. Ani z výpovědí ostatních svědků nevyplývají žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné uvažovat o důvodnosti žalobních tvrzení. Ke skutku pod bodem G. obžaloby uvádí, že spoluobžalovaní opět neuvedli ve vztahu k osobě obž. B. žádné skutečnosti, kterými by mohla být podpořena důvodnost obžaloby. V žalobním návrhu pod písmenem G. je údajně protiprávní jednání obžalovaného opět popsáno zcela nejasně a neurčitě. Z popisu skutku vůbec nevyplývá, jaké konkrétní komentáře a požadavky obž. B. měly být zpracovány do studie proveditelnosti, a jaký vliv měly mít na další průběh veřejné zakázky. Stejně tak z popisu skutku nevyplývá, zda bez součinnosti obž. B. bylo vůbec možné zadávací dokumentaci zpracovat, a to s přihlédnutím k faktu, že v rámci veřejné zakázky měl být rozvíjen stávající ERP fungující mimo jiné na produktech dodávaných společnostmi GORDIC. Z popisu skutku nevyplývá, zda bez spolupráce a komunikace obžalovaných vůbec bylo možné zadávací dokumentaci k této zakázce, zejména obou technických částí technických specifikací, připravit, a to s ohledem na stávající ekonomickou a majetkovou evidenci software programy dodanými TESCO SW a GORDIC již před vyhlášením samotné výzvy. Konečně z popisu skutku nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti ve vztahu k žalobním tvrzením vztahujícím se k době od 24. 8. 2012 do 30. 10. 2012. Popis jednání je nedostatečný a neurčitý z pohledu základních skutkových podstat a fakticky brání obž. B. uplatnit v plné míře obhajobu. Ze smlouvy o komplexní podpoře provozu aplikačních programových produktů a rozvoji systému ze dne 26. 7. 2007 mezi Zlínským krajem jako objednatel a GORDIC jako zhotovitelem, konkrétně z textu předmětu této stále platné smlouvy v bodě 3. vyplývá závazek zhotovitele k činnostem, mimo jiné i k poskytování služeb pro podporu a rozvoj dodaných programových produktů. DATAB consult, za kterou jedná obž. B., na základě uzavíraných mandátních smluv s GORDIC, zastupuje GORDIC při zařizování obchodních záležitostí, spojených s dodávkami kopií produktů, převodu práv k jejich užití na smluvní strany a při poskytování služeb k těmto produktům i produktům a výrobkům třetích stran. Smlouva mezi krajem a GORDIC byla uzavřena a s jejím plněním bylo započato v době před vyhlášením výzvy k předkládání žádostí o finanční podporu v rámci IOP. Součástí projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu ve Zlínském kraji“ byla veřejná zakázka „Rozvoj ERP

„systémů“ s částí „Rozšíření stávajícího systému ERP zadavatele v oblasti rozpočtu či nasazení nového systému“. Veřejnou zakázku nebylo možné realizovat bez vzájemných konzultací mezi zaměstnanci úřadu kraje a dodavatelí stávajících software produktů, což opět potvrdila celá řada vyslechnutých svědků z řad zaměstnanců úřadu. Především poukazuje na výpovědi Ing. Jaroslava O., IT manažera pro majetek, Ing. Ivany Š., informačního manažera, Ing. Michala H. z ekonomického odboru, RNDr. Ivo S., vedoucí oddělení informatiky a Ing. Pavla K., správce vnitřní integrace. Svědek Jaroslav O. na dotaz ke schůzce uskutečněné na KÚ Zlínského kraje, které se kromě zaměstnanců krajského úřadu měli zúčastnit rovněž zástupci TESCO SW a GORDIC, odpověděl, že na schůzce měly být řešeny kromě jiného problémy integrace na stávající program ekonomický, účetnictví a majetkové evidence (program GINIS) od GORDIC a na aplikace (FAMA) od TESCO SW, zavedené a krajským úřadem užívané ještě před veřejnou zakázkou. Svědek dále uvedl, že krajský úřad komunikoval se zástupci GORDIC a TESCO SW z důvodu nutnosti integrace se stávajícími programy, kdy informace byly potřebné pro implementaci nové zakázky. Dále připustil existenci schůzek uskutečněných na krajském úřadu za účasti zaměstnanců krajského úřadu a zástupců TESCO SW a GORDIC. To ostatně koresponduje zápisům z jednání pracovního týmu vnitřní integrace. Svědkyně Ing. Ivana Š. mimo jiné vypověděla, že pracovníci krajského úřadu dávali požadavky na obsahové náležitosti na studii proveditelnosti a zadávací dokumentace. Věděla o spolupráci TESCO SW a GORDIC, kdy GORDIC byla stěžejním dodavatelem ekonomického systému. Připustila možnost konzultací požadavků ekonomického odboru s GORDIC, aby požadavky byly souladné s již dodaným řešením. Svědek Ing. Michal H. uvedl, že krajský úřad používal od GORDIC pro ekonomickou a majetkovou evidenci systém již před vyhlášením veřejné zakázky. V rámci veřejné zakázky úřad komunikoval rovněž s GORDIC a TESCO SW. Svědek RNDr. Ivo S. mimo jiné vypověděl, že na krajském úřadu se již před zakázkou potkával s obž. B., který měl jednat za DATAB consult, zajišťující obsluhu systému GINIS dodaného GORDIC, a to právě v souvislosti s řešením souvisejícím s uvedeným ekonomickým systémem GINIS. Svědek Ing. Pavel K. potvrdil, že byl v týmu, který specifikoval a definoval, co se bude v rámci veřejné zakázky realizovat. Měl k dispozici pracovní verze technických zakázek jako výsledek práce týmu, který měl zakázku realizovat. Zároveň dostával pracovní verze a účastnil se jednání pracovních skupin s dodavateli. Všichni jmenovaní svědci potvrdili, že úřad Zlínského kraje již před vypsáním veřejné zakázky užíval pro ekonomickou a majetkovou evidenci software programy dodané TESCO SW a GORDIC, kterou zastupovala spol. DATAB consult jednajícím prostřednictvím obž. B. Všichni svědci rovněž potvrdili, že před vypsáním veřejné zakázky byla mezi zaměstnanci krajského úřadu a zástupci jednotlivých obchodních společností vedena komunikace a jednání související s přípravou potřebné dokumentace, a to důvodů dosažení souladu požadavků s již dodanými řešeními v rámci integrace. Z výpovědí svědků současně vyplývá, že bez jednání se zástupci jednotlivých obchodních společností (technologických firem) by nebylo možné ze strany krajského úřadu připravit veškerou dokumentaci potřebnou pro vypsání veřejné zakázky. Je proto nepochopitelné, že jednání popisovaná svědky, jsou z pohledu podané obžaloby hodnocena jako protiprávní pouze u obžalovaných, zatímco u ostatních aktérů, především zaměstnanců krajského úřadu, nejsou vzájemná komunikace a vzájemná jednání předmětem trestního stíhání. Na KÚ Zlínského kraje měla proběhnout přinejmenším ve dnech 23. 1. 2012, 6. 2. 2012, 7. 2. 2012 a 16. 2. 2012 jednání pracovních týmů složených ze zaměstnanců krajského úřadu, mimo jiné Ing. Jaroslava O., Ing. Ivany Š., Ing. Michala H. a Ing. Pavla K. a zástupců jednotlivých obchodních společností. Místem konání uvedených jednání byl Krajský úřad Zlínského kraje a předmětem jejich jednání byla analýza současného stavu informační sítě krajského úřadu a návrh jeho úprav pro oblast ERP. V textech jednotlivých zápisů jsou uvedeny projednávané body a úkoly vzešlé z jednání ve vztahu k projektu „Rozvoj ERP systémů“. Jednání ve dnech 23. 1. 2012 a 6. 2. 2012 se zúčastnil rovněž obž. B. Z jednání ze dne 6. 2. 2012 vyplynul úkol „*Specifikace funkčních požadavků na oblast řešení ERP*“ pro obž. B. a pro zaměstnance úřadu Ing. Jaroslava O. Z odposlechů a záznamu telekomunikační stanice uživatele obž. Michala T. týkajících se komunikace s obž. B., jejichž přehled se stručnou interpretací

obsahu je uvedený pod body 748. až 754., nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti k jednání, které je v žalobním návrhu pod písmenem G. přičítáno k tíži obž. B. Komunikace týkající se rozvoje ERP a rozvíjení spolupráce mezi GORDIC a úřadem Zlínského kraje probíhala přinejmenším od roku 2008 nezávisle na obž. B. a bez jeho účasti. Účast obž. B. v postavení „ředitele společnosti DATAB consult s.r.o. - GORDIC-Distributor Jih“ je datována později a byla odůvodněna smluvními vztahy mezi spol. GORDIC a KÚ Zlínského kraje. Potřeba oboustranné komunikace byla dána plněním smluvních povinností vyplývajících ze smlouvy o komplexní podpoře provozu aplikačních programových produktů a rozvoji systému ze dne 26. 7. Stejně tak byla nutná komunikace mezi různými dodavateli software programů užívaných úřadem kraje vyvolaná nejenom potřebou rozvíjení stávajících programů a jejich vzájemné komunikace, ale rovněž potřebou integrace stávajících programů. Obž. B. měl být opakovaně elektronickou poštou zasílán k vyjádření dokument „*Specifikace požadavků na řešení ERP Krajského úřadu Zlínského kraje*“, případně jeho část, zpracovaný dne 17. 5. 2010 Ing. Ivanou Š. Činila tak dokonce sama zpracovatelka uvedeného dokumentu v postavení zaměstnankyně Zlínského kraje, s požadavky na doplnění dokumentu. Ta ohledně stejné problematiky komunikovala rovněž s dalšími osobami. Zmínit je třeba rovněž cíl realizovaného projektu definovaný na straně 4, kterým mělo být sjednocení a provázání požadovaných informací a vytvoření plnohodnotné jednotné databáze pro realizaci kvalitních manažerských výstupů nezbytných pro řízení a rozvoj Zlínského kraje. V textu dokumentu je opakovaně zmiňována integrace systémů (modulů). I v textech dalších dokumentů zasílaných rovněž obž. B. k vyjádření, jsou uváděny integrační vazby, mimo jiné mezi moduly FAMA+ a GINIS.

655. V souvislosti s obž. B. je nutno dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1231/TČ-2012-252503 (č. l. 105 – 139), byl jmenovaný stíhán pro trestný čin Sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. b) a c) tr. zákoníku v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a rovněž pro trestný čin Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a vědomě se členy organizované zločinecké skupiny ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku. Ke stížnosti obviněného bylo usnesení o zahájení tr. stíhání obv. B. usnesením NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.) v plném rozsahu zrušeno. Z odůvodnění vyplývá, že ačkoli v bodě G. napadeného usnesení má být obv. Ing. Jiří B. stíhán pro celé období popsané v bodě G., tedy již od 4. 6. 2010, avšak popis skutku obsahuje především jednání obv. Bc. Michala V., který měl Ing. Jiřímu B. například umožnit komentovat a doplňovat požadavky na ERP, avšak nespecifikuje jednání samotného Ing. Jiřího B., a to s výjimkou posledního období bodu G., tedy v době od 24. 8. 2012 do 30. 10. 2012. V dalším bodu F. napadeného usnesení je jednání obv. B. vymezeno sice kusým způsobem, nicméně mohlo by obstát. Nicméně je v obou bodech F. i G. napadeného usnesení stíhán také pro spáchání trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině, avšak ani v jednom z těchto bodů není o jednání obv. B. v tomto směru jediná zmínka. Vzhledem k tomu stížnostní orgán napadené usnesení zrušil v celém rozsahu. Znovu pak byl obv. Jiří B. stíhán na podkladě usnesení ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2505/TČ-2016-417706 (č. l. 904 – 918). Právní kvalifikace zůstala v tomto druhém usnesení zachována beze změny jako v prvním usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného.
656. Popis skutku v podané obžalobě se pak ve vztahu k obv. B. oproti shora citovanému usnesení poněkud změnil, a ve skutku F. je protiprávní jednání popsáno tak, že obv. Jiří B.: *v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“ v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“*, reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/09.07389, rozdělenou pro účely

podání nabídek na samostatné části označené písmeny A-G, soutěženou v otevřeném zadávacím řízení dle § 21 odst. 1, písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Statutárním městem Zlín nejprve dne 31. 10. 2013, poté, kdy na části A, E, F, G nebyly podány žádné nabídky, byly tyto části zrušeny a znovu zveřejněny Statutárním městem Zlín pod písmeny A, B, C, D dne 7. 8. 2014, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži vybrané obchodní společnosti TESCO SW, Novell, Software a GORDIC, v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, v situaci, kdy společnost EUNICE na základě smlouvy zpracovávala pro zadavatele zadávací dokumentaci, před zveřejněním a vyhlášením veřejné soutěže o zakázku, František H., Radek N. ze společnosti Novell, Michal T., David T., Antonín D. a Bc. Michal V., oba posledně jmenovaní ze společnosti Software, Radek Č., jednatel společnosti MOIS a obv. Ing. Jiří B. ze společnosti GORDIC prostřednictvím telefonické a emailové komunikace a při osobních jednáních připravovali podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, řešili kvalifikační kritéria, technické specifikace i rozpočet zakázky, vše ve vztahu k jednotlivým částem zakázky, a současně se podíleli na rozdělení těchto částí zakázky nejméně ve prospěch společnosti Novell, Software, GORDIC a TESCO SW, včetně určení cen za jednotlivé dílčí části, přičemž zejména prostřednictvím emailové komunikace jim nejméně František H. umožnil provádět formou komentářů a připomínek úpravy této dokumentace, které pak prosazoval u zadavatele a to až do finální podoby zadávací dokumentace určené ke zveřejnění. Konkrétně Radek Č. ve spolupráci s Františkem H. a obv. Jiřím B. navrhovali úpravy zadávací dokumentace včetně technické specifikace pro část zakázky týkající se Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti GORDIC a zároveň se v souvislosti s touto částí zakázky Radek Č. společně s Františkem H. dohodli s Ing. Jiřím B. na budoucí subdodávce systému DMS od obchodní společnosti MOIS. Následně pak za využití takto výše popsaných výhodnějších podmínek oproti jiným dodavatelům předložili zástupci obchodních společností Software, Novell, TESCO SW a GORDIC zadavateli nabídky do veřejných soutěží do postupně, ve dnech 30. 10. 2013 (části A-G) a 7. 8. 2014 (části A-D) zveřejňované dílčí části zakázky, a takto společně v rámci veřejné zakázky zvýhodnili obchodní společnost novell jako vítěze soutěže v části zakázky B („Zajištění komunikace vybraných agend s IdM) a D („Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace“), přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě celkem 4 321 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, obchodní společnost Software jako vítěze soutěže v nově označené části zakázky A („Integrační systém založený na formulářové bázi“) přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 3 394 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, obchodní společnost GORDIC jako vítěze soutěže v nově označené části zakázky B („Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace“) přičemž realizací předmětu plnění této veřejné zakázky v hodnotě 798 400 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže v části zakázky D („Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace“), přičemž v případě úspěchu této společnosti ve veřejné soutěži by realizací předmětu plnění veřejné zakázky v hodnotě 578 512 Kč bez DPH společnost TESCO SW dosáhla jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci včetně příloh obsahujících technickou specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace ke zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace a způsobili tím České republice škodu ve výši 6 688 677,20 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu. V obžalobě popsané jednání v bodě F. již nebylo kvalifikováno jako trestným činem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, kdy na změnu právní kvalifikace byl obž. B. upozorněn na podáním VSZ ze dne 6. 4. 2020 (č. l. 39417).

657. V bodě G. obžaloby je protiprávní jednání obv. B. v obžalobě popsáno následovně: V souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj ERP

systemů“ v rámci projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, reg. číslo: CZ.1.06/2.1.00/08.07170, zadavatelem rozdělenou pro účely podání nabídek na dvě samostatné části, soutěženou v otevřeném nadlimitním řízení dle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, zveřejněnou Zlínským krajem dne 28. 8. 2012, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnosti TESCO SW a GORDIC, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel, v době od 4. 6. 2010 do 7. 6. 2010, při zpracování studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“ jehož součástí je i rozvoj ERP systémů, Michal V., ze společnosti EUNICE, která zpracovávala studii proveditelnosti a vypracovávala analýzu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, umožnil Jirímu B., mandatáři společnosti GORDIC, prostřednictvím emailové komunikace komentovat a doplňovat požadavky na ERP (zpracování ekonomických agend organizací veřejné správy), které pak přeposlal RNDr. Františkovi H. k zapracování do studie proveditelnosti. Následně v době od 7. 1. 2012 do 23. 5. 2012, v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rozvoj ERP systémů“, před jejím zveřejněním, Michal V., jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti EUNICE, společnost EUNICE, Jiří B., Josef T., Michal T., oba posledně jmenovaní jednající v zájmu a v rámci činnosti společnosti TESCO SW, a společnost TESCO SW, prostřednictvím emailové komunikace a formou osobních jednání spolupracovali na zpracování průběžných verzí zadávací dokumentace ke této zakázce a zejména obou částí technických specifikací. Konkrétně Michal T., Josef T. společnost TESCO SW a Ing. Jiří B. přijímali od Michala V. podklady k zadávací dokumentaci, k nim prováděli úpravy ve formě komentářů a připomínek a takto upravené dokumenty předávali Michalovi V., který je zapracoval do zadávací dokumentace určené ke zveřejnění. Dále v době od 24. 8. 2012 do 30. 10. 2012, po vyhlášení této veřejné zakázky, rozdělené zadavatelem na dvě samostatné části, se Josef T., Michal T. a Ing. Jiří B. dohodli na rozdělení rozsahu plnění obchodních společností TESCO SW a GORDIC ve vztahu ke oběma částem zakázky, o určení ceny za jednotlivé části zakázky, a v souladu s učiněnými dohodami spolupracovali osobně a telefonicky ve dnech 22. 10., 23. 10., 26. 10. a 29. 10. 2012 na vytvoření a podobě nabídek pro obě části zakázky jak obchodní společnosti TESCO SW, tak obchodní společnosti GORDIC, jako nabídek konkurenčních do veřejné soutěže ke této veřejné zakázce tak, aby se v části 1 zakázky stala vítězem obchodní společnost TESCO SW a v části 2 zakázky se stala vítězem obchodní společnost GORDIC. V souladu s těmito dohodami dne 30. 10. 2012 podaly osobně na Zlínském kraji do veřejné soutěže Michal T. nabídku obchodní společnosti TESCO SW pro obě části zakázky a Jiří B. nabídku obchodní společnosti GORDIC pro obě části zakázky. Takto obvinění Josef T., Michal T. a Ing. Jiří B. společně uzavřeli dohodu, v rámci které si rozdělili celkové plnění zakázky, vzájemně koordinovali přípravu krycích nabídek na části, o které reálně nejevili zájem, včetně koordinace nabídkové ceny, to vše s cílem vyloučit vzájemnou konkurenci a umožnit provedení veřejné soutěže v případě, že by nabídku nepodal žádný další soutěžitel, dále takto obvinění Josef T., Michal T., Jiří B., Michal V. a obchodní společnosti TESCO SW a EUNICE společně zvýhodnili obchodní společnost TESCO SW jako vítěze části 1 veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Rozvoj ERP systémů“, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě 5 962 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, obchodní společnost GORDIC jako vítěze části 2 veřejné soutěže na veřejnou zakázku „Rozvoj ERP systémů“, přičemž realizací předmětu dílčího plnění této veřejné zakázky v hodnotě 2 490 000 Kč bez DPH dosáhla tato obchodní společnost jiného prospěchu v podobě navýšení obrátu, reklamy a do budoucna od zadavatelů veřejných zakázek požadované reference, potřebné pro účast v dalších veřejných soutěžích, a zároveň obvinění Josef T., Michal T., Jiří B., Michal V. a obchodní společnosti TESCO SW a EUNICE vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže, které byly součástí kompletní dokumentace ke zadávacímu řízení, jejíž předložení bylo povinnou podmínkou pro uvolnění čerpání finančních prostředků ze schválené dotace a způsobili tím České republice škodu ve výši 6 728 447 Kč, spočívající v zániku nároku na vyplacení dotace z tohoto fondu. V podané obžalobě byla vypuštěna rovněž právní kvalifikace dle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, a to v obou bodech, tedy jak v bodě F. tak i v bodě G., kdy nově zvolená právní kvalifikace odráží spáchání trestných činů členem prosté organizované skupiny. Opět byl na změnu právní kvalifikace obviněný upozorněn stejným podáním VSZ, jak již bylo shora uvedeno.

Definitivní úpravu právní kvalifikace pak obsahuje ještě podání VSZ ze dne 27. 4. 2021, zmíněné v bodu 3. tohoto rozsudku.

658. V podané obžalobě je pak ještě o obžalovaném pojednání v následujících bodech. Ve vztahu k bodu F. se jedná o bod 694. ve znění: *Současně RNDr. František H. spolu s Ing. Radkem Č. připravují znění zadávací dokumentace pro část zakázky týkající se systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace tak, aby vyhovoval společnosti Gordic. Důvodem je předchozí dohoda se zástupcem této společnosti Jiřím B. na subdodávce systému DMS společnosti Gordic od společnosti MOIS.* Bod 695. obžaloby ve znění: *Na základě takto zpracovaných zadávacích dokumentací jsou následně vyhlášeny v říjnu 2013 jednotlivé veřejné zakázky, přičemž v oblastech, ve kterých budoucími soutěžiteli došlo k úpravám podle jejich představ, skutečně vítězí společnost Gordic, Novell a Software602. Společnost TESCO SW se soutěže účastní, avšak neúspěšně.* Ve vztahu k bodu G. bod 771. obžaloby ve znění, že: *v rámci důkazů shromážděných k průběhu veřejné zakázky „Rozvoj ERP systémů“ vyhlášené Krajským úřadem Zlínského kraje bylo zjištěno, že této samotné zakázce předcházelo vyhlášení veřejné zakázky „vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“. Součástí této analýzy, resp. jedním z jejích výstupů, bylo také zpracování technické části zadávací dokumentace k zakázkám na integraci krajského úřadu a na rozvoj ERP systémů. Nabídku do této soutěže podala společnost EUNICE, která v době od vyhlášení této soutěže do podání nabídek sestavila řešitelský tým převážně ze zástupců společností TESCO SW, kteří působili pod hlavičkou Moravské vysoké školy o.p.s. Součástí řešitelského týmu se následně stal za společnost EUNICE také Ing. Jiří B., jinak zástupce společnosti Gordic, která v té době provozovala některé systémy na KÚZK a měla zájem zúčastnit se na budoucí veřejné zakázce. Společnost EUNICE ve veřejné soutěži o analýzu současného stavu uspěla.* Bod 772. obžaloby ve znění: *Ještě před vyhlášením veřejné soutěže na zmíněnou analýzu se Ing. Jiří B. účastní úprav dokumentu obsahujícího specifikaci požadavků na řešení ERP Krajského úřadu Zlínského kraje. Tento dokument obdržel od Bc. Michala V. a po provedení úprav mu dokument vrátil.* Bod 773. obžaloby ve znění: *Účastí v řešitelském týmu společnosti EUNICE se také zástupci společností TESCO SW a Gordic podíleli nejen na zjištění aktuálního stavu řízení úřadu, ale především na vypracování technických částí zadávacích dokumentací budoucích veřejných zakázek. Ze zajištěné elektronické komunikace je pak zcela zřejmé, že jednotlivé verze zadávací dokumentace k budoucí zakázce „Rozvoj ERP systémů“ putují prostřednictvím Bc. Michala V. jak do společnosti TESCO SW Ing. Michalovi T., MBA, a Bc. Josefovi T., MBA, tak k Ing. Jiřímu B. Tyto osoby upravené verze zadávací dokumentace prostřednictvím Bc. Michala V. předávají úředníkům KÚZK k oponentuře, oponentované verze zadávací dokumentace se z úřadu opět prostřednictvím Bc. Michala V. dostávají k zapracování budoucím soutěžitelům.* Dále bod 774. obžaloby ve znění: *Po vyhlášení veřejné zakázky „Rozvoj ERP systémů“ dochází ke koordinaci při zpracování nabídek do soutěže mezi zástupci společností TESCO SW a Gordic včetně cenových otázek přesto, že obě společnosti podávají konkurenční nabídky. Ve výsledku vítězí v první části soutěže společnost TESCO SW a ve druhé části soutěže společnost Gordic.* Obecně pak ještě v následujících bodech, bod 1157. obžaloby druhý odstavec ve znění: *Zadávací dokumentaci následně upravují do podoby vyhovující společností TESCO SW, Software a GORDIC obvinění Michal T., David T., Radek Č., Radek N., Antonín D., Michal V. a Jiří B.* Bod 1158. obžaloby ve znění: *V případě bodu G. upravovali studii proveditelnosti do podoby vyhovující společnosti GORDIC obvinění Michal V. a Jiří B. Na tvorbě zadávací dokumentace, resp. technických specifikací, se podíleli obvinění Michal V., Jiří B., Josef T., Michal T. a společnosti EUNICE a TESCO SW.* Bod 1182. obžaloby ve znění: *v případě bodu G. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obvinění Josef T., Michal T. a Jiří B. v situaci, kdy zadavatel – Zlínský kraj, rozdělil v tomto zadávacím řízení veřejnou zakázku na dvě samostatné části, přičemž dodavatelé mohli v souladu s podmínkami zadávacího řízení podat celkovou nabídku na obě části, nebo samostatnou nabídku na každou část, nebo samostatnou nabídku na pouze jednu část, vzájemně koordinovali své jednání tak, že si rozdělili plnění podle samostatně vyhlášených částí a dohodli se na podání nabídek společností GORDIC a TESCO SW v té podobě, že pro samostatnou část první veřejné zakázky podala vítěznou nabídku, s nižší nabídkovou cenou, společnost TESCO SW, která v souladu s předchozími dohodami o tuto část veřejné zakázky měla zájem, a společnost GORDIC podala pro první část veřejné zakázky nabídku krycí, s vyšší nabídkovou cenou. Pro druhou část veřejné zakázky, o kterou jevíla zájem společnost GORDIC, si oba dodavatelé role vyměnili, vítěznou nabídku s nižší nabídkovou cenou podala společnost GORDIC, krycí nabídku, s vyšší cenou, naopak společnost*

TESCO SW. Bod 1183. obžaloby ve znění: *Takto společně koordinovanými nabídkami předstírali před zadavatelem zdánlivě vůči sobě navzájem konkurenční prostředí. Bod 1184. obžaloby ve znění: U této veřejné zakázky byl opět užít „bid rigging“ v nejčastější formě, tedy v podobě podání dvou, zdánlivě konkurenčních nabídek, z nichž jedna byla podávána jako soutěžní, s nižší cenou, a druhá byla podávána jako nabídka krycí, s vyšší nabídkovou cenou. Nepřímo pak ještě bod 1191. obžaloby ve znění: Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 trestního zákoníku, a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdánlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení.*

659. Obžalovaného se pak rovněž týká úvodní část obžaloby, popisující členy a činnost organizované skupiny, kdy jsou popisovány jednotlivé úkoly členů, kdy tedy bylo obžalovanému kladeno za vinu, že měl z pozice mandátáře GOIRDIC v rámci organizované skupiny za úkol kontaktovat zástupce zadavatele a další osoby ochotné spolupracovat a také s nimi spolupracovat, a to již před vyhlášením zadávacích řízení. Dále měl zajišťovat kontrolu nad přípravou a průběhem zadávacích řízení souvisejících s veřejnými zakázkami, měl se podílet společně se zástupci EUNICE na vypracování studie proveditelnosti či přímo dokument vypracovat, formou připomínek a vkládání svých řešení se měl podílet na následném zpracování zadávací dokumentace a prosazovat své připomínky, zajišťovat spřízněné subjekty do dílčích veřejných soutěží, s nimiž byl předem dohodnut na výsledku soutěže a na rozdělení veřejných zakázek za účelem vyloučení reálné soutěže a vytvářet aliance zájemců o veřejné zakázky a ve spolupráci s nimi vypracovat konkurenční nabídky do soutěží a současně uzavírat dohody narušující hospodářskou soutěž a tím ovlivnit podobu jednotlivých nabídek.
660. Pokud soud vyhodnotil důkazy k bodu F. ve vztahu k obžalovanému Ing. Jiřímu B., jednak je nutno zdůraznit, že se skutek obžalobou popsáný vůbec nezabývá tvorbou či ovlivňováním studie proveditelnosti, jako je tomu ve všech zbývajících bodech obžaloby, ale pouze a jen je protiprávní jednání dovozováno v souvislosti s tvorbou zadávací dokumentace jako takové. Příprava zadávací dokumentace probíhala v době od 16. 11. 2011, kdy Statutární město Zlín uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, jejímž předmětem je tedy i zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlínem v rámci aktivit 1, 5, 8, 9 (č. l. 24414 – 24425). Pokud je ve skutkové větě období zpracování zadávací dokumentace uvedeno až od 30. 4. 2012, je to zřejmě s ohledem na obsah hovoru mezi Františkem H. a obž. Radkem N. právě ze dne 30. 4. 2012 (č. l. 25533), kdy tyto spolu hovoří mimo jiné i o zadávací dokumentaci v rámci výzvy 09, kdy H. sděluje, že dali na magistrát „první nástřel té zadávací“^{ky}. Ovšem konkrétně zadávací dokumentaci na vnitřní integraci, tak na zadávací dokumentaci k této části se nezačalo pracovat dříve, než od 16. 10. 2012, což jednoznačně vyplývá z emailu (č. l. 25548), kdy Zdeňka B. sděluje emailem Františku H. v předmětu „vnitřní integrace úřadu II“, že by ráda začala pracovat na vnitřní integraci úřadu II. a v příloze mu zasílá agendy, které chtějí implementovat/dodat a součástí emailu je příloha dokumentu „VIU_09_ZLIN-v2.doc“ (technické specifikace k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ č. l. 25549-25567) a žádá jej o schůzku. Opět jde o nedůvodné rozšiřování doby údajného páchaní trestné činnosti. Konec období zpracovávání zadávací dokumentace je pak obžalobou ohraničeno dnem 4. 3. 2013. Kdy fakticky byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany zhotovitele EUNICE městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, ale obžalobou vymezeného období je ohraničeno zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak schváleno

Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku (č. l. 25800 - 258037).

661. V tomto období, tedy od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, pak obžaloba dovozuje ovlivňování výsledné zadávací dokumentace ve prospěch GORDIC ze strany obž. B. na podkladě následujících důkazů. První zmínka o osobě obžalovaného je v hovoru mezi Františkem H. a Radkem N. až ze dne 25. 10. 2012 (č. l. 25570), kdy mezi nimi proběhne informace, že Jiří B. je z GORDIC. Z tohoto hovoru právě obhajoba dovozuje, že B. vstoupil „do děje“ až v průběhu tvorby zadávací dokumentace. Dále dne 9. 11. 2012 v 14:47 hod. (č. l. 25573 – 25576) zasílá Zdeňka B. email Jirímu B. na email xxx s přílohou označenou *ZD.doc*, v předmětu označeném „*Re: důvěrné – projekty*“ o obsahu: *nástrěl „technické specifikace“ na projektové řízení a k jejich včerejšímu jednání dále sděluje, že: chtějí elektronický oběh faktur včetně schvalovacího řízení (podpisová kniha) cca pro 50 uživatelů fulltextové vyhledávání – možnost vyhledávání v dokumentech pdf – smlouvy, které mají již naskenované možnost spolupráce s minoltou.* Z obsahu zasláního dokumentu vyplývá, že se jedná skutečně o část zadávací dokumentace, zejména technické specifikace. V metadatech dokumentu je jako uložil uvedena B. Soud tedy podotýká, že je to sama Zdeňka B., která jako první oslovuje obž. B. s žádostí o pomoc při zpracování zadávací dokumentace. Pokud je obžalobou jmenovanému kladeno za vinu, že v rámci stanovených úkolů v rámci organizované skupiny měl za úkol mimo jiné kontaktovat zástupce zadavatele a spolupracovat s nimi již před vyhlášením zadávacích řízení, tak v případě tohoto obžalovaného je to naopak sám zástupce zadavatele, který jako první kontaktuje obžalovaného s žádostí o spolupráci. Taktéž do popisu úkolu člena organizované skupiny v podobě kontaktování zástupců zadavatele před vyhlášením zadávacích řízení nezapadá ta okolnost, na kterou upozorňoval obhájce obžalovaného, že obž. B. jako zástupce DATAB spolupracoval s magistrátem Zlína již dávno před tím, než vůbec byly vyhlášeny samotné výzvy 06, 08 a 09, a to na podkladě specifikovaných a obžalovaným doložených smluv, kdy magistrát provozoval IT systémy od GORDIC a v rámci smluvních ujednání bylo úkolem obžalovaného provoz a rozvoj těchto IT řešení magistrátem používaných.
662. Dále dne 11. 11. 2012 (č. l. 25579) Jiří B. odepisuje emailem Zdeňce B. pod předmětem „*důvěrné – projekty*“, že: *Zítřejší zjistí možnosti, snad mi je někdo od minulého týdne připravil, ozvu se.* Následně dne 19. 11. 2012 v 13:54 (č. l. 25579) Zdeňka B. zasílá emailem dotaz Jirímu B. pod předmětem „*důvěrné – projekty*“ zprávu o obsahu: *Chtěla bych se zeptat jak moc jste se „domluvili“? Co mám či nemám dělat – technická specifikace? Děkuju.* Dále dne 22. 11. 2012 v 10:42 hod. (č. l. 25580) proběhl hovor mezi Zuzanou M. a Františkem H. (oba z EUNICE), kdy mimo jiné se M. ptá H., *koho prý napadlo, že pan B. s paní B. přijdou sem (do kanceláře) v jednu hodinu, když tu bude Michal.* Na hovor navazuje hovor v čase 11:05 hod. (č. l. 25580) mezi Františkem H. a Radkem Č. H. se s Č. baví *obledně schůzky v EUNICE, kam má dojít paní B. a pan B. z Gordicu. Nikomu to neřekl a B. dnes volala, že schůzka je prý u nich. H. to nepovažuje za dvakrát taktické něco dělat u nich. Říkají, že to je totální šílenost, že si to domluvil B. A ještě prý kvůli 09ce a že by tam chtěl dostat něco a jakože by tam dělal něco Gordic z dotací. H. říká, že se úplně pomátl (B.). Tam furt na radnici už něco Michalovi (V.) naznačujou, že my bysme se s některými firmama mohli znát a on (B.) oficiálně takhle udělá u nás. H. říká, že B. říká, že nikoho pomalu neznám a on to pak udělá u nás. Č. na to reaguje „ježíšmaria“: H. říká, že neví čím (B.) uvažuje. H. neví, jestli to povolil Michal (V.). Č. následně opět hovoří o návštěvě B. u nich ve firmě, prý je to silně nestandardní někoho tabat z radnice na firmu.* Další hovor ze dne 22. 11. 2012 v 16:32 hod. (č. l. 25580 - 25581) mezi stejnými účastníky, tedy Františkem H. a Radkem Č. H. se baví s Č., zmiňuje, že seděli s B. On (B.) tam nabízí nějaký systém. Radnice má množství zdigitalizovaných faktur, prostě dokumentů a smlouvy a mají to bez ladu a skladu a chtějí v tom udělat pořádek. Pokud to jde, napojit na to OCRko, čili úplně klasické jejich DMS. B. prý tlačí radnici do nějakého systému s Minoltou. H. říká, že tam nemohl před B. moc vykládat, ale řekl, že to není potřeba takhle. B. tam prý protlačí Minoltu. Č. uvádí, že mu o tom B. už říkal. H. prý nemohl na schůzce říct, to my máme. Pak dodává, že naštěstí budou s tou B. H. říká, že mu to vadilo, že to už je podruhé, co začal prosazovat druhou firmu. Prý mu Michal říkal,

at' postupují opatrně, at' si ho nenaštvou. Od 6:30 Č. uvádí, že Jura (B.) je taky obchodník a musí se to hlídat. Každopádně Jura tam prý nebude tlačit jiné úložiště, protože oni to tam jsou schopni dát s dost dobrou marží. H. říká, že se domluvili, že on (B.) připraví technické specifikace, odhadne cenu a zařadilo by se to do té integrace tam. Je to přímo pod integrací. Takhle se prý domluvili (na magistrátu za účasti H., B. a B.) a řekli mu, co by tam všechno mělo být a on to udělá. Č. říká „dobrý“. Dále je dle soudu důležitý email ze dne 23. 11. 2012 (č. l. 25582), kdy Zdeňka B. zasílá Františku H. a Zuzaně M. v předmětu vnitřní integrace v příloze dokument v podobě části technické specifikace na dodávku software pro vodoprávní úřad, ale zejména v emailu dále uvádí, že *si udělala „rozpočet“ a na formuláře ji zůstalo 4,7 mil.* Dále v emailu sděluje další odhady na další části. Na část v podobě systému na elektronický oběh faktur včetně schvalovacího procesu stanovila odhadovanou cenu na 1 000 000 Kč. Další zájmový hovor proběhl dne 26. 11. 2012 v 17:49 hod. (č. l. 25600 – 25601) mezi Františkem H. a Radkem Č. Baví se mimo jiné i o projednávané zakázce, kdy H. říká, že totéž řeší teďka ve Zlíně na magistrátě, protože v rámci té integrace, kde teda by měly být i ty policejní systémy, a to je šestsetdvojka a mimo jiné IDMko se požaduje. A je to v podstatě totéž, protože Novell by měl integrovat 10 systémů. Č. říká, at' počká a ptá se, kde se požaduje šestsetdvojka? H. říká, že ve Zlíně na radnici, tam bude teď 7 výběrových řízení a jedno z nich je formserver. To bude v rámci toho, toho, co tam, aji toho, tam ta digitalizace těch faktur, co tam byl ten Jura (Jiří B.) a ten policejní systém a on (H.) neví, co všechno a v rámci toho oni (magistrát) chtějí formserver taky a rozšíření IDMka. Prostě všechno jsou to ty stejné problémy a oni to chtějí všechno propojit, a kdo bude platit ty propoje. B. tam prostě vymýšlí, že ty propoje by měl zaplatit ten, kdo tam dá ten nový systém. Je otázka, jestli ty firmy to budou a jak to budou akceptovat. Č. říká, že ono se to dá akceptovat, jako když ta protistrana, se kterým se to integruje, je jasně naceněná a neskáče to nahoru. Tady tohle riziko přehazovat to na dodavatele je zhůvěřilost. Dne 28. 11. 2012 v 22:33 hod. (č. l. 25661) emailem Radek Č. (je uveden jako zástupce MOIS) zasílá Jiřímu B. s předmětem: *bezpečnostní specifikace a výzvu zda chce něco doplnit* a odkazy na uložené dokumenty. Dne 30. 11. 2012 6:52 hod. (č. l. 25661) si Jiří B. si preposílá email od Č. ze schránky xxx do schránky xxx s předmětem: *Fwd: bezpečnostní specifikace.* Dne 29. 11. 2012 v 11:05 hod. (č. l. 25630 – 25631) Zuzana M. zasílá Zdeňce B. email s předmětem: *RE: Projektové řízení.* V emailu píše: *Dobrý den, ke licencím vám bude ještě kolega reagovat a nejspíš budou zahrnuty v technické specifikaci pro IDM. V příloze posílám podklady pro právníky k veřejné zakázce. Měnili jsme i předpokládanou hodnotu pro IDM a formuláře na základě konzultací. Technická specifikace na obě části je ještě doplňována. Kvalifikační kritéria doplním, jakmile budeme mít specifikace za všechny části. (2 chybějící specifikace dodán — pana B. (GORDIC) už jsem pobonila).* Uvedený email M. reaguje na předchozí email od Zdeňky B. ze dne 27. 11. 2012 (č. l. 25631). V emailu se B. opět vyjadřuje k zadávací dokumentaci, že *bude mít 7 částí a 5 z nich bude kolem 1 mil. Bylo by vhodné udělat ke každé části technickou specifikaci. 2 části budou za 400 000 – ty by mohli dát do ZD, ale zase budou integrovány na více systémů. Mohla by požádat o rozdělení technické specifikace, kterou oni dělali, na 2 části. U 4 částí budou požadovat komunikaci s IdM, potřebovala by pomoci se specifikací toho napojení. U těchto částí budeme požadovat integraci s jinými aplikacemi a chtěla by mít v technických specifikacích uvedeno, že dodávka zahrnuje i práce a licence spojené s touto integrací, žádá o pomoc při formulaci. Dále se dotazuje, zda by v technických specifikacích neměli nějak naznačit, jaký mají OS serveru, na stanicích, databázový server a verzi OFFICE. Např., aby dodávané řešení umělo pracovat s OFFICE 2003, nebo kdyby jim někdo dodal ORACLE, tak aby dodal vše včetně licencí – neví, jak se ORACLE licencuje.* Dne 29. 11. 2012 v 20:00 hod. (č. l. 25634) proběhl hovor Radka Č. a Františka H. H. sděluje, že potřebují chystat pro ten Zlín do té integrace aji to s tím B. a že se na to podívají. Dne 30. 11. 2012 19:03 hod. (č. l. 25672 – 25675) Jiří B. z emailové schránky xxx zasílá email Zdeňce B. v předmětu: *upravená specifikace VZ.* V emailu Jiří B. uvádí, že B. má o tom pouvažovat, on sám ještě také pouvažuje. V příloze pak zasílá návrh Technických specifikací pro finanční kontrolu a technické specifikace úložiště souborů. Soud k tomu dodává, jde o ty dvě technické specifikace, o kterých M. sdělovala B., že na nich B. pracuje. Soud „prostudoval“ tyto dokumenty a uvádí, že není možné dospět k závěru, že byly činěny ve prospěch Gordic. Jde o obecný popis základních vlastností bez odkazu na jakýkoliv konkrétní produkt apod. Dále dne 3. 12. 2012 v 14:52 hod. (č. l. 25683) proběhl hovor Radka Č.

a Františka H. Z hovoru vyplývá, že spolupracují ještě s B. a chystali pro Zlín jakoby elektronickou archivaci a fulltext nad dokumentama, které oni tam mají a leží v „ginisu“. H. říká, že oficiálně se jedná o elektronický oběh faktur, protože on to tam prezentoval. Ptá se jak se to jmenuje. Č. říká, že to může být. Ten oběh faktur elektronický bude, ale elektronický bude v GINISu a akorát ten GINIS to bude ukládat tady do tohohle úložiště, to je všechno, kde tam bude nad tím udělaný kompletně ten fulltext a to, tak aby prostě navázali na to jak to připravili s Ř. (GORDIC), jako že teď je to prostě o tom, aby sehnali ten kšeft. Takže takhle by to perfektně na to navázalo a hlavně potřebují na nějakém projektu to provázání takhle udělat, protože konektor je, jako všechno je připravené, jenom to potřebují, aby se to zrealizovalo. H. říká, že to by mělo být tady tohle, protože ten Jura B. to tam prezentoval, dalo se to do toho, bude to vypsané, mělo by to být vypsané v lednu. Takže uvidí, jediný problém, který on (H.) tam vidí, že jestli to zas bude mít na starosti GORDION, to to dopadne jak s tou digitalizací, že výběr se potáhne rok. Dne 6. 12. 2012 (č. l. 25713) Zdeňka B. zasílá emailem Jiřímu B. v předmětu RE: upravená verze specifikace VZ zprávu o obsahu: Stačí takový popis současného stavu + věta co musí řešení zahrnovat, aby nám to celé někdo nevyměnil? Část E Statutární město Zlín v současnosti eviduje účetní dokumenty v IS GINIS, který se v jednotlivých modulech používá pro evidenci a zpracování: - došlých faktur (KDF) - odeslaných faktur (KOF) - poukazů (POU) - účetních dokladů (UCT) - převodních poukazů (PRE) - majetku (MAJ) - smluv (SML) - rozpočet (ROZ). Jednotlivé evidence jsou vzájemně propojené a zpracování (účtování) jednotlivých účetních dokladů je automatizované, dodavatelem navrhované řešení musí zahrnovat integraci stávajících modulů KDF, KOF, POU, UCT, PRE, MAJ, SML ROZ (tyto moduly zůstanou zachovány z důvodu provázanosti na ostatní oblasti řešené v IS GINIS) na finanční kontrolu. Stejněho dne 6. 12. 2012 v 17:02 hod. ještě zasílá doplňující email s dotazem, zda by mohli bychom tam zahrnout i zpracování faktur ve formátu isdoc? Dne 6. 12. 2012 v 19:21 hod. (č. l. 25714) Jiří B. zasílá email Zdeňce B. v předmětu RE: Fwd: RE: upravená verze specifikace VZ, email o obsahu. napište tam - přiložte popis modulů GINIS níže vyjmenovaných. Na kraji tam přidali 20 stran popisů. Je totiž z popisu modulů jasné, že jsou (a jaké jsou) vazby mezi moduly, jejich vlastnostmi a ekonomickými profily z těchto modulů. Velmi podstatná vlastnost je popis realizace FK v modulech a jednotlivých krocích při realizaci operace (SRV, rozpočet, akce smlouvy, objednávky, faktury, krytí, účtování, rezervace rozpočtu ze smluv, objednávek ze smluv, objednávek z rozpočtu, limitovaných příslibů, objednávek z limitovaných příslibů, krytí faktur z rozpočtu, z objednávek, z limitovaných příslibů. Sledování dostupnosti prostředků z rozpočtu, smluv, objednávek a nekrytých faktur. Hlídaní a zamezení nakrytí tam, kde to zákon nedovoluje - Neuzavřít nenakrytou smlouvu, nemožnost vystavit objednávku z malé dostupnosti smlouvy, nenakryt fakturu mimo objednávku a smlouvu, nenakryt poukaz Okamžitá změna stavu po nakrytí omluvy, objednávky, limitovaného příslibu, poukazu, faktury. On-line kontrole na stav prostředků o zamezení nepovolené operace. Možnost realizace finanční kontroly i na úrovni příjmů svázání oběhu elektronických faktur a jiných závazkových operací s kroky ekonomického profilu. Kompletní historie všech operací za všechny roky provozu GINIS, zachování všech vazeb jako podmínka pro převzetí díla konec zamýšlení. Opět k tomuto soud poznamenává, že z výše uvedeného vyplývá, že se skutečně obž. B. vyjadřuje, ale je to na žádost vedoucí IT magistrátu sv. B., ne o své vůli, i k části specifikace k elektronickému oběhu faktur.

663. Dne 17. 12. 2012 v 15:16 hod. (č. l. 25748 – 25756) Zdeňka B. zasílá emailem Jiřímu B. v příloze rozpracovanou Technickou specifikaci – část E.doc. Jde o technickou specifikaci – část E. „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, část zakázky System pro elektronický oběh účetních dokument) a děkuje mu. Součástí návrhu je v kapitole 4.b elektronický oběh faktur jedna z odrážek ve znění: možnost zpracování elektronických faktur ve formátu isdoc nebo jiném? Jde o část, na kterou se B. dotazovala obž. B. emailem ze dne 6. 12. 2012, kdy tato část je nadále podtržena s otazníkem. Z metadat dokumentu je patrné, že naposledy dokumentuložila B. Dne 18. 2. 2013 v 10:44 hod. (25780) proběhl hovor Jiřího B. a Michala T., kdy Jiří B. se chce sejít ke Zlínskému projektu bez účasti zadavatele, protože do konce února je potřeba předložit a měli by si rámcově vymezit věci týkající se integrace.

664. Toto je veškerá komunikace v období obžalobou vymezeném. Následující komunikace je tedy vedena až po odevzdání zadávací dokumentace bez možnosti jejího dalšího ovlivnění. Konkrétně dne 10. 8. 2013 v 20:03 hod. (č. l. 25790 – 25795) obž. B. zasílá email Radku Č. (MOIS) na email

xxx v předmětu *Fwd: vzor ZD – technologie* se sdělením: *doplň do vzoru technické i případně obsahové informace. Toto je kostra ZD, pro inspiraci jsem tam nechal nějaké nesmysly, ale jsou určeny k přepsání.* Přílohou je však dokument Příloha zadávací dokumentace č. 1 – vymezení předmětu veřejné zakázky k nekonkretizované zakázce. Nemá tedy de iure tento důkaz vůbec vztah k projednávané věci. Dne 11. 8. 2013 v 9:36 hod. Radek Č. odpovídá na email Jiřímu B. s předmětem *RE: vzor ZD – technologie*. Zasílá v příloze stejný dokument *P03_P01_ZD_Vymezení předmětu zakázky.doc*, a dále uvádí: *Mrkni na to přidal jsem ten zelený odstavec.*

665. Následně je dne 31. 10. 2013 ve Věstník veřejných zakázek pod ev. č. zakázky 239701 - oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ (reg. č. projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07389), s odhadovanou hodnotou 14 710 743 Kč bez DPH. Lhůta pro doručení nabídek 10:00 hod dne 3. 1. 2014 (č. l. 25800 – 25837). Pod částí E. se jedná o dodávku Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace. Dne 28. 11. 2013 je ve Věstník veřejných zakázek (č. l. 25919 – 25922) pod ev. č. zakázky 239701 - oznámení o zakázce – „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, stanovena nová lhůta pro doručení nabídek do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014. Dne 20. 1. 2014 v 11:30 hod. probíhá otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ (č. l. 25938 – 25947). Je zjištěno, že na části A, E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F a G nejsou podány žádné nabídky. Proto dne 10. 2. 2014 pod č. usnesením č. 96/3R/2014 Rada města Zlína schvaluje zrušení zadávacího řízení, a to částí A, E, F a G veřejné zakázky (č. l. 25948 – 25950).
666. Ještě před tím dne 7. 12. 2013 v 16:44 hod. (č. l. 25923) obž. B. zasílá email Radku Č. s předmětem: *dokument k vypořádání MOIS* a sdělením: *toto jsem dal Ř. V čase 21:34 hod.* Radek Č. zasílá email Jiřímu B. s předmětem: *RE: dokument k vypořádání MOIS* a sdělením: *supeR. hledíme vstříc světlým zítřkům.* Co je fakticky zasláno ze spisu nevyplývá. Dne 16. 1. 2014 v 13:24 hod. (č. l. 25924 – 25936) Radek Č. odesílá email Michaele O. (DATAB consult) v předmětu: *FW Vjpsy dotaz, zda čestné prohlášení bude potřeba předat v originále.* Dne 16. 1. 2014 v 15:45 hod. Michaela O. (DATAB consult) odesílá email Radku Č., a v kopii jej zasílá Jiřímu B. v předmětu: *subdodavatelská smlouva* o obsahu: *Zdravím, mám za to, že bude třeba také originál subdodavatelské smlouvy (smlouvy o dílo), posílám v příloze. Buď do ní rovnou napište celkovou částku, jestli ji znáte a Jirka v Jihlavě vytvoří přílohu Č. 2 - cenová kalkulace. Nebo pokud se bude na místě tvořit také cena, dejte Jirkovi jenom podepsanou poslední stranu, kde jsou podpisy. Zbytek se vytiskne až v GORDICU.* Fakticky v příloze zasílá návrh Smlouvy o dílo mezi Gordic s.r.o. a MOIS. Dle účelu smlouvy se zhotovitel (MOIS) zavazuje provést na svůj náklad a na své nebezpečí dílo v rozsahu a za podmínek stanovených smlouvou pro zákazníka objednatel (Gordic) Statutární město Zlín a dílem se rozumí řešená úložiště pro elektronické dokumenty, tedy dodávka software a implementace, včetně servisních služeb po dobu 5 let od předání. Stejněho dne 16. 1. 2014 v 17:25 hod. (č. l. 25924 – 25936) Radek Č. odesílá email Michaele O. (DATAB consult) v předmětu: *RE: subdodavatelská smlouva*, spolu s přílohou: *Smlouva o dílo MOISxGORDIC.DOCX* s obsahem: *Zdravím, Obsah předmětu plnění jsem poupravil. Jirkovi dám zítra pouze podepsanou stranu 7.* Dne 17. 1. 2014 v 14:32 hod. (č. l. 25937) Jirí B. zasílá email Radku Č. v předmětu: *kalkulace MMZL* a obratem v čase 14:34 hod. (č. l. 25937) Radek Č. odesílá email Jiřímu B. s předmětem: *RE: kalkulace MMZL* a odpovědí: *Souhlasím R.*
667. Dne 18. 2. 2014 v 13:11 hod. (č. l. 2595 – 25960) Michaela O. odesílá email Jiřímu B. v předmětu: *smlouva GORDIC x EUNICE* spolu s přílohou: *Smlouva o dílo EUNICExGordic.docx* jak z návrhu smlouvy vyplývá, jde o smlouvu o dílo mezi EUNICE a GORDIC v souvislosti s plněním díla pro

Statutární město Zlín, řešení úložiště pro elektronické dokumenty, obsah smlouvy je totožný jako předtím ve smlouvě mezi GORDIC a MOIS. Dne 18. 2. 2014 v 13:47 hod. (č. l. 25961 – 25963) Jirí B. zasílá emailem Zuzaně M. a na vědomí Michaele O. zprávu s předmětem: *návrh subdodavatelské smlouvy BV* a sdělením: *Podívej se na to, očekávám opravy, doplnění, návrhy, doplnění*. U hlavního líčení dne 2. 3. 2012 obž. B. k této komunikaci uvedl, že se jednalo o návrh smlouvy pro jinou zakázku, a to pro město Břeclav, vyplývá to z dodatku BV v souboru, kdy původní smlouva byla zaslána jako podklad pro tuto jinou zakázku. Týká se to dále i emailu ze dne 18. 2. 2014 (č. l. 25961 – 25963). Že se skutečně v této komunikaci jedná o jinou zakázku, to dle soudu zcela nepochybně vyplývá jednak z následujícího emailu ze dne 18. 2. 2014, kdy v 15:28 hod. Michaela O. zasílá emailem Zuzaně M. zprávu, ve které mimo jiné hovoří o tom, *se dozvěděla o podávání nabídky dnes ráno*. Přitom veřejná zakázka pro město Zlín již byla v tomto čase zrušena (10. 2. 2014) a další byla vypsána až 7. 8. 2014. Proto skutečně následující komunikace se netýká projednávané věci. Proč by účastníci komunikace řešili v únoru 2012 smlouvu o dílo mezi EUNICE a GORDIC v souvislosti s plněním díla pro Statutární město Zlín na řešení úložiště pro elektronické dokumenty, když termín vypsání se ještě ani neblížil, je teprve 8 dnů poté, co byla zrušena veřejná soutěž ve Zlíně. Jde opět o dokumenty, které byly zařazeny do svazků 115 až 117, které mají prokazovat jednání obžalovaných v bodě F., přitom s touto projednávanou zakázkou vůbec nesouvisí.

668. Následně je tedy dne 7. 8. 2014 vypsána nová veřejná soutěž, dodávka Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace je vypsán nově jako bod B., nabídku podávají dvě společnosti, a to Gordic s nabídkovou cenou 798 400 Kč a Marbes Consulting s nabídkovou cenou 928 000 Kč. Gordic v soutěži vítězí a dne 19. 12. 2014 město Zlín uzavírá s GORDIC smlouvu o dílo na Dodávku integrace agendových systémů SMZ, část B – Systém Pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace včetně Smlouvy o komplexní podpoře provozu a užívání (č. l. 26074 – 26086).
669. Z výše uvedeného pro soud k bodu F. vyplývá, že ačkoli je obž. B. kladeno za vinu ovlivňování zadávací dokumentace, včetně technické specifikace pro část zakázky Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch GORDIC a současně měl s Č. a H. dohodnout budoucí subdodávku systému DMS od společnosti MOIS, je zcela paradoxní a obžalobou nepovšimnuto, či spíše nevysvětleno, jak je možné, že ačkoli dne 30. 10. 2013 byla tato veřejná zakázka zveřejněna, nebyly k části zakázky na dodávku Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace podány žádné nabídky. Ani tedy sama GORDIC se veřejné soutěže, ačkoli činila dle obžaloby kroky k tomu, aby zadávací dokumentaci pro sebe upravila, nezúčastnila a soutěž byla zadavatelem dne 10. 2. 2014 zrušena. Pro soud není většího důkazu, že veškerá případná komunikace ze strany obž. B. (ale vztahuje se toto konstatování i na obž. Michala V. a Antonína D.), nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou od počátku do konce ve prospěch GORDIC, získat si jakýsi náskok před konkurencí a zajistit si tak časový předstih. Pak by totiž vůbec nedávalo smysl, aby GORDIC, pokud si údajně upraví kritéria technických specifikací zadávací dokumentace ve svůj prospěch, stanoví si i samotný cenový rozsah budoucí zakázky, či lépe řečeno předpokládanou hodnotu zakázky, nakonec vůbec nabídku do soutěže nepodá. GORDIC podala nabídku až po druhém zveřejnění veřejné zakázky, k čemuž došlo zadavatelem dne 7. 8. 2014 a kromě nabídky GORDIC byla podána nabídka i ze strany MARBES, tedy další subjekt, který byl na podkladě zadávací dokumentace nabídku schopen podat a soutěže se účastnit.
670. Z dokazování dále vyplývá, že ve všech případech byl vždy jako první osloven s žádostí o konzultaci sám obžalovaný ze strany zástupce města sv. B. Obžalovaný nikdy nečinil první krok k tomu, aby se dostal k zadávací dokumentaci o své vůli. Z žádného důkazu nevyplývá, že by obžalovaný řešil kvalifikační kritéria v zadávací dokumentaci, žádný takový důkaz nebyl proveden, taktéž nebyl proveden jediný důkaz, který by prokazoval, že by obžalovaný jakkoli ovlivňoval výši

rozpočtu zakázky v kteréhokoliv její části. Naopak, jak vyplývá z emailu z 29. 11. 2012 (č. l. 25630), kvalifikační kritéria do ZD doplňovala sama EUNICE. Není jediný email či hovor, ze kterého by bylo možno dospět k závěru, že obžalovaný navrhl jediné kvalifikační kritérium. Ke stanovení cen snad pouze v hovoru ze dne 22. 11. 2012 mezi H. a Č. hovoří o tom, že B. *odhadne cenu*. Zda se tak stalo, v jaké výši, zda ji předal B., není z čeho dovodit, naopak z emailů vyplývá, že ceny měla sv. B. pod kontrolou a šlo o její odhady, byť EUNICE činila jejich úpravu. Ačkoli není popsáno žádné protiprávní jednání ze strany Marbes, tato se přihlásila do veřejné soutěže. Opět není pro soud většího důkazu, že nedošlo k negativnímu ovlivnění cenových návrhů za dodávky v zadávací dokumentaci. Obžalovaný skutečně zpracoval návrh technických specifikací pro část zakázky na finanční kontrolu a úložiště souborů, ovšem tyto dává B. jako návrh, ta má možnost se k nim vyjádřit (č. l. 25672) a ještě se opět na žádost B. vyjádřil k technické specifikaci části zakázky na Systém pro elektronický oběh faktur. Zda skutečně činil nějaké zásahy a v jaké rozsahu, to opět z žádného důkazu nevyplývá. Naopak z výpovědí svědků má soud za prokázané, že zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou zaměstnanců Magistrátu města Zlín. Jak dále vyplývá ze znaleckého posudku zpracovaného znalcem Ing. Jířím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (č. l. 43196, originál Volná příloha č. l. 42030), kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce „Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína“, a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v pokud ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní společnost Novell, TESCO SW, Software602 a GORDIC, a takový případně nalezený požadavek identifikuje, tak ze závěrů posudku vyplývá, že v případě této veřejné zakázky zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společnostem, případně jejich implementačním partnerům sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.

671. Ještě k problematice tvrzení obžaloby, že se obžalovaní včetně tedy obž. B. v rámci protiprávního jednání podíleli na zadávací dokumentaci i z hlediska stanovení cen za jednotlivé dílčí plnění, v této souvislosti je možno odkázat např. na odůvodnění ve vztahu k obž. Antonínu D., kde je dle soudu podrobně rozveden opak tohoto tvrzení, byť zejména ve vztahu k části zakázky týkající se právě obž. D.
672. Jako svědky v souvislosti se zakázkou bodě F. soud v hlavním líčení vyslechl zejména Vladimíra B., pracovníka odboru informatiky magistrátu (krátkodobě v období od 1. 4. do 30. 6. 2011 rovněž v pozici zastupující vedoucí odboru informatiky), Ing. Libora S., což byl krátkou dobu vedoucí odboru informací magistrátu, Ing. Alenu Z., náměstkyni primátora v době od listopadu 2010 do 31. 8. 2012, Zbyňka S., poradce náměstkyně pro ICT na magistrátu, Mgr. Davida O., projektového manažera Novell, a zejména Ing. Zdeňku B., což byla od roku 2012 pověřená vedoucí odboru informatiky na MM Zlín. Svědek Ing. Libor S. vypověděl (bod 69. rozsudku), že zadávací dokumentace vypracovával s kolegy na magistrátu, když přišel na magistrát, tak technické specifikace k zadávacím dokumentacím již byly zpracované, ale byl to on, kdo měl konečné slovo v tom, jak ty technické specifikace půjdou ven, to, co jim bylo dodáno, měl možnost ovlivnit, byly zohledněny jejich požadavky, finální verze nebyla dle něj nijak diskriminační. Svědek Zbyněk S. (bod 93. obžaloby) rovněž uvedl, že nevnímal, že by obsah zadávací dokumentace někoho

zvýhodňoval a ani vzhledem k samotnému průběhu zadávacích řízení se to dle něj nedá předpokládat. A Zdeňka B. (bod 94. rozsudku) uvedla, že zadávací dokumentace vycházela z potřeb magistrátu, kdy chtěli pořídit 7 různých software programů, zadávací podmínky zpracovali s odbory magistrátu, s EUNICE a předpokládá, že se dělal průzkum trhu, aby byli schopni zadávací dokumentaci vytvořit. Dokumenty předkládané ze strany EUNICE kontrolovali, připomínkovali, jejich připomínky byly většinou zapracovány a takto vznikla zadávací dokumentace jako podklad pro veřejnou zakázku. Protože jedna z částí integrace byla elektronický oběh účetních dokladů, jednala i s obž. B. z DATAP, která byla distributorem GORDIC. Od GORDIC měli účetní systém a ten oběh faktur byl nadstavba nad tímto software, tak s ním komunikovala, aby to dokázali na sebe navázat.

673. Ve vztahu k jednání pod bodem G. obžaloby soud uvádí následující. Ve vztahu k ovlivnění studie proveditelnosti soud provedl následující důkazy. Dne 4. 6. 2010 v 12:22 hod. (č. l. 26139 – 26168) Michal V. zasílá emailem Jiřímu B. na emailovou adresu xxx v předmětu: „*Požadavky na ERP*“. Dne 7. 6. 2010 v 9:38 hod. (č. l. 26139 – 26168) Jiří B. dokument s vyznačenými částmi vrací emailem Michalu V., přičemž dokument komentuje a za GORDIC doplňuje. V textu emailu V. sděluje, že: *zelené jsou k zamyšlení a přesnější definici či k rozpracování v rámci výzvy. Fialové jsou požadavky k řešení. Dá se říci, že je to*

- *práce s rozpočtovým výhledem a vnitřních vazeb*
- *sledování likvidity*
- *personalistika a mzdy.*

Ještě dne 7. 6. 2010 v 10:11 hod. (č. l. 26139) Michal V. tento dokument od B. s jeho poznámkami přeposílá emailem RNDr. Františkovi H.

674. Jiné důkazy se ve vztahu ke studii proveditelnosti ve vztahu k obž. B. ve spise nenacházejí. Nutno tedy konstatovat, že obž. B. neměl v rukou a k dispozici vůbec Studii proveditelnosti, ani její rozpracovanou verzi, ale dokument nazvaný Specifikace požadavků na řešení ERP, který zpracovala ke dni 17. 5. 2010 Ing. Ivana Š. Ivana Š. byla v uvedené době informační manažer krajského úřadu, a jako svědkyně byla v řízení vyslechnuta. Jinými slovy, obž. V. zaslal obž. B. materiál zpracovaný samotným zaměstnancem krajského úřadu, nešlo o žádný utajovaný dokument, obž. B. v něm několik málo pasáží zvýraznil dvěma barvami (zelenou a fialovou) a poslal zpět obž. Michalu V. a tento jej přeposlal se zvýrazněnými pasážemi Františku H. Zda vůbec a v jakém případném rozsudku se dokument či jeho jakákoliv část přenesla do studie proveditelnosti, to nebylo nikým zkoumáno. Na první pohled je předmětný dokument (č. l. 26142 – 26163 o 27 stranách) zcela jiný, a to jak obsahově, tak i formálně, než zpracovaná finální Studie proveditelnosti (tato je k dispozici na č. l. 10303 – 10407 spisu a má navíc 105 stran textu). Rozhodně ale nemohly být do studie proveditelnosti zakomponovány připomínky obž. B., jak tvrdí obžaloba, protože obž. B. žádné připomínky k dokumentu a ani ke studii samotné neučinil. Z dokumentu totiž vyplývá, že obž. B. žádné úpravy nečinil, nic nekomentoval a absolutně nic do dokumentu nedoplňoval. Soud opakuje, že pouze část pasáží zvýraznil zeleně s dodatkem, že nad těmito by se měli v EUNICE zamyslet a přesněji je definovat, část pasáží zvýraznil fialově s dodatkem, že jde o požadavky k řešení. Z čeho tedy obžaloba vychází při tvrzení, že obž. V. umožnil obž. B. doplňovat požadavky na ERP do studie proveditelnosti, opět není soudu jasné. Pokud je obhajobou zdůrazňováno, že nebylo v obžalobě konkretizováno, jaké konkrétní úpravy měl obžalovaný do studie proveditelnosti provádět, je to zřejmě právě z toho důvodu, že spisový materiál žádné takové úpravy nedokládá.

675. Ve vztahu k zadávací dokumentaci soud provedl následující důkazy. Dne 11. 11. 2011 v 9:00 – 15. 11. 2011 v 4:55 hod. (č. l. 26190 – 26192) probíhají jednání ohledně termínu schůzky. Konkrétně píše Ing. Jiří B. Michalu H. a v kopii Michalu T. a R. zprávu: *Vážení pane. Podle požadavku kraje jsme se sešli s firmou TESCO SW. Projednali jsme body směřující k realizaci požadavků kraje. Následujícím krokem by mělo být společné jednání kraje s Gordic i TESCO SW. Proto prosím o návrh termínu. Předpokládám, že*

vhodné místo setkání bude na půdě kraje ve Zlíně a termín v příštím týdnu. Následně v komunikaci za Krajský úřad Zlínského kraje vystupuje i O. a jednání o spolupráci GORDIC a TESCO SW je dohodnuto na 24. 11. 2011 ve 13:00 hodin. Dne 21. 11. 2011 v 17:13 – 23. 11. 2011 v 11:12 hod. (č. l. 26193 – 16196) je pokračováno v plánování schůzky v souvislosti s dohodou s krajem o spolupráci GORDIC a TESCO SW – schůzka nakonec zrušena. Nicméně v komunikaci opět Ing. Jiří B. uvádí, že dostali za úkol provést koordinační schůzku a žádá o zaslání bodů, o kterých se bude jednat, aby se mohl lépe připravit. Ve veškeré komunikaci s krajem je podepisován v emailu s doložkou *ředitel společnosti Datab Consult, s.r.o. – GORDIC-distributor Jib* a výrazným logem spol. GORDIC.

676. Dne 13. 12. 2011 je zřejmé (č. l. 10556 – 10577), že EUNICE na základě smlouvy o dílo bude vypracovávat analýzu současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, kdy výstupem analýzy bude ve třech dokumentech: a) Podrobná analýza současného stavu řízení úřadu a Komplexní návrh řešení vnitřní integrace úřadu, b) Technická část zadávací dokumentace VZ na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS) a c) Technická část zadávací dokumentace VZ na rozvoj ERP systému
677. Dne 7. 1. 2012 v 19:49 hod. (č. l. 26227) Michal V. žádá Zuzanu M. ve věci Presentace VI ZK, aby mu doplnila do toho týmu ERP ještě Jirku B. Jiří B. se tedy stává členem týmu EUNICE, který vypracovává analýzu současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, včetně technických částí zadávací dokumentace na ERP systémy, tedy budoucí předmět projednávané veřejné zakázky. Dále dne 19. 1. 2012 v 14:33 hod. (č. l. 26228 – 26238) Ivana Š. z Oddělení podpory řízení, Odbor kanceláře ředitele Krajský úřad Zlínského kraje zasílá emailem ve věci požadavků ERP Michalovi V. na email xxx pracovní verzi požadavků na rozvoj v oblasti ekonomika a majetek, tak stejný email zasílá do emailu i Jiřímu B. Dne 24. 1. 2012 v 10:50 hod. (č. l. 26242 – 26244) Michal V. v předmětu „*upravený zápis*“ zaslal Zuzaně M. v příloze emailu zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace na Zlínském kraji, z něž vyplývá, že se jednání účastnil za „EUNICE“ mimo jiné i obž. B. Předmětem jednání pak byla zejména Analýza současného stavu IS na KÚ ZK a návrh jeho úprav – oblast ERP. Za kraj byl přítomen např. O., který však dle soudu musel vědět s ohledem na minimálně předchozí komunikaci, jaké je faktické postavení obž. Jiřího B. Dne 27. 1. 2012 v 13:55 hod. (č. l. 26421 – 26427) Ing. Ivana Š. z emailu xxx posílá Michalu V. a Jiřímu B. v předmětu „*Ekonomika PO – upravená specifikace*“ dokument s přepracovaným materiálem k požadavkům EKO-PO (PO je zkratka příspěvkových organizací). Přitom tyto přeposlané úpravy učinil v dokumentu Ing. Martin N., tedy pracovník kraje, jak vyplývá ze zápisu z porady výše, kde je uveden mezi osobami jednajícími za kraj. Dne 27. 1. 2012 v 14:01 hod. (č. l. 26265 – 26286) Ing. Ivana Š. z emailu Xxx posílá Michalu V. a Jiřímu B. v předmětu „*požadavky na ERP – doplnění*“ dokument obsahující požadavky za EKO, které je potřeba ještě doplnit. Dne 28. 1. 2012 v 15:18 hod. (č. l. 26332 – 26358) Michal V. z emailové adresy xxx přeposílá obž. B. na emailovou adresu xxx v předmětu „*ZD*“ dokument nazvaný „*podklad_vecna.spec.docx*“ obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k zakázce se žádostí, aby to Jiří B. proletěl. Z dokumentu samotného již nyní je možno vyčíst, že *krajský úřad v současnosti eviduje movitý i nemovitý majetek v IS GINIS (a je podrobně definováno pro jaké úkony) a rovněž IS FaMa+ a opět následuje výčet, co je jeho prostřednictvím evidováno. Oba systémy (GINIS a FaMa+) jsou provozovány v prostředí KÚ, IS GINIS je aplikace těžký klient nad databází ORACLE, přístup k IS FaMa+ je výhradně prostřednictvím internetového prohlížeče s využitím databázového prostředí MS SQL server atd. Předmětem veřejné zakázky je tak komplexní dodávka služeb a SW nástroje pro rozvoj řešení evidence a správu majetku kraje a přímo souvisejících úprav ERP zadavatele, včetně zajištění provozní podpory.* Dne 30. 1. 2012 v 8:51 (č. l. 26395 – 26420) Michal V. zasílá emailem Ivaně Š. a v kopii i Jiřímu B. na email xxx (s jeho viditelnou emailovou adresou) první verze specifikace pro majetek v dokumentu „*majetek –specifikace.docx*“ před jednáním s tím, že za hodinu budou u ní. *Dle obsahu v kapitole 4.1.1.1. Integroční vazby je uvedeno, že součástí implementace je realizace oboustranných integračních vazeb dodávaného řešení s následujícími systémy zadavatele, konkrétně se systémem FaMa+ a dále GINIS. V části požadavky na cenu je uvedena částka za dodávku služeb a SW nástroje*

*pro rozvoj řešení evidence majetku kraje ve výši 4,7 mil. Kč a za provozní fázi 3 mil. Kč. Dne 6. 2. 2012 v 21:56 hod. (č. l. 26485 – 26487) Michal V. posílá Zuzaně M. a zástupcům Zlínského kraje zápis z jednání pracovního týmu na Krajském úřadu Zlínského kraje k zakázce, které se za EUNICE účastní kromě V. a H. i Jiří B. Dne 16. 2. 2012 v 9:00 – 9:30 hod. (č. l. 26522) je záznam o plánované schůzce v emailovém kalendáři Josefa T. na KÚ Zlín mezi zástupci TESCO SW Josefem a Michalem T., H., V. a B. Dne 22. 3. 2012 v 19:55 hod. (č. l. 26573 - 26599) Michal V. posílá emailem z adresy xxx Jiřímu B. na email xxx v předmětu „Podklad k převodu z Oracle na MS“ aktuální verzi na majetek, tedy mimo jiné dokument nazvaný: *majetek – specifikace 20120319 doplněk.doc*. V textu emailu žádá Jiřího B. o úpravu tak, aby z toho byla technická část pro VŘ. Jedná se o *technickou specifikaci k části evidence majetku, na které spolupracují také zástupci TESCO SW*. K tomu je nutno dodat, že převod z platformy ORACLE na MICROSOFT byl sjednán na schůzce a jde tedy o požadavek samotných pracovníků kraje, je to uvedeno v předchozím zápisu z jednání. Dne 5. 4. 2012 v 8:48 hod. (č. l. 26600 - 26618) Michal V. posílá emailem Michalu T. aktuální verzi dokumentu „*majetek – specifikace*“ na porovnání, kterou přeposílá Michal T. dne 5. 4. 2012 10:37 hod. zaměstnancům TESCO SW K. a P. Opět se jedná o technickou specifikaci k části evidence majetku. Dne 9. 4. 2012 v 17:13 hod. (č. l. 26619 - 26641) Michal V. posílá emailem Jiřímu B. dokumenty k technické specifikaci na majetek a požadavky na rozvoj ERP s tím, že *změna na Zlínském kraji byla schválena a znamená to, že jdou do finále a zakázka bude vyhlášena v celkové hodnotě přes 8 mil Kč. Majetek mají víceméně dopřesněný, ale dělá mu problém ta druhá část a potřeboval by se s ním na to zítra podívat. Problémem je, že to půjde ven jako jedna zakázka v otevřeném řízení a ty specifikace, které napsal Š., se musí trochu zobecnit*. Dne 10. 4. 2012 v 17:06 až 12. 4. 2012 v 20:39 hod. (č. l. 26642 - 26647) Michal V. zasílá emailem Ivaně Š. a v kopii P. doplněné dokumenty specifikace na majetek a ERP. Ti ho připomínají, čemuž se V. diví. Dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. proběhl hovor obž. Michala V. a Františka H., (č. l. 26645 - 26646). Od 25 minuty hovoru: Michal V. sděluje, že jdou zítra se Zuzkou (M. z EUNICE) za P. o půl jedenácté a za Š., H. říká, že zítra jede na 8:30 do Přerova. Michal V. říká, že tam zítra bude (*ve Zlíně v kanceláři*), že v devět tam má B. a T., o půl jedenácté jde na kraj, v jednu jde na ateliéry a o půl třetí má krajský výbor TOPky. Dne 30. 4. 2012 v 22:00 hod. (č. l. 26696 - 26733) Michal V. přeposílá dokument „*ERP 20120430.doc*“, který obdržel od Ivany Š. Michalu T. a Josefu T. a ve 22:01 Jiřímu B. Jde o technické specifikace k části evidence majetku a k části migrace IS GINIS z ORACLE na MS a další rozšíření funkcionalit. Dne 18. 5. 2012 ve 12:06 hod. (č. l. 26786 - 26796) Michal V. zasílá O. upravenou verzi dokumentu ERP nazvanou „*ERP 20120515.docx*“. Následně téhož dne ve 12:08 hod. zasílá tuto aktuální verzi dokumentu ERP nazvanou „*ERP 20120515.docx*“ K. a v kopii P. (oba z TESCO SW) a ve 13:49 hod. Jiřímu B. Jde opět o pracovní verzi technické specifikace k části evidence majetku a k části migrace IS GINIS z ORACLE na MS a další rozšíření funkcionalit s uvedenými úpravami. Dne 21. 5. 2012 v 9:09 hod. (č. l. 26797 - 26800) Michal V. posílá emailem O. pročištěnou verzi dokumentu ERP nazvanou „*ERP 20120521.docx*“ a „*Schéma majetku v02.vsd*“ s tím, že musí doladit požadavky licence a požadavku na 3 čtečky a v 9:22 hod. Michal V. zasílá Ivaně Š. a Jaroslavu O. ještě ve verzi slíbené dopřesnění k možné prezentaci řešení v rámci jednání hodnotící komisi. Stejný dokument zasílá v 9:47 hod. (č. l. 2601 - 26803) Michal V. emailem Josefu T. a Michalu T. v předmětu „*aktuální verze*“ dle jejich páteční domluvy, jde opět o dokument nazvaný „*ERP 20120521.docx*“, obsahující aktuálně upravené technické specifikace k zakázce. Dne 22. 5. 2012 v 16:53 hod. (č. l. 26804 - 26827) Michal V. posílá emailem z adresy xxx aktuální verzi ERP_MAJ v dokumentu nazvaném: „*ERP 20120522.docx*“ s „*přílohou 2 – Podmínky zajištění podpory*“ K. a P. a v kopii taky Josefu a Michalu T. s tím, že *ty poslední dvě změny nebylo možné řešit. Pokud budou mít připomínky, tak do zítřka. Už ale nemohou měnit to, co se odsouhlasilo v pátek*. Dne 22. 5. 2012 v 16:55 hod. (č. l. 26828 - 26874) Michal V. posílá emailem z adresy xxx stejný dokument plus další dokumenty týkající se ERP i Jiřímu B. na email xxx s tím, *aby dal vědět, pokud by tam viděl nějaké problémy*.*

678. Toto jsou veškeré důkazy obžaloby ve vztahu k jednání obž. B. v části, kdy je mu kladeno za vinu ovlivňování zadávací dokumentace. Z důkazů vyplývá, že obž. B. nejednal skrytě, ale pracovníkům

krajského úřadu byl znám, jak ostatně soud již shora popsal, že obžalovaný byl zástupce DATAP, která dodávala a spravovala stávající systém na krajském úřadu na podkladě Smlouvy o komplexní podpoře aplikačních programových produktů uzavřené již 26. 7. 2007. Konkrétně se jednalo o produkt GINIS. Dále obžalovaný měl k dispozici průběžné verze zadávací dokumentace, zejména technické specifikace a mohl je připomínkovat, ovšem jde rovněž o to, že integrace v sobě zahrnovala integraci stávajícího systému evidence majetku na krajském úřadu. Šlo o informační systém GINIS a o to, že tento měl být integrován spolu s dalšími systémy, včetně systému FAMA+ dodávaného kraji TESCO SW. Nejednal skrytě, naopak se účastnil schůzek na kraji, byl uveden v zápisech, byť v kolonce u EUNICE, nicméně znovu soud opakuje, že musel být znám pracovníkům kraje. Pokud např. Ivana Š. zasílá průběžné verze k připomínkám, zasílá je Michalu V. a samostatně je zasílá přímo obž. Jiřímu B., což by dle soudu nedělala, pokud by měla za to, že jsou oba dva ze stejné společnosti. Pak by stačilo poslat dokument jen jednomu zástupci. Za EUNICE bylo vždy schůzkám účastno více osob a stejně je dokument zaslán jen jednomu zástupci EUNICE, a to Michalu V. Navíc sami pracovníci kraje museli vědět, že když integrují stávající informační systémy těchto dvou společností, že tedy jednají s jejich zástupci. Navíc z listin předložených obžalobou není zřejmé, jaké konkrétní připomínky a zda vůbec byly obž. B. přímo činěny, jaké, v jakém rozsahu a z čeho je vůbec dovozováno, že byly činěny ve prospěch Gordic. Navíc zadávací dokumentaci měli pracovníci kraje pod kontrolou, sami činili připomínky. Rozbor svědeckých výpovědí ke skutku G. provedl obhájce obžalovaného ve svém závěrečném návrhu (viz výše), kdy soud se shoduje se závěrem, že z výpovědí svědků nevyplývají žádné skutečnosti, podporující byť minimálně důvodnost žalobních tvrzení vůči obžalovanému. Další společnost, konkrétně Marbes, byla schopna podat nabídku, takže ani potenciální časový předstih nehrál v tomto případě roli.

679. Listiny ve vztahu k zpracování nabídek, tedy ve vztahu k období od 24. 8. 2012 do 30. 10. 2012. Dne 14. 8. 2012 od 09:00 do 10:00 hod. (č. l. 27028) je záznam o schůzce z kalendáře emailu Josefa T. mezi zástupci TESCO SW Josefem T. a Michalem T. a Jirím B. Dne 28. 8. 2012 je zveřejněna veřejná zakázka „Rozvoj ERP systémů“ a je zveřejněna zadávací dokumentace (č. l. 27030 - 27157 a 27163 - 27171). O této skutečnosti dne 29. 8. 2012 ve 14:06 hod. (č. l. 27158 - 27159) obž. Michal V. informuje Zuzanu M. a v kopii Michala T. Dne 29. 8. 2012 v 16:21 hod. proběhl hovor Josefa T. a Michala T. (č. l. 27160). Josef T. se ujišťuje, že vypsal teďka ten Zlín. Michal T. říká, že *je to tak, že mu to psal. Nabídka má být předložena do konce října. Josef T. se potřebuje v souvislosti s tou věcí sejit s tím kolegou, co už se s ním jednou viděli. Michal T. se ptá, zda to je ten, co taky tam řeší tu druhou půlku. Josef T., no, no, no, aby se nějak domluvili. Michal T. říká, no, tak mu zavolá a sejdou se. Josef říká, že to má Michal nějak domluvit, aby oni nezačali nějak jinak. Michal mu hned zavolá. Josef T. říká, že jinak to nevypadá zas až tak špatně. Michal T. říká, to vypsaní, jo? Josef T. říká, že jo. Michal T. se díval na některý ty věci a nevypadá to zas až tak špatně, no. Zabojujou.* Následně dne 29. 8. 2012 16:45 hod. (č. l. 27161) je zaslána SMS Michalem T. Jiřímu B.: *Ahoj, vim že jsi asi na dovolené. Kraj už vypsal ten ERP, tak bychom se radi potkali až to bude možné. Díky.* Michal lze tedy dle soudu dovodit, že oním kolegou v předchozím hovoru byl skutečně obž. Jirí B. Dne 4. 9. 2012 ve 14:13 hod. (č. l. 27175) Michal T. emailem dojednává s obž. Jirím B. schůzku v Kroměříži v Restauraci Octárna a ve 21:46 hod. Jirí B. odpovídá emailem Michalu T., že *OK přijede.* Schůzka byla sjednána na 11. 9. 2012 (č. l. 27172). Dne 17. 9. 2012 v době od 09:30 do 11:30 hod. (č. l. 27173) se dle kalendáře v emailu Josefa T. uskutečnila schůzka nejméně mezi Josefem T., Petrem P. a Jirím B. v prostorách společnosti TESCO SW v Olomouci. Dne 5. 10. 2012 v 11:53 hod. (č. l. 27174) obž. Michal V. z emailu xxx přeposílá obž. B. na adresu xxx v předmětu: *„Důvěryhodný archiv“* svoji emailovou komunikaci s Radkem Č. ve stejném předmětu. Dne 10. 10. 2012 ve 21:30 hod. (č. l. 27175) obž. Jirí B. z emailové adresy xxx sděluje Josefu T., že se zítra ozve. Dne 12. 10. 2012 (č. l. 21176) byla podána ze strany TESCO SW žádost o dodatečné informace a to: 1) Zda je uchazeč oprávněn podat nabídku pouze na část 1 nebo pouze na část 2? 2) Pokud by bylo připuštěno, že vítězný uchazeč může provádět plnění obou částí, je uchazeč oprávněn podat samostatnou nabídku na část 1 a současně samostatnou nabídku na část 2, nebo

je uchazeč oprávněn podat nabídku na obě plnění současně? 3) Pokud by bylo připuštěno, že vítězný uchazeč je oprávněn podat samostatnou nabídku na část 1 a současně samostatnou nabídku na část 2, nebylo by takové řešení v kolizi s § 69 odst. 3 ZVZ? Odpovědi jsou zveřejněny v rámci dodatečných informací dne 17.10.2012 ze strany zadavatele (č. l. 27177 - 27186). Dne 22. 10. 2012 v 15:34 hod. (č. l. 27187) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B. T. říká B.: „*prosím tě, bylo by dobrý se potkat, jednak jsem tě chtěl požádat, jestli bys prověřil nebo jestli si S. ne vlastně, tys říkal, že to napíšeš sám, my bysme potřebovali ty nějaký..věci a jednak bych ti rád předal nějaký informace, který budeš potřebovat, a zároveň bych chtěl nějaký od tebe. Kdy bysme se mohli potkat?*“. B. říká: „*no, já, zítra, klidně to může být. Já budu zítra ve Zlíně a nevidím problém, že bysme se mohli zítra sejít*“. Domlouvají se na schůzce na zítřek, kolem třetí v Přerově. Zítra si zavolají. Od 2:05 T. říká: „*a prosím tě, takovej ten jakoby ten text, jakoby odborněj jakoby, ten co, na kterej od tebe čekáme, ten bereš v potaz, že na to čekáme?*“. B. říká: „*já ho beru, ano, že na to čekáte*“. T. říká: „*dobře, tak zítra to probereme*“. Dne 23. 10. 2012 v 13:23 hod. (č. l. 27189) si oba jmenovaní domlouvají již předjednanou společnou schůzku, potkají se dnes v 15h v Přerově. Dne 26. 10. 2012 v 8:18 hod. (č. l. 27191) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B., kdy T. mu říká, že podklady dostal a použil, ale protože zvolili variantu toho přeprdeje jakoby dalších licencí, tak by potřeboval nějaký podklad pro tu přílohu č. 45. B. říká, že má jednání a pak zavolá. Následně stejného dne v 10:28 hod. (č. l. 27192) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B.: jde o hovor ohledně přílohy č. 4. Jedná se o seznam licencí a necenění. Jedná se i o smlouvy. T. předpokládá, že ten text můžou použít tak, jak je? B. říká, že si myslí, že jo, bavili se o tom, že se to editačně upraví, jo ale v tomto duchu. T. říká, že jasný, takže ten použijí tak jak je a poslední věc jakoby zase k té jiné části, tam jsou, potom jsou nějaký tabulky, kde se vyplňuje, ano, ne, tak oni to nějak vyplní a s tím si asi ví rady, že některý ty věci nejsou úplně jakoby, nebo nelze úplně splnit předpokládá. B. říká, že samozřejmě. T. bude čekat na tu přílohu. Dne 29. 10. 2012 v 9:34 hod. (č. l. 27193) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B. Baví se o úpravě textu, některých technických částí, T. zmiňuje i cenu 1,15, kterou tam dal. B. mu k ceně říká, že to je jako jedno, že tam jsou ty hranice vyjádřené. Dne 29. 10. 2012 v 12:36 hod. (č. l. 27196) Josef T. zaslal SMS zprávu Michalu T.: *Co otevirani obalek na ku zlin? Majetek? P V 12:36 hod. Michal T. odpovídá: Bude zítra. Dne 30. 10. 2012 v 08:03 hod. (č. l. 27197) Jiří B. sděluje telefonicky Michalu T., že už je to tam. Říká, že na otevírání obálek tam nebude. T. na otevírání obálek jede. B. říká, že byl první, kdo dal nabídku. Otevírání má začít od 10.15 hod.*

680. Dne 30. 10. 2012 v 15:23 hod. (č. l. 27272) proběhl hovor Jiřího B. a Michala T. B. se informuje, jak probíhá soutěž. Hovoří o tom, že všichni udělali své a teď budou čekat, až zahřmí. T. říká, že je to nadějně. B. říká, takže hlavně úsměvy a pak někde půjdou na večírek. Dne 8. 11. 2012 v 09:23 hod. (č. l. 27273) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B. T. se dotazuje, zda B. nemá nějaké průběžné info, jak se to vyvíjí. B. odpovídá, že ne, informace nemá, nějaké jo, ale tak víceméně probíhající konstanty, že to nějak tak probíhá, no. Jako nemá informace o nějakém bodu zvratu, to nemá. Byl na něco dotazován. Michal T. říká "no a ty věci, jak to, se nějak vyjasnily, jo?" B. říká, že to nějak odpovídali, že to je tam, to je tam, to je tam, spíš jako upřesnění, že nebylo třeba ani oficiálních dotazů. M. T. říká, že jenom chtěl vědět. Tak jo, tak potom to jakoby nechají. B. si myslí, protože už by kolem toho nějaký kopanec proběhl, ale ten stav v tom řešení, když to řekne jinak, tak je to, buď to chtějí, nebo ne. M. T. spíš zajímalo, jestli k nějakýmu jakoby. B. říká, ne, rána nepřišla žádná. Dne 16. 11. 2012 v 12:44 hod. (č. l. 27273) opět proběhl hovor Michala T. a Jiřího B. Michal T. se B. ptá, jestli neví o nějakém průběhu, časovým harmonogramu, jestli už se sešli, něco proběhlo, nějaký jednání. B. říká, že dělal nějaké doplňující informace, jestli se sešli, neví, ale v každém případě nikdo nenadával. Podle B. to probíhá až na nějaké formality bez problémů. Neměl by nastat problém, že by měli být vyloučení. Vypadá to dobře, že se bude hodnotit, protože jinak by si nevyžadovali věci. B. doufá, že to spěje do fáze, a posune se to tím správným směrem. T. nechce nějak zbytečně čerit vodu, ale uběhl už nějaký ten týden, tak se ptá. Děkuje za info a kdyby se něco dozvěděl, dá vědět. B. říká, že jasně, ten večírek je nemine, to on ví.

681. Dne 19. 11. 2012 Rada Zlínského kraje bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení a schvaluje výběr nejvhodnější nabídky pro část 1. TESCO SW s nabídkovou cenou 5 962 000 Kč bez DPH a pro část 2. GORDIC s nabídkovou cenou 2 490 000 Kč bez DPH (č. l. 27308 - 27327).

Dne 18. 12. 2012 v 9:20 hod. (č. l. 27332) proběhl hovor Michala T. a Jiřího B. T. žádá B. o schůzku. B. říká, že neví, byl týden v zahraničí. Bude se cítit zkonsolidovaný nějak odpoledne. Odpoledne mu zavolá. T. se ptá na nějaké zprávy z těch jejich končin, tak se chce zeptat, jak to tam vypadá. B. sděluje, že koutkem oka to monitoruje, zprávy má a není nic proti ničemu, probíhá nějaký proces ověřování. To je všechno, co kolem toho. T. právě to zajímá. Dne 25. 1. 2013 v 10:03 hod. (č. l. 27333) Ivana Š. sděluje Michalu T., že se bude podepisovat smlouva. Z hovoru vyplývá, že se jim posunul termín a zkrátí se jim délka doby implementace. Š. chce vědět, zda kvůli tomu zpoždění nebude mít TESCO SW problém. Vše by se mělo stihnout do konce roku. Zatím není zřejmé, o jakou konkrétní zakázku se jedná. Smlouvy jsou odsouhlaseny. Š. informuje T. o tom, jak hodnotili nabídky, že tam byly nějaké drobné problémy (*říká zvlášť tady u toho majetku*), že tam byly ještě dvě nabídky, které byly samozřejmě mimo mísu, nesplňovaly ani funkční předpoklady i cenově byly jinde, ale oni měli podle smlouvy odečíst víc bodů, než odečetli, ale to bylo formální. Nakonec GORDIC z toho vypadl, ten vyloučili. Zůstalo TESCO a MARBES, ale ten byl evidentně za nimi, to je jasné. Jim se nelíbilo odečíst bodů. Takže ten nesoulad je k dnešnímu dni v pořádku, takže to jde na podpis.

682. Dne 25. 1. 2013 v 10:19 hod. (č. l. 27333) proběhl hovor Jiřího B. a Michala T. B. říká Michalu T., že už volal Josefovi. S tou zakázkou se ptal, jestli už je ten kraj oslovil ohledně toho, že podepíší, říká: „ten majetek“. Michal říká, že už ví. B. chce udělat společné sezení, protože ví, že budou trochu ve sporu ohledně přenosů údajů. Byl by rád, jestli to přijmou potom společně k nějakému vylepšení řešení. T. konstatuje, že se potkají a že obě strany mají zájem. B. říká, že je to logické a že do toho namočí asi Pavla K., na částečné řízení projektu, hlídání věcí, na organizační záležitosti. Myslí si, že by si mohli řešením, které by se udělalo otevřít cestu i k dalším možnostem, které by byly. Považoval by to za rozumné, aby to mělo robustní aspoň tu filozofii. T. říká B., že sám ví, že to byl docela bolestivý, dlouhodobý proces a v jejich zájmu je jak vůči objednateli, tak vůči partnerům to dotáhnout do nějaké akceptovatelné podoby. B. říká, že věci, které se týkaly části té nabídky, jako „převod databáze“, jsou věci jasně definované na ně, ale ta integrace, to musí trochu, ... předpokládá, že ze strany TESCO SW bude jakási vstřícnost k tomu částečnému akceptování B. názorů na věc. B. říká, že finanční plnění je vždy otázka dohody. Jedná se jim hlavně o dlouhodobý cíl tam dále fungovat a rozvíjet. B. navrhuje sejit se na neformální schůzce na kraji. Měli by s nimi projít zadání prodiskutovat T. si myslí, že by si mohli předtím ještě vyjasnit problémy. B. říká, že určitě na kraji. Dne 30. 1. 2013 byly ze strany zadavatele podepsány smlouvy o dodávkách s TESCO SW a GORDIC (č. l. 27334 - 27345). Dne 31. 1. 2013 v 09:52 hod. (č. l. 27346) proběhl hovor Ivany Š. a Michala T. Baví se o smlouvě, která je připravena k podpisu. Š. se ptá T., zda s ním mluvil B., který už tam byl. Smlouva by měla být do pátku podepsaná. Zahájení bude dohromady pro obě plnění, protože ten GORDIC se podílí na obojím. Dne 21. 2. 2013 v 18:55 hod. (č. l. 27368) proběhl hovor mezi Michalem T. a jeho manželkou. Od 7.00 min hovoru Michal T. říká, že zítra v 10 hodin přijede B. se pohádat, protože po třech letech ujišťování, že budou spolupracovat si teď musí vymezit rozsah spolupráce a peněz, kolik dostane z jejich smlouvy na integrační vazby. Dne 14. 5. 2013 v 14:56 hod. (č. l. 27376 - 27377) emailová komunikace mezi Michalem T. a Jiřím B. s předmětem KUZL – integrace, kdy řeší subdodavatelskou smlouvu mezi TESCO SW a GORDIC. Další emailová komunikace mezi zástupci TESCO SW a GORDIC řešící subdodavatelskou smlouvu proběhla v době od 2. 7. 2013 do 19. 7. 2013 (č. l. 27378 - 27380). Dne 17. 7. 2013 uzavřena smlouva o dílo č. GORDP004PZRW o dodávce a implementaci a řešení jednotné evidence majetku a o zajištění jeho podpory mezi objednatelem TESCO SW a zhotovitelem GORDIC na částku 462 900 Kč bez DPH. Za GORDIC jednal v souvislosti s uzavřením smlouvy Ing. Jiří B. (č. l. 27416 - 27460).

683. V tomto případě tedy byla veřejná zakázka zveřejněna dne 28. 8. 2010, tedy již v době platnosti zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění jeho novely provedené zák. č. 55/2012 Sb., která s účinností od 1. 4. 2012 měnila pravidla pro zadávací řízení, kdy zadavatel musel zrušit

veřejnou zakázku, pokud byla podána jen jedna nabídka. V tomto konkrétním případě je tedy možno teoreticky uvažovat o případné motivaci obžalovaných k podání dvou nabídek do každé části vyhlášené soutěže, aby umožnili její provedení v případě, že by byla podána jen jedna (jejich). Soud dokonce připouští, že v této snad jediné části obžaloby zvažoval, zda k naplnění tr. činu nedošlo. Mezi obž. Josefem T., Michalem T. a Jiřím B. skutečně probíhá komunikace, v rámci které se postupně baví o vyhlášené veřejné soutěži, o nabídkách, scházejí se a nakonec TESCO SW a GORDIC podávají každá samostatné nabídky. Baví se dokonce mezi sebou o ceně (č. l. 27193), informují se vzájemně o podání nabídky a o případné účasti či neúčasti u otevírání obálek (č. l. 27197). Po podání nabídek se opět kontaktují a shání informace o průběhu jednání hodnotící komise. Nepřímo tedy obžalobou tvrzené skutečnosti takové jednání naznačují.

684. Na straně druhé obž. Josef T. k této komunikaci uvedl, že s GORDIC, která byla dodavatelem stávajícího ekonomického systému na úřadu, se nedohodli na tom, že každý vyhraje jednu část, nekoordinovali vzájemně obsah nabídek, nepodávali žádnou krycí nabídku, šlo o nabídku reálnou, a pokud jednal s obž. B. z GORDIC, čehož si není vědom, mohlo se to týkat nacenění licencí GORDIC, protože to potřebovali jako vstup pro část B). Laicky řečeno, aby mohli podat nabídku pro část B), potřebovali licenci stávajícího poskytovatele, což byla GORDIC. Bez spolupráce s GORDIC a nacenění jejich licencí, tedy ne nacenění celé zakázky a nějaké domlouvání o ceně, ale nacenění licencí GORDIC pro tu jejich vlastní nabídku, by nabídku sami na část B. nemohli podat. Toto jeho tvrzení je podporováno zcela telefonáty, které proběhly mezi obž. Michalem T. a obž. B. ze dne 26. 10. 2012, kde se tito dva opakovaně baví o seznamu licencí a nacenění licencí. Navíc v komunikaci je jediný hovor o případné ceně, konkrétně je v jednom z telefonátů zmíněna cena obž. Michalem T., jde o cenu 1,15, která ovšem neodpovídá ani jedné z nabídkových cen. Na podkladě provedených důkazů tak nelze jednoznačně a bez pochybností uzavřít, že mezi těmito třemi obžalovanými došlo k dohodě o rozdělení zakázky a o vzájemné a koordinované přípravě dvou nabídek, z nichž jedna je vždy tzv. krycí.
685. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obžalovanému Ing. Jiřímu B., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutek, pro který je obžalovaný stíhán, se částečně stal, avšak v prokázaném rozsahu není trestným činem, a to ani v případě jednání v bodě F., a ani v případě jednání v bodě G., proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Radek Č.

686. Obžalovaný ke skutkům D., F. a H. uvedl že spolupracoval s EUNICE pouze v období od 21. 4. 2010 do 30. 9. 2010, kdy si jej společnost najala na pomoc při zpracování studie proveditelnosti, zejména jejích technických částí, kdy tenkrát měli k dispozici pouze Františka H., projektů bylo více a potřebovali dalšího konzultanta. Do té doby a následně po ukončení spolupráce již nikdy do styku s veřejnou správou a s jakýmkoli veřejnými zakázkami nepřišel. S obž. V. se do té doby neznali. EUNICE konkrétně potřebovala pomoci v částech vnitřních integrací, kdy spolupracoval na vypracování studie proveditelnosti v té její technické části. Zpracovatel studie proveditelnosti byl de facto mediátorem mezi zadavatelem, který plánoval něco pořídit z dotačních prostředků a realizovat projekt, a trhem. Není možné vypracovat studii proveditelnosti na propojení systémů, nebo na rozšíření stávajících systémů, bez komunikace s trhem a prověřením realizovatelnosti takového projektu, ať už po stránce technické, či finanční. Nikdy mu nebylo řečeno, že by studie proveditelnosti měla být tajným dokumentem, nebo, že by se mělo jednat o zadávání nějaké veřejné zakázky. Ani jedna ze studií proveditelnosti, na kterých se podílel, nezahmotala žádné požadavky konkrétních firem. Studie byly zpracovávány s obrovským předstihem předtím, než vůbec k jakýmkoli zadávacím řízením na realizaci projektů docházelo. Jeho obžalobou popsanou účast na organizované skupině považuje za naprostou fabulaci. Ke konkrétním bodům obžaloby, tedy body D. a H., což je zpracování studií proveditelnosti na vnitřní integrace úřadu, D. se týká kraje

Olomouckého a H. kraje Zlínského, uvádí, že z bodu D. si toho mnoho nepamatuje. Ví, že to zpracování studie následovalo po Zlínském kraji a jelikož kraje mezi sebou byly podobné, tak i v té části vnitřní integrace úřadu se významně vycházelo ze zlínské studie. Studii zlínskou si pamatuje velmi dobře, u tohoto zákazníka se při jednáních diskutovaly jednotlivé aspekty studií, jejich přání a návrhy, které zadavatel na studii měl, s tím, co zjistili v rámci trhu a postupně se to učesávalo. Pravdou je, že i samotné kraje mezi sebou komunikovaly. Co se týká vnitřní integrace jako takové, má v obžalobě zmiňovanu pouze komunikaci se subjektem TESCO SW, což je mu záhadou, proč nejsou v obžalobě uvedeny subjekty další. TESCO SW byla do té doby pro něj neznámá firma, která společně s GORDIC a jinými, mu byla představena jako jeden z nositelů možného řešení v tomto projektu. V rámci vnitřní integrace úřadu šlo de facto o to, aby stávající systémy úřad rozšířil takovým způsobem, aby ulehčil práci úředníků. De facto to bylo zaměřeno na výměnu dat mezi informačními systémy, odbourání manuální práce, aby úředník pracující v informačním systému nemusel „přetukávat“ data do systému druhého. V typovém projektu byly možné dvě cesty, buď informační systémy mezi sebou propojovat napřímo, nebo prostřednictvím centrálního bodu (integrační sběrnice). Z možných dodavatelů samotné integrační sběrnice na českém trhu byl pouze Microsoft se svým produktem Biz Talk a snad společnost Oracle se svým produktem Enterprise Service Bus. On se ve studii snažil, jelikož bylo v plánu propojit minimálně tři informační systémy, navrhnout řešení směřující k servisně orientované architektuře, ne propojovat ty systémy napřímo, protože když máte propojit tři systémy a vypadne jeden dodavatel, tak musíte přeintegrovávat dvě vazby, je to výrazně nákladnější, než servisně naprosto přesně popsat vazby, využít na to centrální bod, aby jakýkoliv zadavatel nebyl závislý na jednom dodavateli informačního systému. K této problematice i na Zlínském kraji navrhl seznam subjektů, se kterými komunikovali, aby Zlínský kraj všechny subjekty z trhu svolal na jednání. V té době institut tržních konzultací znám nebyl, nicméně považuje ho za formální a poté asi zákonný popis toho, co bylo běžnou praxí. Zlínský kraj subjekty svolal a minimálně tam byl Oracle, má dojem, že Asseco a ještě dalších 5 firem. Na Olomouckém i Zlínském kraji navíc měla TESCO SW svůj systém na správu majetku. Minimálně Zlínský kraj chtěl propojit systém evidence majetku se systémem účetním od GORDIC, který tam měl dlouhá léta, aby majetkové odpisy se do účetnictví dostávaly řádně datovou cestou a úředník to nemusel přepisovat. TESCO SW tu studii přeposlal, protože na tom absolutně necítil nic závadového. Jak uvedl projekty v části integrace úřadu bylo de facto rozhodnutí o tom, zda to bude integrační sběrnice, anebo systémy se budou propojovat napřímo, a to zajímalo všechny subjekty, aby byly schopné nacenit a říct, jak to bude pracné, jestli představa kraje bude nějakým způsobem proveditelná. Obdobně je to v části bodu D., tam se jednalo o rozvoj ekonomického systému. V bodě D. má navíc explicitně zmíněno, že tehdejší kolega obž. V. mu dal jednoznačný pokyn, že by měli přeposlat studii proveditelnosti obž. Josefu T., kdy neviděl jediný důvod, že by neměl takovému požadavku vyhovět. Ze spisu ani není patrné, že by chtěl konat v nějakém zlém úmyslu, nebo snad chtít tímto způsobem někoho zvýhodnit i z pohledu toho vědomí, že studie proveditelnosti je v obecné formě, na základě studie nelze žádnou zakázku vypsát. Navíc všechny soutěže veřejná správa vypisuje na cenu a subjektivní hledisko nabízených řešení je absolutně opomíjeno. Pokud zadavatel chce něco vypsát na cenu, musí velmi detailně specifikovat přesné technické parametry, aby byl schopen vyhodnotit, že nabízené řešení je přesně takové, jaké požaduje. K bodu F. uvádí, že poté, co dokončil spolupráci pro EUNICE, tak ho František H. společně tenkrát i s obž. V. oslovili, zda by s nimi nechtěl spolupracovat a dále jim pomáhat. Spojili se přes MOIS, která EUNICE poskytovala konzultace. Není mu známo, že by MOIS někdy zpracovávala jakoukoliv zadávací dokumentaci. Pokud se v obžalobě uvádí, že *měl navrhovat úpravy zadávací dokumentace*, je pravda, že jakési zadávací dokumentace EUNICE zpracovávala a on sám na základě osobních vazeb, které tam měl s projektovými manažerkami, ty se na něj mnohdy obracely s tím, zda by jim něco nevysvětlil, nebo nepomohl něco přeformulovat apod. K bodu F. obžaloby ještě uvádí, že je k jeho osobě zmiňována vazba na GORDIC. On sám disponoval řešením pro ukládání dokumentů, ten systém rozvíjí doteď a jeho počátky jsou již v jeho diplomové práci. Při integračních projektech se potkal s obž. Jirkou B. a celkem si padli do noty. B. byl vývojářem,

rozuměl programování, on sám je de facto taky programátor a popsali si ta řešení a bylo zmíněno, že GORDIC chtěla nahradit úložiště, které používali do té doby. Jelikož u některých zákazníků po nich bylo vyžadováno, aby tam dodávali úložiště za milionové sumy, tak GORDIC hledal řešení, aby splnil tyto požadavky, nebo byl schopen takového řešení, které zajišťovalo elektronickou propagaci elektronických dokumentů napříč systémy v rámci úřadu, aby mohl dodávat něco levnějšího, protože produkty typu Documentum mají spoustu funkcionalit, které de facto zákazník nevyužil, ale musel by je zaplatit. Takže to byla čistě snaha o racionalizaci dodávek. Neměl žádnou zájmovou vazbu na jakýkoliv subjekt, firmu, hráče na trhu, a to ani vazbu majetkovou, osobní, kde by mu mohlo záležet na tom, jak se bude nějakému subjektu dařit. Pokud je jeho vina dovozována zejména z komunikace s TESCO SW, uvádí, že úplně stejně komunikoval i s jinými subjekty na trhu. Živě si pamatuje na komunikaci s Oracle ohledně integrace na Zlínském kraji. Nenašel v trestním spise indicii, která by naznačovala, v čem měla být provedena nějaká v jakémkoliv smyslu nežádoucí změna dokumentů, na kterých pracoval, nezachytil nic, co by ho nějak vedlo k tomu, aby se státní zastupitelství něčeho takového vůbec mohlo domýšlet. Celá studie měla cca 13 kapitol, k studiím existovala závazná osnova, nicméně jeho prací byla čistě kapitola 7. Další kapitoly měly na starosti projektové manažerky, do těchto kapitol nezasahoval, ani ho nezajímaly. Každou verzi studie proveditelnosti zároveň dostával i samotný zákazník, budoucí zadavatel zakázek a ten sám studie konzultoval, jednak interně v rámci úřadu, na to byly projektové týmy, které mezi sebou studie konzultovaly a zároveň konzultovaly i s některými svými stálými dodavateli, nebo měli vazby s lidmi z firem, které považovali za odborníky a zajímal je jejich názor. Poskytování textu připravované studie proveditelnosti během konzultací s nejrůznějšími subjekty bylo běžnou záležitostí, už z povahy samotné věci. Naopak, on to vždy chápal jako prospěšné věci a ten subjekt, který už třeba u toho zákazníka působí, tak kdo jiný by se k tomu měl vyjádřit, pokud se má jeho řešení integrovat s řešením buď nově nakupovaným, nebo už existujícím a pouze vytvořit propoj. V závěrečném návrhu se obž. Č. jen krátce vyjádřil bez nových argumentů (č. l. 43873).

687. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu uvedl (č. l. 43959 - 43962), že nebyl proveden jediný důkaz svědčící o tom, že by se obžalovaný dopustil jakéhokoliv konkrétního jednání, které by on sám v době skutku mohl považovat za nežádoucí, tím méně za nezákonné, či dokonce trestné, a které by nyní soud mohl hodnotit jako trestněprávně relevantní. Ve vztahu k bodu D. obžaloba dokládá pouze několik málo emailů, které měl obžalovaný odeslat obž. Michalu T. v rámci komunikace o pracovních verzích studie proveditelnosti, na níž se obžalovaný v dílčím rozsahu podílel jako IT konzultant. U daných emailů není obžalobou kriminalizován nějaký konkrétní závadný obsah, ale pouhý obecný fakt, že účastníci komunikují o studii proveditelnosti. Jiné tvrzené jednání obžalovaného, které by mělo být trestné, od obžaloby k dispozici není. Dále poukazuje na to, že obžaloba, ani následně provedené dokazování, nepřinesly ani náznak odpovědi na klíčovou otázku, proč by předmětné individuální jednání obžalovaného mělo být vůbec protiprávní, resp. v rovině skutkové, jaké okolnosti měly či mohly vést obžalovaného k úvaze, že daným způsobem jednat nemá, že je to nežádoucí, že to někoho poškozuje, že to někoho neoprávněně zvýhodňuje, že se vystavuje riziku trestního postihu. Ačkoli obžaloba říká, že obžalovaný *v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a veřejnou soutěží, v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě nebo jinému prospěch, sjednal některému soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (256/1, 2a, b), a dále vyhotovil nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (260/1, 4a, 5)*, tak jediným skutkovým podkladem této sofistické právní konstrukce je ovšem pouze to, že obžalovaný dostává jako člen pracovního týmu pokyn, aby poslal T. aktuální verzi studie proveditelnosti a on to udělá. Obžalovaný nebyl součástí managementu dotčených společností, ani na nich neměl žádný majetkový podíl. Předmětné jednání bylo součástí jeho pracovních úkolů, které vykonával podle pokynů EUNICE, která si jej najala v rámci jeho profesní specializace na čistě odborné práce, tedy na konzultace v technických otázkách IT, navíc

jen na velmi krátkou dobu, představující zlomek časového rozpětí popisovaného skutku. Pokud mezi dotčenými společnostmi, resp. jejich představiteli, měly být jakékoliv nezákonné dohody směřující ke zmanipulování veřejných zakázek, kdy toto navíc nebylo prokázáno, ani tak obžaloba nepředložila jediný důkaz, ze kterého by vyplývalo, že snad byl obžalovaný do takových údajných dohod zasvěcen, nebo se jich účastnil. Pokud obžaloba dokládá emaily, v nichž obž. V. či Vlasta M. z EUNICE explicitně průběžně žádají odeslání té či oné verze studie proveditelnosti obž. Michalu T., proč obžaloba tvrdí, že měl obž. Č. odmítnout jejich zaslání, když bylo prokázáno, že nejen obž. Č., ale ani nikdo jiný nepovažoval studii proveditelnosti za cokoli důvěrného či tajného. Celá spolupráce obžalovaného s EUNICE, se odehrála v polovině roku 2010, tedy velmi dlouho předtím, než ve věci probíhalo jakékoliv zadávací řízení, resp. než se realizovala, připravovala či domlouvala předmětná veřejná zakázka. I v obžalobě se skutek pod bodem D. popisuje tak, že se měl v převažujícím rozsahu odehrát až v roce 2011. Pokud spolupráce obž. Č. s EUNICE skončila již v září 2010, neexistuje nic, co by jej mohlo s údajnými nezákonnými dohodami smysluplně spojovat. Obžalovaný se studii proveditelnosti obsahově nevěnoval v celém jejím rozsahu, ale výlučně v rozsahu své odbornosti, tedy její technické části. Ve vztahu k bodu H. jde ve vztahu k obžalovanému o nepodložené obvinění ze záměru ovlivnit zadávací řízení ve prospěch TESCO SW. Opět bylo prokázáno, že se obžalovaný na dané záležitosti dílčím způsobem jako technický konzultant podílel pouze v době, kdy žádné zadávací řízení neprobíhalo a připravovala se pouze studie proveditelnosti, u níž obžaloba opět nepoukazuje na jakýkoliv konkrétní obsahový nedostatek, svědčící o trestné činnosti. V jediném odstavci obžaloby, věnovaném osobě obžalovaného, obžaloba tentokrát tvrdí dokonce pouze to, že Josefu a Michalu T. poskytoval text studie proveditelnosti, tj. na rozdíl od bodu D. není ani tvrzeno provádění jakýchkoli nežádoucích změn. Při prokázané podřízené a dílčí roli obžalovaného nebyla prokázána jediná skutečnost, která by jej mohla vést k úvaze, že by měl odmítnout pokyn, aby TESCO SW zaslal aktuální text studie proveditelnosti. Skutek vymezený pod bodem F. obžaloby, týkající se Statutárního města Zlín, se ve vztahu k osobě obž. Č. od předchozích dvou bodů poněkud liší tím, že v jeho rámci obžalovaný tentokrát neměl vystupovat v podřízené roli, ale jako jednatel MOIS, která měla ve skutku vystupovat jako subdodavatel GORDIC. V rámci prováděného dokazování se nevyskytl jeden jediný důkaz, který by zachycoval, byť ve zcela minimálním rozsahu, jakékoliv jednání obžalovaného, které by odpovídalo tvrzením obžaloby. V obžalobě se obecně uvádí to, že obžalovaný údajně společně s dalšími obžalovanými *připravoval podobu a obsah zadávací dokumentace* k dané zakázce a že se také *podílel na rozdělení částí zakázky*, což je následně konkretizováno pouze tak, že obžalovaný údajně společně s Františkem H. a obž. Jiřím B. *navrhovali úpravy zadávací dokumentace včetně technické specifikace pro část zakázky týkající se Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti GORDIC*. Lze si povšimnout, že v citované konkrétní pasáži se již nemluví o tom, že obžalovaný zadávací dokumentaci přímo připravoval, jak se tvrdí v části obecné, ale že údajně navrhoval úpravy, což je dost podstatný rozdíl. Obžalovaný však zadávací dokumentaci nejen nepřipravoval a neupravoval, ale ani žádné změny nikomu nenavrhoval, o opaku nesvědčí jeden jediný provedený důkaz. Lze objektivně konstatovat, že obžalobě se nepodařilo ve vztahu k obž. Ing. Č. prokázat jakékoliv závadné jednání. Citované údajně trestné jednání obž. Ing. Č. obžaloba tedy pouze tvrdí, ale vůbec nijak neprokazuje.

688. Ve vztahu k obž. Ing. Radku Č. se popis skutku v obžalobě, oproti usnesení o zahájení tr. stíhání změnil. Tohoto obžalovaného se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, kdy konkrétně měl obž. Č. *spolu s Michalem V. a Pavlem Ch., jako zástupci právnických osob, majících zájem získávat dílčí veřejné zakázky na podání žádosti o dotaci, na zpracování studií proveditelnosti a na zpracování projektové, respektive zadávací dokumentace pro hlavní veřejné zakázky projektů IOP a získávat dodávky dílčích plnění těchto veřejných zakázek, a obchodní spol. EUNICE se stejným zájmem, měli v rámci činnosti skupiny za úkol spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci a spoluvytvářet s ním a se zástupci vybraných budoucích soutěžitelů studie proveditelnosti, zpracovávat a následně poskytovat studii proveditelnosti vybraným budoucím soutěžitelům, zpracovávat projektovou, resp. zadávací*

dokumentaci k hlavní veřejné zakázce, při vytváření projektové, resp. zadávací dokumentace prosazovat u zástupců zadavatele zájmové veřejné zakázky požadavky vybraných budoucích soutěžitelů a zpracovávat požadavky zástupců těchto subjektů do zadávací dokumentace tak, aby vyhovovala jejich potřebám a požadavkům, poskytovat zástupcům vybraných budoucích soutěžitelů průběžné verze a také finální verzi zadávací dokumentace k zájmové veřejné zakázce v době před zveřejněním, či vyhlášením soutěže, jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele o zakázku, a vědomi si všichni zaměření a cílů této organizované skupiny se v rámci těchto aktivit dopustili spolu s dalšími obviněnými následujících konkrétních jednání.

689. Obž. Č. se pak konkrétně týká bod D., kdy je mu kladeno za vinu, že v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji“, kdy se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži TESCO SW a AutoCont CZ, v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže, v době nejméně od 2. 6. 2010 do 23. 8. 2010 v souvislosti se zpracováním celkové studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ pro zadavatele Olomoucký kraj vyjmenování spoluobžalovaní spolu s obž. Ing. Radkem Č., se záměrem zajistit plnění části předmětu této budoucí veřejné zakázky nejméně pro TESCO SW, formou osobních jednání a prostřednictvím emailové komunikace postupně ve prospěch nejméně této obchodní společnosti upravili a vypracovali dosud neveřejné studie proveditelnosti k dílčí části veřejné zakázky Vnitřní integrace úřadu a integraci ISVS a dílčí části Digitalizace a ukládání Olomouckého kraje, včetně finančního plánu projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj, tedy materiály a podklady, které byly následně ve formě příloh součástí zadávací dokumentace k zakázce. Konkrétně Ing. Radek Č., na základě pokynu Michala V. zaslal Josefu T. emailem dokument, obsahující aktuální verzi studie proveditelnosti týkající se budoucí části veřejné zakázky „Integrace vnitřního chodu úřadu“ a dále pak tento dokument prostřednictvím emailové komunikace ve spolupráci zejména s Michalem T. upravoval až do finální verze určené ke zveřejnění. Tímto jednáním pak měl obž. Radek Č. společně s ostatními obžalovanými zvýhodnit obchodní společnosti AutoCont jako vítěze veřejné soutěže a TESCO SW, GORDIC, MERIT, ICZ, A-Scan a Asseco jako jeho subdodavatele a zároveň měl vyhotovit nesprávné doklady, konkrétně zejména studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže.
690. V bodě F. obžaloby je pak protiprávní jednání popsáno tak, že v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“ se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži vybrané obchodní společnosti TESCO SW, Novell, Software a GORDIC, v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, v situaci, kdy společnost EUNICE na základě smlouvy zpracovávala pro zadavatele zadávací dokumentaci, před zveřejněním a vyhlášením veřejné soutěže o zakázku, vyjmenování spoluobžalovaní spolu a obž. Ing. Radek Č., jednatel společnosti MOIS, s.r.o., IČ 46963812 a Jiří B. ze společnosti GORDIC prostřednictvím telefonické a emailové komunikace a při osobních jednáních připravovali podobu a obsah zadávací dokumentace k této zakázce, řešili kvalifikační kritéria, technické specifikace i rozpočet zakázky, vše ve vztahu k jednotlivým částem zakázky, a současně se podíleli na rozdělení těchto částí zakázky nejméně ve prospěch společnosti Novell, Software, GORDIC a TESCO SW, včetně určení cen za jednotlivé dílčí části, přičemž zejména prostřednictvím emailové komunikace jim nejméně RNDr. František H. umožnil provádět formou komentářů a připomínek úpravy této dokumentace, které pak prosazoval u zadavatele a to až do finální podoby zadávací dokumentace určené ke zveřejnění. Takto obecně popsané jednání je pak ve vztahu k osobě obž. Ing. Radka Č. konkretizováno následujícím popisem: Ing. Radek Č. ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a Jiřím B. navrhovali úpravy zadávací dokumentace včetně technické specifikace pro část zakázky

týkající se Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti GORDIC a zároveň se v souvislosti s touto částí zakázky Ing. Radek Č. společně s RNDr. Františkem H. dohodli s Ing. Jiřím B. na budoucí subdodávce systému DMS od obchodní společnosti MOIS. Takto společně v rámci veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů Statutárního města Zlína“ zvýhodnili vítězné obchodní společnosti Novell, Software, GORDIC, a dále TESCO SW jako nevíťezného účastníka veřejné soutěže v části zakázky D, a zároveň vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně nejméně zadávací dokumentaci včetně příloh obsahujících technickou specifikaci předmětu plnění veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže.

691. V bodě H. obžaloby je pak protiprávní jednání popsáno tak, že v souvislosti s přípravou a v souvislosti s průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související s veřejnou zakázkou na „Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje“, se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení a zvýhodnit ve veřejné soutěži obchodní společnost TESCO SW, v době od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010, tedy v průběhu zpracování studie proveditelnosti k projektu „Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji“, Michal V., obž. Ing. Radek Č., ze společnosti EUNICE, která zpracovávala studii proveditelnosti a vypracovávala Analýzu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, a David T., Josef T. a Michal T. ze společnosti TESCO SW spolupracovali na podobě studie proveditelnosti zejména prostřednictvím e-mailové komunikace. Takto obecně popsané jednání je pak ve vztahu k osobě obž. Ing. Radka Č. konkretizováno následujícím popisem: Ing. Radek Č. opakovaně poskytoval Josefovi T., Michalovi T. a zprostředkovaně i D. T. pro budoucí využití nejprve rozpracované verze studie proveditelnosti a nakonec i finální verzi studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ pro část Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS pro Zlínský kraj. Takto společně obž. Ing. Č. spolu s dalšími obžalovanými zvýhodnili obchodní společnost TESCO SW jako účastníka veřejné soutěže a zároveň tak vyhotovili nesprávné doklady, konkrétně zadávací dokumentaci a její přílohu obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky.
692. V podané obžalobě je pak ještě o obž. Ing. Radku Č. pojednání v následujících bodech. Ve vztahu k bodu D. jde o bod 533. ve znění: *Krátce poté je společnost EUNICE jednou z oslovených společností ke podání nabídky na zpracování tří studií proveditelnosti ke částem projektu Digitální mapa veřejné správy, Digitalizace a ukládání dat a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, přičemž jako jediná podává nabídku a zakázku v červnu 2010 také získává. V týmu, který se za společnost EUNICE na studii podílí, je Michal V., František H., Vlasta M. a Ing. Radek Č. V rámci prací na studiích proveditelnosti jsou Josef T., Michal T. a David T. informováni nejméně o průběžných verzích finančního plánu projektu a podílí se na jejich úpravách. Po prvním projednání v radě Olomouckého kraje byl materiál včetně studií stažen a došlo k úpravám v rámci rozpočtu a k přepracování materiálu. Došlo nejméně k přesunu finančních prostředků z části digitalizace (později dodává jako subdodavatel A-Scan) ve prospěch dílčího plnění vnitřní integrace úřadu (později dodává jako subdodavatel TESCO SW) v řádu 2 milionů Kč. V průběhu měsíce srpna 2010 byla upravována i dílčí studie, týkající se DMVS. Bezprostředně po vyhotovení studií odesílají RNDr. František H. a Ing. Radek Č. jejich finální verze Josefovi T., který je obratem předává Michalovi a D. T. Ve vztahu k bodu F. bod 694. obžaloby ve znění: *Současně RNDr. František H. spolu s Ing. Radkem Č. připravují znění zadávací dokumentace pro část zakázky týkající se systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace tak, aby vyhovoval společnosti Gordic. Důvodem je předchozí dohoda se zástupcem této společnosti Jiřím B. na subdodávce systému DMS společnosti Gordic od společnosti MOIS.* Ve vztahu k bodu H. obžaloby bod 840. obžaloby ve znění: *Zpracování analýzy předcházelo v průběhu roku 2010 vypracování studie proveditelnosti, přičemž ze zajištěné elektronické komunikace je zřejmé, že nejméně prostřednictvím Ing. Radka Č. se opakovaně různé verze studie dostávaly k Josefovi T., Michalovi T. a D. T., kteří v ní prováděli úpravy zejména v části věnované vnitřní integraci úřadu.* Obecně pak dále bod 1155. obžaloby ve znění: *V bodě D. obvinění Josef T., Michal T., David T., Michal V. a Ing. Radek Č. zpracovali části studie proveditelnosti v podobě vyhovující společnosti TESCO SW.* Bod 1157. obžaloby druhá věta ve znění: *Zadávací dokumentaci následně upravují**

do podoby vyhovující společností TESCO SW, Software a GORDIC obvinění Michal T., David T., Ing. Radek Č., Radek N., Antonín D., Michal V. a Jiří B. Bod 1159. obžaloby věta první ve znění: V bodě H. obvinění Michal V., Ing. Radek Č., Josef T., Michal T. a David T. upravovali studii proveditelnosti do podoby vyhovující společnosti TESCO SW. Nepřímo pak body 1191., 1192. a 1200. obžaloby.

693. Ve vztahu k podané obžalobě a popisu skutku ve vztahu k osobě obž. Ing. Radka Č. obecně má soud opět několik výhrad. V úvodní pasáži je tedy obecně popsáno jednání těch obžalovaných, kteří jsou stíháni jako členové organizované skupiny. Mezi nimi se tedy nachází i obž. Č. Úvodní popis skutku v obecné části je pak časově vymezen od srpna 2009 do srpna 2014, faktický a konkrétní popis skutku v bodu D. u obž. Č. v podobě doby páchaní trestné činnosti, však počíná až dnem 2. 6. 2010 a končí dnem 23. 8. 2010, v bodě F. je skutek vůči obž. Č. časově vymezen obdobím od 30. 4. 2012 do dne 4. 3. 2013 (fakticky je však zapojení obž. Č. možno datovat až ode dne 13. 12. 2012 s ohledem na první zajištěný hovor Č. a H.) a v bodě H. je skutek ve vztahu k obžalovanému časově vymezen ode dne 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010. Jinými slovy, z popisu skutku vyplývá, že se měl obž. Ing. Č. po toto období 5-ti let dopouštět trestné činnosti, fakticky je však jeho konkrétní jednání časově vymezeno 4 měsíci na přelomu 2012/2013 a cca 3 měsíci v průběhu roku 2010. Zakázky D., F. a H. se týkají Statutárního města Zlín, Krajského úřadu Zlín, sídlícího rovněž ve Zlíně a Olomouckého kraje, přesto je v úvodní pasáži jednání kladené za vinu obž. Č. místně vymezeno i městy Pardubice, Hradec Králové apod. Obž. Č. je obecně kladeno za vinu, že ve společném záměru a úmyslu ovlivňoval nezákonným jednáním přípravu a průběh projektů, zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám vyhlášeným a pořádaným v rámci IOP Ministerstva vnitra ČR – výzev 06, 08 a 09, dotovaných ze strukturálních fondů EU, přitom však konkrétní skutky, týkající se obž. Č., se netýkají výzvy 06, s touto není spojován v žádném skutku obžaloby. Stále v úvodní části je obž. Č. kladeno za vinu jednání v rozporu s uts. § 3 zákona č. 143/2001 Sb. o hospodářské soutěži, které má však jednoznačně souvztažnost k trestnému činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, pro který však obž. Č. vůbec není stíhán. Dále stále ještě v úvodní pasáži obžaloby v části, kde je konkretizován popis ve vztahu k obž. Č. je uvedeno, že tento měl za úkol v rámci skupiny mimo jiné *jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele o zakázku*, žádné takové jednání však ani v jednom bodě obžaloby D., F. a H. není ve vztahu k obžalovanému vůbec popsáno. Také je jako jeden z úkolů zmíněno *poskytování finálních verzí zadávací dokumentace zástupcům vybraných budoucích soutěžitelů*, kdy ani tato skutečnost ve vztahu k osobě obž. Č. nijak z důkazů předložených již samotnou obžalobou nevyplývá. Jedním z dílčích úkolů obžalovaného jako člena organizované skupiny je v obžalobě uvedeno: *zpracovávat projektovou, resp. zadávací dokumentaci k hlavní veřejné zakázce*. Samotné takovéto konstatování však dle soudu není nijak trestné, nijak protiprávní. Protiprávní je až následně popsané jednání v podobě: *při vytváření projektové, resp. zadávací dokumentace prosazovat u zástupců zadavatele zájmové veřejné zakázky požadavky vybraných budoucích soutěžitelů a zpracovávat požadavky zástupců těchto subjektů do zadávací dokumentace tak, aby vyhovovaly jejich potřebám a požadavkům*. Toto je skutečně popis potencionálně protiprávní jednání, proto předchozí samostatný odstavec je zcela nadbytečný a není zřejmé, proč byl takto samostatně uveden. Dále v bodě D. je jednání obžalovaného popsáno pouze ve vztahu k ovlivnění studie proveditelnosti, ovšem v posledním odstavci je mu kladeno za vinu vyhotovení nesprávných dokladů i ve vztahu k *zadávací dokumentaci a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky a nabídky do veřejné soutěže*. V úvodní části D. je opět obžalovanému kladeno v úvodním odstavci za vinu jednání v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže, kdy však obž. Č. není stíhán pro trestný čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku. Jako další a poměrně zásadní výhradu má soud k tomu, že pokud je v druhém odstavci skutku D. obecně popisováno jednání obžalovaných Josefa T., Michala T., Michala V. a rovněž obž. Č., kde je mimo jiné popsáno ovlivňování *celkové studie proveditelnosti, ačkoli komunikace obž. Č. se jednoznačně vztahuje pouze a jen k dílčí studii proveditelnosti na Vnitřní integraci*, a je popisováno její

ovlivňování prostřednictvím osobních schůzek, dále také ovlivňování studie proveditelnosti k části Digitalizace a ukládání, včetně ovlivňování finančního plánu, tak pokud je pak takto obecně popsané jednání konkretizováno v dalších navazujících odstavcích obžaloby, již se ve vztahu k obžalovanému soud nedočte ničeho o osobních schůzkách, o ovlivňování studie proveditelnosti na část Digitalizace a ukládání a vůbec nic konkrétního není obžalovanému kladeno za vinu ani ve vztahu k finančnímu plánu projektu. Takto nedůvodně rozšiřovat údajnou trestnou činnost konkrétního obžalovaného, kdy je mu přičítána potencionální trestná činnost jiného spoluobžalovaného, dle soudu zkrátka není možné tuto skutkovou větu koncipovat. Obžaloba tím vytváří zdání potencionálně závažnějšího jednání, než fakticky sama následně připouští. V bodě H. je pak opět mezi nesprávnými doklady uvedena pouze zadávací dokumentace, ačkoli popis skutku ve vztahu k obž. Č. se týká pouze a jen studie proveditelnosti. V této části obžaloby soud postrádal větší specifikaci a identifikaci jak samotných nesprávných dokladů (včetně jejich konkrétních nesprávných pasáží), stejně tak přesnější identifikaci ve vztahu ke konkrétním obžalovaným osobám, ve smyslu toho, kdo z obžalovaných tedy měl vyhotovit které nesprávné doklady, kdy tento problém se rovněž týká i dalších obžalovaných v bodě D. (ale i dalších bodů). S ohledem na to, že každá takto obžalobou obecně uvedená listina (doklad) se vztahuje k jiné části skutku z hlediska jeho časového průběhu, pak je dle soudu rozdíl, zda někdo z obžalovaných se případně podílel na všech třech nesprávných dokladech (páchal by totiž v takovém případě trestnou činnost déle a závažnějším způsobem), než případně ten obžalovaný, který by se podílel třeba jen na hypoteticky „krycí“, či „nevýherní“ nabídce, tedy až v poslední fázi údajného protiprávního jednání. Ve vztahu k bodu H., kde je obžalovanému kladeno za vinu, že v období od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010, ve kterém EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti k projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, tak on a obž. V. a dále obž. Michal, Josef a David T. z TESCO SW, spolupracovali na studii proveditelnosti. Chybí však opakující se dodatek, který v jiných bodech této obžaloby je v tomto případě dodáván, že takto spolupracovali na podobě studie proveditelnosti proto, aby údajně vyhovovala konkrétní společnosti, kterou případně zastupovali apod., v tomto případě bodu H. tedy údajně vyhovující pro TESCO SW. Bez tohoto dodatku je otázka, zda je obžalobou v této části vůbec popisováno protiprávní jednání. Nicméně je takto tento obžalobou popisovaný odstavec nutno zřejmě chápat, což soud dovozuje z bodu 1159. obžaloby, kde je toto již tvrzeno.

694. Ve vztahu k bodu D. dne 24. 6. 2010 (č. l. 20275 – 20280) byla uzavřena Smlouva o dílo mezi Olomouckým krajem jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem, jejímž předmětem jsou dodávky plnění, spočívající ve zpracování tří studií proveditelnosti k dílčím částem typizovaných projektů v rámci projektu *Rozvoj služeb e-Governmentu v krajích*, konkrétně Digitální mapy veřejné správy, Digitalizace a ukládání a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Dále vyplnění žádosti Benefit k dílčím částem typizovaných projektů, a nakonec vypracování manažerského souhrnu k celému projektu (obsahující vazby mezi jednotlivými dílčími projekty, technické a ekonomické shrnutí a předpokládané provozní náklady). Následně dne 4. 7. 2010 ve 21:13 hod. (č. l. 20281 – 20284) Michal V. zasílá emailem Mgr. Michalu Š. z Asseco návrh smlouvy o poskytnutí subdodávky na zpracování studie proveditelnosti v části Digitální mapy veřejné správy (Účelová katastrální mapa, Digitálně technická mapa a Nástroje na tvorbu a údržbu územně analytických podkladů) mezi EUNICE a Asseco. Následně dne 9. 7. 2010 v 11:22 hod. (č. l. 20285 – 20286) Mgr. Š. zasílá emailem zprávu ve věci návrhu smlouvy s tím, že *jej předal firmě GISIT s.r.o., která bude zajišťovat subdodávku studie za oblast DMVS. Zástupce firmy pan K. se na V. obrátí. Zároveň žádá bližší informace ke schůzce na Olomouckém kraji.* Na to reaguje emailem ze dne 10. 7. 2010 v 18:39 hod. (č. l. 20285 – 20286) Michal V., který odpovídá Mgr. Š., že jednání se bude účastnit on sám a dále Ing. Č. (odpovědný za vnitřní integraci) a RNDr. H. (odpovědný za oblast digitalizace a ukládání dat). Jednání proběhne na krajském úřadě u pana Š. (Mgr. Š.) za účasti ještě pana Ing. D. Schůzka má proběhnout dne 13. 7. 2010 v 09:00 hod. na Krajském úřadu Olomouckého kraje.

695. To je první zmínka v listinných podkladech obžaloby o osobě obž. Č. Po schůzce na krajském úřadu stejného dne 13. 7. 2010 13:58 hod. (č. l. 20287 – 20294) Ing. D. zasílá Michalu V. dle dohody projektový tým (jde o jmenování projektového týmu, tedy zástupců krajského úřadu a jejich role s tím, že tým zabezpečuje přípravu a realizaci projektu, související realizované projekty a souhlasy Rady Ol. kraje a Zastupitelstva Ol. kraje s přípravou jednotlivých částí projektů, kdy stejného dne tyto podklady v čase 19:41 hod. (č. l. 20287) obž. V. zasílá H., M. a obž. Č. Následně již dne 30. 7. 2010 (č. l. 20346) jsou pak předány EUNICE Olomouckému kraji tři průběžně vypracované studie proveditelnosti a manažerský souhrn.
696. Následně dne 2. 8. 2010 v 16:50 hod. (č. l. 20366) Josef T. emailem žádá Michala V., zda mu může jako podklad pro zítřejší jednání poslat aktuální stav studií VIU (*vnitřní integrace úřadu*) a DIG (*digitalizace*) OlK (*Olomouckého kraje*). Stejného dne 2. 8. 2010 ve 21:29 hod. (č. l. 20366) Michal V. dává pokyn emailem Vlastě M., Františku H. a Ing. Radku Č. v předmětu „*Fw: podklady*“, aby poslali T. *aktuální studie s tím, že neví u koho jsou teď aktuální verze* a dále odpovídá Josefu T. v čase 21:30 hod. (č. l. 20367), že *žádost o zaslání přeposlal kolegům a ti by mu to měli zaslat*. Následně stále stejného dne 2. 8. 2010 ve 21:39 hod. (č. l. 20368) František H. zasílá emailem Josefu T. poslední verzi SP Digitalizace OL. Že studii již zaslal, dal na vědomí i Michalu V. a Vlastě M. A stejného dne 2. 8. 2010 v čase 22:43 hod. (č. l. 20369) obž. Č. zasílá emailem Josefu T. v předmětu „*FW: Studie VI Ol*“ Studii proveditelnosti VI Ol. Jde, jak vyplývá z dokumentu (č. l. 20370 – 20376) o první verzi dokumentu Studie proveditelnosti pro „*Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS Olomouckého kraje*“. V metadatech dokumentu je v kolonce uložen uveden *radek*. Dne 3. 8. 2010 v 8:08 hod. (č. l. 20378) Vlasta M. žádá emailem v předmětu SP Radka Č. (xxx), aby přeposlal jí nebo T. aktuální verzi SP VIU pro Olomouc. Dne 3. 8. 2010 je od 12:00 do 12:30 hod. záznam o schůzce v emailovém kalendáři Josefa T. (Xxx) mezi zástupcem EUNICE Michalem V. a zástupcem TESCO SW Josefem T. Že schůzka proběhla, vyplývá z následného emailu ze dne 4. 8. 2010 v 10:56 hod. (č. l. 20380 – 20384), kdy Michal V. posílá emailem Josefu T. v předmětu: „*Fw:OL_Finanční_plán_3.xls*“ přílohou finanční plán projektu s tím, že jej zasílá na základě jejich včerejší schůzky. Jde o zaktualizovaný finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj. Dne 4. 8. 2010 v 16:02 hod. (č. l. 20385 – 20388) Michal T. přeposílá v předmětu: „*FW: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v1 (2).doc*“ Studii proveditelnosti_VIU_OK_v1 Ing. Radku Č. s tím, že se jedná o aktualizovanou verzi. Částečně je dokument přílohou emailu na č. l. 20410 – 20422).
697. Jedná se tedy skutečně o rozpracovanou Studii proveditelnosti pro Vnitřní integrace úřadu a integraci s ISVS Olomouckého kraje, přičemž z dokumentu prokazatelně vyplývá provádění úprav, např. týkajících se technických kvalifikačních předpokladů a návrhů řešení vnitřní integrace ze stran zástupců TESCO. Ze založených listin vyplývá, že Josef T. dne 4. 8. 2010 odstranil v kapitole Technické kvalifikační předpoklady část ve znění, že splnění technických kvalifikačních předpokladů prokáže dodavatel v nabídce předložením: Seznamu významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních třech letech v oblasti dodávky SW v hodnotě minimálně 6 000 000 Kč bez DPH za každou z nich do prostředí státní správy nebo veřejné správy.
698. Pokud se pak tato verze Studie proveditelnosti (z názvu dokumentu vyplývá, že jde o druhou verzi) srovná s finální Studii proveditelnosti, která byla zveřejněna spolu se zadávací dokumentací jako jedna z mnoha příloha zadávací dokumentace, jde o verzi čtvrtou (CD na č. l. 9365), na které je mimochodem Ing. Č. uveden za řešitelský tým EUNICE, pak v kapitole 5.2.2. Specifikace předmětu zakázky jsou velmi obecně a vágně navrženy profesní, ekonomické, finanční a technické kvalifikační předpoklady, kdy mezi technickými kvalifikačními předpoklady se konkrétní požadavek, který z verze 2 studie proveditelnosti navrhl Josef T. vypustit, neobjevuje. Nicméně, jednak ve studii není dle soudu potřeba přesně specifikovat technické a ani jiné kvalifikační předpoklady budoucí zvažované zakázky, jednak tím, že byl odstraněn požadavek na referenční

zakázku zcela, nedošlo logicky k ovlivnění zakázky ve prospěch TESCO SW, ale ve prospěch všech potencionálních soutěžitelů, a nakonec jako nejpodstatnější, ve výsledné zadávací dokumentaci, která byla zpracovávána posléze k datu 26. 3. 2012, tak v kapitole 9 Požadavky na prokázání a splnění kvalifikace jsou samozřejmě obsaženy referenční zakázky. Dle soudu tak skutečnost, že Josef T. navrhl, což bylo následně akceptováno, vypustit ze studie proveditelnosti konkrétní požadavek na referenční zakázku, absolutně nelze konstatovat to, že by tímto postupem jakkoli zvýhodňoval TESCO SW. Proto ani akceptace návrhu ze strany Ing. Č. a vypuštění tohoto požadavku ze Studie proveditelnosti na vnitřní integraci, nemůže být soudem posouzeno jako jednání jakkoli protiprávní. Tímto postupem zcela jistě nemohl obž. Ing. Č. nikoho zvýhodnit (TESCO SW) a nikoho diskriminovat (potencionální soutěžitele) a už vůbec ne činit tak se záměrem zajistit plnění budoucí zakázky TESCO SW. V další části pak do Studie proveditelnosti vložil Michal T. v části Řízení majetku (ve finální verzi se jedná o kapitolu nazvanou jako Portál majetku kraje) požadavky na tuto kapitolu, které se pak skutečně objevily ve finální studii proveditelnosti. Ovšem v konečné zadávací dokumentaci z března 2012, respektive v její Příloze č. 1 v kapitole 2.2.3.4. Portál majetku, je popis požadavků na toto řešení tak rozsáhlý, a tak podrobný, s celou řadou dalších požadavků, že v porovnání se studií proveditelnosti jde skutečně jen o obecný návrh, který opět dle soudu absolutně nemohl nikoho zvýhodnit a nebyl tedy činěn ve prospěch TESCO SW.

699. Dne 10. 8. 2010 18:53 hod. až 11. 8. 2010 v 8:40 hod. (č. l. 20390 – 20396) František H. komunikoval emailem s Ing. Vlastimilem P. z IXTENT s.r.o. v souvislosti se studií proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání dat a Vnitřní integraci úřadu s tím, že ve studiích ještě nejsou zpracovány finance. Přeposílají si informace o financování s tím, že jejich komunikaci dostávají i Vít S., Ivo U. (A-Scan), Vladimír S., Radek Č., T. David a T. Josef (TESCO SW). V emailu Vlastimil P. *děkuje H. za zaslání dokumenty a chtěl se jen ujistit, zda v této podobě bude předkládat SP DA? Jím zaslání verze je totiž přesně taková, jakou již poslali oni s akceptovanými připomínkami, ale i s níže uvedenými finančními nedostatky, které tam nejsou zpracovány. Pokud to není aktuální verze, žádá o zaslání aktuální verze. Jako finanční nedostatky upozorňuje na to, že ve studii DA (Digitalizace a ukládání) není vůbec počítáno s financemi na SW pro KDU a pokud ve studii VIU (Vnitřní integrace) nepočítá s náklady na integraci DMS a licencemi API pro přístup do archivu, tak je potřeba níže uvedené investiční a provozní náklady na integraci zahrnout do SP DA nebo do SP VIU. Příklad, v Královéhradeckém kraji jsou náklady zahrnuté do SP VIU. Nechá na jeho rozhodnutí, do které studie náklady dá a upozorňuje, že ceny jsou bez DPH, takže k nim připočítáte DPH 20%.* Dne 10. 8. 2010 v 16:58 hod. (č. l. 20399) František H. odpovídá Vlastimilu P. ve smyslu, že finance tam ještě nejsou zpracované, nejprve se dělá celková tabulka přes všechny projekty, teprve po jejím schválení KU se pak přenesou do jednotlivých studií. Ještě dnes se mezi jednotlivými položkami přesunovalo, určitě to nebude podle jejich návrhu, ale tak, jak to navrhl KU. V odpovědi dne 11. 8. 2010 (č. l. 20399) Vlastimil P. odpovídá, že děkuje za informace, které jej nijak nepotěšily. Opět dále sděluje, že z tabulky, kterou mu H. poslal, není zřejmé, jak bude financováno DMS a KDU, pokud je vůbec s DMS a KDU počítáno.
700. Dne 15. 8. 2010 v 21:27 hod. (č. l. 20406 – 20407) obž. Radek Č. žádá emailem v předmětu: „RE: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v1 (2) (2).doc“ Michala T. v souvislosti s vypracováním studie proveditelnosti pro vnitřní integraci o poslání zdrojového souboru pro obrázek 7, protože z obrázku, který dal do dokumentu (který zasílá na vědomí), nikdo nic nepřečte. Navíc z historie emailu vyplývá, že obž. Č. navazuje na komunikaci, kdy obdržel od Michala T. aktualizovanou verzi studii emailem ze dne 4. 8. 2010 v 16:02 hod. Dne 16. 8. 2010 v 8:43 hod. (č. l. 20408 – 20422) Michal T. zasílá z emailu xxx obž. Radku Č. v předmětu „Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v1(2) (2).doc“ v příloze „Popisné schéma kraje_V03.vsd“. Jde o obrázek, který se nakonec objevil ve Studii proveditelnosti na straně 54. Dne 16. 8. 2010 v 9:21 hod. (č. l. 20423 – 20426) obž. Č. emailem děkuje Michalu T. s tím, že by mu měli poslat novou verzi k nahlédnutí. Michal T. obratem v 10:06 hod. děkuje. Dne 17. 8. 2010 v 11:30 hod. (č. l. 20427 – 20439) obž. Č. zasílá Michalu T.

slíbenou druhou verzi studie proveditelnosti (VIU_OK_v2 – vnitřní integrace Olomouckého kraje) k nahlédnutí a případným revizím. Dne 17. 8. 2010 v 15:31 hod. (č. l. 20440 – 20442) Michal T. emailem děkuje v předmětu: „Studie VI Olomouc“ obž. Č. a ptá se, kolik mají času a v čase 16:32 hod. (č. l. 20443 – 20445) obž. Č. odpovídá, že zatím se tam nic moc neděje, ale mají se pokusit to připomínkovat do pátku. Dne 18. 8. 2010 v 15:53 hod. (č. l. 20446 – 20447) pak Michal T. z emailu xxx zasílá obž. Č. v předmětu: „FW: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v2.docx“ v příloze rozpracovanou verzi Studie proveditelnosti „Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS Olomouckého kraje“, bez jakéhokoliv komentáře. Že by do této verze dělal obž. Michal T. zásahy, ze spisu nevyplývá. Policejní orgán ani tuto verzi studie do spisu netiskl.

701. Tímto emailem je podíl obž. Č. na skutku pod bodem D. ukončen. Jak tedy z důkazů vyplývá, autorem Studie proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS je sám obž. Ing. Č., který zpracoval základní podklad jako první verzi. Tento na popud či spíše pokyn obž. V. zasílá její první a následně i druhou verzi k připomínkám obž. Josefu T. Tento spolu s Michalem T. činí do studie změny, ovšem jak soud výše popsal, vůbec se nejedná o změny ve smyslu toho, že by tyto měly jakkoli zvýhodňovat TESCO SW, či jim nějak usnadnit soutěžení budoucí zakázky, či jiné potencionální budoucí dodavatele diskriminovat. V této části soud odkazuje na odůvodnění výše. Popis skutku obžaloby je zavádějící v části, kdy je všem čtyřem obžalovaným (Josef a Michal T., Michal V. a Radek Č.) kladeno za vinu jednání v souvislosti se souhrnnou studií proveditelnosti. Naopak je jejich jednání dle důkazů směřováno pouze a jen ve vztahu k dílčím studiím proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání a na Vnitřní integraci úřadu. Obž. Č. se nezúčastnil žádných osobních schůzek, jak je mu rovněž obžalobou kladeno za vinu. S finančním plánem nemá jeho konkrétně popsané jednání vůbec žádnou souvislost, ani z důkazů nevyplývá, že by se jakkoliv podílel na finančním plánu a vůbec nijak se rovněž nepodílel na studii proveditelnosti na část Digitalizace a ukládání či na studii věnující se Digitální mapě veřejné správy. Z komunikace nevyplývá žádný osobní zájem obž. Č. na tom, aby upravoval studii ve prospěch TESCO SW, ani žádná slíbená odměna a ani potencionální úmysl tuto společnost zvýhodnit v budoucí uvažované zakázce. Jednání obž. Č. skutečně končí v tomto bodě obžaloby k datu 18. 8. 2010 a zadávací dokumentace k veřejné zakázce samotné je vyhlášena až v březnu 2012, tedy za více než 1 rok a 8 měsíců. Nebylo z komunikace zjištěno, že by byl obž. Č. nějak finančně odměňován, že změnil studii proveditelnosti v něčí prospěch, dle soudu tuto zasílal TESCO SW za účelem konzultace, kdy firma TESCO SW je zaměřena na vnitřní integrace a navíc na úřadu mělo svůj informační systém, který měl být právě v rámci vnitřní integrace propojen s ostatními. Ostatně část zakázky, tedy studii proveditelnosti na Digitalizaci a ukládání, EUNICE rovněž poptala jako subdodávku od Asseco. Je to stejný případ, jako když RPSC v bodě C. obžaloby při zpracování studie proveditelnosti pro město Přerov část zakázky rovněž poptávala formou subdodávky od dalších dvou společností (EUNICE a Severity).
702. Ve vztahu k bodu F. soud uvádí, že příprava zadávací dokumentace probíhala v době od 16. 11. 2011, kdy Statutární město Zlín uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, jejímž předmětem je tedy i zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlínem v rámci aktivit 1, 5, 8, 9 (č. l. 24414 – 24425). Pokud je ve skutkové větě období zpracování zadávací dokumentace uvedeno až od 30. 4. 2012, je to zřejmě s ohledem na obsah hovoru mezi Františkem H. a obž. Radkem N. právě ze dne 30. 4. 2012 (č. l. 25533), kdy tito spolu hovoří mimo jiné i o zadávací dokumentaci v rámci výzvy 09, kdy H. sděluje, že dali na magistrát „první nástřel té zadávací“ . Konec období zpracování zadávací dokumentace je pak obžalobou ohraničeno dnem 4. 3. 2013. Kdy fakticky byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany EUNICE městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, ale obžalobou vymezeného období je ohraničeno zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak

schváleno Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku (č. l. 25800 - 258037).

703. V tomto období, tedy od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, pak obžaloba dovozuje ovlivňování výsledné zadávací dokumentace ze strany obžalovaných, včetně tedy obž. Č., ve prospěch několika společností majících zájem na budoucím plnění. Ve vztahu k osobě obž. Č. pak přichází v úvahu zřejmě ovlivňování pouze v části týkající se Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace, a to ve prospěch GORDIC, kdy tohoto jednání se měl dopustit spolu se zástupcem GORDIC spoluobž. B., protože si měl dle tvrzení obžaloby obž. Č. domluvit s obž. B. část plnění ze strany MOIS pro GORDIC. Soud v tomto případě jednak odkazuje na část svého odůvodnění ve vztahu právě k obž. B., kde je podrobněji soudem rozebráno a zdůvodněno, že se tohoto jednání obž. B. nedopustil.
704. Z listin a důkazů předložených obžalobou se jednání obž. Ing. Č. v tomto bodu obžaloby týkají následující důkazy. Dne 13. 9. 2012 v 11:13 hod. (č. l. 25542) proběhl hovor Františka H. a Radka Č. H. sděluje Č., že byl dnes u zastupující šéfký IT na radnici (B.). Zadal jí prý úkol, aby zjistila, jestli mají nějaké dopravně správní agendy a oni to nemají, takže jim to oni dodají v rámci integrace, teďka, hned. Č. říká „fakt? No, tak to je pěkný.“. H. pokračuje „jestli to projde, což budu vědět příští týden, tak já budu potřebovat technické specifikace a budu potřebovat cenu“. Ptá se Č., kolik to pro ten úřad stojí. Říká, že to potřebuje zaokrouhlit na statisíce a jestli to je pod milion. Č. říká, že to určitě jo. Možná i pod půl milionu. H. říká, že tam byla nějaká právnička a že tam mají systém „VAS“. Ale že to neobsahuje vybírání peněz. H. říká, že tam mají strašný bordel, že tam měli napsaných asi 10 systémů, které měli zintegrovat a oni teď integrujou polovinu z té výzvy 06. A oni tam mají indikátor 10 (systémů) a teď s hrůzou zjistili, že ho nenaplní, ale že tam plánovali, že tam koupí nějaký software a teď se začalo vymýšlet, jaký by byl potřeba a že projekt. ptá se Č., jestli neví o nějakém systému na projektové řízení. Č. se směje a říká, že zrovna budou nějaký tvořit v té Euregnii (Euregnia s.r.o.). H. říká „no dobře, ale to bych potřeboval hned, protože...“. Protože oni chtějí kupovat software na projektové řízení a začali s tím, že by mohli opsat to, co mají na kraji. H. jim prý řekl, že to je průser, že to je drahé a že to chce něco lepšího a oni prý vůbec neví co. H. říká „tohle se nám rýsuje ve Zlíně“. Oba se smějí. Č. říká „no, tak to je pěkné“. Od 4:20 min. H. říká, že se domlouval po telefonu s TC Servisem a že by je taky zajímalo to DMS. Č. popisuje obchodní záměr s nabízením jejich software DMS. Dne 14. 9. 2012 v 09:55 hod. (č. l. 25543) opět proběhl hovor mezi Františkem H. a obž. Č. Od 00:30 min. hovoru Č. uvádí, že teď ukončil schůzku s Euregniou (Euregnia s.r.o.), že chtějí to projektové řízení a oni by to pro ně měli dělat. Bude se prý dělat nějaká aplikace a oni dva se musí pobavit, v jakých technických specifikacích by to nabídli na ten Zlín. To se prý domluví a pobaví se o tom. Dne 22. 11. 2012 v 11:05 hod. (25580) proběhl další hovor Františka H. a Radka Č., H. se s Č. baví ohledně schůzky u EUNICE, kam má dojít paní B. a pan B. z Gordicu. Říkají, že to je totální šílenost, že si to domluvil B. A ještě prý kvůli 09ce a že by tam chtěl dostat něco a jakože by tam dělal něco Gordic z dotací. H. říká, že se úplně pomátl (B.). Tam furt na radnici už něco Michalovi (V.) naznačujou, že my bysme se s některýma firmama mohli znát a on (B.) oficiálně takhle udělá u nás. H. říká, že B. říká, že nikoho pomalu neznám a on to pak udělá u nás. Č. na to reaguje „ježišmaria“. H. říká, že neví čím (B.) uvažuje. H. neví, jestli to povolil Michal (V.). Od 4:40 Č. opět hovoří o návštěvě B. u nich ve firmě. Prý je to silně nestandardní někoho tahat z radnice na firmu. Stejný den v čase 16:32 hod. (č. l. 25580 – 25581) mezi stejnými účastníky, tedy Františkem H. a obž. Č. H. se baví s Č., zmiňuje, že seděli s B. On (B.) tam nabízí nějaký systém. Radnice má množství zdigitalizovaných faktur, prostě dokumentů a smlouvy a mají to bez ladu a skladu a chtějí v tom udělat pořádek. Pokud to jde, napojit na to OCRko, čili úplně klasické jejich DMS. B. prý tlačí radnici do nějakého systému s Minoltou. H. říká, že tam nemohl před B. moc vykládat, ale řekl, že to není potřeba takhle. B. tam prý protlačí Minoltu. Č. uvádí, že mu o tom B. už říkal. H. prý nemohl na schůzce říct, to my máme. Pak dodává, že naštěstí budou s tou B. H. říká, že mu to vadilo, že to už je podruhé, co

začal prosazovat druhou firmu. Prý mu Michal říkal, at' postupují opatrně, at' si ho nenaštvou. Od 6:30 Č. uvádí, že Jura (B.) je taky obchodník a musí se to hlídat. Každopádně Jura tam prý nebude tlačit jiné úložiště, protože oni to tam jsou schopni dát s dost dobrou marží. H. říká, že se domluvili, že on (B.) připraví technické specifikace, odhadne cenu a zařadilo by se to do té integrace tam. Je to přímo pod integrací. Takhle se prý domluvili (na magistrátu za účasti H., B. a B.) a řekli mu, co by tam všechno mělo být a on to udělá. Č. říká „dobrý“. Dne 26. 11. 2012 v 17:49 hod (č. l. 25600 – 25601) opět hovor Františka H. a obž. Č. H. říká, že totéž řeší teďka ve Zlíně na magistrátě, protože v rámci té integrace, kde teda by měly být i ty policejní systémy a to je šestsetdvojka a mimo jiné IDMko se požaduje. A je to v podstatě totéž, protože Novell by měl integrovat 10 systémů. Č. říká, at' počká a ptá se, kde se požaduje šestsetdvojka? H. říká, že ve Zlíně na radnici, tam bude teď 7 výběrových řízení a jedno z nich je formserver. To bude v rámci toho, toho, co tam, aji toho, tam ta digitalizace těch faktur, co tam byl ten Jura (Jiří B. GORDIC) a ten policejní systém a on neví, co všechno a v rámci toho oni chtějí formserver taky a rozšíření IDMka. Prostě všechno jsou to ty stejné problémy a oni to chtějí všechno propojit, a kdo bude platit ty propoje. B. tam prostě vymýšlí, že ty propoje by měl zaplatit ten, kdo tam dá ten nový systém. Je otázka, jestli ty firmy to budou a jak to budou akceptovat. Č. říká, že ono se to dá akceptovat, jako když ta protistrana, se kterou se to integruje je jasně naceněná a neskáče to nahoru. Tady tohle riziko přehazovat to na dodavatele je zhůvěřilost.

705. Dne 27. 11. 2012 v 10:11 hod. (č. l. 25608 – 25612) obž. Č. zasílá email Zuzaně M. s předmětem RE: *UIS MP Zlín* s textem: *Asi je tak*. V příloze s příloženými dokumentem označeným jako *Událostní informační systém – zadávací dokumentace* doplněná. Tento dokument před tím zaslal Ing. Milan K. z Městské policie Zlín Zdeňce B. a Zuzaně M. dne 26. 11. 2012 a Zuzana M. jej následující den 27. 11. 2012 v čase 09:11 hod. přeposílá H. a v kopii právě obž. Č., aby jí Č. tento dokument stejného dne za 1 hodinu, tedy dne 27. 11. 2012 v 10:11 hod. vrátil s nepatrnými úpravami. Kromě úprav v podobě formátování odstavců, učinil obž. Č. rovněž připomínky do technické specifikace, tyto jsou patrné na č. l. 25609. Tyto jeho úpravy (na cca čtyřech řádcích) se pak skutečně objevují částečně zapracované do finální verze zadávací dokumentaci v části C. Jde konkrétně o přílohu č. 4. Technická specifikace části C předmětu veřejné zakázky (CD na č. l. 10134). Učinil drobné úpravy i na dalších stranách, není však potřeba je blíže specifikovat a soudem rozebírat, jak bude dále ještě zdůvodněno.
706. Dne 28. 11. 2012 v 22:33 hod. (č. l. 25661) emailem Radek Č. (je uveden jako zástupce MOIS) zasílá Jiřímu B. s předmětem: *bezpečnostní specifikace a výzvu zda chce něco doplnit* a odkazy na uložené dokumenty. Dne 30. 11. 2012 6:52 hod. (č. l. 25661) si Jiří B. si přeposílá email od Č. ze schránky xxx do schránky xxx s předmětem: *Fwd: bezpečnostní specifikace*. Dne 29. 11. 2012 v 20:00 hod. (25634) proběhl hovor obž. Č. a Františka H. Od 5:20 H. říká, že potřebují chystat pro ten Zlín do té integrace aji to s tím B. a že se na to podívají. Č. říká, že pak zavolá V. a stavil by se za ním a zeptal se ho na to. Č. říká, že by bylo ideální, kdyby to chtěli změnit, že by to mohli trochu upravit k obrazu jejich (*směje se*). H. říká, že to by nebylo špatné. Dne 3. 12. 2012 v 14:52 hod. (č. l. 25683) proběhl hovor obž. Č. a Františka H. Z hovoru vyplývá, že spolupracují ještě s B. a chystali pro Zlín jakoby elektronickou archivaci a fulltext nad dokumentama, které oni tam mají a leží v „ginisu“. H. říká, že oficiálně se jedná o elektronický oběh faktur, protože on to tam prezentoval. Ptá se jak se to jmenuje. Č. říká, že to může být. Ten oběh faktur elektronický bude, ale elektronický bude v GINISu a akorát ten GINIS to bude ukládat tady do tohohle úložiště, to je všechno, kde tam bude nad tím udělaný kompletně ten fulltext a to, tak aby prostě navázali na to jak to připravili s Ř. (GORDIC), jako že teď je to prostě o tom, aby sehnali ten kšeft. Takže takhle by to perfektně na to navázalo a blavně potřebují na nějakém projektu to provázání takhle udělat, protože konektor je, jako všechno je připravené, jenom to potřebují, aby se to zrealizovalo. H. říká, že to by mělo být tady tohle, protože ten Jura B. to tam prezentoval, dalo se to do toho, bude to vypsané, mělo by to být vypsané v lednu. Takže uvidí, jediný problém, který on (H.) tam vidí, že jestli to zas bude mít na starosti GORDION, to to dopadne jak s tou digitalizací, že výběr se potáhne rok. Dne 3. 12. 2012 v 15:42 hod.

(25684 – 25685) František H. sděluje emailem Radku Č. v předmětu: *Fwd: FW: Podklady k vnitřní integraci. Aboj, může být název předmětu zakázky - viz dole? Zítřejší jdeme na magistrát dokončovat ZD.* F. Fakticky mu přeposílá email od Zdeňky B., která se H. ptá emailem stejného dne, zda a jak se mu líbí první nástřel textu. Fakticky jej žádá o název předmětu veřejné zakázky a zasílá, jak uvádí „první nástřel“ v podobě znění: „*bezpečné úložiště dat k provozování ekonomického systému s podporou elektronického oběhu faktur při realizaci finanční kontroly*“. Na to reaguje obž. Č. emailem ze dne 3. 12. 2012 v 15:44 hod. (č. l. 25684 – 25685), kdy odpovídá ve znění: *Myslím, že ano ... na rozdíl od jiných zakázek, kde název neodpovídá tomu, co zákazník chce, tak tady by to sedělo.* R.

707. Dne 5. 12. 2012 v 9:23 hod. (č. l. 25702) proběhl hovor obž. Č. a Františka H. Č. sděluje H. žádost Michala, že má pro něj připravit seznam kolik bylo odpracovaných hodin vůči MOIS. H. říká, jako co se dělalo pro EUNICE. Č. se opravuje se a říká, ano, ano. EUNICE jako vůči MOIS. Co se tam jako proti němu (H.) dělalo. Takže on (Michal V.) to tam potřebuje, protože oni tam nachystali nějaké smlouvy mezi MOIS a EUNICE. H. říká, že on (Michal V.) potřebuje, aby byly nějaké podklady aspoň pro to přefakturování těch peněz z EUNICE na MOIS. H. ještě dělá i cest'ák pro Petra H. Č. říká, že to dělal taky. Ptá se, jak se jmenuje ta ženská z toho SIMACu. Asi se jedná o J. Č. to musí dohledat. Od 01:45 min. Č. se ptá ještě, co v tom Zlíně. H. říká, že připravují ty zadávacíky. Č. říká, jo název jim seděl, jo. H. říká, že seděl. Už to visí jako předběžné oznámení. Už to včera vyvěsili. Č. se ptá, jak se to bude soutěžit, zda je to v celém balíku integrace? H. říká, že ano, je to v celém balíku integrace, ale bude to samostatně, jako dílčí plnění, takže zvlášť budou policajti a zvlášť bude tady tohlencto. Č. říká, že to je dobrý. Dne 12. 12. 2012 v 12:14 hod. (č. l. 25722) hovor Františka H. a obž. Č. Č. se ptá, kde je? H. říká, že v Hradišti. Č. se ujist'uje, že jede (H.) do Zlína. Neví, jestli mu (H.) telefonoval. H. říká, že ne, že mu volal jenom Michal (V.), ale on (H.) měl angličtinu. Č. sděluje, že se za ním (H.) staví ohledně, ohledně, no, ohledně stavu a jestli bude možné něco dělat“. H. říká, že do půl hodiny bude na firmě, tak jestli jede (T.) sem, tak to akorát vyjde. Č. říká, že prej mu má (H.) dát papír od městských policajtů, mají tam natisklé nějaké ty, nebo (Č.) mu to pošle elektronicky. On potřebuje něco ohledně místa určení, kam dneska jdou. Potom mu (Č.) pošle něco na ty měšťáky a na ten událostní systém. H. říká, „jako zaujímá je to, jo?“ Č. říká, tak že je potřeba výpomoc ze strany Olomouce.
708. Stejného dne 12. 12. 2012 v 15:01 hod. (č. l. 25724) hovor obž. Č. a Františka H. Č. se ptá, jak dopadli tam, kde byli. A co mu říkal brouk. H. říká, že to bylo úplně zcestné, to je jako když se někdo probudí čtyři měsíce pozdě. Č. říká, že je už to uzavřené. H. říká, že s tím nejde hýbat, to ani náhodou. To je už dané od prvopočátku tak nastavené a prostě to, co chtěl, je nesmysl. Už by to nikdo nikdy nezdůvodnil, na CRR by se musely udělat změny a to nejde. H. říká, že si dobře povykládali. Č. se ptá, zda s ním, nebo s ní. H. říká, že s Michalem. Č. se ptá a tam co? H. říká, že teďka, ještě jsou tam (magistrát), ještě se dělají detaily. GORDION to nevyhrál, takže to nebude dělat právě, což je pozitivní. Vyhrála to nějaká Ostravská firma. Konstatují, že horší to ani být nemůže. Dne 14. 12. 2012 v 20:01 hod. (č. l. 25733) opět hovor obž. Č. a Františka H. Z hovoru mimo jiné vyplývá, že H. rozebírá s Č. a posílá Č. předfinální specifikace pro informační systém pro městskou policii ve Zlíně. Dne 20. 12. 2012 v 16:30 hod. (č. l. 25765) hovor obž. Č. s Františkem H. Č. se ptá, jestli používá ten moisáckej (MOIS s.r.o.) mail. Od 01:10 - Č. se ptá, zda je něco nového a jak dopadli v tom. H. zmiňuje, že už se to finalizuje, tak snad tam nějakých problémů nebude. Ona, ale to už se netýká, ještě k projektovému řízení (jedná se o dílčí část zakázky *Dodávka integrace agendových systémů*) tam měla (B.) nějaké připomínky, ale to už není tak zlé. Sice zas tam cosi vymýšlí bratři brouci z Olomouce. Dneska mluvil Michal s Michalem a on jako dojde ve dvě a už tam prostě brouk Michal byl zase u nich no. Tak došel Michal. Č. říká, jo, takže ten byl tam a ten byl tam.
709. Dne 21. 2. 2013 v 11:18 hod. (č. l. 25788) hovor František H. a obž. Č. H. informuje Č. o tom, co mu právě řekla po telefonu Zuzana M. Říká mu, že jak tam pro to jedno město připravují výběrové

řízení a je tam událostní systém pro městskou policii a oni tam chtějí tři zakázky obdobného charakteru v minimální hodnotě. Uvádí, že „my jsme tam nestanovili minimální hodnotu“ a oni chtějí nějakou částku, aby tam bylo aspoň 500 tisíc, to prý chtějí na CRR, tak „jsme tam dali nejmenší v hodnotě 500 tisíc“, H. doufá, že to nevadí. Č. říká, že to si není jistý, protože: „víme, že takovou zakázku nemáme“. H. říká, ale že to se stejně předpokládá jako subdodávka. H. říká, že to je tady to jedno takové krajské město Olomouc, pak říká Brno a pak říká, že jde o to naše město, směje se. H. k tomu dodává, že tam je 7 nebo 8 dílčích plnění a u všech kvalifikací jsme dali nějakou minimální hodnotu, jenom u tohoto jsme nedali, říká mu: „tušíš asi proč“. A oni prý na CRR řekli, že tam musí být nějaká taky. H. říká, že se tedy nemůžou hádat. Č. říká, že to je ale přemrštěná částka. H. říká, že je to tam jako informační systém, což znamená, že služba obdobného charakteru je prostě jakýkoliv informační systém. Č. říká, že tak to potom jo.

710. Toto je veškerá komunikace obž. Č. do data 4. 3. 2013. Až následně dne 10. 8. 2013 v 20:03 hod. (č. l. 25790 – 25795) Jiří B. zasílá email obž. Č. na adresu xxx v předmětu *Fwd: vzor ZD – technologie* se sdělením: *doplň do vzoru technické i případně obsahové informace. Toto je kostra ZD, pro inspiraci jsem tam nechal nějaké nesmysly, ale jsou určeny k přepsání.* Přílohou je však dokument Příloha zadávací dokumentace č. 1 – vymezení předmětu veřejné zakázky, ovšem k nekonkretizované zakázce. Nemá tedy dle soudu tento důkaz vůbec vztah k projednávané věci. Dne 11. 8. 2013 v 9:36 hod. Radek Č. odpovídá na email Jirímu B. s předmětem *RE: vzor ZD – technologie.* Zasílá v příloze stejný dokument *P03_P01_ZD_Vymezeni predmetu zakazky.doc*, a dále uvádí: *Mrkni na to přidal jsem ten zelený odstavec.*
711. Až dne 31. 10. 2013 je ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. zakázky 239701 vydáno oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ (reg. č. projektu CZ.1.06/2.1.00/09.07389), s odhadovanou hodnotou 14 710 743 Kč bez DPH. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hod dne 3. 1. 2014 (č. l. 25800 – 25837). Pod částí E. se jedná o dodávku Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace. Dne 28. 11. 2013 je ve Věstník veřejných zakázek (č. l. 25919 – 25922) pod ev. č. zakázky 239701 oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, kdy je fakticky stanovena nová lhůta pro doručení nabídek, a to do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014. Dne 20. 1. 2014 v 11:30 hod. pak probíhá otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ (č. l. 25938 – 25947). Je zjištěno, že na části A, E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F a G nejsou podány vůbec žádné nabídky. Proto dne 10. 2. 2014 pod usnesením č. 96/3R/2014 Rada města Zlína schvaluje zrušení zadávacího řízení, a to částí A, E, F a G veřejné zakázky. (č. l. 25948 – 25950).
712. Ještě před tím dne 7. 12. 2013 v 16:44 hod. (č. l. 25923) Jiří B. zasílá email obž. Č. s předmětem: *dokument k vypořádání MOIS* a sdělením: *toto jsem dal Ř. V čase 21:34 hod.* Radek Č. zasílá email Jirímu B. s předmětem: *RE: dokument k vypořádání MOIS* a sdělením: *supere, hledíme vstříc světlým zútrkům.* Co je fakticky zasláno ze spisu nevyplývá, vztah k projednávané zakázce není soudu zřejmý. Dne 16. 1. 2014 v 13:24 hod. (č. l. 25924 – 25936) obž. Č. odesílá email Michaela O. (DATAB) v předmětu: *FW Výpisy dotaz, zda čestné prohlášení bude potřeba předat v originále.* Dne 16. 1. 2014 v 15:45 hod. Michaela O. (DATAB) odesílá email obž. Č., a v kopii jej zasílá Jirímu B. v předmětu: *subdodavatelská smlouva* o obsahu: *Zdravím, mám za to, že bude třeba také originál subdodavatelské smlouvy (smlouvy o dílo), posílám v příloze. Buď do ní rovnou napište celkovou částku, jestli ji znáte a Jirka v Jihlavě vytvoří přílohu č. 2 - cenová kalkulace. Nebo pokud se bude na místě tvořit také cena, dejte Jirkovi jenom podepsanou*

*poslední stranu, kde jsou podpisy. Zbytek se vytiskne až v GORDICU.. Fakticky v příloze zasílá návrh Smlouvu o dílo mezi Gordic s.r.o. a MOIS. Dle účelu smlouvy se zhotovitel (MOIS) zavazuje provést na svůj náklad a na své nebezpečí dílo v rozsahu a za podmínek stanovených smlouvou pro zákazníka objednatele (Gordic) Statutární město Zlín a dílem se rozumí řešená úložiště pro elektronické dokumenty, tedy dodávka software a implementace, včetně servisních služeb po dobu 5 let od předání. Stejněho dne 16. 1. 2014 v 17:25 hod. (č. l. 25924 – 25936) Radek Č. odesílá email Michale O. (DATAB) v předmětu: RE: *subdodavatelská smlouva*, spolu s přílohou: *Smlouva o dílo MOISxGORDIC.DOCX* s obsahem: *Zdravím, Obsah předmětu plnění jsem poupravil. Jirkovi dám zítra pouze podepsanou stranu* 7. Dne 17. 1. 2014 v 14:32 hod. (č. l. 25937) Jiří B. zasílá email Radku Č. v Předmětu: *kalkulace MMZL* a obratem v čase 14:34 hod. (č. l. 25937) Radek Č. odesílá email Jiřímu B. s předmětem: RE: *kalkulace MMZL* a odpovědí: *Souhlasím R. Nabídka však nakonec nebyla v tuto dobu ze strany GORDIC podána.**

713. Dne 14. 5. 2014 v 9:12 hod. (č. l. 26003) obž. Č. odesílá email Jiřímu B. jako odpověď na jeho dotaz z 13. 5. 2014 s Předmětem: RE: *sken linka popis technologie a ceny ve znění: Import skenů do Ginis je možné realizovat importovací službou bez nutnosti nabrání SW do multifunkčního zařízení za předpokladu, že skenovací zařízení umožňuje nabrání skenů na síťovou složku. Importovací služba provede transport dokumentů do PDF/A a požadovaného cílového názvového formátu. Pro provedení OCR (jako nadstavbová funkce) se využívá produktu ABBY FineReader Engine, který se běžně dodává ke stávající SW Sinus — Výsledné PDF kombinuje obrazová data s rozpoznávaným textem. Provoz je možný s i bez funkcionality OC.*
714. Následně je tedy až dne 7. 8. 2014 vypsána nová veřejná soutěž, dodávka Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace je vypsán nově jako bod B. Nabídku na tuto část veřejné soutěže podávají dvě společnosti, a to GORDIC s nabídkovou cenou 798 400 Kč a Marbes Consulting s nabídkovou cenou 928 000 Kč. GORDIC v soutěži vítězí a dne 19. 12. 2014 město Zlín uzavírá se GORDIC smlouvu o dílo na Dodávku integrace agendových systémů SMZ, část B – Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace, včetně Smlouvy o komplexní podpoře provozu a užívání (č. l. 26074 – 26086).
715. Z výše uvedeného pro soud k bodu F. vyplývá, že ačkoli je obž. Č. kladeno za vinu ovlivňování zadávací dokumentace, včetně technické specifikace pro část zakázky Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace ve prospěch GORDIC a současně měl s B. a s H. dohodnout budoucí subdodávku systému DMS od MOIS, je zcela paradoxní a obžalobou nepovšimnuto, či spíše nevysvětleno, jak je možné, že ačkoli dne 30. 10. 2013 byla tato veřejná zakázka zveřejněna, nebyly k části zakázky na dodávku Systému pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace podány žádné nabídky. Ani tedy sama GORDIC se veřejné soutěže nezúčastnila, ačkoli činila dle obžaloby kroky k tomu, aby zadávací dokumentaci pro sebe upravila a soutěž byla zadavatelem dne 10. 2. 2014 v této části zrušena. Pro soud není většího důkazu, že veškerá případná komunikace ze strany obž. Č. (ale vztahuje se toto konstatování i na spoluobž. Michala V., Antonína D. a Jiřího B.), nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou od počátku do konce v prospěch GORDIC, získat si jakýsi náskok před konkurencí a zajistit si tak časový předstih. Pak by totiž vůbec nedávalo smysl, aby GORDIC, pokud si údajně upraví kritéria technických specifikací zadávací dokumentace ve svůj prospěch, stanoví si údajně i samotný cenový rozsah budoucí zakázky, ale nakonec vůbec nepodá nabídku do soutěže. GORDIC podala nabídku až po druhém zveřejnění veřejné zakázky, k čemuž došlo zadavatelem dne 7. 8. 2014 a kromě nabídky GORDIC byla podána nabídka i ze strany MARBES.
716. Navíc, a to je pro tento bod obžaloby podstatné, z komunikace vyplývá, že jedinou úpravu, kterou obž. Č. učinil, je úprava návrhu zadávací dokumentace pro část veřejné zakázky v podobě Událostního systému. V této jediné části obhajoby obž. Č. soud nesouhlasí, nesouhlasí konkrétně s tvrzením obžalovaného, že žádnou zadávací dokumentaci neupravoval. Ovšem Událostní

informační systém (UIS) byl určen pro Městskou policii Zlín. Návrh zadávací dokumentace událostního informačního systému (č. l. 25604 -25607) zaslal Ing. Zdeňka B. ředitel městské policie Ing. Milan K. (viz email č. l. 25603). Zda byl Ing. K. jakožto inženýr i samotným autorem tohoto dokumentu, či jen do něj sám činil doplnění a komentáře, není zřejmé. Spíše dle obsahu emailu skutečně sám činil jen doplňující komentáře. Nicméně tento návrh jako rozpracovanou zadávací dokumentaci následně po obdržení přeposílá sama Zdeňka B. Zuzaně M. z EUNICE a Zuzana M. jej následující den 27. 11. 2012 v čase 09:11 hod. přeposílá H. a v kopii obž. Č., aby tento dokument obž. Č. stejného dne již za 1 hodinu, tedy dne 27. 11. 2012 v 10:11 hod., vrátil s několika málo připomínkami (úpravami) Zuzaně M. Obž. Č. tedy provedl do tohoto návrhu zadávací dokumentace své úpravy, které soud shora krátce rozebral, ovšem jde o připravovanou zadávací dokumentaci k Událostnímu systému, což byla původní část C. veřejné zakázky, kdežto GORDIC se zúčastnila (a pro GORDIC subdodávala MOIS) veřejné soutěže pro část zakázky E. – Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace. Tuto zadávací dokumentaci, tedy zadávací dokumentaci pro Systém elektronického oběhu faktur, obž. Č. jakkoliv neupravoval, nekomentoval, nevyplyvá z důkazů, že by ji vůbec měl v rozpracovaném stavu k dispozici, zde se již s jeho obhajobou soud opětovně ztotožňuje. Co se týče tvrzení obžaloby, že důvodem úprav byla skutečnost, že byl domluven s H. a obž. B. na subdodávce, žádná taková dohoda z veškeré zajištěné komunikace dle soudu absolutně nevyplyvá. Navíc, jak shora bylo uvedeno, nabídka do první vyhlášené soutěže ani podána nebyla, byla možná dle komunikace zvažována, ovšem podána nebyla, důvody nejsou ze soudu patrné. Jako jediný potencionálně závadný hovor, ze kterého by bylo možno dovodit takovou dohodu o budoucí dodávce a dále potencionálně dovodit, že byla navržena zadávací dokumentace vyhovující potencionálnímu budoucímu dodavateli (ovšem nelze dovodit kterému, zda MOIS, či případně zcela jiné), je hovor ze dne 21. 2. 2013, kde např. H. naznačuje, že schválně *nedali referenční zakázku do zadávací dokumentace, ale CRR ji požaduje* (pozn. navíc z tohoto emailu dle soudu vyplývá, že zadávací dokumentace byly pod faktickou kontrolou ze strany CRR), ale opět se hovor týká zakázky na Událostní systém, který nakonec nebyl MOIS subdodáván a de facto ani GORDIC soutěžen.

717. Ve vztahu k jednání pod bodem H. obžaloby soud uvádí následující. Jednání je časově vymezeno obdobím od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010 a obž. Č. je kladeno za vinu, že v tomto období, ve kterém EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti k projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, tak obžalovaný spolu s obž. Michalem V. a dále s obžalovanými Michalem, Josefem a Davidem T., spolupracovali na studii proveditelnosti. Konkrétně měl obž. Č. zasílat jednotlivé verze zadávací dokumentace Josefu a Michalu T. a zprostředkovaně Davidu T. pro budoucí využití, nakonec i její finální verzi. Tohoto jednání v tomto časově vymezeném období se obž. Č. týká několik málo emailů.
718. Konkrétně dne 23. 6. 2010 v 15:12 hod. (č. l. 27464 – 27471) obž. Č. zasílá emailem Michalu T. a v kopii i Josefu T. pod předmětem *VI ZK 7* v příloze rozpracovanou část studie proveditelnosti týkající se integrace vnitřního chodu úřadu Zlínského kraje. V textu emailu sděluje, že *mají projít prozatím kapitolu 7 (kterou jedinou posílá) s tím, že některé věci DMS tam on doplnil s napojením do portálu úředníka. Ke kapitole 5 se snad dostanou dnes.* Jde tedy o technické řešení Integrace vnitřního chodu úřadu. Tento dokument dne 23. 6. 2010 v 15:27 hod. (č. l. 27472 – 27499) Michal T. přeposílá včetně textu emailu od Č. Davidu T. Dne 29. 6. 2010 v 14:11 hod. (č. l. 27500) obž. Č. sděluje emailem Josefu T. pod předmětem *RE: VI ZK 7 (po předchozí emailové urgenci Josefa T. o dodání slibované páté kapitoly a žádosti o stručnou zprávu, jak to s ní vypadá)*, že prozatím s nima (pozn. zřejmě se zadavatelem) řešili jenom kapitoly 7, k VI má domluvenou schůzku na středu příštího týdne, kdy budou mluvit i o páté kapitole. Ostatní kapitoly budou podrobně řešit, až uzavřou 7.
719. Zde by soud ještě poukázal na email na č. l. 27502, kde dne 8. 6. 2010 sám svědek Pavel K. jako zaměstnanec Krajského úřadu Zlínského kraje, zasílá Václavu B. z Asseco, v příloze rozpracované

dvě studie proveditelnosti, mimo jiné jednu z nich i k vnitřní integraci úřadu, email označuje jako *Konzultace vnitřní integrace úřadu* a žádá B. evidentně o konzultaci. Na toto právě dle soudu odkazoval obž. Č., když uváděl ve své obhajobě, že každou verzi studie proveditelnosti obdržel průběžně jejich zákazník, tedy zadavatel, který si tyto verze sám kontroloval a rovněž sám dále případně konzultoval s některými svými stálými dodavateli, nebo měli vazby s lidmi z firem, které považovali za odborníky a zajímal je jejich názor. I tomuto vyjádření obžalovaného je tedy nutno dát za pravdu.

720. Dne 26. 7. 2010 v 10:50 hod. (č. l. 27505 – 27508) obž. Č. zasílá v příloze emailu Josefu T. slíbenou rozpracovanou studii proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích“ část výzvy IV. – Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS pro Zlínský kraj – jedná se o 5. verzi dokumentu. Josef T. ji ihned v 10:58 hod. přeposílá studii Davidu T. Dne 26. 7. 2010 v 13:19 – 13:39 hod. (č. l. 27509 – 27512) obž. Č. prostřednictvím emailu komunikuje v souvislosti se zpracováním studie proveditelnosti s Václavem B. z Asseco ve věci nacenění portálu úředníka.
721. Jiná komunikace v obžalobou vymezeném období nebyla zajištěna. Z výše uvedeného je zřejmé, že obž. Č. sice zasílá rozpracovanou verzi zadávací dokumentace, ovšem nepřijímá zpětně žádné komentáře či poznámky k zapracování. Proto dle soudu tvrzení v bodě 1159. obžaloby zřejmě neobstojí ve vztahu k jednání obž. Č.
722. Soud ke všem třem bodům týkajících se obžalovaného provedl výslech řady svědků, souhrnně lze konstatovat, že ani jedna svědecká výpověď neprokazuje skutková tvrzení obžaloby ve vztahu k obžalovanému Ing. Č. Z provedeního dokazování je pak zcela evidentní, že se obžalovaný nijak nepodílel na zadávací dokumentaci ve smyslu jejího ovlivňování ve prospěch konkrétního potencionálního soutěžitele tak, aby vyhovovala požadavkům soutěžitele, neposkytoval žádnému potencionálnímu soutěžiteli jakékoliv průběžné verze zadávací dokumentace k jakékoliv veřejné zakázce, neposkytl žádnému potencionálnímu soutěžiteli jakékoliv konečné verze zadávací dokumentace a absolutně nepůsobil jako člen poradního subjektu (nebyl ani členem žádného takového subjektu) na členy hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele o zakázku. Nebyl totiž ani členem žádné organizované skupiny.
723. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Radku Č., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutek, pro který je obžalovaný stíhán, se částečně stal, avšak v prokázaném rozsahu není trestným činem, a to ani v případě jednání v bodě D, ani v případě jednání v bodě F. a ani v případě jednání v bodu H. obžaloby, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Bc. Michal V.

724. Obžalovaný ke skutkům pod body C., D., E., G. a H. uvedl, že studie proveditelnosti byly naprosto obecné dokumenty, co bylo pro něj novinka v tomto řízení, že studie proveditelnosti je něco, co souvisí se zadávacím řízením. Studie slouží poskytovateli podpory jako podklad k posouzení realizovatelnosti projektu a ověření jeho smysluplnosti. Pro žadatele o podporu představuje jeden z klíčových nástrojů samotného projektového řízení. Smyslem studie proveditelnosti je provést všestrannou analýzu projektového investičního záměru a jeho variant, proto musí obsahovat analýzu současného stavu, odhad budoucího vývoje řešené oblasti, vnitřní integraci úřadu a návrh možných věcných variant řešení, vč. analýzy případných změn parametrů projektu, stability cílů projektu a jeho následné udržitelnosti. Z pohledu žadatele o podporu je důležité zjistit, zda je proveditelný a zjistit odhad možných rizik a jejich dopad na uvažované varianty. V popisu studie není nikde napsáno, že by měla cokoli řešit se zadávacím řízením. On sám se technických částí studie nikdy neúčastnil, nemá pro to vzdělání, kromě Zlínského kraje a projektu ORP, kdy tím, že je ekonom a účetní a požadovaly se úpravy ekonomického systému, tak to je jediný projekt, kde se on sám fyzicky účastnil a je jedním ze spoluautorů. U ostatních studií technické možnosti vůbec neřešil, protože to nebylo v jeho moci. Při tvorbě technické části bylo třeba zjistit, zda je projekt

proveditelný a to, že se nějaké technické řešení posílalo firmám, jemu není jasné, jak by se jinak dalo nacenit to řešení. Oni se pohybují v systému, kde je nějaký návrh řešení a nikdo nemohl odhadnout, kolik to řešení bude stát, dokud to nepředloží IT firmám, tak neví, jak by bylo možné zjistit cenu a před výběrovým řízením zjistit předpokládanou hodnotu zakázky. Policie navíc nebrala v úvahu, že po nich toto vše chtěl sám zadavatel. Oni nefungovali tak, že jim TESCO SW, AutoCont nebo jakákoli jiná firma volala a řekli, dodáme vám toto, dejte to těm zadavatelům, nebo to vpravte do studie. To bylo vše na požadavcích zadavatelů, kteří si to potom dávali do nějakého konceptu a byli autoři finálního dokumentu a na městu Přerov dokladuje, že ačkoli oni navrhovali vypsání jedné veřejné zakázky, ale na několik dílčích plnění, protože se dle nich dalo soutěžit na samostatné veřejné zakázky, ale sám Přerov si toto změnil a soutěžil jako jednu zakázku. Stejně tak Olomouckému kraji navrhovali 12 samostatných výběrových řízení i s vědomím, že by to bylo pro ten úřad komplikované. Už bylo vysvětlované, že když to bylo jedno výběrové řízení, tak to byly jedny záruky, jedna smlouva, jeden dodavatel, jeden projektový manažer, byť x firem. Když to bylo více dílčích plnění, tak to bylo potřeba jednat s každým dodavatelem, bylo to x záruk, víc problémů. Každý k tomu přistupoval nějak a bylo to čistě věcí zadavatele. Jak říkal, kromě ORP na Zlínském kraji se projektů neúčastnil, měl na starosti jiné zákaznické portfolio. I když ho kolega H. obecně informoval o projektech, nemyslel si, že by docházelo k nějakému porušení zákona, protože jednak jako firma nebyli v postavení zadavatele, ani zástupce zadavatele, tedy nemohli porušit zákon o veřejných zakázkách, jednak tvořili dokumenty, které byly jejich majetkem až do doby, než je předali. Tak bral, že konzultace byly potřebné, H. ho o nich informoval, on na tom neviděl celou dobu nic problematického. K bodu C. obžaloby uvádí, že na zpracování žádosti o dotaci a studii proveditelnosti se nechtěli hlásit, měli plné kapacity. Zakázka byla poměrně velká, navíc nepředpokládala jen samotnou studii proveditelnosti, ale i další projektové činnosti, což si v dané chvíli neuměli představit, že se uváží na tak dlouhou dobu. Obžaloba tvrdí, že EUNICE byla subdodavatel RPSC na studii proveditelnosti a že zároveň podali nabídku. To byla pro něj novinka, protože nabídku do výběrového řízení nepodali. František H., protože komunikoval s Přerovem ještě z výzvy 06, tak jim vyšel vstříc v tom smyslu, že jim něco prezentoval na zastupitelstvu, což ani nevěděli, to byla jeho soukromá záležitost. H. se zejména věnoval Digitalizaci a archivaci, tak přišel za ním s tím, jestli by se nemohli podílet na té studii proveditelnosti v části Digitalizace a archivace. Proto byla uzavřena subdodavatelská smlouva s RPSC, na čemž nevidí nic problematického. Subdodávku H. odevzdal, dostali zapláceno a tím to skončilo. Pak přišel H. s tím, že když byl projekt úspěšný, že by se účastnili výběrového řízení na poradenské služby. V té době kapacity už měli volnější, ale hodně to zvažoval, protože to nedokázal posoudit z toho technického pohledu. Do roku 2013, než H. onemocněl, osobně neřešil v projektu Přerova vůbec nic. Sám byl nucený se do projektu Přerova vložit až v roce 2013 na jaře, kdy František H. vážně onemocněl. Z celého období, co byl odposloucháván, našel dva rozhovory, ze kterých poměrně jednoznačně plyne, že o projektu Přerova nic nevěděl, že ho prostě neřešil, že v určité chvíli si docela ani nevěděl rady, jak dál pokračovat, protože samozřejmě Přerov po nich i z hlediska smlouvy vyžadoval určité věci k dokončení celého toho projektu, a protože on ty dokumenty ani neměl v počítači, ani přes něj nešly a nic o tom nevěděl, tak se mu odpovídalo poměrně těžko. Chtěli sice Přerovu vyjít vstříc, když je žádal, jestli by jim pomáhali s odpovídáním na otázky uchazečům v rámci zadávacího řízení, ale nakonec neměli to ve smlouvě a nikdo z nich tomu nerozuměl. On se tehdy snažil spojit s obž. Č., jestli jsou schopni k tomu něco dát, takže k tomu dali vždycky nějaké stanovisko, aby pak měli povinnost účastnit se hodnotící komise. Jednou tam byla paní M., jednou on a jednou Radek Č. Navíc v rámci hodnocení byla vyhlášená zadávací dokumentace zrušena a bylo rozhodnuto, že nebude vybrán ani jeden z uchazečů a Přerov přišel s tím, že chce řešit jednací řízení. Navíc Přerov začal šahat do zadávací dokumentace, provedl tam poměrně zásadní úpravy, přestože EUNICE je i v tom druhém výběrovém řízení uváděna jako autor zadávací dokumentace, tak oni s tímto neměli nic společného a v mailu ze dne 11. 10. 2013 (č. l. 18773), psal primátorovi L., že oni s tímto postupem nesouhlasí, že pokud chce Přerov pokračovat v projektu, musí vyhlásit nové otevřené výběrové řízení, protože ty zásahy do zadávací

dokumentace podle nich byly takové, že třeba mohly otevírat další možnosti pro jiné firmy. Když zrekapituluje Přerov, tak to výběrové řízení bylo jimi navrženo na dílčí plnění, město Přerov spojilo všechno do jedné zakázky a v návaznosti na především tu komunikační infrastrukturu to prostě určilo ráz průběhu té zakázky. Z hlediska důkazů přeposlal dva emaily od Michala T. Františku H., ve kterých bylo uvedeno, že Michal T. prosí o přeposlání, asi je přeposlal, nevidí na tom nic problematického. Dokumenty si ani neuložil, a pokud by si policie dala s jeho počítačem více práce, tak zjistí, že ještě ani v roce 2014 prakticky k Přerovu žádné dokumenty v počítači neměl, stejně tak jako v emailové komunikaci. Jsou mu dále připisovány schůzky z diáře s Josefem T. právě k zakázce Přerova. S obž. Josefem T. schůzky měl, to nepopírá, on sám jich ve spisu ode dne 3. 8. 2010 do 12. 10. 2012 napočítal 14, tzn. skoro za tři roky. Když to vezme, byly to 3 schůzky v roce 2010, 7 schůzek v roce 2011, kdy se začal řešit první Karlovarský kraj, ve kterém byli pro TESCO SW subdodavatelé, a v roce 2012 to byly 4 schůzky. To znamená v době, kdy se baví o konkrétních zakázkách, kde je vedena vůči němu obžaloba, se jednalo o 2 až 3 schůzky. Oni s TESCO SW kromě konzultací, které se třeba děly u jiných projektů, tak především pracovali na Karlovarském kraji, kde byli jejich subdodavatelé a dělali tam procesní analýzu. Potom samozřejmě schůzky a ta komunikace byla nutná, protože byly prostřednictvím Moravské vysoké školy jejich subdodavatelem na Zlínském kraji. Přišlo mu to vcelku běžné. K bodu D. obžaloby uvádí, že byli zpracovatelem pouze dílčích částí studie proveditelnosti a zadávací dokumentaci nedělali vůbec. V roce 2010 se dělala studie proveditelnosti, v září se odevzdala a již začátkem října 2010 byla studie vyvěšena Olomouckým krajem na webových stránkách. Víc prakticky s Olomouckým krajem do styku nepřišli. Vůbec neví, jak se připravovalo zadání, až ze spisu zjistil, že EUNICE ve studii navrhovala 12 samostatných výběrových řízení a Olomoucký kraj z toho udělal výběrové řízení jedno. Komunikace byla s řadou firem, rozhodně to nebylo jenom s TESCO SW a bylo to na základě samotného požadavku odboru informatiky Olomouckého kraje. Oni dostali email, ve kterém jim bylo sděleno přímo panem D. (email je součástí spisu na str. 20167), že byla zpracovávána už nějaká předběžná studie od firmy Globcom a že mají vycházet z této studie a případně tam byly kontakty na firmu Globcom, aby se s nimi spojili. Stejně tak tam bylo v případě mapových podkladů zase telefonní číslo na firmu Berit, potom ji koupilo Asseco, takže na firmu Asseco na pana Š., že je potřeba se s panem Š. spojit a řešit s ním studii proveditelnosti v oblasti map. Stejně tak, jako jim bylo sděleno, že se mají spojit s TESCO SW, protože mají na úřadu majetek, chtěli by řešit nějaký majetkový portál, tak se mají spojit s TESCO SW. Zpracovávali jen dílčí studie, všechny nezpracovávali, byla zpracována už dopředu studie proveditelnosti na Technologické centrum a na Spisovou službu. Potom prováděli kompletaci těch studií a sestavení konečného rozpočtu. V případě toho Olomouckého kraje to byla spolupráce i s firmou GORDIC, která tam měla svůj ekonomický informační systém, s firmou Oracle, s IBM, vyžadovaly se prezentace. Oslovily se ty firmy, aby přijely na kraj, aby sdělily jejich návrh řešení a následně se ty věci s nimi konzultovaly. Ačkoliv od září 2010 již neměli s Olomouckým krajem žádnou spolupráci, policejní orgán do spisu k Olomouckému kraji jako první vkládá schůzku z diáře obž. Josefa T. z prvního pololetí 2011, a úplně stejně tam vkládá obrázek, který se týká Jihočeského kraje, a ještě ke všemu je to přímo z toho dokumentu naprosto patrné. Tady je vidět, jaký chaos v tom vznikl, protože policie se v tom absolutně nevyznala a zařazovala si ty věci tak, jak jí to vyhovovalo. K bodu E. obžaloby uvádí, že z dostupné dokumentace je patrné, že opět pracovali dle pokynů pracovníků Magistrátu města Zlína. Jako úvodní mail, kterým to celé začíná, je email ve znění: „*je to první výkop, první dokument, je potřeba komunikovat s Radkem Č. a s Davidem T.*“. Byl to prostě naprosto obyčejný dokument, o kterém tady obž. David T. mluvil ve svém vyjádření, který obecně řešil, co by portál mohl dělat. V dokumentu v té době nebylo ani nic technického, všichni se zabývali tím, co portál občanů nebo portál úředníka, by mohly umět, jak by propojoval jednotlivé agendy, jak by směrem ven k občanovi pomohl. Navíc ten podklad historicky, protože oni s TESCO SW spolupracovali na Karlovarském kraji, kdy byli jejich subdodavatel, tak popis portálu byl právě obecný z tohoto projektu. A David T. nebyl David T., protože neví, proč by dokument, který obž. David T. vytvářel, posílal jemu. To byl David T., který byl tehdy prorektor Univerzity Tomáše Bati,

oni s univerzitou spolupracovali. Všechny projektové manažerky, které v EUNICE byly, pocházely z univerzity a zároveň s fakultou konzultovali věci, dokumenty a využívali této spolupráce na vysoké škole. Jinak je z té dokumentace jasné, že především i podle spisu ty věci byly připravovány panem S. a panem S. z magistrátu. Už to bylo také řečeno, že tam byl předložen oproti jejich verzi poměrně široký rozsah hardware, který oni do dokumentace nedávali. Pokud ví, Zlín si v této fázi řešil i nějakou úpravu na CRR, Zlín si tu úpravu dělal sám, EUNICE tu finální dokumentaci ani nevytvářeli. Obžaloba dále řeší dodatečná prohlášení o neúčasti ve výběrovém řízení, kde chybou magistrátu nebyly všem firmám odeslány dodatečné dotazy. Zjistila to až kontrola na CRR a řekla magistrátu, že buď z ostatních firem, které si vyzvedly zadávací dokumentaci, zajistí jejich prohlášení, že to nemělo vliv na nepodání nabídky, anebo by to museli zrušit. I paní B. (je to ve spise na str. 25247) si odpovědi u 12 firem zajistila sama, chyběla jí třináctá a oslovila je, jestli neumí té firmě zavolat, jestli jim to pošlou nebo nepošlou. U bodů G. a H., obžaloby, bod G. je jediný, kterého se osobně účastnil při vytváření dokumentu, to už říkal. V obžalobě jsou řešené dvě období, jedno byla příprava studie proveditelnosti v roce 2010, kde obžaloba napadá, že toto konzultovali s obž. Jiřím B. z firmy GORDIC, což neví, s kým jiným by to měli konzultovat, protože i paní Š. i RNDr. S. vypověděli, že oni to konzultovali taky a všichni to konzultovali, protože prakticky se jednalo o úpravu stávajícího informačního systému a ten stávající informační systém nemohl nikdo jiný upravit. Zlínský kraj měl určité požadavky třeba na úpravu sestav v účetnictví, na řešení toho majetku atd., a to byly věci, které bylo potřeba se zeptat GORDIC, jestli je to vůbec řešitelné a kolik to asi někdy bude stát. Stejná logika jako je vůči TESCO SW v této části, protože TESCO SW mělo na kraji evidenci nemovitého majetku. Pokud potom je požadavek, že tyto věci mají být propojené, jakože třeba u toho majetku byl požadavek, že pokud to bude evidence movitého majetku, tak se chce, aby ta návaznost na ten nemovitý majetek byla v tom, že je jasné, že tento movitý majetek, že tato skříň se nachází v tomto nemovitém. Další požadavek kraje byl v nějakém propojení na účetnictví. To bylo ve fázi studie proveditelnosti. Potom přišla na řadu projektová dokumentace, které se chtěli účastnit, ono se to nejmenovalo projektová dokumentace, ale byla to Analýza stávajícího stavu a návrh řešení, jejíž součástí byly technické specifikace. Zlínský kraj asi pro všechny překvapivě vypsál výběrové řízení tak, že vyžadoval v technických kvalifikačních kritériích, aby nabídku předložila firma, která má ve svém týmu někoho, kdo pět let implementoval majetek, někoho, kdo x let implementoval informační systém ekonomiky, který 5 let implementoval identity management, což poradenská firma takové kvalifikace nemá. Takže si říkali, že jediná šance je subdodavatelsky, tzn. vytvořili konsorcium s Moravskou vysokou školou, plus v té části H. měli v projektovém týmu lidi z Novell, protože to byla oblast Identity managementu. Od začátku všichni na Zlínském kraji věděli, kdo se projektu bude účastnit. Ve smlouvě mezi Zlínským krajem a EUNICE jsou vypsáni jednotliví projektoví manažeři, kteří se toho budou účastnit, jsou tam jejich životopisy, které byly předloženy v nabídce, a z životopisů jasně plyne, že jsou to zaměstnanci TESCO SW, nebo zaměstnanci Novell, a že se budou účastnit projednávání tohoto řešení. Zlínský kraj od začátku uvažoval, že tuto část bude velmi těžké soutěžit otevřeným řízením. Soutěžit ERP systém, jeho úpravy nebo rozšiřování, bylo poměrně složité. Bylo řešeno, že by se jednalo jednacím řízením a žádalo se CRR, jestli by se k tomuto mohli vyjádřit. Když totiž byly zakládány kraje, tak Vláda ČR nevyhlásila tender na dodávku informačních systémů, ale řekla, že 10 krajů obsadí GORDIC a 4 kraje obsadí Asseco. A z toho důvodu CRR nejdříve tvrdilo, že sice nejlepší je to soutěžit v jednacím řízení bez uveřejnění, protože kdo jiný by to mohl dodat, ale že to není možné, protože neexistovalo otevřené výběrové řízení na původní dodávku toho informačního systému, a že to tedy musí být otevřené řízení, ale samozřejmě bylo jasné, že je velmi komplikované, aby se toho účastnil někdo jiný. Například jedním z těch řešení byla migrace převedení informačního systému GORDIC z platformy Oracle na Microsoft, kdy osobně neví, kdo by systém nějaké firmy bez GORDIC mohl vzít a někam ho převést, prostě to ani technicky není možné. Ze všech schůzek, které na Zlínském kraji byly, byly pořízeny zápisy z jednání, které se následně schvalovaly. V těch zápisech z jednání je vidět, že se účastnili jednání zástupci Moravské vysoké školy, potažmo TESCO SW, všichni je znali na

Zlínském kraji, protože tam implementovali majetek. Úplně stejně tam naprosto otevřeně docházel obž. B. z GORDIC, všichni ho znali. U části H. tam zase docházeli lidé z Novell a je to v těch zápisech z jednání. Takže pokud by Zlínský kraj třeba viděl, že je tady nějaký problém, tak mohl tu zakázku zrušit. Neví, co ještě mohlo být transparentnější než to, že tady byla hlavní firma poradenská, vedle toho subdodávka technické firmy, všichni všechno otevřeně řešili. Hodnocení nabídek už se neúčastnili. Zlínský kraj o všem věděl (č. l. 26190 - 26199), pracovníci Zlínského kraje komunikovali s jejich subdodavatelem napřímo. V bodě H. obžaloby při přípravě této části došlo k poměrně problematické komunikaci mezi jejich subdodavatelem a Zlínským krajem, takže aby se tato věc dořešila, už ani subdodavatelé ve druhé části se toho neúčastnili. Byly osloveny další firmy jako Mes, IBM, AutoCont, aby se podívaly na stávající stav rozpracované dokumentace, to si oslovoval Zlínský kraj, s tímto neměli nic společného. Kraj si tyto společnosti oslovil jako jakýsi protipól a nakonec výsledně Zlínský kraj si postavil zakázku sám. Zajímavé na tom je, že třeba v oblasti toho identity managementu se Novell vůbec nepřihlásila. V části vnitřní integrace se TESCO SW nepřihlásilo. Paradoxně v obvinění je firma Marbes uváděna jako ten, kdo byl poškozený, přitom Marbes předložila dvě nabídky, jednu prostřednictvím jedné firmy a vyhrála, druhou nabídku sama za sebe, jejich systém EOS už na krajském úřadě měla, a proto to s nimi bylo konzultováno úplně stejně jako s TESCO SW a Marbes nakonec dodala úpravy tohoto identity managementu, ovšem stíhaná není. V žádné části nevystupoval aktivně tak, že by se snažil prosadit jakoukoliv firmu, a kromě Zlínského kraje v části ERP ani nikomu žádný dokument nikdy neposlal. Firmu MOIS založili kolegové H., Ing. H. a obž. Radek Č., kdy Radek Č. měl určité řešení dokument management systému (DMS), a chtěli toto řešení nabízet a prodávat. Když společnost vznikla, tak skončili s mandátní smlouvou u H., a poradenství se dělo prostřednictvím MOIS. Nepamatuje si, jestli se MOIS podílela na některých zakázkách, které jsou projednávány. Obž. T. znal pouze pracovní, k nikomu z nich z jeho strany není kamarádský vztah.

725. V závěrečném návrhu obžalovaný zopakoval (č. l. 43649 - 43651), že komunikaci mezi poradenskou firmou, jakou byla EUNICE a technologickými firmami, které se na trhu informačních systémů a technologií pohybují, samozřejmě včetně těch, které jsou dodavateli stávajících technologických řešení, považuje v poradenské činnosti v oblasti informačních technologií do dnešní doby za naprosto nezbytnou, a to především pokud jde o firmy, jejichž informační systémy se v rámci plánovaných projektů, kterých se konkrétní poradenská činnost týká, mají propojovat nebo upravovat. V průběhu hlavního líčení se jednotliví obžalovaní a jejich obhájci snažili vysvětlit, že bez takové komunikace by bylo prakticky nemožné zjistit, zda je zamýšlený projekt, který musí vycházet ze stávajících technologických řešení, vůbec realizovatelný, navrhnout funkční, technicky reálné řešení projektu, zjistit předpokládané náklady na jeho realizaci a navrhnout rozpočet projektu tak, aby předpokládané náklady na realizaci projektu měly nějakou relevanci. Vždy mohli poradenství poskytovat z toho důvodu, že znali možnosti trhu, byli schopni komunikovat s firmami z oblasti ICT a mohli tak koordinovat a plnit požadavky jejich klientů. Je rovněž překvapen tím, že přestože všechny projekty byly poměrně administrativně i technicky odborně náročné a složité, přesto ani policie, ani státní zástupce k formulaci jimi prezentovaných závěrů, které jsou z hlediska obžalobou dovozované trestní odpovědnosti zcela klíčové, nikdy nepotřebovali žádný názor odborníků. Z výslechu svědků slyšených v této věci nelze přehlédnout, že z nich nevyplývalo nic, co by obžalobu vůči jeho osobě či EUNICE jakkoli podporovalo. EUNICE svou poradenskou činnost vykonávala na základě smluvního vztahu se zadavateli, tedy městy či kraji, přičemž odměna za tuto jejich činnost nebyla jakkoli vázána na to, kdo ve finále zakázku vysoutěží. O tom, že by at' již on či jejich firma, případně kdokoliv z jeho spolupracovníků, měl mít jakýkoliv jiný prospěch, nehovoří ani sama obžaloba a nikdy nebyl zjištěn či nevyplýnul jakýkoliv důkaz o tom, že by snad k něčemu takovému někdy došlo. U bodu H. Zlínského kraje, když je obžaloba směřována k pracovníkovi firmy Novell, jejíž pracovníci se podíleli oficiálně na tvorbě dokumentace jako součást jejich týmu, ale fakticky následně se o zakázku firma ani neucházela, takže není jasné, jak by mohla nějaké informace zneužít a poškodit či jakkoli jinak

znevýhodnit firmu Marbes, která naopak byla stávajícím dodavatelem a podala na svůj produkt dvě nabídky, navíc vítězné. I přes tuto skutečnost policejní orgán tvrdil, že Marbes údajně byla poškozena, resp. znevýhodněna, přitom svůj systém IDM na Zlínském kraji provozuje dodnes. To, že policejní orgán a zřejmě ani obžaloba nejsou schopny pochopit, že migraci stávajícího systému na jinou platformu v rámci projektu rozšíření stávajícího SW nemůže provést nikdo jiný, než stávající dodavatel, snad ani nemá smysl dál komentovat.

726. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu uvedl (č. l. 43675 - 43679), že v návaznosti na výsledky dokazování naplnění obžalobou tvrzených znaků trestných činů, nebylo reálně prokázáno. Nebylo prokázáno, že by se obž. V. v nějaké nezákonné koordinaci s dalšími osobami a subjekty, vědomě a úmyslně podílel na manipulaci s veřejnými zakázkami ve prospěch konkrétních soutěžitelů, resp. dodavatelů. Ze všech důkazů naopak vyplývá, že připravit dokumentaci nezbytnou k následné realizaci jednotlivých veřejných zakázek, počínaje studii proveditelnosti, jejichž zpracování tvořilo gró činnosti EUNICE, v rámci zakázek tak, aby studie proveditelnosti měly nezbytnou relevanci jak z hlediska technického, tak i z hlediska finančního (tj. z hlediska předpokládaných nákladů na realizaci projektů, které byly předmětem finálních veřejných zakázek), by bez komunikace s dodavatelem technologických řešení a IT systémů vůbec nebylo možné. Kromě prakticky všech obžalovaných tuto skutečnost potvrdili svědkové, ať již se jednalo o svědky z řad zástupců technologických firem, nebo o svědky, kteří se na předmětných zakázkách podíleli v rámci svého pracovního zařazení či funkce u konkrétních zadavatelů (měst či krajů). Obžalovanému dále nemůže být kladeno k tíži případné jednání jakýchkoliv jiných osob, pokud se obžalovaný na tomto jednání sám nepodílel, či pokud k němu nedal pokyn, včetně například Františka H., jehož jméno se prolíná celou obžalobou a s odkazem na jehož jednání je obžalobou dovozována podstatná část trestní odpovědnosti i ve vztahu k osobě obžalovaného.
727. Ve vztahu k podané obžalobě se obž. Michala V. týkají i úvodní ustanovení popisující jednání organizované skupiny, ve kterém je popsáno, že: *obv. Bc. Michal V., jednající v zájmu a v rámci činnosti obchodní společnosti EUNICE, spolu s dalšími obžalovanými, v období nejméně od měsíce srpna 2009 do měsíce srpna 2014 zejména v Olomouci, Přerově, Zlíně, Pardubicích, Hradci Králové a na dalších místech České republiky ve společném záměru a úmyslu ovlivňovat nezákonným jednáním přípravu a průběh projektů, zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám vyhlášeným a pořádaným v rámci Integrovaného operačního programu Ministerstva vnitra ČR – výzev č. 06, č. 08 a č. 09, dotovaných ze strukturálních fondů Evropské unie, s cílem zvýhodnit při těchto veřejných zakázkách a při veřejných soutěžích vybrané obchodní společnosti mimo jiné i prostřednictvím dohod se svými konkurenty, narušujících hospodářskou soutěž, a jednáním v rozporu se závaznými pravidly zadávacího řízení, přičemž zvýhodnění mělo podobu zadání těchto veřejných zakázek nebo jejich částí vybraným subjektům, vytvořili společenství fyzických a právnických osob, v němž navzájem spolupracovali a po vzájemných dohodách plnili, v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 143/2001 Sb. o hospodářské soutěži, stanovené dílčí úkony, které si rozdělili tak, že konkrétně obv. Bc. Michal V. spolu s Radkem Č. a Pavlem Ch., jako zástupci právnických osob, majících zájem získávat dílčí veřejné zakázky na podání žádosti o dotaci, na zpracování studií proveditelnosti a na zpracování projektové, respektive zadávací dokumentace pro hlavní veřejné zakázky projektů IOP a získávat dodávky dílčích plnění těchto veřejných zakázek, a obchodní spol. EUNICE se stejným zájmem, měli v rámci činnosti skupiny za úkol - spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci a spoluvytvářet s ním a se zástupci vybraných budoucích soutěžitelů studie proveditelnosti - zpracovávat a následně poskytovat studii proveditelnosti vybraným budoucím soutěžitelům - zpracovávat projektovou, resp. zadávací dokumentaci k hlavní veřejné zakázce - při vytváření projektové, resp. zadávací dokumentace prosazovat u zástupců zadavatele zájmové veřejné zakázky požadavky vybraných budoucích soutěžitelů a zpracovávat požadavky zástupců těchto subjektů do zadávací dokumentace tak, aby vyhovovala jejich potřebám a požadavkům - poskytovat zástupcům vybraných budoucích soutěžitelů průběžné verze a také finální verzi zadávací dokumentace k zájmové veřejné zakázce v době před zveřejněním, či vyhlášením soutěže - a jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a*

soutěžitele o zakázku, a vědomi si všichni zaměření a cílů této organizované skupiny se v rámci těchto aktivit dopustili spolu s dalšími obviněnými následujících konkrétních jednání.

728. Obžalovaného se pak konkrétně týkají body obžaloby C, D., E., G., H. S ohledem na rozsah projednávané věci v případě tohoto obžalovaného již soud odkazuje na samotné znění obžaloby. Jen zkráceně v bodě C. obžaloby je mu kladeno za vinu jednání v souvislosti s dílčí veřejnou soutěží v podobě Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, kdy měl zmanipulovat toto výběrové řízení. Předmětem této veřejné soutěže bylo mimo jiné dodávka plnění v podobě studie proveditelnosti, kdy je dále obžalovanému kladeno za vinu, že věděl o tom, že do studie je zapracováno řešení v části Digitalizace včetně MDS (document management systems) výhodný pro spol. Bach systems, která se následně podílela na plnění v nabídce sdružení TESCO SW a O2. A dále je jeho jednání popsáno v části týkající se zpracovávání projektové dokumentace, která byla podstatnou součástí zadávací dokumentace, kdy měl průběžně informovat zástupce TESCO SW o stavu zpracování projektové dokumentace a poskytnout jim i finální verzi projektové dokumentace. V bodě D. obžaloby je mu kladeno za vinu jednání v souvislosti se zpracováním celkové studie proveditelnosti, kterou zpracovávala EUNICE a která tedy měla být zpracována ve prospěch TESCO SW, a to v jejich dílčích částech týkajících se Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS a v části Digitalizace a ukládání, včetně finančního plánu, kdy protiprávní jednání je ve vztahu k obžalovanému časově vymezeno obdobím od 2. 6. 2010 do 23. 8. 2010. V bodě E. obžaloby je obžalovanému kladeno za vinu, že věděl a souhlasil s tím, že František H. zašle dne 23. 6. 2011 obž. Josefu T. dosud nevěřejnou studii proveditelnosti. A dále je mu kladeno za vinu jednání v souvislosti se zpracováváním zadávací dokumentací, kdy měl obžalovaný umožnit zástupcům TESCO SW podílet se na jejím zpracování, čímž vytvořil výhodnější podmínky pro TESCO SW při následném podání nabídky do veřejné soutěže. V bodě G. obžaloby je obžalovanému kladeno za vinu, že v rámci zpracování studie proveditelnosti, umožnil účast na této činnosti mandatáři GORDIC obž. B. v části požadavků na ERP (zpracování ekonomických agend organizací veřejné správy). Dále je jeho jednání popsáno v souvislosti se zpracováním Analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, kdy měl obžalovaný zástupcům TESCO SW, skrytých za subdodavatele Moravská vysoká škola, tímto postupem umožnit podílet se na vypracování výstupů, mezi nimi i na technické části zadávací dokumentace k budoucí veřejné zakázce. Následně se tito zástupci měli podílet na zpracování samotných průběžných verzí zadávací dokumentace převážně v jejich technických částech. A nakonec v bodě H. obžaloby je obžalovanému kladeno za vinu, že při zpracování studie proveditelnosti umožnil zástupcům TESCO SW spolupracovat na podobě studie proveditelnosti, konkrétně žádal obžalovaný po obž. Davidu T., co integrovat a co v žádném případě. Následně opět jednání ve vztahu ke zpracování Analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav jako v předchozím bodu G. a umožnil tím zástupcům TESCO SW se na podkladech k zadávací dokumentaci se podílet, následně tyto zástupce informoval o vzájemné komunikaci se zástupci Zlínského kraje a o průběhu přípravy této zadávací dokumentace.
729. V podané obžalobě je pak ještě o obž. Michalu V. pojednání v následujících bodech. Ve vztahu k bodu C. jde o bod 354. obžaloby ve znění: *Průběžně, před vyhlášením „hlavní“ soutěže na zakázku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, RNDr. František H. a obv. Michal V. jako zpracovatelé projektové dokumentace k této soutěži umožňují zástupcům společnosti TESCO SW a AutoCont jako budoucím soutěžitelům účast na zpracování této projektové dokumentace, její úpravy. Tak dochází k tomu, že budoucí soutěžitelé si sami zpracovávají podstatné části projektové dokumentace, která je základem pro podání nabídek jednotlivých soutěžitelů v „hlavní“ soutěži.* Ve vztahu k bodu D. obžaloby o bod. 533. obžaloby ve znění: *Krátce poté je společnost EUNICE jednou z oslovených společností k podání nabídky na zpracování tří studií proveditelnosti k částem projektu Digitální mapa veřejné správy, Digitalizace a ukládání dat a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, přičemž jako jediná podává nabídku a zakázku v červnu 2010 také získává. V týmu, který se za společnost EUNICE na studii podílí, je obv. Michal V.,*

František H., Vlasta M. a Radek Č. V rámci prací na studiích proveditelnosti jsou Josef T., Michal T. a David T. informováni nejméně o průběžných verzích finančního plánu projektu a podílí se na jejich úpravách. Po prvním projednání v radě Olomouckého kraje byl materiál včetně studií stažen a došlo k úpravám v rámci rozpočtu a k přepracování materiálu. Došlo nejméně k přesunu finančních prostředků z části digitalizace (později dodává jako subdodavatel A-Scan) ve prospěch dílčího plnění vnitřní integrace úřadu (později dodává jako subdodavatel TESCO SW) v řádu 2 milionů Kč. V průběhu měsíce srpna 2010 byla upravována i dílčí studie, týkající se DMVS. Bezprostředně po vyhotovení studií odesílají RNDr. František H. a Radek Č. jejich finální verze Josefovi T., který je obratem předává Michalovi a D. T. Ve vztahu k bodu E. obžaloby o bod. 607 ve znění: V říjnu 2011 uzavřela Rada města Zlína se společností EUNICE smlouvu, jejímž obsahem bylo mimo jiné vypracování technických specifikací a zadávacích dokumentací k projektu. V lednu následujícího roku posílá obv. Michal V. RNDr. Františkovi H. a Radkovi Č., kteří se přímo podílí za společnost EUNICE na realizaci této zakázky, první verzi zadávací dokumentace portálu občana k rozpracování. Současně jim ukládá, aby se na rozpracování podílel vedle úředníků města také David T. Dokument si František H. uložil do svého notebooku, kde byl zajištěn. Z vlastní dokumentu vyplývá, že jeho autorem je společnost TESCO SW. Ve vztahu k bodu G. obžaloby o bod 772. ve znění: Ještě před vyhlášením veřejné soutěže na zmíněnou analýzu se Jiří B. účastní úprav dokumentu obsahujícího specifikaci požadavků na řešení ERP Krajského úřadu Zlínského kraje. Tento dokument obdržel od obv. Michala V. a po provedení úprav mu dokument vrátil. A ještě bod 773. ve znění: Účastí v řešitelském týmu společnosti EUNICE se také zástupci společnosti TESCO SW a Gordic podíleli nejen na zjištění aktuálního stavu řízení úřadu, ale především na vypracování technických částí zadávacích dokumentací budoucích veřejných zakázek. Ze zajištění elektronické komunikace je pak zcela zřejmé, že jednotlivé verze zadávací dokumentace k budoucí zakázce „Rozvoj ERP systémů“ putují prostřednictvím obv. Michala V. jak do společnosti TESCO SW Michalovi T. a Josefovi T., tak Jiřímu B. Tyto osoby upravené verze zadávací dokumentace prostřednictvím obv. Michala V. předávají úředníkům KÚZK k oponentuře, oponentované verze zadávací dokumentace se z úřadu opět prostřednictvím obv. Michala V. dostávají k zapracování budoucím soutěžitelům. U bodu H. v části souhrnných skutkových závěrů v bodech 839. až 842. nebyl obž. Michal V. výslovně vůbec zmíněn. V části obžaloby týkající se právního posouzení je pak obž. Michal V. zmíněn v bodu 1154. v druhé větě ve znění: V bodě C. obvinění Pavel Ch. a Michal V. následně zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na zpracování studie proveditelnosti ve prospěch společnosti RPSC. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Pavel Ch., Josef T., Michal T., David T., obv. Michal V., Josef S., společnost TESCO SW a společnost EUNICE se společně podíleli na vypracování zadávací dokumentace v podobě vyhovující společností TESCO SW a AutoCont. V bodu 1155. ve znění: V bodě D. obvinění Josef T., Michal T., David T., obv. Michal V. a Radek Č. zpracovali části studie proveditelnosti v podobě vyhovující společnosti TESCO SW. V bodě 1156. ve znění: Úprav části zadávací dokumentace do podoby vyhovující společnosti TESCO SW se účastní obvinění Michal V., David T., Josef T. a společnosti EUNICE a TESCO SW. Konečně před podpisem smlouvy s vítězným uchazečem obvinění Josef T., Michal V. a společnosti EUNICE a TESCO SW zajistili u potenciálních uchazečů prohlášení o tom, že nedoručení dodatečných informací nemělo vliv na jejich rozhodnutí nepodat nabídku. V bodě 1158. ve znění: V případě bodu G. upravovali studii proveditelnosti do podoby vyhovující společnosti GORDIC obvinění Michal V. a Jiří B. Obvinění Michal V., Josef T. a Michal T. poté zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na vypracování analýzy a technické části zadávací dokumentace. Na tvorbě zadávací dokumentace, resp. technických specifikací, se podíleli obvinění Michal V., Jiří B., Josef T., Michal T. a společnosti EUNICE a TESCO SW. V bodě 1159. ve znění: V bodě H. obvinění Michal V., Radek Č., Josef T., Michal T., a David T. upravovali studii proveditelnosti do podoby vyhovující společnosti TESCO SW. Poté obvinění Michal V., Radek N., Josef T. a Michal T., zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na vypracování analýzy a technické části zadávací dokumentace. Na zpracování zadávací dokumentace, resp. technických specifikací, se podíleli obvinění Michal V., Radek N., Josef T., Michal T., David T. a společnosti EUNICE a TESCO SW. Dále bod. 1191. ve znění: Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 trestního zákoníku, a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Nakonec bod 1200. obžaloby ve znění: V

případech zde stíhaného jednání byla zjištěna potřebná míra organizovanosti u obviněných Josefa T., Michala T., Davida T., Josefa S., Radka N., Aleše M., Jiřího B., Michala V., Radka Č., Pavla Ch. a společnosti TESCO SW a EUNICE. Společné působení těchto osob, jak je vymezeno výše ve výroku obžaloby, které se vyznačovalo vysokým stupněm koordinovanosti a plánování, při tam vymezené stabilní dělbě úkolů, výrazně zvýšilo pravděpodobnost úspěchu vybraných dodavatelů v zadávacích řízeních.

730. Ve vztahu k podané obžalobě a popisu skutku ve vztahu k osobě obž. Michala V. obecně má soud opět několik výhrad. V úvodní pasáži je tedy obecně popsáno jednání těch obžalovaných, kteří jsou stíháni jako členové organizované skupiny. Mezi nimi se tedy nachází i obž. Bc. Michal V. Zakázky C, D., E., G., H. se týkají Statutárního města Přerov, Statutárního města Zlín, Krajského úřadu Zlín, sídlícího rovněž ve Zlíně a Olomouckého kraje sídlícího v Olomouci, přesto je v úvodní pasáži jednání kladené za vinu obž. V. místně vymezeno i městy Pardubice, Hradec Králové apod. Obž. V. je obecně kladeno za vinu, že ve společném záměru a úmyslu ovlivňoval nezákonným jednáním přípravu a průběh projektů, zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám vyhlášeným a pořádaným v rámci IOP výzev 06, 08 a 09, dotovaných ze strukturálních fondů Evropské unie, přitom však skutky, týkající se obž. V. se netýkají výzvy 06, s touto není spojován v žádném z projednávaných skutků. Stále v úvodní části je obž. V. kladeno za vinu jednání v rozporu s uts. § 3 zákona č. 143/2001 Sb. o hospodářské soutěži, které má však jednoznačně souvztažnost k trestnému činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, pro který však obž. V. není stíhán. Dále stále ještě v úvodní pasáži obžaloby v části, kde je konkretizován popis ve vztahu k obž. V. uvedeno, že tento měl za úkol v rámci skupiny mimo jiné *jako poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele o zakázku*, žádné takové jednání však ani v jednom bodě obžaloby ve vztahu k tomuto obžalovanému popsáno.
731. Konkrétně dále k bodu C. obžaloby je opak nutno zmínit další zcela nepravdivé tvrzení obžaloby, kdy první zmínka o obž. V. je v částí týkající se jeho aktivity v souvislosti s jednáním o uzavření subdodavatelské smlouvy mezi EUNICE a RPSC. Z důkazů již samotnou obžalobou předložených však jednoznačně vyplývalo, že EUNICE sama za sebe nabídku do veřejné soutěže na dílčí zakázku na „Poskytnutí poradenských služeb...“ vůbec nepodávala a jednak, že EUNICE uzavřela sice s RPSC smlouvu o subdodávce, ovšem nikoli na *poradenství*, jak je v obžalobě uvedeno, ale na zpracování požadavků do studie proveditelnosti v části Digitalizace archivů a DMS. Odkud vzala obžaloba tvrzení o podání nabídky a o předmětu subdodavatelské smlouvy, to není soudu zřejmé. Dále je obž. V. kladeno za vinu jednání nejdříve obecně popsané s časovým vymezením od 29. 11. 2011 do 20. 2. 2013, ovšem v rámci další konkretizace již jeho jednání není nijak časově vymezeno (není vůbec uvedeno, kdy poskytoval zadávací dokumentaci, kolikrát ji měl poskytnout atd.), navíc smlouva s městem Přerov byla ze strany EUNICE uzavřena až dne 6. 3. 2012, a v době od 29. 11. 2011 do 6. 3. 2012 není v obžalobě žádný důkaz ve vztahu k osobě obž. V. ve vztahu k vytváření projektové dokumentace. Opět je tak dle soudu nedůvodně obž. V. kladeno za vinu dopouštění se potencionální trestné činnosti po delší dobu, než k němu fakticky mohlo vůbec docházet. Jako další pochybení soud shledává to, že o odstavec výše je v obžalobě stále ve skutku C. uvedeno, že mezi prosazenými subjekty k oslovení na podání nabídky patřily mimo jiné i ECONOMY RATING a.s., což je pravdou, dále je však v obžalobě rovněž uvedeno, že všechny oslovené firmy k podání nabídky, mezi nimi tedy i ECONOMY RATING, dále figurují v této dílčí veřejné soutěži, ale pouze formálně. Opět již z důkazů předkládaných samotnou obžalobou jednoznačně vyplývalo, že ani ECONOMY RATING nabídku do soutěže vůbec nepodávala. K bodu D. obžaloby je nutno vytknout, že konkrétně je obž. V. kladeno za vinu, že: *dal pokyn pracovníci společnosti EUNICE Vlastě M., aby prostřednictvím emailu zasílala Bc. Josefu T. pracovní verze podkladů* atd. Žádný takový pokyn k průběžnému (opakovanému) zasílání dokumentů z důkazů předložených samotnou obžalobou nevyplývá, jde o další zřejmou nepravdu v skutkové větě obžaloby uvedenou. Z emailu Vlasty M. pouze a jen vyplývá, že tato posílá slibované dokumenty na základě domluvy s p. V. (v tomto

jednom konkrétním případě), ale nějakou dohodu či pokyn, aby Vlasta M. zasílala opakovaně pracovní verze podkladů, zejména aktuální finanční plán projektu atd., to ze spisu vůbec nevyplývá. Slovo zasílala jednoznačně znamená pokyn k pravidelnému a opakovanému zasílání podkladů, nikoli pouze k jednomu ojedinělému zaslání, a opět to soudu evokuje jakési nepřipustné vykreslování trestné činnosti konkrétní osoby v širším rozsahu, než z jasných a konkrétních důkazů vůbec vyplývalo již v době, kdy důkazy měla obžaloba k dispozici. Ke stejnému odstavci, stejně jako v případě obž. Č., soud poukazuje na to, že nešlo ze strany obžalovaných o úpravu celkové studie proveditelnosti. Taková (celková) studie proveditelnosti ani neexistovala, obžaloba spíše měla na mysli souhrnnou studii proveditelnosti. Ovšem ani na ní (souhrnné studii) se obž. Josef a Michal T. nepodíleli, tito připomínkovali pouze dílčí studii proveditelnosti týkající se vnitřní integrace úřadu (nepodíleli se ani na komentářích ke studii proveditelnosti na digitalizaci, jak je rovněž v obžalobě uvedeno, nicméně toto znění se netýká samotného obž. V.). A nakonec v obžalobě není popsáno jakékoliv jednání obžalovaného ve vztahu k zadávací dokumentaci, přesto je mu v posledním odstavci tohoto bodu kladeno za vinu vypracování nesprávných dokladů, včetně zadávací dokumentace a její přílohy obsahující technické specifikace. Ve vztahu k bodu G. obžaloby je obžalovanému kladeno za vinu v úvodním odstavci rovněž jednání v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších novel, kdy však obž. V. není stíhán pro trestný čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku. V bodu H. je obž. V. kladeno za vinu, že v období od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010, ve kterém EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti k projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, tak on a obž. Č., oba z EUNICE, a dále Michal, Josef a David T. z TESCO SW, spolupracovali na studii proveditelnosti. Chybí však opakující se dodatek, který v jiných bodech této obžaloby je v tomto případě dodáván, že obžalovaní spolupracovali na podobě studie proveditelnosti právě proto, aby údajně vyhovovala konkrétní společnosti, kterou případně zastupovali apod., v tomto případě bodu H. tedy vyhovující TESCO SW. Bez tohoto dodatku je vůbec otázka, zda je obžalobou v této části vůbec popisováno protiprávní jednání. Nicméně je takto tento obžalobou popisovaný odstavec nutno zřejmě chápat, což soud dovozuje z bodu 1159. obžaloby, kde je toto již explicitně tvrzeno. Dále je opět období zásahů do zadávací dokumentace na Vnitřní integraci ohraničeno dnem 14. 9. 2012, což je však datum, kdy byla veřejná zakázka vyhlášena a je zřejmé, že zadávací dokumentace musela být ve stavu schválení krajem daleko dříve, než k 14. 9. 2012 a jde dle soudu opět o zcela nedůvodné rozšiřování údajného páchaní trestné činnosti.

732. Ve vztahu k bodu C. pak soud po provedeném dokazování již konkrétně uvádí, že je z počátku nutno dle soudu upozornit, že dne 23. 6. 2010 se emailem na Františka H. obrátila Hana M., vedoucí oddělení projektového manažera (č. l. 13964), kdy sama uvádí, že: *se na něj obrací, protože s firmou EUNICE v minulosti spolupracovala a z důvodu zájmu města Přerov podat žádost do výzvy o dotaci IOP č. 09, protože chce, aby na přípravu dohlížela externí firma, potřebuje vypsát zadávací řízení, ale nemá tušení, v jakých cenových relacích by se mohli pohybovat, dělá tedy průzkum trhu. Pokud by měli zájem, žádá o předběžnou cenovou nabídku na 1) přípravu projektu do výzvy 09, 2) zpracování studie proveditelnosti, zpracování žádosti o dotaci a 3) management po dobu realizace.* Na tuto její žádost H. žádá emailem obž. V., *zda by mu mohl poslat jednotlivé ceny (tedy návrh cen za jednotlivé požadované předměty plnění) a obž. V. dne 23. 6. 2010 H. odpovídá (č. l. 13964), že na firmě (EUNICE) je smlouva s Brnem (metropolitka), tak at' se na to podívá a udělá (cenový návrh) podle toho.* Dne 28. 6. 2010 (č. l. 13992) pak H. odpovídá Haně M. a *zasílá předběžnou cenovou nabídku, konkrétně na zpracování studie proveditelnosti do výzvy 09 částkou 200 000 Kč, zpracování žádosti částkou 30 000 Kč. A v případě, že obdrží dotaci, tak dotační management 0,7 % z uznatelných výdajů, nejméně však 100 000 Kč.* Na to odpovídá Hana M. dne 29. 6. 2010 H. (č. l. 13992), že *mu děkuje za nabídku, dost jí pomohl, chystá zadání zakázky a věří, že i jejich firma bude oslovena.*
733. Pokud je tedy součástí popisu skutku, byť se přímo obž. V. netýká, že František H. a obž. Pavel Ch. prosadili prostřednictvím neustanovených zástupců členů Rady města Přerova mezi firmy

určené k oslovení na podání nabídky mimo jiné i EUNICE, lze o tom dosti pochybovat, protože z předchozího emailu Hany M. je patrné to, co uváděl obžalovaný, že si zaměstnanci města jednak ulehčovali práci a oslovili s žádostí o nabídkovou cenu v rámci průzkumu právě EUNICE s ohledem na jejich předchozí zkušenost s firmou a de facto zaměstnankyně „slibuje“, poté co obdržela odpověď od Františka H. s předběžnou cenovou nabídkou, že EUNICE bude mezi městem oslovenými firmami. Nicméně, jak soud uvádí, prosazení firem k oslovení není obž. V. kladeno za vinu.

734. Tomu je naopak kladeno za vinu, že po výzvě k podání nabídek na dílčí veřejnou zakázku „Poskytnutí poradenských služeb...“, v době od 12. 7. 2010 do 6. 8. 2010 měl obž. *Michal V. spolu s H. a obž. Pavlem Ch. vytvořit subdodavatelskou smlouvu mezi EUNICE a RPSC na poradenství v rámci předmětné dílčí zakázky, ačkoli EUNICE sama podává nabídku.* Je pravdou, že dne 12. 7. 2010 v 21:53 hod. František H. posílá emailem obž. Ch. návrh smlouvy o subdodávce pro výzvu 09 pro město Přerov (č. l. 14053 – 14055), kdy v předmětu návrhu této smlouvy je uvedeno prozatím (jde o návrh) Poradenství pro zakázku „Zpracování projektové žádosti o dotaci pro projekt výzvy č. 09 xxx“, a rovněž je pravdou, že probíhala dále komunikace zejména mezi obž. Pavlem Ch. a Františkem H., rovněž mezi H. a obž. V. ke znění a obsahu smlouvy (např. č. l. 14071). Ovšem již dne 26. 7. 2010 v 18.55 hod. obž. Ch. posílá emailem Františku H. modifikovaný návrh smlouvy o poskytnutí subdodávky mezi dodavatelem RPSC ideas a subdodavatelem EUNICE (č. l. 14079 – 14083), kdy dle smlouvy vyplývá, že se EUNICE zavazuje pro RPSC v rámci plnit subdodávku spočívající v *zajištění podkladů a přípravu textových pasáží souvisejících s tematikou oblasti Digitalizace archivů a problematiku document managementu* v objemu max. 165 hodin. Tedy, jak uváděli shodně obž. Ch. a obž. V. ve svých vyjádřeních k obžalobě, tak RPSC subdodavatelsky požádala EUNICE o zajištění části předmětu veřejné zakázky, a to pomoc při zpracování studie proveditelnosti konkrétně v její části Digitalizace. Obž. V., jak rovněž vyplývá z komunikace, s navrženou smlouvou o subdodávce souhlasí (č. l. 14090), kdy však hlavní jednání o subdodavatelské smlouvě jsou vedena mezi Františkem H. a obž. Pavlem Ch. Taky je nutno poukázat na to, že se v komunikaci navzájem zdvořile oslovují (již zemřelý H. z EUNICE a obž. Pavel Ch., což soud zdůrazňuje s ohledem na osobu obž. Ch., kterému je obžalobou kladena za vinu podjatost při jeho účasti v hodnotící komisi) a vykašpí si mezi sebou, jejich komunikace je vedena čistě na formální úrovni.
735. Jak dále vyplývá z usnesení z 91. schůze Rady města Přerova ze dne 7. 7. 2010, tak mezi firmami, které budou městem Přerov jako zadavatelem vyzvány k podání nabídky, je i EUNICE. Ačkoli je obžalobou poukazováno na manipulaci v části toho, které firmy budou přímo městem osloveny, tak toto jednání není kladeno za vinu obž. V., proto jej nyní soud dále nerozebírá. Co je však nejpodstatnější, z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 29. 7. 2010 jednoznačně a nepochybnitelně vyplývá, že nabídku podaly pouze následující firmy: RPSC Ideas, RENARDS s.r.o. a GRANTIKA CS a.s. Společnost EUNICE nabídku vůbec nepodává (ani ECONOMY RATING) a celý odstavec obžaloby, kde je poprvé zmíněn právě obž. V., dle soudu zcela postrádá logiku, postrádá význam, je zcela zbytečný a nelze z toho, že se EUNICE dohodla s RPSC na subdodávce a uzavřely mezi sebou subdodavatelskou smlouvu, nikoli na poradenství, jak je nesprávně v obžalobě uvedeno, ale na dodávku Digitalizace, ve vztahu k osobě obž. V. s ohledem na jeho faktické zapojení z důkazů vyplývajících, dovozovat ničeho protiprávního.
736. Součástí smluvního závazku ze strany RPSC s městem Přerov nebylo jen zpracování Studie proveditelnosti, ale i management po dobu projektu, kdy, jak uváděl obž. V., toto nebylo již v časových silách EUNICE vykonávat, proto ani nabídku do této veřejné soutěže EUNICE nepodávala. Z čeho je pak obžalobou dovozováno, že se obž. V. podílel spolu s obž. Pavlem Ch. na zmanipulování zadávacího řízení na dílčí veřejnou zakázku na zpracování studie proveditelnosti ve prospěch RPSC, jak je ve vztahu k obž. V. mimo jiné tvrzeno v bodě 1154. obžaloby v druhé

věť, ačkoli ani sama obžaloba v tomto smyslu nic bližšího ve skutkové větě nepopisuje, opět není soudu zřejmé.

737. RPSC vyhrála soutěž a zpracovávala pro zadavatele město Přerov studii proveditelnosti. Z obžaloby dále vyplývá ve vztahu k obž. V., že tento se nijak fakticky na jejím zpracování nepodílel, obžalobou je pouze tvrzeno, že věděl o tom, že se na zpracování studie proveditelnosti údajně podílí František H., rovněž obž. Pavel Ch. a zejména Miroslav B. z Bach systems, a to v části Digitalizace a DMS (document management systems) výhodný pro Bach systems. Z čeho konkrétně je tato vědomost obž. V. dovozována, není z obžaloby, ani z provedených důkazů, zřejmé.
738. V období od 6. 8. 2010 do 29. 11. 2011, od kdy je dále datováno jednání obž. V., jsou ve spise zaznamenány schůzky z emailového kalendáře Josefa T. mezi jeho osobou a osobou obž. Michala V. (v cca dvou případech obž. V. a obž. Josef S.), konkrétně ve dnech 7.10.2010 (č. l. 14280), 16.11.2010 (č. l. 14493), 27.1.2011 (č. l. 14886), 29.3.2011 (č. l. 14932), 4.4.2011 (č. l. 14939), 14.4.2011 (č. l. 14941), 27.4.2011 (č. l. 14942), 31.5.2011 (č. l. 14952), 23.6.2011 (č. l. 15000), 11.8.2011 (č. l. 15040), 12.8.2011 (č. l. 15042), 12.9.2011 (č. l. 15062), 21.9.2011 (č. l. 15096), 7.10.2011 (č. l. 15171), a 16.11.2011 (č. l. 15259). S ohledem na skutečnost, že v tomto období není popisováno žádné jednání ve vztahu k zakázce a ve vztahu k obž. V., že obsah schůzky důvod a skutečnost, zda se vůbec konala či nikoli, ačkoli obž. V. je nepopírá, je nutno přisvědčit obž. V., že se schůzky týkaly projektu jiného, kde byla EUNICE subdodavatelsky svázaná s TESCO SW na jiné veřejné zakázce, a to pro Karlovarský kraj.
739. Další jednání obž. V. ve skutku C. je popsáno v době od 29. 11. 2011 až do zveřejnění zakázky, tedy do 20. 2. 2013, kdy v tomto období poté, co je uzavřena smlouva mezi městem Přerov a EUNICE na „projektovou dokumentaci a související poradenské služby“, probíhají práce na projektové dokumentaci, která má být podkladem pro zadávací dokumentaci. Ačkoli je tedy tato část skutku časově vymezena datem již od 29. 11. 2011 (ve vztahu k EUNICE až od 1. 1. 2012 – v souvislosti s účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob), fakticky je *Smlouva o poskytování služeb při zpracování zakázky Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“* (tak zní její celý název) mezi Statutárním městem Přerov jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem, kdy smlouvu podepisuje a EUNICE zastupuje obž. V., fakticky uzavřena až dne 6. 3. 2012. Předmětem smlouvy je tedy konkrétně dodávka projektové dokumentace projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, dále následné posouzení souladu nabídek řešení s touto projektovou dokumentací (včetně nabídek výběrového řízení) a rovněž nezbytné poradenství v oblasti eGovernmentu a součinnost s objednatelem a jeho IT oddělením při přípravě projektové dokumentace. Vytvořený materiál v podobě projektové dokumentace bude sloužit jako podklad pro vyhlášení výběrového řízení, jak opět vyplývá ze znění této smlouvy (č. l. 15632 – 15634). Fakticky je tedy možno ve vztahu k osobě obž. V. hovořit o období až od 6. 3. 2012 do 20. 2. 2013, kdy v mezidobí do uzavření smlouvy sice je v důkazech zajištěna komunikace, a to zejména mezi obž. V. a Františkem H. Jde např. o emaily ze dne 22. 1. 2012 v 19:08 hod. na č. l. 15494 ohledně vysvětlení nízké výše nabídkové ceny EUNICE v nabídce do soutěže o zpracování projektové dokumentace. H. mimo jiné sděluje V., že je to údajně na popud CRR, z čehož pro soud mimo jiné vyplývá, že kontrola těchto veřejných zakázek ze strany CRR byla aktivní, podrobná, nikoli jen formální. Dále email ze dne 23. 1. 2012 v 16:01 hod. (č. l. 15497 – 15498), kdy si obž. V. přeposílá na svůj email dokument *podání vysvětlení pro Statutární město Přerov* s vysvětlením výše nabídkové ceny. A následně již 17. 2. 2012 v 8:43 hod. (č. l. 15567 – 15569) obž. V. komunikuje emailem s Františkem H. ve věci návrhu smlouvy s městem o poskytování služeb. Opět jde tedy dle soudu v obžalobě o nepřipustné protahování údajné doby páchaní trestné činnosti k tíži obž. V., jde o problém obžaloby v podobě nedostatečné individualizace popisu skutku ve vztahu ke konkrétním

obžalovaným. Stejně tak je v úvodním obecném ustanovení uvedeno, že obžalovaní, mezi nimi i obž. Michal V., koordinovaně ve společném zájmu spočívajícím ve zvýšení pravděpodobnosti úspěchu v budoucí veřejné soutěži, vytváří projektovou dokumentaci, včetně technických specifikací, jež byla podstatnou součástí zadávací dokumentace, tak v navazujícím odstavci, kde je popsáno již konkrétní jednání obž. V., je tedy konkretizováno, že tento měl poskytovat telefonicky, prostřednictvím elektronické komunikace a osobně průběžné informace o průběhu zpracování projektové dokumentace nejméně zástupcům TESCO SW a po dohodě poskytl nejméně zástupcům TESCO SW i finální verzi projektové dokumentace, která byla součástí zadávací dokumentace k veřejné zakázce. Je tedy otázka, na co se má soud vůbec zaměřit, zda tedy na to, zda obž. V. vytvářel projektovou dokumentaci, jak je mu obecně kladeno za vinu, nebo „jen“ průběžně poskytoval informace o průběhu zpracování projektové dokumentace (a jaké informace vůbec, co když poskytoval pouze obecné informace ve smyslu, zda na ní pracuje, nepracuje, zda je na 80% hotová, či na ni ještě nesáhli apod., nebo poskytoval nějaké konkrétně využitelné či potencionálně zneužitelné informace). Navíc s ohledem na vzdělání obž. V. asi nelze předpokládat, že by tento byl schopen jakkoli zpracovávat či vytvářet projektové dokumentace projektu Zajištění přenosu dat a informací, na tyto technické části měl právě k dispozici Františka H.

740. Nicméně v období od 6. 3. 2012 se obž. V. týká následující komunikace. Dne 19. 3. 2012 v 13:28 hod. (č. l. 16071 – 16156) Michal T. na email xxx pod předmětem podklad pro FH s textem: „Ahoj, zasílám ještě materiál pro kolegu“. V příloze zasílá zašifrovaný dokument „*podklad_v10.doc*“. i z uvedeného emailu vyplývá, že obž. V. skutečně fakticky sám na projektové dokumentaci nepracoval, tuto zpracovával František H. Tento zasílaný dokument Michal T. před odesláním Michalu V. uložil dne 19. 3. 2012 v 13:24 hod. ve svém adresáři uloženém na serveru TESCO SW. K dokumentu se podařilo rozklíčovat heslo – 0MmP10. Jde o rozpracovanou zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Že dokument obž. V. Františku H. předal, vyplývá z toho, že dne 19. 3. 2012 v 20:45 hod. František H. ukládá v počítači dokument „*podklad_v10.doc*“, tedy právě ten zaslaný (č. l. 16157 – 16177). Dále dne 26. 3. 2012 v 16:27 hod. (č. l. 16208 – 16288) Michal T. posílá z adresy xxx email Michalu V. na email xxx pod předmětem *Re: podklad pro FH* s textem „Ahoj, zasílám aktualizovaný materiál pro F“. V příloze zasílá zašifrovaný dokument „*podklad_v11.doc*“. Jde fakticky o 11. verzi *rozpracované projektové – zadávací dokumentace k veřejné zakázce Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova včetně rozpracovaných technických specifikací*. Dne 26. 3. 2012 ve 20:01 hod. (č. l. 16208 – 16288) V. přeposílá tento dokument „*podklad_v11.doc*“ obdrženo od Michala T. emailem Františku H. Dále je možno upozornit na č. l. 16350 a hovor mezi Ing. M. a Ing. B., kde si obě stěžují na práci Františka H. – je tedy zřejmé, že H. jednotlivé verze projektové dokumentace předkládá městu ke konzultacím, ale v hovoru si stěžují na kvalitu odváděné práce v tom smyslu, že *...jak je to napsané to umožňuje uchazečům dodat cokoli, protože nejsou limitováni, není rozepsáno množství kolik, čeho jak...jak lze vůbec nacenit zakázku...je to napsáno neurčitě...že H. měl za úkol zpracovat jen technickou část dokumentace a ne to jak budou vypadat zadávací podmínky, jak se rozepisuje na straně 70 – 82*. Poznámka soudu, pokud se nahlédne na stranu 70 až 82 dokumentu Projektová dokumentace (č. l. 16308 – 16347) je zřejmé, že se skutečně baví o tomto dokumentu o této průběžné verzi. Dle soudu samy pracovnice města mající na starost projekty a informatiku, tuto průběžnou verzi, na které se tedy podíleli zástupci TESCO SW, kterou posílá Michal T. obž. V., aby ji předal H., samy hodnotí jako neurčitou, bez limitů, může dodat kdokoli cokoli. Těžko pak obstojí úvahy obžaloby o tom, že obžalovaní zpracovávali projektovou dokumentaci ve svůj prospěch. Je sice pravdou, že do projektové dokumentace se František H. snaží „propašovat“ i kvalifikační předpoklady, toto ovšem nebylo městem požadováno. V této části však musí soud konstatovat, že navržené technické kvalifikační předpoklady v kapitole 3.1.4. v dokumentu od EUNICE s názvem Projektová dokumentace (č. l. 16.343 – 16344 spisu) se de facto skoro beze změn promítly do výsledné zadávací dokumentace, respektive do Kvalifikační dokumentace – stačí srovnat pasáže

projektové dokumentace z kapitoly 3.1.4. a stranu 7 a 8 vyhlášené kvalifikační dokumentace (CD na č. l. 9033, soubor Zásilka 2, soubor 02_část ZD...).

741. O nespokojenosti pracovníků města Zlína si byl H. evidentně vědom, vyplývá to z komunikace ze dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 16358 – 16359) mezi Františkem H. a obž. V. H. sděluje, že *na schůzce řídicího týmu v Přerově dělala K. velké problémy s připomínkami. V. se ptá, co primátor na to. H. říká, že ten je na jejich straně. Že i náměstek a tajemník se chovali normálně. K. prý mluvila za IT oddělení. V pátek má být další jednání u tajemníka ohledně připomínek.* O předmětné schůzce informuje František H. i obž. Josefa T. v hovoru dne 17. 4. 2012 v 10:54 hod. (č. l. 16366), kdy se Josef T. ptá na tu záležitost tady vedle nejmenovanou (*pozn. Přerov 09*). H. dále k této zakázce uvádí, že *už se to doufejme trochu uklidnilo, byť tehdy jak to H. psal, tak mít kulomet, tak o něm psali jako o Brevikovi. U té jedné jediné paní to bylo záhadou, všichni se chovali úplně normálně atd. Nicméně byli tam oficiálně v pondělí, bylo pět drobných připomínek. Situace je uklidněna, a pokud nebude chtít nikdo do toho vrtat, tak v pátek kolegyně už ty připomínky, které jsou, už to čistí a dostanou tu čistou verzi. Jediné, co od nich nedošlo je upřesnění nějakých bodů, ale to věc politická. To si řeší a mají rozhodnout politici, ten seznam těch bodů v rámci té jejich slavné optické sítě. H. doufá, že tam bude relativně klid. Josef T. měl obavy, že to bude nějak eskalovat. H. říká, že tam eskalovala jedna jediná paní, T. ví která. H. překvapilo, že někdo hysterickým tonem dokáže křičet úplně na nejvyšší vedení. Rok půl tam ležela studie a všichni se k tomu mohli vyjádřit a nikdo neřekl ani bu. Až když se dělají závěrečné práce, tak najednou budou všichni tvrdit, že je tam spousta nedostatků. Tak co tam celou dobu dělali.*
742. Opět z výše uvedeného pro soud vyplývá, že jak studií proveditelnosti, tak projektovou dokumentaci jako podklad pro následnou zadávací dokumentaci, měli zástupci města možnost připomínkovat a rovněž za prokázané, že tak aktivně činili. Dle soudu není pak možné, aby do zadávací dokumentace byly vloženy takové podmínky (nap. v podobě technických kvalifikačních předpokladů, ekonomických kvalifikačních předpokladů a dalších předpokladů), které by byly limitující, zvýhodňující či diskriminující. Že byla projektová dokumentace rozesílána k připomínkování, to dále vyplývá i z komunikace na č. l. 16371, kde projektovou dokumentaci zasílá Vlasta M. k připomínkám i Petru K., nebo ji Hana M. zasílá obž. Ch. Z žádných dalších důkazů pak dle soudu nevyplývá, že by se obž. V. jakoukoliv faktickou činností podílel na zpracování projektové dokumentace. Nevyplývá to ani z hovoru mezi obž. Michalem V. a Františkem H. (č. l. 16423) ze dne 4. 5. 2012. Ani z hovoru mezi obž. Michalem V. a Michalem T. ze dne 14. 8. 2012 (č. l. 16718), ze dne 20. 8. 2012 (č. l. 16718), ani z SMS komunikace ze dne 23. 8. 2012 (č. l. 16719), ani ze záznamu o schůzce ze dne 18. 9. 2012 (č. l. 16741A a hovor č. l. 16839). Dále ani z komunikace Františka H. a obž. Michala V. ze dne 21. 9. 2012 (č. l. 16844), ze dne 26. 9. 2012 (č. l. 16850).
743. Navíc z komunikace ze dne 26. 9. 2012 vyplývá, že projektová dokumentace byla městu Přerov odevzdána a již v srpnu 2012 šla na ministerstvo ke schválení (jde o další orgán, který ji kontroloval) a že tedy po srpnu 2012 již s projektovou dokumentací nešlo dále nakládat, nešlo ji nijak ovlivňovat (teoreticky ano, pokud by byla shledána těmito kontrolními orgány shledána závadnou, k tomu však nedošlo). Přesto jsou její údajné úpravy obžalobou datovány obecně v rámci časového vymezení skutku až do vyhlášení veřejné zakázky, tedy do 20. 2. 2013, tedy ještě údajných dalších 7 měsíců. Opět jde dle soudu o zcela nedůvodné rozšiřování doby údajného páčání trestné činnosti. Z důkazů tedy vyplývá (soud připomíná, že z důkazů předkládaných samotnou obžalobou, nikoli, že by se důkazní situace u hlavního líčení změnila), že úpravy projektové dokumentace mohly fakticky probíhat nejdříve od 6. 3. 2012 a musely být ukončeny maximálně do konce srpna 2012 (z komunikace spíše vyplývá, že jen do 4. 8. 2012), tedy po dobu 5 měsíců a nikoli po obžalobou tvrzenou dobu 15 měsíců. Jde konkrétně o hovor ze dne 26. 9. 2012 v 14:10 hod. (č. l. 16850) mezi obž. Michalem V. a Františkem H. *V. sděluje H., že to není poslední verze asi. H. se ptá čeho. V. říká, že té projektové dokumentace. H. říká, že u Přerova má úplně tu nejposlednější ze 4.8. V. říká, že je tam květen. H. říká, že ale je to, co posílali po připomínkování, co má úplně poslední. Ch. to posílal*

4.8., když to šlo na ministerstvo ke schválení. V. říká, že tam jsou komentáře a takové věci. H. říká, že to neví, co to je, tak komentáře tam jsou, ale to bylo na jakési ještě jednání, které bylo v Přerově, ale to už nikdo novější nemají. H. to má z mailu Ch., který psal, že tohle je verze, která šla na vnějšek a že k tomu má ještě nějaký komentář a je to ze 4.8. V. říká, že finální verze měla jít od nich (EUNICE). H. říká, že od nich už ji dostali někdy podle smlouvy právě v květnu. V. říká: a to se pak jako ještě upravovalo? H. říká, že se to už moc neupravovalo, je jedna jediná věc, a to je počet bodů v metropolitce, které se budou připojovat, protože tehdy potom jednání dospěli k názoru, že těch bodů je tam moc, takže se redukoval počet bodů v metropolitce, který se měl zmenšovat, jinak se s tou zadávacíkou nebylo. Takže je to skutečně ta nejaktuálnější.

744. Dále zřejmě proběhla schůzka Františka H. a Michala V. v Přerově na magistrátu, vyplývá z hovorů a komunikace (č. l. 16861, 16863 – 16864), proběhla zřejmě i schůzka zástupců EUNICE a zástupců TESCO SW (č. l. 16868), proběhl hovor 7. 12. 2012 mezi obž. V. a Michalem T. (č. l. 16878) a 11. 12. 2012 (č. l. 19879), schůzka dne 20. 12. 2012 (č. l. 16884, 16886 – 16887), nicméně opět bez konkrétních zjištění ve vztahu k tvrzené trestné činnosti. Navíc, jak soud uvádí, projektová dokumentace již byla dávno, tedy v srpnu 2012, odevzdána bez dalších možných zásahů ze strany obžalovaných. Navíc v této době již evidentně probíhají na magistrátu města Přerova přípravy zadávací dokumentace samotné, kdy na jejich případném znění nebyla EUNICE nijak smluvně s magistrátem vázána, byť jak soud shora uvedl, část technických kvalifikačních kritérií byla de facto městem Přerov zcela převzata z Projektové dokumentace zpracované EUNICE. Projektovou dokumentaci kontrolovalo ministerstvo, a obsah zadávací dokumentace rovněž kontrolovalo CRR, což vyplývá z hovoru ze dne 23. 1. 2013 v 13:20 hod. (č. l. 16898) mezi Ing. Alešem M. a Ing. M., kdy M. volá M. ohledně zadávací dokumentace s tím, že nesouhlasí pouze s jedním bodem a to bodem týkajícím se kvalifikace účastníků soutěže v souvislosti se servisem, kdy v zadávací dokumentaci je dosud uvedeno, že případný účastník soutěže musí splňovat předpoklad ukončeného servisu v jiné již ukončené zakázce, což se M. jeví jako diskriminační. Další důkaz toho, že zadávací dokumentace, které bylo povinno 10 dní před vyhlášení zasílat ke kontrole CRR, byly skutečně tímto subjektem kontrolovány nejen po stránce formální, ale i věcné.
745. Dne 24. 1. 2013 je finální podoba projektové (zadávací) dokumentace schválena CRR (č. l. 16900). Následuje veřejná zakázka na Zajištění technického dozoru, kdy v souvislosti s touto není obž. V. ničeho kladeno za vinu. Této veřejné soutěže se EUNICE ani nehodlala zúčastnit, jak vyplývá z hovoru mezi Františkem H. a Michalem T. ze dne 5. 3. 2012 (č. l. 17091).
746. Ze shora rozebraných důkazů tak dle soudu vůbec nevyplývá, že by se obž. Michal V. dopustil jednání ve vztahu k projektové dokumentaci, kdy tento de facto 2x obdržel email s průběžnou verzí Projektové dokumentace, kterou fakticky za EUNICE zpracovával František H., email obdržel od Michala T. dne 19. 6. a dne 23. 6. 2012 s rozpracovaným a připomínkami, tento jimi připomínkový dokument přeposlal na žádost Michala T. Františku H. Nebyl zaznamenán jediný telefonát obž. V. a zástupce TESCO SW ohledně informací o průběhu zpracování projektové dokumentace, důkaz o osobní schůzce v období od března do srpna 2012 je pouze jeden, měla proběhnout v dubnu 2012, co se však na schůzce odehrávalo, není možné zjistit, není o ní žádný záznam. Stejně tak soud nenalezl komunikaci, ze které by bylo možno dovodit tvrzení obžaloby, že by obž. V. zaslal zejména zástupcům TESCO SW finální verzi Projektové dokumentace, pokud je ve spise založena, soud takovou komunikaci (důkaz) nenalezl.
747. Další protiprávní jednání obž. V. obžaloba již dále nepopisuje. Ve vztahu k obž. V. jsou pak obsahem spisu již jen komunikace ve vztahu k obsazení hodnotící komise, např. dne 17. 4. 2013 v 09:28 hod. Vlasta M. přeposílá obž. V. emailem žádost z města Přerova o zaslání jména náhradníka do hodnotící komise místo Františka H. (č. l. 17325 – 17326), dne 18. 4. 2013 v 11:14 hod. (č. l. 17340 – 17342) Vlasta M. sděluje emailem obž. V., že ve věci požadavku z Přerova na zodpovězení všech 9 dotazů jim sdělila, že je to nad rámec smlouvy. Dne 23. 4. 2013 v 11:58 hod. (č. l. 17387)

hovor Františka H. a obž. V., kdy H. říká obž. V., že mu volala K. z Přerova, že by ho chtěli do komise. V. říká, že leda at' se s ní domluví sám, že ve smlouvě účast v komisi nemají. H. říká, že zas nechce dělat mimo „nás“. Ze projektovou dokumentaci měli pracovníci města pod kontrolou, to dle soudu vyplývá i z hovoru mezi obž. V. a Michalem T. ze dne 23. 4. 2013 v 18:46 hod. (č. l. 17388), dle jehož obsahu lze dle soudu dovodit, že se „podivují“ nad tím, že ze zpracované projektové dokumentace něco po zaslání městu vypadlo. Protože, jak soud uvádí, dále není protiprávní jednání obž. V. popisováno, soud se nebude dále věnovat rozboru zbývajících důkazů, zachycující zejména komunikaci ve vztahu k průběhu jednání hodnotící komise apod. Snad jedinou připomínku, jak obž. V. uvedl, na jednání hodnotící komise šel jednou on, jednou M. a jednou obž. Č. Pokud by skutečně šlo o členy organizované skupiny, kteří měli za úkol mimo jiné *jako poradní subjekt působit na spolurozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce*, zda by tedy na takové jednání hodnotící komise posílali za sebe jinou osobu, tedy projektovou manažerku M. Pak by totiž onu výhodu zcela ztratili.

748. Ve vztahu k jednání pod bodem D. soud uvádí následující. Dne 24. 6. 2010 (č. l. 20275 – 20280) byla uzavřena Smlouva o dílo mezi Olomouckým krajem jako objednatel a EUNICE CONSULTING jako zhotovitelem, jejímž předmětem jsou dodávky následujícího plnění, jednak zpracování tří studií proveditelnosti k dílčím částem typizovaných projektů v rámci projektu *Rozvoj služeb e-Governmentu v krajích*, konkrétně Digitální mapy veřejné správy, Digitalizace a ukládání a Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS, dále vyplnění žádosti Benefit k dílčím částem typizovaných projektů a nakonec vypracování manažerského souhrnu k celému projektu (obsahující vazby mezi jednotlivými dílčími projekty, technické a ekonomické shrnutí a předpokládané provozní náklady). U vítězství v zakázce informuje již dne 18. 6. 2010 v 12:48 hod. (č. l. 20158) Michal V. emailem Ing. Vladimíra S. ze Sofyscon s.r.o. Soud má ještě poznámku k tomu, v případě bodu D. to byla sama EUNICE, která za krajský úřad podávala žádost o dotaci. Soud na tuto okolnost poukazuje, protože bylo obž. V. v obecné úvodní části obžaloby, popisující činnost organizované skupiny, kladeno za vinu, že mezi jeho úkoly bylo i spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci. Toto tvrzení tedy ve vztahu k obžalovanému jako zástupci EUNICE, která podávala žádost, postrádá logiku.
749. Ještě před uzavřením smlouvy zasílá dne 21. 6. 2010 v 16:10 hod. (č. l. 20159 – 20166) Ing. Zdeněk D., projektový manažer IT Olomouckého kraje, obž. Michalu V. návrh smlouvy mezi Olomouckým krajem a EUNICE a dne 22. 6. 2010 v 12:15 hod. (č. l. 20167 – 20272) Ing. Zdeněk D. zasílá obž. V. emailem vypracované investiční studie zaměřené do oblastí 1) GIS a 2) Digitalizace a ukládání. Obž. Pavel V. dokumenty obratem ve 13:28 hod. přeposílá Františku H. Následně dne 4. 7. 2010 ve 21:13 hod. (č. l. 20281 – 20284) obž. V. zasílá emailem Mgr. Michalu Š. z Asseco návrh smlouvy o poskytnutí subdodávky na zpracování studie proveditelnosti v části Digitální mapy veřejné správy (Účelová katastrální mapa, Digitálně technická mapa a Nástroje na tvorbu a údržbu územně analytických podkladů) mezi EUNICE a Asseco. Následně dne 9. 7. 2010 v 11:22 hod. (č. l. 20285 – 20286) Mgr. Š. zasílá emailem zprávu ve věci návrhu smlouvy s tím, že *jej předal firmě GISIT s.r.o., která bude zajišťovat subdodávku studie za oblast DMVS. Zástupce firmy pan K. se na V. obrátí. Zároveň žádá bližší informace ke schůzce na Olomouckém kraji*. Na to reaguje emailem ze dne 10. 7. 2010 v 18:39 hod. (č. l. 20285 – 20286) Michal V., který odpovídá Mgr. Š., že jednání se bude účastnit on sám a dále Ing. Č. (odpovědný za vnitřní integraci) a RNDr. H. (odpovědný za oblast digitalizace a ukládání dat). Jednání proběhne na krajském úřadě u pana Š. (Mgr. Š.) za účasti ještě pana Ing. D. Schůzka má proběhnout dne 13. 7. 2010 v 09:00 hod. na Krajském úřadu Olomouckého kraje. Po schůzce na krajském úřadu stejného dne 13. 7. 2010 13:58 hod. (č. l. 20287 – 20294) Ing. D. zasílá Michalu V. dle dohody projektový tým (jde o jmenování projektového týmu, tedy zástupců krajského úřadu a jejich role s tím, že tým zabezpečuje přípravu a realizaci projektu, související realizované projekty a souhlasy Rady Ol. kraje a Zastupitelstva Ol kraje s přípravou jednotlivých částí projektů, kdy stejného dne tyto podklady v čase 19:41 hod. (č. l. 20287) obž. V.

zasílá H., M. a Č. Dne 14. 7. 2010 v 12:57 hod. (č. l. 20299 – 20300) Mgr. Jiří Š. z Oddělení IT Olomouckého kraje zasílá obž. V. upravený návrh rozdělení financí na jednotlivé části výzvy s tím, že se tedy jedná o upravený návrh rozdělení financí na jednotlivé části výzvy 08, sešit má dva listy, na jednom jsou investice a na druhém provozní náklady. S případným upřesněním se má obracet na kolegu Ing. D. Dne 21. 7. 2010 v 11:43 hod. (č. l. 20299 – 20300) obž. V. přeposílá tento návrh rozpočtu IOP v 08 Michalu Š. Následně dne 22. 7. 2010 v 9:12 hod. (č. l. 20301 – 20306) Vlasta M. zasílá Josefu T. (TESCO SW) emailem na základě dohody s Michalem V. v předmětu „*OL_Finanční_plán.xls*“ pracovní verze podkladů pro Olomoucký kraj (výzvy č. 08), jde o finanční plán projektu výzvy 08 pro Olomoucký kraj a Manažerské shrnutí eGovernment s tím, že v dokumentech ještě není doplněna část DMVS, protože nemají zatím relevantní podklady, kdy dne 22. 7. 2010 v 10:40 hod. (č. l. 20307) Josef T. přeposílá tyto obdržené dokumenty Davidu T. V čase 13:45 hod. (č. l. 20309) pak ještě Vlasta M. zasílá Josefu T. znovu Finanční plán s uvedením, že: *na základě konzultace s OLK (olomouckým krajem) upravili finanční plán projektu z výzvy 08 pro OLK, zasílá aktuální verzi dokumentů, v části TC upravili některé částky tak, aby byly v souladu s typizovaným projektem, nesouhlasí tedy se studií proveditelnosti, kterou měli k dispozici.*

750. Opět z výše uvedeného vyplývá, že i nacenění jednotlivých částí výzev měl Krajský úřad Olomouc zcela pod svou kontrolou. Navíc v tomto emailu již M. neuvádí ničeho ve smyslu, zda zaslala aktuální verzi na popud obž. V., či zda to zaslala o své vůli, nelze tedy skutečně spekulovat v tom smyslu, že obž. V. dal M. pokyn k pravidelnému zasílání podkladů.
751. Dále dne 24. 7. 2010 v 17:40 hod. (č. l. 20328 – 20340) Ing. Zdeněk D. emailem posílá obž. V. materiály, které půjdou do Rady Olomouckého kraje s tím, že je předpoklad, že již nebudou dále upravovány, pokud by byly, okamžitě pošle změnu. Mezi podklady je i popis technického řešení projektu včetně příloh. Na vědomí zasílá tyto podklady i Mgr. Jiřímu Š. Tyto kompletní materiály však již nejsou dále obž. V. nikam zasílány, ani jím a ani nikým jiným z EUNICE. Až následně dne 29. 7. 2010 v 12:03 hod. (č. l. 20341 – 20345) Vlasta M. zasílá emailem Josefu T. upravený Finanční plán pro projekt výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj verzi 2., opět není uvedeno ničeho o tom, že by jej zasílala z podnětu či na příkaz obž. V. Je nutno dodat, že Vlasta M. byla v EUNICE zaměstnána jako projektová manažerka, jistě tedy mohla jednat i o vlastní vůli, nejen vždy a pouze na konkrétní pokyn. Následně již dne 30. 7. 2010 (č. l. 20346) jsou předány od EUNICE Olomouckému kraji tři průběžně vypracované studie proveditelnosti a manažerský souhrn. Rovněž je ke dni 31. 7. 2010 vyhotovena souhrnná studie proveditelnosti s předpokládanou investicí ve výši 158 800 000 Kč včetně DPH. K tomu nutno dodat, že následně vysoutěžená cena činila 191 927 505 Kč včetně DPH. Po prvním projednání podkladů v Radě Olomouckého kraje byl materiál včetně studií proveditelností stažen a došlo k úpravám v rámci rozpočtu a k přepracování materiálu.
752. Následně dne 2. 8. 2010 v 16:50 hod. (č. l. 20366) Josef T. emailem žádá obž. Michala V., zda mu může jako podklad pro zítřejší jednání poslat aktuální stav studií VIU (*vnitřní integrace úřadu*) a DIG (*digitalizace*) OLK (*Olomouckého kraje*). Stejného dne 2. 8. 2010 ve 21:29 hod. (č. l. 20366) Michal V. dává pokyn emailem Vlastě M., Františku H. a Ing. Radku Č. v předmětu „*Fv: podklady*“, aby poslali T. *aktuální studie s tím, že neví u koho jsou teď aktuální verze* a dále odpovídá Josefu T. v čase 21:30 hod. (č. l. 20367), že *žádost o zaslání přeposlal kolegům a ti by mu to měli zaslat*. Následně stále stejného dne 2. 8. 2010 ve 21:39 hod. (č. l. 20368) RNDr. František H. zasílá emailem Josefu T. poslední verzi SP Digitalizace OL. Že studii již zaslal, dal na vědomí i Michalu V. a Vlastě M. A stejného dne 2. 8. 2010 v čase 22:43 hod. (č. l. 20369) obž. Radek Č. zasílá emailem Josefu T. v předmětu „*FW: Studie VI OI*“ Studii proveditelnosti VI Ol. Jde, jak vyplývá z dokumentu (č. l. 20370 – 20376) o 1. verzi dokumentu Studie proveditelnosti pro „*Vnitřní integraci úřadu a integraci s ISVS Olomouckého kraje*“. V metadatech dokumentu je v kolonce uložen uvedeno *radek*. Dne 2. 8. 2010 ve 22:57 hod. (č. l. 20369 – 20375) Josef T. obratem přeposílá Davidu T. a Michalu T. v předmětu „*FW: Studie VI OI*“ obdrženou verzi studie proveditelnosti od Č. s tím, že zítra bude V. u nich a

měli by vědět připomínky. V čase 22:58 hod. (č. l. 20376 – 20377) jim dále zasílá v předmětu „FW: gigi_OL“ i poslední verzi studie proveditelnosti v části Digitalizace a ukládání obdrženu od H. Dne 3. 8. 2010 je od 12:00 do 12:30 hod. záznam o schůzce v emailovém kalendáři Josefa T. (Xxx) mezi zástupcem EUNICE Michalem V. a zástupcem TESCO SW Josefem T. Ze schůzka proběhla, vyplývá z následného emailu ze dne 4. 8. 2010 v 10:56 hod. (č. l. 20380 – 20384), kdy obž. V. posílá emailem Josefu T. v předmětu: „*Fw:OL_Finanční_plán_3.xls*“ přílohou finanční plán projektu s tím, že jej zasílá na základě jejich včerejší schůzky. Jde o zaktualizovaný finanční plán projektu výzvy 08 pro Olomoucký kraj.

753. Ačkoli ve vztahu k osobě obž. V. již další komunikace není zajištěna v projednávaném období, lze poukázat na to, že dne 4. 8. 2010 v 16:02 hod. (č. l. 20385 – 20388) Michal T. přeposílá v předmětu: „FW: Studie_proveditelnosti_VIU_OK_v1 (2).doc“ Studii proveditelnosti_VIU_OK_v1 obž. Radku Č. s tím, že se jedná o aktualizovanou verzi. Částečně je dokument přílohou emailu na č. l. 20410 – 20422. Jedná se tedy skutečně o rozpracovanou Studii proveditelnosti pro Vnitřní integrace úřadu a integraci s ISVS Olomouckého kraje, přičemž z dokumentu prokazatelně vyplývá provádění úprav, např. týkajících se technických kvalifikačních předpokladů a návrhů řešení vnitřní integrace ze stran zástupců TESCO SW. Ze založených listin vyplývá, že Josef T. dne 4. 8. 2010 odstranil v kapitole Technické kvalifikační předpoklady část ve znění, že splnění technických kvalifikačních předpokladů prokáže dodavatel v nabídce předložením *Seznamu významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních třech letech v oblasti dodávky SW v hodnotě minimálně 6 000 000 Kč bez DPH za každou z nich do prostředí státní správy nebo veřejné správy.*
754. Pokud se pak tato verze Studie proveditelnosti (názvu dokumentu vyplývá, že jde o druhou verzi) srovná s výslednou (finální) Studií proveditelnosti, která byla zveřejněna spolu se zadávací dokumentací jako jedna z mnoha příloha, jde o její verzi čtvrtou (CD na č. l. 9365), pak v kapitole 5.2.2. Specifikace předmětu zakázky jsou velmi obecně a vágně navrženy profesní, ekonomické, finanční a technické kvalifikační předpoklady, kdy mezi technickými kvalifikačními předpoklady se konkrétní požadavek, který z verze 2 studie proveditelnosti navrhl Josef T. vypustit, skutečně neobjevuje. Nicméně, jednak ve studii není dle soudu potřeba přesně specifikovat technické a ani jiné kvalifikační předpoklady budoucí zvažované zakázky, jednak tím, že byl odstraněn požadavek na referenční zakázku zcela, nedošlo k ovlivnění zakázky ve prospěch TESCO SW, ale ve prospěch všech potencionálních soutěžitelů, a nakonec jako nejpodstatnější, ve výsledné zadávací dokumentaci, která byla zpracovávána posléze k datu 26. 3. 2012, tak v kapitole 9 Požadavky na prokázání a splnění kvalifikace jsou samozřejmě definovány referenční zakázky. Dle soudu tak skutečnost, že Josef T. navrhl, což bylo následně akceptováno, vypustit ze studie proveditelnosti konkrétní požadavek na referenční zakázku, absolutně nelze konstatovat to, že by tímto postupem jakkoli zvýhodňoval TESCO. Proto ani akceptace tohoto návrhu a vypuštění tohoto požadavku ze Studie proveditelnosti na vnitřní integraci, nemůže být soudem posouzeno jako jednání protiprávní. Tímto postupem zcela jistě nemohl nikdo nikoho zvýhodnit (TESCO SW) a nikoho diskriminovat (potencionální soutěžitele) a už vůbec ne činit se záměrem zajistit plnění budoucí zakázky TESCO SW. V další části pak do Studie proveditelnosti vložil Michal T. v části Řízení majetku (ve finální verzi studie se jedná o kapitolu nazvanou jako Portál majetku kraje) požadavky na tuto kapitolu, které se pak skutečně částečně objevili ve finální studii proveditelnosti. Ovšem v konečné (finální) zadávací dokumentaci z března 2012, respektive v její Příloze č. 1 a v kapitole 2.2.3.4. Portál majetku, je popis požadavků na toto řešení tak rozsáhlý, a tak podrobný, s celou řadou dalších požadavků, že v porovnání se studií proveditelnosti jde ve studii proveditelnosti skutečně jen o obecný návrh, který opět dle soudu absolutně nemohl nikoho zvýhodnit a nebyl tedy činěn ve prospěch TESCO SW.
755. Jediného potencionálně vadného zásahu se tak zástupci TESCO SW dopustili v souvislosti s finančním plánem. Pokud soud porovná finanční plán, který je součástí manažerského shrnutí ve

verzi ke dni 22. 7. 2010, který posílá přes M. obž. V. Josefu T., tak po schůzce ze dne 3. 8. 2010 mezi obž. Josefem T. a obž. Michalem V., kdy následně dne 4. 8. obž. V. posílá T. aktualizovaný plán na základě jejich včerejší schůzky, tak v tomto novém (aktualizovaném) finančním plánu došlo k přesunu částek. V rámci kapitoly Digitalizace došlo k ponížení předpokládaného rozpočtu o cca 5 mil Kč (z předpokládané hodnoty 44 mil. Kč na 39 mil. Kč (stačí porovnat č. l. 20302 a násl. a č. l. 20381 a násl.), a u druhé zájmové kapitoly (zájmové pro TESCO SW) v části Vnitřní integrace naopak došlo k navýšení předpokládaného rozpočtu z 23 800 000 Kč na 28 659 330 Kč, tedy o těch cca 5 mil. Kč. Došlo také ke změně (navýšení) této odhadované částky ve studii proveditelnosti, kdy původní odhad byl dokonce jen 20 mil. Kč (viz verze studie na č. l. 20419) oproti verzi nakonec předkládané městu (viz č. l. 20438), kde je již částka na vnitřní integraci odhadována ve studii proveditelnosti již na 28 659 330 Kč vč. DPH.

756. Nicméně jde, jak soud zdůraznil, pouze o přesun odhadovaných částek na pořízení jednotlivých kapitol pouze mezi kapitolami jedné výzvy a nebyl v řízení proveden žádný důkaz, zejména v podobě např. znaleckého posudku, který by stanovil, zda skutečně došlo v rámci dodávky Vnitřní integrace k nějakému nadhodnocení ceny díla (k čemuž by tedy směřovalo navýšení již ve studii proveditelnosti). V takovém případě nelze než konstatovat, že šlo o tržní konzultaci, na jejíž podkladě došlo k přesunu částek mezi kapitolami, celkový rozpočet (navíc odhadovaný), tím nebyl negativně zatížen. Navíc, i tak byl stále předpokládán finanční plán pod kontrolou zástupců města. Soud odkazuje např. na komunikaci mezi Františkem H. a Vlastimilem P., kdy zejména v odpovědi dne 10. 8. 2010 v 16:58 hod. (č. l. 20399) – jde navíc o komunikaci následující až po schůzce shora popisované ze dne 3.8.2010 - kdy František H. odpovídá Vlastimilu P. ve smyslu, že: *finance tam ještě nejsou zpracované, nejprve se dělá celková tabulka přes všechny projekty, teprve po jejím schválení KU se pak přenesou do jednotlivých studií. Ještě dnes se mezi jednotlivými položkami přesunovalo, určitě to nebude podle jejich návrhu, ale tak, jak to navrhl KU.* V odpovědi dne 11. 8. 2010 (č. l. 20399) Vlastimil P. odpovídá, že: *děkuje za informace, které jej nijak nepotěšili. Opět dále sděluje, že z tabulky, kterou mu H. poslal, není zřejmé, jak bude financováno DMS a KDU, pokud je vůbec s DMS a KDU počítáno.* Toto je vše ze strany soudu k bodu D. obžaloby ve vztahu k jednání obž. Michala V.
757. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem E. obžaloby soud uvádí následující. Dne 27. 9. 2010 Statutární město Zlín zveřejnilo výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu „Zpracování studie proveditelnosti a žádost o dotaci“, kdy předmětem zakázky bylo zpracování studie proveditelnosti a komplexní žádosti o dotaci v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě“ se zaměřením na aktivitu č. 1. „Komunikační infrastruktura regionů a měst a konektivita“, ovšem ve studii proveditelnosti mohou být zohledněny všechny další aktivity, včetně aktivity Portál občana. Zadavatel pak dle Výzvy k podání nabídky požaduje po dodavateli při zpracování studie proveditelnosti mimo jiné provedení místních šetření v rozsahu potřebném ke zpracování požadovaných dokumentů v rámci studie proveditelnosti, dále průběžné předávání zpracovaných dokumentů zadavateli dle termínů v návrhu smlouvy o dílo, zpracování podrobného položkového rozpočtu, zpracování souhrnného dokumentu obsahujícího komplexní studii proveditelnosti pro všechny oblasti tak, aby mohla být podána jedna komplexní žádost v rámci výzvy 09. Soud jen v této souvislosti upozorňuje, že vítěz soutěže (což byla nakonec EUNICE) měl podat i žádost o dotaci, kdy jak již soud upozorňoval u předchozího bodu, v úvodní pasáži obžaloby je obž. EUNICE kladeno za vinu mezi dalšími i úkol v podobě: *spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci*, což je tedy ve vztahu k EUNICE (ale i k obž. V. jako zástupce EUNICE) zcela nelogické tvrzení obžaloby. Následně je dne 1. 11. 2010 uzavřena smlouva o dílo mezi Statutárním městem Zlín jako objednatel a EUNICE jako poskytovatelem, jehož předmětem bylo zpracování studie proveditelnosti a komplexní žádosti o dotaci. Smlouvu o dílo za EUNICE podepsal z pozice předsedy představenstva obž. Michal V.

758. Dle Předávacího protokolu (č. l. 24281) byla studie proveditelnosti ze strany EUNICE předána Statutárnímu městu Zlín dne 19. 11. 2010, na předávacím protokolu je za EUNICE podpis Zdeňky M. A až dne 23. 6. 2011 František H. posílá emailem obž. Josefu T. předmětnou studii proveditelnosti zpracovanou pro Statutární město Zlín, kdy tentýž den 23. 6. 2011 Josef T. přeposílá předmětnou studii Davidu a Michalu T. se sdělením, že: *od 1.7. je tam nový informatik, Michal by se měl k němu nahlásit (podchytit) a následně udělat podobnou prezentaci jako na krajiích. Pro Davida přikládá nejdůležitější výřec z projektu týkající se konkrétně investičních nákladů jednotlivých aktivit* (č. l. 24299, sv. 109). Z hlavičky emailu od H. dále vyplývá, že kopie tohoto emailu byla zaslána na vědomí obž. Michalu V. Z uvedeného emailu jednak nelze absolutně dovozovat souhlas obž. V. se zasláním studie proveditelnosti a jinou korespondenci či hovor na téma zaslání studie proveditelnosti soud ve spise nedohledal (a nelze tak dle soudu dovozovat ani z emailu z č. l. 25512, kde obž. V. dne 26. 4. 2011 píše H., aby zavolal Michalu T. a zkonzultoval s ním, co ví o té integraci na magistrátu Zlín) a jednak z toho nelze ani dovozovat vědomí obž. V. Tvrdit, že pokud někomu něco zasílám a jinému adresátu svůj email dávám na vědomí, že jedním s vědomím osoby v kopii označené, to zkrátka nelze. Uvedený první odstavec obžaloby ve skutku F. týkající se obž. V. je tak dle soudu ve vztahu k tomuto obžalovanému zcela irelevantní. Navíc soud opět zdůrazňuje, že studie proveditelnosti byla městu Zlín odevzdána 19. 11. 2010 a je fakticky Josefu T. zaslána až 23. 6. 2011, tzn. po cca 7 měsících po jejím odevzdání, což opět příliš nekoresponduje s tvrzením obžaloby o organizované skupině, jejímž jedním z hlavních úkolů je podílení se na tvorbě studie proveditelnosti a rovněž získání její finální podoby. Že by se zástupci TESCO SW či jiným potencionálních soutěžitelů podíleli na této studii proveditelnosti, není ani obžalobou vytýkáno a finální verzi zasílá H. (neznámo z jakého popudu) až po cca 7 měsících po jejím zpracování.
759. Další část skutku pod bodem E. ve vztahu k obž. V. je věnována jeho podílu na úpravě zpracování zadávací dokumentace k budoucí veřejné soutěži, kdy na úpravách zadávací dokumentace ve prospěch TESCO SW se měli podílet zemřelý František H. spolu s Davidem a Josefem T., a to na základě pokynu právě obž. V. Toto jednání je časově obžalobou vymezeno dobou od 12. 1. 2012 do 10. 5. 2012. Ze smlouvy o poskytnutí služeb vyplývá (č. l. 24414 a násl.), že již dne 16. 11. 2011 Statutární město Zlín uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb spočívajících v projektovém dohledu, dotačním managementu a rovněž ve zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlínem v rámci aktivit 1, 5, 8, 9. Smlouvu za EUNICE uzavřel obž. V. Mimočodem EUNICE byla vybrána k uzavření smlouvy na základě schválené výjimky z povinnosti provést výběrové řízení, jak vyplývá z usnesení Rady města Zlína ze dne 17. 10. 2011 č. 164/21R/2011 (č. l. 24410 a násl.). Že by se obž. V. dopustil jakéhokoliv jednání směřující k tomu, aby získal tuto výjimku a domohl se uzavření smlouvy, která by mu vlastně umožnila dodat budoucímu zadavateli veřejné zakázky zadávací dokumentaci (a tuto přitom vytvořit ve prospěch v obžalobě uvedených společností), na čemž se tedy měl jako člen organizované skupiny rovněž dle popisu obžaloby v úvodní pasáži podílet, o tom obžaloba v tomto skutku E. vůbec nehovoří a z důkazů obžalobou předložených opět takové jednání vůbec nevyplývá. Pokud se soud vrátí k této části obžaloby, zde již není jednání obž. V. konkretizováno, pouze se měl obž. V. podílet a umožnit obžalovaným zástupcům TESCO SW podílet se na vytvoření zadávací dokumentace, zejména technických specifikací. Období obžalobou vymezené jako počátek páčání trestné činnosti v této části je vymezeno datem 12. 1. 2012 zřejmě s ohledem na email ze stejného dne 12. 1. 2012, kdy obž. V. zasílá Františku H. a Radku Č. (č. l. 24426, 24427 - 24432) s předmětem „FW: Portál občana“ a přílohami „MMZ-Portál občana-ZD-v01.docx“ a „MMZ-Portál občana-ZD-v01.docx“ se sdělením, že to mají brát jako první výkop a že je třeba se o tom bavit kromě magistrátu s Radkem a Davidem T. David se o tom, chce ještě bavit. V příloze pak zasílá rozpracovanou zadávací dokumentaci.
760. Ovšem poprvé byla veřejná zakázka vypsána již dne 29. 3. 2012 v řádném termínu. K ovlivnění zadávací dokumentace tak mohlo fakticky docházet jen od doby 12. 1. 2012 do 29. 3. 2012.

V obžalobě stanovené datum 10. 5. 2012 je termín, do kdy byl následně posunut vyhledávacím (městem Zlín) termín pro podání nabídek, a to z toho důvodu, že byla některým uchazečům zaslána nesprávná zadávací dokumentace. Od data 29. 2. 2010 však již nebylo možno opět ovlivnit zadávací dokumentaci a opět jde dle soudu o nedůvodné protahování doby páchání potencionální trestné činnosti ze strany obžaloby.

761. V obžalobě uvedené projednávané době se pak ještě obž. V. týká hovor ze dne 2. 5. 2012 (č. l. 24580) mezi obž. V. a Františkem H. *V. se zmiňuje, že mluvil s Josefem z Olomouce, H. ví se kterým (zřejmě se jedná o obž. Josefa T.). On V. říkal jenom k té zlínské části, k tomu portálu, kdo tam dal tu technologii, že tam vlastně z těch pěti milionů se chce za dva miliony dodat specifická technologie, kterou je schopna dodat jenom jedna firma. A že tam jsou nějaké discové pole a takové věci. H. se ptá, zda na kraj. V. odpovídá, že na město. H. říká, na město, portál úředníka? To si psali T. a zbytek možná doplňoval S. V. opakuje H., že mluvil s Josefem a co mu Josef říkal, že tam je požadavek na jednu technologii, kterou může dodat jeden dodavatel, je specifická, s tím portálem jako takovým vůbec nesouvisí, vůbec nikdo nechápe, jak se to tam mohlo dostat a je to de facto v minimálních cenách a je to polovina dodávky. H. říká, že jediný, kdo to tam mohl bouchnout, je někdo z magistrátu. V. se ptá, jakou jim teda odevzdali finální verzi. H. říká, že jim nějakou odevzdali a oni si do toho rypaj, můžou si dělat, co chtěou. H. říká, že se musí podívat, jaká technologie tam vůbec je. Říká, že to je jednoduché, S. se s Josefem nedomluvil a tak se rozhodl, že do toho bude strílet a stejně to bude podle S., ne podle Josefa. Když do toho bude Josef strílet, tak S. vyhodí ještě víc věcí, co si tam dali oni. V. má obavy, že to někdo sbodí. Myslí si, že by s nimi měli konzultovat změny. H. si není jistý, zda se v té specifikaci vůbec objevila nějaká nová technologie. H. se na to musí podívat, zeptat se Zuzky, jestli mají poslední verzi. H. Josefovi občas nevěří, kdo ví, co kde četl. V. říká, že on tomu taky nerozumí, mu to taky řekli, a právě proto je potřeba se podívat, jestli to tak je, nebo ne. H. říká, že dobře, že se na to podívá a jestli to tak není, tak Josefovi řekne, že je kokot, protože bo takhle nebude nikdo obtěžovat. Ať se naučí číst a jestli neumí číst, ať jdou do prdele. H. nemá náladu něco řešit a jsou mu ukradení. Potom se taky jednou nasere on a nerybrajou to ani oni a udělá pro to cokoliv. Fakt jsou mu u prdele. Schválně se na to podívá, ví, že se tam měnilo těch deset lidí a neví o tom, že by se tam dal nějaký specifický hardware, nebo nějaká kravina. V. se ptá, kde H. je. H. říká, že je ve Zlíně a že zrovna teď odpovídal na ten portál občana na nějaké dotazy, co řešili. Takže to S. psal.*
762. Jedná se o jediné důkazy ve vztahu k osobě obž. V. a dle soudu opět nelze konstatovat, že se obž. V. dopustil jednání spočívající v tom, že by společně s H. umožnili zástupcům TESCO SW zpracovat zadávací dokumentaci ve prospěch právě této společnosti. Navíc obž. V. na svou obhajobu uváděl, že onen David T. není obž. David T., ale David T., kdy je dle soudu je zcela logické jeho zdůvodnění, proč by posílal Davidu T. dokument (č. l. 24427 a násl.), kterého je samo TESCO SW autorem, což vyplývá z metadat dokumentu (č. l. 24431 a 24432). Naopak z výše uvedeného hovoru z 2. 5. 2012 pro soud vyplývá, že i návrh technických specifikací v zadávací dokumentaci sice zřejmě pracovníci TESCO SW navrhovali (není zřejmé, v jakém rozsahu a podobě), ale že zástupci zadavatele tyto návrhy kontrolovali, jak uváděl H., *tak nějakou technickou specifikaci jim odevzdávali, ale oni (pracovníci města) si do toho rypaj, můžou si dělat, co chtěou.* Z telefonátu lze rovněž naopak dovodit, že obž. V. se na zpracování technických specifikací vůbec nepodílel, kdy sám v telefonátu H. uvádí, že: *tomu nerozumí, to mu řekli* - myšleno tak, že o tom potencionálním zvýhodnění mu řekl Josef T., a protože sám V. tomu nerozumí, musí to H. zkontrolovat. Z hovoru vyplývá, že pokud je navíc v technických specifikacích něco špatně, tak je to konkrétní specifikace v podobě požadavku na jednu technologii, ale s touto technologií nemá TESCO SW nic společného, jinými slovy naopak sama TESCO SW upozorňuje na diskriminační znění části zadávací dokumentace, kterýžto požadavek ale nepochází od nich. Pokud H. uvádí, že si to psali sami (myšleno technickou specifikaci), ještě to dle soudu neznámá, že ji psali v TESCO SW tak, aby byla ve prospěch jejich společnosti. Jde přitom o hovor ze dne 2. 5. 2012, tedy o hovor proběhlý poté, co dne 29. 3. 2012 byla poprvé vypsána veřejná zakázka.

763. Že zadávací dokumentace, zejména jejich technické specifikace, byly zástupci TESCO SW činěny ve prospěch této společnosti, nebylo podanou obžalobou nijak prokazováno, pouze a jen presumováno. Naproti tomu obhajoba doložila u hlavního líčení znalecké posudky ve vztahu k zadávacím dokumentacím v ostatních bodech (k bodu E. znalecký posudek dodán nebyl), ze kterých naopak vyplynulo, že veškeré posuzované zadávací dokumentace byly technicky neutrální, nebyly zvýhodňující apod. Soud tedy jednak nemá z čeho dovodit, že případné připomínky ze strany TESCO SW byly činěny ve prospěch tohoto potencionálního soutěžitele. A navíc, jak shora soud rozebral, jednání v podobě úpravy zadávací dokumentace (technických specifikací) mohlo spadat do doby nejdříve od podpisu smlouvy, což bylo datum 16. 11. 2011, kdy obžaloba sama zúžila v tomto případě období až od 12. 1. 2012 (s ohledem na email), ale muselo být případně ukončeno s datem prvního zveřejnění zakázky, tedy ke dni 29. 3. 2012 (nikoli až do 10. 5. 2012, k tomuto datu došlo pouze k prodloužení data pro podání nabídek z důvodu již uvedeného). Za dobu od 12. 1. 2012 do 29. 3. 2012 pak není součástí spisu jediná emailová dokumentace, ze které by bylo možno dovodit, v jakém rozsahu byly případně činěny úpravy zadávací dokumentace ze strany zástupců TESCO SW. Žádná taková komunikace, jako byla zajištěna v jiných projednávaných případech, zajištěna v tomto bodě nebyla, ve smyslu přeposílání si různých verzí s vyznačenými změnami apod. Obžaloba dovozuje účast na vytváření zadávací dokumentace patrně pouze z toho, že když dne 30. 9. 2014 byla na podkladě příkazu k domovní prohlídce provedena prohlídka v rodinném domě Františka H., v rámci které byl vydán Notebook jmenovaného zn. DELL a pak byla následně provedena bitová kopie otisku disku, tak po vytěžení datových souborů nacházejících se v uvedeném notebooku, bylo policejním orgánem zjištěno, že uživatelský účet Františka H. byl označen jako *eu* (č. l. 24435, sv. 110). V adresáři: EUNICE\Zlín\portál občana pak byly nalezeny soubory v podobě rozpracované části zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku „CzechPoint@home - portál občana“, kdy jde o část projektu v rámci výzvy IOP – „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Zlín“ (č. l. 24436). Tyto soubory jsou označeny jako: MMZ - Portál občana - ZD - v01.doc; MMZ - Portál občana - ZD - v01.docx; portál_občana_tech_specifikace.doc; Portál_Osнова.doc.docx; Priloha c. 4 – Technická specifikace – CzechPoint@home – portal obcana; ZD_IOP_09_Portal obcana2_DT.docx, uloženy byly v době od 12. 1. 2012 do 19. 1. 2012. Z názvů souborů a z jejich obsahu vyplývá, že se skutečně jedná o různé rozpracované části zadávací dokumentace pro tuto veřejnou zakázku. Dokument uložený v notebooku Františka H. dne 12. 1. 2012 pod názvem „MMZ – Portál občana – ZD - v01.doc“ obsahující tedy rozpracovanou zadávací dokumentaci k předmětné zakázce (č. l. 24438 – 24442), z vlastností tohoto dokumentu vyplývá, že jeho autorem je osoba pod značkou „windowsXP“ ze společnosti TESCO SW (č. l. 24433). Dále dne 18. 1. 2012 uložil František H. ve svém notebooku (č. l. 24436) dokument pod názvem: „Příloha č. 4 - Technická specifikace - CzechPoint@home – portál občana“. Tento dokument obsahuje rozpracovanou technickou specifikaci pro tuto veřejnou zakázku (č. l. 24466 - 24473) a z jeho vlastností vyplývá, že dokument upravoval tentýž den David T. (č. l. 24474 – 24476), ovšem úprava se týkala pouze formátování části textu. Dne 19. 1. 2012 pak uložil František H. ve svém notebooku dokument pod názvem „ZD_IOP_09_Portal občana 2_DT.docx“ (č. l. 24436). Dokument obsahuje druhou verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce CzechPoint@home – portál občana (č. l. 24477 – 24498), kde z vlastností dokumentu vyplývá, že jej naposledy uložil David T., který dne 18. 1. 2012 upravoval část týkající se technických kvalifikačních předpokladů a část týkající se hodnotících kritérií pro zadávání veřejné zakázky (č. l. 24499 – 24502, sv. 110), ovšem opět je jeho jméno spojeno jen s formátováním textu. Ostatně soubor sám ve svém označení obsahuje iniciály obž. Davida T. (viz. DT).
764. Ani z výše uvedených a zajištěných dokumentů však nelze s jistotou uvést, kdo je vypracoval, jaké úpravy kdo z obžalovaných případně učinil, ani nebylo srovnáváno, zda se tyto návrhy skutečně promítly do výsledné (finální) zadávací dokumentace. Nelze tak usuzovat ani z toho, že František H. v telefonátu uvádí *že zadávací dokumentaci psali T.* Jediné úpravy, které lze s vyšší mírou

pravděpodobnosti přičíst k „tíži“ obž. Davida T., jsou ty, u kterých je přímo v textu vyznačeno, že byly jím učiněny, a tyto byly nalezeny pouze u tří úprav (č. l. 24474, 24499 a 24500), kdy úprava v podobě naformátování textu stěží může být chápána jako úprava ve prospěch konkrétní společnosti. Pokud je obžalobou tvrzeno, že účelem těchto úprav do zadávací dokumentace bylo vytvoření si zadávací dokumentace k obrazu svému, pak soud ještě upozorňuje na skutečnost, že ze seznamu žádostí o poskytnutí zadávací dokumentace (č. l. 24559) a emailu (č. l. 24561) vyplývá, že kromě TESCO SW požádalo o zaslání zadávací dokumentace dne 29. 3. 2012 dalších 20 subjektů a soud nezaznamenal stížnost žádného z 20-ti subjektů ve smyslu, že by zadávací dokumentace byla diskriminační. Zadávací dokumentaci TESCO SW obdrželo dne 2. 4. 2012. Pokud je dále tvrzeno, že si zadávací dokumentaci psali zástupci TESCO SW proto, aby zvýšili své šance na úspěch ve veřejné zakázce, pak součástí spisu (a to soud dodává jen nad rámec nutného odůvodnění ve vztahu k obž. V.) je ve vztahu ke skutku E. rovněž komunikace mezi Davidem a Josefem T. Jde o komunikaci ze dne 5. 4. 2012 (č. l. 24567 – 24568), tedy uskutečněné 3 dny poté, co si vyžádala TESCO SW zadávací dokumentaci, kdy dne 5. 4. 2012 tedy píše David T. Josefu T. dotaz, zda *půjdou do města Zlína za každou cenu?* V odpovědi se dotazuje Josef T. ml. Davida T., *zda je součástí výběrového řízení v Přerově rovněž portál občana a zda jej budou chtít dodávat oni, či někdo jiný?* V odpovědi píše David T., *že je součástí a budou chtít dodat jejich řešení.* Na to reaguje Josef T. ml. emailem, *že poté doporučuje se zúčastnit, kdy není možné postavit financování takového produktu na jednom městě.* V odpovědi David T. *vyslovuje soubhlas s dodatkem, že má problém v tom, zda jsou schopni stihnout v požadovaných termínech a co budou dělat?* Uvedená komunikace je dokonce navíc vedena poté, co Aleš B. z TESCO SW píše dne 4. 4. 2012 zaměstnancům TESCO SW a mezi nimi i Davidu T. (č. l. 24569), že jeho stanovisko je se zakázky na portál občana pro město Zlín neúčastnit a uvádí své důvody. Dle obsahu tohoto emailu, kde Aleš B. uvádí jako důvody pro neúčastnění se zakázky především důvody technického rázu, pak může soud konstatovat, že rozhodně nebyla zadávací dokumentace napsána ve prospěch TESCO SW, a to i bez případného znaleckého posudku, který by znění zadávací dokumentace v části zejména technických specifikací zhodnotil. Navíc ve stanovené prodloužené lhůtě byly podány celkem tři nabídky, kromě TESCO SW ještě Handicap výrobní družstvo invalidů a QBSW a.s. TESCO SW tak dle soudu nemohla ani získat výhodu v tom smyslu, že znala cca předběžné znění zadávací dokumentace ještě před jejím zveřejněním, když fakticky další dvě společnosti byly schopny podat vážně míněnou (žádnou krycí) nabídku. A nakonec, v rámci prvotního vyhodnocení nabídek nabídka TESCO SW ani nebyla nabídkou vítěznou, tou se stala nabídka družstva Handicap.

765. V poslední části bodu E. obžaloby je obž. V. kladeno za vinu, že se podílel na zjištění čestných prohlášení ostatních účastníků soutěže o nepodání nabídky i za předpokladu obdržení dodatečných informací č. 1 původně jim nezaslaných z důvodu pochybení zadavatele, aby nedošlo ke zrušení soutěže. Dne 8. 6. 2012 (č. l. 24624) proběhl hovor obž. V. a Františka H. *H. informuje V. o problému v souvislosti s dotazem Tesco SW na SMZ. H. říká, že na radnici jsou trošku myšlením pomalejší. V. to nepřekvapuje. Ptá se, co se stalo. H. říká, že už mluvil i s Michalem z Olomouce, oni (MMZ) udělali to, že když v portálu občana byly dotazy, tak tam mimo jiné poslalo dotaz i TESCO a TESCO dotaz byl formulovaný „ve studii proveditelnosti je napsané a teď tam bylo něco citované“ a ptali se, jestli něco z toho se má udělat. Oni ten dotaz jo v podobě a tím, co si vyvedli zadáváček, tak jim poslali odpověď. A načež jim tam nějaká firma ze Slovenska napsala, zda by bylo možné dostat k dispozici studii proveditelnosti a oni jim napsali, že studii proveditelnosti nikomu nedávají a teď jim došlo, že to byla trošku blbost. H. jim na radnici a S. doporučil, aby těm slováckům, protože na studii není nic tajného. V. přitakává, že to normálně zveřejňují. H. taky mluvil s Michalem a říkal mu, že asi do tobo dotazu někdo naformuloval špatně.* Dále dne 3. 7. 2012 (č. l. 25018) opět proběhl hovor mezi stejnými účastníky. *H. říká V., že má zrovna jednání na 02 (Telefonica). V. sděluje H., že to nemá nikomu říkat ani tem od 02, ale poté, co se Vojta J. (radní města Zlína) dotázal na ten portál, tak S: (vedoucí IT, město Zlín) odstoupil. Prý to někdo jiný zatím neví.* Dále dne 20. 2. 2013 ve 13:42 hod. (č. l. 25281 – 25283) Josef T. zasílá emailem Františku H. a v kopii obž. V. svou komunikaci se zástupci Asseco ohledně prohlášení. V textu emailu sděluje, že: *neví kde je problém s tím, že s Českou poštou to*

bude asi podobné. Měli by zjistit, kam to vlastně poslali. Stejněho dne 20. 2. 2013 v 15:13 hod. obž. V. reaguje ve věci „prohlášení“ a sděluje emailem Josefu T., že *to pošlou znovu a on (V.) tam bude zítra osobně.* V odpovědi dne 20. 2. 2013 v 15:47 hod. (č. l. 25292 – 25294) Josef T. obž. V. ve věci „prohlášení“ *děkuje.*

766. Dle soudu obsah komunikace nedává jiné vysvětlení, než takové, že Josef T. kromě jiného informuje V., že i s Českou poštou to bude problém, a pokud dále uvádí, že by měli zjistit, kam to všude poslali, tak zcela jistě mluví o zadavateli či o společnosti, která měla výběrové řízení na starosti, pokud by totiž cokoli posílalo TESCO SW, či UNICE, těžko mezi sebou budou komunikovat ve smyslu, že musí zjistit, kam všude to poslali. Na to reaguje právě V., že to pošlou znovu (myšleno zadavatel nebo společnost, která organizovala výběrové řízení), zítra tam navíc bude, myšleno na Magistrátu Zlín a za to mu T. tedy děkuje. Že tedy zajistí, aby zadavatel či osoba zadavatele zastupující zajistila řádné odeslání čestných prohlášení. Jiné jednání ve vztahu k osobě obž. V. a dodatečných čestným prohlášením soud ze spisu nezjistil, a tedy opět nelze konstatovat, že by se obž. V. dopustil čehokoliv trestného v této souvislosti. Závěrem tedy k bodu E. soud konstatuje, že z dokazování vyplynulo, že obž. V. se fakticky nepodílel žádným způsobem na zadávací, respektive projektové dokumentaci, tedy tyto doklady, obžalobou označované jako nesprávné, nevyhotovoval, ani je nepřipomínkoval, ani nijak jinak neupravoval. Stejně tak nevyhotovil čestná prohlášení.
767. Ve vztahu k bodu G. obžaloby je obž. V. kladeno za vinu, že při zpracovávání studie proveditelnosti k projektu Rozvoj eGovernmentu ve Zlínském kraji, jehož součástí byl i rozvoj ERP systémů, umožnil obž. B. z GORDIC komentovat a doplňovat požadavky ERP, které přeposlal H. k zapracování do studie proveditelnosti. Jde o jediný bod, kde obž. V. sám uvádí, že konzultoval s Ing. B., konzultovali i pracovníci Zlínského kraje, musel konzultovat, protože se jednalo o úpravu stávajícího informačního systému od GORDIC a musely tedy s GORDIC konzultovat, zda požadavky Zlínského kraje jsou řešitelné. Soud se nyní bude opakovat s odůvodněním ve vztahu k obž. B., ale ve spise jsou k této dílčí části popsaného skutku založeny pouze následující důkazy. Konkrétně dne 4. 6. 2010 v 12:22 hod. (č. l. 26139 – 26168) obž. V. zasílá emailem Jirímu B. na emailovou adresu xxx v předmětu: „*Požadavky na ERP*“ dokument v podobě Specifikace požadavků na řešení ERP Krajského úřadu Zlínského kraje. Dne 7. 6. 2010 v 9:38 hod. (č. l. 26139 – 26168) Jirí B. tento dokument s vyznačenými částmi vrací emailem Michalu V., přičemž dokument komentuje a za GORDIC doplňuje. V textu emailu V. sděluje, že: *zelené jsou ke zamýšlení a přesnější definici či ke rozpracování v rámci výzvy. Fialové jsou požadavky ke řešení. Dá se říci, že je to:*
- *práce s rozpočtovým výhledem a vnitřních vazeb*
 - *sledování likvidity*
 - *personalistika a mzdy.*
- Ještě dne 7. 6. 2010 v 10:11 hod. (č. l. 26139) Michal V. tento dokument od B. s jeho poznámkami přeposílá emailem RNDr. Františkovi H.
768. Jiné důkazy se ve vztahu ke studii proveditelnosti ve vztahu k obž. V. a současně i k obž. B. ve spise nenacházejí. Nutno tedy konstatovat, že obž. B. neměl v rukou a k dispozici vůbec Studii proveditelnosti, ani její rozpracovanou verzi, ale dokument nazvaný Specifikace požadavků na řešení ERP, který zpracovala ke dni 17. 5. 2010 Ing. Ivana Š. Ivana Š. byla v uvedené době informační manažer krajského úřadu, a jako svědkyně byla v řízení vyslechnuta. Jiným slovy, obž. V. zaslal obž. B. materiál zpracovaný zaměstnancem krajského úřadu, nešlo o žádný utajovaný dokument, obž. B. v něm několik málo pasáží zvýraznil dvěma barvami (zelenou a fialovou) a poslal zpět obž. V. a tento jej přeposlal se zvýrazněnými pasážemi Fr. H. Zda vůbec a v jakém případném rozsahu se dokument či jeho jakákoliv část přenesla do studie proveditelnosti, to nebylo nikým zkoumáno. Na první pohled je předmětný dokument (č. l. 26142 – 26163 o 27 stranách) zcela jiný,

a to jak obsahově tak i formálně, než zpracovaná Studie proveditelnosti (tato je k dispozici na č. l. 10303 – 10407 spisu a má navíc 105 stran textu). Rozhodně ale nemohly být do studie proveditelnosti zakomponovány připomínky obž. B., jak tvrdí obžaloba, protože obž. B. žádné připomínky k dokumentu a ani ke studii samotné nečinil. Z dokumentu totiž vyplývá, že obž. B. žádné úpravy nečinil, nic nekomentoval a absolutně nic do dokumentu nedoplňoval. Soud opakuje, že pouze část pasáží zvýraznil zeleně s dodatkem, že nad těmito by se měli v EUNICE zamyslet a přesněji je definovat, část pasáží zvýraznil fialově s dodatkem, že jde o požadavky k řešení. Z čeho tedy obžaloba vychází při tvrzení, že obž. V. umožnil obž. B. doplňovat požadavky na ERP do studie proveditelnosti, opět není soudu jasné. Tvrzení v bodě 1158. obžaloby, že obž. V. a obž. B. upravovali studii proveditelnosti do podoby vyhovující GORDIC, je tedy tvrzením, které nemá a ani v době podání obžaloby nemělo oporu v žádném ze shromážděných důkazů. Navíc z emailu ze dne 3. 8. 2010 (č. l. 26169) vyplývá, že obž. V. zasílá Studii proveditelnosti zaměstnancům krajského úřadu a uvádí, že do studie zapracovali připomínky zaměstnanců krajského úřadu, je tedy opět zřejmé, že samotnou studii, její průběžnou verzi mohli samotní zaměstnanci úřadu připomínkovat a že jejich připomínky byly do studie zapracovány.

769. V další části bodu G. obžaloby, kde je pojednáno o tom, že v době od 13. 5. 2011 do 10. 10. 2011 v souvislosti s dílčí veřejnou zakázkou na vypracování Analýzy současného stavu řízení a návrh realizace jeho úprav, měl obž. Michal V. spolu s Radkem N., Josefem T. a Michalem T. společně připravit nabídku EUNICE, kdy se měli domluvit, že do řešitelského týmu dodají zástupci TESCO SW a Novell své zaměstnance a tito se pak podíleli na vypracování tří dokumentů, mezi nimi i technické části zadávací dokumentace, kdy zaměstnanci TESCO SW byli skryti za subdodavatele Moravskou vysokou školu, k tomu soud uvádí následující. Dne 8. 8. 2011 rada kraje (č. l. 10140 – 10261) schválila zahájení veřejné zakázky s názvem „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úpravu“ formou otevřeného nadlimitního řízení, jmenovala komisi pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Veřejná zakázka byla zveřejněna dne 19. 8. 2011 ve Věstníku veřejných zakázek a také evropském věstníku veřejných zakázek. O zadávací dokumentaci k zakázce se přihlásilo 17 společností, mezi nimi i EUNICE. Ze zadávací dokumentace, konkrétně z její přílohy v podobě Kvalifikační dokumentace (bod 8 písm. b) vyplývá, že zadavatel požadoval, aby soutěžitel v nabídce doložil mimo další seznam členů řešitelského (projektového) týmu s minimálním počtem 5 stálých členů s odpovídající odbornou praxí, kteří se budou podílet na realizaci veřejné zakázky po celou její dobu a mezi stálými členy musí být vedoucí týmu a 4 odborníci, z toho 1 odborník v oblasti IDM (identity management systém), 1 odborník v oblasti interních i externích integrací IS, 1 odborník v oblasti Portál úředníka a DMS (dokument management systém) a 1 odborník v oblasti Rozvoj ERP – evidence majetku. Pokud členové řešitelského týmu nejsou zaměstnanci dodavatele, jsou považováni za jeho subdodavatele a je nutno, aby dodavatel zadavateli předložil smlouvu uzavřenou s tímto subdodavatelem. Zadávací dokumentace dále obsahuje požadavky na osvědčení odbornosti těchto řešitelů apod.
770. Na takto vyhlášenou veřejnou soutěž tedy následně reaguje obž. V., který dne 16. 9. 2011 v 17:11 hod. (č. l. 26171 – 26172) emailem sděluje Radku N. z Novell a Michalu a Josefu T. ve věci *Analýzy řízení úřadu Zlínského kraje*, že *potřebuje do nabídky řešitelský tým, konkrétně 4 členy týmu z toho* a cituje právě požadavky zadávací dokumentace. Dne 19. 9. 2011 (č. l. 26173) následně obž. V. zasílá Josefu T. a Radku N. samotnou zadávací dokumentaci a související dokumentaci. Dne 3. 10. 2011 v 15:57 hod. (č. l. 26174 – 26188) pak obž. Michal T. posílá obž. V. podklady pro nabídku dle dohody včetně prohlášení TESCO SW s doplněnými osobami, konkrétně Mgr. Martina K., Ing. Jaroslava K., Ing. Jaroslava M. a Petra P. Stejněho dne 3. 10. 2011 ve 20:18 hod. (č. l. 26174) obž. V. přeposílá tyto materiály Aleně O. z EUNICE jako podklady k nabídce s tím, že ještě pošle Novell odborníka na IDM. V. žádá doplnit a vymazat logo TESCO SW. Stále ještě dne 3. 10. 2011 ve 22:22 hod. (č. l. 26189) Radek N. z Novell posílá V. vyplněný formulář pracovníka IDM a obž. V. jej přeposílá O. O. pak posílá V. upravenou smlouvu a nabídku (č. l. 26197). V. pak sděluje O., že vedoucí

(řešitelského týmu) bude František (č. l. 26198).

771. Dne 10. 10. 2011 EUNICE podala nabídku ve veřejné soutěži k zakázce „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“. Další nabídky podaly společnosti MARBES CONSULTING s.r.o. a ITEG a.s. Dne 13. 12. 2011 (č. l. 10556 – 10577) pak byla uzavřena Smlouva o dílo mezi EUNICE jako zhotovitelem a Zlínským krajem jako objednatelem, na základě které bude EUNICE vypracovávat Analýzu současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav. Výstup analýzy bude ve třech dokumentech: 1. Podrobná analýza současného stavu řízení úřadu a Komplexní návrh řešení vnitřní integrace úřadu, 2. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS) a 3. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na rozvoj ERP systému. Ze smlouvy vyplývá, že se zhotovitel, tedy EUNICE, zavazuje, že obchodní a technické informace, které mu byly poskytnuty objednatelem, zneprístupní třetím osobám bez písemného souhlasu objednatele, nepoužije tyto informace k jiným účelům, než je k plnění této smlouvy.
772. Originál nabídky EUNICE se nachází na č. l. 10485 – 10530. Z nabídky vyplývá, že u Tomáše Ř. bylo uvedeno, že s EUNICE pracuje na podkladě dohody o pracovní činnosti, u zaměstnání č. 2 bylo uvedeno v kolonce zaměstnavatel Novell Professional Services ČR s.r.o., a to včetně roku 2011. U Martina K. bylo výslovně uvedeno, že je zaměstnancem TESCO SW a.s. od 2000 dosud. A současně pracuje na živnostenský list pro Moravskou vysokou školu. U Jaroslava K. bylo opět výslovně uvedeno, že je zaměstnán v TESCO SW na pozici Aplikační projektant, a to dosud a dále pracuje na živnostenský list pro Moravskou vysokou školu. U Jaroslava M. bylo popět výslovně uvedeno, že je zaměstnán jako architekt v TESCO SW dosud, a současně jako lektor na Moravské vysoké škole. U Petra P. bylo opět výslovně uvedeno, že je zaměstnán jako implementátor u TESCO SW dosud a současně pracuje pro Moravskou vysokou školu.
773. Ze shora provedených důkazů dle soudu vyplývá, že ani TESCO a ani Novell nepřipravovala společně s EUNICE nabídku do této dílčí veřejné soutěže, nabídku zpracovávala pouze a sama společnost EUNICE. TESCO SW a Novell dodaly pouze na žádost obž. V. své zaměstnance do řešitelského týmu. Že jde i v době podání nabídky o zaměstnance Novell a zejména TESCO SW, to z jejich údajů, které byly v nabídce uváděny, zcela jednoznačně a otevřeně vyplývalo. Tvrzení, že byli tito dodaní pracovníci skryti za Moravskou vysokou školu, to opět z důkazů nevyplývá. Z komunikace pak vyplývá, že tito byli dodáni z jednoho prostého důvodu, v zadávací dokumentaci bylo požadováno složení řešitelského týmu osobami se značnou specializací, kdy těmito pracovníky sama EUNICE nedisponovala. Nebyla zajištěna jakákoliv komunikace, ze které by bylo možno dovodit, že by tito byli do řešitelského týmu dodáni a priori pouze a jen proto, aby mohli ovlivňovat zpracování požadovaných výstupů, tedy zejména v podobě technické části zadávací dokumentace. Z čeho je tedy dovozováno, že obž. V. zmanipuloval zadávací řízení na tuto dílčí zakázku, jak je mu rovněž kladeno za vinu v bodě 1158. obžaloby, opět není soudu jasné. Na přípravě zadávací dokumentace na tuto dílčí veřejnou zakázku se nijak nepodílel, že by působil na členy hodnotící komise nebylo zjištěno, nabídky podaly další dvě společnosti a nebylo tvrzeno, že jde o nabídky „krycí“ a pracovní poměr členů řešitelského týmu k TESCO SW i Novell byl jasně příznán.
774. V poslední části bodu G., kde je obž. V. kladeno za vinu, že v době od 7. 1. 2012 do 23. 5. 2012 společně s obž. B. a obž. Josefem a Michalem T. ovlivňovali znění zadávací dokumentace, k tomu byla zajištěna následující komunikace. Dne 6. 1. 2012 v 11:11 hod. (č. l. 26227) Zuzana M. z EUNICE zasílá emailem Pavlovi K. na Zlínský kraj prezentaci VI ZK ke kontrole a připomínkám s tím, že jde o prezentaci na pondělní jednání. Dne 7. 1. 2012 v 19:49 hod. (č. l. 26227) obž. V. žádá Zuzanu M. ve věci *Prezentace VI ZK*, aby mu doplnila do toho týmu ERP ještě Jirku B. Jiří B. se tedy stává členem týmu EUNICE, který vypracovává Analýzu současného stavu řízení úřadu a

návrh realizace jeho úprav, včetně technických částí zadávací dokumentace na ERP systémy, tedy budoucí předmět projednávání veřejné zakázky. Dne 19. 1. 2012 v 14:33 hod. (č. l. 26226 – 26238) Ivana Š. (z oddělení podpory řízení, Odbor kanceláře ředitele Krajský úřad Zlínského kraje) zasílá emailem ve věci požadavky ERP obž. V. pracovní verzi požadavků na rozvoj v oblasti ekonomika a majetek. V kopii posílá stejné dokumenty do emailu i přímo Jiřímu B. Tyto podklady zpracoval Ing. Martin N. dne 19. 1. 2012 (č. l. 26232). Obratem v čase 14:39 hod. tyto podklady obž. V. přeposílá Zuzaně M.

775. Tyto podklad se dostaly k obž. Michalu T., který posílá dne 20. 1. 2012 Josefu T. připomínky k podkladům (č. l. 26239) a následně dne 20. 1. 2012 v 16:33 hod. (č. l. 26241) Michal T. emailem tyto své připomínky posílá v předmětu *KUZL ERP+MAJ* obž. V. Jde o stručný komentář k zaslaným podkladům týkající se budoucí zakázky na ERP s návrhem dalšího postupu. V komentáři mimo jiné zmiňuje, že je třeba zjistit od GORDIC očekávaný finanční rámec projektu. Mají se setkat příští týden ve Zlíně. Ve vztahu k majetku pak uvádí, že v materiálu je díky jeho nepřehlednosti řada nejasností, základní připomínku mají k popisovanému záměru vést 2 majetkové evidence s rozdělením 1) primární GINIS 2) pomocná FaMa+. TESCO SW aktuálně realizuje na KÚ projekt rozšíření stávající evidence majetku ve FaMa+ o účetní část včetně odpisů, a to na základě záměru KÚ vést cílově všechny majetek včetně majetku PO v jednom prostředí, Obsahem projektu IOP pak mělo být dokoupení licencí DLM pro PO ZK, realizace integračních vazeb mezi FaMa+ a GINIS KÚ. Argumenty kolegy B., že některé ostatní agendy GINISu pracují s majetkovou kartou a GINIS tudíž majetkové karty potřebuje evidovat, jsou ochotni akceptovat, ale v přesně opačném pořadí systému – 1) primární evidence ve FaMa+ 2) GINIS evidence pro potřeby ostatních částí IS GINIS. V rámci dalšího postupu navrhuje: a) konzultace TSC X Eunice ohledně cílové podoby řešení (TSC připraví schéma, argumenty pro variantu TSC) a b) schůzku s Gordicem ohledně vzájemné dělby práce.
776. Dne 22. 1. 2012 v 17:16 hod. (č. l. 26241) obž. V. ve věci *KUZL ERP+MAJ* děkuje Michalu T. za podklad s tím, že mu přijde rozumné, aby se jednání zítra uskutečnilo. Jedná se o pokračování požadavků v ERP. Dne 24. 1. 2012 v 10:50 hod. (č. l. 26242 – 26244) obž. V. v předmětu „*upravený zápis*“ zaslal Zuzaně M. v příloze emailu zápis z jednání pracovního týmu vnitřní integrace na Zlínském kraji, z něž vyplývá, že se jednání účastnil za „EUNICE“ mimo jiné i Jiří B. Předmětem jednání pak byla zejména Analýza současného stavu IS na KÚ ZK a návrh jeho úprav – oblast ERP. Za kraj byl přítomen např. O., který však dle soudu musel vědět s ohledem na minimálně předchozí komunikaci, jaké je faktické postavení Ing. Jiřího B. Dne 24. 1. 2012 v čase 13:46 hod. sám Jaroslav O. z Krajského úřadu Zlínského kraje zasílá Michalu T. a Petru P. v předmětu *majetek* v příloze dokument nazvaný *požadavky 20120119a* s tím, že v příloze zasílá pracovní verzi požadavků na evidenci majetku. Sám pracovník kraje tedy zástupci TESCO SW zasílá dokument v podobě popisu výchozí situace na krajském úřadu, zasílá jim popis systému FaMa+ a GINIS a cílovou situaci, tedy požadavky, co zadavatel požaduje. Popis a dokument se pak v lehce pozměněné podobě objevuje jako součást dalších zasílaných podkladů (viz následující email Ivany Š.) a promítá se i do prvotní podoby zadávací dokumentace. Dne 27. 1. 2012 v 13:55 hod. (č. l. 26421 – 26427) Ing. Ivana Š. z emailu Xxx posílá Michalu V. a Jiřímu B. v předmětu „*Ekonomika PO – upravená specifikace*“ dokument s přepracovaným materiálem k požadavkům EKO-PO (PO je zkratka příspěvkových organizací). Přitom tyto přeposlané úpravy učinil v dokumentu Ing. Martin N., tedy pracovník kraje, jak vyplývá ze zápisu z porady výše, kde je uveden mezi osobami jednajícími za kraj. Dne 27. 1. 2012 v 14:01 hod. (č. l. 26265 – 26286) Ing. Ivana Š. z emailu Xxx posílá Michalu V. a Jiřímu B. v předmětu „*požadavky na ERP – doplnění*“ dokument obsahující požadavky za EKO, které je potřeba ještě doplnit. Dne 28. 1. 2012 v 15:18 hod. (č. l. 26332 – 26358) Michal V. z emailové adresy xxx přeposílá Jiřímu B. na emailovou adresu xxx v předmětu „*ZD*“ dokument nazvaný „*podklad_vecna.spec.docx*“ obsahující rozpracovanou zadávací dokumentaci k zakázce se žádostí, aby to Jiří B. proletěl. Z dokumentu samotného již nyní je možno vyčíst, že

krajský úřad v současnosti eviduje movitý i nemovitý majetek v IS GINIS (a je podrobně definováno pro jaké úkony) a rovněž IS FaMa+ a opět následuje výčet, co je jeho prostřednictvím evidováno. Oba systémy (GINIS a FaMa+) jsou provozovány v prostředí KÚ, IS GINIS je aplikace těžký klient nad databází ORACLE, přístup k IS FaMa+ je výhradně prostřednictvím internetového prohlížeče s využitím databázového prostředí MS SQL server atd. Předmětem veřejné zakázky je tak komplexní dodávka služeb a SW nástroje pro rozvoj řešení evidence a správu majetku kraje a přímo souvisejících úprav ERP zadavatele, včetně zajištění provozní podpory. Jde opět, jak již soud uváděl, o částečně upravený dokument, který obdržel Michal T. od pracovníka kraje Jaroslava O. Dne 30. 1. 2012 v 8:51 (č. l. 26395 – 26420) obž. V. zasílá emailem Ivaně Š. a v kopii i Jiřímu B. na email xxx (s viditelnou emailovou adresou) první verze specifikace pro majetek v dokumentu „majetek –specifikace.docx“ před jednáním s tím, že za hodinu budou u ní. Dle obsahu v kapitole 4.1.1.1. Integrovaná vazba je uvedeno, že součástí implementace je realizace oboustranných integračních vazeb dodávaného řešení s následujícími systémy zadavatele, konkrétně se systémem FaMa+ a dále GINIS. V části požadavky na cenu je uvedena částka za dodávku služeb a SW nástroje pro rozvoj řešení evidence majetku kraje ve výši 4,7 mil. Kč a za provozní fázi 3 mil. Kč. Dne 2. 2. 2012 ve 17:24 hod. (č. l. 26428 – 26457) obž. V. přeposílá emailem příjemci Michal T. v předmětu „přípomínky k ZD majetek dokument „majetek - specifikace 20120130 pozn JO.docx“, který obdržel od Ivany Š. ze Zlínského kraje. Jedná se o průběžně připomínkový dokument, dříve v komunikaci nazvaný „Zadání_01.docx“, „podklad_vecná spec.docx“, „majetek –specifikace.docx“, kdy ve skutečnosti se jedná o připravovanou technickou specifikaci k části zakázky – majetek, tedy pro komplexní dodávku služeb a SW nástroje pro rozvoj řešení evidence a správy majetku a přímo souvisejících úprav ERP zadavatele, včetně zajištění provozní podpory po udržitelnosti. Tento dokument přeposílá dne 2. 2. 2012 ve 18:22 hod. Michal T. emailem Josefu T. (č. l. 26428 – 26457). Dne 3. 2. 2012 ve 14:38 hod. (č. l. 26458 – 26483) Michal T. emailem přeposílá Josefu T. v předmětu „KUZL majetek“ v příloze dokument nazvaný „majetek - specifikace 20120130 pozn MV.docx“ k nahlédnutí či případným doplněním. Dále v textu emailu uvádí, že zpět to pošle během víkendu. Má domluveno s MV (Michalem V.), že to bude číst až v neděli večer. Z dokumentu samotného jsou pak patrné komentáře k některým částem této budoucí zadávací dokumentace. Po jejich přečtení musí soud konstatovat, že dle jeho názoru neobsahují žádné takové údaje, které by bylo možno chápat jako zvýhodňující či naopak diskriminující. Jde o poznámky k textu jednak v tom, zda některá část je vůbec napsána v souladu s pravidly českého pravopisu, formátování textu, poznámky typu co je některou pasáží vůbec myšleno, zda tedy vůbec dává smysl, je upozorňováno na duplicitní informace, nebo upozornění, že se v zadávací dokumentaci hovoří o zásobách, ale že zásoby nejsou majetek apod.

777. Dne 5. 2. 2012 v 19:35 hod. (č. l. 26484) Michal T. zasílá emailem tyto připomínky a komentáře obž. V. a ve 20:33 hod. (č. l. 26484) obž. Michal V. odpovídá M. T. emailem, není mu něco jasné, chce, aby si kvůli tomu zavolali. Dne 6. 2. 2012 v 21:56 hod. (č. l. 16485 – 16487) Michal V. posílá Zuzaně M. a zástupcům Zlínského kraje zápis z jednání pracovního týmu na Krajském úřadu Zlínského kraje k zakázce, které se za EUNICE CONSULTING a.s. účastní kromě V. a H. i Jiří B. Stejněho dne 6. 2. 2012 v 22:01 hod. (č. l. 26488 – 26511) Michal V. zasílá emailem Michalu T. ve věci připomínek k majetku – specifikace aktuální upravený dokument, kde byla dnes vypořádána většina připomínek. Zlínský kraj ještě bude formulovat požadavky, které mu tam aktuálně chybí. Josef slíbil vypořádat majetkoprávní úkony u PO – komentáře 2 -5. V. tam rovnou provedl přeformulace v režimu změn. Jedná se o aktuální dokument „majetek - specifikace 20120206.doc“, tedy k datu 6.2.2012, jak vyplývá z číselného označení dokumentu. Prostým porovnáním tohoto dokumentu a poznámek učiněných obž. Michalem T. (jde o předcházející dokument č. l. 26460 – 26482) soud konstatuje, že žádná z jeho připomínek se do pozdějšího textu vůbec nedostala.

778. Dne 9. 2. 2012 v 15:23 hod (č. l. 26512 – 16514) Jaroslav O. z emailové adresy xxx zasílá Petru P. a v kopii Michalu T. v reakci na předchozí emailovou komunikaci email s textem: „Dobrý den, dobře. Tady bylo jednání, ze kterého vyplynulo uspořádání další schůzky. Kopíruji přímo

z kalendáře, kam mi před chvílí přišlo: 16.2.2012 9 – 10:30 Příprava zadávací dokumentace na VZ – rozvoj ERP: Společné jednání KÚZK, EUNICE, TESCO, GORDIC. Prosím, berte jako předběžnou informaci. Předpokládám, že pozvánku zařizuje EUNICE. S pozdravem Jaroslav O., Odbor ekonomický Krajský úřad Zlínského kraje. Dne 16. 2. 2012 mezi 9:00 – 9:30 hod. tedy proběhlo jednání na KÚ Zlín mezi zástupci TESCO SW Josefem a Michalem T., H., V. a B. (č. l. 26522). Zápis ze schůzky je na č. l. 26524. Z jeho obsahu je mimo jiné patrné, že P. z KÚ informoval přítomné o současně složité a komplikované komunikaci s CRR v rámci možnosti vyhlášení JRBÚ pro rozšíření ERP (ekonomiky). Z výše uvedeného tedy skutečně dle soudu vyplývá, že sám krajský úřad zvažoval vypsání JRBÚ, protože šlo o rozšíření stávajícího systému pro správu majetku, tedy systémů GINIS a FaMa+.

779. Dne 6. 3. 2012 ve 21:32 hod. (č. l. 26528 – 26530A) probíhá emailová komunikace mezi obž. V. a Michalem T. – V. přeposílá T. požadavky O. ve vztahu k majetku a ptá se, zda jim to také posílá. Konstatuje, že dokument se nikam moc neposunul a ptá se, zda se v průběhu času vyřešily i ty zbývající komentáře, které JT říkal, že proberou. Dokument nazvaný „požadavky 20120206.docx“. v čase 21:34 hod (č. l. 26531 – 26554) obž. V. posílá emailem Michalu T. poslední verzi dokumentu majetek – specifikace: „majetek – specifikace 20120206.doc“ s tím, že jde o poslední verzi z toho dne 6.2. a měly by se dořešit poslední komentáře. Následného dne 7. 3. 2012 ve 13:27 hod. (č. l. 26555) Michal T. přeposílá tento dokument „požadavky 20120206.docx“ příjemcům K. a P. (*oba ze spol. TESCO SW a.s.*). Dne 19. 3. 2012 v 10:26 hod. (č. l. 26560 – 26565) Petr P. posílá Michalu T. v příloze dokument nazvaný: „majetek – specifikace 20120206 doplněk.doc“. V textu emailu P. sděluje, že zasílá zpět doplněnou specifikaci o požadavky p. O. (*mimo požadavků na vazby*). Jsou podbarveny modře. A dne 19. 3. 2012 v 10:33 hod. (č. l. 26566 – 26572) Petr P. posílá v předmětu „barvičky“ Michalu T. v příloze dokument nazvaný: „KUZL Majetek – podklady pro jednání 16.2.2012.docx“. Jedná se o návrh úprav materiálu z jednání dne 16. 2. 2012 na KÚ Zlín, jedná se fakticky o dokument v podobě Požadavky na integrační vlastnosti. Dne 22. 3. 2012 v 19:55 hod. obž. Michal V. posílá emailem z adresy xxx Jiřímu B. xxx v předmětu „Podklad k převodu z Oracle na MS“ aktuální verzi na majetek, tedy mimo jiné dokument nazvaný: majetek – specifikace 20120319 doplněk.doc“. V textu emailu žádá Jiřího B. o úpravu ta, aby z toho byla technická část pro VŘ. K tomu je nutno dodat, že převod z ORACLE na MICROSOFT byl sjednán na schůzce mezi zástupci kraje a jde tedy o požadavek pracovníků kraje, je to v jednom z předchozích zápisů z jednání.
780. Dne 5. 4. 2012 v 8:48 hod. (č. l. 26600 – 26618) obž. V. posílá emailem Michalu T. aktuální verzi dokumentu „majetek – specifikace“ na porovnání, kterou přeposílá Michal T. dne 5.4. 2012 10:37 hod. zaměstnancům TESCO SW K. a P. Jedná se o technickou specifikaci k části evidence majetku. Dne 9. 4. 2012 v 17:13 hod. (č. l. 26619 – 26641) obž. V. posílá emailem B. dokumenty k technické specifikaci na majetek a požadavky na rozvoj ERP s tím, že změna na Zlínském kraji byla schválena a znamená to, že jdou do finále a zakázka bude vyhlášena v celkové hodnotě přes 8 mil Kč. Majetek mají víceméně dopřesněný, ale dělá mu problém ta druhá část a potřeboval by se s ním na to zítra podívat. Problémem je, že to půjde ven jako jedna zakázka v otevřeném řízení a ty specifikace, které napsal Š., se musí trochu zobecnit. Dne 10. 4. 2012 v 17:06 hod. až 12. 4. 2012 v 20:39 (č. l. 26642 – 26647) obž. V. zasílá emailem Ivaně Š. a v kopii P. doplněné dokumenty specifikace na majetek a ERP. Ti ho připomínkuji, čemuž se V. diví. Dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. proběhl hovor obž. Michala V. a Františka H., (č. l. 26645 - 26646). Od 25 minuty hovoru: Michal V. sděluje, že jdou zítra se Zuzkou (M. z EUNICE) za P. o půl jedenácté a za Š., H. říká, že zítra jede na 8:30 do Přerova. Michal V. říká, že tam zítra bude (ve Zlíně v kanceláři), že v devět tam má B. a T., o půl jedenácté jde na kraj, v jednu jde na ateliéry a o půl třetí má krajský výbor TOPky.
781. Dne 12. 4. 2012 v 16:20 hod. (č. l. 26648 – 26652) Š. zasílá V. aktualizovanou verzi požadavků na oblast Majetek. A dne 13. 4. 2012 v 9:51 hod. Michal V. zasílá materiály – aktualizovanou verzi technické

specifikace _ majetek Petru P. z TESCO SW. Dne 13. 4. 2012 v 11:18 hod. (č. l. 26653 – 26654) Petr P. zasílá Michalu V. v textu emailu úpravu textu technické specifikace – majetek. V kopii dostává i Michal T. Dne 16. 4. 2012 v 7:28 hod. (č. l. 26655) Josef T. si prostřednictvím emailu sjednává s obž. V. operativní schůzku dne 18. 4. 2012 v Praze. Dne 23. 4. 2012 v 16:27 hod. (č. l. 26656) Š. a O. ze Zlínského kraje specifikují požadavky na rozvoj ERP a posílají v předmětu: „specifikace požadavků – rozvoj ERP“ obž. Michalu V. Stejněho dne v čase 16:49 hod. (č. l. 26658 – 26674) obž. V. ihned přeposílá „specifikace požadavků – rozvoj ERP“ Michalu T., aby se na to podíval. Dne 30. 4. 2012 v 14:57 hod. (č. l. 26696) posílá Š. V. upravený dokument specifikace VZ ERP. Dne 30. 4. 2012 v 22:00 hod. (č. l. 26696 - 26733) Michal V. přeposílá dokument „ERP 20120430.doc“, který obdržel od Ivany Š. Michalu T. a Josefu T. a ve 22:01 Jiřímu B.

782. Dne 11. 5. 2012 v 16:33 hod. (č. l. 26783) Josef T. Josef zasílá obž. V. na email xxx v předmětu „podklady“ v příloze zašifrované dokumenty nazvané „Projekty Majetek a Vnitřní integrace na Zlínském kraji2.docx“. V textu emailu V. sděluje, že posílá slíbené první teze materiálu. Prosí, aby je V. považoval za důvěrné s tím, že případný komentář uvítá. Dále sděluje, že v dokumentu je uvedeno autorství a prosí nikomu neposílat. O jaký faktický dokument se tedy jedná, není možné zjistit, ale s ohledem na obsah emailu ve smyslu, že se jedná o *první teze materiálu*, lze s jistotou předpokládat, že se komunikace netýká této veřejné zakázky, ani tedy této zadávací dokumentace, protože tuto si mezi sebou vyměňují již delší dobu a jsou ve fázi před jejím ukončením, nemůže jít o *první teze*.
783. Dne 11. 5. 2012 v 18:13 hod. (č. l. 26784) obž. V. z emailové adresy xxx zasílá Josefu T. v předmětu „podklady“ zpět dokumenty nazvané „Projekty Majetek a Vnitřní integrace na Zlínském kraji2.docx“ s tím, že doplnit pouze drobnosti a dále sdělil, že v pondělí jde ještě v 14:00 ke S. Dne 15. 5. 2012 v 12:50 hod. (č. l. 26785) Š. a O. zpracovávají požadavky v dokumentech ERP a zasílají je obž. V. Dne 15. 5. 2012 ve 13:45 hod. (č. l. 26785) obž. V. obratem přeposílá Josefu T. z emailové adresy xxx a v kopii i Michalu T. v předmětu „Požadavky“ dokumenty obdržené od Ivany Š. nazvané: ERP 20120514.docx, přílohy 2 Podmínky zajištění podpory.docx. Dne 18. 5. 2012 ve 12:06 hod. (č. l. 26786 – 26796) obž. V. zasílá O. upravenou verzi dokumentu ERP nazvanou „ERP 20120515.docx“. Následně téhož dne ve 12:08 zasílá tuto aktuální verzi dokumentu ERP nazvanou „ERP 20120515.docx“ K. a v kopii P. a ve 13:49 Jiřímu B. Dne 21. 5. 2012 v 9:09 hod. (č. l. 16797 – 26800) obž. V. posílá emailem O. pročištěnou verzi dokumentu ERP nazvanou „ERP 20120521.docx“ a „Schéma majetku v02.vsd“ s tím, že musí doladit požadavky licence a požadavku na 3 čtečky a v 9:22 hod. Michal V. zasílá Ivaně Š. a Jaroslavu O. ještě ve verzi slíbené dopřesnění k možné prezentaci řešení v rámci jednání hodnotící komisi. Dne 21. 5. 2012 v 9:47 hod. (č. l. 26801 – 26803) obž. V. posílá emailem xxx T. Josefovi jr. a T. Michalovi v předmětu „aktuální verze“ v příloze dle jejich páteční domluvy dokument nazvaný „ERP 20120521.docx“, obsahující aktuálně upravené technické specifikace k zakázce. Dne 22. 5. 2012 v 16:53 hod. (č. l. 26804 – 26827) obž. V. posílá emailem xxx aktuální verzi ERP_ MAJ v dokumentu nazvaném: „ERP 20120522.docx“ s „přílohou 2 – Podmínky zajištění podpory“ K. a P. a v kopii taky Josefu a Michalu T. s tím, že ty poslední dvě změny už nebylo možné řešit. Pokud budou mít připomínky, tak do zítřka. Už ale nemohou měnit to, co se odsouhlasilo v pátek. Dna 22. 5. 2012 v 16:55 hod. (č. l. 26828 – 26874) obž. V. posílá emailem stejný dokument plus další dokumenty týkající se ERP i Jiřímu B. na email xxx s tím, aby dal vědět, pokud by tam viděl nějaké problémy. Následující den 23. 5. 2012 ve 12:41 hod. (č. l. 26875) Vladislav K. zasílá emailem obž. V. připomínky k poslední verzi dokumentu, kterou dle dohody upřesnili a provedli drobné úpravy. 1) v technické specifikaci upřesnili parametry čtečky 2) v podpoře provedli drobnou úpravu rozsahu, hlavně odstranění implementace u upgradů, úpravu sazby. V čase 13:09 hod. (č. l. 26875) obž. V. žádá Vladislava K., aby se podíval ještě na reálnost harmonogramu. A v 13:21 hod. (č. l. 26876 – 26877) obž. V. zasílá emailem Vladislavu K. v předmětu: „Aktuální verze“ v příloze dokument: „harmonogram.docx“, obsahující harmonogram plnění dodávky a implementace díla, zkušebního provozu a podpory díla.

Dne 23. 5. 2012 ve 14:51 hod. (č. l. 26878 – 26946) obž. V. posílá emailem Ivaně Š. a dalším zástupcům zadavatele na Zlínský kraj upravené dokumenty: „ERP OP MAJ v2doc, ERP_MAJ_20120523.docx, příloha 2 Podmínky zajištění podpory v03“. V textu emailu sděluje, že zasílá dokumenty pro část majetek s tím, že drobné úpravy provedli do části čteček, drobné úpravy do podpory a návrh zpřesnění předmětu plnění do souladu s přílohou. Zároveň navrhuje prodloužit harmonogram implementace. Stejněho dne v čase 15:44 hod. (č. l. 26947) obž. V. posílá emailem Ivaně Š. a dalším zástupcům zadavatele na Zlínský kraj v předmětu: „dokumentace VI-ERP“ v příloze dokumenty k části zakázky – ekonomika s tím, že k ní nemají žádné připomínky v popisu. Do podmínek přidali 2 komentáře, ale obecně přestože jim to zřejmě nepřísluší, navrhuje se zabývat především oblastí nesrovnalostí a přebírání díla, aby se vzhledem ke stávajícím podmínkám firmy chtěly přihlásit. Dne 27. 5. 2012 ve 21:40 hod. (č. l. 26948 – 26953) obž. V. posílá emailem Zuzaně M. v předmětu: „kvalifikace ERP“ v příloze dokument nazvaný: „technické kvalifikace – majetek (3).doc“, do nichž doplnil nějaké komentáře, týkající se kvalifikačních předpokladů v části majetek na základě požadavku Martina P. ze Zlínského kraje.

784. Z výše uvedených důkazů pak dle soudu vyplývá přesně to, co na svou obhajobu uváděl sám obžalovaný, tedy že se zpracování zadávací dokumentace k bodu G. osobně účastnil, byl aktivní na rozdíl od předchozích bodů při vytváření tohoto konkrétního dokumentu. Odpovídá tomu počet zajištěné komunikace týkající se jeho osoby. Pokud uváděl, že Zlínský kraj od začátku uvažoval, že tuto část bude velmi těžké soutěžit otevřeným řízením, že soutěžit ERP systém, jeho úpravy nebo rozšiřování systému přes otevřené zadávací řízení je složité, že kraj žádal CRR o vyjádření, tak tomu přesně odpovídá zápis ze schůzky konané dne 16. 2. 2012 na KÚ Zlín mezi zástupci TESCO SW Josefem a Michalem T., H., V. a B. (zápis ze schůzky je na č. l. 26524), kdy dle obsahu zaměstnanec krajského úřadu P. informoval přítomné o současně *složité a komplikované komunikaci s CRR v rámci možnosti vyhlášení JŘBU pro rozšíření ERP (ekonomiky)*. Z výše uvedeného tedy skutečně dle soudu vyplývá, že sám krajský úřad zvažoval vypsání JŘBU, protože šlo o rozšíření stávajícího systému pro správu majetku, tedy systémů GINIS od spol. GORDIC a informačního systému FAMA+ od TESCO SW. Současně z krajského úřadu samotného vzešel požadavek na migraci, tedy převedení informačního systému GORDIC z platformy Oracle na Microsoft. Pokud krajský úřad požadoval v rámci zakázky rozšíření stávajících informačních systémů o další moduly a jeho rozšíření, je dle soudu zcela evidentní, že musí komunikovat s jejich dodavateli. Za účelem přípravy zadávací dokumentace probíhaly na krajském úřadu pravidelné schůzky, schůzek se kromě zástupce EUNICE účastnili opakovaně i zástupci GORDIC a TESCO SW. Prvotní požadavky na rozvoj v oblasti ekonomika a majetek předkládají EUNICE sami zástupci kraje, vyplývá to např. z emailu ze dne 19. 1. 2012 v 14:33 hod. (č. l. 26226 – 26238) zasláný Ivanou Š. z oddělení podpory řízení, Odbor kanceláře ředitele Krajský úřad Zlínského kraje. Tyto návrhy na rozvoj obž. V. dále komunikuje tyto prvotní požadavky se zástupci TESCO SW, logicky, je požadován rozvoj jejich produktu FAMA+, kdo jiný by byl schopen jej rozšířit. V rámci komunikace je jednáno o možnostech propojení se systémem GINIS od GORDIC, nacenění požadavků kraje. Ostatně sami pracovníci kraje se na např. TESCO SW obrací i přímo, viz. např. email ze dne 24. 1. 2012, kdy sám Jaroslav O. z Krajského úřadu Zlínského kraje zasílá Michalu T. a Petru P. v předmětu *majetek* v příloze dokument nazvaný *požadavky 20120119a* s tím, že v příloze zasílá pracovní verzi požadavků na evidenci majetku. Sám pracovník kraje tedy zástupci TESCO SW zasílá dokument v podobě popisu výchozí situace na krajském úřadu, zasílá jim požadavky, co zadavatel požaduje. Popřípadě dne 27. 1. 2012 v 13:55 hod. Ing. Ivana Š. z emailu Xxx posílá nejen obž. V., ale i přímo obž. B. dokument s přepracovaným materiálem k požadavkům EKO-PO (PO je zkratka příspěvkových organizací). Veškeré postupně činěné připomínky jsou následně zpětně předkládány krajskému úřadu k revizím, připomínkám a takto v součinnosti vzniká výsledná podoba zadávací dokumentace. Nejen že probíhá přímá komunikace, probíhají i osobní schůzky, kdy dne 9. 2. 2012 Jaroslav O. z emailové adresy xxx zasílá Petru P. a v kopii Michalu T. email s textem: „Dobrý den, dobře. Tady bylo jednání, ze kterého vyplynulo uspořádání další schůzky. Kopíruji přímo

z kalendáře, kam mi před chvílí přišlo: 16.2.2012 9 – 10:30 Příprava zadávací dokumentace na VZ – rozvoj ERP: Společné jednání KÚZK, EUNICE, TESCO, GORDIC. Prosím berte jako předběžnou informaci. Předpokládám, že pozvánku zařizuje EUNICE. S pozdravem Jaroslav O., Odbor ekonomický Krajský úřad Zlínského kraje. A dne 16. 2. 2012 skutečně i schůzka probíhá.

785. Je možno odkázat i na svědecké výpovědi svědků vypovídajících k tomuto bodu, např. Ing. Ivana Š. (bod 139. rozsudku) potvrdila, že účelem zakázky bylo rozšířit informační systém, optimalizovat a podpořit chod informačního systému Zlínského kraje. GORDIC zná, ví, že TESCO SW a GORDIC spolupracovaly, ale asi komunikace probíhala mezi nimi. Gordic dodávalo ekonomické řešení. Na technických specifikacích veřejných zakázek se možná tyto společnosti částečně podílely. Je možné, že s GORDIC se konzultovaly požadavky ekonomického odboru, aby to bylo v souladu s řešením, které bylo už dodané. Protože GORDIC byl stěžejním dodavatelem ekonomického systému, když se chtělo cokoli dělat, tak s obž. B. byla v kontaktu, protože to bylo důležité, aby další řešení nebylo v rozporu s tím, co bylo už realizováno. Komunikace s dodavateli stávajících systémů byla potřebná, aby ty jejich požadavky se co nejvíc blížily propojení jednotlivých agend, které tam byly, proto bylo důležité konzultovat se stávajícími dodavateli. Když se zpracovávala studie proveditelnosti a zadávací dokumentace k veřejné zakázce, nebyla nikým ovlivňována. Svědka RNDr. Ivo S. (bod 97. rozsudku), který např. uvedl, že rozpracované verze zadávací dokumentace, její technickou část měl k dispozici, co se týče vnitřní integrace a rozvoje ERP, protože postupně se zakázky na schůzkách cizelovaly a vyjasňovaly se věci. Jestliže v rámci projektu ERP systému chtěli navazovat na to, co mají, tak byla jejich povinnost komunikovat se současným dodavatelem, aby dokázali do zadávací dokumentace popsat, co je systém zač, dokázali popsat nějaké rozhraní a umožnili někomu dalšímu se do soutěže přihlásit. Svědka Ing. Martina P. (bod 98. rozsudku), který mimo jiné uvedl, že než došlo k vypsání veřejné zakázky, kontroloval zadávací dokumentaci poskytovatel dotace. Než došlo k vypsání veřejné zakázky, tak se se zadávací dokumentací měl možnost seznámit, měl možnost ji připomínkovat a určitě něco do ní vložil. Nebyl nikým ovlivňován, aby změnil obsah zadávací dokumentace. Z jeho pozice to byla standardní zakázka, nezaznamenal, že by byla zadávací dokumentace diskriminační nebo, že by se mělo odehrát něco nezákonného, výjimečného, nestandardního atd. Popřípadě je možno poukázat i na výpověď svědka Ing. Pavla K. (bod 100. rozsudku).
786. Nakonec soud odkazuje na Znalecký posudek Ústavu kvalifikovaný pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020 (bod 187. rozsudku), z něž mimo jiné vyplývá, že cena za dodávku ze strany TESCO SW byla cenou obvyklou, ale zejména, že dle jejich názoru byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek, včetně veřejné zakázky pod bodem G., připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, které by mohly redukovat počet potenciálních uchazečů.
787. Ve vztahu k jednání pod bodem H. obžaloby soud uvádí následující. Jednání je časově vymezeno ve vztahu ke studii proveditelnosti obdobím od 21. 5. 2010 do 26. 7. 2010 a obž. V. je kladeno za vinu, že v tomto období, ve kterém EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti k projektu „Rozvoj e-Governmentu ve Zlínském kraji“, tak on, obž. Radek Č. a dále obž. Michal, Josef a David T., spolupracovali na studii proveditelnosti. Konkrétně měl obž. V. poslat Ing. Davidu T. *zkrácenou verzi pasportu aplikací s žádostí o vyznačení, co integrovat a co v žádném případě*. Ve vztahu ke studii proveditelnosti se jedná o jediný bod týkající se obž. V. Jde konkrétně o email ze dne 21. 5. 2010 v 12:00 hod. (č. l. 27463), kdy obž. V. posílá emailem zkrácenou verzi pasportu aplikací a prosí o vyznačení co integrovat, a co v žádném případě Davidu T. Na základě tohoto jediného emailu je pak v bodě 1159. obžaloby tvrzeno ve vztahu k obž. V., že upravil (spolu s ostatními) studii proveditelnosti do podoby vyhovující TESCO SW. Co fakticky bylo zasláno, není ze spisu patrné,

protože jakákoliv odpověď na tento požadavek obž. V. není ve spise zachycena. Jak tato jednostranná komunikace mohla ovlivnit studii proveditelnosti ve prospěch TESCO SW, není soudu jasné a zřejmé. Sám obžalovaný k tomu pouze uvedl, že se jednalo o seznam software vybavení Zlínského kraje, blíže k tomuto nic neuvedl.

788. Ve vztahu k jednání v souvislosti s vypracováním analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, zde podíl obž. V. soud rozebral již shora v bodu G. a odkazuje na něj. V bodu H. obžaloby je nakonec obž. V. kladeno za vinu, že v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy, řídil a organizoval činnost H., dohodl a přijal od Davida T. aktualizovaný seznam agend kraje za účelem provedení komentářů, přijal od Josefa T. dokument obsahující základní materiál k vnitřní integraci úřadu a komunikoval a informoval zástupce TESCO SW o průběhu přípravy zadávací dokumentace.
789. K tomuto dílčímu popisu skutku se vztahují následující důkazy, kdy časově je skutek vymezen obdobím od 13. 12. 2011 do 14. 9. 2012, konkrétně dne 8. 1. 2012 v 21:42 hod. (č. l. 27723) Michal V. žádá emailem Zuzanu M. o zaslání čísla na K. z TESCO SW s tím, že *David T. mu slíbil aktualizovaný seznam agend kraje, který mají k dispozici, a bylo by dobré, kdyby jim to hned ráno poslali.* Dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 27727 - 27728) proběhl hovor mezi obž. V. a H. Baví se o připomínkování nějakého dokumentu, jde o zpracovávanou analýzu pro Zlínský kraj, kdy v čase od 3 minuty hovoru H. uvádí, že *K. (odd IT - Zlínského kraje) by chtěl udělat prezentaci. H. říká, že to by tam ale museli pozvat Novell, pozvat i teskaře, aby každý vysvětlil tu svou část. V. říká, že nemá problém se s K. potkat, že by tam mohl být třeba S. H. dál uvádí, že se i s F. dohodl, že to bude na tři části, že tam bude to IDMko, portál úředníka s DMS a ta integrační platforma. H. to podle toho udělal, říká, že se to má jmenovat Analýza současného stavu.* Dne 11. 5. 2012 v 16:33 hod. (č. l. 27783) Josef T. posílá V. první teze materiálů, které má V. považovat za důvěrné a s tím, že uvítá případný komentář a s tím, že v dokumentu je uvedeno autorství a prosí nikomu neposílat. Obž. V. posílá tentýž den zpět po drobném doplnění. Dokument samotný z přílohy však není součástí spisu, přitom je z této komunikace obžalobou dovozováno, že *za účelem provedení komentáře přijali od Bc. Josefa T., MBA, beslem chráněný dokument obsahující základní materiály k vnitřní integraci úřadu na Zlínském kraji, který po drobném doplnění vrátili zpět.* Protože dokument skutečně není součástí spisu, nemůže se soud k němu dále vyjadřovat a dovozovat z něj jakékoliv protiprávní jednání kteréhokoliv z obžalovaných. Dne 8. 6. 2012 v 15:57 hod. (č. l. 27861) proběhl hovor obž. V. a Františka H., kdy se baví o Zlínském kraji. *V. chce na kraj podat žalobu. H. se tomu směje. V. to myslí vážně. V. hovoří o nějakém panu B., z jakého důvodu jim připomínkuje, když má vazby na nějaké firmy. H. hovoří o problémech při zpracování analýzy. Od 07.19 minuty hovoru H. říká, že oni by měli udělat nějakou poslední verzi. Domluvit se s Novellem, se všema, ... V. mu skočí do řeči s tím, že je měsíc po smlouvě. H. ví, ale aby to bylo skutečně..... V. to prostě S. řekne, že „džentlenské“ dobody skončily. V tuto chvíli prostě podají na kraj žalobu, že záměrně jim brání předání a dopracování díla a hotovo. Jenom jeden ten dopis tam dojde. Nastane kolem toho obrovský humbuk, analyzování toho, co se kdy stalo. V. je zvědav, jak kraj bude reagovat na to, oni od ledna posílají dokumenty a do dubna jim nepřišla žádná odpověď a na konci smlouvy jim řekli, že to je špatně. Dále to rozebírají. Rozebírají jednání K., H. se nelíbí.* Dne 14. 6. 2012 v 12:43 hod. (č. l. 27862 - 27866) obž. V. přeposílá Michalu T. emailem komunikaci mezi zástupci ZK v souvislosti se zadávací dokumentací a v příloze pak zadávací dokumentaci k zakázce na vnitřní integraci kraje Vysočina, kterou si vzal jako must. Dne 19. 6. 2012 v 16:12 hod. (č. l. 27868 - 27902) po tom, co František H. obdržel zadávací dokumentaci na VIU prostřednictvím Michal V. od S. z oddělení informatiky Zlínského kraje, následuje emailová komunikace mezi – Michalem a Davidem T. a Františkem H. a obž. V., Radkem N. Vyměňují si připomínky a přeposílají si tuto zadávací dokumentaci. František H. zasílá Radku N., Davidu a Michalu T. emailem 13-tou verzi zadávací dokumentace_VIU_v13_f a dokument současný_stav_VIU-v3 k připomínkování formou komentářů do textu ZD. Dne 21. 6. 2012 v 18:08 hod. (č. l. 27906 - 27907) obž. V. přeposílá průběžnou verzi č. 13 zadávací dokumentace na VIU týkající se Zlínského kraje Milanu V. z Ness. Dále stejného dne v čase 18:13 hod. (č. l. 27908

- 27928) obž. V. přeposílá tuto průběžnou verzi č. 13 zadávací dokumentace na VIU Daliboru Š. z Asseco se žádostí o názor, *zda je to pro ně splnitelné*. Dne 22. 6. 2012 v 19:34 hod. (č. l. 27932 - 27933) František H. dává emailem na vědomí obž. V. a Zuzaně M. svou komunikaci ohledně zadávací dokumentace na VIU s Michalem a Davidem T. a Radkem N. Michal T. posílá dne 22. 6. 2012 připomínkovanou zadávací dokumentaci Františku H. Den 22. 6. 2012 v 19:53 hod. (č. l. 27932 - 27933) obž. V. *sděluje emailem H., že mluvil s D. z AC a ti mají říkat, že to je slabé a je na tom ještě moc práce a že se museli na Zlínském kraji zbláznit, když to chtějí do úterý*. Dne 22. 6. 2012 v 21:54 hod. (č. l. 27934 - 27935) Radek N. emailem Františku H. a obž. V. ve věci dokumentace KU Zlín zasílá své komentáře a připomínky. V 22:43 hod. mu obratem V. emailem ve věci dokumentace KÚ děkuje za připomínky a komentáře a dává vše na vědomí i H. Dne 23. 6. 2012 ve 20:30 hod. (č. l. 27936 - 27961) obž. V. emailem přeposílá Zuzaně M. v předmětu „Dokumentace KU Zlín“ v příloze dokument nazvaný jako „zadavaci_dokumentace_VIU_v13_f_v1.doc“. Jedná se o 13-tou verzi připravované zadávací dokumentace aktuálně připomínkované Radkem N. z Novell. A dále mezi obž. V., H. a M. stejného dne ve 20:33 hod. (č. l. 27962) probíhá emailová komunikace v souvislosti se zadávací dokumentací připomínkovanou od Novell a TESCO SW. Dosud nemají připomínky od AC (*AutoCont*), Asseca, Nessu. Nedorazilo zatím nic ani od IBM a Microsoftu. Například v čase 21:01 hod. František H. sděluje, *že od IBM ani od MS nic nepřišlo. Oba ale termíny znají, je možné, že se na to vykašlou. Počítejte s tím, že to co poslali Novell a TS bude vše....* (č. l. 27963). Dne 24. 6. 2012 od 9:46 do 22:25 hod. (č. l. 27966 - 27986) probíhá komunikace Radka N. a zástupců spol. TESCO SW společně se zástupci EUNICE ve smyslu připomínek k dokumentaci. Připomínky pak V. ve 22:25 zasílá S. na Zlínský kraj. Dne 27. 6. 2012 v 14:38 hod. (č. l. 27990) proběhl hovor Františka H. a obž. V. Od 10:35 min. hovoru H. říká, *že nemohl sehnat Davida T., protože byl na vodě. Mluvil ale s Michalem, už to má vyřešené, ještě dneska pošle odpověď K. Dobodl se s Davidem, že těch 5 bodů co tam bylo, že to je všechno doporučující, že na tom netrváme a že je na nich, jestli tato doporučení budou akceptovat nebo jestli tyto body nezařadí. David říkal, jenom to nechme na nich. Tuhle odpověď dostane K. H. dál říká, že Novell s ním vyřídil včera*. Dne 27. 6. 2012 v 23:07 hod. (č. l. 27991 - 27992) František H. přeposílá obž. V., Michalu T. a Radku N. 22-tou verzi zadávací dokumentace VIU_v22 s tím, že zatím není třeba připomínkovat. Dne 28. 6. 2012 v 11:06 hod. (č. l. 27993 - 28013) Vladimír D. z AutoCont zasílá emailem obž. V. připomínky k zadávací dokumentaci VIU verze 13. Dne 9. 7. 2012 v 17:59 hod. (č. l. 28038 - 28039) proběhl hovor mezi Františkem H. a obž. V. *V. se ptá H., jestli to ten Novell ještě neposlal. H. říká, že Novell to ještě neposlal, že mu N. říkal, že mu to pošle ještě dneska. V. mu říká, že on by to řešil až s tím a asi S. (Zl.kraj). Zítřej se domluví, co s tím provedou. Prý je to zajímavé, proč z toho vypadlo zrovna tohle to. H. by to taky zajímalo, protože tohle je absolutně netechnická záležitost, jenom prostě ze seznamu, kde je kdejaké pičovina nakonec vyhodí FaMu+. V. říká, že tomu nerozumí, proč třeba někdo nezpracoval ty věci z toho Autocontu. H. říká, že to vůbec neví, že netuší, jaká byla dohoda mezi S. a Autocontem. V. říká: „nevím“. Prý je ale potřeba se s ním sejít. Dál říká: "uvidíme, co ještě pošle ten N.". V. dál říká, spíš ve vztahu k tomu, co poslal ten D., proč vlastně to poslal, když jako s tím nikdo nic nedělal. H. říká „jasně, ale to zas není dotaz na K., to je dotaz na S.". V. říká „no jasně, o čem se chceš s K. bavit, to je idiot se kterým se nedá bavit o ničem". H. se ptá, jestli V. neví, kdy to chtěl ten S. vypisovat. V. říká, že mu Zuzka říkala, že to chtějí dávat na CRR zítřej. H. říká, "jasně, na CRR, jestli se potom změní a přibude FaMa+ nebo nepřibude to je CRR celkem jedno, protože CRR kontroluje úplně jiné věci než seznam připojených nebo nepřipojených systémů". V. říká, že zkusí zítřej zavolat S. H. říká, že jo, dobrý, ale až pošlou ještě ten Novell. V. se ptá, jestli mu to slíbili ještě dneska. H. říká „mě říkal N., že to pošle dneska odpoledne". V. říká „tak uvidíme". H. říká, že kdyžtak mu zítřej ráno brkne. Další hovor je ze dne 10. 7. 2012 v 11:11 hod. (č. l. 28041). H. říká V., že je v Brně, že mluvil teď s N., že to co udělal ten K. je neuvěřitelný paskvil. Že tam třeba požaduje unlimited počet licencí na IDMko, přestože i oni mu říkali, že to žádá firma nenabízí a že to je šíleně drabé, at' už je to IBM, Novell nebo Microsoft. U těch externích licencí pro IDM to teď vychází na cca 19 tisíc licencí, že to N. počítal a že to jsou nesmysly. H. říká V., že mu N. řekl, že jak se tak na to dívá, že už tobo má plné zuby a že se do tobo snad už ani blásit nebudou, protože to co vzniká je totální nesmysl a chaos a buď bude někdo lhát a nebo to nesplní. V. říká, že ještě zavolá Vládovi D. (Autocont), že se chce zeptat na jeho názor. V. se ptá „takže vy jste říkali, že ty věci tam zapracované nejsou?“. H. říká „jenom částečně je to tam dané“, prý to on míchá s tím z Vysočiny a dalšíma*

a dělá z toho čím dál horší a horší věci.

790. Dne 10. 7. 2012 v 11:15 hod. (č. l. 20841) se v hovoru obž. V. se ptá Františka H., *jestli má zavolat S., že by za ním zítra H. zašel, kvůli projednání připomínek.* H. říká, že ano, že by za ním zašel. V. mu odpovídá, *že zjistí, co ten D. a pak to potom.* Dne 11. 7. 2012 v 06:08 hod. (č. l. 28045) emailová komunikace D. – obž. V. D. sděluje, že prošli poslední verzi dokumentů a zasílá mu shrnutí připomínek a požadavků. Dne 16. 7. 2012 v 09:20 hod. (č. l. 28042) proběhl hovor Františka H. a obž. V., H. s V. hovoří o tom, že půjdou na Zlínský kraj. V 15:14 hod. pak mezi sebou hovoří (č. l. 28043) o tom, že V. žádá H., aby se zkusil ještě N. zeptat na ty počty těch licencí. H. sděluje, že s ním mluvil a on se na to ještě podívá. H. říká, že mu to znovu posílal, protože on se díval do nějaké, co mu posílala Zuzka dvacátého devátého. H. se na to díval a skutečně mu to čtvrtého poslal, tak mu to teď znovu přeposlal ještě na gmail a on slíbil, že se do toho podívá. Dne 8. 8. 2012 v 10:52 hod. (č. l. 28096 - 28123) obž. V. posílá emailem Zuzaně M. a Františku H. aktuální verzi zadávací dokumentace, kterou obdržel od RNDr. S. ze Zlínského kraje. Jedná se o dokument nazvaný: „P01_ZD Vymezení předmětu VZ.docx“. Stejněho dne 8. 8. 2012 v 14:46 hod. (č. l. 28124) zaznamenan hovor obž. V. s Františkem H. *V. říká H., že mu poslal tu zadávacíku z kraje, ty specifikace a že je nutné to teď překlomit směrem k té analýze. V. to moc nepochopil, neví, jestli se v té analýze má ještě něco řešit a nebo nemá. S. mu k tomu volal a říkal, že je to potřeba do pondělka zamašličkovat. Teď úplně neví jako jestli to ještě chce někdo vidět, nebo nechce. H. má S. zavolat a domluvit se ať mu řekne, co se s tou analýzou má ještě dělat, že tam posílali (EUNICE) průběžně ještě nějaké změny v analýze a jestli se to tam má promítnout, jako oni ví jaké změny, on to neví, mu to říkala Zuzka, ale V. tam teďka posílal Zuzce a jemu jak kdyby finální verzi té zadávacíky, což je druhá část toho díla a první část toho díla je ta analýza. Teď jde o to, že oni (Zlínský kraj) mají nějakou verzi, oni mají spoustu verzí, ke kterým se jim nikdo nevyjádřil a on neví, která ta verze je finální. A teď potřebují vědět, jestli ty změny, které se tam dělaly v průběhu tvorby té zadávacíky, jestli se tam mají projevit, jestli ještě oni tam mají zapracovat ještě něco z té zadávacíky. V. si myslí, že jo. Oni to potřebují do konce týdne v mašličkách, protože K. má od pondělka dovolenou. H. zavolá S. a pokusí se s ním domluvit. V. žil v domnění, že jim pošle ještě nějaké nápady pro tu analýzu, ale ty nepřišly. H. říká, protože oni už analýzu neřešili, K. začal řešit zadávacíku a toto už neřešil. H. se ptá, zda tu zadávacíku, tu poslední verzi, kterou oni poslali, tak tu mají taky vytisknout a dát ji jako, že ji udělali oni. V. říká, že tu by měl mít v emailu. H. říká, dobře, že zavolá S. a uvidí, co mu řekne. V. to asi blbě pochopil. Myslel, že oni pošlou něco k analýze a zadávacíku. H. říká, že to taky tak pochopil, protože oni se k ničemu nevyjádřili a oni ani neví, která verze té analýzy je vlastně ta správná. V. doplňuje, „ze které máme vůbec vyjít |“ a jestli ji chce ještě někdo před tím tiskem vidět. H. říká, no a když on (S.) řekne ne, ať vytisknou tu poslední. H. to s ním probere. V. si myslí, že asi ne, že je to potřeba přečíst tu finální verzi, jestli to s tou zadávacíkou souhlasí. H. říká, že ono to s tou zadávacíkou, to je otázka co V. myslí, souhlasí nebo nesouhlasí jo, protože v analýze je popsáno, co by mělo umět IDMko, ale to je v pořádku, protože to jsou všeobecné ty o IDMku, o tom, co by mělo být v portálu občana, to je s otazníkem, protože to Teskaři už tak řvali a tam byly největší změny, co se týká integračního bodu, tam jsou popsány čtyři varianty, takže jedna z těch variant je ta, kterou tam K. dal V. H. skočil do řeči s tím, že je potřeba to nějak prostě to. V. do Zlína dojde nějak po desáté. H. tam ránu bude, tak se uvidí.*
791. Dne 14. 8. 2012 v 9:42 hod. (č. l. 28128) opět hovor mezi obž. V. a Františkem H. Bavi se o tom, že H. někomu (z následných hovorů je patrné, že se jedná o S. ze Zlínského kraje) poslal věci emailem. Dotyčný se možná ozve. Poslal ty kvalifikační, tam mu to do toho mejlu vepsal tu spisovku, to není dobré, spisovku si řešili zvlášť a jako ta je mu na prd, tam jde o ty datové úložiště, to splní víc firem, tam se nemusí bát. Napsal tam tu doporučenou formulaci, poslal mu dvě skutečné, jenom nenapsal, od kterých je to firem, to mu chtěl říct do telefonu. V. říká, že jasně, ale to by mu chtělo dát do nějakého jednotného uceleného dokumentu. H. ví, ale on to nechce jako dokument. V pátek si k tomu dají. V. říká, že mu to musí dát jako dokument, protože to chtěou jako přílohu k tomu, že to předpokládanou hodnotu sníží, takže jim mají normálně udělat nějakou takovou analýzu. H. říká, jo takhle. H. se s ním ještě domluví. To potom by, ještě stejně čeká na O2, ale M. je na dovolené, tak bude až příští týden. V. říká, že oni to potřebují do zítřka. H. říká, tak jestli to má do zítřka,

tak víc už toho nebude mít. H. potřebuje hlavně, aby se mu ozval kluk. H. se domluví, když tak se Zuzkou. V. říká, že na tom O2 by to měl mít někdo jiný na starosti. H. říká, že se o tom bavil s M., jinak možná to tam někdo jiný má, H. nikde nezjistí kontakt. Tu státní správu jako obchodník má na starosti kompletně on (M.), to není jenom síť, on to má nějak, (H.) neví jak. Ano připravuje to, on (M.) mu o tom vykládal, on mu aji říkal tu cenu, ta cena je asi 3,5 milionu, jo tvrdil, že to jsou schopni (O2) dát za 3,5. Vidí, že to se skládá nejenom z toho, ale taky z implementace, takže tam nejde jenom o tu základní cenu těch licencí. H. se s ním (S. - Zlínský kraj) domluví, jestli ještě chce nějaký formát, a kdyby ještě chtěl, tak mu to tam dá na jednu nebo dvě A4. Stejně je to excelovská tabulka. Až se ozve, tak to s ním domluví. Dne 16. 8. 2012 v 9:03 hod. (č. l. 28132) hovor S. ze Zlínského kraje a Františka H. S. *sděluje H., že se bavil s jeho šéfem (V.) a že se domluvili, že potřebují udělat závěr z těch průzkumů. Ptá se na cenový odhad. H. říká, že mu to přeposlal z Karlových Varů a že tam mohl vidět tu ICZtku. H. mu říká, že se dá dostat k těm 10 milionům. S. to tak taky vidí. Říká, že oni chtějí tu KDSku. Dál říká, že ta komunikace bude v jejich případě oboustranná. H. říká, že doufá, že nenastane problém těch spisovek, těch původců. S. říká, že mluvil s Gordicem a Geowapem a že si to nechají zaplatit a nevidí v tom problém. S. žádá H., aby se podíval na ceny, a o to se pak opře ten průzkum. Od 4:40 H. zmiňuje, že Gordic už má v Brně podepsanou smlouvu, že jde o velkou zakázku a může se stát, že s cenou půjdou níž. Domlouvají se na zpracování odpovědi a poslání těch průzkumů dnes do dvou hodin. S. říká, že si nemyslí, že by bylo správné tam nechat těch 15 milionů, že by to mohlo lákat. Má mít dnes ve dvě hodiny schůzku s V. H. mu na to říká, že i se servisem by se to dalo. H. říká, že si myslí jednu věc, že nedojde k dohodě na cenu ve stylu, kdy by se domlouval Gordic s ICZtkou. Podle něj půjdou proti sobě. S. říká "jasně". H. říká, že oni jsou spolu v takovém válečném stavu, ICZtka vyšoupla Gordic z Budějovic.*

792. Z Protokolu o kontrole plnění vyplývá (č. l. 10766 – 10767, 10768 - 10769), že dne 11. 5. 2012 Zlínský kraj přebírá od EUNICE část díla smlouvy vymezené jako „Technická část zadávací dokumentace VZ na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS)“ a dále předmět díla samotný. První dokument je součástí spisu na čl. 10533 – 10616, sv. 48, samotná Analýza je součástí spisu na čl. 10617 – 10759. Kontrola těchto výstupů pak probíhala do 31. 7. 2012, jak vyplývá z Protokolu o vypořádání drobných vad a nedodělků ze dne 31. 7. 2012 (č. l. 10770 – 10771).
793. Ze shora uvedených důkazů pak pro soud nevyplývá žádné protiprávní jednání obž. V. Ostatně i sama obžaloba mu klade za vinu, kromě tedy přijetí heslem chráněného dokumentu, o kterém se soud již výše vyjadřoval, jen že zástupce TESCO SW informovali o jejich komunikaci a se zástupci Zlínského kraje o průběhu přípravy zadávací dokumentace. Opět z obžaloby nevyplývá, jaké konkrétní informace měl obž. V. sdělovat, jak tyto případné informace měli zvýhodnit TESCO SW atd. Opět z důkazů vyplývá, že zadávací dokumentaci k vnitřní integraci si zpracovával krajský úřad převážně sám, že pokud je požadavek na integraci, musí probíhat konzultace s dodavateli stávajících systémů, popřípadě systémů pořizovaných za účelem zjištění, zda je jejich budoucí integrace možná, za jakých podmínek apod.
794. Ze znaleckého posudku Ústavu kvalifikovaný pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020 (bod 187. rozsudku), vyplývá, že cena za dodávku ze strany TESCO SW byla cenou obvyklou, ale zejména, že dle jejich názoru byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek, včetně veřejné zakázky pod bodem H., připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, která by mohla redukovat počet potenciálních uchazečů.
795. Že zadávací dokumentace nebyla diskriminační či jinak zvýhodňující, vyplývá pro soud i z toho, že již dne 8. 8. 2012 byly ve Věstníku veřejných zakázek oznámeny Předběžné informace k zakázce

(č. l. 28086 – 28095), a z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28146 – 28157), že dne 3. 9. 2012 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje* formou otevřeného nadlimitního řízení a současně jmenuje komise pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi včetně zadávací dokumentace, přitom projednávané období v obžaloby je časově ohraničeno až dnem 14. 9. 2012. Tohoto dne již došlo ke zveřejnění. Opět je tedy dle soudu doba údajného páčání trestné činnosti nedůvodně prodlužována. Zakázka byla rozdělena a dvě části, část 1. Identity management a integrační bod (IDM a IB), kdy předmětem zakázky je dodávka a implementace Identity management systému a integračního bodu. Část 2. Portál úředníka, kdy předmětem zakázky je dodávka webového prostředí, které uživatelům poskytne jednotný personifikovaný přístup k definovaným informacím. Ze seznamu nabídek vyplývá (č. l. 28346 – 28433, 28438 – 28451a Volná příloha II/9), že nabídku podali následující uchazeči AutoCont, MARBES CONSULTING, IBA CZ, atlantis software, TESCO SW a Corpus Solutions. Z nabídky TESCO SW vyplývá, že TESCO SW podalo nabídku jen pro Část 2. veřejné zakázky soutěže, pro Část 1. se TESCO SW vůbec neúčastnilo. Nabídku TESCO SW za společnost podepsal RNDr. Josef T. z pozice předsedy představenstva. Z Protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 28482 – 28483), že komise dne 7. 12. 2012 rozhodla, že všechny podané nabídky splnily kvalifikaci a budou předány k posouzení a hodnocení hodnotící komisi. Žádná nabídka tedy nebyla vyřazena z důvodu, že by nebyla schopna splnit kvalifikační kritéria. A nakonec to nejdůležitější, nabídka TESCO SW nebyla vítězná. Na část 2. Portál úředníka vyhrála a smlouva na dodávku a implementaci Portálku úředníka Krajského úřadu Zlínského kraje byla uzavřena se společností IBA CZ. Opět není pro soud většího důkazu, že zadávací dokumentace nebyla případně upravována ve prospěch TESCO SW a že tedy veškerá případná komunikace a připomínky je možno podřadit pod předběžné tržní konzultace.

796. A jen pro úplné dokreslení, soud jen opakuje, co již uvedl na počátku odůvodnění, že ačkoli je vůči obž. TESCO SW v posledním bodu obžaloby uvedeno, že v případě vítězství by získalo prospěch ve výši 13 171 012 Kč, nejedná se o správně uváděný potencionální prospěch, protože hodnota veřejné zakázky v části 2), kam TESCO SW podalo nabídku, činila částku 2 237 843 Kč. Prospěch v obžalobě uváděný je součet plnění za obě části (navíc ani tak není správně vypočten).
797. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Bc. Michalu V., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Pavel Ch.

798. Obžalovaný ke skutkům pod body A. a C. uvedl, že ve vztahu k bodu C. při úvaze o realizaci IOP 09 se rozhodli vzhledem k složitosti, že si najdou subdodavatele, našli si EUNICE, která jim pomáhala s oblastí digitalizace a zároveň jim dodala do zadávacího řízení jednu kvalifikaci přes svého pracovníka H., další kvalifikace splnili sami svými lidmi. Druhým subdodavatelem byla SEVERITY, za níž jednali s Luděkem T., který plnil roli specialisty na technické řešení, na tvorbu variantního řešení a na rozpočty. RPSC dělala celkový management, dotační management, který spočívá v komunikaci se zadavatelem, v práci na zajištění a vyplnění Benefitu, zpracování netechnických částí studie. Sama studie proveditelnosti má 150 stran, příloha dalších 50 stran, je tam 14 kapitol, z toho technické řešení a rozpočty jsou 2 kapitoly, všechny zbylé kapitoly dělala RPSC. Cena do nabídky byla kalkulována jako součet toho, co si řekli subdodavatelé plus k tomu jejich obvyklé hodinové ceny. Cenová nabídka byla konkurenční, takže vyhráli na cenu a zde se mu nabízí otázka, pokud obžaloba tvrdí, že všechno bylo zmanipulované, že se se všemi dohodli, tak RPSC dala konkurenční asi o 700 000 Kč nižší nabídkovou cenu, než byla nejbližší další konkurenční nabídka. Kdyby se mezi sebou domlouvali, proč nedali o korunu nižší, vždyť by to vyhráli a mohli navýšit zisk. RPSC musela ty věci konzultovat, stejně jako sami subdodavatelé dál

museli ty věci konzultovat, proto se T. musel scházet s firmami, aby zjistil variantní řešení, protože variantní řešení byla jedna povinná součást studie proveditelnosti. Bez toho, aniž by zjistili variantní řešení (jak ho měli jinak zjistit, než nějakým buď interním průzkumem trhu, internetovým researchem nebo schůzkami), by vlastně neuspěli v podání žádosti o dotaci, protože by nenaplnili povinnou část studie proveditelnosti. Ačkoli má být součástí organizované skupiny u všech skutků, tak za RPSC se podíleli na jednom jediném z nich, a to na zakázce C. Spoustu obžalovaných viděl poprvé až u soudu, vůbec je nezná a státní zástupce vyvozuje, že je členem organizované skupiny. Nikde v obžalobě není definováno, jaký z toho měl mít prospěch, ať on sám nebo RPSC, ať už osobní nebo finanční. Dále měl *spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci a spoluvytvářet s ním a se zástupci budoucích vybraných budoucích soutěžitelů studie proveditelnosti*. Toto mu nedává vůbec logiku, protože RPSC sama byla zpracovatel žádosti o dotaci. Dále měl *zpracovávat a poskytovat studii proveditelnosti vybraným budoucím soutěžitelům*. Studie proveditelnosti, a většina měst k tomu tak přistupovala, byla veřejným dokumentem, který se dříve nebo později někde vyvěsíl, nebo v rámci procesu transparentnosti za účelem zajištění kvalitního budoucího dodavatele, se dal k nahlédnutí, aby se dodavatelé mohli připravit. On navíc odevzdali finální verzi studie proveditelnosti, do té doby byli zpracovatelem, bylo to jejich dílo, a jakmile to odevzdali, tak to bylo města a město si s tím mohlo dělat, co chtělo. A podle č. l. 14747 asi jen tři hodiny po odevzdání radní Z. studii přeposílá svým kamarádům. Oni studii odevzdali na magistrát, tam to také kolovalo mezi zaměstnanci, studie město odesílalo i na Ministerstvo vnitra, tak ať mu nikdo netvrdí, že se studie nestala veřejným dokumentem. Město žádný pokyn, že se to nemá šířit, v této době nevydalo. Pokud je mu dále v obecných úkolech v rámci organizované skupiny kladeno za vinu, že *měl zpracovávat projektovou, resp. zadávací dokumentaci*, tak zadávací dokumentaci v bodě C. zpracovávala EUNICE, nikoliv RPSC, jak je mu to dáváno za vinu. A v bodě A. podotýká, že se zadavatelem žádnou smlouvu neuzavřel. Je mu dále obžalobou vytýkáno, že *měl vytvářet projektové zadávací dokumentace tak, aby vyhovovaly potřebám subjektů, které by se teoreticky mohly stát vybraným budoucím soutěžitelem*. Opět tam nikde není napsané, v čem konkrétně byli tím, že dostali studii proveditelnosti dříve, budoucí konkrétní soutěžitelé zvýhodnění. Pokud se něco konzultovalo, tak to byl průzkum trhu, aby se našel kvalitní budoucí dodavatel. Dále *měl poskytovat zástupcům vybraných soutěžitelů průběžné verze*. Myslí, že na příkladu radního Z., který všechno odeslal a ve spise je na dalších listech evidentní, že posílal i zápisy z řídicích výborů a další interní dokumentaci svým kamarádům, tak je jasné, že živelné šíření je dáváno za vinu jenom jim a nikomu dalšímu. Dále měl jako *poradní subjekt působit na rozhodování hodnotící komise ve prospěch určeného zájemce a soutěžitele* a těmito činy měl zakázky ovlivňovat. On v zakázce A. neměl žádný smluvní vztah s městem. Pokud prováděl nějaké konzultace, tak je prováděl pro Ing. K. nebo pro Ing. K. a byl to průzkum trhu, kdy oni chtěli od něj nějaký názor. V zakázce C. v hodnotících komisích byl, protože byl členem Řídicího výboru, má pocit, že bez hlasovacího práva a byl tam proto, aby hlídal soulad studie proveditelnosti, protože to vyplývalo ze smlouvy o dotačním a projektovém managementu, který měli s městem uzavřený. Má pocit, že byl v zakázce na výběr právníků a na výběr projektové dokumentace, byl i městem jmenován do komise pro otevírání té první zrušené soutěže na IT dodavatele. Je mu tam vyčítáno, že *podepsal prohlášení o střetu zájmu*. Podepsal takové prohlášení, protože žádný střet zájmů neměl. Smluvní vztah, který měli s EUNICE na zpracování části studie proveditelnosti, v té době dávno vypršel, protože zpracování projektové dokumentace následovalo asi rok poté, co odevzdali studii proveditelnosti. Neměl žádný jiný, ani osobní, ani pracovní vztah k nikomu dalšímu, který by byl někde smluvně nebo jinak zakotven. Na str. 6 obžaloby se dále uvádí, že dne 2. 6. měl získat neveřejnou studii proveditelnosti a tu posílat dál. Tuto dokumentaci poslal kamarád, kolega Jakub K., kterého znal z mládežnických organizací, řešil s ním rozvojové projekty. Pokud mu tuto dokumentaci poslal, tak předpokládá, že chtěl po něm nějaký názor na dokumentaci a uvažoval, že když mu ji poslal, že je to veřejná dokumentace. A pokud jemu samotnému ji poslal někdo z rady města, tak to není jeho problém, že někdo dokumentaci vlastně udělal veřejnou. Dále na str. 7 obžaloby v odstavci, který začíná: „*Dále v období 9. 8. 2010 do 22. 9. 2010 ...*“ se píše, že upravovali zadávací dokumentaci. Kdyby si státní zástupce dal práci a podíval se do spisu, zjistil by, že je to

pracovní verze zadávací dokumentace, která je úplně jiná, když se porovnají některé pasáže, než finálně vyhlášená. Takže si možná firmy, protože věděly, že se něco chystá, připravovaly do šuplíku nějaké řešení. Státní zástupce si nedal práci se základním porovnáním dvou dokumentů. To samé, když se vytýká, že tam jsou nějaké dotazy k zadávací dokumentaci, tak opět laickým porovnáním, jsou to obecné dotazy, které se konzultovaly, ale ta finální uveřejněná podoba je úplně odlišná. Dále na str. 8 a 9 obžaloba uvádí, že při zakázce na „Poskytnutí poradenských služeb“ způsobili nějaký zánik peněz EU tím, že zakázku zmanipulovali. Jednak zakázka na studii proveditelnosti nebyla vůbec placena z peněz EU, tu platilo město. Na stejné stránce obžaloby je v textu dále uvedeno, že jim všechny ostatní subjekty pomáhaly při zadávacím řízení a pomáhaly jim ke zvýhodnění. Jde konkrétně o znění: *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentnost průběhu zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích obchodní společnosti O2, TESCO SW, EUNICE a RPSC*. Na úvodní zakázce, kterou RPSC realizovala, se nikdo z těchto firem nepodílel, EUNICE byla jejich subdodavatelem a šlo o obvyklý obchodní vztah. Co se prolíná celou obžalobou, je dále konstatování, že obž. Josef, David a Michal T. spolu s ním *vytvářeli a připomínkovali prvotní podkladový materiál k IOP výzvě 09 obsahující přehled možných řešení a tento prezentoval pan H. dne 21. 6. 2010 v kanceláři primátora Statutárního města Přerova*. K tomu uvádí, že František H. prezentoval na magistrátu v Přerově úplně jiný materiál než ten, co připravovali oni. Ten jejich podkladový materiál IOP k výzvě 09, kdyby to měl k něčemu přirovnat, tak by to přirovnal k nějakému letáku, k nabídce, kdy v RPSC chtěli oslovit města s tím, že vznikla výzva IOP 09 a pokud města měli zaujmout, tak to nešlo jim jenom napsat: *„Hele, vyšla výzva, ke stažení je zde, stáhněte si všechny příručky, žádost, stáhněte si tohle, přečtete si těch 1000 stran a pak mi řekněte, jestli se vám to líbí“*. Takže cílem bylo vytvořit, jak se správně v obžalobě píše, podkladový materiál k IOP výzvě 09, ale ten sloužil pro jejich interní obchodní potřebu. Protože si sami udělali průzkum trhu, a protože byli v Olomouci, tak nejdříve hledali olomoucké firmy, které by jim s tím mohly pomoci, a doptali se některých subjektů, aby jim doplnili nějaká svoje řešení, které používají, které nabízejí v těch parametrech výzvy, aby vytvořili nějaký katalog, leták, nabídku, kterou by dál mohli posílat na město, je to fáze ještě před dotací. Toto je fáze k nalákání klienta, k získání obchodního vztahu a dělaly to i ostatní firmy. Navíc to bylo zase nějaké typové řešení, které jednak vycházelo z těch typizovaných projektů, které vydali k výzvě IOP 08 a bylo doplněno na parametry IOP 09. Oslovili zrovna TESCO SW a AutoCont, protože dodávaly ve výzvě IOP 06 a ty věci dodané v rámci 06 bylo potřeba v rámci 09 integrovat. Pak se v obžalobě na stejné straně píše, že s H. a s obž. V., mimochodem obž. V. viděl poprvé u soudu, takže s H. a s V. *měli za úkol ovlivnit dotační soutěž na studii proveditelnosti, kdy oslovili nějaké příznivé subjekty*. Část těch tvrzení je v obžalobě absolutně lichá. Ve spise je zápis nebo příprava na jednání rady, kde sami úředníci vyplnili pouze jednu jedinou firmu do tohoto podkladu k oslovení, a to firmu EUNICE, protože to byla jediná, kterou do té doby znali, protože jim dodávala IOP 06. Pak radní svévolně doplňovali další firmy, zase asi si radní museli udělat průzkum trhu. Na str. 10 obžaloby se uvádí, že *po uzavření mandátní smlouvy spolupracovali s H. a s B. a že tam vyplňovali nějaké zvýhodňující řešení*. Oni měli EUNICE jako subdodavatele, který měl zajistit digitalizaci, měl udělat průzkum trhu a navrhnout kvalitní řešení. Takže je jasné, že to EUNICE musela někde konzultovat. A zrovna v oblasti digitalizace archiválií a spisového materiálu řešení na trhu tolik nebylo. Takže na jednu stranu tu práci měla EUNICE poměrně jednoduchou, na druhou stranu to technické řešení bylo potřeba vykomunikovat tak, aby splňovalo parametry, které mělo v té studii naplnit. Takže bylo potřeba ověřit s potencionálními dodavateli, jestli vůbec tohle umí, jestli jsou schopni to napojit na nějaké současné agendy města, aby řešení bylo funkční. Pak k té obecné části na str. 12 obžaloby se uvádí, že *obchodní společnost RPSC jako vítěz té zakázky na studii proveditelnosti měli způsobit, nebo že jim byl navýšen obrát o 1 599 840 Kč, že tuto soutěž nějak ovlivnili*. Nikde není napsáno a ve spise o tom není zmínka, že by komunikovali s nějakou z těchto společností (myšleno RENARDS, GRANTIKA, ECONOMY RATING). To v rámci výslechů potvrdili i zástupci GRANTIKA a RENARDS. Komunikoval pouze s Františkem H. z EUNICE, protože se měl stát subdodavatelem. A policie disponuje s nějakou fotografií z telefonu, kterou mu poslal kolega jednatel Š. Na té fotografii nesedí v podstatě ani jedno z těch čísel, ani u jejich společnosti. Logická

úvaha je, že někdo na magistrátu si dělal průzkum trhu tak, aby věděl, jestli do té zakázky vůbec nějaké zakázky přijdou a že to pak poslal kolegovi Š., ovšem neví proč. Jemu to nikdo z úřadu neposlal. Jsou tam i úplně jiné částky na té fotografii, než byly do soutěže podány. To, že je mu dávana potom k vině i škoda 137 966 000 Kč, že se se všemi členy podílel na tvorbě té nabídky, té technické vítězné nabídky, kterou podaly TESCO SW a AutoCont, opět ve spise není ani zmínka, že by se RPSC podílela na tvorbě této zadávací dokumentace či nabídky samotné. V obžalobě není nikde uvedeno, v čem přesně spočívá vyhotovení nesprávných podkladů k té velké zakázce, aby způsobil tu škodu. Všechny doklady, které odevzdal městu Přerov, byly řádně schváleny buď poskytovatelem dotace, nebo CRR, nemohlo tedy jít o nepravdivé dokumenty. Ačkoli obžalovaný rozebral a vyjádřil se ke každému jednotlivému bodu obžaloby, kde je v důkazech zmíněno jeho jméno, jednak soud v podrobnostech odkazuje na jeho vyjádření (č. l. 40766 a násl.), ovšem má za potřebné výslovně zmínit jeho vyjádření k bodu 192. obžaloby, ke kterému uvedl, v této době již probíhala samotná zakázka na zpracování projektové dokumentace, kdy přišla pouze jedna nabídka od EUNICE, v protokolu o jednání komise je jasně napsáno, že Ing. Ch. *upozornil na riziko časového prodloužení a navrhl oslovit další firmy*. V té době totiž město mělo přísnější politiku, než řídicí orgán a jedna nabídka nestačila k tomu, aby soutěž byla úspěšně schválena CRR. Takže on tlačil na to, protože měli napnuté termíny v realizaci, ať rychle osloví více firem, ať tu zakázku vypíší znovu. Absolutní konstrukce o nějaké domluvené soutěži mu z tohoto nedává smysl. Dále obžalovaný uvedl, že jeho vzdělání je primárně ekonomické, má vystudovanou VUT v Brně, obor daňové poradenství a potom podnikové finance a obchod a v celé své praxi se vždy zabýval ekonomickým a dotačním poradenstvím. Protože jeho odborná technická znalost v IT byla na nedostatečné úrovni, aby dokázal studii proveditelnosti zpracovat, proto si našel subdodavatele. Oddělení IT v Přerově mělo asi 5 lidí včetně paní vedoucí, ti primárně řešili chod úřadu, aby fungovaly počítače, aby fungovala síť, ale koncepční technický rozvoj neřešili, a navíc tu zakázku brali jako práci navíc. Takže osobně si myslí, že Přerov i další úřady byly poddimenzované, a proto si najímaly experty, aby jim zpracovávali studie proveditelnosti do zakázek.

799. V závěrečném návrhu obž. Pavel Ch. defacto zopakoval svou argumentaci (č. l. 43987 - 43993). Znovu zdůraznil, že RPSC neměla nikdy na starosti administraci veřejné zakázky, ani úkony související s veřejnými zakázkami, toto dělali přímo úředníci magistrátu, nebo jimi vybrané firmy, v případě IOP 06 společnost CPS Consulting a v případě IOP 09 nejdříve výběr dělalo CPS Consulting a následně Gordion. Smlouva mezi RPSC a městem Přerov definuje pouze dvě části v předmětu plnění, jednak přípravu žádosti o dotaci včetně studie proveditelnosti a jednak dotační management. Tato zakázka na studii proveditelnosti nebyla hrazena z fondů EU, ale přímo z prostředků města. Plnění bylo odevzdáno, škoda nevznikla, protože žádost o dotaci měla druhé nebo třetí nejlepší hodnocení v rámci ČR. Ke skutku A. doplnil, že nikdo z vyslechnutých svědků z magistrátu nepotvrdil, že by se nějak v této zakázce angažoval, nebyl v žádné hodnotící komisi, nepřipravoval zadávací dokumentaci, tu připravovala EUNICE. Prováděl jen technickou konzultaci Jakubu K. a Ivo K., kteří ho o to požádali a pokud mu oni poslali nějaký dokument, tak předpokládal, že je tento dokument veřejný, protože s ním disponovali a nikde neuvedli, že tomu tak není. Navíc svědek K. tvrdí, že se ani v zakázce neangažoval, že ty informace získával pro zastupitelský klub ODS, aby měli dostatek informací. Podobné odborné konzultace dělal i pro Jakuba K., který byl rovněž členem klubu zastupitelů ODS a myslí, že byl i předsedou finančního a kontrolního výboru na magistrátu. Ke skutku C. doplnil, že RPSC a její zaměstnanci při zpracování studie proveditelnosti a při zpracování žádosti prováděli obvyklou obchodní činnost a související průzkum trhu, zcela v mezích zákona a nezbytné odborné péče a obvyklé praxe a dále RPSC vykonávala povinnosti vyplývající ze smlouvy o dotačním managementu a prováděla úkoly delegované představiteli města, úředníky nebo členy řídicího výboru. Dle spisu na č. l. 13957 proběhlo jednání souvislosti s projektem „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ - výzva 09 účastníci: Ing. Jiří L., Mgr. Josef K., Ing. Jiří B., Bc. K., Ing. M. Hana, Ing. K., RNDr. František H. (Eunice), kde ani není osobně účasten a podklad k jednání je jiný, než

leták o výzvě IOP 09 připravený spol. RPSC. Proto věta z obžaloby v bodě 1154., kde je tvrzeno, že *on a Josef, David, Michal T. přispěli k rozhodnutí příslušných osob Přerova k rozhodnutí požádat o dotaci* je liché, když nebyl použit ani „leták“ zpracovaný RPSC a na jednání byl pan H., o kterém se v této souvislosti v obžalobě ani nemluví. Dále uvádí pro srovnání data ze zmiňovaných letáků/podkladů pro úředníky a finální verzi studie proveditelnosti: *podklad pro úředníky (č. l. 14255) - KIVS 35 mil, portál subjektů ÚS 7 mil, spisová služba 2 mil, Centrum ICT služeb 13 mil, portál občana 7 mil, datový sklad 4 mil, MIS 4 mil, digitalizace 15 mil, integrace AS 9 mil.*; původní leták (č. l. 14240) - *KIVS 70 mil, portál subjektů ÚS 8,5 mil, spisová služba 8,5 mil, Centrum ICT služeb 25 mil, portál občana 8,5 mil, datový sklad 25 mil, MIS 25 mil, digitalizace 40 mil, integrace AS 15 mil*; *studie proveditelnosti finálně odevzdaná KIVS 37,543 mil, portál subjektů ÚS 8,5 mil, Centrum ICT služeb 9,3 mil, portál občana 7,73 mil, datový sklad 6,5 mil, MIS 1,5 mil, digitalizace 9,3 mil, integrace AS 14,8 mil.* Důležité je rovněž zmínit, že celou technickou IT část připravovala Severity v rámci subdodávky, takže ani on a ani jednatel Š., ani tedy RPSC tuto část nepřipravovali. Opět je to v nesouladu s tvrzením obžaloby v bodě 1154., že technickou část jako subdodávku připravila Severity a EUNICE (ta jen část digitalizace), RPSC zpracovávala Benefit, obecné pasáže, management, soulad se strategiemi, finanční analýzu. Úplně mimo je tvrzení v bodu 1154. obžaloby, že se podílel na zpracování zadávací dokumentace na velkou IT zakázku do projektu IOP 09. O zpracování nabídky ve vztahu k jeho osobě není ve spisu ani zmínka. Prováděl pouze konzultace s CRR, MMR vždy na základě pokynu M., nebo jiného zaměstnance magistrátu, a to pouze ve věcech projektových, tedy např. časové hledisko realizace (projekt se mírně zpožďoval v přípravě a bylo nutné domluvit adekvátní posuny), tedy dělal projektový management dle smlouvy. Rovněž byl pouze členem komise na otevírání obálek u prvního velkého výběrového řízení, které bylo navíc zrušeno, a to jen proto, že ho tam opět nominovala rada města a povinností ze smlouvy, kterou mělo RPSC uzavřeno bylo i účastnit se jednání, kam je město nominuje. JŘSÚ už bylo plně v gesci pracovníků magistrátu, tam nikde nefiguroval.

800. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu rozebral především právní stránku projednávaného jednání (č. l. 43994 - 44000). Zdůraznil, že studie proveditelnosti je veřejným dokumentem, který nepodléhá utajení či mlčenlivosti. S obsahem studie proveditelnosti se může seznámit kdokoli, kdo by o studii proveditelnosti projevil zájem, a to na základě žádosti podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nebo z webových stránek a úředních desek zadavatelů, na kterých byla studie proveditelnosti zveřejněna. Studie proveditelnosti jako taková stanoví pouze obecný rámec pro tvorbu zadávací dokumentace a nestanoví žádné konkrétní požadavky na budoucí plnění. Její význam tak spočívá v tom, zda je možné konkrétní projekt realizovat a případně za jakých finančních podmínek. Absence konkrétních požadavků na plnění tak vylučuje jakékoli zvýhodnění konkrétního uchazeče, neboť nemá z hlediska obsahu žádnou vypovídací hodnotu, když nemůže jakkoliv ovlivnit obsah nabídek jednotlivých uchazečů o veřejnou zakázku. Participace na studii proveditelnosti tak nemůže žádného uchazeče zvýhodnit a znemožnit mu účast v pozdějším zadávacím řízení. Nelze tak dispozici se studii proveditelnosti považovat za zvýhodnění ve formě časového předstihu. Navíc v této věci k vypracování studií proveditelnosti a k jejich odevzdání zadavatelům docházelo v řádu několika let před zveřejněním zadávací dokumentace. Pokud jde o údajné sjednání výhodnějších podmínek na úkor jiných uchazečů, zde je obžalovaný přesvědčen, že v této věci nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval, že by zadávací dokumentace, popř. studie proveditelnosti či jakýkoli jiný dokument vztahující se k zadávacímu řízení, obsahovaly diskriminační ustanovení, které by zvýhodňovalo konkrétní soutěžitele a které by konkrétní soutěžitele naopak znevýhodňovalo. Neproběhlo ani žádné prokazování, v čem konkrétně měly být obžalobou spatřovány výhodnější podmínky, ač k tomuto postupu byl státní zástupce zavázán pokynem NSZ z 11. 3. 2016 č. j. 2 NZT 26/2015- 215. Skutečnost, že provádění průzkumu trhu je běžnou praxí, se vyjádřili i svědci z řad zástupců zadavatele, konkrétně svědci Pavel K., Ivo S., Vladimír R., Luděk K., Petr Š., Jana H. a Pavel M. Provádění průzkumu trhu považují za normální praxi také zástupci společností působících na trhu

IT, což uvedli při svém výsledku např. svědci Marek H., Luděk N., Roman K., Richard N., Petr M. a Vlastimil B. Situace, kdy oslovené subjekty poskytují konzultace při vypracování studie proveditelnosti či zadávací dokumentaci, přitom není důvodem pro vyloučení takového potenciaálního soutěžitele z účasti na veřejné zakázce. Zakázka bodem A. se hodlala účastnit nabídkou také NWT a.s., je tedy zjevné, že zadávací podmínky nebyly nijak nevýhodné či zvýhodňující. Komunikací obžalovaných nedošlo k žádnému diskriminačnímu nastavování jak technických, tak kvalifikačních podmínek řešených veřejných zakázek. Obžalovaný popírá, že by byl součástí organizované skupiny. Ve spise je zachycena toliko komunikace obžalovaného se zástupci jiných společností působících na trhu IT, případně komunikace s některými zástupci zadavatele, která má charakter předběžné tržní konzultace. Z této komunikace není možné dovodit, že by se měl účastnit koordinované činnosti alespoň 3 osob, a tedy být členem organizované skupiny. Ze spisu ani z obžaloby není zřejmé, že by došlo k jakémukoli rozdělení úkolů mezi jednotlivé členy. Chybí zde i popis vztahů mezi jednotlivými osobami, jakož i popis stavu, že by o sobě jednotlivé osoby navzájem věděly a komunikovaly navzájem. Ve vztahu k nepravdivým dokladům uvádí, že není vůbec dáno, které konkrétní doklady, vztahující se k rozpočtům EU, měly být nepravdivé, nesprávné nebo neúplné, případně ve kterých měly být uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje. Obžaloba za tyto doklady považovala studie proveditelnosti, zadávací dokumentace a technické specifikace k jednotlivým dosud nezveřejněným nebo nevyhlášeným veřejným zakázkám, avšak neuvádí nic v tom smyslu, co v nich mělo být nepravdivé, nebo hrubě zkreslené. Po provedeném dokazování zůstala tato tvrzení obžaloby pouze v rovině uvedení sestavy obecných dokumentů bez uvedení konkrétní trestné činnosti. Obž. Ch. jsou dány za vinu skutky pod bodem A. a C. obžaloby, když u skutku A. je spatřována údajná trestná činnost v tom, že měl „skrytě spolupracovat“ s Ing. K., kdy Ing. K. měl údajně předat dosud neveřejnou zadávací dokumentaci obsahující části ze studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích“ třetí osobě. V průběhu řízení se však žádným důkazem nepodařilo prokázat tuto domněnku, tj. že by obž. Ch. jakýmkoli způsobem skrytě kooperoval s Ing. K. Obžalobě se rovněž nepodařilo žádným důkazem prokázat, že by obž. Ch. jakýmkoli způsobem ovlivňoval či prosazoval změny v zadávací dokumentaci pro projekt „Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích“, či že by obž. Ch. poskytl emailovou poštu obsahující neveřejné materiály a podklady k této budoucí veřejné zakázce za účelem jejich zvýhodňující změny. V řízení bylo prokázáno, že obž. Ing. Ch. pouze prováděl technické konzultace panu K. a K., zakázku neřešil, nebyl v komisi, nedělal zadávací dokumentaci. Nelze nalézt žádný důkaz ve smyslu prokazování jakéhokoli zvýhodňování či znevýhodňování atd. U skutku pod bodem C. obžaloby je obž. Ch. kladeno za vinu, že měl údajně napomáhat Františku H., Josefu T., Davidu T. a Michalu T. s ovlivňováním průběhu veřejné zakázky, např. tím, že jim měl pomoci ovlivnit některé z členů Rady města Přerov, aby oslovili pouze určité spřízněné subjekty (kdy spřízněnost nebyla v řízení dosud žádným důkazem prokázána), k podání nabídky na „Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu“. Případně, aby dle jejich pokynů byly zapracovány do veřejné zakázky jimi stanovené požadavky. Z dosud shromážděných důkazů však tato domněnka obžaloby byla zcela vyvrácena, neboť se žádným způsobem neprokázalo jakékoliv ovlivňování členů Rady města Přerov ze strany obž. Ch. Pro závěry obžaloby o tom, že se veřejné zakázky na Poskytnutí poradenských služeb oslovené společnosti účastnily výběrového řízení bez vážného zájmu, nesvědčí jediný důkaz. Obdobně nebylo prokázáno, že by obž. Ing. Ch. přijímal (nebo naopak komukoli dával) pokyny, kterými by byl snad ovlivněn řádný průběh této veřejné zakázky. Obž. Ing. Ch. nepopírá a po celou dobu řízení nepopíral, že byl v průběhu realizace veřejné zakázky coby zástupce RPSC v kontaktu s některými třetími subjekty, nicméně v kontaktu byl pouze za účelem provedení předběžných tržních konzultací a nastavení a dodržení parametrů studie proveditelnosti, popřípadě konzultací s řídicím orgánem, tak aby následně mohla být dotace řádně čerpána a nedošlo k jejímu zamítnutí a uložení případné sankce ze strany poskytovatele dotace. V žádném případě však nebyl v kontaktu za účelem poskytnutí jakékoli výhody zájemců o veřejnou zakázku. Nikoho žádným způsobem vědomě nezvýhodnil a nikomu nepředal žádné podstatné informace, které by mohl použít ve svůj

prospěch.

801. V souvislosti s obž. Ing. Pavlem Ch. je nutno dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1231/TČ-2012-252503 (č. l. 105 – 139) byl jmenovaný stíhán pro trestný čin Sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) a c) tr. zákoníku v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a vědomě se členy organizované zločinecké skupiny ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v usnesení popsáním způsobem v bodech A. a C. V bodě C. usnesení je jednání obžalovaného popsáno poněkud podrobněji než v obžalobě, nicméně pro samotné posouzení věci soud jen odkazuje na znění tohoto usnesení.
802. Podstatnější, jak bude z další návaznosti patrné, je pro soud to, že ke stížnosti obviněného bylo toto usnesení usnesením NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.) ve vztahu k obv. Ch. zrušeno, a to ve vztahu k bodu A., kdy bod C. zůstal zachován. K bodu A. NSZ uvedlo, že v tomto bodu je v relevantním období, tedy v době od 15. 6. 2010 do 17. 8. 2010 popsáno jednání druhých osob a nikoli obv. Pavla Ch., jehož prostřednictvím měly další osoby (obv. Josef T. a obv. Michal T.) prosazovat změny zadávací dokumentace, podíl obv. Ch. však zůstává nejasný, přesto že v následném období od 26. 7. 2010 do 2. 8. 2010 měli ostatní obvinění jednat rovněž ve spolupráci s obv. Ch. Spisový materiál však obsahuje důležitou emailovou komunikaci právě z období počínajícího červnem 2010, z čehož je zřejmé, že policejní orgán zamýšlel stíhat obv. Ch. také pro jednání v období od 15. 6. 2010 dále. V takovém případě však tomu měl policejní orgán přizpůsobit popis celé části skutku popsaného pod bodem A., který stížnostní orgán pro jeho nepřezkoumatelnost zrušil ve vztahu k obv. Ch.
803. Znovu pak byl obv. Ing. Pavel Ch. stíhán pro skutek A. na podkladě usnesení ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2504/TČ-2016-417706 (č. l. 887 – 898). Co se týče popisu skutku, opět soud odkazuje na toto usnesení, kdy jednání obžalovaného v něm bylo poněkud podrobněji specifikováno ve smyslu, jaké dokumenty měl poskytnout přímo, které zprostředkovaně apod. Bylo tak alespoň částečně vyhověno názoru NSZ. Právní kvalifikace ve vztahu k oběma skutkům (skutek C. tedy zůstal ve znění z prvotního usnesení ze dne 31. 8. 2015) doznala v tomto druhém usnesení nepatrné změny, když byla vypuštěna kvalifikovaná skutková podstata u tr. činu Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, kdy tedy bylo konkrétně vypuštěno písm. c).
804. Popis skutku v podané obžalobě se pak ve vztahu k obž. Pavlu Ch. ovšem opět změnil, kdy k popisu jednání v bodě A. obžaloby musí soud uvést, že ačkoli byl tento bod usnesením NSZ v Brně ze dne 11. 3. 2016 zrušen z původního usnesení pro nepřezkoumatelnost, objevuje se skutek A. v obžalobě ve vztahu k obž. Ch. ve zcela nezměněném znění, jako v prvotním (zrušeném) usnesení. Jako by usnesení PČR ze dne 15. 9. 2016, kde došlo k novému a alespoň trochu podrobnějšímu popisu jednání obžalovaného v bodě A., vůbec neexistovalo.
805. V bodě A. obžaloby je oproti usnesení o zahájení tr. stíhání údajný popis podílu obžalovaného na tom, že obž. Josef T. a obž. David T. získali od Ing. Jakuba K. dosud neveřejnou studii proveditelnosti, kdy tato pasáž nebyla v usnesení o zahájení trestního řízení ze dne 15. 9. 2016 již vůbec uvedena, byla pouze obsažena právě v prvotním (zrušeném) usnesení ze dne 31. 8. 2015. Je tedy možno konstatovat, že obžaloba při „tvorbě“ skutku v bodě A. obžaloby vycházela zcela a beze změny z usnesení, které bylo zrušeno samotným nadřízeným dozorcujícím orgánem pro nepřezkoumatelnost, přesto je v tomto původním znění předložila soudu. V bodě C. obžaloby je pak obecně obžalovanému kladeno za vinu jednak jednání ve vztahu k prvotnímu podkladovému

materiálu k IOP výzvě 09, na kterém se měl obžalovaný podílet a který měl následně František H. prezentovat na Statutárním městě Přerov, čímž měl přispět k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci. Dále následuje popis jednání ve vztahu k prosazení údajně spřízněných osob do seznamu Rady města Přerova k oslovení s poptávkou do veřejné soutěže na Poskytnutí poradenských služeb, které měly následně podat nabídku, ovšem v soutěži figurovat bez zájmu skutečně konkurovat předem dohodnutému uchazeči RPSC. Dále je kriminalizováno jeho jednání v souvislosti s uzavřením subdodavatelské smlouvy s EUNICE a SEVERITY a dále jeho jednání je popsáno již v souvislosti se samotným zpracováváním studie proveditelnosti, do které měl zapracovat řešení digitalizace výhodné pro BACH systems, která se následně podílela na části plnění a jednak do studie měl zapracovat připomínky zástupců TESCO SW a AutoCont. Jako poslední je popis jeho jednání v souvislosti s veřejnou zakázkou na Projektovou dokumentaci, kdy měl s obž. S. po vzájemné dohodě zajistit nějakou *třetí firmu pro podání nabídky*, dále měl s obž. S. domlouvat kvalifikační předpoklady a upravovat zadávací dokumentaci k této další dílčí veřejné soutěži, včetně zajištění subjektů k oslovení k podání nabídky, které měli následně ve veřejné soutěži na Projektovou dokumentaci figurovat pouze formálně, bez zájmu konkurovat opět předem vybranému dodavateli EUNICE. Po vítězství EUNICE se pak měl obž. Ch. podílet svou pomocí na vytváření samotné projektové dokumentace k hlavní veřejné zakázce tak, že do jednotlivých verzí zapracovával řešení a požadavky vyhovující TESCO SW a EMOS.

806. V podané obžalobě byla dále vypuštěna právní kvalifikace dle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, a to v obou bodech, tedy jak v bodě A. tak i v bodě C., kdy nově zvolená právní kvalifikace odráží spáchání trestných činů členem prosté organizované skupiny. U trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie bylo jednání kvalifikováno i podle odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Na změnu právní kvalifikace byl obž. Ch. upozorněn podáním VSZ v Olomouci ze dne 6. 4. 2020 (č. l. 39415 a násl.).
807. V podané obžalobě je pak ještě o obž. Ch. pojednání v následujících bodech. Ve vztahu ke skutku A. jde o bod 87. obžaloby ve znění: *V průběhu června 2010 se studie proveditelnosti dostává prostřednictvím Ing. Jakuba K. a Ing. Pavla Ch. k Davidu, Josefu a Michalu T. Současně je 16. 6. 2010 uzavřena mandátní smlouva mezi Statutárním městem Přerov a CPS Consulting, jejímž obsahem je mimo jiné i zpracování zadávací dokumentace k veřejné zakázce touto společností.* Bod 88. obžaloby ve znění: *V následujícím období do vyhlášení veřejné zakázky zástupci společnosti AutoCont (Mgr. Josef S.) a TESCO SW (Josef T. a David T.) ovlivňují podobu budoucí veřejné soutěže nejméně tak, že prostřednictvím Ing. Pavla Ch. získávají rozpracované verze zadávací dokumentace k budoucí zakázce, tyto komentují či přímo upravují nejméně ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům a cenovým relacím do podoby vyhovující oběma společnostem, žádají a získávají informace jiným soutěžitelům nepřístupné a domlouvají se na společném postupu při přípravě a podání nabídky. V konečné fázi takto získávají s několikatydenním předstihem před zveřejněním soutěže veškeré podklady k veřejné soutěži, včetně zadávací dokumentace.* Ve vztahu ke skutku C. obžaloby následující body. Bod 350. ve znění: *Ještě před zaregistrováním projektů z výzvy IOP 09 přerovským magistrátem projevuje zájem o budoucí zakázky spadající pod tuto výzvu společnost AutoCont v rámci osobních jednání s Ing. Pavlem Ch. Poté, kdy SMP projeví zájem o realizaci zmíněných projektů, je ze strany Ing. Pavla Ch. a Františka H. zpracováván za účasti zástupců budoucích soutěžitelů Josefa S., Josefa T., Davida T. a Michala T., informativní materiál určený pro vedení SMP obsahující možnosti a úvodní parametry jednotlivých oblastí, který by mohly být dotčeny budoucími projekty.* Bod 351. ve znění: *Ing. Pavel Ch. také zajišťuje pro SMP seznam společností, které by mohly být osloveny pro dílčí fázi projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, a to pro veřejnou zakázku na zpracování studie proveditelnosti, žádosti o dotaci a management po dobu trvání projektu. Součástí této dílčí veřejné soutěže není zpracování zadávací dokumentace pro budoucí „hlavní“ veřejnou zakázku. Současně se domlouvá s Františkem H. na subdodávce pro tuto dílčí fázi – nabídka na zakázku „poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu“ – a to ještě před termínem podání nabídek, ačkoliv společnost EUNICE je sama jedním z uchazečů. Z komunikace mezi Romanem Š. a Ing. Pavlem Ch. však lze dovodit, že zmanipulována je celá soutěž k této dílčí*

zakázce, neboť celé tři dny před otevřením obálek s nabídkami uchazečů sděluje Š. Ing. Ch. výši jednotlivých nabídek. Bod 352. ve znění: *Poté, kdy společnost RPSC vítězí v soutěži a uzavírá smlouvu se SMP, uzavírá také smlouvy o subdodávce (zpracování studie proveditelnosti) se společností EUNICE a Luděkem T. V průběhu zpracování studie ze zajištěné komunikace vyplyvá, že nejméně společnosti TESCO SW, AutoCont a Bach systems prostřednictvím Josefa T., Davida T., Michala T., Josefa S. a Miroslava B. na tvorbě této studie spolupracovaly tak, že připomínkovaly, upravovaly či přímo vytvářely jednotlivé části studie v oblastech, o které měly zájem v budoucí soutěži. Tyto úpravy pak byly vkládány do studie Ing. Pavlem Ch., Luděkem T. nebo Františkem H. Finální verze studie pak Ing. Pavel Ch. posílá Josefovi S. a Ing. D. T. Bod 353. ve znění: *V souvislosti s přípravou další dílčí veřejné zakázky na zpracování projektové dokumentace k zakázce „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ je ze zajištěné elektronické komunikace zjištěno, že Ing. Pavel Ch. je v kontaktu s Josefem S., s nímž řeší okolnosti, umožňující úspěšnou účast společnosti AutoCont v budoucí veřejné soutěži. Ing. Pavel Ch. také komunikuje s Františkem H., který doporučuje další společnosti vhodné k oslovení na podání nabídky v dílčí soutěži na zpracování projektové dokumentace a zejména upravuje zadávací dokumentaci k této soutěži. Ing. Pavel Ch. tyto úpravy akceptuje, následně se jako člen komise pro otevírání obálek a hodnotící komise podílí na výběru společnosti EUNICE jako vítěze této soutěže. Obecně dále bod 1152. obžaloby ve znění: *Při jednání vymezeném pod bodem A. se na tvorbě studie proveditelnosti výše popsaným způsobem podíleli obvinění Josef S. a Radek N., obviněný Ing. Pavel Ch. finální podobu studie proveditelnosti předal před vyhlášením zadávacího řízení obviněným Josefu T. a Davidu T. Tvorby zadávací dokumentace do podoby vyhovující společností TESCO SW a AutoCont se zúčastnili obvinění Josef T., David T., Josef S. a Ing. Pavel Ch. Bod 1154. ve znění: *V bodě C. obvinění Ing. Pavel Ch., Josef T., Michal T. a David T. nejprve přispěli svými aktivitami k rozhodnutí příslušných osob Statutárního města Přerova k rozhodnutí požádat o dotaci z IOP. Obvinění Pavel Ch. a Michal V. následně zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na zpracování studie proveditelnosti ve prospěch společnosti RPSC. Poté obvinění Ing. Pavel Ch., Josef S., Josef T., Michal T. a David T. zpracovali studii proveditelnosti v podobě vyhovující společností TESCO SW a AutoCont. Dále obviněný Ing. Pavel Ch. jako člen hodnotící komise a Josef S. zmanipulovali zadávací řízení na dílčí veřejnou zakázku na zpracování projektové dokumentace ve prospěch společnosti EUNICE. V dalším průběhu zadávacího řízení obvinění Ing. Pavel Ch., Josef T., Michal T., David T., Michal V., Josef S., společnost TESCO SW a společnost EUNICE se společně podíleli na vypracování zadávací dokumentace v podobě vyhovující společností TESCO SW a AutoCont. Nepřímo pak bod 1191. obžaloby ve znění: *Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdanlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení. A nakonec bod 1200. obžaloby ve znění: *V případech zde stíhaného jednání byla zjištěna potřebná míra organizovanosti u obviněných Josefa T., Michala T., Davida T., Josefa S., Radka N., Aleše M., Jiřího B., Michala V., Radka Č., Pavla Ch. a společností TESCO SW a EUNICE. Společné působení těchto osob, jak je vymezeno výše ve výroku obžaloby, které se vyznačovalo vysokým stupněm koordinovanosti a plánování, při tam vymezené stabilní dělbě úkolů, výrazně zvýšilo pravděpodobnost úspěchu vybraných dodavatelů v zadávacích řízeních.******

808. Ve vztahu k podané obžalobě a popisu skutku obecně má soud opět několik výhrad. V úvodní pasáži je obecně popsáno jednání obžalovaných, kteří jsou stíháni jako členové organizované skupiny. Mezi nimi se nachází i obž. Pavel Ch. Úvodní popis skutku v obecné části je pak časově vymezen od srpna 2009 do srpna 2014. Faktický a konkrétní popis skutku v bodu A. u obž. Ch. v podobě doby páchaní trestné činnosti však počíná až od 2. 6. 2010 a končí ke dni 22. 9. 2010. V bodě C. je popsán počátek páchaní trestné činnosti až od 15. 6. 2010 a končí ve vztahu k obžalovanému ke dni 20. 2. 2013, tedy k datu zveřejnění hlavní zakázky, fakticky ještě mnohem dříve, konkrétně ke dni 30. 3. 2012, kdy byla projektová dokumentace odevzdána městu a po této době ve spise není další aktivita obžalovaného zaznamenána. Jednání obžalovaného jako člena

organizované skupiny tedy není vůbec časově individualizováno, je vytvářen dojem daleko většího zapojení, než k jakému fakticky došlo. Zakázky A. i C. se týkají města Přerov, přesto je v úvodní pasáži jednání kladené mu za vinu místně vymezeno i městy Zlín, Pardubice, Hradec Králové apod. Obž. Ch. je obecně kladeno za vinu, že ve *společném záměru a úmyslu ovlivňoval nezákonným jednáním přípravu a průběh projektů, zadávacích řízení, včetně veřejných soutěží k veřejným zakázkám vyblašovaným a pořádaným v rámci Integrovaného operačního programu Ministerstva vnitra ČR – výzvy č. 06, č. 08 a č. 09, dotovaných ze strukturálních fondů Evropské unie atd.*, přitom však skutek A. se týká výzvy 06 a zakázka C. výzvy 09, s výzvou 08 obžalovaný není spojován v žádném skutku. Stále v úvodní části je obž. Ch. kladeno za vinu jednání v rozporu s uts. § 3 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže, které má však jednoznačně souvztažnost k trestnému činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, pro který však obžalovaný nebyl a není stíhán. Dále stále ještě v úvodní pasáži obžaloby v části, kde je již konkretizován popis úkolů v rámci organizované skupiny, je ve vztahu k obžalovanému uvedeno, že tento měl za úkol mimo jiné *spolupracovat se zástupcem subjektu zpracovávajícího žádost o dotaci*, ovšem v bodu C. skutku je to sama RPSC, která podávala a zpracovávala pro město Přerov žádost o dotaci (a v bodu A. se subjektem zpracovávající žádost o dotaci nespolupracoval vůbec). Uvedené tvrzení je tudíž ve vztahu k osobě obžalovaného zcela nelogické a vnitřně rozporné. Dále měl obžalovaný obecně mezi dalšími úkoly *spoluvytvářet se zástupci subjektů a se zástupci vybraných budoucích soutěžitelů studie proveditelnosti*, ovšem v bodu A. skutku obžaloby není obž. Ch. fakticky podíl na vytváření studie proveditelnosti kladen za vinu. Je mu kladeno za vinu, dle soudu dosti kostrbatě (ve spojení s výkladem v bodu 87. obžaloby), že snad jeho přičiněním získali *dne 2. 6. 2010 Josef T. a David T. ze společnosti TESCO SW dosud neveřejnou studii proveditelnosti*, kdy je uvedeno v obžalobě, že ji získali *prostřednictvím e-mailu od Ing. Jakuba K. syna náměstka primátora Statutárního města Přerova, spolupracujícího s Ing. Pavlem Ch.* Ovšem není popisováno jednání ve smyslu, že by obsah samotné studie obžalovaný jakkoli ovlivňoval ve fázi jejího zpracování. K onomu předání ještě nutno poukázat na bod 1152. obžaloby, kde je však uvedeno, že studii předal právě obž. Ch. ještě před vyhlášením zadávacího řízení, ovšem oba jmenovaní spoluobžalovaní tuto již dávno měli z jiného zdroje, čemuž odpovídá i znění skutkové věty obžaloby, není tedy soudu jasné, proč je v tomto bodu 1152. ono pozdější předání ve vztahu k obž. Ch. takto zdůrazněno. Nakonec k úvodní pasáži je rovněž správná námitka obžalovaného, že RPSC smluvně nevytvářela ani v jednom případě zadávací dokumentaci, proto opět úkol ve znění *zpracovávat projektovou, resp. zadávací dokumentaci k hlavní veřejné zakázce*, nelze opět vztahovat k osobě obž. Ch. či RPSC (je rozdíl, pokud ji zpracovává EUNICE na základě smluvního vztahu, či do ní jinak protiprávně zasahuje). V bodě C. je v úvodu obž. Ch. obecně kladeno za vinu i opět již zmíněné jednání v rozporu s ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ačkoli se jeho osoby netýká trestná činnost Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku. Není popsáno žádné jeho jednání v souvislosti s veřejnou zakázkou na Zajištění technického (odborného) dozoru investora při přípravě a realizaci projektu, přesto i ve vztahu k této veřejné dílčí zakázce je jeho jméno obecně vztahováno. Dle soudu zcela absentuje popis toho, jakým způsobem, jakou formou, kdy přesně apod., údajně prosadil obž. Ch. *do rozhodnutí rady spřízněné subjekty, které tedy měly být určeny k oslovení na podání nabídky do veřejné soutěže o dílčí veřejnou zakázku na „Poskytnutí poradenských služeb...“ a figurující následně v této dílčí veřejné soutěži, vyjma RPSC, pouze formálně, bez zájmu skutečně konkurovat předem dohodnutému dodavateli RPSC*. Nutno dodat, že mezi spřátelenými firmami, které měly figurovat v soutěži, je uvedena v tomto odstavci i EUNICE, ačkoli EUNICE skutečně nabídku do soutěže vůbec nepodala. Proto i znění dalšího navazujícího odstavce, kde je popisováno uzavření subdodavatelské smlouvy (poskytnutí poradenství v rámci popsané související veřejné zakázky na Poradenské služby) mezi RPSC a EUNICE za situace, kdy *sama EUNICE podává do soutěže nabídku*, pak opět postrádá logiku, či dle soudu nepopisuje protiprávní jednání, protože EUNICE skutečně sama nabídku do této dílčí veřejné soutěže nepodala. Popřípadě, ačkoli je mezi spřízněné subjekty obžalobou zařazena i ECONOMY RATING, které měla spolu s ostatními spřízněnými subjekty figurovat v této dílčí soutěži pouze formálně, pak bylo přehlédnuto, že ani ECONOMY RATING

nabídku nepodala, vůbec se dílčí soutěže nezúčastnila.

809. Pokud soud tedy vyhodnotil důkazy k bodu A. ve vztahu k obžalovanému, tak ve vztahu ke studii proveditelnosti soud uvádí, že studii proveditelnosti zpracovnou EUNICE na Vnitřní integraci úřadu obdrželi Josef a David T. dne 2. 6. 2010 ve 23:17 hod. z emailu players@seznam.cz, obž. Ch. byl v kopii této emailové zprávy. Samotnému obž. Ch. je zasílána tato studie proveditelnosti, není tedy logické tvrzení obžaloby, že to byl obž. Ch., kdo zástupcům TESCO SW zaslal či zpřístupnil studii proveditelnosti (jak je zdůrazněno v bodu 1152. obžaloby). Vzhledem k tomu, že studii neposílal obžalovaný, není žádná jiná zajištěná komunikace v tomto směru, je tedy jeho případná provázanost s osobou Ing. Jakuba K., který měl být odesílatelem přes emailovou adresu players@seznam.cz, zcela irrelevantní. Pokud bylo obžalovanému v rámci organizované skupiny kladeno v úvodní části obžaloby za vinu, že jeho úkolem bylo spoluvytvářet studie proveditelnosti, případně ji následně poskytovat budoucím vybraným soutěžitelům, jde o pasáž, kterou nelze na bod A. vůbec vztáhnout.
810. Dále je obžalovanému kladeno za vinu, že jeho prostřednictvím byly činěny změny zadávací dokumentace k zakázce samotné. Konkrétně v době od 15. 6. 2010 do 17. 8. 2010 měly změny prostřednictvím obž. Ch. prosazovat obž. Josef a David T. (kteří ještě prostřednictvím obž. Ch. měli získat další neveřejné podklady a materiály k budoucí veřejné zakázce) a v době od 9. 8. 2010 do 22. 9. 2010 měly změny zadávací dokumentace prostřednictvím obž. Ch. prosazovat David T. a Josef S. (S. s popsáním úmyslem získat pro AutoCont dodávku dílčího plnění). V tomto období pak měly být činěny změny zadávací dokumentace, včetně technických specifikací předmětu plnění řešení technologického centra do podoby vyhovující TESCO SW a AutoCont. Nutno zřejmě dodat, že TESCO SW nemá s dodávkou technologického centra co do činění, to je případně záležitost AutoCont, jako dodavatele HW, TESCO SW mohlo mít zájem na dodávku vnitřní integrace.
811. K popsanému protiprávnímu jednání obž. Ch. se pak dle obsahu spisu vztahuje následující komunikace. Dne 15. 6. 2010 v 11:24 hod. (č. l. 11917) obž. Ch. z emailu xxx v předmětu „IOP 6 a IOP9“ sděluje Josefu T. (kterému vyká), že *dotazy delegované na něj Ing. K. ohledně IOP 06 a možnosti změny zadávací dokumentace řeší, stanovisko CRR je takové, že pokud by zdůvodnili změnu kritérií větší transparentnosti v rámci výběrového řízení a snahou nediskriminovat jiná řešení, bylo by možné modifikovat zadávací podmínky, pokud by to nenarušilo celou koncepci SP. Nicméně ještě čekají na stanovisko OSF MVČR jako řídicího orgánu. Jakmile se dozví výsledek, dají jim zprávu. Ohledně IOP 09 v příloze zasílá stručný koncept možnosti realizace aktivit, který bude sloužit jako prvotní podkladový dokument pro snažší orientaci úředníků a politiků v Přerově. Naši prioritou je aktivita 1, 2, 5 a 8, proto prosí o sepsání několika bodů, které by šly v rámci aktivit 7 nebo 9 (příp. obou) z vaší strany doplnit k nalezení optimálního funkčního řešení.* Dne 15. 6. 2010 v 06:27 hod. píše obž. Ch. Ivo K. (č. l. 11912) email, v němž řeší jinou problematiku v rámci jiných výzev, nicméně Ivo K. odpovídá dne 15. 6. 2010 ve 12:54 hod. z emailu xxx obž. Ch. v souvislosti s výzvami IOP 06 a 09, že *by spolu tuto problematiku měli řešit, tato je pro něj nyní prioritní.* Dne 17. 6. 2010 v 18:22 hod. (č. l. 11917) Josef T. přeposílá v předmětu: „IOP 6 a IOP9“ email s podkladem nazvaným „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov.doc“ od obž. Ch. ze dne 15. 6. 2010 Davidu a Michalu T. Jde o ten předmětný podklad pro úředníky a politiky, jak jej Ch. popisuje v emailu shora, kdy jmenovaného Josefa T. žádal o sepsání několika bodů (aktivita 7 nebo 9 výzvy). Dne 21. 6. 2010 ve 23:12 hod. (č. l. 11918) Josef S. z emailové adresy Xxx sděluje příjemci obž. Ch. na emailovou adresu xxx v předmětu „kvalifikační kritéria“ návrh kvalifikačních kritérií pro veřejnou zakázku. K tomuto je nutno dodat, že jednak se jedná o návrh základních kvalifikací dle § 53, kdy je ze strany S. navrhována certifikace ISO 9001 (a k tomu dodává, jaké další certifikace má AutoCont), dále pojištění uchazeče proti odpovědnosti za škodu (a dodává, že AutoCont má pojištění do 20 mil.), v bodu 4. uvádí doslova: *xx ks referenčních zakázek za poslední 3 roky každá v objemu nejméně xx mio*, dále v bodě 5. uvádí: *minimálně 4 odborní kmenoví zaměstnanci z oboru*

IT technických profesí, každý s minimální délkou 5 let hlavního pracovního poměru (k tomu dodává, že požadavek řeší jistou stabilitu na trhu a trvalou orientaci uchazeče na ICT). Jde dle soudu skutečně o obecný návrh možného znění základních kvalifikačních kritérií. Tento obecný návrh není způsobilý kohokoliv zvýhodnit či naopak znevýhodnit. V návaznosti na to dne 22. 6. 2010 v 7:15 hod. (č. l. 11918) obž. Ch. sděluje z emailové adresy xxx příjemci Josefu S. v předmětu „*RE: kvalifikační kritéria*“, že to (*S. návrh kvalifikačních kritérií pro veřejnou zakázku*) pošle dál a uvidí, jak se k tomu postaví, osobně si myslí, že by to mohlo stačit.

812. Pokud následně soud porovná tento návrh kvalifikačních kritérií se zveřejněnou zadávací dokumentací k této soutěži (je obsažena na CD na č. l. 8811 – viz CD Dokumenty, popřípadě vytisknuta na č. l. 12305 – 12317, včetně příloh na následujících stranách), pak je zřejmé, že požadavek na pojištění odpovědnosti byl stanoven na 15 mil. Kč, požadavek na referenční zakázku nebyl vůbec obž. S. vyplněn a až v zadávací dokumentaci je stanoven požadavek na dvě významné služby v ICT, alespoň jedna z nich do prostředí státní nebo veřejné správy a hodnota takto realizované zakázky za poslední tři roky musí být alespoň 10 mil. Kč. Jediný návrh, který byl z tohoto z emailu možná přebrán do zadávací dokumentace, je certifikace ISO 9001, kdy v zadávací dokumentaci je požadován certifikát systému řízení jakosti vydaný podle českých technických norem 9001:2001 a dále v kapitole jiné požadavky na uchazeče jsou ještě stanoveny ISO 20000 a 27001, není v ní však např. uveden ISO 147001, který rovněž zasílal obž. S. jako ten, kterým disponují v AutoCont. Jinými slovy, jednalo se pouze o návrh kvalifikačních kritérií a jednak nelze absolutně konstatovat, že by šlo o takové zpracování požadavků, které by byly vyhovující společností TESCO SW a AutoCont. Nabídku podala i další společnost, kromě TESCO SW, byla tedy další společnost, která byla schopna splnit požadavky zadávací dokumentace. Ovšem opět soud odkazuje, na jednoznačnou obecnost kvalifikačních kritérií, kdy dále není zřejmé, komu fakticky návrh obž. Ch. zasílal. Sám S. v navazujícím emailu dne 22. 6. 2010 v 7:17 hod. (č. l. 11918) sděluje obž. Ch., že *s nastavením úsebných hodnot je možné dále pracovat*. Předpokládaná hodnota nabídky pak činila za dodávku technologického centra v zadávací dokumentaci částku 10,7 mil. Kč a za 5-ti letý servis 210 000 Kč za rok. Je tedy zcela zřejmé, že nabídka AutoCont byla nabídka v rámci průzkumu trhu za účelem stanovení předpokládané hodnoty zakázky. A opět soud konstatuje, že RPSC nebyla zpracovatelem zadávací dokumentace v bodu A. Zadávací dokumentaci k veřejné zakázce pod písmenem A. zpracovávala CPS Consulting na podkladě mandátní smlouvy s městem Přerov uzavřené 16. 6. 2010. Dne 23. 6. 2010 v 9:41 hod. (č. l. 11919 – 119221) Ivo K. z emailové adresy xxx zasílá emailem příjemci obž. Ch. v předmětu *TC ORP Přerov kalkulace za TC* v příloze dokument nazvaný *TC ORP – hrubá kalkulace za HW, SW a implementace*. Z historie obsahu emailu vyplývá, že kalkulaci pro Přerov zaslal před tím K. František H., který tedy zpracovával za EUNICE studii proveditelnosti a dokument kalkulace je nabídka společnosti AutoCont č. PN00085663-3 zpracovaná Radimem F. pro Ing. Jitku K. Dne 24. 6. 2010 v době od 16:32 do 18:37 hod. (č. l. 11922 – 11969) Ing. Pavel Ch. ukládá na flash disc s nápisem: „*napis_rozhoduj_II*“ následující soubory. Dokumenty „*ZD_Přerov_eGovernment výzva 6_24.6.2010.doc, příloha 1_text výzvy_v06vTC_ORP.pdf, příloha 2_Koncept a východiska.doc, příloha 3_Studie proveditelnosti_TC_ORP_Přerov.pdf, příloha 4_základní popis infrastruktury MMPr.pdf, TC – výzva_tech.specif.doc*“. Jedná se o rozpracovanou zadávací dokumentaci včetně souvisejících podkladů, kdy zadávací dokumentaci měla na podkladě smlouvy pro zadavatele připravovat CPS Consulting. V zadávací dokumentaci není vyplněna předpokládaná hodnota veřejné zakázky, ani výše jistoty, jsou jiné hodnoty u technických kvalifikačních předpokladů, než ve finální verzi, jde rozpracovanou verzi zadávací dokumentace. Jak se k ní obž. Ch. dostal, není ze spisu patrné, nebyla zajištěna komunikace, v rámci níž by ji obdržel. Dne 25. 6. 2010 v 9:18 hod. (č. l. 11970 – 11972) obž. Ch. zasílá zástupcům TESCO SW (Josef a David T.) a AutoCont (S., F. a K.) první rozpočet, který se mu podařilo získat k IOP 6 s tím, že *je to poslední podkladový dokument, ze kterého vycházeli na město při zpracování rozpočtu, nicméně tam musel ještě někdo něco přidávat, protože to s částkou neodpovídá žádosti (ta je mírně vyšší)*. Přílohou zasílá nabídku AutoCont č. PN00085663-3 určenou Statutárnímú městu Přerov v částce

8 443 331 Kč včetně DPH. Jde o tu nabídku, kterou zpracoval sám AutoCont právě Radimem F. pro město Přerov. Dne 9. 7. 2010 v 7:17 hod. (č. l. 11973 – 11994) obž. Ch. z emailové adresy xxx zasílá Davidu a Josefu T. v předmětu „06“ v příloze dokumenty nazvané „TC – výzva_tech.specif.docx, příloha 3_Studie_proveditelnosti_TC_ORP_Prerov.pdf, příloha 4_základní popis infrastruktury MMPr.pdf jako podklady k 06 v Přerově a sděluje dále, že 09 je taky v běhu s tím, že se rozbíhá soutěž na zpracovatele. Dne 9. 7. 2010 od 9:13 – 9:26 hod. (č. l. 11996 – 12000) Josef T. domlouvá schůzku s obž. Ch., děkuje rovněž za podklady. Dne 23. 7. 2010 v 08:31 hod. (č. l. 12001) Josef T. z adresy josef.xxx odesílá email na adresu „players“ a v kopii obž. Ch. pod předmětem „RE: studie integrace úřadu“ v němž informuje Ing. Jakuba K. o tom, že se *včera sešli s p. K. z AutoCont a shodli se, že pro úspěch spolupráce směrem MMP je již potřeba co nejdříve vyřešit, či zodpovědět následující body:*

- 1) *Co se skrývá pod částkou 1,6 mil na vnitřní integraci. Nutno rozklíčovat*
- 2) *Dobodnout složení zakázky na realizaci vnitřní integrace a technologického centra (K. říkal, že informatika to dál tlačí odděleně)*
- 3) *ověřit, zdali Centire již vysoutěžili dodávku integrační platformy v rozsahu 5 mil. Pokud ano, na jaké platformě? (pro ně zásadní informace, doposud bylo info, že aktuálně dělají pouze procesní analýzu)*
- 4) *V jakém stavu je příprava ZD (údajně chtějí v září vypsát, takže moc času není, K. říká, že část na TC je připravena, ale VIU jde mimo ně)*

Dále se chce zeptat, zda je ve shodě s panem K. (pozn. nezná přesně jméno a v tomto případě se zřejmě jedná o K.). T. dostal informaci z jiné strany, že spolu s panem Z. ty věci velmi úzce koordinují a mohou tam být již určité dohody. Šlo by se s ním eventuálně sejit? Děkuje za zpětnou vazbu a asi by bylo dobré, jakmile budou vědět odpovědi, se zase sejit. Dne 9. 8. 2010 v 10:57 hod. (č. l. 12010 – 12019) Josef S. z emailové adresy Xxx zasílá příjemci Davidu T. a v kopii obž. Ch. v předmětu *TC.technické zadání* email, v němž sděluje Davidu T., že *žlutou pasáž bude ještě korigovat. Ostatní texty už budou bez větších změn. Zároveň prosí o jejich připomínky.* Součástí textu emailu je podrobný popis technického zadání, který po následných dalších úpravách byl zahrnut do nedílné součásti zadávací dokumentace k veřejné zakázce do Přílohy č. 1, specifikace plnění zakázky (část A). Technické parametry, které jsou součástí tohoto emailu, však nejsou shodné, jako parametry ve výsledné finální zadávací dokumentaci. Např. hned druhý odstavec požadavku parametru u serveru pro virtualizaci obsahuje požadavek v podobě: *2 CPU čtyř-jádrová (dobromady tedy 8 jader)...takt alespoň v2,5 GHz*, kdežto znění Přílohy č. 1 obsahuje parametry serveru pro virtualizaci ve znění: *2 PCU šesti-jádrová (dobromady tedy 12 jader)... takt alespoň 2,66 GHz*. Není potřeba činit veškeré výpisy rozdílného znění, podstatné pro soud je to, že se nejedná o výslednou a definitivní podobu přílohy zadávací dokumentace, tedy že do přílohy mělo možnost město Přerov aktivně zasáhnout a změnit navržené parametry dle svých potřeb. Dne 11. 8. 2010 v 9:35 hod. (č. l. 12020 – 12057) David T. zasílá emailem Josefu a Michalu T. v předmětu „*Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum – ZD – v02*“ v příloze dokument nazvaný „*Přerov – Vnitřní integrace a technologické centrum – ZD – v02.docx*“ obsahující rozpracovanou druhou verzi zadávací dokumentace k zakázce. Tento dokument dne 12. 8. 2010 v 10:59 hod. (č. l. 120158 – 12087) ukládá obž. Ch. na flash disc s nápisem: „*napis_rozhoduj_II*“. Ve vlastnostech tohoto dokumentu je jako autor uveden David T. a jako společnost EUNICE, v kolonce uložil David T. Dále dne 12. 8. 2010 ve 13:42 hod. (č. l. 12088) Josef S. sděluje v předmětu *výzva 06* obž. Ch., že *během diskusí s dodavateli se objevují požadavky na informace, které doposud z Přerova nemají a zda je reálné je získat jeho prostřednictvím.* Dále popisuje zmiňované požadavky a dotazy, kdy jde opět o dotaz technického charakteru, např. *požaduje S/N jejich stávajícího diskového pole DS4700, hlavně kvůli tomu, aby IBM neopomněl do kalkulací přidat licenci pokud bude nějaká potřeba.* Dotazy pak rovněž jsou požadovány z důvodu, aby správného výpočtu licencí pro zálohování a management. Dne 12. 8. 2010 ve 14:03 hod. (č. l. 12089 – 12095) Josef S. posílá email Davidu T. a v kopii obž. Ch. v předmětu „*TC.technické zadání*“ upřesnění popisu řešení s tím, že jsou to ucelené kapitoly. Původní texty má smazat a nahradit těmito novými. Jde o opět o popis parametrů dle přílohy č. 1, kdy jde o doplnění těch původních žlutých částí z předchozí komunikace z 9. 8. 2010. Dne 12. 8. 2010 v 17:07 hod. (č. l. 12096) obž. Ch. sděluje Davidu T. emailem pod předmětem *číslo*, že:

Struktura je následující: 10 987 043 Kč, 1 520 000 Kč, Částky jsou včetně DPH..... Dne 13. 8. 2010 v 7:35 hod. (č. l. 12097 – 12099) obž. Ch. zasílá z emailové adresy xxx příjemci Ivo K. v předmětu „urgentní vyplnění tabulky“ v příloze dokument – tabulku nazvanou „Popis stávajícího stavu.doc“ s tím, že by bylo potřeba velice rychle vyplnit a mít k dispozici, je to popis stávajícího stavu HW a SW na úřadě, který musí být součástí ZD Dne 17. 8. 2010 v 9:55 hod. (č. l. 12144 – 12146) David T. odpovídá obž. Ch. v předmětu „čísla“, že ještě zapomněl jeden podklad a v příloze emailu zasílá dokument Kalkulace – v01.xlsx. Dokument obsahuje tabulku s cenovými kalkulacemi zakázky rozdělenými na investiční a provozní fázi. Dne 23. 8. 2010 v 17:16 hod. (č. l. 12147 – 12149) obž. Ch. zasílá z emailové adresy xxx příjemci Ivo K. v předmětu „čísla“ v příloze dokument nazvaný „Kalkulace – v01.xlsx“ obsahující rozsah a rozpočet do zadávací dokumentace, který dne 17. 8. 2010 v 09:55 hod. obdržel od Davida T. a uvádí v emailu: „Tady jsou k tomu nějaká čísla pokud se nebude řešit provozní fáze, tak je nutné vymazat v ZD pasáž týkající se servisu v předmětu zakázky, protože toto bude řešeno jen v rámci běžných servisních záruk na techniku, ale ne v rámci aktualizací, atp., toto bude nutné řešit dále z provozních peněz. Dne 20. 9. 2010 v 16:22 hod. (č. l. 12151 – 12223) Jitka K. zasílá z emailu xxx příjemcům Jíří R., xxx, Josef K., Jíří B., Ivo K., Drahomíra D., Hana M., Kamil V. a Ján G. v předmětu „RE: Návrh ZD_TC(TC+vnitřní integrace+SSL)“ připomínkové dokumenty k ZD VZ „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích s červeně vyznačenými změnami. Jedná se o dokumenty: ZD TC+SSL_17.9.2010.doc, příloha 8_základní popis infrastruktury MMPr.pdf, příloha 1_specifikace část A_17.9.2010.doc, příloha 2_specifikace část B_17.9.2010.docx, příloha 3_struktura nabídkové ceny_17.9.2010.xls, příloha 4_Krycí list.doc, příloha 5_Studie proveditelnosti_TC_ORP Prerov.pdf, příloha 6_Analyza_vnitřního_chodu_úřadu_Prerov.doc, příloha 7_SP_integrace_TC_Prerov.doc. V emailu Jitka K. sděluje, že v příloze jsou připomínkové dokumenty k ZD VZ „rozvoj služeb eGovernmentu, a to technologického centra, ale také části II. (pořízení SSL pro obce) a III. Vnitřní integrace) s červeně vyznačenými změnami. Navrhuje změnit název, protože se VZ nebude týkat pouze části I. Výzvy 06 IOP a to Technologického centra, ale i části II. (pořízení SSL pro obce) a III. (Vnitřní integrace). V další části emailu popisuje část III. vnitřní integraci úřadu týkající se licencování a uzavírá email tím, že s panem K. jsou tyto změny prodiskutovány. Obratem dne 20. 9. 2010 v 17:51 hod. (č. l. 12151 – 12223) Ivo K. zasílá z emailové adresy xxx příjemci obž. Ch. v předmětu „Návrh ZD_TC(TC+vnitřní integrace + SSL)“ v příloze všechny shora uvedené dokumenty, které obdržel od Jitky K. Obratem dne 20. 9. 2010 v 18:13 hod. (č. l. 12224 – 12270) obž. Ch. z emailové adresy xxx zasílá Ing. Davidu T. na emailovou adresu xxx pod předmětem „fotky tenis“ podkladové materiály k veřejné zakázce „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ včetně dosud neveřejné zadávací dokumentace. Opět se jedná o materiály, které obdržel Ing. Ch. téhož dne v 17:51 hod. od Ivo K. Následně dne 22. 9. 2010 Rada města Přerova schvaluje zadání veřejné zakázky na vybudování technologického centra (č. l. 12272).

813. Z výše uvedených důkazů dle soudu vyplývá, že zadávací dokumentaci k veřejné zakázce na „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP“ byla zpracovávána na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 16. 6. 2010 společností CPS consulting, zastoupené jednatelem Ing. Zdenkem P. Fakticky se na zpracování podíleli v různých pozicích Kateřina T. (bod 54. rozsudku). Svědkyně vypověděla, s ohledem na svou pracovní pozici ve firmě, že zakázka A. jí v hlavě neutkvěla, byla stejná nebo podobná, jako většina ostatních. Informace, na základě kterých zpracovávala podklady, pocházely od kolegů K. a S. Svědek Ing. Josef K. vypověděl (bod 78. rozsudku), že ačkoli v bodě A. předmětem činnosti CPS byla i samotná příprava zadávací dokumentace, tak technickým řešením se nezabývali, technické řešení vždy bylo na zadavateli, oni řešili pouze administraci a organizaci výběrového řízení. Jejich činnost v CPS je administrativní, nejsou odborníci v předmětu, který se poptává, a tudíž potřebují, aby veškeré tyto informace poskytl zadavatel. Jméno obž. Pavla Ch. si vůbec nevybavuje. Nemyslí si, že by zadávací dokumentace vytvářená CPS byla nějakým způsobem diskriminační, tedy ve prospěch potenciálního soutěžitele a při jeho činnosti při vytváření zadávací dokumentace ho nikdo neovlivňoval. Nakonec svědek Ing. Michal S. (bod 55. rozsudku) vypověděl, že pokud jejich

úkolem na podkladě smlouvy s městem bylo zpracování návrhu zadávacích podmínek, pak pro zadavatele předložili vzorový formulář zadávací dokumentace, v němž byly uvedeny možnosti, které si zadavatel měl sám dle typu zadávacího řízení a dle typu příslušné zakázky zvolit a konkretizovat, nebyli však v CPS schopni definovat přímo technické parametry jednotlivých předmětů zadávacího řízení. Technickou část zadávací dokumentace, tzn. jaký bude software, v jakém prostředí bude pracovat a další odborné věci, byla část, kterou musel dodat zadavatel, kdo konkrétně na straně zadavatele to měl na starosti, si nevybaví. Protože to byla IT zakázka, předpokládá, že to byl IT odborník, nějaký vedoucí IT oddělení magistrátu. Pokud obdrželi v CPS materiál od zadavatele technického rázu, tak k tomu se v CPS již nevyjadřovali, nepřipomínkovali jej, nerozporovali a ani nedoplňovali.

814. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ačkoli v Mandátní smlouvě 239M/2010 (č. l. 11914 a násl.) bylo povinností CPS zpracovat návrh zadávacích podmínek a jejich konzultaci se zadavatelem, a ačkoli v bodu 2.10. smlouvy si zadavatel vyhradil právo spolupracovat na tvorbě zadávací dokumentace, kdy její konečná verze dle smlouvy podléhá schválení zadavatele, nikde ve smlouvě není sjednáno, že technické specifikace je povinno město jako budoucí zadavatel dodat, přesto technickou specifikaci do zadávacích podmínek musel dodávat zástupce města Přerov, protože zástupci CPS toho nebyli schopni. Soud vyslechl jako svědkyni Ing. Jitku K. (bod 47. rozsudku), vedoucí Oddělení informačních a komunikačních služeb Magistrátu města Přerov, která uvedla ve vztahu k bodu A. pro soud podstatnou informaci, která k dotazu, zda Ivo K. byl zainteresován nebo vykonával nějaké činnosti v souvislosti se zakázkami, uvedla, že neví, co skutečně vykonával, jí jenom náměstek řekl, že se tomu Ivo K. bude věnovat, protože on sám nemá čas. Jinými slovy Bc. Ivo K. byl přímo městem údajně pověřen, aby se nějakým způsobem podílel na této veřejné zakázce, nečinil tak z vlastní iniciativy (nutno podotknout, že sv. K. toto popřel a zdůvodnil zájem o zakázku jiným způsobem). A další podstatnou informaci, kterou si soud odnesl z výpovědi svědkyně, je ta, že tato nebyla schopna, jak sama přiznala, technickou specifikaci dodat. Jak např. uvedla, nebylo v kapacitních nebo odborných možnostech její osoby, a ani pracovníků IT oddělení, aby si studii proveditelnosti zpracovali vlastními silami, její zpracování externistou bylo obvyklé. Pokud tedy není vedoucí IT oddělení schopna připravit obecnou studii proveditelnosti, těžko může připravit již podrobnou a závaznou technickou specifikaci samotného předmětu dodávky v rámci budoucích zadávacích podmínek. Nastává tak situace, kdy zadávací dokumentaci má zpracovat CPS, jejíž zástupci nemají IT vzdělání, technickou specifikaci očekávají jako dodávku od samotného města a zástupci IT oddělení města nejsou schopni tuto technickou specifikaci vlastními silami zpracovat.
815. Ze zástupců magistrátu soud ještě vyslechl svědkyni Hanu R., roz. M. (bod 48. rozsudku), která ve vztahu k technickým specifikacím nebyla schopna ničeho bližšího uvést, obecně však potvrdila, že její předpoklad je ten, externí firma městu zasílala návrh zadávací dokumentace, ke které se vyjadřovali ti, co měli na starosti zakázku, plus pracovníci IT, s ohledem na předmět toho plnění, který se tam musí specifikovat. Soud dále vyslechl Kamila V. (bod. 49. rozsudku), který nebyl schopen bližší a konkrétní okolnosti ke zpracování technických specifikací k bodu A. uvést, obecně uváděl, že měl vždy možnost dokumenty v souvislosti se zakázkami hodnotit, připomínkovat, kontrolovat. Byl to úkol celého IT oddělení, tu technickou část museli nějakým způsobem řešit. Je to vždy práce celého oddělení IT, nemůže to ovlivnit sám, on byl koncový člověk na IT oddělení. Vždy bylo jednání oddělení IT, kdy se sešli k nějakému projednávanému bodu a dokumenty měl k dispozici v nějaké verzi v emailu. K dotazu, kdo zpracovával studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a projektovou dokumentaci, uvádí, že tam byly externí osoby, a to obž. Ch., František H., ale kdo co konkrétně dělal, to si nevzpomene. A nakonec svědek Ján G. (bod 50. rozsudku), který uvedl k technickým specifikacím, že se zadávací dokumentací se setkávají při vypisování veřejné zakázky, popisuje, co má být předmětem dodávky. K dotazu, zda v souvislosti s těmito zakázkami nějakým způsobem participoval na jejich vzniku, zda je kontroloval, připomínkoval,

vypracovával, uvádí, že dostávali takové dokumenty k připomínkování, k návrhům, k souhlasu. Nejčastěji k němu doputují od vedoucí v elektronické podobě na email. Nebyl nikým ovlivňován, aby dokumenty, které měl k připomínkám, obsahovaly nějaké specifické požadavky. Zadávací dokumentaci tedy rovněž připomínkovali, není si vědom toho, že by byla diskriminační.

816. Soud tedy fakticky posuzuje situaci, kdy CPS sice má městu předávat návrh zadávací dokumentace, ale v části technických specifikací, tedy samotného předmětu budoucího plnění, je zcela odkázáno na město jako zadavatele. Vedoucí IT oddělení přiznává, že ani ona a ani její zaměstnanci nebyli schopni sami specifikaci připravit, a zaměstnanci IT uvádí, že dostávali technickou specifikaci od vedoucí v emailech k připomínkám. Určitou participaci na technických připomínkách připouští všichni zaměstnanci IT oddělení, zda se týkala až výzvy 09, či již 06 není možné ani přesně specifikovat. Opakovaně soud uvádí, že obž. Ch. neměl žádný smluvní vztah s městem ani sám, ani prostřednictvím RPSC ve vztahu k této veřejné zakázce. Pokud je zajištěna jeho komunikace, tak z ní vyplývá, že obž. Ch. byl často skutečně často pasivním příjemcem zpráv, nikdy sám osobně do zadávací dokumentace nic nedodával ve smyslu změn, komentářů, konkrétních požadavků. Od obž. S. skutečně obdržel návrh kvalifikačních předpokladů, kdy soud shora rozebral, že se jednalo o naprosto obecné kvalifikační předpoklady, které nebyly schopny nikoho zvýhodnit či znevýhodnit. Soud tyto obecné návrhy i porovnával s výslednou zadávací dokumentací s tím, že finální zadávací dokumentace je zcela odlišná. Ačkoli z výpovědí svědků to nepřímou vyplývá, zadávací dokumentaci mělo město pod svou kontrolou (v rámci svých možností), a vyplývá to i např. z emailu ze dne 20. 9. 2010 v 16:22 hod. (č. l. 12151 – 12223), kdy vedoucí IT Jitka K. zasílá ze svého pracovního emailu příjemcům Jiří R., xxx, Josef K., Jiří B., Ivo K. (opět byl vedoucí odboru IT zahrnut do komunikace), Drahomíra D., Hana M., Kamil V. a Ján G. v předmětu „*RE: Návrh ZD_TC(TC+vnitřní integrace+SSL)*“ dokumenty k zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích* k připomínkám. Jde o návrhy technických specifikací nejen k technologickému centru, ale i k pořízení spisové služby a vnitřní integraci a tento email Ivo K. z města zasílá obratem dne 20. 9. 2010 obž. Ch. a tento obratem dne 20. 9. 2010 v 18:13 hod. Davidu T. na emailovou adresu xxx pod předmětem „*fotky tenis*“. Dokumenty však byly obžalovanému zpřístupněny samotným zástupcem města radním Ivo K. Svědek Ivo K. (bod 45. rozsudku) jen velmi obecně uvedl, že nebyl nijak činný v zakázce na Technologické centrum ORP, kterou vyhlášovalo město Přerov. Ovšem byly nějaké výzvy a v době, kdy o tom jednali v rámci zastupitelského klubu, bylo zřejmě potřeba zjistit nějaké informace, protože materiály nechtěli podcenit, studovaly se řádně, pokud byly nějaké informace k tomu navíc, byl rád. Proto např. od K. obdrženou studii proveditelnosti přeposílá obž. Ch., kdy, pokud byl v rámci jeho činnosti a v rámci magistrátu obž. Ch. aktivní, tak potřeboval tyto informace mít. RPSC totiž byla jedna z firem, která se pohybovala v rámci magistrátu při odborných pracích na přípravu různých projektů. Nemyslí si, že je na tom něco špatného.
817. Soud opakuje, že obž. Ch. sám žádné připomínky, komentáře do podoby zadávací dokumentace nedával. Rozhodně pro soud je dále to, že nebylo prokázáno, že by výsledná zadávací dokumentace byla diskriminační či zvýhodňující. Nabídku do veřejné zakázky „*Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP*“ podaly dvě společnosti, a to TESCO SW, které podalo nabídku dne 28. 12. 2010 prostřednictvím RNDr. Josefa T., předsedy představenstva a po lhůtě NWT a.s., a to dne 3. 1. 2011. Ačkoli z jednoho úředního záznamu policie ve spise založeného vyplývá, že dle policie nabídka NWT obsahovala takovou řadu nedostatků, že nemohla nikdy splnit zadávací podmínky a vzhledem k osobním kontaktům EUNICE a NWT vzniklo podezření, že nabídka NWT byla pouze „*křoví*“ pro nabídku TESCO SW, toto nebylo prokázáno. Soud vyslechl v řízení svědka Martina N. (bod 57. rozsudku), který uvedl, že o zakázce se zřejmě dozvěděl přímo od města Přerov, které bylo jejich zákazníkem. Nabídka NWT do soutěže byla míněna vážně, chtěli uspět v zadávacím řízení. Jako možné vysvětlení pro nekvalitní nabídku svědek uvedl, že v některých případech, kdy nemají ještě zkušenosti s poptávaným předmětem, nabídku podají, aniž

by počítali s tím, že vyhrají, naopak počítají s tím, že tam budou mít chyby, ale že se na tom nějakým způsobem naučí a získají zkušenost a poznatky do budoucna. Mohl to být i tento případ v bodě A., jinak to neumí vysvětlit. Soud četl i výpověď svědka Ing. Davida V. (bod 56. rozsudku), generálního ředitele NWT, ovšem ani z této výpovědi nebylo zjištěno ničeho podstatného.

818. Že výsledná zadávací dokumentace nebyla diskriminační, a tedy zvýhodňující TESCO SW, vyplývá ze znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 792-72/2019 ze dne 7. 8. 2019 předloženého obhajobou pak vyplývá. Dle závěrů posudku zadávací dokumentace veřejné zakázky *Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP* vyhlášené v roce 2010 Statutárním městem Přerov, tak její podmínky v dílčích částech zadávací dokumentace ve věcné rovině nesměruje ke zvýhodnění konkrétního výrobku, či jeho dodavatele a tím k případnému významnému omezení počtu možných dodavatelů, podmínku zadávací dokumentace mohl splnit neurčitý počet dodavatelů. V dílčích částech zadávací dokumentace nezjistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu. Nebylo tedy dle soudu vůbec prokázáno, že by se obž. Ch. osobně podílel na znění zadávací dokumentace, nebyl prokázán jeho úmysl činit zprostředkující činnost pro TESCO SW v úmyslu umožnit jejím zástupcům ovlivňovat zadávací dokumentaci, nebyl ostatně ani prokázán tvrzený závěr o zadávací dokumentaci vyhovující tomuto soutěžiteli. Pokud zasílá obž. Ch. zástupcům TESCO SW dne 25. 6. 2010 emailem v příloze onu nabídku AutoCont č. PN00085663-3, která je přímo v obžalobě výslovně zmíněna jako dosud neveřejný materiál a podklad pro budoucí zakázku, jak si má soud vysvětlit, že tuto nabídku obž. Ch. zasílá rovněž samotnému AutoCont, konkrétně na email S., F. a K. Přitom je to sám AutoCont, který tuto nabídku pro Ing. B. sestavil jako odhad předpokládaného možného plnění technologického centra. Tím, že zástupcům TESCO SW a zejména i samotným zástupcům AutoCont zaslal tento podklad, vlastní nabídku AutoCont, přece nemohl AutoCont a TESCO SW způsobit žádnou výhodu ani časovou přednost.
819. Již jen pro dokreslení skutku A. bez vztahu k jednání samotného obžalovaného, projekt byl přezkoumán UOHS a bylo shledáno porušení zákona o veřejných zakázkách na straně zadavatele, kdy zadavatel namísto toho, aby vyřadil obě nabídky (na straně NWT z důvodu opožděného podání nabídky) a vyhlásil novou soutěž, vyžádal upřesnění nabídky pouze u jednoho z uchazečů (TESCO SW), toto upřesnění soutěžitela zadavatel přijal a soutěž dokončil. Upřesnění se mělo týkat chybného údaje v nabídce oproti zadávací dokumentaci u rychlosti servisní podpory, kdy byl uveden delší čas než zadavatelem požadovaný. TESCO SW v upřesnění odpovědělo, že šlo o překlep a údaj opravilo tak, aby odpovídal zadávací dokumentaci. Proto byla krácena dotace ze strany CRR. Poradenství přitom poskytovala CPS Consulting. Rada města zvolila pokračovat a přijmout opravenou nabídku a vybrat jako vítěze TESCO SW.
820. Ve vztahu k bodu C. obžaloby soud uvádí následující. S ohledem na množství potencionálních emailů soud již rovnou přistoupí k hodnocení jednotlivých pasáží. Nejdříve ve vztahu k tvrzení v obžalobě spočívajícím v tom, že obž. Pavel Ch. se podílel (spolu s obž. Josefem, Davidem a Michalem T.) *v době od 15. 6. 2010 do 21. 6. 2010 na připomínkování a doplnění prvotního podkladového materiálu k IOP výzvě 09 obsahující přehled možných řešení Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Přerov určený pro úředníky a členy rady Statutárního města Přerova, který prezentoval dne 21. 6. 2010 již zemřelý RNDr. František H. v kanceláři primátora Statutárního města Přerova a přispěl tak k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci z IOP na projekt „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“.*
821. Dle soudu popis této aktivity v sobě sám o sobě nenesl ničeho protiprávního a je nutno zcela souhlasit s obžalovaným, že jde o zcela běžnou obchodní činnost. Je přece zcela na zástupcích města (rady a zastupitelstva), rozhodnout o tom, zda se výzvy účastní se svým projektem či neúčastní, v jakém rozsahu a že si nechají jako osoby neznalé IT problematiky přednést a

prezentovat, co všechno výzva umožňuje, aby se mohli rozhodnout, co z možností výzvy využijí, na tom není absolutně ničeho protiprávního. Tato pasáž v obžalobě uvedená může maximálně poukazovat na potencionální zájem o budoucí plnění. V tomto kontextu soud odkazuje např. na svědeckou výpověď Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), který uvedl jako zástupce Microsoft, že předmětem jeho činnosti v Microsoft byla edukace zákazníků, kdy se snažili zákazníky přesvědčit, že mají lepší technické produkty než jejich konkurence. Ve vztahu k veřejné správě jako potencionálního zákazníka výslovně uvedl, že v rámci technologických center byly během jednoho dne firmy jako Oracle, VMware, oni za Microsoft u takového zákazníka a každý prezentoval své produkty a jejich vlastnosti. Zákazník se pak rozhodoval, dělal si jasno, co který produkt umí. Když byly vyhlášené výzvy, tzn. rok 2008/2009, tak oni za Microsoft připravili dokument, se kterým všechny seznamovali, pak to kolegové umístili i na web, aby to nemuseli posílat. Jejich cílem bylo, aby se k tomu každý dostal a mohl z toho čerpat. Byli rádi, pokud někdo použil technické vlastnosti produktů a zapracoval je do svých řešení. Tolik výpověď svědka B. Pokud by bylo obžalobou namítáno, že je rozdíl mezi umístěním na internetu a osobní prezentací, soud dále dokazuje na výslech svědka Mgr. Radka B. (bod 83. rozsudku), který vypověděl jako zaměstnanec v ICZ, že když v souvislosti s výzvou vyvinuli produkt ICZ DESA, aby se dostal do podvědomí, prezentovali jej na různých veřejných akcích, potencionálním partnerům, zvali si krajské úřady, aby jim vysvětlili tu problematiku, jak se dá řešit. Bylo běžné komunikovat se zástupci veřejného sektoru o nových produktech v oblasti IT. K tomu soud dodává, že ačkoli obžaloba de facto popisuje jednání, kdy zástupci potencionálních dodavatelů prezentují pouze obecně možnosti výzvy, není ani prezentováno konkrétní potencionální vlastní řešení, kterým by mohla být výzva naplněna, tak svědek B. hovořil i o prezentaci již konkrétního produktu, kdy z hlediska vnímání obžaloby popisuje ještě potencionálně závažnější jednání, která však svědek vnímá jako naprosto běžnou obchodní činnost. Ve stejném duchu o zaslání prezentací potencionálních řešení hovořil svědek Ing. Jiří Z. (bod 62. rozsudku) a další.

822. Onen dokument, který měl obž. Ch. spolu s obž. T. připomínkovat, nazvaný jako Přehled možných řešení, se nachází na č. l. 13875. Následně skutečně dne 21. 6. 2010 proběhla v kanceláři primátora města Přerov schůzka nazvaná jako Informativní materiál k výzvě 09 IOP, které se zúčastnil František H. Zápis ze schůzky je na č. l. 13957. Prostým porovnáním obsahu zápisu a onoho dokumentu nazvaného Přehled možných řešení, nelze absolutně konstatovat, že by právě tento materiál, na kterém se obž. Ch. podílel (což sám připouští), byl právě Františkem H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentován. Toto tvrzení obžaloby je opět možno zařadit mezi tvrzení, které nemají oporu v důkazech samotnou obžalobou předložených. Jiné, ani nepřímé důkazy, tomu nenásvědčují. Protože jde pro soud o naprosto běžné obchodní jednání, o nic protizákonného, nebude se dále tomuto věnovat, ovšem jen pro dokreslení uvádí, že z Úředního záznamu PČR na č. l. 14236 vyplývá, že onen informativní materiál byl vytvořen údajně dne 28. 9. 2010, tedy až poté, co jej měl František H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentovat. Soud na tuto skutečnost poukazuje jen s ohledem na skutečnost, jak je ošemetné se spoléhat na údaje z metadat, kdy je současně dle stejného spisového materiálu jednak tvrzeno, že dokument je přednášen 21. 6. 2010, současně je ve spise sdělováno, že byl vytvořen až 29. 9. 2010. Samozřejmě že byl vytvořen již dříve, neboť je součástí komunikace již dne 15. 6. 2010. Popřípadě navíc mohla obžaloba porovnat jednak dokument, který zasílá obž. Ch. (č. l. 13875 – 13885) a dokument po vyznačených připomínkách obž. Josefa T. (č. l. 13904 – 13915), kdy by sama obžaloba seznala, že jde skutečně jen o sestručenou samotnou výzvu 09, dokument neobsahuje žádné technické řešení, žádné odkazy na konkrétní produkty a že připomínky obž. Josefa T. jsou skutečně minimální. Je pak pravdou, že takto upravený dokument po připomínkách Josefa T. obž. Ch. zasílá dne 20. 6. 2010 zástupci CPS Ing. S. s tím, že jej zasílá na město, kde ví, že *má zítra proběhnout jednání k IOP a že to můžou brát jako přehled možností aktivit v rámci IOP 09* (č. l. 13944), z čehož navíc vyplývá další důkaz toho, že tento dokument skutečně H. neprezentoval, pak by jej obž. Ch. přece poslal H. Jinak obž. Pavel Ch. se zúčastnil až jednání na magistrátu dne 29. 9. 2010 (č. l. 14251), je možné, že tohoto

dne něco prezentoval, o této schůzce však obžaloba neuvádí ničeho. Soud dále upozorňuje, že mezi účastníky schůzky k výzvě IOP 09 konané dne 21. 6. 2010 byl i Bc. Ivo K., je tedy zřejmé, že se o výzvu IOP 09 skutečně tento svědek zajímal dlouhodobě, jak uvedla Ing. K., že se měl K. jako radní o projekt a zakázku zajímat na pokyn náměstka primátora.

823. K dalším dvěma odstavcům obžaloby, které pojednávají o zmanipulování veřejné soutěže na Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu soud uvádí následující. K chybám ve znění skutkové věty se již soud vyjadřoval, kdy tedy jednak EUNICE nepodávala nabídku do této veřejné soutěže, taktéž ani nabídku nepodávala ECONOMY RATING, obě přitom byly v obžalobě označeny jako *spřízněné subjekty podávající nabídku do soutěže pouze formálně, bez zájmu konkurovat*. Soud v řízení vyslechl jako svědky Mgr. Martina H., L.L.M. (bod 67. rozsudku), který jako zástupce soutěžitele GRANTIKA České spořitelny a.s. vypověděl, že na účast v soutěži si vzpomněl až poté, co byl předvolán před lety na policii. Jejich firma jako poradenská společnost poskytovala kompletní poradenství ve věcech získávání prostředků z dotačních programů, takže zpracovala projekt, provedla výběrová řízení a dělala následnou péči dotačního managementu za tím účelem, aby získaná dotace nebyla ztracena kvůli nesplnění některých povinností. Ví, že městu Přerov nabídku podávali, ale nebyli úspěšní. Tam, kde za GRANTIKA podával nabídku na získání nějaké zakázky, byly to nabídky vážně míněné a usiloval o získání zakázky. Nezná společnost RPSC, ECONOMY RATING, EUNICE CONSULTING, ani RENARDS, stejně tak nezná osoby obž. Pavla Ch., Mgr. Romana Š., Ing. Jakub K., Bc. Ivo K., obž. Michala V. a ani Františka H. Další svědek Ing. Karel B. (bod 70. rozsudku) jako zástupce RENARDS dotační s.r.o. rovněž uvedl, že si sice nevybavuje zakázku na *Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu*, ale pokud je mu předložena k nahlédnutí nabídka RENARDS na tuto zakázku, uvádí, že takových nabídek zpracovali stovky, jejich strukturu zná, podrobnosti k nabídce si nevybaví, jen že ji zpracovala kolegyně Lucie F., obsah asi kontroloval on a nadřízená Ing. Jana J. Obž. Pavla Ch. zná, ale ne ve vztahu k této nabídce, potkal ho mnohem později. Jméno Mgr. Roman Š. mu je známo od jejich konkurence RPSC ideas, ale nikdy se s ním nepotkal. Františka H. a obž. Michala V. nezná.
824. Ani jeden ze zástupců údajně spřízněných firem nepotvrdil tuto domněnku obžaloby. Na spřízněnost dle soudu nelze usuzovat ani z jiných nepřímých důkazů. Ačkoli se dne 29. 7. 2010 sešla hodnotící komise a byly otevřeny obálky s nabídkami, komise hodnotila tři podané nabídky od soutěžitelů RENARDS s nabídkovou cenou 1 950 000 Kč, GRANTIKA České spořitelny s nabídkovou cenou 1 950 000 Kč a RPSC ideas s nabídkovou cenou 1 333 200 Kč. Základním hodnotícím kritériem byla nejnižší nabídková cena. Komise po jednání doporučila zadavateli podpis smlouvy se RPSC. Ani ze stejné nabídkové ceny nelze dovodit spřízněnost (krycí nabídky), kdy navíc soud dodává, že cena od RENARDS a GRANTIKA byla sice v součtu shodná, ovšem její složení bylo různé, neboť nabídková cena se skládala ze dvou částí, kdy GRANTIKA nabídla za zpracování žádosti o dotaci částku a zpracování studie proveditelnosti částku 900 000 Kč, u RENARDS byla nabídková cena za stejnou dodávku 1 080 000 Kč a za část dotačního managementu GRANTIKA nabízela částku 1 440 000 Kč, a u RENARDS byla nabídková cena 1 260 000 Kč. Dále je dle soudu proti logice, aby, pokud došlo k podání nabídek údajně spřízněných firem, tyto další dvě „spřízněné“ firmy podaly v součtu nabídku ve stejné výši. Naopak u údajně formálně účastnících se subjektů by soud očekával, že své ceny do nabídky sice nadhodnotí nad nabídku předem vybraného uchazeče, ovšem ceny v nabídkách budou rozdílné, aby právě eventuálně nevzbudily pochybnost.
825. U hlavního líčení konaného dne 12. 10. 2021 (č. l. 41242 a násl.) při výslechu svědka H. byl obžalobou tento svědek obžalobou konfrontován rovněž s tím, že nabídky RENARDS a GRANTIKA byly údajně podány stejného dne (což tedy mělo zřejmě evokovat, že byly podány jednou osobou, a tedy opět prokazovat jejich údajnou spřízněnost). Z Volné přílohy II/3 ze stopy č. 3, kde jsou nabídky obou společností v originále zajištěny, sice vyplývá, že CPS jako administrátor

zakázky přijal zakázku od RENARDS dne 26. 7. 2010 v čase 09:36 hod. a nabídku od GRANTIKA v čase 09:38 hod., obě nabídky přijal svědek K. z CPS, kdy i z této okolnosti (blízkého časového podání) by mohlo být dovozováno spríznění obou společností. Ovšem jak bylo dále rovněž prokázáno, v tomto čase byly nabídky pouze doručeny poštovním doručovatelem, proto je tak krátké časové rozpětí jejich přijetí. Ovšem součástí nabídek jsou i obálky, ve kterých byly nabídky CPS zaslány, tak z podacích razítek na obálkách vyplynulo, že nabídka RENARDS byla podána k poštovní přepravě na podací poště Brno 2 s datem a časem podání 23. 7. 2010 v 15:49 hod., nabídka GRANTIKA byla podána na podací poštu Brno 1 dne 23. 7. 2010 v 21:57 hod., tedy na rozdílných poštách v rozdílných časech.

826. S tvrzením obž. Ch. o nelogičnosti spočívající v tom, že kdyby šlo o předem dojednané soutěžitele, že pak nedává smysl, aby dal tak nízkou nabídkovou cenu, se soud zcela neztotožňuje. Nabídka RPSC totiž činila částku 1 599 840 Kč vč. DPH, nabídky ostatních dvou soutěžitelů byly shodné ve výši 2 340 000 Kč, a je sice pravdou, že pokud by RPSC podala nabídku s cenou 2 339 999 Kč, jednak by byla nabídka RPSC vítězná, jednak by společnost RPSC skutečně maximalizovala předem jistý zisk. Ovšem to vše pouze za předpokladu, že by nabídku nepodala žádná jiná společnost, kdy v tomto případě nemohl obžalovaný dopředu cokoliv předvídat, soutěž byla otevřená a nabídku mohl podat další soutěžitel. Naopak takto nízká cena může svědčit o tom, že měl obžalovaný zřejmě maximální zájem vyhrát předmětnou soutěž, proto dal nízkou nabídkovou cenu. S čím se soud shoduje, tak s argumentací obžalovaného v tom smyslu, že nebyla zajištěna žádná komunikace mezi údajně sprízněnými dvěma subjekty a samotným obžalovaným (ani jiným zástupcem RPSC). Sice v emailu dne 30. 6. 2010 Pavel Ch. zasílá z emailové adresy xxx příjemci Ivo K. v předmětu „info“ požadované informace, kdy jejím obsahem jsou kontaktní údaje na tři firmy (IČo, sídlo), a to jeho společnosti RPSC ideas, a dále GRANIKA České spořitelny a ECONOMY RATING, nelze ovšem z toho kromě skutečnosti, že mohl předat, jak sám obžalovaný tvrdí, v rámci průzkumu trhu kontakt na další potencionální dodavatele, ale nic víc dovozovat. Navíc, jak uvedl svědek Ing. Karel B., jako zástupce spol. RENARDS dotační, tak pro město Přerov v minulosti vykonávali dlouholetou zakázku, šlo o integrovaný plán rozvoje města Přerova. Tedy ani tato společnost nebyla pro zástupce města Přerov cizí a neznámou společností, pokud měli s firmou dobrou zkušenost, je logické, že ji znovu oslovili jako možného dodavatele.
827. Nakonec k zajištěnému důkazu v podobě emailu ze dne 26. 7. 2010, kdy Roman Š. posílá emailem obž. Ch. v předmětu „číslo“ v příloze fotografii ve formátu jpg (IMAG0014.jpg) ručně psaných poznámek, kdy fotografie byla vytvořena dle úředního záznamu PČR dne 19. 7. 2010 Mgr. Romanem Š. na jeho mobilní telefon, kdy dokument obsahuje seznam firem, které byly osloveny k podání nabídky do soutěže o veřejnou zakázku na Poskytnutí poradenských služeb při přípravě a realizaci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“, doplněný o nabídkové ceny a poznámky, kdo se účastní a kdo ne, kdy nabídková cena je rozčleněna na žádost spolu se studií a na dotační management. U RENARDS je poznámka – *víc než 2 MIL – zariženo*, přičemž až do dne 27. 7. 2010 do 10:00 hod. bylo možno podávat nabídky a až dne 29. 7. 2010 došlo k otevření obálek. Z výslechu svědka Mgr. Romana Š. (bod 136. rozsudku) z přípravného řízení soud nezjistil ve vztahu k předmětnému emailu s příloženou fotografií nic podstatného, svědek pouze obecně uvedl, že neví o žádných dohodách ve vztahu k této veřejné soutěži. Neví o tom, že by byly uzavřeny jakékoliv dohody o účasti na soutěži mezi RPSC, GRANTIKA, RENARDS a ECONOMY RATING. K uvedené fotografii ještě soud dodává, že uvedené nabídkové ceny odpovídají fakticky podaným nabídkám u GRANTIKA, kde je uvedeno 750 (zřejmě tisíc) za žádost a studii a 1,2 za dotační management, což odpovídá konečné nabídce, ovšem na fotce mělo jít o ceny včetně DPH, kdežto v nabídce se jedná o ceny bez DPH. U ECONOMY jsou uvedeny ceny, ovšem nabídka z jejich strany podána nebyla. U RENARDS jakékoliv konkrétní údaje absentují, jen je uvedeno víc než 2 mil., a u samotné RPSC jsou částky rovněž zcela jiné. RPSC podávala nabídku ještě v nižších cenách, než je uvedeno na předmětné

fotografii. Z výše provedených důkazů nelze dle soudu bez pochybností dovodit, že došlo k manipulaci s tímto výběrovým řízením. Celý bod 351. obžaloby tak dle soudu nebyl vůbec prokázán, znovu je opakováno, že EUNICE nabídku nepodávala, že dokument zasílaný Š. obž. Ch. 3 dny před otevření nabídek minimálně z poloviny neodpovídá konečnému výsledku ve smyslu podaných nabídek, účastníků, či samotných cenových nabídek a k tvrzení, že obž. Ch. sjednává subdodavatelskou smlouvu již před podáním nabídky je opět naprosto logické. V nabídce samotné RPSC výslovně označila Františka H. z EUNICE jako osobu, která se bude podílet na zpracování studie proveditelnosti, a to lze těžko učinit, pokud nebude předjednan takový případný souhlas o spolupráci. Nelze podat nabídku a nemít předem zajištěného subdodavatele pro část, kterou zpracovatel objektivně není schopen dodat vlastními silami.

828. K nabídce RPSC soud ještě dodává, že součástí nabídky je kapitola o předpokládaném složení realizačního týmu, kdy mezi osobami, kteří se budou na zpracování studie proveditelnosti podílet, je výslovně uveden právě František H. včetně svého zaměstnavatele, tedy EUNICE. Na to navazuje po výběru nabídky RPSC jako vítězné uzavření Mandátní smlouvy dne 1. 9. 2010 mezi RPSC a Statutárním městem Přerov, jejímž předmětem je poradenská činnost při přípravě a realizaci projektu – zpracování studie proveditelnosti a žádosti pro podání projektu o finanční podporu a následný dotační management po dobu realizace projektu. Smlouva na straně RPSC byla podepsána obž. Ch. a rovněž svědkem Romanem Š. Již před podpisem mandátní smlouvy probíhá jednání o subdodávce mezi obž. Ch. a Františkem H. a rovněž o subdodávce mezi obž. Ch. a Luděkem T. z SEVERITY. Luděk T. a František H. se tedy skutečně podíleli na vypracování studie proveditelnosti. Na spolupráci s nimi byly uzavřeny klasické písemné smlouvy, pokud by mělo jít o nějaké protiprávní jednání, těžko budou takové smlouvy přiznaně uzavírány. Obž. Ch. v rámci svého výslechu popsal, jakou část zpracovávala ve studii svými silami RPSC a co naopak bylo nutno popotávat subdodavatelsky, kdy na tomto postupu soud neshledává rovněž ničeho protiprávního. Na popisu dalšího jednání obž. Ch. ve vztahu ke zpracování studie proveditelnosti, tak vyjma tvrzení, že *studii zpracovávali v části digitalizace a DMS tak, aby byla výhodná pro Bach systems, která následně dodávala tuto část plnění v následně realizované veřejné soutěži a stejným způsobem se na studii podíleli obžalovaní Josef, Michal a David T. z TESCO SW a obž. Josef S. z AutoCont*, neshledává opět soud ničeho protiprávního. Samotné tvrzení, že je studie zpracována ve prospěch Bach systems, TESCO SW a AutoCont, je pak obžalobou skutečně pouze tvrzeno, není toto tvrzení ničím prokazováno, jedná se přitom dle soudu o otázku natolik odbornou, že bez případného minimálně odborného vyjádření není možné toto tvrzení prokázat a předtím musí být takové údajné zvýhodňující znění navíc přesně identifikováno a popsáno. Nelze na tento závěr usuzovat ani z komunikace, kde např. Luděk T. informuje o zájmu na budoucí zakázce. Nehledě k tomu, že ze svědeckých výpovědí a z vyjádření všech obžalovaných vyplývá, že studie proveditelnosti nebyly konkrétní a podrobné, ani nemohly být, s ohledem na časový odstup od následně vypisovaných veřejných soutěží. Studie proveditelnosti byla zpracována v tomto případě ke dni 25. 11. 2010 a veřejná soutěž byla zveřejněna a vyhlášena dne 20. 2. 2013, tedy po více než 2 letech. Ani z výpovědí svědka Ing. Luděka T. (bod 133. rozsudku) soud nezjistil žádnou okolnost podporující obžalobu, navíc svědek pro časový odstup od projednávaných okolností nebyl schopen přesněji vypovídat. Obecně uvedl, že Severity se zabývala konzultingem a dodávkami v oblasti bezpečnosti informačních systémů a zpracováváním podkladů pro studie proveditelnosti spojených s programy IOP. Dále obecně popsal činnost na studii proveditelnosti, včetně zajišťování alternativních řešení, jakožto povinné součástí studie. Jak dále uvedl, nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a proto na základě zadání dělal sken trhu, co je k dispozici, co kdo umí dodat. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen plnit jen jeden dodavatel. Svědek Ing. Miroslav B. ze společnosti Bach systems využil svého práva nevypovídat a jeho výpověď soud opomněl přečíst u hlavního líčení, jak již bylo uvedeno s tím, že

ani tak by jeho výpověď nebyla schopna ovlivnit rozhodnutí soudu.

829. V další části obžaloby v bodě C. je obž. Ch. kladeno za vinu, že v době *od 7. 7. 2011 do 10. 12. 2011* se s obž. Josefem S. *domluvil na podmínkách, za kterých by mohli zvládnout soutěž o tuto dílčí veřejnou zakázku projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova, kdy za tímto účelem měl obž. S. zajistit jednu z podmínek, a to třetí firmu pro podání nabídky do soutěže.* A dále je mu kladena za vinu určitá participace na jednání Františka H., tedy že: *František H. s obž. Ch. s cílem zajistit pro EUNICE realizaci dílčí veřejné zakázky, domlouvali (H. s Ch.) kvalifikační předpoklady, upravoval (H.) zadávací dokumentaci k této dílčí veřejné zakázce, doporučil (H.) na žádost obž. Ch. vhodné spřízněné subjekty figurující v následné soutěži pouze formálně, bez zájmu skutečně konkurovat, kdy tyto spřízněné subjekty obž. Ch. ve spolupráci s dosud neustanoveným členem rady města prosadil do seznamu oslovených firem k podání nabídky.* Tato pasáž se tedy týká evidentně další dílčí veřejné soutěže na Zpracování projektové dokumentace a souvisejících poradenských služeb na projekt Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. K první části, kdy měl obž. Ch. dojednat s obž. S. *jakousi třetí firmu pro podání nabídky,* soud opět dodává, že této v obžalobě popsané konstrukci nerozumí. Je zřejmě vycházeno z jediného emailu, konkrétně ze dne 18. 7. 2011 (č. l. 15020), kdy Josef S. emailem sděluje obž. Ch. ve věci „ad strategie Pr.“, že: *podle něj je třeba splnit tři podmínky a pak by mohli věc úspěšně zvládnout. Jde o: - Chut' úřadu do spolupráce v úrovni nad Jitkou - Externí společnost pro řízení - Třetí firmu pro nabídku. Závěrem S. píše, že třetí odrážku si bere za své a zajistí.* Ačkoli není nikde zaznamenaná reakce obž. Ch. na tento email, z emailu samotného nelze dovodit jakoukoliv vzájemnou dohodu, když navíc sám S. píše, že: *úkol Třetí firmu pro nabídku si bere za své.* Pokud soud projde zadávací dokumentaci (přesněji výzvu k podání nabídky) k veřejné zakázce na zpracování projektové dokumentace, opět musí konstatovat, že zadávací podmínky z výzvy byly opět zkontrolovány ze strany CRR předtím, než byla soutěž zveřejněna, bez negativního zjištění. Samotná Výzva pro podání nabídek k této zakázce malého rozsahu byla zpracována zástupci samotného zadavatele, tedy Statutárním městem Přerov. Předmětem byla dodávka projektové dokumentace, následné posouzení nabídek řešení s touto projektovou dokumentací, nezbytné poradenství v oblasti eGovernmentu a součinnost se zadavatelem a jeho IT oddělením při přípravě projektové dokumentace. Předpokládaná hodnota zakázky byla 1 mil. Kč. Hodnotící kritéria byla 70 % nabídková cena a 30 % termín dodání projektové dokumentace. Nikde v zadávací dokumentaci není požadováno podání minimálně dvou či více nabídek. Stejný požadavek nebyl v té době stanoven ani v zákoně o veřejných zakázkách. Požadavek na minimálně dvě nabídky nevyplývá ani z Příručky pro žadatele a příjemce finanční podpory v rámci Integrovaného operačního programu pro prioritní osu 2. Uvedený motiv pro sjednání údajné dohody v podobě zajištění třetí firmy jako podmínka pro úspěch v soutěži, tak nedává soudu logiku a obžaloba blíže nespecifikuje, co bylo touto částí obžaloby vůbec myšleno. V samotné zadávací dokumentaci k této zakázce malého rozsahu je uvedeno technické kvalifikační kritérium, a to seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních třech letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění, konkrétně: *3 významné služby v oblasti poradenství projektů eGovernmentu, z nich hodnota každého realizačního projektu byla minimálně ve finančním objemu 50 mil. Kč bez DPH.*
830. Ohledně kvalifikačních předpokladů obž. Ch. skutečně v uvedené době od cca 7. 7. 2011 do 10. 12. 2011 komunikuje, je ovšem nutno si uvědomit, že v této době již pro Přerov působil na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 1. 9. 2010 mezi RPSC a městem Přerov, jejímž předmětem je poradenská činnost při přípravě a realizaci projektu. Např. z emailu vyplývá (č. l. 15018), že dne 7. 7. 2011 Ing. Lukáš N. z pozice generálního ředitele GRANTIKA České spořitelny potvrzuje emailem obž. Ch., že: *jsou schopni tam dát 5 referencí nad 30 mil. – dotační management.* Ačkoli mělo jít na straně GRANTIKA o spřízněnou společnost (v předchozí zakázce na studii proveditelnosti), a společnost posílá obž. Ch. své případné referenční zakázky, jsou ve finální Výzvě k podání nabídek požadovány referenční zakázky v hodnotě o 20 mil. vyšší, než sděluje GRANTIKA, že by byla schopna dodat do potencionální nabídky. I z tohoto soud zpětně

dovozuje, že o žádnou spřízněnou společnost skutečně nešlo, že obž. Ch. z pozice poradce v rámci průzkumu trhu zjišťuje možné nastavení parametrů do výzvy k podání nabídky. Že naopak obž. Ch. jednal naprosto otevřeně a nediskriminačně a z pozice poradce, o tom dle soudu jednoznačně svědčí email ze dne 20. 9. 2011 (č. l. 15074, 15075 – 15091), kdy obž. Ch. zástupcům města Přerov, konkrétně Haně M., Jitce K., Jiřímu B. a Petru K., zasílá návrh zadávací dokumentace s žádostí o připomínky. Jde o zadávací dokumentaci k zakázce na dodávku „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova – zakázka na tvorbu zadávací dokumentace“. Dodává, že: *u některých bodů se jedná jen o předběžný návrh (například u kvalifikace), protože se snaží tyto věci předjednat s CRR a MVČR, ale ještě od nich nemá zpětnou reakci.*

831. Ze strany města Přerov bylo výzvou k podání nabídky osloveno nejdříve 9 společností (AutoCont, DELL Computer, Fujitsu, HEWLETT-PACKARD, IBM, MICROSOFT, NWT, Servodata, T-Systems). Z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 28. 12. 2011 vyplývá (č. l. 9078 – 9088), že byla podána jediná nabídka od EUNICE. Komise rozhodla o doporučení zrušit zakázku z důvodu doručení pouze jedné nabídky. V této souvislosti soud upozorňuje na stanovisko administrátora Mgr. K., který tlumočil návrh úseku veřejných zakázek, že: *žadavatel může zrušit zadávací řízení až do doby rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky, pokud byla podána jenom jedna nabídka (§ 84 odst. 3 písm. b) zákona).* Toto je přímo zachyceno v protokolu o jednání komise a jen to dokládá, co soud uváděl shora, že nebyla potřeba žádných dvou či dokonce tří nabídek (a to dle soudu ani v případě, pokud samo město mělo nastaveno striktnější pravidla a případně požadovalo nabídky dvě, jak tvrdil sám obž. Ch.). Navíc AutoCont ani sám nabídku nepodává, proto tvrzení obžaloby o zajištění třetího subjektu (což eventuelně mohl být sám AutoCont) do této veřejné soutěže, je skutečně nejen nelogické, ale ani případně nebylo nijak realizováno, byla podána jen jedna nabídka. Jak dále z protokolu vyplývá, obž. Ch. při jednání komise upozornil na *riziko časového prodlení a navrhl oslovit další firmy.* Takto se dle soudu nechová osoba, která je podjatá vůči soutěžiteli, navíc právě vůči EUNICE. Přílohou protokolu je skutečně čestné prohlášení členů komise dle § 74 odst. 7 zák. č. 137/2006 Sb., včetně prohlášení obž. Ch., který tedy podepsal prohlášení o obsahu, že: *se nepodílel na zpracování žádné z podaných nabídek, nemá osobní zájem na zadání příslušné veřejné zakázky, s žádným uchazečem jej nespojuje osobní, pracovní či jiný obdobný poměr a není ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjatý.* V této souvislosti jen soud dodává, že z dokazování nevyplývalo, že by některou z podmínek čestného prohlášení obž. Ch. nesplňoval, kdy skutečně smluvní vztah s EUNICE byl již ukončen (Studie proveditelnosti, na které subdodavatelsky participovala EUNICE, byla již hotová a předložená městu). Navíc v zachycené komunikaci vždy spolu obž. Ch. a František H. hovoří uctivě, vykají si, komunikace je vedena zcela formálně apod. Dne 29. 12. 2011 rada města zrušila zakázku na zpracování projektové dokumentace, nově schvaluje zadání této zakázky, zároveň schvaluje výzvu k podání nabídek adresovanou vybraným zájemcům dle doplněného seznamu, ustanovuje komisi pro posouzení nabídek a hodnotící komisi. Rada tedy schválila vybrané zájemce, tentokrát již šlo o celkem 15 oslovených společností, mezi nimi i opět AutoCont a nově např. TESCO SW, EUNICE. Termín dodání projektové dokumentace byl v zadávací dokumentaci stanoven na 30. 4. 2012.

832. Z protokolu o jednání komise pro otevírání obálek vyplývá (č. l. 9241 - 9267), že dne 17. 1. 2012 proběhlo nové jednání komise pro otevírání obálek, bylo zjištěno podání tří nabídek, od EUNICE v cenové nabídce 500 000 Kč bez DPH, od RELSIE s cenovou nabídkou 954 000 Kč bez DPH a od AutoCont s cenovou nabídkou 980 000 Kč bez DPH. Další jednání komise bylo stanoveno na 19. 1. 2012. Obž. Ch. opět ve smyslu § 74 odst. 7 zák. o veřejných zakázkách podepsal čestné prohlášení o stejném obsahu. EUNICE byla vyzvána ke zdůvodnění mimořádně nízké cenové nabídky. Z vysvětlení mimořádně nízké cenové nabídky vyplývá, že pod zprávou pro komisi je podepsán obž. V. a tento zdůvodňuje nízkou cenovou nabídku množstvím poskytovaných služeb obdobného charakteru pro další klienty (Statutární město Zlín, Statutární město Olomouc, Havířov, Jihomoravský kraj, Zlínský kraj), kdy cenová nabídka pro obdobné zakázky je cenově

srovnatelná i s těmito dalšími zakázkami. Z Protokolu o jednání komise pro posuzování a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 9279 – 9280), že dne 26. 1. 2012 se sešla tato hodnotící komise a doporučuje zadavateli uzavřít smlouvu o dílo v souladu s nabídkou uchazeče EUNICE v ceně 500 000 Kč bez DPH. Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 15518 – 15524), že dne 27. 1. 2012 rada vylučuje z další účasti na veřejné zakázce uchazeče RELSIE a AutoCont pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů, rozhoduje o výběru nejhodnější nabídky EUNICE a schvaluje uzavření smlouvy s touto společností. Z provedených důkazů tak opět nelze jakkoli dovést zmanipulování této dílčí veřejné soutěže na dodavatele zadávací dokumentace.

833. Poslední část obžaloby klade obž. Ch. za vinu podíl na vytváření již samotné zadávací dokumentace za účelem zvýšení pravděpodobnosti úspěchu v budoucí veřejné soutěži pro TESCO SW a pro společnost EMOS, a to v období časově vymezeném od 29. 11. 2011 do 20. 2. 2013, kdy byla zveřejněna zakázka samotná. Přitom jednání obž. Ch. je pospáno jako pomoc při průběžném zpracovávání požadavků vyhovujících TESCO SW a EMOS do průběžných verzí zadávací dokumentace. Soud jen podotýká, že pokud je ve vztahu k obžalovaným v této části kladeno za vinu jednak: *průběžné zapracování do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS*, a jednak: *úprava zadávací dokumentace a přeposílání si jednotlivých verzí nejméně formou elektronické komunikace*, jde de facto pořád o stejný popis jednoho jednání. Znovu soud podotýká, že obž. Ch. se neangažoval samoučelně, ale na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 1. 9. 2010 mezi RPSC a Statutárním městem Přerov, byl stále povinován poradenskou činností při přípravě a realizaci projektu. V této souvislosti soud dále poukazuje na skutečnost, že jednání obžalovaného má spadat do doby obžalobou vymezeném od 29. 11. 2011 do 20. 2. 2013, ovšem samotná smlouva o poskytnutí poradenských služeb byla s EUNICE uzavřena až 6. 3. 2012 a samotná projektová dokumentace, jejíž součástí je zadávací dokumentace k hlavní zakázce, byla ze strany EUNICE předložena městu Přerov již dne 30. 3. 2012, byla ještě připomínkována, ovšem připomínky mohly být činěny nejdéle do 4. 8. 2012, jak bude ještě uvedeno. Pokud mělo docházet k ovlivňování zadávací dokumentace, tak maximálně je možno jako nejzazší hranici údajně páchané trestné činnosti ukončit datem 4. 8. 2012 (nikoli až datem vyhlášení veřejné soutěže, tedy o cca 6 měsíců později). I tak v časovém úseku ke skutku C. vymezeném, navíc mezi podstatnými důkazy obžaloby jsou výslovně uvedeny pouze 2 body, konkrétně bod 206. a bod 227. Bod 206. jen nepřímou a v bodě 227. jde o oficiální komunikaci mezi členy Řídicího výboru ze dne 4. 4. 2012. Soud sám dohledal ještě email ze dne 7. až 10. 12. 2011 (č. l. 15423, 15425). Z těchto důkazů pak absolutně nejde dovést jakékoliv aktivní jednání ve vztahu k vytvářené zadávací dokumentaci. Pokud obžalovaný k zadávací dokumentaci uváděl, že povinností jeho jako zástupce RPSC byl pouze dohled nad tím, aby se zadávací dokumentace výrazně neodchýlila od studie proveditelnosti, jinak s jejím zpracováním neměl co do činění, nelze než mu dát za pravdu. Nebyl zajištěn důkaz, že by jakoukoliv rozpracovanou verzi komukoliv zasílal prostřednictvím elektronické komunikace. Další popis jednání obž. Pavla Ch. obžaloba již neobsahuje.
834. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Pavlu Ch., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutek, pro který je obžalovaný stíhán, se částečně stal, avšak v prokázaném rozsahu není trestným činem, a to ani v případě jednání v bodě A. a ani v případě jednání v bodě C. podané obžaloby, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Radek N.

835. Obžalovaný k bodům A., B., F. a H. uvedl, že neovlivňoval žádnou formou žádnou veřejnou zakázku, neměl k tomu důvod ani motivaci. Je kriminalizován za jednání, které je zákonem nejen dovoleno, ale je běžné a žádoucí. Newps.cz, jejímž je zaměstnancem, je dodavatelem a provozovatelem dvou pilířů eGovernmentu, a to Czech POINT a datových schránek. Jsou v této oblasti specialisti a jde o systémy, na které se napojují úřady, z toho jediného důvodu byla veškerá jeho komunikace se zpracovateli studií a se zástupci zadavatelů. Bez této komunikace by jen těžko

vznikaly projekty, které v oblasti IT vznikají. Pod Czech POINT byla správa identit (IDM) na technologii Novell. A protože jejich společnost prezentovala tyto systémy, tak se zástupci úřadů na to dotazovali, protože měli za úkol se na systémy připojit. Ke skutku pod bodem A. uvádí, že projekt začal již v roce 2009, kdy nastupoval do Novell, dnes newps.cz, a projekty Czech POINT a datové schránky byly v rozvoji, nikdo nevěděl, jestli budou úspěšné. Nicméně vnitro chtělo po úřadech, aby se na tyto systémy připojovali, úřady systémy neznaly. Zanedlouho po nástupu do společnosti ho kontaktoval František H. s tím, že dělají studie proveditelnosti na úřadech a že by po nich, jako po provozovatelích a dodavatelích systému, na který se mají napojovat, chtěli podrobnější informace. Odkázal H. na web Ministerstva vnitra, kde byla veřejně dostupná dokumentace, ale časem ho H. opět kontaktoval, že dokumentaci si stáhnul, ale technicky jí nerozumí, nemá dostatečnou odbornost ve správě identit. H. na základě jeho žádosti, stejně jako mnoha dalším zadavatelům, dodavatelům, zpracovatelům studií, poskytl část dokumentace, respektive výňatek z této veřejně dostupné dokumentace. Nebyly to žádné unikátní informace, byly to informace veřejně přístupné. Co se týče zakázky města Přerov, newps.cz nikdy neuvažovala o účasti na zakázce. Městský úřad Přerov byl rovněž dlouhodobě uživatelem technologií Novell, a to dříve, než do společnosti nastoupil. V této věci ho kontaktoval H., který zpracovával studii a dotazoval se, jaké licence má úřad v Přerově od Novell nakoupeny, jak je licence možné použít do uvažovaného nového technologického centra. Opět se nejedná o žádnou nestandardní otázku, tehdy bylo běžné, že se ho zákazníci i zpracovatelé studií ptali, jaké licence mají a jak je můžou využít. Když si koupíte server, ten má více procesorů, tak některé licence Novell jsou omezené na nějaký počet procesorů, některé licence jsou naopak unlimited. Ve chvíli, kdy by zákazník měl licenci, která je omezená na počet procesorů a koupil by si server s více procesory, tak by licenci nemohl využívat, respektive musel by si dokoupit novou licenci a pochopitelně zpracovatelé studií tyto informace potřebovali. H. informace poskytl, následně až ze spisu se dozvěděl, že v té době úřad zvažoval, jestli bude vůbec dále na technologii Novell, nebo přejde na jinou. On neměl žádný zájem cokoliv ovlivňovat. Technologie Novell na Přerově již byla, stejně tak na Czech POINT. V obžalobě se vyšetřovatelé pozastavují nad formulací, že H. doporučil, aby do studie uvedl, že by měli dodavatelé systémů pro úřady respektovat provozní řád základních registrů. Newps.cz nebyla dodavatelem základních registrů, takže jeho připomínka nemohla Novell v čemkoliv pomoci. Pokud by si zákazník tento požadavek nedal, a v té době si to ani dodavatelé neuvědomovali, tak by systémy, které by si pořídil, nemohl používat, protože by nesplňovali provozní řád základních registrů. Považoval to za profesní slušnost tuto informaci poskytnout. Ke skutku B. a k výzvě 06 na Magistrátu města Zlína uvádí, že o zakázce se dozvěděl v emailu od obž. V., který se jej dotazoval, zda se budou zakázky účastnit. Vyžádal si u zadavatele zadávací dokumentaci, která mu přišla do emailu a následně veřejná zakázka byla zrušena. Po nějaké době se mu ozval H. s tím, že město Zlín chce vypisovat zakázku znovu, ale že tam padlo nějaké podezření, že původní zakázka byla vypsána diskriminačně, že by se chtěl informovat, jestli ta kritéria, která tam jsou nyní nastavená, jsou pro ně diskriminační, nebo zda jsou schopni je splnit. On se na kritéria podíval, nebylo tam pro ně nic diskriminačního a v tomto smyslu odpověděl. Vnímá a dodnes to vnímá jako předběžnou tržní konzultaci. Poskytl H. tuto informaci, následně ještě řešili otázku připojovaných systémů, kdy H. zajímalo, jestli mají zkušenosti se systémy, které se připojují. Ne všechny systémy byly připraveny na to, aby se mohly napojit na jednotný identitní prostor. H. zajímalo, které systémy jsou ty problematické, protože jednalo se o tři skupiny systémů, první, které umožňovaly napojení, druhé, které to neumožňovaly a systémy, které to umožňovaly za vysokých nákladů. Ve chvíli, kdy by si dali systém, který je nepřipojitelný, tak by soutěž byla nedodatelá. Tyto informace, které H. poskytl, nebyly pro nikoho zvýhodňující a už vůbec ne diskriminační. Opět se jednalo o výhodu pro zákazníka, že zákazník věděl podle jejich zkušeností, co je použitelné. U skutku pod bodem F. byla výzva 09 vypsána pro ORP, to jsou obce s rozšířenou působností, to jsou větší celky, mají více agendy, tím pádem jim dalo vnitro více peněz na to, aby systémy, které si v rámci výzvy 06 pořídili, mohli zdokonalit, rozšířit, zvětšit. A bylo tak opět nutné, aby zpracovatel studie komunikoval se všemi stávajícími dodavateli systémů, protože tyto systémy se měly

zlepšovat, zvětšovat, rozšiřovat. Jako příklad uvádí, že v rámci dodávky výzvy 06 se zjistilo, že magistrát si vypsal správu identit pro 450 uživatelů, ale tím, že chtěl rozšířit správu pro své zřizované organizace, jako např. pro městskou policii, pro školy, tak se dostal na počet 900 uživatelů a bylo nutné, aby si magistrát licence dokoupil ať už v rámci výzvy, nebo mimo výzvu, ale kdyby to neudělal, byl by v rozporu s licenčním ujednáním výrobce, což by ho v důsledku stálo nějakou pokutu a není běžné, že by obzvlášť úřady používaly licence v rozporu s licenčním ujednáním. A to vše byly informace, které H. zajímaly, ostatně jak z komunikace s H. i se samotným zákazníkem vyplývalo, zaměstnanci Magistrátu města Zlína sami pověřovali H. těmito dotazy. Jeho samotného i H. informovali, že chtějí, aby spolu komunikovali, aby si tyto věci vyjasnili a aby to H. analyzoval. On veškeré informace, které H. poskytoval, považuje za korektní, nikoho neznevýhodňovaly, ani nikoho neomezovaly. V rámci spisu je i komunikace se zástupci TESCO SW, ale je to jenom selektivně vybraná komunikace, která se hodila do spisu, protože kdyby tam byla seriózně vybraná veškerá komunikace, kterou v té době vedl, tak tímto způsobem komunikoval s desítkami, možná i stovkami firem, dodavateli, zpracovateli, zákazníky, kteří se informovali. Opět upozorňuje, že byli dodavatelé a provozovatelé systému, na který se všichni měli napojovat. V rámci této výzvy 09 byla vypsána zakázka, která měla 6 částí. Jejich společnost měla kompetence na tři části, proto ve třech částech podali nabídku. V té době se všechny zakázky soutěžily pouze s jedním hodnotícím kritériem, a to je cena. Ve dvou z těch nabídek měli nejnižší nabídkovou cenu a vyhráli. Zakázku dodali, systém byl bez výhrad akceptován a je používán. Posledním skutkem pod bodem H. je výzva 09 na Krajském úřadě Zlín. Z krajského úřadu s ním komunikoval pan K., který měl tyto projekty na starosti. Ze vzájemné komunikace bylo patrné, že K. se technicky v tom neorientuje. Na každé konferenci s ním měl dlouhé rozhovory, dokonce byl i u nich na prezentaci, dotazoval se, jestli je možná i nějaká spolupráce v případě, že tam někdo vyhraje studii proveditelnosti, jestli jsou schopni a ochotni této firmě poskytnout informace. On s tím neměl žádný problém, ostatně byla to náplň jeho práce, on byl v Novell na to, aby propagoval a vysvětloval tyto informace v oblasti eGovernment. Následně byl kontaktován H., že vyhráli zakázku na studii proveditelnosti a byl dotázán, jestli můžou dělat technického konzultanta. O tuto službu ho požádal nejdříve K., následně H. S úřadem byla tato informace komunikována naprosto otevřeně, úřad věděl, že jsou využíváni na odborné konzultace, na které si po technické stránce pracovníci EUNICE netroufli. Za tuto práci nedostávali žádnou odměnu a byla to běžná praxe. Účastnil se několika prezentací, několika diskuzí na úřadě s pracovníky krajského úřadu, ať už to byl K., nebo jeho nadřízený S. V jednu chvíli je i kraj požádal, jestli můžou ještě poskytnout pro kraj prezentaci řešení Novell na správu identit. To udělali a v ten den prezentovala ještě Marbes, Microsoft a tuší, že IBM. Z jeho pohledu jak tenkrát, tak i dnes, vnímá toto jako nutnou předběžnou tržní konzultaci, aby si zákazník udělal představu, jaké možnosti má a jakým směrem se vydá. Prezentace proběhly a tím jejich účast na zakázce skončila. V rámci výběrového řízení, které bylo následně vypsáno, nabídku nepodávali, protože technicky nesplňovali požadavky zákazníka. Z toho důvodu nechápe, proč je obžalován z nějaké manipulace zakázkou, protože pokud ji zmanipuloval tak, že pak nebyl schopen splnit požadavky, tak to nedává úplně smysl a nějaká teze, že měl zvýhodnit TESCO SW, k tomu neměl žádný důvod. TESCO SW byla pro něj normální komerční společnost.

836. Obžalovaný u hlavního líčení dne 24. 5. 2022 (č. l. 43056) přednesl doplnění svého vyjádření k obžalobě. Uvedl, že svědek Aleš M. poskytl podstatné informace k fungování CRR ve vztahu k posuzovaným projektům a uvedl, že CRR neposuzovalo předložené dokumenty pouze vlastními personálními kapacitami, ale spolupracovalo i s externími pracovníky, s odborným garantem, který posuzoval technickou část věci i z hlediska zákazu druhové specifikace a v posuzovaných projektech nebyly zaznamenány žádné konkrétní výhrady. Svědkyně Jitka K. uvedla, že nebylo v kapacitách úřadu zpracovat si studie proveditelnosti vlastními silami, sama uvedla, že ví, že EUNICE dělala průzkum trhu. Že není v silách IT pracovníků koncových zákazníků znát technické detaily produktů na IT trhu, potvrdil i svědek B. a další svědci. Svědkyně K. dále potvrdila, že o komunikaci mezi EUNICE a jeho osobou věděla, potvrdila, že první schůzku mezi ním a H.

uspořádala ona, a to z toho důvodu, že technologie Novell byly na úřadě již od roku 1999 a Novell musela poskytovat příslušné informace zpracovateli studie. Svědek David O. uvedl, že se účastnili poradenské činnosti v oblasti zpracování studie proveditelnosti a zadávací dokumentace, vysvětlil, že poradenská činnost byla orientovaná na hledání naplnění potřeby zákazníka, dále potvrdil i přednáškovou a vzdělávací činnost pracovníků Novell. Obdobně se vyjádřil i svědek H., který byl též ve spojení s osobami z úřadů a účastnil se školení a prezentací. Svědek Ivo S. uvedl, že Novell se podílela na vytváření jednotného identitního prostoru pro Ministerstvo vnitra, což byl jeden z podstatných pilířů českého eGovernmentu, postavený právě na technologii Novell. Uvedl, že pracovníci Novell na odborných konferencích prezentoval technické fungování těchto systémů pod záštitou Ministerstva vnitra. Potvrdil, že systémy místních samospráv měly být schopné s centrálními systémy vzájemně komunikovat, a navázat se na ně. Z výslechu svědkyně M. vyplynulo, že jednání se zástupci krajů v rámci zpracovávání podkladů byly přítomni i zástupci třetích subjektů, tito se podíleli na debatách o obsahu studií proveditelnosti a dalších dokumentů, jednalo se přitom o zástupce IT firem, kteří mohli být potenciálními soutěžiteli. Svědkyně M. uvedla, že pokud se týká zpracování studií proveditelnosti, objevovaly se požadavky zadavatelů (úřadů), aby proběhla jednání s konkrétními společnostmi. Ve vztahu ke skutku A. je ve spise zachycena jeho emailová komunikace, kterou je nezbytné zasadit do kontextu, který je definován zejména tím, že na Magistrátu města Přerova byly zavedeny licence Novell již někdy od roku 1999. Jeho komunikace s H. navazovala na konkrétní požadavky K. ve vztahu k obsahu studie proveditelnosti (č. l. 11779 - 11783). Z emailové komunikace mezi ním a K. to chápe tak, že Přerov zvažoval jak setrvání u aktuální technologie Novell, tak přechod na technologii Microsoft. Varianty řešení, se kterými H. pracoval, musely zohlednit jak eventualitu použití licencí Novell, tak eventualitu licencí Microsoft. Ve vztahu ke studii proveditelnosti H. neposkytl žádnou informaci, která by byla nevěřejná, nebo předmětem obchodního tajemství, byla to čistě technická informace. Ta H. citovaná ustanovení 5.2 a 7.4.1 studie proveditelnosti se týkají pouze naprosto obecného technického vymezení projektu, netýkající se žádné konkrétní technologie. Ze spisu nevyplývá, že by do studie proveditelnosti zasáhl konkrétním doplněním textu. Pokud se týká jeho komunikace ke skutku B., H. ho žádal o konzultaci v souvislosti s napojením na základní registry, to je výhradně technická otázka. Bez funkčního napojení na základní registry by systém nebyl k ničemu. Opět komunikaci iniciuje H., který se obrací na něj (č. l. 13270). Obdobně je to i v dalších případech, kdy se jedná o doporučení pro připojení na sdílené služby eGovernment, základní registry atd., dále o doporučení na integraci systému, které potřebuje pro tyto služby. Proto jej též žádal o zaslání seznamu konektovaných systémů, aby věděli, které systémy půjde napojit snadno, a které s problémy (č. l. 13281). I v posledním případě (č. l. 13316) se jedná o požadavek na konzultaci kompatibility se základními registry. Na č. l. 12800 se jedná o zprávu o kontrole technických parametrů nabídek. Z ní je zřejmé, že hned prvním kritériem, které bylo v rámci kontroly hodnoceno, je „*garance připojení na centrální projekty veřejné správy*“. Ve vztahu ke skutku F. se komunikace týkala toho problému, že Zlínský magistrát si vypsál v zakázce menší počet uživatelů, cca poloviční, než reálně měl. Tím se úřad vystavil nebezpečí, že bude užívat nelegální licence. H. o tom informoval B. (č. l. 25578). Jeho komunikace se tak týkala problematiky nedostatečných licencí, kompatibility systému s již dodaným plněním na základě předchozí zakázky z výzvy 06, kdy v rámci výzvy 09 se mělo toto plnění rozšiřovat. Považoval tak za logické a nutné, aby zpracovatel studie komunikoval s dodavatelem systému, který má být rozšířen. Tento požadavek na něj vznesla B. i H., považoval za profesní slušnost na tyto dotazy odpovědět. Ve vztahu ke skutku H. považuje za důležité, že Novell byl zcela transparentně přiznaným odborným konzultantem pro EUNICE, a to konkrétně pro oblast IDM. Z tohoto důvodu směrem jak k zaměstnancům EUNICE, tak k zaměstnancům Krajského úřadu Zlín, komunikoval odborná stanoviska. Ve všech případech, pokud se vyjadřoval k obsahu dokumentů, které mu byly kýmkoliv poskytnuty, ať už formou emailovou či telefonickou, byly jeho připomínky výhradně technicky neutrální, a vždy reagoval na předložený požadavek, nic nedělal z vlastní iniciativy. V samotné veřejné zakázce se neúčastnili, nepodávali nabídku, ani nebyli subdodavateli. Závěrem opět poukazuje na to, že obžaloba neoznačuje žádné konkrétní údaje, data

či technické specifikace, které měl do jakéhokoliv dokumentu vložit, a tím cokoliv ovlivnit.

837. V závěrečném návrhu obžalovaný (č. l. 43726 – 43727) zopakoval argumentaci, dodal, že u poslední zakázky F. stačí k obžalobě pouze jméno N. na protokolu z jednání. Přitom tento N. zastupoval zákazníka a nikoli potenciální dodavatele. Navíc se tato jednání zabývala problematikou ERP systémů, což je naprosto mimo jeho odbornost a nikdy by si nedovolil v této oblasti radit. Stačilo by, aby státní zástupce ztotožnil tohoto N. a zjistil by, že je to zaměstnanec KÚ Zlín, který má v popisu práce právě ERP systémy.
838. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu uvedl (č. l. 43722 – 43727) ve vztahu k jednání obžalovaného jako člena organizované skupiny, že existence organizované skupiny jednoznačně nebyla prokázána. Nebyl navržen ani proveden jediný důkaz, ze kterého by vyplývalo, že organizovaná skupina existuje, na základě jakých vnitřních mechanismů funguje. Tento právní závěr nebyl dostatečným způsobem odůvodněn v obžalobě, a stejně tak k němu nezaznělo vůbec nic po celou další dobu řízení. Má navíc za to, že konstrukcí o organizované skupině se obžaloba snaží přemostit objektivní logické nedostatky v konstrukci samotných žalovaných skutků. Má na mysli především to, že v případech některých skutků obžalování či obchodní společnosti, ve kterých byli zaměstnání, předmětné zakázky vyhráli, někdy ne. V některých případech se zase tyto obchodní společnosti vůbec výběrových řízení nezúčastnily, nepodaly do nich nabídky. Přesto jsou zástupci těchto obchodních společností viněni z ovlivnění průběhu veřejné zakázky ve prospěch jiného subjektu, aniž by obžaloba jakkoli specifikovala mechanismy, důvody a motivace pro takovéto uspořádání domnělé trestné činnosti.
839. V souvislosti s obž. Radkem N. je nutno dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1231/TC-2012-252503 (č. l. 105 – 139) byl jmenovaný stíhán pro trestný čin Sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) a c) tr. zákoníku v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), písm. c), písm. d) tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a vědomě se členy organizované zločinecké skupiny ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v usnesení popsáním způsobem v bodech A., B., C., F., G., H a J. Ke stížnosti obviněného bylo toto usnesení usnesením NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.) ve vztahu k obv. N. částečně zrušeno, a to ve vztahu k bodům C., G. a J. NSZ uvedlo, že v bodě C. je zcela nedostatečný popis jednání obviněného, kdy z popisu skutku vyplývá pouze to, že s obviněným měly jiné osoby dohodnout vložení další osoby z Novell se záložním, duplicitním certifikátem, ale jiná aktivní role není popsána. To samé se týká bodu G., kdy z popisu jednání pouze nepřímě vyplývá, že obviněný měl spolupracovat na přípravě nabídky EUNICE a blíže nespecifikovaným způsobem se měl dohodnout s obv. V. na dodání osob z řad TESCO SW do řešitelského týmu a umožnit EUNICE podílet se na vypracování analýzy, kdy opět jde o nedostatečný popis, který nejeví znaky ani jednoho trestného činu.
840. Ačkoliv pro skutek popsáný v bodu bod G. již není obž. Radek N. stíhán podanou obžalobou, soud musí upozornit na samotný závěr NSZ o tom, že ve vztahu k bodu G. nebyly důkazy o tom, že by obž. N. měl spolupracovat na přípravě nabídky EUNICE atd., že jde o zcela nedostatečný popis, který nejeví znaky ani jednoho z trestných činů. Ani toto konstatování NSZ nezabránilo tomu, aby v bodě H. obžaloby bylo nadále obž. N. kladeno za vinu to samé jednání, tedy spoluúčast na zpracování nabídky EUNICE, dodání osoby do řešitelského týmu a tím umožnění podílet se na vypracování analýzy.

841. Podáním VSZ ze dne 6. 4. 2020 sp. zn. 4 VZV 4/2015 pak byl obž. Radek N. upozorněn na změnu právní kvalifikace, kdy nadále byl stíhán jen pro skutky A., B., F. a H., a jeho jednání bylo kvalifikováno jako trestný čin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku. Vypouštěna pak byla právní kvalifikace podle dle § 361 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku a kvalifikace podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), písm. c), písm. d) tr. zákoníku.
842. Ve vztahu k podané obžalobě je soudem ve stručnosti konstatováno, že obž. Radka N. se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, včetně vymezení údajných úkolů. V bodě A. obžaloby je jeho jednání popsáno toliko ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl František H. z EUNICE, která zpracovávala studii proveditelnosti, převzít od obž. Radka N., jakožto zástupce Novell, jím provedené návrhy úprav studie, zejména v kapitole 7.4.1. týkající se specifikace zadání technického řešení a provedené v zájmu TESCO SW ve prospěch prostředí Novell. Bod B. obžaloby měl obžalovaný v souvislosti s veřejnou zakázkou v úmyslu zvýhodnit Novell v budoucí veřejné soutěži, ovlivňovat přípravu a průběh zadávacího řízení a tím i následnou veřejnou soutěž samotnou. Konkrétně se měl v době od 1. 7. 2011 do 14. 3. 2012 podílet na úpravě zadávací dokumentace včetně technických specifikací, tyto měl upravovat a připomínkovat a posléze mu měl František H. předat finální verzi zadávací dokumentace ještě před vyhlášením veřejné soutěže. V bodě F. je opět jednání obžalovaného popsáno jen v souvislosti se zpracováním zadávací dokumentace, kdy měl v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013 ovlivňovat zadávací dokumentaci, kterou zpracovávala EUNICE prostřednictvím Františka H., prostřednictvím telefonické a emailové komunikace i při osobních jednáních, řešit kvalifikační kritéria a technické specifikace a podílet se na rozdělení částí zakázky nejméně ve prospěch Novell, Software602, GORDIC a TESCO SW. Obžalovaný měl konkrétně navrhnout H. úpravu zadávací dokumentace v části týkající se integračního systému založeného na formulářové bázi ve prospěch Software602 a v části týkající se zajištění komunikace vybraných agend s IDM ve prospěch Novell a dále úpravy zadávací dokumentace v části týkající se informačního systému pro řízení projektů a jeho integraci ve prospěch TESCO SW. Nakonec v bodu H. je obžalovanému kladeno za vinu jednání v souvislosti s podáním nabídky společnosti EUNICE do veřejné soutěže na zakázku „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“, kdy se měl podílet na přípravě nabídky EUNICE do soutěže samotné, měl konkrétně dodávat do nabídky pracovníky Novell, jako budoucí členy řešitelského týmu, pokud bude nabídka EUNICE vybrána jako vítězná. A v době od 13. 12. 2011 do 14. 9. 2012, kdy byla Analýza zpracována, kdy součástí Analýzy bylo i zpracování zadávací dokumentace k budoucí veřejné zakázce, tak se měl obžalovaný podílet na vypracování této Analýzy jako podkladového materiálu pro zadávací dokumentaci do podoby vyhovující Novell. Konkrétně měl obžalovaný komentovat připomínky zadavatele ze dne 17. 4. 2012, dne 19. 6. 2012 přijmout od H. 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu a materiál opatřit komentáři a připomínkami a ještě přijmout 22. verzi technické části zadávací dokumentace a přijmout k revizi finální verzi zadávací dokumentace na Vnitřní integraci úřadu.
843. V podané obžalobě je pak o obž. Radku N. ještě pojednáno v následujících bodech obžaloby. U skutku A. jde o body 86., kde je uvedeno, že obžalovaný prosazuje prostředí Novell, na rozdíl od obž. S., který prosazuje prostředí Microsoft. Nicméně v samotném bodu je nakonec uvedeno, že studie proveditelnosti ve finální fázi je ze strany EUNICE zadavateli předložena v obou variantách. U skutku B. je obžalovaný zmíněn v bodu 120., kde je uvedeno, že v rámci probíhajícího sporu mezi obž. V. za zpracovatele studie proveditelnosti a Davidem M. z Cortis, která zpracovávala zadávací dokumentaci, kdy je veden spor ohledně rozporů mezi těmito dvěma dokumenty, tak má František H. přeposlat zadávací dokumentaci k zakázce obž. N. a společně ji tyto dva (H. a obž. N.) upravují v oblasti technických specifikací až do finální podoby, která je pak základem pro novou

výzvu. U skutku F. je obžalovaný zmíněn v bodu 692., kde dle obžaloby spolupracuje s EUNICE na podobě zadávací dokumentace v oblasti informačního systému na formulářové bázi a v části zajištění komunikace vybraných agend s IDM. Budoucí soutěžitelé tak upravují samotnou zadávací dokumentaci. U skutku H., je pak obž. N. zmíněn v bodu 839., kdy je konstatováno, že se podílel na vypracování Analýzy zejména v části IDM. Obecně pak ještě v bodech 1152., 1153., 1157., 1159.

844. Ve vztahu k podané obžalobě a popisu skutku ve vztahu k osobě obž. Radka N. obecně má soud opět několik výhrad. V úvodní pasáži je tedy obecně popsáno jednání těch obžalovaných, kteří jsou stíháni jako členové organizované skupiny, mezi nimi se nachází i obž. Radek N. Úvodní popis skutku v obecné části je pak časově vymezen od srpna 2009 do srpna 2014, faktický a konkrétní popis konkrétního jednání obž. Radka N. u jednotlivých bodů A., B., F. a H. je však ohraničen od 11. 3. 2010 a jako nejzazší termín dle obžaloby samotné lze považovat datum 4. 3. 2012. Zakázky A., B., F. a H. se týkají Statutárního města Zlín, Statutárního města Přerov a Krajského úřadu Zlín, sídlícího rovněž ve Zlíně, přesto je v úvodní pasáži jednání kladené za vinu obž. N. místně vymezeno i městy Olomouc, Pardubice, Hradec Králové. Stále v úvodní části je obž. N. kladeno za vinu jednání v rozporu s uts. § 3 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, které má však jednoznačně souvztažnost k trestnému činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, pro který však obž. N. není vůbec stíhán. Dále, stále ještě v úvodní pasáži obžaloby v části, kde je konkretizován popis ve vztahu k obž. N., je uvedeno, že tento měl za úkol v rámci skupiny mimo jiné *kontaktovat zástupce zadavatele a další osoby ochotné spolupracovat a také s nimi spolupracovat, a to již před vyhlášením zadávacích řízení a veřejných soutěží, jakož i v průběhu těchto řízení a soutěží*, kdy z veškeré zajištěné komunikace vyplývá, a upozorňoval na to i sám obžalovaný, že je to naopak on sám, kdo je vždy kontaktován jako první ze strany zadavatele, nebo společnosti zadavatelem pověřené s žádostí o pomoc a o konzultaci, nikdy to nebyl on sám, kdo by z vlastní iniciativy sám kontaktoval zadavatele. Již jen tento prostý fakt dle soudu je schopen sám o sobě zcela nabourat konstrukci obžaloby o účasti obžalovaného na údajně organizované skupině. Mezi další úkoly bylo uvedeno, že obž. N. měl *zajišťovat spřízněné subjekty do dílčích veřejných soutěží v rámci projektů IOP, s nimiž byli předem dohodnuti na výsledku soutěže a na rozdělení veřejných zakázek za účelem vyloučení reálné soutěže o veřejnou zakázku*, kdy opět má soud za to, že jde o popis jednání, které má souvztažnost k trestnému činu Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, pro který obž. N. není stíhán a nikde v obžalobě se nenachází popis jednání obžalovaného, kde by tento zajišťoval „spřízněný subjekt“ do veřejné soutěže. To samé dle soudu zcela platí o dalším úkolu popsanému jako *vytvářet aliance zájemců o veřejné zakázky v rámci výzev IOP a ve spolupráci vypracovávat konkurenční nabídky do soutěží a současně uzavírat dohody narušující hospodářskou soutěž a tím ovlivňovat podoby jednotlivých nabídek*. K bodu A. pak soud dodává, že zaměstnavatel obžalovaného Novell se veřejné soutěže vůbec neúčastnila, nepodávala nabídku, proto také není v obžalobě uvedena mezi údajně zvýhodňovanými společnostmi. Mezi ty jsou obžalobou zařazeny TESCO SW a AutoCont. V obžalobě pak soud zcela postrádá, ať už ve skutkové větě či v odůvodnění jakékoliv hodnocení či zdůvodnění, proč by měl obžalovaný jednat právě ve prospěch těchto dvou společností (TESCO SW a AutoCont), když nebyl zaměstnancem ani jedné z nich. Pokud je to z důvodu člena údajně organizované skupiny, pak jednak organizovaná skupina nebyla v řízení prokázána, jednak např. v bodu D. obžaloby je jednání v podobě úmyslu zvýhodnit TESCO SW a AutoCont kladené za vinu všem obžalovaným tam v úvodu vyjmenovaným, nejen členům údajně organizované skupiny. Ačkoli je obžalovanému kladené za vinu jednání v souvislosti se studií proveditelnosti, tato není výslovně uvedena mezi nesprávnými doklady v posledním odstavci. Zde se mluví pouze o zadávací dokumentaci a její příloze obsahující technické specifikace. Sice studie proveditelnosti byla rovněž jednou z příloh zadávací dokumentace samotné, ovšem tak, jak je koncipována skutková věta obžaloby, uvedená příloha se týká pouze technické specifikace. Zkrátka studie proveditelnosti absentuje ve výčtu jako nesprávný dokument. V bodě B. je popsáno, že obžalovaný měl od Františka H., mandátáře EUNICE, zpracovávající studii proveditelnosti, opakovaně přijímat průběžné verze zadávací

dokumentace včetně technických specifikací a tyto dokumenty upravoval a připomínkoval. Jednak dovětek o EUNICE ve smyslu, že šlo o zpracovatele studie proveditelnosti, soud shledává jako poněkud matoucí, protože popis následného jednání obžalovaného nesouvisí se studií proveditelnosti, ale se zadávací dokumentací (byť je pravdou, že EUNICE zpracovávala studii proveditelnosti). Zejména však soud odkazuje na bod 230. tohoto rozsudku, kde s ohledem na množství chyb v popisu skutku, soud věnoval tomuto bodu samotný odstavec ve svém odůvodnění. A opět má soud za potřebné uvést, že ačkoli je obžalobou doba páčání trestné činnosti časově v tomto konkrétním bodě vymezena dobou od 1. 7. 2011 do 14. 3. 2012, jde opět je zcela nedůvodné prodlužování doby páčání údajné trestné činnosti, kdy jako poslední den případného jednání obžalovaného je možno stanovit k 19. 9. 2011. Od tohoto data již není žádná aktivita obžalovaného, až do doby zveřejnění výzvy, k čemuž došlo 15. 3. 2012, ve spise dokladována. Odpovídají tomu i body samotné obžaloby 105. - popsáno jednání z 20. 9. 2011 a navazující bod 106. - popisující již zveřejnění Výzvy k podání nabídky. K bodu H. je obecně uvedeno ve vztahu k vypracování Analýzy, že obžalovaný takto činil průběžně, průběžně upravoval dokument, jako podkladový materiál pro zadávací dokumentaci až do finální podoby vyhovující jednak TESCO SW a jednak Novell. Ovšem zcela absentuje jakékoliv vypořádání se s tím, proč tak obžalovaný činil, když opět Novell nepodala nabídku do veřejné soutěže a k TESCO SW jej nepoutal žádný vztah (pracovní, osobní ani jiný).

845. Pokud se soud bude věnovat důkazům k jednotlivým bodům, pak k bodu A. uvádí následující. Ve vztahu k osobě obžalovaného a jeho konkrétnímu jednání je v obžalobě uvedeno, že: *v době od 11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 převzal RNDr. František H. při tvorbě studie proveditelnosti od Radka N., zástupce společnosti Novell, jím provedené návrhy úprav této studie, zejména v kapitole 7.4.1., týkající se specifikace zadání technického řešení a provedené v zájmu společnosti TESCO SW ve prospěch prostředí Novell, tyto návrhy, připomínky a úpravy akceptoval a do studie proveditelnosti zapracoval.* Nic víc k jednání obžalovaného není v obžalobě uvedeno. Soud si musí pomoci nahlédnutím do bodů 85. a 86. obžaloby, kde je dále uvedeno, že: *od 10. 3. 2010 do konce měsíce března probíhají konzultace mezi oddělením informatiky a Františkem H. k podobě studie proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, samotná smlouva o dílo na zpracování studie je uzavřena mezi městem Zlín a EUNICE dne 11. 3. 2010 a podstata konzultací je zejména otázka prostředí – novell či MS (Microsoft). K otázce budoucího prostředí před dokončením studie proveditelnosti se vyjadřuje jednak obž. S., který prosazuje Microsoft a obž. Radek N., který zpracovává/upravuje pro Františka H. některé kapitoly studie proveditelnosti z pohledu prostředí novell. Studie ve finální fázi je společností EUNICE zadavateli předložena v obou variantách.* Dle soudu navíc tyto body nejsou v souladu se skutkovou větou obžaloby, protože v obžalobě je obž. N. kladeno za vinu, že N. *provedl návrhy úprav ve prospěch prostředí novell,* kdežto v bodech 85. a 86. je již jen uvedeno, že obž. N. *zpracovává/upravuje z pohledu prostředí novell,* kdy z tohoto vyjádření již nelze dovozovat, že by šlo o nějaké zvýhodňující úpravy, např. za účelem udržení úřadu na původním prostředí Novell. Soudu není příliš jasné, na co se zaměřit, a pokud ve studii jsou navíc obě varianty zpracovány, pak zřejmě nedošlo k negativnímu ovlivnění a bylo na městě jako na zadavateli, jaké prostředí si vybere. Rovněž není soudu zřejmé, jak může být prostředí Novell *v zájmu společnosti TESCO SW.* Sám obž. Josef T. k této části obžaloby uvedl, že pokud je v obžalobě uvedeno, že *v době od 11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 měla být studie proveditelnosti upravována ve prospěch prostředí novell, a to právě v zájmu TESCO SW,* je to naprosto nesmyslná a nedoložená spekulace, protože TESCO SW bylo úplně jedno, jestli IDM dodá Novell nebo Microsoft, nebo nějaký zcela jiný dodavatel, každopádně museli tuto část zajistit subdodavatelsky. Dle soudu jde opět o odbornou otázku, která nebyla v přípravném řízení jakkoliv řešena, přesto je na tomto jediném odstavci stavěna obžaloba proti osobě obž. N.
846. Z listinných důkazů se k bodu A. a k jednání obž. N. vztahují následující. Jako první je nutno zmínit emailovou komunikaci ze dne 25. 2. 2010 až 10. 3. 2010 (č. l. 11757 – 11759) mezi Jitkou K. a Františkem H. ve věci cenové nabídky do Studie proveditelnosti III. Vnitřní integrace úřadu. V emailu ze dne 25. 2. 2010 Jitka K. oslovila zájemce o zaslání cenové nabídky na zpracování Studie

proveditelnosti na projekt III. – Vnitřní integrace úřadu v rámci výzvy 06 na „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích“, na který bude možno podat žádost o dotaci z integrovaného operačního programu. Nabídky mají být zasílány na její adresu do 5. 3. 2010 včetně návrhu smlouvy o dílo a studii je potřeba zpracovat nejpozději do 20. 4. 2010, aby ji mohli předložit radě ke schválení a stihli podat žádost o dotaci do 31. 5. 2010. Z emailu ze dne 10. 3. 2010 vyplývá, že z předložených nabídek byla vybrána EUNICE a tato byla vyzvána k uzavření smlouvy. Soud má za podstatné tento email pouze uvést z toho důvodu, že v obžalobě v bodě 30. je k této komunikaci dovětek, že oba (K. x H.) mezi sebou komunikují o *Novell prostředí na MMP*. Soud musí konstatovat, že taková komunikace z těchto emailů absolutně nevyplývá.

847. Dne 11. 3. 2010 tedy byla uzavřena mlouva o dílo, kdy EUNICE na podkladě této smlouvy měla dodat Analýzu současného stavu vnitřního chodu úřadu ve vazbě na využívání ICT a dále Studii proveditelnosti pro Vnitřní integraci. Proto je počátek jednání obžaloby v této části vymezeno právě dnem 11. 3. 2010. Dále dne 30. 3. 2010 František H. potvrzuje emailem Jitce K. svoji účast na jednání v Přerově v předmětu „Novell prostředí na MMP“ (č. l. 11773 – 11774). Schůzka se má konat dne 2. 4. 2010 v 12:30 hod. v Přerově, Bratrská 34. Kromě H. a K. se mají schůzky dle rozeslaných emailů účastnit zaměstnanci MU Přerov, konkrétně V., G., P. a Jílek. Z emailu ze dne 16. 4. 2010 vyplývá (č. l. 11775), že František H. zasílá emailem Radku N. na adresu (xxx) *vzor nabídky EUNICE pro (nejen) technologické centrum*. Radek N. stejného dne za zaslání děkuje. Co je fakticky zasláno, není zřejmé, příloha komunikace není součástí listinných důkazů.
848. Z emailu ze dne 3. 5. 2010 vyplývá (č. l. 11779 - 11781), že proběhla emailová komunikace mezi Františkem H. a obž. N., kdy H. zasílá N. k připomínkám Studii s tím, že *jsou tam zpracovány obě varianty (v porovnání poptávkového řešení) – MS a Novell s tím, že vř a technická specifikace je psána dle jejich požadavků na Novell*. N. děkuje a *zjišťuje potřebu nějaké další součinnosti*. H. žádá obž. N., aby *proletěl kapitoly 5.2 a hlavně 7.4.1 (tu hlavně)* (pozn. soudu jde o kapitolu Specifikace zadání technického řešení), *zda tam ještě něco nedoplnit*. N. odpovídá, že v průběhu zítřka se mu to bude snažit dodat s případným návrhem úprav. Taková komunikace, kde by obž. N. posílal jakékoliv připomínky či úpravy, již zajištěna nebyla, není tedy zřejmé, zda obžalovaný jakékoliv úpravy vůbec učinil. Ovšem stejného dne 3. 5. 2010 (č. l. 11783, sv. 53) proběhla emailová komunikace rovněž mezi Františkem H. a Jitkou K., kdy H. zasílá K. k připomínkám studii s tím, že *jsou tam zpracovány obě varianty (v porovnání poptávkového řešení) – MS a Novell s tím, že vř a technická specifikace je psána dle jejich požadavků na Novell*. Jde de facto o totožné emaily.
849. K tomu by soud jen dodal, že oba emaily od H., jak ten adresovaný obž. N., tak ten pro Jitku K., byly v té - zřejmě pro obžalobu problematické části - v identickém znění a byly odeslány H. oběma adresátům ve stejný čas, tedy ve 22:18 hod. Nelze tak absolutně rozlišit, zda samotný požadavek na prostředí Novell, na které dle H. *je napsána Studie proveditelnosti a vř*, pochází od obž. N. Spíše dle kontextu od Jitky K., tedy samotné pracovnice magistrátu. Samotná Studie proveditelnosti pro projekt „Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností“ zpracovala EUNICE ke dni 9. 5. 2010. V kapitole 7.3.1. je pro účely studie provedeno orientační poptávkové řízení a srovnáno řešení postavené na integrační technologii Microsoft a na technologii Novell. Kapitola 7.4.1. pak obsahuje Specifikaci zadání technického řešení. Studie byla dle protokolu o předání ale převzata ze strany zhotovitele již dne 30. 4. 2010, nicméně ještě zřejmě byla připomínkována, protože konečná verze studie je datována až na 9. 5. 2010. Studie pak byla přílohou zadávací dokumentace pro samotnou veřejnou zakázku. A ačkoli tedy obž. N. není v obžalobě spojován s úpravami samotné zadávací dokumentace, jen sodu doplňuje, že předmětem veřejné soutěže nebylo jen technologické centrum, ale i IDM, helpdesk a sponová služba, kdy v zadávací dokumentaci k části spisové služby lze vyčíst výslovný požadavek, aby spisová služba byla mimo jiné *plně kompatibilní s informačním systémem MUNIS, s Informačním systémem datových schránek, a s Czechpointem*. Což jsou přesně ty oblasti, které poskytoval veřejné správě Novell a k nimž jak

obžalovaný uváděl, František H. sháněl informace doi studií, protože této nové tématice plně nerozuměl.

850. Soud v řízení vyslechl pracovníky Statutárního města Přerov. Svědek Kamil V. (bod 49. rozsudku), IT administrátor Magistrátu města Přerov, obecně potvrdil, že veškeré tyto zpracovávané dokumentace, včetně studie proveditelnosti, oddělení IT magistrátu mělo vždy možnost připomínkovat. Svědek Ján G. (bod 50. rozsudku), jako zaměstnanec IT oddělení magistrátu rovněž potvrdil, že pracovníci IT oddělení konzultovali s externistou, připomínkovali nebo spolupracovali na dokumentech, které město potřebovalo k získání dotace. Svědkyně Ing. Jitka K. (bod 47. rozsudku), jako vedoucí Oddělení informačních a komunikačních služeb Magistrátu města Přerov, uvedla, že dokumenty, které byly městu předkládány zpracovateli, včetně tedy studie proveditelnosti, byly na IT oddělení kontrolovány nebo připomínkovány. Potvrdila, že bylo obvyklé, aby externí firmy zpracovávaly studii proveditelnosti, to totiž nebylo v silách její osoby ani v silách IT oddělení, ví, že si EUNICE dělala průzkum trhu. K přímému dotazu, zda měla na Františka H. konkrétní požadavek, když se zpracovávala studie proveditelnosti, aby byla napsána na konkrétní program, konkrétní informační prostředí, svědkyně uvedla, že František H. samozřejmě věděl, jaké servery provozují, jaké prostředí mají a co se ptal, tak se ptal, s jakými firmami spolupracují, kdo jim dělal tohle, takže získal přehled. Tedy ani ze svědeckých výpovědí nelze jakkoliv dovodit tvrzení obsažené v obžalobě, kdy však výpověď K. k té části konkrétního dotazu lze do jisté míry vyhodnotiti jako požadavek na setrvání v nastaveném informačním prostředí Novell (ostatně jak v řízení bylo některými obžalovanými zdůvodňováno, nebylo kolikrát zaměstnancům úřadu po chuti měnit zažité pořádky, zvykat si na nové IT systémy apod.).
851. Jen pro dokreslení, pokud je jak obž. N., tak obž. Josefu S. kladeno za vinu, že byli členy organizované skupiny, z bodů 85. a 86. obžaloby však spíše vyplývá jejich jednání jako jednání konkurentů. Popřípadě soud upozorňuje na veřejnou soutěž v bodu H., kde dokonce TESCO SW a AutoCont podávají konkurenční nabídky a uchází se o dodávku stejného plnění v době, kdy naopak mají mezi sebou plánovat jako členové organizované skupiny (a navíc ani jedna z nabídek není úspěšná).
852. Nakonec ze znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 792-72/2019 ze dne 7. 8. 2019 vyplývá (bod 181. rozsudku), že předmětem zkoumání bylo posouzení zadávací dokumentace veřejné zakázky „*Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP* ve smyslu, zda věcné zadání obsahuje prvky omezení nebo zvýhodnění a na tomto podkladě zodpovědět otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Zadávací dokumentace byla tedy zanalyzována se závěrem, že podmínky posuzované veřejné zakázky v dílčích částech 1 až 6 uvedených v části A zadávací dokumentace ve věcné rovině nesměřuje ke zvýhodnění konkrétního výrobku, či jeho dodavatele a tím k případnému významnému omezení počtu možných dodavatelů, podmínku zadávací dokumentace mohl splnit neurčitý počet dodavatelů. V dílčích částech 1 až 6 části A zadávací dokumentace nezjistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu.
853. Ze všech provedených důkazů k bodu A. nevyplývá jakékoliv protiprávní jednání obž. Radka N., nelze navíc vůbec ztotožnit a identifikovat, zda obžalovaný reálně jakékoliv zásahy do studie proveditelnosti vůbec učinil, zda tyto případné zásahy se vůbec promítly ve finální fázi, kdy studie proveditelnosti byla pod kontrolou pracovníků IT oddělení magistrátu. Emaily ze dne 3. 5. 2010, kterými H. rozeslal studii obž. N. a Ing. K. k připomínkám, jsou totiž opět bez příloh, nelze je tedy vůbec porovnat s konečnou a finální verzí studie datovanou na 9. 5. 2010 a dohledat případně jakékoli učiněné změny, kdy navíc dne 6. 5. 2010 měla proběhnout na městě Přerov schůzka mezi obž. H. a Ing. K. právě za účelem probrání studie proveditelnosti, na které mohlo dojít

k potencionálně dalším úpravám. Pokud by i byly provedeny, rozhodně studie proveditelnosti nijak negativně neovlivnila samotnou zadávací dokumentaci veřejné zakázky. Chybí rovněž jakákoliv motivace k tomuto jednání, neboť ani sama Novell se do veřejné soutěže nepřihlásila. Opět nemá z čeho soud dovodit motivaci obž. N. činit tak ve prospěch TESCO SW, když nebyla zajištěna taková případná komunikace.

854. K bodu B. obžaloby soud uvádí následující. Podstatný je jediný odstavec obžaloby, kde je obžalovanému kladeno za vinu, že: *v období od 1. 7. 2011 do 14. 3. 2012 se Radek N., zástupce společnosti Novell, podílel na zpracování zadávací dokumentace k této veřejné zakázce, včetně technických specifikací, tak, že od již zemřelého RNDr. Františka H., mandátáře společnosti EUNICE, zpracovávající studii proveditelnosti, opakovaně přijímal průběžné verze zadávací dokumentace včetně technických specifikací, tyto dokumenty upravoval a připomínkoval a takto upravené je předával zpět RNDr. Františkovi H. RNDr. František H. úpravy a komentáře Radka N. akceptoval a zpracoval do zadávací dokumentace i technické specifikace a finální verzi tohoto dokumentu před jeho zveřejněním poskytl Radkovi N.* Ještě soud upozorňuje na skutečnosti rozvedené v bodu 230. rozsudku a jen krátce a ve stručnosti opakuje, že v obžalobě označená veřejná zakázka „*Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrátu města Zlína*“ byla zahájena Výzvou k podání nabídky ze dne 30. 6. 2011 (č. l. 13113 a násl.). Následně však byla zrušena samotným zadavatelem již dne 8. 8. 2011, a to před termínem pro otevírání obálek s nabídkami. V této souvislosti (zrušení soutěže) je nutno konstatovat, že byla zajištěna komunikace, ze které vyplývá, že podmínky výzvy k podání nabídek obsahující technické specifikace nebyly zřejmě kvalitním podkladem pro samotnou veřejnou soutěž. Soud odkazuje např. na email dne 13. 7. 2011, kdy František H. sděluje obž. N. v emailu, že magistrát vydal opravu (pozn. soudu opravu zadávací dokumentace) ohledně IDM a zároveň se jej ptá, zda to není ještě větší paskvil, než před tím? Na email reaguje dne 19. 7. 2011 David O. z Novell, že: *to paskvil je, ale to byl od samotného počátku a kosmetickými úpravami se na tom mnoho nevylepší*, a dále popisuje úpravy v opravené verzi zadávací dokumentace, které porovnává s původní zadávací dokumentací a se studií proveditelnosti. Popřípadě na dopis TESCO SW, kdy TESCO SW byla výzvou ze dne 30. 6. 2011 oslovena k podání nabídky a oficiálně reaguje písemným odmítnutím ze dne 12. 7. 2011, ve kterém sděluje Statutárnímu městu Zlín, že *děkují za oslovení poptávkou v rámci veřejné zakázky „Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností – Magistrát města Zlína“.* *Věcné oblasti vnitřní integrace se sice dlouhodobě věnují, nicméně z důvodu některých velmi specifických požadavků v zadávací dokumentaci zahrnující širokou součinnost třetích subjektů, kterou nemohou v rámci definovaného rozsahu seriózně garantovat, nemůže TESCO SW zpracovat nabídku a účastnit se této veřejné zakázky. Pokud dojde k přehodnocení některých požadavků zadavatele i s ohledem na transparentnost celého procesu, velmi rádi se poptávaného procesu zúčastní.* O problémech s konektovanými systémy, o problémech při oslovování třetích stran za účelem dojednání integrace, vypovídal i zástupce Marbes svědek Petr M. (bod 62. rozsudku).
855. Následně tedy dne 8. 8. 2011 je výběrové řízení zrušeno a stejného dne je vyhlášeno nové, a to na veřejnou zakázku tentokrát označenou jako „*Vnitřní integrace úřadu – Magistrátu města Zlína*“. Ze strany obž. Radka N. pak mělo dle obžaloby dojít k protiprávnímu jednání v podobě zasahování do zadávacích podmínek až v souvislosti s touto následnou druhou výzvou, kdy druhá (nová) výzva k podání nabídek byla vyhlášena až dne 15. 3. 2012 (nikoli v obžalobě uváděného dne 14. 3. 2012 (opět soud odkazuje na bod 230. rozsudku), a navíc již byl tedy používán jiný název veřejné zakázky (zkrácený). To vše v situaci, kdy tedy byla již výzva k podání nabídek, včetně dalších podkladů jako *klíčový list nabídky a detailního vymezení dodávek* (technické specifikace), zveřejněna v rámci výzvy z 30. 6. 2011 a dochází tedy k jejím úpravám.
856. Z důkazů vyplývá, že dne 9. 8. 2011 Michal V. zasílá Františku H. v příloze oznámení o zrušení výběrového řízení s tím, že mu to přišlo v datovce a následujícího dne 10. 8. 2011 probíhá emailová komunikace mezi obž. N. a Františkem H. Konkrétně Zuzana M. posílá obž. N. aktuální verzi zadávací dokumentace k veřejné zakázce ORP Zlín s tím, že *by měla být upravena podle připomínkové*

verze, kterou od nich dostali, další verzi by měli poslat zítra večer. Uvádí dále, že nejdůležitější je zapracovat v dokumentu technickou podporu. S. se přiklání k tomu, aby v bodě 6. zmizelo členění na investice – SW a na technickou podporu a navrhoval technickou podporu vůbec do zadávací dokumentace nezahrnovat a vyhodit ji z hodnotících kritérií, což je možné. Přesto mu doporučila zmínit se o technické podpoře např. ve formě: „Součástí nabídky bude nabídková cena v Kč bez DPH za technickou podporu po dobu pěti let, tj. jednorázová cena za 5 let technické podpory pro integraci. Tato částka není součástí pořizovací ceny a nebude placena ORP Zlín při pořízení předmětu plnění této veřejné zakázky“. Tato změna by měla být v dokumentu provedena formou revizí. Email Zuzana M. odesílá z adresy xxx. Obž. N. reaguje odpovědí, že prosí o dodání konektovaných systémů. Tento seznam již zasílá sám František H. s tím, že seznam je součástí přílohy, kterou již N. dostal. Obž. N. v odpovědi děkuje (emaily zasílá z adresy xxx) a sděluje, že už to našel, přílohu č. 3 už upravuje a Efesso odstraní, zítra se ozve.

857. Následně dne 19. 9. 2011 Libor S: z adresy xxx posílá Františku H. ke konečné úpravě zadávací dokumentaci (pozn. soudu: respektive, protože nešlo o zadávací řízení, zasílá Výzvu k podání nabídky dle § 18 odst. 3 zák. č. 137/2006S Sb. včetně příloh v podobě Krycího listu nabídky, Čestného prohlášení, Detailního vymezení dodávek). František H. ji obratem stejného dne posílá obž. N. s tím, že Zlín by chtěl už vypsát VIU. Měla by se tam někde objevit věta typu: „...řešení bude respektovat Provozní řád základních registrů“ (či jiný dokument, pokud už vůbec nějaký MV vydalo). Dále si má N. proletět celou zadávacíku, zda je v pořádku. Obž. N. v emailu ze stejného dne 18. 9. 2011 děkuje za zaslání. *Vše je ok – jediná změna jsou připojované systémy, ale to by snad mělo být řešitelné.* Následně dne 20. 9. 2011 František H. sděluje Liboru S., že ve věci VIU 06 Zlín to prošel s kolegyní a myslí si, že by to tak mohlo zůstat. *Jejich externí spolupracovník, který jim pomáhal připravovat části studií ohledně IDM také neměl připomínky.* Dle H. je důležitá věta v technickém řešení: *Připravenost dodaného řešení na propojení s vnějším komunikačním rozhraním připravovaného Informačního systému základních registrů (ISZR) – tj. systém musí umožňovat komunikaci prostřednictvím webových služeb (WS) a zároveň prostřednictvím protokolu LDAP v3.* V odpovědi stejného dne Libor S. děkuje mnohokrát a přeje hezký den.
858. Toto jsou veškeré důkazy, které se v bodě B. týkají obž. N., ze kterých je obžalobou dovozováno jeho protiprávní jednání. Na jejich základě dle soudu jednak absolutně nelze usoudit, zda obž. N. skutečně nějaké úpravy (konkrétní úpravy) prováděl, v jakém rozsahu a nelze tedy ani posoudit z logiky věci, zda je prováděl ve prospěch Novell. Emaily, které si vyměňuje H. s obž. N., jsou bez příloh, nelze tedy vůbec posoudit, zda a co případně obž. N. fakticky případně upravoval, v jakém rozsahu, jak podstatné údaje a nelze tedy soudem vůbec ani posoudit, že se jednalo o úpravy ve prospěch Novell. Navíc v emailu na č. l. 13281 M. sděluje H., že má zapracovat požadavek S. z města, který tedy nadále podmínky nové Výzvy má pod kontrolou. Navíc vše obžalovaný případně činil na žádost H., nebyl to on, kdo měl z pozice člena organizované skupiny *kontaktovat zástupce zadavatele za účelem.* Navíc vše bylo činěno v době, kdy původní Výzva byla zrušena a podoba předmětu dodávky (technické specifikace) již byly vypsány v prvotní výzvě. Navíc sám H. informuje zástupce magistrátu, že novou podobu „zadávačky“ konzultoval s jejich externím spolupracovníkem, který jim pomáhal připravovat části studií ohledně IDM a ten také neměl připomínky. Z výše uvedeného vyjádření dokonce vyplývá, že teoreticky obž. N. ani žádnou připomínku k návrhu „zadávačky“, kterou obdržel od H. ke kontrole, ani neučinil, protože jak H. uvádí, neměl připomínek. Vyplývá ze všech důkazů, že výslednou podobu zadávací dokumentace (v tomto případě podkladů pro výzvu), měli pracovníci magistrátu Zlín zcela pod kontrolou, mohli ji připomínkovat. Navíc v původní Výzvě byla cena členěna na investice a cena na technickou podporu (č. l. 13123), v nové výzvě je již jen cena za dodávku díla (č. l. 13308), což byl přesně jeden z těch zapracovaných požadavků S. Popřípadě v původní výzvě byla cena zakázky stanovena tak, že nebude vyšší než 2 mil. Kč, kdežto v nové výzvě byla předpokládaná cena zakázky stanovena na částku 1 250 000 Kč, tzn. více jak o 1/4 nižší, a tak si skutečně soud nepředstavuje ovlivňování zakázky ve prospěch konkrétního soutěžitele. Že nedošlo k žádnému negativnímu ovlivnění

veřejné soutěže, vyplývá dle soudu i z té okolnosti, že nabídku do soutěže kromě newps.cz (dříve Novell), byla schopna podat i další společnost Marbes, která byla zcela jistě konkurenční společností a nepodala proti podmínkám výzvy či definici předmětu plnění (technickým specifikacím), ani k době stanovené pro podání nabídky, žádnou námitku. Tedy ani z výpovědi svědků vyslechnutých k bodu B. obžaloby soud nezjistil žádné skutečnosti, které by jakkoliv podporovaly obžalobu. Konkrétně jde o svědka Petra M. (bod 63. rozsudku), Ing. Jiřího Z. (bod 64. rozsudku), Ing. Libora S. (bod 69. rozsudku), Ing. Aleše K. (bod 64. rozsudku), RNDr. Vladimíra B. (bod 61. rozsudku) a Mgr. Davida O. (bod 88. rozsudku).

859. K bodu F. obžaloby soud uvádí následující. Konkrétně je obžalovanému kladeno za vinu, že s úmyslem zvýhodnit v budoucí veřejné zakázce vybrané obchodní společnosti, v době od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013, spolu s obž. Antonínem D. a obž. Michalem V. (a Františkem H., který za EUNICE zpracovával zadávací dokumentaci), *navrhoval úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se integračního systému založeného na formulářové bázi ve prospěch společnosti Software602. A spolu s obž. Michalem T. a obž. Davidem T. navrhoval úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se zajištění komunikace vybraných agend s IDM ve prospěch společnosti Novell a dále navrhli formou komentářů a připomínek úpravy zadávací dokumentace v části týkající se informačního systému pro řízení projektů a jeho integraci ve prospěch Novell.* V souvislosti s odůvodněním ve vztahu k obž. Radku N., je nutno vycházet rovněž z odůvodnění ve vztahu k obž. Michalu V. a obž. Antonínu D. výše, kde byly rozebrány údajné úpravy ve prospěch Software602 ze strany těchto obžalovaných s tím závěrem, že toto nebylo prokázáno.
860. Příprava zadávací dokumentace probíhala v době od 16. 11. 2011, kdy Statutární město Zlín uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“, jejímž předmětem je i zhotovení technických specifikací a zpracování zadávacích dokumentací ve výběrových či zadávacích řízeních realizovaných Statutárním městem Zlín v rámci aktivit 1, 5, 8, 9 (č. l. 24414 – 24425). Pokud je ve skutkové větě období zpracování zadávací dokumentace uvedeno až od 30. 4. 2012, je to zřejmě s ohledem na obsah hovoru mezi Františkem H. a obž. N. právě ze dne 30. 4. 2012 (č. l. 25533), kdy tiito spolu hovoří mimo jiné i o zadávací dokumentaci v rámci výzvy 09, kdy H. sděluje, že: *dali na magistrát „první nástřel té zadávací“*. Konec období zpracování zadávací dokumentace je pak obžalobou ohraničeno dnem 4. 3. 2013. Kdy však byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany EUNICE jako jejího zhotovitele městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, konec období je obžalobou opět ohraničeno zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak schváleno Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku.
861. V tomto období pak obžaloba dovozuje ovlivňování výsledné zadávací dokumentace ve prospěch Software602 či TESCO SW na podkladě následujících důkazů. Je dle soudu nejdříve zmínit důkaz předcházející projednávanému období, a to konkrétně telefonát ze dne 26. 11. 2012, kdy v čase 10:02 hod. hovoří František H. s obž. Antonínem D. Z obsahu hovoru vyplývá (č. l. 25595), že: *„H. říká, že volá polooficiálně ohledně přípravy zadávací dokumentace pro Magistrát města Zlína, který bude požadovat mimo jiné formulářové systémy. Již jen z tohoto důkazu dle soudu vyplývá opět to, že požadavek na formulářové systémy vzešel přímo od magistrátu města, nikoli, že by byl jaksi do zadávací dokumentace „vpašován“ potencionálními budoucími soutěžiteli. V souvislosti s tímto požadavkem má H. na D. dva dotazy. První dotaz je, ještě mu to (dotaz) přepošle, ohledně technických specifikací a druhá je předpokládaná hodnota té nabídky (spíše se jedná o předpokládanou hodnotu zakázky). Obž. D. říká, zda je to ta věc s tím Novellem, ta věc s tím IDMkem, pokud to správně chápe. H. říká, že ano, jenže oni si tam prý narvali ještě nějaké další systémy (myšleno magistrát, nikoli Novell), ale je to prý spíš na úkor toho Novellu. H. říká, že mu přepošle email, kde bude mít ty technické specifikace, budou tam i dva*

dokumenty k těm klasickým podmínkám. H. mu říká, at' tam připiše své připomínky, ale tak aby to nešlo poznat. Rovnou si říkají i plánovanou cenu 4,6 milionů pro formulářové systémy. D. se ptá, jak to spěchá. H. říká, že dost, že by to chtěli procesovat ještě do Vánoc a rádi by dali předběžné oznámení. D. říká, jestli stačí, když pošle ty připomínky do středy. H. říká, že ano, že to pak přepošle na radnici. Říká, že zavolá i N., protože to samé potřebuje poréšit i s ním.“

862. Následně jsou součástí spisu další důkazy v podobě hovorů Františka H. s obž. Radkem N. či hovory obž. N. se zástupci TESCO SW, kdy soud pouze učiní jejich identifikaci a tím, že na samotný obsah odkáže na písemné odůvodnění u listin vztahujících se k bodu F. rozsudku, pouze u některých vybraných soud poukáže na některé dle soudu podstatné pasáže, ve zbytku odkazuje na listinné důkazy k tomuto bodu. Po již zmíněném hovoru ze dne 30. 4. 2012, následuje hovor ze dne 10. 8. 2012 mezi Františkem H. a obž. N. (č. l. 25536), kdy H. sděluje N., že: *se se S. domluvil, že už budou dodělat tu nula devítka, která by na to měla navazovat.* Opět je patrné, že probíhají stále ještě práce na výzvě 06 (bod A.) a rovněž, že dodávka v rámci výzvy 09 navazovala na výzvu 06. V hovoru H. *potřebuje vědět ty informace, jestli se už potkal (N.) s tou šestsetdvojkou (Software602), protože on (S.) mu dneska říkal, že oni tam vlastně i nabídli ten formserver (Software602) a tím pádem by se tam muselo to zadání upravit, protože nemohou požadovat znovu ten server, pokud už bude dodaný. N. se má zkusit ho (zřejmě zástupce Software602) na to zeptat, protože by tam museli to zadání změnit a bylo by dobré, kdyby se vypsal i ta druhá část té integrace.* N. říká, že to zjistí a ptá se, *zda ta šestsetdvojka tam vybrala tu jinou soutěž? H. mu sděluje, že oni vybrali portál občana s nějakým družstvem invalidů (Skutek E. rozsudku) a zatím je to ve stadiu, kdy se to rušit nebude, měly by to tudíž vybrát.* Další hovor je opět ze dne 10. 8. 2012 navazující na předchozí mezi obž. N. a Františkem H. (č. l. 25536). V hovoru obž. N. *informuje H. o tom, že hned mluvil s D. Řešení 602ky jim (Novell) problém nedělá. V té verzi, v jaké to tam je, tak se to dá považovat jako za rozšíření toho stávajícího řešení, s tím, že by bylo dobré to vidět, aby tam něco nebylo duplicitně, ale nemůže se to stát. N. jen chtěl, aby H. věděl, že tím žádná komplikace nevznikla.* Následuje nezávadný email ze dne 9. 9. 2012 mezi H. a obž. N., je z něj ovšem zřejmé, že je stále ještě v běhu dodávka v rámci výzvy 06 (bod A. rozsudku). Dále hovor ze dne 24. 9. 2012 (č. l. 25544) mezi Františkem H. a obž. N., kdy mimo jiné: *N. teď říkal kolega, že na městě Zlín se tam tváří, že součástí dodávky, samozřejmě té vnitřní integrace (pozn. výzva 06) bude i správa externích identit, což je nesmysl. Teďka je problém, že oni tam mají systémy, který tam chtějí napojovat jako tady od toho TESCO (poznámka soudu, jde o stávající systém užívaný magistrátem), které je hlavně pro přístup těch starostů. Jen to chtěl s ním konzultovat, zda si myslí, že je šance to dát do té devítky potom, až se bude dělat ta devítka, to bude navazovat ta devítka na to.* V další části hovoru H. obž. N. sděluje, že: *až on (H.) bude vědět všechny data, čili, co si představují (magistrát), co by chtěli, tak by se spojili, domluvil by se s ním (N.) a dali by to nějak dobromady, eventuálně on (N.) by se s D. domluvil a nějak by se to dopřipravovalo. Čili teďka hlavně všechno, co nejsou schopni udělat z té 06 vzhledem k nim, už vědí, že tak je to ADěčko, teď třeba tady tohle, tak si to má značit bokem a pokud to půjde, tak by se to dalo do té 09.* N. říká, že oni (magistrát) *mají představu opravdu naprosto zkraslenou.* Dále hovory ze dne 17. 10. 2012, ve kterém obž. N. sděluje zájem Novell o účast v projektu 09 a rovněž potvrzuje ochotu účastnit se schůzky na samotném magistrátu. Řeší spolu počet integrovaných systémů. Hovor ze dne 5. 11. 2012 mezi obž. N. a obž. Michalem T. a ze dne 16. 11. 2012 (jsou rozvedeny v listinných důkazech). Hovor ze dne 16. 11. 2012 mezi H. a obž. N., kdy H. sděluje obžalovanému, aby si problém externích identit řešil přímo s magistrátem. Hovor ze dne 26. 11. 2012 mezi Františkem H. a obž. N. (č. l. 25595), kdy H. říká, že *poslal N. na gmail návrh zadávacíky z magistrátu ze Zlína. Chce po N., aby se na to podíval na tu jejich část. H. říká, že to poslal i D. H. říká, at' se podívají na ty finance, které tam ona (B.) naplánovala a pak na to, co tam ona požaduje a eventuálně jestli tam něco chybí. ...N. odpovídá, že H. něco řekne, ale at' si to nechá pro sebe. Oni teď akceptují tu 6ku a hned jí předají papír, že jsou podlicencovaní. Poté hovoří o tom, co má být připojeno v rámci 9ky. H. dále uvádí, že proto mu to posílá, aby se na to podíval a pokud by tam šlo něco cokoliv změnit, nebo prostě ji říct. H. si myslí, že je tam docela relativně dost peněz pro tu 602ku. N. to přijde jako neadekvátně hodně, protože tam na ně dávali dva miliony. H. říká, že to znamená, že by šlo prostě z tama třeba milion vzít a přesunout do tohoto. I kdyby s tím D., nedej bůh, nesohlasil, že to tak akorát oni to, tak prostě se můžou smířit s tím, že to budou mít za 3,6 a oni budou mít dva miliony. H. dále uvádí, že spíš je*

třeba ji (B.) upozornit, protože ona chce, aby on si to přečetl. Ona mu teda dovolila, že může oficiálně kontaktovat hlavně 602ku i je a konzultovat to, to znamená zavčasu, než aby tam byl průser ji na to upozornit. ... N. uvádí, že pokud tam bude milion, tak oni do tobo ani nepůjdou, protože se na tom strašně vytrápili a dělali to s tím, že z tobo bude něco dál a pokud z tobo dál nic nebude. H. si myslí, že prostě aby se na to dal dvojnásobek, minimálně dva miliony, že ten prostor tam je. H. mu říká, proč to ona tak dala. Ona prý furt měla strach, aby ta 602ka neřekla, že tam je málo peněz a že do tobo nepůjde. On jí říkal, a to ví, že nadsazuje, protože ví, že to dávaj, at' se nebojí, že ten samotný formserver stojí ani ne milion a zbytek už oni mají za práci. H. N. říká, že ji přece nemohl říct, že ví, že to někde dávali i za 300 tisíc, za 350 tisíc, nechce nikoho podrážet. Ale prostě tak jako v klidu, nadsazené, dobře, takže tady má milion a ted' si myslí, že dva miliony, když by si vzali za práci maximálně, tak by měli dobromady tři miliony a že to je pěkné pro tu 602ku. A že ten 1,6 by tam tím pádem zbyly a mohlo by se to přesunout na ně (Novell) a mohli by mít 2,6. N. říká, že to začalo být takový jakože, podívá se na to a ptá se, do kdy mu to má poslat. H. říká, že se domlouval s D., že mu to stačí do středy odpoledne, aby i oni měli čas si to vyříkat. Další hovor stále ze dne 26. 11. 2012 (č. l. 25596) opět mezi Františkem H. a obž. N. N. si čte mail a říká své připomínky. H. říká, at' mu do tobo textu připiše všude komentáře, jen aby ale nebylo vidět, že to je od něj a H. jí to pošle. N. říká, že se ještě dnes musí potkat s D. Další hovor ze stále ze dne 26. 11. 2012 (č. l. 25598) mezi Radkem N. a Františkem H. H. říká N., že má mít právě schůzku s O2. N. říká H., že se na to díval, ale že je tam kupa nepřesných věcí. Baví se o technických parametrech, o potřebě nákupu více licencí. H. mu radí, aby tam napsal, kde je místo, třeba k FAMA+, poznámku, zda je postačující počet licencí? N. se ptá, kde vzala B. částku 4,6 milionu Kč? H. říká, že to je nastavené od oka, protože 602ku nezná. H. říká, že po něm B. chtěla, aby ty ceny ověřil u 602ky a od N. Prý to ona střílela od boku a hodně podstřílela to IDMko. N. se ptá, jestli tam je prostor něco udělat? H. říká, že je, pouze by nebyl, kdyby se D. (Software602) začal nějak cukat, jako že se mu ta částka líbí. B. prý po něm chtěla, aby u nich (Software a Novell) ověřil, co se dá za ty peníze udělat. N. říká, že z jejich strany je to úplně mimo realitu. H. říká N., aby se sešel s D. Tam se musí to číslo snížit a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí, a at' nejsou nenažraní. N. říká, že jde za chvíli za D. H. dodává, že B. chtěla, aby oni ty ceny společně nastavili. Další hovor ze dne 26. 11. 2012 mezi opět Františkem H. a obž. N. (č. l. 25599). N. říká H., že byl právě na jednání s D. Řeší technické věci u zakázky. Další hovor stále ze dne 26. 11. 2012 mezi Františkem H. a obž. Michalem V. (č. l. 25599). V. říká H., že ho poprosil kolega D., aby se H. ozval. Jedná se o to, co posílali od paní B. V. se chtěl zeptat, co se skrývá pod některými body 3 až 7, co by mělo být obsahem těchto částí, jestli že strany města není nějaká představa, co by tam mělo být, nebo tak. H. mu říká, že není, že většina tobo, co tam má, tak je rok a půl staré, když se připravovala studie a ta se dělala stejně ve spolupráci s nima. Takže jsou to stejné materiály, které byly od nich. H. říká, že oni (město) nemají žádnou představu, a to co je tam napsané většinou spočívá v jejich materiálech, které jsou rok a půl staré. Čili oni chtějí a měli naplánované, chtějí to formserver, v rámci tobo prostě chtějí formuláře s tím, že pokud některé budou umět ještě něco víc, než že to bude formulář, tím líp. V. říká, že z tobo, co tam bylo navíc jakoby z těch původních věcí. Tak jsou třeba ty vodoprávní úřad, silniční správní úřad a událostní informační systém a projektové řízení má být nějaký software přímo na to H. mu říká, „bacha“ ta zadáváčka se skládá z více částí, než dvě, skládá se z IDMka, formulářového systému, který má něco umět, ale pak jsou věci, které už jsou samostatné a to je projektové řízení, je tam asi pět nějakých věcí, policejní informační systém, to jde ale mimo formserver, mimo formuláře. Bude tedy asi 6 dílčích plnění. Bude dílčích plnění, takže jestli má ten mail, a v tom mailu jsou napsané nějaké hodnoty peněz, tak jich se týká jakoby potom v té zadáváče jenom ta část tobo formserveru, samozřejmě ale mohou jít i do čebokoliv jiného, ale myslí to jako, nad čím mají sedět. Čili jich se týká jenom ta za prvé formuláře. IDMko se týká Novellu a pak událostní informační systém, silniční správní řád, ten vodní úřad elektronický oběh faktur a projektové řízení už budou samostatná výběrová řízení, bude jich tedy sedm a „Vás“ se týká ta jednička. V té zadáváče, v těch technických specifikacích je napsané, co by ta „naše“ jednička měla umět, což je vzít z nějakých původních materiálů ze studie nebo z té části, která byla ve spolupráci s Vama. Čili na všechno ostatní můžete nebo nemusíte se zúčastnit, to už bude vždycky samostatné.... Další je telefonát ze dne 28. 11. 2012 mezi Františkem H. a obž. N. (č. l. 25261). N. říká H., že už má udělané úpravy za ně i za 602ku, ale 602ka udělala úpravy, vyškrtala a něco tam novyho dopsala, ale nedala tam komentáře. On jim to vrátil, aby to dopsali, protože potřebuje mít pro H. komentáře, proč tam ty úpravy jsou. H. s tím souhlasí. H. se ptá, jestli se spolu (Novell a Software602) domluvili na rozdělení těch peněz. N. říká, že jo, určitě, domluvili se. Dál se baví, jak to má s těmi komentáři dát dobromady. N. říká, že pošle H. dokument za

ně (NEWPS) a zvlášť dokument za 602ku. Bude to mít teda ve dvou dokumentech. H. říká, že dnes potřebuje tabulku s těmi penězi pro ty jednotlivé části. Ona (B.) to prý už teď definitivně chce ukončit. H. potřebuje vědět ty částky. N. mu říká, že za ně to je 2,7 a 3 za 602kou. H. říká, že jí to potvrdí a teď už budou doufat, že se do toho přihlásí alespoň dvě firmy, což spoléhá, že to nějak dopadne. N. mu na to říká, že jo, to určitě. Dál N. říká, že tam jde o to, aby si ona vypsalala, že chce rozšíření těch licencí z té 06ky. N. zmiňuje, že jde o to, aby tam třeba nepřišel MARBES a aby jim neřekl, že jim dají licence za tři padesát, vezmou si jenom práci a to celé postaví paralelně a že by jely dva systémy vedle sebe. N. říká, že jelikož mají v tý 06ce z dotace nakoupenou tu technologii, tak si můžou podle něj říct do 09ky, že chtějí rozšíření této technologie. H. si myslí, že si to mohou říct, ale samozřejmě se musí předpokládat, že to rozšíření je schopno udělat víc firem. N. říká jasně, to není problém. H. říká, že udělat to tak určitě jde. N. dodává, že doporučuje, aby si vyžádali nějaké certifikace a reference. H. říká, že certifikace se tam už nesmí dávat, ale reference ano. N. říká, že třeba reference za poslední tři roky, do řeči mu skáče H., který říká, že jestli jsou schopni rovnou nadefinovat něco v tom smyslu, poslední tři roky objem ekonomický těch prací a zhruba v čem ta práce spočívala. To znamená, že by to mělo být něco obdobného charakteru nebo přímo implementace IDM a v minimální hodnotě třeba milion korun. H. říká, že něco tady v tomhle duchu. N. odpovídá, „dobře“. Ptá se, jestli to stačí, když mu to pošle všechno zítra. H. říká, že stačí. A jestli stačí ty čísla, které mu řekl po telefonu. H. říká, že by to raději chtěl do mailu, ať mu N. pošle, kolik chtějí oni a kolik ta druhá (Software602). Další je komunikace ze dne 29. 11. 2012 mezi Františkem H. a obž. N., soud odkazuje na podrobný prepis v rámci listin a dále email ze stejného dne 29. 11. 2012, který posílá obž. N. Františku H. s předmětem: Projektové řízení s přílohou: VIU_09_ZLIN-v2-1rev01.doc (č. l. 25636 – 25660) o obsahu: Dobry den, musí být požadováno: - rozšíření stávajících licencí IDM (stejně je potřebuji, nakoupili je v rámci 06 tak ať jim někdo nedodá něco jako Geovap, proto doporučuju jasně specifikovat, co chtějí, navíc tím chrání investici z 06), - v dalších požadavcích zadavatele doporučuji požadovat autorizovaného partnera Novell, - 3. reference za poslední 3. roky v implementaci Novell IDM v rozsahu alespoň 200 uživatelů. Zítra vám ještě pošlu detailnější popis na kvalifikace pro inspiraci.

863. Dne 3. 12. 2012 Rada města Zlína schválila zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na 7 jednotlivých částí. Dne 4. 12. 2012 je ve Věstníku veřejných zakázek Statutárním městem Zlín zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 15 583 000 Kč bez DPH s tím, že předpokládané datum zahájení zadávacího řízení je dne 7. 1. 2013. Definitivní podoba zadávacích podmínek byla radou města Zlín schválena až dne 7. 10. 2013, jak vyplývá z usnesení Rady města Zlína č. 50/20R/2013 (č. l. 25800 – 25804, sv. 116), kdy tedy rada města schválila zadávací podmínky nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín“ s tím, že zakázka bude zadána v otevřeném řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. V době od 3. 12. 2012 do doby 4. 3. 2013 jsou pak dále důležité důkazy v podobě hovoru ze dne 5. 12. 2012 (č. l. 25703 - 25704) mezi Františkem H. a obž. Radkem N. ve vztahu k uvažovaným kvalifikačním kritériím. Obsahově podobný telefonát vedou jmenovaní dne 7. 12. 2012 (č. l. 25717). Dále hovor mezi stejnými účastníky dne 3. 1. 2013 (č. l. 25770 - 25771). Dále hovor mezi obž. Radkem N. a obž. Michalem T. Tímto komunikace obž. Radka N. končí.
864. Z výše uvedeného dokazování lze tedy dle soudu dovodit pouze to, že obž. N. komunikoval s Františkem H. z EUNICE, která na podkladě smlouvy měla dodat Magistrátu města Zlín zadávací dokumentaci k předmětné veřejné zakázce, včetně technických specifikací apod. Nicméně ve vztahu k obž. N. není vůbec zřejmé, jaké faktické úpravy či připomínky do ní vůbec vnašel, zda se skutečně jednalo o takové, které by kohokoliv zvýhodňovaly, není vůbec zřejmé, zda tyto případné změny byly do finální verze zapracovány, protože žádné takové srovnávání nebylo činěno. Naopak z výpovědí svědků k tomuto bodu vyslechnutých vyplývá, že zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou zaměstnanců Magistrátu města Zlín. Jak dále vyplývá ze znaleckého posudku

zpracovaného znalcem Ing. Jiřím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (č. l. 43196, originál Volná příloha č. l. 42030), který dodala obhajoba, kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce „Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína“ (skutek F.), a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávací dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v případě ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní společnost Novell Professional Services Česká republika s.r.o., TESCO SW a.s., Software602 a.s. a GORDIC s.r.o., a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že v případě této veřejné zakázky tak zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společnostem, případně jejich implementačním partnerům sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.

865. Pro dokreslení je nutno dodat, že dne 31. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce „Dodávka integrace agentových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hodin dne 3. 1. 2014. Dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín rovněž zveřejnilo samotné zadávací podmínky na Dodávku agentových systémů SMZ k jednotlivým částem veřejné zakázky, konkrétně části A (Integrační systém založený na formulářové bázi), B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM), C (Událostní informační systém a jeho integrace), D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F (Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace) a G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace), včetně zveřejnění technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je postupně jednotlivým žadatelům. Ve vztahu k části A – Integrační systém založený na formulářové bázi mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele newps.cz a Portál občana od dodavatele TESCO SW (č. l. 25738 – 25918). Ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek s tím, že nová lhůta byla stanovena až do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014 (č. l. 25919 - 25921). Z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky. Bylo podáno celkem 9 nabídek, ovšem k části A., tedy k části *Integrační systém založený na formulářové bázi*, což byla část zakázky týkající se právě Software602, tak nebyla podána žádná nabídka na tuto vyhlášenou veřejnou soutěž. Tedy ani sama Software602 nabídku nepodala. Pro soud není většího důkazu, že veškerá komunikace ze strany obž. N. (ale vztahuje se toto konstatování např. i na obž. D. a obž. V.), nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou, tedy od jejího samotného počátku do konce ve prospěch Software602. Pak by totiž vůbec nedávalo smysl, aby Software602, pokud si údajně dle obžaloby upraví kritéria technických specifikací zadávací dokumentace ve svůj prospěch, stanoví si údajně i samotný cenový rozsah budoucí zakázky, či lépe řečeno její předpokládanou hodnotu, tedy činí údajně vše pro vlastní úspěch ve veřejné zakázce, ale nakonec vůbec nepodá nabídku do soutěže.
866. Ještě k problematice tvrzení obžaloby, že se obžalovaní v rámci protiprávního jednání podíleli na zadávací dokumentaci i z hlediska stanovení cen za jednotlivé dílčí plnění, kdy obecně je toto kladeno opět za vinu i obž. N. (pátý odstavec), ačkoli opět v konkrétním popisu skutku k jeho

osobě se již takové tvrzení nevyskytuje (šestý a sedmý odstavec). V této souvislosti je možno zdůraznit, že RNDr. H. ve své studii proveditelnosti odhadl částku na toto dílčí plnění ve výši 10 mil. Kč (listopad 2010). Zdeňka B. z pozice pověřené vedoucí odboru informatiky na MM Zlín v emailu ze dne 23. 11. 2012 „nastřeluje“ cenu na Formuláře na částku 4,7 mil. Kč, H. tuto informaci předává obž. D., tato částka se nakonec promítne i do zadávací dokumentace samotné, kde je stanovena na částku 2 479 339 Kč za dodávku Integrovaného systému na formulářové bázi a z částky 1 859 504 Kč za technickou podporu po dobu 5-ti let, celkem tedy ve výši 4 338 843 Kč bez DPH, aby nakonec Software602 vyhrálo s nabídkovou cenou cca 3,34 mil. Kč bez DPH, včetně 5 leté podpory. Z těchto souvislostí lze tedy usuzovat, že ani cena dodávky nebyla obžalovanými případně stanovena tak, aby byla nadhodnocená. Navíc soud odkazuje na záznam telekomunikačního hovoru, když se dne 26. 11. 2012 v telefonátu (č. l. 25598) baví obž. Radek N. s Františkem H., tak když se obž. N. ptá H.: *kde vzala B. částku 4,6 milionu Kč?* H. odpovídá, že *to je nastavené od oka, protože 602ku nezná a B. po něm chtěla, aby ty ceny ověřil u 602ky a od N. Prý to ona střílela od boku a hodně podstřílela to IDMko.* N. se ptá, *jestli tam je prostor něco udělat?* H. říká, *že je, pouze by nebyl, kdyby se D. začal nějak cukat, jako že se mu ta částka líbí.* B. prý po něm chtěla, aby u nich (Software602 a Novell) ověřil, *co se dá za ty peníze udělat.* N. říká, *že z jejich strany je to úplně mimo realitu.* H. říká N., *aby se sešel s D., tam se musí to číslo snížit a kdyby se D. bránil, má mu N. říct, že to H. prosadí, a ať nejsou nenažraní.* H. dodává, že *B. chtěla, aby oni ty ceny společně nastavili.* Na to navazují dva emaily, jednak ze dne 28. 11. 2012 (č. l. 25622), ve kterém obž. Radek N. posílá email Františku H. s předmětem: *Rozpočet Novell a SW602*, ve znění: *dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující, Novell 2,7 mil a SW602 3 mil*, aby dne 29. 11. 2012 (č. l. 25624) František H. přeposílá email Zuzaně M. (EUNICE) s předmětem *Rozpočet Novell a SW 602*, ve znění: *dle jejich předchozí domluvy je rozpočet následující, Novell 2,7 mil SW602 3 mil.* Z výše uvedeného opět soud má za to, že sama zástupkyně odboru informatiky Magistrátu města Zlín svědkyně B. navrhla rozpočet na tuto část zakázky, sama požádala EUNICE prostřednictvím Františka H., aby ověřil realitu ceny přímo konkrétně u Software602 a Novell a mezi zástupci IT firem došlo k předběžnému nacenění v rámci tržní konzultace, a to v nižší částce než předběžně odhadnuté ceně samotným zástupcem zadavatele.

867. K bodu H. soud uvádí následující. Obžalovanému je kladeno za vinu, že *v době od 13. 5. 2011 do 10. 10. 2011 v souvislosti s veřejnou soutěží o dílčí veřejnou zakázku „Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav“ (dále jen Analýza), obž. Radek N. spolu s obžalovanými Michalem V., Josefem T. a Michal T., společně připravili nabídku společnosti EUNICE, pozdějšího vítěze soutěže o tuto dílčí zakázku, v rámci které se také dohodli na dodání osob odborníků z řad zaměstnanců společností TESCO SW a Novell do řešitelského týmu vytvořeného pro vypracování Analýzy. Následně v době od 13. 12. 2011, po uzavření smlouvy o dílo mezi Zlínským krajem a společností EUNICE na vypracování Analýzy, až do 14. 9. 2012, obž. Radek N. jako zástupce Novell spolu s Františkem H. a s obžalovanými Michalem V., Josefem T., Michalem T. a Davidem T., nejméně prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace a ve spolupráci se zaměstnanci obou obchodních společností (TESCO SW a Novell) zařazenými do řešitelského týmu pro vypracování analýzy, vypracovali Analýzu jako podkladový materiál pro zadávací dokumentaci a společně upravovali prostřednictvím e-mailové a telefonické komunikace podobu průběžných verzí zadávací dokumentace až do zpracování finální verze tohoto dokumentu určeného ke zveřejnění a to do podoby vyhovující společností TESCO SW a Novell. Konkrétně obž. Radek N. se telefonicky dohodl s Františkem H. na komentáři k připomínkám zadavatele ze 17. 4. 2012, tak, aby konečná verze analýzy vyhovovala společnosti Novell, následně je projednal s Františkem H. osobně, dne 19. 6. 2012 přijal od Františka H. aktuální 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, tento materiál opatřil komentáři a připomínkami a vrátil zpět, přijal od Františka H. 22. verzi technické části zadávací dokumentace a přijal k revizi finální verzi zadávací dokumentaci na Vnitřní integraci úřadu.*
868. Úplně na začátek je nutno konstatovat, že Novell se následně veřejné soutěže o zakázku neúčastnila, a to ani v pozici subdodavatele. Dávat tedy do souvislosti jednání obžalovaného s uvažovaným výsledkem v podobě zvýhodnit v budoucí veřejné soutěži Novell nelze (ostatně ani

v obžalobě toto není v prvním odstavci tvrzeno). Důvod nepodání nabídky nebyl blíže zkoumán. Dávat jednání obžalovaného do souvislosti s obchodní společností TESCO SW, v tomto soudu zcela absentuje jakékoliv zdůvodnění, proč by měl obž. N. působit právě ve prospěch této konkrétní společnosti. Jaký užitek či prospěch měl z této činnosti, a to i případně, pokud by byl členem organizované skupiny. Nakonec přesto je v obžalobě v další části uvedeno, že obžalovaný z pozice člena řešitelského týmu ovlivňoval zadávací dokumentaci ve prospěch společnosti Novell.

869. Ve vztahu k údajné participaci obž. N. na zpracování nabídky EUNICE do dílčí veřejné soutěže, soud uvádí následující. Dne 8. 8. 2011 rada kraje (č. l. 10140 – 10261) schválila zahájení veřejné zakázky s názvem *Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav* formou otevřeného nadlimitního řízení, jmenovala komisi pro otvírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Veřejná zakázka byla zveřejněna dne 19. 8. 2011 ve Věstníku veřejných zakázek a také v Evropském věstníku veřejných zakázek. O zadávací dokumentaci k zakázce se přihlásilo 17 společností, mezi nimi i EUNICE. Ze zadávací dokumentace, konkrétně z její přílohy v podobě Kvalifikační dokumentace (bod 8 písm. b) vyplývá, že zadavatel požadoval, aby soutěžitel v nabídce doložil mimo další seznam členů řešitelského (projektového) týmu s minimálním počtem 5 stálých členů s odpovídající odbornou praxí, kteří se budou podílet na realizaci veřejné zakázky po celou její dobu a mezi stálými členy musí být vedoucí týmu a 4 odborníci, z toho 1 odborník v oblasti IDM (identity management systém), 1 odborník v oblasti interních i externích integrací IS, 1 odborník v oblasti Portál úředníka a DMS (dokument management systém) a 1 odborník v oblasti Rozvoj ERP – evidence majetku. Pokud členové řešitelského týmu nejsou zaměstnanci dodavatele, jsou považováni za jeho subdodavatele a je nutno, aby dodavatel zadavateli předložil smlouvu uzavřenou s tímto subdodavatelem. Zadávací dokumentace dále obsahuje požadavky na osvědčení odbornosti těchto řešitelů apod.
870. Na takto vyhlášenou veřejnou soutěž tedy následně reaguje obž. V., který dne 16. 9. 2011 v 17:11 hod. (č. l. 26171 – 26172) emailem sděluje obž. Radku N. a Michalu a Josefu T. ve věci Analýzy řízení úřadu Zlínského kraje, že *potřebuje do nabídky řešitelský tým, konkrétně 4 členy týmu z toho* a cituje právě požadavky zadávací dokumentace. Dne 19. 9. 2011 (č. l. 26173) následně obž. V. zasílá Josefu T. a obž. Radku N. samotnou zadávací dokumentaci a související dokumentaci. Dne 3. 10. 2011 v 15:57 hod. (č. l. 26174 – 26188) pak obž. Michal T. posílá V. podklady pro nabídku dle dohody včetně prohlášení spol. TESCO SW s doplněnými osobami, konkrétně Mgr. Martina K., Ing. Jaroslava K., Ing. Jaroslava M. a Petra P. Stejného dne reaguje i obž. N., který 3. 10. 2011 ve 22:22 hod. (č. l. 26189) posílá V. vyplněný formulář pracovníka IDM a obž. V. jej přeposílá O. O. pak posílá V. upravenou smlouvu a nabídku (č. l. 26197). V. pak sděluje O., že vedoucí (*řešitelského týmu*) bude František (č. l. 26198). Dne 10. 10. 2011 EUNICE podala nabídku ve veřejné soutěži k zakázce „*Vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav*“. Další nabídky podaly společnosti MARBES CONSULTING s.r.o. a ITEG a.s. Dne 13. 12. 2011 (č. l. 10556 – 10577) byla uzavřena Smlouva o dílo mezi EUNICE jako zhotovitelem a Zlínským krajem jako objednatel, na základě které bude EUNICE vypracovávat Analýzu současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav. Výstup analýzy bude ve třech dokumentech: 1. Podrobná analýza současného stavu řízení úřadu a Komplexní návrh řešení vnitřní integrace úřadu, 2. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS) a 3. Technická část zadávací dokumentace veřejné zakázky na rozvoj ERP systému. Ze smlouvy vyplývá, že se zhotovitel, tedy EUNICE, zavazuje, že obchodní a technické informace, které mu byly poskytnuty objednatel, zneprístupní třetím osobám bez písemného souhlasu objednatele, nepoužije tyto informace k jiným účelům, než k plnění této smlouvy. Originál nabídky EUNICE se nachází na č. l. 10485 – 10530. Z nabídky vyplývá, že u Tomáše Ř. bylo uvedeno, že s UNICE pracuje na podkladě dohody o pracovní činnosti, u zaměstnání č. 2 bylo uvedeno v kolonce zaměstnavatel Novell Professional Services ČR s.r.o. a to včetně roku 2011.

871. Ze shora provedených důkazů dle soudu vyplývá, že ani zástupci TESCO SW a ani obž. Radek N. jako zástupce Novell, nepřipravovali společně s EUNICE, zastoupené obž. V., nabídku do této dílčí veřejné soutěže. Nabídku zpracovával pouze a jen obž. V. z EUNICE. TESCO SW a Novell dodaly pouze na žádost obž. V. své zaměstnance do řešitelského týmu. Že jde i v době podání nabídky o zaměstnance Novell a rovněž TESCO SW, to z jejich údajů, které byly v nabídce uváděny, zcela jednoznačně a otevřeně vyplývalo. Z komunikace vyplývá, že tito byli dodáni z jednoho prostého důvodu, v zadávací dokumentaci bylo požadováno složení řešitelského týmu osobami se značnou specializací, kdy těmito pracovníky sama EUNICE nedisponovala. Nebyla zajištěna jakákoliv komunikace, ze které by bylo možno dovodit, že by tito byli do řešitelského týmu dodáni a priori pouze a jen proto, aby mohli ovlivňovat zpracování požadovaných výstupů, tedy zejména v podobě technické části zadávací dokumentace. Opět soud připomíná usnesení NSZ, které rovněž v tomto jednání obž. N. nespátkovalo naplnění žádného trestného činu.
872. K poslední části obžaloby a k údajnému ovlivňování Analýzy a zejména jejího výstupu v podobě návrhu zadávací dokumentace do podoby vyhovující TESCO SW a Novell, k tomu se vztahují následující důkazy. Dne 17. 4. 2012 (č. l. 27729 - 27730) proběhl hovor Františka H. a Radka N., kdy obsahem hovoru je informace o současném stavu analýzy, H. sděluje, že odevzdal minulý týden na kraji nějakou verzi a teď očekává připomínky od úředníků kraje a slibuje, že *oponovaný materiál pošle na společnost Novell k zpracování případných připomínek, konkrétně to pošle H., vykopíruje před tím jen to, co se týče IdMka, aby to nemusel pročítat celé.* Dne 18. 4. 2012 (č. l. 27731) proběhl hovor Františka H. a Zuzany M., kdy z hovoru vyplývá, že plánované cenové rozpětí na jednotlivé části budoucí veřejné zakázky řeší H. s některými budoucími soutěžiteli. Konkrétně M. sděluje, že *H. pošle tabulku s konkrétníma čísly, kolik mají na IDM, integraci, portál, protože oni v tom průzkumu ještě nemají od Novellu a Tesca řečené, kolik těch IT připojí za ty peníze a kolik jich tam dávat.* Dne 18. 4. 2012 (č. l. 27731 - 27732) proběhl hovor Františka H. a Marka H. z Novell, kdy z hovoru vyplývá, že jde o hovor navazující na telefonát mezi H. a Radkem N. ze dne 17. 4. 2012. H. doslova sděluje, že *H. pošle do emailu část analýzy ze Zlínského kraje týkající se IDMka, sděluje H., jak má na připomínky reagovat, vykopíroval mu 15 až 20 stránek týkající se jich, tedy IDMka. Nemusí nic formátovat, ona si to potom kolegyně bude upravovat do toho velkého dokumentu. To IDMko by mělo vypadat tak, aby se na to nebodil EOS. Oni (Zlínský kraj) nemají problém, aby to IDMko bylo komplet psané na ně (Novell).* K tomuto soud musí dodat, že tyto požadavky nekomunikuje H. s obžalovaným, ale jiným zaměstnancem Novell. Dne 25. 4. 2012 (č. l. 27787) proběhl hovor Františka H. a Zuzany M., kdy z jeho obsahu vyplývá, že aktuální verzi analýzy po úpravách, kterou bude Zuzana M. odesílat na Krajský úřad Zlínského kraje, odešle také TESCO SW a Novell. Doslova se M. ptá H., *zda analýzu ve skryté kopii poslat T. a Novellu, pochopitelně, aby to kraj neviděl, nebo jim to má potom přeposlat. H. odpovídá, že ano, a dopsat, že jim posílají verzi, kterou dneska...aby prostě věděli co to je.* Nato dne 25. 4. 2012 (č. l. 27789 – 27790) Zuzana M. zasílá emailem Marku H. z Novell v předmětu: *2. Verze analýzy – vnitřní integrace ZK s textem, že v příloze zasílá aktuální verzi analýzy pro Zlínský kraj a následující postup je takový, že do 1.5. mají (EUNICE) na Zlínský kraj odevzdat návrh technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace.* Je dle soudu důležitá i reakce obž. Davida T. (M. jim rovněž zaslala dokument), který reaguje, že *termín je značně nereálný vzhledem k nevyjasněné koncepci řešení VIU. Je nutné spojit se se Zlínem a rozhodnout, co se má udělat, at' nedělají něco, co K. následně rozkoře.* Dne 3. 5. 2012 (č. l. 27794, sv. 125) proběhl hovor mezi Františkem H. a Radkem N. z Novell, jehož obsahem je domluva schůzky k analýze zpracovávané pro krajský úřad. Z Protokolu o kontrole plnění vyplývá, že dne 11. 5. 2012 Zlínský kraj přebírá od EUNICE část díla smlouvy vymezené jako „Technická část zadávací dokumentace VZ na integraci krajského úřadu (IDM, integrace IS, Portál úředníka + DMS)“ a dále předmět díla samotný. Kontrola těchto výstupů pak probíhala do 31. 7. 2012, jak vyplývá z Protokolu o vypořádání drobných vad a nedodělků ze dne 31. 7. 2012. Dne 4. 6. 2012 (č. l. 27836, sv. 125) proběhl hovor mezi Františkem H. a obž. N. V hovoru oba vyjadřují nelibost nad tím, že úředníci KÚZK posílají analýzu (resp. její část) k posouzení Microsoft. Tím může dojít k úpravám

žadavací dokumentace tak, že by zakázku mohl vysoutěžit kdokoli, nebo nakonec nikdo. N. doslova sděluje, že to se tomu K. *vymstí, jednak, když bude všechny tabat za fusekli, tak mu s tím pak nebude nikdo chtít pomoci a jednak to nakonec bude paskvil, protože oni mu tam dají svoji část, oni (Novell) zase svoji část, další jinou a pak z toho bude řešení, který nebude schopen nikdo udělat, a hlavně to nebude za ty peníze udělaný.* Dne 19. 6. 2012 František H. posílá emailem obž. N. v předmětu „Fw: zadávací dokumentace“ v příloze dokumenty „zadavaci_dokumentace_VIU_v13_f.docx“ a „soucasny_strav_VIU_v3.docx“, které předtím obdržel od Ivo S. z Krajského úřadu Zlínského kraje. Dokumenty (jedná se tedy o Zadávací dokumentaci VIU verze č. 13 z data 18. 6. 2012 a Současný stav IS verze č. 3, ze dne 13. 5. 2012) H. posílá adresátům k připomínkování formou komentářů do textu ZD. Dne 22. 6. 2012 obž. Radek N. posílá emailem Františku H. a obž. V. v předmětu „Dokumentace KU Zlín“ připomínky k zadávací dokumentaci s vysvětlujícím textem. Mimo jiné sděluje, že *některé části nekorespondují s požadavkem K. (a ptá se, zda zase změnil názor), některé části jsou diskriminující a u nich by se bál, že to někdo napadne a zakázka se neúměrně protáhne, nebo jsou tam části, které zakázku posouvají mimo finanční rámec určený pro projekt.* V. zprávu přeposílá 23. 6. 2012 Zuzaně M. Dne 27. 6. 2012 Pavel K. z Krajského úřadu Zlínského kraje posílá emailem Františku H. v předmětu „zadávací dokumentace_VIU_v22“ nejnovější verzi technické části zadávací dokumentace s tím, že není nutno připomínkovat, jen kdyby narazili na něco zásadního. H. zprávu včetně přílohy obratem přeposílá mimo jiných i obž. Radku N. Dne 4. 7. 2012 Pavel K. z krajského úřadu Zlínského kraje posílá emailem Františkovi H. v předmětu „zadávací dokumentace VIU ZK“ aktuálně poslední verzi zadávací dokumentace VIU s prosbou o revizi. František H. obratem zprávu přeposílá mimo jiných i obž. Radku N.

873. Z výše uvedeného pro soud vyplývá následující. Jako potencionálně závadný telefonát byl soudem vyhodnocen ten ze dne 17. 4. 2012, kdy František H. komunikuje s Markem H. a doslovně uvádí, že: *to IDMko by mělo vypadat tak, aby se na to nebodil EOS. Oni (Zlínský kraj) nemají problém, aby to IDMko bylo komplet psané na ně (Novell).* K tomuto soud dodává, že EMOS byl systém na správu identit od konkurenční společnosti Marbes. Soud v řízení vyslechl jako svědka Marka H. (bod 96. rozsudku), z jehož výpovědi soud nic podstatného nezjistil, svědek uvedl, že neví nic o tom, že by měla Novell možnost pracovat na zadávací dokumentaci ještě předtím, než byla tato zveřejněna. Novell pokrývala portfoliem svých produktů kompletní řešení, které bylo poptáváno ze strany Zlínského kraje. Byla to vnitřní integrace úřadu, kterou byli schopni nabídnout. Jejich firma nabízela IDM systém, který se dal využít k vnitřní integraci, tedy produkty, co kraje a města chtěly.
874. Jediné připomínky, které sám obž. N. učinil, jsou ty, které učinil a zaslal v emailu ze dne 22. 6. 2012. Jde o jeho, jak sám uvádí, připomínky k zadávací dokumentaci s vysvětlujícím textem. Mimo jiné sděluje, že *některé části nekorespondují s požadavkem K. (a ptá se, zda zase změnil názor), některé části jsou diskriminující a u nich by se bál, že to někdo napadne a zakázka se neúměrně protáhne, nebo jsou tam části, které zakázku posouvají mimo finanční rámec určený pro projekt.* V. zprávu přeposílá 23. 6. 2012 Zuzaně M. Jednak tedy sám obžalovaný identifikuje diskriminační požadavky, upozorňuje na zřejmě cenovou náročnost, která se vymyká limitům, jednak připomínkuje verzi pořadové č. 13, kdy, jak vyplývá z další komunikace, těch následných verzí bylo ještě několik, minimálně byla zpracována verze 23, tzn. dalších navazujících 10 verzí, do kterých již nebylo z jeho strany zasahováno, byly mu pouze zasílány některé na vědomí, konkrétně verze 22 a finální.
875. Co se týče svědeckých výpovědí, svědek RNDr. Ivo S. (bod 97. rozsudku) potvrdil, že rozpracované verze zadávací dokumentace, její technickou část měl k dispozici, protože postupně se zakázky na schůzkách cizelovaly a vyjasňovaly se věci. K dotazu, zda docházelo ke konfliktům mezi zpracovatelem a členy projektového týmu, uvádí, že byly oblasti, kde byly jejich názory shodné a kde rozdílné, ale to považuje za přínosné. Rozhodující bylo, že nakonec to bylo tak, jak oni chtěli, a když byla zakázka hotová, mohli se pod ni s klidem podepsat. Svědek rovněž připustil, že je nutná komunikace s dodavateli stávajících systémů při integraci s tím, že spoustu této komunikace jim

zajistila právě EUNICE. Bez průzkumu trhu by EUNICE nebyla schopna technickou specifikaci provést. Nebyl nikým ovlivňován, aby změnil obsah dokumentů. Pokud měl připomínku k pracovním verzím, od toho byly projektové týmy, ty si hlídaly, co v dokumentaci je, pitvaly každou větu a výsledek odpovídal tomu, co považovaly za správné. Jejich požadavky byly v dokumentech zapracovány. Nezaznamenal, že by obsah analýzy, studie proveditelnosti nebo zadávací dokumentace byl diskriminující. Navíc zadávací dokumentace prochází několikastupňovou kontrolou, posuzují to právníci na kraji, musí být poskytnuta dotačnímu orgánu, pak se to vyvěsí a můžou se dotazovat jednotliví uchazeči. Svědek Ing. Pavel K. (bod 100. rozsudku) vypověděl, že pracoval především na *Vnitřní integraci úřadu*, což bylo nasazení identity management systémů. Na technické specifikaci k zadávací dokumentaci se účastnil, byl v týmu, který specifikoval a definoval, co se bude realizovat v rámci veřejných zakázek jako takových. Měli k dispozici pracovní verze technických specifikací, to byla práce jejich týmu. Dostávali pracovní verze, účastnili se pracovních skupin s dodavatelem, byli i na Ministerstvu vnitra konzultovat věci. V případě analýzy a zadávací dokumentace v části technická specifikace mohl vznést požadavky, které chtěl do zadávací dokumentace zapracovat, tyto byly v zadávací dokumentaci zohledněny. Nikdo ho neovlivňoval, aby v zadávací dokumentaci něco bylo vypuštěno, změněno. Výsledná zadávací dokumentace odpovídala jeho požadavkům. Výsledná zadávací dokumentace nebyla v žádném směru diskriminační, nezaznamenal, že by u zadávacího řízení bylo něco nestandardního nebo v rozporu se zákonem. Ani z ostatních svědeckých výpovědí nebylo zjištěno ničeho, co by podporovalo obžalobu v jejich skutkových tvrzení, kdy soud odkazuje na svědecké výpovědi Ing. Jaroslava O. (bod 104. rozsudku), Ing. Ivany Š. (bod 139. rozsudku), Ing. Martina P. (bod 98. rozsudku).

876. Ze svědeckých výpovědí samotných zaměstnanců krajského úřadu jednoznačně vyplývá, že zadávací dokumentace byla plně pod jejich kontrolou. Že nebyla zadávací dokumentace diskriminující či znevýhodňující, to bylo potvrzeno i znaleckým posudkem Ústavu kvalifikovaného pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020 (bod 187. rozsudku), z něhož vyplývá, že byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek, včetně veřejné zakázky pod bodem H., připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, která by mohla redukovat počet potenciálních uchazečů.
877. Pokud soud na začátku odůvodnění bodu H. zdůraznil, že Novell vůbec nepodala nabídku do veřejné soutěže o zakázku, tak má nakonec za důležité upozornit na to, že nabídku naopak podala bez problémů Marbes, tedy vývojář a majitel produktu EOS na správu identit, a je tak zřejmé, že požadavek H. na Marka H., aby případné své připomínky na zadávací dokumentaci zpracoval tak, aby byly nevýhodné pro Marbes, zřejmě nebyly realizovány.
878. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Radku N., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem ani v bodech A., B., F. a H., proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Aleš M.

879. K obžalobě uvedl, že nesouhlasí s obžalobou, necítí se být vinen. Postupoval vždy podle platných pravidel a zákonů, nikdy nikoho nechtěl zvýhodnit, uzavřít s ním nedovolenou dohodu, anebo mít z věci osobní prospěch, ani pro někoho jiného. Žádné nesprávné doklady nevyhotovil. Pracoval v O2 v obchodní pozici sales manager a jeho pracovní náplní bylo zajišťovat osobní prodej produktů O2 u zákazníků z oblasti regionální veřejné správy. Měl pod sebou v pozici podřízených několik obchodníků, kteří vykonávali stejnou činnost a on byl jejich vedoucí. Běžnou činností bylo být v

kontaktem se zákazníky z veřejné správy, prezentovat jim produkty O2, účastnit se výběrových řízení, podávat do nich nabídky a po podpisu smlouvy zajišťovat u zákazníků poprodejní péči. Správný zákazník se o produkty na IT trhu zajímá, správný dodavatel ví o potřebách zákazníka a snaží se prezentovat své produkty. Pokud zákazník načerpá z oboustranného dialogu dostatečné množství informací, zvolí si sám vhodný způsob zadávacího řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Pokud by pro O2 zadání veřejné zakázky nebylo jasné, bylo možné využít dotazy k zadávací dokumentaci, které mohou upřesnit, nebo i částečně změnit zadání. Pokud by O2 měla pocit, že veřejná zakázka je vedena v rozporu se zákonem, bylo možné použít námítky, případně až návrh na ÚOHS. Ke skutku C. obžaloby uvádí, že koncem října 2010 byla O2 kontaktována paní K. z IT v Přerově, kdy Přerov měl zájem prodiskutovat záměr výstavby metropolitní sítě. Obchodník domluvil termín schůzky s paní K. a následně se dne 3. 11. 2010 sešli. Na schůzce byla K., obchodník O2, on sám, obž. Ch., který byl představen jako člověk, který bude zpracovávat záměr města a pak ještě někdo z IT oddělení. Dne 4. 11. 2010 dostal od obž. Ch. zadání v podobě seznamu budov s vyznačenou prioritou, a to na základě jednání z 3. 11. 2010. Na základě zadání pak nechal v O2 zpracovat kalkulaci a hrubý návrh řešení. Detailní řešení nebylo možné poskytnout, protože zadání bylo poměrně obecné, dostali jen seznam lokalit s objekty města k propojení. Následně dne 10. 11. 2010 zaslal obž. Ch., paní K. a v kopii byli také kolegové z O2, konkrétně obchodník Petr D. a možná ještě další, předběžnou kalkulaci na výstavbu v takovém detailu, který byl možný z hrubého zadání. Toto řešení nakonec nebylo poptáno a ani realizováno a dále tuto věc s metropolitní sítí neřešil, předpokládal, že předběžná kalkulace bude součástí nějakého záměru města na vybudování metropolitní sítě. Z jeho pohledu se jednalo o běžný obchodní kontakt. O dalším postupu v Přerově se dozvěděl ze studie proveditelnosti, kterou Přerov zveřejnil dne 30. 12. 2011 v souvislosti s veřejnou zakázkou na projektovou dokumentaci a související poradenské služby pro zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Ve studii proveditelnosti byly použity dva obrázky řešení metropolitní sítě, které posílal dne 10. 11. 2010 obž. Ch. a paní K., jinak nic dalšího z informací, které jim poskytnul, použito nebylo. Byla to studie proveditelnosti, která se dne 20. 2. 2013 stala součástí zadávací dokumentace, kdy město Přerov již dne 26. 6. 2012 předběžně oznámilo svůj záměr vypsát zakázku formou výzvy základních údajů o zakázce, především jakou zakázku bude vypisovat, jaký bude její název, jaký bude předmět zakázky s jejím stručným popisem, předpokládanou cenou, předpokládanou výškou dotace, ze které měla být hrazena. Předběžné oznámení společně se studií proveditelnosti tvořilo poměrně jasné zadání i přesto, že nebyla k dispozici kompletní zadávací dokumentace, ta byla uveřejněna až dne 20. 2. 2013. Přitom předběžné oznámení je v zákoně o veřejných zakázkách právě proto, aby se uchazeči o veřejnou zakázku mohli připravit na následné oznámení o zakázce. Z předběžného oznámení bylo zřejmé, že se jedná o dodávku optické sítě, aktivních prvků, fyzického skenování dokumentů, kompletního informačního systému s integrací agend města a nezbytného hardware, a to vše v rámci jedné soutěže. O2 byla sama schopna dodat metropolitní síť a důvěryhodný archiv, což je produkt O2, nebyli však schopni dodat celé řešení informačního systému a metropolitní sítě dohromady a nikdo takový na trhu nebyl. V té době od 26. 6. 2012, tedy již od předběžného oznámení, začali hledat vhodné partnery, kteří by s nimi do zakázky mohli jít. Oslovili Marbes, která byla významným dodavatelem informačních systémů ve státní správě, tam jednali s p. Z. a s p. M., dále oslovili AutoCont, kde se sešli s p. F., se záměrem si v budoucnu poptat nějakou zatím nespecifikovanou část dodávky informačního systému a také hardware. S MARBES ani s AutoCont se ve finále nedohodli, p. F. jim řekl, že o spolupráci nemají zájem. Dne 20. 2. 2013 byla uveřejněna zadávací dokumentace a v O2 začali chystat nabídku. Stále hledali vhodné partnery, měli také variantu, že nabídku nepodají. Měli velké množství dotazů k zadávací dokumentaci, kvůli tomu byl i posunutý termín odevzdání nabídek, jak si tedy mohli zjednat výhodu, když byla taková zadávací dokumentace. Finální dohoda mezi O2 s TESCO SW vznikla poměrně pozdě, až před termínem odevzdání nabídky. Hodně to souviselo s dodávkou metropolitní sítě, a především s poskytnutím užívacích práv v trasách optických kabelů. Až ze spisu se dozvěděl, že pozice O2 v rámci společné nabídky s TESCO SW nebyla do poslední chvíle jistá,

že probíhala jednání TESCO SW i s ostatními subjekty. Pokud vychází z informací, které získal z vyšetřovacího spisu, tak v něm nejsou žádné informace o skutečnosti, že by věděl o tom, že bude nabídku podávat i AutoCont, nebo že půjde o krycí nabídku. To, že pak AutoCont podal nabídku, ho překvapilo, protože vycházel ze striktního odmítnutí p. F. ze září 2012, a tedy s jejich účastí nepočítal. Pokud je obžalován z toho, že učinil nedovolenou dohodu v souvislosti s předložením krycí nabídky AutoCont, tak o krycí nabídce nevěděl. O tom, kdo bude podávat nabídky do soutěže, žádnou informaci neměl. Podali společnou nabídku s TESCO SW a až po otvírání obálek zjistil, že nabídku do soutěže podal AutoCont. Město Přerov v rámci vyhodnocení nabídek nevybralo žádného uchazeče a soutěž pokračovala v rámci jednacího řízení s uveřejněním, zahájeném 22. 11. 2013. Smlouvu mezi TESCO SW, O2 a Přerovem podepsal až dne 17. 3. 2014. Realizace díla byla náročná vzhledem k jeho rozsahu, ale dílo bylo dodáno bez vad a nedodělků, za obvyklou cenu, což je potvrzeno znaleckým posudkem č. 35/2018, který nechali vypracovat. Popsaná obchodní aktivita byla prováděna v rámci platných pravidel a zákonů, nikdy tak nečinil s cílem někoho zvýhodnit, uzavřít nedovolenou dohodu, anebo mít z věci nějaký prospěch pro sebe nebo pro někoho jiného. Neorganizoval žádnou alianci dvou subjektů v rámci této veřejné zakázky, nevyhotovil zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce, která je státním zástupcem považována za nesprávnou. Ke skutku K. obžaloby uvádí, že Jihomoravský kraj poptal v rámci veřejné zakázky na propojení datových center dvě nezávislé trasy optických kabelů na území města Brna (každá trasa měla mít 48 vláken, maximální délku trasy 10 km, hodnotila se cena, délka tras, souběh tras a záruční podmínky). První zakázka byla vypsána dne 16. 11. 2011 pod názvem „Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)“ dvoustupňově, nejprve proběhla kvalifikace, kam postoupilo několik firem, ale pak nikdo nepodal nabídku. Jaký byl důvod k nepodání nabídky u ostatních uchazečů, to neví, ale O2 nepodalo nabídku, protože cena byla omezena na max. 5 mil Kč a za tuto cenu nebylo možné zakázku realizovat. Vznikl poměrně velký tlak ze strany kraje, aby bylo možné zakázku realizovat. Jeden z důvodů, proč Jihomoravský kraj v prvním kole nevysoutěžil žádného dodavatele, je především ten, že nevedl konzultace už při přípravě studie proveditelnosti a nevedl ani tržní konzultace před vypsáním první zakázky. Nedodání optického propojení mohlo vést ke zmaření celé investice do datových center. Následně byla zakázka vypsána znovu, a to dne 6. 9. 2012. Zadávací podmínky byly zhruba stejné, zase šlo o dvě nezávislé trasy optických kabelů na území města Brna, hodnotila se cena, souběh tras a termín dodání. Do této soutěže již O2 nabídku podala, v rámci hodnocení byla vyhodnocena na druhém místě, první byla nabídka společnosti Com Plus, třetí byla nabídka Maxprogress. O nabídkách konkurence měl informace až z otvírání obálek, protože se četly ceny uchazečů a další dvě hodnotící kritéria, konkrétně kritéria v podobě souběhu tras a termín dokončení díla. Tam se poprvé dozvěděl, že uchazeč Com Plus dal do nabídky souběh tras 0 metrů, což byl nesmysl a nedávalo to logiku, protože vždy musí existovat nějaký souběh tras. Kontrolovali také kvalifikační kritéria uchazečů. O2 v té době vlastnila velké množství sítí, mělo povědomí o tom, že kde jsou jiné sítě, bylo jim divné, že Com Plus není telekomunikační operátor, žádné sítě nevlastní, ale může dát levnější nabídku s lepšími parametry. Při této příležitosti zjistili, že nemají ani požadovanou kvalifikaci zeměměřičství. Proto si vyžádali u zadavatele Jihomoravského kraje informace, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, kde zjistil, že Com Plus nemá žádného subdodavatele, tedy ani subdodavatele na požadovanou kvalifikaci zeměměřičství. Tuto kvalifikaci pak Com Plus doložila špatně, pozdě, bez uvedeného data. Proto podali návrh k ÚOHS proti postupu zadavatele. ÚOHS jejich návrhu proti zadavateli vyhověl a Jihomoravský kraj dostal pokutu za porušení zákona o veřejných zakázkách ve výši 30 tis. Kč. Jihomoravský kraj znovu, na základě rozhodnutí ÚOHS, provedl vyhodnocení kvalifikace uchazečů, vyřadil nabídku Com Plus a vyhodnotil nabídku O2 jako nejlepší. Následně se podepsala smlouva, tu podepisoval osobně a zakázka se provedla. Trasy optických kabelů slouží kraji v rámci propojení technologických center k plné spokojenosti a budou sloužit dalších 20 let. Dílo bylo dodáno bez vad a nedodělků a za obvyklou cenu, což je potvrzeno znaleckým posudkem č. 40/2020. Ve vztahu ke skutku L. obžaloby uvádí, že město Zlín zadalo nákup metropolitní sítě a následně na tuto síť zadali nákup aktivních prvků. První soutěže se O2 neúčastnila, protože

technické požadavky nebyla schopná splnit a pravděpodobně by se ani nevešla do předpokládané ceny. Tato soutěž probíhala od 7. 2. 2012. Následně se soutěžila dodávka aktivních prvků, bez aktivních prvků by nebylo možné síť provozovat. V průběhu přípravy soutěže na aktivní prvky byla O2 kontaktována Františkem H. s dotazy na technické specifikace dodávky, konkrétně na technické specifikace ve vazbě na pobočkovou ústřednu města Zlín, protože O2 byl telekomunikační operátor města Zlína a muselo být zajištěno fungování služeb O2 i do budoucna. Součástí dodávky aktivních prvků byl totiž i upgrade, případně dodávka nové pobočkové ústředny. Všechny dotazy bral jako průzkum trhu H., který byl pověřen městem Zlín, aby kontaktoval možné uchazeče a prokonzultoval technické parametry dodávek z jejich pohledu. Nikdy se nesnažil získat jakoukoliv výhodu, nakonec je ze spisu zřejmé, že se oslovoval široký okruh možných uchazečů, aby byla soutěž nejvíce otevřená. Z výsledků soutěže je zřejmé, že si žádnou výhodu nevytvořili, protože skončili druzí, kdy soutěž byla opět na cenu. Z jeho pohledu jde opět o běžný způsob obchodu, zákazník před vypsáním soutěže kontaktuje možné uchazeče, konzultuje s nimi technické parametry, případně cenu a pak je na základě těchto konzultací zakázka vypsána. Dne 16. 11. 2012 bylo vydáno předběžné oznámení o zakázce *Dodávka komponent komunikační infrastruktury SMZ - část II. - dodávka a implementace aktivních prvků* a O2 začalo uvažovat, že nabídku podá. Nejprve uvažovali podání samostatné nabídky, ale chtělo mít co možná nejnižší cenu, tak vycházelo nejlépe řešení na technologii HP, to ale v O2 nikdo neuměl navrhnout. Počítalo se s tím, že by ale v budoucnu mohla O2 navrhovat a dodávat produkty HP, proto nezbylo nic jiného, než se obrátit na partnera. O2 zvolila AutoCont a tento měl být subdodavatelem na dodávku aktivních prvků, servis se předpokládal ze strany O2, protože O2 technologii HP chtělo umět. Dne 27. 5. 2013 bylo vypsáno zadávací řízení, O2 podalo nabídku se subdodavatelem AutoCont, vítězem se stal Impromat Computer. Vůbec neví, za co je obžalován, vždy konzultoval technické parametry řešení, aby v budoucnu mohlo fungovat v části připojení na veřejnou telekomunikační síť, protože O2 bylo v té době operátorem telefonních linek. Nikdy nekomunikoval s nikým o zadávacích podmínkách, jako jsou např. kvalifikace, reference, obchodní podmínky, v technických dotazech nešlo ani o cenu. Jejich nabídková cena byla obvyklá, to je potvrzeno znaleckým posudkem č. 41/2020.

880. Právo přednést závěrečný návrh obžalovaný nevyužil, hlavních líčení, na kterých byly přednášeny závěrečné návrhy, se obžalovaný neúčastnil.
881. V závěrečném návrhu obhájce obžalovaného uvedl (č. l. 43653 a násl.), že důležité pro vyřešení věci bude najít dělící linii mezi závadovou a nezávadovou komunikací. Že nejsou závadové technické konzultace, ani když je potencionálnímu dodavateli poskytnuta technická dokumentace (byť se později stane součástí zadávací dokumentace), to již bylo vyřešeno judikaturou NS v rozhodnutí 5 Tdo 1555/2012. Ve světle této judikatury nemá vysvětlení pro to, že se obžaloba v žádný moment trestního řízení nesoustředila na skutečnou závadovost komunikace, respektive na nežádoucí ovlivnění výsledku výběrového řízení. Jinými slovy, zda je důvodem a cílem komunikace někoho upřednostňovat či diskriminovat, nebo je cílem předat objektivní informace, které se týkají technického řešení osloveného dodavatele nebo jeho obchodních možností ucházet se o zakázku (cena, servisní podmínky). Žádného trestného jednání se obžalovaný nedopustil, protože v souvislosti s šetřenými zakázkami poskytl běžné tržní konzultace. Nebylo zjištěno, že by obž. M. požadoval pro O2 nebo pro sebe ve výběrových řízeních nějakou výhodu nebo úkor jiného dodavatele. Natož, že by v tomto směru učinil jakoukoliv dohodu, tedy že by slíbil Františku H. nebo někomu jinému finanční plnění za prosazení jednostranně výhodných podmínek pro O2. Skutečnost, že obžalovaný komunikoval s H., z něj nedělá člena organizované skupiny, i kdyby nějaká existovala. Pokud se obžalovaný s H. bavil, tak vždy při plnění svých pracovních úkolů, v legitimním zájmu svého zaměstnavatele O2 a ve snaze vyjít vstříc zadavateli jako možnému zákazníkovi. Není žádný zájem, aby byli zadavatelé v režimu veřejných zakázek (oproti běžně poptávajícím zákazníkům) znevýhodněni o možnost zjišťovat možnosti své i trhu. O2 dodala plnění v zakázkách Přerov společně s TESCO SW, a pro Jihomoravský kraj, obě zakázky byly

splněny bez výhrad zadavatele a k jeho maximální spokojenosti. Hodnota plnění dodaného O2 odpovídala odměně dle příslušných smluv. Plnění slouží poptávaným účelům a bylo dodáno za obvyklou cenu. Tato skutečnost byla prokázána i znaleckými posudky znalce Ing. Vladimíra Kryštofa - ZP 35/2018 k zakázce C., ZP 40/2020 k zakázce K. a 41/2020 k zakázce L., byť v této O2 plnění nedodávala, když byl vybrán jiný dodavatel. V kontrastu s tímto faktickým stavem jsou neudržitelné ryze formalistické teze obžaloby, která se opírá jen a výlučně o právní konstrukci, ve které škoda nehraje žádnou roli a fakticky ani nebyla zjišťována. K zakázce C. obžaloby uvádí, že předmětem zakázky bylo zadání komplexního plnění na dodávku městské komunikační infrastruktury. Součástí poptávaného plnění byla i dodávka metropolitní sítě (MAN), tedy plnění, kterým se O2 zabývala a zabývá, mimo jiné z pozice operátora s jednou z nejrozvinutějších infrastruktur optických sítí v ČR. Ve vztahu k této části plnění byla O2 od počátku jedním z přirozených dodavatelů, kteří přicházeli v úvahu, a tuto část výzvy 09 monitorovala od počátku standardními, běžnými prostředky. V obžalobě nelze dohledat, proč je obžalovaný viněn z toho, že se podílel na vyhotovování zadávací dokumentace. Nebylo zjištěno a obžaloba to dokonce ani netvrdí, že by byl autorem jakýchkoliv změn zadávací dokumentace. Tomu svědčí i samotné vymezení skutku pod bodem C. obžaloby, kdy je obž. M. kladeno za vinu jednání až v období od 20. 2. 2013, tj. až po zveřejnění hlavní veřejné zakázky, přičemž v části popisu skutku, která předchází datu zveřejnění veřejné zakázky, není identifikováno žádné jeho jednání. Přesto je v obžalobě následně tvrzeno, že obžalovaný vyhotovil nesprávné doklady, zejména zadávací dokumentaci. Pro období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013 je pak obž. M. v popisu skutku k bodu C. obžaloby vytýkáno, že měl společně s ostatními zorganizovat vytvoření dvou aliancí s konkurenčními nabídkami, kdy nabídka AutoCont měla být tzv. „krycí“, avšak opět absentuje popis konkrétního jednání obž. M., kromě toho, že společně se zástupcem TESCO SW předložil zadavateli za společnost O2 nabídku v zadávacím řízení. Obž. M. nijak nedovoleně výsledek výběrového řízení neovlivnil, a to ani ve smyslu jakékoli přednosti pro O2, ani ve smyslu dojednávání „nevýherní“ nabídky AutoCont. Komunikace zachycená v bodu 241. obžaloby je komunikací třetích osob. I kdyby se měl H. skrze MOIS s někým dohodnout na subdodávkách a toto si následně potvrzovat se zástupci O2, což nebylo zjištěno, opět chybí informace, jaký vliv by tato okolnost měla mít na výsledek výběrového řízení a jak by se na tom podílel obžalovaný. Navíc O2 subdodavatele MOIS neměla. Z emailu obž. S. z 10. 3. 2013 vyplývá, že O2 ve věci Přerova s AutoCont nic neřeší, když se musí zástupce AutoCont ptát někoho třetího (dotaz na Josefa), zda by se mu nepodařilo získat stanovisko O2. Je to fakticky důkaz nulového propojení mezi O2 a AutoCont od okamžiku odmítnutí panem F. Pokud obž. P. v kalendáři z 15. 3. 2013 až 22. 3. 2013 řeší, že už vyšla ZD a je třeba analyzovat rozdíly a posuny oproti ZD, kterou má z minula, pak jen shrnuje fakta. Jde o běžnou činnost při přípravě nabídky. Obž. P. i obž. M. se vyjádřili i k poznámce „ZD z minula“, že nejde o zadávací dokumentaci v této věci, ale z Olomouckého kraje. Zadávací dokumentace byly podobné, zadavatelé běžně opisují a dodavatelé také vycházejí ze vzorů nabídek, které dělali předtím. Agenda v poznámce souvisí s nastavením projektového týmu a efektivní identifikací rozsahu agendy, kterou je potřeba nově řešit. V té době již také O2 jednalo s TESCO SW o možnostech spolupráce na zakázce v Přerově. Proto se logicky řeší nastavení komunikace s jejich zástupci pro eventualitu společné nabídky. K bodu 294. obžaloby a k poznámkám obž. P. v Outlooku, ve kterém se analyzují podmínky, uvádí, že jde o běžnou projektovou komunikaci po vyhlášení veřejné zakázky. Poznámky, že studie i zadávací dokumentace jsou napsány na TESCO SW, jen dále vyvrací neprokázanou spekulaci, že by klient nebo O2 měli tyto dokumenty dříve k dispozici, nebo měli vliv na jejich formulaci. K citaci, že je možné v rámci připomínek dostat svoje myšlenky do zadání, je třeba uvést, že jde o běžně realizovaný a zákonem předvídaný postup, kdy uchazeči mají prostor prostřednictvím vhodně zvolených dodatečných dotazů nebo námitek umožnit zadavateli, aby prostřednictvím vysvětlení upřesnil nebo doplnil zadání. Jde o proces veřejný, transparentní. Řešená poznámka navíc není obžalovaného a obžaloba na ni ani nenavazuje dalším zjištěním, nebo komunikací. Zcela bez významu pro trestní řízení je i komunikace označená v bodě 297. obžaloby, ve které obž. P. posílá dokument „Závazná nabídka ke spolupráci“. Z

obsahu komunikace vyplývá, že souvisí s jednáním mezi O2 a TESCO SW o možnosti společné nabídky v zakázce. Jde o jednání zákonem výslovně předpokládané. Logickou součástí takového jednání je rozdělení odpovědnosti za realizaci nabízeného plnění a s tím spojené rozdělení odměny. Dohoda mezi O2 a TESCO SW byla vzhledem ke komplexnosti zakázky logická, byla ve prospěch zákazníka a ten byl spokojený. Písemné zachycení dohody jako takové je obligatorní součástí každé nabídky. Dohodě logicky předchází komunikace a o tu tedy šlo, což lze konstatovat k bodu 298. obžaloby. Pokud jde o emailovou komunikaci v bodu 301. obžaloby, z provedených listinných důkazů plyne, že obž. P. byl do komunikace zapojen zřejmě náhodou jako adresát, žádné jeho jednání prokazováno ani zjištěno nebylo, dokonce ani okolnost, že byl email obž. P. doručen a on jej četl. V předchozím vlákně i poté obž. P. nefiguruje, ač je komunikace jinak vedena mezi týmiž osobami. Rozhodovací praxe vyžaduje aktivní usilování o docílení protiprávního výsledku a přijetí nevyžádané informace zjednáním výhody není (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 6/2021). Obž. M. neměl o této komunikaci žádné povědomí, jejím účastníkem nebyl. Pokud měl obž. S. disponovat ve svém notebooku nabídkou TESCO SW a O2, jak je uvedeno v bodu 305. obžaloby, pak ji neměl od obžalovaného. Konečnou nabídku nekompletovala O2, ale obchodní partner, tedy TESCO SW, obžalovaný ji nikomu nepředával, s obž. S. o tom nijak nekomunikoval, odkud ji obž. S. má, to obžalovaný neví. Pokud zástupci AutoCont s kýmkoliv mluví o O2, pak vždy bez O2. Tím je prokázáno, že se O2 ani její zástupci žádných diskusí s AutoCont, natož o nevhodných nabídkách, neúčastnili, neboť spolupráce byla ze strany AutoCont vyloučena ústy pana F. již v roce 2012. Ač byla pro účely trestního řízení zajištěna četná komunikace společnosti AutoCont (interní či s dalšími osobami), žádné se klient neúčastnil. Pokud byla O2 společně s TESCO SW vyzvána k podání nabídky, následně byla nabídka vybrána jako nejvhodnější a podepsána smlouva (body 325. až 327. obžaloby), pak jde o standardní proces. Ze svědků se k O2 a jejím zástupcům vyjadřují jen zástupci NEJ TV, což je logické vzhledem ke spolupráci na metropolitní síti pro Přerov. Z jejich vyjádření nic podstatného ani závadového nevyplývá. K zakázce K. uvádí, že zakázka byla vypsána dvakrát, neboť v prvním kole se o zakázku nikdo neucházel. Důvodem byly nerealistické představy zadavatele (zejména cenové a servisní), které se promítly do podmínek zadávacího řízení a návrhu smlouvy. Proto byla po velmi podrobných diskusích interně u zadavatele, externě s dotačním orgánem a kontrolním CRR a ve spolupráci s externími právníky zakázka připravena a vypsána znovu. Zadávací dokumentaci do obou výběrových řízení od začátku připravovaly externí advokátní kanceláře, nejprve MT LEGAL a poté KŠD Šťoviček, které rozesílaly návrhy těchto dokumentů, zapracovávaly změny a obhajovaly je v orgánech zadavatele i před dotačními orgány. Podmínky byly velmi detailně diskutovány a přezkoumávány ze strany CRR, a to včetně těch, které dnes vadí obžalobě. Žádné závadové ovlivnění textu zadávací dokumentace nebylo zjištěno ani u této zakázky. Zadavatel intenzivně stál o zapojení O2 jakožto spolehlivého dodavatele, který by představoval garanci, že se podaří naplnit poptávaný záměr i přes zjevnou časovou tíseň způsobenou zmařeným prvním kolem. Veškerá komunikace mezi obžalovaným a H. byla vyvolána z iniciativy H. a vedena zájmem zadavatele. Obžalovanému obžaloba paradoxně vytýká, že upozornil H. na protiprávní kroky zadavatele v rámci zadávacího řízení, což záhy potvrdil i ÚOHS, který svým rozhodnutím uvedl poměry do souladu s právem. Smlouva mezi zadavatelem a O2 byla podepsána v souladu se zjištěními a závěry ÚOHS, neboť O2 podala nejvýhodnější nabídku, která splnila podmínky výběrového řízení. Byť je v popisu skutku tvrzeno, že měl obžalovaný poslat dne 30. 3. 2011 H. draft zadávací dokumentace, z ničeho neplyne souvislost s uvedenou veřejnou zakázkou. Nebyl zjištěn obsah odkazovaného dokumentu, aby mohlo být posouzeno, zda a případně v jaké části byly případně použity pro přípravu zadávací dokumentace a že by obsahoval jakékoliv diskriminační prvky. Dohodě mezi obžalovaným a H. o jakémkoliv ovlivnění zakázky nenasvědčuje ani text emailu ze dne 30. 3. 2011, ze kterého vyplývá, že jde o vzorový dokument z jiné starší věci, který byl zpracován podle zákona před novelou. O jakémkoliv souvislosti lze úspěšně pochybovat též pro časový odstup, když EUNICE byla ke spolupráci se zadavatelem pro tento projekt vybrána až o pět měsíců později, konkrétně 8. 8. 2011, zadávací dokumentaci nepřipravovala a připravovala

ji advokátní kancelář zadavatele. Obžaloba sama uvádí, že do zadávacího řízení nikdo nabídku nepodal, a proto bylo rozhodnutím Rady Jihomoravského kraje z 19. 4. 2012 zrušeno, což bylo zveřejněno 23. 4. 2012. Tím je prokázáno, že nedošlo k žádné dohodě o podobě zadávací dokumentace, která by zvýhodňovala O2, už jen proto, že O2 se nepřihlásila, ačkoliv byla výslovně vyzvána. Pokud je obžalovanému vytýkáno, že v období od 23. 4. 2012 do 6. 9. 2012, kdy byla zveřejněna druhá zadávací dokumentace, komunikoval s H. a měl s ním dohodnout úpravy nové zadávací dokumentace v části týkající se servisních podmínek a navýšení hodnoty zakázky o cca 2 mil. Kč, opět není ve spise žádná komunikace, ze které by bylo možné identifikovat konkrétní a skutečně provedené změny v jakékoliv části zadávací dokumentace, natož že by je prováděl obžalovaný. Bez toho nelze posoudit, natož učinit závěr, že by měly být změny cíleně diskriminační vůči ostatním soutěžitelům a že měly zvýhodňovat O2. U navýšení hodnoty zakázky nebo změny jiných obchodních podmínek (včetně servisu a jeho dostupnosti) je navíc diskriminační prvek vyloučen z povahy věci, neboť platí pro všechny uchazeče stejně. Komunikace byla navíc prokazatelně vyvolána objektivními potřebami zadavatele, který poptával uchazeče, aby se mu vůbec někdo do již jednou zrušeného zadávacího řízení přihlásil. Veškeré změny byly podrobně řešeny s CRR. Skutečnost, že byla oslovena O2, není nijak překvapivá vzhledem k významnému technickému zázemí a renomé, které zaručuje garanci kvality i splnění zakázky v čase. Pokud obž. M. sdělil H., za jakých podmínek by byla O2 ochotna nabídku podat, pak jde o dovolený a za daných podmínek i nutný a prospěšný obchodní dialog, vyvolaný zástupcem zadavatele, nikoliv o aktivní nedovolené ovlivňování veřejné zakázky, a to i kdyby byly změnové návrhy prováděny přímým vložením do již existujících částí zadávací dokumentace, což nebylo zjištěno. Obžalovaný se vyjádřil, že jako obchodník O2 vždy sděloval informace k produktům O2, a je na zadavateli, aby si vybral nejvhodnější parametry produktu, které mu vyhovují, a ty si pak zadal, jak uzná za vhodné, to je jeho odpovědnost. Není důvod, aby za toto byl trestán, když je to zjevně ku prospěchu věci i zadavatele. Sdělovat produktové podmínky (cena, SLA) je běžné a nikoho to nediskriminuje. Pokud je obž. M. vytýkáno jednání v období od 16. 10. 2012 do 11. 12. 2012, je v první řadě chybou skutkového vylíčení obžaloby, když to výslovně spojuje i s vyhotovením zadávací dokumentace jako nesprávného dokladu, neboť ta nemohla být v tomto období upravována, když byla již předtím dne 6. 9. 2012 zveřejněna. Co se týče vlastní komunikace mezi obž. M. a H. v tomto období, ta probíhala po podání nabídek, kdy již nebylo možné výsledek řízení trestněprávně relevantně ovlivnit. Nebylo zjištěno a není to ani předmětem obžaloby, že by H. z pozice své účasti v hodnotící komisi jakkoli prosazoval nebo zvýhodňoval O2 při hodnocení nejuvhodnější nabídky. Žádné ovlivnění nepřicházelo v úvahu ani teoreticky, neboť pravidla pro hodnocení byla matematicky - vzorcem stanovena zadávací dokumentací a obecně závaznými předpisy. Ke zvýhodnění O2 na úkor jiných uchazečů nemohlo dojít ani diskusí o zákonnosti postupu zadavatele při hodnocení obsahových náležitostí nabídek. Do zadávacího řízení byli přihlášení tři uchazeči. Nabídka O2 byla vyhodnocena jako výhodnější než nabídka MAXPROGRES a co se týče nabídky COM PLUS CZ a.s., ta nebyla od počátku způsobilá k projednání pro objektivní vady a bylo povinností zadavatele, nezávisle na jednání kohokoliv dalšího, nabídku tohoto uchazeče vyřadit pro rozpor se zákonem a zadávací dokumentací. Tato skutečnost byla pro účely trestního řízení závazně zjištěna rozhodnutím ÚOHS č. j. ÚOHS-S58/2013/VZ-9187/2013/512/MVy ze dne 17. 5. 2013. Teprve poté zadavatel nabídku COM PLUS vyřadil, kdy jinou možnost neměl. Ve věci absentuje nezákonný následek, neboť výsledek zadávacího řízení odpovídá právním předpisům i rozhodnutí správního orgánu kompetentního na úseku veřejných zakázek. Žádný z účastníků nebyl diskriminačně zvýhodněn na úkor jiného. O nabídkách konkurence měla O2 informace z otevírání obálek, kde se četly ceny uchazečů i další dvě hodnotící kritéria, tj. souběh tras a termín dokončení díla. Vzhledem k zjevným rozporům vyžádala O2 u zadavatele zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, ze které dále vyplynulo, že COM PLUS chybí kvalifikace v oboru zeměměřičství, neboť jej sama neměla a zároveň neměla žádného subdodavatele, a tento nedostatek nebylo možné ex post doplnit. Tyto skutečnosti pak byly legitimním důvodem pro revizi rozhodnutí zadavatele ze strany ÚOHS ohledně nabídky COM PLUS. Ovlivnění směřující k dosažení souladu se zákonem

by nemohlo být považováno za relevantní ani pro absenci míry škodlivosti s odkazem na subsidiaritu trestní represe. Docílením zákonnosti nemohla ani vzniknout škoda, naopak bylo vzniku škody zabráněno, neboť případné uzavření smlouvy s COM PLUS by muselo být dotačními orgány posouzeno jako protizákonný postup. Trasy optických kabelů nyní slouží kraji v rámci propojení technologických center k plné spokojenosti, dílo je dodáno bez vad a nedodělků a za obvyklou cenu (znalecký posudek Ing. Kryštofa č. 40-2020). K zakázce L. uvádí, že město Zlín stálo o dodávku aktivních prvků. Jde o koncová zařízení, na kterých běží software a skrze ně je realizována veřejná IT potřeba eGovernmentu města. Tato potřeba Zlína logicky navazovala na nákup metropolitní sítě, který byl řešen v rámci samostatné soutěže, které se O2 neúčastnila, protože nebyla schopná splnit technické požadavky a pravděpodobně by se nevešla do předpokládané ceny. O2 byla v té době telekomunikačním operátorem města Zlína a aby bylo zajištěno fungování služeb O2 i do budoucna, musel zadavatel řešit technické otázky ve vazbě na pobočkovou ústřednu města Zlína. Proto se také se zájmem o tržní a technickou konzultaci na O2 H. jako zástupce města obracel. Součástí poptávané dodávky aktivních prvků byl i upgrade pobočkové ústředny, případně její nové dodání. Zakázku získala a zrealizovala místní společnost IMPROMAT-COMPUTER. O2 se do zakázky přihlásila se subdodavatelem AutoCont, neboť řešení na technologii HP, kterým AutoCont disponoval, umožňovalo docílit maximálně efektivní cenové nabídky ve prospěch zákazníka (Zlína). V popisu skutku je tvrzeno, že měl obž. M. komunikaci s H. zvýhodnit ve veřejné zakázce O2 a AutoCont. Obžaloba však přehlíží, že H. vedl dialog se všemi pozdějšími účastníky zadávacího řízení, včetně společnosti IMPROMAT-COMPUTER, která zakázku získala. Ze zajištěné komunikace vyplývá, že všichni uchazeči měli k dispozici části připravované zadávací dokumentace. Pro vyhlášení byla zadavatelem zvolena verze technické specifikace předmětu plnění upravená zástupci EUNICE ve znění připomínek Ing. J. ze společnosti CROSS Zlín ze dne 20. 12. 2012. Z komunikace ve spise k této zakázce (zejména z období konce roku 2012 a začátku 2013) je zřejmé, že je objektivně vedena snahou H. vybrat řešení, které bude transparentní a nebude vyhovovat žádné konkrétní technologii. Pokud obžaloba vytýká obž. M. provedení úprav v jedné z verzí zadávací dokumentace (ve skutečnosti technické specifikaci) a její zaslání dne 18. 1. 2013 H., pak se opět nijak nevěnuje obsahu změn, ani tomu, zda lze vůbec změny hodnotit jako způsobilé někoho zvýhodnit, natož aby byly cíleně diskriminační. Ani to by nemělo význam, neboť je na zadavateli, aby posoudil návrhy. H. prokazatelně nijak obž. M. ani O2 oproti jiným nepreferoval, když všichni ostatní měli stejnou možnost a sám dal přednost informacím od společnosti CROSS Zlín. Z komunikace zajištěné v přípravném řízení navíc plyne, že změny byly motivovány rozšířením možností nabídek, když zde bylo podezření, že technické podmínky zvýhodňují řešení na jedné konkrétní platformě. Nemůže obstát ani tvrzení ve skutkové části obžaloby, že by byla zadávací dokumentace se zpracovanými změnami ze strany obž. M. předložena dotačnímu orgánu k čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů EU, když bylo zjištěno, že změny do konečné podoby zadávací dokumentace využity nebyly. Výše uvedený skutkový stav odpovídá vyjádření obžalovaného v rámci hlavního líčení, že vůbec neví, za co je obžalován, neboť konzultoval technické parametry řešení, aby v budoucnu mohlo fungovat v části připojení na veřejnou telekomunikační síť, protože O2 bylo v té době operátorem telefonních linek. Důvodem konzultací bylo, aby v budoucnu mohlo fungovat dodané plnění z veřejné zakázky, ať by je dodal kdokoliv, a to v části připojení na veřejnou telekomunikační síť. Všechny dotazy vnímal jako průzkum trhu H., který byl pověřen městem Zlín, aby kontaktoval možné uchazeče a prokonzultoval technické parametry dodávek z jejich pohledu. Obžalovaný s nikým nekomunikoval o zadávacích podmínkách, jako jsou např. kvalifikace či reference.

882. V souvislosti obž. Alešem M. je nutno dodat, že v usnesení o zahájení tr. stíhání tohoto obžalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1238/TČ-2012-252503 (č. l. 232 – 237) bylo jednání popsáno poněkud podrobněji a jinak, konkrétně pro skutek spočívající v tom, že: „*společně s Janem P. v souvislosti s přípravou projektu a v souvislosti s přípravou a průběhem zadávacího řízení a veřejné soutěže související se zveřejněnou zakázkou na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města*

Prerova“ ... v rozporu s ust. § 3 zák. č. 143/2001 Sb., o hospodářské soutěži, v úmyslu ovlivnit přípravu a transparentní průběh tohoto zadávacího řízení s cílem dosáhnout prospěchu s úmyslem dosáhnout prospěchu a zisku (pozn. soudu doslovný přepis znění) pro společnost Telefonica O2 Czech Republic a.s. (od 17. 5. 2011 pod názvem Telefonica Czech Republic a.s. a od 21. 6. 2014 pod názvem O2 Czech Republic a.s.) ve formě získání realizace dílčích plnění této veřejné zakázky, ve spolupráci se zástupci dalších subjektů majících zájem o získání realizace plnění této zakázky v období nejméně od 10. 11. 2010 do 5. 6. 2013 v Brně, Olomouci, Přerově a případně na jiných místech, se Ing. Aleš M. sám podílel na zpracování dosud neveřejné studie proveditelnosti tak, že dne 10. 11. 2010 prostřednictvím emailové komunikace poskytl Ing. Pavlu Ch., jednajícímu za RPSC, podkladové materiály k zpracování do této studie, konkrétně návrh metropolitní sítě pro Statutární město Přerov od společnosti Telefonica, včetně odhadu nákladů na prodej sítě do majetku na klíč, následně společně s Janem P., Presales konzultantem společnosti Telefonica Czech Republic a.s., v době po zveřejnění veřejné zakázky na „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“ se v období nejméně od 9. 5. 2013 do 5. 6. 2013 ve spolupráci nejméně se zástupci spol. TESCO SW Bc. Josefem T., Ing. Michalem T., spol. AutoCont CZ a.s. Josefem S. a spol. EMOS s.r.o. Miloslavem L., v souvislosti s přípravou nabídek do soutěže podíleli na vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení spol. TESCO SW ve sdružení se spol. Telefonica Czech Republic a.s. a ve druhé AutoCont CZ a.s., přičemž v návaznosti na vytvořené aliance se pak podíleli na rozdělení jednotlivých částí zakázky ve prospěch zúčastněných subjektů, na dohodách o určení cen za ně a dále na zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže související s touto veřejnou zakázkou, které se v postavení konkurentů spol. TESCO SW ve sdružení se spol. Telefonica Czech Republic s nabídkou připravenou jako „vítězovou“ v níž figuruje AutoCont jako skrytý dodavatel ICT centra a spol. AutoCont s nabídkou připravenou jako tzv. „krycí“, zúčastnily poté, když RNDr. Josef T., předseda představenstva TESCO SW společně s Ing. Alešem M. za sdružení TESCO SW a Ing. Josef S. za spol. AutoCont nejprve dne 5. 6. 2013 předložili zadavateli nabídky do veřejné soutěže zadané v otevřeném řízení a následně dne 23. 12. 2013 předložili zadavateli nabídky v jednacím řízení s uveřejněním. Takto obž. Mgr. Jan P. a Ing. Aleš M. společně se svým konkurentem uzavřeli dohodu o určení ceny a dohodu o rozdělení trhu, způsobili tak ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům a zadavateli a opatřili tak vítězi soutěže sdružení TESCO SW a Telefonica Czech Republic a.s. prospěch ve formě zadání a realizace předmětu této veřejné zakázky v hodnotě 137 966 975 Kč včetně DPH a dále nejméně budoucímu soutěžiteli a zároveň dodavateli AutoCont CZ a.s. skrytému za COMA Zálohovací systémy a.s. a skrytému dodavateli EMOS s.r.o. prospěch ve formě realizace dílčích plnění této veřejné zakázky, přičemž se také Ing. Aleš M. a Jan P. podíleli na vyhotovení nesprávných dokladů, vztahujících se k výdajům rozpočtu spravovaných EU, tyto předložili zadavateli, přitom věděli a byli srozuměni s tím, že na základě nesprávných dokladů předložených při schválení dotace, konkrétně kompletní dokumentace k zadávacímu řízení ovlivněnému výše popsaným způsobem, budou nesprávně použity finanční prostředky ze strukturálních fondů EU a způsobili ČR zastoupené Ministerstvem financí a Ministerstvem pro místní rozvoj škodu velkého rozsahu ve výši 78 878 236 Kč spočívající v zániku práva na vyplacení dotace z tohoto fondu.“

883. Ke stížnosti obv. Aleše M. bylo usnesením NSZ ze dne 11. 3. 2016, sp. zn. 2 NZT 26/2015-215 usnesení o zahájení jeho trestního stíhání v plném rozsahu zrušeno s odůvodněním (č. l. 672 – 731), že přes bohatě zadokumentovanou účast na modifikacích dokladů souvisejících se zadáním veřejné zakázky (především jde o studii proveditelnosti) zvolil policejní orgán jako základní text v části popisu skutku skutečnost, že obviněný dne 10. 11. 2010 poslal prostřednictvím emailu podkladové materiály „k zpracování“ do studie proveditelnosti. Samotný časový odstup od formálního vyhlášení veřejné zakázky po více než dvou letech by nebránil jeho stíhání pro trestný čin dle § 256 tr. zákoníku, pokud by bylo prokázáno, v usnesení dostatečně vymezeno a důkazně podloženo, že se toho jednání dopustil v úmyslu modifikovat studii proveditelnosti, ačkoliv výsledné zadání nemuselo zcela z jeho návrhů vycházet (a jeho jednání by zůstalo ve fázi pokusu). Z předmětné emailové zprávy plyne pouze tolik, že dne 10. 11. 2010 Aleš M. předmětné materiály Ing. Pavlu Ch. poslal, avšak že tomu bylo za účelem zpracování do studie proveditelnosti, již neplyne ani z této zprávy, ani z výsledné studie. Vůbec dále není zřejmé, jak úmysl obviněného Aleše M. v listopadu 2010 pokrýval sjednání výhody společnosti TESCO SW, kdy ke spojení těchto dvou subjektů, tedy TESCO SW a O2 došlo až mnohem později. Tento popis skutku stížnostní

orgán shledával jako rozporný.

884. Následně došlo k novému trestnímu stíhání obviněného na podkladě usnesení ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2506/TC-2016-417706 (č. l. 923 – 958). V zakázce popsané v bodě C. došlo k vynechání částí týkající se ovlivnění studie proveditelnosti. Naopak nově bylo jeho jednání popsáno ve vztahu k zadávací dokumentaci, kdy měl obviněný v době nejméně od 29. 3. 2012 do zveřejnění zakázky dne 20. 2. 2013 prostřednictvím emailové komunikace a osobních jednání ovlivnit zpracování zadávací, resp. projektové dokumentace, konkrétně technická řešení části plnění předmětu této veřejné zakázky, jež byly předmětem zájmu O2 v její prospěch, a to prostřednictvím Františka H., a to jednak formou připomínek a také formou společných osobních jednání v průběhu její přípravy, přičemž společně se zástupci TESCO SW koordinoval průběh její přípravy až do finální podoby, určené ke zveřejnění. Následně je pak popsáno jeho jednání a participace v souvislosti s přípravou dvou jen zdánlivě konkurenčních nabídek. Nově byl obviněný stíhán pro skutek K. a skutek L., kdy popis jeho jednání je v obou bodech podrobnější, než je popsán v podané obžalobě. Podáním VSZ v Olomouci, pobočka v Ostravě ze dne 6. 4. 2020, sp. zn. 4 VZV 4/2045 byl obžalovaný upozorněn na změnu právní kvalifikace (č. l. 39431 – 39433).
885. Obžaloba pak byla zdejšímu soudu podána ve vztahu k obžalovanému pro skutek C., kdy v popisu skutku obžaloby je vynecháno jeho jednání ve vztahu k ovlivnění zadávací dokumentace. Ve vztahu k jednání po body K. a L. již soud konstatoval, že popis skutku není tak podrobný, jako byl obsažen v usnesení o zahájení trestního stíhání. Z odůvodnění obžaloby se osoby obž. Aleše M. týkají přímo či zprostředkovaně body 356. obžaloby, kde je popis sjednání údajných vítězná a krycí nabídky. 356. ještě následující pasáže. Konkrétně v bodě 1175. až 1176. obžaloby je zdůvodněno ve vztahu k trestnému činu dle § 248 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku, že: *V případě skutku C. je vymezeno trestné jednání z pohledu zakázané dohody tak, že obvinění Bc. Josef T., Ing. Michal T., David T., Mgr. Josef S., Ing. Aleš M. a Mgr. Jan P. vzájemně koordinovali přípravu nabídek společností O2, TESCO SW (ve sdružení) a AutoCont do zadávacího řízení o tuto veřejnou zakázku tak, že sdružení společností O2 a TESCO SW sestavilo vítěznou nabídku s nižší cenou, a společnost AutoCont sestavila nabídku krycí s vyšší cenou, kterou oba subjekty následně podaly a před zadavatelem – Statutárním městem Přerov tím předstíraly vzájemnou konkurenci. Současně společnost AutoCont skrytá pod firmou COMA reálně subdodávala část plnění ve vítězná nabídce sdružení společností O2 a TESCO SW. A nakonec nepřímo v bodě 1191. a 1192. obžaloby, kde je uvedeno ve vztahu k tr. činu dle § 260 tr. zákoníku, že: *Ve všech zde stíhaných případech označených body A – I, K – M byla zjištěna jednání obviněných spočívající v naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku a to dvou základních formách, případně jejich kombinace. První z forem spočívá v úpravách studií proveditelnosti nebo zadávacích dokumentací nebo jejich částí. Tyto úpravy byly prováděny konspiračním způsobem tak, aby o nich zadavatel (resp. žadatel o dotaci, případně příjemce dotace) nevěděl a nemohl tak reagovat. Druhou formou byla jednání, která zakládala porušení § 3 odst. 1 ZOHS a jejichž důsledkem byla zdánlivá konkurence nabídek v zadávacím řízení. Všichni obvinění v této trestní věci tak nejméně jedním z výše popsaných způsobů, případně oběma způsoby, vyhotovili nejméně jeden, zpravidla však více dokladů, které byly podkladem k veřejné zakázce a byly stíženy obsahovými vadami. Zejména jde o studie proveditelnosti, zadávací dokumentace či technické specifikace, jejichž obsahová podoba vyhovuje konkrétnímu budoucímu dodavateli, nebo předstírané nabídky do zadávacích řízení a další doklady, které ve svém souhrnu prokazují, že ona zadávací řízení byla ovládnuta zásadami transparentnosti a zákazem diskriminace pouze zdánlivě.* Dále pak body ve vztahu k popisu skutkových závěrů v bodu K. obžaloby, tzn. body 1027. až 1035. a v bodu L. obžaloby, tzn. body 1082. až 1087.*
886. Ve vztahu k jednání obž. M. je nutno nejdříve konstatovat, že znění skutkové věty je soudem vnímáno opět jako poněkud rozporné. Obžalovaný je stíhán jako člen organizované skupiny, ovšem nijak se nepodílel na zakázkách pro Olomouc, ať už město či kraj, a ani pro Krajský úřad v Hradci Králové či v Pardubicích. Ačkoli je doba páchaní trestné činnosti vůči všem členům skupiny, včetně obž. M., vymezena dobou od srpna 2009 do srpna 2014, fakticky je jednání

obžalovaného popsané ve třech bodech obžaloby časově ohraničeno maximální dobou od 23. 4. 2012 do 23. 12. 2013. Mezi úkoly stanovené členům organizované skupiny je úkol v podobě: *kontaktovat zástupce zadavatele a další osoby ochotné spolupracovat a také s nimi spolupracovat, a to již před vyhlášením zadávacích řízení a veřejných soutěží.* Takové jednání není v obžalobě ve vztahu k obž. M. nikde v konkrétních bodech popsáno či tvrzeno. Mezi další úkoly patří: *podílet se společně se zástupci EUNICE či případně jiných právnických osob na vypracování studie proveditelnosti, či přímo tento dokument pro zadavatele vypracovat,* kdy opět ani v jednom bodě obžaloby není obžalovanému kladeno za vinu jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti. Tuto okolnost již navíc vyloučilo NSZ ve svém zrušujícím usnesení. Taktéž úkol v podobě: *zajišťovat spřízněné subjekty do dílčích veřejných soutěží v rámci projektů IOP, s nimiž byli předem dohodnuti na výsledku soutěže a na rozdělení veřejných zakázek za účelem vyloučení reálné soutěže o veřejnou zakázku,* nelze vůbec přičítat obžalovanému, když se jedná o popis jednání ve vztahu k dílčím veřejným soutěžím uvedeným v bodu C. obžaloby, s nimiž nemá obžalovaný nic společného. V popisu skutku C. obžaloby v úvodních pasážích skutkové věty, která se vztahuje na všechny obžalované, včetně tedy obž. M., je mimo identifikaci veřejných zakázek, jichž se protiprávní jednání týká (přitom ne všech obžalovaných se týkají všechny veřejné zakázky, tedy at' už hlavní, tak tři zakázky hlavní zakázce předcházející), je dále specifikován úmysl slovy *se záměrem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacích řízení na tyto zakázky a zvýhodnit ve veřejných soutěžích jmenované společnosti.* Přitom fáze přípravy se dle soudu nevztahuje k osobě obž. M., neboť jeho jednání je skutečně popsáno až ve fázi od vyhlášení veřejné soutěže na hlavní zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova.* Přitom sama obžaloba pojmy *příprava a průběh zadávacích řízení a veřejné soutěže* rozděluje, nevnímá je jako stejný (jeden) proces (viz např. hned třetí odstavec popisu skutku v bodě C., popřípadě obdobné pasáže u zbývajících bodů obžaloby). Protože samotné jednání obž. M. je skutečně popsáno až v souvislosti s průběhem veřejné zakázky, kdy dne 20. 2. 2013 je veřejná zakázka vypsána a zveřejněna, pak se soud shoduje s obhajobou, že obžalovaný rovněž nemohl vyhotovit nesprávné doklady v podobě nejméně *zadávací dokumentace a její přílohy obsahující projektovou dokumentaci a technické specifikace předmětu plnění této veřejné zakázky, které byly součástí kompletní dokumentace k zadávacímu řízení* k této veřejné zakázce C. samotné, ani k dílčím předcházejícím. Soud by zřejmě dovodil, že v tomto posledním odstavci obžaloby ve skutku C. ve vztahu k obž. M. (ale i ve vztahu k obžalovaným, kteří se měli podílet na vytvoření aliancí a dvou zdánlivě konkurenčních nabídek, tedy Josefu T., Davidu T., Michalu T., Josefu S. a Janu P.) chybí v obžalobě mezi nesprávnými doklady rovněž *předstíraná (krycí) nabídka do zadávacího řízení,* což lze soudem vydedukovat ze znění bodu 1191. a 1192. obžaloby. Pokud by tedy soud shledal naplnění skutkových podstat trestných činů u obž. M., musel by skutečně upravit skutkovou větu a doplnit do posledního odstavce k bodu C. mezi nesprávné doklady i údajně „krycí“ či „nevýherní“ nabídku AutoCont, na jejímž zpracování se dle obžaloby měl obž. M. podílet (a konkrétně určit, kterého z dalších obžalovaných se jaké doklady týkají, a to i s jejich přesnější specifikací), kdy nabídky společností do veřejné soutěže jsou skutečně rovněž následně předkládány zadavatelem jako součást kompletní dokumentace za účelem uvolnění čerpání dotačních prostředků na již zadavatelem zrealizované projekty.

887. Ve vztahu k jednání pod bodem K. obžaloby musí soud konstatovat, že se zcela shoduje s rozbohem skutku tak, jak jej učinil obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu, jehož znění měl soud zapotřebí do odůvodnění zahrnout. Poprvé obžaloba hovoří o obžalovaném v souvislosti se zasláním draftu zadávací dokumentace. Je evidentně vycházeno z emailové komunikace mezi obž. M. a Františkem H., kdy František H. potvrzuje dne 30. 3. 2011 obž. M. přijetí draftu zadávací dokumentace na MAN Brno III. etapa (pozn. MAN zn. metropolitan area network, tzn. metropolitní síť), kterou M. posílá s tím, že ji H. má použít pro svoji potřebu a dále ji nešířit. Je pravdou, co namítá obhajoba, že nebyl zjištěn obsah dokumentu, aby mohlo být případně vůbec posouzeno, zda a v jaké části byly případně použity pro přípravu zadávací dokumentace a že by obsahoval jakékoliv diskriminační prvky. Navíc soud dodává, že zadávací dokumentaci na tuto veřejnou zakázku nepřipravovala EUNICE, ale postupně dvě právní kanceláře. V tomto emailu

tedy obž. M. zřejmě zasílá Františku H. návrh zadávací dokumentace pro metropolitní síť Brno, tedy z jiné veřejné zakázky a jako vzorovou. Navíc ji zasílá v březnu 2011, ovšem EUNICE, a tedy František H., se stal externím konzultantem zadavatele s činností spočívající v kontrole kvalifikační dokumentace včetně technické specifikace k zakázce, až na podkladě smlouvy uzavřené v září 2011. Samozřejmě uzavření smlouvy předcházelo výběrové řízení, kdy z listin z Volné přílohy II/13 (modrý šanon) vyplývá, že výzva k podání nabídky s termínem nabídek do 25. 7. 2011, byla osloveným společnostem, mezi kterými byla i EUNICE, zaslána nejdříve 11. 7. 2011. Dle doručky si Výzvu k podání nabídky EUNICE převzala následující den 12. 7. 2011. Tedy dříve než 12. 7. 2011 nemohl nikdo z EUNICE předpokládat, že bude vykonávat kontrolu kvalifikační dokumentace a je tedy otázka, proč vůbec zasílal obž. M. draft této zadávací dokumentace H. Smlouva mezi EUNICE a Jihomoravským krajem byla dokonce uzavřena až 5. 9. 2011. A jako nejpodstatnější, co však již obžaloba ve svém bodu 977. neuvedla, tento draft zasílá obž. M. s poznámkou ve znění: *ZD je dle mého názoru dobře zpracována, jak formálně, tak i technicky, je zpracována podle zákona o veřejných zakázkách před její novelou (č. l. 31762)*. Dle soudu tento dodatek obžalovaného svědčí jen a pouze o poctivých úmyslech Aleše M., není tedy soudu zřejmé, proč je tato pasáž vůbec součástí skutkové věty obžaloby.

888. Následně je dne 16. 11. 2011 zadavatelem zveřejněna veřejná zakázka *Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)*. Zadávací dokumentaci k této zakázce zpracovávala právní kancelář MT Legal, společnost EUNICE prostřednictvím H. vykonávala pouze kontrolu této kvalifikační dokumentace. Radou kraje bylo dále na schůzce dne 23. 8. 2011 rozhodnuto, že v rámci realizace plnění zakázky bude vyhlášeno 9 samostatných výběrových řízení, konkrétně Pořízení elektronické spisové služby, Pořízení krajské digitální spisovny a krajského digitálního depozitáře, Dodávka digitalizace dokumentů, Dodávka integrace vnitřního systému úřadu, Dodávka datového skladu, Digitální mapa veřejné správy, část účelová katastrální mapa, Digitální mapa veřejné správy, část nástroje na tvorbu a údržbu UAP, Pořízení HW a SW TC a zejména také výběrové řízení na *Síťovou infrastrukturu (propojení lokalit TC)*. Výběrové řízení na *Síťovou infrastrukturu (Propojení lokalit TC)* bylo dle tohoto zápisu dokonce zadavatelem považováno za nejdůležitější výběrové řízení, v rámci kterého se propojí lokality Žerotínova náměstí a Cejl formou nákupu kabelu (optického vlákna), které je potřeba zahájit co nejdříve z důvodu rizika nutnosti provedení výkopových prací a s tímto spojeným zajištěním stavebního povolení. Tohoto dne je také v zápisu uvedeno, že technická specifikace tohoto výběrového řízení *Síťovou infrastrukturu (Propojení lokalit TC)* je ve fázi finalizace, bude co nejdříve předána firmě EUNICE a po předběžné kontrole bude opět předána zástupcům Jihomoravského kraje a po chválení předána firmě MT Legal k zapracování do zadávací dokumentace pro výběrové řízení. Následně MT Legal předá zpracovanou ZD zástupcům JMK pro projednání a schválení na CRR a ve statutárních orgánech JMK. Dne 21. 9. 2011 má proběhnout závěrečné čtení zpracované zadávací dokumentace. Není jediný důkaz či záznam o tom, že by tuto prvotní kvalifikační (zadávací) dokumentaci jakýmkoli způsobem ovlivňoval obž. M. Ačkoli je v obžalobě uváděno v bodu 1028., že obž. M. se již v březnu a dubnu 2011 zajímá o schválené projekty z výzvy 08 a 09, vyvstává pro soud otázka, proč si jako člen organizované skupiny „nepohlídal“, že je zadávací dokumentace zpracovávána, nebo proč mu František H., jako další člen organizované skupiny, „automaticky“ nezasílá tuto ke kontrole či připomínkám výhodným pro O2 k zapracování.

889. Dne 16. 11. 2011 bylo ve Věstníku veřejných zakázek vyvěšeno oznámení o veřejné zakázce *Síťová infrastruktura (propojení lokalit TC)*. S výzvou k podání nabídky v užším řízení dle § 28 odst. 5 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, bylo osloveno 6 společností, mezi nimi i O2 (tehdy pod názvem Telefónica Czech Republic a.s.) a součástí výzvy byla i zasláná zadávací dokumentace. Lhůta pro podání nabídky byla stanovena do 3. 4. 2012 a místo pro podání nabídky sídlo MT Legal, která zajišťovala i administraci tohoto prvního výběrového řízení. Dne 4. 4. 2012 proběhlo jednání hodnotící komise a otevírání obálek s nabídkami, kdy však žádná nabídka nebyla podána a je komisí

navrženo zrušení zadávacího řízení.

890. Dne 4. 4. 2012 je zaznamenán první kontakt v podobě hovoru mezi Františkem H. a obž. M. H. v hovoru mimo jiné sděluje, že se kraj bude snažit zjišťovat a obvolávat, proč se někteří nezúčastnili. M. informuje H., že *problémy byly dva, jednak jak to vypsalí, kdy tam mají spoustu chyb a je to na zrušení zadávací, jsou tam chyby až v rozporu se zákonem, ale pokud H. dokáže u zadavatele zvednout cenu o dva miliony, O2 nemá problém plnění dodat do 2 měsíců, ale za cenu tam uvedenou to nejsou schopni dodat.* H. nakonec informuje obž. M., že *mají schůzku dnes inženýři na kraji, kdy mají jasný úkol od vedení, že musí za každou cenu trasu postavit a utratit těch 5 milionů z IOP.* Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že důvodem nepodání nabídky byla podhodnocená cena, a jednak, že zástupci Jihomoravského kraje měli skutečně velký zájem na vybudování propojení lokalit, tuto část plnění, jak již soud upozorňoval, označovali jako hlavní část.
891. Teprve poté, co byla prvotní zadávací dokumentace zaslána potencionálním soutěžitelům a obž. M. se s ní mohl seznámit, teprve poté je žádán H. o pomoc. Není tedy pravdou, že by sám obžalovaný jako první kontaktoval zástupce zadavatele, jak je mu rovněž kladeno za vinu. H. se na něj obrací s žádostí o objasnění chyb v zadávací dokumentaci, a že tento úkol obdržel sám H. přímo od zadavatele, to vyplývá z telefonátu ze dne 5. 4. 2012. Zda obž. M. učinil nějaké konkrétní úpravy, zásahy, nelze dovodit, byť měl od Františka H. k dispozici nové znění zadávací dokumentace ke kontrole či připomínkám, ovšem email, kde by byly zachyceny jeho případné komentáře, změny či požadavky, zasílané zpět H. k prosazení a zapracování, není součástí spisového materiálu. Opět soud upozorňuje na telefonát ze dne 11. 4. 2012, kdy volá H. obž. M., že mu poslal finální zadávací dokumentaci k úpravám a že *byl na kraji informován, aby v tom udělal takové úpravy, aby to byl někdo schopný vybrát.* M. reaguje, že vedle ceny je nutno změnit servisní a záruční podmínky (tzv. SLA – pozn. soudu *Service-level agreement, tedy smlouva mezi prodejcem služby a jejím uživatelem o zajištění provozu služby po určitou dobu, zejména v oblasti IT*). Následně tedy H. sděluje, že *je potřeba to udělat do zítřka dopoledne, jemu to poslat a H. to přepoše,* byť tedy sám H. následně dodává, že *v případě připomínek tyto upraví tak, aby nebyl znám jejich autor,* tedy případně obž. M. jako zástupce O2. Na straně druhé v telefonátu ze dne 12. 4. 2012 mezi Františkem H. a obž. Michalem V. sám H. sděluje, že *zadávací dokumentaci upravuje přímo O2 prostřednictvím M., navíc s polooficiálním tichým souhlasem kraje.* Z telefonátu opět vyplývá, že problémem původní zadávací dokumentace byla původně stanovená cena a podmínky SLA, ale rovněž H. V. sděluje, že na technických specifikacích se nebude nic měnit.
892. Nová veřejná soutěž je vyhlášena dne 6. 9. 2012 pod názvem *Sít'ová infrastruktura 2 (propojení lokalit TC)*, tentokrát je veřejná zakázka vyhlášena v režimu otevřeného řízení. Zadávací dokumentaci zpracovávala další advokátní kancelář, tentokrát KDŠ Šťovíček, a EUNICE opět působila v roli poradce. Pokud soud porovná původní a novou zadávací dokumentaci, je paradoxní, že v nové zadávací dokumentaci je odhadovaná cena zakázky ještě dokonce nižší, konkrétně ve výši 4 999 800 Kč, a není rozdělena na část dodávky plnění a část na provoz, jinými slovy nedošlo k navýšení, jak navrhol obžalovaný, ale naopak ke snížení. Ohledně ceny soud odkazuje i na telefonát H. ze dne 27. 7. 2012 (č. l. 31852), kdy M. sděluje H., že už přišla zadávací na tu sít'ovou infrastrukturu z toho Brna, nějak tam upravovali cenu, že tam *dali o dvě stovky pod 5 milionů.* H. sděluje, že *to viděl a nechápe to, že už psal P. minulý týden, že to přece mělo jít k těm 7 mil. Kč, O2 se nasere a nedá jim příblášku a nikdo jiný jim to nesplní.* Nedošlo tedy k navýšení ceny ani přes další snahu H. A k další změně došlo skutečně u SLA podmínek ve smyslu jejich zmírnění, jak o tom sám obžalovaný hovořil ve svém vyjádření, proč byly původní podmínky SLA neakceptovatelné. V části technických specifikací však k žádné změně nedošlo. Specifikace předmětu plnění zůstaly totožné v první i ve druhé zadávací dokumentaci. Došlo ještě k úpravě kvalifikačních kritérií, kdy hlavním kritériem byla v této druhé veřejné soutěži z 80 % cena (oproti původním 70 %), a zbytek tvořil z 5 % souběh tras a z 15 % termín dokončení zakázky.

893. Protože specifikace zůstaly stejné, protože předpokládaná cena popotávaného plnění byla v druhé zadávací dokumentaci ještě o 200 Kč nižší než v původní, a protože došlo ke změně jen v otázce servisních a záručních podmínek, je zcela zřejmé a prokázané, že obž. Aleš M. neprosadil prostřednictvím H. navýšení ceny o 2 mil. Kč v servisní části, jak je mu obžalobou kladeno za vinu. Že František H. informoval obž. M. o úmyslu nově zadat zakázku formou jednacímho řízení bez uveřejnění (ještě před jejím zveřejněním), což je opět uvedeno přímo v obžalobě, to je sice pravdou, co je však z toho obžalobou dovozováno, není soudu zřejmé. Nakonec druhá zakázka byla vypsána formou otevřeného řízení. Pokud došlo ke změně smluvních ujednání souvisejících s úrovní servisních podmínek, což došlo, je to logické. Muselo totiž dojít k úpravě návrhů smluv z důvodu zmírnění servisních podmínek. Ovšem pokud se servisní podmínky oproti původní zadávací dokumentaci zmírní, je to dle soudu jen ku prospěchu věci, protože tato situace otevírá možnost k podání nabídek více uchazečů. Toto zmírnění je ku prospěchu všem potencionálním soutěžitelům, nejen ku prospěchu O2. Všechny tyto skutečnosti přitom vyplývají přímo z důkazů předložených samotnou obžalobou.
894. Ve vztahu k poslední části obžaloby soud uvádí, je skutečně pravdou, že část informací od H. obž. M. jako zástupce O2 využil k napadení veřejné soutěže námitkami u ÚOHS. Ovšem zcela důvodně, což bylo potvrzeno ze strany ÚOHS. V této části obžaloby soud odkazuje na závěrečný návrh obháje obžalovaného, se kterým se soud zcela ztotožňuje a jen by tam uvedené závěry opakoval. Docílením zákonnosti nemohla nikomu vzniknout škoda, naopak bylo vzniku škody zabráněno, neboť případné uzavření smlouvy ze strany zadavatele s COM PLUS by muselo být dotačními orgány posouzeno jako protizákonný postup.
895. Ke skutku pod bodem L. soud uvádí následující. Obžalovanému je kladeno za vinu jednání popsané v jednom odstavci v souvislosti s úpravou zadávací dokumentace ve prospěch společnosti O2 a AutoCont, kdy měl po předchozích vzájemných dohodách s Františkem H. jakožto zástupce EUNICE, která ve vztahu k zadávací dokumentaci poskytovala městu Zlín poradenskou činnost, upravovat jednotlivé verze zadávací dokumentace ve prospěch O2, zejména dne 17. 1. 2013 měl přijmout od Petra V. z AutoCont rozpracovanou technickou specifikaci k předmětu plnění budoucí zakázky, tuto upravit a dne 18. 1. 2013 ji poslat Františku H. a ještě ji téhož dne doplnit dodatečnými komentáři. Takto upravenou zadávací dokumentaci měl František H. po odstranění stop po autorech zaslat zadavateli. Soud k tomuto popsánému jednání má za potřebné doplnit, že v bodech 1082. až 1087. obžaloby, kde jsou obžalobou učiněna souhrnná skutková zjištění k bodu L., tak je popsáno jednání ohledně zadávací dokumentace a jejím úpravám ve vztahu k osobám Tomáše M. z AutoCont, Tomáše J. z CROSS Zlín a Petra V. z AutoCont, kterému dokonce zadávací dokumentaci ve finální verzi zasílá sám pracovník města Jiří V. Opětovně je dokonce finální verze zasílána Tomáši J. z CROSS Zlín Františkem H. Oba subjekty (zřejmě AutoCont a CROSS) mají činit v prosinci 2012 a v lednu 2013 další úpravy zadávací dokumentace, AutoCont tak má činit dokonce ve prospěch O2, jak je rovněž uvedeno v jednom z těchto bodů obžaloby. Paradoxně o obžalovaném Aleši M. není ve vztahu k úpravám zadávací dokumentace v těchto souhrnných skutkových zjištěních ani slovo. O jeho osobě je pojednáno pouze v bodu 1083. obžaloby, kde je uvedeno, že *jako zástupce O2 jeví zájem o budoucí veřejnou zakázku*. Nic víc, ani slovo k zadávací dokumentaci a její případné úpravě z jeho strany.
896. Pokud se soud vrátí ke skutkové větě, je jednání obžalovaného nejdříve vymezeno obdobím od 2. 7. 2012 do 28. 1. 2013, následně je fakticky konkretizováno na rozmezí dvou dnů, tedy 17. 1. a 18. 1. 2013, opět jde dle soudu o časově nedůvodné rozšiřování údajně páchané trestné činnosti. Datum 2. 7. 2012 je zřejmě z důvodu telefonátu mezi H. a obžalovaným z tohoto dne, kdy je však mezi jmenovanými sjednávána schůzka na další den. Dále jde o telefonát mezi stejnými účastníky ze dne 12. 7. 2012. Ačkoliv obžaloba v bodu 1039. tvrdí, že dle obsahu hovoru jde o potvrzení

dohody mezi obž. M. a AutoCont o tom, že společně tyto dva subjekty budou připravovat technické specifikace, takovou dohodu nelze dle soudu ani nepřímou z obsahu telefonátu dovodit. Neexistuje jediný email či telefonická komunikace mezi obž. M. a kterýmkoliv zástupcem AutoCont v době od 2. 7. 2012 až do 17. 1. 2013, není tedy jediný důkaz o jakékoliv dohodě ani mezi obž. M. a H. o přípravě technické specifikace a už vůbec mezi obž. M. a společností AutoCont. Naopak František H. komunikuje se zástupci AutoCont a se zástupci CROOSS a z komunikace je patrné, že je zadávací dokumentace H. koncipována tak, aby bylo výběrové řízení zcela otevřené, aby zadávací dokumentace nebyla diskriminační, kdy soud odkazuje na listinné důkazy rozebrané k bodu L. rozsudku, kdy tyto závěry soudu jsou jednoznačně prokázány.

897. Až dne 17. 1. 2013 probíhá hovor mezi Františkem H. a Alešem M., jehož obsahem je podoba technická specifikace k zakázce, hovor je však velmi obecný a M. v něm hovoří o *upgrade*. Následně dne 17. 1. 2013 v 22:44 hod. Petr V. z AutoCont posílá emailem Františku H. a v kopii Aleši M. v předmětu „Fotky“ v příloze dokument „Příloha č. 2-Technická specifikace-aktivní prvky_21122012.doc.doc“, obsahující technickou specifikaci budoucí veřejné zakázky (č. l. 32641 – 32679). V textu sděluje, že *posílá slíbené podklady ... za sebe prošel LAN a Security, přičemž IP PBX dodá dle dohody zrevizováno „kolega“*. Dále uvádí, že *veškeré úpravy hodnot tabulek nebo odstranění řádků jsou bez dopadu na finální funkci a řešení MAN jako celku, ale eliminující diskriminaci klíčových výrobců, jako je např. CISCO. V reálném projektu MAN Zlín, technologie MPLS nepřináší žádnou výhodu, naopak diskriminuje klíčové výrobce a snižuje efektivitu*. A dále v čase 22:54 hod. Petr V. posílá emailem již přímo obž. M. v předmětu „Fotky-IPT“ v příloze dokument „Technická specifikace-aktivní prvky_(5)-1_Mozne ZmenyPro:IP PBX_ABezMPLS.doc.doc“ (č. l. 32681 – 32723). V textu sděluje, že *posílá slíbené komentáře k tomu, aby to mohla být Cisco IPT Petr*. Fakticky obžalovanému posílá opět Přílohu č. 3-Technická specifikace. V obou dokumentech se tedy jedná o Technické specifikace budoucí veřejné zakázky v různém znění.
898. Aleš M. tento dokument, který obdržel jako druhý v pořadí, tzn. „Technická specifikace-aktivní prvky_(5)-1_Mozne ZmenyPro:IP PBX_ABezMPLS.doc.doc“, následující den 18. 1. 2013 přeposílá Františku H. s textem *Posílám v příloze s komentářem* (č. l. 32724), včetně připojeného souboru (č. l. 32725 – 32772). Následně spolu tyto dva ještě stejného dne hovoří (č. l. 32773), obsahem hovoru je informace M., že H. *poslal emailem připomínky k technickým specifikacím a pošle k tomu ještě krátký komentář*. H. uvádí, že *tedy dá instrukce a že to tam zpracují*. M. mu dále uvádí, aby to dál nepřeposílal. H. mu sděluje, že *ne, že to většinou dělají tak, že do toho dokumentu se to jakoby ty připomínky dávají, ale jakože je tam vkládali oni*. Následuje email (č. l. 32774), kterým dne 18. 1. 2013 Aleš M. posílá H. v předmětu „Info“ *jeden malý komentář k zaslanému dokumentu*. Soudem bude dále rozebrán. Dokument, který připomínkoval obž. M. a který zasílá H., je ve spise kompletně obsažen na č. l. 32725 až č. l. 32767, a soud jej srovnal a porovnal s dokumentem, který obž. M. obdržel předchozího dne od V., a který je ve spise rovněž kompletně obsažen na č. l. 32681 až č. l. 32723, aby tedy soud dohledal, jaké konkrétní úpravy, komentáře či připomínky fakticky obžalovaný učinil. Jedinou změnu obžalovaným učiněnou, soud našel na straně 29 tohoto dokumentu (č. l. 32753), a to ve vztahu k popisu stávající telefonní ústředny a k jejímu *budoucímu připojení prostřednictvím stávající servisní organizaci Eriserv s.r.o.* Jedna jediná věta na celých 43 stranách textu technické specifikace, kterou tedy obžalovaný učinil. Jiný jeho komentář či jiná změna v celém dokumentu skutečně není obsažena.
899. Jinými slovy, jediný zásah obžalovaného, který navrhl v zadávací dokumentaci, respektive v její Příloze č. 2-Technické specifikace (tehdy byla ještě účastníky komunikace označována jako Příloha č. 3), spočíval v úpravě jedné jediné věty ve vztahu k telefonní ústředně na magistrátu. Ačkoli v obžalobě je tvrzeno, že obžalovaný sjednal dohodu s AutoCont o spoluúčasti na vytváření technických specifikací, taková dohoda nebyla prokázána. Ačkoli je v obžalobě tvrzeno, že obžalovaný upravoval jednotlivé verze zadávací dokumentace, fakticky upravil jednu jedinou verzi

zadávací dokumentace a není důkaz o tom, že by jiné verze měl k dispozici. Ačkoli obžaloba tvrdí, že úprava technické specifikace měla být obžalovaným učiněna ve prospěch O2, z jedné věty, kterou obžalovaný do znění dosadil, nelze zvýhodnění O2 dovodit, navíc je tam hovořeno o servisní organizaci Eroserv s.r.o. (zda je tato společnost případně propojena s O2 soud nezkoumal a má to za nadbytečné). Nakonec není ani prokázáno tvrzení obžaloby, že František H. tuto připomínku obžalovaného do zadávací dokumentace zapracoval a zaslal zadavateli, protože jak vyplývá z emailu ze dne 18. 2. 2013, Zuzana M. zasílá Zdeňce B. poslední návrhy změn v technické specifikace pro aktivní prvky, a pokud soud nahlédne na stranu 27 (došlo k posunu číslování stránek), tak poznámka obž. M. nebyla zřejmě samotným Františkem H. akceptována (popřípadě zadavatelem), v dokumentu ve verzi z února 2013 se již nenachází (č. l. 32893). Všechny tyto skutečnosti přitom vyplývají z důkazů, které předložila sama obžaloba. Nakonec ani dodatečný komentář obžalovaného ze dne 18. 1. 2013, se do finálních technických specifikací nijak nepromítl, stačí opět srovnat dodatečný komentář obžalovaného na č. l. 32774 a znění Přílohy č. 2 na její straně 27 (rovněž č. l. 32893). Navíc komentář obžalovaného obsahoval de facto pouze a jen dotaz, zda jsou správné počty, které evidentně byly správné, protože nedošlo k jejich úpravě v technické specifikaci. Opět se soud shoduje se závěrečným návrhem obhájce obžalovaného, pokud tento poukazuje na to, že snahou H. bylo sestavit či připomínkovat technickou specifikaci tak, aby byla nediskriminační, o čemž svědčí i počet podaných nabídek do soutěže. Ačkoli si mají dle obžaloby údajně zástupci O2 a AutoCont připravit zadávací dokumentaci ve svůj prospěch, nejsou schopni podat nejvýhodnější nabídku, nelze tedy hovořit ani o časovém předstihu či časové výhodě.

900. K bodu C. obžaloby pak soud uvádí následující. Obžalovanému je kladeno za vinu, že se měl podílet na sestavení aliance dvou subjektů s využitím předem popsanych výhodnějších podmínek. Ovšem v tomto okamžiku jde teprve o první zmínku o obžalovaném Aleši M. v obžalobě, žádný předchozí popis jeho jednání obžaloba neobsahuje. Hovořit tedy o využití předem vytvořených výhodnějších podmínek ve vztahu k jeho osobě vůbec nepřichází v úvahu. Tohoto jednání se měl obžalovaný tedy dopustit v období od 20. 2. 2013 do 23. 12. 2013. Pokud pak soud zhodnotí důkazy, ze kterých je obžalobou dovozováno protiprávní jednání obž. M., soud má na mysli z důkazů skutečně zejména emailovou, případně telefonickou komunikaci, neboť z výpovědí svědků k tomuto skutku vyslechnutých takováto skutková tvrzení obžaloby nevyplývají, tak obžalovaného se týkají následující důkazy. Jednak tedy dne 20. 2. 2013 byla zadavatelem Statutárním městem Přerov zveřejněna veřejná zakázka v otevřeném zadávacím řízení na *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, lhůta pro odevzdání nabídek byla stanovena do 14. 5. 2013 do 10.00 hod., později byla prodloužena z důvodu dodatečných dotazů do 5. 6. 2013 do 10.00 hod., administrátorem veřejné zakázky byla společnost GORDION. Do dne 5. 6. 2013 je pak ve vztahu k obž. M. v souvislosti s nabídkou O2 hovořit pouze o několika málo emailech. Konkrétně jde o záznam v emailovém kalendáři Aleše M. ze dne 18. 3. 2013 (č. l. 17196) ke koordinační schůzce s předmětem: „*Kopie: Statutární město Přerov*“ s místem konání J. Babáka, budova E, 2 patro, místnost 265, kterou organizuje Petr D. a jako povinní účastníci jsou uvedeni Aleš M., Jan P. a Milan D. V textu k záznamu v kalendáři je uvedeno „*koordinační schůzka MAN Přerov*“. Na č. l. 17238 – 17241 se opět nachází výpis z emailového kalendáře, tentokrát však obž. P., kdy k datu 7. 4. 2013 je ve složce úkoly jako již splněné k Přerovu vyznačeno v části: *zanalizovat ZD, rozdělit předmět plnění, analyzovat rizika a připravit dotazy na Aleše. Vojtěška – analýza právních rizik, příprava smlouvy pro T*. Dále z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17431, 17432 – 17435), že dne 7. 5. 2013 obž. P. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. a v kopii obž. M. v předmětu „Dokument o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze závaznou nabídku ke spolupráci. Jde o písemnou nabídku adresovanou od TECO SW společnosti Telefónica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které se TESCO SW zavazuje ke spolupráci, buď ve formě subdodávky pro Telefónica, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefónica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana,

Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu). Z emailu a jeho přílohy vyplývá (č. l. 17439, 17440-17442), že dne 9. 5. 2013 Jan P. z emailové adresy xxx zasílá Michalu T. a v kopii obž. M. v předmětu: „Poptávka na plnění veřejné zakázky“ v příloze dokument nazvaný: „Poptávka_ALL pro MMPR.docx“ a v textu emailu prosí Michala T. o zpracování nabídky specifikované v příloze. Dále je součástí spisu telefonní hovor ze dne 29. 5. 2013 (č. l. 17824), kdy v čase 9:02 hod. obž. M. hovoří s Miroslavem L. (EMOS), kdy se L. ptá M., že *ted' řeší ty smlouvy s jejich právním zástupcem a jestli by měl čas s panem P. přijet v pátek na 10 hod. do Přerova, ať to proběhne a uzavrou.* M. říká, že *on nemůže, P. asi ano.* L. říká, že *on (P.) stačí, že on je tvůrcem smlouvy. M. se s ním domluví a dá jim vědět.* L. žádá, *aby mu schůzku potvrdil. Navazující hovor ze dne 29. 5. 2013 (č. l. 17824), kdy v čase 9:06 hod. Ing. Aleš M. Miroslavu L. potvrzuje, že v deset hodin (v pátek) přijede pan P. L. říká, že budou sedět na EMOSu na zasedačce na Šířavě (centrum Přerova).* Jiné komunikace nebyl obžalovaný součástí. Žádné aktivní jednání obžalovaného ve vztahu k nabídce nebylo prokázáno. Obžalovaný nebyl účastníkem žádné přímé komunikace a už vůbec ne se zástupci AutoCont, žádnou jeho konkrétní aktivitu ve vztahu k nabídce (jedné či druhé) nelze z důkazů dovodit. Soud pak zejména odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku ve vztahu k obž. Janu P., kde je rozebrán podíl samotného obž. P. jakožto druhého zástupce O2, který byl navíc dle důkazů daleko aktivnější při zpracování nabídky O2 do veřejné soutěže, než sám obž. M., kdy ani u tohoto soud nedovodil prokázání spáchání skutku obžaloby. V rámci odůvodnění u obž. Jana P. došlo i k rozboru důkazů předcházejících období 20. 2. 2013, některé se vztahují i k obž. M., opět bez vážnějších skutkových zjištění. Absence důkazů aktivního jednání obž. Aleše M. při zpracování nejen nabídky AutoCont (údajně krycí), ale dokonce vlastní nabídky O2, je tedy zřejmě samotným důvodem, proč není jeho případné jednání ve vztahu k údajné participaci na dvou nabídkách v obžalobě konkrétněji popsáno.

901. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Aleši M., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, a to ani v případě jednání v bodě C., ani v případě jednání v bodě K. a L. obžaloby, proto jej soud zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Bc. Josef T., MBA

902. Obžalovaný k bodům A., C., D, E., F., G., H., CH. a I. uvedl (č. l. 40730 verte a násl.), že neovlivňoval žádnou veřejnou zakázku nezákonným způsobem, nezískal přednostně informace s cílem ovlivnit zadávací řízení, nedomlouval se s nikým, kdo se ucházel o stejnou zakázku a nesjednával si s nikým nezákonně, kdo má či nemá zakázku získat, nikoho v tom směru neřídil. Obvinění je nespravedlivé a je založeno na nesprávných zjištěních, jde o překrucování standardní obchodní praxe při zadávání a soutěži o zakázky. S ohledem na rozsah vyjádření obžalovaného k obžalobě, soud odkazuje na body 5. rozsudku, kde se vyjádřil obecně k probíhajícímu trestnímu řízení, a zejména na bod 6. rozsudku, kde se obžalovaný vyjadřoval konkrétně k jednotlivým bodům obžaloby, které se jej týkají. V závěrečném návrhu obžalovaný zopakoval svou argumentaci (č. l. 43630 – 43631). Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu zdůraznil (závěrečný návrh v písemném znění je na č. l. 43617 – 43629, v konečném znění na č. l. 43762 - 43774), že z výpovědi svědků vyplývá, že existovala běžná a zcela legitimní praxe spočívající v tom, že při zadávání veřejných zakázek zadavatelé a poradenské firmy oslovují obchodníky, kteří podnikají v určitém specifickém oboru a konzultují s nimi odborné otázky při přípravě studií proveditelnosti i při zadání zakázek, zejména otázky technického charakteru a provádějí průzkum cen zboží a služeb. Je rovněž logické, že se tyto konzultace provádí i s firmami, které mohou být potenciálními uchazeči o zakázku. Ostatně toto bylo nakonec zakotveno přímo do zákona v podobě tzv. předběžných tržních konzultací. Stejně jako je zcela běžné, že i sám obchodník upozorní veřejné zadavatele, že je možnost čerpat dotace na pořízení informačního systému a není nic nezákonného na tom, že si tím chce obchodník vytvořit příležitost o případnou zakázku se ucházet, jako tomu bylo např.

v bodě C. obžaloby. Dále se obhájce obecně vyjádřil k problematice veřejnosti studie proveditelnosti, k nutnosti konzultací, k údajnému narušení soutěže, k údajné časové výhodnosti konzultantů a k dohodám soutěžitelů. Podrobně rozebral jednotlivé body obžaloby, které jsou obžalovanému kladeny za vinu a soud pro rozsah rovněž odkazuje na písemný závěrečný návrh.

903. V souvislosti s obž. Josefem T. je nutno dodat, že usnesením o zahájení tr. stíhání ze dne 31. 8. 2015, č. j. OKFK-1068-1231/TC-2012-252503 (č. l. 105 – 139) byl jmenovaný stíhán pro trestný čin Sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) a c) tr. zákoníku v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), písm. c), písm. d) tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a vědomě se členy organizované zločinecké skupiny ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v usnesení popsáním způsobem v bodech A., C., D., E., F., G., H., CH., I. a J. Ke stížnosti obviněného bylo usnesením NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.) ve vztahu k obv. Josefu T. usnesení o zahájení tr. stíhání částečně zrušeno, a to ve vztahu k bodu D. Usnesením o rozšířeném tr. stíhání ze dne 15. 9. 2016, č. j. NCOZ-610-2503/TC-2016-417706 (č. l. 777 – 847) došlo k úpravě právní kvalifikace a jmenovaný byl stíhán pro trestný čin Zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, v souběhu s trestným činem Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, vše ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a ve prospěch organizované zločinecké skupiny jako její člen dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v usnesení popsáním způsobem v bodech D. Stížnost obviněného pak byla zamítnuta usnesením NZS ze dne 22. 6. 2017, č. j. 2 NZT 26/2015-404. Podáním VSZ ze dne 6. 4. 2020 sp. zn. 4 VZV 4/2015 pak byl obž. Josef T. upozorněn na změnu právní kvalifikace, kdy došlo k vypuštění právní kvalifikace podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku pro jednání specifikované ve všech bodech obžaloby, k vypuštění právní kvalifikace podle § 248 odst. 2 alinea první, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku pro jednání specifikované v bodu CH. a nově zvolená právní kvalifikace odráží způsob spáchání trestného činu členem prosté organizované skupiny.
904. Ve vztahu k podané obžalobě je soudem ve stručnosti konstatováno, že obž. Josefa T. se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, včetně vymezení údajných úkolů. V bodě A. obžaloby je jeho jednání popsáno ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl *obdržet po předchozí dohodě od Ing. Jakuba K., syna náměstka primátora Statutárního města Přerova, který měl spolupracovat s obž. Ing. Pavlem Ch., dosud neveřejnou studii proveditelnosti.* Dále měl obž. Josef T. prostřednictvím obž. Ch. jednak prosazovat *změny zadávací dokumentace* a jednak prostřednictvím obž. Ch. *získat doposud neveřejné materiály a podklady k budoucí zakázce, konkrétně hrubou kalkulaci HW a SW spočívající v nabídce AutoCont č. PN00085663-3 pro technologické centrum, dále technické specifikace, studii proveditelnosti, základní popis infrastruktury Magistrátu města Přerova, strukturu rozpočtu zakázky a verzi 01 kalkulace zakázky* a dále měl obž. Josef T. *schůzku na Magistrátu města Přerova s vedoucí oddělení informatiky Ing. Jitkou K., na které projednávali nejméně rozsah projektu.* Ve vztahu k zadávací dokumentaci a její potencionální úpravě není popsáno jakékoliv jeho konkrétní jednání. Dále v obžalobě následuje ve vztahu k obžalovanému až popis jeho jednání v době po zveřejnění samotné veřejné zakázky, kdy měl obž. Josef T. *přípravit a odeslat dva dotazy na zadavatele k již zveřejněné zadávací dokumentaci, a to včetně formulace odpovědi nejméně na dotaz č. 2 a následně s dosud nezjištěnou osobou zastupující zadavatele měl zajistit, aby předem naformulovaná odpověď nejméně na dotaz č. 2 byla v dodatečných informacích č.*

3 zadavatele zaslána oficiálně všem uchazečům o zakázku.

905. Ve vztahu k podané obžalobě a popisu skutku ve vztahu k osobě obž. Josefa T. obecně má soud opět několik výhrad, kdy v bodě A., ačkoli v obžalobě absentuje jakýkoliv konkrétní popis jednání obžalovaného ve vztahu k zadávací dokumentaci, ve smyslu jejího ovlivňování. Je pouze obecně uvedeno, že prostřednictvím obž. Ch. *prosazoval změny zadávací dokumentace*, ale není blíže specifikováno kdy, jakým způsobem, jakou formou, v jakém rozsahu a zda vůbec byly případné návrhy akceptovány, zda se projevíly ve výsledné (finální) zadávací dokumentaci a zda jeho případné změny byly schopny kohokoliv, zejména tedy TESCO SW, zvýhodnit, přesto je mu v obžalobě v posledním odstavci kladeno za vinu vyhotovení nesprávných dokladů, konkrétně nejméně zadávací dokumentace a její přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění. V bodu 88. obžaloby je pak dokonce uvedeno, že obž. Josef T. v době do vyhlášení veřejné zakázky ovlivňuje budoucí veřejnou soutěž nejméně tak, že prostřednictvím obž. Pavla Ch. *získává verze zadávací dokumentace k budoucí zakázce a tyto komentuje či přímo upravuje nejméně ve vztahu ke kvalifikačním předpokladům a cenovým relacím do podoby vyhovující oběma společnostem, tedy TESCO SW a AutoCont*, kdy posléze v průběhu zpracování nabídky si pak předložením zadavateli předem zpracovaných odpovědí na otázky stran nákladů souvisejících s údržbou, aktualizací a servisem zajistili, aby tyto náklady byly řešeny buď novým smluvním vztahem, nebo aby o ně byla navýšena celková cena zakázky. Že měl obž. Josef T. prosazovat změny zadávací dokumentace, je uvedeno k pasáži, která se dále zadávací dokumentací nevěnuje, věnuje se získání neveřejných materiálů sloužících jako podklady k zadávací dokumentaci. Popis ovlivnění zadávací dokumentace obžalovanými následuje v obžalobě až v dalším odstavci, v jiném časové období. V tomto odstavci je ovlivnění zadávací dokumentace popsáno podrobně, ovšem ve vztahu k jiným obžalovaným, o obž. Josefu T. neobsahuje žádný konkrétní popis, ten je obsažen až v odůvodnění obžaloby a obžaloba dostává soud do situace, kdy ve skutkové větě není protiprávní jednání popsáno, obsahuje jen obecnou floskuli a není zřejmé, zda tedy má soud věnovat pozornost obž. Josefu T. a zabývat se tedy jeho potenciálním jednáním, ovlivněním zadávací dokumentace či nikoli.
906. Po vyhodnocení předložených důkazů soud ve vztahu ke studii proveditelnosti uvádí, že v tomto případě byly zpracovávány dvě studie proveditelnosti. První studii proveditelnosti pro projekt *Technologické centrum ORP Přerov a elektronické spisové služby v území* zpracovávala EUNICE na základě smlouvy s městem ze dne 7. 8. 2009 a byla zpracována k datu 29. 1. 2010. Druhou studii proveditelnosti pro projekt *Vnitřní integrace úřadu ORP Přerov* zpracovávala rovněž EUNICE na základě smlouvy ze dne 11. 3. 2010, a tato byla zpracována k datu 9. 5. 2010. Obě studie byly následně přílohou zadávací dokumentace na předmětnou veřejnou zakázku. Pokud je tedy obžalobou tvrzeno, že obž. Josef T. získal studii proveditelnosti emailem ze dne 2. 6. 2010, je pravdou a z důkazů vyplývá, že získal studii proveditelnosti k vnitřní integraci, ovšem jakákoli domluva o jejím získání/zaslání mezi ním, či jiným zástupcem TESCO SW, a obž. Ch. ze spisu nevyplývá. Jak uváděl sám obžalovaný, studii jim poslali z RPSC za účelem odborných konzultací, sami se o studii nezajímali, znal se s Jakubem K. a obž. Ch. a občas se tito na ně obraceli s žádostí o rady. V předmětném emailu, který tedy zasílá Jakub K., tento uvádí, že posílá studii na podkladě sjednané dohody, ale tuto evidentně tedy sjednával K., nikoli obž. Ch. a dohoda není blíže specifikována, není tedy vyloučeno, že dohoda mohla znít na poskytnutí odborné konzultace. Navíc, jak soud uvedl, v této době již byla podoba studie proveditelnosti hotová a nešlo do ní nijak zasahovat. Ani v kontextu dalšího dokazování soud opět na tomto jednání obžalovaného nespatřuje ničeho protiprávního. Pokud je dále v další části obžaloby uváděno, že obž. Josef T. spolu s obž. Davidem T. (opět prostřednictvím obž. Ch.) získali další dosud neveřejné materiály v době od 15. 6. 2010 do 17. 8. 2010, mezi nimiž je opět uvedena i studie proveditelnosti, tentokrát se jedná o studii proveditelnosti k technologickému centru. Opět již byla tato druhá studie zpracována a ve finálním stavu, opět tedy nešlo podobu studie proveditelnosti měnit. Ve vztahu k *hrubé kalkulaci HW a SW*, jde o hrubou kalkulaci v podobě oné nabídky od AutoCont, která byla

v rámci průzkumu trhu v obecných částkách převzata do studie proveditelnosti na technologické centrum (předběžné nacenění za účelem získání odhadované ceny) a vycházela z ní i dotační žádost, kdy dokonce obž. Ch. uvádí, že aktuálně je hrubá kalkulace dokonce nižší, než žádali (mysleno ve vztahu k žádosti o dotaci). Tuto hrubou kalkulaci od AutoCont vyžádali sami zástupci města Přerov, jak vyplývá z důkazů, a právě za tímto účelem, aby měli představu o možné částce. Je otázkou, pokud mělo docházet ke koordinaci kroků mezi TESCO SW a AutoCont, proč si tuto hrubou kalkulaci nevyžádali zástupci TESCO SW přímo od AutoCont. Ve vztahu ke struktuře rozpočtu zakázky, jde o email ze dne 12. 8. 2010, kdy obž. Pavel Ch. sděluje Davidu T. emailem v předmětu „čísla“, že: *Struktura je následující ... a uvádí dvě částky, jednu ve výši 10 987 043 Kč, druhou ve výši 1 520 000 Kč s tím, že obě jsou včetně DPH.* Jde o limity obsažené v studii proveditelnosti. Jinými slovy, soud připouští, že se obž. Josef T. snažil dostat před tím, než byla veřejná zakázka vypsaná, k některým podkladům. Nešlo však o to, že by tyto podklady dále ovlivňoval či měnil, mohl maximálně společnosti TESCO SW přinést potencionální časovou výhodu na přípravu nabídky, což bude dále ještě rozvedeno.

907. Ve vztahu k zadávací dokumentaci není o konkrétním jednání obžalovaného v obžalobě ničeho konkrétního tvrzeno. Jediná zmínka o možných aktivních zásazích obžalovaného do zadávací dokumentace ze strany obž. Josefa T. nepřímo může vyplývat z emailu ze dne 15. 6. 2010, kdy obž. Ch. sděluje emailem v předmětu „IOP 6 a IOP 9“ obž. Josefu T., že: *dotazy delegované na něj Ing. K. ohledně IOP 06 a možnosti změny zadávací dokumentace řeší, stanovisko CRR je takové, že pokud by zdůvodnili změnu kritérií větší transparentností v rámci výběrového řízení a snahou nediskriminovat jiná řešení, bylo by možné modifikovat zadávací podmínky, pokud by to nenarušilo celou koncepci studie proveditelnosti. Nicméně ještě čekají na stanovisko OSF MVČR jako řídicího orgánu. Jakmile se dozví výsledek, dají jim zprávu.* Z výše uvedeného emailu však nelze dovodit ničeho konkrétního, navíc sám obž. Ch. v něm sděluje, že zadávací dokumentace je pod kontrolou CRR, změny by byly možné, jen pokud budou kritéria nastavena ještě více transparentně a snahou nediskriminovat. Navíc, ačkoli jde o email ze dne 15. 6. 2010, mandátní smlouva mezi městem Přerov a společností CPS, která tedy zpracovávala zadávací dokumentaci k zakázce, byla uzavřena až dne 16. 6. 2010, je tedy otázka, o jakých kritériích je v předmětném emailu vůbec hovořeno. Z dalších případných v bodu A. rozebraných emailů rovněž nelze označit jediný konkrétní, ze kterého by vyplývalo, že obž. Josef T. sám činil úpravy, návrhy či připomínky do znění zadávací dokumentace, nebo jen dával takové pokyny. K zadávací dokumentaci soud ještě dodává, že tuto si vyzvedlo více než 30 potencionálních uchazečů (č. l. 12346 – 12350) a ani jeden z nich nenapadl podmínky obsažené v zadávací dokumentaci jako diskriminační či zvýhodňující.
908. Pokud jde o schůzku konanou dne 6. 8. 2010, tato zřejmě proběhla, vyplývá z emailu ze dne 9. 8. 2010, kdy její průběh komunikuje obž. David T., nikoli obž. Josef T. Mimo jiné obž. David T. sděluje obž. S., že: *v pátek v Přerově dopadli docela dobře. Po chladném přijetí nakonec diskutovali 1,5 hodiny. Byli přítomni i správci systému. Nemyslí si, že opozice Novellu by byla nepřekonatelná. Jinak rozsah projektu by mohl být následující: IDM – rozšíření stávajícího, Helpdesk, TC.* Kdo byl skutečně přítomen schůzce, to nelze s jistotou tvrdit (mimo zřejmě samotného obž. Davida T.), nicméně, i kdyby byl obž. Josef T. schůzce přítomen, šlo o oficiální schůzku v prostorách magistrátu, za přítomnosti dalších pracovníků IT oddělení a je docela možné, že byl projednáván rozsah požadovaného plnění v rámci projektu. Vyplývá to z těch tří bodů sdělovaných Davidem T. v podobě IDM, Helpdesk a TC – tedy technologické centrum, čemuž odpovídá i výsledná zadávací dokumentace v části A. Nicméně jde dle soudu opět o zcela normální obchodní jednání, není nic špatného na tom, když se obchodník snaží něco prodat a prosadit, zvláště, pokud řešení má přínos pro úřad. Stačí si přečíst svědeckou výpověď např. svědka Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), jakožto zástupce společnosti Microsoft, který popisuje naprosto totožnou obchodní činnost. Navíc předmětem veřejné zakázky nebyly ve výsledku pouze tyto tři dílčí části, ale v části B. i spisová služba, je tedy zřejmé, že i tak měli zástupci města vždy konečné slovo v tom, co budou v rámci projektu

požadovat. Nehledě k tomu, že rozsah předmětu dodávky byl předjednan i v rámci žádosti o dotaci. K výše uvedenému emailu má soud ještě jednu podstatnou připomínku, kdy z jeho obsahu dle soudu nelze usuzovat na společné jednání zástupců TESCO SW a obž. Radka N. z Novell jako členů organizované skupiny, spíše zcela naopak. Obž. David T. totiž píše o *překonaní opozice ze strany Novell*, kdy Novell právě zastupoval obž. Radek N., který se měl dle obžaloby podílet na této trestné činnosti ve prospěch TESCO SW. Opět to potvrzuje vyjádření obž. Josefa T., že TESCO SW bylo úplně jedno, jestli bude subdodávku dodávat Novell, či Microsoft, v jakém prostředí bude úřad pracovat pro ně z hlediska jejich nabídky nemělo žádný význam.

909. Jak již soud uvedl, ve vztahu k zadávací dokumentaci, tuto připravovala společnost CPS na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 16. 6. 2010, stejně jako následně tato společnost administrovala samotné výběrové řízení, včetně administrace dodatečných dotazů. Soud v řízení vyslechl všechny potenciální zástupce CPS, konkrétně svědky Ing. Josefa K. (bod 78. rozsudku), Ing. Michala S. (bod 55. rozsudku), popřípadě Kateřinu Ť. (bod 54. rozsudku). Tito ve vztahu k dodatečným dotazům uvedli pouze obecně, že pokud se dotaz týkal technické specifikace, tedy samotného předmětu plnění, tyto dotazy byly přeposílány zadavateli k zodpovězení, oni pak jen zajišťovali distribuci odpovědi všem uchazečům, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci. CPS mohla zpracovat odpovědi na dodatečné dotazy, jen pokud se například týkaly právních věcí, ale i tak konečná odpověď byla vždy na zadavateli. Technickým věcem nikdo v CPS nerozuměl. Ve vztahu k dodatečným dotazům byly k důkazům předloženy jednak email ze dne 2. 12. 2010, kdy Jitka Š. z TESCO SW kontaktuje Arnošta H. ze společnosti TRIADA s.r.o., budoucí subdodavatel TESCO SW pro spisovou službu, kdy H. reaguje odpovědí, že: *v souladu s dohodou s panem T. posílá v příloze dotaz k ZD a návrh formulace odpovědi*. Dokument obsahuje formulaci dotazu k zadávací dokumentaci na zadavatele včetně naformulované odpovědi zadavatele. Tento email Š. obratem posílá obž. Davidu T. a v kopii obž. Josefu T. Samotný dotaz je koncipován následně (zkráceně): *... Jelikož v předpokládané hodnotě veřejné zakázky pro část B. se, na rozdíl od části A., neuvádí ničeho o provozních nákladech. Ovšem v kapitole Servisní podmínky se počítá se servisem části B., ovšem není vymezen jeho rozsah a délka poskytování. Na základě výše uvedeného se domnívám, že se jedná o požadavek na garanci dodavatele tyto služby poskytovat minimálně po dobu 5 let, jejich cena však není zahrnuta do ceny plnění této veřejné zakázky. Je tento předpoklad správný?* Odpověď je pak koncipována následujícím způsobem: *Ano, tento předpoklad je správný. Zadavatel požaduje, aby dodávka SSL pro obce a jejich příspěvkové organizace zahrnovala poskytnutí potřebných licencí, implementaci a záruku provádění úprav na základě legislativních změn SSL po dobu 5 let. Zadavatel dále požaduje, aby dodavatel garantoval poskytování služeb souvisejících s provozem systému jednotlivým uživatelům v rozsahu dle potřeby, a na náklad jednotlivých obcí a příspěvkových organizací.* Následně dne 7. 12. 2010 David T. posílá emailem z adresy xxx Pavlu Ch. na adresu xxx pod předmětem „Re: výsledky zápasu“ a přílohou „výsledky.txt“ s textem, že *posílá slíbené výsledky*. Obsahem přílohy jsou připravené doplňující dotazy na zadavatele včetně předem naformulovaných odpovědí zadavatele. Jak pak vyplývá z listinných důkazů, odpověď na položený dotaz byla zadavatelem prostřednictvím CPS zveřejněna ve znění zcela odpovídající naformulovanému v emailu od Arnošta H.

910. Z výše uvedeného pro soud vyplývá, že dotaz, včetně odpovědi na něj, připravil sám Arnošt H. Email zaslal obž. Davidu T. a na vědomí obž. Josefu T., kdy Josef T. email přeposílá obž. Pavlu Ch. dne 7. 12. 2010. Nic víc, ani nepřímo, nelze z uvedených důkazů dovodit. Je nutno poukázat na skutečnost, že obž. Pavel Ch. v případě zakázky A. nebyl nijak smluvně s městem Přerov vázán. Dodatečný dotaz byl zcela jistě zaslán CPS i oficiální cestou. Není jediný důkaz, že by obž. Ch. tento email s dotazem dál přeposílal, nebo zajišťoval nějakou neoficiální cestou prosazení předem naformulované odpovědi. Svědkyně Ť. uvedla, že si sice konkrétně k této zakázce nevybavuje, že s otázkou od uchazečů bylo současně zasláno i znění odpovědi na položenou otázku. Možná ve formě nějaké domněnky, jak si tazatel myslí, že by to mělo být, ale určitě jim nikdo nepodsouval odpověď. Tedy i svědkyně obecně potvrdila, že se obecně stávalo, že s otázkou byla obecně

naformulovaná odpověď ve smyslu, zda si uchazeč správně vysvětluje znění zadávací dokumentace. Soud v řízení vyslechl i svědka Arnošta H. (bod 53. rozsudku), který pouze uvedl, že je možné, že po prostudování zadávací dokumentace vznesl doplňující dotazy, již si nevpomene, kolik dotazů bylo, ani neví, zda dotazy směřoval přímo na zadavatele, či na jinou osobu, která je měla teprve zadavateli doručit. Nevzpomíná si, zda vypracoval i odpověď na dotazy, ale oni se snaží dotazy formulovat tak, aby z toho bylo zřejmé, jakou odpověď očekávají. Obecně vznesou dotaz ve znění: „*Předpokládám, že toto ustanovení je míněno tak a tak...*“. Zda jejich případně naformulovaná odpověď v rámci vzneseného dotazu byla zadavatelem i zveřejněna, to si nepamatuje. Z výpovědi svědka tedy soud rovněž nezjistil nic bližšího.

911. Dodatečné dotazy jsou přitom obvyklým nástrojem zadávacího řízení k objasnění zadávací dokumentace. Proč otázka dodatečných dotazů je pro obžalobu podstatná, ze znění skutkové věty obžaloby nešlo zjistit. Pokud soud správně dedukuje, v tomto projednávaném případě je problém shledáván v tom, že ačkoli byly vzneseny dva dotazy na zadavatele (jejich znění je na č. l. 12395), přesné znění potencionálních odpovědí nebylo jejich součástí, ovšem v oficiální odpovědi v podobě Dodatečné informace č. 3 (č. l. 12397), zveřejněné dne 9. 12. 2010, jsou odpovědi zadavatele koncipovány přesně tak, jak byla předem navržena odpověď. Je tedy zřejmé, že nějakým „kanálem“ se odpověď dostala do sféry zadavatele a tento ji převzal do oficiálního znění prostřednictvím CPS. Nabízí se samozřejmě odpověď, že tak bylo učiněno prostřednictvím obž. Ch. Ovšem, co je podstatou odpovědi a jaký měla předem naformulovaná odpověď faktický význam, tím se obžaloba nezabývala. V bodě 89. obžaloby je sice uvedeno, že: *v průběhu zpracování nabídky si pak předložením zadavateli předem zpracovaných odpovědí na otázky stran nákladů souvisejících s údržbou, aktualizací a servisem zajistili, aby tyto náklady byly řešeny buď novým smluvním vztahem, nebo, aby o ně byla navýšena celková cena zakázky*, ovšem takové vysvětlení je vnitřně zcela rozporné a nelogické. Nemohli si obžalovaní či soutěžitelé (kteříkoliv) předem definovanou odpovědí zajistit obě možnosti, ale buď pouze jednu, nebo jen druhou, ale nikoli obě. Naopak tím, že zadavatel převzal předem naformulovanou odpověď, bylo docíleno pouze a jen toho, že zadavatel potvrdil, že předběžná cena poptávaného plnění v sobě zahrnuje i cenu za dobu 5-ti leté podpory a údržby, čímž dle soudu právě zadavatel vyloučil možnost uzavření smluvního vztahu na tuto podporu, což by byly další finanční prostředky, které by musel zadavatel, tedy město Přerov, po implementaci dodaného plnění hradit navíc. Navíc hradit ze svého rozpočtu a nikoli z dotačních prostředků. Jinými slovy, dle soudu tento postup městu Přerov fakticky pouze a jen ušetřil finanční prostředky. Navíc, odpověď byla nadefinovaná zcela ve shodě s obvyklým stavem věci, protože při těchto zakázkách se obecně všude cena plnění skládala nejen z dodávky a implementace, ale i z následné 5-ti leté podpory. Naopak by jako potencionálně závadné považoval soud, pokud by byla odpověď „tlačena“ do podoby, že cena za provoz bude řešena samostatně a dodatečnou smlouvou, jednak jak soud uvedl, by šlo o finanční prostředky pro dodavatele navíc, jednak by dodavatel měl v podstatě na zadavatele „velkou páku“ na stanovení si ceny za toto jím implementované provozování.
912. V bodě C. a ve vztahu k popsánému jednání obž. Josefa T. soud uvádí následující. Jako první je obžalovanému kladeno za vinu, že: *v době od 15. 6. 2010 do 21. 6. 2010 připomínkoval a doplnil prvotní podkladový materiál k IOP výzvě 09, který prezentoval dne 21. 6. 2010 František H. a přispěl tak k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci*. Soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Pavlu Ch., jde o body 810. a 811. včetně tohoto rozsudku a může jen zopakovat, že popis této aktivity v sobě sám o sobě nenesl ničeho protiprávního a je nutno zcela souhlasit s obžalovanými, že jde o běžnou obchodní činnost. Je zcela na zástupcích města (rady a zastupitelstva) rozhodnout o tom, zda se výzvy účastní se svým projektem či neúčastní, v jakém rozsahu a že si nechají jako osoby neznalé IT problematiky přednést a prezentovat, co všechno výzva umožňuje, aby se mohli rozhodnout, co z možností výzvy využijí, na tom není absolutně ničeho protiprávního. Tato pasáž v obžalobě uvedená, může maximálně poukazovat na potencionální zájem o budoucí plnění. V tomto kontextu

soud odkazuje např. na svědeckou výpověď Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), který uvedl jako zástupce Microsoft, že předmětem jeho činnosti v Microsoft byla edukace zákazníků, kdy se snažili zákazníky přesvědčit, že mají lepší technické produkty, než jejich konkurence. Ve vztahu k veřejné správě jako potenciálního zákazníka výslovně uvedl, že v rámci technologických center byly během jednoho dne firmy jako Oracle, VMware, oni za Microsoft u takového zákazníka a každý prezentoval své produkty a jejich vlastnosti. Zákazník se pak rozhodoval, dělal si jasno, co který produkt umí. Když byly vyhlášené tyto výzvy, tzn. rok 2008/2009, tak oni za Microsoft také připravili dokument, se kterým všichni seznamovali, pak to kolegové umístili i na web, aby to nemuseli posílat. Jejich cílem bylo, aby se k tomu každý potenciální zákazník dostal a mohl z toho čerpat. Byli rádi, pokud někdo něco použil z technických vlastností takto jimi prezentovaných produktů a zapracoval je do svých řešení. Tolik výpověď svědka B. Pokud by bylo obžalobou namítáno, že je rozdíl mezi umístěním na internetu a osobní prezentací, soud dále odkazuje na výslech svědka Mgr. Radka B. (bod 83. rozsudku), který vypovídal z pozice zaměstnance ICZ, že když v souvislosti s výzvou ICZ vyvinula produkt ICZ DESA, aby se produkt dostal do podvědomí úřadů, prezentovali jej na různých veřejných akcích potenciálním partnerům, zvali si krajské úřady, aby jim vysvětlili problematiku, jak se dá řešit. Bylo, jak svědek uvedl, zcela běžné komunikovat se zástupci veřejného sektoru o nových produktech v oblasti IT. K tomu soud dodává, že ačkoli obžaloba de facto popisuje jednání, kdy zástupci potenciálních dodavatelů prezentují pouze obecně možnosti výzvy, není ani prezentováno konkrétní potenciální vlastní řešení, kterým by mohla být výzva naplněna, tak svědek B. hovořil i o prezentaci již konkrétního produktu, kdy z hlediska vnímání obžaloby popisuje ještě potenciálně závažnější jednání, která však svědek vnímá jako naprosto běžnou obchodní činnost. Ve stejném duchu o zasílání prezentací potenciálních řešení hovořil svědek Ing. Jiří Z. (bod 62. rozsudku) a další. Na svědka Z., zaměstnance společnosti Marbes, výslovně soud upozorňuje, protože tento popsal tehdejší praxi ve shodě s obžalovanými, kdy doslova uvedl, že: *běžně poskytovali (Marbes) produktové materiály potenciálním obchodním zákazníkům, protože tito nedokázali popsat ten produkt vzhledem k rigidnosti zákona o zadávání veřejných zakázek, ale co si z toho klient vybral a jak to seskládal, to bylo na klientovi. A nejen oni posílali informace, ale pochopitelně zcela standardně a transparentně posílala i konkurence. Byl to normální běžný postup a dost často z těch finálních zadávacích dokumentací viděli, že v něčem byli úspěšní oni a v něčem konkurence.* Navíc onen dokument, který měl obž. Ch. spolu s obž. T. připomínkovat, nazvaný jako Přehled možných řešení, se nachází na č. l. 13875 (sv. 63). Následně skutečně dne 21. 6. 2010 proběhla v kanceláři primátora města Přerov schůzka nazvaná jako Informativní materiál k výzvě 09 IOP, které se zúčastnil František H. Vysvětlení, proč by vůbec měl František H. prezentovat materiál zpracovaný RPSC a připomínkovaný zástupci TESCO SW, obžaloba nepodává. Zápis ze schůzky je na č. l. 13957. Prostým porovnáním obsahu zápisu a onoho dokumentu nazvaného Přehled možných řešení, nelze absolutně konstatovat, že právě tento materiál, na kterém se obž. Josef T. podílel (což sám přiznává), byl právě Františkem H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentován. Toto tvrzení obžaloby je opět možno zařadit mezi tvrzení, které nemají oporu v důkazech samotnou obžalobou předložených. Jiné, ani nepřímé důkazy, tomu nenasvědčují. Protože jde pro soud o naprosto běžné obchodní jednání, o nic protizákonného, nebude se dále tomuto věnovat, ovšem jen pro dokreslení uvádí, že z Úředního záznamu PČR na č. l. 14236 vyplývá, že onen informativní materiál byl dle metadat vytvořen údajně až dne 28. 9. 2010, tedy až poté, co jej údajně měl František H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentovat. Soud na tuto skutečnost poukazuje jen s ohledem na skutečnost, jak je ošemetné se spoléhat na údaje z metadat, kdy je současně dle spisového materiálu tvrzeno, že dokument je přednášen 21. 6. 2010, současně je ve spise sdělováno, že byl vytvořen až 29. 9. 2010. Samozřejmě že byl vytvořen již dříve, neboť je součástí komunikace již 15. 6. 2010. Navíc opět mohla obžaloba porovnat jednak dokument, který zasílá obž. Ch. (č. l. 13875 – 13885) a dokument po vyznačených připomínkách obž. Josefa T. (č. l. 13904 – 13915), kdy by sama obžaloba seznala, že jde skutečně jen o sestručenou samotnou výzvu 09, dokument neobsahuje žádné technické řešení, žádné odkazy na konkrétní produkty a že připomínky obž. Josefa T. jsou skutečně minimální.

913. Dále je obžalovanému kladeno za vinu, že: *se měl v době od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010 při zpracování studie proveditelnosti ze strany RPSC podílet na zpracování požadavků a připomínek, které měly vyhovovat TESCO SW. Z bodu 352. obžaloby k tomu je dále doplněno, že ze zajištěné komunikace vyplývá, že obžalovaní, mezi nimi i obž. Josef T., na tvorbě studie proveditelnosti spolupracovali tak, že upravovali či přímo vytvářeli jednotlivé části studie v oblastech, o které měli zájem v budoucí soutěži, kdy tyto úpravy byly do studie proveditelnosti vkládány obž. Pavlem Ch. Soud jednak odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch., jde konkrétně o bod 817., popřípadě předchozí body, které se věnují údajně zmanipulované samotné soutěži na dodavatele studie proveditelnosti. Jak soud již uvedl, samotné tvrzení, že je studie zpracována ve prospěch Bach systems, ve prospěch TESCO SW a ve prospěch AutoCont, je obžalobou pouze tvrzeno, není toto tvrzení ničím prokazováno a v odůvodnění u předchozích obžalovaných soud většinou doložil ze samotných důkazů, že pokud docházelo k ovlivnění, tak nikoli v poloze diskriminační či zvýhodňující. Jedná se přitom dle soudu o otázku natolik odbornou, že bez případného minimálně odborného vyjádření není možné toto tvrzení obecně prokázat, a před tím musí být takové údajné zvýhodňující znění navíc přesně identifikováno a popsáno. Nehledě k tomu, že ze svědeckých výpovědí a z vyjádření všech obžalovaných vyplývá, že studie proveditelnosti nebyly konkrétní a podrobné, ani nemohly být, s ohledem na časový odstup od následně vypisovaných veřejných soutěží. Studie proveditelnosti byla zpracována v tomto případě ke dni 25. 11. 2010 a veřejná soutěž byla zveřejněna a vyhlášena dne 20. 2. 2013, tedy po více než 2 letech. Ani z výpovědí svědka Ing. Lud'ka T. (bod 133. rozsudku), soud nezjistil žádnou okolnost podporující obžalobu, navíc svědek pro časový odstup od projednávaných okolností ani nebyl schopen přesněji vypovídat. Obecně jen popsal činnost na studii proveditelnosti, včetně zajišťování alternativních řešení, jakožto povinné součásti studie. Jak dále uvedl, nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a proto na základě zadání dělal „sken“ trhu, co je k dispozici, co kdo umí dodat. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen splnit jen jeden dodavatel. Svědek Ing. Miroslav B. ze společnosti Bach systems využil svého práva nevypovídat a jeho výpověď soud opomněl přečíst u hlavního líčení, jak již bylo uvedeno s tím, že ani tak by jeho výpověď nebyla schopna ovlivnit rozhodnutí soudu.*
914. Studii proveditelnosti tedy zpracovávala RPSC na podkladě mandátní smlouvy mezi RPSC a Statutárním městem Přerov ze dne 1. 9. 2010. Pokud soud projde emailovou komunikací či listinné důkazy v období obžalobou ohraničeném od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010, a to komunikaci, které by byl účasten obž. Josef T. a kterou by bylo možno vztáhnout ke studii proveditelnosti, nachází ve spise záznam o schůzce konané dne 22. 9. 2010 od 12:00 hodin v Motorestu Podkova v Kelčicích mezi zástupci TESCO SW a Lud'kem T. ze Severity, ovšem dle důkazu měl být schůzky účasten obž. Michal T. Dále z emailového kalendáře P. Ch. a Josefa T. vyplývá (č. l. 14224 – 14225), že dne 23. 9. 2010 měla proběhnout schůzka mezi obž. Josefem S. a obž. Josefem T., jejímž předmětem je jednání v souvislosti s výzvou 09 Přerov. Josef S. v souvislosti s pozvánkou na vzájemnou výměnu informací k přípravě 09.Přerov sděluje obž. Josefu T., že *se sejde s panem Ch. a připraví vstupy za AC a žádá jejich stranu o totéž.* Navrhovaný termín schůzky navazuje na schůzku Josefa S. s Pavlem Ch. Agenda, která bude předmětem jednání, je uvedena jako Informace o záměrech AutoCont (oblasti pro AC a jejich rámcová obsahová náplň), Informace o záměrech TESCO (oblasti a rámcová obsahová náplň) a Stanovení finančního rámce za jednotlivé oblasti plnění v souladu se záměrem města. Dále z emailového kalendáře obž. Josefa T. vyplývá (č. l. 14342), že na den 15. 10. 2010 od 10:00 do 10:30 byla plánovaná schůzka Josefem T., které se tedy měli zúčastnit i Michal a David T. a zřejmě i Pavel Ch. (přítomnost i Lud'ka T. na rozdíl od obžaloby (viz bod 158.) soud nedovodil. Dále se dne 10. 11. 2010 Luděk T. dotazuje Davida T. emailem v předmětu „otázka“, zda umí jeho společnost nabídnout řešení docházkového systému pro veřejnou

správu. David T. odpovídá emailem Luďku T., zda tento docházkový formulář může být součástí portálu úředníka. Luďěk T. odpovídá Davidu T. emailem, že proto se na to ptá. Oni (*SEVERITY*) naopak umí a chtějí dodat tu tvrdou část, a to je karta + terminál. David T. přeposílá emailovou konverzaci s Luďkem T. obž. Josefu T. a Michalu T. a prosí o jejich názory. Následně dne 12. 11. 2010 David T. sděluje Luďku T. emailem, že probíral situaci u nich a dohodli se, že pokud bude finanční prostor, tak souhlasí s doplněním docházky do portálu úředníka s tím, že oni (*TESCO SW*) by udělali SW část a oni (*SEVERITY*) by dodali HW část + karty. Dále se T. ptá, v jakém stavu je připravovaný materiál a zdali je třeba zajistit z jejich strany další součinnost. Uvítali by nějaký mezistav. Ze samotné Studie proveditelnosti pak vyplývá (Volná příloha II./sk. 7, stopa č. 6), že tato byla zpracována ke dni 25. 11. 2010 společností RPSC ideas k projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, předpokládaný rozpočet 95 813 000 Kč, předpokládaná dotace 81 441 050 Kč. Studie proveditelnosti je zpracována jako povinná příloha žádosti o finanční podporu projektu. Jedná se o veškeré důkazy soudu obžalobou předložené, ze kterých není možné dovodit jediný konkrétní krok samotného obž. Josefa T. ve vztahu ke studii proveditelnosti. Není zřejmé, jestli se skutečně obžalovaný podílel na konkrétních požadavcích, na konkrétních připomínkách. Zda z nich bylo něco do studie zpracováno a už vůbec, zda taková případná zpracovaná připomínka byla ve prospěch *TESCO SW* a někoho jiného naopak znevýhodňovala.

915. V další části obžaloby je obž. Josefu T. kladen za vinu podíl na zpracování samotné zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Zajištění dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Tohoto jednání se pak měl dopouštět v období od 29. 11. 2011 až do 20. 2. 2013, tedy až do data vyhlášení veřejné soutěže. Obž. Josef T. měl prostřednictvím obž. Pavla Ch. a Miroslava L. ml. nechat zpracovávat do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností *TESCO SW* a *EMOS*, upravovat zadávací dokumentaci a přeposílat si jednotlivé verze. Soud opět odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Michala V., popřípadě na body odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch.
916. Ačkoli je tedy tato část skutku časově vymezena datem již od 29. 11. 2011 (ve vztahu k *EUNICE* a *TESCO SW* až od 1. 1. 2012 v souvislosti s účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob), fakticky je *Smlouva o poskytování služeb při zpracování zakázky Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“* (tak zní její celý název) mezi městem Přerov jako objednatelem a *EUNICE* jako zhotovitelem, uzavřena až dne 6. 3. 2012. Předmětem smlouvy je tedy mimo jiné dodávka projektové dokumentace projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Opět dle soudu obžaloba nedůvodně rozšiřuje období páchání údajné trestné činnosti. Počátek jednání je vztažen obžalobou k emailu obž. Josefa S. ze dne 29. 11. 2012 (č. l. 15374), kdy však obžalovaný Josef T. není účastníkem této komunikace. Dále soud podotýká, že pokud je ve vztahu k obžalovaným v této části kladeno za vinu jednak: *průběžné zpracování do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS*, a jednak v dalším odstavci: *úprava zadávací dokumentace a přeposílání si jednotlivých verzí nejméně formou elektronické komunikace*, jde de facto pořád o stejný popis jednoho jednání.
917. Obecně soud k tomuto údajnému jednání obž. Josefa T. má opět výhrady spočívající v tom smyslu, že obžaloba neuváděla, co konkrétně, jakou pasáž, do které průběžné verze projektové dokumentace obžalovaný vložil, zda se taková případná konkrétní připomínka učiněná obž. Josefem T. promítla i do výsledné projektové verze, a zda skutečně finální zadávací dokumentace obsahuje zvýhodňující či naopak diskriminační ustanovení převzaté z projektové dokumentace, to obžaloba nezkoumala a ani neprokazovala, pouze tvrdila. Přitom dle soudu jde z hlediska potenciální úpravy zadávací dokumentace o zřejmě nejzávažnější popsání jednání obžalovaným obecně jim kladené za vinu. Naproti tomu obžaloba v průběhu trestního řízení před soudem předložila znalecké posudky, které zcela „rozbíjí“ tvrzení obžaloby. Navíc tvrzení obžaloby ničím

důkazně podložené, pouze obžalobou presumované. Jako první jde o posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 896-42/2020 ze dne 20. 5. 2020 (bod 182. rozsudku), obsahem posudku bylo zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Dle závěrů posudku podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. V případě požadavku na MAN (metropolitan area network)/LAN síť nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi možných vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky. Nezjistili obecně žádné skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by omezovaly volnou hospodářskou soutěž, kdy svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení v důsledku zúžení okruhu potenciálních dodavatelů. Jako druhý jde o posudek Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 33-3/2022 ze dne 10. 2. 2022 (bod. 186 rozsudku), kdy obsahem posudku je posouzení, zda revize dokumentů na stránkách spisu č. l. 16498 až 16586 z technického hlediska zvýhodňují TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužují počet potenciálních dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky projektu/zadávací dokumentace, kdy jde o revize konkrétně k zadávací dokumentaci k zakázce *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Ze závěru posudku vyplývá, že provedená revize dokumentů zadávací dokumentace z technického hlediska nezvýhodňují TESCO SW a ani jiné potenciální uchazeče na úkor jiných dodavatelů a nezužují počet potenciálních dodavatelů. V posudku jsou pak všechny provedené revize podrobně rozebrány z hlediska jejich případného významu, kdy je konstatováno, že se v prvním případě jedná o komentář, kdy nedochází k žádné úpravě nebo změně této části ZD, popřípadě se jednalo úpravu textu ZD v rámci konzistence a návaznosti požadavků (v případě změn č. 2 a 3), nebo upozornění na skutečnost, že veřejná správa hradí cenu s DPH (změna 5) apod.

918. Ve vztahu k listinným důkazům soud upozorňuje na č. l. 16350 a hovor mezi Ing. M. a Ing. B., kde si obě stěžují na práci Františka H. Je tedy zřejmé, že František H. jednotlivé verze projektové dokumentace předkládá městu ke konzultacím, ale v hovoru si zejména tyto dvě stěžují na kvalitu odváděné práce v tom smyslu, že: *...jak je to napsané to umožní uchažečům dodat cokoli, protože nejsou limitováni, není rozepsáno množství, kolik, čeho jak...jak lze vůbec nacenit zakázku...je to napsáno neurčitě...že H. měl za úkol zpracovat jen technickou část dokumentace a ne to jak budou vypadat zadávací podmínky, jak se rozepisuje na straně 70 – 82. Poznámka soudu, pokud se nahlédne na stranu 70 až 82 dokumentu Projektová dokumentace (č. l. 16308 – 16347), je zřejmé, že se skutečně baví o tomto dokumentu o této průběžné verzi. Dle soudu samy pracovnice města mající na starost projekty a informatiku, tuto průběžnou verzi podkladu pro zadávací dokumentaci, na které se tedy podíleli zástupci TESCO SW, kterou posílá Michal T. obž. V., aby ji předal H., samy hodnotí jako *neurčitou, bez limitů, může dodat kdokoli cokoli*. Těžko pak obstojí úvahy obžaloby o tom, že obžalovaní zpracovávali projektovou dokumentaci ve svůj prospěch. Je sice pravdou, že do projektové dokumentace se František H. snaží „propašovat“ i kvalifikační předpoklady, toto ovšem nebylo městem dle smlouvy vůbec požadováno. V této části však musí soud jednak konstatovat, že takto H. nad rámec smluvních povinností navržené technické kvalifikační předpoklady v kapitole 3.1.4. v dokumentu od EUNICE s názvem Projektová dokumentace (č. l. 16343 – 16344 spisu) se de facto skoro beze změn promítly do výsledné zadávací dokumentace, respektive do Kvalifikační dokumentace. Stačí srovnat pasáže projektové dokumentace z kapitoly 3.1.4. a stranu 7 a 8 vyhlášené kvalifikační dokumentace (CD na č. l. 9033, soubor Zásilka 2, soubor 02_část ZD...). Nespokojnost pracovníků města Zlína si byl H. evidentně vědom, vyplývá to z komunikace ze dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 16358 – 16359) mezi Františkem H. a obž. V. H. sděluje, že: *na schůzce řídicího týmu v Přerově dělala K. velké problémy s připomínkami. V. se ptá, co primátor na to. H. říká, že ten je na jejich straně. Že i**

náměstek a tajemník se chovali normálně. K. prý mluvila za IT oddělení. V pátek má být další jednání u tajemníka obledně připomínek. O předmětné schůzce informuje František H. i obž. Josefa T. v hovoru dne 17. 4. 2012 v 10:54 hod. (č. l. 16366), kdy Josef T. se ptá na tu záležitost tady vedle nejmenovanou. H. dále k této zakázce uvádí, že: už se to doufejme trochu uklidnilo, byť tehdy jak to H. psal, tak mít kulomet, tak o něm psali jako o Brevikovi. U té jedné jediné paní to bylo záhadou, všichni se chovali úplně normálně atd. Nicméně byli tam oficiálně v pondělí, bylo pět drobných připomínek. Situace je uklidněna, a pokud nebude chtít nikdo do toho vrtat, tak v pátek kolegyně už ty připomínky, které jsou, už to čistí a dostanou čistou verzi. Jediné, co od nich nedošlo, je upřesnění nějakých bodů, ale to věc politická. To si řeší a mají rozhodnout politici, ten seznam těch bodů v rámci té jejich slavné optické sítě. H. doufá, že tam bude relativně klid. Josef T. měl obavy, že to bude nějak eskalovat. H. říká, že tam eskalovala jedna jediná paní, T. ví, která. H. překvapilo, že někdo hysterickým tonem dokáže křičet úplně na nejvyšší vedení. Rok půl tam ležela studie a všichni se ke tomu mohli vyjádřit a nikdo neřekl ani bu. Až když se dělají závěrečné práce, tak najednou budou všichni tvrdit, že je tam spousta nedostatků. Tak co tam celou dobu dělali.

919. Opět z výše uvedeného pro soud vyplývá, že jak studii proveditelnosti, tak zejména projektovou dokumentaci jako podklad pro následnou zadávací dokumentaci, měli zástupci města možnost připomínkovat a rovněž za prokázané, že tak aktivně činili. Ze shora znaleckých posudků vyplývá, že diskriminační zadávací dokumentace nebyla. Dle soudu není pak možné, aby do zadávací dokumentace byly vloženy takové podmínky, nap. v podobě technických kvalifikačních předpokladů, ekonomických kvalifikačních předpokladů a dalších předpokladů, včetně popisu technické specifikace poptávaného plnění, které by byly limitující, zvýhodňující či diskriminující, vedly k jednomu produktu, což ostatně tvrdí i znalecké posudky. Že byla projektová dokumentace rozesílána k připomínkování, to dále vyplývá i z komunikace na č. l. 16371, kde projektovou dokumentaci zasílá Vlasta M. k připomínkám i Petru K., nebo ji Hana M. zasílá obž. Pavlu Ch. Navíc z komunikace ze dne 26. 9. 2012 vyplývá, že projektová dokumentace byla městu Přerov odevzdána a již v srpnu 2012 šla na ministerstvo ke schválení (jde o další orgán, který ji kontroloval) a že tedy po srpnu 2012 již s projektovou dokumentací nešlo dále nakládat, nešlo ji nijak ovlivňovat (teoreticky ano, pokud by byla těmito kontrolními orgány shledána závadnou, k tomu však nedošlo). Přesto jsou její údajné úpravy obžalobou datovány obecně v rámci časového vymezení skutku až do vyhlášení veřejné zakázky, tedy do 20. 2. 2013, tedy ještě údajných dalších 7 měsíců. Opět jde dle soudu o zcela nedůvodné rozšiřování doby údajného páchaní trestné činnosti. Z důkazů tedy vyplývá (soud připomíná, že z důkazů předkládaných samotnou obžalobou, nikoli, že by se důkazní situace u hlavního líčení změnila), že úpravy projektové dokumentace mohly fakticky probíhat nejdříve od 6. 3. 2012 a musely být ukončeny maximálně do konce srpna 2012 (z komunikace spíše vyplývá, že jen do 4. 8. 2012), tedy po dobu 5 měsíců a nikoli po obžalobou tvrzenou dobu 15 měsíců. Jde konkrétně o hovor ze dne 26. 9. 2012 v 14:10 hod. (č. l. 16850) mezi obž. Michalem V. a Františkem H. V. sděluje H., že: *to není poslední verze asi. H. se ptá čeho. V. říká, že té projektové dokumentace. H. říká, že u Přerova má úplně tu nejposlednější ze 4.8. V. říká, že je tam květen. H. říká, že ale je to, co posílali po připomínkování, co má úplně poslední. Ch. to posílal 4.8., když to šlo na ministerstvo ke schválení. V. říká, že tam jsou komentáře a takové věci. H. říká, že to neví, co to je, tak komentáře tam jsou, ale to bylo na jakési ještě jednání, které bylo v Přerově, ale to už nikdo novější nemají. H. to má z mailu Ch., který psal, že tohle je verze, která šla na vnějšek a že k tomu má ještě nějaký komentář a je to ze 4.8. V. říká, že finální verze měla jít od nich. H. říká, že od nich už ji dostali někdy podle smlouvy právě v květnu. V. říká, a to se pak jako ještě upravovalo? H. říká, že se to už moc neupravovalo, je jedna jediná věc, a to je počet bodů v metropolitce, které se budou připojovat, protože tehdy potom jednání dospěli k názoru, že těch bodů je tam moc, takže se redukoval počet bodů v metropolitce, který se měl zmenšovat, jinak se s tou zadávací nehybalo. Takže je to skutečně ta nejaktuálnější.* Z výše uvedeného by bylo možno dokonce dovodit, že konečná verze byla zpracována již v květnu 2012 a poslední úpravy po květnu 2012 se týkaly již jen propojovaných bodů v rámci pořizované metropolitní sítě.

920. Dále zřejmě proběhla schůzka zástupců EUNICE a zástupců TESCO SW (č. l. 16868), proběhl hovor 7. 12. 2012 mezi obž. V. a Michalem T. (č. l. 16878) a 11. 12. 2012 (č. l. 19879), schůzka dne 20. 12. 2012 (č. l. 16884, 16886 – 16887), nicméně opět bez konkrétních zjištění ve vztahu k tvrzené trestné činnosti. Navíc jak soud uvádí, projektová dokumentace již byla dávno, tedy nejpozději v srpnu 2012, odevzdána bez dalších možných zásahů ze strany obžalovaných. Navíc v této době již evidentně probíhají na magistrátu města Přerova přípravy zadávací dokumentace samotné, kdy na jejich případném znění již nebyla EUNICE nijak smluvně s magistrátem vázána, byť jak soud shora uvedl, část technických kvalifikačních kritérií byla de facto městem Přerov zcela převzata z Projektové dokumentace zpracované EUNICE, nad rámec povinností zhotovitele. Projektovou dokumentaci kontrolovalo ministerstvo, a obsah zadávací dokumentace rovněž kontrolovalo CRR, což vyplývá z hovoru ze dne 23. 1. 2013 v 13:20 hod. (č. l. 16898) mezi Ing. Alešem M. a Ing. M., kdy M. volá M. ohledně zadávací dokumentace s tím, že: *nesouhlasí pouze s jedním bodem, a to bodem týkajícím se kvalifikace účastníků soutěže v souvislosti se servisem, kdy v zadávací dokumentaci je dosud uvedeno, že případný účastník soutěže musí splňovat předpoklad ukončeného servisu v jiné již ukončené zakázce, což se M. jeví jako diskriminační.* Dle soudu další důkaz toho, že zadávací dokumentace, kdy zadavatel měl dle Příručky pro žadatele a příjemce povinnost nejpozději 10 dní před vyhlášením veřejné zakázky zasílat ke kontrole CRR, byly skutečně tímto subjektem kontrolovány, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce věcné, kdy soud odkazuje na výslech svědka Ing. Aleše M. (bod 44. rozsudku). Dne 24. 1. 2013 je finální podoba projektové (zadávací) dokumentace schválena CRR (č. l. 16900). Následuje veřejná zakázka na Zajištění technického dozoru. Soud nenalezl komunikaci, ze které by bylo možno dovodit tvrzení obžaloby, že by obž. V. či jiný zástupce EUNICE zaslal zástupcům TESCO SW finální verzi Projektové dokumentace, pokud je ve spise založena, soud takovou komunikaci (důkaz) nenalezl.
921. Ve vztahu k soutěži na technický dozor soud zcela odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Davidu J. Z této části odůvodnění je dle soudu dostatečně patrné, že nedošlo k ovlivnění této dílčí soutěže. Ostatně ve vztahu k obž. Josefu T. není popsáno konkrétní jednání, jen že se měli na ovlivnění dílčí veřejné soutěže na technický dozor podílet ostatní vyjmenovaní obžalovaní, kdy obž. Josef T. měl dát k této činnosti údajně pokyn. Žádný takový přímý, ani zprostředkovaný, pokyn soud v komunikaci nedohledal.
922. K poslední části obžaloby v bodu C. ve vztahu k jednání, kdy je obž. Josefu T. kladeno za vinu, že v době po zveřejnění zakázky, tedy od 20. 2. 2013, až do 23. 12. 2013, zorganizoval vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení TESCO SW spolu s O2, v druhé alianci AutoCont a že zástupci všech těchto tří společností si rozdělili zakázky, dohodli si ceny a za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku sami zpracovali, nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže, kdy první tzv. vítěznou podává TESCO SW a O2, v níž AutoCont figuruje jako subdodavatel ICT centra skrytě a druhou, pouze tzv. krycí, dodává AutoCont, soud uvádí následující. Jednak opět soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobám obžalovaných Ing. Aleše M. a Mgr. Jana P., kde soud rozebral, že účast obou jmenovaných za O2 nevykazuje naplnění skutkové podstaty trestného činu. V bodu 356. obžaloby je obecně uvedeno v rámci skutkových zjištění učiněných převážně z elektronické komunikace, že: *v době po vyhlášení veřejné zakázky mezi zástupci společností TESCO SW, O2 a AutoCont - Josefem T., Michalem T., Davidem T., Alešem M., Janem P. a Josefem S. vznikají dohody, jejímž výsledkem je podání nabídky sdružení společností TESCO SW a O2 jako nabídky „vítězná“ a podání nabídky společnosti AutoCont jako nabídky „krycí“, „nevýherní“, s vyšší cenou. V rámci tohoto výsledku je zapojení společnosti AutoCont do nabídky „konkurenta“ sdružení TESCO SW a O2, a to v části plnění týkající se ICT centra, jako subdodavatele této části plnění. Formálně je však společnost AutoCont skryta za společnost COMA zálohovací systémy.*
923. Soud tedy již shora rozebral, že o zapojení obž. M. a P. nemá soud žádné konkrétní důkazy. Za společnost AutoCont soud vyslechl v pozici svědků osoby, které se spolu s obž. Josefem S., který

popírá takovou činnost, podíleli na sestavení nabídky. Konkrétně Petra K. (bod 76. rozsudku), který uvedl, že mu: *není mu známo, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že se zakázkou není něco v pořádku, protože se v médiích objevily informace, tak pochopil, že se asi něco kolem zakázky děje, ale v době podávání takovou informaci neměl a pracoval na nabídce s vědomím, že to chtějí vybrát.* Svědek Ing. Pavel M. (bod 75. rozsudku) uvedl, že: *při zpracování nabídky neměl informaci ve smyslu, že: nabídka, na které pracuje pro město Přerov, je nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou. Žádná taková informace přímo nezazněla ani z jiné strany, nicméně určitá pochybnost existovala a vycházela u něj z toho, že se mu podklady od jejich subdodavatelů nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale byl to jenom pocit, domněnka.* Svědek Petr K., jehož výpověď soud četl z přípravného řízení (bod 51. rozsudku), rovněž k zakázce C. neuvedl nic podstatného. Ani z výpovědi zaměstnanců AutoCont, kteří se přímo podíleli na sestavení nabídky AutoCont, není možné dojít k závěru o krycí nabídce. Obž. Josef T. uvedl, že *zájem TESCO SW o zakázku vyplynul z toho, že dělali v Přerově na zakázce 06, kdy právě množství komunikace, která je přiřazena k zakázce 09, se týkala projektu 06, který v té době byl v realizaci a de facto nešlo o to, aby se vytvořilo něco nového a na zelené louce, muselo to na sebe nějak navazovat. Neuzavřeli s AutoCont, ani s jiným subjektem dohodu o cenách, ani o výteži, ani o jakémkoliv postupu v soutěži. Neví nic o tom, že by AutoCont měl být jakýmsi skrytým dodavatelem nějakého jejich subdodavatele, protože COMA nebyla jejich subdodavatel v rámci realizace. Komunikovali s AutoCont a chtěli se původně dohodnout na spolupráci, nakonec se nedohodli. Jediné, na čem museli s nimi spolupracovat, byla licence Microsoft, kdy zadavatel si sám vymínil, že tato část licence musí být dodána přes AutoCont. Museli s nimi řešit některé věci, protože i AutoCont dodával část výzvy 06, měli know-how v oblasti hardware v Přerově a licence Microsoft jako jejich výhradní distributor. Takže, aby s AutoCont vůbec nekomunikovali při přípravě své nabídky, to bylo vyloučeno. Nevěděli v té době, že AutoCont bude rovněž sám podávat nabídku.*

924. Dále ke skutkové větě obecně musí soud dodat, že veřejná soutěž byla vyhlášena sice 20. 2. 2013, ovšem lhůta pro podání nabídek prvotní byla stanovena na 14. 5. 2013, následně z důvodů množství dodatečných dotazů do 5. 6. 2013. Do této doby probíhalo otevřené výběrové řízení a teprve po zrušení veřejné soutěže se soutěžilo v jednacím řízení s uveřejněním, ke kterému došlo dne 23. 12. 2013. Z logiky věci vše podstatné se tedy muselo odehrát zejména již do data 5. 6. 2013 a skutečně po tomto datu již žádná komunikace ohledně sestavování nových nabídek či jejich úpravách ve spise není doložena. Předmětem veřejné zakázky, jak vyplývá ze zadávací dokumentace, je komplexní dodávka (od analýzy, přes architekturu, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pak rozumí dodávka Metropolitní sítě (pořízení optické sítě a realizace nezbytné infrastruktury, která propojí jednotlivé budovy magistrátu a příspěvkové organizace do jednotné komunikační sítě (MAN)), Portál úředníka (vybudování technologického a aplikačního prostředí pro servisní a komunikační rozhraní), dále ICT centrum (zajištění, rozšíření a doplnění všech nezbytných služeb systémové infrastruktury), dále Portál občana (obsahem je řešení pro elektronickou komunikaci mezi občanem a magistrátem umožňující přistupovat ke službám MMP vzdáleně), dále Datový sklad (zavedení integrační platformy, realizaci vazeb nezbytných pro zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova a vytvoření datové základny), dále Manažerský informační systém, dále Digitalizace a DMS (předmětem plnění jsou digitalizovaná a bezpečně dlouhodobě uložená data a dokumenty, zpřístupnění digitalizovaných archiválií a pořízení systému pro správu dokumentů) a nakonec Integrace agendových systémů (integrace a konsolidace systémů provozovaných na MMP a nově dodávaných v rámci projektu 09). Nejen ze zadání samotné zakázky, ale i ze všech svědeckých výpovědí i vyjádření obžalovaných je jasné, že šlo o soutěž na velmi neobvyklou, značně rozsáhlou a technicky náročnou dodávku, které se skutečně nemohl zúčastnit jeden jediný subjekt, který by pokryl celý rozsah požadované plnění sám, proto je zcela logické, že muselo docházet ke sdružování různých IT firem s ohledem na jejich specializaci do jednotlivých sdružení, aby byli schopni nabídnout řešení s tím, že někdo z firem musel být na prímě, a někdo v roli systémového integrátora. Proto rozdělení si částí zakázky v rámci i případné aliance, na tom soud neshledává nic protiprávního.

925. Zmínka o dvou nabídkách je v emailové komunikaci 21. až 22. 3. 2013 mezi Františkem H. a Radkem Č. týkající se dohod kolem projektu Přerov 09. H. sděluje: *Budou přece minimálně dvě nabídky, jednu bude dávat supermarket a druhou kyslík.* Jde tedy o nabídku TESCO SW a O2. Je evidentní, že ani H. neměl správné informace ke dni 22. 3. 2013, protože byly podány dvě nabídky, ale TESCO SW a AutoCont. Z emailové komunikace dále vyplývá (č. l. 17248, č. l. 17250 – 17254, 17256 – 17257), že ve dnech 9. až 10. 4. 2013 proběhla emailová komunikace týkající se plánované schůzky na den 16. 4. 2013 zástupců společností zúčastněných na předmětné zakázce - Michal T., Miroslav B., Miroslav L., Josef S. a další. Obsahem jsou okolnosti technického plnění a příprava nabídky pro zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova.*
926. Jako podstatný a je potřeba jej zdůraznit, je bod 291. obžaloby ve znění: 16.4.2013 – V. Lubomír rozesílá zástupcům AutoContu CZ, EMOSu, Bach systems a Nej TV, a.s. zápis z jejich jednání. Z e-mailu vyplývá, že jedním ze subdodavatelů TESCO SW bude i AutoCont a to přesto, že se bude ucházet o celou zakázku a podávat nabídku jako konkurent – komunikace prokazuje dohodu mezi soutěžiteli, koordinovanou přípravu dotazů na zadavatele (č. l. 17301-17302). Soud musí konstatovat, že ačkoli uvedený email několikrát přečetl, tyto závěry z něj absolutně nevyplývají. Jde o sdělení Lubomíra V. adresované jeho kolegům v AutoCont o průběhu schůzky a dalším potencionálním postupu při přípravě nabídky, ale jedné společné nabídky se subdodavateli. Je z něj možno vyčíst, že v této době TESCO SW a AutoCont uvažovaly o společné nabídce s dalšími subdodavateli, ale vůbec z něj nelze dovodit, že AutoCont bude subdodavatel TESCO W a sám bude přitom podávat nabídku, nelze dovodit jakákoliv nekalá dohoda soutěžitelů apod. Sám obž. Josef T. uváděl, že uvažovali o společné nabídce s AutoCont, ale nakonec se nedohodli. Je navíc evidentní, že této schůzky se neúčastní nikdo z O2, nejsou její zástupci ani v pozvánce na schůzku a není o nich zmínka ani v emailu V., který informuje o jejím průběhu. Až dne 24. 3. 2013 si obž. Jan P. u O2 činí poznámku ve svém emailovém kalendáři, že se Aleš (myšleno zřejmě M.) domluvil s TESCO SW, ale zatím je to tajné. Jde dle soudu o klasické vyjednávání mezi různými obchodními subjekty o podobě nabídek a o možné spolupráci apod. Na poznámku navazuje email ze dne 7. 5. 2013, kdy Jan P. zasílá Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu „Dokument o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný *Závazná nabídka ke spolupráci.* Jde o písemnou závaznou nabídku adresovanou TESCO SW společnosti Telefonica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které TESCO SW se zavazuje ke spolupráci buď ve formě subdodávky pro O2, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefonica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu).
927. Z emailů ze dne 10. 5. 2013 pak vyplývá, že Josef S. zasílá Martinu S. email v předmětu „pro info – Marbes“ a textem, v němž mimo jiné uvádí, že: „Marbes (Z.) se sám objevil a sondoval jejich postoj k výzvě. Dostal info, že staví vlastní nabídku bez Josefa. Důvody, proč jsem mlčel, „něco jako vyšší moc“. Nabízí svou účast v koalici a je faktem, že slibuje plnit nám chybějící reference. Mně se do toho nechce – obávám se, že rozkryjí pravdu. Budu mu volat a sdělím mu důvod odkladu rozhodnutí takový, že situaci vyhodnotíme v pondělí (využiji nepřítomnosti svých nadřízených) a nutnosti věc řešit osobně. Možná si bude jinými cestami věci ověřovat nebo tě kontaktovat přímo. Martin S. reaguje emailem téhož dne příjemci K. Petr a S. Josef a uvádí: „Já nebudu. Proberte to s Petrem, ale osobně bych se tomu možná až tak nebránil... museli bychom si pohlídat smluvní vztahy s Marbesem, abychom se po vítězství TESCO nedostali do nějakých smluvních problémů a nesměla by ke nim utéct cena. Dej na to téma řeč s JJ. Myslím, že bude soublasit. MS“. Na to odpovídá Josef S. téhož dne S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“ s textem: „Proberu, ale bojím se „úniku informace“ a pak to bude průser. Nebo si to nemyslíš? ☺ Ještě mi „vnitřně“ chybí mandát pro Pavla M. nebo pro mne, abychom „vymáčkali“ podklady z fabrik pro přípravu nabídky. Mohl bys k tomu formálně přidat

palec?“ Jako přílohu zasílá email ze dne 10. 5. 2013 13:40 v němž oznamuje zúčastněným pracovníkům AutoCont CZ start přípravy nabídky s dokumentem: „Obsahová část nabídky“. Z následné komunikace ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že Martin S. zasílá emailem Janu M., Pavlu Š. a Josefu S. v předmětu „příprava nabídky pro Přerov.výzva 09“ zprávu s textem: „Ahoj, vím, že motivace dávat vstupy do nevyherní nabídky není velká, ale prosím Vás o součinnost. S velkou pravděpodobností budou v Přerově odevzdány pouze dvě nabídky (AC je skrytý i v té druhé), takže pokud by zadavatel krycí nabídku AC vyřadil, tak nám vypadne několik desítek milionů tržeb v ITI...aplikační a portálové věci bohužel dlouhodobě řeší a chystá TESCO pro sebe... metropolitka je O2. Díky moc a omlouvám se za termíny. M“. Josef S. reaguje téhož dne stejným adresátům textem: „Martine díky. Jen požádám, aby slůvko „nevyherní“ nešlo v týmech dále.“. Z emailů ze dne 23. 5. 2013 pak vyplývá, že Martin S. emailem Janu M. a Josefu S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“ sděluje: *Myslím, že by bylo vhodné pustit některým lidem z týmu info, že se jedná o krycí nabídku. Postavíme portál úředníka a Portál občana na vlastním vývoji (splníme zadání licenčních požadavků a kompatibility s SQL a ORACLE), který nikdy nenastane, ale nějaké maso, splňující zadání, musíme dát do nabídky???* Jan M. reaguje tentýž den textem: „Ahoj, Dnes jsem se ujistil, zda to vědí a prý vědí. Nevím, kde je zádrhel, nejsem v tom tak ponořen. Ale vidím, že se musím ponořit. Zítřka se Martine vidíme, přinesu řešení.“.

928. Snad jedině z těchto emailů by bylo možno dovodit sestavení vlastní, avšak krycí nabídky, na straně AutoCont. Na straně druhé, pokud mělo jít o krycí nabídku, proč s tímto nepřišel zástupce Josef S. z AutoCont daleko dříve, a nechává takto „potencionálně závažné“ jednání na poslední chvíli. Sestavení vlastní nabídky (ovšem krycí, nevázně míněné) počíná 10. 5. 2013, přitom lhůta k jejímu podání byla prodloužena jen do 5. 6. 2013. Proč dále ale píše Martin S., že postaví portál úředníka a portál občana na vlastním vývoji? Navíc v emailu ze dne 23. 5. 2013 spolu znovu komunikují Martin S. a Josef S., kdy z komunikace je zřejmé, kolik dalších subdodavatelů musel AutoCont do své nabídky zapojit, aby ji vůbec mohl podat. Navíc se jedná o veškeré důkazy, které byly k 6. 5. 2013 ohledně sestavování nabídek provedeny a o faktických krocích obž. Josefa T. z nich nelze dovodit vůbec nic. Z předložených důkazů nelze dle soudu ani ve vztahu k obž. Josefu T. dovodit konkrétní jednání ve vztahu ke zpracování nabídky vlastní, už vůbec ne ve vztahu k nabídce AutoCont.
929. V bodě D. je obž. Josefu T. kladen za vinu podíl na přípravě studie proveditelnosti. Oproti jiným bodům je popis ve vztahu k obžalovanému již konkretizován následujícím způsobem: *od Bc. Michal V. prostřednictvím emailu vyžádal aktuální rozpracované dosud neveřejné verze studie proveditelnosti ke částem vnitřní integrace úřadu a digitalizace a ukládání dat a tyto přijal od Františka H. a Radka Č., osobně jednal s Michalem V. ohledně připomínek v souvislosti se studií proveditelnosti ke části týkající se vnitřní integrace úřadu, dal pokyn Michalu T., k zapracování připomínek a úprav do této studie proveditelnosti a sám společně s Michalem T. také úpravy a připomínky ke technickému řešení vnitřní integrace a technickým kvalifikačním předpokladům prováděl, průběžně také na základě dohody s Michalem V. opakovaně přijal prostřednictvím pracovnice EUNICE postupně připravovaný finanční plán projektu výzvy č. 08 pro Olomoucký kraj a formou osobního jednání s Michalem V. zajistil ve prospěch TESCO SW jeho aktualizaci.* Soud jednak opět odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku ve vztahu k obž. Michalu V. V těchto bodech se soud zabýval i podílem obž. Josefa T., věnoval se a přesně identifikoval, jakou změnu ve studii proveditelnosti obž. Josef T. navrhl a která byla akceptována, stejně jako vysvětlil, že se nejedná o změnu ve prospěch TESCO SW, ale naopak. Rovněž soud provedl rozbor zasáhl do finančního plánu apod. K osobě obž. Josefa T. soud skutečně nemá, co nad rámec tam uvedeného by dodal.
930. Další část skutku D., která se týká obž. Josefa T., je pro soud skutečně velmi nepřehledná a těžko pochopitelná. Nejdříve je obžalovanému kladeno za vinu, že se v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 spolu s dalšími vyjmenovanými obžalovanými v konkrétních dnech a v různém personálním složení uskutečnili postupná jednání, na kterých: *společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Assec a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost*

ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potenciálních uchazečů o zakázku. Jednak sama takto koncipovaná skutková věta skutečně nedává smysl a je vnitřně rozporná. Je vnitřně rozporné a nelogické tvrzení, že jednotlivé v koalici sdružené subjekty mohly podat nabídku samostatně (což však jak z veškerého dokazování s ohledem na rozsah poptávaného plnění nemohly), případně ve sdružení, nebo ve spolupráci se subdodavateli. De facto jsou obžalobou vyjmenovány všechny a současně jediné možné varianty, jak se může jedna IT firma účastnit veřejné soutěže o zakázku. Soud se přiznává, že skutečně nechápe, co bylo touto pasáží obžaloby myšleno, k čemu směřovala. Nicméně lze z ní pochopit, že je vytýkáno jednání v podobě 1) vytvoření koalice společností, která bude ovlivňovat zadávací dokumentaci a následně veřejnou soutěž, 2) ovlivňovat zadávací dokumentaci, 3) ovlivnit veřejnou soutěž vytvořením dvou kontrolovaných nabídek. Následně je jednání obž. Josefa T., jakož i ostatních obžalovaných, konkretizováno, kdy konkrétně se měl obžalovaný: zúčastnit schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, v době od 9. 2. 2011 do 23. 2. 2011 emailem a na osobní schůzce dohodl s Mgr. Jiřím Š., vedoucím OIT KÚOK harmonogram plánovaného projektu, zúčastnil se schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost. Bohužel ani tato část není pro soud přehledná, když hned první schůzka 28. 1. 2011 měla přinést dohodu o rozdělení jednotlivých částí plnění. Další schůzka 3. 5. 2011 se měla opět týkat projednání dílčí části plnění, ovšem proč, když základní dohoda byla učiněna již 28. 1. 2011, ovšem rozdělení jednotlivých částí plnění pro subjekty sdružené v koalici je pořád jeden a ten samý úkol. A stejný úkol byl ve vztahu ke společnosti A-Scan i na schůzce přesně nezjištěného dne. Skutečně tak, jak je skutková věta koncipována, je pro soud velmi nepřehledná a je obtížné se v ní orientovat. Proto si soud často musí vypomáhat zněním dalších obecných bodů v odůvodnění (kde jsou obžalobou činěny souhrnné skutkové závěry, a proto jsou soudem občas vypisovány přímo do vlastního odůvodnění rozsudku). Proto až po prostudování bodu 535. obžaloby znění skutkové věty trochu dává smysl. Pokud však podstatou je ovlivnění zadávací dokumentace, pak v období, kdy má docházet k ovlivnění zadávací dokumentace, tedy v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011, kdy je podrobně rozebrán podíl jednotlivých obžalovaných na zadávací dokumentaci, ve vztahu k jejímu přímému ovlivnění není obžalovanému kladeno za vinu ničeho, není žádný konkrétní popis jeho jednání, na rozdíl od obžalovaných Jiřího Š., Josefa S., Davida T., Michala T., Davida Ř., Dalibora Š., Ivo U., Jiřího K., Pavla S. a Milana K. U všech těchto jmenovaných je přímo a konkrétně popsáno, jakým způsobem měli zasahovat do zadávací dokumentace. Protože ani v bodu 535. obžaloby není obž. Josef T. uveden mezi osobami, které se měly podílet na úpravě zadávací dokumentace, soud se dále jeho případným podílem na této činnosti nezabývá, jednak odkazuje na odůvodnění ve vztahu k spoluobžalovaným, které soud již shora učinil, stejně jako odkazuje na znalecké posudky, ze kterých vyplývá, že výsledná a zveřejněná zadávací dokumentace nebyla nijak diskriminační či zvýhodňující, proto tvrzení obžaloby v bodě 538. skutečně ve světle předložených znaleckých posudků nemůže obstát.

931. Zbývá tedy posoudit jednání obžalovaného ve vztahu k údajným dvěma nabídkám spřízněných společností, k tvrzení o skryté účasti ICZ v nabídce AutoCont pod společností WV Systems a samostatně, ovšem krycí nabídce ICZ. Protože opět soud této záležitosti věnoval maximální pozornost při odůvodnění skutku u obž. Ing. Romana Z. a Ing. Milana K., soud zcela odkazuje na

tuto část odůvodnění, kde bylo soudem podrobně rozebráno, proč má soud verzi o dvou krycích nabídkách za neprokázanou.

932. V bodě E. je obž. Josefu T. kladeno za vinu, že získal dne 23. 6. 2011 dosud neveřejnou studii proveditelnosti. K této části obžaloby soud uvádí, že její získání fakticky nepřineslo obž. TESCO SW jakoukoliv výhodu. Dle Předávacího protokolu (č. l. 24281) byla studie proveditelnosti ze strany EUNICE předána Statutárnímu městu Zlín dne 19. 11. 2010 a až dne 23. 6. 2011 František H. posílá emailem obž. Josefu T. předmětnou studii proveditelnosti zpracovanou pro město Zlín, kdy tentýž den 23. 6. 2011 Josef T. přeposílá předmětnou studii obžalovaným Davidu a Michalu T. se sdělením, že: *od 1.7. je tam nový informatik, Michal by se měl k němu nablásit (podchytit) a následně udělat podobnou prezentaci jako na krajiích. Pro Davida přikládá nejdůležitější výcuc z projektu týkající se konkrétně investičních nákladů jednotlivých aktivit* (č. l. 24299). Tedy až po cca 7 měsících po jejím odevzdání získává obž. Josef T. tuto studii, což opět příliš nekoresponduje s tvrzením obžaloby o organizované skupině, jejímž jedním z úkolů je podílení se na tvorbě studie proveditelnosti a rovněž získání její finální podoby. Že by se zástupci TESCO SW či jiných potencionálních soutěžitelů podíleli na této studii proveditelnosti, není ani obžalobou vytýkáno a finální verzi zasílá H. (neznámo z jakého popudu) až po cca 7 měsících po jejím zpracování. Že získání studie proveditelnosti nebylo faktickou, ani časovou výhodou, soud dovozuje ze skutečnosti, že ani tak nebylo TESCO SW schopno podat nabídku vítěznou. Veřejnou zakázku totiž vyhrálo družstvo Handicap. Obecně ke studii proveditelnosti soud dodává, že u některých z nyní v tomto řízení projednávaných veřejných zakázek, studie proveditelnosti vůbec nebyla součástí zadávací dokumentace, nebo že studie proveditelnosti byly i před vyhlášením veřejné zakázky zadavatelem zveřejňovány (soud poukazuje např. na výpověď svědka projektového manažera Krajského úřadu Olomouckého kraje Ing. D., který potvrdil, že všechny studie proveditelnosti kraj zveřejnil před samotným vyhlášením veřejné zakázky), v každé zadávací dokumentaci byl předmět plnění specifikován samostatně, buď přímo v zadávací dokumentaci, nebo jako jedna z prvních samostatných příloh zadávací dokumentace). Nakonec studie proveditelnosti ani nebyla nejdříve přílohou samotné zadávací dokumentace v tomto případě. Pokud nebyla původní přílohou, zřejmě v ní nebyly natolik podstatné skutečnosti, aby byly schopny někoho časově zvýhodnit. Nakonec, po námitkách jednoho z uchazečů, byla studie zadavatelem zveřejněna a všem uchazečům zpřístupněna, a i stěžovatel, tedy společnost QBSW, byla schopna nabídku do veřejné soutěže podat, kdy v podrobnostech soud odkazuje na listiny rozebrané ve vztahu k bodu E. obžaloby. Podíl na zadávací dokumentaci není ve vztahu k obž. Josefu T. obžalobou opět konkretizován. Obžalovaný se měl dle obžaloby obecně podílet společně s dalšími obžalovanými na zpracování zadávací, resp. projektové dokumentace, zejména technických specifikací a za těchto výhodnějších podmínek měl následně podat nabídku TESCO SW do veřejné soutěže. Soud s ohledem na rozsah rozsudku odkazuje v této části na odůvodnění, které učinil ve vztahu k obž. Michalu V., kdy odůvodnění v těchto bodech zcela dopadá i na jednání obž. Josefa T.
933. Ve vztahu k jednání obž. Josefa T. a jeho podílu na tom, že družstvo Handicap odstoupilo jako vítěz ze soutěže, kdy je tedy obžalobou dovozováno, že obž. Josef T., obž. Michal T. a obž. Antonín D., uzavřeli dohodu s cílem odstranit konkurenta s nejnižší cenou z veřejné soutěže a dosáhnout přidělení veřejné zakázky společnosti TESCO SW spolu se Software602 jako subdodavatelem, soud jednak odkazuje na podrobné odůvodnění ve vztahu k obž. Antonínu D. Soud má za to, že s touto pasáží obžaloby se vypořádal v rámci odůvodnění u obž. D., kdy tam uváděné závěry soudu lze zcela a bez dalšího nutného doplňování vztáhnout i na osobu obž. Josefa T.
934. Ve vztahu k části obžaloby pojednávající o dodatečných informacích soud uvádí následující. Z oznámení a z výzvy k uzavření smlouvy ze dne 21. 11. 2012 vyplývá, že Statutární město Zlín vyzvalo tohoto dne TESCO SW k uzavření Smlouvy o dílo ve veřejné zakázce *CzechPoint@home - portál občana*, neboť původní výherce zakázky Handicap – výrobní družstvo invalidů se vzdalo

účasti v projektu a neposkytlo zadavateli řádnou součinnost k uzavření smlouvy. Od tohoto data tedy měla TESCO SW potvrzené vítězství, a teprve po tomto datu, jak vyplývá z emailu svědka Aleše M. ze dne 11. 1. 2013, který sděluje Monice V. z Magistrátu města Zlín, že po kontrole shledal důvodné podezření na porušení zákona 137/2006 z důvodu neposkytnutí dodatečných informací všem uchazečům ve stejném rozsahu (§49/3), což mohlo mít vliv na průběh zakázky, tak veškeré další úkony jsou činěny až v situaci, kdy má TESCO SW v podstatě „přislíbeno“ uzavření smlouvy na dodávku. Z dalších provedených důkazů pak vyplývá, že sama Zdeňka B. z odboru informatiky Magistrátu města Zlína dne 23. 1. 2013 žádá emailem Zuzanu M. z EUNICE o pomoc s tím, že pro *záchranu Portálu* má Zlín oslovit firmy, které nedostaly DI č. 1 (doplňující informace), zda to mělo vliv na podání jejich nabídky. Sděluje firmy, kterých se toto prohlášení týká a dále se B. ptá, zda nemají s některou firmou „bližší kontakt“, který by jim byl ochoten pomoci. M. obratem přeposílá email Františku H. V následné emailové komunikaci posílá B. na vyžádání M. kontakty na osoby, které za jednotlivé společnosti vyžadovaly zadávací dokumentaci, a i tuto komunikaci M. dne 24. 1. 2013 přeposílá Františku H. Z další emailové komunikace vyplývá (soud odkazuje na listiny k bodu E. provedené), že se na zajištění prohlášení skutečně určitou měrou podílí i zástupci TESCO SW. Nicméně, na této skutečnosti soud opět neshledává nic protiprávního. Naopak, jedná se dle soudu o zcela logický postup. Pokud hrozí zrušení soutěže, v níž jsem oficiálním vítězem a potencionálním dodavatelem, a je možná náprava celého procesu zadávacího řízení jednoduchým postupem v podobě získání čestného prohlášení, kdy navíc postup byl navržen ze strany CRR jakožto kontrolního orgánu, nikoli ze strany TESCO SW, pak na pomoci se zajištěním prohlášení od potencionálních soutěžitelů skutečně neshledává soud ničeho protiprávního. Sami zástupci magistrátu měli snahu soutěž dokončit a získat vysoutěžené plnění, o čemž svědčí snaha svědkyně B. Sama B. sděluje, že *bude muset nakonec ty firmy oslovit sama, ale po EUNICE chce, aby to měla předjednané*. H. B. dokonce uvádí, že jsou schopni předjednat Asseco, AutoCont a eventuelně Marbes, kdy *mu TESCO řeklo, že by ještě pomohl Marbes*. Tedy i sama zástupkyně zadavatele byla informována o potencionální pomoci ze strany TESCO SW se zajištěním těchto čestných prohlášení. Z emailu obžalovaného ze dne 25. 1. 2013 navíc vyplývá (č. l. 25256), že pokud obž. Josef T. zajišťuje takové prohlášení od zástupce Marbes Jířího Z., jde o pouhou žádost, nejde o žádný nátlak, o žádné přísliby protiplnění apod. De facto obžalovaný předjednáva žádost, která bude MARBES zaslána oficiální cestou zadavatelem samotným.

935. Nakonec v bodu E. obžaloby soud uvádí, že obžaloba je v tomto bodu, jakož i v ostatních, koncipována tak, že veškeré úkony související se studií proveditelnosti, se zadávací dokumentací apod., byly obžalovanými činěny vždy a jen s jediným úmyslem, získat si jednak časovou přednost před ostatními potencionálními soutěžiteli, jednak „ušít“ si podmínky zadávací dokumentace pro subjekt, jenž zastupují. Oproti tomu z emailové komunikace ze dne 5. 4. 2012 vyplývá (č. l. 24567 – 2456), že dne 5. 4. 2012 píše obž. David T. obž. Josefu T. dotaz, zda: *půjdou do města Zlína za každou cenu?* V odpovědi se dotazuje obž. Josef T. Davida T.: *zda je součástí výběrového řízení v Přerově rovněž portál občana a zda jej budou chtít dodávat oni, či někdo jiný?* V odpovědi píše David T., že: *je součástí a budou chtít dodat jejich řešení*. Na to reaguje Josef T. emailem, že: *poté doporučuje se zúčastnit, kdy není možné postavit financování takového produktu na jednom městě*. V odpovědi David T. uvádí, že: *vyslovuje souhlas s dodatkem, že má problém v tom, zda jsou schopni stihnout v požadovaných termínech a co budou dělat?* Soud si klade otázku, proč, pokud se obžalovaní jako zástupci TESCO SW, měli podílet na tvorbě zadávací dokumentace s úmyslem si ji upravit jako jim vyhovující, se tedy po vypsání zakázky, k čemuž došlo 29. 3. 2012, teprve dne 5. 4. 2012 mezi sebou domlouvají, zda do veřejné soutěže vůbec podají nabídku, zda jsou ji schopni časově zvládnout, co je vůbec konkrétním obsahem vyhlášené veřejné soutěže (portál občana?). Dle soudu naopak z výše uvedeného lze dovodit, že skutečně, jak se obhajují obžalovaní, nebylo primární snahou cokoli ovlivnit ve svůj prospěch, šlo jen o poskytnutí konzultace, kolikrát již stávajícím zákazníkům a umožnit jim vůbec vyhlásit veřejnou soutěž apod.

936. V bodě F. ve vztahu k získání studie proveditelnosti platí to samé, co soud uvedl u bodu E., kdy jen v tomto bodě obžaloba ještě doplnila tu skutečnost, že studii proveditelnosti následně obž. Josef T. přeposlal obž. Davidu T. a obž. Michalu T. a těmto stanovil další postup. Jaký postup, nebo v čem měl další postup spočívat, to obžaloba neuvádí. V bodě 691. obžaloby je dodatek, že obž. Josef T. požádal obž. Davida a Michala T., aby s ohledem na skutečnost, že ve Zlíně došlo k personálním změnám a *měli by navštívit nového informatika a tomuto prezentovat možnosti a schopnosti TESCO SW*. Na tom soud opět nevidí nic protiprávního, naopak, jak bylo výše popsáno, šlo o zcela běžnou obchodní aktivitu všech možných IT firem, nejen TESCO SW. Sám obžalovaný navíc píše, že by měli udělat stejnou prezentaci, jako na krajích. Jakákoliv jiná aktivita obž. Josefa T. v bodu F. obžaloby není dále popsána. Přesto je mu v obžalobě v posledním odstavci kladeno za vinu, že vyhotovil nesprávné doklady, zejména zadávací dokumentaci, včetně přílohy obsahující technické specifikace předmětu plnění veřejné zakázky. Ovšem kdy, kterou verzi, jakým způsobem, v jakém rozsahu, to nikde obžaloba nepopisuje. Obecně je to pouze tvrzeno v bodu 692. obžaloby.
937. Ačkoli tedy v podané obžalobě není ve vztahu k faktickému jednání obž. Josefa T. a údajným úpravám zadávací dokumentace ničeho uvedeno, má soud za potřebu znovu upozornit na nedůvodné rozšiřování období údajného páchaní takové trestné činnosti, kdy úpravy zadávací dokumentace byly obžalobou ohraničeny dobou od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013. Zadávací dokumentaci zpracovávala i na tuto část výzvy EUNICE, a to na podkladě smlouvy se statutárním městem uzavřené dne 16. 11. 2011, kdy město uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín*. Ovšem na zadávací dokumentaci k této části budoucí veřejné soutěže, se nezačalo pracovat dříve, než od 16. 10. 2012, což jednoznačně vyplývá z emailu (č. l. 25548), kdy Zdeňka B. sděluje emailem Františku H. v předmětu „vnitřní integrace úřadu II“, že by ráda začala pracovat na vnitřní integraci úřadu a v příloze mu zasílá agendy, které chtějí implementovat/dodat a součástí emailu je příloha dokumentu „VIU_09_ZLIN-v2.doc“, fakticky tedy posílá návrh technické specifikace k zakázce *Dodávka integrace agendových systémů SMZ č. l. 25549-25567*) a žádá jej o schůzku.
938. V bodě G. obžaloby je obž. Josefu T. nejdříve kladen za vinu podíl na vypracování nabídky EUNICE do veřejné zakázky na vypracování analýzy úřadu. K tomu soud může maximálně opakovat své odůvodnění, které již uvedl ve vztahu k obž. Radku N. Soud proto zcela odkazuje na body tohoto rozsudku a jednak i na odůvodnění ve vztahu k obž. Michalu V. Ve shodě s nimi krátce opakuje, že z provedených důkazů vyplývá, že ani zástupci TESCO SW a ani obž. Radek N. jako zástupce Novell, nepřipravovali společně s EUNICE, zastoupené obž. V., nabídku EUNICE do této dílčí veřejné soutěže. Nabídku zpracovával pouze a jen obž. V. z EUNICE. TESCO SW a Novell dodaly pouze na žádost obž. V. své zaměstnance do řešitelského týmu. Že jde i v době podání nabídky o zaměstnance Novell a rovněž zaměstnance TESCO SW, to z jejich údajů, které byly v nabídce transparentně uváděny, zcela jednoznačně a otevřeně vyplývalo. Z komunikace vyplývá, že tito byli dodáni z jednoho prostého důvodu, kdy v zadávací dokumentaci k veřejné soutěži bylo požadováno složení řešitelského týmu osobami se značnou specializací, kdy těmito pracovníky sama EUNICE (ani jiná poradenská společnost) nedisponovala. Nebyla zajištěna jakákoliv komunikace, ze které by bylo možno dovodit, že by tito potencionální spolupracovníci byli do řešitelského týmu dodáni a priori pouze a jen proto, aby mohli ovlivňovat zpracování požadovaných výstupů, tedy zejména v podobě návrhu technické části zadávací dokumentace. Popřípadě opět soud poukazuje na usnesení NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.), kdy ve vztahu k obv. N. bylo zrušeno jeho stíhání v bodě G. s odůvodněním, že: *(citace z usnesení) z popisu jednání pouze nepřímě vyplývá, že obviněný měl spolupracovat na přípravě nabídky EUNICE a blíže nespecifikovaným způsobem se měl dohodnout s obv. V. na dodání osob z řad Novell do řešitelského týmu a umožnit EUNICE podílet se na vypracování analýzy, kdy opět jde o nedostatečný popis, který nejeví znaky ani jednoho trestného činu*. Ačkoli jak soud uváděl, pro skutek G. již obž. Radek N. není

stíhán, stejný popis jeho jednání paradoxně zůstal zachován u skutku G. a navíc je koncipován zcela shodně, jako podíl, který měl na nabídce EUNICE konat obž. Josef T. Jinými slovy, přes stanovisko NSZ o nedostatečném popisu jednání, které nenaplnuje znaky žádného trestného činu, zůstal tento popis jednání zachován ve vztahu nejen k obž. Radku N., ale i k obž. Josefu T. i v podané obžalobě jak v bodu G., tak v následujícím bodu H. obžaloby.

939. Dále následuje popis jednání ve vztahu k obž. Josefu T. v tom smyslu, že tento měl přijímat od obž. Michala V. podklady k zadávací dokumentaci a provádět k nim komentáře a připomínky, které obž. V. zapracovával do zadávací dokumentace. Soud opět odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Michalu V., kde soud podrobně rozebral tvrzení obžaloby o úpravách zadávací dokumentace ve prospěch budoucích soutěžitelů, kde by se soud jen opakoval, protože závěry tam učiněné je možno vztáhnout zcela na obž. Josefa T. Soud nemá, co by ve vztahu k obž. Josefu T. doplnil. V části obžaloby, kdy je obžalovanému kladena za vinu účast na uzavření dohody o vzájemných krycích nabídkách s GORDIC, soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Jiřího B., kde soud podrobně rozebral komunikaci všech zúčastněných, a kdy toto odůvodnění platí plně a zcela i ve vztahu k osobě obž. Josefa T. Soud nemá, co by nad rámec tohoto odůvodnění doplnil.
940. V bodě H. se částečně opakuje jednání z bodu G., kdy ve vztahu ke studii proveditelnosti není obž. Josefu T. kladena za vinu žádná její případná faktická úprava v konkrétní části. Ve vztahu k spoluúčasti na vypracování nabídky EUNICE do soutěže na vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu platí to, co soud uvedl v předchozím bodu. Jinak je jednání obž. Josefa T. obžalobou popsáno ve vztahu zejména s přípravou podkladů do zadávací dokumentace, a to v době od 13. 12. 2011 do 14. 9. 2012, a to tak, že je toto jednání konkretizováno, že obž. Josef T.: *v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy zaslal obž. Michalu V. heslem chráněný dokument obsahující základní materiály k vnitřní integraci úřadu na Zlínském kraji a přijal tento dokument opatřený komentářem zpět, a zejména řídil a kontroloval činnost spoluobž. Ing. Michala T. v rámci přípravy zadávací dokumentace k zakázce.* Soud tedy jednak opět odkazuje na podrobný rozbor, který učinil v případě obž. Michala V., kdy vše tam uvedené se vztahuje i na obž. Josefa T. Uvedený odstavec v obžalobě popisující jednání obž. Josefa T. je skutečně dovozován z jediného emailu, a to z emailu ze dne 11. 5. 2012 (č. l. 27783), kdy v čase 16:33 hod. Josef T. posílá obž. V. první teze materiálů, které má V. považovat za důvěrné a s tím, že uvítá případný komentář a ještě s tím, že v dokumentu je uvedeno autorství a prosí nikomu neposílat. Obž. V. posílá tentýž den zpět po drobném doplnění. Dokument samotný z přílohy není součástí spisu, přitom je z této komunikace obžalobou dovozováno, že: *za účelem provedení komentáře přijali od Bc. Josefa T., MBA, heslem chráněný dokument obsahující základní materiály k vnitřní integraci úřadu na Zlínském kraji, který po drobném doplnění vrátili zpět.* Protože dokument skutečně není součástí spisu, nemůže se soud k němu dále vyjadřovat a dovozovat z něj jakékoliv protiprávní jednání kteréhokoliv z obžalovaných. Navíc mělo jít o materiál ve vztahu k vnitřní integraci, který měl obž. V. připomínkovat a zaslat zpět, nikoli že by materiál měl V. nějak zapracovávat do zadávací dokumentace apod. Pokud něco z dokazování obecně vyplývá, tak ta skutečnost, že odborníkem na vnitřní integraci úřadů byla, na rozdíl od obž. Michala V., sama společnost TESCO SW.
941. V bodě CH. je jednání obžalovaného popsáno již ve vztahu ke studii proveditelnosti. Opět je možno odkázat na podrobný rozbor předložené emailové komunikace ve vztahu k obž. Ing. Martinu H. Je skutečně pro soud složité vydedukovat, co vlastně je konkrétně obžalovaným kladeno obžalobou za vinu, co konkrétně, kdo z obžalovaných, co komu poskytl, kdy, jakým způsobem, v jakém rozsahu, jakým způsobem se poskytnuté požadavky případně promítly do studie proveditelnosti, opět v jakém rozsahu je obž. Josef a David T. případně doplňovali, co je z toho vůbec zkráceně řečeno dovozováno, jak tento postup měl případně zvýhodnit TESCO SW. Ačkoli ze znění skutkové věty obžaloby vyplývá, že se na vyhotovení celé studie proveditelnosti

jako celku fakticky podíleli jen obž. Josef, Michal a David T. spolu s obž. H., z odůvodnění v bodě 911. obžaloby je již rozsah ovlivnění omezen jen na dílčí část IV. studie a obž. H. sám měl ovlivnit studii proveditelnosti jen v další dílčí části, tedy v oblasti Helpdesk. Ve vztahu k popisu protiprávního jednání týkajících se studie proveditelnosti je v obžalobě jednání obžalovaných, včetně tedy obž. Josefa T., časově vymezeno dobou od 25. 7. 2010 až do 21. 5. 2012, celkem tedy měla příprava a ovlivňování studie probíhat po dobu 22 měsíců. Ovšem studie proveditelnosti byla fakticky zpracována a odevzdána krajskému úřadu zpracovatelem Naviga4 již dne 1. 9. 2010, tzn. za necelé 2 měsíce od fáze jejího zahájení. Od tohoto data se již studie proveditelnosti neměnila, již na ní nebylo pracováno a až dne 21. 5. 2012, tj. po 20 měsících!!! od jejího vypracování, ji obž. Michal T. požaduje a obž. H. mu studii proveditelnosti zasílá, a to ještě nikoli celou, ale jen její úvodní obecnou část bez příloh. Obžaloba je však koncipována a byla soudem zpočátku vnímána tak, že práce na studii proveditelnosti byly prováděny a ovlivňovány jmenovanými obžalovanými po celou vymezenou dobu, tj. od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012. Je otázkou, zda tak obžaloba činí vědomě, aby překlenula období 20 měsíců bez jakéhokoliv jednání a zásahů do studie proveditelnosti a zdůvodnila tak pokračování trestné činnosti či návaznost na další část popisovaného jednání. Jinak podrobný rozbor soud provedl u obž. Jiřího H., odkazuje tedy na body tohoto rozsudku, kde je rozebráno dokazování ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy soud nemá co více ve vztahu k osobě obž. Josefa T. dodat či doplnit. Soud má za to, že v tomto odůvodnění podrobně rozebral, že zástupci TESCO SW pracovali na studii proveditelnosti nikoli konspiračně tak, aby o nich zadavatel nevěděl (bod 1191. obžaloby) a nemohl reagovat, ale zcela naopak konali na podkladě samotné žádosti a smluvně podchycené spolupráce se zadavatelem.

942. Soud nenašel jediný email či jiný důkaz, ze kterého by bylo patrné, zda skutečně sám obž. Josef T. učinil konkrétní připomínku, jakou, v jakém rozsahu, zda skutečně taková připomínka byla způsobilá někoho zvýhodnit, či naopak někoho diskriminovat v budoucí soutěži. Opět z dokazování vyplynulo, že zadávací dokumentaci si zpracovával sám obž. Martin H., po připomínkách, které k ní činili nejen pracovníci úřadu, ale i další zástupci subjektů působících na trhu IT, že ji obž. H. měl zcela pod kontrolou vyplývá i z výpisu telekomunikačních hovorů mezi obž. Josefem T. a obž. Michalem T. ze dne 21. 2. 2013 (č. l. 29635), kdy obsahem hovoru jsou jednak aktuální informace o stavu veřejných zakázek jednak v Pardubicích a jednak v Hradci Králové, kdy z hovoru mimo jiné vyplývá, že podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW vůbec promítly do textu zadávací dokumentace. V popisu jednání v obžalobě, kde se hovoří o tom, že obž. Josef T. a obž. Michal T. se měli po vyhlášení soutěže s cílem získat dodávku dílčích plnění, postupně dohodnout se všemi čtyřmi soutěžiteli na subdodávce, v tomto opět soud neshledává nic protizákonného. TESCO SW byla ve všech čtyřech nabídkách výslovně uvedena, a protože šlo zejména o plnění v podobě rozšíření majetkového portálu, který krátce před tím TESCO SW dodala kraji, je logické, že byla jediným možným dodavatelem tohoto požadovaného plnění.
943. K bodu CH. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídky*, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídky, kterých společností se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neosahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku CH.
944. V bodě I. je obž. Josefu T. kladeno za vinu jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 připravit a poskytnout prostřednictvím emailu podkladový materiál a následně měl provádět úpravy a revizi jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální fáze. Opět soud odkazuje na své odůvodnění v bodech týkajících se obž. Martina K. a na odůvodnění týkající se obž. Ivo U. Je nutno zopakovat, že ve vztahu k jednání pod bodem I.

obžaloby v rámci výzvy IOP 08 na Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích, která se skládala z celkem 6 aktivit, se projednávaného skutku týká pouze a jen část IV. - Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Proto jako relevantní důkazy dle soudu může sloužit pouze komunikace ve vztahu ke studii proveditelnosti a ve vztahu k zadávací dokumentaci jen k této části veřejné zakázky, nikoli k dalším částem jako např. Digitalizace a ukládání, Datovým skladům apod. Ačkoli je zřejmé, že v počátečních fázích Královéhradecký kraj poptával studii proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, na Datové sklady a nástroje Business Intelligence (č. l. 30192), z usnesení rady (č. l. 30623) ze dne 1. 9. 2010 vyplývá, že rada kraje schválila předložení všech projektů výzvy 08, včetně tedy Vnitřní integrace s maximální částkou 21 670 000 Kč způsobilých výdajů, z nichž 15 %, tedy 3 250 500 Kč bude zajištěno z vlastních zdrojů žadatele. Soud má zapotřebí toto zdůraznit, neboť v listinných podkladech ke skutku I. je součástí spisového materiálu opakovaně spousta podkladů vztahující se k právě k dalším částem této veřejné zakázky, tedy ke zbylým projektům výzvy 08. Z odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a Martinu K. pak vyplývá, že jediná snaha o ovlivnění studie proveditelnosti ze strany zástupců TESCO SW byla v tom, aby do zakázky na vnitřní integraci zadavatel, tedy Královéhradecký kraj, zařadil i pořízení software na správu majetku, což se nakonec nezdařilo. Veškeré snaha tedy vedla k tomuto cíli, který se nakonec nepodařilo realizovat. Pokud se týká podkladů pro Deloitte, soud vyslechl Ing. Štěpána J. (bod 116. rozsudku), který uvedl, že v letech 2010 - 2011 pracoval jako konzultant v Deloitte, jeho práce souvisela s veřejnými zakázkami, jejich společnost poskytovala služby poradenství pro kraje. Dělal pro kraj přípravné studie (pozn. soudu studie proveditelnosti) pro následné zakázky, které úřad poté vypsal. Na pozici konzultanta navštěvoval KÚ, pracovníky IT, připravovali, jakým způsobem by ty zakázky měly být koncipovány. Na tvorbě této studie se účastnil i jeho kolega Martin K., manažer Michal Š. a kolega Martin B. Pokud má uvést, jakým způsobem byla studie zpracována, uvádí, že byly vypsány typové projekty, co by jednotlivé zakázky měly obsahovat, asi jaká částka finančního objemu a v typových projektech hledal KÚ uplatnění, jestli se jim to hodí nebo ne. Oni typový projekt zpřesnili, studie je tím zpřesněním typových projektů. Za zadavatele se toho účastnili Ing. P. jako vedoucí IT oddělení a obž. K., za KÚ to bylo všechno. Na tvorbě studie proveditelnosti se nepodílela další společnost přímo, ale byli v kontaktu s některými společnostmi, protože oni technologická řešení neznají, sami si vyžadují, jaké jsou technologické možnosti, k nějakému naplnění parametrů toho typového projektu. Tedy se nepodíleli, ale poskytli nějakou součinnost, materiály typu prezentace k nějakému produktu, který nabízí. Názvy společností, které poskytly konzultaci, si nevzpomene, možná TESCO SW a ještě další, bylo jich několik. Pokud je mu sdělen název společnosti A-Scan, tak je možné, že i tato společnost nějakým způsobem poskytla součinnost. Osoby obžalovaných se samy nepodílely na zpracování studie proveditelnosti, ale třeba zprostředkovaně poskytly, co jejich společnost nabízí, co má ve svém portfoliu služeb, oni z toho nějakým způsobem vycházeli a paralelně požádali jinou společnost o srovnání, aby pochopili, jaké to řešení je a jestli je vhodné o tom uvažovat. Je možné, že v rámci konzultace poskytl on, nebo někdo jiný, těm konzultantům pracovní verzi studie proveditelnosti. Protože oni jako konzultanti přesně nevěděli, co píšou, tedy jakoby nějaká oponentura, umožnit zvalidovat, že technické řešení je takové, jaké se nabízí. Nebyl v části jím zpracovávané nikým ovlivňován, ani tlačěn, aby uvedl závěr, který by byl v rozporu s jeho přesvědčením. Myslí si, že studie proveditelnosti neobsahovala skutečnosti, které by byly utajované, je velmi obecná, je víceméně veřejná. Studie proveditelnosti ve finální verzi nebyla diskriminační. To je to podstatné, co svědek uvedl, kdy pokud se nahlédne do typové studie proveditelnosti, byla skutečně součástí této typové studie kapitola týkající se variantního řešení. Obžaloba nepředložila minimálně odborné vyjádření, které by zhodnotilo finální studii proveditelnosti, ze kterého by vyplývalo, že v nějaké konkrétní části je studie diskriminační, je zvýhodňující, vede k jedinému produktu a není to v ní uvedeno, pak je možno teprve dospět k závěru, že se obžalovaní případně dopustili protiprávního jednání. Znovu soud poukazuje na to, že v této části obžaloba ani sama netvrdí, že by úpravy studie proveditelnosti byly činěny ve prospěch konkrétních společností, budoucích potencionálních soutěžitelů, pouze konstatuje poskytnutí podkladových materiálů, úpravy či revize, aniž by bylo konkrétně opět poukázáno na

konkrétní pasáž, která byla případně na podkladě takové úpravy do studie zanesena a že by se objevila i ve finální verzi, to již nebylo zkoumání vůbec. Dále je nutno opět zdůraznit i výpověď svědka Ing. Bohumila P. (bod 115. rozsudku), který podrobně popsal, jakým způsobem probíhalo zpracování studie proveditelnosti, posléze zadávací dokumentace, byť svědek uvedl, že neví o tom, že by se na studii proveditelnosti kromě zástupců kraje a Deloitte podílely další třetí subjekty, jednak toto jeho prohlášení neznámá, že automaticky poskytnutí podkladů ze strany TESCO SW spol. Deloitte je protiprávním jednáním. Deloitte z těchto podkladů vycházelo, studie proveditelnosti je obecná, naopak svědek jako pracovník IT následně uvedl, že *by byla studie proveditelnosti diskriminační, nebo, že by byl někdo upřednostněn, to si v žádném případě nemyslí, a to ani z hlediska technického dodání*. Proto ani poskytnutí případných podkladů pro Deloitte nemůže být protiprávním jednáním, pokud výsledek je technicky neutrální, nikoho nediskriminuje a nevede ke konkrétnímu dodavateli. Sám svědek připustil, že zástupci TESCO SW jim v tomto případě rovněž prezentovali své zkušenosti z vnitřní integrací z jejich zakázky na karlovarském kraji.

945. Ve vztahu k zásahům do zadávací dokumentace soud opět odkazuje na podrobný rozbor a odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a obž. Martinu K. Znovu soud zdůrazňuje výpověď svědka Ing. P., kdy svědek sám minimálně třikrát uvedl ve své výpovědi, že technickou specifikaci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Kompletní integraci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje* zpracovával on, spolu s kolegy z IT oddělení. Ani z výpovědi ostatních svědků, kteří se ke skutku I. ve svých výpovědích vyjadřovali, jedná se o svědka Ing. Vlastimila P. (bod 81. rozsudku), Ing. Víta S. (bod 82. rozsudku), Aleše H. (bod. 102. rozsudku), Ing. Jana B. (bod 108. rozsudku), Ing. Josefa T. (bod 120. rozsudku), JUDr. Jana J., Ph.D. (bod 121. rozsudku), soud nezjistil nic, co by podporovalo obžalobu.
946. Pokud k tomu soud připočte, že zadávací dokumentace prošla kontrolou minimálně pobočkou CRR, že veřejná soutěž byla vyhlášena v režimu otevřeného nadlimitního zadávacího řízení, že se s nabídkou do výběrového řízení přihlásilo celkem 11 uchazečů, jediným kritériem byla nejnižší nabídková cena, předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla v zadávací dokumentaci uvedena ve výši 18 232 500 Kč a šlo o cenu nejvýše přípustnou a nepřekročitelnou s tím, že nabídka s vyšší cenou bude vyřazena ze soutěže, že do konečného hodnocení bylo postoupeno 6 nabídek, zbylí uchazeči byli vyloučeni, že ani přes osobní účast obž. Martina K. jako člena hodnotící komise nabídka TESCO SW nebyla nabídkou vítěznou, ale vyhrála společnost Telefónica s nabídkovou cenou 6 816 150 Kč (tedy hluboko pod odhadovanou hodnotou zakázky), pak soud jednak nemá pochybnosti o objektivitě zadávací dokumentace, o objektivitě výběrového řízení a nevidí jediný důvod, přes potencionálně jediný závadový telefonát, do této veřejné soutěže zasahovat prostředky trestního práva. Jedná se o uskutečněný hovor mezi Josefem T. a Michalem T. dne 21. 2. 2013, z něhož vyplývá, že obsahem hovoru jsou aktuální informace o stavu veřejných zakázek v Pardubicích a Hradci Králové, kdy podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, *zda se připomínky a úpravy TESCO SW promítly do textu zadávací dokumentace, zda má k dispozici Michal T. poslední verzi, ten mu sděluje, že nemá, protože se kolem toho bavili a řekl, že de facto se to v ničem zásadním neliší. Obž. Josef T. odpovídá, že nejde o posílání, ale o to, jestli věci, co oni dali, jestli se to promítlo. Michal odpovídá, že mu řekl, že ano*. Sice z hovoru vyplývá, že zřejmě určité zásahy do zadávací dokumentace činěny byly, že o nich měl obž. Josef T. případnou vědomost, ovšem opět není z důkazů zřejmé, jaké konkrétní zásahy a v jakém rozsahu byly učiněny, přitom v předchozím odůvodnění bylo soudem poukazováno na spoustu přímo detekovaných úprav, které žádným způsobem nikoho nemohly zvýhodnit, naopak byly často ve prospěch otevřené soutěže. K bodu I. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídek*, aniž by bylo zřejmé o jaké nabídce, kterých společností se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neobsahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě

1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku I.

947. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Bc. Josefu T., MBA, že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, proto jej soud ve všech projednávaných bodech zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Michal T., MBA

948. Obžalovaný se k bodům C., D, E., F., G., H., CH. a I. obžaloby vyjádřil jen obecně (č. l. 40742 verte a násl.). Uvedl, že nikdy nekonal tak, aby nezákonným, či netransparentním způsobem zjednával výhodu ve prospěch svého zaměstnavatele a ovlivňoval zadávací řízení. Neuzavíral žádné nezákonné, či nedovolené dohody s ostatními uchazeči o zakázku. V TESCO SW působí v pozici obchodníka, neměl podřízené, nebyl ve vedení společnosti, neřešil její strategii, nebyl statutárním orgánem společnosti, nepodepisoval smlouvy, neměl plnou moc k zastupování, neměl a ani nemá žádnou majetkovou účast ve společnosti. Jeho náplní práce je prezentace produktů společnosti pro oblast správy majetku všem potenciálním klientům, popřípadě administroval vybrané obchodní příležitosti a mezi jeho povinnosti patřila péče o stávající zákazníky. Je vzděláním ekonom a IT produkty nikdy nevytvářel, stejně tak nevytvářel projektovou dokumentaci. Materiály do výběrových řízení za TESCO SW připravovalo oddělení nabídek, jehož nebyl součástí. Veškeré jeho jednání bylo standardní jednání obchodníka a nikdy nenarušilo transparentnost soutěže. Je přesvědčen, že realizace cílů v rámci elektronizace veřejné správy ve specifických podmínkách každé instituce, skrz projekty jednotlivých firem, resp. jejich kombinací a integrací, byl úkol, který vyžadoval konzultační zapojení všech zúčastněných. Bez toho by nebylo možné takovou poptávku vytvořit a už vůbec ne v prostředí veřejné správy. Úřady povětšinou nedisponovaly pracovníky, kteří by takovou poptávku byli schopni sami vytvořit a už vůbec ne bez konzultace s firmami. Stejně tak odborná úroveň pracovníků konzultačních firem byla rozdílná, ne vždy odpovídala potřebám, proto se logicky konzultační firmy obracely na dodavatele řešení s cílem získat know-how. TESCO SW toto know-how mělo, jak s centrální úrovní eGovernmentu, kde se vyžadovala integrace na tuto centrální úroveň, jelikož společnost byla u realizace jednoho ze základních registrů, měla také zkušenost s integracemi a v neposlední řadě u řady zákazníků dodávala v minulosti jiné řešení, které bylo předmětem integrace ve stávajících projektech. TESCO SW tak bylo logickým partnerem při komunikaci a konzultaci ohledně možnosti těchto propojení. Bylo běžné, že konzultace poskytovaly i jiné firmy tak, aby zadavatel měl dostatek informací. Záměrem nebylo soutěž narušit, ale naopak ji umožnit, případně připomínky či konzultace byly vždy dělány transparentně, byly nediskriminační a obecné v tom smyslu, že jim vždy odpovídalo více produktů od více firem. Záměrem bylo vytvořit zadání, které by reflektovalo to, co je obecně vyžadováno a v takové kvalitě, aby šlo vytvořit, dodat a dlouhodobě provozovat. Z jeho pohledu konstrukce obžaloby spojuje řadu běžných činností tak, aby vytvořila dojem trestné činnosti. Jednalo se přitom o běžnou obchodní, či konzultantskou činnost, nikoli činnost za účelem zjednat si výhodu. Pokud se zadavatelé či jejich zástupci v podobě konzultantských společností obrátili na něj, tak jim v rámci pracovní náplně poskytl, co požadovali. Ale s osobami, které obecně připravovaly materiály, neměli žádnou exkluzivitu, či výhradnost. Jak s těmi informacemi zadavatelé či jejich konzultanti naložili, bylo čistě na nich. Pokud ví, podobné konzultace činily i ostatní subjekty. Nebyla žádná manipulace s výběrovými řízeními, veškerá výběrová řízení proběhla transparentním způsobem. Z pouhého faktu, že docházelo ke konzultacím, nelze vyvozovat závěry v tom smyslu, že byla narušena soutěž, když k nim docházelo zejména proto, aby vůbec nějaká soutěž mohla vzniknout, aby mohly být realizovány projekty pro zadavatele. Pokud mu někdo ze zadavatelů, či jejich spolupracovníků, poslal nějaký dokument, sám takové materiály nepřipomínkoval, nezasahoval do nich, pokud mu někdo připomínky předal, mohl je překopírovat, případně materiál, či dokument uložil, jak to bylo

v případě tzv. Koncepčního schématu, který nezpracovával, to bylo zcela mimo rámec jeho znalostí. V závěrečném návrhu obžalovaný v podstatě zkráceně zopakoval svou argumentaci (č. l. 43872 – 43873 verte).

949. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu zdůraznil (závěrečný návrh v písemném znění je na č. l. 43669 – 43674), že dle něj ze závěrů dokazování vyplývá několik skutečností, zejména, že zadavatel by bez součinnosti dodavatelů zakázky, které jsou projednávány, nikdy nevypsal. Komunikace zadavatele s dodavatelem je přípustná, pokud nenaruší transparentnost, navíc je komunikace velmi žádoucí. Nebyl doložen konkrétní zásah do nějakého dokumentu v kvalitě narušující transparentnost, takové hodnocení přináší obžaloba pouze subjektivně bez věcných faktů. Časová přednost sama o sobě nepostačuje k naplnění znaku skutkové podstaty, je třeba zkoumat, jaké možnosti měli ostatní soutěžitelé a zda skutečnost, časové přednosti byla materiálně způsobila přednost přivodit, takový závěr není automatický. To vše za situace, kdy informace byly dlouhodobě a veřejně známé a všechny IT firmy, které měly zájem o tento typ zakázek, se na ně připravovaly, projekty byly součástí eGovernment, nešlo tedy o žádné skryté zadání, ale naopak maximálně otevřené, nelze tedy hovořit o časové přednosti. Odborné osoby u zadavatele nerozuměly problematice natolik, aby dokázaly sami připravit odpovídající zadání, proto potřebovaly z trhu informace o aktuálních technických možnostech. Současně tito zástupci zadavatele potvrdili, že nebyli nikým ovlivňováni, tedy nebyla narušena jejich nezávislost a transparentnost zadávacích řízení. Na straně druhé byli alespoň natolik odborně erudovaní, že byli schopni rozeznat kvalifikovaný a diskriminační zásah do dokumentace, ovšem nikdo z úřadů nehlásil, že by bylo cokoli špatně. Soutěžitelé měli stejné možnosti, všichni znali, o co v projektech jde a většina subjektů se v různé formě účastnila, žádný z těchto subjektů neměl na průběh zadávacích řízení žádné námítky, nikdo nepodal žalobu, nikdo neuplatnil nárok v trestním řízení. O poškození soutěžitelů hovoří toliko obžaloba, aniž by vůbec takové potencionálně poškozené subjekty identifikovala. Pokud jde o společný postup, je rozdíl mezi zakázanou dohodou a společným postupem. Zákon o veřejných zakázkách umožňuje sdružení více dodavatelů a jednak subdodávky, obojí znamená spolupráci jinak konkurentů, a než se naváže spolupráce, řeší se možnosti, podmínky, ceny, výhodnost, kvalita, což opět vyžaduje komunikaci, to ale neznamená, že se narušuje trh, naopak jde o svobodnou vůli obchodních subjektů. Dále obhájce rozebral institut předběžných tržních konzultací, poukázal na judikaturu a dále podrobněji rozebral některé body, které se v obžalobě týkají obž. Michala T. Závěrem poskytl právní rozbor věci, kdy soud v podrobnostech odkazuje na tento závěrečný návrh.
950. Ve vztahu k podané obžalobě je soudem ve stručnosti konstatováno, že obž. Michala T. se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, včetně vymezení údajných úkolů. Navíc je jeho jednání úzce propojeno s jednáním dalších dvou zástupců společnosti TESCO SW, tedy obž. Josefa T. a obž. Davida T., proto odůvodnění ve vztahu k těmto třem obžalovaným bude podobné.
951. V bodě C. ve vztahu k popsanému jednání obž. Josefa T. je obžalovanému nejdříve kladeno za vinu, že: v době od 15. 6. 2010 do 21. 6. 2010 připomínkoval a doplnil prvotní podkladový materiál k IOP výzvě 09, který prezentoval dne 21. 6. 2010 František H. a přispěl tak k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci. Soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Pavlu Ch., jde o body 810. a 811. včetně tohoto rozsudku, a může jen zopakovat, že popis této aktivity v sobě sám o sobě nenese ničeho protiprávního a jde o běžnou obchodní činnost. Je zcela na zástupcích města (rady a zastupitelstva) rozhodnout o tom, zda se výzvy účastní se svým projektem či neúčastní, v jakém rozsahu, a že si nechají jako osoby neznalé IT problematiky přednést a prezentovat, co všechno výzva umožňuje, aby se mohli rozhodnout, co z možností výzvy využijí, na tom není absolutně ničeho protiprávního. Tato pasáž v obžalobě uvedená může maximálně poukazovat na potencionální zájem o budoucí plnění. Jinak v kontextu edukace veřejných zadavatelů soud

odkazuje např. na svědeckou výpověď Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), který uvedl jako zástupce Microsoft, že předmětem jeho činnosti v Microsoft byla edukace zákazníků, kdy se snažili zákazníky přesvědčit, že mají lepší technické produkty, než jejich konkurence. Ve vztahu k veřejné správě jako potenciálního zákazníka výslovně uvedl, že v rámci technologických center byly během jednoho dne firmy jako Oracle, VMware, oni za Microsoft u zákazníka a každý prezentoval své produkty a jejich vlastnosti. Zákazník se pak rozhodoval, dělal si jasno, co který produkt umí. Když byly vyhlášené tyto výzvy, tzn. rok 2008/2009, tak oni za Microsoft také připravili dokument, se kterým všechny seznamovali, pak to kolegové umístili i na web, aby to nemuseli posílat. Jejich cílem bylo, aby se k tomu každý potenciální zákazník dostal a mohl z toho čerpat. Byli rádi, pokud někdo něco použil technických vlastností takto jimi prezentovaných produktů a zapracoval je do svých řešení. Tolik výpověď svědka B. Pokud by bylo obžalobou namítáno, že je rozdíl mezi umístěním na internetu a osobní prezentací, soud dále odkazuje na výslech svědka Mgr. Radka B. (bod 83. rozsudku), který vypovídal z pozice zaměstnance ICZ, že když v souvislosti s výzvou ICZ vyvinula produkt ICZ DESA, aby se produkt dostal do podvědomí úřadů, prezentovali jej na různých veřejných akcích potenciálním partnerům, zvali si krajské úřady, aby jim vysvětlili problematiku, jak se dá řešit. Bylo, jak svědek uvedl, zcela běžné komunikovat se zástupci veřejného sektoru o nových produktech v oblasti IT. K tomu soud dodává, že ačkoli obžaloba de facto popisuje jednání, kdy zástupci potenciálních dodavatelů prezentují pouze obecně možnosti výzvy, není ani prezentováno konkrétní potenciální vlastní řešení, kterým by mohla být výzva naplněna, tak svědek B. hovořil i o prezentaci již konkrétního produktu, kdy z hlediska vnímání obžaloby popisuje ještě potenciálně závažnější jednání, která však svědek vnímá jako naprosto běžnou obchodní činnost. Ve stejném duchu o zasílání prezentací potenciálních řešení hovořil svědek Ing. Jirí Z. (bod 62. rozsudku) a další, včetně zástupců zadavatelů, např. svědek Mgr. Jirí Š. (bod 87. rozsudku). Na svědka Z., zaměstnance společnosti Marbes, výslovně soud upozorňuje, protože tento popsal tehdejší praxi, kdy doslova uvedl, že: běžně poskytovali (Marbes) produktové materiály potenciálním obchodním zákazníkům, protože tito nedokázali popsat ten produkt vzhledem k rigidnosti zákona o zadávání veřejných zakázek, ale co si z toho klient vybral a jak to seskládal, to bylo na klientovi. A nejen oni posílali informace, ale pochopitelně zcela standardně a transparentně posílala i konkurence. Byl to normální běžný postup a dost často z těch finálních zadávacích dokumentací viděli, že v něčem byli úspěšní oni a v něčem konkurence. Navíc onen dokument, který měl obž. Ch. spolu s obž. T. připomínkovat, nazvaný jako Přehled možných řešení, se nachází na č. l. 13875. Následně skutečně dne 21. 6. 2010 proběhla v kanceláři primátora města Přerov schůzka nazvaná jako Informativní materiál k výzvě 09 IOP, které se zúčastnil František H. Vysvětlení, proč by měl František H. prezentovat materiál zpracovaný RPSC a připomínkovan zástupcem TESCO SW, obžaloba nepodává. Zápis ze schůzky je na č. l. 13957 a prostým porovnáním obsahu zápisu a onoho dokumentu nazvaného Přehled možných řešení, nelze absolutně konstatovat, že právě tento materiál, na kterém se obž. Josef T. podílel, byl H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentován. Toto tvrzení obžaloby je opět možno zařadit mezi tvrzení, které nemají oporu v důkazech samotnou obžalobou předložených. Jiné, ani nepřímé důkazy, tomu nenasvědčují. Protože jde pro soud o naprosto běžné obchodní jednání, o nic protizákonného, nebude se dále tomuto věnovat, ovšem jen pro dokreslení uvádí, že z Úředního záznamu PČR na č. l. 14236 vyplývá, že onen informativní materiál byl dle metadat vytvořen údajně až dne 28. 9. 2010, tedy až poté, co jej údajně měl František H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentovat. Soud na tuto skutečnost poukazuje jen s ohledem na skutečnost, jak je ošemetné se spoléhat na údaje z metadat dokumentů předkládaných soudu k důkazům. V jednom spisovém materiálu je současně tvrzeno, že dokument je přednášen 21. 6. 2010, současně je sdělováno, že byl vytvořen až 29. 9. 2010. Samozřejmě, že byl vytvořen již dříve, neboť je součástí komunikace již 15. 6. 2010. Proč je navíc obž. Michalu T. kladeno za vinu, že tento materiál připomínkoval a doplnil, když opět z důkazů předložených obžalobou vyplývá, že s obž. Pavlem Ch. vede komunikaci ohledně tohoto podkladového materiálu pouze a jen obž. Josef T., který po svých připomínkách takto upravený dokument zasílá obž. Michalu a obž. Davidu T. emailem ze dne 17. 6. 2010 pouze na vědomí na

zítřejší jednání. Navíc ono zítřejší jednání nemohla být ona schůzka na magistrátu v Přerově, ta proběhla až dne 21. 6. 2010, nikoli 18. 6. 2010 (zítřejší jednání), a tedy z žádného důkazu nevyplývá, že by tento materiál obž. Michal T. připomínkoval či upravoval (to samé platí u obž. Davida T.). Je pak pravdou, že takto upravený dokument po připomínce Josefa T. obž. Ch. zasílá dne 20. 6. 2010 zástupci CPS Ing. S. s tím, že jej zasílá na město, kde ví, že má zítra proběhnout jednání k IOP a že to mohou brát jako přehled možností aktivit v rámci IOP 09 (č. l. 13944), z čehož navíc vyplývá další důkaz toho, že tento dokument skutečně H. neprezentoval, protože by jej obž. Ch. poslal samotnému H.

952. Dále je obžalovanému kladeno za vinu, že: se měl v době od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010 při zpracovávání studie proveditelnosti ze strany RPSC podílet na zapracování požadavků a připomínek, které měly vyhovovat TESCO SW. Z bodu 352. obžaloby k tomu je dále doplněno, že ze zajištěné komunikace vyplývá, že obžalovaní, mezi nimi i obž. Michal T., na tvorbě studie proveditelnosti spolupracovali tak, že upravovali či přímo vytvářeli jednotlivé části studie v oblastech, o které měli zájem v budoucí soutěži, kdy tyto úpravy byly do studie proveditelnosti vkládány obž. Pavlem Ch. Soud jednak odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch. které se věnují i údajně zmanipulované samotné soutěži na dodavatele studie proveditelnosti. Jak soud již uvedl, samotné tvrzení, že je studie zpracována ve prospěch Bach systems, ve prospěch TESCO SW a ve prospěch AutoCont, je obžalobou pouze tvrzeno, není toto tvrzení ničím prokazováno a v odůvodnění u předchozích obžalovaných soud většinou doložil ze samotných důkazů, že pokud docházelo k ovlivnění studie proveditelnosti, tak nikoli v poloze diskriminační či zvýhodňující. Jedná se přitom dle soudu o otázku natolik odbornou, že bez případného minimálně odborného vyjádření nebylo možné toto tvrzení apriori obecně předkládat jako faktum, a navíc před tím musí být takové údajné zvýhodňující znění (pasáž, připomínka, změna) přesně identifikována a popsána. Nehledě k tomu, že ze svědeckých výpovědí, z vyjádření všech obžalovaných a ze samotných studií ve spise založených vyplývá, že studie proveditelnosti nebyly konkrétní a podrobné, ani nemohly být, s ohledem na časový odstup od následně vypisovaných veřejných soutěží. Studie proveditelnosti byla zpracována v tomto případě ke dni 25. 11. 2010 a veřejná soutěž byla zveřejněna a vyhlášena dne 20. 2. 2013, tedy po více než 2 letech. Ani z výpovědi svědka Ing. Ludka T. (bod 133. rozsudku), který pro RPSC subdodával část studie proveditelnosti v části digitalizace a DMS, soud nezjistil žádnou okolnost podporující obžalobu, navíc svědek pro časový odstup od projednávaných okolností ani nebyl schopen přesněji vypovídat. Obecně jen popsal činnost na studii proveditelnosti, včetně zajišťování alternativních řešení, jakožto povinné součásti studie. Jak dále uvedl, nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a proto na základě zadání dělal „sken“ trhu, co je k dispozici, co kdo co umí dodat. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen splnit jen jeden dodavatel. Svědek Ing. Miroslav B. ze společnosti Bach systems využil svého práva nevypovídat a jeho výpověď soud opomněl přečíst u hlavního líčení, jak již bylo uvedeno s tím, že ani tak by jeho výpověď nebyla schopna ovlivnit rozhodnutí soudu.

953. Studii proveditelnosti tedy zpracovávala RPSC na podkladě mandátní smlouva mezi RPSC a Statutárním městem Přerov ze dne 1. 9. 2010. Pokud soud projde tedy emailovou komunikací či listinné důkazy v období obžalobou ohraničeném od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010, a to komunikací, které by byl účastně obž. Michal T., kterou by bylo možno vztáhnout ke studii proveditelnosti, nachází ve spise záznam o schůzce konané dne 22. 9. 2010 od 12:00 hodin v Motorestu Podkova v Kelčicích mezi zástupci TESCO SW a Ludkem T. ze Severity, schůzky měl být účasten právě obž. Michal T. Dále z emailového kalendáře obž. Ch. a obž. Josefa T. vyplývá (č. l. 14224 – 14225), že dne 23. 9. 2010 měla proběhnout schůzka mezi obž. Josefem S. a obž. Josefem T., jejímž předmětem je jednání v souvislosti s výzvou 09 Přerov. Josef S. v souvislosti s pozvánkou na

vzájemnou výměnu informací k přípravě 09. Přerov sděluje obž. Josefu T., že se sejde s panem Ch. a připraví vstupy za AC a žádá jejich stranu o totéž. Navrhovaný termín schůzky navazuje na schůzku Josefa S. s Pavlem Ch. Agenda, která bude předmětem jednání, je uvedena jako *Informace o záměrech AutoCont (oblasti pro AC a jejich rámcová obsahová náplň), Informace o záměrech TESCO (oblasti a rámcová obsahová náplň) a Stanovení finančního rámce za jednotlivé oblasti plnění v souladu se záměrem města*. Dále z emailového kalendáře obž. Josefa T. vyplývá (č. l. 14342), že na den 15. 10. 2010 od 10:00 do 10:30 byla plánovaná schůzka Josefem T., které se tedy měli zúčastnit i Michal a David T. a zřejmě i Pavel Ch., přítomnost i Ludka T. na rozdíl od obžaloby (viz bod 158.) soud nedovodil. Dále se dne 10. 11. 2010 Luděk T. dotazuje Davida T. emailem v předmětu „otázka“, zda umí jeho společnost nabídnout řešení docházkového systému pro veřejnou správu. David T. odpovídá emailem Ludku T., zda tento docházkový formulář může být součástí portálu úředníka. Luděk T. odpovídá Davidu T. emailem, že proto se na to ptá. Oni (*SEVERITY*) naopak umí a chtějí dodat tu tvrdou část, a to je karta + terminál. David T. přeposílá emailovou konverzaci s Ludkem T. obž. Josefu T. a Michalu T. a prosí o jejich názory. Následně dne 12. 11. 2010 David T. sděluje Ludku T. emailem, že probíral situaci u nich a dohodli se, že pokud bude finanční prostor, tak souhlasí s doplněním docházky do portálu úředníka s tím, že oni (*TESCO SW*) by udělali SW část a oni (*SEVERITY*) by dodali HW část + karty. Dále se T. ptá, v jakém stavu je připravovaný materiál a zdali je třeba zajistit z jejich strany další součinnost. Uvítali by nějaký mezistav. Ze samotné Studie proveditelnosti pak vyplývá (Volná příloha II./sk. 7, stopa č. 6), že tato byla zpracována ke dni 25. 11. 2010 společností RPSC ideas k projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*, předpokládaný rozpočet 95 813 000 Kč, předpokládaná dotace 81 441 050 Kč. Studie proveditelnosti je zpracována jako povinná příloha žádosti o finanční podporu projektu. Jedná se o veškeré důkazy soudu obžalobou předložené, ze kterých není možné dovodit jediný konkrétní krok samotného obž. Michala T. ve vztahu ke studii proveditelnosti. Není zřejmé, jestli se skutečně obžalovaný podílel na konkrétních požadavcích, na konkrétních připomínkách. Zda z nich bylo něco do studie zapracováno a už vůbec, zda taková případná zapracovaná připomínka byla ve prospěch *TESCO SW* a někoho jiného naopak znevýhodňovala.

954. V další části obžaloby je obž. Michalu T. kladen za vinu podíl na zpracování samotné zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Zajištění dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Tohoto jednání se pak měl dopouštět v období od 29. 11. 2011 až do 20. 2. 2013, tedy až do data vyhlášení veřejné soutěže. Obž. Michal T. měl prostřednictvím obž. Pavla Ch. a Miroslava L. ml. nechat zapracovávat do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností *TESCO SW* a *EMOS*, upravovat zadávací dokumentaci a přeposílat si jednotlivé verze. Soud opět odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Michala V., popřípadě na body odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch.
955. Ačkoli je tedy tato část skutku časově vymezena datem již od 29. 11. 2011 (ve vztahu k *EUNICE* a *TESCO SW* až od 1. 1. 2012 v souvislosti s účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob), fakticky je *Smlouva o poskytování služeb při zpracování zakázky Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“* (tak zní její celý název) mezi městem Přerov jako objednatel a *EUNICE* jako zhotovitelem, uzavřena až dne 6. 3. 2012. Datum 29. 11. 2011 je odvozen od emailu obž. Josefa S. (č. l. 15374 a násl.), který však nemá vztah k obž. Michalu T., který není účasten komunikace. Předmětem smlouvy je tedy mimo jiné dodávka projektové dokumentace projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Opět tedy dle soudu obžaloba nedůvodně rozšiřuje období páchaní údajně trestné činnosti, kdy navíc samotná projektová dokumentace, jejíž součástí je zadávací dokumentace k hlavní zakázce, byla ze strany *EUNICE* předložena městu Přerov již dne 30. 3. 2012, ale následně je ještě připomínkována, ovšem definitivní možnost ji ovlivnit byla v srpnu 2012, jak bude ještě rozvedeno. Pokud mělo docházet k ovlivňování zadávací dokumentace, tak maximálně je možno jako nejzazší hranici údajně páchané trestné činnosti ukončit datem 4. 8. 2012 (nikoli až datem vyhlášení veřejné soutěže, tedy o cca 6 měsíců později). Dále soud podotýká, že pokud je ve vztahu

k obžalovaným v této části kladeno za vinu jednak: *průběžné zpracování do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS*, a jednak v dalším odstavci: *úprava zadávací dokumentace a přeposílání si jednotlivých verzí nejméně formou elektronické komunikace*, jde de facto pořád o stejný popis jednoho jednání.

956. Obecně soud k tomuto údajnému jednání obž. Michala T. má opět výhrady spočívající v tom smyslu, že obžaloba neuváděla, co konkrétně, jakou pasáž, do které průběžné verze projektové dokumentace obžalovaný vložil, zda se taková případná konkrétní připomínka učiněná obž. Michalem T. promítla i do výsledné projektové verze, a zda skutečně finální zadávací dokumentace obsahuje zvýhodňující či naopak diskriminační ustanovení převzaté z projektové dokumentace, to obžaloba nezkoumala a ani neprokazovala, pouze tvrdila. Přitom dle soudu jde z hlediska potencionální úpravy zadávací dokumentace za zřejmě nejzávažnější popsané jednání obžalovaným obecně jim kladené za vinu. Naproti tomu obžaloba v průběhu trestního řízení před soudem předložila znalecké posudky, které zcela „rozbíjí“ tvrzení obžaloby. Navíc tvrzení obžaloby ničím důkazně podložené, pouze obžalobou presumované. Jako první jde o posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 896-42/2020 ze dne 20. 5. 2020 (bod 182. rozsudku), obsahem posudku bylo zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Dle závěrů posudku podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. V případě požadavku na MAN (metropolitan area network)/LAN síť nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi možných vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky. Nejistili obecně žádné skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by omezovaly volnou hospodářskou soutěž, kdy svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení v důsledku zúžení okruhu potencionálních dodavatelů. Jako druhý jde o posudek Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 33-3/2022 ze dne 10. 2. 2022 (bod. 186 rozsudku), kdy obsahem posudku je posouzení, zda revize dokumentů na stránkách spisu č. l. 16498 až 16586 z technického hlediska zvýhodňují TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužují počet potencionálních dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky projektu/zadávací dokumentace, kdy jde o revize konkrétně k zadávací dokumentaci k zakázce *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Ze závěru posudku vyplývá, že provedená revize dokumentů zadávací dokumentace z technického hlediska nezvýhodňuje TESCO SW a ani jiné potencionální uchazeče na úkor jiných dodavatelů a nezužují počet potencionálních dodavatelů. V posudku jsou pak všechny provedené revize podrobně rozebrány z hlediska jejich případného významu, kdy je konstatováno, že se v prvním případě jedná o komentář, kdy nedochází k žádné úpravě nebo změně této části ZD, popřípadě se jednalo úpravu textu ZD v rámci konzistence a návaznosti požadavků (v případě změn č. 2 a 3), nebo upozornění na skutečnost, že veřejná správa hradí cenu s DPH (změna 5) apod.
957. Ve vztahu k listinným důkazům soud upozorňuje na č. l. 16350 a hovor mezi Ing. M. a Ing. B., kde si obě stěžují na práci Františka H. Je tedy zřejmé, že František H. jednotlivé verze projektové dokumentace předkládá městu ke konzultacím, ale v hovoru si zejména tyto dvě stěžují na kvalitu odváděné práce v tom smyslu, že: *...jak je to napsané to umožňuje uchazečům dodat cokoli, protože nejsou limitováni, není rozepsáno množství, kolik, čeho jak...jak lze vůbec nacenit zakázku...je to napsáno neurčitě...že H. měl za úkol zpracovat jen technickou část dokumentace a ne to jak budou vypadat zadávací podmínky, jak se rozepisuje na straně 70 – 82. Poznámka soudu, pokud se nahlédne na stranu 70 až 82 dokumentu Projektová dokumentace (č. l. 16308 – 16347), je zřejmé, že se skutečně baví o tomto dokumentu o této průběžné verzi. Dle soudu samy pracovnice města mající na starost projekty a informatiku,*

tuto průběžnou verzi podkladu pro zadávací dokumentaci, na které se tedy podíleli zástupci TESCO SW, kterou posílá Michal T. obž. V., aby ji předal H., samy hodnotí jako *neurčitou, bez limitů, může dodat kdokoliv cokoliv*. Těžko pak obstojí úvahy obžaloby o tom, že obžalovaní zpracovávali projektovou dokumentaci ve svůj prospěch. Je sice pravdou, že do projektové dokumentace se František H. snaží „propašovat“ i kvalifikační předpoklady, toto ovšem nebylo městem dle smlouvy vůbec požadováno. V této části však musí soud jednak konstatovat, že takto H. nad rámec smluvních povinností navržené technické kvalifikační předpoklady v kapitole 3.1.4. v dokumentu od EUNICE s názvem Projektová dokumentace (č. l. 16343 – 16344) se de facto skoro beze změn promítly do výsledné zadávací dokumentace, respektive do Kvalifikační dokumentace. Stačí srovnat pasáže projektové dokumentace z kapitoly 3.1.4. a stranu 7 a 8 vyhlášené kvalifikační dokumentace (CD na č. l. 9033, soubor Zásilka 2, soubor 02_část ZD...). O nespokojenosti pracovníků města Zlína si byl H. evidentně vědom, vyplývá to z komunikace ze dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 16358 – 16359) mezi Františkem H. a obž. V. H. sděluje, že: *na schůzce řídicího týmu v Přerově dělala K. velké problémy s připomínkami. V. se ptá, co primátor na to. H. říká, že ten je na jejich straně. Že i náměstek a tajemník se chovali normálně. K. prý mluvila za IT oddělení. V pátek má být další jednání u tajemníka ohledně připomínek*. O předmětné schůzce informuje František H. i obž. Josefa T. v hovoru dne 17. 4. 2012 v 10:54 hod. (č. l. 16366), kdy Josef T. *se ptá na tu záležitost tady vedle nejmenovanou. H. dále k této zakázce uvádí, že: už se to doufejme trošku uklidnilo, byl' tehdy jak to H. psal, tak mít kulomet, tak o něm psali jako o Brevikovi. U té jedné jediné paní to bylo záhadou, všichni se chovali úplně normálně atd. Nicméně byli tam oficiálně v pondělí, bylo pět drobných připomínek. Situace je uklidněna, a pokud nebude chtít nikdo do toho vrtat, tak v pátek kolegyně už ty připomínky, které jsou, už to čistí a dostanou čistou verzi. Jediné, co od nich nedošlo, je upřesnění nějakých bodů, ale to věc politická. To si řeší a mají rozhodnout politici, ten seznam těch bodů v rámci té jejich slavné optické sítě. H. doufá, že tam bude relativně klid. Josef T. měl obavy, že to bude nějak eskalovat. H. říká, že tam eskalovala jedna jediná paní, T. ví, která. H. překvapilo, že někdo hysterickým tonem dokáže křičet úplně na nejvyšší vedení. Rok půl tam ležela studie a všichni se k tomu mohli vyjádřit a nikdo neřekl ani bů. Až když se dělají závěrečné práce, tak najednou budou všichni tvrdit, že je tam spousta nedostatků. Tak co tam celou dobu dělali*.

958. Opět z výše uvedeného pro soud vyplývá, že jak studii proveditelnosti, tak zejména projektovou dokumentaci jako podklad pro následnou zadávací dokumentaci, měli zástupci města možnost připomínkovat a rovněž je prokázáno, že tak aktivně činili. Ze shora znaleckých posudků vyplývá, že diskriminační zadávací dokumentace nebyla. Dle soudu není pak možné, aby do zadávací dokumentace byly vloženy takové podmínky, např. v podobě technických kvalifikačních předpokladů, ekonomických kvalifikačních předpokladů a dalších předpokladů, včetně popisu technické specifikace poptávaného plnění, které by byly limitující, zvýhodňující či diskriminující, vedly k jednomu produktu, což ostatně tvrdí i znalecké posudky. Že byla projektová dokumentace rozesílána k připomínkování, to dále vyplývá i z komunikace na č. l. 16371, kde projektovou dokumentaci zasílá Vlasta M. k připomínkám i Petru K., nebo ji Hana M. zasílá obž. Pavlu Ch. Navíc z komunikace ze dne 26. 9. 2012 vyplývá, že projektová dokumentace byla městu Přerov odevzdána a již v srpnu 2012 šla na ministerstvo ke schválení (jde o další orgán, který ji kontroloval) a že tedy po srpnu 2012 již s projektovou dokumentací nešlo dále nakládat, nešlo ji nijak ovlivňovat (teoreticky ano, pokud by byla těmito kontrolními orgány shledána závadnou, k tomu však nedošlo). Přesto jsou její údajné úpravy obžalobou datovány obecně v rámci časového vymezení skutku až do vyhlášení veřejné zakázky, tedy do 20. 2. 2013, tedy ještě údajných dalších 7 měsíců. Opět jde dle soudu o zcela nedůvodné rozšiřování doby údajného páčání trestné činnosti. Z důkazů tedy vyplývá (soud připomíná, že z důkazů předkládaných samotnou obžalobou, nikoli, že by se důkazní situace u hlavního líčení změnila), že úpravy projektové dokumentace mohly fakticky probíhat nejdříve od 6. 3. 2012 a musely být ukončeny maximálně do konce srpna 2012 (z komunikace spíše vyplývá, že jen do 4. 8. 2012), tedy po dobu 5 měsíců a nikoli po obžalobou tvrzenou dobu 15 měsíců. Jde konkrétně o hovor ze dne 26. 9. 2012 v 14:10 hod. (č. l. 16850) mezi obž. Michalem V. a Františkem H. V. sděluje H., že: *to není poslední verze asi. H. se ptá čeho. V. říká,*

že té projektové dokumentace. H. říká, že u Přerova má úplně tu nejposlednější ze 4.8. V. říká, že je tam květen. H. říká, že ale je to, co posílali po připomínkování, co má úplně poslední. Ch. to posílal 4.8., když to šlo na ministerstvo ke schválení. V. říká, že tam jsou komentáře a takové věci. H. říká, že to není, co to je, tak komentáře tam jsou, ale to bylo na jakési ještě jednání, které bylo v Přerově, ale to už nikdo novější nemají. H. to má z mailu Ch., který psal, že tohle je verze, která šla na vnějšek a že k tomu má ještě nějaký komentář a je to ze 4.8. V. říká, že finální verze měla jít od nich. H. říká, že od nich už ji dostali někdy podle smlouvy právě v květnu. V. říká, a to se pak jako ještě upravovalo? H. říká, že se to už moc neupravovalo, je jedna jediná věc, a to je počet bodů v metropolitce, které se budou připojovat, protože tehdy potom jednání dospěli k názoru, že těch bodů je tam moc, takže se redukoval počet bodů v metropolitce, který se měl zmenšovat, jinak se s tou zadávací nehybalo. Takže je to skutečně ta nejaktuálnější. Z výše uvedeného by bylo možno dokonce dovodit, že konečná verze byla zpracována již v květnu 2012 a poslední úpravy po květnu 2012 se týkaly již jen propojovaných bodů v rámci pořizované metropolitní sítě.

959. Z předložené komunikace pak vyplývá, že zejména komunikuje na téma projektové dokumentace obž. David T. Obž. Michal T. je pasivním příjemcem emailu ze dne 17. 1. 2012 od obž. Davida T., kde je mu pouze dáváno na vědomí, že se obž. David T. domluvil s B. na spolupráci pro jedno město. Dále je pasivním příjemcem emailu od obž. Davida T. dne 18. 3. 2012 (č. l. 15980). Dne 19. 3. 2012 uložil na server TESCO SW jednu z verzí projektové dokumentace (verze 10), kterou mu dne 19. 3. 2012 zaslal emailem Petr Z. (č. l. 16068) a tuto verzi zasílá obž. Michal T. dne 19. 3. 2012 obž. V. pro Františka H. Schůzky dne 26. 3. 2012 se neúčastní, ovšem stejného dne posílá obž. V. další aktualizovanou verzi projektové dokumentace. A dne 30. 3. 2012 je projektová dokumentace předkládána ze strany EUNICE městu Přerov. Z vyhodnocení je zřejmé, že se obž. Michal T. na faktických připomínkách nepodílí, ani to zřejmě s ohledem na jeho netechnické vzdělání nebylo možné, kdy předmětem této trestné činnosti bylo opravdu připravit technické zadání jako podklad do zadávací dokumentace.
960. Dále zřejmě proběhla schůzka zástupců EUNICE a zástupců TESCO SW (č. l. 16868), proběhl hovor 7. 12. 2012 mezi obž. V. a Michalem T. (č. l. 16878) a 11. 12. 2012 (č. l. 19879), schůzka dne 20. 12. 2012 (č. l. 16884, 16886 – 16887), nicméně opět bez konkrétních zjištění ve vztahu k tvrzené trestné činnosti. Navíc jak soud uvádí, projektová dokumentace již byla dávno, tedy nejpozději v srpnu 2012, odevzdána bez dalších možných zásahů ze strany obžalovaných. Navíc v této době již evidentně probíhají na magistrátu města Přerova přípravy zadávací dokumentace samotné, kdy na jejich případném znění již nebyla EUNICE nijak smluvně s magistrátem vázána, byť jak soud shora uvedl, část technických kvalifikačních kritérií byla de facto městem Přerov zcela převzata z Projektové dokumentace zpracované EUNICE, nad rámec povinností zhotovitele. Projektovou dokumentaci kontrolovalo ministerstvo, a obsah zadávací dokumentace rovněž kontrolovalo CRR, což vyplývá z hovoru ze dne 23. 1. 2013 v 13:20 hod. (č. l. 16898) mezi Ing. Alešem M. a Ing. M., kdy M. volá M. ohledně zadávací dokumentace s tím, že: *nesouhlasí pouze s jedním bodem, a to bodem týkajícím se kvalifikace účastníků soutěže v souvislosti se servisem, kdy v zadávací dokumentaci je dosud uvedeno, že případný účastník soutěže musí splňovat předpoklad ukončeného servisu v jiné již ukončené zakázce, což se M. jeví jako diskriminační.* Dle soudu další důkaz toho, že zadávací dokumentace, kdy zadavatel měl dle Příručky pro žadatele a příjemce povinnost nejpozději 10 dní před vyhlášením veřejné zakázky zasílat ke kontrole CRR, byly skutečně tímto subjektem kontrolovány, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce věcné, kdy soud odkazuje na výslech svědka Ing. Aleše M. (bod 44. rozsudku). Dne 24. 1. 2013 je finální podoba projektové (zadávací) dokumentace schválena CRR (č. l. 16900). Následuje veřejná zakázka na Zajištění technického dozoru. Soud nenalezl komunikaci, ze které by bylo možno dovodit tvrzení obžaloby, že by obž. V. či jiný zástupce EUNICE zaslal zástupcům TESCO SW finální verzi Projektové dokumentace, pokud je ve spise založena, soud takovou komunikaci (důkaz) nenalezl. Obžalovanému Michalu T. tak nelze klást za vinu, že by v souvislosti s projektovou dokumentací, jako podkladem pro zadávací dokumentaci v předmětu zakázky, cokoli do této zadávací dokumentace vkládal, připomínkoval, nebo osobně

upravoval. Navíc, opět šlo o návrh, zda a v jakém rozsahu bude nakonec zadavatelem použit, a že zadavatel do projektové dokumentace zasahoval, než ji převzal do zadávací dokumentace, to zcela jistě vyplývá např. z emailu mezi Petrem Z. a obž. Josefem S. ze dne 4. 3. 2013, kdy tedy zadávací dokumentace již byla zadavatelem zveřejněna a kdy K. sděluje, že: *oproti přípravě mu tam dost změnili texty.*

961. Ve vztahu k soutěži na technický dozor soud zcela odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Davidu J. Z této části odůvodnění je dle soudu dostatečně patrné, že nedošlo k ovlivnění této dílčí soutěže. Ve vztahu k obž. Michalu T. je evidentní, že tento za TESCO SW vyvíjí největší aktivitu ve vztahu k zajištění alespoň jednoho účastníka, který by podal nabídku do veřejné soutěže na technický dozor. Nicméně pokud nebylo prokázáno, že účelem bylo ovlivnit budoucí hodnotící komisi, nebyl takový úkol ani faktické chování obž. Davida J. zjištěno, pak případná pomoc při podání nabídky, ani pomoc se zajištěním čtvrté osoby s certifikátem Novell, kdy ani tato čtvrtá osoba nemusela pro prokázání splnění kvalifikace být dokládána, není nijak trestná či protiprávní. Obž. Michal T. sice nabídku HCM skutečně podal u zadavatele, ovšem nabídku nesestavil, nabídku sestavil sám obž. J.
962. K poslední části obžaloby v bodu C. ve vztahu k jednání, kdy je obž. Michalu T. kladeno za vinu, že v době po zveřejnění zakázky, tedy od 20. 2. 2013, až do 23. 12. 2013, zorganizoval vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení TESCO SW spolu s O2, v druhé alianci AutoCont a že zástupci všech těchto tří společností si rozdělili zakázky, dohodli si ceny a za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku sami zpracovali, nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže, kdy první tzv. vítěznou podává TESCO SW a O2, v níž AutoCont figuruje jako subdodavatel ICT centra skrytě a druhou, pouze tzv. krycí, dodává AutoCont, soud uvádí následující. Jednak opět soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobám obžalovaných Ing. Aleše M. a Mgr. Jana P., kde soud rozebral, že účast obou jmenovaných za O2 nevykazuje naplnění skutkové podstaty trestného činu. V bodu 356. obžaloby je obecně uvedeno v rámci skutkových zjištění učiněných převážně z elektronické komunikace, že: *v době po vyhlášení veřejné zakázky mezi zástupci společností TESCO SW, O2 a AutoCont - Josefem T., Michalem T., Davidem T., Alešem M., Janem P. a Josefem S. vznikají dohody, jejichž výsledkem je podání nabídky sdružení společností TESCO SW a O2 jako nabídky „vítězná“ a podání nabídky společnosti AutoCont jako nabídky „krycí“, „nerýbní“, s vyšší cenou. V rámci tohoto výsledku je zapojení společnosti AutoCont do nabídky „konkurenta“ sdružení TESCO SW a O2, a to v části plnění týkající se ICT centra, jako subdodavatele této části plnění. Formálně je však společnost AutoCont skryta za společnost COMA zálohovací systémy.*
963. Soud tedy již shora rozebral, že o zapojení obž. M. a obž. P. nemá soud žádné konkrétní důkazy. Za společnost AutoCont soud vyslechl v pozici svědků osoby, které se spolu s obž. Josefem S., který popírá takovou činnost, podíleli na sestavení nabídky. Konkrétně Petra K. (bod 76. rozsudku), který uvedl, že mu: *není mu známo, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že se zakázkou není něco v pořádku, protože se v médiích objevily informace, tak pochopil, že se asi něco kolem zakázky děje, ale v době podávání takovou informaci neměl a pracoval na nabídce s vědomím, že to chtějí vybrát.* Svědek Ing. Pavel M. (bod 75. rozsudku) uvedl, že: *při zpracování nabídky neměl informaci ve smyslu, že: nabídka, na které pracuje pro město Přerov, je nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou. Žádná taková informace přímo nezazněla ani z jiné strany, nicméně určitá pochybnost existovala a vycházela u něj z toho, že se mu podklady od jejich subdodavatelů nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale byl to jenom pocit, domněnka.* Svědek Petr K., jehož výpověď soud četl z přípravného řízení (bod 51. rozsudku), rovněž k zakázce C. nevedl nic podstatného. Ani z výpovědi zaměstnanců AutoCont, kteří se přímo podíleli na sestavení nabídky AutoCont, není možné dojít k závěru o krycí nabídce. Obž. Josef T. uvedl, že *zájem TESCO SW o zakázku vyplynul z toho, že dělali v Přerově na zakázce 06, kdy právě množství komunikace, která je přiřazena k zakázce 09, se týkala projektu 06, který v té době byl v realizaci a de facto nešlo o to, aby se vytvořilo něco nového a na zelené louce, muselo to na*

sebe nějak navazovat. Neuzavřeli s AutoCont, ani s jiným subjektem dohodu o cenách, ani o vítězi, ani o jakémkoliv postupu v soutěži. Neví nic o tom, že by AutoCont měl být jakýmsi skrytým dodavatelem nějakého jejich subdodavatele, protože COMA nebyla jejich subdodavatel v rámci realizace. Komunikovali s AutoCont a chtěli se původně dohodnout na spolupráci, nakonec se nedohodli. Jediné, na čem museli s nimi spolupracovat, byla licence Microsoft, kdy zadavatel si sám vymínil, že tato část licence musí být dodána přes AutoCont. Museli s nimi řešit některé věci, protože i AutoCont dodával část výzvy 06, měli know-how v oblasti hardware v Přerově a licence Microsoft jako jejich vyhradní distributor. Takže, aby s AutoCont vůbec nekomunikovali při přípravě své nabídky, to bylo vyloučeno. Nevěděli v té době, že AutoCont bude rovněž sám podávat nabídku.

964. Dále ke skutkové větě obecně musí soud dodat, že veřejná soutěž byla vyhlášena sice 20. 2. 2013, ovšem lhůta pro podání nabídek prvotní byla stanovena na 14. 5. 2013, následně z důvodů množství dodatečných dotazů do 5. 6. 2013. Do této doby probíhalo otevřené výběrové řízení a teprve po zrušení veřejné soutěže se soutěžilo v jednacím řízení s uveřejněním, ke kterému došlo dne 23. 12. 2013. Z logiky věci vše podstatné se tedy muselo odehrát zejména již do data 5. 6. 2013 a skutečně po tomto datu již žádná komunikace ohledně sestavování nových nabídek či jejich úpravách ve spise není doložena. Předmětem veřejné zakázky, jak vyplývá ze zadávací dokumentace, je komplexní dodávka (od analýzy, přes architekturu, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pak rozumí dodávka Metropolitní sítě (pořízení optické sítě a realizace nezbytné infrastruktury, která propojí jednotlivé budovy magistrátu a příspěvkové organizace do jednotné komunikační sítě (MAN)), Portál úředníka (vybudování technologického a aplikačního prostředí pro servisní a komunikační rozhraní), dále ICT centrum (zajištění, rozšíření a doplnění všech nezbytných služeb systémové infrastruktury), dále Portál občana (obsahem je řešení pro elektronickou komunikaci mezi občanem a magistrátem umožňující přistupovat ke službám MMP vzdáleně), dále Datový sklad (zavedení integrační platformy, realizaci vazeb nezbytných pro zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova a vytvoření datové základny), dále Manažerský informační systém, dále Digitalizace a DMS (předmětem plnění jsou digitalizovaná a bezpečně dlouhodobě uložená data a dokumenty, zpřístupnění digitalizovaných archiválií a pořízení systému pro správu dokumentů) a nakonec Integrace agendových systémů (integrace a konsolidace systémů provozovaných na MMP a nově dodávaných v rámci projektu 09). Nejen ze zadání samotné zakázky, ale i ze všech svědeckých výpovědí i vyjádření obžalovaných je jasné, že šlo o soutěž na velmi neobvyklou, značně rozsáhlou a technicky náročnou dodávku, které se skutečně nemohl zúčastnit jeden jediný subjekt, který by pokryl celý rozsah požadované plnění sám, proto je zcela logické, že muselo docházet ke sdružování různých IT firem s ohledem na jejich specializaci do jednotlivých sdružení, aby byly schopni nabídnout řešení s tím, že někdo z firem musel být na prímě, a někdo v roli systémového integrátora. Proto rozdělení si částí zakázky v rámci i případné aliance, na tom soud neshledává nic protiprávního.
965. Zmínka o dvou nabídkách je v emailové komunikaci 21. až 22. 3. 2013 mezi Františkem H. a Radkem Č. týkající se dohod kolem projektu Přerov 09. H. sděluje: *Budou přece minimálně dvě nabídky, jednu bude dávat supermarket a druhou kyslík.* Jde tedy o nabídku TESCO SW a O2. Je evidentní, že ani H. neměl správné informace ke dni 22. 3. 2013, protože byly podány dvě nabídky, ale TESCO SW a AutoCont. Z emailové komunikace dále vyplývá (č. l. 17248, č. l. 17250 – 17254, 17256 – 17257), že ve dnech 9. až 10. 4. 2013 proběhla emailová komunikace týkající se plánované schůzky na den 16. 4. 2013 zástupců společností zúčastněných na předmětné zakázce - Michal T., Miroslav B., Miroslav L., Josef S. a další. Obsahem jsou okolnosti technického plnění a příprava nabídky pro zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Jako podstatný a je potřeba jej zdůraznit, je bod 291. obžaloby ve znění: *16.4.2013 – V. Lubomír rozesílá zástupcům AutoContu CZ, EMOSu, Bach systems a Nej TV, a.s. zápis z jejich jednání. Z e-mailu vyplývá, že jedním ze subdodavatelů TESCO SW bude i AutoCont a to přesto, že se bude ucházet o celou zakázku a podávat nabídku jako konkurent – komunikace prokazuje dohodu mezi soutěžiteli, koordinovanou přípravu dotazů na zadavatele (č. l.*

17301-17302). Soud musí konstatovat, že ačkoli uvedený email několikrát přečetl, tyto závěry z něj absolutně nevyplývají. Jde o sdělení Lubomíra V. adresované jeho kolegům v AutoCont o průběhu schůzky a dalším potenciálním postupu při přípravě nabídky, ale jedné společné nabídky se subdodavateli. Je z něj možno vyčíst, že v této době TESCO SW a AutoCont uvažovaly o společné nabídce s dalšími subdodavateli, ale vůbec z něj nelze dovodit, že AutoCont bude subdodavatel TESCO W a sám bude přitom podávat nabídku, nelze dovodit jakákoliv nekalá dohoda soutěžitelů apod. Sám obž. Josef T. uváděl, že uvažovali o společné nabídce s AutoCont, ale nakonec se nedohodli.

966. Je navíc evidentní, že této schůzky se neúčastní nikdo z O2, nejsou její zástupci ani v pozvánce na schůzku a není o nich zmínka ani v emailu V., který informuje o jejím průběhu. Až dne 24. 3. 2013 si obž. Jan P. u O2 činí poznámku ve svém emailovém kalendáři, že se *Aleš* (myšleno zřejmě M.) *domluvil s TESCO SW, ale zatím je to tajné*. Jde dle soudu o klasické vyjednávání mezi různými obchodními subjekty o podobě nabídek a o možné spolupráci apod. Na poznámku navazuje email ze dne 7. 5. 2013, kdy Jan P. zasílá obž. Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu „Dokument, o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný *Závazná nabídka ke spolupráci*. Jde o písemnou závaznou nabídku adresovanou TESCO SW společnosti Telefónica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které TESCO SW se zavazuje ke spolupráci buď ve formě subdodávky pro O2, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefónica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu).
967. Z emailů ze dne 10. 5. 2013 pak vyplývá, že Josef S. zasílá Martinu S. email v předmětu „pro info – Marbes“ a textem, v němž mimo jiné uvádí, že: „Marbes (Z.) se sám objevil a sondoval jejich postoj k výzvě. Dostal info, že staví vlastní nabídku bez Josefa. Důvody, proč jsem mlžel, „něco jako vyšší moc“. Nabízí svou účast v koalici a je faktem, že slibuje plnit nám chybějící reference. Mně se do toho nechce – obávám se, že rozkryjí pravdu. Budu mu volat a sdělím mu důvod odkladu rozhodnutí takový, že situaci vyhodnotíme v pondělí (využiji nepřítomnosti svých nadřízených) a nutnosti věc řešit osobně. Možná si bude jinými cestami věci ověřovat nebo tě kontaktovat přímo. Martin S. reaguje emailem téhož dne příjemci K. Petr a S. Josef a uvádí: „Já nebudu. Proberte to s Petrem, ale osobně bych se tomu možná až tak nebránil... museli bychom si prohlídat smluvní vztahy s Marbesem, abychom se po vítězství TESCO nedostali do nějakých smluvních problémů a nesměla by ke nim utéct cena. Dej na to téma řeč s JT. Myslím, že bude soubhlasit. MS“. Na to odpovídá Josef S. téhož dne S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“ s textem: „Proberu, ale bojím se „úniku informace“ a pak to bude průser. Nebo si to nemyslíš? ☺ Ještě mi „umítně“ chybí mandát pro Pavla M. nebo pro mne, abychom „vymačkali“ podklady z fabrik pro přípravu nabídky. Mohl bys ke tomu formálně přidat palec?“. Jako přílohu zasílá email ze dne 10. 5. 2013 v 13:40, v němž oznamuje zúčastněným pracovníkům AutoCont CZ start přípravy nabídky s dokumentem: „Obsahová část nabídky“. Z následné komunikace ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že Martin S. zasílá emailem Janu M., Pavlu Š. a Josefu S. v předmětu „příprava nabídky pro Přerov.výzva 09“ zprávu s textem: „Ahoj, vím, že motivace dávat vstupy do nevyherní nabídky není velká, ale prosím Vás o součinnost. S velkou pravděpodobností budou v Přerově odevzdány pouze dvě nabídky (AC je skryté i v té druhé), takže pokud by zadavatel křivčí nabídku AC vyřadil, tak nám vypadne několik desítek milionů tržeb v ITI...aplikační a portálové věci bohužel dlouhodobě řeší a chystá TESCO pro sebe... metropolitka je O2. Díky moc a omlouvám se za termíny. M“. Josef S. reaguje téhož dne stejným adresátům textem: „Martine díky. Jen požádám, aby slůvko „nevyherní“ nešlo v týmech dále.“. Z emailů ze dne 23. 5. 2013 pak vyplývá, že Martin S. emailem Janu M. a Josefu S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“ sděluje: *Myslím, že by bylo vhodné pustit některým lidem z týmu info, že se jedná o křivčí nabídku. Postavíme portál úředníka a Portál občana na vlastním vývoji (splníme zadání licenčních požadavků a kompatibility s SQL a ORACLE), který nikdy nenastane, ale nějaké maso, splňující zadání, musíme dát do nabídky???*. Jan M. reaguje tentýž

den textem: „*Ahoj, Dnes jsem se ujistil, zda to vědí a prý vědí. Nevím, kde je zádrhel, nejsem v tom tak ponořen. Ale vidím, že se musím ponořit. Zítřka se Martine vidíme, přinesu řešení.*“.

968. Snad jedině z těchto emailů by bylo možno dovodit sestavení vlastní, avšak krycí nabídky, na straně AutoCont. Na straně druhé, pokud mělo jít o krycí nabídku, proč s tímto nepřišel zástupce Josef S. z AutoCont daleko dříve, a nechává takto „potencionálně závažné“ jednání na poslední chvíli. Sestavení vlastní nabídky (ovšem krycí, nevázně míněné) počíná 10. 5. 2013 (zadávací dokumentace zveřejněna již 20. 2. 2013), přitom lhůta k jejímu podání byla prodloužena jen do 5. 6. 2013. Proč dále ale píše Martin S., že postaví portál úředníka a portál občana na vlastním vývoji. Navíc v emailu ze dne 23. 5. 2013 spolu znovu komunikují Martin S. a Josef S., kdy z komunikace je zřejmé, kolik dalších subdodavatelů musel AutoCont do své nabídky zapojit, aby ji vůbec mohl podat. Navíc se jedná o veškeré důkazy, které byly k 6. 5. 2013 ohledně sestavování nabídek provedeny a o faktických krocích obž. Michala T. z nich nelze dovodit vůbec nic. Z předložených důkazů nelze dle soudu ani ve vztahu k obž. Michalu T. dovodit konkrétní jednání ve vztahu ke zpracování nabídky vlastní, už vůbec ne ve vztahu k nabídce AutoCont.
969. V bodě D. je obž. Michalu T. kladen za vinu podíl na přípravě studie proveditelnosti. Oproti jiným bodům je popis ve vztahu k obžalovanému již konkretizován následujícím způsobem: *přijal prostřednictvím emailu od Josefa T. rozpracovanou verzi studie proveditelnosti, týkající se budoucí části veřejné zakázky Integrace vnitřního chodu úřadu s pokynem připravit připomínky ke osobnímu jednání s Michalem V., a následně nejméně společně s Josefem T. tento dokument připomínkoval a upravil a prostřednictvím emailu zaslal jeho aktualizovanou verzi Radku Č., dále pak jej ve spolupráci Radkem Č. prostřednictvím emailové komunikace dále upravoval a revidoval až do finální verze určené ke zveřejnění.* Soud jednak opět odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku ve vztahu k obž. Michalu V. V těchto bodech se soud zabýval i podílem zejména obž. Josefa T., věnoval se a přesně identifikoval, jakou změnu ve studii proveditelnosti obž. Josef T. navrhl a která byla akceptována, stejně jako vysvětlil, že se nejedná o změnu ve prospěch TESCO SW, ale naopak. Rovněž soud provedl rozbor zásahu do finančního plánu apod. K osobě obž. Michala T. soud skutečně nemá, co nad rámec tam uvedeného by dodal, snad jen to, že opět nebyla identifikována žádná konkrétní připomínka, úprava či návrh změny, kterou by učinil přímo sám obž. Michal T., tento opět působí spíše v roli, jakou sám u sebe popsal, tedy jakýsi „komunikační kanál“. Dále soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Radku Č., kde podrobněji rozebral i aktivitu obž. Michala T.
970. Další část skutku D., která se týká obž. Michala T., je pro soud skutečně velmi nepřehledná a těžko pochopitelná. Nejdříve je obžalovanému kladeno za vinu, že se v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 spolu s dalšími vyjmenovanými obžalovanými v konkrétních dnech a v různém personálním složení uskutečnili postupná jednání, na kterých: *společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurencí za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku.* Jednak sama takto koncipovaná skutková věta skutečně nedává smysl a je vnitřně rozporná. Je vnitřně rozporné a nelogické tvrzení, že jednotlivé v koalici sdružené subjekty mohly podat nabídku samostatně (což však jak z veškerého dokazování s ohledem na rozsah poptávaného plnění nemohly), případně ve sdružení, nebo ve spolupráci se subdodavateli. De facto jsou obžalobou vyjmenovány všechny a současně jedině možné varianty, jak se může jedna IT firma účastnit veřejné soutěže o zakázku. Soud se přiznává, že skutečně nechápe, co bylo touto pasáží obžaloby myšleno, k čemu směřovala. Nicméně lze z ní pochopit, že je vytýkáno jednání v podobě 1) vytvoření koalice společností, která bude ovlivňovat zadávací dokumentaci a následně veřejnou soutěž, 2) ovlivňovat zadávací

dokumentaci, 3) ovlivnit veřejnou soutěž vytvořením dvou kontrolovaných nabídek. Následně je jednání obž. Michala T., jakož i ostatních obžalovaných, konkretizováno, kdy konkrétně se obžalovaný: *zúčastnil „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělili úkoly v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavení zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice.* Je nutno toto obecné ustanovení, které zřejmě popisuje schůzky a plány, dát do souvislosti s dalším bodem obžaloby, který již konkrétněji ve vztahu k zadávací dokumentaci uvádí, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 obž. Michal T.: *v postavení zástupce architekta vytvořené koalice subjektů společnosti TESCO SW utajeným způsobem poskytl zástupci společnosti AutoCont CZ Tereze J. prostřednictvím emailu xxx pod přezdívkou Roy M. jako podklad k zpracování do zadávací dokumentace šablonu na požadavky technické specifikace ke řešení dílčí části předmětu zakázky „integrace vnitřního chodu úřadu“, vyhovující společnosti TESCO SW, a to i v souvislosti s řešením ostatních technických částí předmětu zakázky, ve spolupráci s Jiřím K. poskytoval nejméně prostřednictvím emailové komunikace k zpracování podklady pro integraci projektu a dále v rámci sdružení zajišťoval poskytování zpracovávaných částí zadávací dokumentace k revizím a kontrole náležitostí, vyžádal a přijal prostřednictvím emailové komunikace od Mgr. Dalibora Š. strukturu cen obchodní společnost Assec o za dohodnuté plnění části Digitální mapa veřejné správy a dílčí plnění části Datové sklady týkající se dodávek systémů DWH a B, kterou v rámci další komunikace upravili ve prospěch subjektů sdružených v koalici.*

971. Soud ve vztahu k zadávací dokumentaci odkazuje na odůvodnění ve vztahu k dalším obžalovaným, kterým je tato skutečnost kladena za vinu. Konkrétně na odůvodnění obž. Jiřího Š. Dále na odůvodnění u obž. Davida Ř., u obž. Dalibora Š., obž. Milana K., obž. Ivo U., obž. Jiřího K. a obž. Pavla S. Ze všech v těchto bodech rozebraných důkazů vyplývá, že zadávací dokumentace skutečně byla zpracovávána za spolupráce všech těchto obžalovaných, včetně obž. Michala T. Rovněž však bylo prokázáno, že šlo o pomoc na podkladě žádosti samotných zástupců kraje a že těmito zástupci byla kontrolována, připomínkována a že výsledná zadávací dokumentace byla zcela pod jejich kontrolou. Že byla zadávací dokumentace plně pod kontrolou pracovníků zadavatele, tedy zástupců Olomouckého kraje, vyplývá jednoznačně ze svědeckých výpovědí. Svědek Ing. Zdeněk D. (bod 80. rozsudku) uvedl mimo jiné, že projektový tým kraje, jehož součástí byli jednotliví odborní garanti za jednotlivé části plnění, měli možnost si zadávací dokumentaci projít, vyjadřovali se k tomu, dávali připomínky. Těchto schůzek se účastnili pracovníci odboru IT, šéf odboru, jednotliví odborníci pro jednotlivá dílčí plnění. Řešili otázku, jestli to má či nemá diskriminační povahu, byla snaha zadávací dokumentaci definovat tak, aby to diskriminační povahu nemělo, hledali objektivní hodnotící kritéria. Ve fázi tvorby zadávací dokumentace nezaznamenal žádný tlak nebo intervenci ze strany pracovníků úřadu na konkrétní podobu nebo konkrétní parametry. Celou zadávací dokumentaci odesílali na Ministerstvo vnitra, které jako jakýsi předstupeň jim dávalo souhlas s podobou zadávací dokumentace, jestli je v pořádku. Svědek Ing. Ivo R. (bod 85. rozsudku) uvedl, že technickou část toho, jak má vypadat krajský digitální archiv, integrační procesy, to dávali dohromady oni na úřadu na IT odboru. Zodpovědnost byla na nich, dělali konzultace s různými dodavateli, protože vlastními silami nedokázali vzhledem k rozsahu zakázky dát celou zadávací dokumentaci dohromady, aby odpovídala všem požadavkům. Když připravovali technickou část zadávací dokumentace, jejich požadavky a připomínky byly zohledněny. Nikdo z obžalovaných ho neovlivňoval, aby zadávací dokumentaci upravil, nebo tam byly zahrnuty specifické požadavky. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, alespoň ne v části, kterou zpracovával. Svědek Mgr. Jirí Š. (bod 87. rozsudku) mj. uvedl, že ve vztahu k technickým parametrům zakázky samozřejmě byly prováděny konzultace mimo zaměstnance úřadu. Potřebovali získávat informace, takže probíhaly konzultace se zástupci firem, se zástupci Ministerstva vnitra, se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, se zástupci CRR a se spoustou lidí.

Pokud jde o zadávací dokumentaci, ty konzultace probíhaly formou výměny písemných materiálů, elektronických podob technických specifikací apod. K dotazu, zda byla ošetřena skutečnost, aby takové konzultace nepřinášely výhodu těm společnostem, myslí, že se snažili od začátku o maximální transparentnost, zveřejňovali vše, co bylo k dispozici. I na webových stránkách byl vytvořen prostor, který byl k dispozici všem a byly tam uveřejňovány veškeré studie, typové projekty a další věci. Při zpracování technických specifikací zadávací dokumentace nebyl nikým ovlivňován, aby upravil obsah jednotlivých dokumentů. Neví o tom, že by někdo z kolegů na krajském úřadě byl takto ovlivňován. Postupně pracovali s několika verzemi, byla spousta připomínek, spousta jednání, pořád se to upravovalo. Vznášet připomínky, požadavky na doplnění s kolegy z IT mohli, bez toho se to neobešlo. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, snažili se o to, aby byla co nejlepší, neomezovali se jen na jednu technologii, na jedno řešení.

972. Soud zdůrazňuje i znalecké posudky předložené obžalovanými, kdy v případě obž. S. je nutno odkázat i na znalecký posudek Znalecká kancelář Dr. Ludvika s.r.o. č. 34/1/2022 ze dne 19. 5. 2022 (bod 193. rozsudku). Znalecký posudek byl vypracován pro účely tohoto trestního řízení a úkolem znalce bylo posoudit, zda informace obsažené v emailové komunikaci a přílohách uživatele obž. Pavla S. obsahovaly takové technické informace, které by vedly k jedinému možnému dodavateli. Soud odkazuje na bod 193. rozsudku, nebude opakovat závěry posudku, jen výslovně poukáže na jedno přímé konstatování znalce, kdy v případě komentářů uživatele *PSek* uvedených v podkladu na č. l. 21588 až č. l. 21614 spisu se v jednom případě jedná o otázku (komentář), která nezasahuje do technické podstaty podkladu a obžalovaný pouze upozorňoval na to, že uvedená kritéria jsou vysoká a nepřímým způsobem nabádá k jejich zmírnění a tedy fakticky k umožnění účasti většího okruhu uchazečů a tím i vyšší konkurence. A nejedná se o takovýto jediný závěr v celém posudku. Ostatně opět skutečnost, že byly podány 4 nabídky do veřejné soutěže, hovoří jednoznačně o tom, že zadávací dokumentace nebyla diskriminační ani jinak zvýhodňující. Dále znalecký posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 994-140/2020 ze dne 30. 12. 2020 (bod 184. rozsudku). Obsahem posudku je zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Po provedeném posouzení dospěla znalecká kancelář k závěru, že po provedeném posouzení věcné části zadávací dokumentace podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. Nejistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovujících zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení možnosti podání nabídky více dodavateli.
973. Z přechodního veškerého odůvodnění vyplývá, že výsledná zadávací dokumentace nebyla zpracovávána ve prospěch budoucích soutěžitelů, ale zcela objektivně za účelem umožnění realizace veřejné soutěže vůbec a není tedy dle soudu nutno rozebírat konkrétní aktivitu obž. Michala T., který tedy měl poskytnout šablonu na požadavky technické specifikace vyhovující společnosti TESCO SW. Soudu není z takto učiněného popisu vůbec zřejmé, o jakou šablonu šlo, jak ovlivnila zadávací dokumentaci, jak měla šablona způsobit TESCO SW prospěch.
974. Zbývá tedy posoudit jednání obžalovaného ve vztahu k údajným dvěma nabídkám spřízněných společností, k tvrzení o skryté účasti ICZ v nabídce AutoCont pod společností WV Systems a samostatně, ovšem krycí nabídce ICZ. Protože opět soud této záležitosti věnoval maximální pozornost při odůvodnění skutku u obž. Ing. Romana Z. a Ing. Milana K., soud zcela odkazuje na

tuto část odůvodnění, kde bylo soudem podrobně rozebráno, proč má soud verzi o dvou krycích nabídkách za neprokázanou.

975. V bodě E. je obž. Michalu T. kladeno za vinu jednání až v situaci, kdy je veřejná soutěž vyhlášena, nabídky jsou podány, probíhá jejich vyhodnocování a v této fázi teprve začíná popis jednání samotného obžalovaného. Je mu kladen za vinu podíl na tom, že družstvo Handicap odstoupilo jako vítěz ze soutěže, kdy je tedy obžalobou dovozováno, že obž. Michal T., obž. Josef T. a obž. Antonín D., uzavřeli dohodu s cílem odstranit konkurenta s nejnižší cenou z veřejné soutěže a dosáhnout přidělení veřejné zakázky společnosti TESCO SW spolu se Software602 jako subdodavatelem. V této části soud odkazuje na podrobné odůvodnění ve vztahu k obž. Antonínu D. Může tedy opakovat, že ve vztahu k bodu E. soud po provedeném dokazování má samo znění skutkové věty v pasáži týkající se údajné dohody opět za nelogické. Dle znění obžaloby totiž činili obž. D. a obž. Josef T. a obž. Michal T. kroky k tomu, aby se TESCO SW stalo vítězem veřejné soutěže v době, kdy věděli, že s nabídkou se TESCO SW umístilo jako druhé v pořadí za VDI Handicap. Konkrétně, že obž. D. bude činit kroky k tomu, aby zadavatel neuzavřel smlouvu s Handicap, a TESCO SW naproti tomu zamění původního subdodavatele ve své nabídce za Software602, ovšem všechny tyto údajné kroky jsou v obžalobě uvozeny tvrzením *s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap*. Pokud totiž Software602 a zprostředkovaně od obž. D. i v TESCO SW věděli, že VDI Handicap hodlá odstoupit ze soutěže s časovým předstihem, než Handicap oficiálně oznamuje tento krok zadavateli, pak takové kroky, které obžalovaní činí, neshledává soud jednak jako problematické, jde pouze o vyjednávání o potencionální spolupráci, ale zejména není soudu vůbec jasné, proč by měl obž. D. činit další kroky (a jaké vůbec) k tomu, aby zadavatel nepodepsal s Handicap smlouvu o dílo, když jak on sám, tak i obžalovaní T. vědí, že Handicap hodlá odstoupit. Naopak, pokud by Software602 a TESCO SW nevěděly o úmyslu Handicap a TESCO SW, s vědomím druhé pozice v soutěži chtělo nabídku Handicap jaksi „vyřadit“ ze soutěže ve fázi, kdy stále ještě probíhalo hodnocení nabídek, pak by teprve čistě teoreticky dávala skutková věta smysl, aby tedy Software602 prostřednictvím obž. D. činilo jakési nespécifikované kroky k tomu, aby zadavatel s Handicap smlouvu o dílo nepodepsal, s tím, že bude pro TESCO SW, pokud se Handicap podaří vyloučit, následně dodávat plnění jako s novým dodavatelem. Nicméně pak by soud očekával tvrzení (a prokázání) o nějaké další výhodě pro Software602, protože jinak není takové tvrzené jednání opět logické již jen z toho důvodu, že plnění zakázky z pozice subdodavatele pravděpodobného vítěze Handicap mělo Software602 s tímto uchazečem jisté. Proč by Software602 postupovala takové problematické jednání, s navíc nejistým výsledkem. O nesmyslnosti tvrzení *s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap*, svědčí i odůvodnění obžaloby v bodě 609., dle kterého znění se spíše jedná o tu variantu, že kroky měli obžalovaní zástupci TESCO SW a obž. D. činit právě bez vědomosti o odstoupení Handicap s úmyslem, aby pravděpodobného vítěze vyřadili a sami dodávali. Nasvědčuje tomu navíc i znění usnesení o zahájení tr. stíhání, kde je skutková věta koncipována jiným způsobem, tedy že: *TESCO SW mělo zájem o realizaci plnění této zakázky, tak v průběhu veřejné soutěže, avšak v době před vyhodnocením nabídek, kdy vše nasvědčovalo tomu, že v soutěži zvítězí Handicap, podávající nabídku pouze formálně, po dohodě se spol. Software602 figurující v nabídce jako subdodavatel podstatné části, s vědomím budoucího odstoupení soutěžitele Handicap, uskutečnili jednání* atd. Takové znění je relativně více logické, ovšem oproti obžalobě se v tomto usnesení zase hovoří o tom, že nabídka Handicap do veřejné soutěže byla pouze formální, nevázně míněná.
976. Přes tyto výhrady soud uvádí, že toto konkrétní tvrzení obžaloby opět nebylo prokázáno. Obžaloba dovozuje uzavření zmiňované dohody z telefonátu ze dne 22. 10. 2012 (č. l. 25172 - 25173), kdy jde o hovor mezi obž. Michalem T. a obž. Antonínem D. Hovor je nejdříve veden ohledně neurčené pravděpodobně subdodavatelské smlouvy a o cenových položkách. TESCO SW má zájem dohodu naplnit, chce spolupracovat s firmou D. D. má zájem spolupracovat na této zakázce i do budoucna na dalších zakázkách. Řeší společně nějakou tabulku a T. si chce upřesnit číslo, které

se vztahuje k firmě Software602. Následně D. říká, že: *se bavili s kolegou od T., že se bavili o těch licencích na ten dataserver, ví, že tam proběhlo ještě upřesnění od pana M. (Dator3) vůči kolegovi T., že jde o částku 15 tisíc nebo tak a ty tři položky v té původní kalkulaci se počítaly s tím, že to je ta součást toho řešení od Vás (od TESCO SW). T. říká, že pro něj je tam drobná disproporce, že když veme tu delší sumu jakoby k vám, tak že od kolegy dostal info jakoby, že to končilo číverkou, za tou desetinou čárkou. Takže jakoby to bylo, jakože 1,4 a tady v té tabulce je 1,8. Říká, že se snaží dopátrat, jestli nastala chyba v komunikaci nebo kde. Bavit se prý s kolegou, který mu řekl, že ty položky nacení a že je na to dvojitý pohled. Jeden je levnej, ale on si myslí, že je tam potřeba to řešit tím druhým způsobem, který teda neznamená desetitisíce, ale jednotky statisíců. T. říká, že to je prý jedna věc, druhá věc je ta, že oni na tom jednání nebyli schopni jim odpovědět na tu jednu otázku. V tuto chvíli určitě vědí, že to, o čem se tam bavili, by tam chtěli řešit. Většina věcí, o čem se tam bavili, tak platí to, že to jsou pro ně jakoby subdodávky a tohle to, ten workflow, je pro ně to gró té jejich činnosti. Dál říká, že to, co on (D.) uváděl na závěr jednání je pro ně klíčová věc, takže oni by o to určitě měli zájem včetně toho workflow. Od Software by viděli tu práci především jako formuláře plus ty podpisy a tydle věci. D. říká, že to tak myslel. Když řekne za ně, tak je potřeba se domluvit v kontextu budoucího vývoje. V čase od 09:10 hod. nahrávky T. říká: já jsem dostal za úkol jakoby vás ubezpečit o té dohodě a o té chuti tam postupovat společně, pro to udělá cokoli bude nutné, dožene pana ředitele a podpis vyhotoví. Dále uvádí, že: je zájem tu dohodu naplnit a uskutečnit. Ptá se D., co oni po nich potřebují, aby se to poblo tím pozitivním směrem. D. říká, že dohodnout se chtějí, že je čeká ale ještě cestou k té finální dohodě řada společných jednání k upřesnění. Uvádí: to si myslím, že je první výchozí bod. Další věc, kterou on tam vnímá jakoby dlouhodobě, je to, aby tydle strany, když realizují tuto jednu zakázku, tak aby ten rozvoj byl u obou subjektů i v dalších zakázkách, to si myslí, že pro oba subjekty podle jeho soudu důležitý atribut. A ten třetí pilíř je to, aby ten projekt nějakým způsobem, jakoby začal. To znamená, aby věděli, teď to Zlín podepsal a nemůžou se začít dohadovat na detailech. Prostě on je člověk, který je příznivcem dohod, když mají dva chut' se dohodnout, tak jeden ustoupí zde anebo naopak, nemá s tím problém. Dále uvádí: Já jsem to tušil v té věci, nemám s tím problém, ale z hlediska toho workflow je tam řada věcí, který máme hotový, a vy je budete muset psát, ale to bych neřešil, to je spíš vaše věc jít do tohoto. Když se dohodneme na tom, že to bude tímto způsobem. Když bych to rámoval z hlediska času, tak pro mne je ideální stav, kdybyste mi cinknul - dobrý, mám to tady podepsaný a on tím pádem spustí ten proces s tím Zlínem, aby se případně zítra mohlo odehrát to, že se podepíše nikoliv naše, ale ta vaše část, nebo se minimálně ten podpis odloží, aby to bylo jednodušší. Bylo by dobrý si vyjasnit ten rozpočet z hlediska hardware a pak to řešit technicky. T. říká, že: po tomto rozhovoru, kde si to ujasnili, dojde ještě ke změně, jestli mu rozumí a že by si to třeba emailově vyřídili a potvrdili. D. mu rozumí, chápe, že se malinko o'ukávají a že pravdou je, že ta dohoda, kterou s kolegou T. učinili, to znamená, že tuble částku chápe jako minimální, která jde za ně. Potvrdí mu to i po mailu, že tohle je výchozí částka. Tam prostě platí, že když budou oni mít na jejich straně méně práce, tak proč by tam měli jít s touhle částkou. T. říká, že to platí a že jsou domluveni a že to u nich interně posune dopředu. Podpis je prý formalita, že postup má od kolegy jasný. V obžalobě je v bodě 569. k tomuto hovoru ještě uvedeno, že z hovoru vyplývá (od času hovoru 9:10 a dál), že mezi TESCO SW a AutoCont došlo k dohodě o tom, že AutoCont jako subdodavatel předpokládaného vítěze soutěže (VDI HANDICAP), zajistí zrušení soutěže, nebo neúčast HANDICAP VDI v další soutěži, a dále bude spolupracovat s TESCO SW. Jednak se nejedná o AutoCont, jak je v obžalobě chybně uváděno, ale o Software602, jednak žádná taková dohoda nelze absolutně z uvedeného hovoru dovodit. Jak k tomuto závěru dospěla obžaloba, to není soudu jasné, když takovou konkrétní dohodu v obžalobě popsanou nelze dovodit ani z jině, ať už navazující, či naopak předcházející komunikace. Tedy uvedenou dohodu o obžalobou deklarovaném postupu nelze dovodit ani z navazující emailové komunikace ze dne 23. 10. 2012 mezi Michalem T. a Antonínem D. (bod. 570. obžaloby), ani z další navazující ze dne 30. 10. 2012 mezi Michalem V. a Michalem T. (bod. 571. obžaloby). Taktéž nelze na jakýkoliv konkrétní obsah, či zda vůbec byla dohoda uzavřena, usuzovat ani s ohledem na telefonní hovor mezi Zuzanou M. a Františkem H. ze dne 6. 11. 2012 (bod 576. obžaloby), kde H. sděluje, že informaci o odstoupení Handicap má asi již 3 týdny od T., ale nic víc a nic méně nesděluje.*

977. Dne 1. 11. 2012 hodnotící komise doporučuje vybrat nabídku Handicap výrobní družstvo invalidů s nejnižší nabídkovou cenou (č. l. 25180 - 25181), dne 5. 11. 2012 Rada města Zlína schválila

pořadí uchazečů předmětné veřejné soutěže a výběr nejvhodnější nabídky soutěžitele Handicap VDI (č. l. 25189 - 25201), ale již podáním dne 5. 11. 2012 písemně sděluje družstvo Handicap zadavateli, že s ohledem na marné uplynutí lhůty vázanosti nabídkou se neúčastní výběrového řízení na zakázku „CzechPoint@home – portál občana“. Toto odstoupení je na Magistrát města Zlín doručeno dne 5. 11. 2012 (č. l. 25202). Soud v řízení vyslechl jako svědka Miroslava Č., tehdejšího předsedu představenstva družstva Handicap VDI (č. l. 41402 verte a násl.), který k zakázce vypověděl, že obecně tento typ zakázek vyhledávali sami, nebo je oslovovali partneři, nebo dostali poptávku napřímo. Pokud z materiálů vyplývá, že nebyli v seznamu těch dodavatelů, kteří si vyžádali zadávací dokumentaci, tak neví, nevzpomene si, jak se dostali k zadávací dokumentaci. Vzpomíná si, že v nabídkovém řízení vyhráli, aby následně z veřejné soutěže odstoupili, k tomu uvádí, že vždy museli zajistit to, aby ze zakázky zajistili možnost dodávky a pracovali pro to, aby vytvářeli přiměřený zisk. S ohledem na to, že lhůta vázanosti jejich nabídky byla do dne 22. 6. 2012, a tady jsou po 5. 11. 2012, protože lhůta uplynula marně, nebyli touto nabídkou již vázáni a odstoupili, protože v té době již neměli ceny, které by byly schopné garantovat to, že tu zakázku dodají. K datu, kdy nabídku podávali, však byli schopni dodat, nabídka byla myšlená vážně. Nátlak, aby odstoupili ze zadávacího řízení, na ně činěn nebyl. Bylo to jejich rozhodnutí, o odstoupení od nabídky rozhodl osobně. Důvodem byla neudržitelnost cen v cenové nabídce. Nevybavuje si jméno Antonína D. Nikdo nečinil žádné kroky, aby ze zakázky odstoupili, nikdo na něj žádný nátlak nevyvíjel. Svědek jako zástupce Handicap tedy jednoznačně, a pro soud naprosto věrohodně dosvědčil, že na něj nebyl činěn nátlak z jakékoliv strany a důvodem odstoupení bylo pouze a jen nemožnost realizovat původní nabídku za nabídnuté ceny z důvodu značného časového odstupu, šlo o jeho vlastní nezávislé rozhodnutí. Také vyvrací původní tvrzení v usnesení o zahájení tr. stíhání, že nabídka Handicap do veřejné soutěže nebyla vážně míněná. Ani další svědek Milan M. (č. l. 41404 a násl.) jako ředitele Dator3 neuvedl nic, co by svědčilo o obžalobou tvrzené dohodě. Naopak vypověděl, že na veřejnou zakázku CzechPoint@home - Portál občana dodávali hardware v podobě serverů, diskového úložiště, záložních zdrojů i licencí Microsoft. Byli nejdříve subdodavatelem družstva Handicap, ale po odstoupení Handicap je oslovila Software602, zda by nechtěli předložit nabídku i pro ně a pro TESCO SW. Takovou nabídku předložili a na základě toho dodávali. Pro družstvo Handicap byl Dator3 subdodavatel hardware a Software602 byla subdodavatel uceleného formulářového řešení, tedy Dator3 a Software602 byli na stejné úrovni subdodavatelů pro Handicap. Co se týče dodávky pro TESCO SW, byli dotázáni od Software602, zda by byli schopni předložit subdodavatelemskou nabídku. S největší pravděpodobností se cenově lišila nabídka hardware a diskových polí v případě jejich původní nabídky pro Handicap a v případě následné nabídky pro Software602, protože tím, jak se zakázka vyvíjela a trvala poměrně dlouho, tak docházelo k vývoji ceny hardware v tom čase. Jednal ze Software602 s panem D. a později s panem V. K dotazu, proč došlo k odstoupení Handicap, uvádí, že předpokládá, že právě tím, jak to dlouho trvalo, tak již nebyli schopni udržet ceny domluvené v okamžiku vypsání.

978. Nebyly tedy z veškerého provedeného dokazování detekovány žádné faktické kroky, kterými by obž. D. působil buď na Miroslava Č., nebo na jakéhokoliv zástupce zadavatele, ostatně ani nebylo prokázáno, že by se obž. D. vůbec k něčemu takovému zavázal, nebylo tím pádem ani prokázáno jednání obž. Michala T. Že si pak obžalovaní rozdělili části veřejné zakázky včetně cen za jednotlivé části plnění, toto činili v době, kdy byly původní nabídky podány, byly ve fázi hodnocení ze strany zadavatele, vědělo se neformálně na straně obžalovaných, že družstvo Handicap bude odstupovat z veřejné soutěže a obžalování, tedy i obž. D. jako zástupce Software602, jednal o možnosti plnit subdodávku namísto pro družstvo Handicap, pro TESCO SW se zástupci této společnosti obž. Michalem T., tak na této komunikaci neshledává soud absolutně nic protizákonného. Jde o zcela běžný a standartní postup dvou podnikatelských subjektů. TESCO SW, jako druhá v pořadí, byla vázána svou nabídkou v soutěži (nevyužila možnosti odstoupit) a její zástupci mohli jednat pouze a jen o cenách mezi sebou, tzn. mezi TESCO SW a Software602 v rámci potencionální dodávky,

pokud TESCO SW bude jako druhá v pořadí potvrzena a bude s ní smlouva o dílo (dodávce) zadavatelem uzavřena. Na této komunikaci tedy soud neshledává absolutně nic protiprávního. Je také pravdou tvrzení obž. D., že do října 2012 nebyla zajištěna komunikace mezi jeho osobou a zástupci TESCO SW na toto téma, žádná taková ve spise skutečně není obsažena. Nakonec dle soudu ani s ohledem na skutečnost, že si družstvo Handicap nevyžádalo zadávací dokumentaci k veřejné soutěži, přesto nakonec nabídku podalo, ani z toho nelze usuzovat na to, že by jeho nabídka nebyla vážně míněná, jak bylo uváděno v usnesení o zahájení tr. stíhání.

979. Ve vztahu k části obžaloby pojednávající o dodatečných informacích soud uvádí následující. Z oznámení a z výzvy k uzavření smlouvy ze dne 21. 11. 2012 vyplývá, že Statutární město Zlín vyzvalo tohoto dne TESCO SW k uzavření Smlouvy o dílo ve veřejné zakázce *CzechPoint@home - portál občana*, neboť původní výherce zakázky Handicap se vzdalo účasti v projektu a neposkytlo zadavateli řádnou součinnost k uzavření smlouvy. Od tohoto data tedy měla TESCO SW potvrzené vítězství, a teprve po tomto datu, jak vyplývá z emailu svědka Aleše M. ze dne 11. 1. 2013, který sděluje Monice V. z Magistrátu města Zlín, že po kontrole shledal důvodné podezření na porušení zákona 137/2006 z důvodu neposkytnutí dodatečných informací všem uchazečům ve stejném rozsahu (§49/3), což mohlo mít vliv na průběh zakázky, tak veškeré další úkony jsou činěny až v situaci, kdy má TESCO SW v podstatě „přislíbeno“ uzavření smlouvy na dodávku. Z dalších provedených důkazů pak vyplývá, že sama Zdeňka B. z odboru informatiky Magistrátu města Zlína dne 23. 1. 2013 žádá emailem Zuzanu M. z EUNICE o pomoc s tím, že pro *záchranu Portálu* má Zlín oslovit firmy, které nedostaly DI č. 1 (doplňující informace), zda to mělo vliv na podání jejich nabídky. Sděluje firmy, kterých se toto prohlášení týká a dále se B. ptá, zda nemají s některou firmou „bližší kontakt“, který by jim byl ochoten pomoci. M. obratem přeposílá email Františku H. V následné emailové komunikaci posílá B. na vyžádání M. kontakty na osoby, které za jednotlivé společnosti vyžadovaly zadávací dokumentaci, a i tuto komunikaci M. dne 24. 1. 2013 přeposílá Františku H. Z další emailové komunikace vyplývá (soud odkazuje na listiny k bodu E. provedené), že se na zajištění prohlášení skutečně určitou měrou podílí i zástupci TESCO SW. Nicméně, na této skutečnosti soud opět neshledává nic protiprávního. Naopak, jedná se dle soudu o zcela logický postup. Pokud hrozí zrušení soutěže, v níž jsem oficiálním vítězem a potencionálním dodavatelem, a je možná náprava celého procesu zadávacího řízení jednoduchým postupem v podobě získání čestného prohlášení, kdy navíc postup byl navržen ze stran CRR jakožto kontrolního orgánu, nikoli ze strany TESCO SW, pak na pomoci se zajištěním prohlášení od potencionálních soutěžitelů skutečně neshledává soud ničeho protiprávního. Sami zástupci magistrátu měli snahu soutěž dokončit a získat vysoutěžené plnění, o čemž svědčí snaha svědkyně B. Sama B. sděluje, že *bude muset nakonec ty firmy oslovit sama, ale po EUNICE chce, aby to měla předjednané*. H. B. dokonce uvádí, že jsou schopni předjednat Asseco, AutoCont a eventuálně Marbes, kdy *mu TESCO řeklo, že by ještě pomohl Marbes*. Tedy i sama zástupkyně zadavatele byla informována o potencionální pomoci ze strany TESCO SW se zajištěním těchto čestných prohlášení. Navíc musí soud zdůraznit, že veškerou tuto komunikaci a obstarání či předjednání prohlášení zajišťoval v TESCO SW obž. Josef T., nikoli obž. Michal T. Ostatně je si toho vědoma i obžaloba, která v odůvodnění v bodu 611. u souhrnných skutkových zjištění uvádí, že *na předjednání prohlášení se ve vztahu k dotčeným subjektům podílí také zástupci TESCO SW a Software Josef T. a Antonín D., zejména v důsledku jejich aktivit je zmíněný nedostatek zhojen*. Pokud je toto i obžalobě zřejmé, není soudu jasné, proč je přesto ve skutkové větě obžaloby v bodu E. tvrzeno, že se na této aktivitě podílel i obž. Michal T.
980. K bodu E. a jednání obž. Michala T. soud ukončuje své odůvodnění tím, že ačkoli skutek neobsahuje jediný popis jednání obž. Michala T. ve vztahu k zadávací dokumentaci, přesto je mu v posledním odstavci obžaloby kladeno za vinu, že vyhotovil nesprávné doklady, zejména zadávací, resp. projektovou dokumentaci.

981. V bodě F. ve vztahu k získání studie proveditelnosti platí to samé, co soud uvedl u bodu E. ve vztahu k obž. Michalu T., tedy získání fakticky nepřineslo TESCO SW jakoukoliv výhodu. Dle Předávacího protokolu (č. l. 24281) byla studie proveditelnosti ze strany EUNICE předána městu Zlín dne 19. 11. 2010 a až dne 23. 6. 2011 František H. posílá emailem obž. Josefu T. předmětnou studii proveditelnosti zpracovanou pro město Zlín, kdy tentýž den 23. 6. 2011 Josef T. přeposílá předmětnou studii obžalovaným Davidu a právě obž. Michalu T. se sdělením, že: *od 1.7. je tam nový informatik, Michal by se měl k němu nablížit (podchytit) a následně udělat podobnou prezentaci jako na krajích. Pro Davida přikládá nejdůležitější výcuc z projektu týkající se konkrétně investičních nákladů jednotlivých aktivit* (č. l. 24299). Tedy až po cca 7 měsících po jejím odevzdání získává obž. Josef T. tuto studii, což opět příliš nekoresponduje s tvrzením obžaloby o organizované skupině, jejímž jedním z úkolů je podílení se na tvorbě studie proveditelnosti a rovněž získání její finální podoby. Že by se zástupci TESCO SW či jiní z potenciálních soutěžitelů podíleli na této studii proveditelnosti, není ani obžalobou vytýkáno a finální verzi zasílá H. (neznámo z jakého popudu) až po cca 7 měsících po jejím zpracování. Že získání studie proveditelnosti nebylo faktickou, ani časovou výhodou, soud dovozuje ze skutečnosti, že ani tak nebylo TESCO SW schopno podat nabídku vítěznou, neuspělo ani tentokrát, jako neuspělo ani ve veřejné soutěži pod bodem E. V bodě F. oproti znění bodu E. obžaloba ještě do skutkové věty doplnila tu skutečnost, že studii proveditelnosti následně obž. Josef T. přeposlal obž. Davidu T. a obž. Michalu T. a těmto stanovil další postup. Jaký postup, nebo v čem měl další postup spočívat, to obžaloba neuvádí. V bodě 691. obžaloby je dodatek, že obž. Josef T. požádal obž. Davida a obž. Michala T., aby s ohledem na skutečnost, že ve Zlíně došlo k personálním změnám, by: *měli navštívit nového informatika a tomuto prezentovat možnosti a schopnosti TESCO SW*. Na tom soud opět nevidí nic protiprávního, naopak, jak bylo výše popsáno, šlo o zcela běžnou obchodní aktivitu všech možných IT firem, nejen TESCO SW. Sám obžalovaný navíc píše, že by měli udělat *stejnou prezentaci, jako na krajích*. Jakákoliv jiná aktivita obž. Michala T. v bodu F. obžaloby není ve vztahu ke studii proveditelnosti popsána.
982. Ve vztahu k bodu F. a úpravy zadávací dokumentace, kdy měl obžalovaný spolu s obž. Davidem T. ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a obž. Radkem N. od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013 navrhovat úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se zajištění komunikace vybraných agend s IdM ve prospěch obchodní společnosti Novell a dále navrhli formou komentářů a připomínek, úpravy zadávací dokumentace zejména v části týkající se informačního systému pro řízení projektů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, soud jednak odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Michalu V. a obž. Antonínu D., kde byly rozebrány údajné úpravy ve prospěch Software602 ze strany těchto obžalovaných s tím závěrem, že toto jejich jednání nebylo prokázáno. Dále ve vztahu k obž. Radku N., konkrétně body 847. až 854. rozsudku. Zadávací dokumentaci zpracovávala na tuto část výzvy EUNICE, a to na podkladě smlouvy se statutárním městem uzavřené dne 16. 11. 2011, kdy město uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín. Ovšem na zadávací dokumentaci k této části budoucí veřejné soutěže, se nezačalo pracovat dříve, než od 16. 10. 2012, což jednoznačně vyplývá z emailu (č. l. 25548), kdy Zdeňka B. sděluje emailem Františku H. v předmětu „vnitřní integrace úřadu II“, že by ráda začala pracovat na vnitřní integraci úřadu a v příloze mu zasílá agendy, které chtějí implementovat/dodat a součástí emailu je příloha dokumentu „VIU_09_ZLIN-v2.doc“, fakticky tedy posílá návrh technické specifikace k zakázce Dodávka integrace agendových systémů SMZ (č. l. 25549-25567) a žádá jej o schůzku. Opět tedy dle soudu nedůvodné prodlužování doby páčání trestné činnosti. Kdy byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany EUNICE jako jejího zhotovitele městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, konec období je obžalobou opět ohraničeno zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak schváleno Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku.

983. Obž. Michala T. se pak z předložených důkazů týká hovor ze dne 5. 11. 2012 mezi obž. Radkem N. a obž. Michalem T. (je rozveden v listinných důkazech). Dále hovor obž. Michala T. a obž. Davida T. (č. l. 25723), kdy mezi sebou hovoří o tom, že potřeba připomínkovat dokument, který Michalu T. předal František H. Hovor ze dne 12. 12. 2012 mezi obž. Michalem T. a Františkem H. (č. l. 25725), následná komunikace obžalovaného s Lubomírem V. ze dne 13. 12. 2012 ve vztahu k části zadávací dokumentace v části Informační systém pro řízení projektů a telefonát mezi stejnými osobami ze dne 20. 12. 2012 (č. l. 25764). Následně je pak dle soudu podstatný email ze dne 20. 12. 2012 (č. l. 25766 - 25767), kdy Lubomír V. zasílá emailem Zdeňce B. zprávu s předmětem: „Slíbené informace“. Text zprávy obsahuje pohled společnosti TESCO SW na možnou podobu integrace. B. dne 2. 1. 2013 přeposílá tento návrh s komentářem Zuzaně M. s tím, že s částí A by souhlasila, část D je asi zbytečná, protože to bude interní SW, ale neví, co s částí B.... M. jej obratem přeposílá pro informaci Františku H. H. obratem reaguje s tím, že *záměrem Tesca je, aby v zadávací byla propojen Portál úředníka s částí A, B a D. Takže aby se dalo do zadávací u těch tří částí, že budou propojeny s Portálem občana*. V emailu ze dne 2. 1. 2013 pak píše František H. Zuzaně M. (č. l. 25763), že *asi chápe, proč chtěl T., aby IDM bylo napojeno na PO. Třeba se plete, ale možná vůbec nemají vyřešenou práci s identitou občana, tedy jak každého občana jednoznačně identifikovat do PO (portál občana) a chtěl k tomu využít IDM. Ale to by jasně měli říct úřadu. Doporučoval by, at' se p. B. zeptá TESCO, proč chtěl to IDM připojit na PO*. Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 2. 1. 2013 pak vyplývá (č. l. 25769), že obsahem hovoru je aktivita zástupců společnosti TESCO SW směrem k podobě zadávací dokumentace a nakolik takové úpravy mohou být diskriminační vůči jiným soutěžitelům (navazuje na předchozí emailovou komunikaci z č. l. 25766 a násl.), kdy *M. se i s H. shodují na tom, že takové případné požadavky do zadávací dávat nebudou*. Z výše uvedeného pro soud vyplývá, že obž. Michal T. jednak zasílá podklady do zadávací dokumentace, ovšem tyto jsou oponovány již samotným H., což jednak vyvrací tvrzení o organizované skupině, jednak, že zadávací dokumentace byla ze strany EUNICE prostřednictvím H. zpracovávána objektivně. Navazuje hovor mezi Františkem H. a obž. Michalem T. ze dne 3. 1. 2013 (č. l. 25769), obsahem hovoru je skutečnost, že H. sděluje *zpracování připomínek zástupců společnosti TESCO SW do zadávací dokumentace v oblasti projektového řízení, které byly H. dodány na flash disc.*, kdy jak soud poznamenává, nebyly všechny připomínky H. akceptovány a dále v hovoru řeší otázku, zda rozsah plnění odpovídá předpokládané ceně. H. se doslova ptá, *zda nevadí, že je tam tolik bodů na částku kolem 1 mil. Kč*, obž. Michal T. odpovídá, *že si myslí, že to odpovídá*. Evidentně jde o průzkum nad naceněním odhadované ceny dodávky. Následuje hovor mezi obž. Michalem T. a obž. Radkem N. ze dne 3. 1. 2013 (č. l. 25770 - 25771), kdy řeší možnost propojení Portálu občana - což je předchozí dodávka v rámci předchozí výzvy.
984. Již předtím dne 3. 12. 2012 Rada města Zlína schválila zadání nadlimitní veřejné zakázky *Dodávka integrace agendových systémů SMZ* rozdělené na 7 jednotlivých částí. Dne 4. 12. 2012 je ve Věstníku veřejných zakázek Statutárním městem Zlín zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce *Dodávka integrace agendových systémů SMZ*, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 15 583 000 Kč bez DPH s tím, že předpokládané datum zahájení zadávacího řízení je dne 7. 1. 2013. Definitivní podoba zadávacích podmínek však byla radou města Zlín schválena až dne 7. 10. 2013, jak vyplývá z usnesení Rady města Zlína č. 50/20R/2013 (č. l. 25800 – 25804), kdy tedy rada města schválila zadávací podmínky nadlimitní veřejné zakázky *Dodávka integrace agendových systémů SMZ* rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín* s tím, že zakázka bude zadána v otevřeném řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.
985. Žádná další komunikace obž. Michala T. ve vztahu k zadávací dokumentaci od 3. 1. 2013 do 7. 10. 2013 nebyla k důkazům provedena. Ve vztahu k obž. Michalu T. není vůbec zřejmé, jaké faktické

úpravy či připomínky do zadávací dokumentace vůbec vnašel, zda se skutečně jednalo o takové, které by kohokoliv zvýhodňovaly, není vůbec zřejmé, zda tyto případné změny byly do finální verze zpracovány, protože žádné takové srovnávání nebylo činěno. Naopak z výpovědí svědků k tomuto bodu vyslechnutých vyplývá, že zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou zaměstnanců Magistrátu města Zlín. Soudem byl k důkazům proveden znalecký posudek zpracovaný znalcem Ing. Jiřím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (č. l. 43196, originál Volná příloha č. l. 42030), který dodala obhajoba, kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce *Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína*, a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávací dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v pokud ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní společnost Novell a TESCO SW, a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Ze závěrů posudku vyplývá, že v případě této veřejné zakázky zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společnostem, případně jejich implementačním partnerům sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.

986. Pro dokreslení je nutno dodat, že dne 31. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce „*Dodávka integrace agendových systémů SMZ*“ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hodin dne 3. 1. 2014. Dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín rovněž zveřejnilo samotné zadávací podmínky na *Dodávku agendových systémů SMZ* k jednotlivým částem veřejné zakázky, konkrétně části A (*Integrační systém založený na formulářové bázi*), B (*Zajištění komunikace vybraných agend s IdM*), C (*Událostní informační systém a jeho integrace*), D (*Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace*), E (*Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace*), F (*Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace*) a G (*Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace*), včetně zveřejnění technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je postupně jednotlivým žadatelům. Ve vztahu k části A – *Integrační systém založený na formulářové bázi* mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele newps.cz a Portál občana od dodavatele TESCO SW (č. l. 25738 – 25918). Ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek s tím, že nová lhůta byla stanovena až do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014 (č. l. 25919 - 25921). Z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky. Bylo podáno celkem 9 nabídek, ovšem k části A., tedy k části *Integrační systém založený na formulářové bázi*, což byla část zakázky týkající se právě Software602, tak nebyla podána žádná nabídka na tuto vyhlášenou veřejnou soutěž. Tedy ani sama Software602, jehož zástupci se měli rovněž dle obžaloby podílet na úpravě zadávací dokumentace ve svůj prospěch, nabídku nepodala. Pro soud není většího důkazu, že komunikace ze strany obžalovaných nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou, tedy od jejího samotného počátku do konce ve prospěch konkrétních společností. Na část D., tedy na *dodávku Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace*, byly kromě TESCO SW podány nabídky newps.cz, Neit Consulting a AutoCont, přitom není tvrzeno, že by šlo o nabídky spřízněných subjektů. Tedy další minimálně dvě společnosti, které neměly s možností připomínkovat zadávací dokumentaci

nic společného (AutoCont a Neit), byly schopny podat nabídku, žádná ze společností nenapadla zadávací dokumentaci jako diskriminační či zvýhodňující. Navíc v této části, kterou měl obž. Michal T. jako zástupce TESCO SW v zadávací dokumentaci zejména upravovat ve prospěch TESCO SW, ani TESCO SW se svou nabídkou nebyla úspěšná. Opět není pro soud většího důkazu o tom, že zadávací dokumentace nebyla připravena ve prospěch této společnosti, a že případná možnost úprav nepřinesla TESCO SW ani žádnou faktickou časovou výhodu.

987. V bodě G. obžaloby je obž. Michalu T. nejdříve kladen za vinu podíl na vypracování nabídky EUNICE do veřejné zakázky na vypracování analýzy úřadu. K tomu bodu soud může maximálně opakovat své odůvodnění, které již uvedl ve vztahu k obž. Radku N. a jednak i na odůvodnění ve vztahu k obž. Michalu V. Ve shodě s nimi krátce opakuje, že z provedených důkazů vyplývá, že ani zástupci TESCO SW a ani obž. Radek N. jako zástupce Novell, nepřipravovali společně s EUNICE, zastoupené obž. V., nabídku EUNICE do této dílčí veřejné soutěže. Nabídku zpracovával pouze a jen obž. V. z EUNICE. TESCO SW a Novell dodaly pouze na žádost obž. V. své zaměstnance do řešitelského týmu. Že jde i v době podání nabídky o zaměstnance Novell a rovněž zaměstnance TESCO SW, to z jejich údajů, které byly v nabídce transparentně uváděny, zcela jednoznačně a otevřeně vyplývalo. Z komunikace vyplývá, že tito byli dodáni z jednoho prostého důvodu, kdy v zadávací dokumentaci k veřejné soutěži bylo požadováno složení řešitelského týmu osobami se značnou specializací, kdy těmito pracovníky sama EUNICE (ani jiná poradenská společnost) nedisponovala. Nebyla zajištěna jakákoliv komunikace, ze které by bylo možno dovodit, že by tito potencionální spolupracovníci byli do řešitelského týmu dodáni a priori pouze a jen proto, aby mohli ovlivňovat zpracování požadovaných výstupů, tedy zejména v podobě návrhu technické části zadávací dokumentace. Popřípadě opět soud poukazuje na usnesení NSZ ze dne 11. 3. 2016, č. j. 2 NZT 26/2015-215 (č. l. 672 a násl.), kdy ve vztahu k obv. N. bylo zrušeno jeho stíhání v bodě G. s odůvodněním, že: *(citace z usnesení) z popisu jednání pouze nepřímo vyplývá, že obviněný měl spolupracovat na přípravě nabídky EUNICE a blíže nespecifikovaným způsobem se měl dohodnout s obv. V. na dodání osob z řad Novell do řešitelského týmu a umožnit EUNICE podílet se na vypracování analýzy, kdy opět jde o nedostatečný popis, který nejeví znaky ani jednoho trestného činu.* Ačkoli jak soud uváděl, pro skutek G. již obž. Radek N. není stíhán, stejný popis jeho jednání paradoxně zůstal zachován u skutku G. a navíc je koncipován zcela shodně, jako podíl, který měl na nabídce EUNICE konat obž. Michal T. Jinými slovy, přes stanovisko NSZ o nedostatečném popisu jednání, které nenaplnuje znaky žádného trestného činu, zůstal tento popis jednání zachován ve vztahu nejen k obž. Radku N., ale i k obž. Michalu T. i v podané obžalobě jak v bodu G., tak v následujícím bodu H. obžaloby.
988. Dále následuje popis jednání ve vztahu k obž. Michalu T. v tom smyslu, že tento měl přijímat od obž. Michala V. podklady k zadávací dokumentaci a provádět k nim komentáře a připomínky, které obž. V. zapracovával do zadávací dokumentace. Soud opět odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Michalu V., kde soud podrobně rozebral tvrzení obžaloby o úpravách zadávací dokumentace ve prospěch budoucích soutěžitelů, kde by se soud jen opakoval, protože závěry tam učiněné je možno vztáhnout zcela na obž. Michala T. Soud nemá, co by ve vztahu k obž. Michalu T. doplnil. V části obžaloby, kdy je obžalovanému kladena za vinu účast na uzavření dohody o vzájemných krycích nabídkách s GORDIC, soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Jířího B., kde soud podrobně rozebral komunikaci všech zúčastněných, a kdy toto odůvodnění platí plně a zcela i ve vztahu k osobě obž. Michala T. Soud nemá, co by nad rámec tohoto odůvodnění doplnil.
989. V bodě H. se částečně opakuje jednání z bodu G., kdy ve vztahu ke studii proveditelnosti není obž. Michalu T. kladena za vinu žádná její případná faktická úprava v konkrétní části. Pouze její přijetí k budoucímu využití. Ve vztahu k spoluúčasti na vypracování nabídky EUNICE do soutěže na vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu platí to, co soud uvedl v předchozím bodu.

Jinak je jednání obž. Michala T. obžalobou popsáno ve vztahu zejména s přípravou podkladů do zadávací dokumentace, a to v době od 13. 12. 2011 do 14. 9. 2012, a to tak, že je toto jednání konkretizováno, že obž. Michal T.: *přijal od Františka H. za účelem provedení úprav a připomínek část připravované analýzy a tuto předal emailem ke zpracování Davidu T. a dalším pracovníkům společnosti TESCO SW, přijali emailem od Zuzany M. druhou verzi analýzy ke vnitřní integraci za účelem zpracování návrhu technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace, přijal od Františka H. aktuální 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, tento materiál částečně sám, částečně prostřednictvím Petra Z. opatřil komentáři a připomínkami, dokument vrátil zpět a s Františkem H. poté konzultoval zpracování těchto připomínek do textu zadávací dokumentace, přijal od Františka H. 22. verzi technické části zadávací dokumentace a přijal zadávací dokumentaci na Vnitřní integraci úřadu, a následně telefonicky od Františka H. zjistil přibližný termín finalizace zadávací dokumentace.*

990. Soud tedy jednak opět odkazuje na podrobný rozbor, který učinil v případě obž. Michala V., kdy vše tam uvedené se vztahuje i na obž. Michala T. Lze ve zkratce zdůraznit, že z důkazů vyplývá, že zadávací dokumentaci k vnitřní integraci si zpracovával krajský úřad převážně sám, a že pokud je požadavek na integraci, musí probíhat konzultace s dodavateli stávajících systémů, popřípadě systémů pořizovaných za účelem zjištění, zda je jejich budoucí integrace možná, za jakých podmínek apod. Ze znaleckého posudku Ústavu kvalifikovaného pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020 (bod 187. rozsudku), vyplývá, že cena za dodávku ze strany TESCO SW byla cenou obvyklou, ale zejména, že dle jejich názoru byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek, včetně veřejné zakázky pod bodem H., připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, která by mohla redukovat počet potenciálních uchazečů. Že zadávací dokumentace nebyla diskriminační či jinak zvýhodňující, vyplývá pro soud i z toho, že již dne 8. 8. 2012 byly ve Věstníku veřejných zakázek oznámeny Předběžné informace k zakázce (č. l. 28086 – 28095), a z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28146 – 28157), že dne 3. 9. 2012 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje* formou otevřeného nadlimitního řízení a současně jmenuje komise pro otvírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi včetně zadávací dokumentace, přitom projednávané období v obžalobě je časově ohraničeno až dnem 14. 9. 2012. Tohoto dne již došlo ke zveřejnění. Opět je tedy dle soudu doba údajného páchaní trestné činnosti nedůvodně prodlužována. Zakázka byla rozdělena a dvě části, část 1. Identity management a integrační bod (IDM a IB), kdy předmětem zakázky je dodávka a implementace Identity management systému a integračního bodu. Část 2. Portál úředníka, kdy předmětem zakázky je dodávka webového prostředí, které uživatelům poskytne jednotný personifikovaný přístup k definovaným informacím. Ze seznamu nabídek vyplývá (č. l. 28346 – 28433, 28438 – 28451a Volná příloha II/9), že nabídku podali následující uchazeči AutoCont, MARBES CONSULTING, IBA CZ, atlantis software, TESCO SW a Corpus Solutions. Z nabídky TESCO SW vyplývá, že TESCO SW podalo nabídku jen pro Část 2. veřejné zakázky soutěže, pro Část 1. se TESCO SW vůbec neúčastnilo. Nabídku TESCO SW za společnost podepsal RNDr. Josef T. z pozice předsedy představenstva. Z Protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 28482 – 28483), že komise dne 7. 12. 2012 rozhodla, že všechny podané nabídky splnily kvalifikaci a budou předány k posouzení a hodnocení hodnotící komisi. Žádná nabídka tedy nebyla vyřazena z důvodu, že by nebyla schopna splnit kvalifikační kritéria. A nakonec to nejdůležitější, nabídka TESCO SW nebyla vítězná. Na část 2. Portál úředníka vyhrála a smlouva na dodávku a implementaci Portálu úředníka Krajského úřadu Zlínského kraje byla uzavřena se společností IBA CZ. Opět není pro soud většího důkazu, že zadávací dokumentace nebyla případně upravována ve prospěch TESCO SW a že tedy veškerá případná komunikace a připomínky je možno podřadit pod předběžné tržní konzultace.

991. V bodě CH. je jednání obžalovaného popsáno ve vztahu ke studii proveditelnosti. Opět je možno odkázat na podrobný rozbor předložené emailové komunikace ve vztahu k obž. Ing. Martinu H. Je skutečně pro soud složité vydedukovat, co vlastně je konkrétně obžalovaným kladeno obžalobou za vinu, co konkrétně, kdo z obžalovaných, co komu poskytl, kdy, jakým způsobem, v jakém rozsahu, jakým způsobem se poskytnuté požadavky případně promítly do studie proveditelnosti, opět v jakém rozsahu je obž. Michal T. případně doplňoval, co je z toho vůbec zkráceně řečeno dovozováno, jak tento postup měl případně zvýhodnit TESCO SW. Ačkoli ze znění skutkové věty obžaloby vyplývá, že se na vyhotovení celé studie proveditelnosti jako celku fakticky podíleli jen obž. Josef, Michal a David T. spolu s obž. H., z odůvodnění v bodě 911. obžaloby je již rozsah ovlivnění omezen jen na dílčí část IV. studie a obž. H. sám měl ovlivnit studii proveditelnosti jen v další dílčí části, tedy v oblasti Helpdesk. Ve vztahu k popisu protiprávního jednání týkající se studie proveditelnosti je v obžalobě jednání obžalovaných, včetně tedy obž. Michala T., časově vymezeno dobou od 25. 7. 2010 až do 21. 5. 2012, celkem tedy měla příprava a ovlivňování studie probíhat po dobu 22 měsíců. Ovšem studie proveditelnosti byla fakticky zpracována a odevzdána krajskému úřadu zpracovatelem Naviga4 již dne 1. 9. 2010, tzn. za necelé 2 měsíce od fáze jejího zahájení. Od tohoto data se již studie proveditelnosti neměnila, již na ní nebylo pracováno a až dne 21. 5. 2012, tj. po 20 měsících!!! od jejího vypracování, ji obž. Michal T. požaduje a obž. H. mu studii proveditelnosti zasílá, a to ještě nikoli celou, ale jen její úvodní obecnou část bez příloh. Obžaloba je však koncipována a byla soudem zpočátku vnímána tak, že práce na studii proveditelnosti byly prováděny a ovlivňovány jmenovanými obžalovanými po celou vymezenou dobu, tj. od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012. Je otázkou, zda tak obžaloba činí vědomě, aby překlenula období 20 měsíců bez jakéhokoliv jednání a zásahů do studie proveditelnosti a zdůvodnila tak pokračování trestné činnosti či návaznost na další část popisovaného jednání. Jinak podrobný rozbor soud provedl u obž. Jířího H., odkazuje tedy na body 618. až 629. včetně tohoto rozsudku, kde je rozebráno dokazování ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy soud nemá co více ve vztahu k osobě obž. Michala T. dodat či doplnit. Soud má za to, že v tomto odůvodnění podrobně rozebral, že zástupci TESCO SW pracovali na studii proveditelnosti nikoli konspiračně tak, aby o nich zadavatel nevěděl (bod 1191. obžaloby), ale zcela naopak konali na podkladě samotné žádosti a smluvně podchycené spolupráce se zadavatelem.
992. Soud nenašel jediný email či jiný důkaz, ze kterého by bylo patrné, zda skutečně sám obž. Michal T. učinil konkrétní připomínku, jakou, v jakém rozsahu, zda skutečně taková připomínka byla způsobila někomu zvýhodnit, či naopak někomu diskriminovat v budoucí soutěži. Opět z dokazování vyplynulo, že zadávací dokumentaci si zpracovával sám obž. Martin H., po připomínkách, které k ní činili nejen pracovníci úřadu, ale i další zástupci subjektů působících na trhu IT, že ji obž. H. měl zcela pod kontrolou, vyplývá i z výpisu telekomunikačních hovorů mezi obž. Josefem T. a obž. Michalem T. ze dne 21. 2. 2013 (č. l. 29635), kdy obsahem hovoru jsou jednak aktuální informace o stavu veřejných zakázek jednak v Pardubicích a jednak v Hradci Králové, kdy z hovoru mimo jiné vyplývá, že podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW vůbec promítly do textu zadávací dokumentace. V popisu jednání v obžalobě, kde se hovoří o tom, že obž. Josef T. a obž. Michal T. se měli po vyhlášení soutěže s cílem získat dodávku dílčích plnění, postupně dohodnout se všemi čtyřmi soutěžiteli na subdodávce, v tomto opět soud neshledává nic protizákonného. TESCO SW byla ve všech čtyřech nabídkách výslovně uvedena, a protože šlo zejména o plnění v podobě rozšíření majetkového portálu, který krátce před tím TESCO SW dodala kraji, je logické, že byla jediným možným dodavatelem tohoto požadovaného plnění.
993. K bodu CH. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídky*, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídce, kterých společností se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neobsahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad

se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku CH.

994. V bodě I. je obžalovanému Michalu T. kladeno za vinu jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl v době od 16. 3. 2010 do 14. 8.2010 připravit a poskytnout prostřednictvím emailu podkladový materiál a následně měl provádět úpravy a revizi jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální fáze. Opět soud odkazuje na své odůvodnění v bodech týkajících se obž. Martina K. a na odůvodnění týkající se obž. Ivo U. Je nutno zopakovat, že ve vztahu k jednání pod bodem I. obžaloby v rámci výzvy IOP 08 na Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích, která se skládala z celkem 6 aktivit, se projednávaného skutku týká pouze a jen část IV. - Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Proto jako relevantní důkazy dle soudu může sloužit pouze komunikace ve vztahu ke studii proveditelnosti a ve vztahu k zadávací dokumentaci jen k části veřejné zakázky, nikoli k dalším částem jako např. Digitalizace a ukládání, Datovým skladům apod. Ačkoli je zřejmé, že v počátečních fázích Královéhradecký kraj poptával studii proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, na Datové sklady a nástroje Business Inteligence (č. l. 30192), z usnesení rady (č. l. 30623) ze dne 1. 9. 2010 vyplývá, že rada kraje schválila předložení všech projektů výzvy 08, včetně tedy vnitřní integrace s maximální částkou 21 670 000 Kč způsobilých výdajů, z nichž 15 %, tedy 3 250 500 Kč bude zajištěno z vlastních zdrojů žadatele. Soud má zapotřebí toto zdůraznit, neboť v listinných podkladech ke skutku I. je součástí spisového materiálu opakovaně spousta podkladů vztahující se k právě k dalším částem této veřejné zakázky, tedy ke zbylým projektům výzvy 08. Z odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a obž. Martinu K. pak vyplývá, že jediná snaha o ovlivnění studie proveditelnosti ze strany zástupců TESCO SW byla v tom, aby do zakázky na vnitřní integraci zadavatel, tedy Královéhradecký kraj, zařadil i pořízení software na správu majetku, což se nakonec nezdařilo. Veškeré snaha tedy vedla k tomuto cíli, který se nakonec nepodařilo realizovat. Pokud se týká podkladů pro Deloitte, soud vyslechl Ing. Štěpána J. (bod 116. rozsudku), který uvedl, že v letech 2010 - 2011 pracoval jako konzultant v Deloitte, jeho práce souvisela s veřejnými zakázkami, jejich společnost poskytovala služby poradenství pro kraje. Dělal pro kraj přípravné studie (pozn. soudu studie proveditelnosti) pro následné zakázky, které úřad poté vypsali. Na pozici konzultanta navštěvoval KÚ, pracovníky IT, připravovali, jakým způsobem by ty zakázky měly být koncipovány. Na tvorbě této studie se účastnil i jeho kolega Martin K., manažer Michal Š. a kolega Martin B. Pokud má uvést, jakým způsobem byla studie zpracována, uvádí, že byly vypsány typové projekty, co by jednotlivé zakázky měly obsahovat, asi jaká částka finančního objemu a v typových projektech hledal KÚ uplatnění, jestli se jim to hodí nebo ne. Oni typový projekt zpřesnili, studie je tím zpřesněním typových projektů. Za zadavatele se toho účastnili Ing. P. jako vedoucí IT oddělení a obž. K., za KÚ to bylo všechno. Na tvorbě studie proveditelnosti se nepodílela další společnost přímo, ale byli v kontaktu s některými společnostmi, protože oni technologická řešení neznají, sami si vyžadují, jaké jsou technologické možnosti, k nějakému naplnění parametrů toho typového projektu. Tedy se nepodíleli, ale poskytli nějakou součinnost, materiály typu prezentace k nějakému produktu, který nabízí. Názvy společností, které poskytly konzultaci, si nezpomene, možná TESCO SW a ještě další, bylo jich několik. Pokud je mu sdělen název společnosti A-Scan, tak je možné, že i tato společnost nějakým způsobem poskytla součinnost. Osoby obžalovaných se samy nepodílely na zpracování studie proveditelnosti, ale třeba zprostředkovaně poskytly, co jejich společnost nabízí, co má ve svém portfoliu služeb, oni z toho nějakým způsobem vycházeli a paralelně požádali jinou společnost o srovnání, aby pochopili, jaké to řešení je a jestli je vhodné o tom uvažovat. Je možné, že v rámci konzultace poskytl on, nebo někdo jiný, těm konzultantům pracovní verzi studie proveditelnosti. Protože oni jako konzultanti přesně nevěděli, co píšou, tedy jakoby nějaká oponentura, umožnit zvalidovat, že technické řešení je takové, jaké se nabízí. Nebyl v části jím zpracovávané nikým ovlivňován, ani tlačen, aby uvedl závěr, který by byl v rozporu s jeho přesvědčením. Myslí si, že studie proveditelnosti neobsahovala skutečnosti, které by byly utajované, je velmi obecná, je víceméně veřejná. Studie proveditelnosti ve finální verzi nebyla diskriminační. To je to podstatné, co svědek uvedl, kdy pokud se nahlédne

do typové studie proveditelnosti, byla skutečně součástí typové studie kapitola týkající se variantního řešení. Pokud obžaloba nepředloží minimálně odborné vyjádření, které by zhodnotilo finální studii proveditelnosti, ze kterého by vyplývalo, že v nějaké konkrétní části je studie diskriminační, je zvýhodňující, vede k jedinému produktu a není to v ní uvedeno, pak je možno teprve dospět k závěru, že se obžalovaní případně dopustili protiprávního jednání. Znovu soud poukazuje na to, že v této části I. ani obžaloba sama netvrdí, že by úpravy studie proveditelnosti byly činěny ve prospěch konkrétních společností, budoucích potencionálních soutěžitelů, pouze konstatuje poskytnutí podkladových materiálů, úpravy či revize, aniž by bylo konkrétně opět poukázáno na konkrétní pasáž, která byla případně na podkladě takové úpravy do studie zanesena a že by se objevila i ve finální verzi, to již nebylo zkoumání vůbec. Dále je nutno opět zdůraznit i výpověď svědka Ing. Bohumila P. (bod 115. rozsudku), který podrobně popsal, jakým způsobem probíhalo zpracování studie proveditelnosti, posléze zadávací dokumentace, byť svědek uvedl, že neví o tom, že by se na studii proveditelnosti kromě zástupců kraje a Deloitte podílely další třetí subjekty, jednak toto jeho prohlášení neznamena, že automaticky poskytnutí podkladů ze strany TESCO SW spol. Deloitte je protiprávním jednáním. Deloitte z těchto podkladů vycházelo, studie proveditelnosti je obecná, naopak pokud svědek jako pracovník IT následně uvedl, že by byla studie proveditelnosti diskriminační, nebo, že by byl někdo upřednostněn, to si v žádném případě nemyslí, a to ani z hlediska technického dodání. Proto ani poskytnutí případných podkladů pro Deloitte nemůže být protiprávním jednáním, pokud výsledek je technicky neutrální a nikoho nediskriminuje a nevede ke konkrétnímu dodavateli. Sám svědek připustil, že zástupci TESCO SW jim v tomto případě rovněž prezentovali své zkušenosti z vnitřní integrace z jejich zakázky na karlovarském kraji.

995. Ve vztahu k zásahům do zadávací dokumentace soud opět odkazuje na podrobný rozbor a odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a obž. Martinu K. Znovu soud zdůrazňuje výpověď svědka Ing. P., kdy svědek sám minimálně třikrát uvedl ve své výpovědi, že technickou specifikaci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Kompletní integraci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje* zpracovával on, spolu s kolegy z IT oddělení. Ani z výpovědi ostatních svědků, kteří se ke skutku I. ve svých výpovědích vyjadřovali, jedná se o svědka Ing. Vlastimila P. (bod 81. rozsudku), Ing. Víta S. (bod 82. rozsudku), Aleše H. (bod 102. rozsudku), Ing. Jana B. (bod 108. rozsudku), Ing. Josefa T. (bod 120. rozsudku), JUDr. Jana J., Ph.D. (bod 121. rozsudku), soud nezjistil nic, co by podporovalo obžalobu.
996. Pokud k tomu soud připočte, že zadávací dokumentace prošla kontrolou minimálně pobočkou CRR, že veřejná soutěž byla vyhlášena v režimu otevřeného nadlimitního zadávacího řízení, že se s nabídkou do výběrového řízení přihlásilo celkem 11 uchazečů, jediným kritériem byla nabídková cena, předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla v zadávací dokumentaci uvedena ve výši 18 232 500 Kč a šlo o cenu nejvýše přípustnou a nepřekročitelnou s tím, že nabídka s vyšší cenou bude vyřazena ze soutěže, že do konečného hodnocení bylo postoupeno 6 nabídek, zbylí uchazeči byli vyloučeni, že ani přes osobní účast obž. Martina K. jako člena hodnotící komise, nabídka TESCO SW nebyla nabídkou vítěznou, ale vyhrála společnost Telefonica s nabídkovou cenou 6 816 150 Kč (tedy hluboko pod odhadovanou hodnotou zakázky), pak soud jednak nemá pochybnosti o objektivitě zadávací dokumentace, o objektivitě výběrového řízení a nevidí jediný důvod, přes potencionálně jediný závadový telefonát, do této veřejné soutěže zasahovat. Jedná se o uskutečněný hovor mezi Josefem T. a Michalem T. dne 21. 2. 2013, z něhož vyplývá, že obsahem hovoru jsou aktuální informace o stavu veřejných zakázek v Pardubicích a Hradci Králové a kdy podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav *je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW promítly do textu zadávací dokumentace, zda má k dispozici Michal T. poslední verzi, ten mu sděluje, že nemá, protože se kolem toho bavili a řekl, že de facto se to v ničem zásadním neliší. Obž. Josef T. odpovídá, že nejde o posílání, ale o to, jestli věci, co oni dali, jestli se to promítlo. Michal odpovídá, že mu řekl, že ano. Sice z hovoru vyplývá, že zřejmě určité zásahy do zadávací dokumentace činěny byly, že o nich měl obž. Michal*

T. případnou vědomost, ovšem opět není z důkazů zřejmé, jaké konkrétní zásahy a v jakém rozsahu byly učiněny, přitom v předchozím odůvodnění bylo soudem poukazováno na spoustu přímo detekovaných úprav, které žádným způsobem nikoho nemohly zvýhodnit, naopak byly často ve prospěch otevřené soutěže.

997. K bodu I. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo nabídky, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídky, kterých společností, se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neobsahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku I.
998. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Michalu T., MBA, že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, proto jej soud ve všech projednávaných bodech zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. David T.

999. Obžalovaný k bodům A., C., D, E., F., H., CH. a I. obžaloby uvedl (č. l. 40744 a násl.), že v TESCO SW působil jako architekt informačních systémů, což vyžaduje řadu odborných znalostí z oblasti IT, hardware, software, aplikací, sítí. Kromě návrhů informačních systémů poskytoval řadu konzultačních služeb a poradenství různým partnerům. Vzhledem k chybějící formalizaci tohoto procesu ze strany zákona, měly tyto konzultace různé formy podle toho, jak kdo aktuálně po něm informace požadoval. Vždy se jednalo o odbornou činnost, která byla poskytována jejich společností zdarma, nikdy nikomu neplatili za to, aby prosazoval jejich připomínky. Projekty eGovernmentu byly složité a komplexní. Je nereálné, aby zadavatelé, nebo jejich poradci, měli odborníky na všechny různé provozy, proto zadavatelé nebo jejich poradci konzultovali jednotlivé specifické potřeby s dodavateli těchto provozů. Vždy se jednalo o obecné formulace, které neměly nikoho zvýhodnit. Obžaloba zcela ignoruje roli subjektů, které kontrolovaly studie proveditelnosti nebo zadávací dokumentaci. Součástí žádosti o dotaci byly studie proveditelnosti, které měly závaznou osnovu, kterou ministerstvo uveřejnilo na svých stránkách a definovalo, jaké kapitoly má studie proveditelnosti mít. Její součástí v kapitole 7 je tzv. poptávkové řízení, kdy zpracovatel studie je povinen komunikovat s jednotlivými dodavateli a popisovat různé varianty řešení, včetně cenové relace. Každá zpracovaná žádost o dotaci spolu se studií musela projít schvalováním ze strany orgánů zadavatele, radou kraje nebo obce, je tedy nemyslitelné, aby byli schopni ovlivňovat a ovládat rady Zlínského kraje, Olomouckého kraje, rady města Přerova atd. Následně byla žádost o dotaci se studií předána řídicímu orgánu ke kontrole i po věcné stránce. Podílela se na tom řada expertů, hodnotitelů, kteří žádosti přiřazovali body. Po schválení žádosti zadavatel mohl začít realizovat projekt. Musel zpracovat zadávací podmínky, jejichž součástí jsou technické specifikace. Na tyto si většinou opět najal poradce, protože zadavatelé, až na výjimky jako Pardubický, nebo Hradecký kraj, neměli dostatek znalostí a odborníků. Tito najatí poradci opět konzultovali jednotlivé technické požadavky s potenciálními dodavateli, vždy se jednalo o obecné formulace bez vazby na konkrétní produkt nebo technologie. Takto zpracované zadávací dokumentace šly na právní kanceláře, které do nich doplňovaly hodnotící a kvalifikační kritéria. Ve všech zadávacích řízeních se hodnotilo zejména na cenu, nemohl si tedy zjednat výhodu, když se následně soutěžilo podle ceny. Právní kanceláře doplnily a zkompletovaly zadávací dokumentaci a tato opět odcházela na řídicí orgán ke kontrole na diskriminaci. Následně i poté, co byla veřejná zakázka vyhlášena, měli jednotliví dodavatelé možnost v případě, že by se objevilo v zadávací dokumentaci něco nejasného nebo diskriminačního, skrze institut doplňujících dotazů požadovat žádost o vysvětlení. Pokud odpověď zadavatele nebyla uspokojivá, dodavatelé měli právo námitek a případně se obrátit na ÚOHS ke zjednání nápravy. Konzultace poskytoval z několika důvodů. Jednak pracoval jako

architekt informačních systémů, bylo proto logické, že se na něj obracely konzultační firmy se žádostmi o know-how. Jednak jejich firma dodávala již před realizací projednávaných veřejných zakázek celou řadu předcházejících, kde získali kompetenci v oblasti eGovernment, např. projekt centrální identity, nebo projekt vnitřní integrace Karlovarského kraje. Jednak z celé řady projektů měli u zákazníků již vlastní služby, vlastní produkty a bylo nutné, aby se k případné integraci s ostatními produkty vyjadřovali. Na své činnosti neshledává nic trestného, jednalo se o běžnou činnost v oboru IT, která nebyla zakázána žádným právním předpisem. Aby nedocházelo k diskriminaci, jsou požadavky na IT nikoli konkrétní, ale jsou to obecné formulace, které lze naplnit ze strany dodavatelů různými produkty a technologiemi. Je přesvědčen, že nikdy nikoho nezvýhodnil, nikdy nikoho nediskriminoval, jeho případné připomínky byly obecné, věcné, k danému tématu a jejich cílem bylo, aby chránily a byly výhodné pro zadavatele. Nikdy neprosazoval vlastnosti, nebo úpravy, které by byly pro ostatní dodavatele diskriminační, pro zadavatele nevýhodné, nebo které by zvýhodňovaly jejich společnost. Tuto skutečnost podporuje fakt, že TESCO SW neuspěla v celé řadě výběrových řízení, kde on poskytoval konzultace. Co se týče společných nabídek, vždy se jednalo o složité plnění a bylo nezbytné komunikovat s ostatními subjekty na trhu IT, které se specializovaly na jiná odvětví, oblasti či provozy, než oni. Ve valné části projektů nebyli schopni sami podávat nabídku. Zase mu hlava nebere, že je hlavou organizovaného zločinu, měl si zjednat a nachystat výběrové řízení, aby se jich potom nemohl účastnit s nabídkou. Soukromé emaily ke komunikaci používal v situaci, kdy neměl přístup k firemní schránce, nebo potřeboval řešit soukromé záležitosti. Rozhodně nepovažuje použití soukromých emailů za konspirační a trestné. Navíc jím zasílané emaily nebyly šifrované a zabezpečené. V případě, že by chtěl své aktivity maskovat, s ohledem na své znalosti a dovednosti by užil jiných prostředků. Všechny projekty byly dokončeny, byly řádně předány, provozovány po celou dobu udržitelnosti, nemohla tedy vzniknout škoda. Obžaloba v žádném skutku nerozporovala cenu dodávky, její kvalitu nebo její smysluplnost. Pokud by chtěl zjednat přednost pro TESCO SW, musel by použít odkaz na nějaké velmi specifické a konkrétní technologie, které by nikdo jiný nedělal, musel by odkázat na nějaké konkrétní produkty, které dělá jen TESCO SW. Použití specifických, zcela nestandardních technologií, nebo použití konkrétních produktů v zadávací dokumentaci neprosazoval, nikde se neobjevily a neprošly by přes celou řadu kontrolních bodů. Oblast vnitřní integrace byla poměrně nová, v zásadě nikdo na trhu nevěděl, co se touto oblastí myslí. TESCO SW díky tomu, že uspělo v první zakázce na vnitřní integraci Krajského úřadu Karlovarského kraje, měli z tohoto důvodu zkušenost, proto byli oslovení od řady poradenských firem, aby se o tyto informace podělili. On zpracoval prázdnou šablonu, ta putovala po celé řadě subjektů a různě se do ní doplňovaly věcné problematiky. Státní zástupce mu ji připisuje, že na ní aktivně pracoval, protože ji vytvořil. On ji jednou vytvořil, když byla prázdná, ale Word nechá autorství původnímu autorovi, aniž by to bylo v kontextu s vlastním obsahem dokumentu. Není si vědom, že by vyhotovoval nepravdivé dokumenty, za všemi konzultacemi a připomínkami si stojí a je schopen si je odborně obhájit před jakýmkoliv znaleckým zkoumáním. Ve vztahu ke stejným chybám v nabídce TESCO SW a AutoCont v rámci skutku C. doplňuje, že chyba v nabídce se týkala produktu MS SQL od Microsoft, konkrétně šlo o uvedení „standard edice“, namísto „enterprise edice“. Každá edice vyžaduje jinou licenci. Microsoft distribuoval v dotčených letech své produkty v licenčních programech SELECT výhradně skrze partnery. Protože si zadavatel v zadávací dokumentaci vyhradil dodávku licencí v licenčním programu SELECT, muselo TESCO SW v rámci sestavování nabídky oslovit AutoCont s plněním v oblasti licencí produktu Microsoft. Vzhledem k tomu, že AutoCont sestavoval vlastní nabídku, a zároveň byl poddodavatelem TESCO SW v oblasti produktů Microsoft, objevila se totožná chyba v obou nabídkách. Ke spolupráci TESCO SW s AutoCont doplňuje, že AutoCont byla poddodavatelem při zakázce C. výlučně v oblasti licencí produktů Microsoft. Protože AutoCont byla poddodavatelem TESCO SW i v rámci skutku A., kdy projekt měl jak realizační, tak servisní fázi, která trvala až do roku 2016 a plnění ICT centra v rámci projektu 09, tedy skutku C., navazovalo na technologické centrum v rámci projektu 06, tedy skutku A., z tohoto plynula potřeba vzájemné

komunikace mezi TESCO SW a AutoCont v rámci projektu 09. V rámci projektu 09 neposkytla TESCO SW žádné finanční plnění AutoCont, vyjma úhrady za licence produktu Microsoft.

1000. V závěrečném návrhu obžalovaný zkráceně zopakoval svou argumentaci (č. l. 43645 – 43648) a dále uvedl, že z žádného právního předpisu neplyne a neplynulo, že by nemohl komunikovat se zadavatelem nebo jím pověřeným zástupcem, zvláště když jej tyto osoby oslovovaly jako technického experta. Ze spisu a ani z výpovědí svědků neplyne, že by konzultace a výstupy z nich kohokoliv zvýhodňovaly, kdy již v přípravném řízení musela obžaloba vědět, že výslednou podobu zadávací dokumentace kontroluje CRR, které v zadávací dokumentaci ani ve studii proveditelnosti neshledalo žádné prvky diskriminace nebo nezákonného zvýhodnění. Nemohli si tedy zjednat výhodu, pokud zadávací podmínky neobsahovaly žádné zvýhodňující podmínky a hodnocení nabídek bylo transparentní. Nelze kriminalizovat běžné obchodní jednání, kdy byl na trhu aktivní a snažil se zadavateli pomoci se zorientovat ve složité problematice. Podkladové dokumenty, které mohl mít k připomínkování před uveřejněním, vždy podléhaly připomínkování a finalizaci ze strany pracovníků zadavatele, kteří nesli odpovědnost za jejich výslednou podobu, navíc obžaloba vůbec nezkoumala rozsah provedených úprav a ani jejich autorství či srovnání obsahu těchto podkladů s finální verzí. Obžaloba v žádném z předložených dokumentů nespécifikovala, jakou konkrétní podobu měl TESCO SW zjednat, přesto, že v usnesení ze dne 11. 3. 2016 NSZ mimo jiné konstatuje, aby policejní orgán a dozorující státní zástupce výrazně vymezil povolenou míru účasti budoucích soutěžitelů o veřejnou zakázku při přípravě zadávací dokumentace vůči nezákonným manipulacím s uvedenými doklady i se samotným řízením týkající se předmětných veřejných soutěží, kdy obžaloba na tento pokyn rezignovala. Není mu jasné, proč sama obžaloba nenechala zpracovat znalecký posudek na případnou diskriminaci zadávací dokumentace. Co se týče časové výhody, existovaly dostatečně dlouhé lhůty, kromě předběžných oznámení připravovaly některé kraje či obce obdobné projekty dříve než jiné, tedy se všichni mohli dopředu seznámit s tím, jak to bude vypadat u těch pomalejších obcí či krajů. Jak vyplývá z právního posouzení od MMR, zákonodárce si byl vědom této možné asymetrie, a proto stávil lhůty pro zpracování nabídky takové, aby tuto potenciaální asymetrii eliminoval a zhojil. Soutěžní lhůty byly u většiny veřejných soutěží delší, než zákon definuje, nemohlo tedy dojít k časovému zvýhodnění ani teoreticky. Nepodílel se na vypracování krycí nabídky, pokud zpracoval texty do nabídky, vždy činil s vědomím, že se jedná o soutěžní nabídku. Vzhledem k šíři plnění veřejných zakázek a jejich požadavků na kvalifikaci se s ohledem na aktuální kapacitní možnosti, technologický profil a výrobní schopnosti, byli nuceni v celé řadě soutěží hledat partnery, aby měli potenciál uspět. Pokud by bylo zadání údajně výhodné pro jejich společnost, tzv. jim na míru, nedávalo smysl, aby k zadávací dokumentaci dávali věcné a racionální připomínky, které by nebyli následně schopni samostatně sami splnit. Přítomnost konkurenčních nabídek, kdy u všech skutků byla podána vždy minimálně jedna další nabídka, svědčí naopak o tom, že předmět plnění byl definován transparentně a kvalifikační kritéria byla stanovena nediskriminačně, nehledě k tomu, že v řadě žalovaných zakázek nezmáhali. Z obhajobou předložených posudků vyplývá, že TESCO SW nevznikl realizací předmětných zakázek žádný prospěch, natož značný.
1001. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu zdůraznil především právní stránku projednávaných trestných činů (závěrečný návrh v písemném znění je na č. l. 44057 – 44062) a soud odkazuje na toto písemné znění.
1002. Ve vztahu k podané obžalobě je soudem ve stručnosti konstatováno, že obž. Davida T. se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, včetně vymezení údajných úkolů. Navíc je jeho jednání úzce propojeno s jednáním dalších dvou zástupců společnosti TESCO SW, tedy obž. Josefa T. a obž. Michala T., proto odůvodnění ve vztahu k těmto třem obžalovaným bude podobné. V bodě A. obžaloby je jeho jednání popsáno ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl *obdržet po předchozí dohodě od Ing. Jakuba K., syna náměstka primátora Statutárního města Přerov,*

kteřím měl spolupracovat s obž. Ing. Pavlem Ch., dosud neveřejnou studii proveditelnosti. Dále měl obž. David T. prostřednictvím obž. Ch. jednak prosazovat v době od 11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 změny zadávací dokumentace a jednak prostřednictvím obž. Ch. získat doposud neveřejné materiály a podklady k budoucí zakázce, konkrétně hrubou kalkulaci HW a SW spočívající v nabídce AutoCont č. PN00085663-3 pro technologické centrum, dále technické specifikace, studii proveditelnosti, základní popis infrastruktury Magistrátu města Přerov, strukturu rozpočtu zakázky a verzi 01 kalkulace zakázky a dále měl obž. David T. schůzku na Magistrátu města Přerov s vedoucí oddělení informatiky Ing. Jitkou K., na které projednávali nejméně rozsah projektu. Ve vztahu k zadávací dokumentaci a její potencionální úpravě je obžalovanému kladeno za vinu, že v době od 9. 8. 2010 do 22. 9. 2010 obž. David T. společně s obž. Josefem S., jednatelům s cílem získat pro AutoCont dodávku dílčího plnění zakázky, a obž. Pavlem Ch., prostřednictvím emailové komunikace upravovali zadávací dokumentaci, včetně technické specifikace předmětu plnění, zejména v souvislosti s vnitřní integrací a řešením technického zadání pro technologické centrum do podoby vyhovující společností TESCO SW a AutoCont, včetně rozdělení plnění této zakázky. Dále v obžalobě následuje ve vztahu k obžalovanému až popis jeho jednání v době po zveřejnění samotné veřejné zakázky, kdy měl obž. David T. připravit a odeslat dva dotazy na zadavatele k již zveřejněné zadávací dokumentaci, a to včetně formulace odpovědi nejméně na dotaz č. 2 a následně s dosud nezjištěnou osobou zastupující zadavatele měl zajistit, aby předem naformulovaná odpověď nejméně na dotaz č. 2 byla v dodatečných informacích č. 3 zadavatele zaslána oficiálně všem uchazečům o zakázku.

1003. Po vyhodnocení předložených důkazů soud ve vztahu ke studii proveditelnosti uvádí, že v tomto případě byly zpracovávány dvě studie proveditelnosti. První studii proveditelnosti pro projekt Technologické centrum ORP Přerov a elektronické spisové služby v území zpracovávala EUNICE na základě smlouvy s městem ze dne 7. 8. 2009 a byla zpracována k datu 29. 1. 2010. Druhou studii proveditelnosti pro projekt Vnitřní integrace úřadu ORP Přerov zpracovávala rovněž EUNICE na základě smlouvy ze dne 11. 3. 2010, a tato byla zpracována k datu 9. 5. 2010. Obě studie byly následně přílohou zadávací dokumentace na předmětnou veřejnou zakázku. Pokud je tedy obžalobou tvrzeno, že obž. David T. získal studii proveditelnosti emailem ze dne 2. 6. 2010, je pravdou a z důkazů vyplývá, že získal studii proveditelnosti k vnitřní integraci, ovšem jakákoli domluva o jejím získání/zaslání mezi ním, či jiným zástupcem TESCO SW, a obž. Ch. ze spisu nevyplývá. Jak uváděli obžalovaní, studii jim poslali z RPSC za účelem odborných konzultací, sami se o studii nezajímali. V předmětném emailu, který tedy zasílá Jakub K., tento uvádí, že posílá studii na podkladě sjednané dohody, ale tuto evidentně tedy sjednával K., nikoli obž. Ch. a dohoda není blíže specifikována, není tedy vyloučeno, že dohoda mohla znít na poskytnutí odborné konzultace. Navíc, jak soud uvedl, v této době již byla podoba studie proveditelnosti hotová a nešlo do ní nijak zasahovat. Ani v kontextu dalšího dokazování soud opět na tomto jednání obžalovaného nespaturuje ničeho protiprávního. Pokud je dále v další části obžaloby uváděno, že obž. David T. spolu s obž. Josefem T. (opět prostřednictvím obž. Ch.) získali další dosud neveřejné materiály v době od 15. 6. 2010 do 17. 8. 2010, mezi nimiž je opět uvedena i studie proveditelnosti, tentokrát se jedná o studii proveditelnosti k technologickému centru. Opět již byla tato druhá studie zpracována a ve finálním stavu, opět tedy nešlo podobu studie proveditelnosti měnit. Ve vztahu k hrubé kalkulaci HW a SW, jde o hrubou kalkulaci v podobě oné nabídky od AutoCont, která byla v rámci průzkumu trhu v obecných částkách převzata do studie proveditelnosti na technologické centrum (předběžné nacenění za účelem získání odhadované ceny) a vycházela z ní i dotační žádost, kdy dokonce obž. Ch. uvádí, že aktuálně je hrubá kalkulace dokonce nižší, než žádali (mysleno ve vztahu k žádosti o dotaci). Tuto hrubou kalkulaci od AutoCont vyžádali sami zástupci města Přerov, jak vyplývá z důkazů a právě za tímto účelem, aby měli představu o možné částce. Je otázkou, pokud mělo docházet ke koordinaci kroků mezi TESCO SW a AutoCont, proč si tuto hrubou kalkulaci nevyžádali zástupci TESCO SW přímo od AutoCont. Ve vztahu ke struktuře rozpočtu zakázky, jde o email ze dne 12. 8. 2010, kdy obž. Pavel Ch. sděluje Davidu T. emailem v předmětu „číslo“, že: *Struktura je následující ... a uvádí dvě částky, jednu ve výši 10 987 043 Kč, druhou ve výši 1 520 000 Kč s tím, že obě jsou včetně DPH*, jde o limity obsažené v studii proveditelnosti. Jinými slovy, soud

připouští, že se obž. David T. snažil dostat před tím, než byla veřejná zakázka vypsána, k některým podkladům. Nešlo však o to, že by tyto podklady dále ovlivňoval či měnil, mohl maximálně společnosti TESCO SW přinést potencionální časovou výhodu na přípravu nabídky, což bude dále ještě rozvedeno.

1004. Ve vztahu k zadávací dokumentaci a jejímu ovlivnění soud odkazuje zcela na odůvodnění ve vztahu k obž. Pavlu Ch., kde soud velmi podrobně posoudil předložené důkazy a provedl jejich zhodnocení. Stěžejní je pro soud ta skutečnost, že pokud je tvrzeno, že zadávací dokumentace v rámci předmětu plnění byla údajně upravována ve prospěch TESCO SW, toto nebyl soud schopen posoudit bez minimálně odborného vyjádření. Bez takového vyjádření lze posoudit maximálně, zda obžalovanými připomínkováná a měněná kvalifikační kritéria jsou či nejsou diskriminační, k čemuž soud provedl rozbor ve shora uvedených bodech obžaloby s tím, že takové zásahy neshledal. Že pak zadávací dokumentace nebyla upravována obž. Davidem T. do podoby vyhovující TESCO SW, to nakonec objektivně vyplývá ze znaleckého posudku předloženého obhajobou.
1005. Pokud jde o schůzku konanou dne 6. 8. 2010 a časově předcházející úpravám zadávací dokumentace, tato zřejmě proběhla, vyplývá to z emailu ze dne 9. 8. 2010, kdy její průběh komunikuje obž. David T., nikoli obž. Josef T. Mimo jiné obž. David T. sděluje obž. S., že *v pátek v Přerově dopadli docela dobře. Po chladném přijetí nakonec diskutovali 1,5 hodiny. Byli přítomni i správci systému. Nemyslí si, že opozice Novellu by byla nepřekonatelná. Jinak rozsah projektu by mohl být následující: IDM – rozšíření stávajícího, Helpdesk, TC.* Kdo byl skutečně přítomen schůzce, to nelze s jistotou tvrdit (mimo zřejmě samotného obž. Davida T., který o ní referuje), nicméně šlo o oficiální schůzku v prostorách magistrátu, za přítomnosti dalších pracovníků IT oddělení a je pravděpodobné, že byl projednáván rozsah požadovaného plnění v rámci projektu. Vyplývá to z těch tří bodů sdělovaných Davidem T. v podobě IDM, Helpdesk a TC (technologické centrum), čemuž odpovídá i výsledná zadávací dokumentace v části A. Nicméně jde dle soudu opět o zcela normální obchodní jednání, není nic špatného či dokonce protiprávního na tom, když se obchodník snaží něco prodat a prosadit, zvláště má-li řešení má pro úřad přínos. Stačí si přečíst svědeckou výpověď např. svědka Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), jakožto zástupce společnosti Microsoft, který popisuje naprosto totožnou obchodní činnost. Navíc předmětem veřejné zakázky nebyly ve výsledku pouze tyto tři dílčí části, ale v části B. i spisová služba, je tedy zřejmé, že i tak měli zástupci města vždy konečné slovo v tom, co budou v rámci projektu a následně veřejné soutěže požadovat k dodání. Nehledě k tomu, že rozsah předmětu dodávky byl předjednan i v rámci žádosti o dotaci. K výše uvedenému emailu má soud ještě jednu podstatnou připomínku, kdy z jeho obsahu dle soudu nelze usuzovat na společné jednání zástupců TESCO SW a obž. Radka N. z Novell jako členů organizované skupiny, spíše zcela naopak. Obž. David T. totiž píše o *překonání opozice ze strany Novell*, kdy Novell právě zastupoval obž. Radek N., který se měl dle obžaloby podílet na této trestné činnosti dokonce ve prospěch TESCO SW. Opět to potvrzuje vyjádření obž. Josefa T., že TESCO SW bylo úplně jedno, jestli bude subdodávku dodávat Novell, či Microsoft, v jakém prostředí bude úřad pracovat, pro ně z hlediska jejich nabídky nemělo žádný význam. Popřípadě to prokazuje tvrzení obž. Davida T., že každá ze společností byla autonomní a tvrdě hájila své zájmy.
1006. Zadávací dokumentaci připravovala společnost CPS consulting na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 16. 6. 2010, stejně jako následně tato společnost administrovala samotné výběrové řízení, včetně administrace dodatečných dotazů. Soud v řízení vyslechl všechny potencionální zástupce CPS, konkrétně svědky Ing. Josefa K. (bod 78. rozsudku), Ing. Michala S. (bod 55. rozsudku), popřípadě Kateřinu T. (bod 54. rozsudku). Tito ve vztahu k dodatečným dotazům uvedli pouze obecně, že pokud se dotaz týkal technické specifikace, tedy samotného předmětu plnění, tyto dotazy byly přeposílány zadavateli k zodpovězení, oni pak jen zajišťovali distribuci odpovědi všem uchazečům, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci. CPS mohla zpracovat odpovědi

na dodatečné dotazy, jen pokud se například týkaly právních věcí, ale i tak konečná odpověď byla vždy na zadavateli. Technickým věcem nikdo v CPS nerozuměl. Ve vztahu k dodatečným dotazům byly k důkazům předloženy jednak email ze dne 2. 12. 2010, kdy Jitka Š. z TESCO SW kontaktuje Arnošta H. ze společnosti TRIADA s.r.o., budoucí subdodavatel TESCO SW pro spisovou službu, kdy H. reaguje odpovědí, že: *v souladu s dohodou s panem T. posílá v příloze dotaz k ZD a návrh formulace odpovědi*. Dokument obsahuje formulaci dotazu k zadávací dokumentaci na zadavatele včetně naformulované odpovědi zadavatele. Tento email Š. obratem přeposílá obž. Davidu T. a v kopii obž. Josefu T. Samotný dotaz je koncipován následně (zkráceně): ... *Jelikož v předpokládané hodnotě veřejné zakázky pro část B. se, na rozdíl od části A., neuvádí ničeho o provozních nákladech. Ovšem v kapitole Servisní podmínky se počítá se servisem části B., ovšem není vymezen jeho rozsah a délka poskytování. Na základě výše uvedeného se domnívám, že se jedná o požadavek na garanci dodavatele tyto služby poskytovat minimálně po dobu 5 let, jejich cena však není zahrnuta do ceny plnění této veřejné zakázky. Je tento předpoklad správný?* Odpověď je pak koncipována následujícím způsobem: *Ano, tento předpoklad je správný. Zadavatel požaduje, aby dodávka SSL pro obce a jejich příspěvkové organizace zahrnovala poskytnutí potřebných licencí, implementaci a záruku provádění úprav na základě legislativních změn SSL po dobu 5 let. Zadavatel dále požaduje, aby dodavatel garantoval poskytování služeb souvisejících s provozem systému jednotlivým uživatelům v rozsahu dle potřeby, a na náklad jednotlivých obcí a příspěvkových organizací.* Následně dne 7. 12. 2010 obž. David T. posílá emailem z adresy xxx obž. Pavlu Ch. na adresu xxx pod předmětem „Re: výsledky zápasu“ a přílohou „výsledky.txt“ s textem, že *posílá slíbené výsledky*. Obsahem přílohy jsou připravené doplňující dotazy na zadavatele včetně předem naformulovaných odpovědí zadavatele. Jak pak vyplývá z listinných důkazů, odpověď na položený dotaz byla zadavatelem prostřednictvím CPS zveřejněna ve znění zcela odpovídající naformulovanému v emailu od Arnošta H.

1007. Z výše uvedeného pro soud vyplývá, že dotaz, včetně odpovědi na něj, připravil sám Arnošt H. Email zaslal obž. Davidu T. a na vědomí obž. Josefu T., kdy obž. Josef T. email přeposílá obž. Pavlu Ch. dne 7. 12. 2010. Nic víc, ani nepřímou, nelze z uvedených důkazů dovodit. Je nutno poukázat na skutečnost, že obž. Pavel Ch. v případě zakázky A. nebyl nijak smluvně s městem Přerov vázán. Dodatečný dotaz byl zcela jistě zaslán CPS i oficiální cestou. Není jediný důkaz, že by obž. Ch. tento email s dotazem dál přeposílal, nebo zajišťoval nějakou neoficiální cestou prosazení předem naformulované odpovědi. Svědkyně Ť. uvedla, že si sice konkrétně k této zakázce nevybavuje, že s otázkou od uchazečů bylo současně zasláno i znění odpovědi na položenou otázku. Možná ve formě nějaké domněnky, jak si tazatel myslí, že by to mělo být, ale určitě jim nikdo nepodsouval odpověď. Tedy i svědkyně obecně potvrdila, že se obecně stávalo, že s otázkou byla obecně naformulovaná odpověď ve smyslu, zda si uchazeč správně vysvětluje znění zadávací dokumentace. Soud v řízení vyslechl i svědka Arnošta H. (bod 53. rozsudku), který pouze uvedl, že je možné, že po prostudování zadávací dokumentace vznesl doplňující dotazy, již si nevzpomene, kolik dotazů bylo, ani neví, zda dotazy směřoval přímo na zadavatele, či na jinou osobu, která je měla teprve zadavateli doručit. Nevzpomíná si, zda vypracoval i odpověď na dotazy, ale oni se snaží dotazy formulovat tak, aby z toho bylo zřejmé, jakou odpověď očekávají. Obecně vznesou dotaz ve znění: *Předpokládám, že toto ustanovení je míněno tak a tak....* Zda jejich případně naformulovaná odpověď v rámci vzneseného dotazu byla zadavatelem zveřejněna, to si nepamatuje. Z výpovědi svědka tedy soud rovněž nezjistil nic bližšího. Dodatečné dotazy jsou přitom obvyklým nástrojem zadávacího řízení k objasnění zadávací dokumentace. Proč otázka dodatečných dotazů je pro obžalobu podstatná, že znění skutkové věty obžaloby nešlo zjistit. Pokud soud správně dedukuje, v tomto projednávaném případě je problém shledáván v tom, že ačkoli byly vzneseny dva dotazy na zadavatele (jejich znění je na č. l. 12395), přesné znění potencionálních odpovědí nebylo jejich součástí, ovšem v oficiální odpovědi v podobě Dodatečné informace č. 3 (č. l. 12397), zveřejněné dne 9. 12. 2010, jsou odpovědi zadavatele koncipovány přesně tak, jak byla předem navržena odpověď. Je tedy zřejmé, že nějakým „kanálem“ se odpověď dostala do sféry zadavatele a zadavatel ji převzal do oficiálního znění prostřednictvím CPS. Nabízí se samozřejmě odpověď, že tak bylo učiněno prostřednictvím obž. Ch. Ovšem co je podstatou

odpovědi a jaký měla předem naformulovaná odpověď faktický význam, tím se obžaloba nezabývala. V bodě 89. obžaloby je sice uvedeno, že: *v průběhu zpracování nabídky si pak předložením zadavateli předem zpracovaných odpovědí na otázky stran nákladů souvisejících s údržbou, aktualizací a servisem zajistili, aby tyto náklady byly řešeny buď novým smluvním vztahem, nebo, aby o ně byla navýšena celková cena zakázky*, ovšem takové vysvětlení je vnitřně zcela rozporné a nelogické. Nemohli si obžalovaní či soutěžitelé (kteříkoliv) předem definovanou odpovědí zajistit obě možnosti, ale buď pouze jednu, nebo pouze druhou, ale nikoli obě. Naopak tím, že zadavatel převzal předem naformulovanou odpověď, bylo docíleno pouze a jen toho, že zadavatel potvrdil, že předběžná cena poptávaného plnění v sobě zahrnuje i cenu za dobu 5-ti leté podpory a údržby, čímž dle soudu právě zadavatel vyloučil možnost uzavření smluvního vztahu na tuto podporu, což by byly další finanční prostředky, které by musel zadavatel, tedy město Přerov, po implementaci dodaného plnění hradit navíc. Navíc hradit ze svého rozpočtu a nikoli z dotačních prostředků. Jinými slovy, dle soudu tento postup městu Přerov fakticky pouze a jen ušetřil finanční prostředky. Navíc, odpověď byla nadefinovaná zcela ve shodě s obvyklým stavem věci, protože při těchto zakázkách se obecně všude cena plnění skládala nejen z dodávky a implementace, ale i z následné 5-ti leté podpory. Naopak by jako potenciálně závadné považoval soud, pokud by byla odpověď „tlačena“ do podoby, že cena za provoz bude řešena samostatně a dodatečnou smlouvou, jednak jak soud uvedl, by šlo o finanční prostředky pro dodavatele navíc, jednak by dodavatel měl v podstatě na zadavatele „velkou páku“ na stanovení si ceny za toto jím implementované následné provozování.

1008. V bodě C. ve vztahu k popsanému jednání obž. Davida T. je obžalovanému nejdříve kladeno za vinu, že: v době od 15. 6. 2010 do 21. 6. 2010 připomínkoval a doplnil prvotní podkladový materiál k IOP výzvě 09, který prezentoval dne 21. 6. 2010 František H. a přispěl tak k prosazení přípravy a podání žádosti o dotaci. Soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Pavlu Ch. a může jen zopakovat, že popis této aktivity v sobě sám o sobě nenese ničeho protiprávního a jde o běžnou obchodní činnost. Je zcela na zástupcích města (rady a zastupitelstva) rozhodnout o tom, zda se výzvy účastní se svým projektem či neúčastní, v jakém rozsahu, a že si nechají jako osoby neznalé IT problematiky, přednést a prezentovat, co všechno výzva umožňuje, aby se mohli rozhodnout, co z možností výzvy využijí, na tom není absolutně ničeho protiprávního. Tato pasáž v obžalobě uvedená může maximálně poukazovat na potenciální zájem o budoucí plnění. Jinak v kontextu edukace veřejných zadavatelů soud odkazuje např. na svědeckou výpověď Ing. Rostislava B. (bod 77. rozsudku), který uvedl jako zástupce Microsoft, že předmětem jeho činnosti v Microsoft byla edukace zákazníků, kdy se snažili zákazníky přesvědčit, že mají lepší technické produkty, než jejich konkurence. Ve vztahu k veřejné správě jako potenciálního zákazníka výslovně uvedl, že v rámci technologických center byly během jednoho dne firmy jako Oracle, VMware, oni za Microsoft u zákazníka a každý prezentoval své produkty a jejich vlastnosti. Zákazník se pak rozhodoval, dělal si jasno, co který produkt umí. Když byly vyhlášené tyto výzvy, tzn. rok 2008/2009, tak oni za Microsoft také připravili dokument, se kterým všechny seznamovali, pak to kolegové umístili i na web, aby to nemuseli posílat. Jejich cílem bylo, aby se k tomu každý potenciální zákazník dostal a mohl z toho čerpat. Byli rádi, pokud někdo něco použil z technických vlastností takto jimi prezentovaných produktů a zapracoval je do svých řešení. Tolik výpověď svědka B. Pokud by bylo obžalobou namítáno, že je rozdíl mezi umístěním na internetu a osobní prezentací, soud dále odkazuje na výslech svědka Mgr. Radka B. (bod 83. rozsudku), který vypovídal z pozice zaměstnance ICZ, že když v souvislosti s výzvou ICZ vyvinula produkt ICZ DESA, aby se produkt dostal do podvědomí úřadů, prezentovali jej na různých veřejných akcích potenciálním partnerům, zvali si krajské úřady, aby jim vysvětlili problematiku, jak se dá řešit. Bylo, jak svědek uvedl, zcela běžné komunikovat se zástupci veřejného sektoru o nových produktech v oblasti IT. K tomu soud dodává, že ačkoli obžaloba de facto popisuje jednání, kdy zástupci potenciálních dodavatelů prezentují pouze obecně možnosti výzvy, není ani prezentováno konkrétní potenciální vlastní řešení, kterým by mohla být výzva naplněna, tak svědek B. hovořil i o prezentaci již konkrétního produktu, kdy z hlediska vnímání obžaloby popisuje ještě potenciálně

závažnější jednání, která však svědek vnímá jako naprosto běžnou obchodní činnost. Ve stejném duchu o zasílání prezentací potencionálních řešení hovořil svědek Ing. Jirí Z. (bod 62. rozsudku) a další, včetně zástupců zadavatelů, např. svědek Mgr. Jirí Š. (bod 87. rozsudku). Na svědka Z., zaměstnance společnosti Marbes, výslovně soud upozorňuje, protože tento popsal tehdejší praxi, kdy doslova uvedl, že: běžně poskytovali (Marbes) produktové materiály potenciálním obchodním zákazníkům, protože tito nedokázali popsat ten produkt vzhledem k rigidnosti zákona o zadávání veřejných zakázek, ale co si z toho klient vybral a jak to seskládal, to bylo na klientovi. A nejen oni posílali informace, ale pochopitelně zcela standardně a transparentně je posílala i konkurence. Byl to normální běžný postup a dost často z těch finálních zadávacích dokumentací viděli, že v něčem byli úspěšní oni a v něčem konkurence. Navíc onen dokument, který měl obž. Ch. spolu s obž. T. připomínkovat, nazvaný jako Přehled možných řešení, se nachází na č. l. 13875. Následně skutečně dne 21. 6. 2010 proběhla v kanceláři primátora města Přerov schůzka nazvaná jako Informativní materiál k výzvě 09 IOP, které se zúčastnil František H. Vysvětlení, proč by měl František H. prezentovat materiál zpracovaný RPSC a připomínkovaný zástupcem TESCO SW, obžaloba nepodává. Zápis ze schůzky je na č. l. 13957 a prostým porovnáním obsahu zápisu a onoho dokumentu nazvaného Přehled možných řešení, nelze absolutně konstatovat, že právě tento materiál, na kterém se obž. David T. měl údajně podílet, byl H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentován. Toto tvrzení obžaloby je opět možno zařadit mezi tvrzení, které nemají oporu v důkazech samotnou obžalobou předložených. Jiné, ani nepřímé důkazy, tomu nenavštědčují. Protože jde pro soud o naprosto běžné obchodní jednání, o nic protizákonného, nebude se dále tomuto věnovat, ovšem jen pro dokreslení uvádí, že z Úředního záznamu PČR na č. l. 14236 vyplývá, že onen informativní materiál byl dle metadat vytvořen údajně až dne 28. 9. 2010, tedy až poté, co jej údajně měl František H. dne 21. 6. 2010 na magistrátu prezentovat. Soud na tuto skutečnost poukazuje jen s ohledem na skutečnost, jak je ošetřené se spoléhat na údaje z metadat dokumentů předkládaných soudu k důkazům. V jednom spisovém materiálu je současně tvrzeno, že dokument je přednášen 21. 6. 2010, současně je sdělováno, že byl vytvořen až 29. 9. 2010. Samozřejmě, že byl vytvořen již dříve, neboť je součástí komunikace již 15. 6. 2010. Proč je navíc obž. Davidu T. kladeno za vinu, že tento materiál připomínkoval a doplnil, když opět z důkazů předložených samotnou obžalobou naopak vyplývá, že s obž. Pavlem Ch. vede komunikaci ohledně tohoto podkladového materiálu pouze a jen obž. Josef T., který po svých vlastních připomínkách takto upravený dokument zasílá obž. Davidu a obž. Michalu T. emailem ze dne 17. 6. 2010 pouze na vědomí na zítřejší jednání. Navíc ono zítřejší jednání nemohla být ona schůzka na magistrátu v Přerově, ta proběhla až dne 21. 6. 2010, nikoli 18. 6. 2010 (zítřejší jednání), a tedy z žádného důkazu nevyplývá, že by tento materiál obž. David T. připomínkoval či upravoval (to samé platí u obž. Michala T.). Je pak pravdou, že takto upravený dokument po připomínkách obž. Josefa T. obž. Ch. zasílá dne 20. 6. 2010 zástupci CPS Ing. S. s tím, že jej zasílá na město, kde ví, že má zítra proběhnout jednání k IOP a že to můžou brát jako přehled možností aktivit v rámci IOP 09 (č. l. 13944), z čehož navíc vyplývá další důkaz toho, že tento dokument skutečně H. neprezentoval, protože by jej obž. Ch. poslal samotnému H.

1009. Dále je obžalovanému kladeno za vinu, že: se měl v době od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010 při zpracovávání studie proveditelnosti ze strany RPSC podílet na zapracování požadavků a připomínek, které měly vyhovovat TESCO SW. Z bodu 352. obžaloby k tomu je dále doplněno, že ze zajištěné komunikace vyplývá, že obžalovaní, mezi nimi i obž. David T., na tvorbě studie proveditelnosti spolupracovali tak, že upravovali či přímo vytvářeli jednotlivé části studie v oblastech, o které měli zájem v budoucí soutěži, kdy tyto úpravy byly do studie proveditelnosti vkládány obž. Pavlem Ch. Soud jednak odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch., jde konkrétně o bod 817., popřípadě předchozí body, které se věnují údajně zmanipulované samotné soutěži na dodavatele studie proveditelnosti. Jak soud již uvedl, samotné tvrzení, že je studie zpracována ve prospěch Bach systems, ve prospěch TESCO SW a ve prospěch AutoCont, je obžalobou pouze tvrzeno, není toto tvrzení ničím prokazováno a v odůvodnění u předchozích

obžalovaných soud většinou doložil ze samotných důkazů, že pokud docházelo k ovlivnění studie proveditelnosti, tak nikoli v poloze diskriminační či zvýhodňující. Jedná se přitom dle soudu o otázku natolik odbornou, že bez případného minimálně odborného vyjádření nebylo možné toto tvrzení a priori obecně předkládat jako faktum, a navíc před tím musí být takové údajné zvýhodňující znění (pasáž, připomínka, změna) přesně identifikována a popsána. Nehledě k tomu, že ze svědeckých výpovědí, z vyjádření všech obžalovaných a ze samotných studií ve spise založených vyplývá, že studie proveditelnosti nebyly konkrétní a podrobné, ani nemohly být, s ohledem na časový odstup od následně vypisovaných veřejných soutěží. Studie proveditelnosti byla zpracována v tomto případě ke dni 25. 11. 2010 a veřejná soutěž byla zveřejněna a vyhlášena dne 20. 2. 2013, tedy po více než 2 letech. Ani z výpovědi svědka Ing. Ludřka T. (bod 133. rozsudku), který pro RPSC subdodával část studie proveditelnosti v části digitalizace a DMS, soud nezjistil žádnou okolnost podporující obžalobu, navíc svědek pro časový odstup od projednávaných okolností ani nebyl schopen přesněji vypovídat. Obecně jen popsal činnost na studii proveditelnosti, včetně zajišťování alternativních řešení, jakožto povinné součásti studie. Jak dále uvedl, nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a proto na základě zadání dělal „sken“ trhu, co je k dispozici, co kdo co umí dodat. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen splnit jen jeden dodavatel. Svědek Ing. Miroslav B. ze společnosti Bach systems využil svého práva nevypovídat a jeho výpověď soud opomněl přeciť u hlavního líčení, jak již bylo uvedeno s tím, že ani tak by jeho výpověď nebyla schopna ovlivnit rozhodnutí soudu.

1010. Studii proveditelnosti zpracovávala RPSC na podkladě mandátní smlouvy mezi RPSC a Statutárním městem Přerov ze dne 1. 9. 2010. Pokud soud projde emailovou komunikací či listinné důkazy v období obžalobou ohraničeném od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010, a to komunikaci, které by byl účasten obž. David T., kterou by bylo možno vztáhnout ke studii proveditelnosti, nachází ve spise záznam o schůzce konané dne 22. 9. 2010 od 12:00 hodin v Motorestu Podkova v Kelčicích mezi zástupci TESCO SW a Ludřkem T. ze Severity. Dále z emailového kalendáře obž. Ch. a obž. Josefa T. vyplývá (č. l. 14224 – 14225), že dne 23. 9. 2010 měla proběhnout schůzka mezi obž. Josefem S. a obž. Josefem T., jejímž předmětem je jednání v souvislosti s výzvou 09 Přerov. Účast obž. Davida T. nelze na schůzce dovodit. Dne 14. 10. 2010 se emailem Luděk T. obrací na obž. Michala T. s tím, že studie je v procesu a potřeboval by textaci o oblasti, o kterou má TESCO SW zájem, aby ji mohl vhodně implementovat a pokud to bude nutné, můžou se i sejít. Následně tuto zprávu Michal T. přeposílá obž. Josefu a Davidu T. s tím, že to zkonzultují na zítřejší schůzi. Dále z emailového kalendáře obž. Josefa T. vyplývá (č. l. 14342), že na den 15. 10. 2010 od 10:00 do 10:30 byla plánovaná schůzka Josefem T., které se tedy měli zúčastnit i Michal a David T. a zřejmě i Pavel Ch., přítomnost i Ludřka T. na rozdíl od obžaloby (viz bod 158.) soud nedovodil. Dále se dne 10. 11. 2010 Luděk T. dotazuje Davida T. emailem v předmětu „otázka“, zda umí jeho společnost nabídnout řešení docházkového systému pro veřejnou správu. David T. odpovídá emailem Ludřku T., zda tento docházkový formulář může být součástí portálu úředníka. Luděk T. odpovídá Davidu T. emailem, že proto se na to ptá. Oni (SEVERITY) naopak umí a chtějí dodat tu tvrdou část, a to je karta + terminál. David T. přeposílá emailovou konverzaci s Ludřkem T. obž. Josefu T. a Michalu T. a prosí o jejich názory. Následně dne 12. 11. 2010 David T. sděluje Ludřku T. emailem, že probíral situaci u nich a dohodli se, že pokud bude finanční prostor, tak souhlasí s doplněním docházky do portálu úředníka s tím, že oni (TESCO SW) by udělali SW část a oni (SEVERITY) by dodali HW část + karty. Dále se T. ptá, v jakém stavu je připravovaný materiál a zdali je třeba zajistit z jejich strany další součinnost. Uvítali by nějaký mezistav. Ze samotné Studie proveditelnosti pak vyplývá (Volná příloha II./sk. 7, stopa č. 6), že tato byla zpracována ke dni 25. 11. 2010 společností RPSC ideas k projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova, předpokládaný rozpočet 95 813 000 Kč, předpokládaná dotace 81 441 050 Kč.

Studie proveditelnosti je zpracována jako povinná příloha žádosti o finanční podporu projektu. Jedná se o veškeré důkazy soudu obžalobou předložené, ze kterých není možné dovodit jeden jediný konkrétní krok samotného obž. Davida T. ve vztahu ke studii proveditelnosti. Není zřejmé, jestli se skutečně obžalovaný podílel na konkrétních požadavcích, na konkrétních připomínkách. Pokud ano, zda z nich bylo něco do studie zapracováno a už vůbec, zda taková případná zapracovaná připomínka byla ve prospěch TESCO SW a někoho jiného naopak znevýhodňovala.

1011. V další části obžaloby je obž. Davidu T. kladen za vinu podíl na zpracování samotné zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku *Zajištění dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Tohoto jednání se pak měl dopouštět v období od 29. 11. 2011 až do 20. 2. 2013, tedy až do data vyhlášení veřejné soutěže. Obž. David T. měl prostřednictvím obž. Pavla Ch. a Miroslava L. ml. spolu s ostatními obžalovanými zástupci TESCO SW nechat zapracovávat do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS, upravovat zadávací dokumentaci a přeposílat si jednotlivé verze. Soud opět odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Michala V., popřípadě na body odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch. Ačkoli je tedy tato část skutku časově vymezena datem již od 29. 11. 2011 (ve vztahu k EUNICE a TESCO SW až od 1. 1. 2012 v souvislosti s účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob), fakticky je *Smlouva o poskytování služeb při zpracování zakázky Projektová dokumentace a související poradenské služby „Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova“* (tak zní její celý název) mezi městem Přerov jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem, uzavřena až dne 6. 3. 2012. Datum 29. 11. 2011 je odvozen od emailu obž. Josefa S. (č. l. 15374 a násl.), který však nemá vztah k obž. Davidu T., který není účasten komunikace. Předmětem smlouvy je tedy mimo jiné dodávka projektové dokumentace projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Opět tedy dle soudu obžaloba nedůvodně rozšiřuje období páchaní údajné trestné činnosti, kdy navíc samotná projektová dokumentace jako součást zadávací dokumentace k hlavní zakázce, byla ze strany EUNICE předložena městu Přerov již dne 30. 3. 2012, následně je ještě připomínkována, ovšem definitivní možnost ji ovlivnit byla v srpnu 2012, jak bude ještě rozvedeno. Pokud mělo docházet k ovlivňování zadávací dokumentace, tak maximálně je možno jako nejzazší hranici údajně páchané trestné činnosti ukončit datem 4. 8. 2012 (nikoli až datem vyhlášení veřejné soutěže, tedy o cca 6 měsíců později). Dále soud podotýká, že pokud je ve vztahu k obžalovaným v této části kladeno za vinu jednak: *průběžné zpracování do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS*, a jednak v dalším odstavci: *úprava zadávací dokumentace a přeposílání si jednotlivých verzí nejméně formou elektronické komunikace*, jde de facto pořád o stejný popis jednoho jednání.
1012. Obecně soud k tomuto údajnému jednání obž. Davida T. má opět výhrady spočívající v tom smyslu, že obžaloba neuváděla, co konkrétně, jakou pasáž, do které průběžné verze projektové dokumentace obžalovaný vložil, zda se taková případná konkrétní připomínka učiněná obž. Davidem T. promítla i do výsledné projektové verze, a zda skutečně finální zadávací dokumentace obsahuje zvýhodňující či naopak diskriminační ustanovení převzaté z projektové dokumentace, to obžaloba nezkoumala a ani neprokazovala, pouze tvrdila. Přitom dle soudu jde z hlediska potenciální úpravy zadávací dokumentace za zřejmě nejzávažnější popsané jednání obžalovaným obecně jim kladené za vinu. Naproti tomu obžaloba v průběhu trestního řízení před soudem předložila znalecké posudky, které zcela „rozbíjí“ tvrzení obžaloby. Navíc tvrzení obžaloby ničím důkazně podložené, pouze obžalobou presumované. Jako první jde o posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 896-42/2020 ze dne 20. 5. 2020 (bod 182. rozsudku), obsahem posudku bylo zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potenciálních dodavatelů. Dle závěrů posudku podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. V případě požadavku na MAN (metropolitan

area network)/LAN sítě nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi možných vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky. Nezjistili obecně žádné skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by omezovaly volnou hospodářskou soutěž, kdy svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení v důsledku zúžení okruhu potencionálních dodavatelů. Jako druhý jde o posudek Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 33-3/2022 ze dne 10. 2. 2022 (bod. 186 rozsudku), kdy obsahem posudku je posouzení, zda revize dokumentů na stránkách spisu č. l. 16498 až 16586 z technického hlediska zvýhodňují TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužují počet potencionálních dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky projektu/zadávací dokumentace, kdy jde o revize konkrétně k zadávací dokumentaci k zakázce Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Ze závěrů posudku vyplývá, že provedená revize dokumentů zadávací dokumentace z technického hlediska nezvýhodňují TESCO SW a ani jiné potencionální uchazeče na úkor jiných dodavatelů a nezužují počet potencionálních dodavatelů. V posudku jsou pak všechny provedené revize podrobně rozebrány z hlediska jejich případného významu, kdy je konstatováno, že se v prvním případě jedná o komentář, kdy nedochází k žádné úpravě nebo změně této části ZD, popřípadě se jednalo o úpravu textu ZD v rámci konzistence a návaznosti požadavků (v případě změn č. 2 a 3), nebo upozornění na skutečnost, že veřejná správa hradí cenu s DPH (změna 5) apod.

1013. Ve vztahu k listinným důkazům soud upozorňuje na č. l. 16350 a hovor mezi Ing. M. a Ing. B., kde si obě stěžují na práci Františka H. Je tedy zřejmé, že František H. jednotlivé verze projektové dokumentace předkládá městu ke konzultacím, ale v hovoru si zejména tyto dvě stěžují na kvalitu odváděné práce v tom smyslu, že: *...jak je to napsané to umožňuje uchazečům dodat cokoliv, protože nejsou limitováni, není rozepsáno množství, kolik, čeho jak...jak lze vůbec nacenit zakázku...je to napsáno neurčitě...že H. měl za úkol zpracovat jen technickou část dokumentace a ne to jak budou vypadat zadávací podmínky, jak se rozepisuje na straně 70 – 82. Poznámka soudu, pokud se nahlédne na stranu 70 až 82 dokumentu Projektová dokumentace (č. l. 16308 – 16347), je zřejmé, že se skutečně baví o tomto dokumentu o této průběžné verzi. Dle soudu samy pracovnice města, mající na starost projekty a informatiku, tuto průběžnou verzi podkladu pro zadávací dokumentaci, na které se tedy podíleli zástupci TESCO SW, kterou posílá Michal T. obž. V., aby ji předal H., samy hodnotí jako neurčitou, bez limitů, může dodat kdokoliv cokoliv. Těžko pak obstojí úvahy obžaloby o tom, že obžalovaní zpracovávali projektovou dokumentaci ve svůj prospěch. Je sice pravdou, že do projektové dokumentace se František H. snaží „propašovat“ i kvalifikační předpoklady, toto ovšem nebylo městem dle smlouvy vůbec požadováno. V této části však musí soud jednak konstatovat, že takto H. nad rámec smluvních povinností navržené technické kvalifikační předpoklady v kapitole 3.1.4. v dokumentu od EUNICE s názvem Projektová dokumentace (č. l. 16343 – 16344) se de facto skoro beze změn promítly do výsledné zadávací dokumentace, respektive do Kvalifikační dokumentace. Stačí srovnat pasáže projektové dokumentace z kapitoly 3.1.4. a stranu 7 a 8 vyhlášené kvalifikační dokumentace (CD na č. l. 9033, soubor Zásilka 2, soubor 02_část ZD...).* Nespokojenosti pracovníků města Zlína si byl H. evidentně vědom, vyplývá to z komunikace ze dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 16358 – 16359) mezi Františkem H. a obž. V. H. sděluje, že: *na schůzce řídicího týmu v Přerově dělala K. velké problémy s připomínkami. V. se ptá, co primátor na to. H. říká, že ten je na jejich straně. Že i náměstek a tajemník se chovali normálně. K. prý mluvila za IT oddělení. V pátek má být další jednání u tajemníka ohledně připomínek.* O předmětné schůzce informuje František H. i obž. Josefa T. v hovoru dne 17. 4. 2012 v 10:54 hod. (č. l. 16366), kdy Josef T. se ptá na tu záležitost tady vedle nejmenovanou. H. dále k této zakázce uvádí, že: *už se to doufejme trošku uklidnilo, byť tehdy jak to H. psal, tak mít kulomet, tak o něm psali jako o Brevikovi. U té jedné jediné paní to bylo záhadou, všichni se chovali úplně normálně atd. Nicméně byli tam oficiálně v pondělí, bylo pět drobných připomínek. Situace je uklidněna, a pokud nebude chtít nikdo do toho vrtat, tak v pátek kolegyně už ty připomínky, které jsou, už to čistí a dostanou*

čistou verzí. Jediné, co od nich nedošlo, je upřesnění nějakých bodů, ale to věc politická. To si řeší a mají rozhodnout politici, ten seznam těch bodů v rámci té jejich slavné optické sítě. H. doufá, že tam bude relativně klid. Josef T. měl obavy, že to bude nějak eskalovat. H. říká, že tam eskalovala jedna jediná paní, T. ví, která. H. překvapilo, že někdo hysterickým tonem dokáže křičet úplně na nejvyšší vedení. Rok půl tam ležela studie a všichni se k tomu mohli vyjádřit a nikdo neřekl ani bu. Až když se dělají závěrečné práce, tak najednou budou všichni tvrdit, že je tam spousta nedostatků. Tak co tam celou dobu dělali.

1014. Opět z výše uvedeného pro soud vyplývá, že jak studii proveditelnosti, tak zejména projektovou dokumentaci jako podklad pro následnou zadávací dokumentaci, měli zástupci města možnost připomínkovat a rovněž za prokázané, že tak aktivně činili. Ze shora znaleckých posudků vyplývá, že diskriminační zadávací dokumentace nebyla. Dle soudu není pak možné, aby do zadávací dokumentace byly vloženy takové podmínky, nap. v podobě technických kvalifikačních předpokladů, ekonomických kvalifikačních předpokladů a dalších předpokladů, včetně popisu technické specifikace poptávaného plnění, které by byly limitující, zvýhodňující či diskriminující, vedly k jednomu produktu, což ostatně tvrdí i znalecké posudky. K tomuto závěru soud dospívá přes například komunikaci mezi Františkem H. a obž. Radkem Č. ze dne 14. 11. 2012 (č. l. 16873), kde H. hovoří o tom, že *zadávací dokumentace je napsaná ve prospěch TESCO SW*, aniž by blíže toto v hovoru vysvětlil. Že byla projektová dokumentace rozesílána k připomínkování, to dále vyplývá i z komunikace na č. l. 16371, kde projektovou dokumentaci zasílá Vlasta M. k připomínkám i Petru K., nebo ji Hana M. zasílá obž. Pavlu Ch. Navíc z komunikace ze dne 26. 9. 2012 vyplývá, že projektová dokumentace byla městu Přerov odevzdána a již v srpnu 2012 šla na ministerstvo ke schválení (jde o další orgán, který ji kontroloval) a že tedy po srpnu 2012 již s projektovou dokumentací nešlo dále nakládat, nešlo ji nijak ovlivňovat (teoreticky ano, pokud by byla těmito kontrolními orgány shledána závadnou, k tomu však nedošlo). Přesto jsou její údajné úpravy obžalobou datovány obecně v rámci časového vymezení skutku až do vyhlášení veřejné zakázky, tedy do 20. 2. 2013, tedy ještě údajných dalších 7 měsíců. Opět jde dle soudu o zcela nedůvodné rozšiřování doby údajného páčání trestné činnosti. Z důkazů tedy vyplývá (soud připomíná, že z důkazů předkládaných samotnou obžalobou, nikoli, že by se důkazní situace u hlavního líčení změnila), že úpravy projektové dokumentace mohly fakticky probíhat nejdříve od 6. 3. 2012 a musely být ukončeny maximálně do konce srpna 2012 (z komunikace spíše vyplývá, že jen do 4. 8. 2012), tedy po dobu 5 měsíců a nikoli po obžalobou tvrzenou dobu 15 měsíců. Jde konkrétně o hovor ze dne 26. 9. 2012 v 14:10 hod. (č. l. 16850) mezi obž. Michalem V. a Františkem H. V. sděluje H., že: *to není poslední verze asi. H. se ptá čeho. V. říká, že té projektové dokumentace. H. říká, že u Přerova má úplně tu nejposlednější ze 4.8. V. říká, že je tam květen. H. říká, že ale je to, co posílali po připomínkování, co má úplně poslední. Ch. to posílal 4.8., když to šlo na ministerstvo ke schválení. V. říká, že tam jsou komentáře a takové věci. H. říká, že to neví, co to je, tak komentáře tam jsou, ale to bylo na jakési ještě jednání, které bylo v Přerově, ale to už nikdo novější nemají. H. to má z mailu Ch., který psal, že tohle je verze, která šla na vnějšek a že k tomu má ještě nějaký komentář a je to ze 4.8. V. říká, že finální verze měla jít od nich. H. říká, že od nich už ji dostali někdy podle smlouvy právě v květnu. V. říká, a to se pak jako ještě upravovalo? H. říká, že se to už moc neupravovalo, je jedna jediná věc, a to je počet bodů v metropolitce, které se budou připojovat, protože tehdy potom jednání dospěli k názoru, že těch bodů je tam moc, takže se redukoval počet bodů v metropolitce, který se měl zmenšovat, jinak se s tou zadávkou nehýbalo. Takže je to skutečně ta nejaktuálnější. Z výše uvedeného by bylo možno dokonce dovodit, že konečná verze byla zpracována již v květnu 2012 a poslední úpravy po květnu 2012 se týkaly již jen propojovaných bodů v rámci pořizované metropolitní sítě.*
1015. Z předložené komunikace pak vyplývá, že zejména komunikuje na téma projektové dokumentace zejména obž. David T. Obž. Michal T. je spíše pasivním příjemcem emailu ze dne 17. 1. 2012 od obž. Davida T., kde je mu pouze dáváno na vědomí, že se obž. David T. domluvil s B. na spolupráci pro jedno město. Dále je pasivním příjemcem emailu od obž. Davida T. dne 18. 3. 2012 (č. l. 15980). Dne 19. 3. 2012 uložil na server TESCO SW jednu z verzí projektové dokumentace (verze 10),

kteřou mu dne 19. 3. 2012 zaslal emailem Petr Z. (č. l. 16068) a tuto verzi zasílá obž. Michal T. dne 19. 3. 2012 obž. V. pro Františka H. Schůzky dne 26. 3. 2012 se neúčastní, ovšem stejného dne posílá obž. V. další aktualizovanou verzi projektové dokumentace. A dne 30. 3. 2012 je projektová dokumentace předkládána ze strany EUNICE městu Přerov. Z vyhodnocení je zřejmé, že se obž. David T. na faktických připomínkách podílí. Konkrétní zásahy, připomínky není možné identifikovat. Dále zřejmě proběhla schůzka zástupců EUNICE a zástupců TESCO SW (č. l. 16868), proběhl hovor 7. 12. 2012 mezi obž. V. a Michalem T. (č. l. 16878) a 11. 12. 2012 (č. l. 19879), schůzka dne 20. 12. 2012 (č. l. 16884, 16886 – 16887), nicméně opět bez konkrétních zjištění ve vztahu k tvrzené trestné činnosti. Navíc jak soud uvádí, projektová dokumentace již byla dávno, tedy nejpozději v srpnu 2012, odevzdána bez dalších možných zásahů ze strany obžalovaných. Navíc v této době již evidentně probíhají na magistrátu města Přerova přípravy zadávací dokumentace samotné, kdy na jejich případném znění již nebyla EUNICE nijak smluvně s magistrátem vázána, byť jak soud shora uvedl, část technických kvalifikačních kritérií byla de facto městem Přerov zcela převzata z Projektové dokumentace zpracované EUNICE, nad rámec povinností zhotovitele. Projektovou dokumentaci kontrolovalo ministerstvo, a obsah zadávací dokumentace rovněž kontrolovalo CRR, což vyplývá z hovoru ze dne 23. 1. 2013 v 13:20 hod. (č. l. 16898) mezi Ing. Alešem M. a Ing. M., kdy M. volá M. ohledně zadávací dokumentace s tím, že: *nesouhlasí pouze s jedním bodem, a to bodem týkajícím se kvalifikace účastníků soutěže v souvislosti se servisem, kdy v zadávací dokumentaci je dosud uvedeno, že případný účastník soutěže musí splňovat předpoklad ukončeného servisu v jiné již ukončené zakázce, což se mu jeví jako diskriminační.* Dle soudu další důkaz toho, že zadávací dokumentace, kdy zadavatel měl dle Příručky pro žadatele a příjemce povinnost nejpozději 10 dní před vyhlášením veřejné zakázky zasílat ke kontrole CRR, byly skutečně tímto subjektem kontrolovány, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce věcné, kdy soud odkazuje na výslech svědka Ing. Aleše M. (bod 44. rozsudku). Dne 24. 1. 2013 je finální podoba projektové (zadávací) dokumentace schválena CRR (č. l. 16900). Následuje dílčí veřejná zakázka na Zajištění technického dozoru. Soud nenalezl komunikaci, ze které by bylo možno dovodit tvrzení obžaloby, že by obž. V. či jiný zástupce EUNICE zaslal zástupcům TESCO SW finální verzi Projektové dokumentace, pokud je ve spise založena, soud takovou komunikaci (důkaz) nenalezl. Předložená Projektová dokumentace byla návrhem a zda, případně v jakém rozsahu bude nakonec zadavatelem použita, a že zadavatel do projektové dokumentace zasahoval, než ji převzal do zadávací dokumentace, to zcela jistě vyplývá např. z emailu mezi Petrem Z. a obž. Josefem S. ze dne 4. 3. 2013, kdy tedy zadávací dokumentace již byla zadavatelem zveřejněna a kdy K. sděluje, že: *oproti přípravě mu tam dost změnili texty.*

1016. K poslední části obžaloby v bodu C. ve vztahu k jednání, kdy je obž. Davidu T. kladeno za vinu, že v době po zveřejnění zakázky, tedy *od 20. 2. 2013, až do 23. 12. 2013, zorganizoval vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení TESCO SW spolu s O2, v druhé alianci AutoCont a že zástupci všech těchto tří společností si rozdělili zakázky, dohodli si ceny a za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku sami zpracovali, nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže, kdy první tzv. vítěznou podává TESCO SW a O2, v níž AutoCont figuruje jako subdodavatel ICT centra skrytá a druhou, pouze tzv. krycí, dodává AutoCont,* soud uvádí následující. Jednak opět soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobám obžalovaných Ing. Aleše M. a Mgr. Jana P., kde soud rozebral, že účast obou jmenovaných za O2 nevykazuje naplnění skutkové podstaty trestného činu. V bodu 356. obžaloby je obecně uvedeno v rámci skutkových zjištění učiněných převážně z elektronické komunikace, že: *v době po vyhlášení veřejné zakázky mezi zástupci společností TESCO SW, O2 a AutoCont - Josefem T., Michalem T., Davidem T., Alešem M., Janem P. a Josefem S. vznikají dohody, jejímž výsledkem je podání nabídky sdružení společností TESCO SW a O2 jako nabídky „vítězná“ a podání nabídky společnosti AutoCont jako nabídky „krycí“, „nevyherní“, s vyšší cenou. V rámci tohoto výsledku je zapojení společnosti AutoCont do nabídky „konkurenta“ sdružení TESCO SW a O2, a to v části plnění týkající se ICT centra, jako subdodavatele této části plnění. Formálně je však společnost AutoCont skryta za společnost COMA zálohovací systémy.*

1017. Soud tedy již shora rozebral, že o zapojení obž. M. a obž. P. nemá soud žádné konkrétní důkazy. Za společnost AutoCont soud vyslechl v pozici svědků osoby, které se spolu s obž. Josefem S., který popírá takovou činnost, podílely na sestavení nabídky. Konkrétně Petra K. (bod 76. rozsudku), který uvedl, že mu není známo, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že se zakázkou není něco v pořádku, protože se v médiích objevily informace, tak pochopil, že se asi něco kolem zakázky děje, ale v době podávání takovou informaci neměl a pracoval na nabídce s vědomím, že to chtějí vyhrát. Svědek Ing. Pavel M. (bod 75. rozsudku) uvedl, že: při zpracování nabídky neměl informaci ve smyslu, že: nabídka, na které pracuje pro město Přerov, je nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou. Žádná taková informace přímo nezazněla ani z jiné strany, nicméně určitá pochybnost existovala a vycházela u něj z toho, že se mu podklady od jejich subdodavatelů nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale byl to jenom pocit, domněnka. Svědek Petr K., jehož výpověď soud četl z přípravného řízení (bod 51. rozsudku), rovněž k zakázce C. neuvedl nic podstatného. Ani z výpovědi zaměstnanců AutoCont, kteří se přímo podíleli na sestavení nabídky AutoCont, není možné dojít k závěru o krycí nabídce. Obž. Josef T. uvedl, že zájem TESCO SW o zakázku vyplynul z toho, že dělali v Přerově na zakázce 06, kdy právě množství komunikace, která je přiřazena k zakázce 09, se týkala projektu 06, který v té době byl v realizaci a de facto nešlo o to, aby se vytvořilo něco nového a na zelené louce, muselo to na sebe nějak navazovat. Neuzavřeli s AutoCont, ani s jiným subjektem dohodu o cenách, ani o vítězi, ani o jakémkoliv postupu v soutěži. Neví nic o tom, že by AutoCont měl být jakýmsi skrytým dodavatelem nějakého jejich subdodavatele, protože COMA nebyla jejich subdodavatel v rámci realizace. Komunikovali s AutoCont a chtěli se původně dohodnout na spolupráci, nakonec se nedohodli. Jediné, na čem museli s nimi spolupracovat, byla licence Microsoft, kdy zadavatel si sám vymínil, že tato část licence musí být dodána přes AutoCont. Museli s nimi řešit některé věci, protože i AutoCont dodával část výzvy 06, měli know-how v oblasti hardware v Přerově a licence Microsoft jako jejich výhradní distributor. Takže, aby s AutoCont vůbec nekomunikovali při přípravě své nabídky, to bylo vyloučeno. Nevěděli v té době, že AutoCont bude rovněž sám podávat nabídku.
1018. Dále ke skutkové větě obecně musí soud dodat, že veřejná soutěž byla vyhlášena sice 20. 2. 2013, ovšem lhůta pro podání nabídek prvotní byla stanovena na 14. 5. 2013, následně z důvodů množství dodatečných dotazů byla prodloužena do 5. 6. 2013. Do této doby probíhalo otevřené výběrové řízení a teprve po zrušení veřejné soutěže se soutěžilo v jednacím řízení s uveřejněním, ke kterému došlo dne 23. 12. 2013. Z logiky věci vše podstatné se tedy muselo odehrát zejména již do data 5. 6. 2013 a skutečně po tomto datu již žádná komunikace ohledně sestavování nových nabídek či jejich úprav ve spise není doložena. Předmětem veřejné zakázky, jak vyplývá ze zadávací dokumentace, je komplexní dodávka (od analýzy, přes architekturu, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pak rozumí dodávka Metropolitní sítě (pořízení optické sítě a realizace nezbytné infrastruktury, která propojí jednotlivé budovy magistrátu a příspěvkové organizace do jednotné komunikační sítě (MAN)), Portál úředníka (vybudování technologického a aplikačního prostředí pro servisní a komunikační rozhraní), dále ICT centrum (zajištění, rozšíření a doplnění všech nezbytných služeb systémové infrastruktury), dále Portál občana (obsahem je řešení pro elektronickou komunikaci mezi občanem a magistrátem umožňující přistupovat ke službám MMP vzdáleně), dále Datový sklad (zavedení integrační platformy, realizaci vazeb nezbytných pro zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova a vytvoření datové základny), dále Manažerský informační systém, dále Digitalizace a DMS (předmětem plnění jsou digitalizovaná a bezpečně dlouhodobě uložená data a dokumenty, zpřístupnění digitalizovaných archiválií a pořízení systému pro správu dokumentů) a nakonec Integrace agendových systémů (integrace a konsolidace systémů provozovaných na MMP a nově dodávaných v rámci projektu 09). Nejen ze zadání samotné zakázky, ale i ze všech svědeckých výpovědí i

vyjádření obžalovaných je jasné, že šlo o soutěž na velmi neobvyklou, značně rozsáhlou a technicky náročnou dodávku, které se skutečně nemohl zúčastnit jeden jediný subjekt, který by pokryl celý rozsah požadované plnění sám, proto je zcela logické, že muselo docházet ke sdružování různých IT firem s ohledem na jejich specializaci do jednotlivých sdružení, aby byly schopni nabídnout řešení s tím, že někdo z firem musel být na prvním, a někdo v roli systémového integrátora. Proto rozdělení si částí zakázky v rámci i případné aliance, na tom soud neshledává nic protiprávního.

1019. Zmínka o dvou nabídkách je v emailové komunikaci 21. až 22. 3. 2013 mezi Františkem H. a Radkem Č. týkající se dohod kolem projektu Přerov 09. H. sděluje: Budou přece minimálně dvě nabídky, jednu bude dávat supermarket a druhou kyslík. Jde tedy o nabídku TESCO SW a O2. Je evidentní, že ani H. neměl správné informace ke dni 22. 3. 2013, protože byly podány dvě nabídky, ale TESCO SW a AutoCont. Z emailové komunikace dále vyplývá (č. l. 17248, č. l. 17250 – 17254, 17256 – 17257), že ve dnech 9. až 10. 4. 2013 proběhla emailová komunikace týkající se plánované schůzky na den 16. 4. 2013 zástupců společností zúčastněných na předmětné zakázce - Michal T., Miroslav B., Miroslav L., Josef S. a další. Obsahem jsou okolnosti technického plnění a příprava nabídky pro zakázku Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Jako podstatný a je potřeba jej zdůraznit, je bod 291. obžaloby ve znění: *16.4.2013 – V. Lubomír rozesílá zástupcům AutoCont, EMOS, Bach systems a Nej TV, a.s. zápis z jejich jednání. Z e-mailu vyplývá, že jedním ze subdodavatelů TESCO SW bude i AutoCont a to přesto, že se bude ucházet o celou zakázku a podávat nabídku jako konkurent – komunikace prokazuje dohodu mezi soutěžiteli, koordinovanou přípravu dotazů na zadavatele (č. l. 17301-17302).* Soud musí konstatovat, že ačkoli uvedený email několikrát přečetl, tyto závěry z něj absolutně nevyplývají. Jde o sdělení Lubomíra V. adresované jeho kolegům v AutoCont o průběhu schůzky a dalším potencionálním postupu při přípravě nabídky, ale jedné společné nabídky se subdodavatel. Je z něj možno vyčíst, že v této době TESCO SW a AutoCont uvažovali o společné nabídce s dalšími subdodavatelé, ale vůbec z něj nelze dovodit, že AutoCont bude subdodavatel TESCO SW a sám bude přitom podávat nabídku, nelze z jeho znění a obsahu dovodit jakákoli nekalá dohoda soutěžitelů apod. Sám obž. Josef T. uváděl, že uvažovali o společné nabídce s AutoCont, ale nakonec se nedohodli.
1020. Je navíc evidentní, že této schůzky se neúčastní nikdo z O2, nejsou její zástupci ani v pozvánce na schůzku a není o nich zmínka ani v emailu V., který informuje o jejím průběhu. Až dne 24. 3. 2013 si obž. Jan P. u O2 činí poznámku ve svém emailovém kalendáři, že se Aleš (myšleno zřejmě M.) domluvil s TESCO SW, ale zatím je to tajné. Jde dle soudu o klasické vyjednávání mezi různými obchodními subjekty o podobě nabídek a o možné spolupráci apod. Na poznámku navazuje email ze dne 7. 5. 2013, kdy Jan P. zasílá obž. Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu „Dokument o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný Závazná nabídka ke spolupráci. Jde o písemnou závaznou nabídku adresovanou TESCO SW společnosti Telefónica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které TESCO SW se zavazuje ke spolupráci buď ve formě subdodávky pro O2, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefónica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu).
1021. Z emailů ze dne 10. 5. 2013 pak vyplývá, že Josef S. zasílá Martinu S. email v předmětu „pro info – Marbes“ a textem, v němž mimo jiné uvádí, že: „Marbes (Z.) se sám objevil a sondoval jejich postoj k výzvě. Dostal info, že staví vlastní nabídku bez Josefa. Důvody, proč jsem mlžil, „něco jako vyšší moc“. Nabízí svou účast v koalici a je faktem, že slibuje plnit nám chybějící reference. Mně se do toho nechce – obávám se, že rozkryjí pravdu. Budu mu volat a sdělím mu důvod odkladu rozhodnutí takový, že situaci vyhodnotíme v pondělí (využiji nepřítomnosti svých nadřízených) a nutnosti věc řešit osobně. Možná si bude jinými cestami věci ověřovat nebo tě kontaktovat

přímo. Martin S. reaguje emailem téhož dne příjemci K. Petr a S. Josef a uvádí: „Já nebudu. Proberte to s Petrem, ale osobně bych se tomu možná až tak nebránil... museli bychom si pohlídat smluvní vztahy s Marbesem, abychom se po vítězství TESCO nedostali do nějakých smluvních problémů a nesměla by k nim utéct cena. Dej na to téma řeč s JT. Myslím, že bude souhlasit. MS“. Na to odpovídá Josef S. téhož dne S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“ s textem: „Proberu, ale bojím se „úniku informace“ a pak to bude průser. Nebo si to nemyslíš? ☺ Ještě mi „vnitřně“ chybí mandát pro Pavla M. nebo pro mne, abychom „vymačkali“ podklady z fabrik pro přípravu nabídky. Mohl bys k tomu formálně přidat palec?“. Jako přílohu zasílá email ze dne 10. 5. 2013 v 13:40, v němž oznamuje zúčastněným pracovníkům AutoCont CZ start přípravy nabídky s dokumentem: „Obsahová část nabídky“. Z následné komunikace ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že Martin S. zasílá emailem Janu M., Pavlu Š. a Josefu S. v předmětu „příprava nabídky pro Přerov.výzva 09“ zprávu s textem: „Ahoj, vím, že motivace dávat vstupy do nevyherní nabídky není velká, ale prosím Vás o součinnost. S velkou pravděpodobností budou v Přerově odevzdány pouze dvě nabídky (AC je skryté i v té druhé), takže pokud by zadavatel krycí nabídku AC vyradil, tak nám vypadne několik desítek milionů tržeb v ITI...aplikační a portálové věci bohužel dlouhodobě řeší a chystá TESCO pro sebe... metropolitka je O2. Díky moc a omlouvám se za termíny. M“. Josef S. reaguje téhož dne stejným adresátům textem: „Martine díky. Jen požádám, aby slůvko „nevyherní“ nešlo v týmech dále.“. Z emailů ze dne 23. 5. 2013 pak vyplývá, že Martin S. emailem Janu M. a Josefu S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“ sděluje: Myslím, že by bylo vhodné pustit některým lidem z týmu info, že se jedná o krycí nabídku. Postavíme portál úředníka a Portál občana na vlastním vývoji (splníme zadání licenčních požadavků a kompatibility s SQL a ORACLE), který nikdy nenastane, ale nějaké maso, splňující zadání, musíme dát do nabídky??“. Jan M. reaguje tentýž den textem: „Ahoj, Dnes jsem se ujistil, zda to vědí a prý vědí. Nevím, kde je zádrhel, nejsem v tom tak ponořen. Ale vidím, že se musím ponořit. Zítra se Martine vidíme, přinesu řešení.“.

1022. Snad jedině z těchto emailů by bylo možno dovodit sestavení vlastní, avšak krycí nabídky, na straně AutoCont. Na straně druhé, pokud mělo jít o krycí nabídku, proč s tímto nepřišel zástupce Josef S. z AutoCont daleko dříve, a nechává takto „potencionálně závažné“ jednání na poslední chvíli. Sestavení vlastní nabídky (ovšem krycí, nevázně míněné) počíná 10. 5. 2013 (zadávací dokumentace zveřejněna již 20. 2. 2013), přitom lhůta k jejímu podání byla prodloužena jen do 5. 6. 2013. Proč dále ale píše Martin S., že postaví portál úředníka a portál občana na vlastním vývoji. Navíc v emailu ze dne 23. 5. 2013 spolu znovu komunikují Martin S. a Josef S., kdy z komunikace je zřejmé, kolik dalších subdodavatelů musel AutoCont do své nabídky zapojit, aby ji vůbec mohl podat. Navíc se jedná o veškeré důkazy, které byly k 6. 5. 2013 ohledně sestavování nabídek provedeny a o faktických krocích obž. Davida T. z nich nelze dovodit vůbec nic. Z předložených důkazů nelze dle soudu ani ve vztahu k obž. Davida T. dovodit konkrétní jednání ve vztahu ke zpracování nabídky vlastní, už vůbec ne ve vztahu k nabídce AutoCont.
1023. V bodě D. soud pro začátek uvádí, že ačkoli v bodu 1155. obžaloby je výslovně uvedeno, že se na zpracování části studie proveditelnosti podílí i obž. David T., fakticky žádný popis ve skutkové větě k bodu D. a účasti tohoto obžalovaného na studii proveditelnosti není obsažen. Další část skutku D., která se týká obž. Davida T., je pro soud skutečně velmi nepřehledná a těžko pochopitelná. Nejdříve je obžalovanému kladeno za vinu, že se v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 spolu s dalšími vyjmenovanými obžalovanými v konkrétních dnech a v různém personálním složení uskutečnili postupná jednání, na kterých: společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat

nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku. Jednak sama takto koncipovaná skutková věta skutečně nedává smysl a je vnitřně rozporná. Je vnitřně rozporné a nelogické tvrzení, že jednotlivé v koalici sdružené subjekty mohly podat nabídku samostatně (což, jak z veškerého dokazování s ohledem na rozsah poptávaného plnění, učinit nemohly), případně ve sdružení, nebo ve spolupráci se subdodavateli. De facto jsou obžalobou vyjmenovány všechny a současně jediné možné varianty, jak se může jedna IT firma účastnit veřejné soutěže o zakázku. Soud se přiznává, že skutečně nechápe, co bylo touto pasáží obžaloby myšleno, k čemu směřovala. Nicméně lze z ní zřejmě pochopit, že je vytýkáno jednání v podobě 1) vytvořeno koalice společností, která bude ovlivňovat zadávací dokumentaci a následně veřejnou soutěž, 2) ovlivňovat zadávací dokumentaci, 3) ovlivnit veřejnou soutěž vytvořením dvou kontrolovaných nabídek. Následně je jednání obž. Davida T., jakož i ostatních obžalovaných, konkretizováno, kdy konkrétně se obžalovaný: *zúčastnil schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, zúčastnil se „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení úkolů v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou.* Je nutno toto obecné ustanovení, které zřejmě popisuje schůzky a plány, dát do souvislosti s dalším bodem obžaloby, který již konkrétněji ve vztahu k zadávací dokumentaci uvádí, že v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011 obž. David T.: *v postavení zástupce architekta vytvořené koalice subjektů společnosti TESCO SW dal pokyn Michalovi T. k poskytnutí šablony na požadavky technického řešení obchodní společnosti TESCO SW ke části plnění předmětu zakázky „vnitřní integrace úřadu“ zástupcům společnosti AutoCont a dále v rámci sdružení buď sám, anebo prostřednictvím spolupracovníků ze společnosti TESCO SW, zajišťoval provedení revizí a kontrol dokumentů obsahujících připravované dílčí části zadávací dokumentace, formou emailové komunikace zejména pro Josefa S. zajišťoval a také od něj přijímal podklady potřebné k doplnění a úpravám textů v zadávací dokumentaci, případně takto přijímal rozpracované dokumenty obsahující texty zadávací dokumentace k dílčí částem zakázky a zajišťoval jejich úpravy.* Soud ve vztahu k zadávací dokumentaci odkazuje na odůvodnění ve vztahu k dalším obžalovaným, kterým je tato skutečnost kladena za vinu. Konkrétně na odůvodnění obž. Jiřího Š., na odůvodnění u obž. Davida Ř., u obž. Dalibora Š., obž. Milana K., obž. Ivo U., obž. Jiřího K. a obž. Pavla S. Ze všech v těchto bodech rozebraných důkazů vyplývá, že zadávací dokumentace skutečně byla zpracovávána za spolupráce všech těchto obžalovaných, včetně obž. Davida T. Rovněž však bylo prokázáno, že šlo o pomoc na podkladě žádosti samotných zástupců kraje a že těmito zástupci byla kontrolována, připomínkována a že výsledná zadávací dokumentace byla zcela pod jejich kontrolou. Že byla zadávací dokumentace plně pod kontrolou pracovníků zadavatele, tedy zástupců Olomouckého kraje, vyplývá jednoznačně ze svědeckých výpovědí. Svědek Ing. Zdeněk D. (bod 80. rozsudku) uvedl mimo jiné, že projektový tým kraje, jehož součástí byli jednotliví odborní garanti za jednotlivé části plnění, měli možnost si zadávací dokumentaci projít, vyjadřovali se k tomu, dávali připomínky. Těchto schůzek se účastnili pracovníci odboru IT, šéf odboru, jednotliví odborníci pro jednotlivá dílčí plnění. Řešili otázku, jestli to má či nemá diskriminační povahu, byla snaha zadávací dokumentaci definovat tak, aby to diskriminační povahu nemělo, hledali objektivní hodnotící kritéria. Ve fázi tvorby zadávací dokumentace nezaznamenal žádný tlak nebo intervenci ze strany pracovníků úřadu na konkrétní podobu nebo konkrétní parametry. Celou zadávací dokumentaci odesílali na Ministerstvo vnitra, které jako jakýsi předstupeň jim dávalo souhlas s podobou zadávací dokumentace, jestli je v pořádku. Svědek Ing. Ivo R. (bod 85. rozsudku) uvedl, že technickou část toho, jak má vypadat krajský digitální archiv, integrační procesy, to dávali dohromady oni na úřadu na IT odboru. Zodpovědnost byla na nich, dělali konzultace s různými dodavateli, protože vlastními silami nedokázali vzhledem k rozsahu zakázky dát celou zadávací dokumentaci dohromady, aby odpovídala všem požadavkům. Když připravovali technickou část zadávací dokumentace, jejich požadavky a připomínky byly zohledněny. Nikdo z obžalovaných ho neovlivňoval, aby zadávací dokumentaci upravil, nebo tam

byly zahrnuty specifické požadavky. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, alespoň ne v části, kterou zpracovával. Svědek Mgr. Jiří Š. (bod 87. rozsudku) mj. uvedl, že ve vztahu k technickým parametrům zakázky samozřejmě byly prováděny konzultace mimo zaměstnance úřadu. Potřebovali získávat informace, takže probíhaly konzultace se zástupci firem, se zástupci Ministerstva vnitra, se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, se zástupci CRR a se spoustou lidí. Pokud jde o zadávací dokumentaci, ty konzultace probíhaly formou výměny písemných materiálů, elektronických podob technických specifikací apod. K dotazu, zda byla ošetřena skutečnost, aby takové konzultace nepřinášely výhodu těm společnostem, myslí, že se snažili od začátku o maximální transparentnost, zveřejňovali vše, co bylo k dispozici. I na webových stránkách byl vytvořen prostor, který byl k dispozici všem a byly tam uveřejňovány veškeré studie, typové projekty a další věci. Při zpracování technických specifikací zadávací dokumentace nebyl nikým ovlivňován, aby upravil obsah jednotlivých dokumentů. Neví o tom, že by někdo z kolegů na krajském úřadě byl takto ovlivňován. Postupně pracovali s několika verzemi, byla spousta připomínek, spousta jednání, pořád se to upravovalo. Vznášet připomínky, požadavky na doplnění s kolegy z IT mohli, bez toho se to neobešlo. Výsledná podoba zadávací dokumentace nebyla diskriminační, snažili se o to, aby byla co nejlepší, neomezovali se jen na jednu technologii, na jedno řešení.

1024. Soud zdůrazňuje i znalecké posudky předložené obžalovanými, kdy v případě obž. S. je nutno odkázat i na znalecký posudek Znalecká kancelář Dr. Ludvika s.r.o. č. 34/1/2022 ze dne 19. 5. 2022 (bod 193. rozsudku). Znalecký posudek byl vypracován pro účely tohoto trestního řízení a úkolem znalce bylo posoudit, zda informace obsažené v emailové komunikaci a přílohách uživatele obž. Pavla S. obsahovaly takové technické informace, které by vedly k jedinému možnému dodavateli. Soud odkazuje na bod 193. rozsudku, nebude opakovat závěry posudku, jen výslovně poukáže na jedno přímé konstatování znalce, kdy v případě komentářů uživatele PSek uvedených v podkladu na č. l. 21588 až č. l. 21614 spisu se v jednom případě jedná o otázku (komentář), která nezasahuje do technické podstaty podkladu a obžalovaný pouze upozorňoval na to, že uvedená kritéria jsou vysoká a nepřímým způsobem nabádá k jejich zmírnění a tedy fakticky k umožnění účasti většího okruhu uchazečů a tím i vyšší konkurence. A nejedná se o takovýto jediný závěr v celém posudku. Ostatně opět skutečnost, že byly podány 4 nabídky do veřejné soutěže, hovoří jednoznačně o tom, že zadávací dokumentace nebyla diskriminační ani jinak zvýhodňující. Dále znalecký posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 994-140/2020 ze dne 30. 12. 2020 (bod 184. rozsudku). Obsahem posudku je zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky Rozvoj služeb eGovernmentu v Olomouckém kraji mohl splnit neurčitý počet dodavatelů či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Po provedeném posouzení dospěla znalecká kancelář k závěru, že po provedeném posouzení věcné části zadávací dokumentace podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. Nejistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení možnosti podání nabídky více dodavateli.
1025. Z předchozího veškerého odůvodnění vyplývá, že výsledná zadávací dokumentace nebyla zpracovávána ve prospěch budoucích soutěžitelů, ale zcela objektivně za účelem umožnění realizace veřejné soutěže vůbec a není tedy dle soudu nutno rozebírat konkrétní aktivitu obž. Davida T., který tedy měl vytvořit šablonu na požadavky technické specifikace vyhovující společností TESCO SW a dát pokyn k jejímu rozeslání (do které pak zástupci jednotlivých společností dopisovali požadavky na plnění, alespoň tak soud pochopil význam této popsání činnosti), ale ani tak soudu není z takto učiněného popisu vůbec zřejmé, jak mohla šablona ovlivnit

zadávací dokumentaci, jak měla šablona způsobit TESCO SW prospěch. Zbývá tedy posoudit jednání obžalovaného ve vztahu k údajným dvěma nabídkám spřízněných společností, k tvrzení o skryté účasti ICZ v nabídce AutoCont pod společností WV Systems a samostatné, ovšem krycí nabídce ICZ. Protože opět soud této záležitosti věnoval maximální pozornost při odůvodnění skutku u obž. Ing. Romana Z. a Ing. Milana K., soud zcela odkazuje na tuto část odůvodnění, kde bylo soudem podrobně rozebráno, proč má soud verzi o dvou krycích nabídkách za neprokázanou.

1026. V bodě E. je obž. Davidu T. kladeno za vinu jednání až ve vztahu k zadávací dokumentaci. Konkrétně mu měl obž. Michal V. umožnit prostřednictvím Františka H. podílet se na zpracování zadávací, resp. projektové dokumentace, zejména technických specifikací pro tuto veřejnou zakázku až do finálního vyhotovení. Jiné jednání obžalovaného není v tomto bodě popsáno, obžalovaný v tomto bodě není spojován ani se studií proveditelnosti, není spojován ani s údajným odstoupením vítěze soutěže družstva Handicap a není popsáno ani jeho jednání ve vztahu k zajištění čestných prohlášení. Soud s ohledem na rozsah rozsudku odkazuje v této části na odůvodnění, které učinil ve vztahu k obž. Michalu V., kdy odůvodnění soudu v těchto bodech zcela dopadá i na jednání obž. Davida T. Soud skutečně nemá, co nad rámec tam učiněného zdůvodnění dodat.
1027. K bodu E. soud ukončuje své odůvodnění tím, že ačkoli skutek neobsahuje jediný popis jednání obž. Davida T. ve vztahu k zajištění čestných prohlášení, přesto je mu v posledním odstavci obžaloby kladeno za vinu, že vyhotovil nesprávné doklady, zejména čestné prohlášení pro zadavatele o nepodání nabídky.
1028. V bodě F. ve vztahu k získání studie proveditelnosti platí to samé, co soud uvedl u bodu E. ve vztahu k obž. Josefu T., tedy získání fakticky nepřineslo TESCO SW jakoukoliv výhodu. Dle Předávacího protokolu (č. l. 24281) byla studie proveditelnosti ze strany EUNICE předána městu Zlín dne 19. 11. 2010 a až dne 23. 6. 2011 František H. posílá emailem obž. Josefu T. předmětnou studii proveditelnosti zpracovanou pro město Zlín, kdy tentýž den 23. 6. 2011 Josef T. přeposílá předmětnou studii obž. Davidu T. (a obž. Michalu T.) se sdělením, že: *od 1.7. je tam nový informatik, Michal by se měl k němu nahlásit (podchytit) a následně udělat podobnou prezentaci jako na krajích. Pro Davida přikládá nejdůležitější výcuc z projektu týkající se konkrétně investičních nákladů jednotlivých aktivit* (č. l. 24299). Tedy až po cca 7 měsících po jejím odevzdání získává obž. Josef T. tuto studii, což nekoresponduje s tvrzením obžaloby o organizované skupině, jejímž jedním z úkolů je podílení se na tvorbě studie proveditelnosti a rovněž získání její finální podoby. Že by se zástupci TESCO SW či jiných potencionálních soutěžitelů podíleli na této studii proveditelnosti, není ani obžalobou vytýkáno a finální verzi zasílá H. (neznámo, z jakého popudu) až po cca 7 měsících po jejím zpracování. Že získání studie proveditelnosti nebyla faktickou, ani časovou výhodou, soud dovozuje ze skutečnosti, že ani tak nebylo TESCO SW schopno opět podat nabídku vítěznou. V bodě F. oproti znění bodu E. obžaloba ještě do skutkové věty doplnila tu skutečnost, že studii proveditelnosti následně obž. Josef T. přeposlal obž. Davidu T. a obž. Michalu T. a těmto stanovil další postup. Jaký postup, nebo v čem měl další postup spočívat, to obžaloba neuvádí. V bodě 691. obžaloby je dodatek, že obž. Josef T. požádal obž. Davida a obž. Michala T., aby s ohledem na skutečnost, že ve Zlíně došlo k personálním změnám, by: *měli navštívit nového informatika a tomuto prezentovat možnosti a schopnosti TESCO SW*. Na tom soud opět nevidí nic protiprávního, naopak, jak bylo výše popsáno, šlo o zcela běžnou obchodní aktivitu všech možných IT firem, nejen TESCO SW. Sám obžalovaný navíc píše, že by měli udělat *stejnou prezentaci, jako na krajích*. Tedy udělat prezentaci firmy, nikoli nic nezákonného domlouvat a sjednávat. Jakákoliv jiná aktivita obž. Davida T. v bodu F. není ve vztahu ke studii proveditelnosti popsána.
1029. Ve vztahu k bodu F. a úpravy zadávací dokumentace, kdy měl obžalovaný: spolu s obž. Michalem T. ve spolupráci s RNDr. Františkem H. a obž. Radkem N. od 30. 4. 2012 do 4. 3. 2013 navrhovali

úpravy zadávací dokumentace zejména v části zakázky týkající se zajištění komunikace vybraných agend s IdM ve prospěch obchodní společnosti Novell a dále navrhli formou komentářů a připomínek, úpravy zadávací dokumentace zejména v části týkající se informačního systému pro řízení projektů a jeho integrace ve prospěch obchodní společnosti TESCO SW, soud jednak odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Michalu V. a obž. Antonínu D., kde byly rozebrány údajné úpravy ve prospěch Software602 ze strany těchto obžalovaných s tím závěrem, že toto jejich jednání nebylo prokázáno. Dále na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Radku N. a odůvodnění k obž. Radku Č. Zadávací dokumentaci zpracovávala na tuto část výzvy EUNICE, a to na podkladě smlouvy se statutárním městem uzavřené dne 16. 11. 2011, kdy město uzavírá s EUNICE smlouvu o poskytování služeb podpory řízení projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín. Ovšem na zadávací dokumentaci k této části budoucí veřejné soutěže se nezačalo pracovat dříve, než od 16. 10. 2012, což jednoznačně vyplývá z emailu (č. l. 25548), kdy Zdeňka B. sděluje emailem Františku H. v předmětu „vnitřní integrace úřadu II“, že by ráda začala pracovat na vnitřní integraci úřadu a v příloze mu zasílá agendy, které chtějí implementovat/dodat a součástí emailu je příloha dokumentu „VIU_09_ZLIN-v2.doc“, fakticky tedy posílá návrh technické specifikace k zakázce Dodávka integrace agendových systémů SMZ (č. l. 25549-25567) a žádá jej o schůzku. Opět tedy dle soudu nedůvodné prodlužování doby páčání trestné činnosti. Kdy byla zadávací dokumentace ve finální fázi zpracování předána ze strany EUNICE jako jejího zhotovitele městu Zlín, to ze spisu nevyplývá, konec období je obžalobou opět ohraničeno zřejmě s ohledem na telefonát ze dne 4. 3. 2013 (č. l. 25789). Nicméně konečné znění zadávacích podmínek je pak schváleno Radou města Zlína až dne 7. 10. 2013, a to usnesením 50/20R/2013, k jejich zveřejnění dochází dne 31. 10. 2013, kdy jsou uveřejněny ve věstníku.

1030. Z předložených důkazů v podobě zajištěné komunikace pak vyplývá, že úprav zadávací dokumentace se týká hovor ze dne 5. 11. 2012 mezi obž. Radkem N. a obž. Michalem T. (je rozveden v listinných důkazech). Dále hovor obž. Michala T. a obž. Davida T. (č. l. 25723), kdy mezi sebou hovoří o tom, že je potřeba připomínkovat dokument, který Michalu T. předal František H. Hovor ze dne 12. 12. 2012 mezi obž. Michalem T. a Františkem H. (č. l. 25725), následná komunikace obžalovaného s Lubomírem V. ze dne 13. 12. 2012 ve vztahu k části zadávací dokumentace v části Informační systém pro řízení projektů a telefonát mezi stejnými osobami ze dne 20. 12. 2012 (č. l. 25764). Následně je pak dle soudu podstatný email ze dne 20. 12. 2012 (č. l. 25766 - 25767), kdy Lubomír V. zasílá emailem Zdeňce B. zprávu s předmětem: „Slíbené informace“. Text zprávy obsahuje pohled společnosti TESCO SW na možnou podobu integrace. B. dne 2. 1. 2013 preposílá tento návrh s komentářem Zuzaně M. s tím, že s částí A by souhlasila, část D je asi zbytečná, protože to bude interní SW, ale neví, co s částí B.... M. jej obratem preposílá pro informaci Františku H. H. obratem reaguje s tím, že záměrem Tesca je, aby v zadávce byl propojen Portál úředníka s částí A, B a D. Takže aby se dalo do zadávky u těch tří částí, že budou propojeny s Portálem občana. V emailu ze dne 2. 1. 2013 pak píše František H. Zuzaně M. (č. l. 25763), že asi chápe, proč chtějí T., aby IDM bylo napojeno na PO. Třeba se plete, ale možná vůbec nemají vyřešenou práci s identitou občanů, tedy jak každého občana jednoznačně identifikovat do PO (portál občana) a chtějí k tomu využít IDM. Ale to by jasně měli říct úřadu. Doporučoval by, ať se p. B. zeptá TESCO, proč chtějí to IDM připojit na PO. Z výpisu z telekomunikačního hovoru mezi Františkem H. a Zuzanou M. ze dne 2. 1. 2013 pak vyplývá (č. l. 25769), že obsahem hovoru je aktivita zástupců společnosti TESCO SW směrem k podobě zadávací dokumentace a nakolik takové úpravy mohou být diskriminační vůči jiným soutěžitelům (navazuje na předchozí emailovou komunikaci z č. l. 25766 a násl.), kdy M. se i s H. shodují na tom, že takové případné požadavky do zadávky dávat nebudou. Z výše uvedeného pro soud vyplývá, že obž. Michal T. jednak zasílá podklady do zadávací dokumentace, ovšem tyto jsou oponovány již samotným H., což jednak vyvrací tvrzení o organizované skupině, jednak, že zadávací dokumentace byla ze strany EUNICE prostřednictvím H. zpracovávána objektivně.

Navazuje hovor mezi Františkem H. a obž. Michalem T. ze dne 3. 1. 2013 (č. l. 25769), obsahem hovoru je skutečnost, že H. sděluje zpracování připomínek zástupců společnosti TESCO SW do zadávací dokumentace v oblasti projektového řízení, které byly H. dodány na flash disk, kdy jak soud poznamenává, nebyly všechny připomínky H. akceptovány a dále v hovoru řeší otázku, zda rozsah plnění odpovídá předpokládané ceně. H. se doslova ptá, zda nevdá, že je tam tolik bodů na částku kolem 1 mil. Kč, obž. Michal T. odpovídá, že si myslí, že to odpovídá. Evidentně jde o průzkum nad naceněním odhadované ceny dodávky. Následuje hovor mezi obž. Michalem T. a obž. Radkem N. ze dne 3. 1. 2013 (č. l. 25770 - 25771), kdy řeší možnost propojení Portálu občana - což je předchozí dodávka v rámci předchozí výzvy.

1031. Již předtím dne 3. 12. 2012 Rada města Zlína schválila zadání nadlimitní veřejné zakázky Dodávka integrace agendových systémů SMZ rozdělené na 7 jednotlivých částí. Dne 4. 12. 2012 je ve Věstníku veřejných zakázek Statutárním městem Zlín zveřejněno oznámení předběžných informací k zakázce Dodávka integrace agendových systémů SMZ, rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G s odhadovanou hodnotou 15 583 000 Kč bez DPH s tím, že předpokládané datum zahájení zadávacího řízení je dne 7. 1. 2013. Definitivní podoba zadávacích podmínek však byla radou města Zlín schválena až dne 7. 10. 2013, jak vyplývá z usnesení Rady města Zlína č. 50/20R/2013 (č. l. 25800 – 25804), kdy tedy rada města schválila zadávací podmínky nadlimitní veřejné zakázky Dodávka integrace agendových systémů SMZ rozdělené na jednotlivé části A, B, C, D, E, F a G realizované v rámci projektu Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě Statutárního města Zlín s tím, že zakázka bude zadána v otevřeném řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.
1032. Žádná další komunikace obž. Davida T. ve vztahu k zadávací dokumentaci od 3. 1. 2013 do 7. 10. 2013 nebyla k důkazům provedena. Ve vztahu k obž. Davidu T. není vůbec zřejmé, jaké faktické úpravy či připomínky do zadávací dokumentace vůbec vnašel, zda se skutečně jednalo o takové, které by kohokoliv zvýhodňovaly, není vůbec zřejmé, zda tyto případné změny byly do finální verze zpracovány, protože žádné takové srovnávání nebylo činěno. Naopak z výpovědí svědků k tomuto bodu vyslechnutých vyplývá, že zadávací dokumentace byla plně pod kontrolou zaměstnanců Magistrátu města Zlín. Soudem byl k důkazům proveden znalecký posudek zpracovaný znalcem Ing. Jiřím Bergrem, MBA č. 1475/59/2022 ze dne 20. 5. 2022 (č. l. 43196, originál Volná příloha č. l. 42030), který dodala obhajoba, kdy předmětem posouzení byla zadávací dokumentace (včetně příloh) k veřejné zakázce Dodávka integrace agentových systémů Statutárního města Zlína, a opět zejména posouzení, zda kvalifikační požadavky a technické předpoklady této zadávací dokumentace se významně liší od kvalifikačních požadavků jiných zadávacích dokumentací obdobného předmětu plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, a v případě ano, v čem spočívá její odlišnost a dále, zda tato zkoumaná zadávací dokumentace, v porovnání s jinými zadávacími dokumentacemi obdobného plnění, které byly v ČR vypisovány v letech 2013 až 2014, obsahuje technické či kvalifikační požadavky, které by z technického hlediska významně zvýhodňovaly konkrétního dodavatele, zejména obchodní společnost Novell a TESCO SW, a takový případně nalezený požadavek identifikuje. Ze závěrů posudku vyplývá, že v případě této veřejné zakázky zadávací dokumentace vyžaduje napojení na již zakoupené produkty společností Novell, Gordic, Geovap, TESCO SW a Vars apod., kdy detailní znalost vlastních produktů a jejich vlastností může těmto společnostem, případně jejich implementačním partnerům sice poskytovat teoretickou výhodu, avšak integrace informačních systémů těchto společností do uceleného systému řízení identit a předávání informací je zcela relevantním požadavkem. V technických specifikacích nebyly nalezeny neobvyklé požadavky, které by vyvozovaly dojem protěžování konkrétního dodavatele.
1033. Pro dokreslení je nutno dodat, že dne 31. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno oznámení o zakázce „Dodávka integrace agendových systémů SMZ“ rozdělené na jednotlivé

části A, B, C, D, E, F a G. Lhůta pro doručení nabídek stanovena do 10:00 hodin dne 3. 1. 2014. Dne 31. 10. 2013 Statutární město Zlín rovněž zveřejnilo samotné zadávací podmínky na Dodávku agendových systémů SMZ k jednotlivým částem veřejné zakázky, konkrétně části A (Integrační systém založený na formulářové bázi), B (Zajištění komunikace vybraných agend s IdM), C (Událostní informační systém a jeho integrace), D (Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace), E (Systém pro elektronický oběh účetních dokumentů a jeho integrace), F (Informační systém pro silniční správní řízení a jeho integrace) a G (Informační systém pro vedení vodoprávní agendy a jeho integrace), včetně zveřejnění technických specifikací jednotlivých částí a rozesílá je postupně jednotlivým žadatelům. Ve vztahu k části A – Integrační systém založený na formulářové bázi mimo jiné vyplývá z technických specifikací, že dodaný software musí navazovat na již existující software na Statutárním městě Zlín, konkrétně Novell Identity Management dodavatele newps.cz a Portál občana od dodavatele TESCO SW (č. l. 25738 – 25918). Ve Věstníku veřejných zakázek bylo dne 28. 11. 2013 zveřejněno oznámení o prodloužení lhůty pro doručení nabídek s tím, že nová lhůta byla stanovena až do 11:30 hod. dne 20. 1. 2014 (č. l. 25919 - 25921). Z Protokolu o otevírání obálek vyplývá (č. l. 25938 – 25947), že dne 20. 1. 2014 proběhlo otvírání obálek k jednotlivým částem A, B, C, D, E, F a G veřejné zakázky. Bylo podáno celkem 9 nabídek, ovšem k části A., tedy k části *Integrační systém založený na formulářové bázi*, což byla část zakázky týkající se právě Software602, tak nebyla podána žádná nabídka na tuto vyhlášenou veřejnou soutěž. Tedy ani sama Software602, jehož zástupci se měli rovněž dle obžaloby podílet na úpravě zadávací dokumentace ve svůj prospěch, nabídku nepodala. Pro soud není většího důkazu, že komunikace ze strany obžalovaných nebyla vedena snahou ovlivnit zakázku jako takovou, tedy od jejího samotného počátku do konce ve prospěch konkrétních společností. Na část D., tedy na dodávku *Informační systém pro řízení projektů a jeho integrace*, byly kromě TESCO SW podány nabídky newps.cz, Neit Consulting a AutoCont, přitom není tvrzeno, že by šlo o nabídky spřízněných subjektů. Tedy další minimálně dvě společnosti, které neměly s možností připomínkovat zadávací dokumentaci nic společného (AutoCont a Neit), byly schopny podat nabídku, žádná ze společností nenapadla zadávací dokumentaci jako diskriminační či zvýhodňující. Navíc v této části, kterou měl obž. David T. jako zástupce TESCO SW v zadávací dokumentaci zejména upravovat ve prospěch TESCO SW, ani TESCO SW se svou nabídkou nebyla úspěšná. Opět není pro soud většího důkazu o tom, že zadávací dokumentace nebyla připravena ve prospěch této společnosti, a že případná možnost úprav nepřišla TESCO SW ani žádnou faktickou časovou výhodou.

1034. V bodě H. ve vztahu ke studii proveditelnosti není obž. Davidu T. kladena za vinu žádná její případná faktická úprava v konkrétní části. Pouze její přijetí k budoucímu využití. Ve vztahu k spoluúčasti na vypracování nabídky EUNICE do soutěže na vypracování analýzy současného stavu řízení úřadu platí to, co soud uvedl v předchozím bodu. Jinak je jednání obž. Davida T. obžalobou popsáno ve vztahu zejména s přípravou podkladů do zadávací dokumentace, a to v době od 13. 12. 2011 do 14. 9. 2012, a to tak, že je toto jednání konkretizováno, že obž. David T.: *v souvislosti s přípravou podkladů do zadávací dokumentace v rámci zpracování analýzy uložili Vladislavu K., aby zpracoval připomínky a komentáře k části analýzy, týkající se vnitřní integrace úřadu, které následně překontroloval, doplnil svým komentářem a emailem zaslal Františkovi H., přijal emailem od Zuzany M. druhou verzi analýzy ke vnitřní integraci za účelem zpracování návrhu technické specifikace včetně kvalifikačních a hodnotících kritérií pro jednotlivé oblasti integrace a v návaznosti na to uložil Michalu T. vyjasnit si s přesně neustanoveným zástupcem zadavatele koncepci řešení vnitřní integrace úřadu, aby mohli udělat technickou specifikaci, skrytě, jako zástupce EUNICE se nejméně jednou účastnil jednání pracovního týmu vytvořeného ze zástupců zadavatele a EUNICE v souvislosti se zpracováním analýzy současného stavu řízení úřadu a návrh realizace jeho úprav, přijal od Františka H. 13. verzi zadávací dokumentace na vnitřní integraci úřadu, k dokumentu zpracovali připomínky formou komentářů a následně telefonicky konzultovali s Františkem H. zpracování těchto připomínek do textu zadávací dokumentace.* Soud tedy jednak opět odkazuje na podrobný rozbor, který učinil v případě obž. Michala V., kdy vše tam uvedené se vztahuje i na obž. Davida T. a dále zejména na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Radku N. Lze ve zkratce

zdůraznit, že z důkazů vyplývá, že zadávací dokumentaci k vnitřní integraci si zpracovával krajský úřad převážně sám, a že pokud je požadavek na integraci, musí probíhat konzultace s dodavateli stávajících systémů, popřípadě systémů pořizovaných za účelem zjištění, zda je jejich budoucí integrace možná, za jakých podmínek apod. Analýza byla dokonce ze strany úřadu zasílána k jakési oponentuře i spol. Microsoft (viz hovor ze dne 4. 6. 2012 na č. l. 27836 mezi Františkem H. a obž. Radkem N.). Ze znaleckého posudku Ústavu kvalifikovaný pro znaleckou činnost Cetag s.r.o. č. 201-2020 ze dne 12. 11. 2020 (bod 187. rozsudku), vyplývá, že cena za dodávku ze strany TESCO SW byla cenou obvyklou, ale zejména, že dle jejich názoru byly zadávací dokumentace posuzovaných zakázek, včetně veřejné zakázky pod bodem H., připraveny v souladu s běžnou praxí v oblasti informačních a komunikačních technologií. Byly jasně strukturované, dostatečně srozumitelné a na jejich základě mohli potenciální uchazeči o veřejnou zakázku připravit adekvátní kvalifikovanou nabídku. V zadávacích dokumentacích nenalezli žádné známky diskriminačních ustanovení, která by mohla redukovat počet potenciálních uchazečů.

1035. Je pravdou, že obž. David T. zasílá dne 21. 4. 2012 Františku H. připomínky ke zpracovávané Analýze s dovětkem, že *snad uvedené argumenty pomohou korigovat představu některých pracovníků kraje*. Z uvedeného nelze absolutně objektivně dovodit, že by připomínky měly být ve prospěch TESCO SW. Navíc v dalším emailu ze dne 25. 4. 2012, kdy TESCO SW obdržela další verzi s požadavkem na revizi, odpovídá obž. David T., že *termín dalšího odevzdání na kraj k 1. 5. 2012 je nereálný, protože kraj stále nemá ujasněnou koncepci řešení vnitřní integrace*. Když v odůvodnění ve vztahu k obž. Radku N. soud upozornil na to, že i samotné návrhy a připomínky ze strany zástupců TESCO SW sám H. korigoval, sám je posuzoval z hlediska objektivnosti, opět soud odkáže na další hovor, který nebyl zmíněn u tohoto obžalovaného, jde o hovor ze dne 30. 4. 2012 (č. l. 27791 - 27792), kdy TESCO SW skutečně navrhovalo i kvalifikační kritéria, ovšem jak sám H. uváděl, mezi nimi bylo i kritérium v podobě kvality řešení, kdy však výsledná zadávací dokumentace jako rozhodující kritérium obsahovala pouze nabídkovou cenu. Co se týče údajné utajené návštěvy obž. Davida T. na krajském úřadu, jednak se jednání pracovního týmu neúčastnil David T., ale Michal T., jednak ačkoli bylo jméno T. uvedeno v zápisu jako zástupce EUNICE, jedná se dle soudu o stejný případ jako v případě konzultace obž. B., který byl rovněž na kraji na konzultaci, byl uveden jako zástupce TESCO SW v zápisu pracovního týmu, ovšem všichni na úřadu věděli, že je fakticky zástupce GORDIC. Nehledě na emailovou komunikaci ze dnů 9. až 15. 11. 2011 (č. l. 26190 - 2196), který je sice řazen a souvisí s předchozí veřejnou zakázkou v bodě F., ale týká se Krajského úřadu Zlínského kraje, kdy sami pracovníci Zlínského kraje žádají o svolání schůzky za účelem spolupráce na přípravě veřejné zakázky a mezi oslovenými je i společnost TESCO SW. Sám svědek K. (bod 100. rozsudku) uvedl, že se *určitě se komunikovalo s dodavateli stávajících systémů s Gordic a s TESCO SW*. Není tedy dle soudu možné, aby se zástupce TESCO SW podílel na konzultaci utajeně, jak je v obžalobě tvrzeno. Jak sám K. uvedl: *ke dotazu, jestli při té práci využívali i nějaké informace od budoucích potenciálních dodavatelů na trhu, uvádí, že potřebují vědět, co je na trhu a jak to využít, jak to fakticky zjišťovali, to už neví, za sebe může říct, že je rozumné si nechat systém předvést a nechat ukázat*. Krajský úřad měl navíc již implementován systém FAMA+ od TESCO SW. A jako na stěžejní email soud upozorňuje na email ze dne 23. až 24. 6. 2012 (č. l. 27962), z něhož dle soudu vyplývá, že připomínky k zpracovávané analýze byly vyžadovány zástupci EUNICE nejen od TESCO SW a Novell, ale i od dalších IT firem, konkrétně od AutoCont, Asseco, Ness, IBM a Microsoft. Opět pro soud důkaz o objektivně sestavované Analýze ze strany EUNICE. Popřípadě nakonec soud odkazuje na výpověď svědka Ing. Jaroslava O. (bod 104. rozsudku), který spolupráci s TESCO SW výslovně jako zástupce zadavatele doznal, když uvedl, že *TESCO SW a GORDIC se podílely na zpracování technické části zadávací dokumentace pro zakázky, ale jakoby v poradenské firmě (pozn. soudu tedy pod EUNICE). Komunikovali se zástupci GORDIC a TESCO SW z důvodu, že když se má dělat integrace se stávajícím programem, tak logicky u toho musí být někdo, kdo tomu rozumí a ví, co tam funguje. Informace byly potřebné pro to, aby mohli implementovat novou zakázku. ... Výsledná podoba zadávací dokumentace v části, která mu příslušela, odpovídala jeho představám, jejich požadavky byly zpracovány a diskriminační zadávací*

dokumentace nebyla. ... Z jeho pohledu systém, který vysoutěžili, byl přínosem a stále funguje. Obž. Michala T. zná, Davida T. možná, jsou to zástupci TESCO SW a nikdo ze zástupců TESCO SW se jej nesnažil nezákonně ovlivnit v tom směru, aby byly do zadávací dokumentace prosazeny nějaké diskriminační podmínky.

1036. Že zadávací dokumentace nebyla diskriminační či jinak zvýhodňující, vyplývá pro soud i z toho, že již dne 8. 8. 2012 byly ve Věstníku veřejných zakázek oznámeny Předběžné informace k zakázce (č. l. 28086 – 28095), a z usnesení Rady Zlínského kraje vyplývá (č. l. 28146 – 28157), že dne 3. 9. 2012 rada kraje schválila zahájení veřejné zakázky *Dodávka a implementace vnitřní integrace Krajského úřadu Zlínského kraje* formou otevřeného nadlimitního řízení a současně jmenuje komise pro otevírání obálek, pro posouzení kvalifikace a hodnotící komisi včetně zadávací dokumentace, přitom projednávané období v obžalobě je časově ohraničeno až dnem 14. 9. 2012. Tohoto dne již došlo ke zveřejnění zadávací dokumentace. Opět je tedy dle soudu doba údajného páchání trestné činnosti nedůvodně prodlužována. Zakázka byla rozdělena a dvě části, část 1. Identity management a integrační bod (IDM a IB), kdy předmětem zakázky je dodávka a implementace Identity management systému a integračního bodu. Část 2. Portál úředníka, kdy předmětem zakázky je dodávka webového prostředí, které uživatelům poskytne jednotný personifikovaný přístup k definovaným informacím. Ze seznamu nabídek vyplývá (č. l. 28346 – 28433, 28438 – 28451a Volná příloha II/9), že nabídku podali uchazeči AutoCont, MARBES CONSULTING, IBA CZ, atlantis software, TESCO SW a Corpus Solutions. Z nabídky TESCO SW vyplývá, že TESCO SW podalo nabídku jen pro Část 2. veřejné zakázky soutěže, pro Část 1. se TESCO SW vůbec neúčastnilo. Nabídku TESCO SW za společnost podepsal RNDr. Josef T. z pozice předsedy představenstva. Z Protokolu o posouzení kvalifikace vyplývá (č. l. 28482 – 28483), že komise dne 7. 12. 2012 rozhodla, že všechny podané nabídky splnily kvalifikaci a budou předány k posouzení a hodnocení hodnotící komisi. Žádná nabídka tedy nebyla vyřazena z důvodu, že by nebyla schopna splnit kvalifikační kritéria. A nakonec to nejdůležitější, nabídka TESCO SW nebyla vítězná. Na část 2. Portál úředníka vyhrála a smlouva na dodávku a implementaci Portálu úředníka Krajského úřadu Zlínského kraje byla uzavřena se společností IBA CZ. Opět není pro soud většího důkazu, že zadávací dokumentace nebyla případně upravována ve prospěch TESCO SW a že tedy veškerá případná komunikace a připomínky je možno podřadit pod předběžné tržní konzultace.
1037. V bodě CH. je jednání obžalovaného popsáno ve vztahu ke studii proveditelnosti. Opět je možno odkázat na podrobný rozbor předložené emailové komunikace ve vztahu k obž. Ing. Martinu H. Je skutečně pro soud složité vydedukovat, co vlastně je konkrétně obžalovaným kladeno obžalobou za vinu, co konkrétně, kdo z obžalovaných, co komu poskytl, kdy, jakým způsobem, v jakém rozsahu, jakým způsobem se poskytnuté požadavky případně promítly do studie proveditelnosti, opět v jakém rozsahu je obž. David T. případně doplňoval, co je z toho vůbec zkráceně řečeno dovozováno, jak tento postup měl případně zvýhodnit TESCO SW. Ačkoli ze znění skutkové věty obžaloby vyplývá, že se na vyhotovení celé studie proveditelnosti jako celku fakticky podíleli jen obž. Josef, Michal a David T. spolu s obž. H., z odůvodnění v bodě 911. obžaloby je již rozsah ovlivnění omezen jen na dílčí část IV. studie a obž. H. sám měl ovlivnit studii proveditelnosti jen v další dílčí části, tedy v oblasti Helpdesk. Ve vztahu k popisu protiprávního jednání týkající se studie proveditelnosti je v obžalobě jednání obžalovaných, včetně tedy obž. Davida T., časově vymezeno dobou od 25. 7. 2010 až do 21. 5. 2012, celkem tedy měla příprava a ovlivňování studie probíhat po dobu 22 měsíců. Ovšem studie proveditelnosti byla fakticky zpracována a odevzdána krajskému úřadu zpracovatelem Naviga4 již dne 1. 9. 2010, tzn. za necelé 2 měsíce od fáze jejího zahájení. Od tohoto data se již studie proveditelnosti neměnila, již na ní nebylo pracováno a až dne 21. 5. 2012, tj. po 20 měsících!!! od jejího vypracování, ji obž. Michal T. požaduje a obž. H. mu studii proveditelnosti zaslá, a to ještě nikoli celou, ale jen její úvodní obecnou část bez příloh. Obžaloba je však koncipována a byla soudem zpočátku vnímána tak, že práce na studii proveditelnosti byly prováděny a ovlivňovány jmenovanými obžalovanými po celou vymezenou dobu, tj. od 25. 7. 2010 do 21. 5. 2012. Je otázkou, zda tak obžaloba činí vědomě, aby překlenula

období 20 měsíců bez jakéhokoliv jednání a zásahů do studie proveditelnosti a zdůvodnila tak pokračování trestné činnosti či návaznost na další část popisovaného jednání. Jinak podrobný rozbor soud provedl u obž. Jířího H., kde je rozebráno dokazování ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy soud nemá co více ve vztahu k osobě obž. Davida T. dodat či doplnit. Soud má za to, že v tomto odůvodnění podrobně rozebral, že zástupci TESCO SW pracovali na studii proveditelnosti nikoli konspiračně tak, aby o nich zadavatel nevěděl (bod 1191. obžaloby), ale zcela naopak konali na podkladě samotné žádosti a smluvně podchycené spolupráce se zadavatelem.

1038. Soud nenašel jediný email či jiný důkaz, ze kterého by bylo patrné, zda skutečně sám obž. David T. učinil konkrétní připomínku, jakou, v jakém rozsahu, zda skutečně taková připomínka byla způsobilá někoho zvýhodnit, či naopak někoho diskriminovat v budoucí soutěži. Opět z dokazování vyplynulo, že zadávací dokumentaci si zpracovával sám obž. Martin H., po připomínkách, které k ní činili nejen pracovníci úřadu, ale i další zástupci subjektů působících na trhu IT, že ji obž. H. měl zcela pod kontrolou, vyplývá i z výpisu telekomunikačních hovorů mezi obž. Josefem T. a obž. Michalem T. ze dne 21. 2. 2013 (č. l. 29635), kdy obsahem hovoru jsou jednak aktuální informace o stavu veřejných zakázek jednak v Pardubicích a jednak v Hradci Králové, kdy z hovoru mimo jiné vyplývá, že podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW vůbec promítly do textu zadávací dokumentace. V popisu jednání v obžalobě, kde se hovoří o tom, že obž. Josef T. a obž. Michal T. se měli po vyhlášení soutěže s cílem získat dodávku dílčích plnění, postupně dohodnout se všemi čtyřmi soutěžiteli na subdodávce, v tomto opět soud neshledává nic protizákonného. TESCO SW byla ve všech čtyřech nabídkách výslovně uvedena, a protože šlo zejména o plnění v podobě rozšíření majetkového portálu, který krátce předtím TESCO SW dodalo kraji, je logické, že bylo jediným možným dodavatelem tohoto požadovaného plnění.
1039. K bodu CH. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídky*, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídky, kterých společností se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neosahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku CH.
1040. V bodě I. je obž. Davidu T. kladeno za vinu jednání ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl v době od 16. 3. 2010 do 14. 8. 2010 připravit a poskytnout prostřednictvím emailu podkladový materiál a následně měl provádět úpravy a revizi jednotlivých verzí studie proveditelnosti včetně její finální fáze. Opět soud odkazuje na své odůvodnění v bodech týkajících se obž. Martina K. a na odůvodnění týkající se obž. Ivo U. Je nutno zopakovat, že ve vztahu k jednání pod bodem I. obžaloby v rámci výzvy IOP 08 na Rozvoj služeb eGovernmentu v krajích, která se skládala z celkem 6 aktivit, se projednávaného skutku týká pouze a jen část IV. - Vnitřní integrace úřadu a integrace s ISVS. Proto jako relevantní důkazy dle soudu může sloužit pouze komunikace ve vztahu ke studii proveditelnosti a ve vztahu k zadávací dokumentaci jen k této části veřejné zakázky, nikoli k dalším částem jako např. Digitalizace a ukládání, Datovým skladům apod. Ačkoli je zřejmé, že v počátečních fázích Královéhradecký kraj poptával studii proveditelnosti na Vnitřní integraci úřadu, na Datové sklady a nástroje Business Intelligence (č. l. 30192), z usnesení rady (č. l. 30623) ze dne 1. 9. 2010 vyplývá, že rada kraje schválila předložení všech projektů výzvy 08, včetně tedy vnitřní integrace s maximální částkou 21 670 000 Kč způsobilých výdajů, z nichž 15 %, tedy 3 250 500 Kč bude zajištěno z vlastních zdrojů žadatele. Soud má zapotřebí toto zdůraznit, neboť v listinných podkladech ke skutku I. je součástí spisového materiálu opakovaně spousta podkladů vztahující se k právě k dalším částem této veřejné zakázky, tedy ke zbylým projektům výzvy 08. Z odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a obž. Martinu K. pak vyplývá, že jediná snaha o ovlivnění studie proveditelnosti ze strany zástupců TESCO SW byla v tom, aby do zakázky na vnitřní

integraci zadavatel, tedy Královéhradecký kraj, zařadil i pořízení software na správu majetku, což se nakonec nezdařilo. Veškeré snaha tedy vedla k tomuto cíli, který se nakonec nepodařilo realizovat. Pokud se týká podkladů pro Deloitte, soud vyslechl Ing. Štěpána J. (bod 116. rozsudku), který uvedl, že v letech 2010 - 2011 pracoval jako konzultant v Deloitte, jeho práce souvisela s veřejnými zakázkami, jejich společnost poskytovala služby poradenství pro kraje. Dělali pro kraj přípravné studie (pozn. soudu studie proveditelnosti) pro následné zakázky, které úřad poté vypsal. Na pozici konzultanta navštěvoval KÚ, pracovníky IT, připravovali, jakým způsobem by ty zakázky měly být koncipovány. Na tvorbě této studie se účastnil i jeho kolega Martin K., manažer Michal Š. a kolega Martin B. Pokud má uvést, jakým způsobem byla studie zpracována, uvádí, že byly vypsané typové projekty, co by jednotlivé zakázky měly obsahovat, asi jaká částka finančního objemu a v typových projektech hledal KÚ uplatnění, jestli se jim to hodí nebo ne. Oni typový projekt zpřesnili, studie je tím zpřesněním typových projektů. Za zadavatele se toho účastnili Ing. P. jako vedoucí IT oddělení a obž. K., za KÚ to bylo všechno. Na tvorbě studie proveditelnosti se nepodílela další společnost přímo, ale byli v kontaktu s některými společnostmi, protože oni technologická řešení neznají, sami si vyžadují, jaké jsou technologické možnosti, k nějakému naplnění parametrů toho typového projektu. Tedy se nepodíleli, ale poskytli nějakou součinnost, materiály typu prezentace k nějakému produktu, který nabízí. Názvy společností, které poskytly konzultaci, si nevpomene, možná TESCO SW a ještě další, bylo jich několik. Pokud je mu sdělen název společnosti A-Scan, tak je možné, že i tato společnost nějakým způsobem poskytla součinnost. Osoby obžalovaných se samy nepodílely na zpracování studie proveditelnosti, ale třeba zprostředkovaně poskytly, co jejich společnost nabízí, co má ve svém portfoliu služeb, oni z toho nějakým způsobem vycházeli a paralelně požádali jinou společnost o srovnání, aby pochopili, jaké to řešení je a jestli je vhodné o tom uvažovat. Je možné, že v rámci konzultace poskytl on, nebo někdo jiný, těm konzultantům pracovní verzi studie proveditelnosti. Protože oni jako konzultanti přesně nevěděli, co píšou, tedy jakoby nějaká oponentura, umožnit zvalidovat, že technické řešení je takové, jaké se nabízí. Nebyl v části jím zpracovávané nikým ovlivňován, ani tlačen, aby uvedl závěr, který by byl v rozporu s jeho přesvědčením. Myslí si, že studie proveditelnosti neobsahovala skutečnosti, které by byly utajované, je velmi obecná, je víceméně veřejná. Studie proveditelnosti ve finální verzi nebyla diskriminační. To je to podstatné, co svědek uvedl, kdy pokud se nahlédne do typové studie proveditelnosti, byla skutečně součástí typové studie kapitola týkající se variantního řešení. Pokud obžaloba nepředloží minimálně odborné vyjádření, které by zhodnotilo finální studii proveditelnosti, ze kterého by vyplývalo, že v nějaké konkrétní části je studie diskriminační, je zvýhodňující, vede k jedinému produktu a není to v ní uvedeno, pak je možno teprve dospět k závěru, že se obžalovaní případně dopustili protiprávního jednání. Znovu soud poukazuje na to, že v této části I. ani obžaloba sama netvrdí, že by úpravy studie proveditelnosti byly činěny ve prospěch konkrétních společností, budoucích potencionálních soutěžitelů, pouze konstatuje poskytnutí podkladových materiálů, úpravy či revize, aniž by bylo konkrétně opět poukázáno na konkrétní pasáž, která byla případně na podkladě takové úpravy do studie zanesena a že by se objevila i ve finální verzi, to již nebylo zkoumání vůbec. Dále je nutno opět zdůraznit i výpověď svědka Ing. Bohumila P. (bod 115. rozsudku), který podrobně popsal, jakým způsobem probíhalo zpracování studie proveditelnosti, posléze zadávací dokumentace, byť svědek uvedl, že neví o tom, že by se na studii proveditelnosti kromě zástupců kraje a Deloitte podílely další třetí subjekty, jednak toto jeho prohlášení neznamená, že automaticky poskytnutí podkladů ze strany TESCO SW spol. Deloitte je protiprávním jednáním. Deloitte z těchto podkladů vycházelo, studie proveditelnosti je obecná, naopak pokud svědek jako pracovník IT následně uvedl, že by byla studie proveditelnosti diskriminační, nebo že by byl někdo upřednostněn, to si v žádném případě nemyslí, a to ani z hlediska technického dodání. Proto ani poskytnutí případných podkladů pro Deloitte nemůže být protiprávním jednáním, pokud výsledek je technicky neutrální a nikoho nediskriminuje a nevede ke konkrétnímu dodavateli. Sám svědek připustil, že zástupci TESCO SW jim v tomto případě rovněž prezentovalo své zkušenosti z vnitřní integrace z jejich zakázky na Karlovarském kraji.

1041. Ve vztahu k zásahům do zadávací dokumentace soud opět odkazuje na podrobný rozbor a odůvodnění ve vztahu k obž. Ivo U. a obž. Martinu K. Znovu soud zdůrazňuje výpověď svědka Ing. P., kdy svědek sám minimálně třikrát uvedl ve své výpovědi, že technickou specifikaci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku Kompletní integraci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje zpracovával on, spolu s kolegy z IT oddělení. Ani z výpovědi ostatních svědků, kteří se ke skutku I. ve svých výpovědích vyjadřovali, jedná se o svědka Ing. Vlastimila P. (bod 81. rozsudku), Ing. Víta S. (bod 82. rozsudku), Aleše H. (bod. 102. rozsudku), Ing. Jana B. (bod 108. rozsudku), Ing. Josefa T. (bod 120. rozsudku), JUDr. Jana J., Ph.D. (bod 121. rozsudku), soud nezjistil nic, co by podporovalo obžalobu.
1042. Pokud k tomu soud připočte, že zadávací dokumentace prošla kontrolou minimálně pobočkou CRR, že veřejná soutěž byla vyhlášena v režimu otevřeného nadlimitního zadávacího řízení, že se s nabídkou do výběrového řízení přihlásilo celkem 11 uchazečů, jediným kritériem byla nabídková cena, předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla v zadávací dokumentaci uvedena ve výši 18 232 500 Kč a šlo o cenu nejvýše přípustnou a nepřekročitelnou s tím, že nabídka s vyšší cenou bude vyřazena ze soutěže, že do konečného hodnocení bylo postoupeno 6 nabídek, zbylí uchazeči byli vyloučeni, že ani přes osobní účast obž. Martina K. jako člena hodnotící komise nabídka TESCO SW nebyla nabídkou vítěznou, ale vyhrála společnost Telefonica s nabídkovou cenou 6 816 150 Kč (tedy hluboko pod odhadovanou hodnotou zakázky), pak soud jednak nemá pochybnosti o objektivitě zadávací dokumentace, o objektivitě výběrového řízení a nevidí jediný důvod, přes potencionálně jediný závadový telefonát, do této veřejné soutěže zasahovat. Jedná se o uskutečněný hovor mezi Josefem T. a Michalem T. dne 21. 2. 2013, z něhož vyplývá, že obsahem hovoru jsou aktuální informace o stavu veřejných zakázek v Pardubicích a Hradci Králové a kdy podstatou otázek Josefa T. na aktuální stav je snaha zjistit, zda se připomínky a úpravy TESCO SW promítly do textu zadávací dokumentace, zda má k dispozici Michal T. poslední verzi, ten mu sděluje, že nemá, protože se kolem toho bavili a řekl, že de facto se to v ničem zásadním neliší. Obž. Josef T. odpovídá, že nejde o posílání, ale o to, jestli věci, co oni dali, jestli se to promítlo. Michal odpovídá, že mu řekl, že ano. Sice z hovoru vyplývá, že zřejmě určité zásahy do zadávací dokumentace činěny byly, že o nich měl obž. Michal T. případnou vědomost, ovšem opět není z důkazů zřejmé, jaké konkrétní zásahy a v jakém rozsahu byly učiněny, přitom v předchozím odůvodnění bylo soudem poukazováno na spoustu přímo detekovaných úprav, které žádným způsobem nikoho nemohly zvýhodnit, naopak byly často ve prospěch otevřené soutěže.
1043. K bodu I. má soud jako poslední připomínku tu, že mezi nesprávnými doklady je tentokrát opět výslovně uvedena i nabídka, respektive množné číslo *nabídky*, aniž by bylo zřejmé, o jaké nabídky, kterých společností se eventuálně jedná a ve vztahu k nabídkám obžaloba sama neosahuje ve skutkové větě žádné pasáže ani k jednomu z obžalovaných. Přitom nabídka jako nesprávný doklad se vztahuje k ust. § 260 tr. zákoníku a v bodě 1192. obžaloby je zřejmé, že nabídku jako nesprávný doklad obžaloba vztahuje pouze k nabídkám jen předstíraným, což však není případ skutku I.
1044. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Ing. Davidu T., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, proto jej soud ve všech projednávaných bodech zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. Ing. Josef S.

1045. Obžalovaný k bodům A., C., D., a M. obecně uvedl (č. l. 40756 a násl.), že se nikdy vědomě nechoval tak, aby jeho pracovní aktivity mohly být kvalifikovány jako nekalá, či dokonce trestná činnost. Pro AutoCont pracoval v pozicích obchodně zaměřených a nemá žádné hluboké odborné vzdělání ve výpočetní technice. Jeho působnost byla ve společnosti omezena na region Olomouckého kraje. Bylo zcela obvyklé vést se zákazníky technický dialog a poskytovat jim

odborné rady tak, aby výsledné řešení bylo optimální a maximálně vyhovovalo potřebám a požadavkům zákazníků. V praxi se skutečně často ukazovalo, že zákazník nemá realistickou představu o tom, co je v dané chvíli v oblasti IT na trhu nabízeno. Zákazník se často správně neorientuje a neumí porovnat všechny aspekty možných variant řešení, proto zákazník konzultaci vyhledává. Všechno je vedeno s cílem, aby zákazník získal maximum odborných informací jako podklad k tomu, aby mohl učinit kvalifikované rozhodnutí. Zákazníci si získané informace ověřují a souběžně konzultují s jinými subjekty působícími na trhu IT. Takové konzultace neposkytují s cílem někoho poškodit, diskriminovat, nebo získat zvýhodnění na úkor jiného. AutoCont sám rovněž není univerzální odborník, a pokud si nejsou jistí dostatečnou znalostí problematiky, konzultují a hledají zkušenosti u dalších dodavatelů či partnerů. Sami mají zájem, aby jejich zákazníci našli řešení, které jim vyhovuje a aby byli schopni ho dlouhodobě provozovat. Nebylo jeho záměrem páchat trestnou činnost či někoho okrádat. Takové konání by poškodilo obchodní jméno jeho osoby i firmy a na úzkém trhu by se mu to brzy „zúročilo“. Osobně konzultace odborného charakteru vnímal jako doklad odbornosti a kompetence, kterou zákazník u nich vidí a kterou opírají o mnohaletou zkušenost a spolupráci. V tomto kontextu jsou dotazy zákazníků ke konceptům a vazbám v rámci center ICT logické a řešil je. Pokud měli být schopni do případných studií proveditelnosti dodat zákazníkům, či případně firmám, které se zabývaly jejich zpracováním, smysluplné, hodnotné, pravdivé informace, ať už technického rázu, nebo zmiňované rozpočty, nedokáže si dodnes představit jinou cestu, než komunikaci s těmi jednotlivými potencionálními dodavateli o tom řešení. Museli se doptat, co to jejich řešení potřebuje k tomu, aby bylo schopné službu tomu konkrétnímu úředníkovi poskytnout. Kolik potřebuje výpočetního výkonu, kde jsou ta data, v jaké databázi atd., tyto věci nelze řešit od stolu a bez znalosti jednak požadovaných nároků jednotlivých řešení a bez znalosti skutečného stavu konkrétního úřadu. Každý úřad či organizace byly v jiném stavu a v jiném stupni rozvoje. Spolupráce více dodavatelů byla v těchto projektech důsledkem složitosti a rozsahu budoucích řešení vyžadovaných organizacemi veřejné správy a samosprávy. V daném období nebyl na trhu subjekt, který by samostatně požadavky výzev naplnil. Tvrzení, že někoho měli zvýhodnit či znevýhodnit na úkor jiného, nebo se dopouštět nekalé soutěže, je neopodstatněné, protože parametry zakázek byly známy dávno před tím, než byla samotná zakázka vypsána. Dokumenty byly veřejně přístupné, všichni dodavatelé měli stejnou příležitost se s uvedenými dokumenty seznámit. Stejně tak nikdo nemohl zneužít své postavení na trhu, když tyto parametry byly známy předem. Jako možný motiv jeho údajné protiprávní činnosti obžaloba uvádí prospěch ze získání reklamy a prospěch v podobě získání referenčních zakázek. K tomu uvádí, že reklama nikdy nebyla a není hodnotícím kritériem u veřejných zakázek. Co může a má mít na trhu hodnotu, je to, pokud zakázku úspěšně dodají a úspěšně provozují. K tomu slouží referenční zakázka, ovšem v roce 2010 měl AutoCont za sebou 20 let činnosti a disponoval dostatečným množstvím referenčních zakázek potřebných ke své obchodní činnosti. Dále jej obžaloba viní ze záměru ovlivnit transparentní průběh výběrových řízení a zvýhodnit AutoCont a další subjekty formou doplnění či úprav technických specifikací veřejných soutěží. Neví o žádném parametru ve prospěch jednoho uchazeče, potažmo AutoCont. Kdyby takový parametr byl a neodhalil by jej samotný zadavatel, nastupují další kontrolní mechanismy, kdy každou zadávací dokumentaci před zveřejněním kontroluje CRR. Ale to hlavní, co provede tu nejdůkladnější kontrolu, je samotný trh. Pokud by zadávací dokumentace obsahovala neodůvodněný požadavek ve prospěch AutoCont, potenciální dodavatelé by si stěžovali formou dotazu zadavateli a požadovali by změnu či úplné vypuštění neodůvodněného požadavku. To, že takové parametry neexistují, je důvod toho, proč obžaloba neuvádí žádné konkrétní zvýhodnění v rámci úpravy zadávací dokumentace, kterého se měl dopustit, tzn., v čem konkrétně měl technické specifikace upravit tak, aby vyhovovaly AutoCont a současně je nemohl splnit někdo jiný. V závěrečném návrhu obžalovaný zopakoval svou argumentaci (č. l. 43714).

1046. Obhájce obžalovaného svůj závěrečný návrh (závěrečný návrh v písemném znění je na č. l. 43680 – 43713) koncipoval v úvodních ustanoveních shodně jak pro obž. Josefa S., tak pro obž. Pavla S.,

soud tedy odkazuje na jeho odůvodnění. K bodu A. pak obhájce ve vztahu k obž. S. uvedl, že v obžalobě chybí skutkové vymezení toho, jak konkrétně měla být případná zadávací dokumentace upravena, v čí konkrétní prospěch, čím měla být taková případná úprava neoprávněná a nedůvodná. Znalecký ústav prostřednictvím svého znalce Dr. Ludvika naopak uvedl, že případné změny nebyly vůbec způsobilé založit jakoukoliv neoprávněnou výhodu a že podmínky mohlo splnit vícero potencionálních subjektů. U skutku C. nebylo prokázáno, že by případná emailové komunikace, jejímž prostřednictvím měl obžalovaný ovlivnit studii proveditelnosti, byla způsobilá kohokoli zvýhodnit v následném zadávacím řízení, navíc se mohlo jednat maximálně o předběžnou tržní konzultaci, která nebyla zákonem zakázána a ani nebyla nijak nestandardní. K zakázce D. opět v obžalobě chybí konkrétní skutkové vymezení, jak tvrzená údajná úprava zadávací dokumentace měla fakticky vypadat a co mělo být konkrétně jejím obsahem. Nebylo rovněž prokázáno, že by obžalovaný uzavřel jakoukoliv dohodu narušující hospodářskou soutěž. Ve skutku M. nebylo prokázáno, že by obž. S. jednal se zámětem ovlivnit přípravu a transparentní průběh zadávacího řízení.

1047. Ve vztahu k podané obžalobě je soudem ve stručnosti konstatováno, že obž. Josefa S. se týká i úvodní ustanovení obžaloby popisující jednání organizované skupiny, včetně vymezení údajných úkolů. Opět se však obžalovaného netýkají veřejné zakázky a jednání směřující vůči Statutárnímu městu Zlín, Zlínskému kraji, Pardubickému kraji a ani Královéhradeckému kraji. Jeho faktická účast na jakémkoliv jednání mohla probíhat nejdříve od 11. 3. 2010, nikoli již od srpna 2009, a pokud je v úvodním ustanovení doba páčání trestné činnosti ukončena srpnem 2014, v bodě M. je však konkrétní doba páčání údajné trestné činnosti obžalovaného ukončena až k datu 16. 12. 2014. Ve vztahu k jeho osobě nebylo ani v jednom ze skutků prokázáno, že by obž. S. sám o sobě kontaktoval zástupce zadavatele či další osoby ochotné spolupracovat. V bodě A. obžaloby je již jeho jednání nejprve popsáno ve vztahu ke studii proveditelnosti, kdy měl *v době od 11. 3. 2010 do 9. 5. 2010 předat Františku H. při tvorbě studie proveditelnosti v části vnitřní integrace cenové informace k licencím*. Dále je jeho jednání popsáno ve vztahu k zpracovávané zadávací dokumentaci, kdy měl *s cílem získat pro AutoCont dodávku dílčího plnění zakázky, spolu s obž. Davidem T. a obž. Pavlem Ch. prostřednictvím emailové komunikace upravit zadávací dokumentaci, včetně technické specifikace předmětu plnění zejména v souvislosti s vnitřní integrací a řešením technického zadání pro technologické centrum do podoby vyhovující TESCO SW a AutoCont*.
1048. Po vyhodnocení předložených důkazů soud ve vztahu ke studii proveditelnosti uvádí, že byly zpracovávány dvě studie proveditelnosti. První studii proveditelnosti pro projekt *Technologické centrum ORP Přerov a elektronické spisové služby v území* zpracovávala EUNICE na základě smlouvy s městem ze dne 7. 8. 2009 a byla zpracována k datu 29. 1. 2010. Druhou studii proveditelnosti pro projekt *Vnitřní integrace úřadu ORP Přerov* zpracovávala rovněž EUNICE na základě smlouvy ze dne 11. 3. 2010, a tato byla zpracována k datu 9. 5. 2010. Obě studie byly následně přílohou zadávací dokumentace na předmětnou veřejnou zakázku. Pokud je tedy obžalobou tvrzeno, že obž. S. předal H. cenové informace k licencím, je toto zřejmě dovozováno z emailů ze dne 22. 4. 2010 a 30. 4. 2010 (č. l. 11777), kdy proběhla emailová komunikace mezi obž. S. a dále Rostislavem B. z Microsoft a Františkem H. v předmětu „VIU pro ORP Přerov“. V prvním emailu obž. S. píše B., že *potřebuje dodat informace do studie proveditelnosti kapitola VIU pro Magistrát Přerov. Tato kapitola bude postavena na „porovnání“ dvou variant: a) udržování stávajícího stavu koexistence Novell a MS a k tomu uvádí: a) tříštění finančních i lidských zdrojů, možné provozní kolize a ... jakékoliv další minusy, které Vás napadnou, b) orientace pouze na platformu MS*. Z obsahu emailu tedy vyplývá, že obž. S. skutečně zřejmě preferuje prostředí Microsoft s poukazem na nevýhody koexistence Novell a Microsoft. Žádá B., aby oslovil přímo H., dává mu na něj telefonický kontakt. Obž. S. dále v emailu nabízí pomoc při doložení cenové informace k licencím a žádá H. o specifikaci toho, jak může přiložit ruku k dílu. V závěru emailu prosí obž. S. obě strany o to, aby tyto informace nekomunikovali do oddělení ICT úřadu. V emailu ze dne 30. 4. 2010 se následně obž. S. dotazuje B., *zda mají jejich pomoc?* Jiné důkazy soudu

nebyly obžalobou předloženy. Zda tedy obž. S. cokoli předložil Františku H., zda jakékoliv podklady byly jím samým nebo prostřednictvím B. H. doručeny, v jakém znění a zda byly do studie proveditelnosti vůbec zapracovány, k tomu komunikace doložena nebyla. Navíc z důkazů soudu předložených vyplývá, že studie proveditelnosti pro projekt *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – Vnitřní integrace úřadu obce s rozšířenou působností* zpracovala EUNICE ke dni 9. 5. 2010. V kapitole 7.3.1. je pro účely studie skutečně provedeno orientační poptávkové řízení a srovnáno řešení postavené na integrační technologii Microsoft a na technologii Novell, zda se však jedná o část, kterou dodal do studie B. na žádost S. (kdy S. navíc evidentně spíše zprostředkoval vzájemný kontakt B. na H.). Z důkazů pak dle soudu rovněž vyplývá, že když František H. zpracovával studii proveditelnosti, jednak oslovil s žádostí o konzultaci jak obž. S., současně však H. oslovil i obž. Radka N. z Novell, který měl podat případné připomínky v situaci, kdy studie proveditelnosti již obsahovala kapitolu ohledně porovnání obou variant, a to naopak ve prospěch zachování prostředí Novell. Zde se dle soudu obžaloba dostává do rozporu, když na jedné straně má obž. S. preferovat variantu prostředí Microsoft (je to výslovně uvedeno v bodu 86. obžaloby), ze strany obž. N. má jít o ovlivňování ve prospěch prostředí Novell (je to tvrzeno ve skutkové větě obžaloby), oba dva tedy jednají nikoli ve shodě, ale každý z nich preferuje a má upravovat studii ve prospěch jiného prostředí, jak tedy tyto dva obžalovaní S. a N. mohou být členové jedné organizované skupiny jednající ve shodném zájmu. Navíc z emailu ze dne 3. 5. 2010 mezi Františkem H. a Jitkou K. vyplývá, že ze strany magistrátu byla preferována varianta zachování prostředí Novell. Soud tento email podrobněji rozebral při odůvodnění jednání obž. Radka N. a odkazuje na své závěry tam učiněné. Soud tedy závěrem uvádí, že ve vztahu ke studii proveditelnosti tvrzení, že obž. S. cokoli poskytl H. k zapracování, jednak není prokázáno, jednak ani obžaloba netvrdí, že by tímto postupem obž. S. měl studii proveditelnosti ovlivňovat ve prospěch AutoCont.

1049. Zadávací dokumentaci k veřejné soutěži připravovala společnost CPS na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 16. 6. 2010, následně stejná společnost administrovala samotné výběrové řízení, včetně administrace dodatečných dotazů. K zadávací dokumentaci a její přípravě se soud zabýval v rámci odůvodnění obž. Pavla Ch. v bodech 799. až 807. rozsudku včetně. Ve vztahu k osobě obž. S. soud z tohoto odůvodnění jednak vychází a spíše jen zdůrazňuje důkazy ve vztahu k jeho osobě. Dne 21. 6. 2010 ve 23:12 hod. (č. l. 11918) obž. S. z emailové adresy Xxx zasílá příjemci obž. Ch. na adresu xxx v předmětu „kvalifikační kritéria“ návrh kvalifikačních kritérií pro veřejnou zakázku. K tomuto je nutno dodat, že jednak se jedná o návrh základních kvalifikací dle § 53 ZZVZ, kdy je ze strany obž. S. navrhována certifikace ISO 9001 (a k tomu obžalovaný dále dodává, jaké další certifikace má AutoCont), dále pojištění uchazeče proti odpovědnosti za škodu (a dodává, že AutoCont má pojištění do 20 mil.), v bodu 4. uvádí doslova: *xx ks referenčních zakázek za poslední 3 roky každá v objemu nejméně xx mio*, dále v bodě 5. uvádí: *minimálně 4 odborní kmenoví zaměstnanci z oboru IT technických profesí, každý s minimální délkou 5 let blavního pracovního poměru* (k tomu obžalovaný dodává, že požadavek řeší jistou stabilitu na trhu a trvalou orientaci uchazeče na ICT). Jde dle soudu skutečně o obecný návrh možného znění základních kvalifikačních kritérií, kdy část z nich ponechává na úvaze jiného. Tento obecný návrh není způsobilý kohokoliv zvýhodnit či naopak znevýhodnit. V návaznosti na to dne 22. 6. 2010 v 7:15 hod. (č. l. 11918) obž. Ch. sděluje z adresu xxx příjemci obž. S. v předmětu „RE: kvalifikační kritéria“, že to (S. návrh kvalifikačních kritérií pro veřejnou zakázku) *pošle dál a uvidí, jak se k tomu postaví, osobně si myslí, že by to mohlo stačit*. Pokud následně soud porovná tento návrh kvalifikačních kritérií se zveřejněnou zadávací dokumentací k samotné veřejné soutěži (je obsažena na CD na č. l. 8811 – viz CD Dokumenty, popřípadě vytisknuta na č. l. 12305 – 12317 včetně příloh na následujících stranách), pak je zřejmé, že požadavek na pojištění odpovědnosti byl stanoven na 15 mil. Kč, požadavek na referenční zakázku nebyl vůbec obž. S. vyplněn a až v zadávací dokumentaci je stanoven požadavek na dvě významné služby v ICT, alespoň jedna z nich do prostředí státní nebo veřejné správy a hodnota takto realizované zakázky za poslední tři roky musí být alespoň 10 mil. Kč. Jediný návrh, který byl z návrhu obž. S. možná přebrán do zadávací dokumentace, je certifikace ISO 9001, kdy v zadávací

dokumentaci je požadován certifikát systému řízení jakosti vydaný podle českých technických norem 9001:2001 a dále v kapitole jiné požadavky na uchazeče jsou ještě stanoveny jím navržené normy ISO 20000 a 27001, není v ní však např. již uveden ISO 147001, který rovněž zasílal obž. S. jako ten, kterým disponují v AutoCont. Jinými slovy, jednak šlo pouze o návrh kvalifikačních kritérií a jednak nelze absolutně konstatovat, že by šlo o takové zapracování požadavků, které by byly vyhovující společností TESCO SW, nebo v tomto případě spíše AutoCont (ve finále nabídku jako prime do soutěže podává TESCO SW a AutoCont je jeho subdodavatelem). Nabídku do veřejné soutěže však podala i další společnost, kromě TESCO SW byla tedy další společnost, která byla schopna splnit požadavky zadávací dokumentace. Ovšem opět soud odkazuje na jednoznačnou obecnost kvalifikačních kritérií, kdy dále není zřejmé, komu fakticky návrh obž. Ch. zasílal. Sám obž. S. v navazujícím emailu dne 22. 6. 2010 v 7:17 hod. (č. l. 11918) sděluje obž. Ch., že s nastavením číselných hodnot je možné dále pracovat. Předpokládaná hodnota nabídky pak činila za dodávku technologického centra v zadávací dokumentaci částku 10,7 mil. Kč a za 5-ti letý servis 210 000 Kč za rok. Je tedy zcela zřejmé, že nabídka AutoCont, která je součástí popisu skutku A., byť s ní obžalovaný S. není přímo spojován, byla nabídka v rámci průzkumu trhu za účelem stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. A soud dodává, že RPSC nebyla zpracovatelem zadávací dokumentace v bodu A., přitom obž. S. komunikuje pouze se zástupcem RPSC obž. Ch. Zadávací dokumentaci k veřejné zakázce pod písmenem A. zpracovávala CPS na podkladě mandátní smlouvy s městem Přerov uzavřené 16. 6. 2010. Další email, který se týká obž. S., je ten ze dne 25. 6. 2010, kdy v 9:18 hod. (č. l. 11970 – 11972) obž. Ch. zasílá zástupcům TESCO SW (Josef a David T.) a AutoCont (S., F. a K.) první rozpočet, který se mu podařilo získat k IOP 6 s tím, že je to poslední podkladový dokument, ze kterého vycházeli na městě při zpracování rozpočtu, nicméně tam musel ještě někdo něco přidávat, protože to s částkou neodpovídá žádosti (ta je mírně vyšší). Přílohou zasílá nabídku AutoCont č. PN00085663-3 určenou městu Přerov v částce 8 443 331 Kč včetně DPH. Jde o onu nabídku, kterou zpracoval za AutoCont Radim F. pro město Přerov. Dále dne 9. 8. 2010 v 10:57 hod. (č. l. 12010 – 12019) obž. S. z adresy Xxx zasílá příjemci Davidu T. a v kopii obž. Ch. v předmětu „TC.technické zadání“ email, v němž sděluje Davidu T., že žlutou pasáž bude ještě korigovat. Ostatní texty už budou bez větších změn. Zároveň prosí o jejich připomínky. Součástí textu emailu je podrobný popis technického zadání, který po následných dalších úpravách byl zahrnut do zadávací dokumentace k veřejné zakázce do Přílohy č. 1 Specifikace plnění zakázky (část A). Technické parametry, které jsou součástí tohoto emailu, však nejsou shodné, jako parametry ve výsledné finální zadávací dokumentaci. Např. hned druhý odstavec požadavku parametru u serveru pro virtualizaci obsahuje požadavek v podobě: 2 CPU čtyř-jádrová (dobromady tedy 8 jader) ... takť alespoň v2,5 GHz, kdežto znění Přílohy č. 1 obsahuje parametry serveru pro virtualizaci ve znění: 2 PCU šesti-jádrová (dobromady tedy 12 jader) ... takť alespoň 2,66 GHz. Není potřeba činit veškeré výpisy rozdílného znění, podstatné pro soud je to, že se nejedná o výslednou a definitivní podobu přílohy zadávací dokumentace, tedy že do přílohy měli zástupci zadavatele možnost města Přerov aktivně zasáhnout a změnit navržené parametry dle svých potřeb. Dále dne 12. 8. 2010 v 13:42 hod. (č. l. 12088) obž. S. sděluje v předmětu výzva 06 obž. Ch., že během diskusí s dodavateli se objevují požadavky na informace, které doposud z Přerova nemají a zda je reálné je získat jeho prostřednictvím. Dále popisuje zmiňované požadavky a dotazy, kdy jde opět o dotaz technického charakteru, např. požaduje S/N jejich stávajícího diskového pole DS4700, hlavně kvůli tomu, aby IBM neopomněl do kalkulací přidat licenci, pokud bude nějaká potřeba. Dotazy pak rovněž jsou požadovány z důvodu správného výpočtu licencí pro zálohování a management. Dne 12. 8. 2010 v 14:03 hod. (č. l. 12089 – 12095) obž. S. posílá email Davidu T. a v kopii obž. Ch. v předmětu „TC.technické zadání“ v podobě upřesnění popisu řešení s tím, že jsou to ucelené kapitoly. Původní texty má smazat a nahradit těmito novými. Jde o opět o popis parametrů dle Přílohy č. 1, kdy jde o doplnění těch původních žlutých částí z předchozí komunikace z 9. 8. 2010. Dne 20. 9. 2010 v 16:22 hod. (č. l. 12151 – 12223) Jitka K. zasílá z emailu xxx příjemcům Jíří R., xxx, Josef K., Jíří B., Ivo K., Drahomíra D., Hana M., Kamil V. a Ján G. v předmětu „RE: Návrh ZD_TC(TC+vnitřní integrace+SSL)“ připomínkové dokumenty k zadávací dokumentaci veřejné zakázky Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích s červeně

vyznačenými změnami. Jedná se o dokumenty: ZD TC+SSL_17.9.2010.doc, příloha 8_základní popis infrastruktury MMPr.pdf, příloha 1_specifikace část A_17.9.2010.doc, příloha 2_specifikace část B_17.9.2010.docx, příloha 3_struktura nabídkové ceny_17.9.2010.xls, příloha 4_Krycí list.doc, příloha 5_Studie proveditelnosti_TC_ORP Prerov.pdf, příloha 6_Analyza_vnitřního_chodu_uradu_Prerov.doc, příloha 7_SP_integrace_TC_Prerov.doc. V emailu Jitka K. sděluje, že v příloze jsou připomínkové dokumenty k ZD VZ Rozvoj služeb eGovernmentu, a to technologického centra, ale také části II. (pořízení SSL pro obce a III. Vnitřní integrace) s červeně vyznačenými změnami. Navrhuje změnit název, protože se VZ nebude týkat pouze části I. Výzvy 06 IOP, a to Technologického centra, ale i části II. (pořízení SSL pro obce) a III. (Vnitřní integrace). Následně dne 22. 9. 2010 Rada města Přerova schvaluje zadání veřejné zakázky na vybudování technologického centra (č. l. 12272).

1050. Za společnost CPS, zastoupené jednatelem Ing. Zdenkem P., se fakticky na zpracování zadávací dokumentace podíleli v různých pozicích Kateřina Ā. (bod 54. rozsudku). Svědkyně vypověděla, s ohledem na svou pracovní pozici ve firmě, že zakázka A. jí v hlavě neutkvěla, byla stejná nebo podobná, jako většina ostatních. Informace, na základě kterých zpracovávala podklady, pocházely od kolegů K. a S. Svědek Ing. Josef K. vypověděl (bod 78. rozsudku), že ačkoli v bodě A. předmětem činnosti CPS byla i samotná příprava zadávací dokumentace, tak technickým řešením se nezabývali, technické řešení vždy bylo na zadavateli, oni řešili pouze administraci a organizaci výběrového řízení. Jejich činnost v CPS je administrativní, nejsou odborníci v předmětu, který se poptává, a tudíž potřebují, aby veškeré tyto informace poskytl zadavatel. Jméno obž. Pavla Ch. si vůbec nevybavuje. Nemyslí si, že by zadávací dokumentace vytvářená CPS byla nějakým způsobem diskriminační, tedy ve prospěch potenciálního soutěžitele a při jeho činnosti při vytváření zadávací dokumentace ho nikdo neovlivňoval. Nakonec svědek Ing. Michal S. (bod 55. rozsudku) vypověděl, že pokud jejich úkolem na podkladě smlouvy s městem bylo zpracování návrhu zadávacích podmínek, pak pro zadavatele předložili vzorový formulář zadávací dokumentace, v němž byly uvedeny možnosti, které si zadavatel měl sám dle typu zadávacího řízení a dle typu příslušné zakázky zvolit a konkretizovat, nebyli však v CPS schopni definovat přímo technické parametry jednotlivých předmětů zadávacího řízení. Technickou část zadávací dokumentace, tedy jaký bude software, v jakém prostředí bude pracovat a další odborné věci, byla část, kterou musel dodat sám zadavatel, kdo konkrétně na straně zadavatele to měl na starosti, to si již nevybaví. Protože to byla IT zakázka, předpokládá, že to byl IT odborník, nějaký vedoucí IT oddělení magistrátu. Pokud obdrželi v CPS materiál od zadavatele technického rázu, tak k tomu se v CPS již nevyjadřovali, nepřipomínkovali jej, nerozporovali a ani nedoplňovali.
1051. Z výše uvedeného tedy pro soud vyplývá, že ačkoli v Mandátní smlouvě 239M/2010 (č. l. 11914 a násl.) bylo povinností CPS zpracovat návrh zadávacích podmínek a jejich konzultaci se zadavatelem, a ačkoli v bodu 2.10. smlouvy si zadavatel vyhradil právo spolupracovat na tvorbě zadávací dokumentace, kdy její konečná verze dle smlouvy podléhá schválení zadavatele, nikde ve smlouvě není sjednáno, že technické specifikace je povinno město jako budoucí zadavatel dodat, přesto technickou specifikaci do zadávacích podmínek musel dodávat zástupce města Přerov, protože zástupci CPS toho nebyli schopni. Soud vyslechl jako svědkyni Ing. Jitku K. (bod 47. rozsudku), vedoucí Oddělení informačních a komunikačních služeb Magistrátu města Přerov, která uvedla ve vztahu k bodu A. pro soud dvě podstatné informace. Jednak k dotazu, zda Ivo K. byl zainteresován nebo vykonával nějaké činnosti v souvislosti se zakázkami, uvedla, že neví, co skutečně vykonával, jí jenom náměstek řekl, že se tomu Ivo K. bude věnovat, protože on sám nemá čas. Jinými slovy Bc. Ivo K. byl přímo městem údajně pověřen, aby se nějakým způsobem podílel na této veřejné zakázce, nečinil tak tento svědek z vlastní iniciativy. Jednak uvedla, že ona sama nebyla schopna technickou specifikaci dodat. Jak uvedla, nebylo v kapacitních nebo odborných možnostech její osoby, ale ani v možnostech dalších pracovníků IT oddělení, aby si studii proveditelnosti zpracovali vlastními silami, její zpracování externistou bylo obvyklé. Pokud tedy

není vedoucí IT oddělení a její zaměstnanci schopni připravit obecnou studii proveditelnosti, těžko může připravit již podrobnou a závaznou technickou specifikaci samotného předmětu dodávky v rámci budoucích zadávacích podmínek. Nastává tak situace, kdy zadávací dokumentaci má zpracovat CPS, jejíž zástupci nemají IT vzdělání, technickou specifikaci očekávají jako dodávku od samotného města a zástupci IT oddělení města nejsou schopni tuto technickou specifikaci vlastními silami vydefinovat a zpracovat.

1052. Ze zástupců magistrátu soud ještě vyslechl svědkyni Hanu R., roz. M. (bod 48. rozsudku), která ve vztahu k technickým specifikacím nebyla schopna ničeho bližšího uvést, obecně však potvrdila, že její předpoklad je ten, externí firma městu zaslala návrh zadávací dokumentace, ke které se vyjadřovali ti, co měli na starosti zakázku, plus pracovníci IT, s ohledem na předmět toho plnění, který se tam musí specifikovat. Soud dále vyslechl Kamila V. (bod. 49. rozsudku), který nebyl schopen bližší a konkrétní okolnosti ke zpracování technických specifikací k bodu A. uvést, obecně uváděl, že měl vždy možnost dokumenty v souvislosti se zakázkami hodnotit, připomínkovat, kontrolovat. Byl to úkol celého IT oddělení, tu technickou část museli nějakým způsobem řešit. Je to vždy práce celého oddělení IT, nemůže to ovlivnit sám, on byl koncový člověk na IT oddělení. Vždy bylo jednání oddělení IT, kdy se sešli k nějakému projednávanému bodu a dokumenty měl k dispozici v nějaké verzi v emailu. K dotazu, kdo zpracovával studii proveditelnosti, zadávací dokumentaci a projektovou dokumentaci, uvádí, že tam byly externí osoby, a to obž. Ch., František H., ale kdo co konkrétně dělal, to si nevzpomene. A nakonec svědek Ján G. (bod 50. rozsudku), který uvedl k technickým specifikacím, že se zadávací dokumentací se setkávají při vypisování veřejné zakázky, popisuje, co má být předmětem dodávky. K dotazu, zda v souvislosti s těmito zakázkami nějakým způsobem participoval na jejich vzniku, zda je kontroloval, připomínkoval, vypracovával, uvádí, že dostávali takové dokumenty k připomínkování, k návrhům, k souhlasu. Nejčastěji k němu doputují od vedoucí v elektronické podobě na email. Nebyl nikým ovlivňován, aby dokumenty, které měl k připomínkám, obsahovaly nějaké specifické požadavky. Zadávací dokumentaci tedy rovněž připomínkovali, není si vědom toho, že by byla diskriminační.
1053. Soud tedy fakticky posuzuje situaci, kdy CPS sice má městu předávat návrh zadávací dokumentace, ale v části technických specifikací, tedy samotného předmětu budoucího plnění, je CPS zcela odkázáno na město jako zadavatele. Vedoucí IT oddělení přiznává, že ani ona a ani její zaměstnanci nebyli schopni sami specifikaci připravit, zaměstnanci IT uvádí, že dostávali návrh technických specifikací od vedoucí IT v emailech k připomínkám. Určitou participací na technických připomínkách připouští všichni zaměstnanci IT oddělení. Opakovaně soud uvádí, že obž. Ch., jehož prostřednictvím měl obž. S. (a obž. David T.) činit zásahy do zadávací dokumentace, neměl žádný smluvní vztah s městem Přerov ani sám, ani prostřednictvím RPSC ve vztahu k této veřejné zakázce. Z výpovědi svědků pak dle soudu nepřímo vyplývá, že zadávací dokumentaci mělo město pod svou kontrolou (v rámci svých možností), a vyplývá to i např. z emailu ze dne 20. 9. 2010 v 16:22 hod. (č. l. 12151 – 12223), kdy vedoucí IT Jitka K. zasílá ze svého pracovního emailu příjemcům Jiří R., xxx, Josef K., Jiří B., Ivo K. (opět byl vedoucí odboru IT zahrnut do komunikace), Drahomíra D., Hana M., Kamil V. a Ján G. dokumenty k zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích* k připomínkám. Jde o návrhy technických specifikací nejen k technologickému centru, ale i k pořízení spisové služby a vnitřní integraci a tento email Ivo K. z města zasílá obratem dne 20. 9. 2010 obž. Ch. a tento obratem dne 20. 9. 2010 v 18:13 hod. Ing. Davidu T. na emailovou adresu xxx pod předmětem „fotky tenis“. Dokumenty však byly obžalovanému Ch. zpřístupněny samotným zástupcem města radním Ivo K. Svědek Ivo K. (bod 45. rozsudku) jen velmi obecně uvedl, že nebyl nijak činný v zakázce na Technologické centrum ORP, kterou vyhlášovalo město Přerov. Ovšem byly nějaké výzvy a v době, kdy o tom jednali v rámci zastupitelského klubu, bylo zřejmě potřeba zjistit nějaké informace, protože materiály nechtěli podcenit, studovaly se řádně, pokud byly nějaké informace k tomu navíc, byl rád. Proto např. od K. obdrženou studii proveditelnosti přeposílá obž. Ch., kdy, pokud byl v rámci své

činnosti a v rámci magistrátu obž. Ch. aktivní, tak potřeboval tyto informace mít. RPSC totiž byla jedna z firem, která se pohybovala v rámci magistrátu při odborných pracích na přípravu různých projektů. Nemyslí si, že je na tom něco špatného.

1054. Rozhodné pro soud je však to, že nebylo prokázáno, že by výsledná zadávací dokumentace byla diskriminační či zvýhodňující. Nabídku do veřejné soutěže *Rozvoj služeb eGovernmentu v obcích – technologické centrum ORP* podaly dvě společnosti, a to TESCO SW, které podalo nabídku dne 28. 12. 2010 prostřednictvím RNDr. Josefa T., předsedy představenstva a po lhůtě k podání nabídek i NWT a.s., a to dne 3. 1. 2011. Ačkoli z jednoho úředního záznamu ve spise založeného vyplývá podezření policie, že *nabídka NWT obsahovala takovou řadu nedostatků, že nemohla nikdy splnit zadávací podmínky a vzhledem k osobním kontaktům EUNICE a NWT vzniklo podezření, že nabídka NWT byla pouze „křoví“ pro nabídku TESCO SW*, toto tvrzení nebylo prokázáno. Soud vyslechl v řízení svědka Martina N. (bod 57. rozsudku), který uvedl, že o zakázce se zřejmě dozvěděl přímo od města Přerov, které bylo jejich zákazníkem. Nabídka NWT do soutěže byla míněna vážně, chtěli uspět v zadávacím řízení. Jako možné vysvětlení pro nekvalitní nabídku svědek uvedl, že v některých případech, kdy nemají ještě zkušenosti s poptávaným předmětem, nabídku podají, aniž by počítali s tím, že vyhrají, naopak počítají s tím, že tam budou mít chyby, ale že se na tom nějakým způsobem naučí a získají zkušenost a poznatky do budoucna. Mohl to být i tento případ v bodě A., jinak to neumí vysvětlit. Soud u hlavního líčení četl i výpověď svědka Ing. Davida V. (bod 56. rozsudku), generálního ředitele NWT, ovšem ani z této výpovědi nebylo zjištěno ničeho podstatného.
1055. Že výsledná zadávací dokumentace nebyla diskriminační, a tedy zvýhodňující TESCO SW či AutoCont, pak jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 792-72/2019 ze dne 7. 8. 2019 předloženého obhajobou. Dle závěrů posudku zadávací dokumentace veřejné zakázky *Rozvoj služeb e-Governmentu v obcích – technologické centrum ORP* vyhlášené v roce 2010 Statutárním městem Přerov, tak její podmínky v dílčích částech zadávací dokumentace ve věcné rovině nesměruje ke zvýhodnění konkrétního výrobku, či jeho dodavatele a tím k případnému významnému omezení počtu možných dodavatelů, podmínku zadávací dokumentace mohl splnit neurčitý počet dodavatelů. V dílčích částech zadávací dokumentace nezjistili skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu. Již jen pro dokreslení skutku A. bez vztahu k jednání samotného obžalovaného, projekt byl přezkoumán ÚOHS a bylo shledáno porušení zákona o veřejných zakázkách na straně zadavatele, kdy zadavatel namísto toho, aby vyřadil obě nabídky (na straně NWT z důvodu opožděného podání nabídky) a vyhlásil novou soutěž, vyžádal upřesnění nabídky pouze u jednoho z uchazečů (TESCO SW), toto upřesnění soutěžitele zadavatel přijal a soutěž dokončil. Upřesnění se mělo týkat chybného údaje v nabídce oproti zadávací dokumentaci u rychlosti servisní podpory, kdy byl uveden delší čas než zadavatelem požadovaný. TESCO SW v upřesnění odpovědělo, že šlo o překlep a údaj opravilo tak, aby odpovídal zadávací dokumentaci. Proto byla krácena dotace ze strany CRR. Poradenství přitom poskytovala CPS Consulting. Rada města zvolila pokračovat a přijmout opravenou nabídku a vybrat jako vítěze TESCO SW.
1056. K bodu A. pak sám obžalovaný S. ještě soudu předložil znalecký posudek Znalecké kanceláře Dr. Ludvika s.r.o. č. 33/12/2021 ze dne 23. 3. 2022 (bod 188. rozsudku), kdy předmětem bylo posouzení předmětné komunikace obžalovaného z hlediska potencionální diskriminace. Soud v plném rozsahu okazuje na tam uvedené závěry, které obecně lze shrnout v tom smyslu, že dle znalce veškeré připomínky obžalovaného, které byly předmětem jeho případné elektronické komunikace, ať už se týkaly návrhů kvalifikačních předpokladů, či se týkaly technických specifikací, nebyly nijak diskriminační či zvýhodňující.
1057. Ve vztahu k bodu C. obžaloby je obžalovanému kladeno nejdříve za vinu jednání ve vztahu ke zpracovávání studie proveditelnosti. Konkrétně je mu kladeno za vinu, že *se měl v době od 3. 9. 2010*

do 25. 11. 2010 při zpracování studie proveditelnosti ze strany RPSC podílet na zpracování požadavků a připomínek, které měly vyhovovat AutoCont. Z bodu 352. obžaloby je k tomu dále doplněno, že ze zajištěné komunikace vyplývá, že obžalovaní, mezi nimi i obž. Josef S., na tvorbě studie proveditelnosti spolupracovali tak, že upravovali či přímo vytvářeli jednotlivé části studie v oblastech, o které měli zájem v budoucí soutěži, kdy tyto úpravy byly do studie proveditelnosti vkládány obž. Pavlem Ch. Soud jednak odkazuje na odůvodnění rozsudku ve vztahu k obž. Pavlu Ch., jde konkrétně o bod 817., popřípadě předchozí body, které se věnují údajně zmanipulované samotné soutěži na dodavatele studie proveditelnosti. Jak soud již uvedl, samotné tvrzení, že je studie zpracována ve prospěch Bach systems, ve prospěch TESCO SW a ve prospěch AutoCont, je obžalobou pouze tvrzeno, není toto tvrzení ničím prokazováno a v odůvodnění u předchozích obžalovaných soud většinou doložil ze samotných důkazů, že pokud docházelo k ovlivnění, tak nikoli v poloze diskriminační či zvýhodňující. Jedná se přitom dle soudu o otázku natolik odbornou, minimálně ve vztahu k technickým specifikacím zadávací dokumentace, že bez případného minimálně odborného vyjádření není možné toto tvrzení obecně prokázat, navíc před tím musí být takové údajné zvýhodňující znění přesně identifikováno a popsáno. Nehledě k tomu, že ze svědeckých výpovědí a z vyjádření všech obžalovaných vyplývá, že studie proveditelnosti nebyly konkrétní a podrobné, ani nemohly být, s ohledem na časový odstup od následně vypisovaných veřejných soutěží. Studie proveditelnosti byla zpracována v tomto případě ke dni 25. 11. 2010 a veřejná soutěž byla zveřejněna a vyhlášena až dne 20. 2. 2013, tedy po více než 2 letech. Ani z výpovědi svědka Ing. Ludřka T. (bod 133. rozsudku) soud nezjistil žádnou okolnost podporující obžalobu, navíc svědek pro časový odstup od projednávaných okolností ani nebyl schopen přesněji vypovídat. Obecně jen popsal činnost na studii proveditelnosti, včetně zajišťování alternativních řešení, jakožto povinné součásti studie. Jak dále uvedl, nikdo mu nezakazoval, aby při přípravě studie proveditelnosti komunikoval s firmami z IT, to bylo na jeho rozhodnutí a vyplývalo to z komunikace s úřadem, hlavně z toho, co poptávali, a proto na základě zadání dělal „sken“ trhu, co je k dispozici, co kdo umí dodat. Nesmí přitom nikoho zvýhodnit, ale pokud se objevily technické skutečnosti, které unikátně vlastnila jedna firma, bylo třeba toto zvýraznit, že tuto požadovanou funkcionalitu je schopen splnit jen jeden dodavatel. Svědek Ing. Miroslav B. ze společnosti Bach systems využil svého práva nevypovídat a jeho výpověď soud opomněl přechít u hlavního líčení, jak již bylo uvedeno s tím, že ani tak by jeho výpověď nebyla schopna ovlivnit rozhodnutí soudu.

1058. Studii proveditelnosti tedy zpracovávala RPSC na podkladě mandátní smlouva mezi RPSC a Statutárním městem Přerov ze dne 1. 9. 2010. Pokud soud projde emailovou komunikací či listinné důkazy v období obžalobou ohraničeném od 3. 9. 2010 do 25. 11. 2010, a to komunikací, které by byl účastně obž. Josef S. a kterou by bylo možno vztáhnout ke studii proveditelnosti, nachází ve spise, že si obž. dne 20. 6. 2010 uložil do svého poznámkového bloku OneNote dokument od obž. Ch. v podobě *Přehledu možných řešení zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerov* (dokument již soud ve svém odůvodnění rozebíral a odkazuje na jeho rozbor, jde o ono zpřehlednění a zestručnění samotné výzvy). Dále záznam o schůzce ze dne 23. 9. 2010 o možné participaci AutoCont na studii proveditelnosti. Dále je obžalovaný příjemcem emailu od obž. Ch. ze dne 19. 11. 2010, kdy obdržel rozpracovanou studii proveditelnosti a její přílohu v podobě dokumentu o využití metropolitní sítě, a to je vše. Z žádného důkazu nevyplývá, že by obž. S. sám cokoli do studie proveditelnosti vložil, připomínkoval, jakkoliv se na ní fakticky konkrétní aktivní činností podílel. Nelze mu tedy klást v posledním odstavci u tohoto skutku za vinu, že vyhotovil nesprávné doklady v podobě studie proveditelnosti. Navíc v záznamu jeho emailového kalendáře OneNote jsou záznamy o jednáních, kdy v jednom záznamu je uvedeno (č. l. 6319 – 6323): *načíst předmět studie*. Pokud by se aktivně na studii podílel, zřejmě by si nemusel obž. S. následně dne 17. 10. 2011 dělat osobní poznámku o nutnosti seznámit se s předmětem studie proveditelnosti.
1059. V další části obžaloby je mu kladeno za vinu jednání ve vztahu k dílčí zakázce na *Zpracování projektové dokumentace a souvisejících poradenských služeb*, kdy jednání je časově ohraničeno dobou od 7. 7. 2011

do 10. 12. 2011. Soud bude opakovat hodnocení, které učinil ve vztahu k obž. Pavlu Ch. Obž. S. je tedy kladeno za vinu, že se *spolu s obž. Ch. domluvil na podmínkách, za kterých by mohli zvládnout veřejnou soutěž o tuto dílčí veřejnou zakázku projektu, kdy za tímto účelem měl obž. S. zajistit jednu z podmínek, a to třetí firmu pro podání nabídky do soutěže.* Další určitá participace na zásazích do zadávací dokumentace k této dílčí veřejné soutěži již je kladena za vinu pouze obž. Pavlu Ch., nikoli obž. S. K části, kdy tedy měl obž. Ch. dojednat s obž. S. jakousi *třetí firmu pro podání nabídky*, soud dodává, že této v obžalobě popsané konstrukci příliš nerozumí. V bodě 353. obžaloby je doplněno, že *v souvislosti s přípravou dílčí veřejné zakázky na zpracování projektové dokumentace je ze zajištěné elektronické komunikace zjištěno, že obž. Pavel Ch. je v kontaktu s obž. Josefem S., s nímž řeší okolnosti umožňující úspěšnou účast společnosti AutoCont v budoucí veřejné soutěži.* Soud tedy předpokládá, že se jedná o účast AutoCont na této dílčí zakázce, že obžaloba dovozuje, že sám AutoCont měl zájem se účastnit soutěže a dodávat projektovou dokumentaci, nebo měl AutoCont zajistit ještě jinou společnost mimo AutoCont, aby nabídku podaly alespoň 3 společnosti.

1060. Je však ohledně tohoto tvrzení vycházeno z jednoho jediného emailu, konkrétně ze dne 18. 7. 2011 (č. l. 15020), kdy obž. S. sděluje obž. Ch. ve věci „ad strategie Pr.“, že: *podle něj je třeba splnit tři podmínky a pak by mohli věc úspěšně zvládnout. Jde o: - Chut' úřadu do spolupráce v úrovni nad Jitkou - Externí společnost pro řízení - Třetí firmu pro nabídku.* Závěrem S. píše, že *třetí odrážku si bere za své a zajistí.* Ačkoli není nikde zaznamenaná reakce obž. Ch. na tento email, z emailu samotného nelze dovodit jakoukoliv vzájemnou dohodu, když navíc sám obž. S. píše, že: *úkol Třetí firmu pro nabídku si bere za své.* Pokud soud projde zadávací dokumentaci (přesněji výzvu k podání nabídky) k veřejné zakázce na zpracování projektové dokumentace, musí nejdříve konstatovat, že zadávací podmínky z výzvy byly opět kontrolovány ze strany CRR ještě předtím, než byla tato dílčí soutěž zveřejněna, a to bez negativního zjištění. Samotná Výzva pro podání nabídek k této zakázce malého rozsahu byla zpracována zástupci samotného zadavatele, tedy Statutárním městem Přerov. Předmětem byla dodávka projektové dokumentace, následné posouzení nabídek řešení s touto projektovou dokumentací, nezbytné poradenství v oblasti eGovernmentu a součinnost se zadavatelem a jeho IT oddělením při přípravě projektové dokumentace. Předpokládaná hodnota zakázky byla 1 mil. Kč. Hodnotící kritéria byla 70 % nabídková cena a 30 % termín dodání projektové dokumentace. Nikde v zadávací dokumentaci není požadováno podání minimálně dvou či více nabídek. Stejný požadavek nebyl v té době stanoven ani v zákoně o veřejných zakázkách. Požadavek na minimálně dvě nabídky nevyplývá ani z *Příručky pro žadatele a příjemce finanční podpory v rámci Integrovaného operačního programu pro prioritní osu 2.* Uvedený motiv pro sjednání údajné dohody v podobě zajištění třetí firmy jako podmínka pro úspěch v soutěži, tak nedává soudu logiku a obžaloba skutečně blíže nespécifikuje, co bylo touto částí obžaloby vůbec myšleno.

1061. V samotné zadávací dokumentaci k této zakázce malého rozsahu je uvedeno technické kvalifikační kritérium, a to seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních třech letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění, konkrétně: *3 významné služby v oblasti poradenství projektů eGovernmentu, z nich hodnota každého realizačního projektu byla minimálně ve finančním objemu 50 mil. Kč bez DPH.* Ohledně kvalifikačních předpokladů, ačkoli se tato část nevztahuje k obž. S., soud opakuje, že obž. Ch. skutečně v uvedené době od cca 7. 7. 2011 do 10. 12. 2011 komunikuje nejen s Františkem H., je ovšem nutno si uvědomit, že v této době již pro Přerov působil na podkladě mandátní smlouvy uzavřené dne 1. 9. 2010 mezi RPSC a městem Přerov, jejímž předmětem je poradenská činnost při přípravě a realizaci projektu. Např. z emailu vyplývá (č. l. 15018), že dne 7. 7. 2011 Ing. Lukáš N. z pozice generálního ředitele GRANTIKA České spořitelny potvrzuje emailem obž. Ch., že: *jsou schopni tam dát 5 referencí nad 30 mil. – dotační management.* Ačkoli mělo jít na straně GRANTIKA o spřízněnou společnost v předchozí dílčí veřejné soutěži na studii proveditelnosti, a tato společnost posílá obž. Ch. své případné referenční zakázky (resp. sdělení, jaké reference jsou schopni prokázat), přesto jsou ve finální Výzvě k podání nabídek požadovány referenční zakázky v hodnotě o 20 mil. vyšší, než sděluje GRANTIKA, že by byla schopna dodat

do potencionální nabídky. Další dle soudu důkaz toho, že na straně GRANTIKA nešlo o žádnou spřátelenou společnost. Ze naopak obž. Ch. jednal naprosto otevřeně, nediskriminačně a z pozice poradce, o tom dle soudu svědčí email ze dne 20. 9. 2011 (č. l. 15074, 15075 – 15091), kdy obž. Ch. zástupcům města Přerov, konkrétně Haně M., Jitce K., Jirímu B. a Petru K., zasílá návrh zadávací dokumentace s žádostí o připomínky. Jde o zadávací dokumentaci k zakázce na dodávku Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova – zakázka na tvorbu zadávací dokumentace. Dodává, že *u některých bodů se jedná jen o předběžný návrh (například u kvalifikace), protože se snaží tyto věci předjednat s CRR a MVČR, ale ještě od nich nemá zpětnou reakci.* Tedy zcela otevřeně komunikuje o zadávacích podmínkách, dává je k připomínkám zástupců města, konzultuje je s kontrolními orgány apod.

1062. Ze strany města Přerov bylo výzvou k podání nabídky osloveno nejdříve 9 společností (AutoCont, DELL Computer, Fujitsu, HEWLETT-PACKARD, IBM, MICROSOFT, NWT, Servodata, T-Systems). Následně byl seznam doplněn o další 2, včetně EUNICE. Z protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 28. 12. 2011 vyplývá (č. l. 9078 – 9088), že byla podána jediná nabídka od EUNICE. Komise rozhodla o doporučení zrušit zakázku z důvodu doručení pouze jedné nabídky. V této souvislosti soud upozorňuje na stanovisko administrátora Mgr. K., který tlumočil návrh úseku veřejných zakázek, že: *žadatel může zrušit zadávací řízení až do doby rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, pokud byla podána jenom jedna nabídka (§ 84 odst. 3 písm. b) zákona).* Toto je přímo zachyceno v protokolu o jednání komise a jen to dokládá, co soud uváděl, že nebyla potřeba žádných dvou či dokonce tří nabídek (a to dle soudu ani v případě, pokud samo město mělo nastaveno striktnější pravidla a případně požadovalo nabídky dvě, jak tvrdil sám obž. Ch.). Navíc, a to je zcela rozhodující, v této fázi AutoCont sám nabídku nepodává a ani nezajistil žádnou třetí (fakticky druhou) společnost s nabídkou, proto tvrzení obžaloby o zajištění třetího subjektu (což eventuálně mohl být i sám AutoCont) do této veřejné soutěže, je skutečně nejen nelogické, ale ani případně nebylo nijak realizováno, byla podána jen jedna nabídka. Jak dále z protokolu vyplývá, obž. Ch. při jednání komisi upozornil na riziko časového prodlení a navrhl oslovit další firmy. Takto se dle soudu nechová osoba, která je podjatá vůči soutěžiteli, navíc právě vůči EUNICE. Dne 29. 12. 2011 rada města zrušila zakázku na zpracování projektové dokumentace, nově schvaluje zadání této zakázky, zároveň schvaluje výzvu k podání nabídek adresovanou vybraným zájemcům dle nově doplněného seznamu o další společnosti, ustanovuje komisi pro posouzení nabídek a hodnotící komisi. Rada tedy schválila vybrané zájemce, tentokrát již šlo o celkem 15 oslovených společností, mezi nimi i opět AutoCont a nově např. TESCO SW. Termín dodání projektové dokumentace byl v zadávací dokumentaci stanoven na 30. 4. 2012. Z protokolu o jednání komise pro otevírání obálek vyplývá (č. l. 9241 - 9267), že dne 17. 1. 2012 proběhlo nové jednání komise pro otevírání obálek, tentokrát bylo zjištěno podání tří nabídek, od EUNICE v cenové nabídce 500 000 Kč bez DPH, od RELSIE s cenovou nabídkou 954 000 Kč bez DPH a od AutoCont s cenovou nabídkou 980 000 Kč bez DPH. Další jednání komise bylo stanoveno na 19. 1. 2012. Z Protokolu o jednání komise pro posuzování a hodnocení nabídek vyplývá (č. l. 9279 – 9280), že dne 26. 1. 2012 se sešla tato hodnotící komise a doporučuje zadavateli uzavřít smlouvu o dílo v souladu s nabídkou uchazeče EUNICE. Z usnesení Rady města Přerova vyplývá (č. l. 15518 – 15524), že dne 27. 1. 2012 rada vylučuje z další účasti na veřejné zakázce uchazeče RELSIE a AutoCont pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů, rozhoduje o výběru nejvhodnější nabídky ze strany EUNICE a schvaluje uzavření smlouvy s touto společností. Z provedených důkazů tak opět nelze jakkoliv dovodit zmanipulování této dílčí veřejné soutěže na dodavatele zadávací dokumentace.
1063. V další části obžaloby je obž. S. kladeno za vinu, že se poté, co EUNICE vyhrála předchozí veřejnou soutěž a zpracovávala projektovou dokumentaci včetně technických specifikací, se tento měl podílet na zpracování projektové dokumentace a zapracovávat do jednotlivých verzí požadavky a řešení vyhovující společně s TESCO SW a EMOS. Ve vztahu k obžalovanému S.

není uvedeno a specifikováno, kdy tak měl činit, do které verze a které konkrétní požadavky měl nechat zpracovat, už vůbec není prokazováno, zda tyto požadavky měly kohokoliv zvýhodňovat. Chybí vysvětlení, proč by měl obžalovaný svou případnou aktivitou podporovat TESCO SW či EMOS a nikoli například AutoCont (což je zřejmě překlenuto jejich účastí v organizované skupině) a vůbec není prokazováno, zda se případné požadavky i skutečně promítly do výsledné (finální) zadávací dokumentace. Tohoto blíže nespecifikovaného jednání se pak měl dopustit v době od 29. 11. 2011, tedy po uzavření Smlouvy o poskytování poradenských služeb mezi městem Přerov s EUNICE, a to až do 20. 2. 2013, tedy až do data vyhlášení veřejné soutěže. Soud opět podpůrně odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobě obž. Michala V., popřípadě na body odůvodnění ve vztahu k obž. Pavlu Ch. (u obžalovaných Josefa, Michala a Davida T. soud víceméně vycházel z odůvodnění obž. V. a obž. Ch.).

1064. Ačkoli je tedy tato část skutku časově vymezena datem již od 29. 11. 2011 (ve vztahu k EUNICE až od 1. 1. 2012 v souvislosti s účinností zákona o trestní odpovědnosti právnických osob), fakticky je Smlouva o poskytování služeb při zpracování zakázky *Projektová dokumentace a související poradenské služby Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* (tak zní její celý název) mezi městem Přerov jako objednatelem a EUNICE jako zhotovitelem, uzavřena až dne 6. 3. 2012. Předmětem smlouvy je tedy mimo jiné dodávka projektové dokumentace projektu *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Dále soud podotýká, že pokud je ve vztahu k obžalovaným v této části kladeno za vinu jednak: *průběžné zpracování do jednotlivých pracovních verzí dokumentace požadavky a řešení vyhovující společností TESCO SW a EMOS*, a jednak v dalším odstavci: *úprava zadávací dokumentace a přeposílání si jednotlivých verzí nejméně formou elektronické komunikace*, jde de facto pořád o stejný popis jednoho jednání. K tomuto údajnému jednání obž. S. má opět výhrady spočívající v tom smyslu, že obžaloba skutečně neuváděla, co konkrétně, jakou pasáž, do které průběžné verze projektové dokumentace obžalovaný vložil, zda se taková případná konkrétní připomínka promítla i do finální verze, přitom dle soudu jde z hlediska potencionální úpravy zadávací dokumentace za zřejmě nejzávažnější popsané jednání obžalovaným obecně kladené za vinu. Naproti tomu obžaloba v průběhu trestního řízení před soudem předložila znalecké posudky, které zcela „rozbíjí“ tvrzení obžaloby. Navíc tvrzení obžaloby není ničím důkazně podložené, pouze obžalobou presumované. Jako první jde o posudek Pražské znalecké kanceláře s.r.o. č. 896-42/2020 ze dne 20. 5. 2020 (bod 182. rozsudku), kdy obsahem posudku bylo zodpovězení otázky, zda podmínky zadávací dokumentace zakázky *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova* mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, či zda zadávací dokumentace obsahuje požadavky na věcné plnění, které by nepřiměřeně zužovaly okruh potencionálních dodavatelů. Dle závěrů posudku podmínky posuzované veřejné zakázky mohl splnit neurčitý počet dodavatelů, kteří mohli dodat výrobky více výrobců. V případě požadavku na MAN (metropolitan area network)/LAN síť nelze provést ověření ve vazbě na stav optických sítí sedmi možných vlastníků a pokrytí požadovaných lokalit v době vyhlášení veřejné zakázky. Nejistili obecně žádné skutečnosti, které by měly vliv na deformaci trhu a které by omezovaly volnou hospodářskou soutěž, kdy svůj závěr opírají o hodnocení technických požadavků a existenci alternativních produktů vyhovující zadávacím podmínkám, což v konečném důsledku znamená, že zkoumaná zadávací dokumentace nevykazuje prvky omezení v důsledku zúžení okruhu potencionálních dodavatelů. Jako druhý jde o posudek Znalecké kanceláře Lidinský Mašín s.r.o. č. 33-3/2022 ze dne 10. 2. 2022 (bod. 186 rozsudku), kdy obsahem posudku je posouzení, zda revize dokumentů na stránkách spisu č. l. 16498 až 16586 z technického hlediska zvýhodňují TESCO SW na úkor jiných dodavatelů, nebo zužují počet potencionálních dodavatelů, kteří splňovali do doby jejich vydání uveřejněné technické podmínky projektu/zadávací dokumentace, kdy jde o revize konkrétně k zadávací dokumentaci k zakázce *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Ze závěru posudku vyplývá, že provedená revize dokumentů zadávací dokumentace z technického hlediska nezvýhodňují TESCO SW a ani jiné potencionální uchazeče na úkor jiných dodavatelů a nezužují počet potencionálních dodavatelů. V posudku jsou pak všechny provedené revize podrobně rozebrány z hlediska jejich případného významu, kdy je konstatováno, že se v prvním případě jedná

o komentář, kdy nedochází k žádné úpravě nebo změně této části ZD, popřípadě se jednalo úpravu textu ZD v rámci konzistence a návaznosti požadavků (v případě změn č. 2 a 3), nebo upozornění na skutečnost, že veřejná správa hradí cenu s DPH (změna 5) apod.

1065. Ve vztahu k listinným důkazům soud upozorňuje na č. l. 16350 a hovor mezi Ing. M. a Ing. B., kde si obě stěžují na práci Františka H. Je tedy zřejmé, že František H. jednotlivé verze projektové dokumentace předkládá městu ke konzultacím, ale v hovoru si zejména tyto dvě stěžují na kvalitu odváděné práce v tom smyslu, že: *...jak je to napsané to umožňuje uchazečům dodat cokoli, protože nejsou limitováni, není rozepsáno množství, kolik, čeho jak...jak lze vůbec nacenit zakázku...je to napsáno neurčitě...že H. měl za úkol zpracovat jen technickou část dokumentace a ne to jak budou vypadat zadávací podmínky, jak se rozepisuje na straně 70 – 82. Poznámka soudu, pokud se nahlédne na stranu 70 až 82 dokumentu Projektová dokumentace (č. l. 16308 – 16347), je zřejmé, že se skutečně baví o tomto dokumentu o této průběžné verzi. Dle soudu samy pracovnice města mající na starost projekty a informatiku, tuto průběžnou verzi podkladu pro zadávací dokumentaci samy průběžně hodnotí jako neurčitou, bez limitů, může dodat kdokoliv cokoliv. Těžko pak obstojí úvahy obžaloby o tom, že obžalovaní zpracovávali projektovou dokumentaci sobě na míru. Je sice pravdou, že do projektové dokumentace se František H. snaží „propašovat“ i kvalifikační předpoklady, toto ovšem nebylo městem dle smlouvy vůbec požadováno. V této části však musí soud konstatovat, že takto H. nad rámec smluvních povinností navržené technické kvalifikační předpoklady v kapitole 3.1.4. v dokumentu od EUNICE s názvem Projektová dokumentace (č. l. 16343 – 16344 spisu) se de facto skoro beze změn promítly do výsledné zadávací dokumentace, respektive do Kvalifikační dokumentace. Stačí srovnat pasáže Projektové dokumentace z kapitoly 3.1.4. a stranu 7 a 8 vyhlášené kvalifikační dokumentace (CD na č. l. 9033, soubor Zásilka 2, soubor 02_část ZD). O nespokojnosti pracovníků města Zlína si byl H. evidentně vědom, vyplývá to z komunikace ze dne 12. 4. 2012 v 07:33 hod. (č. l. 16358 – 16359) mezi H. a obž. V. H. sděluje, že: *na schůzce řídicího týmu v Přerově dělala K. velké problémy s připomínkami. V. se ptá, co primátor na to. H. říká, že ten je na jejich straně. Že i náměstek a tajemník se chovali normálně. K. prý mluvila za IT oddělení. V pátek má být další jednání u tajemníka ohledně připomínek.**
1066. Opět z výše uvedeného pro soud vyplývá, že nejen studii proveditelnosti, ale zejména i projektovou dokumentaci jako podklad pro následnou zadávací dokumentaci, měli zástupci města možnost připomínkovat a rovněž za prokázané, že tak aktivně činili. Ze shora znaleckých posudků vyplývá, že diskriminační zadávací dokumentace nebyla. Dle soudu není pak možné, aby do zadávací dokumentace byly vloženy takové podmínky, nap. v podobě technických kvalifikačních předpokladů, ekonomických kvalifikačních předpokladů a dalších předpokladů, včetně popisu technické specifikace poptávaného plnění, které by byly limitující, zvýhodňující či diskriminující, vedly k jednomu produktu, což ostatně tvrdí i znalecké posudky. Že byla projektová dokumentace rozepisována k připomínkování, to dále vyplývá i z komunikace na č. l. 16371, kde projektovou dokumentaci zasílá Vlasta M. k připomínkám i Petru K., nebo ji Hana M. zasílá obž. Ch. Navíc z komunikace ze dne 26. 9. 2012 vyplývá, že projektová dokumentace byla městu Přerov odevzdána a již v srpnu 2012 šla na ministerstvo ke schválení (jde o další orgán, který ji kontroloval) a že tedy po srpnu 2012 již s projektovou dokumentací nešlo dále nakládat, nešlo ji ovlivňovat (pouze teoreticky, pokud by byla těmito kontrolními orgány shledána závadnou, k tomu však nedošlo). Přesto jsou její údajné úpravy obžalobou datovány obecně v rámci časového vymezení skutku až do vyhlášení veřejné zakázky, tedy do 20. 2. 2013, tedy ještě údajných dalších 7 měsíců. Opět jde dle soudu o nedůvodné rozšiřování doby údajného páchaní trestné činnosti. Z důkazů tedy vyplývá (soud připomíná, že z důkazů předkládaných samotnou obžalobou, nikoli, že by se důkazní situace u hlavního líčení změnila), že úpravy projektové dokumentace mohly fakticky probíhat nejdříve od 6. 3. 2012 a musely být ukončeny maximálně do konce srpna 2012 (z komunikace spíše vyplývá, že jen do 4. 8. 2012), tedy po dobu 5 měsíců a nikoli po obžalobou tvrzenou dobu 15 měsíců. Jde konkrétně o hovor ze dne 26. 9. 2012 v 14:10 hod. (č. l. 16850) mezi obž. V. a Františkem H. V.

sděluje H., že: *to není poslední verze asi. H. se ptá čeho. V. říká, že té projektové dokumentace. H. říká, že u Přerova má úplně tu nejposlednější ze 4.8. V. říká, že je tam květen. H. říká, že ale je to, co posílali po připomínkování, co má úplně poslední. Ch. to posílal 4.8., když to šlo na ministerstvo ke schválení. V. říká, že tam jsou komentáře a takové věci. H. říká, že to neví, co to je, tak komentáře tam jsou, ale to bylo na jakési ještě jednání, které bylo v Přerově, ale to už nikdo novější nemají. H. to má z mailu Ch., který psal, že tohle je verze, která šla na vnějšek a že k tomu má ještě nějaký komentář a je to ze 4.8. V. říká, že finální verze měla jít od nich. H. říká, že od nich už ji dostali někdy podle smlouvy právě v květnu. V. říká, a to se pak jako ještě upravovalo? H. říká, že se to už moc neupravovalo, je jedna jediná věc, a to je počet bodů v metropolitce, které se budou připojovat, protože tehdy potom jednání dospěli k názoru, že těch bodů je tam moc, takže se redukoval počet bodů v metropolitce, který se měl zmenšovat, jinak se s tou zadávací nehybalo. Takže je to skutečně ta nejaktuálnější. Z výše uvedeného by bylo možno dokonce dovodit, že konečná verze byla zpracována již v květnu 2012 a poslední úpravy po květnu 2012 se týkaly již jen propojovaných bodů v rámci pořizované metropolitní sítě.*

1067. Projektovou dokumentaci kontrolovalo MMR a obsah zadávací dokumentace rovněž kontrolovalo CRR, což vyplývá z hovoru ze dne 23. 1. 2013 v 13:20 hod. (č. l. 16898) mezi Alešem M. a Ing. M., kdy M. volá M. ohledně zadávací dokumentace s tím, že: *nesouhlasí pouze s jedním bodem, a to bodem týkajícím se kvalifikace účastníků soutěže v souvislosti se servisem, kdy v zadávací dokumentaci je dosud uvedeno, že případný účastník soutěže musí splňovat předpoklad ukončeného servisu v jiné již ukončené zakázce, což se M. jeví jako diskriminační. Dle soudu další důkaz toho, že zadávací dokumentace, kdy zadavatel měl dle Příručky pro žadatele a příjemce povinnost nejpozději 10 dní před vyhlášení veřejné zakázky zasílat zadávací dokumentaci ke kontrole CRR, byly skutečně tímto subjektem kontrolovány, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce věcné, kdy soud odkazuje na výslech svědka M. (bod 44. rozsudku). Dne 24. 1. 2013 je finální podoba projektové (zadávací) dokumentace schválena CRR (č. l. 16900). Následuje veřejná zakázka na Zajištění technického dozoru.*
1068. Co se týče listinných důkazů, z žádného soudu předloženého nelze dovodit, že by se obž. S. sám aktivně podílel na znění projektové dokumentace, jejich technických specifikací, nelze to dovodit ani ze záznamů z poznámkového bloku OneNote (č. l. 6319 – 6323). V emailu ze dne 29. 11. 2011 sice píše obž. S. Petru V. a Petru Z., že *momentálně si připravují půdu pro vhodné znění zadávací dokumentace*, kdy zřejmě s ohledem na tento email je počátek doby této dílčí části popisu skutku ohraničen právě tímto datem. Dále dne 30. 11. 2011 obž. S. obdržel dokument nazvaný Šablona s tím, že je pro ně AutoCont relevantní část týkající se ICT centra a je žádán o návrh plnění do kapitol 2.2.3 a 2.3.1. S ohledem na tento email je pak možno uvažovat o tomto datu jako o době, kdy nejdříve může být obžalovanému kladeno za vinu ovlivňování projektové dokumentace. Toto vše probíhá v době, kdy ještě vůbec není vybrán zpracovatel projektové dokumentace. Zřejmě se jedná o jediný záznam či listinný důkaz, kdy lze propojit osobu obžalovaného s konkrétním zněním projektové dokumentace. Ovšem ani tak si soud není jistý, zda kapitola 2.2.3. (č. l. 15386) byla skutečně vyplněna přímo obžalovaným S. Pokud však sám obžalovaný k tomu předložil znalecký posudek s tím, že se jedná o komunikaci, která jím samotným byla předložena znalci jako jeho komunikace k posouzení, zřejmě je tedy možno tuto část přičíst obž. S. Dne 2. 1. 2012 pak dokonce Petr Z. zasílá email s žádostí o nacenění seznamu hardware, jenž by měl být předmětem budoucího plnění, a rozesílá tuto žádost dalším společnostem jako potencionálním dodavatelům hardware (IBM, Avnet). Že se jedná o jakousi přípravu potencionální budoucí Projektové dokumentace (jako podklad pro zadávací dokumentaci), vyplývá i z emailu ze dne 6. až 7. 2. 2012 (č. l. 15539 – 15540 a 15542 – 15543), z něhož je patrné, že Tomáš M. žádá mimo jiné i Josefa S. *o bližší podrobnosti a přesnější zadání, aby to nebylo věštění z křišťálové koule, bez zpětné vazby nelze dělat zadávacíka*, kdy reaguje nikoli S., ale Z. sdělením, že *nic aktuálnějšího není k dispozici, že v Přerově teprve probíhá analýza* (zřejmě myšlena analýza podaných nabídek na subjekt, který teprve bude dělat projektovou dokumentaci). Dále určitá rozpracovaná projektová dokumentace obíhá emailem 13. 3. 2012, jde již o komunikaci

po datu 6. 3. 2012, kdy byla s EUNICE uzavřena smlouva na dodávku projektové dokumentace, kdy od tohoto data začíná s obžalovanými komunikovat i František H., tento si dne 14. 3. 2012 ukládá do svého počítače takto již kolující rozpracované verze projektové dokumentace. Obž. Josef S. je dále opět účastníkem komunikace ve vztahu k zpracovávané projektové dokumentace (email ze dne 18. 3. 2012), ovšem účast obž. S. na schůzce konané dne 26. 3. 2012 v prostorách TESCO SW nelze dovodit (zřejmě s ohledem na fakt, že se na ní řešili zcela a jen technické věci). Již dne 30. 3. 2012 je od EUNICE předávána městu Přerov projektová dokumentace, následují ještě její připomínky ze strany pracovníků města Přerov, například na schůzce svolávané na 4. 4. 2012 či 10. 4. 2012, kdy 11. 4. 2012 Jitka K. zasílá H. zpět připomínky magistrátu k projektové dokumentaci. Ovšem opět soud konstatuje, že z předložených důkazů soud nemůže jakkoliv dovodit, jaké případně další konkrétní úpravy provedl sám obž. S. Nehledě k tomu, že výsledná zadávací dokumentace v části technické specifikace předmětu plnění byla opět dle obhajobou předloženého znaleckého posudku shledána jako nediskriminační, a to je pro soud zcela rozhodující. Z dalšího znaleckého posudku, tentokrát Znalecké kanceláře Dr. Ludvika s.r.o. č. 33/12/2021 ze dne 23. 3. 2022 (bod 188. rozsudku), vyplývá, že když obž. S. předložil znaleckému ústavu svou komunikaci ve vztahu k zadávacím dokumentacím obecně, tedy ke všem bodům, které jsou mu kladeny za vinu, tak ve vztahu k bodu C. (k projektové dokumentaci) mohl znalci předložit pouze a jen jediný email: je specifikován v dotazu posudku č. 30 ve znění, zda mohl technické parametry specifikované v emailu a jeho přílohách ze dne 30. 11. 2011 (č. l. 15374) plnit více než jeden dodavatel. Jde právě o ono doplnění projektové dokumentace k části 2.3.3 (č. l. 15386), kdy znale uvedl, že v příloze emailu ze dne 30. 11. 2011 se objevuje pojem „? TSM licencováné“, kdy zkratka TSM ukazuje na produkt společnosti IBM, která v předmětné době měla minimálně desítky partnerů v EU (včetně ČR), tedy technické údaje uvedené v samotném mailu či v příloze tak nenesou informace vedoucí k jedinému možnému dodavateli. Nejen tedy odpověď znalce samotná, ale i skutečnost, že obhajoba mohla znalci předložit jediný konkrétní email obžalovaného vztahující se k projektové dokumentaci, hovoří o jeho případném osobním podílu na jejím zpracování.

1069. Ve vztahu k soutěži na technický dozor soud zcela odkazuje na odůvodnění ve vztahu k obž. Davidu J. v bodech 587. až 593. rozsudku a vyhodnocení důkazů v bodech 601. až 609. rozsudku. Z této části odůvodnění je dle soudu dostatečně patrné, že nedošlo k ovlivnění této dílčí soutěže a pokud nebylo prokázáno, že účelem pomoci při získání zakázky nebylo ovlivnit budoucí hodnotící komisi, nebyl takový úkol ani faktické chování obž. Davida J. zjištěno, a obžaloba ani takové případné konkrétní jednání nepopisuje, pak případná pomoc při podání nabídky, ani pomoc se zajištěním čtvrté osoby s certifikátem Novell, kdy ani tato čtvrtá osoba nemusela pro prokázání splnění kvalifikace být dokládána, není nijak trestná či protiprávní. K poslední části obžaloby v bodu C. ve vztahu k jednání, kdy je obž. Josefu S. kladeno za vinu, že v době po zveřejnění zakázky, tedy od 20. 2. 2013, až do 23. 12. 2013, zorganizoval vytvoření dvou aliancí subjektů s tím, že v jedné alianci měla primární postavení TESCO SW spolu s O2, v druhé alianci AutoCont a že zástupci všech těchto tří společností si rozdělili zakázky, dohodli si ceny a za účelem vyloučení skutečné soutěže o zakázku sami zpracovali, nebo zajistili zpracování dvou konkurenčních nabídek do veřejné soutěže, kdy první tzv. vítěznou podává TESCO SW a O2, v níž AutoCont figuruje jako subdodavatel ICT centra skrytě a druhou, pouze tzv. krycí, dodává AutoCont, soud uvádí následující. Jednak opět soud odkazuje na odůvodnění ve vztahu k osobám obžalovaných Ing. Aleše M. a Mgr. Jana P., kde soud rozebral, že účast obou jmenovaných za O2 nevykazuje naplnění skutkové podstaty trestného činu. V bodu 356. obžaloby je obecně uvedeno v rámci skutkových zjištění učiněných převážně z elektronické komunikace, že: *v době po vyhlášení veřejné zakázky mezi zástupci společností TESCO SW, O2 a AutoCont - Josefem T., Michalem T., Davidem T., Alešem M., Janem P. a Josefem S. vznikají dohody, jejímž výsledkem je podání nabídky sdružení společností TESCO SW a O2 jako nabídky „vítězná“ a podání nabídky společnosti AutoCont jako nabídky „krycí“, „nevyherní“, s vyšší cenou. V rámci tohoto výsledku je zapojení společnosti AutoCont do nabídky „konkurenta“ sdružení TESCO SW a O2,*

a to v části plnění týkající se ICT centra, jako subdodavatele této části plnění. Formálně je však společnost AutoCont skryta za společnost COMA zálohovací systémy.

1070. Soud tedy již shora rozebral, že o zapojení obž. M. a P. nemá žádné konkrétní důkazy. Za společnost AutoCont soud vyslechl v pozici svědků osoby, které se spolu s obž. S. podíleli na sestavení nabídky AutoCont. Konkrétně Petra K. (bod 76. rozsudku), který uvedl, že mu není známo, že by nabídka, na které pracoval, nebyla vážně míněna, byla nabídkou krycí. Možná časem pochopil, že se zakázkou není něco v pořádku, protože se v médiích objevily informace, tak pochopil, že se asi něco kolem zakázky děje, ale v době podávání takovou informaci neměl a pracoval na nabídce s vědomím, že to chtějí vyhrát. Svědek Ing. Pavel M. (bod 75. rozsudku) uvedl, že při zpracování nabídky neměl informaci ve smyslu, že nabídka, na které pracuje pro město Přerov, je nabídkou krycí, nikoli vážně míněnou. Žádná taková informace přímo nezazněla ani z jiné strany, nicméně určitá pochybnost existovala a vycházela u něj z toho, že se mu podklady od jejich subdodavatelů nezdály příliš kvalitní, připadaly jim, že jsou šité H. jehlou, ale byl to jenom pocit, domněnka. Svědek Petr K., jehož výpověď z přípravného řízení soud četl u hlavního líčení (bod 51. rozsudku), rovněž k zakázce C. neuvedl nic podstatného. Ani z výpovědi zaměstnanců AutoCont, kteří se přímo podíleli na sestavení nabídky AutoCont, tedy není možné dojít k závěru o krycí nabídce. Dále ke skutkové větě obžaloby v této části obecně musí soud dodat, že veřejná soutěž byla vyhlášena sice dne 20. 2. 2013, ovšem prvotní lhůta pro podání nabídek byla stanovena na 14. 5. 2013, následně z důvodů množství dodatečných dotazů do 5. 6. 2013. Do této doby probíhalo otevřené výběrové řízení a teprve po zrušení veřejné soutěže se soutěžilo v jednacím řízení s uveřejněním, ke kterému došlo vyhlášením ze dne 23. 12. 2013. Z logiky věci však vše podstatné se muselo odehrát zejména do data 5. 6. 2013 a skutečně po tomto datu již žádná komunikace ohledně sestavování nových nabídek do JŘBU či jejich úpravách ve spise není doložena. Předmětem veřejné zakázky, jak vyplývá ze zadávací dokumentace, je komplexní dodávka (od analýzy, přes architekturu, dodání HW a SW, implementace až servis) integrovaného řešení pro přenos dat a informací v územní samosprávě města Přerova. Integrovaným řešením se pak rozumí dodávka Metropolitní sítě (pořízení optické sítě a realizace nezbytné infrastruktury, která propojí jednotlivé budovy magistrátu a příspěvkové organizace do jednotné komunikační sítě (MAN)), Portál úředníka (vybudování technologického a aplikačního prostředí pro servisní a komunikační rozhraní), dále ICT centrum (zajištění, rozšíření a doplnění všech nezbytných služeb systémové infrastruktury), dále Portál občana (obsahem je řešení pro elektronickou komunikaci mezi občanem a magistrátem umožňující přistupovat ke službám MMP vzdáleně), dále Datový sklad (zavedení integrační platformy, realizaci vazeb nezbytných pro zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova a vytvoření datové základny), dále Manažerský informační systém, dále Digitalizace a DMS (předmětem plnění jsou digitalizovaná a bezpečně dlouhodobě uložená data a dokumenty, zpřístupnění digitalizovaných archiválií a pořízení systému pro správu dokumentů) a nakonec Integrace agendových systémů (integrace a konsolidace systémů provozovaných na MMP a nově dodávaných v rámci projektu 09). Nejen ze zadání samotné zakázky, ale i ze všech svědeckých výpovědí i vyjádření obžalovaných je jasné, že šlo o soutěž na velmi neobvyklou, značně rozsáhlou a technicky náročnou dodávku, které se skutečně nemohl zúčastnit jeden jediný subjekt, který by pokryl celý rozsah požadované plnění sám, proto je zcela logické, že muselo docházet ke sdružování různých IT firem s ohledem na jejich specializaci do jednotlivých sdružení, aby byly schopni nabídnout řešení s tím, že někdo z firem musel být na prímě, a někdo v roli systémového integrátora. Proto rozdělení si částí zakázky v rámci i případné aliance, na tom soud neshledává nic protiprávního.
1071. Zmínka o dvou nabídkách je v emailové komunikaci 21. až 22. 3. 2013 mezi Františkem H. a Radkem Č. týkající se dohod kolem projektu Přerov 09. H. sděluje: *Budou přece minimálně dvě nabídky, jednu bude dávat supermarket a druhou kyslík.* Jde tedy o nabídku TESCO SW a O2. Je evidentní, že ani H. neměl správné informace ke dni 22. 3. 2013, protože byly podány dvě nabídky, ale TESCO SW

a AutoCont. Z emailové komunikace dále vyplývá (č. l. 17248, č. l. 17250 – 17254, 17256 – 17257), že ve dnech 9. až 10. 4. 2013 proběhla emailová komunikace týkající se plánované schůzky na den 16. 4. 2013 zástupců společností zúčastněných na předmětné zakázce - Michal T., Miroslav B., Miroslav L., Josef S. a další. Obsahem jsou okolnosti technického plnění a příprava nabídky pro zakázku *Zajištění přenosu dat a informací v územní samosprávě města Přerova*. Dále je potřeba zdůraznit bod 291. obžaloby ve znění: *16.4.2013 – V. Lubomír rozesílá zástupcům AutoContu CZ, EMOSu, Bach systems a Nej TV, a.s. zápis z jejich jednání. Z e-mailu vyplývá, že jedním ze subdodavatelů TESCO SW bude i AutoCont a to přesto, že se bude ucházet o celou zakázku a podávat nabídku jako konkurent – komunikace prokazuje dohodu mezi soutěžiteli, koordinovanou přípravu dotazů na zadavatele (č. l. 17301-17302)*. Soud musí konstatovat, že ačkoli uvedený email několikrát pročetl, tyto závěry z něj absolutně nevyplývají. Jde o sdělení Lubomíra V. adresované jeho kolegům v AutoCont o průběhu schůzky a dalším potencionálním postupu při přípravě nabídky, ale jedné společné nabídky se subdodavatel. Je z něj možno vyčíst, že v této době TESCO SW a AutoCont uvažovali o společné nabídce s dalšími subdodavateli, ale vůbec z něj nelze dovodit, že AutoCont bude subdodavatel TESCO SW a sám bude přitom podávat nabídku, nelze dovodit jakákoliv nekalá dohoda soutěžitelů apod. Sám obž. Josef T. uváděl, že uvažovali o společné nabídce s AutoCont, ale nakonec se nedohodli. Je navíc evidentní, že této schůzky se neúčastní nikdo z O2, nejsou její zástupci ani v pozvánce na schůzku a není o nich zmínka ani v emailu V., který informuje o jejím průběhu. Až dne 24. 3. 2013 si obž. Jan P. u O2 činí poznámku ve svém emailovém kalendáři, že se *Aleš* (myšleno zřejmě M.) *domluvil s TESCO SW, ale zatím je to tajné*. Jde dle soudu o klasické vyjednávání mezi různými obchodními subjekty o podobě nabídek a o možné spolupráci apod. Na poznámku navazuje email ze dne 7. 5. 2013, kdy Jan P. zasílá Michalu T. a v kopii Alešovi M. v předmětu „Dokument o kterém jsme ráno hovořili“ v příloze dokument nazvaný *Závazná nabídka ke spolupráci*. Jde o písemnou závaznou nabídku adresovanou TESCO SW společnosti Telefónica Czech Republic platnou do 30. 5. 2013, ve které TESCO SW se zavazuje ke spolupráci buď ve formě subdodávky pro O2, nebo společného plnění zakázky na základě společné nabídky. Součástí je cenová specifikace za dílčí plnění v případě subdodávky, v případě společného plnění bude Telefónica plnit Metropolitní síť a Digitalizaci s DMS, zbylé dílčí plnění bude realizovat TESCO SW (Portál úředníka, datový sklad, ICT centrum, Portál občana, Manažerský informační systém, Integrace agendových systémů, Publicita projektu). Z emailů ze dne 10. 5. 2013 pak vyplývá, že obž. S. zasílá Martinu S. email v předmětu „pro info – Marbes“ a textem, v němž mimo jiné uvádí, že: *„Marbes (Z.) se sám objevil a sondařoval jejich postoj k výzvě. Dostal info, že staví vlastní nabídku bez Josefa. Důvody, proč jsem mlžel, „něco jako vyšší moc“. Nabízí svou účast v koalici a je faktem, že slibuje plnit nám chybějící reference. Mně se do toho nechce – obávám se, že rozkrývají pravdu. Budu mu volat a sdělím mu důvod odkladu rozhodnutí takový, že situaci vyhodnotíme v pondělí (využiji nepřítomnosti svých nadřízených) a nutnosti věc řešit osobně. Možná si bude jinými cestami věci ověřovat nebo tě kontaktovat přímo. Martin S. reaguje emailem téhož dne příjemci K. Petr a S. Josef a uvádí: „Já nebudu. Proberte to s Petrem, ale osobně bych se tomu možná až tak nebránil... museli bychom si poblídat smluvní vztahy s Marbesem, abychom se po vítězství TESCO nedostali do nějakých smluvních problémů a nesměla by k nim utéct cena. Dej na to téma řeč s JT. Myslím, že bude soublasit. MS“*. Na reakci S., že to má S. probrat s Petrem, odpovídá Josef S. téhož dne S. v předmětu „RE: pro info – Marbes“ s textem: *„Proberu, ale bojím se „úniku informace“ a pak to bude průser. Nebo si to nemyslíš? ☺ Ještě mi „vnitřně“ chybí mandát pro Pavla M. nebo pro mne, abychom „vymáčkali“ podklady z fabrik pro přípravu nabídky. Mohl bys k tomu formálně přidat palec?“*. Jako přílohu zasílá email ze dne 10. 5. 2013 v 13:40, v němž oznamuje zúčastněným pracovníkům AutoCont CZ start přípravy nabídky s dokumentem „Obsahová část nabídky“. Z následné komunikace ze dne 10. 5. 2013 vyplývá, že Martin S. zasílá emailem Janu M., Pavlu Š. a Josefu S. v předmětu „příprava nabídky pro Přerov.výzva 09“ zprávu s textem: *„Ahoj, vím, že motivace dávat vstupy do veřejné nabídky není velká, ale prosím Vás o součinnost. S velkou pravděpodobností budou v Přerově odevzdány pouze dvě nabídky (AC je skrytá i v té druhé), takže pokud by zadavatel krycí nabídku AC vyřadil, tak nám vypadne několik desítek milionů tržeb v III...aplikační a portálové věci bobužel dlouhodobě řeší a chystá TESCO pro sebe... metropolitka je O2. Díky moc a omlouvám se*

*za termíny. M“: Josef S. reaguje téhož dne stejným adresátům textem: „Martine díky. Jen požádám, aby slůvko „nevýherní“ nešlo v týmech dále.“. Z emailů ze dne 23. 5. 2013 pak vyplývá, že Martin S. emailem Janu M. a Josefu S. v předmětu „Přerov – nabídka rekapitulace“ sděluje: *Myslím, že by bylo vhodné pustit některým lidem z týmu info, že se jedná o krycí nabídku. Postavíme portál úředníka a Portál občana na vlastním vývoji (splníme zadání licenčních požadavků a kompatibility s SQL a ORACLE), který nikdy nenastane, ale nějaké maso, splňující zadání, musíme dát do nabídky???*“ Jan M. reaguje tentýž den textem: „Ahoj, Dnes jsem se ujistil, zda to vědí a prý vědí. Nevím, kde je zádrhel, nejsem v tom tak ponořen. Ale vidím, že se musím ponořit. Zítra se Martine vidíme, přinesu řešení.“.*

1072. Snad jediné z těchto emailů by bylo možno dovodit sestavení vlastní, avšak krycí nabídky, na straně AutoCont. Na straně druhé, pokud mělo jít o krycí nabídku, proč s tímto nepřišel zástupce Josef S. z AutoCont daleko dříve, a nechává takto potencionálně závažné jednání na poslední chvíli. Sestavení vlastní nabídky (ovšem krycí, nevázně míněné) počíná 10. 5. 2013, přitom lhůta k jejímu podání byla prodloužena jen do 5. 6. 2013. Proč dále ale píše Martin S., že postaví portál úředníka a portál občana na vlastním vývoji. Navíc v emailu ze dne 23. 5. 2013 spolu znovu komunikují Martin S. a Josef S., kdy z komunikace je zřejmé, kolik dalších subdodavatelů musel AutoCont do své nabídky zapojit, aby ji vůbec mohl podat. Navíc se jedná o veškeré důkazy, které byly k 6. 5. 2013 ohledně sestavování nabídek provedeny. Není zajištěna žádná komunikace o případné krycí nabídce mezi zástupci AutoCont a zástupci TESCO SW. O krycí nabídce navíc nepíše sám S., ale Martin S. Z předložených důkazů nelze dle soudu ani ve vztahu k obž. S. dovodit konkrétní jednání ve vztahu ke zpracování nabídky vlastní, už vůbec ne ve vztahu k nabídce TESCO SW, o propojenosti nelze hovořit ani v případě zjištění, že si obžalovaný uložil nabídku TESCO SW do svého počítače před tím, než byla nabídka podána. Jak se k ní obžalovaný dostal, to nebylo v řízení prokázáno. Uvedené důkazy nejsou pro soud dostatečné k tomu, aby učinil závěr obžalobou předkládaný.
1073. K bodu D. obžaloby soud v úvodu uvádí, že ačkoli není obž. S. kladen za vinu podíl na přípravě studie proveditelnosti, přesto v posledním odstavci je mu dáváno za vinu vyhotovení nesprávných dokladů a mezi nimi je výslovně uvedena i studie proveditelnosti. Souvisí to s již několikrát soudem vytýkaným nedostatečným popisem skutku v obžalobě. Další část skutku D., která se týká obž. S., je pro soud skutečně velmi nepřehledná a těžko pochopitelná. Nejdříve je obžalovanému kladeno za vinu, že se v době od 28. 1. 2011 do 19. 7. 2011 spolu s dalšími vyjmenovanými obžalovanými v konkrétních dnech a v různém personálním složení uskutečnili postupná jednání, na kterých: společně dohodli a vytvořili koalici obchodních společností AutoCont, TESCO SW, MERIT, Asseco a GORDIC, kterou následně rozšířili o obchodní společnost ICZ, s cílem upravit ve svůj prospěch zadávací dokumentaci, rozdělit si plnění jednotlivých částí předmětu této veřejné zakázky včetně určení cen za ně a zpracovat dvě jimi kontrolované nabídky, vše se záměrem vyloučit vzájemnou konkurenci za situace, kdy jednotlivé v koalici zúčastněné subjekty působící na trhu informačních technologií mohly podat nabídky do soutěže o zakázku samostatně, případně ve sdružení nebo ve spolupráci se subdodavateli a se záměrem omezit tak i účast dalších potencionálních uchazečů o zakázku. Jednak sama takto koncipovaná skutková věta skutečně nedává smysl a je vnitřně rozporná. Je vnitřně rozporné a nelogické tvrzení, že jednotlivé v koalici sdružené subjekty mohly podat nabídku samostatně (což však jak z veškerého dokazování s ohledem na rozsah poptávaného plnění nemohly), případně ve sdružení, nebo ve spolupráci se subdodavateli. De facto jsou obžalobou vyjmenovány všechny a současně jediné možné varianty, jak se může jedna IT firma účastnit veřejné soutěže o zakázku. Soud se přiznává, že skutečně nechápe, co bylo touto pasáží obžaloby myšleno, k čemu směřovala. Nicméně lze z ní pochopit, že je vytýkáno jednání v podobě 1) vytvoření koalice společností (která bude ovlivňovat zadávací dokumentaci a následně veřejnou soutěž), následně 2) samotné ovlivňování zadávací dokumentaci, 3) a samotné ovlivňování veřejné soutěže vytvořením dvou kontrolovaných nabídek. Následně je jednání obž. Josefa S., jakož i ostatních obžalovaných, konkretizováno, kdy konkrétně se měl

obžalovaný: *zúčastnit schůzky dne 28. 1. 2011, na níž byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění, v době od 28. 1. 2011 do 8. 2. 2011 se zúčastnit schůzky s Petrem W. z MERIT, na které jednali o postavení jednotlivých účastníků v koalici a dělení části plnění budoucí zakázky, zúčastnit se schůzky dne 3. 5. 2011, na které projednali plnění dílčí části předmětu zakázky Digitální mapa veřejné správy, zúčastnil se „startovního“ jednání dne 11. 5. 2011, na kterém dohodli sestavení koalice, ambice zúčastněných subjektů, harmonogram postupu při zpracování zadávací dokumentace se stanovením prvotního termínu jejího dopracování a rozdělení úkolů v rámci koalice, zúčastnil se schůzky dne 18. 5. 2011, na které dohodli plnění dílčí části plnění předmětu zakázky Digitalizace a ukládání, zúčastnil se schůzky dne 24. 5. 2011, na které kontrolovali stav zpracování zadávací dokumentace, stanovili úkoly k provedení a projednávali přípravu druhé řízené nabídky s vyšší cenou, zúčastnil se schůzky dne 21. 6. 2011, na které dohodli sestavování zadávací dokumentace, rozdělení plnění jednotlivých částí zakázky pro subjekty sdružené v koalici a cenové nabídky všech členů koalice, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době od 21. 6. 2011 do 23. 6. 2011, na které projednali dříve v koalici dohodnuté zapojení A-Scan a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost, zúčastnil schůzky v přesně nezjištěné době do 23. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti ICZ do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky v části Digitalizace a ukládání určený pro tuto obchodní společnost a případné podání druhé nabídky této společnosti, zúčastnil se schůzky v přesně nezjištěné době do 30. 6. 2011, na které projednali zapojení společnosti GORDIC do koalice a rozsah části plnění předmětu zakázky určený pro tuto obchodní společnost.*

1074. Skutečně tak, jak je skutková věta koncipována, je pro soud velmi nepřehledná a je obtížné se v ní orientovat, částečně z ní lze vydedukovat případné protiprávní jednání obžalovaného ve vztahu k zadávací dokumentaci, ovšem částečně se dle soudu jedná o popis běžného obchodního jednání (např. v části, že *dne 28. 1. 2011 byla učiněna základní dohoda o rozdělení jednotlivých částí plnění*). Proto si soud často musí vypomáhat zněním dalších obecných bodů v odůvodnění (kde jsou obžalobou činěny souhrnné skutkové závěry, a proto jsou soudem občas vypisovány přímo do vlastního odůvodnění rozsudku). Proto až po prostudování bodu 535. obžaloby znění skutkové věty trochu dává smysl. Pokud však podstatou je ovlivnění zadávací dokumentace, pak v období, kdy má docházet k ovlivnění zadávací dokumentace, tedy v době od 27. 4. 2011 do 19. 7. 2011, kdy je podrobně rozebrán podíl jednotlivých obžalovaných, ve vztahu k jejímu přímému ovlivnění je obžalovanému S. kladeno za vinu, že: *jako zástupce koordinátora vytvořené koalice subjektů společnosti AutoCont přijímal na email od Jiřího Š. z MERIT dokumenty obsahující rozpracované části zadávací dokumentace a tyto přeposílal emailem spolupracovníkům ve společnosti AutoCont a dalším zástupcům v koalici sdružených subjektů za účelem provedení úprav ve prospěch těchto subjektů, následně upravené dílčí dokumenty od nich přijímal a společně se spolupracovníky z AutoCont, nejméně RNDr. Pavlem S., kompletoval do průběžných verzí zadávací dokumentace a současně se také prováděl (doslovné znění) revize a kontroly těchto dokumentů až do finální verze zadávací dokumentace, určené k předání spřízněnému doposud přesně neustanovenému zástupci zadavatele.* Soud při vyhodnocení podílu obžalovaného na této činnosti zcela odkazuje na odůvodnění ve vztahu k spoluobžalovaným, které již shora učinil, stejně jako odkazuje na znalecké posudky, ze kterých vyplývá, že výsledná a zveřejněná zadávací dokumentace nebyla diskriminační či zvýhodňující, proto tvrzení obžaloby v bodě 538. skutečně ve světle předložených znaleckých posudků nemůže obstát. Zbývá tedy posoudit jednání obž. S. ve vztahu k údajným dvěma nabídkám spřízněných společností, k tvrzení o skryté účasti ICZ v nabídce AutoCont pod společností WV Systems a samostatné, ovšem krycí nabídce ICZ. Protože opět soud této záležitosti věnoval maximální pozornost při odůvodnění skutku u obž. Ing. Romana Z. a Ing. Milana K., soud zcela odkazuje na tuto část odůvodnění, kde bylo soudem podrobně rozebráno, proč má soud verzi o dvou krycích nabídkách za neprokázanou. Jde konkrétně o body rozsudku 338. až 355. a zejména podrobný rozbor na č. l. 367. až 386. rozsudku.

1075. Bod M. obžaloby se pak týká pouze a jen jednání obž. Josefa S. Veškeré jednání se vztahuje k zadávací dokumentaci a obžalovanému je kladeno v různé obměně za vinu, že postupně prostřednictvím zástupce zadavatele Ing. Jiřího F., vedoucího odboru informatiky Magistrátu města Olomouc, činil úpravy postupně zpracovávané zadávací dokumentace. Konkrétně měl: *11. 5. 2013*

získat prvotně rozpracovaný dokument Technické specifikace (vytvořený zástupcem EUNICE), dne 13. 8. 2013 přijal další průběžnou verzi dokumentu technická specifikace ze dne 6. 8. 2013 za účelem připomínkování, kdy tento dokument dne 15. 8. 2013 a 22. 8. 2013 doplnil a připomínkoval, dne 22. 8. 2013 na žádost Ing. F. upravil ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady tak, aby vyhovovaly AutoCont a stejného dne je odeslal Ing. F., následně zpracoval kalkulaci cen k zakázce a dne 31. 8. 2013 ji poskytl Ing. F., kdy až do 31. 8. 2014 tyto dva spolu připravovali cenový rozpočet zakázky, dne 22. 9. 2013 vytvořil dokument obsahující technické požadavky určené k zapracování do dokumentu Technické specifikace, tyto postupně doplňoval spolu s Karlem M. z Hewlett-Packard až do finální podoby vyhovující AutoCont a kterou předal Ing. F. k zapracování do Přílohy č. 1 ke Kvalifikační dokumentaci a nakonec ode dne 30. 12. 2013 disponoval rozpracovaným dokumentem zadavatele „Kvalifikační dokumentace a pokyny pro uchazeče, v němž dne 4. 2. 2014 upravil část týkající se technických kvalifikačních předpokladů do podoby vyhovující AutoCont.

1076. Soud v řízení přečetl svědeckou výpověď Ing. Jiřího F. (bod 128. rozsudku), který v přípravném řízení uvedl, že EUNICE zpracovávala zadávací a kvalifikační dokumentaci. Fakticky se jednalo o dodávku IT prostředků pro zajištění stávajících a budoucích požadavků na informační systém magistrátu a softwarových a datových kapacit soutěže digitalizace archivu, která byla součástí výzvy 09. V této soutěži se jednalo o digitalizaci části archivu odboru stavebního úřadu, části památkové rezervace města a dále digitalizaci uložených historických dokumentů u Státního archivu na pracovišti v Olomouci, kdy pro tyto zdigitalizované dokumenty a práci s nimi bylo potřeba zajistit servery, software, úložiště atd. Přípravovanou zadávací dokumentaci, příp. kvalifikační dokumentaci k veřejné zakázce pracovníci magistrátu průběžně připomínkovali, zejména pracovníci z odboru informatiky, kdy byl sestaven projektový z pracovníků magistrátu. Kvalifikační kritéria do zadávací dokumentace zpracovávala MT Legal, technické specifikace EUNICE se spolupracovníky magistrátu. Měl k dispozici rozpracované verze a rovněž finální verzi zadávací dokumentace, ovšem nepamatuje si, zda ji poskytl před jejím zveřejněním nějakému zástupci IT firm. S obž. S. a Petrem Z. z AutoCont v této době projednávali záležitosti provozu odboru informatiky v souvislosti s předchozí zakázkou výzvy 06, v souvislosti s projednávanou zakázkou na Centrum ICT s těmito dvěma nejednal. k předložené emailové komunikaci mezi jeho osobou a obž. S. uvádí, že součástí výzvy 09 byla i aktivita Centrální informační systém, která navazovala na projekt Centrální informační systém, který jim dodávala Marbes a jeho subdodavatel AutoCont, bylo potřeba zajistit kompatibilitu technických podmínek stávajícího systému na případně nakupovaný hardware, to byl zřejmě účel komunikace. Šlo o běžnou pracovní komunikaci a nebyla činěna v rámci veřejné zakázky M. Na schůzku mezi jeho osobou a obž. S. a Karlem M., která měla proběhnout dne 12. 5. 2014, na email a ani na schůzku si nepamatuje.
1077. Co se pak týká předložených a soudem provedených listinných důkazů provedených k bodu M., je pravdou, že emailem dne 11. 5. 2013 obž. S. získává mimo jiné dokumenty i rozpracovanou Technickou specifikaci k zakázce, ovšem tuto získává od dalšího zaměstnance AutoCont Martina S., ředitel regionálního centra JIH. Ovšem dále rovněž S. píše, že EUNICE měla již do konce dubna odevzdat F. zadávací dokumentaci na ICT centrum pro IOP 09 (email je přitom odeslán 11.5.), ale F. nespolupracuje, nechce s tím mít nic společného, nepředal EUNICE popis stávajícího stavu, je to celé k klinči... Olomouc chce AutoCont a technologie HP (předpokládám, že v rámci IOP 06 se dodávaly také HP technologie, takže v tom chtějí asi pokračovat), známé dokumenty jsou v příloze a EUNICE prosí o technickou část ZD do konce týdne. Protože předpokládá, že o to mají zájem, nejlepší vy bylo dát dobromady zadání bez komunikace se SMO, protože netuší, jak moc je předání dokumentů partyzánská práce a s EUNIEC navrhuje komunikovat jen tvář v tvář bez telefonu, dotazy jen šifrované přes jeho osobu. Stejněho dne 11. 5. 2013 odpovídá obž. S. ze svého mobilního telefonu, že se má v plánu s Radimem vidět v pondělí, tak se domluví, jak v termínu zajistit požadované. Ke stavu ICT mají historicky hodně informací. Dne 17. 5. 2013 obž. S. informuje emailem Martina S. a Radima F. v předmětu „RE: IOP 09 Olomouc“ o technických specifikacích serverů, jde o dokument Blade šasi (č. l. 33502). Dne 13. 8. 2013 dle záznamu v kalendáři emailu obž. S. se měla dokonce uskutečnit na Statutárním městě Olomouc koordinační schůzka mezi Jiřím

F., obž. S. a Rudolfem L., jejímž předmětem měla být konfigurace ICT centra 09. Dne 13. 8. 2013 Jiří F. posílá emailem obž. S. a Rudolfovi L. v předmětu „V09 k připomínkování“ v příloze dokument nazvaný „Technická specifikace ICT centrum_jf_přip.doc“. Jedná se o rozpracovanou technickou specifikaci ve stavu ke dni 6. 8. 2013 k předmětné zakázce *Centrum ICT*. Vytisknutá a připomínkována verze tohoto dokumentu byla zajištěna v rámci prohlídky v AutoCont (č. l. 33521 - 33532), opatřená ručně psanými poznámkami. Stejný dokument, opatřený připomínkami obž. S., byl dne 15. 8. 2013 uložen do jeho pracovního notebooku a jako příloha tentýž den 15. 8. 2013 (č. l. 33555) odeslán emailem v předmětu „FW: V09 k připomínkování“ zpět Jiřímu F. s poznámkami obž. S. Dále dne 18. 8. 2013 Jiří F. posílá emailem S. odpověď na jeho připomínky k V09. V textu emailu mimo jiné navrhuje, že EUNICE, která zpracovává jejich připomínky, zapracuje jeho prostřednictvím i připomínky S. Dne 22. 8. 2013 probíhá emailová komunikace, kdy Jiří F. v čase 13:41 hod. ze své soukromé emailové adresy xxx žádá obž. S. o *zoponování kvalifikačních předpokladů (možnost výběru a odůvodnění)*, jejichž návrh předkládá, a to tak, aby *kritérium označené červeně nebylo moc snadné, nebo nesmyslné, ale zároveň nebylo diskriminační*. V odpovědi Josef S. dává návrh na znění ekonomických a kvalifikačních předpokladů a technických kvalifikačních předpokladů. Z nich vyplývá, že například navyšuje požadavek v rámci technických kvalifikačních předpokladů jednak v počtu dodávek (ze dvou na tři zakázky) a jejich rozsah (z min. 1,5 mil. Kč pro každou z nich na 10 mil. Kč bez DPH za každou z nich). Dne 19. 9. 2013 obž. S. zasílá Jiřímu F. na jeho email xxx, jak sám uvádí novou kalkulaci a rozpady, kdy zasílá nacenění jednotlivých HW dodávek, celková cena je stanovena na částku 5 284 200 Kč bez DPH, taktéž návrh ceny za 5-ti letou podporu v částce 204 300 Kč. V rozmezí od 22. 9. 2013 do 17. 10. 2013 obž. S. uložil postupně ve svém notebooku několik verzí souboru „technické požadavky.docx“, obsahující technické požadavky k veřejné zakázce *Centrum ICT služeb*. Ve vlastnostech dokumentů je uveden jako autor „Jozka S.“, dokumenty ukládal obž. S. Dne 30. 12. 2013 Josef S. uložil ve svém notebooku soubor „verze_1_0_13099_Kvalifikační dokumentace_Centrum ICT služeb.doc“, obsahující kvalifikační dokumentaci a pokyny pro uchazeče k veřejné zakázce „Centrum ICT služeb“. Ve vlastnostech dokumentu je uveden jako autor „vacal“ a „MMOL“ a dále, že dokument uložil a upravoval dne 30. 12. 2013 Michal H. Nakonec dne 4. 2. 2014 obž. S. uložil v notebooku soubor „verze_1_0_13099_Kvalifikační dokumentace_Centrum ICT služeb - kopie.doc“, obsahující rozpracovanou kvalifikační dokumentaci a pokyny pro uchazeče k veřejné zakázce „Centrum ICT služeb“. Ve vlastnostech dokumentu je uveden jako autor „vacal“ a „MMOL“ a dále, že dokument uložil a v bodě 9. Technické kvalifikační předpoklady upravoval dne 4. 2. 2014 „Jozka S.“. Dne 26. 5. 2014 proběhla emailová komunikace mezi obž. S., Petrem Z. a Karlem M. vztahující se ke specifikacím části zadávací dokumentace k budoucí zakázce ICT Olomouc, konkrétně technických specifikací pro páskovou knihovnu archivu. A dne 26. 5. 2014 proběhla emailová komunikace mezi obž. S., Petrem Z. a Jiřím F. v souvislosti s předáním upravených specifikací, rozpočtem konkrétního HW do zadávací, resp. kvalifikační dokumentace a domluvou osobní schůzky s datem 30. 5. 2014.

1078. Z listinných důkazů tedy pro soud vyplývá, že pokud je kladeno zavinu obž. S. jako první to, že získal prvotně rozpracovaný dokument *Technická specifikace* k zakázce, je nutno zdůraznit, že obžalovaný sám nic nezískal. Užití slovní spojení v obžalobě evokuje aktivní snahu obžalovaného se k této dokumentaci dostat. Pravdou však je, že tuto technickou specifikaci obž. S. obdržel od nadřízeného Vladimíra D. z AutoCont, nešlo tedy o jakousi jeho vlastní aktivitu, a už vůbec ne v rámci činnosti člena organizované skupiny (neposílá mu ji nikdo z jejich údajných členů). Ze samotného emailu vyplývá, že obžalovaný de facto obdržel úkol podílet se na zpracování této technické specifikace, kdy navíc Vladimír D. jako důvod uvádí: *problémy EUNICE při jejím zpracování z důvodu nespolutpráce zadavatele*, ale na straně druhé z emailu rovněž vyplývá, že Olomouc (tedy zadavatel) chce AutoCont a technologie HP z důvodu návaznosti na předchozí dodávku od AutoCont v rámci výzvy 06. Z následné komunikace pak skutečně vyplývá tvrzení obžaloby, že se obž. S. podílí na technické specifikace budoucí veřejné zakázky Centrum ICT. Proto výpověď

svědka Ing. F., který tvrdil v přípravném řízení, že komunikace se netýkala zakázky M., nelze soudem akceptovat jako pravdivé tvrzení. Dle soudu obž. S. nejen že činil připomínky, dle soudu například část o Blade šasi zřejmě i vytvořil, a když dne 13. 8. 2013 Jiří F. posílá emailem obž. S. a Rudolfovi L. další rozpracovanou verzi technické specifikace k dalšímu připomínkování, kapitola Blade šasi se do této verze technické specifikace promítla tak, že de facto byl převzat prvotní návrh obžalovaného (stačí porovnat č. l. 33502 s č. l. 33537-33538). Na straně druhé i sám soud může výjimečně bez odborných znalostí konstatovat, že v této části jde o technické parametry IT produktů bez odkazu na konkrétního výrobce či konkrétní produkt. Toto tvrzení pak zcela koresponduje se znaleckým posudkem předloženým obžalovaným, jak bude tento dále rozebrán, kde znalec rovněž konstatoval, že obžalovaným učiněný popis „Blade šasi“, tak sice v něm uvedené parametry splňovalo např. blade chasi společnosti HP (v této části soud opět odkazuje na prvotní email, že sám zadavatel měl zájem o dodávku od HP), ovšem jak dále znalec uvádí, HP měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat. Je sice pravdou, že z posudku vyplývá, že parametry nadefinované obž. S. splňoval zrovna produkt Hewlett Packard, ovšem znalec uvedl *například*, soud tedy předpokládá, že nadefinované parametry mohlo splňovat blade chasi i jiného výrobce hardware. Je však si znovu nutno uvědomit, že zadávací dokumentace prošla kontrolou a věcnou oponenturou zcela bez výhrad. Pokud pak soud srovná návrhy učiněné obž. S. a výslednou (finální) podobu technických specifikací, pak např. v kapitole pojednávající opět o pořízení Blade šasi sice finální technická specifikace skutečně vychází z podkladů zpracovaných obž. S., ovšem i tak dochází k jejím drobným úpravám (například v procentuálním vyjádření některých parametrů). Nicméně opět po prostudování s ohledem na technický charakter této otázky, ani soud a ani obžaloba, nejsou schopni bez minimálně odborného posouzení skutečně tvrdit, zda takto zpracovaná technická specifikace byla v kterékoliv její části (nejen této jedné kapitoly) zvýhodňující pro AutoCont. Stačí nahlédnout na č. l. 33853 – 33871 a udělat si obrázek, o čem je hovořeno.

1079. Pokud se pak týká tvrzení obžaloby, že obžalovaný kromě technických specifikací předmětu plnění upravoval i ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady tak, aby vyhovovaly AutoCont, tak z důkazů vyplývá, že opět sám Ing. F. zaslal obž. S. návrh kvalifikačních předpokladů, ovšem zasílá je s dovětkem, aby obžalovaný tento jeho návrh zoponoval, a to tak, aby kritérium označené červeně nebylo moc snadné, nebo nesmyslné, ale zároveň nebylo diskriminační. Obžalovaný toto činí a zasílá zpět F. svůj návrh, z něhož vyplývá, že navrhuje navýšit požadavek v rámci technických kvalifikačních předpokladů jednak v počtu dodávek (ze dvou na tři zakázky) a jejich finanční rozsah (z 1,5 mil. Kč pro každou z nich na 10 mil. Kč bez DPH za každou z nich). Pokud se však soud podívá do finální kvalifikační dokumentace a pokynů pro uchazeče, což měla učinit již sama obžaloba, a pokud si soud srovná kritérium prokázání kvalifikačního předpokladu, tak ve výsledné zadávací dokumentaci kvalifikaci prokáže ten uchazeč, který předloží nejméně 2 významné zakázky v rozsahu min. 3 mil. Kč bez DPH v každé z nich. Rovněž pokud obžalovaný navrhuje, že zadavatel požaduje, aby věcně vymezená část předmětu plnění veřejné zakázky nemohla být prováděna subdodavatelem, a to u části předmětu plnění zahrnující dodávku a instalaci serverů, diskových polí, síťových prvků, vizualizace a poskytování následné technické podpory po dobu záruky, jen ostatní části předmětu plnění lze dodávat subdodavatelsky, opět ani tyto připomínky nebyly do finální zadávací dokumentace promítnuty. Tedy návrh obž. S. nebyl bezmyšlenkovitě převzat do zadávací dokumentace, naopak, zadavatel si v konečném výsledku sám určil rozsah těchto kvalifikačních kritérií. K poslední části a tvrzení obžaloby, že obžalovaný rovněž zpracoval kalkulaci cen k zakázce a dne 31. 8. 2013 ji poskytl Ing. F., k tomu soud uvádí, že obžalovaný skutečně na podkladě technických specifikací nacenil případnou dodávku, ovšem aby ji nacenil, musel mít jednak přehled o tom, co je zadavatelem fakticky požadováno, tedy musely mu být zaslány technické specifikace předmětu požadovaného plnění, jednak šlo jen o nacenění za účelem odhadu hodnoty požadovaného plnění. V zadávací dokumentaci je nakonec stanovena odhadovaná cena plnění na

částku 10 500 000 Kč bez DPH. Tímto obžalovaný nemohl skutečně pro AutoCont získat jakékoliv zvýhodnění, protože veřejné zakázka v bodu M. byla zadavatelem zadávána formou otevřeného výběrového řízení dle § 27 zákona o veřejných zakázkách a kritérium byla cena dodávaného plnění. Zadavatel zkrátka musel mít nějakou představu o hodnotě zakázky, proto evidentně Ing. F. oslovil obž. S. s předběžným naceněním požadovaného hardware v rámci předmětu plnění.

1080. Že zadávací finální dokumentace nebyla nijak diskriminační, či naopak zvýhodňující AutoCont, to pak dle soudu jednoznačně nakonec vyplývá i z faktického průběhu veřejné soutěže samotné. Dne 30. 9. 2014 Rada města Olomouce schvaluje zahájení a podmínky zadávacího řízení pro veřejnou zakázku *Centrum ICT služeb* a ustanovuje komise pro otevírání obálek, posouzení kvalifikace a hodnotící komisi. Jako odpovědná osoba za odbor informatiky je uveden právě Ing. Jiří F. Dne 16. 12. 2014 bylo zveřejněno oznámení o zakázce včetně zadávací dokumentace. Dne 3. 2. 2015 proběhlo otevírání obálek s nabídkami, kdy nabídku podaly celkem čtyři společnosti, konkrétně Computer Systems CZ, 3S.CZ, M Computers a AutoCont, kdy nabídku za AutoCont podepsal na podkladě plné moci obž. S. Obálky s nabídkami otevírala komise, jejímž členem tedy byl i Ing. Jiří F. samotný. Dne 16. 3. 2015 proběhlo poslední jednání komise s výsledkem na návrh vyřazení uchazečů M Computers a Computer Systems, s pořadím nabídek dle ceny v podobě první v pořadí 3S.CZ a druhá v pořadí AutoCont. Komise tedy doporučila uzavření smlouvy se společností 3S.cz, členem komise byl opět Ing. Jiří F. jako místopředseda komise. Dne 17. 4. 2015 pak byla uzavřena Kupní smlouva mezi Statutárním městem Olomouc a společností 3S.CZ s tím, že hodnota předmětu dodávky činila 7 665 056,87 Kč bez DPH. Z výše uvedeného soud dovozuje, že pokud na podkladě takto zpracované a zveřejněné zadávací dokumentace jsou schopny podat nabídku čtyři společnosti a společnost, kterou zastupuje obžalovaný, nakonec není ani společností vítěznou, kdy v hodnotící komisi je dokonce Ing. F., který se má na údajně nezákonném počínání podílet, tak opět dle soudu není většího důkazu o tom, že zadávací dokumentace byla objektivní a nebyla schopna kohokoliv zvýhodnit.
1081. Pokud soud uváděl, že není schopen bez odborného vyjádření zhodnotit Technickou specifikaci, protože se jedná o otázku zcela odbornou, pak k bodu M. obž. Josef S. soudu předložil znalecký posudek, jde konkrétně o posudek Znalecké kanceláře Dr. Ludvika s.r.o. č. 33/12/2021 ze dne 23. 3. 2022 (bod 188. rozsudku), kdy předmětem bylo posouzení předmětné komunikace obžalovaného z hlediska potencionální diskriminace. Znalec pak hodnotil u skutku M. například email ze dne 17. 5. 2013 (č. l. 33501) s tím, že v těle samotného mailu uživatel Josef S. neuvádí žádné skutečnosti a v příloze tohoto emailu je popis „Blade šasi“, kdy uvedené parametry splňovalo např. blade chasi společnosti HP, která měla v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli toto zařízení dodat. Což je tedy fakticky potvrzováno počtem účastníků ve veřejné soutěži s nabídkami. K informacím uvedeným v emailu a přílohách ze dne 15. 8. 2013 (č. l. 33549) znalec uvedl, že veškeré informace či úkoly v emailu jsou obecného charakteru či popisující stav. Výjimku tvoří heslo „Zálohovací SW překlopit na Symantec“, které sice směřuje ke konkrétnímu výrobcí, ale tento výrobce měl v předmětné době v EU (včetně ČR) minimálně desítky partnerů, kteří mohli tuto dodávku realizovat. V případě komentářů s iniciály SJ uvedených v příloze s názvem „Technická specifikace ICT centrum_jf_přip (l).doc“ se vždy jedná o odpovědi a vysvětlení, která nezasahují do technické podstaty podkladu. K mailu ze dne 22. 8. 2013 (č. l. 33595) znalec uvedl, že uvedené parametry „Ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů“, „Technických kvalifikačních předpokladů“ a „Subdodavatelský servis“ mohl v předmětné době plnit více než jeden dodavatel, nejedná se o nijak mimořádné parametry a společnosti, které splňovaly uvedené parametry, bylo v EU (včetně ČR) minimálně desítky. A k tomu soud opět dodává, že tyto obžalovaným navržené parametry ani nebyly do finální dokumentace zahrnuty, zadavatel sám je ponížil. Ke komentářům uživatele JS v podkladu na č. l. 33821 až č. l. 33824 z pohledu, zda omezují zadání tak, že by jej mohl plnit pouze jeden dodavatel,

znalec uvedl, že v případě komentářů uživatele JS se vždy jedná o upozornění či konstatování faktického stavu, které nijak nezasahuje do technické podstaty podkladu.

1082. K bodu M. nakonec soud poukazuje na email obžalovaného ze dne 23. 1. 2014, z jehož obsahu lze dle soudu vyvodit závěr v tom smyslu, že úmyslem obžalovaného nebylo svých jednáním připravit zadávací dokumentaci ve prospěch AutoCont, ale úmyslem bylo podílet se na přípravě zadávací dokumentace tak, aby vůbec mohla být veřejná soutěž řádně vyhlášena a AutoCont se ve veřejné soutěži mohl ucházet v konkurenčním boji o zakázku. Soud tak dovozuje s ohledem na vyjádření obžalovaného ve smyslu, že: *předběžné zveřejnění na Centrum ICT služeb bylo na podzim 2013, zvažovaný termín zveřejnění zadávací dokumentace je únor 2014, zasílá skladbu dodávky, rozpočet, rozklad ceny a navrhuje postavit agresivní cenový rozpočet korespondující se zadáním a soustředit se na zbytné položky, pojmenovat je v rozpočtu (podpora, servis, licence... a hurá do toho.* Pokud by bylo zadání psáno ve prospěch AutoCont, kvalifikační předpoklady ve prospěch AutoCont, proč by pak musel AutoCont sestavovat *agresivní cenový rozpočet?*
1083. Soud tedy uzavírá ve vztahu k obž. Mgr. Josefu S., že v řízení sice bylo prokázáno, že skutky, pro které je obžalovaný stíhán, se částečně staly, avšak v prokázaném rozsahu nejsou trestným činem, proto jej soud ve všech projednávaných bodech zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obž. TESCO SW a.s. a Obž. EUNICE CONSULTING a.s.

1084. S ohledem na zproštění obžalovaných, od jejichž jednání byla odvozena trestní odpovědnost obžalovaných právnických osob, soud bez dalšího nutné odůvodňování konstatuje zprošťující výrok i u těchto obžalovaných obchodních korporací.

Náhrada škody

1085. Protože obžalovaní byly obžaloby v plném rozsahu zproštěny, soud poškozenou Českou republiku, zastoupenou Ministerstvem financí postupem dle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybný.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se jej výslovně vzdal.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 28. dubna 2023

Mgr. Petr Sušil v. r.
předseda senátu